

Giới thiệu Một Quyền Đường Tăng Convert

Quyền Đường Tăng giới thiệu tóm tắt: không khỏi chuyển kiếp thành Đường Tam Tạng, sau đó liền vô địch. Bất kể thật lợi hại yêu quái cũng một quyền giải quyết!!

Tây Hành chủ yếu con mắt là du lịch, học hỏi kinh nghiệm chẳng qua là nhân tiện.

Tại sao phải mang bốn cái nữ học trò?

Chẳng lẽ người không hiểu đường dài từ từ, tiếp cận bản mặt chược sẽ trở nên thú vị rất nhiều sao?

Còn nữa, yêu quái, đừng trách ta không cảnh cáo các người, đừng đụng đồ đệ của ta! —— Đường Tam Tạng

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: 1 quyền Đường Ba Giấu

"Kia lão thử tình đem động đào được bên ngoài chùa một dặm, có muốn hay không tìm cái thời gian đem nó cùng động đồng thời chôn?"

"Phía tây trong rừng cây ngày hôm trước mới tới hai cái Ly Miêu tinh, tối hôm qua cái kia công còn ở ngoài miếu đi một vòng, phát hiện ta?"

"Gần đây Kim Sơn Tự phụ cận yêu quái thật giống như càng ngày càng nhiều, lại đến thanh tràng mùa sao? Thật giống như so với trước năm sớm hai tháng chứ?"

Hơi lộ ra tới tám trong thiện phòng, một thân mới tinh cả sa, mi thanh mục tú Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng, chính nhàm chán thống kê khoảng thời gian này Kim Sơn Tự phụ cận lưu động yêu quái số lượng.

Nếu như mười tám năm không có xuyên qua đến cái thế giới này, Đường Tam Tạng cảm giác mình hẳn sẽ ở trò chơi cùng hoạt hình trong thế giới đơn giản hạnh phúc đất còn sống, ai nguyện ý chạy đến trong Tây Du kí làm hòa thượng a!

"Giang Lư." Ngồi đối diện hẳn lão hòa thượng thanh âm khàn khàn cắt đứt Đường Tam Tạng trầm tư.

"Sư phụ, nói một vạn lần, là Đường! Ba! Giấu!" Đường Tam Tạng gần từng chữ cường điệu nói, nhân tiện liếc một cái, Giang Lư mà danh tự này hoàn toàn kèm theo bị giễu cợt thuộc tính a, đây không phải là biết người liền nói cho người ta chính mình không cha không mẫu thân sao! Đây khi còn bé rất dễ dàng không bằng hữu cùng bị khi dễ được rồi.

Cho nên từ ba tuổi lên, Đường Tam Tạng tự chủ trương đổi "Đường Tam Tạng" cái này đại danh, thành công tiếp tục dùng đến bây giờ, dĩ nhiên, trừ trước mặt cái này ban đầu đem hắn từ trên sông vớt lên tới sư phụ.

Từ mi thiện mục lão hòa thượng khẽ mỉm cười: "Được, Giang Lư."

"Đường Tam Tạng!" Đường Tam Tạng lại liếc một cái.

"Ừ, Giang Lư." Lão hòa thượng nụ cười như cũ.

"Được rồi, sư phụ, tùy người thích." Đường Tam Tạng tháo chạy, bàn về tích cực, này ngôi miếu đồ nát liền phục sư phụ hẳn một cái.

Lão hòa thượng hài lòng gật đầu một cái, sau đó nói: "Giang Lư mà, Phật là cái gì?"

"Sư phụ, cái vấn đề này người cũng hỏi ta không dưới một vạn lần!" Đường Tam Tạng đối với vấn đề này biểu thị kháng nghị, nhà ai sư phụ mười tám năm ngày ngày hỏi cùng một cái vấn đề.

Lão hòa thượng như cũ cười: "Một lần cuối cùng, một lần cuối cùng."

"Người bên trên một ngàn lần cũng nói như vậy." Trong lòng nhỏ nước bọt một câu, Đường Tam Tạng hay lại là hơi sao ngồi thẳng người nói: "Trong lòng vô Phật, ta chính là Phật."

"Hay!" Lão hòa thượng toét miệng cười một tiếng nói.

"Sư phụ, người lặp lại lần nữa!" Đường Tam Tạng trừng mắt, có chút khó tin, này mười tám năm tới hắn trả lời từ đầu đến cuối như một, đổi lấy nhưng là một lần lại một lần giảng đạo, không nghĩ tới hôm nay theo thầy phụ trong miệng nghe được lại là 'Hay!'

"Sur phụ, người buổi sáng thuốc uống sao?" Đường Tam Tạng theo bản năng bổ sung lại một câu.

"Trong lòng người vô Phật, cần gì phải cưỡng cầu người Quy Y Ngã Phật, mấy năm nay, là ta sai." Lão hòa thượng lắc đầu một cái, hơi xúc động.

Đường Tam Tạng là là có chút mừng rỡ: "Sur phụ, người thế nào đột nhiên mở mang trí tuệ?"

"Bởi vì, ta muốn chết." Lão hòa thượng bình tĩnh nói, trên mặt như cũ treo hiền hòa nụ cười, phảng phất buổi sáng bảo hôm nay ăn mì không húp cháo.

Đường Tam Tạng nụ cười đông đặc, nhìn lão hòa thượng, lắc đầu một cái, không tin nói: "Sur phụ, người lại gạt người đi."

"Người xuất gia không nói dối." Lão hòa thượng khẽ lắc đầu.

"Bảy tuổi năm ấy mùa đông, người nói không xào đậu nành, sau đó ta ở người dưới giường đơn lật tới nửa túi." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái.

Lão hòa thượng nụ cười trên mặt hơi chậm lại: "Đó là ngoài ý muốn, ngoài ý muốn."

"Mười tuổi năm ấy cơ hoang, người không rõ ràng chưa ăn cơm, lại đem cuối cùng nửa cái bánh bao cho ta, còn nói cho ta biết người đã ăn no." Đường Tam Tạng tiếp tục nói, .

"Chuyện này Phật Tổ cũng sẽ không trách tội." Lão hòa thượng lắc đầu một cái, nhìn Đường Tam Tạng, vẻ mặt có chút trấn an.

"Người vì sao lại chết đây?" Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn lão hòa thượng, vẻ mặt có chút bi thương.

Lão hòa thượng đưa tay nhẹ nhàng sờ một cái Đường Tam Tạng đầu, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, "Lưu nhi, người sớm muộn đều phải chết. Người không phải là luôn muốn đi xa ấy ư, muốn đi lời nói liền lên đường đi."

"Bất quá người phải nhớ kỹ,

Cõi đời này người nhiều lương thiện, chính là yêu quái, cũng không đều là xấu, không muốn gặp mặt liền một quyền đâm chết, ít nhất phải trước phân biệt thật xấu."

"Ừ, ta nhớ xuống." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, không có giống thường ngày như vậy phản bác.

Lão hòa thượng thu tay về, nhìn Đường Tam Tạng: "Cuối cùng giao phó hai món trọng yếu nhất chuyện."

Đường Tam Tạng ngồi nghiêm chỉnh.

"Bên trái túi còn có nửa túi xào đậu nành, khác (đừng) đồng thời đốt. Ta trên chân đôi giày này mặc rất vừa chân, bọn người sẽ ngàn vạn lần chó đỗi cho ta." Lão hòa thượng thần sắc trịnh trọng nói xong hai câu này, đầu chậm rãi rũ xuống, không tiếng thở nữa.

Đường Tam Tạng lẳng lẳng ngồi hồi lâu, nhìn lên trước mặt sư phụ, có chút rầu rĩ, "Sur phụ, người này không phải làm khó đồ nhi sao?"

...

Dời binh an Phương Trọng Viên Tịch tin tức, rất nhanh truyền khắp Kim Sơn Tự, chỗ ngồi này mấy năm này bởi vì Đường Tam Tạng khối này bảng hiệu chữ vàng Phồn mức tự miếu, lâm vào bi thương bên trong.

Bất quá Phương Trọng đại sư đối với (đúng) hậu sự sớm có sắp xếp, hết thầy giản lược, ở hậu viện hỏa táng.

Đường Tam Tạng đứng ở chúng hòa thượng phía trước nhất, bên hông treo một cái thổ hoàng sắc túi tiền, nhìn cúi lên tới lão hòa thượng, yên lặng đã lâu.

"Sur Thúc Tổ, chênh lệch thời gian không nhiều, người xem?" Một bên một lão hòa thượng, chịu đựng đau buồn, nhìn Đường Tam Tạng hỏi, giọng rất là cung kính.

Đường Tam Tạng môi khẽ nhấp, ánh mắt rơi vào lão hòa thượng trên chân, trên chân hai cái giày, một lớn một nhỏ, rất không cân đối.

"Sur Thúc Tổ, không thể a!" Một bên lão hòa thượng kia theo Đường Tam Tạng ánh mắt nhìn, sắc mặt kịch biến, run giọng la lên.

Đường Tam Tạng tay run run, ánh mắt như cũ nhìn chăm chăm đôi giày kia bên trên, đi về phía trước một bước.

"Sur Thúc Tổ, không thể a!" Chúng hòa thượng thấy vậy, đồng loạt la lên, hơn một trăm cái hòa thượng, ồm một chút, tất cả đều quy xuống.

Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn gấu gao ôm lấy chính mình đùi phải lão hòa thượng, cùng những thứ kia quỳ sụp xuống đất các hòa thượng, nhìn một cái, tỏa ra nhức mắt ánh mặt trời đầu trực, giống như sáng chừng trăm cái một trăm miếng ngói bóng đèn, có chút nhức mắt.

"Ý nghĩ không thông đạt đến, làm sao có thể thành Phật." Đường Tam Tạng nhẹ nhàng vừa nhắc chân, cái đó ôm hán bấp đùi lão hòa thượng liền bay ra ngoài xa một trượng, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

"Nên xuyên tẽ chỉnh nhiều chút." Đường Tam Tạng đi tới cùi chấu trước, khom người đem mình trên chân cặp kia mới tinh giầy vải cởi ra, cẩn thận cho sự phụ mặc vào, đem cặp kia một lớn một nhỏ giầy vải xếp xong, để ở một bên, gặt đầu một cái: "Nhìn như vậy liền thoải mái nhiều."

Như cũ quý chúng hòa thượng trở mắt nhìn nhau, lại không ai dám nói nữa.

Đường Tam Tạng xoay người, chúng hòa thượng tách ra một con đường đến, nhìn hấn chân trần chậm rãi đi ra ngoài.

"Đốt lửa đi, sau này, người chính là Kim Sơn Tự Phương Trượng." Đường Tam Tạng nhìn lúc trước ôm hấn bấp đuôi lão hòa thượng nói. Một cái biết ôm bấp đuôi người, hay lại là đáng giá ủy thác trách nhiệm nặng nề.

"Sư Thúc Tổ, không biết người phải đi nơi nào?" Lão hòa thượng kia trên mặt cũng không có bao nhiêu vẻ mừng rỡ, run lấy bấp đứng dậy, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng hỏi.

"Đi Trường An, Trụ Trì Thủy Lục đại hội." Đường Tam Tạng trả lời, thuận tay nói treo ở một bên trên nhánh cây bọc, hướng Tự đi ra ngoài.

"Cung tiễn Sư Thúc Tổ!" Ở lão hòa thượng dưới sự hướng dẫn, chúng hòa thượng cùng kêu lên cung tiễn.

"Ngày ngày tảo, còn chưa không chút tạp chất." Đi ra kim quang Tự đại môn, Đường Tam Tạng cúi người phát đi lòng bàn chân cát mịn, từ trong cái bọc nhảy ra một đôi hơi cũ giầy vải mặc vào, quay đầu liếc mắt nhìn chỗ ngồi này ở mười tám năm cô tự.

"Sư phụ, ta đi, sau này trở lại nhìn người."

"Lý nghĩ Mẫn muốn làm Thủy Lục đại hội, Quan Âm Bồ Tát cũng nên đến đây đi?"

"Cái thế giới này có yêu quái, bất quá Tiên Phật còn chưa từng thấy qua, Tây Thiên Thủ Kinh ngược lại là có thể đi xem một chút, không biết Phật Tổ có thể hay không một quyền giết chết."

Cột chắc bọc Đường Tam Tạng tự lẩm bầm, xoay người chậm rãi đi xuống núi, trong vài năm hấn không trở lại, nghĩ lại, ở cái thế giới này còn sống có thể thật không dễ dàng.

Mười tám năm trước, Đường Tam Tạng lấy bị sét đánh máu chó phương thức chuyển kiếp đến một cái còn chưa ra đời trẻ sơ sinh trong thân thể, không có thể chịu đựng được cảm dỗ, ăn một cái cùng ngày chuyển kiếp tới giờ sắc trẻ sơ sinh.

Trải qua mấy năm nay lập đi lập lại ấn chứng, hấn cơ bản xác nhận, ban đầu bị hấn ăn cái đó kim sắc trẻ nít nhỏ được đặt tên là Kim Thiền Tử. Chính là cái đó ở Phật Tổ ngồi xuống không để ý nghe nói, sau đó đã bị đánh chết ném tới đầu thai Nhị Đế Tử.

Nói cách khác, cái này vốn nên mang theo ba tên học trò, cười Bạch Long ngửa, đi Tây Thiên Thủ Kinh, tu thành chính quả Kim Thân Phật Giáo đại già, còn chưa có xuất thế, liền bị Đường Tam Tạng cái này thế kỷ hai mươi một chuyển kiếp tới đại học phổ thông tăng cho ăn... Ăn.

Cứ như vậy, Đường Tam Tạng nhảy một cái trở thành người tăng quả, mỗi năm đều có không ít yêu quái tụ tập đến Kim Sơn Tự phụ cận, muốn ăn hấn.

Bất quá, ở ăn Kim Thiền Tử sau, Đường Tam Tạng trong thân thể xuất hiện một cỗ năng lượng màu vàng kim nhạt, từng năm dung nhập vào thân thể của hấn, không ngừng cường hóa hấn nhục thân, cho nên hấn bây giờ bất kể là lực lượng, tốc độ vẫn là thân thể cường độ đều có chút vượt qua hấn nhận thức.

Điều này có thể đo mạnh như thế nào đây?

Mới vừa đi tới dưới chân núi Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn, vốn là bình tĩnh mặt lúc này đột nhiên đứng đờ, giống như động đất một dạng tựa hồ có vật gì từ dưới lòng đất nhanh chóng đến gần.

Oành! Một tiếng, một cái đen thui đồ vật từ dưới lòng đất xông lên, đạt tới dài ba mét, cả người dài Tiêm Thứ như vậy Hắc Mao, mép còn có thật dài răng nanh, chột nhìn giống như con heo rừng, bất quá nhìn kỹ một chút hoặc như là to Đại Lão Thử.

Này chuột mập lấy cực nhanh tốc độ hướng Đường Tam Tạng đánh tới, khí thế so với hết tốc lực nặng thê cũng khủng bố hơn, ánh mắt đỏ như máu tràn đầy khát máu cùng tham lam, há to mồm treo để cho nồm mưa màu trắng chất nhầy, tựa hồ nghĩ (muốn) một cái nuốt Đường Tam Tạng.

Đường Tam Tạng nhấc trọn mắt, chỉ là lộ ra một điểm vẻ ngoài ý muốn, sau đó nâng lên quả đấm, nện ở cái kia chuột mập trên đầu.

Trắng nồm quả đấm, rơi vào kia phủ đầy Tiêm Thứ trên đầu, nhìn qua giống như là lấy trứng chọi đá.

Bất quá sau một khắc!

Ầm! Một tiếng trầm muộn âm thanh âm vang lên, đầu kia khí thế hung hung chuột mập trên đầu xuất hiện một cái lõm xuống đi vào hố to, cuối cùng bị Đường Tam Tạng một quyền đập bay, lấy càng nhanh chóng độ trở về vừa mới lao ra trong cái động kia, trực tiếp chết.

Hai bên đất sét sụp đổ đi xuống, đem cái kia chuột mập cùng động đồng thời chôn.

"Lực đạo không chế hay lại là thiếu chút nữa." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trên nắm tay dính một vết máu, từ trong lòng ngực móc ra một cái khăn vuông nghiêm túc lau đi, chậm rãi hướng Độ Khẩu đi tới.

Hắn còn không có đụng phải đáng giá ra quyền thứ hai yêu quái.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Ta đem người trở thành huynh đệ người lại muốn ngủ ta

Thành Trường An, Đại Minh Cung.

Đường Tam Tạng với ở một cái Lục Sam tiểu thái giám sau lưng, từ từ đi về phía trước, cửa cung theo thứ tự mở ra, dọc theo đường đi thái giám thị vệ cũng hướng hắn cung kính hành lễ.

Một đường Bắc Hành nửa tháng, rốt cuộc đến thành Trường An. Mặc dù không phải lần thứ nhất vào cung, bắt quả nhìn dưới trời chiều kim bích huy hoàng cung điện, Đường Tam Tạng hay là ở tâm trong lặng lẽ cảm khái một câu: Ngọc Thạch địa phương gạch, vàng dán cây cột, thật mẹ hắn có tiền!

Nửa canh giờ trước hắn vừa tới Trường An, liền bị cửa thành hậu thái giám một đường nghênh đến hoàng cung, nói là Bệ Hạ triệu kiến, buổi tối ngủ ở trong cung.

Mười sáu tuổi năm ấy, hắn ở Đại Đường Phật Giáo bàn về pháp cuộc so tài bên trên nhất cử đoạt được đại Xiển pháp sư phong hào, ở liên tiếp hiển hách thân phận sau khi, có chính mình đặc biệt nhãn hiệu.

Bây giờ một loại ở người sau cũng xưng hô như vậy hắn: Hoàng thượng Ngự Đệ, Tể tướng cháu ngoại, Đại Học Sĩ con, đại Xiển pháp sư Đường Tam Tạng.

Đương nhiên, lấy hắn và Đường để quan hệ, cũng không ai dám nói xấu.

Nghĩ đến một hồi phải gặp Lý nghi Mẫn, Đường Tam Tạng đưa tay xoa xoa mi tâm, cảm thấy có chút nhức đầu. Ngược lại không phải là bởi vì sợ hãi, đối với (đúng) Hoàng quyền kính sợ đối với hắn người hiện đại này mà nói căn bản là trò cười, nhức đầu là Lý nghi Mẫn người này.

Dẫn đường tiểu thái giám ở Ngự Thư Phòng trước dừng lại, cung kính nói: "Pháp sư, Bệ Hạ nói qua không cần truyền đạt, xin ngài vào Ngự Thư Phòng đi." Vừa nói phát tay một cái, thủ ở trước cửa hai cái tiểu thái giám liền muốn mở cửa phòng.

Đường Tam Tạng giơ tay lên nói: "Không cần, ở bên ngoài chờ một chút đi." Lý nghi Mẫn đang cùng một đám đại thần thảo luận chính sự, dựa vào bên nhay thính giác, hắn có thể nghe vào bên trong kiểm chế tấu đúng.

Hộ Bộ Thượng Thư thanh âm truyền tới: "Bẩm Bệ Hạ, Hà Tây đạo cơ dân tạo phản, đã chiếm ba thành."

"Phái binh trấn áp, tạo phản người giết. Mức độ lương vào Hà Tây đạo, đảm giữ lại người, giết Cừu Tộc." Lý nghi Mẫn thanh âm nghe có chút lạnh.

Binh Bộ Thượng Thư vang vọng thanh âm truyền tới: "Bẩm Bệ Hạ, Tây Bắc Khuyển Nhung người tái phạm Biên Cảnh, cướp bóc ta Đại Đường mười mấy tòa thành trấn."

"Đem binh Khuyển Nhung, không tàn sát hết Khuyển Nhung không thu binh." Lý nghi Mẫn lãnh đạm nói, tiếp lấy truyền tới đứng dậy thanh âm, "Được, trăm pháp, hôm nay liền đến này."

Lúc này, Tể tướng Ân Khai Sơn thanh âm truyền tới: "Bệ Hạ, thần còn có chuyện quan trọng bẩm báo."

Lý nghi Mẫn lạnh lẽo cười một tiếng, "Chuyện quan trọng? Một chút chuyện nhỏ đều không thể làm xong, kia trăm các người phải có ích lợi gì?"

Ngự Thư Phòng nhất thời lâm vào chết như vậy yên lặng.

Tĩnh tình này, hay lại là cường ngạnh như vậy, khó trách ngay cả một tâm phúc đại thần cũng không có. Đường Tam Tạng phui phui cả sa bên trên không tồn tại tro bụi, ở trong lòng suy nghĩ, nhìn cửa phương hướng.

Đường Tam Tạng kiếp trước là cái suốt ngày mê một trò chơi cùng tiểu thuyết Trạch Nam, đời này lại đang trong miếu ăn chay niệm phật, cho nên hắn đối với (đúng) quyền vị cũng kim tiền cũng không có hứng thú gì. Về phần yêu quái, một quyền cũng có thể đánh ngã đối thủ cũng liền cùng chụp con muỗi không có bao nhiêu khác nhau.

Hắn ngược lại thì cảm thấy tiếp xúc với người khác khá là phiền toái, cũng không thể không vui liền một quyền đâm chết người ta đi, cái này cùng bệnh thần kinh khác nhau ở chỗ nào.

Hai miếng cửa bị mở ra, đối diện đi ra một người mặc Tử Kim Long Bào thanh niên, phong thần anh tuấn, môi có chút mỏng, sắc mặt lạnh lùng, không qua con mắt cực kỳ trong trẻo, cả người trên dưới cũng lộ ra tôn quý ý.

Cửa thị vệ cùng thái giám cũng khom người, cúi đầu. Cứ như vậy, đứng ở cửa Đường Tam Tạng liền lộ ra phá lệ nổi bật. Dĩ nhiên, hắn đầu trục luôn luôn rất nổi bật.

Thấy Đường Tam Tạng, Lý nghi Mẫn lộ ra một tia ngoài ý muốn, lạnh giá vẻ mặt tựa hồ sinh động mấy phần, lên tiếng nói: "Tới."

Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu một cái, "Vừa tới."

"Theo trầm đi một chút." Lý nghi Mẫn nói, đi về phía trước.

"Được." Đường Tam Tạng kêu, né người để cho Lý nghi Mẫn đi trước, nhìn trong ngực thư phòng như cũ khom người vàng tím Công Khanh chấp hai tay gật đầu một cái, coi như là làm lễ ra mắt, xoay người đi theo Lý nghi Mẫn đi tới.

Trong ngực thư phòng bảy tám cái đại thần, còn có một cái là hắn trên danh nghĩa ông ngoại, bắt quá ở Lý nghi Mẫn trước mặt đều giống như thấy Miêu lão chuột.

Hai người đi ở ven hồ,

Đầu thu trên mặt hồ bay mấy miếng lá khô, trong hồ cá chép vàng thỉnh thoảng nhảy ra mặt nước, mang theo một mảnh rung động. Phía sau thái giám với rất xa, bờ hồ cũng không nhìn thấy cung nữ, lộ ra phá lệ thanh tịnh.

Vốn là một trước một sau, lúc này đã biến thành đi song song.

Lý nghi Mẫn giơ tay lên đuổi người một cái, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, cau mày nói: "Đường Tam Tạng, trăm năm nay xuống mười đạo thánh chỉ cho người dài bình an, người vì sao bây giờ mới đến?"

Vườn vai động tác này rất có tổn hại Hoàng Đế uy nghiêm! Đường Tam Tạng rất muốn nhắc nhở một câu, bắt quá nghĩ đến Lý nghi Mẫn lúc trước làm qua những chuyện kia, lại đem những lời này thu hồi đi, mặt đầy vô tội nói: "Đường xa xa xôi, tới một chuyến quả thực không tiện lắm."

Lý nghi Mẫn dừng bước lại, sắc mặt lạnh lùng nói: "Không có phương tiện là người kháng chỉ lý do sao? Kia trăm mắt húng, có phải hay không liền có thể đem đầu người chém?"

Thuyết pháp này thật là có tình gây sự, Đường Tam Tạng sờ một cái chính mình đầu trục, có chút hơi khó đạo: "Kia Bộ Hạ còn là cao hứng điếm đi, ta có thể chỉ có một cái đầu."

Lý nghi Mẫn cười ha ha một tiếng, vốn là véo chung một chỗ mặt mày tán ra, tình xảo ngữ quan, nụ cười ám áp, để cho người như mộc xuân phong.

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghi Mẫn, đột nhiên cảm thấy nếu là hắn có thể thường thường cười liền có thể, nhất định là một tuyển người thích Hoàng Đế, mà không phải giống bảy giờ người bình thường người kính sợ như gan bàn tay bắt quá cái thế giới này, làm hoàng đế yêu cầu chính là kính sợ, mà không phải thích.

Lý nghi Mẫn ngưng cười, tiếp tục đi đến phía trước, "Trầm nghe nói dời bình an lão hòa thượng Viên Tịch?"

Đường Tam Tạng chậm rãi đuổi theo, yên lặng một hồi, gật đầu một cái, "Ừm."

"Nếu như trăm chết, người nói thiên hạ này sẽ có người là trăm khổ sở sao?" Lý nghi Mẫn bĩu môi một cái, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, "Người biết không?"

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghi Mẫn thanh mắt sáng, phảng phất nhìn một chiếc gương một dạng gật gật đầu nói: "Những thứ kia có cơm ăn cơ dân biết, những thứ kia được Khuyển Nhung xâm nhiễu dân vùng biên giới biết, ta, cũng sẽ." Bỗng nhiên dừng lại, hắn lại nói: "Người có thể sống rất lâu."

Lý nghi Mẫn lắc đầu một cái, "Không, trăm sắp chết."

Đường Tam Tạng tâm lý máy động, nhìn Lý nghi Mẫn, dừng bước lại.

Lý nghi Mẫn khoát khoát tay, có chút không thèm để ý đạo: "Còn có ba năm, dù trăm làm không ít chuyện, diệt Khuyển Nhung sau khi, lại diệt Đột Quyết, thiên hạ liền lại không dám đối với ta Đại Đường bất kính chỉ quốc."

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghi Mẫn trên đầu đậm đà kim sắc khí vận bên trong, xen lẫn một tia hắc khí, mang theo mấy phần âm lãnh ý, "Đây là Diêm

Vương cùng người nói sao? Lần này làm Thủy Lục đại hội cũng là bởi vì cái này?"

"A, Diêm Vương điện những thứ kia kẻ ngu, để cho trăm làm Thủy Lục đại hội trấn an những thứ kia chết ở trăm Thiết Kỳ bên dưới vong hồn, thật sự cho rằng dùng mấy cái ác quỷ liên hù dọa trăm." Lý nghĩ Mẫn mặt lộ cười nhạo vẻ, nhìn kia lão đạo muốn ngã tà dương nói: "Thật ra thì trăm là muốn là mấy năm nay hơi lớn Đường chết trận tướng sĩ làm một trận Thủy Lục đại hội, những người đó cùng trăm có quan hệ gì đâu? Không được (phải) bình an sống thì sao?"

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghĩ Mẫn có chút thon gầy bóng lưng, nhẹ giọng nói: "Nhất định phải lưng đeo nhiều như vậy sao?"

Lý nghĩ Mẫn không quay đầu lại, "Người biết, năm đó, trăm không có lựa chọn khác."

"Nhưng bây giờ người có chọn, nếu vì bọn họ làm một trận Thủy Lục đại hội, sẽ không dùng ba năm chứ?"

"Kia trăm há chẳng phải là cúi đầu trước bọn họ? Năm đó bọn họ như thế nào đợi trăm? Giết bọn hắn, trăm lại vì sao phải sám hối? Bọn họ đáng chết, đáng đời làm Cô Hồn Dã Quỷ!" Lý nghĩ Mẫn xoay người nhìn Đường Tam Tạng, vẻ mặt kiên định, nhưng có chút làm người thương yêu tiếc.

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghĩ Mẫn, yên lặng một hồi, gật đầu một cái, "Đúng, bọn họ đều là nên người chết, Diêm Vương điện đám khốn kiếp kia cũng nên chết."

Lý nghĩ Mẫn cười ha ha đứng lên, đột nhiên đưa ra một cái ngón tay ôm Đường Tam Tạng cầm, cười nói: "Đường Tam Tạng, người biết trăm tại sao thích người sao? Bởi vì này trên đời chỉ có người biết trăm! Không giống những người đó suốt ngày tính toán trăm ý tứ, thì đều không tính toán ra."

Bị một người nam nhân câu cầm nói thích, Đường Tam Tạng cảm thấy chuyện này nghĩ như thế nào cũng không được tự nhiên. Mặc dù Lý nghĩ Mẫn bị bầu thành Đại Đường đệ nhất Mỹ Nam Tử, nhưng Đường Tam Tạng là thắng a!

"Đi, theo trăm uống hai chén đi." Cũng may Lý nghĩ Mẫn rất nhanh thì buông tay, xoay người hướng tầm cung phương hướng đi tới.

Vào hậu cung, cung nữ từ từ nhiều, khom người đứng ở một bên, len lén đánh giá Đường Tam Tạng cùng Lý nghĩ Mẫn, cũng hai mắt đăm đăm, nhìn si đi.

Hậu cung quy củ rất là rộng thùng thình, cho nên cung nữ lá gan đều không nhỏ, ba lượng thành đoàn đất nhỏ giọng vừa nói lặng lẽ nói.

"Lại gặp phải Đại Đường đệ nhất Mỹ Nam cùng thứ 2 Mỹ Nam đồng hành, ta sắp hạnh phúc ngắt đi."

"Hai cái cũng quá anh tuấn, ta chân cũng không thể chọn!"

"Tam Tạng pháp sư tối nay sẽ bị Bệ Hạ độc chiếm ấy ư, thật hâm mộ tối nay hầu hạ chị em gái a."

Thính lực cực kỳ tốt Đường Tam Tạng sắc mặt có chút cổ quái, không thể chọn chân là cái gì quý! Bị Bệ Hạ độc chiếm vậy là cái gì quý!

Dạ yến an bài ở tầm cung, hai tờ thấp bàn bên trên bày đầy sơn trân hải vị, Đường Tam Tạng cùng Lý nghĩ Mẫn ngồi đối diện nhau. Cung nữ cùng thái giám đều đi ra ngoài, mấy cây đèn thắp chúc đem tầm cung chiếu sáng.

Lý nghĩ Mẫn bung chén rượu lên, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Tối nay theo trăm uống vài chén, là rượu trái cây."

Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn trước mặt bầu rượu cùng ly rượu, sắc mặt có chút cổ quái nói: "Người lại bỏ thuốc chứ?"

Lý nghĩ Mẫn nghiêm mặt nói: "Không có, trăm làm sao biết làm loại sự tình này đây?"

"Lần đó cùng người uống rượu không xuống..." Đường Tam Tạng bung rượu lên bình rót một ly, lẩm bầm.

Lý nghĩ Mẫn biểu tình không thay đổi chút nào, "Lần này khẳng định không có."

"Được rồi." Đường Tam Tạng bung chén rượu lên, cùng Lý nghĩ Mẫn chạm thử, cùng ly trong nhấp mắt, hai cái ly trong rượu đối nhau một nửa.

Một ly rượu xuống bụng, Lý nghĩ Mẫn ánh mắt rất nhanh thì có chút mê ly, thân thể lắc lư, nhìn lên trước mặt chai rượu đạo: "Hôm nay rượu này thể nào men rượu lớn như vậy?"

Đường Tam Tạng cũng chứa một bộ muốn say bộ dáng, lão đạo đứng dậy nói: "Không được, ta say."

"Vây... Trước nghỉ ngơi một chút đi, tàu xe vất vả cũng mệt mỏi." Lý nghĩ Mẫn sắc mặt vui mừng, đứng dậy kéo Đường Tam Tạng liền hướng bên trong giường lớn đi tới.

Đường Tam Tạng mới vừa nằm xuống, Lý nghĩ Mẫn cũng ngã xuống giường, híp mắt một bên dặt hấn quần áo, trong miệng còn lẩm bầm: "Cối... Cối xuống..." Sau đó liền ngủ mất.

Đường Tam Tạng đem quần áo kéo trở lại, ngồi dậy, nhìn đã ngủ Lý nghĩ Mẫn, sắc mặt có chút cổ quái lẩm bầm: "Ta đem người trở thành huynh đệ, người lại suốt ngày muốn lên ta, chuyện này thật giống như có chút không quá phúc hậu à?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quỳên Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Đi Bao Từ Trường chuông

Đường Tam Tạng giúp Lý nghi Mẫn cởi giày, kéo qua một bên Tấm Ti mền ở trên người hắn, loại sự tình này làm nhiều, cũng liền thói quen. Đường Tam Tạng tâm lý cũng không có bao nhiêu chán ghét ý, ngược lại Lý nghi Mẫn lại được sinh không, hơn nữa chưa bao giờ dùng sức mạnh.

Bất quá nhìn trên đầu của hắn kim sắc khí vận bên trong xen lẫn hắc khí, Đường Tam Tạng khẽ nhíu mày, đây cũng là chết ở Lý nghi Mẫn thù hạ những người đó oan hồn ngưng tụ.

Lý nghi Mẫn thân là Đại Đường chi chủ, khí vận gia thân, tâm thường Quý Vật căn bản không dám gần người, coi như là Diêm Vương cũng không thể tùy ý đưa hắn câu hồn xuống đất Phủ, những hắc khí này chắc là căn nguyên.

"Ba năm, thời gian cũng không nhiều." Nhìn vẫn còn ngủ say bên trong Lý nghi Mẫn, Đường Tam Tạng giấu ở trong lòng suy nghĩ.

Nếu là biết làm như thế nào vào địa phủ, có hay không có thể cùng cực Cửu U, như Tôn Ngộ Không như vậy đại náo Địa Phủ, trọng cái Sở Sinh Tử, vì hắn lại nối tiếp mệnh một trăm năm đây?

Không đúng không đúng, loại chuyện này không phải là hắn là nữ nhân yêu mến mới có thể làm sao! Đường Tam Tạng liền vội vàng lắc đầu hủy bỏ chính mình, đưa mắt từ trên giường dời đi.

"Phụ hoàng, ngươi đừng tới đây! Là ngươi buộc ta, là ngươi đem ta đẩy tới trên vách đá! Ngươi đáng chết, cùng cái đó bức tử mẹ ta ác nữ nhân đều đáng chết."

"Đại ca, a, ngươi cái phế vật có tư cách gì cười nhạo ta, trừ sinh ra sớm hai năm, chơi nhiều mấy người nữ nhân, ngươi không phải làm nhất quốc chi quân đoán?"

"Các ngươi cũng chết cho ta mở, ta ngay cả chết còn không sợ, sẽ còn sợ các ngươi cắn mấy hộp sao?"

"Tới a, lẫn nhau tổn thương a, xem ta không cắn chết các ngươi!"

Đường Tam Tạng đưa mắt lần nữa lần nữa dời về trên giường, nhìn nhắm mắt lại, giường nanh múa vuốt, ở trên giường giãy dụa Lý nghi Mẫn, mặt đầy kinh ngạc.

Quả nhiên là một gặp ác mộng cũng sẽ không lỗi là Chúa, cùng quý hướng về phía găm, hình ảnh này, Đường Tam Tạng biểu thị nhớ lại vô năng, người như vậy không được Hoàng Đế, mới thật không có đạo lý a.

Bất quá nghe trong miệng hắn nói mở, cùng trên mặt thống khổ vẻ mặt, Đường Tam Tạng khẽ thở dài một cái, ngồi xếp bằng đến trên giường, bắt đầu niệm kinh.

Hắn có thể đủ lấy mười tám tuổi tác trở thành đại Xiển pháp sư, thật không phải là, được rồi, không đơn thuần là bởi vì Lý nghi Mẫn sùng ái.

Phật quang màu vàng từ trên người hắn tản mát ra, hương hắc khí cuốn đi. Đậm đà hắc khí bắt đầu tan rã, từng tiếng tiêm lệ rống giận cùng gào thét bi thương truyền tới, thậm chí còn có hóa thành Khô Lâu cùng Quỷ Hồn muốn hướng Đường Tam Tạng nhào tới, nhưng là gần không thân phận chút nào, tiêu tan ở trong không khí.

Đường Tam Tạng không phải là ở Độ Hóa bọn họ, mà là diệt bọn họ. Bọn họ có nên hay không chết không phải là hắn cần phải cân nhắc, nếu đây đưa Lý nghi Mẫn, vậy thì vĩnh viễnọa lạc vào Cửu U đi, như vậy hắn liền cũng sẽ không lại gặp ác mộng.

Theo hắc khí dần dần tản đi, Lý nghi Mẫn trên mặt vẻ giằng co dần dần thu lại, cuối cùng khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, lẩm bẩm nói: "Trăm nam nhân tới, các ngươi đều sợ đi."

"Cái quý gì!" Đường Tam Tạng tay run một cái, thiếu chút nữa đem trong tay Phật Châu ném ra ngoài.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, một luồng ánh mặt trời từ khep hờ một nửa cửa sổ chiếu vào tấm cung.

Nằm ở trên giường Lý nghĩ Mẫn bỗng nhiên mở mắt, chợt nghiêng đầu nhìn, thấy xếp chân ngồi ở một bên Đường Tam Tạng, vẻ mặt mới buồn lòng.

"Ngự Đệ nguoi thật là xấu a, lại đang trong rượu bỏ thuốc." Lý nghĩ Mẫn đứng dậy, xử lý quần áo, nhìn Đường Tam Tạng cười tủm tỉm nói: "Bất quá tới hôm qua bị nguoi hầu hạ thật thoải mái a, trăm quyết định, mệnh nguoi lại hầu hạ 49 ngày."

"Bệ Hạ, hôm nay không phải là muốn tổ chức Thủy Lục đại hội ấy ư, chúng ta hay lại là vội vàng lên đường đi." Đường Tam Tạng đứng dậy, đem lời đề dòi đi chỗ khác.

Lý nghĩ Mẫn chuyện đương nhiên đạo: "Đúng vậy, Thủy Lục đại hội muốn làm 77 - 49 ngày, ban ngày nguoi niệm kinh, buổi tối vào cung hầu hạ trăm, hai không trễ nãi."

Đường Tam Tạng: "..."

"Đúng, trăm có cái mới cả sa đưa nguoi, ngày hôm qua có một xấu xí hòa thượng nghĩ (muốn) lừa gạt trăm bạc, bị trăm đánh một trận ném ra ngoài, bất quá kia cả sa tạm được đi." Lý nghĩ Mẫn đột nhiên nghĩ đến cái gì, một sợ bàn tay đạo: "Thượng Quan, đem ngày hôm qua trăm giành được món đồ lấp lánh cả sa đem ra."

"

Đường Tam Tạng sắc mặt có chút cổ quái, "Không phải là cảm lan cả sa chứ ?"

"Ồ, làm sao nguoi biết? Chẳng lẽ nguoi cũng đụng phải kia tên lường gạt hòa thượng?" Lý nghĩ Mẫn có chút ngạc nhiên nhìn Đường Tam Tạng.

"Không việc gì, nguoi vui vẻ là được rồi." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, Quan Âm Bồ Tát đều bị Lý nghĩ Mẫn làm tên lường gạt đánh ra, này tan vỡ nội dung cốt truyện vậy là cái gì quý.

Bất quá Lý nghĩ Mẫn thiết Thủy Lục đại hội, Quan Âm đưa y, Tây Du thật chẳng lẽ là số mệnh sao? Kim Thiền Tử bị hấn ăn, cho nên số mệnh hay lại là chuyển tới trên người hấn.

Tây Du không sai biệt lắm chính là đi A Tam quốc độ du lịch, bất quá dọc theo đường đi có đủ loại kỳ cổ quái yêu quái, còn có cùng thân tiên làm thân mạng cổ Yêu Tiên.

Đường Tam Tạng ngược lại không sợ yêu quái, bất quá Kim Thiền Tử bị hấn ăn, nếu là thấy Phật Tổ lời nói, có thể hay không bị hấn đánh chết à?

Mặc dù cảm giác mình bây giờ cũng không tính là yếu, nhưng nghĩ tới cái đó một cái tát liền đem Tôn Ngộ Không trấn áp đại lão, Đường Tam Tạng vẫn cảm thấy có chút chênh lệch.

Nói đến Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng ngược lại đột nhiên có chút hiếu kỳ cái đó năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung con khi, rốt cuộc bộ dạng dài ngắn thế nào. Nói cây gậy liền dám đánh bên trên 33 Trọng ngày, định trụ đẹp để Thất Tiên Nữ xoay người hái quả đào đi, đây tuyệt đối là tính cách quái gỡ chết trạch a.

Lúc này, môn từ từ mở ra, hai hàng dung mạo tuấn mỹ cung nữ ở một cái ngực phẳng nữ quan dưới sự hướng dẫn nối đuôi mà vào, yêu kiều mà lạy, đồng nói: "Cung thỉnh Thánh Thượng thay quần áo."

Cầm đầu nữ quan được đặt tên là Thượng Quan Uyển nhi, dung mạo cực đẹp, mười bảy mười tám tuổi, một thân màu đỏ thắm cung trang đem sắc sỡ vóc người hoàn mỹ làm nổi bật lên đến, trước ngực trắng như tuyết cùng như ản như hiện tại rãnh cang làm cho người không nhìn được nhìn lâu hai mắt.

Đưa mắt thu hồi, Đường Tam Tạng tâm lý ngược lại không có dâng lên cái gì cờ bay phát phối cảm giác, bất quá hấn vẫn cảm thấy Thượng Quan Uyển nhi danh tự này thật quen thuộc, chính là không nhớ nổi ở nơi nào nghe qua.

Hầu hạ Lý nghĩ Mẫn thân cận nhất không phải là Lão Thái Giám hoặc tiểu thái giám, mà là cái này dung mạo cùng vóc người đều vì tới thượng đẳng Thượng Quan Uyển nhi, còn có một đám tuấn tú cung nữ.

Đương nhiên, cùng Đại Đường Lịch Đại Hoàng Đế so sánh, Lý nghĩ Mẫn có thể nói Hoàng Đế trong một dòng nước trong a, hấn lại đem trong cung Tiên Đế còn để lại mười ngàn cung nữ, chọn xinh đẹp nhất một trăm, còn lại tất cả đều sai đưa về nhà, tạo phúc thiên hạ không biết nhiều thiếu nam nhân.

Mà còn lại cung nữ, thứ thiệt trong trăm có một, người người đều là nhất đẳng đại mỹ nhân, liền bên kia bưng Kim Bồn tiểu cung nữ, vút xuống thành Trường An lớn nhất trong thanh lâu, kia cũng đáng đám kia gia súc một đêm thiên kim đầu bài a.

Mặc dù Lý nghĩ Mẫn năm đã mười tám, bất quá Hoàng Hậu còn chưa định, hậu cung trừ hai cái quý nhân, ngay cả một quý phi cũng không có, nếu không phải mấy năm này hấn thủ đoạn sát máu chán nhip trong triều đủ loại quan lại, đám người này lúc này phỏng chừng đều phải tô điểm söt cả chua, tới máu giết đi.

Lý nghĩ Mẫn hướng về phía Thượng Quan Uyển nhi ngoắc ngoắc tay, đợi nàng đi tới trước người, đưa ngón tay ra nhỏ dài tay tại trước ngực nàng tròn trịa bên trên sờ một cái, hướng về phía Đường Tam Tạng đắc ý cười cười: "Có muốn biết hay không đây là cảm giác gì? Nguoi nếu là đáp ứng trăm thường ở hậu cung, trăm, chính là nguoi."

"Bệ Hạ, sắp đến Thủy Lục đại biết thời gian." Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ Thượng Quan Uyển nhi mặc cờ đỏ bồng trên gò má thu hồi, có chút bất đắc dĩ nói, ánh mắt vô tình quét qua trên điện cung nữ, lại không một cái cung nữ lộ ra ngạc nhiên, ngược lại thì mơ hồ có chút... Mong đợi.

"Gấp cái gì, trẫm không tới, ai dám bắt đầu, trẫm lúc nào đến, lúc nào chính là giờ tốt, người có tin hay không?" Lý nghi Mẫn khoát khoát tay, cầm lên Thượng Quan Uyển nhi bụng đàn trên khay gỗ món đồ sáng long lanh cả sa, nhẹ nhàng giũ ra, phát ra một chuỗi như chuông gió như vậy tiếng vang dòn giã.

Đường Tam Tạng theo bản năng sở trường ngăn cản ngăn cản kia nhưc mắt châu quang bảo khí, ngay đầu tiên, hần nghĩ tới bờ biển cảnh khu bán vỏ sò đồ trang sức hàng rong biểu diễn bán, chính là bên trên đồ trang sức phong phú hơn cùng đáng tiền một chút.

"Người xem đi, liền một món đồ như vậy phá cả sa, treo một chất vỏ sò, đá cùng xương đi lên, không chỉ có không điểm mỹ cảm, còn bồng dung nặng năm sáu cân, kia xấu xí hòa thượng lại muốn bán trăm ngàn lượng bạc, đây không phải là nghĩ (muốn) lừa gạt trăm bạc à. Loại đá này, trẫm trong quốc khố cũng sắp xếp thành núi nhỏ." Lý nghi Mẫn mặt đầy khinh bỉ nói.

Đường Tam Tạng nhìn kỹ một chút cả sa bên trên những thứ kia đồ trang sức, ngọc lục bảo, Dạ minh châu, Như Ý Châu, Định Phong Châu, Hồng Mã Nãi, Tử San Hồ... Chủng loại nhiều mặt, mặc dù đang trong quốc khố xếp thành núi nhỏ, nhưng là sẽ không chút nào ảnh hưởng những thứ này ở bên ngoài tùy tiện một viên cũng giá trị liên thành a.

"Thật ra thì năm ngàn lượng thật không đắt a." Đường Tam Tạng là Quan Âm Bồ Tát nói câu công đạo.

"Coi là, ngược lại đắt không mắc đều là trẫm, đến, Ngự Đệ, để cho trẫm cho người thay quần áo." Lý nghi Mẫn trực tiếp coi thường những thứ này, nắm cả sa hướng Đường Tam Tạng đi tới.

Đường Tam Tạng rất thuận theo cời ra trên người mình cả sa, mặc cho Lý nghi Mẫn cho hần phủ thêm mới cả sa, theo hần nhiều chút, sự tình mới sẽ trở nên đơn giản.

Bất quá ở cả sa bên trên treo năm cân đồ trang sức, lúc này còn cảm giác, quả nhiên không phải người bình thường có thể cười, này một thân sáng long lanh đất đi ra ngoài, phảng phất đang kêu gọi toàn thể giới: Các người mau tới đánh cướp ta à!

"Mặc dù tục tăng điểm, bất quá quay đầu tỷ số khẳng định cao." Lý nghi Mẫn hài lòng gật đầu, tay đề ở trên vạt áo, nhìn Đường Tam Tạng cười tủm tỉm nói: "Ngự Đệ có muốn hay không thưởng thức một chút trẫm thay quần áo a."

"Ta đi trước rửa mặt." Đường Tam Tạng xoay người liền đi ra ngoài cửa.

...

Từ đầu đến cuối cũng không thấy được đầu đội danh dự, từ hoàng cung hạo hạo đăng đăng lên đường, hướng Hóa Sinh Tự đi.

Đề phòng dừng ở Hoàng liên bên trên bị sờ sảng, Đường Tam Tạng nghiêm Từ cự tuyệt mặt đầy si hán nộ cười Lý nghi Mẫn mời, chính mình cười một con ngựa trắng, hành tại Hoàng liên trước.

Bất quá không bao lâu, Đường Tam Tạng liền có chút hối hận, hần này một thân đeo đầy đồ trang sức bảo thạch cả sa, dưới ánh mặt trời, phảng phất tán ra ánh sáng mạnh, người đi đường rồi rít dừng ngăn che ánh sáng, híp mắt mới có thể thấy rõ hần bộ dáng.

Mà theo con ngựa lắc lư, những thứ kia đồ trang sức va chạm nhau, phát ra liên tiếp đinh đương giòn vang, thậm chí lẫn át phía trước mở đường tấu nhạc âm thanh, thành công đem tất cả mọi người ánh mắt hấp dẫn đến trên người hần, sau đó hần liền nghe được một ít kỳ quái nghị luận.

"A, tốt nhưc mắt, là ai hóa thân làm ngày, ta muốn mù."

"Đây không phải là hoàng thượng Ngự Đệ, Tề tướng cháu ngoại, Đại Học Sĩ con, đại Xiển pháp sư Đường Tam Tạng sao? Chẳng lẽ còn lại muốn thêm một cái đi Bảo Từ Trường chuông phong hào?"

"Oa, Tam Tạng Ca Ca tốt anh tuấn! Quả nhiên đáng đẹp mắt, chính là cái đó phong cách quần áo cũng có thể cười, tốt muốn trở thành con ngựa trắng kia."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Buông ra cái đó Bồ Tát!

Đường Tam Tạng ngồi ở trên lưng ngựa, liếc một cái, không nhìn được trong lòng nhỏ nước bọt đến: "Hóa thân làm ngựa cái quý gì! Đi Bảo Từ Trường chuông là cái gì quý! Biến thành ngựa vậy là cái gì quý, tiểu thư người tại sao có thể có như vậy Quý Súc ý tưởng! Hơn nữa, nhỏ nước bọt có thể nói nhỏ thôi sao! Ta cũng nghe được..."

Chịu đựng học máu xung động, Đường Tam Tạng cố gắng duy trì vô hi vô bi Cao Tăng đáng vẽ, rốt cuộc đến Hóa Sinh Tự, quả nhiên người chính là so với yêu quái phiền toái.

Đúng như Lý nghĩ Mẫn từng nói, hần không tới, không ai dám bắt đầu, hần lúc nào đến, lúc nào chính là giờ tốt.

Văn võ bá quan theo Lý nghĩ Mẫn bái phật Zudin thân, tham kiến La Hán, lớn như vậy Đạo Tràng, chính tề ngồi xếp bằng một ngàn hai trăm cái hòa thượng, hương vân ai ai, khí thế ngược lại rất là bất phàm, có thể có thể so với năm đó Phật Giáo bàn về pháp cuộc so tài.

Đường Tam Tạng cùng Lý nghĩ Mẫn đi song song, xuyên qua một ngàn hai trăm cái hòa thượng khom người đứng ở hai bên lối đi, đi thẳng đến phía trước nhất trên đài cao ngồi xuống.

Có một đại Xiển pháp sư đầu hàm, Đường Tam Tạng cũng chính là đại Đường hòa thượng đầu lĩnh, nước này Lục đại hội muốn liên tiếp tổ chức 49 ngày, hần mỗi ngày đều muốn thăng ngồi thuyết pháp mấy giờ. Khó khan mấy năm nay ngược lại cũng thói quen, chính là lo lắng cô hòng muốn bốc lửa.

Đường Tam Tạng trong lòng vô Phật, không tin Phật Tổ, lại không phủ nhận Phật Kinh diệu dụng. Dĩ nhiên loại này đại nghịch bất đạo lời nói hần cũng chỉ cùng sư phụ nói qua, chưa bao giờ cùng người thứ hai đề cập tới nửa câu.

Hần là ăn Kim Thiền Tử duyên cớ, từ nhỏ hần liền thân cận Phật Pháp, đối với Phật Pháp cảm ngộ, Đại Đường đệ nhất nhân, danh chí thực quy.

Đường Tam Tạng nhìn lên trước mặt lư hương đốt hai ngắn một dài Đàn Hương, hơi nhú mày, yên lặng hồi lâu, giống như là đang suy tư cao thâm Phật Pháp.

Ngồi xuống hơn một ngàn nhà sư ngồi nghiêm chỉnh, rửa tai lắng nghe, nhìn về Đường Tam Tạng ánh mắt, tràn đầy sùng kính cùng mong đợi.

Trong sân quý dị an tĩnh hồi lâu, Đường Tam Tạng rốt cuộc lên tiếng, chỉ lên trước mặt lư hương nói: "Này thơm tho không giống nhau dài, đổi cho ta một chút, nếu không không có cách nào nói."

Một bên không lo lắng ngồi Lý nghĩ Mẫn phốc xuy một chút bật cười, cầm lên bên người tinh xảo bánh ngọt cắn một hớp nhỏ, nụ cười bộc phát Xán Lạn.

Mà ngồi xuống Chúng Tăng nghe này, nhưng là không một cái cười tròng cùng khinh bỉ, rồi rít lộ ra vẻ trầm tư, cuối cùng đối với (đúng) Đường Tam Tạng những lời này tiến hành đi sâu vào rất nhỏ phân tích cùng hiểu.

"Tam Tạng pháp sư chữ chữ cơ châu, lời này định có thâm ý." Một cái tròn trịa viên nhuận lão tăng ngưng thần khổ tưởng.

"Ba cái Đàn Hương Bồn Nhất khởi điểm đốt, nhưng bây giờ là hai dài một ngắn, đây là có gì? Cái này thì như ba người cùng thời khắc đó giáng sinh, cả đời tạo hóa lại mỗi người không giống nhau, đây là kiếp trước nhân quả sở định, Tam Tạng pháp sư một lời vạch trần, Tiểu Tăng vui lòng phục tùng." Một cái gầy nhom tăng người ánh mắt sáng lên, tự lẩm bầm, nhìn về phía Đường Tam Tạng ánh mắt bộc phát sùng kính.

"Pháp sư bởi vì ba cái Đàn Hương không chỉnh tề, mà không chịu mở miệng giảng kinh, hần là dùng cái này tỷ dụ ngồi xuống mọi người ngộ tính tu vi không đồng nhất, tự mình cố gắng tổ pháp. Xấu hổ, xấu hổ, lần này định nên lắng tai nghe pháp sư thuyết pháp." Cả người cũ nát tăng bào trung niên nhà sư mặt đầy xấu hổ.

Được rồi, Đường Tam Tạng thật không có suy nghĩ nhiều như vậy, hần hướng về phía một bên còn trầm tư Tiểu Sa Di ngoắc ngoắc tay, để cho hần lần nữa đốt ba cái mới Đàn Hương, cắt đứt mọi người trầm tư, bắt đầu nói « Pháp Hoa Kinh ».

Đường Tam Tạng ở trên đài cao nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu đất thuyết pháp, đem chính mình mấy năm nay tìm hiểu một ít Phật Pháp, tinh tề nói đi, trong chỗ u minh tựa hồ có một loại Kỳ Diệu lực lượng theo số đông thần thể người bên trong tán mát ra, sau đó hướng hư không vô tận thổi tới.

Dưới đài Chúng Tăng nghe như si mê như say sưa, thỉnh thoảng có người khẽ hô một tiếng, lại vừa là ngưng ngừng che miệng cúi đầu, trong mắt không giấu được mừng rỡ, vài chục năm tích tụ ngực nghĩ ngờ, cuối cùng ở Đường Tam Tạng trong vòng vài ba lời bị điểm phá, làm sao có thể không tự hi, đối với (đúng) Đường Tam Tạng càng là kính nể.

Đây là một kỳ lạ thế giới, có yêu, có quý, còn có Thần Phật. Thế nhân nhiều kính thần Phật, coi đây là tín ngưỡng, đối với phong kiến thống trị tới nói đúng không sai hiện tượng.

Đường Tam Tạng có thể không phải là cái gì cấp tiến cải cách người, cũng không có ở cái thế giới này tuyên dương club. Biết. Chủ nghĩa ý tưởng, lật đổ phong kiến thống trị loại chuyện này nghe cũng rất phiền toái,

Cho nên nên như thế nào được cái đó đi, cái gì xã hội đều có tầng dưới chót cùng giai tầng thống trị.

Mà Đường Tam Tạng trong lòng vô Phật, phải nói tín ngưỡng, có lẽ hần càng tin tưởng là mình.

"Hòa thượng kia..." Đường Tam Tạng chính đắm chìm trong thuyết pháp bên trong, nhưng là bị một tiếng vỗ bàn âm thanh cùng một tiếng quát chói tai tiếp theo nhảy. Nhắc mắt nhìn đi, một cái gậy nhom tuổi trẻ hòa thượng đứng ở dưới đài, người mặc mình tắng y màu vàng, tay lại đặt ở trước người hán thấp bàn bên trên, lấy hòa thượng kia thân cao cùng tay dài đến nhìn, bên dưới hẳn là nhón lên bằng mũi chân.

Kia một tiếng quát chói tai trung khí mùi phần, vỗ bàn cũng là không chút lưu tình, chẳng qua là bây giờ trẻ tuổi này hòa thượng nhìn Đường Tam Tạng biểu tình, nhưng là... Mặt đầy si mê!

Về mặt này Đường Tam Tạng từ nhỏ đến lớn không biết thấy bao nhiêu, bất quá một loại đều là đẹp để tiểu cô nương, còn có trong cung những thứ kia chưa thỏa mãn dục vọng các cung nữ, hiện tại ở một người tuổi còn trẻ hòa thượng đối với hán triển lộ ra bộ dáng này, không khỏi một trận buồn nôn, thiếu chút nữa đem trước mặt thấp bàn cũng cho đập bay.

"Dung mạo người tốt anh tuấn a." Trẻ tuổi kia hòa thượng nhãn nhỏ cuối cùng đem còn dư lại nửa câu sau nói xong, tầm kia có chút xanh xao vàng vọt trên mặt, lại hiện ra một vết mẩn đỏ bừng về, bộ dáng kính sợ!

"Ai ai ai, xấu xí hòa thượng, người tại sao lại đến, chẳng lẽ hôm qua trời còn chưa có bị trảm đánh đủ chưa?" Nghe Đường Tam Tạng giảng kinh thiếu chút nữa ngủ Lý nghi Mẫn cũng bị vỗ bàn âm thanh đánh thức, nhìn kia ứng tiền trước chân, đỏ mặt đứng ở trước đài cao tuổi trẻ hòa thượng, bỗng nhiên đứng lên nói.

Trẻ tuổi kia hòa thượng thần sắc trên mặt biến đổi, thoáng cái liền đem đặt ở thấp bàn vào tay lùi về, càng là lui về phía sau mấy bước, theo bản năng che chính mình cái miệng, có chút kinh hoàng nhìn Lý nghi Mẫn.

Đây chính là Quan Âm Bồ Tát? Đường Tam Tạng giương mắt nhìn kia như tiểu thụ như vậy che chở cái miệng, mặt đầy u oán nhìn Lý nghi Mẫn tuổi trẻ hòa thượng, lại nghĩ tới lúc trước nàng xem chính mình về mặt, lông mày tác lập, chẳng lẽ Quan Âm Bồ Tát là một nương pháp cơ lão!

"Ta không có lừa gạt tiền, hơn nữa ta cũng không phải tới tìm người, người không muốn đánh lại cái miệng ta có được hay không." Tuổi trẻ hòa thượng sức lực rõ ràng chưa đủ nói, nói đến phần sau, giọng đã biến thành khàn cầu.

Lý nghi Mẫn khoát tay chặn lại, không chút lưu tình nói: "Không được, người vừa tới, trước tiên đem hán kéo xuống đánh năm mươi đại bản lại nói."

Hai cái thị vệ từ bên cạnh xông về phía trước, liền phải hướng mặt đầy về kinh hoàng tuổi trẻ hòa thượng bắt đi.

Đường Tam Tạng đứng đây, vừa định nói vân vân, một bên một cái nắm trong tay đến một cây cửu hoàn Tích Trọng, vóc người khôi ngô quần áo xám hòa thượng đã là ngăn ở tuổi trẻ hòa thượng trước người, trầm giọng nói: "Lớn mật, đây là Nam Hải Quan Âm Bồ Tát, bọn người phạm phu tục tử, sao dám vô lễ!"

"Đúng vậy, ta là Quan Âm Bồ Tát, các người không thể đánh ta nha." Tuổi trẻ hòa thượng từ khôi ngô hòa thượng sau lưng thò đầu ra đến, dùng sức gạt đầu nói.

"Người một cái xấu xí hòa thượng, làm trảm là đưa trẻ ba tuổi ấy ư, Quan Âm Bồ Tát nhất định là đại mỹ nhân, làm sao có thể lớn lên người bộ dáng như vậy." Lý nghi Mẫn bĩu môi nói, hướng về phía một bên đứng thị vệ phát tay một cái, lại vừa là xông lên bốn cái thị vệ, đem hai người bao bọc vây quanh.

"Đại mỹ nhân? Thật sao? Người ta sẽ xấu hổ á." Tuổi trẻ hòa thượng trên mặt dâng lên một vết mẩn đỏ bừng, có chút then thùng xoay uốn người từ.

Ngồi xếp bằng ở bên cạnh hán chúng tăng nhân một mảnh xôn xao, thoáng cái toàn bộ chạy sạch, còn có hai cái trực tiếp chạy qua một bên ỏi đứng lên, hô to được không.

Đường Tam Tạng trong lòng cũng là một trận buồn nôn, tâm lý đối với (đúng) Quan Âm Bồ Tát cuối cùng về điểm kia tốt đẹp nguyện cảnh thoáng cái toàn bộ không, không nói không rằng, nhìn một chút hai vị kẻ dở hơi rồi cuộc muốn làm gì.

"Đồng thời kéo ra ngoài các đánh năm mươi côn, sau đó đuổi ra ngoài đi." Lý nghi Mẫn mỉm cười phân phó nói. Bọn thị vệ đáp một tiếng, vây tiến lên, liền muốn bắt được hai cái hòa thượng.

"Các người khác (đừng) không tin a, ta có thể chứng minh." Tuổi trẻ hòa thượng từ khôi ngô hòa thượng sau lưng đi ra, mặt đầy vẻ lo lắng, đột nhiên vỗ ột một cái đạo: "Đúng, ta có thể biến trở về chân thân cho các người nhìn a."

"Được a, người biến hóa a, nếu là biến hóa không ra, vậy thì đánh một trăm đại bản." Lý nghi Mẫn giơ tay lên ngừng bọn thị vệ, nhìn tuổi trẻ hòa thượng nói.

"Ta đây biến hóa nha, xiên gỗ, nhanh biến thân!" Tuổi trẻ hòa thượng vỗ vỗ bên người khôi ngô hòa thượng nói, trong lúc nhất thời Lưu Quang tràn ra, thuy ai rực rỡ, để cho người không dám nhìn thẳng.

Hôm nay Hóa Sinh Tự trong trừ ngàn Dur hòa thượng cùng văn vô bá quan ra, còn có đủ loại quan lại thân nhân, trong thành Trường An phú thương quyền quý, không dưới vạn người. Liếc thấy trên đài cao kim quang đại tác, một cái Nữ Bồ Tát cùng một cái nắm đầu mập hành giả chân đạp Tường Vân, đứng lơ lửng giữa không trung, cũng cho là Đường Tam Tạng thuyết pháp thông thiên, mời xuống trên trời Thần Phật, cuống quýt quý xuống đất lễ bái, không dám vô lý nhìn thẳng.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Hóa Sinh Tự bên trong, chỉ còn lại Đường Tam Tạng cùng Lý nghi Mẫn còn đứng.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu, nhìn chân đạp Tường Vân, đã biến trở về nguyên lai bộ dáng Quan Âm Bồ Tát, khoe miệng co quắp rút ra, biểu tình có chút không được tự nhiên.

Chỉ thấy kia Quan Âm Bồ Tát nhìn bất quá mười bảy mười tám tuổi, dung mạo thanh tú đẹp đẽ, cặp mắt tựa như Kim Tinh, mi tâm có một viên nốt ruồi son, eo tinh tế, đúng là một đại mỹ nhân.

Trên đầu mang đỉnh đầu thủy châu Sakura lạc, mặc trên người xuyên vặc-xin bệnh lao Lam Bảo cùng kim biên cầm tú nhưng váy, trong tay nâng cái màu trắng Ngọc Tịnh Bình, bên trong còn có một chặn đá sắp khô chết dương liễu chi.

Mầu chột nhất là, trên người nàng còn treo nói ít có năm cân đồ trang sức, cái gì vàng lá, Bảo Châu, Thúy Ngọc, không có chút nào so với Đường Tam Tạng trên người cái này cầm lan cả sa ít, vừa mới trận kia lóa mắt ánh sáng, một nửa là những thứ này phát ra ngoài.

Đương nhiên, còn có trọng yếu nhất một chút, Quan Âm hiện tại đang bay ở trên trời, Đường Tam Tạng cùng Lý nghi Mẫn cũng ngẩng đầu nhìn ngày, mà nàng mặc đến... Váy.

"Quan Âm tỷ tỷ, người tiết khổ bị ta nhìn thấy nha." Lý nghi Mẫn cười tủm tủm nói.

"À?" Quan Âm có chút ngốc mạnh mà cúi đầu nhìn, thấy Lý nghi Mẫn cùng Đường Tam Tạng còn ngẩng đầu, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhất thời hoa dung thất sắc, kêu một tiếng "Mắc cở chết người..." Dưới chân Tường Vân không yên, cuối cùng từ trên trời rơi xuống tới.

Để cho Quan Âm Bồ Tát rơi xuống đất, quả thực có thất bộ mặt, Đường Tam Tạng liền vội vàng đưa hai tay ra tiếp lấy nàng, mặc dù một thân đồ trang sức, bắt quả cũng còn khá Quan Âm thật nhẹ.

Bị Đường Tam Tạng lấy Công Chúa ôm tư thế ôm ở trước người, Quan Âm ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng mặt, hai con mắt trong tựa hồ cũng lóe sao, đưa tay trái ra nhẹ nhàng an ủi sờ sờ một cái sờ Đường Tam Tạng đầu tóc, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái đỏ, mặt đầy say mê đạo: "Tốt anh tuấn, thật tốt anh tuấn a."

"Bồ Tát xin tự trọng." Đường Tam Tạng đầu bị sờ, một cái cơ trí, thiếu chút nữa đem trong ngực Bồ Tát ném ra ngoài, đây thật là trong truyền thuyết Cứu Khổ Cứu Nan Quan Âm Bồ Tát ấy ư, hướng ngực với tới tay trái là muốn làm gì!

"Buông ra cái đó Bồ Tát!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Cô gái tính khí không thể quá kém

"Buông ra cái đó Bồ Tát!"

"Buông ra hòa thượng kia!"

Hai âm thanh gần như cùng lúc đó vang lên, nhưng là Quan Âm mang đến cái đó mập cô nương cùng Lý nghi Mẫn đồng thời phát ra.

Đường Tam Tạng đem Quan Âm bỏ trên đất, người sau lưu luyến không rời đất lui về phía sau hai bước, tự lẩm bẩm "Dáng dấp đẹp trai, vóc người lại đẹp, trọng yếu nhất hay lại là đầu tóc! Đầu tóc ai!"

Kia nắm đầu mập cô nương rơi vào Quan Âm bên người, trong tay cầm hoàn Tích Trọng hướng trên đất nặng nề một Xư, Phương Thạch trên mặt đất xuất hiện vài vết rách, trợn mắt nhìn Đường Tam Tạng cùng Lý nghi Mẫn quát lên: "Bọn người phạm phu tục tử, thấy Bồ Tát, vì sao không quỳ?" Thanh thế ngược lại có chút kinh người.

Đường Tam Tạng quan sát một chút kia mập hành giả, nắm đầu, da thịt rất trắng, cao hơn hẳn một cái đầu, đáng ít nhất lớn gấp hai, nếu như coi thường đáng lời nói, gương mặt trứng ngược lại đáng dấp rất là tinh xảo khả ái, lại là một cô gái!

Không phải nói Quan Âm Bồ Tát đệ tử là Thác Thập Thiên Vương Nhị công tử Mộc Xoa sao? Thế nào biến thành mẫu dạ xoa! Cái thế giới này cùng trong trí nhớ Tây Du Ký dường như thật rất không giống nhau a.

Về phần quỳ xuống, Đường Tam Tạng quả thực không cách nào đối với (đúng) một cái một bên khen nàng soái, vẫn không quên len lén ăn hán đậu hủ

mê muội Quan Âm, dưới đây quỹ phương thức biểu đạt kính ý, hướng chỉ trong lòng của hần liền đối Phật Tổ cũng không có phần nửa kính ý.

Bất quá Mộc Xoa lời nói cùng cao cao tại thượng giọng cũng để cho Đường Tam Tạng cau mày một cái, thật đúng là một để cho người cảm thấy không thoải mái người đâu.

Lý nghi Mẫn phát một cái ống tay áo, nhìn Mộc Xoa lạnh lẽo cười một tiếng nói: "Trẫm là Đại Đường chi chủ, chỉ lạy trời đất, không quỳ Thần Phật, vì sao phải quỳ Quan Âm? Ta nghe nói Ngọc Đế có mười vạn thiên binh thiên tướng, ta Đại Đường có triệu Thiết Kỵ, không biết có thể đánh một trận hay không?"

"Ngươi..." Mộc Xoa tròn mắt hốc mồm, hiển nhiên không nghĩ tới Lý nghi Mẫn lại sẽ nói ra lời như vậy tới.

Đường Tam Tạng khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, đây mới thực sự là Đại Đường chi chủ, một cái làm cho cả Nam Thiệm Bộ Châu bị run rẩy nam nhân, một cái dám lấy triệu Thiết Kỵ hỏi dò Ngọc Đế có thể hay không đánh một trận Đường đế.

Mộc Tra không phục, lại nâng nặng một Xử Tích Trọng quát lên: "Bất kính Thần Phật, ngươi sẽ không sợ Thần Phật giáng tội ngươi sao? Bất quá chính là một phạm nhân, há lại dám khẩu xuất cuồng ngôn khiêu chiến thiên uy."

Mở miệng một tiếng phạm nhân, đừng nói là Lý nghi Mẫn, ngay cả Đường Tam Tạng cũng nghe không vô, này mập cô nương chỉ số thông minh cùng tình thương đều có chút không quá tại tuyến a, hần suy nghĩ có muốn hay không nói chút gì.

"Trẫm nghe nói Thần Phật dựa vào chúng sinh cung phụng mà thành thần thành Phật, nếu như trẫm để cho Đại Đường con dân từ hôm nay không tin nói dạy, bất lễ Phật Giáo, chỉ cung phụng trẫm một người, người cảm thấy sẽ như thế nào?" Lý nghi Mẫn có chút ngạo vị nhìn Mộc Tra, thanh âm chột lạnh lẽo: "Trẫm mặc dù là phạm nhân, nhưng cũng là phạm nhân chi Đế Vương, ta Đại Đường quốc thể cường thịnh, Thiên Hạ Vô Song, binh phong hừng, ai dám địch nổi? Ngươi, lại là thứ gì?"

Mộc Xoa sắc mặt kịch biến, nhìn Lý nghi Mẫn, tay run run, trong mắt cuối cùng có vài phần sợ hãi. Mặc dù đi theo Quan Âm Bồ Tát tu hành nhiều năm, bất quá đang giận tràn thượng so với Lý nghi Mẫn hay lại là kém rất nhiều.

"Thật là khí phách! Đáng đáp cũng tốt anh tuấn a!" Quan Âm hai mắt thả chỉ nhìn Lý nghi Mẫn, bất quá cuối cùng lại vừa là lộ ra một tia tiếc hận, "Đáng tiếc không phải là đầu trọc."

Đầu trọc khổng mê muội! Đường Tam giấu ở trong lòng chắc chắn Quan Âm thuộc tính, xử lý vừa mới bị sờ loạn cả sa, cẩn thận lui về phía sau hai bước.

Lý nghi Mẫn sau này Cung vô số mỹ nữ tương dụ, Đường Tam Tạng cũng không hề bị lay động, đương nhiên sẽ không bởi vì Quan Âm là một đẹp đề mê muội liền động tâm. Bất quá mắt nhìn Mộc Xoa, Đường Tam Tạng cũng không khỏi vì nàng có một như vậy sự phụ cảm thấy đau dạ dày.

"Ngươi... Ngươi... Hôm nay ta liền thay Tiên Phật giáo huấn ngươi một chút, để cho ngươi biết kính sợ hai chữ là cái gì." Mộc Xoa tức giận không nói, trên người thịt béo đều run rẩy.

"Ngươi tốt đẹp, dùng ngươi Yêu Pháp cùng cái này mập cô nương vui đùa một chút." Lý nghi Mẫn nhìn Mộc Xoa liếc mắt, bữu môi nói, căn bản không có một chút sợ.

Một bên đứng lên cái một thân quần áo xám đen gầy tóc ngắn cô nương, vác trên lưng đến thanh kiếm gỗ đào, rút ra sứt sứt cái mũi, hơi nhỏ có chút bất mãn nói: "Bệ Hạ, là tiên pháp, không phải là Yêu Pháp."

"

"Được, vội vàng." Lý nghi Mẫn vô tình phát tay một cái.

Vốn là dự định làm chút gì Đường Tam Tạng ngừng bước chân, tiểu cô nương kia hần nhận ra, mặc dù suy nghĩ toàn cơ bắp, bất quá đạo pháp ngược lại rất là tinh thâm, coi như là Lý nghi Mẫn bên người một cái kỳ năng dị sĩ. Thứ người như vậy hần còn có mấy cái, bình thường phụ trách bảo vệ Lý nghi Mẫn.

"Ồ." Ngươi tốt đẹp kêu, hướng về phía Mộc Xoa nói một tiếng mời, trên lưng kiếm gỗ đào bay lên, Hoàng Quang chột lóe, đã là đến Mộc Xoa trước mặt.

"Bất quá là một biết chút pháp thuật tiểu thí hài." Mộc Xoa hừ lạnh một thân, đem trong tay cửu hoàn Tích Trọng hướng trên đất một Xử, trên tay xuất hiện một cây gậy sắt lớn, hướng kia kiếm gỗ đào bên trên nặng nề một đập dầm.

Rắc rắc một tiếng, kiếm gỗ đào chính là cắt thành hai khúc, đào bay trở về, nện ở tiểu trên người cô nương, trực tiếp đem nàng đập bay ra ngoài, rơi xuống đất, phun ra một ngụm máu tươi đến, cho nên ngay cả một chiêu cũng không tiếp nổi.

Mộc Xoa nắm gậy sắt lớn, giễu cợt nói: "Chỉ bằng những người này, ngươi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn hỏi dò Ngọc Đế mười vạn thiên binh thiên tướng? Còn có cái gì chiêu số liền cũng sử xuất ra đi, nhân gian Đế Vương còn không giống nhau là phạm phu tục tử."

"Ba quý, giết nàng." Lý nghi Mẫn liếc mắt nhìn nằm trên đất lên không thân Ngươi tốt đẹp, sắc mặt lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, một bên trong bóng tối bỗng nhiên lóe lên ba cái bóng đen, từ ba phương hướng xông về Mộc Xoa, tốc độ cực nhanh, cơ hồ mang ra khói

tàn ảnh, chỉ có ba đạo hàn quang mờ hồ thoáng hiện, xem ra ba người trong tay đều có binh khí.

Mộc Xoa nhìn ba người, cười lạnh một tiếng, trên tay phải một chuỗi Phật Châu đột nhiên bộc phát ra một trận kim quang, đem bên người cũng bao phủ đi vào, mà đã đến gần đến bên người nàng ba người, ở bước vào kim quang phạm vi sau khi, phảng phất lâm vào trong vùng bùn, đừng nói ám sát, ngay cả đi đi lại lại một bước đều vô cùng khó khăn.

Thình thịch oành! Ba tiếng, ba cái bóng đen bay ngược, rơi xuống đất, hai người trực tiếp bất tỉnh, còn lại cái đó gắng gượng một hơi thở, lớn tiếng kêu một tiếng: "Hộ giá!"

Chẳng qua là dưới đài hộ vệ cùng các đại thần tựa hồ không có phát hiện trên đài xảy ra chuyện gì, như cũ quỳ lạy không ngừng, cũng không có nghe được cái kia âm thanh kêu to.

"Phàm nhân liền là phàm nhân, chưa vào Tiên ban, coi như biết chút pháp thuật thì có ích lợi gì? Ở Chân Tiên trước mặt xuất thủ, chẳng qua chỉ là múa búa trước cửa Lỗ ban thôi, ngươi này người bên cạnh cũng tận là phế vật." Mộc Xoa ha ha cười nói, liền tiếp miểu sát Lý nghị Mẫn hộ vệ, nàng tâm tình thật tốt, nhìn Lý nghị Mẫn bước lên trước, cười lạnh nói: "Nếu không có thủ hạ, vậy bây giờ, giờ đến phiên ngươi. Là cho sư phụ ta quỳ xuống dập đầu bồi tội, hay là để cho ta nói ngày hôm qua ngươi đánh sư phụ ta năm mươi Trượng nguyên phong trả lại cho ngươi?"

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao, cũng dám mệnh lệnh trăm quỳ xuống." Lý nghị Mẫn có chút hất càm, mặc dù so sánh lại Mộc Xoa lùn nhiều chút, lại để cho người cảm thấy hân ở mắt nhìn xuống nàng một dạng từ đầu chí cuối cũng không có lộ ra phân nửa vẻ sợ hãi.

"Cuồng vọng phàm nhân, hôm nay ta liền cho ngươi nhớ Tiên Phật không phải là ngươi có thể coi rẻ." Mộc Xoa cả giận nói, trong tay gậy to nâng lên, trực tiếp hướng Lý nghị Mẫn đập tới.

Nàng lúc trước một gậy đập bay Ngụy tốt đẹp cùng ba quý, nếu là một gậy này nện ở Lý nghị Mẫn trên đầu, sợ là một gậy đem hán đập chết.

Lý nghị Mẫn không tránh không né, thậm chí ngay cả con mắt cũng không nháy mắt một cái, tựa hồ sau một khắc liền muốn đổ máu tại chỗ.

Bất quá ngay tại gậy to phải rơi vào Lý nghị Mẫn trên đầu thời điểm, một cái trắng nõn tay nhưng là cảm kia Thiết Bồng.

Thế đại lực trầm Thiết Bồng, ngay cả Ngụy tốt đẹp pháp bảo cũng có thể một gậy đập gãy, lúc này lại bị một cái tay nắm, lại là không thể lại hướng xuống chút nào.

"Sao... Làm sao có thể!" Ngụy tốt đẹp biến sắc, nhìn về phía nắm Thiết Bồng, từ Lý nghị Mẫn sau lưng đi tới trước Đường Tam Tạng, mặt đầy vẻ khó tin.

"Ta cảm thấy được (phải) Tiên Phật coi như không phải là không muốn Vô Hoan, cũng nên có chút kính sợ, xem ra là ta nghĩ quá nhiều." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn Mộc Xoa, thanh âm lạnh dần, "Còn nữa, ngươi có tư cách gì đụng hán."

"Ngươi..." Mộc Xoa cái miệng, mới vừa muốn nói chuyện, một cái quả đấm đã là xuất hiện ở trước mặt nàng.

Phật quang màu vàng không thể giảm bớt quyền kia đầu chút nào, trên tay phải Phật Châu trong nháy mắt vỡ vụn, oành! Nhất thanh muện hưởng, Mộc Xoa không lộ kia thân hình trực tiếp bay ngược, đập ngã 100m bên ngoài tự miếu tường viện, tro bụi nổi lên bốn phía.

"Cô gái tính khí không thể quá kém, nếu không như thế sẽ bị đánh." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn, có chút bất đắc dĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Cưới gả cùng học hỏi kinh nghiệm muốn phân rõ tới

"Mộc Xoa, không thể." Một bên một mực ngăn người Quan Âm lúc này mới phản ứng được, kêu một tiếng, sau đó đã nhìn thấy Mộc Xoa bị Đường Tam Tạng một quyền đập bay, có chút giương cái miệng nhỏ nhắn, mặt đầy vẻ giận mình.

Đường Tam Tạng thu hồi quả đấm, nhìn kia mặt đầy ngốc manh giạt mình Quan Âm, khẽ mỉm cười nói: "Ngươi đồ đệ này có chút cần ăn đòn, đánh một chút không quan hệ chứ?"

Quan Âm nhìn Đường Tam Tạng trên mặt nụ cười âm áp, trong đôi mắt tràn đầy sao, gật đầu liên tục đạo: "Không việc gì, tùy tiện đánh."

Đường Tam Tạng không bên kia còn bị chôn ở gạch đá xuống Mộc Xoa thương tiếc một giây, dĩ nhiên, đánh hay lại là không có thương lượng.

Một bên Lý nghi Mẫn có chút ngoài ý muốn nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, đi lên phía trước, vòng quanh Quan Âm nhìn từ trên xuống dưới, không có chút nào tôn kính ý, ngược lại cũng không có cái gì địch ý, cười tủm tỉm hỏi "Quan Âm tỷ tỷ, người tới Đại Đường làm gì?"

Lý nghi Mẫn Quan Âm bị Lý nghi Mẫn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mácc sờ đồ bưng, nắm vạt áo, "Ta tới, ta tới, ta..."

Một khắc đồng hồ sau, Quan Âm có chút vô tội nhìn Lý nghi Mẫn cùng Đường Tam Tạng, "Ta quên mình muốn tới làm chi..."

Ngoa tào, như vậy đều có thể, ngay cả mình mua bán cái gì cũng quên mất, như vậy nhân viên chào hàng rất dễ dàng bị ông chủ xào xuống có được hay không! Một bên chính đoàn đến một ly trà uống Đường Tam Tạng một cái nước phun ra ngoài, ho khan mấy tiếng, mặt đầy khó có thể tin nhìn Quan Âm.

Lý nghi Mẫn cũng là hơi sững sờ, sau đó cười tiền phù hậu ngưỡng, hoàn toàn không để ý hoàng đế mình hình tượng.

Cũng may dưới trần chúng hòa thượng cùng quan chức cũng còn mê mẩn ở Bồ Tát hạ phàm trong rung động, hơn nữa lúc trước Đường Tam Tạng thấy Quan Âm phát tay một cái, tựa hồ đang trong sân kết một đạo kết giới, nhìn lúc trước mọi người dưới đài phản ứng, hẳn là không nghe được trên đài mọi người nói chuyện.

Trừ thân thể có chút biến thái, còn biết một chút Phật Pháp, Đường Tam Tạng ngược lại thật không biết cái gì pháp thuật loại đồ vật. Dĩ nhiên, hẳn cũng không có hứng thú gì, vừa mới Mộc Xoa còn chưa phải là bị hắn một quyền đập bay, nhìn dáng dấp Tiên Phật cũng yêu quái cũng không có gì không giống nhau.

"Ném người chết, sớm biết nghe Phật Tổ, trước tiên đem sự tình viết trên giấy." Quan Âm hai tay che mặt, hướng về phía bên kia dưới tảng đá Mộc Xoa la lên: "Mộc Xoa, Mộc Xoa, người còn tỉnh không? Người biết ta đến Đại Đường tới là muốn làm gì sao?"

Mộc Xoa dĩ nhiên không tỉnh, cho nên không người trả lời nàng lời nói.

"Được rồi." Quan Âm có chút thất vọng thu hồi ánh mắt, cúi đầu, hai cây thanh thông như vậy ngón trở hướng về phía điểm a điểm, giống như là cố gắng đang suy nghĩ nhiệm vụ.

Đường Tam Tạng xoa xoa huyết Thái dương, Quan Âm Bồ Tát tại sao sẽ là như vậy, cái thế giới này thật kỳ quái a!

Quan Âm một đường du sơn ngoạn thủy tới đây, kết quả đem Phật Tổ nhiệm vụ quên, Bồ Tát cũng sẽ được (phải) mau quên chứng sao? Biết rất rõ ràng mau quên còn muốn tìm cá nhân dành trước một chút, bảo mật cái quỷ gì a!

"Quan Âm tỷ tỷ, người không phải là nghe nói trăm quá tuần tứ, vạn dặm xa xôi chạy tới muốn gả cho trăm đi, nếu quả thật là như vậy, Chính Cung nương nương vị trí trăm liền cho người." Lý nghi Mẫn nhìn Quan Âm, thiếu thiếu mi đạo.

"Hắn... Không phải đâu?" Quan Âm thật đúng là nghiêm túc suy nghĩ một chút, có chút chần chờ đất lắc đầu một cái, đột nhiên đưa ngón tay ra chỉ Đường Tam Tạng cao hứng nói: "Nếu là hắn lời nói, thật có khả năng đây."

Đường Tam Tạng nghiêng đầu sang chỗ khác, đột nhiên nghĩ muốn để trống xuống.

Lý nghi Mẫn sắc mặt lạnh lẽo, "Hắn không được!"

"Người kia chính là quên muốn tới làm gì mà, quả thực không được dù sao phải làm chút chuyện đi, nói không chừng thật đúng là cần người nhà gà cho hắn, sau đó ở các người Đại Đường hoàng dương Phật Pháp đây." Quan Âm mi mắt hơi rũ, tiếp tục diem đầu ngón tay vừa nói.

"Trăm phản đối!" Lý nghi Mẫn giọng kiên quyết.

Người trong cuộc ở nơi này đâu rồi, đồng ý cùng phản đối, cũng hẳn do người trong cuộc quyết định đi! Đường Tam Tạng quả thực nghe không dưới hai vị này kẻ dở hơi đối thoại, ho nhẹ hai tiếng, trực tiếp đứng ở giữa hai người, chấp hai tay đạo: "Cười ai loại sự tình này, hẳn muốn trước hỏi qua ta đi?"

"Vậy người cười ta có được hay không." Quan Âm kéo Đường Tam Tạng ông tay áo lắc lư, một đôi mắt to trong tràn đầy vẻ chờ mong.

"Không được!" Lý nghi Mẫn không chút lưu tình bỏ qua một bên Quan Âm tay,

Ngán ở Đường Tam Tạng trước người.

"Người ta lại không hỏi người, người hung nhân nhà làm gì." Quan Âm hai mắt ngán lệ vuốt ve, rất là ủy khuất.

Lý nghi Mẫn thiếu mi, thanh âm lạnh mấy phần đạo: "Người vạn dặm xa xôi chạy tới giành với ta nam nhân, đây cũng quá không biết xấu hổ đi."

Quan Âm mặt đầy khiếp sợ và vẻ cô quái, lại là có chút ủy khuất nói: "Các người lại... Người ta..."

"Dừng một chút dừng lại! Tại sao tốt để tài tốt biết tán dóc đến ta cười ai về vấn đề tới! Chẳng lẽ trọng điểm không phải là Quan Âm Bồ Tát rút cuộc tới làm chi sao?" Đường Tam Tạng lần nữa cắt đứt hai người đối thoại, cười gả cùng học hỏi kinh nghiệm muốn phân rõ tới a! Thâm hít thở một chút, gằn từng chữ một: "Bản tăng, Đường! Ba! Giấu!"

"Lỡ tai ta thật ra thì có thể nghe rõ." Quan Âm biết trứ chủy nhệ nói đạo, "Bất quá, Tam Tạng? Thật quen thuộc, ở nơi nào đã nghe qua đây?"

"Ta biết." Quan Âm sắc mặt vui mừng.

Đường Tam Tạng khề hô một hơi thở, hần đều như vậy nhấc nhỏ, cũng nên nhớ tới đi.

"Nhất định là Phật Tổ nói cho ta biết Đại Đường có một kêu Tam Tạng pháp sư là lương phối, cho nên mới để cho ta tới nơi này." Quan Âm vui vẻ nói.

Đường Tam Tạng thân thể lắc lư, thiếu chút nữa ngã xuống.

"Người cảm thấy Ngã Phật pháp nói được như thế nào?" Đường Tam Tạng đổi một ý nghĩ, dự định từ đại thừa Phật Pháp cùng Tiểu Thừa Phật Pháp khác biệt vào tay.

Quan Âm ngưng ngừng nói: "Vừa mới chỉ lo nhìn người, không có nghe rõ người nói cái gì, bất quá khẳng định nói rất tốt, thanh âm Siêu Cực bơ, cực tốt nghe."

Đường Tam Tạng "...". Chẳng lẽ muốn hần chính miệng nói cho nàng biết, Phật Tổ để cho nàng tới Đại Đường tìm một người đi lấy kinh, đi Tây Thiên đi Chân Kinh sao?

Đang lúc này, trên trời đột nhiên Phi tới một phát ra Hoàng Quang bắt mình phi hành vật, oai oai nữ nữ rút xuống, vừa vụn rơi vào Lý nghi Mẫn trước người, bị hần một cái chộp vào trong tay. Ánh sáng thu lại, là một phần màu vàng óng to lựa quyền trục.

"Đây là Phật Tổ Phi tin truyền thư, nói không chừng là tới sinh ra đây." Quan Âm sắc mặt vui mừng, chăm chú nhìn Lý nghi Mẫn trong tay quyền trục. Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút nghi ngờ tiếp cận qua đầu đi.

Lý nghi Mẫn mở ra quyền trục, nhìn phía trên mặt viên thể chữ viết, đọc đến: "Lễ bên trên Đại Đường quân, Tây Phương có hay văn. Đường xá trăm lẻ tám ngàn dặm, đại thừa vào ân cần. Nay trải qua trở về Thượng Quốc, có thể siêu (vượt qua) quỷ ra bầy. Nếu có chịu đi người, yêu cầu chính quả Kim Thân."

"Há, ta nghĩ ra rồi, Linh Sơn Đại Lô Âm Tự có đại thừa Phật Pháp Tam Tạng, Phật Tổ để cho ta đến Đông Thổ tới tìm một cái người đi lấy kinh, đi Tây Thiên Thủ Kinh sách." Quan Âm cao hứng nói.

"Nếu dự định đến trăm Đại Đường tới truyền pháp, người thuận đường đem kinh thư đưa đến không là được sao? Còn muốn cho trăm phái người khứ thù, như vậy đường xá, khỏi là phạm nhân có thể đi, một chút thành ý cũng không có, này phá kinh thư không muốn." Lý nghi Mẫn đem trong tay quyền trục tùy ý vút xuống một bên, khoát tay một cái nói.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trên đất còn tản ra yếu ớt kim quang giản thiếp, mí mắt nhảy nhót, Lý nghi Mẫn hoàn toàn không theo bộ sách võ thuật xuất bài a. Một loại Hoàng Đế thấy loại này Thần Tích, hần là mang theo văn võ bá quan quý liêm, sau đó lòng như lửa đốt đất tìm một người đi lấy kinh đi thủ kinh, mới là bình thường tư thế đi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Làm hoàng đế cởi ra tóc

Thấy Lý nghi Mẫn tiện tay ném Phật Tổ giản thiếp, Quan Âm cũng là hơi sừng sờ, nghĩ (muốn) nhặt lại không dám nhặt, ngưng ngừng nói: "Hình như là đạo lý này, ngày đó quên hỏi, khả năng Phật Tổ cảm thấy ta khí lực tiểu, dời không tới đi, cho nên mới để cho ta tìm một hùng vĩ hòa thượng đi dời. Ừ, nhất định là như vậy."

"Cho nên..." Lý nghi Mẫn đưa ngón tay ra chỉ Đường Tam Tạng, "Các người chọn hần?"

Quan Âm gà con mồ thóc như vậy gật đầu liên tục.

"Nơi này nhiều như vậy hòa thượng, người tùy ý chọn một cái không được sao?" Lý nghi Mẫn cười lạnh một tiếng, hất một cái ống tay áo, "Người đầu, đem này hai tên lường gạt mang xuống, đánh một trăm đại bản."

"Đánh người không đánh đòn a, ngày hôm qua bị người đánh cũng nở hoa." Quan Âm mặt đầy ai oán đất lui về phía sau mấy bước, lại vừa là nói: "Cũng

không phải đi không a, hấn có thể được chính quả Kim Thân, hơn nữa sau khi chuyển thành công, ta cũng có thể đi Địa Tàng Bồ Tát nơi đó nói một chút, giúp người đem tuổi thọ lại kéo dài vài năm."

"Trăm tuổi thọ cần gì phải người tới diện?" Lý nghi Mẫn không hề bị lay động.

"Có thể người chỉ có thể sống thêm ba năm nhĩ?" Quan Âm chần chờ một chút, vẫn là nói.

Lý nghi Mẫn một chút thất thần, lại cũng không có bao nhiêu vẻ buồn bã, yên lặng một hồi, lắc đầu nói: "Người đi đi, ba năm cũng tốt, trăm năm cũng được, của ăn xin, còn phải tự đi yêu cầu lấy, không muốn cũng được. Ta Đại Đường đối với người nào cúi đầu? Trầm sợ qua ai?"

Quan Âm ngay cả vội vàng khuyên nhủ: "Người như vậy anh tuấn, chết rất đáng tiếc a. Hơn nữa Diêm Vương trong điện có một trách tỳ tỳ, liền thích loại người như người đáng đáp anh tuấn, lại xương cứng."

"Nói thêm câu nữa, ta cũng làm người ta bắt người lại đánh!" Lý nghi Mẫn giận dữ hét.

Quan Âm lui nữa hai bước, nháy nháy mắt, "Người ta đây không phải là vì muốn tốt cho người mà, không phải đi Tây Thiên lấy cái trái qua, cũng không phải là không trở lại."

"Cút!" Lý nghi Mẫn đạp bên chân thấp bàn, tro thuốc lá, cát, bánh ngọt rơi vãi đầy đất.

"Ta đi." Đường Tam Tạng bước lên trước, ngăn cản đang tức giận Lý nghi Mẫn cùng có chút sợ hãi Quan Âm giữa, nhìn chưa bao giờ ở trước mặt hấn đã sinh khí, như cũ kiên cường, lúc này lại có chút mờ mịt Lý nghi Mẫn, nhẹ giọng nhưng kiên định lặp lại một lần nữa: "Ta đi."

"Thật sao! Ta..." Quan Âm mặt đầy kinh hi.

"Trẫm không cho." Không chờ nàng lời nói xong, Lý nghi Mẫn đã là cương quyết đạo.

"Ta sẽ trở về." Đường Tam Tạng bình tĩnh như cũ đạo.

"Trẫm nói, không cho!" Lý nghi Mẫn giọng điệu đề cao mấy phần.

"Ngày mai sẽ lên đường đi." Đường Tam Tạng âm áp cười một tiếng.

"Đường Tam Tạng, người khôn kiếp!" Lý nghi Mẫn một quyền nện ở Đường Tam Tạng ngực, nhưng là không nhúc nhích chút nào.

"Bần tăng Đường Tam Tạng, nguyện đi Tây Thiên, đón lấy đại thừa trái qua." Đường Tam Tạng xoay người nhìn Quan Âm, chấp hai tay, sắc mặt ngưng trọng nói: "Nhưng người phải bảo đảm ta học hỏi kinh nghiệm trở về trước khi tới hấn không chết, ta sau khi trở về, cho hấn kéo dài tánh mạng trăm năm."

"Được, ta bảo đảm." Quan Âm sáng khoái đáp ứng, len lén nhìn Lý nghi Mẫn liếc mắt, hướng về phía Đường Tam Tạng le lưỡi, đem một khối bích lục Ngọc Phù đưa cho Đường Tam Tạng, chỉ đứng ở một bên Tích Trượng nhẹ giọng nói: "Này căn (cái) cửu hoàn Tích Trượng cũng đưa người, chính người một đường cẩn thận, năng quá dọa người, ta về trước Linh Sơn, sau này len lén gặp lại sau đi. Bình thường ta ở tại Lạc Giả Sơn Triều Âm động, người nếu là gặp phải nguy hiểm gì, liền đem khối kia truyền âm phù bóp vỡ, ta sẽ đuổi tới cứu người."

"Được." Đường Tam Tạng nhận lấy Ngọc Phù, ánh mắt rơi vào tay Quan Âm bạch trên bình ngọc, "Người nhánh cây nhanh khô chết."

Quan Âm cúi đầu nhìn một cái, biến sắc, trên người kim quang chợt lóe, đã là xuất hiện ở Mộc Xoa bên người, một đạo Tường Vân nâng lên trên đất còn chưa có tỉnh lại Mộc Xoa, hóa thành một vệt kim quang bay đi, xa xa truyền tới nàng thanh âm: "Ta đi về trước tưới nước, này dương liễu chi ta nuôi thật nhiều năm đầu rồi, không nỡ bỏ nó chết."

Mà ở Quan Âm biến mất một cái chớp mắt, trên đài cao Di Tượng cũng toàn tiêu mất, vốn là bị đá lật lư hương cùng bánh ngọt nhưng là toàn bộ trở về vị trí cũ, như cũ thuốc lá lượn lơ, tựa hồ chẳng có chuyện gì phát sinh.

Dưới đài chúng hòa thượng cùng đủ loại quan lại lúc này mới phục hồi tinh thần lại,

Nhiều lần xưng tụng sau khi, mới bò dậy, nhìn về phía trên đài Đường Tam Tạng, bọc phát súng kính, đều cho rằng là nàng đem Bồ Tát kêu gọi đi xuống.

Đường Tam Tạng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Lý nghi Mẫn.

"Nhất định phải đi?" Lý nghi Mẫn thanh âm hơi trầm xuống.

"Ừm." Đường Tam Tạng gật đầu một cái.

Khóe môi nhếch lên máu tươi Ngự tốt đẹp đi tới trước, có chút ngưng ngưng gãi đầu một cái, "Bệ Hạ, kia mập cô nương có chút lợi hại, ta..."

"Hồi cung." Lý nghi Mẫn trực tiếp cắt đứt Ngự giải thoại, xoay người hướng dưới đài đi tới, đi tới dưới đài, bỗng nhiên dừng lại bước chân, cũng không quay đầu lại đạo: "Buổi tối vào cung." Nói xong liền trực tiếp rời đi.

Chúng hòa thượng cùng đủ loại quan lại đứng dậy tiễn biệt, Đường Tam Tạng nhìn kia bị mọi người vây quanh, lại phá lệ cô độc bóng lưng, yên lặng không nói.

Lý nghi Mẫn rồi đi, dưới đài Chúng Tăng còn đang bàn luận lúc trước Bồ Tát hiện thế cảnh tượng, Đường Tam Tạng không nóng nảy tiếp lấy giảng kinh, ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt lại.

Tây Hành chuyện cứ như vậy quyết định, mặc dù cảm giác này Quan Âm có chút không đáng tin cậy, nhưng quả thật mang theo Phật Tổ chỉ ý đến, cho nên chuyện này cũng không có gì hay hoại nghi.

Đường Tam Tạng vốn là nghĩ (muốn) đi ra ngoài một chút, được thêm kiến thức, coi như đi xa. Hơn nữa Lý nghi Mẫn chỉ còn ba năm tuổi thọ, đại não Địa Phủ trước mắt không quá thực tế, bất quá nếu Quan Âm đáp ứng, lấy năng tính cách cũng sẽ không lừa hấn.

Vừa mới hấn một quyền đánh bay Mộc Xoa, không sai biệt lắm xác nhận một chuyện, cái gọi là Tiên Phật, thật ra thì cùng yêu quái cũng không có khác nhau quá nhiều. Yêu quái Yêu Pháp đối với hấn cũng vô hiệu, mà vừa mới Mộc Xoa có thể trì hoãn ba quý tốc độ kim quang đối với (đúng) hấn là như vậy không có hiệu quả chút nào.

Mộc Xoa bất quá là một hành giả, thực lực cũng không tính là mạnh, cho nên hấn cũng không biết chân chính lợi hại Tiên Phật mạnh như thế nào, Phật Tổ sẽ mạnh bao nhiêu.

Bất quá bất kể mạnh bao nhiêu, Đường Tam Tạng thật ra thì cũng không quá để ý, nếu Phật Tổ muốn ở Đại Đường khuếch tán Phật Pháp, cũng sẽ không xuống tay với hấn đi, về phần Thiên Đình hấn cũng không rõ ràng, lên trước đường rồi hãy nói.

Hấn bây giờ ngược lại có chút mong đợi Tây Du trên đường người, cũng không biết có phải hay không là thật có Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tĩnh ở trên đường chờ hấn, cười Bạch Long lập tức đường đường như cũng là cái rất có ý tứ sự tình chứ sao.

Giảng kinh một mực kéo dài đến chạng vạng tối, sau khi kết thúc Đường Tam Tạng cười Bạch Mã trở về hoàng cung, bị kia đã sớm ở cửa cung hậu Thượng Quan Uyên nhi nghênh vào hậu cung.

Dạ yến như cũ an bài ở Lý nghi Mẫn trong tẩm cung, Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng, trước mặt lùn trên bàn gỗ bày đầy sơn trân hải vị, so với hôm qua còn phải phong phú rất nhiều.

Thượng Quan Uyên nhi nói Lý nghi Mẫn còn đang xử lý triều chính, để cho Đường Tam Tạng ngồi trước một hồi, sau đó liền đi ra cửa.

Đường Tam Tạng nhàm chán đánh giá căn này cũng coi là quen biết tẩm cung, trang sức hơi nhạt nhẽ, tục tăng màu vàng óng không thấy nhiều, màu đỏ tím ngược lại thì càng nhiều một chút, bốn phía điểm đỏ thắm chúc, tản ra sắc màu âm Hoàng Quang.

Chỉ chớp lát, tẩm cung cửa bị mở ra, mới vừa cho mình rót ly rượu Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, ánh mắt sáng lên, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ giật mình.

Vào cửa chính là Lý nghi Mẫn, chẳng qua là ngày thường đều mặc Tử Kim Long Bào hấn, bây giờ người mặc đại hồng y bào, dạng thức nhìn qua có chút giống vậy. Môi mòng tựa hồ điểm một chút đỏ thắm, hợp với tẩm kia gương mặt tuấn tú, có vẻ hơi diễm dứa, nếu không phải tóc dài như cũ buộc, Đường Tam Tạng đều phải cảm thấy này muốn là một phụ nữ, cũng tuyệt đối gọi là mỹ nhân tuyệt thế.

Lý nghi Mẫn sau lưng môn chấm dứt bên trên, hấn đi tới Đường Tam Tạng trước người, cư cao lâm hạ nhìn ánh mắt hấn nói: "Trẫm không cho phép người đi Tây Thiên."

"Đây không phải là nói được rồi, đi một chuyến cũng dùng không bao lâu." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Lý nghi Mẫn, người này có lúc cũng sẽ đùa bỡn tiểu tính khí.

"Tây Hành trăm lẻ tám ngàn dặm, bao nhiêu yêu ma quỷ quái, người thì như thế nào có thể bảo vệ được chính mình." Lý nghi Mẫn sắc mặt có chút lạnh, thanh âm lại nhu mấy phần, "Nếu có người làm bạn, ba năm liền ba năm, người như chết, trăm năm với trăm tác dụng gì."

"Hai người chúng ta đại nam nhân, người nói như vậy ta có chút sợ." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trên tay nôi da gà, mặc dù không muốn phá hư Lý nghi Mẫn tạo bầu không khí, bất quá do dự một chút hay lại là nhỏ giọng nói, kiên quyết không thể bị bẻ cong queo.

Lý nghi Mẫn hơi sùng sờ, nhìn Đường Tam Tạng yên lặng một hồi, đưa tay sờ về phía trong tóc Bạch Ngọc trâm, "Nếu trẫm là nữ, người có thể nguyện lưu lại?"

"Không thể nào..." Đường Tam Tạng nghe Lý nghi Mẫn đột nhiên biến hóa giọng nữ ôn nhu, ngây người như phỗng.

Thon thon tay ngọc rút ra trong tóc ngọc trâm, tóc dài màu đen sau đó tản ra, rơi vào trên vai, một người mặc một thân đại hồng y váy, mỹ đến để cho người hít thở không thông nữ tử, cứ như vậy xuất hiện ở Đường Tam Tạng trước mặt.

Chương 8: Đêm khuya này rốt cuộc phát sinh cái gì

Ba tháp, Đường Tam Tạng trong tay chén ngọc rơi xuống đất, vỡ thành hai nửa, nhưng là hồn nhiên không cảm giác.

Khiếp sợ! Đường Tam Tạng thật bị khiếp sợ đến, Lý nghi Mẫn lại là nữ, làm vài năm huynh đệ gia hòa, buông xuống tóc sau lại biến thành mỹ nữ tuyệt thế, hấn yêu cầu chậm một chút, sau đó tiếp nhận sự thật này.

Hắn và Lý nghi Mẫn lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, Lý nghi Mẫn hay lại là Nhị Hoàng Tử, lên ngôi sau mấy năm nay thật sự triển lộ ra quyết đoán cùng thủ đoạn, để cho Đường Tam Tạng chưa từng hướng hắn là đảng gái hướng nghi tới.

Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ tới một cái vô liêm sỉ phòng vấn, có nam nói nếu như mình biến thành nữ, trước hết để cho huynh đệ thoải mái một chút. Ngọa tào, người ngược lại có lòng, huynh đệ người suy nghĩ nằm ở trước mặt là người, thật hạ thủ được sao? Căn bản không cứng nổi được không!

Bất quá nhìn Lý nghi Mẫn dung nhan tuyệt mỹ, Đường Tam Tạng tâm lý âm thầm thở phào, này chứng minh có lúc hắn nhìn Lý nghi Mẫn sẽ hơi thất thần, chỉ là phản ứng bình thường.

"Trả lời trước." Lý nghi Mẫn nhìn Đường Tam Tạng, giọng như cũ không nghi ngờ gì nữa, bất quá không còn là ngày thường trầm thấp giọng nói.

Đem nội tâm tâm tình trước đề xuống, Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Lý nghi Mẫn, lắc lắc đầu nói: "Người biết, có lúc ta cũng thật cố chấp."

Lý nghi Mẫn môi khẽ nhấp, "Người nếu lưu lại, trầm giang sơn chính là người giang sơn, ba năm sau khi, Đại Đường giang sơn chính là người."

Nhất quốc chi quân, này là bức nào mê người điều kiện, bất quá Đường Tam Tạng nhìn Lý nghi Mẫn, vẫn như cũ lắc đầu một cái, "Làm hoàng đế quá nhiều chuyện nếu muốn, ta làm không đến, cũng là người tới làm đi, ta còn là thích hợp đi ra ngoài một chút. Người xem cả kia mập cô nương cũng không chịu nổi một quyền của ta, trên đường có yêu quái gì một quyền đâm chết liền có thể."

Lý nghi Mẫn lẳng lẳng nhìn Đường Tam Tạng, đẹp mắt lông mày véo chung một chỗ, có chút tức giận, lại có chút thương tâm, làm người thương yêu tiếc.

Mặc dù Lý nghi Mẫn rất đẹp, bất quá Đường Tam Tạng bây giờ đối với nàng quả thật thẳng không nổi cái gì tình yêu nam nữ, đối với nàng cảm giác muốn từ nam nhân biến thành nữ nhân, điều này cần cho hắn một chút thời gian.

Ở trong chùa miếu ngây ngô mười tám năm, Đường Tam Tạng mặc dù cho tới bây giờ không có coi Thanh Quy Giới Luật là chuyện gì xảy ra, nhưng đối với chuyện nam nữ quả thật nhìn rất nhạy, đôi loại cách nói chính là, đôi trước cùng đôi này cũng độc thân.

Trong căn phòng bầu không khí có chút lúng túng, Đường Tam Tạng lần đầu tiên cùng Lý nghi Mẫn chung một chỗ cũng sẽ lúng túng, xem ra nam nữ hữu biệt những lời này thật đúng là một điểm không sai.

"Đến, uống rượu, ngày mai ta liền đi, hôm nay theo ta uống vài chén đi." Đường Tam Tạng xốc lên bầu rượu cầm lấy một cái khác chén ngọc rót một ly, uống một hơi cạn sạch.

Lý nghi Mẫn đi tới một cái khác trương thấp bàn trước ngồi xuống, cũng rót cho mình một ly, uống một hơi cạn sạch, môi đỏ mọng dưới ánh nến có chút diễm dứa, trắng nõn trên gò má bởi vì rượu xông lên một vệt Hồng Hà, lộ ra phá lệ động lòng người.

Hai người yên lặng đối ẩm, Lý nghi Mẫn không nữa nói để cho hắn lưu lại lời nói.

"Thật xinh đẹp." Nửa bầu rượu xuống bụng, suy nghĩ có chút hôn mê Đường Tam Tạng nhìn mặt đẹp ứng phó Lý nghi Mẫn, từ trong thâm tâm khen ngợi một câu, thân thể lắc lư, té xuống đất, nhắm mắt lại một giây sau cùng, hắn nghĩ là: "Tệ hại, không nghĩ tới lần này cũng xuống thuốc."

Trong mơ hồ, Đường Tam Tạng chỉ nhớ rõ có người đỡ hắn nằm chết dí trên một cái giường lớn, sau đó bỏ đi giày, rút đi cà sa... Phía sau chuyện hắn liền toàn bộ quên.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Đường Tam Tạng mơ mơ màng màng tỉnh lại, tỉ mỉ nghĩ lại, đột nhiên trợn to hai mắt, vén lên trên người đỏ thắm bị cúi đầu nhìn một cái, thiếp thân tăng bào thật giống như bị giải khai qua.

Đường Tam Tạng sắc mặt cổ quái nghiêng đầu qua, vừa vặn chống lại bên gối một tay chống giữ đầu, lười biếng nhìn hắn Lý nghi Mẫn ánh mắt.

Tóc dài màu đen xổ ở màu đỏ thắm trên chân, Lý nghi Mẫn một đoạn trắng nõn cánh tay cùng vai lộ đang chắn bên ngoài, cũng không biết trên người không có mặc quần áo, khoe môi nhếch lên mê người cười yếu ớt, thần thái này động tác giống như vừa mới ăn xong dê con Mẩu Lang như vậy thỏa

nấn.

"Không... Không thể nào." Đường Tam Tạng môi đỏ ửng, hướng mấp giường chuyển đi, cười khổ không phải đất lắm lắm một tiếng, thật hay giả rượu hại người a.

Lý nghi Mẫn nhìn Đường Tam Tạng,

Đưa ra béo mập đầu lưỡi liếm liếm môi, hơi hơi hí mắt, "Không biết cái gì? Đường Tam Tạng, ngươi không phải là quên tối ngày hôm qua làm gì chứ?"

Đường Tam Tạng giống như là bị châm đâm một dạng trực tiếp từ trên giường nhảy cồm lên, lè lét giấy, nói một bên cà sa liền hướng bên ngoài chạy đi, vừa chạy vừa la lớn: "Ta cái gì cũng không nhớ! Ngươi không thể tùy tiện để cho ta phụ trách a."

Lý nghi Mẫn ngồi dậy, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng sung sướng đất cười, mặt mày tan ra nụ cười như cũ tươi đẹp, so với sáng sớm Triều Dương còn muốn cho người thoải mái.

Cửa tấm cung đóng lại, màu đỏ thắm Tầm Ti bị từ nàng đầu vai chảy xuống, đỏ thắm váy khoác lên trong tay, trước ngực màu trắng quần ngực tầng tầng lớp lớp, nụ cười dần dần liếm, một giọt nước mắt từ gò má chảy xuống, rơi ở trên chân, dần dần choáng váng mờ.

...

Từ trong tấm cung tiểu chạy đến, Đường Tam Tạng vừa sửa sang lại cà sa, vừa hướng đến Ngự Hoa Viên phương hướng đi tới, dọc theo đường đi cung nữ thấy hân cũng che miệng cười khẽ, để cho hân cảm giác lòng tốt hư.

Ngồi ở Ngự Hoa Viên bờ hồ đình trên băng ghế dài nghỉ (muốn) hồi lâu, hân vẫn không nhớ nổi tối ngày hôm qua rốt cuộc làm gì, thật chẳng lẽ say rượu mất lý trí?

Ngưng thần nghĩ một lát, Đường Tam Tạng lại vừa là lắc đầu một cái, hân là không có, Lý nghi Mẫn là người nào hân rõ ràng nhất, mặc dù vẫn còn có chút chột dạ, bất quá tâm lý ải này coi như là miễn cưỡng đi qua.

Đường Tam Tạng rất rõ hân bây giờ đối với Lý nghi Mẫn cũng không có gì tình yêu nam nữ, thanh mai trúc mã cùng một đôi trúc mã là hai khái niệm, coi như hiện tại ở một cái trúc mã biến thành thanh mai, tâm lý cảm giác nào có nhanh như vậy biến chuyển.

Vốn tưởng rằng Tây Hành chuyện sợ rằng còn phải kéo dài mấy ngày, không nghĩ tới Lý nghi Mẫn ở tào triều bên trên liền nghĩ thông quan văn điệp, cùng chúng đại thần tuyên bố Đường Tam Tạng gặp nhau Tây Hành học hỏi kinh nghiệm chuyện, chúng đại thần Tự Nhiên một trận xung tưng.

Đường Tam Tạng dự định độc hành, dù sao Tây Hành đường từ từ, mang theo tùy tùng ngược lại thì gánh nặng. Nhưng là Lý nghi Mẫn nhất định phải để cho hân mang theo Lưỡng Cá Phiên Nô đồng hành, nói là trung thành, hơn nữa cước lực được, có thể giúp chọn hành lý, dầu gì cũng có thể cho yêu quái chống đỡ một bữa cơm no đi.

Biết Lý nghi Mẫn lo lắng hân, cho nên Đường Tam Tạng cũng không có cự tuyệt nữa, kia hai cái một thân vạm vỡ Phiên Nô nghe nói chạy so với ngựa còn nhanh hơn.

Lý nghi Mẫn dẫn một đám đại thần một đường đưa đến Trường An Quan Ngoại, của mọi người đại thần và Đường Tam Tạng lẫn nhau làm lễ ra mắt sau khi, Lý nghi Mẫn phát tay một cái, mọi người lui về phía sau, chỉ còn lại Đường Tam Tạng cùng Lý nghi Mẫn đứng ở bên cạnh ngựa.

"Trên đường cẩn thận." Lý nghi Mẫn chấp hai tay, nhẹ nói đạo.

"Biết." Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu, ánh mắt kim lòng không đặt rơi vào trước ngực nàng, thấy thế nào cũng không giống cái cô nương a.

Lý nghi Mẫn cũng nhận ra được Đường Tam Tạng ánh mắt, khóe miệng từ từ nâng lên, thanh âm cũng nhu mấy phần, "Tối hôm qua lời nói bây giờ như cũ hữu hiệu, muốn lưu lại sao?"

"Thời điểm không còn sớm, ta còn là lên đường đi." Đường Tam Tạng làm bộ như nghe không hiểu, né người cầm giây cương, trực tiếp phóng người lên ngựa.

"Nếu là ngươi ba năm không về, trăm liền đem binh triệu, lấy cử quốc lực tây chinh, đập bằng Linh Sơn." Lý nghi Mẫn hơi ngược đầu nhìn Đường Tam Tạng, thanh âm có chút lạnh, ánh mắt kiên định.

Đường Tam Tạng nhìn Lý nghi Mẫn, nghiêm túc một chút gật đầu, "Ta sẽ trở về, nhất định." Thúc vào bụng ngựa, dưới quần Bạch Mã theo quan đạo từ từ chạy về phía trước.

Hai cái cổng lấy sau lưng bọc hành lý, quần áo đơn bạc Phiên Nô chạy chậm đi theo phía sau, tốc độ không có chút nào so với ngựa chậm.

Chương 9: Lại nói tiếng người yêu quái

Rời đi Trường An, Đường Tam Tạng cùng Lưỡng Cá Phiến Nô một đường Tây Hành, trên đường ngược lại không gặp qua yêu quái.

Ba bốn ngày tối hôm trước bên trên không vượt qua thành trấn tìm chỗ nghỉ trọ, ngủ ngoài trời rừng cây lúc đụng phải một cái cỡ lớn heo rừng, bắt quá kia heo rừng bị hai cái thân thể cường tráng lần Nô dùng hai cây tiêu thương giết chết, này đã coi như là tối kinh hiểm việc trải qua.

Không cần xuất thủ, Đường Tam Tạng coi như du sơn ngoạn thủy, xem ra Kim Sơn Tự phụ cận yêu quái tụ tập, hoàn toàn là bởi vì hấn duyên cớ, Đại Đường biên giới hay lại là ít có yêu quái xuất hiện.

Vài ngày sau đến Hà Châu Vệ, nơi này đã đến Đại Đường Biên Cảnh, vừa trấn tổng binh cùng tăng đạo cũng cung kính nghênh đón, chiều nay ở phúc nguyên Tự ở.

Nằm ở Suyai Thiện Phòng trên giường, Đường Tam Tạng suy nghĩ cùng nhau đi tới thấy quang cảnh, Đại Đường trăm họ qua ngược lại cũng coi như đẹp yên tường hòa, có thể thấy Lý nghi Mân đang xử lý chính sự bên trên vẫn rất có kiến thụ.

Đối với đời trước trong trí nhớ Tây Du Ký, Đường Tam Tạng thật ra thì biết cũng không tính căn kễ, trừ một ít mọi người nghe nhiều nên quen, như Đại Náo Thiên Cung, ba đánh Bạch Cốt Tinh, Trư Bát Giới công vợ kiều đoạn, cụ thể Đường Tăng thầy trò thể nào đi Tây Thiên, hấn còn thật không biết.

Bắt quá cái thể giới này cùng Tây Du Ký thể giới thật giống như không quá giống nhau, cho nên Đường Tam Tạng cũng cũng không có vấn đề, một đường đi tây bỏ tới được, nếu là đi nhầm đường, phòng chừng Quan Âm cùng Phật Tổ bọn họ sẽ càng gấp.

Vừa mới chuẩn bị ngủ, Đường Tam Tạng lổ tai động động, híp nhìn về phía bên cạnh căn phòng, Lưỡng Cá Phiến Nô liền ở nơi đó, bây giờ đang ở nhỏ giọng vừa nói chuyện, lấy Đường Tam Tạng Thánh Lực, tập trung tinh thần nghe, dĩ nhiên là một chữ rơi nghe được.

Hai người dùng là Tây Vực Phiến Bang ngôn ngữ, một loại Đường Nhân là nghe không hiểu, bắt quá mấy năm trước Đường Tam Tạng lo lắng nếu quả thật muốn Tây Hành, ngôn ngữ không thông lời nói ngay cả đường cũng hỏi không, cho nên cố ý đi học Tây Vực tiếng thông dụng nói, lúc này vừa vận pháp thương dụng tràng.

"Đại ca, ngày mai sẽ rời đi Đại Đường địa giới, các loại (chờ) vào núi rừng chúng ta chạy đi."

"Chạy cái gì, hòa thượng kia bạch bạch tịnh tịnh, so với Đường Nhân cô nàng đều đẹp, hai huynh đệ chúng ta nhiều năm như vậy không chạm qua nữ nhân, ngày mai sẽ bắt hấn ăn chay, lại cướp hành lý trở về Bảo Tượng Quốc đi."

"Đại ca quả nhiên tốt mưu đồ, ta cũng xem sớm hòa thượng này không vừa mắt..."

Đường Tam Tạng sắc mặt cổ quái móm móm lỗ tai, không có tiếp tục nghe Lưỡng Cá Phiến Nô đối thoại. Mấy ngày trước hấn thì nhìn ra hai người này không an phận, nếu như chỉ muốn bỏ chạy chạy lời nói, hấn cũng lười ngăn cản, nhưng là đem chủ ý đánh tới trên người hấn đến, cái này coi như có chút không có phúc hậu.

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn chay sau khi ăn xong, Đường Tam Tạng cáo biệt trong miếu hòa thượng, cười Bạch Mã, dẫn Lưỡng Cá Phiến Nô tiếp tục Tây Hành.

Ra Đại Đường địa giới, cũng không có rộng rãi đại đạo, trong núi tiểu đạo dốc khó đi, không ít địa phương còn bị bụi cây che giấu, Lưỡng Cá Phiến Nô công lấy sau lưng hành lý, trong tay xách Sài Đao ở phía trước bên mở đường, Đường Tam Tạng dắt Bạch Mã chậm rãi đi theo phía sau hai người.

Ngay cả yêu quái cũng không sợ, Đường Tam Tạng đương nhiên sẽ không đem hai cái sức chiến đấu chỉ so với heo rừng mạnh một chút lần Nô, bắt quá hấn ngược lại muốn nhìn một chút hai người này rốt cuộc muốn làm gì, cũng coi như được thêm kiến thức đi.

Một đường đi hơn mười dặm, ngay cả Đường Tam Tạng đều có chút bội phục này Lưỡng Cá Phiến Nô kiên nhẫn thời điểm, phía trước mở đường hai người rốt cuộc dừng bước lại, xách Sài Đao xoay người hướng Đường Tam Tạng đi tới.

Lưỡng Cá Phiến Nô cũng rất cao đại, đầu trọc, một thân cổ đồng sắc to lớn da thịt, trên mặt dùng lạc thiết ấn một cái Nô chữ, suốt đời làm nô. Đây cũng là năm trước Đại Đường tây chinh Tây Vực chộp tới binh lính, tất cả đều sung mãn làm nô đãi.

Đường Tam Tạng nhìn trái phải liếc mắt, lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, ở phụ cận đây hấn cảm nhận được yêu quái khí tức, từ nhỏ cùng yêu quái tiếp xúc nhiều, hấn đối với (đứng) những thứ này đều rất nhạy cảm.

"Hòa thượng kia, huynh đệ chúng ta muốn lên ngươì, chính ngươì cỡi quần áo, nhếch lên đến, nếu không, nếu không ta liền giết ngươì." Trong đó cao hơn một chút cái đó lần Nô dùng trong tay Sài Đao chỉ Đường Tam Tạng la lên, Đại Đường lời nói ngược lại nói thật chuẩn.

Đường Tam Tạng nhìn hai người liếc mắt, trực tiếp phóng người lên ngựa vắt, roi ngựa vừa kéo, cưỡi ngựa hướng một bên trong rừng rậm phóng tới.

"Đừng chạy! Đừng chạy!" Lưỡng Cá Phiến Nô dùng Tây Vực ngữ lớn tiếng kêu, bước dài hướng Đường Tam Tạng đuổi theo.

Ở nơi này trong rừng rậm ngựa khó đi, cũng không lâu lắm, Lưỡng Cá Phiến Nô đã là gần ở Đường Tam Tạng trước ngựa, lìn một chút cái đó lần Nô hung ác nói: "Hòa thượng ngươi còn dám chạy, ta muốn làm... Giết chết ngươi." Nói xong hai người liền muốn tiến lên.

Đường Tam Tạng nhìn hai người nhưng là giờ tay lên phát phát, cười nói: "Bái bai."

Vừa dứt lời, hai người dưới chân hết sạch, kêu thảm một tiếng, trực tiếp té xuống, nguyên lai hai người vừa vịn đứng ở một cái bẫy bên trên.

Đường Tam Tạng giục ngựa về phía trước hai bước, thò đầu ra nhìn một chút, này hãm hại thật là không cạn, 3-4m thâm, Lưỡng Cá Phiến Nô té xuống ngã đến bán sống bán chết, đang ở bên dưới kêu thảm.

"Tiểu môn, tới điểm tâm!" Đang lúc này, một tiếng hô gầm kèm theo một tiếng quái khiếu truyền tới, son lâm bốn phương tám hướng đột nhiên phát ra một trận huyền ảo tiếng vang kỳ quái, lao ra một bang yêu quái, cái gì Hồ Báo chó sói rắn đều có, thậm chí còn có mấy viên sẽ chạy cây, hoa lạp lạp toàn bộ xông tới.

Đường Tam Tạng Bạch Mã bị tiếng kia hô gầm cả kinh, trực tiếp run chân nằm xuống, co rút cái đầu không dám làm một cử động nhỏ nào. Đường Tam Tạng rơi xuống đất, nhìn đám kia so với bình thường động vật lớn hơn gấp mấy lần yêu quái, sắc mặt không thay đổi chút nào.

Bất quá khi ánh mắt của hắn rơi vào dẫn đầu cái đó đầy miệng Hồ Nha, mặt đầy lạc tai hồ, trong tay xách căn (cái) đại cột bồng trên người đại hán lúc, mới lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Người này vừa vặn giống như tiếng người lời nói chứ ?

Qua nhiều năm như vậy, Đường Tam Tạng còn chưa từng thấy qua lại nói tiếng người yêu quái đâu rồi, lần đầu tiên cách nhìn, đương nhiên tốt kỳ rất, hắn vốn là đã không tin yêu quái sẽ nói chuyện.

Nhìn tướng mạo đây cũng là một lão hồ tinh, người ta tiểu cô nương dài Hồ Nha dài hai tiểu viên vậy kêu là khả ái, người này dài một miệng, nhìn qua giống như răng cửa một dạng rất là khó coi.

Con hồ kia tính bình thường tự hào Dân tướng quân, lúc này cũng đang quan sát Đường Tam Tạng, mấy năm nay gặp phải nhân loại, chỉ cần thấy bọn họ không một cái không bị dọa sợ đến cái móng đi tiểu lưu, tên trọc đầu này thấy bọn họ không có chút nào sợ hãi không nói, ngược lại thì quan sát bọn họ đến, để cho hắn không khỏi có chút bắt đầu cẩn thận.

Có thể sửa thành hình người, hắn chỉ số thông minh đã không so với người bình thường kém, cũng đã nghe nói qua một ít Tu Tiên Giả lợi hại tin đồn, hắn đang định để cho một bên tiểu yêu dò xét một chút kia đầu trọc, kia đầu trọc đã mở miệng.

"Này, mèo kia meo trách, ngươi lại nói tiếng người thật sao? Lại cho ta nói hai câu tới nghe một chút." Đường Tam Tạng nhìn con hồ kia trách, cười nói.

Dân tướng quân sầm mặt lại, mặc dù không quá rõ mèo trách là vật gì, bất quá hắn vốn có thể cảm nhận được kia đầu trọc đang giễu cợt hắn, tâm lý tức giận đồng thời, cũng càng cảnh giác mấy phần, nhìn Đường Tam Tạng hét: "Tiểu trọc đầu, ngươi là người nào, dám chạy vào Bản Đại Vương địa giới, không sợ bị ta ăn không?"

Một bên yêu quái cũng là rối rít hô ứng kêu to lên, trong lúc nhất thời quỷ khóc sói tru đất, khí thế kinh người.

"Ăn thịt người sao?" Đường Tam Tạng hơi nhú mày, chỉ trong hồ Lưỡng Cá Phiến Nô, bữu môi nói: "Ta vậy mới không tin các ngươi sẽ ăn thịt người đâu rồi, ngươi có bản lĩnh môn ăn cho ta xem xuống."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Trên trời rơi xuống cái mặt trắng cô nương

Lão hồ tinh nhưng là khu vực này Sơn Đại Vương, nơi nào có thể cho phép Đường Tam Tạng xem thường, phát tay một cái nói: "Tới a, cho ta đem trong hồ hai người cho ta mang lên."

Một bên một cái cả người quấn vòng quanh màu đen cây mây và giấy leo Thụ Yêu đi tới trước, màu đen cây mây và giấy leo hướng rơi xuống, dây đưa tới Lưỡng Cá Phiên Nô hai tay hai chân, kéo lên.

Lưỡng Cá Phiên Nô ngã thê thảm, lần này bị kéo lên, lại huyền không treo, thấy bốn phía đều là yêu quái, lúc trước Đường Tam Tạng lời nói hai người bọn họ có thể cũng nghe được, trực tiếp liền bị hù dọa đi tiêu, nơi nào còn có phân nửa hung hãn bộ dáng.

"Dần tướng quân, hôm nay có thể cầm đến thứ tốt gì?" Lúc này, một đạo vang vọng thanh âm truyền tới, Chúng Yêu trách tách ra nói tới.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, một cái toàn thân mọc đầy lông đen to con Đại Hán cùng một người mặc Thanh Y mập mập đi tới trước, nhìn đáng đáp hai người này cũng là biết nói chuyện yêu quái, quả nhiên vừa ra Đại Đường địa giới chính là không giống nhau a.

Dần tướng quân xoay người nhìn lại, sắc mặt vui mừng, cười nói: "Nguyên lai là gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ, ta đây cương trao ba người."

Gấu Sơn Quân nhìn bị treo tại cạnh trên Lưỡng Cá Phiên Nô cùng Đường Tam Tạng, sắc mặt vui mừng nói: "Ta cùng đặc biệt xử sĩ những ngày qua ngày ngày ăn chay, không biết Dần tướng quân có thể hay không cầm ba người này đãi khách?"

"Đó là Tự Nhiên." Dần tướng quân gật đầu một cái, lại vừa là đến gần hai người, đè thấp mấy phần thanh âm nói: "Bên kia tên đầu trọc kia có chút kỳ quái, ta sợ hẳn là Tu Tiên Giả, chúng ta ăn trước kia hai cái, nếu như hẳn là Tu Tiên Giả, chắc chắn sẽ không ngồi nhìn bất kể, nếu là hẳn không dám động thủ, chúng ta đây ăn nữa hẳn."

"Được." Gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ cùng gật đầu đáp ứng.

"Tiểu trọc đầu, ngươi nói chúng ta không dám ăn thịt người, chúng ta liền ăn cho ngươi nhìn." Dần tướng quân nhìn Đường Tam Tạng, vung tay lên nói: "Tiểu môn, đem hai người kia bấm, bung lên chiêu đãi gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ."

"Đại vương tha mạng, Đại vương tha mạng a, hai chúng ta thịt không thể ăn, kia đầu trọc thịt ăn mới ngon, hẳn chính là một tiểu hòa thượng, ngày ngày ăn chay niệm phật, thịt khẳng định non cực kì." Kia thân cao nhiều chút Phiên Nô sắc mặt đại biến, lắc lắc thân thể lớn âm thanh la lên.

Bất quá những thứ kia tiểu yêu có thể nghe không hiểu hẳn nói cái gì, móng vuốt sói rạch một cái, hai cái đầu liền rớt xuống, bị đưa đến gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ trước mặt, tiếp lấy lại đem hai người tâm can lấy ra bung tiến lên, tay chân là đưa đến Dần tướng quân trước mặt, còn lại xương thịt tất cả đều phân cho những thứ kia tiểu yêu.

Trong lúc nhất thời mấy chục yêu quái đều tại nhai xương thịt, hút não tủy, cảnh tượng chán ghét lại kinh người.

Đường Tam Tạng nhìn một màn này, ngược lại không cảm thấy sợ hãi, chẳng qua là bụng có chút lăn lộn, cũng còn khá buổi sáng ăn không nhiều, nếu không lúc này nhất định phải ói.

Lưỡng Cá Phiên Nô muốn giết Đường Tam Tạng, cho nên nhìn của bọn hắn chết đi hẳn cũng không cảm thấy áy náy.

Hai người rất nhanh thì được ăn xong, chỉ để lại đầy mặt đất Hải Cốt cùng máu tươi.

"Tiểu trọc đầu, nguyên lai ngươi chỉ là một phổ thông hòa thượng, bây giờ đến phiên ngươi, ta muốn đem ngươi xé thành mảnh nhỏ! Để cho ngươi biết coi rẻ ta Dần tướng quân kết quả." Dần tướng quân mắt lạnh nhìn Đường Tam Tạng nói, từng bước từng bước hướng hắn đi tới, cánh tay phải đã biến thành Hoàng Hắc hoa văn Hồ Trảo, màu đen móng tay có dài một thước, nhìn qua cùng Kim Cương lang hình dáng có điểm giống.

"A ô! Rống! Gâu Gâu!" Chúng Yêu lớn tiếng quái khiếu, cho Dần tướng quân trợ uy, gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ chính là tùy ý đứng ở một bên nhìn, dưới cái nhìn của bọn họ, Đường Tam Tạng cũng bất quá là gan lớn những người này thôi, như thể nhỏ yếu.

Cách Đường Tam Tạng còn có xa ba mét thời điểm, Dần tướng quân nhảy lên thật cao, Nga Hổ đánh dè như vậy hướng Đường Tam Tạng nhào tới, hữu trảo hung hãn hướng Đường Tam Tạng đầu vồ tới, muốn một móng vuốt đem hắn xé thành hai nửa.

Thật sự có yêu quái đều nhìn một màn này, phảng phất đã thấy Đường Tam Tạng được (phải) đầu nổ lên tình cảnh, còn có yêu quái lộ ra tham lam ánh mắt, suy nghĩ đợi một hồi nhặt nhiều chút thịt ăn.

Đang lúc này, Đường Tam Tạng giơ tay lên, một quyền nện ở Dần tướng quân trên đầu.

Trắng nõn quả đấm, so với Dần tướng quân cái kia Hồ Trảo không biết nhỏ hơn bao nhiêu, tốc độ tựa hồ cũng không nhanh, có thể hết lần này tới lần khác ở Hồ Trảo trước nện ở Dần tướng quân trên đầu.

Oành! Nhất thanh muện hưởng.

Dần tướng quân đầu cuối cùng như như dưa hấu nổ tung, thân thể bay ngược, trực tiếp đập chết hai cái tiểu yêu.

"Dần tướng quân!" Gấu Sơn Quân cùng đặc biệt xử sĩ giận dữ hét, gấu Sơn Quân một búa ngực, gắn cột trên người một trận loạn hưởng, cuối cùng thoảng cái biến thành cao hơn một trượng Cự Hùng, đưa tay rút ra một cây đại thụ, như tiểu thương hướng Đường Tam Tạng ném tới.

Kia đặc biệt xử sĩ hướng trên đất một nằm úp sấp, biến thành một con to lớn Dã Ngưu, tỉ trọng thể còn lớn hơn nhiều chút, trên đầu hai cây sắc bén sừng

trầu giống như hai cây lưỡi dao sắc bén, đặng đặng móng trầu, hướng Đường Tam Tạng đánh tới, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, toàn bộ ngăn ở nó trước người cây cối đều bị vụn người đụng gãy, lại là không thể ngăn trở chút nào.

"Bọn họ ăn thịt người, vậy khẳng định không phải là tốt yêu quái, sư phụ, ta nhưng là phút phân biệt rõ ràng."

Đường Tam Tạng nhẹ nói một câu, thân hình thoát một cái, trên đất xuất hiện một cái sâu sắc dấu chân, người đã là xuất hiện ở đầu kia to lớn Dã Nguơu tinh trước mặt, một quyền nện ở to lớn Ngươu Đầu bên trên.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn, tốc độ kinh khủng không lồ Dã Nguơu bị một quyền đập dừng, đầu lâm vào trên đất đất trong hầm, lấy đầu hấn làm trung tâm chung quanh trực tiếp bị thanh trừ sạch sẽ một mảnh, tất cả đều là bị cây một lần màu đen đất sét.

"Đặc biệt xử sỉ!" Gấu Sơn Quân rống một tiếng, có chút kiêng kỵ nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, xoay người liền muốn chạy.

Bất quá không chờ hấn rời đi, Đường Tam Tạng đã là xuất hiện ở hấn trên đầu vai, vẫy tay một cái câu quyền, khổng lồ Cự Hùng trực tiếp bị nện trên mặt đất, đầu nhất thời nát.

Ba cái Đại Yêu Quái, bị Đường Tam Tạng ba quyền đá chết, trong sân trong nháy mắt an tĩnh lại. Còn lại tiểu yêu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, giống như gặp quỷ một dạng xoay người liền chạy, thoáng cái toàn bộ chạy sạch.

"Biết nói chuyện yêu quái cũng giống vậy chỉ cần một quyền a." Đường Tam Tạng bữu mỗi một cái, liếc mắt nhìn tứ tán tiểu yêu, cũng lười đuổi theo, nói lấy trong tay xách cái đó Thụ Nhân đi tới cạm bẫy cạnh, chỉ chỉ bên dưới hai bao hành lý, tỏ ý hấn đem hành lý treo lên tới.

Cây kia người không mũi không con mắt, bất quá đối với Đường Tam Tạng ý tứ ngược lại hiểu ý, rất nhanh thì đem hai cái bọc cuốn lên đến, bên trong từ đôi giắt quần áo ra, còn có thông quan văn điệp cùng một cái Tử Kim chén, hai thứ đồ này vẫn còn có chút chỗ dùng.

Mang hành lý, thuận tay đem cây kia người vứt xuống trong hồ, Đường Tam Tạng đi tới Bạch Mã bên cạnh, đưa tay trấn an một chút, kéo hấn đứng dậy, định rời đi cái này mùi máu tanh rất là đậm đà địa phương.

Đang lúc này, trên trời đột nhiên oai oai nữ nữ rót xuống món đồ, vừa vụn rơi vào Đường Tam Tạng trước mặt.

Đường Tam Tạng kéo thiếu chút nữa vừa mềm chân Bạch Mã, nhìn lên trước mặt đầu gối chạm đất, chính hoàng du du đứng dậy thiếu nữ tóc đen, do dự một chút, hay là hỏi: "Cô nương, người không sao chứ?"

Thiếu nữ này mười bốn tuổi tuổi tác, một thân màu đen quần dài, Tự Nhiên quyền hắc phát sỏa vai, mặt trái dưa rất là tinh xảo, chính là gương mặt quả thực Thái Bạch, so với giấy trắng còn phải bạch, nhìn có chút sấm nhân.

"Ta không sao, chính là trên đường có chút choáng váng Hạc, ới một hồi. Đứng người biết Đường Tam Tạng ở đâu sao?" Cô gái kia khoát khoát tay, đồng tử tan rã giống như đang bốc lên Kim Tinh con mắt hiển nhiên còn không có tập trung, cánh mũi rút ra rút ra, sắc mặt thoáng cái trở nên trắng hơn mấy phần, che mũi đạo: "Cấp thấp yêu quái chán ghét mùi máu tanh, ta lại phải ới." Nói xong đỡ một bên cây, một ngụm máu tươi liền phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Tên sát thủ này có chút bạch

Rừng cây bầu trời truyền tới một tiếng chim hót kêu, Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn lại, một cái Bạch Hạc chính quanh quẩn trên không trung, xem ra thiếu nữ này trước chắc là ngồi cái này Bạch Hạc tới.

Đường Tam Tạng đưa mắt thu hồi, nhìn một bên đỡ cây ngay cả ới mấy búng máu thiếu nữ, có chút không nói gì, người ta say xe say sóng, nằng lại choáng váng Hạc, hơn nữa ới đứng lên là trực tiếp học máu. Nguyên lai không phải là đáng đáp bạch, hoàn toàn là bởi vì học máu đưa đến mắt máu quá nhiều a.

Bất quá thiếu nữ này vừa mở miệng liền hỏi Đường Tam Tạng, hơn nữa chính xác rơi đến trước mặt hấn đến, chẳng lẽ là tới tìm hấn? Không ở trên người nằng cảm nhận được Yêu Khí, hấn không phải là yêu quái.

Thiếu nữ quần đen ới mấy búng máu, sắc mặt trắng hơn mấy phần, suy yếu vô cùng, bất quá biểu tình nhìn qua thoải mái một chút, một đôi nước son tròn mắt đen cũng coi là có chút thần thái, khẽ nhủ mày đất liếc mắt nhìn một mảnh hỗn độn mặt đất, ngược lại nhìn Đường Tam Tạng, ánh mắt sáng lên.

"Cô nương, người sắc mặt Thái Bạch, đi xem một chút Đại Phu đi." Đường Tam Tạng dắt ngựa, chuẩn bị rời đi, đối với (đúng) thiếu nữ mặc áo đen này hẳn cũng không có hứng thú.

"Ồi chào! Làm sao người biết ta gọi là Thái Bạch?" Thiếu nữ mặc áo đen kia nhưng là tròn mắt, có chút ngạc nhiên nhìn Đường Tam Tạng.

Thái Bạch? Thái Bạch Kim Tinh!

Đường Tam Tạng dừng chân lại, trên dưới quan sát một chút trước mặt Hắc y thiếu nữ, mí mắt không khỏi nháy nhót, cô nương này thật là Thái Bạch Kim Tinh sao? Thái Bạch Kim Tinh không phải là cái tóc bạc râu bạc tiểu lão đầu sao! Thế nào biến thành một cái như vậy sắc mặt trắng bệch tiểu cô nương.

"Hòa thượng, ta hỏi người lời nói đầu rồi, làm sao người biết ta gọi là Thái Bạch?" Tiểu cô nương không tha thứ, trên dưới quan sát một chút Đường Tam Tạng, lại vừa là chỉ một bên đại Hùng Xám thì thể hỏi "Người biết đây là người nào làm sao? Còn nữa, người biết một cái tên là Đường Tam Tạng hòa thượng sao? Hẳn là từ Đại Đường tới."

"Ta chỉ nói là cô nương sắc mặt Thái Bạch mà thôi, những thứ này yêu quái muốn ăn ta, bị ta xong rồi xuống, bắt quá người tìm Đường Tam Tạng làm gì?" Đường Tam Tạng nhìn kia tự xưng Thái Bạch tiểu cô nương, có chút hiếu kỳ hỏi, nếu là tiểu cô nương này thật là Thái Bạch Kim Tinh lời nói, chẳng lẽ thần tiên cũng nhớ đến hần, hay lại là đến giúp đỡ hần?

"Người giết chết?" Thái Bạch trên dưới quan sát một chút Đường Tam Tạng, có chút không tin, bắt quá vẫn là từ trong lòng ngực móc ra một cây màu xanh da trời quyền trục, một bên mở ra vừa nói: "Vừa mới ở trên đường ỏi choáng váng, ta còn không thấy muốn làm gì đầu rồi, có một Thiên Binh nói là bên trên chỉ ý, để cho ta tới tìm một cái kêu Đường Tam Tạng từ Đại Đường tới hòa thượng."

Đường Tam Tạng nhô đầu ra đi liếc mắt nhìn, sắc mặt không khỏi trở nên có chút cổ quái, mà Thái Bạch chữ trục đọc đến: "Thiên Đình Truy Sát Lệnh", khiến cho Thái Bạch Kim Tinh lập tức lên đường, đi Song Xoa Lĩnh đuổi giết Đường Tam Tạng, nhất định phải thành công. Xuống phụ Đường Tam Tạng bức họa."

Thái Bạch đem quyền trục kéo xuống một chút, liếc mắt nhìn bức họa kia, lại vừa là ngẩng đầu nhìn một chút Đường Tam Tạng, hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn nhau một hồi.

Thái Bạch lại cúi đầu nhìn hai mắt bức họa, chỉ chỉ Đường Tam Tạng, lại vừa là chỉ chỉ bức họa, "Người, này, người chính là Đường Tam Tạng à?"

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, có chút không hiểu nhìn Thái Bạch hỏi "Tại sao? Thiên Đình tại sao phải truy sát ta?" Trừ đánh Mộc Xoa một chút, hẳn có thể cho tới bây giờ chưa từng trêu chọc Tiên Phật đi, quả thực không nghĩ ra Thiên Đình cả ngày đình Truy Sát Lệnh cũng phát ra ngoài, còn phải ra Thái Bạch Kim Tinh tới đuổi giết hần.

Thái Bạch lại nghiêm túc đem quyền trục nhìn hai lần, lắc lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, nếu không chính người nhìn một chút đi, ta cảm thấy được (phải) bản thân người điệu bộ giống như anh tuấn nhiều."

Đường Tam Tạng nhìn về mặt đơn thuần đem Truy Sát Lệnh đưa tới Thái Bạch, theo bản năng sau khi nhận lấy, đột nhiên cảm thấy này sát thủ tốt không chuyên nghiệp, không lạnh lại không nói, cùng bị hần đuổi giết đối tượng như vậy hòa khí, còn khen hần là cái gì quý. Hơn nữa một đường học máu tới, nằng lúc này ngay cả đứng cũng phiêu nức ních, sợ là một trận lớn một chút gió thổi qua tới cũng có thể thổi ngã xuống.

Bất quá Đường Tam Tạng đem này Truy Sát Lệnh nghiêm túc nhìn một lần sau, còn thật không có nói nửa câu tại sao phải đuổi giết hần, chẳng qua là ở bên trên nhất có một viên tiểu tinh tinh.

"Viên này tiểu tinh tinh đại biểu cái gì?" Đường Tam Tạng chỉ viên kia tiểu tinh tinh có chút hiếu kỳ hỏi.

"Oh, cái này đại biểu nhiệm vụ khó dễ trình độ, một sao là đơn giản nhất." Che mũi Thái Bạch liếc mắt nhìn nói, bất quá lập tức lại ưỡn bộ ngực ra nói: "Bất quá người cũng đừng coi thường ta, ta bình thường cũng đều là tiếp tục Tứ Tinh nhiệm vụ, chẳng qua là không biết hôm nay tại sao cảm một một sao nhiệm vụ cho ta."

"Vậy bọn ta cấp thật đúng là thấp." Đường Tam Tạng đem quyền trục cuộn lại, lần nữa đưa trả lại cho Thái Bạch, có nhiều chút tò mò nhìn nằng, "Sau đó thì sao, người dự định giết thế nào ta?"

Thái Bạch phát tay một cái, trực tiếp hướng bên cạnh đi tới, vừa đi vừa nói chuyện: "Nơi này quá thú, chúng ta trước chuyển sang nơi khác đi, phản chính thời gian còn rất nhiều."

Đường Tam Tạng sững sờ, cảm giác thật giống như nơi nào không đúng lắm, bất quá vẫn là đi theo nằng hướng một bên đi tới, đi thẳng đi ra ngoài mười dặm đường, ở một mảnh hơi chút bằng phẳng trong rừng cây dừng lại.

"Mặc dù ta cũng không biết tại sao phải giết người, không qua một cái hợp cách sát thủ là không hỏi lý do, này đi làm thêm ta thật vất vả tìm, người thì nhịn chịu bỗng chốc bị ta giết chết đi. Ta bảo đảm sẽ hạ thủ nhanh một chút, sẽ không để cho người cảm nhận được quá nhiều thống khổ." Thái Bạch xoay người nhìn Đường Tam Tạng, mặt đầy thành khẩn nói, nói xong lời cuối cùng còn chu mỏ bán cái manh.

Đường Tam Tạng nhìn nằng tái nhợt vô lực bán manh, có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, "Ta vẫn chưa muốn chết đâu, bán manh cũng vô dụng, ta cảm thấy cho người đánh không lại ta."

"Không được a, ta ói quá nhiều máu, ít nhất phải hút người một búng máu mới có thể trở về phải đi, nếu không ở trên đường ta liền muốn mất máu quá nhiều chết." Thái Bạch lắc đầu cùng trông lắc một dạng hai mắt lóe sao đạo: "Ta có thể cảm nhận được người máu cùng những thứ kia cấp thấp yêu quái không giống nhau, so với năm đó con khi kia còn phải càng thuần túy."

"Ta không thích để cho người khác uống ta máu." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái.

"Ta đây muốn tới nha, ta nhưng là Địa Tiên, thiên binh thiên tướng thấy ta đều được (phải) cung cung kính kính, người coi như chết trong tay ta cũng sẽ không có mặt mũi." Vừa dứt lời, người đã là tại chỗ biến mất, trong rừng cây gió đột nhiên gấp mấy phần, giống như là có người ở đi chuyển nhanh chóng một dạng nhưng lại không thấy được chút nào bóng người.

"Mấy năm nay chết trong tay ta yêu quái ngay cả Yêu Vương đều có, bọn họ có thể so với người vừa mới giết những yêu quái đó lợi hại nhiều ni, cho nên đọi một hồi người chết có thể ngàn vạn lần chớ có oán khí nha."

"Nếu như người còn có cái gì tâm nguyện không lời nói, bây giờ cũng có thể theo ta nói nha, nếu có thể giúp người hoàn thành lời nói, ta cũng sẽ tận lực giúp người."

Đường Tam Tạng dở khóc dở cười lắc đầu một cái, xem ra tiểu cô nương này không thấy lý do, cũng cảm thấy áy náy đầu rồi, bây giờ không biết là đang thuyết phục hắn, hay là ở thuyết phục chính nàng.

"Thiên Đình Truy Sát Lệnh một loại đều là Sát Yêu trách, mỗi lần cũng sẽ hàng ra yêu quái này phạm chuyện gì, đều là tội ác ngút trời hạ người. Mặc dù người tội danh không có hàng ở phía trên, nhưng là người khẳng định cũng là phạm tử tội. Cho nên, người đừng trách ta."

Thái Bạch thanh âm hạ xuống, giống như là đã thuyết phục chính mình, trong rừng bỗng nhiên một trận gió lên, lá khô Loạn Vũ, bốn bóng người đột nhiên từ bốn bề xuất hiện, trong tay đều là nắm lấy một thanh sáng như tuyết chủy thủ, hướng Đường Tam Tạng đâm tới.

Đường Tam Tạng xoay người, nhìn lên trước mặt cái đó Thái Bạch.

"Làm sao có thể bị nhìn đi ra!" Thái Bạch biến sắc, trong nháy mắt thay đổi thân hình, lần nữa biến mất, còn lại ba đạo phân thân cũng biến mất.

Bất quá thời gian nhoáng một cái, tám đạo thân ảnh xuất hiện, đoản kiếm trong tay đồng loạt hướng Đường Tam Tạng đâm tới, kiếm quang giá rét, bao phủ một tầng Ngấn Quang, tựa hồ ngay cả không gian cũng bị cắt mở.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu, nhìn cái đó nhảy lên thật cao, hướng đầu mình đâm tới Thái Bạch.

"Không thể nào!" Thái Bạch tâm lý đang nô hống, phạch một cái lần nữa biến mất mất tăm.

Trong rừng một trận gió lên, mười sáu bóng người, giống như quỷ mị từ bốn phương tám hướng hướng Đường Tam Tạng phóng tới, trong lúc nhất thời Quần Ma Loạn Vũ, khắp nơi đều là thiếu nữ mặc áo đen kia bóng người, nhìn qua cũng giống nhau như đúc.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu, một quyền hướng bên phải huơ ra, quả đám ở quá kẻ phản bội nữa trước tắc khoảng cách dừng lại.

Còn lại mười năm bóng người thoảng cái toàn tiêu tán, trên nắm tay mang theo gió đem Thái Bạch một con Tự Nhiên quyền hắc phát thổi hướng hai bên tán ra, sau đó nàng liền ngửa mặt ngã xuống phía sau.

Thật đúng là bị gió thổi một cái gục.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Dìu ta đứng lên, để cho ta sẽ ở hút 1...

Thái Bạch trừng hai mắt ngửa mặt ngã xuống, phốc một tiếng rớt ở trái thật dày lá khô trên mặt đất, mặt đầy khó tin, lẩm bẩm nói: "Người làm sao có thể nhìn ra ta vị trí?"

"Bởi vì người quá chậm." Đường Tam Tạng thành thực đất nói cho nàng biết.

Thái Bạch lẳng lẳng, sau đó nhìn Đường Tam Tạng, "Vậy người tại sao nhanh như vậy?"

Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, "Ta cũng không rõ lắm." Đây cũng thật là là một câu nói thật.

Nói xong hấn dắt Bạch Mã xoay người, dự định rời đi.

Hắn không có giết Thái Bạch, ngược lại không phải là không dám, chẳng qua là cảm thấy tiểu cô nương này còn thật có ý tứ. Hơn nữa nhìn dáng vẻ kia cái gọi là Thiên Đình Truy Sát Lệnh, chính là Thiên Đình chuyên môn dùng để trừ Đại Gian Đại Ác yêu quái, cũng không biết là ai đứng hấn xuống như vậy một phần Truy Sát Lệnh, xem ra sau này gặp phải thần tiên cũng được (phải) cẩn thận một chút.

"A lô !"

"A lô ! Hòa thượng kia!"

"Đường Tam Tạng!"

Đường Tam Tạng dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn về phía còn nằm trên đất, sắc mặt trắng bệch, chính có chút giãy dụa thân thể Thái Bạch, bình tĩnh nói: "Người đánh không lại ta, cho nên cũng không giết chết ta, trở về đi thôi."

"Ai nói, nếu như không phải là bởi vì ta ngắt Hạc ói quá nhiều máu, ta chắc chắn sẽ không thua ngươi!" Thái Bạch cố chấp đến cổ nói, thấy Đường Tam Tạng lại phải xoay người, liền vội vàng lại lớn tiếng nói: "chờ một chút, ta không lên nổi, ngươi đi ta đứng lên, để cho ta hít một hơi đi."

Đường Tam Tạng vốn là dự định trực tiếp rời đi, bất quá do dự một chút, hay là hỏi ra tâm lý vấn đề: "Ngươi là Hấp Huyết Quỷ sao?"

"Hấp Huyết Quỷ?" Thái Bạch suy nghĩ kỹ một chút, lắc đầu liên tục nói: "Ta tại sao có thể là quỷ cái loại này cấp thấp đồ vật, ta nhưng là thần tiên, bất quá bởi vì ta thường học máu, cho nên yêu cầu thường thường bồi bổ một ít huyết dịch, tầm ảnh hưởng nói pháp có thể gọi ta Hấp Huyết tiên."

Hấp Huyết tiên là vật gì? Đường Tam Tạng xoay người lăm bắm một tiếng, dắt ngựa đi về phía trước, hấn cũng không tính để cho Thái Bạch hút chính mình máu. Nếu là hấn chảy máu, có thể sẽ đưa tới một ít không thể khống sự tình đến, mười hai tuổi năm ấy sự kiện kia nhưng là để cho hấn trí nhớ sâu sắc.

"Thật chỉ cần một cái, sau đó ta trở về Thiên Đình đi."

"Được rồi, nửa cái cũng được."

"Ồ ô... Ta không muốn hút, ngươi mang ta lên đi thôi, ta một người ở chỗ này bị yêu quái bắt đi làm sao bây giờ."

Sau nửa giờ, Đường Tam Tạng dắt ngựa mà đi, trong tay tùy ý xách mang cùi đao, gặp phải bụi cây cùng cây cối cản đường, cũng dễ dàng bỏ ra, so với buổi sáng đi theo Lường Cá Phiên Nô lúc cò nhanh hơn rất nhiều.

Thái Bạch nằm ở trên lưng ngựa, hai cái tay ôm ngựa cổ, bởi vì hai bên có hai cái rương hành lý, cho nên không cần lo lắng rơi xuống Ngựa.

Như cũ suy yếu Thái Bạch ngược mắt nhìn Đường Tam Tạng sau lưng, nhẹ giọng nói: "Đường Tam Tạng, ngươi rốt cuộc là yêu quái hay lại là người? Tây Thiên những hòa thượng kia không phải nói không thể giết sinh ấy ư, ngươi giết thế nào nhiều như vậy yêu quái?"

"Những yêu quái đó ăn thịt người, hơn nữa không phải là cái gì tốt yêu quái." Tựa tay bỏ ra một cây đũa đưa đến trên đường nhỏ nhánh cây, Đường Tam Tạng đột nhiên ánh mắt sáng lên, trong tay Sải Đao vung tay mà ra, Sải Đao chuôi nện ở ngoài mây chục thước một con thỏ hoang trên người, trực tiếp đem hấn đập nát đi.

Đường Tam Tạng chạy chậm đi qua, nói cái kia thỏ xám, nói ít có nặng năm cân, không đập chết, hấn mới vừa đi hồi mã một bên, liền bắt đầu chết thẳng cẳng.

"Thỏ thỏ khá ái như vậy." Thái Bạch nhìn cột vào hành lý bên cạnh thỏ hoang, ánh mắt lộ ra mấy phần đáng thương vẻ, bữu môi nói: "Là nướng ăn đâu rồi, hay lại là chưng ăn? Ta nghe nói thịt kho tàu thỏ đầu cũng không tệ."

Đi ở phía trước Đường Tam Tạng đột nhiên dừng bước, quay đầu lần nữa quan sát một chút Thái Bạch, "Không phải nói thần tiên cũng không có Thất Tinh Lục Dục, cũng không ăn thế đồ vật sao?"

"Thật sao? Thần tiên là như vậy?" Thái Bạch mặt dày ngạc nhiên hỏi ngược lại.

"Là ta chưa nói." Đường Tam Tạng lẳng lẳng, tiếp tục xoay người đi về phía trước.

"Thiên Đình quy củ rất nhiều, cũng không có gì hay ăn xong chơi đùa, ta sẽ tiếp tục đuổi giết nhiệm vụ thật ra thì một nửa nguyên nhân chính là muốn chạy đi hạ giới chơi đùa. Những tên kia không một cái có ý tứ, suốt ngày bản trứ nở mặt,

Sau lưng cũng không phải là cái gì tốt tiên." Thái Bạch bữu môi một cái, lại là có chút hiếu kỳ đạo: "Đường Tam Tạng, ta xem ngươi cũng không giống người xấu a, ngươi nói cho ta nghe một chút đi ngươi từ nhỏ đến lớn cũng làm chuyện xấu xa gì, rốt cuộc là kia cái cho ngươi bên trên đuổi giết danh sách."

"Ta là Đường Nhân, phải đi Tây Thiên Thủ Kinh." Đường Tam Tạng trực tiếp trả lời, vừa mới ở trên đường từ ngẫm nghĩ một chút, đây chính là nguyên

nhân.

"Tây Thiên Thủ Kinh?" Thái Bạch cau mày nghĩ một lát, như có điều suy nghĩ gập đầu một cái, không có tiếp tục tiếp tục hỏi, chuyển mới bắt đầu cùng Đường Tam Tạng thảo luận liên quan tới buổi tối thỏ rớt cuộc là nướng ăn hay lại là chưng ăn vấn đề.

Đi lần này chính là một ngày, trong cái bọc còn có chút lương khô, buổi trưa Đường Tam Tạng chính là ăn lương khô, mà Thái Bạch chẳng qua là uống nước, xem ra muốn ăn thỏ cũng chỉ là nghĩ tới qua Chủy nghiệm mà thôi, nàng tham Thường Nga cái kia Ngọc Thỏ nhưng là thật lâu.

Khắp mọi nơi không tìm được tìm chỗ nghỉ trọ địa phương, xem ra tối nay chỉ có thể ngủ ngoài trời đã ngoại, Đường Tam Tạng tìm tránh gió sơn cốc, từ một cái bọc trong kéo ra cái đơn sơ da trâu lều vải, chêm mấy nhánh cây bắc tới. Khí trời càng ngày càng lạnh, nếu là không có lều vải cũng không dễ chịu.

Đốt lửa chất, Đường Tam Tạng đem còn rất yếu ớt Thái Bạch ôm đi xuống, tựa vào một thân cây cạnh, bên dưới ứng tiền trước khối mền.

Một cái thần tiên, ới mấy búng máu thì trở thành cái bộ dáng này, Đường Tam Tạng tâm lý không khỏi cảm thấy buồn cười, hơn nữa hắn cũng không muốn mang theo cái bệnh tật viên lên đường, quả thực quá phiền toái, ngày mai tìm một chỗ để cho nàng trở về tới.

"Ta không mang nổi, cho nên thỏ hay lại là nướng ăn đi." Đường Tam Tạng đem vừa mới đi ngang qua một giò suối nhỏ lúc xử lý xong thỏ chiếc đến trên đồng lửa, một bên chuyển, vừa nói.

"Được a, bắt quá ta miệng nhưng là rất tha, nếu là ngươi không làm tốt ăn lời nói, cũng không nên trách ta Lời nói ác độc nha." Thái Bạch gật đầu một cái, trắng bệch sắc mặt ở dưới ánh lửa chiếu có một chút đỏ thắm, cũng không phải là một chọc người ghét tiêu cô nương.

Nướng thành màu vàng kim thỏ quét bên trên trong hành lý mang theo gia vị, phiêu mùi thơm khắp nơi, phá lệ mê người.

"Ngươi xác định rõ ăn không?" Thái Bạch nửa tin nửa ngờ nhận lấy Đường Tam Tạng đưa tới thỏ chân trước, cái mũi ngửi ngửi, ánh mắt sáng lên mà nói: "Thật là thơm!"

Nàng cái miệng cắn một hóp nhỏ, xộp giòn da, phì nộn thịt thỏ, còn có kia vừa đúng gia vị, dung hợp vào một chỗ, giống như là mùa đông trong đột nhiên xuất hiện một đạo ấm áp chầm ánh sáng, cả người đều phải bị hòa tan.

Thái Bạch cả đời cũng chưa từng ăn qua ăn ngon như vậy đồ vật, quả thực không nhịn được, lại vừa là cắn một hóp lớn, một đôi mắt cũng hí lại thành tuyến, coi như là Bàn Đào Hội bên trên những mỹ thực đó, ở nơi này chỉ chân thỏ thịt cũng biến thành âm đạm phai mờ.

"Ăn quá ngon, Đường Tam Tạng, ngươi nhất định là một người tốt."

Gió cuốn mây tan như vậy găm hoàn một cái chân thỏ, còn đem xương nghiêm túc liếm một lần, Thái Bạch có chút ý do vị tần nhìn vì nướng bên trên kia nửa con thỏ, lại nhìn về phía Đường Tam Tạng lúc, trong đôi mắt đã tắt cả đều là sao.

Đường Tam Tạng mỉm cười đem một con khác thỏ chân trước cũng cắt cho Thái Bạch, bị người khen ngợi vẫn đủ vui vẻ, lúc trước ở trong miếu không dám làm hư hỏng tìm còn, cho nên chỉ là hắn bản thân một người ăn, cõi đời này trừ Lý nghĩ Mẫn ra, Thái Bạch hẳn là người thứ nhất ăn rồi hắn làm đồ vật.

Ăn rồi bữa ăn tối sau, suy yếu vô cùng Thái Bạch dựa vào cây rất nhanh thì ngủ.

Đường Tam Tạng đào hố chôn những xương kia, hướng trong đồng lửa thêm mấy cây đại củi lửa, liền chuẩn bị tiến vào mũi thuyền ngủ. Bất quá ánh mắt rơi vào kia dựa vào đại thụ Thái Bạch trên người lúc, Đường Tam Tạng do dự một hồi, hay lại là đi tới.

Chỉ người mặc đơn bạc quần đen Thái Bạch, chính ôm hai chân chân, run lẩy bẩy, lộ ở bên ngoài một đôi tay cùng sắc mặt như thể trắng bệch. Điều thứ hai chân thỏ ăn một nửa nàng cũng chưa có ăn, nhìn ra được nàng muốn ăn, nhưng là không ăn được, xem ra nàng tình huống cố gắng hết sức tệ hại.

Đường Tam Tạng nhìn Thái Bạch yên lặng hồi lâu, liếc mắt nhìn tay mình, bữu môi một cái lẩm bẩm: "Xem ra ta còn là người tốt."

Từ trong cái bọc nhảy ra một cây châm, nhìn trái phải một chút, Đường Tam Tạng hít sâu một hơi, cắn răng, cau mày, đem châm đâm vào ngón giữa.

Một giọt dòng máu vàng từ ngón tay chảy ra, một trận đậm đà mùi thơm cũng là sau đó tản ra, lấy cực nhanh tốc độ hướng bốn phương tám hướng phiêu tán đi.

Đường Tam Tạng tay phải nhẹ nhàng bốc lên Thái Bạch cầm, đem ngón giữa thả vào nàng không có chút huyết sắc nào trên môi.

Ngay tại dòng máu vàng đọng phải miệng nàng môi trong nháy mắt, phảng phất khô khốc đất đai chợt giảm xuống mưa lớn một dạng đôi môi kia cuối cùng thoáng cái biến thành béo mạp bộ dáng.

Như cũ hôn mê Thái Bạch theo bản năng ngậm Đường Tam Tạng ngón giữa, còn lộ ra đầu lưỡi liếm xuống.

Đường Tam Tạng như giống như điện giật thoáng cái rút tay về, không chờ hắn suy nghĩ nhiều, từng tiếng thú hồng từ đằng xa trong rừng núi truyền tới, đất rung núi chuyển, tựa hồ có thật nhiều yêu quái mãnh thú hướng bên này vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Núi kia liền kêu Ngũ Hành Sơn

Thú Triều từ bốn phương tám hướng vọt tới, Đường Tam Tạng trên mặt không có chút nào về lo âu, nghe thanh âm, nhanh nhất cũng còn phải một phút mới có thể đến nơi này.

Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn Thái Bạch, một giọt máu xuống bụng, nàng trắng bệch sắc mặt đã kinh biến đến mức béo mập, ónh ónh trong sáng, nhũ mây tản ra, thân thể cũng sẽ không run rẩy, bất quá lần này thật ngủ sưa đến, động tĩnh lớn như vậy đều không điểm phản ứng.

Đưa tay ôm lấy Thái Bạch, thả vào trong lều, lại đi trong đồng lửa ném hai khúc gỗ, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn mình đã khép lại ngón giữa, sắc mặt cổ quái.

Ấn Đường Tăng thật có thể trường sinh bất lão chuyện này hẳn vốn là cảm thấy là giả, nhưng là từ phát hiện mình máu lại là màu vàng kim, hơn nữa có thể tản mát ra để cho nhân cùng yêu trách xao động cùng điên cuồng dị hương sau, hẳn cảm thấy chuyện này hơn phân nửa là thật.

Mười hai tuổi năm ấy, hẳn không cần thận phá một chút da, ngay cả Kim Sơn Tự phụ cận hải lý Hải Yêu cũng nhảy lên bờ, từ đó về sau hẳn sẽ không làm cho mình chảy qua máu, hẳn cũng không biết đây rốt cuộc là nguyên nhân gì.

Yêu quái nhiều ngược lại không sợ, chỉ là có chút phiền toái.

Hôm nay lưu một giọt máu, cái này phương viên mười mấy dặm giới yêu quái cũng xao động vọt tới bên này, cũng may vết thương khỏi bệnh một cái hộp, dị hương dần dần tản đi, xa hơn yêu quái hẳn liền không cảm giác được.

Trước nhất chạy tới là một cái Cự Ứng, quanh quẩn ở cao ba mươi mét trời cao, dực triển năm mét, một đôi màu đen móng nhọn dưới ánh trắng hiện lên lạnh giá u quang, trên người màu đen Linh Vũ như sắt thép làm bằng, Uyển Như một cái sắt thép Thần Ứng.

"Nhỏ bé nhân loại, trở thành ta thức ăn đi!" Cự Ứng nghiêm ngặt quát một tiếng, hai cánh hướng lên vừa thu lại, như mùi tên đáp xuống, to lớn Ứng Trảo nhắm ngay bên cạnh đồng lửa Đường Tam Tạng.

"Thật là lớn điều hâu, đây nếu là nhốt vào trong vườn thú nhưng chính là ly kỳ hàng." Đường Tam Tạng từ trong thâm tâm khen ngợi một tiếng, sau đó tiện tay đem nắm trong tay đến cái kia đốt một nửa gỗ hướng lên trời bên trên ném lên.

Tia lửa văng khắp nơi gỗ ở đêm tối trong sơn cốc mang ra khỏi một đạo đẹp đẽ đường vòng cung, bất quá kia Cự Ứng cũng không có đem còn không có nó một cái lông chim đại gỗ coi ra gì, một đôi mắt chăm chú nhìn Đường Tam Tạng, lúc này đã biến thành đỏ như màu máu.

Vừa mới kia mùi thơm quả thực quá mê người, so với lần trước cây kia Thiên Niên Linh Chi mê người mười triệu lần đều không ngừng, phảng phất ăn liền có thể trường sinh bất lão. Chỗ này chỉ có Đường Tam Tạng một người, vậy trước tiên ăn hẳn rồi hãy nói.

Bất quá sau một khắc, cái kia mang theo sao Hỏa gỗ liền đụng vào hẳn móng vuốt, sắc bén như đao nhọn, cứng rắn thẳng được Tinh Thiết, có thể tùy tiện nắm lên tảng đá ngàn cân móng nhọn, cuối cùng bị một khúc gỗ cho đập gãy.

"Làm sao có thể!" Đây là Cự Ứng tâm lý đụng tới ý nghĩ đầu tiên, sau đó nó liền không có ý nghĩ, bởi vì đập gãy móng nhọn gỗ lại xuyên thấu đầu hẳn, nó chết.

"Biết nói chuyện chim người không thể ăn." Liếc mắt nhìn ầm ầm rơi ở bên người Cự Ứng, Đường Tam Tạng bắt đầu biết cả sa, cuối cùng chỉ còn lại một cái ảo mộng.

"Lạnh như vậy giặt quần áo quá phiền toái, hay lại là cời xuống tốt."

Đường Tam Tạng hướng về phía đồng lửa xoa xoa tay, nhìn một con đã xuất hiện trong tầm mắt màu trắng Cự Lang, thời gian nhoáng một cái đã là tại chỗ biến mất, tốc độ nhanh đến ngay cả tàn ảnh cũng không thấy được chút nào, chỉ nghe được một tiếng tiếng vang trầm trầm, sau đó đầu kia cao hai mét màu trắng Cự Lang đầu liền biến mất.

Đối với yêu quái, Đường Tam Tạng có hai điều quy củ, ngay trước hẳn mặt làm ác, giết, muốn ăn hẳn, phải giết!

Trong rừng truyền tới một trận tiếng vang trầm trầm, dày đặc như nhịp trống một dạng đó là quả dấm nện ở trên đầu phát ra âm thanh, nhưng là không có

nghe được hết thắm một tiếng, bởi vì những yêu quái đó cùng mãnh thú đều là bị một quyền trực tiếp đập chết.

Mười phút sau, Đường Tam Tạng trở lại bên cạnh đồng lửa, cầm lên hồ lô đổ ra một chút giặt nước trên nắm tay dính vết máu, lại từ trong lòng ngực xuất ra một cái khăn vuông, cẩn thận lau đi nước đọng, trên người áo mỏng bên trên không có dính chút nào vết máu.

Cầm lấy cả sa đắp trên người, Đường Tam Tạng dựa vào bên cạnh đồng lửa đại thụ, trực tiếp nhắm mắt lại. Dừng trước nhất chạy tới những yêu quái đó thì thể vây một vòng, những Hồ Lang đó loại tiểu động vật nghen ngào mấy tiếng chạy ánh sáng,

Bất quá phụ cận đây lợi hại một chút yêu quái tới nay phòng chừng toàn bộ treo.

Một cảm giác ngủ tới hưng sáng, Triều Dương xuyên thấu qua trong rừng khe hở chiếu vào Đường Tam Tạng trên mặt, đồng lửa tàn tẫn còn có chút ấm áp.

Đường Tam Tạng đứng dậy, đem cả sa phi được, duỗi người một cái, cau mày một cái, trong không khí còn tràn ngập một cỗ đậm đà mùi máu tanh.

Một bên trong lều một trận tất tất tốt tốt âm thanh, sau đó liền truyền tới Thái Bạch thanh âm, "A, ta thể nào toàn bộ khôi phục!"

Lều vải bị vén lên, Thái Bạch thoáng cái nhảy ra, nhìn một chút Đường Tam Tạng, lại vừa là nhìn một chút chính mình béo mập trắng nõn cánh tay, nghiêm túc nghĩ một lát, "Người có phải hay không cho ta Hấp Huyết?"

Đường Tam Tạng từ trong cái bọc cầm một thô lương bánh bột gạo, một bên dọn dẹp lều vải, vừa có chút hàm hồ vừa nói: "Ồ, người tốt đi trở về đi, ta còn phải tiếp tục Tây Hành đây."

Thái Bạch nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, trong tay lặng lẽ nhiều một cây chùy thủ, hướng về phía Đường Tam Tạng sau lưng khoa tay múa chân mấy cái, lại thu.

"Được, xem ở người cho ta Hấp Huyết phân thượng, lần này ta liền không giết người."

"Vây cảm ơn." Đường Tam Tạng thật ra thì biết Thái Bạch động tác nhỏ, bất quá không để ý, thu cất lều vải thả lại trong cái bọc, dắt ngựa hướng phía tây đi tới.

Thái Bạch che mũi đi theo phía sau, thấy chung quanh một vòng mười mấy con yêu quái thì thể thời điểm, có chút kinh ngạc nhìn Đường Tam Tạng nói: "Những thứ này đều là người giết sao?"

Đường Tam Tạng gạt đầu một cái, tùy ý đá văng một cái cản đường đáng vóc to Tích Dịch, tiếp tục đi đến phía trước.

"Ta cảm thấy được (phải) hẳn đem đuôi giết cấp bậc nhắc tới ba viên ngôi sao." Thái Bạch nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, lầm bầm một câu.

Đường núi như cũ khó đi, nếu như không phải là ngại công lấy sau lưng hai đại bao hành lý phiền toái, Đường Tam Tạng cũng muốn vứt bỏ này Bạch Mã chính mình đi.

Thái Bạch như cũ theo bên người, tiểu cô nương trên mặt nhiều mấy phần huyết sắc, da thịt trong trắng lộ hồng, ngược lại rất là khả ái. Dọc theo đường đi có hay không cùng Đường Tam Tạng tán gẫu, so với cùng Lăng Cá Phiến Nô cùng đi thời điểm ngược lại thú vị không ít.

"Tòa kia giống như thẳng đứng năm đầu ngón tay núi là cái gì núi?" Đi ra sơn lâm, Đường Tam Tạng nhìn phía xa tòa kia hình dáng có chút kỳ quái núi hỏi.

Thái Bạch suy nghĩ một chút, không biết nghĩ đến cái gì, sắc mặt có chút cổ quái nói: "Đó là Ngũ Hành Sơn, thiếu chút nữa quên con khi còn bị dè ở núi kia xuống, không được, ta phải đi trước, nếu không chắc là phải bị mắng chết." Vừa nói nàng thổi một tiếng huyết sáo, ngày hôm qua chỉ Bạch Hạc không biết từ chỗ nào bay tới, rơi xuống đất.

Thái Bạch cười ngồi lên, Bạch Hạc phiến hai cái cánh, phù điều lên.

"Ta xoay chuyển trời đất đình, bởi vì lo lắng choáng váng Hạc, cho nên ta sẽ từ từ Phi."

"Lần này may mắn cho người chạy, lần sau tới chính là hai sao Sát Tiên, nếu là lại để cho ta gặp phải người, ta cũng sẽ không khách khí."

"Ta sẽ không cùng người khác nói người cho ta Hấp Huyết, người tốt nhất cũng đừng khắp nơi nói bậy bạ, nếu không lần sau ta liền muốn hút khô người."

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Bạch Hạc bay đi, Thái Bạch thanh âm xa xa truyền tới, để cho hẳn không khỏi cười lắc đầu một cái, mặc dù Thái Bạch Kim Tinh biến thành Thái Bạch Hấp Huyết Quý, bất quá thật đúng là có thú tiểu cô nương.

Ánh mắt thu hồi, rơi vào cách đó không xa tòa kia Ngũ Hành Sơn bên trên, Đường Tam Tạng đột nhiên có chút mong đợi, núi kia ép xuống đến cùng phải hay không Tôn Ngộ Không đây?

Cùng Thái Bạch sống chung một ngày, hẳn ngược lại có chút nghĩ (muốn) Tây Du trên đường có một bạn, không đúng vậy quá buồn chán, ngay cả nhỏ nước bọt đều không người nghe a.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Từ trước nàng không có lựa chọn khác, vốn lấy sau...

Ngũ Hành Sơn nhìn không xa, thật là muốn đi tới vẫn đủ xa, Đường Tam Tạng đã đi ba canh giờ mới xem như vào Ngũ Hành Sơn phạm vi.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn, núi này ước chừng ngàn mét cao, giống như một cái lập bàn tay, bên trên phân chia cao thấp không đồng đều năm ngọn núi, giống như năm ngón tay.

"Nguyên lai Phật Tổ là lập bàn tay đem Tôn Ngộ Không đè ở Ngũ Hành Sơn xuống a, bất quá Tôn Ngộ Không rốt cuộc bị ép đang ở đâu vậy?"

Cảm khái một tiếng, Đường Tam Tạng dừng bước lại, cho Bạch Mã uống nước, mình cũng chuẩn bị ăn một chút gì, cùng nhau đi tới ngay cả con khi cũng không thấy, chớ nói chi là Tôn Ngộ Không.

Đang lúc này, cách đó không xa lại mơ hồ truyền tới thanh âm nói chuyện.

Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, nơi này trước không được Thôn, sau không được tiệm, người nói chuyện nói không chừng chính là Tôn Ngộ Không đây.

Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung, sau đó bị Phật Tổ một cái tát đè ở Ngũ Hành Sơn xuống, đây chính là nhà nhà đều biết, Đường Tam Tạng Tự Nhiên cũng biết. Hơn nữa đè xuống nguyên đến, Tôn Ngộ Không hẳn được Bồ Tát điểm hóa, ở chỗ này chờ hẳn tới cứu đây.

Bất quá nghĩ đến Quan Âm Bồ Tát, Đường Tam Tạng mí mắt nhảy nhót, luôn cảm giác nàng có chút không đáng tin cậy, coi như không cho hẳn tìm học trò cũng không có chút nào ngoài ý muốn.

Nhìn trái phải một chút, nghe thanh âm là từ một bên trong thung lũng truyền tới, Đường Tam Tạng liền đem ngựa buộc trên tàng cây, trong tay còn nắm cái nhân bánh cùng giả bộ thủy hồ lô liền hướng thung lũng đi tới.

Núi này thung lũng không tính là thâm, càng đi trong càng hẹp hòi, Đường Tam Tạng nhìn trái phải, ánh mắt xuống núi thung lũng cuối dưới vách núi lúc, không khỏi dừng bước lại.

Núi kia Nhai cực kỳ dốc, cơ hồ là thẳng đứng mà xuống, vách núi màu đen xuống bất ngờ đè một người, chỉ có một đầu cùng đôi bàn tay lộ ở bên ngoài. Một mái tóc vàng óng xòa, bên trên rơi nhiều chút lá khô cùng cỏ dại, không thấy rõ mặt, bất quá phải là một nữ nhân.

Tôn Ngộ Không là nữ? Nữ!

Đường Tam Tạng nhất thời xóc xếch, đây là cái gì quỷ! Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, lại là nữ? Nói tốt Hầu ca đây!

Cũng may ngay cả chuyển kiếp loại này thiết lập cũng tiếp nhận, hơn nữa việc trải qua Lý nghi Mẫn là nữ, Thái Bạch Kim Tinh là nữ Hấp Huyết Quỷ sau khi, Đường Tam Tạng thần kinh đã đầy đủ vai u thịt bắp, rất nhanh thì lãnh đạm quyết định.

Bất quá nhìn trước vách núi cảnh tượng, Đường Tam Tạng do dự một chút, hay lại là né người giấu đến một tầng đá sau.

Lúc này ở kia trước vách núi trên đất trống, đứng cái người mặc đất tiền Từ Bào, da thịt trắng nõn sung vù nam nhân. Chân hấn bên điểm hai nhóm hỏa, trên một cái giá nướng hai cái đỏ bùng quả cầu sắt, một cái Lô Đình trong chính chịu đựng vàng chất lỏng màu đỏ, bốc hơi nóng, hiện lên ngậm (cưa).

Kia nam nhân mập không biết từ nơi nào xuất ra một cái muỗng, đưa đến kia trong đỉnh mức một muỗng vàng màu đỏ canh, cười hắc hắc nói: "Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, màu đồng dịch đã nấu được, thiết viên cũng đã nướng chín, người bây giờ có thể sẵn còn nóng ăn?"

"Màu đồng dịch? Thiết viên? Tề Thiên Đại Thánh?" Đường Tam Tạng nghe kia nam nhân mập thanh âm bén nhọn, đã chứng minh hẳn suy đoán, vàng này phát nữ nhân thật đúng là Tôn Ngộ Không, không đúng, có lẽ là Tôn Ngộ Không. Bất quá này nam nhân mập lại là ai? Cho Tôn Ngộ Không trang bị đầu bếp.

Lúc này tóc vàng kia nữ nhân từ từ ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm dính không ít bụi đất mặt, bất quá vẫn là có thể nhận ra tinh xảo ngũ quan, nếu như không có hai chỉ có màu vàng nhạt nhưng mao thú tai, đó chính là một mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ xinh đẹp.

Nàng thăm con người màu đỏ nhìn kia nam nhân mập, không có cừ hận, ngược lại có chút giễu cợt, mặc dù bị ép ở dưới chân núi, giờ khắc này lại phảng phất đang quan sát đến kia nam nhân mập một dạng đó là nhìn con kiến hôi ánh mắt.

Đường Tam Tạng nhìn cô gái kia mặt, tâm thần đột nhiên rung một cái, tim giống như là bị một cái tay dùng sức cầm một dạng thương tiếc, thống khổ, Từ Vong, ly biệt, đủ loại kiềm chế tâm tình rối rít xông lên đầu, rõ ràng chỉ là lần đầu tiên gặp nhau, lại phảng phất sinh từ gặp lại một dạng ngay cả hô hấp cũng không khỏi dồn dập.

"Tại sao? Tại sao sẽ như vậy?" Đường Tam Tạng dề xuống ngực, có chút không hiểu, cố gắng bình phục nội tâm xao động.

Bị thiếu nữ liếc mắt nhìn, kia nam nhân mập phảng phất bị đập cái đuôi một dạng

Nở nụ cười đã biến thành vẻ dữ tợn, trong tay cái muỗng ba nếm vào một bên trong đỉnh, chỉ cô gái kia lạnh lùng nói: "Tôn Ngộ Không, ngươi còn tưởng rằng ngươi chính là năm trăm năm trước cái đó Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh sao? Bị Phật Tổ đè ở ngũ hành sơn này xuống năm trăm năm, ngươi ngay cả trên đầu có con rắn cũng không cách nào quấy nhiễu, coi như là ta cũng có thể ở trên đầu ngươi đập lên mấy đá."

Thiếu nữ trong mắt giễu cợt ý bực phát đậm đà, vẫn không có tiếp lời.

Kia nam nhân mập đột nhiên nghĩ đến cái gì, liếm tức giận, từ trong lòng ngực móc ra một cái quả đào lớn nhỏ đào, nhìn thiếu nữ cười híp mắt nói: "Tôn Ngộ Không, ta biết ngươi thích ăn đào, năm trăm năm chưa ăn qua đào chứ? Chỉ cần ngươi yêu cầu ta một tiếng, gọi ta một tiếng thổ địa ca ca, đập đầu đầu, ta liền đem này đào cho ngươi ăn. Là ăn thiết viên uống màu đồng dịch, hay lại là yêu cầu ta một tiếng, chính ngươi chọn đi."

Thiếu nữ ánh mắt rơi vào kia đào bên trên, cổ họng động một cái, ngẩng đầu nhìn kia nam nhân mập, lạnh lùng nói: "Ta Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, há sẽ làm một viên đào hướng một mình ngươi Tiểu Tiểu thổ địa đập đầu đòi yêu cầu!"

Đường Tam Tạng hô hấp vừa vội thúc mấy phần, nguyên lai này nam nhân mập là một Thổ Địa Thần.

"A, ngươi có chọn sao? Ta cho ngươi biết, Phật Tổ Phong Ấn kim quang đã càng ngày càng yếu kém, chờ đến kim quang biến mất thời điểm, ta sẽ nhượng cho ngươi nếm thử một chút sống không bằng chết mùi vị, tam giới không biết bao nhiêu thần tiên yêu quái nghĩ (muốn) đùa ngươi đây, bắt quá nhất định phải để cho ta nhanh chân đến trước." Mập thổ địa mặt đầy dâm. Cười vừa nói, xốc lên một bên một cái nường đỏ bưng thiết viên hướng Tôn Ngộ Không đi tới, giễu cợt nói: "Ngươi đã không thức thời, vậy cứ tiếp tục ăn ngươi thiết viên, uống ngươi màu đồng dịch đi, trong vòng mười năm cũng không nên nghĩ mở miệng nói chuyện."

Đang lúc này, một đạo nhân ảnh rơi vào Tôn Ngộ Không trước người, ngồi xổm xuống, nhìn nàng ôn hòa cười một tiếng, "Muốn ăn điểm nhân bánh, uống nước sao?"

Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn đứng ở trước mặt, mặt đầy nụ cười ấm áp hòa thượng, một sát na thất thần, khóe mắt cuối cùng có một trích (dạng) nước mắt chảy xuống.

Hòa thượng này dĩ nhiên là Đường Tam Tạng, nhìn viên kia từ Tôn Ngộ Không khóe mắt hạ xuống, rơi vào trên lá khô nước mắt, phá thiên hoang không có cảm thấy hoang đường, ngược lại cảm thấy ngực bị kim châm một chút.

Đường Tam Tạng đem trên đầu nàng cỏ dại cùng lá khô lấy ra, từ trong lòng ngực móc ra khăn vuông, dùng nước chấm, cẩn thận cho Tôn Ngộ Không lau đi trên tay đất sét, sau đó đem nhân bánh cùng mở ra nắp thủy hồ lô thả vào trong tay nàng.

"Ngươi là ai? Lại dám cho này nghiệt Hắc Hắc đưa ăn!" Mập thổ địa thanh âm bén nhọn từ phía sau lưng truyền tới.

"Ngươi là ai?" Tôn Ngộ Không nắm tay trong đồ vật, chăm chú nhìn Đường Tam Tạng mặt, thanh âm có chút khàn khàn, trong mắt có chút mờ mịt.

"Ta là Đường Tam Tạng." Đường Tam Tạng mỉm cười nói, sau đó đứng dậy, nhìn mập thổ địa, bình tĩnh nói: "Nàng còn có thể lựa chọn uống nước cùng ăn bánh bột."

"Tiểu hòa thượng, ngươi bắt quá một người phạm tục, thấy Bản Tiên lại không quý!" Kia mập thổ địa nghiêm nghị quát lên, thân hình thoát một cái, cuối cùng biến thành một cái cao hơn một trượng, cả người do đá ráp thành người khổng lồ.

"Nàng không uống màu đồng dịch, không ăn thiết viên." Đường Tam Tạng lặp lại một lần.

"Ngươi tính toán thơn bơ vậy sao! Phật Tổ đưa nàng ép ở đất này, đối chỉ có thể ăn thiết viên, khát chỉ có thể uống màu đồng dịch, nàng không có lựa chọn khác!" Thạch đầu cự nhân giậm chân một cái, mặt đất cũng chấn động.

"Từ trước nàng không có lựa chọn khác, bắt quá..." Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không, ngẩng đầu nhìn kia thạch đầu cự nhân cất cao giọng nói: "Sau này, nàng đều có thể tự chọn."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Nhân vật phản diện chết tại nói nhiều

Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, khề nhều mày, hút hút mũi, có chút bất mãn chính mình không khỏi chảy một giọt nước mắt.

Năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung, trừ Thái Bạch, không người thay nàng nói qua nửa lời công đạo, chớ nói chi là ngăn ở trước người của nàng, vì nàng làm gì.

Mà hôm nay, một cái nhìn gầy teo yếu ớt tiểu hòa thượng, vẫn đứng ở trước người của nàng, nói sau này nàng có thể tự chọn.

Rõ ràng chỉ là một phạm nhân, rõ ràng trên người một chút pháp lực cũng không có, nhưng là khen ra lớn như vậy miệng, nhưng là không chút do dự ngăn ở trước mặt nàng.

Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn trong tay thủy hồ lô cùng nhân bánh, tiện tay vứt xuống một bên, hơi không kiên nhẫn nói: "Hòa thượng, ngươi đi ra, khác (đừng) nhiều quân ta việc vợ vấn, ta Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không cần phải đứng ở sau lưng ngươi sao?"

Đường Tam Tạng hơi sùng sờ, liếc mắt nhìn hồ lô kia cùng đã bán nhân bánh, khề nhều mày.

"Ha ha! Tiểu hòa thượng, uống ngươi một mảnh lòng tốt, ngươi ta căn bản không lĩnh tình, xem ta hôm nay không đồng nhất chân đạp dẹt ngươi một cái không biết sống chết đồ vật." Cự Thạch Nhân cười ha ha, nhắc chân liền nếu muốn Đường Tam Tạng giẫm đạp đến, một cái chân là có thể đem Đường Tam Tạng hoàn toàn đáp lại.

"Thỏ địa lão nhi, ngươi nếu là dám đạp đi, chờ ta thoát thân ngày, ắt sẽ ngươi tóa cốt dương hôi, vĩnh chìm Cửu U."

Tôn Ngộ Không thanh âm truyền tới, phảng phất có thể đông tận xương tuỷ, Cự Thạch Nhân chân đã cách Đường Tam Tạng không tới ba thước, nhưng là miễn cưỡng dừng lại.

Đường Tam Tạng nhìn lấy trong tay nắm một cái lá khô Tôn Ngộ Không, mặt mày tản ra, nguyên lai là một ngao kiêu a!

Rõ ràng là muốn cho an toàn rời đi nơi này, còn cố ý ném bình nước cùng bánh bột, đảo mắt lại uy hiếp bên trên cự thạch kia người.

Cự Thạch Nhân như cũ mang chân, quát lạnh: "Tôn Ngộ Không, ngươi Đại Náo Thiên Cung, bị dè ở ngũ hành sơn này xuống năm trăm năm, năm nào tháng nào mới có thể thoát thân, ta xem Phật Tổ là muốn đưa ngươi vĩnh viễn ép ở chỗ này, lại còn dám uy hiếp ta!"

"Ngươi nếu không sợ, cứ giết hấn, đợi đến ngày sau ta lại báo thù cho hấn liền vâng." Tôn Ngộ Không bữu môi nói, không tranh cãi nữa.

Cự Thạch Nhân một đôi đá con mắt lăn qua lộn lại, lớn tiếng nói: "Ta phụng Ngọc Đế chi mệnh, ở chỗ này trông chừng ngươi, nếu có người dám can đảm đến gần thi viện ngươi, giết hết vô xá, hôm nay ta chính là giết này tiểu hòa thượng, tự có Ngọc Đế là ta làm chủ, há có thể cho phép ngươi đánh vào."

"chờ một chút, có thể hay không để cho ta chen một câu miệng." Đường Tam Tạng nhắc tay nói.

"Tiểu tử, ngươi còn có di ngôn gì được rồi? Hôm nay giết ngươi, Diêm Vương câu ngươi hồn phách cũng chỉ sẽ ném vào tầng mười tám Địa Ngục, trọn đời không được siêu sinh." Cự Thạch Nhân cười lạnh nói, sau đó một cước trực tiếp đạp tới.

Tôn Ngộ Không nhìn một màn này, môi động động, cuối cùng vẫn không nói ra lời, bất quá nhìn cự thạch kia người ánh mắt đã là trở nên vô cùng băng lãnh.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn kia càng ngày càng gần to lớn lòng bàn chân, sau đó xòe bàn tay ra.

Oành! Một tiếng, Đường Tam Tạng dưới chân địa mặt trực tiếp hạ xuống một thước thâm, trên đá xuất hiện đạo khe nứt, lấy hấn làm trung tâm mặt đất lá khô cũng hướng bốn bề bay đi, trong vòng một trượng bị dọn dẹp sạch sẽ.

Bất quá, cao hơn một trượng Cự Thạch Nhân, to lớn lòng bàn chân cuối cùng bị Đường Tam Tạng cho một tay chống nổi, .

"Chuyện này... Làm sao có thể!" Cự Thạch Nhân thoáng cái trọn to hai mắt, vốn nên bị hấn một cước giẫm đạp thành thịt nát gia hỏa, cuối cùng chống nổi chân hấn, hơn nữa không bị thương chút nào.

Mặc dù hấn chỉ là một Thỏ Địa Thần, nhưng là bằng vào này một thân cự lực, cũng tuyệt đối không phải phổ thông yêu quái có thể so sánh, chớ nói chi là một phạm nhân.

Tôn Ngộ Không nhìn một màn này, trong mắt cũng là thoáng qua vẻ kinh ngạc, bất quá cũng chẳng có bao nhiêu khiếp sợ, dù sao Thỏ Địa Thần loại này tiểu thần, ở trong mắt nàng cùng con kiến hôi cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Bất quá nếu hòa thượng này có thể chống nổi thỏ địa một cước, kia nói không chừng có thể rời đi nơi này, mặc dù nàng cũng không biết tại sao thấy hấn

đầu tiên nhìn chính mình sẽ rơi lệ, nhưng là trong tiềm thức hay lại là nhớ hấn không phải chết ở chỗ này.

"Ta lời còn chưa nói hết đây." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nói, khẽ nhíu mày.

"Nói người cái Đại Đầu Quỷ! Đi chết đi cho ta!" Cự Thạch Nhân nổi giận gầm lên một tiếng.

Mặt đất đột nhiên phá vỡ, hai cây màu đen cây mây và giấy leo dưới đất chui lên, phảng phất có linh tính một dạng trực tiếp dây dưa tới Đường Tam Tạng hai chân, hơn nữa tốc độ cực nhanh về phía bên trên sinh trường, đem thân thể của hấn cũng quấn quanh đi vào, hơn nữa như măng xà như vậy vào trong ép đi.

Cự Thạch Nhân đem chân trở về vừa thu lại, hai quả đấm cũng chung một chỗ, giống như một cái Cự Chùy một dạng dùng sức hướng Đường Tam Tạng chùy đi xuống, quả đấm còn chưa tới, trên mặt đất đã đá là xuất hiện từng đạo kẽ hở, có thể thấy một chùy này lực lượng lớn.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, mặt đất run lên, bụi mù nổi lên bốn phía, đá lớn quyền xuống mặt đất trực tiếp sụp đổ, đá vụn văng khắp nơi, tựa hồ tất cả mọi thứ bị một quyền này hủy diệt.

Cự Thạch Nhân chậm rãi nhắc lên quả đấm, ngửa mặt lên trời cười dài.

"Này, người đầu đá, người quả đấm này không khí lực gì a." Một trận gió nhẹ thổi tới, bụi mù tản đi, một đạo nhân ảnh như cũ đứng ở đó hỏ to trong, trên người rơi nhiều chút tro bụi, bất quá một chút vết thương cũng không thấy được.

Cự Thạch Nhân tiếng cười hơi ngừng, nhìn như cũ tùy ý đứng ở trong hỏ tiểu hòa thượng, mặt đầy khó tin.

"Không thể nào! Ta muốn giết người!"

Cự Thạch Nhân gầm lên giận dữ, trên người đá một trận loạn hưởng, cúi người quả đấm đập ầm ầm hướng Đường Tam Tạng, một quyền vừa dứt, quyền thứ hai lại đến, giống như là một máy điên cuồng máy đóng cọc, trầm muộn tiếng vang một tiếng kèm theo một tiếng, khí thế cực kỳ kinh người.

Bụi mù tràn ngập trong hỏ sâu, Đường Tam Tạng bên cạnh (trái phải) chớp động, dễ dàng tránh kia từng cái nện xuống quả đấm, liên y giác cũng không có bị đụng phải chút nào.

Nửa quỳ ở hỏ to cạnh Cự Thạch Nhân hai tay chống đất, liên tiếp đập ra mấy trăm quyền, đã sắp muốn hao hết hấn thể lực, ánh mắt hấn chăm chú nhìn trong hỏ sâu, lần này cái đó đáng ghét hòa thượng dù sao cũng nên chết đi.

Tro bụi dần dần tản đi, đáy hỏ đứng nguyên một đạo nhân ảnh, phảng phất cho tới bây giờ cũng không động tới.

"Người là ai! Người rút cuộc là ai? !" Cự Thạch Nhân trong mắt đã có sợ hãi, nghiêm nghị la lên.

Đường Tam Tạng đưa tay phát đi trên đầu bụi bậm, nụ cười trên mặt đã thu lại, giờ tay lên, sau đó một quyền đập ra.

Lần nữa quấn lên thân thể của hấn, quả đấm như vậy lớn bằng, sự dẻo dai cực tốt màu đen cây mây và giấy leo trong nháy mắt cắt thành mấy chục chặn.

Quả đấm rơi vào Cự Thạch Nhân cuồng quét nâng lên to quyền thượng, một tiếng nổ vang, hai cái thạch quyền hóa thành phấn tiết, tiếp lấy lại rơi vào Cự Thạch Nhân trên đầu, Cự Thạch Nhân bâng đầu lớn cũng hóa thành bột.

"Nhân vật phản diện chết tại nói nhiều." Đường Tam Tạng đàn đàn cả sa bên trên tro bụi, xua tan hướng bên này bay tới bụi đá, rút cuộc nói ra muốn nói câu nói kia.

Một quyền kia, thật giống như đem cái đó Thổ Địa Thần hồn phách cũng đánh tan, ngay cả hồn phách đều không, chuyển thể siêu sinh cái gì cũng sẽ không lại làm nói.

Bất quá một quyền này đi xuống, tâm lý xao động tâm tình cũng thoáng cái cũng tiêu tan, quả nhiên là nhìn người này khó chịu a.

"Người nào ở chỗ này đùa giỡn!" Lúc này, trên trời đột nhiên truyền tới một tiếng uy nghiêm tiếng quát.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn lên, không trung một đóa Phù Vân bên trên đứng cái người mặc màu đỏ quan bào, nắm trong tay đến một cây viết cùng một quyển sách trung niên quan chức.

Viên quan kia liếc mắt nhìn trên đất không hai quả đấm cùng đầu người đầu đá, sắc mặt kịch biến đạo: "Lớn mật sâu dân một nước, dám can đảm tự tiện giết Thổ Địa Thần, ta đây liền bẩm báo Ngọc Đế đi." Vừa dứt lời, chính là cười mây cũng không quay đầu lại bay đi.

"Thần tiên này lá gan thật là tiểu." Đường Tam Tạng lẳng lẳng, đem thủy hồ lô nhặt về, đi tới hơi nghi hoặc một chút mà nhìn hấn Tôn Ngộ Không trước mặt, lần nữa ngồi xuống, mỉm cười nói: "Nặng mới nhận thức một chút, ta gọi là Đường Tam Tạng."

"Người đã nói." Tôn Ngộ Không liếc một cái, ngẩng đầu nhìn liếc mắt không trung, "Tên kia là ngày giá trị Công Tào, xoay chuyển trời đất đình viện bình đi."

"Kia người tên gì? Tại sao bị vây ở chỗ này?" Đường Tam Tạng cũng không ở ý nàng trách móc, tiếp tục hỏi.

"Ta tại sao phải cùng ngươi nói? Ngươi lại không thể cứu ta đi ra ngoài." Tôn Ngộ Không cầm lên Đường Tam Tạng đưa tới thủy hồ lô, nhưng là hướng miệng thả hai lần cũng không có thể uống đạo.

Đường Tam Tạng lần nữa cầm lấy hồ lô, thả vào miệng nàng bên có chút ái mộ, để cho nàng có thể thoải mái uống, "Ngươi gần đây không thấy Quan Âm Bồ Tát sao?"

Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, tỏ ý Đường Tam Tạng nước đủ, bữu môi nói: "Quan Âm kia nữ nhân ngốc trước đó vài ngày đã tới một chuyến, nói một nhóm không giải thích được lời nói, khẳng định lại đem Như Lai nguyên thoại quên, ngực lớn nhưng không có đầu óc gia hỏa."

"Ừm" Đường Tam Tạng gật đầu, đối với Tôn Ngộ Không lời này ngược lại rất đồng ý.

Tôn Ngộ Không giống như là nhớ tới cái gì, lần nữa quan sát một chút Đường Tam Tạng, "Ngươi là từ Đại Đường tới hòa thượng? Phải đi Tây Thiên Thủ Kinh?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: 500 năm trước 1 tràng điên, đăng tiêu lại vừa là Tôn Ngộ Không

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, nếu Tôn Ngộ Không biết hai chuyện này, xem ra Quan Âm vẫn là đem nên làm việc làm.

"Vậy ngươi có thể cứu ta đi ra không? Ta có thể no ngươi đi Tây Thiên Thủ Kinh." Tôn Ngộ Không thấy Đường Tam Tạng gật đầu, không khỏi ánh mắt sáng lên, thanh âm cũng là vội vàng mấy phần.

"Như thế nào mới có thể cứu ngươi đi ra?" Đường Tam Tạng hỏi, ngược lại không phải là hấn giả bộ không biết, lúc mới tới sau khi hấn ngẩng đầu nhìn qua, kia năm ngọn núi trên đỉnh núi căn bản không có cái gì Phật Tổ chữ vàng thiếp.

"Cái này..." Tôn Ngộ Không nhất thời cứng họng, có chút lúng túng nói: "Vốn là Quan Âm phải nói, bị ta cười hai tiếng quần áo, nàng chạy."

Nghĩ đến Quan Âm trên người kia năm cân đồ trang sức, Đường Tam Tạng cảm thấy Tôn Ngộ Không nhỏ nước bọt điểm hoàn toàn không có vấn đề a.

"Nếu như ta cứu ngươi đi ra, ngươi thật sẽ cùng đi với ta Tây Thiên Thủ Kinh?" Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không hỏi.

Tôn Ngộ Không liếc một cái, đem mặt dán trên đất, mí mắt cũng lười giơ lên một chút: "Nếu Quan Âm kia nữ nhân ngốc không có nói cho ngươi thế nào cứu ta đi ra, chẳng lẽ ngươi còn có thể đem Ngũ Chi Sơn mang ra a, ngươi nghĩ rằng ta Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không danh hiệu là nói không? Nếu có thể mở ra lời nói, ta đã sớm mở ra, ngươi đi đi, Thiên Đình hẳn lại phải phái cái gì Sát Tiên đi xuống giết ngươi, ban đầu bọn họ nhưng là phái năm cái Thiên Vương tới giết ta đâu rồi, nếu không phải Nhị Lang Thần nương nương kia khang sử trả, thả chó tới muốn ta, ta mới..."

Tôn Ngộ Không lời nói còn chưa nói chơi đùa, một tiếng ầm vang vang lớn, nàng chỉ cảm thấy trên người nhẹ một chút, sau đó bị ngay sau đó truyền tới một trận to Đại Chấn Động dao động bay lên.

Xoay mình rơi xuống đất, Tôn Ngộ Không mặc dù có chút giật mình Đường Tam Tạng một quyền đập lui Ngũ Hành Sơn, bắt quá từ Ngũ Hành Sơn xuống thoát thân mà ra mừng như điên hay lại là chiêm thượng phong, chân giẫm một cái, đất rung núi chuyển, không khỏi ngửa mặt lên trời thét dài:

"Năm trăm năm trước một trận điên, ta Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, lại trở lại!"

Trong lúc nhất thời, Thiên Sơn chìm muông tảo tuyệt âm thanh, phảng phất cũng vì đó thần phục, cùng nghênh đón Tề Thiên Đại Thánh.

Đường Tam Tạng nhìn ngửa mặt lên trời thét dài Tôn Ngộ Không cũng là lảng lảng, vóc người cao gầy, chân dài, da trắng mạo mỹ, bắt quá hấn vẫn chậm rãi đem đầu chuyển tới một bên đi, chỉ chỉ nàng quần áo nói: "Cô nương, quần áo ngươi xấu."

Tôn Ngộ Không còn đắm chìm trong thoát khỏi Ngũ Hành Sơn trong vui sướng, nghe được hấn lời nói, theo bản năng cúi đầu liếc mắt nhìn, bị đè ở ngũ hành sơn này xuống năm trăm năm, một bộ quần áo đã hóa thành mảnh vụn, trừ khăn yếu vị trí còn treo móc mấy khối vải vụn, địa phương còn lại tất cả đều lộ ở bên ngoài.

Kèm theo một tiếng thét chói tai, Đường Tam Tạng bị một cước đập bay, thật rất vô tội được không! Bắt quá cùng trong trí nhớ cái đó cả người là lông

con khi thật không giống nhau a, mặc dù ngực nhỏ điểm, bắt quá chân thật tốt dài, thật lâu.

...

Nửa giờ sau, người mặc mới tinh màu đen tăng bào Tôn Ngộ Không đánh một đóa Bạch Vân Phi trở lại, dè xuống đụn mây, rơi vào Đường Tam Tạng trước mặt.

Đường Tam Tạng đã đem bị vừa mới động tĩnh bị hoảng sợ run chân Bạch Mã trấn an được, nhìn tám, thay bộ đồ mới giày mới Tôn Ngộ Không, cũng là ánh mắt sáng lên.

Một mái tóc vàng óng còn có chút ướt, dùng một cây kim sắc sợi dây tùy ý châm cái đuôi ngựa thùy ở sau ót, tinh xảo đẹp để gương mặt tẩy đi cái bẩn, giữa chân mày còn có mấy phần nữ tử ít có anh khí, thậm con người màu đỏ phảng phát hai khóa Hồng Bảo Thạch.

Trên người màu đen tăng bào là Đường Tam Tạng, xuyên ở trên người nàng lộ ra rộng lớn mấy phần, giày cũng lớn số mấy, bắt quá như cũ khó nén cặp kia chân dài to.

"Nhìn cái gì!" Tôn Ngộ Không trừng Đường Tam Tạng liếc mắt.

Đường Tam Tạng liền vội vàng thu hồi ánh mắt, trong lòng cũng là không khỏi có chút kỳ quái, thả lúc trước, ở hoàng cung, nhiều như vậy cung nữ hầu cũng sẽ không nhìn nhiều, hôm nay thế nào liền không nhìn được muốn xem Tôn Ngộ Không đây.

Còn có vừa mới đầu tiên nhìn thấy Tôn Ngộ Không lúc, tâm tình vì sao lại như vậy kỳ quái, phảng phát như là rất lâu trước chỉ thấy qua một dạng hán có thể không cảm thấy đây là cái gì vừa thấy đã yêu loại vô lý đầu sự tình.

"Hòa thượng kia, người nói người phải đi Tây Thiên Thủ Kinh?" Tôn Ngộ Không cầm lấy rương hành lý bên trên đào cần một cái, nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Ừ."

"Đường Tam Tạng gật đầu một cái, mới vừa nghĩ (muốn) giải thích một chút nguyên nhân ở trong."

Tôn Ngộ Không đem trong miệng hột đào phun ra, tay tại trong tóc khê vổ, một cây kim sắc sợi dây rơi ở trong tay, đột nhiên banh trực, biến thành một cây tề ni Trường Côn, lưỡng đoạn kim sắc khắc tinh mỹ Long Vãn, trung gian chính là màu đen thui một đoạn.

Nắm Trường Côn, Tôn Ngộ Không tay trầm xuống phía dưới, bắt quá vẫn là làm bộ muốn đánh Đường Tam Tạng, "Người hòa thượng này, vì sao phải làm Như Lai này lão tặc người đi lấy kinh! Này lão tặc vốn là gian trá hạng người, thì như thế nào có thể giáo hóa thể nhân làm thiện, ta xem là muốn dạy người trong thiên hạ cũng như hán một loại thành gian tà người đi."

Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không trong tay Trường Côn không khỏi sửng sốt, cái này hán liền chính là Như Ý Kim Cô Bổng đi, không phải là biến thành một cây châm nhét vào trong lỗ tai ấy ư, thế nào biến thành phát thờng, cái này không khoa học a!

Tôn Ngộ Không thấy Đường Tam Tạng nhìn chăm chăm trong tay nàng Kim Cô Bổng nhìn, giống như là không có nghe được nàng lời nói, không khỏi cá giận: "Hòa thượng, ta hỏi người lời nói đây!"

Đường Tam Tạng chế trụ nhỏ nước bọt dục vọng, nhìn Tôn Ngộ Không mỉm cười nói: "Thật ra thì ta đi Tây Thiên, là nghĩ hỏi Như Lai một chuyện, nói không chừng còn phải cùng hán đánh một trận đầu rồi, người có muốn hay không theo ta cùng đi à? Chúng ta có thể cùng đi đánh hán a."

Giờ khắc này, hán cảm giác mình thật giống như cảm kẹo que lừa gạt tiểu cô nương quái thực thừ, bắt quá, Tôn Ngộ Không nếu là không lừa gạt đường lời nói, hay lại là Tây Du Ký sao!

Đương nhiên, nếu quả thật là cái đó Lôi Công mặt, quái tính tình lông con khi lời nói, Đường Tam Tạng nói không chừng sẽ không giữ lại.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng nụ cười trên mặt, lảng lảng, phát hiện mình thất thố sau, lại là cố ý ho khan hai tiếng, nghiêm mặt nói: "Người nói là thật?"

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, "Ừ, thật ra thì người cũng nhìn ra đi, Như Lai căn bản không nghĩ (muốn) thả người đi ra, Phong Ấn là trực tiếp bao ở Ngũ Hành Sơn trong, đổi một cái người đi lấy kinh đến, căn bản cũng không có biện pháp thả người đi ra."

Tôn Ngộ Không suy nghĩ một chút, không nói gì.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn đã bị nàng chống trên mặt đất Kim Cô Bổng, nhìn mặt nàng nghiêm túc nói: "Ta biết thực lực người bị phong ấn một bộ phận, cho nên ngay cả nắm Kim Cô Bổng đều cảm thấy có hết sức, ta có thể thấy một bộ phận Phong Ấn, nhưng ta bây giờ còn không biết nên thế nào giúp người cỏi ra."

"Người... Người rốt cuộc là người nào?" Tôn Ngộ Không cả kinh, nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Một cái từ Đại Đường tới hòa thượng." Đường Tam Tạng dắt ngựa, hướng phía tây đi tới, nếu như vậy đều không thể để cho Tôn Ngộ Không theo tới, hán cũng không có biện pháp.

Thập bộ.

20 bước.

Năm mươi bước.

Một trăm bước...

Đường Tam Tạng khẽ thở dài một cái, xem ra tên đồ đệ đầu tiên sẽ không có thể thành công thu phục a.

"Này, hòa thượng kia, ta mới không phải là bói vì muốn cho ngươi giúp ta giải trừ Phong Ấn cái gì mới đi theo ngươi, cũng không lo lắng một mình ngươi lên đường bị Thiên Đình những tên kia giết chết, ta chỉ là muốn đi Tây Thiên ngay mặt hỏi một chút Như Lai lão đầu ban đầu tại sao phải gạt ta." Tôn Ngộ Không ngồi ở một đoàn hình giọt nước Bạch Vân bên trên, có chút hất cằm nói.

"Ừ, ta biết." Đường Tam Tạng nín cười gật đầu một cái, đơn giản là sách giáo khoa như vậy ngạo kiêu.

"Này, hòa thượng kia, ngươi cười cái gì."

"Không có a, đứng nếu muốn đồng hành, luôn là gọi ta hòa thượng không tốt lắm đâu."

"Kia tên gì?"

"Ngươi có thể kêu sư phụ ta, ta gọi ngươi múa vô ích tốt."

"Sư phụ? Ngươi có phải hay không nghĩ (muốn) chiếm ta tiện nghi?"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ta vừa vặn kém cái khung kiếng

"Hòa... Sư phụ, ngươi chắc chắn chúng ta liền nếu như vậy một đường chậm rãi đi tới Tây Thiên?"

"Ừ, mấu chốt là ta không biết bay, hơn nữa múa vô ích ngươi kia Cân Đầu Vân quá yếu đuối, ta đi lên liền sập."

"Cái gì gọi là quá yếu đuối, rõ ràng là ngươi quá nặng có được hay không!"

"Trong lúc này trưa ngươi muốn ăn cơm không?"

"Ta mới không cần ăn kia bóng mờ đồ vật, ngươi tự mình ăn đi."

...

Đường Tam Tạng dắt Bạch Mã, đi ở trong rừng trên đường nhỏ, Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng ở một đóa Bạch Vân bên trên, không nhanh không chậm bay.

Nghiêng đầu liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng thật chặt trên người miên cà sa, có chút hiếu kỳ đạo: "Không lạnh sao?"

Bây giờ Tôn Ngộ Không trên người liền mặc một bộ da hổ áo lót, bên dưới mặc da hổ váy ngắn, một đôi chân dài to lộ ở bên ngoài, mặc dù nhìn cảnh đẹp ý vui, bất quá ở nơi này đầu mùa đông khí trời, nhìn đã cảm thấy lạnh quá.

"Chút lạnh này tính là gì, liền là hôm nay thái dương có chút nhúc nhích." Tôn Ngộ Không thờ ơ khoát khoát tay, đưa tay cản trở ánh mặt trời, biểu tình có chút không thích cùng phiền não.

Đầu mùa đông ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người, ấm áp mà thoải mái, Đường Tam Tạng nhìn múa vô ích thắm con mắt màu đỏ, lộ ra một tia lo lắng.

Cũng không biết là năm đó ở trong lò luyện đan lưu lại mầm bệnh, hay là bởi vì năm trăm năm chưa từng thấy qua thái dương duyên cớ, nàng bây giờ nhìn thẳng ánh mặt trời một hồi sẽ roi lệ.

"Quay lại ta làm cho ngươi cặp kính mắt đi, như vậy ngươi liền sẽ không cảm thấy ánh mặt trời nhức mắt." Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, đột nhiên nghĩ đến này tra, kính râm nhưng là chống nắng Thần Khí a.

"Kính râm?" Tôn Ngộ Không có chút không hiểu, "Là pháp bảo gì sao?"

"Coi là vậy đi." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, trên cái thế giới này hẳn còn không có người thấy kính râm đi.

Tôn Ngộ Không cúi đầu vuốt vuốt một cây khô héo cầu vĩ ba thảo, bĩu môi nói: "Được rồi, đây chính là chính ngươi muốn đưa ta, không phải là ta hướng ngươi muốn."

"Ừm." Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ cười cười, tiếp tục đi đến phía trước.

Cũng không lâu lắm, Tôn Ngộ Không tiện tay bỏ mặc trong cầu vĩ ba thảo, đứng dậy nói: "Ta về trước Hoa Quả Sơn một chuyến, buổi tối thì trở lại." Vừa dứt lời, dưới chân Bạch Vân chợt lóe, người đã là biến mất ở chân trời.

Đường Tam Tạng cúi người nhặt lên cái kia cầu vĩ ba thảo, bẻ gãy thành một cái khi nhỏ bộ đáng, ngược lại rất là khả ái.

Đem kia cầu vĩ ba thảo thả vào hành lý bên trên, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn chân trời, tiếp tục đi đến phía trước. Bị đê ở Ngũ Hành Sơn xuống năm trăm năm, Tôn Ngộ Không nghĩ (muốn) trở về Hoa Quả Sơn nhìn một chút cũng dễ hiểu, chẳng qua là không biết năm trăm năm năm tháng, năm đó người cùng vật còn ở hay không.

Từ Ngũ Hành Sơn xuống đi ra đã năm sáu ngày, mặc dù mùa vô ích ngạo kiều điểm, bất quá sống chung đất coi như không tệ, ít nhất sẽ không để cho Đường Tam Tạng cảm thấy mệt mỏi cùng sinh chán ghét.

Đương nhiên, trừ nàng không ăn cơm một điểm này, Đường Tam Tạng nhưng là không ăn một bữa đói bụng đến hoảng người, ba bữa cơm cũng bản thân một người ăn, cuối cùng ít một chút mùi vị, đốt khá hơn nữa ăn đều không người khen một câu a.

Đường Tam Tạng dắt ngựa đi cho tới trưa, vừa định dừng lại nghỉ ngơi một chút, ăn chút cơm trưa, đột nhiên thấy trước mặt ven đường ngồi cái quần áo giản dị lão phụ nhân, trong tay ôm cái bọc, không khỏi lộ ra mấy phần vẻ kỳ quái.

Hoàng Sơn Dã Linh, phụ cận ngay cả một thôn trang cũng không có, tại sao có thể có cái lão phụ nhân ngồi ở chỗ này đây.

Bất quá khi Đường Tam Tạng ánh mắt rơi vào phụ nhân kia trên giày lúc, biểu tình không khỏi trở nên cổ quái mấy phần, kia bên trên khảm năm sáu viên bảo thạch, còn rớt đến mấy miếng vàng lá.

Đường Tam Tạng đi lên phía trước, nhìn lão phụ kia người, làm bộ có chút ân cần hỏi "Lão bà bà, ngươi thế nào một người ngồi ở chỗ này à?"

Lão phụ kia người giương mắt nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, có chút bị thiết đạo: "Ta có cái con trai của đoán mệnh, cùng ngươi một loại đại, mới làm ba Thiên hòa thượng sẽ chết, ta mới vừa đi cái kia trong chùa miếu bắt hán quần áo trở lại, đi một, ở ven đường nghỉ ngơi một hồi."

"Há, vậy ngươi từ từ nghỉ." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, dắt ngựa đi về phía trước.

"Ngươi không hỏi một chút ta y phục này là dạng gì sao?" Lão phụ nhân nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng lên tiếng nói.

"Ta đối với (đúng) người chết quần áo không có hứng thú." Đường Tam Tạng lung lay.

"Trong này cái mũ cũng là bảo bối đây." Lão phụ nhân còn không hết hi vọng.

"Ta không thích đội nón." Đường Tam Tạng một nói từ chối.

"Đường Tam Tạng!" Lão phụ nhân thoáng cái đứng dậy, có chút tức giận.

Đường Tam Tạng xoay người lại, nhìn lão phụ kia người, mỉm cười nói: "Lão bà bà, làm sao ngươi biết bản tăng tên đây?"

Lão phụ nhân nhìn Đường Tam Tạng nụ cười trên mặt, tức giận vẻ mặt dần dần thu lại, nháy nháy mắt, mặt đầy si mê nói: "Nụ cười này thật là nhìn một trăm lần cũng sẽ không chán đây."

"Lần sau làm ra loại biểu tình này thời điểm, mời trước biến trở về nguyên lai đáng vẻ." Đường Tam Tạng lấy tay nâng trán, có chút bất đắc dĩ nói.

"Há, ta lại quên." Lão phụ nhân có chút áy náy che miệng nói, trên người bạch quang chợt lóe, một thân quái trụ Quan Âm đã là xuất hiện ở tại chỗ, có chút hiếu kỳ hỏi: "Đúng, làm sao ngươi biết là ta?"

Đường Tam Tạng chỉ chỉ nàng giày.

Quan Âm cúi đầu nhìn một cái, sắc mặt một suy sụp, "Lần sau ta sẽ nhớ."

"Ngươi tới làm chi?" Đường Tam Tạng ánh mắt rơi vào trong tay nàng bọc bên trên, trong trí nhớ Tôn Ngộ Không siết chặt thật giống như chính là Quan Âm cho đi.

"Ta nghe nói ngươi đem Tôn Ngộ Không thả ra, còn thu nàng làm đồ đệ?" Quan Âm nhìn trái phải một chút, đến gần mấy phần, nhỏ giọng nói: "Ngươi cũng không biết nàng tính khí xấu đến mức nào, năm đó dưới con nóng giận Đại Náo Thiên Cung, cho nên mới bị đày ở Ngũ Hành Sơn xuống, ngươi thế nào đem hắn thả ra, bây giờ lại chạy mất tăm sao?"

"Nàng trở về Hoa Quả Sơn đi, nói là buổi tối thì trở lại, không chạy." Đường Tam Tạng lắc lắc đầu nói.

"Hoa Quả Sơn!" Quan Âm hơi biến sắc mặt.

Đường Tam Tạng tâm lý mơ hồ bất an, "Thế nào?"

"Hả, không có gì." Quan Âm khoát khoát tay, bắt quá trên mặt hoàn toàn là một bộ có biểu tình gì, đem trong ngực bọc đưa cho Đường Tam Tạng, nhìn trái phải một chút, "Trong này có một bộ quần áo, còn có một mũ mào tử, cho nàng mặc, ta đây đi trước cấp, lần sau trở lại thấy ngươi."

"chờ một chút." Đường Tam Tạng cởi ra bọc từ bên trong xuất ra kia đỉnh hoa mũ, bên trên xuyên một viên tròn đẹp màu trà Hồ Phách, dưới mũ dọc theo tựa hồ có một đạo giây kềm, "Trong này là cái gì?"

Quan Âm giờ bàn tay lên liếc mắt nhìn, ánh mắt sáng lên nói: "Đúng, trong này có một Kim Cô, ngươi để cho Tôn Ngộ Không đeo lên, nhưng ta sau sẽ dạy ngươi nhất thiên Kim Cô Chú, sau này nàng không nghe lời liền niệm kinh, hắn sẽ ngoan ngoãn nghe..."

"Cái này sao?" Quan Âm lời còn chưa nói hết, Đường Tam Tạng đã là từ cái mũ trong kéo ra một cái Kim Cô, tinh tế biến biến, hợp vậy chỗ thoáng quyền thượng.

"Ngươi thế nào kéo ra, ta thật vất vả mới kê hồ được, như vậy nàng khẳng định không mang." Quan Âm trừng hai mắt, há hốc mồm, mặt đầy ngạc nhiên.

"Nếu nàng làm đồ đệ của ta, cũng không cần đeo vật này." Đường Tam Tạng đem khối kia Hồ Phách cũng kéo xuống đến, thả vào trước mắt nhìn một chút, trong suốt độ rất không tồi, nếu như ra khỏi một nửa lời nói hắn sẽ tốt hơn.

Quan Âm mặt đầy lo âu nói: "Nàng thật rất hung, năm đó ngũ đại Thiên Vương đồng loạt đi bắt nàng, đều bị nàng đánh bại, mười vạn thiên binh thiên tướng không thể gây tổn thương cho hắn chút nào, cuối cùng vẫn là Hiền Thánh Nhị Lang chân quân xuất thủ, Lão Quân ném Kim Cương Trắc mới đem hắn bắt."

"Các ngươi nhiều như vậy Tiên Phật đối phó một mình nàng, không cảm thấy quá đáng sao? Nàng cũng chưa từng thương qua một tánh mạng người, chưa từng giết một cái Tiên Phật chứ?" Đường Tam Tạng thả tay xuống trong Hồ Phách, nhìn Quan Âm, sắc mặt hơi trầm xuống.

"Ta..." Quan Âm ngơ ngác nhìn Đường Tam Tạng, giống như là không thể hiểu được hắn lời nói.

Đường Tam Tạng cười khanh khách, thật giống như chuyện này cũng không trách được (phải) Quan Âm, cười lắc đầu một cái, đem Hồ Phách hướng Quan Âm chuyển tới đạo: "Giúp ta đem nó phân chia hai nửa đi."

"À? Nha." Quan Âm gạt đầu một cái, nhận lấy Hồ Phách, từ Ngọc Tịnh Bình trong cầm cái kia lần nữa này mằm dương liễu chi nhẹ một chút nhẹ rạch một cái, Hồ Phách chính là phân chia hai nửa.

"Thật không cần đeo?" Đem hai mảnh Hồ Phách đưa cho Đường Tam Tạng, Quan Âm hay lại là nhẹ giọng hỏi một câu.

"Không cần." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, sau đó ngay tại Quan Âm gạt mình nhìn soi mói, rắc rắc một chút, đem Kim Cô cho đẩy ra, "Bất quá vàng này cô đưa ta đi, ta vừa vận kém cái khung kiếng."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Xin hỏi, có thể cho ta ăn 1 điểm sao

Vàng này cô không biết là kim loại gì làm, rắc rắc một tiếng hắn là bên trên khắc họa trận pháp bị Đường Tam Tạng bạo lực phá hư phát ra âm thanh, vốn là tán ra kim quang nhàn nhạt tiêu tan, biến thành một cây phổ thông kim loại trường điều.

"Chuyện này..." Quan Âm lẳng lẳng, cuối cùng một chút cũng không tức giận, phản ngược lại có chút tò mò hỏi "Khung kiếng là cái gì?"

Đường Tam Tạng vốn tưởng rằng Quan Âm coi như không kêu la như sấm, cũng hẳn tức giận chất vấn hẳn tại sao phải đem Kim Cô làm hư, không nghĩ tới hẳn chú ý điểm lại là khung kiếng, một bên cầm lên một khối Hồ Phách mảnh nhỏ, vừa nói: "Múa vô ích con mắt không thể thời gian dài nhìn thái dương, ta cho nàng làm một cặp kính mát, là hẳn có thể nhìn."

"Tốt như vậy! Ta cũng cảm thấy thái dương tốt như mắt a, người cũng giúp ta làm một bộ có được hay không." Quan Âm ánh mắt sáng lên, không biết từ nơi nào mọc ra một nhóm Hồ Phách cùng hai cái Kim Cô, "Kim Cô cùng Hồ Phách chỗ này của ta cũng còn gì nữa không."

Lần này đến phiên Đường Tam Tạng ngẩn ra, nhìn một chút mặt đầy chân thành Quan Âm, lại nhìn nàng một cái bưng Kim Cô cùng Hồ Phách, có muốn hay không như vậy không theo lẽ thường xuất bài, Kim Cô chỗ dùng thật là đem ra làm khung kiếng sao!

Nếu là dùng Kim Cô làm cặp kính mát cho Quan Âm đeo trở về thấy Phật Tổ, Đường Tam Tạng cảm thấy người kế tiếp bị đánh chết ném đi đầu thai rất có thể chính là nàng.

"Ta cảm thấy được (phải) múa vô ích khả năng mau trở lại." Đường Tam Tạng nghiêng đầu liếc mắt nhìn phía đông không trung.

"Phải không! Ta đây đi trước, lần sau, lần sau người nhất định phải cho ta làm một cái nha." Quan Âm quả nhiên biến sắc, dưới chân Tường Vân xuất hiện, thời gian thoáng một cái liền tan biến không còn dấu tích.

Đường Tam Tạng đem ngra hệ ở một bên, tìm khối Phurong Thạch ngồi xuống, những năm kia hợp lại cao đến luyện thành DIY năng lực vẫn không tệ, mắt kính càng là dài đến mười năm đeo kính nghiêm, trông kính có, làm một khung kiếng còn chưa phải là bắt vào tay.

Một lúc lâu sau, một bộ coi như tinh mỹ kim biên kính râm liền xuất hiện trong tay Đường Tam Tạng, vừa chỗ rẽ cũng cẩn thận mài một lần, thật to Hồ Phách trông kính cùng dưới ánh mặt trời rạng ngời rực rỡ kim sắc khung, ngược lại rất có thời thượng khí tức.

Vốn là hẳn còn là không thể xếp mà phiên nào, bất quá hẳn phát hiện loại kim loại này nhận tính cực tốt, ở cong chiết nhiều chỗ đi vào trong chiết mấy lần sau, liền có thể tùy ý xếp.

Thái dương đã xuống phía tây, Đường Tam Tạng nhìn phía đông, nghĩ đến trước Quan Âm về mặt, mơ hồ có chút bất an.

Chân trời xuất hiện một điểm đen, trong chớp mắt liền đến trước mặt.

Tôn Ngộ Không đứng ở Càn Đầu Vân bên trên, nhìn Đường Tam Tạng, mặt vô biểu tình, thanh âm lạnh lùng nói: "Thế nào mới đi như vậy điểm đường?"

"Làm cho người cặp kính mát." Đường Tam Tạng nhìn hốc mắt ửng đỏ Tôn Ngộ Không, muốn hỏi lời nói toàn bộ đều nuốt trở về, đem trong tay kính râm đưa tới.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng trong tay kính râm, lẳng lẳng xuất thần.

"Như vậy mờ ra, sau đó như vậy mang liền có thể, sau này thái dương đại thời điểm, đều có thể mang, hẳn sẽ không sợ ánh mặt trời." Nghĩ đến nàng hẳn là lần đầu tiên đeo mắt kiếng, Đường Tam Tạng trước biểu diễn một lần.

"Biết, cần gì dong dài." Tôn Ngộ Không tay khẽ vẩy, kính râm liền rơi vào trong tay nàng, nhẹ nhàng nhảy một cái, ngồi vào một bên một cây đại thụ thật cao chạc cây bên trên, dựa vào thân cây, cặp chân treo ở bên ngoài, cũng không quay đầu lại nói: "Hôm nay không đi."

"Há, vậy không đi." Đường Tam Tạng đáp một tiếng, đưa mắt từ mang kính mát, dựa vào thân cây, nhìn chằm chằm lão đạo muốn ngã chiều tà ngăn người Tôn Ngộ Không trên người thu hồi lại.

Quay đầu liếc mắt nhìn phía đông, Đường Tam Tạng tâm lý hơi xúc động, năm trăm năm, thương hải tang điền, đã sớm cảnh còn người mất đi.

Đêm nay, nằm dưới tàng cây Đường Tam Tạng nhìn trên cây thoảng qua một buổi tối chân Tôn Ngộ Không một đêm, ngược lại không phải là cặp kia chân dài to quá mê người, chẳng qua là cảm thấy đạo kia ở thụ nha bên trên co lại thành một đoàn bóng người nhìn quả thực quá cô độc, sau đó, hẳn liền mất ngủ.

"Này, sư phụ, nên lên đường." Nhanh trời sáng thời điểm mới vừa ngủ, Đường Tam Tạng một hồi lại bị thoảng qua tỉnh.

Đường Tam Tạng vừa mở mắt, chống lại một đôi thâm con mắt màu đỏ, cùng một tấm tinh xảo gương mặt, bởi vì dựa vào rất gần, một chòm tóc rơi vào trên mặt hắn,

Có chút ngứa ngáy, nhàn nhạt thoang thoảng đập vào mặt, thậm chí có thể cảm nhận được đối phương ẩm áp hơi thở. Vậy có màu vàng nhạt nhưng mao thú tai, ở sáng sớm dưới ánh mặt trời chiếu sáng óng ánh trong suốt, rất là khả ái.

Vốn là có chút mơ hồ Đường Tam Tạng trực tiếp sững sốt, nhịp tim thoảng cái tăng nhanh rất nhiều, ngay cả mặt cũng không khỏi đỏ mấy phần, ngày đó từ Lý Nghi Mẫn trên giường tỉnh lại đều không khăn trương như vậy.

Tôn Ngộ Không đứng lên, tiện tay đem xoa mở tóc dài màu vàng kim long chung một chỗ, dùng cái kia Kim Cô Bông biến thành phát thùng hệ một cái

đuôi ngựa, sau đó đem kính râm hướng trên sống mũi một trận, kéo xuống một chút, lộ ra con mắt, cúi đầu nhìn Đường Tam Tạng, chật chịt đạo: "Đồ mặt đầu ròi, sư phụ."

"Gió này thật là lạnh." Đường Tam Tạng ngồi dậy, đưa tay xoa xoa mặt, cười khan hai tiếng, nhìn tới vẫn còn cần rèn luyện một chút định lực của mình, ở Tôn Ngộ Không trước mặt, hẳn đã không phải lần thứ nhất sống sót.

Bất quá đeo kính mát Tôn Ngộ Không, thật siêu (vượt qua) soái có hay không!

Thấy Tôn Ngộ Không nụ cười trên mặt tươi đẹp, Đường Tam Tạng cũng yên tâm một ít, xem ra tối hôm qua điều chỉnh cũng không tệ lắm. Mặc dù không biết Hoa Quả Sơn phát sinh cái gì, nhưng Đường Tam Tạng không tính hỏi, trừ phi lúc nào năng nguyện ý mình và hẳn nói.

Đường Tam Tạng thu thập một chút bọc hành lý, tùy tiện ăn một chút đồ vật, sau đó liền dắt Bạch Mã tiếp tục tiến lên.

Tôn Ngộ Không như cũ ngồi ở Cân Đầu Vân bên trên, đại đa số thời gian đều tại Đường Tam Tạng bên cạnh bay, có lúc cũng sẽ bay ra đi đi một vòng, tâm tình tốt thời điểm cùng Đường Tam Tạng rảnh rỗi phiếm vài câu, không lại chính là ngồi ở trên mây ngăn người, đeo kính mát nhìn chằm chằm thái dương nhìn, rất có loại khiêu khích ý.

"Sư phụ, cái này gọi là kính râm pháp bảo cũng không tệ lắm, mặc dù thực lực người một dạng bất quá Luyện Khí miễn cưỡng tạm được chứ sao." Thái dương chui vào trong mây, Tôn Ngộ Không đem kính râm đẩy đến đỉnh đầu, nhìn Đường Tam Tạng nói.

Rõ ràng là ta đem người từ Ngũ Hành Sơn xuống moi ra có được hay không! Mặc dù rất muốn nhờ nước bọt một câu, bất quá đối với Tôn Ngộ Không cảm giác mình đệ nhất thiên hạ đã thành thói quen Đường Tam Tạng vẫn cười đến gật đầu một cái, nhìn trái phải một chút, mơ hồ nghe được tiếng nước chảy, đột nhiên nghĩ đến Bạch Long ngựa, chính là nhìn mưa vô ích hỏi "Mưa vô ích, người có biết hay không Ưng Sầu Giản ở nơi nào?"

"Ưng Sầu Giản?" Tôn Ngộ Không đăng vân lên, nhìn trái phải một chút, chỉ hướng tây nam nói: "Hướng bên kia 5 60 dặm chắc là."

"Được, vậy chúng ta đi nơi đó đổi lột nước đi, thuận tiện rửa mặt." Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, thật là có Ưng Sầu Giản chỗ này, kia nói không chừng thật là có một cái Tiểu Bạch Long ở nơi đó chờ hẳn đi thu phục đây.

"Phía trước ba dặm đất thì có con suối nhỏ, sư phụ, người lỡ tai không tật xấu chứ? Không nghe được tiếng nước chảy sao?" Tôn Ngộ Không nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, "Còn nữa, sư phụ làm sao người biết phụ cận đây có một Ưng Sầu Giản?"

Đường Tam Tạng trên mặt biểu tình ngưng trọng, nguyên lai không phải là Ưng Sầu Giản tiếng nước chảy, có chút cười xấu hổ cười nói: "Ta lúc trước ở trong sách thấy, nghe nói rất là đồ sộ, chúng ta đây đi trước phía trước giồng suối nhỏ tiếp điểm nước đi."

Sau hai canh giờ, một đạo trên tuyết bích, một con ngựa trắng bị một cây vai u thịt bắp cây mây và giây leo treo ở giữa không trung, bên dưới là sâu không thấy đáy Hàn Đàm, một bên nước chảy xiết từ trong núi dâng trào mà ra, như một đạo uống công luyện tập, thẳng tiết tảm hơn mười trượng, rơi đập Thủy Đàm, phát ra âm âm nổ vang.

"Sư phụ, người đang làm gì vậy?" Ngồi ở một thân cây nha bên trên Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn chính đang nướng thịt Đường Tam Tạng, lại liếc mắt nhìn chính đang đưa cây mây và giây leo, có chút không hiểu.

"Điều Long." Đường Tam Tạng một bên cho hai cái gà rừng nướng quét dầu, một bên trả lời, nếu như hẳn nhớ không lầm lời nói, này Ưng Sầu Giản bên trong là có điều Tiểu Bạch Long, hơn nữa còn ăn ngựa.

"Địa phương quý quái này lấy ở đâu Long." Tôn Ngộ Không bữu môi một cái.

"Nói không chừng thật có." Đường Tam Tạng cũng không có gì sức lực, Bạch Mã treo ở nơi đó đã gần nửa canh giờ, bên dưới trong đầm nước căn bản không chỉ vào tỉnh, đừng nói Long, ngay cả cá cũng không thấy một cái.

"Thật là thom a, xin hỏi, có thể cho ta ăn một chút sao?" Lúc này, một đạo có chút thanh thúy lại có 3 phần bập bẹ thanh âm từ phía sau lưng truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nhặt được 1 con kẻ tham ăn Tiểu La Ly

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không đều là cả kinh, lại có người dựa vào gần như vậy đều không bị bọn họ phát hiện, bất quá nghiêng đầu nhìn, cũng

đều sưng sốt.

Đại thụ cạnh đứng cái năm sáu tuổi tiểu cô nương, mặc cả người màu trắng tiểu váy, ngắn màu bạc phát, tròn trịa gương mặt, béo mập da thịt, một đôi mắt to màu xanh nước biển con ngươi chớp chớp, so với búp bê còn tinh xảo hơn gấp trăm lần.

Tiểu cô nương nhìn chằm chằm vì nướng bên trên hai con gà nướng nhìn một hồi, nuốt một bãi nước miếng, nhìn Đường Tam Tạng hỏi nhỏ: "Có thể cho ta ăn một chút sao?"

"Dĩ nhiên có thể." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, cầm lấy một bên cắt tiếp theo cái đùi gà, đối với (đứng) khả ái như vậy Tiểu La Ly thỉnh cầu, thật là hoàn toàn không có sức đề kháng a.

"Thật sao?" Tiểu La Ly biểu hiện trên mặt thoáng cái sáng lên, nện bước tiểu chân ngắn chạy tới, vẫn không quên hướng về phía trên cây múa vô ích nói tiếng: "Đại tỷ tỷ tốt."

Múa vô ích há hốc mồm, theo bản năng ừ một tiếng.

"Cẩn thận nóng." Đường Tam Tạng cười đem đùi gà đưa cho Tiểu La Ly.

"Cám ơn đại ca Ca,." Tiểu La Ly nhận lấy đùi gà, thả ở trước mũi người một chút, biểu tình lại sáng ngời mấy phần, "Thật tốt thơm tho a."

Cái miệng nhỏ nhắn dán đùi gà cắn một cái, kinh ngạc thịt gà, vừa đúng nước tương. vô không khỏi kích thích vị lợi, Tiểu La Ly con mắt đã híp lại thành một đường tia, phảng phất cồi đời này không có so với cái này càng thứ ăn ngon.

Một cái nuốt xuống, hai cái tay nhỏ bé bưng đùi gà, lúi ăn ngốc mạnh đất gặm đùi gà, vừa ăn, còn một bên hướng Đường Tam Tạng gật đầu, giống như là muốn khen ngợi, lại chẳng không ra miệng tới.

"Chậm một chút, khác (đừng) nghiền, nơi này còn rất nhiều." Đường Tam Tạng cười nói, tiểu gia hỏa giống như là thật lâu không ăn đồ ăn.

Múa vô ích từ trên cây nhảy xuống, tả hữu quan sát Tiểu La Ly, lộ ra vẻ suy tư.

Đường Tam Tạng cầm lấy thủy hồ lô, cũng quan sát tỉ mỉ lên này Tiểu La Ly, tuần này bên nhưng là ngay cả một thôn trang cũng không có, cho nên khẳng định không phải ai nhà tiểu cô nương trộm lên chạy ra ngoài. Bất quá ở trên người hần Đường Tam Tạng cũng không cảm nhận được Yêu Khí, hần không phải là yêu quái.

Ánh mắt rơi vào Tiểu La Ly trên đầu, ngắn màu bạc dưới tóc thật giống như có chút nhô ra, nhìn kỹ lại, cuối cùng hai cái sừng nhỏ màu bạc, vừa vặn cân đối dài lên đỉnh đầu.

"Ngươi là Long Tộc?" Múa vô ích cũng chú ý tới tiểu cô nương trên đầu giác, có chút giật mình hỏi.

Ba tháp, Tiểu La Ly trong tay gặm một nửa đùi gà rơi xuống đất, ngẩng đầu nhìn múa vô ích, lui về phía sau hai bước, lộ ra mặt đầy vẻ kinh hoàng.

Múa vô ích liếc mắt nhìn trên đất đùi gà, nhìn Tiểu La Ly cau mày nói: "Ngươi sợ ta làm gì, ta lại không đánh tiểu hài tử."

"Ngươi không phải là tới bắt ta sao?" Tiểu La Ly nửa tin nửa ngờ hỏi, vẫn không quên liếc mắt nhìn trên đất đùi gà, mặt đầy thương tiếc.

"Năm đó Đông Hải Long Vương đưa ta Định Hải Thần Châm, Tứ Hải Long Vương đưa ta giáp trụ, ngươi là Long Tộc tiểu bối, ta sẽ không đánh ngươi, bắt quá ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Múa vô ích gật đầu một cái, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Tiểu La Ly.

"Định Hải Thần Châm?" Tiểu La Ly ngưng thần suy nghĩ một chút, ánh mắt sáng lên, nhìn múa vô ích, "Ta biết, ngươi chính là gia gia nói Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, ta gọi là Ngao Tiểu Bạch, ông nội của ta là Tây Hải Long Vương. Nhưng là, bọn họ đều bị người xấu bắt đi..." Nói xong lời cuối cùng, thần sắc ảm đạm mấy phần, bĩu môi ba, hốc mắt ửng đỏ.

"Ngao Tiểu Bạch? Cho nên cái này Tiểu La Ly chính là trong truyền thuyết Tiểu Bạch Long sao?" Đường Tam Tạng nhìn liền muốn khóc lên Tiểu La Ly, biểu tình có chút cô quái, cho nên Tôn Ngộ Không là nữ sau khi, Tiểu Bạch Long cũng là nữ sao? Sau đó Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh đây? Không đúng, đây thật là Tây Du Ký sao?

"Bị người xấu bắt đi? Đây là ý gì?" Tôn Ngộ Không hơi nhíu mày, hỏi ra Đường Tam Tạng cũng muốn hỏi vấn đề.

"Điều tại ta, chơi cút bắt thời điểm té một hạt châu, sau đó liền có rất nhiều kim giáp người từ bay trên trời đến, đem Long Cung vây quanh, ông nội của ta, cha mẹ cùng tộc nhân đều bị bắt đi, chỉ có ta trốn ra được. Bọn họ đều nói ta là Tai Tinh, bởi vì ta, bọn họ mới có thể bị chop tới, có thể gia gia vẫn là đem ta đưa ra..." Tiểu La Ly vừa nói,

Một bên nước mắt đã là không ngừng được đất rơi xuống, biết trứ chủy, để cho người nhìn tâm thương yêu không dứt.

"Khóc cái gì, nếu tộc nhân bị bắt, ngươi liền phải trở nên mạnh đi đem bọn họ cứu trở về, khóc có ích lợi gì." Múa vô ích nhìn rơi lệ Tiểu La Ly, cau mày một cái, có chút mất hứng nói.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không, xem ra nàng hoàn toàn sẽ không dỗ tiểu hài a, mặc dù hần cũng không có kinh nghiệm gì, bắt quá lừa

gạt lửa gạt Tiểu La Ly cũng còn là không có vấn đề.

"Tiểu Bạch không khóc, đây không phải là người sai, đều là những người xấu kia kiếm có. Dung mạo người đáng yêu như thế, thế nào lại là Tai Tinh đầu rồi, sẽ chỉ là phúc tinh." Đường Tam Tạng đi tới Tiểu La Ly trước người ngồi xuống, xuất ra khăn vuông giúp hắn lau đi nước mắt.

Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng, mũi rút ra rút ra, thoáng cái nhào vào trong lòng ngực của hắn, lên tiếng khóc lên.

"Cát." Vốn tưởng rằng Đường Tam Tạng lừa gạt ở Tiểu La Ly Tôn Ngộ Không xen một tiếng, xoay người, nhìn về phía nơi khác.

Đường Tam Tạng lúng túng cười một tiếng, bắt quả nhìn Tiểu La Ly khóc thương tâm, xem ra mấy năm nay được không ít ủy khuất, không khỏi cảm thấy có chút thương tiếc, lấy tay vỗ nhẹ lên lưng sau lưng, nhỏ giọng an ủi: "Tiểu Bạch không khóc, nếu không người cùng đi với chúng ta đi, ta tới bảo vệ người có được hay không."

Tiểu La Ly như cũ khóc ti tê không thôi.

"Ta rất lợi hại, yêu quái gì, kim giáp người, ta đều một quyền đánh bay bọn họ, người liền không cần sợ hãi."

"Ô ô ô..."

Đường Tam Tạng gỡ đầu một cái, cảm thấy sọ đầu có đau một chút, ánh mắt rơi ở một bên vẫn còn ở nường Dã Kê bên trên, ánh mắt sáng lên: "Tiểu Bạch, chúng ta ăn nửa một cái đùi gà có được hay không."

"Được." Tiểu La Ly đem đầu từ Đường Tam Tạng trong ngực lộ ra đến, ngửa đầu nhìn Đường Tam Tạng, khoe mắt còn rung rung nước mắt, bộ dáng đầm đìa đáng yêu, bắt quả ngược lại ngừng khóc ti tê.

Đường Tam Tạng vốn là nghĩ xong chọn lời tất cả đều ghen ở trong miệng, tiểu gia hóa thật đúng là một kẻ tham ăn a, cái này làm cho hắn không khỏi có chút hoài nghi rằng vừa mới như vậy dùng sức khóc, rốt cuộc là nghĩ đến Tộc người hay là bởi vì nửa con gà chân xuống trên đất.

Vốn còn muốn cười nhạo một chút Đường Tam Tạng Tôn Ngộ Không cũng sưng sọt, liếc mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch, mí mắt nhảy nhót.

Sớm biết một cái đùi gà là có thể dỗ ở, Đường Tam Tạng cũng sẽ không chi phí nhiều như vậy miệng lưỡi, đứng dậy đi tới bên cạnh đồng lửa, đem khác một cái đùi gà cắt đi, đưa cho Tiểu Bạch.

Tiểu gia hóa chán bên trên Đường Tam Tạng, ngồi ở Đường Tam Tạng trên chân, một bên cái miệng nhỏ gặm đùi gà, vừa có chút tò mò hỏi "Đại ca ca, các người là người nào? Phải đi nơi nào?"

"Ta là Đường Tam Tạng, phải đi Tây Thiên Thủ Kinh, múa vô ích là đồ đệ của ta." Đường Tam Tạng cười trả lời.

"Tề Thiên Đại Thánh là đại ca ca học trò?" Tiểu La Ly liếc mắt nhìn một bên đeo kính mắt nhìn thái dương Tôn Ngộ Không, quay đầu nhìn Đường Tam Tạng, mặt đầy khao khát nói: "Ta đây cũng làm đại ca Ca, học trò có được hay không? Sau này một ngày ba bữa cơm đều có đùi gà ăn không?"

"Được a, bất quá không nhất định đều có đùi gà, có lẽ có chân thỏ, đùi dê, thịt bò bít tết cái gì..." Đường Tam Tạng nhìn đã đầy mắt sao Tiểu La Ly, tâm tình thật tốt, quả nhiên dựa vào tài nấu ăn chinh phục Tiểu La Ly cái gì, cũng là rất có thoải mái cảm giác.

Hơn nữa nghĩ đến một ngày ba bữa cơm có người phụng bồi ăn, loại cảm giác này cũng rất tốt, hay lại là một cái như vậy sẽ khen người khá ái Tiểu La Ly, Đường Tam Tạng đã quyết định phải dẫn cùng lên đường.

"Lớn mật nghịch tặc, lại dám tự tiện giết Thổ Địa Thần, còn không mau mau thúc thủ chịu tội!"

Đang lúc này, một tiếng quát chói tai từ trên trời truyền tới, một mảnh tối om om mây đen từ trên trời hạ xuống, dẫn người đầu tiên người khoác khôi giáp, xách đem Tuyên Hoa Phù Đại tướng, phía sau là mười mấy kim giáp người.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Vân vân, ta có chuyện muốn nói

Một tiếng này quát chói tai như sấm vang lên, đem Đường Tam Tạng ba người cũng dọa cho giật mình, Ngao Tiểu Bạch tay run một cái, đùi gà lại bị hù

dọa xuống, cũng còn khá Đường Tam Tạng tay mát lạnh lẽ, duỗi tay nắm lấy.

"Cảm ơn sư phụ." Tiểu Bạch nhận lấy đùi gà gặm một cái, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía trên trời, vừa nhìn thấy những thứ kia kim giáp người, biểu hiện trên mặt hơi chậm lại, chợt biến thành vẻ sợ hãi, ngay cả thân thể cũng không ngừng run rẩy đứng lên, "Kim... Kim giáp người."

Đường Tam Tạng đứng dậy, nhìn giữa không trung mây đen bên trên đứng cái đó Ngân Giáp Thiên Tướng cùng mười mấy kim giáp người, nghe trước lời nói là bởi vì hấn giết Thổ Địa Thần tới, hẳn là Thiên Đình người, xem ra Long Tộc bị bắt, cũng là Thiên Đình làm.

"Sư phụ, nhanh... Chạy mau, những thứ này kim giáp người rất lợi hại." Tiểu Bạch giật nhẹ Đường Tam Tạng vạt áo, vẻ sợ hãi bộc phát đậm đà.

"Nhé, cái này còn có con rồng nhỏ, hôm nay vận khí cũng thực không tồi a." Đầu lĩnh kia ngày đưa mắt rơi vào Ngao Tiểu Bạch trên người, ánh mắt sáng lên nói.

Ngao Tiểu Bạch bị dọa sợ đến trốn Đường Tam Tạng phía sau, ngay tại Đường Tam Tạng muốn nói thời điểm, nàng lại đứng ra, còn ngăn cản đến Đường Tam Tạng trước người, ngược đầu nói: "Người xấu, ta... Ta không sợ người, người muốn bắt đã bắt ta đi, khác (đùng) bắt sư phụ ta cùng Sư Tỷ, không có quan hệ gì với bọn họ."

Đường Tam Tạng nhìn ngăn cản ở trước người mình tiểu gia hỏa, mặc dù thân thể đang khẽ run, nhưng là chặt siết chặt quả đấm, không chịu lui về phía sau nửa bước, tâm lý không khỏi xúc động một cái.

"Ha ha, nhìn người con tiểu long này còn có vương tộc huyết mạch, người nếu là ngoan ngoãn thú chịu trời, ta liền thả hai người bọn họ." Ngày đó đem cười ha ha nói, nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không liếc mắt, lại vừa là chăm chú nhìn Ngao Tiểu Bạch.

"Cự Linh người một cái lông thần, thấy cô nải nải còn chưa cắt đi xuống bái kiến, quên năm đó cô nải nải là thế nào thu thập người sao?" Tôn Ngộ Không nhìn Tiểu Bạch liếc mắt, bước lên trước, phần nộ quát.

Cự Linh Thần? Đường Tam Tạng nhìn cái đó cao một trượng, người khoác áo giáp màu bạc, xách một thanh không lồ Tuyên Hoa Phủ Thiên Tướng, một đôi mắt lớn như chuông đồng, nhìn qua so với Thái Bạch muốn thần khí không ít.

"Đây không phải là Tôn Ngộ Không sao?" Cự Linh Thần nhìn Tôn Ngộ Không, ngoài cười nhưng trong không cười đạo: "Ồ đó Ngũ Hành Sơn ép xuống năm trăm năm, người cho rằng là người chính là ban đầu cái đó Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh sao? Người Kim Cô Bồng đây? Không phải là ngay cả Kim Cô Bồng cũng cảm không nổi chứ? Coi như cho người trốn ra được thì như thế nào, bây giờ ngay cả ta cũng có thể tùy tiện bóp chết người."

"Người!" Tôn Ngộ Không lông mày nhướn lên, tay tại trong tóc khẽ vỗ, một cây Kim Cô Bồng liền là xuất hiện ở trong tay, hướng trên đất một Xử, mặt đất cũng vì đó run lên.

"Sư phụ, Sư Tỷ, các người đi thôi, lần này ta không thể lại cho các người cho ta mất mạng. Hai trăm năm trước, gia gia cùng cha mẹ là vì để cho ta chạy đi mới bị bắt, lần này, không thể còn như vậy." Tiểu Bạch quay đầu nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, lắc đầu một cái, nước mắt chảy ra không ngừng xuống.

Đường Tam Tạng nhìn Tiểu Bạch, đột nhiên có chút minh bạch nàng mới vừa rồi vì sao lại khóc thương tâm như vậy, có lẽ này hai trăm năm đến, nàng ngay cả một có thể ôm khóc người cũng không có gặp phải đi.

Bất quá này Cự Linh Thần vốn chính là hướng về phía hấn đến, nhắc tới Tiểu Bạch còn là bởi vì bọn hấn bị dính líu, chẳng qua là nàng cảm thấy hết thấy các thứ này cũng là bởi vì nàng đưa tới.

"Dài dòng." Tôn Ngộ Không nhìn Tiểu Bạch, đem kính râm đi xuống để một cái, ngăn trở tiểu nữ gương mặt, không thấy rõ biểu tình, cũng không nói thêm gì nữa.

Cự Linh Thần trầm giọng quát lên: "Chậm chậm từ từ làm gì, tiểu Long, người nếu là không ngoan ngoãn đi ra, ta ước chừng phải đem hòa thượng kia cùng Tôn Ngộ Không cũng đồng thời bắt đi!"

"Sư phụ, Sư Tỷ, đi mau!" Ngao Tiểu Bạch hét lên một tiếng, thân hình thoát một cái, hóa thành một cái dài hơn một trượng Bạch Long, bay lên trời, màu bạc móng nhọn thẳng bắt kia Cự Linh Thần. Ứng Sâu Giản thác nước chảy ngược, khí lạnh lâm nhiên, hóa thành một cán Băng Thương đâm thẳng lên.

"Ngu ngốc." Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng một tiếng, liền muốn tiến lên, lại bị Đường Tam Tạng cầm cánh tay.

"Nàng đánh không lại hấn." Tôn Ngộ Không nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, sắc mặt hơi trầm xuống, "Chẳng lẽ người vừa mới nói chuyện đều là lừa gạt nàng sao?"

Đường Tam Tạng lắc đầu một cái,

Nhìn ánh mắt của nàng, "Ta sẽ không lừa hấn, cũng sẽ không lừa người, bất quá để cho nàng trước làm chút gì có lẽ sẽ tốt hơn."

"Quý nhất gan." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng con mắt, hất ra tay hấn, bất quá ngẩng đầu nhìn trên bầu trời Tiểu Bạch Long, do dự một chút, vẫn là không có động thủ.

"Khó khăn quá lâu sư không dễ làm, sư phụ cũng giống vậy không dễ làm a." Đường Tam giấu ở trong lòng nhắc tới một câu, ngẩng đầu nhìn kia hướng bọn họ vẫy kim giáp người, còn có đang cùng Tiểu Bạch triển đấu Cự Linh Thần, con mắt có chút nheo lại.

Cái gọi là thiên binh thiên tướng, mạnh như thế nào đây? Không biết một quyền có thể hay không giải quyết.

Cự Linh Thần về phía sau vừa lui, tránh Tiểu Bạch Long một cái Long Trảo, hai tay nắm ở trong tay Cự Phù, dựng thẳng bỏ xuống, hướng lên đâm thẳng tới lớn Bằng Thương trong nháy mắt hóa thành đầy trời băng tiết, không chịu nổi một kích.

"Ha ha, tiểu Long, nếu không phải nhìn ngươi là vương tộc huyết mạch, ta một búa liền đem ngươi chém thành hai khúc." Cự Linh Thần cười ha ha, tay tại bên hông khẽ vỗ, trên tay chính là xuất hiện một cái kim sợi túi vải, hướng trên trời ném một cái, "Vào đi thôi, đây chính là Lão Quân luyện chế Tù Long túi, chuyên vì ngươi Long Tộc chuẩn bị."

Kia kim sợi túi vải đón gió mà lớn dần, giương miệng to, phảng phất một cái lưới lớn một loại bao lại Tiểu Bạch Long, ở túi khép lại trong nháy mắt, còn có thể nghe được Tiểu Bạch thanh âm truyền tới: "Sư phụ, đi mau..."

"Khốn kiếp! Thả nàng đi ra!" Tôn Ngộ Không gầm lên một tiếng, đột nhiên nhảy lên, trong tay Kim Cô Bổng nâng lên, trong nháy mắt biến thành dài một trượng, hướng Cự Linh Thần rơi đập, nửa bên vách đá cuối cùng bị nâng một cước giẫm đập sập, hướng đầm sâu rơi đi.

"Đi đem hòa thượng kia chop tới." Cự Linh Thần bắt lại Tù Long túi treo ở bên hông, tiên triều đến những thứ kia kim giáp Thiên Binh quát lên, nhìn Tôn Ngộ Không nhưng là không sợ chút nào, trong tay Tuyên Hoa Phù kén mở, trực tiếp hướng Kim Cô Bổng nghênh đón.

Đường Tam Tạng tiện tay đem thiếu chút nữa đi theo đá té xuống Bạch Mã ném vào trong rừng cây, nhìn Cự Linh Thần bên hông cái đó Tù Long túi, đây cũng là một tương tự với Không Gian Giới Chỉ loại đồ vật đi, cũng chính là cái gọi là Linh Khí, bên trong không gian cũng không nhỏ, cho nên có thể đem dài hơn một trượng Tiểu Bạch Long thu vào đi.

Bây giờ đã xác nhận Thiên Đình là thực sự muốn đuổi giết hán môn, bất kể là Tiểu Bạch, hay lại là Tôn Ngộ Không, ngay cả Đường Tam Tạng mình cũng là Thiên Đình đuổi giết đối tượng.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn, Kim Cô Bổng cùng Tuyên Hoa Phù va chạm, một đạo kim sắc rung động hướng bốn bề tản đi, hai cái kim giáp Thiên Binh trực tiếp bị đè bẹp xuống.

Cự Linh Thần lui về phía sau nửa bước, Tôn Ngộ Không nhưng là liền lùi lại ba bước, xách Kim Cô Bổng tay khẽ hơi trầm xuống một cái, tựa hồ có hơi run rẩy.

"Tôn Ngộ Không, ăn năm trăm năm thiết hoàn màu đồng dịch, ngươi quả nhiên thành phế nhân, ngay cả Kim Cô Bổng cũng không cầm được, còn tên gì Tề Thiên Đại Thánh. Ngươi nếu là hôm nay cúi đầu trước ta cầu xin tha thứ, ta liền thả ngươi." Cự Linh Thần ha ha cười nói.

Một bên kim giáp Thiên Binh cũng đều là cười lớn, năm trăm năm trước, mười vạn thiên binh thiên tướng không có thể hàng phục Tôn Ngộ Không, nhưng bây giờ là ngay cả Cự Linh Thần cũng có thể đưa nàng bức lui.

"Ta, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, vĩnh không cúi đầu!"

Tôn Ngộ Không đưa tay lấy xuống kính râm, một đôi thâm con mắt màu đỏ giờ khắc này biến thành màu lửa đỏ, phảng phất có ánh lửa ở trong đó nhảy.

Cự Linh Thần nhắc búa lớn lên, nhìn Tôn Ngộ Không, trong mắt tràn đầy điên cuồng vẻ, phảng phất đã thấy năm đó cái đó không ai bì nổi Tề Thiên Đại Thánh bại ở trong tay mình cảnh tượng.

"chờ một chút, ta có chuyện muốn nói." Đang lúc này, đứng ở trên vách núi Đường Tam Tạng lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Đừng đụng đồ đệ của ta

Đối với mình luôn là bị coi thường chuyện này, Đường Tam Tạng biểu thị rất bất đắc dĩ, thậm chí ngay cả nói chuyện cũng yêu cầu trước nhắc nhở một chút, nếu không hoàn toàn chen vào không lọt lời nói.

Cự Linh Thần nghiêng Đường Tam Tạng liếc mắt, bữu môi nói: "Bất hán lại, dám phản kháng, tại chỗ đánh chết!" Căn bản không đem Đường Tam Tạng

coi ra gì.

Tôn Ngộ Không nhìn sáu cái hướng Đường Tam Tạng bay đi kim giáp Thiên Binh, do dự một chút, độn mây chuyển một cái, liền muốn xoay người lại trước bảo vệ Đường Tam Tạng.

Theo Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng chẳng qua là khí lực lớn điểm, cùng Thổ Địa Thần biến hóa chỉ có man lực Cự Thạch Nhân vui đùa một chút tạm được, độn phải chân chính thiên binh thiên tướng, căn bản không phải đối thủ.

"Tôn Ngộ Không, ngươi chính là trước quân tốt chính ngươi đi, hôm nay bắt ngươi lên trời đình, nhìn ngươi bây giờ còn là hay không như năm đó như vậy màu đồng đầu tôn." Cự Linh Thần lạnh lẽo nói, nói phù liền hướng Tôn Ngộ Không chém tới.

"Ngọa tào! Giữa người và người tôn trọng đây! Có thể hay không để cho ta trước nói xong!" Đường Tam Tạng rất khó chịu, nhìn Cự Linh Thần ánh mắt lạnh mấy phần.

Sáu cái kim giáp Thiên Binh đã vây lại, khôi giáp đầy đủ hết, trong tay đều là nắm giống nhau Ngân Thương, trên thân thương hiện lên Ngân Quang, mặc dù ánh sáng cực yếu, nhưng cũng không phải Phạm Trần bình khí có thể so sánh với.

Xuyên thấu qua khôi giáp có thể thấy một đôi khinh miết con mắt, cho dù chẳng qua là Thiên Đình thực lực thấp nhất Thiên Binh, phạm nhân cũng chỉ có thể ngửa mặt trông lên.

"Ngươi đi!" Tôn Ngộ Không khẽ quát một tiếng, trong mắt màu lửa đỏ bộc phát đậm đà, giống như là đang cháy thần hồn một dạng chuẩn bị liều mạng.

Thiên Binh trong tay Ngân Thương bên trên Ngân Quang bộc phát sáng rực, trong đó hai người đã là trước hướng Đường Tam Tạng bay tới.

"Được rồi, quả nhiên là muốn đánh mới có thể nói lời nói a." Đường Tam Tạng cảm khái một tiếng, nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, sau đó thân hình biến mất ở trên vách núi, sáu cái kim giáp Thiên Binh trước người một đạo thân ảnh thoáng một cái đã qua, Lục đạo trầm muộn âm thanh âm vang lên, sáu cái Thiên Binh đầu đã là biến mất.

Không có đầy trời huyết vũ tung tóe cảnh tượng, cũng không có kêu thảm thiết, sáu cái Thiên Binh thân thể trực tiếp nổ lên, hóa thành đạo đạo kim quang tiêu tan trên không trung.

Cự Linh Thần cả kinh, nghiêng đầu nhìn, không chờ hắn thấy cái gì, một cái giày vải đã là khắc ở trên mặt hắn.

Oành! Một tiếng, lấy một thân cự lực đến danh hiệu, lúc trước có thể rất cứng kháng Tôn Ngộ Không một gây hơi chiếm bên trên phút Cự Linh Thần, lại bị một cước từ trên trời đập đi, ở bãi sông trên đá lớn đập ra một đạo một tượng thật sâu hăm hại.

"Bây giờ, ta cảnh cáo các ngươi..." Đường Tam Tạng nắm trong tay đến cái đó Tù Long túi, đem chân từ Cự Linh Thần trên mặt hướng bên cạnh dời một chút, nhìn hắn có chút tan rã, lại tràn đầy kinh hoàng cùng khó tin con mắt, một chữ một cái nói: "Đừng đụng đồ đệ của ta."

Lúc này, còn lại nửa tòa vách núi cũng ầm ầm rơi vào trong đầm sâu, văng lên to lớn nước.

"Ta... Ngươi..." Cả người xương giống như là bị một cước này đập gãy Cự Linh Thần nhìn Đường Tam Tạng, há hốc mồm, nhưng là không biết nên nói cái gì, tâm lý đã bị khiếp sợ thành một đoàn loạn ma.

Cối đời này làm sao có thể có mạnh như vậy phạm nhân! Một cước kia, hắn căn bản ngay cả sức đề kháng cũng không có, coi như là năm đó Tôn Ngộ Không, hắn cũng có thể triển đấu bên trên mấy hiệp, chống lại hắn, nhưng là một cước cũng gánh không được.

Còn lại cái đó tám cái kim giáp Thiên Binh nhìn một màn này, cũng đều là trợn mắt hốc mồm, sáu cái Thiên Binh bị thuần giày, thậm chí không nhìn thấy bọn họ là tại sao Bình Giải.

Mà thực lực cường đại Cự Linh Thần, lại cũng bị một chân đập mặt nện trên mặt đất, thậm chí ngay cả phản kháng cũng không có phản kháng một chút, người này rốt cuộc lại lịch gì.

"Cũng là như vậy mà, năm đó ta cũng có thể." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, bữu môi một cái, trong mắt ánh lửa thu lại, lần nữa đeo kính mắt lên, khóe miệng nhưng là lơ đãng nhếch lên một phần.

"Cái túi này mở như thế nào." Đường Tam Tạng chỉ lấy trong tay Tù Long túi nói.

"Không mở ra, ha ha, ngươi là không mở ra, chỉ cần chưa tới ba canh giờ, Tù Long trong túi linh khí hao hết, cái điều Tiểu Bạch Long sẽ chết." Cự Linh Thần định thần một chút, nhìn Đường Tam Tạng, ha ha cười nói.

"Không mở ra?" Đường Tam Tạng cúi người một quyền nện ở Cự Linh Thần trên mặt,

Nhất thời một mảnh đen nhánh.

"Coi như đánh chết ta sẽ ta cũng sẽ không nói cho ngươi." Cự Linh Thần mạnh miệng.

"Đánh chết đều không nói?" Đường Tam Tạng lại vừa là một quyền, Cự Linh Thần nửa bên hốc mắt sụp đổ đi vào, màu đỏ nhạt máu hồ mặt đầy.

"Tù Long túi chỉ có Thiên Tiên mới có thể mở, ta cũng sẽ không..." Cự Linh Thần còn lại cái kia trong mắt đã tràn đầy vẻ sợ hãi, người này tới thật, giết sáu cái Thiên Binh, bây giờ cả ngày đêm cũng dám giết, bất quá hần lời nói vẫn bị một quyền cắt đứt.

"Sẽ không liền nói sớm đi, lãng phí mọi người thời gian." Đường Tam Tạng thu hồi quả đấm, cầm trên tay vết máu lau ở Cự Linh Thần trên khôi giáp.

Tôn Ngộ Không rơi vào Đường Tam Tạng bên người, nhìn trong tay hần Tú Long túi, thanh âm có chút lạnh đạo: "Làm sao bây giờ?"

Đường Tam Tạng nhìn lấy trong tay lớn chừng bàn tay túi vải, bên trên gì đến từng cái kim sợi, tản ra kim quang nhàn nhạt, nhìn rất là bất phàm.

"Nếu như xé ra lời nói, sẽ không đã thương đến Tiểu Bạch chứ?" Đường Tam Tạng gạt nhẹ túi vải hỏi.

"Không biết." Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, "Bất quá bây giờ ta hần xé không mở."

Còn nằm trên đất Cự Linh Thần giễu cợt nói: "Cuồng vọng! Lão Quân luyện chế Tú Long túi, như thế nào người có thể xé ra, chính là Thiên Tiên dùng pháp bảo cũng không thể thương hần chút nào. Người cho rằng là Long Tộc những tên kia thật yếu à..."

Cự Linh Thần lời còn chưa nói hết, liền bị trước mắt một màn khiếp sợ, hoàn hảo cái đó con mắt thiếu chút nữa từ trong hốc mắt trừng ra ngoài.

Đường Tam Tạng nắm Tú Long túi hai bên, từng đạo kim sợi tản mát ra nhức mắt kim quang, từng đạo kỳ kỳ quái quái trận pháp trong nháy mắt hiện lên, bát quái, Ngũ Hành, Thái Cực...

Bất quá ánh sáng chỉ kéo dài một cái chớp mắt, bởi vì Đường Tam Tạng thoáng cái liền đem Tú Long túi xé thành hai nửa.

"Cùng xé cay cái túi cảm giác không sai biệt lắm chứ sao." Đường Tam Tạng lẩm bẩm một tiếng, một đạo thân ảnh kiêu tiểu rơi ra đến, bị hần tiếp lấy, ôm vào trong ngực, chính là lần nữa biến thành Tiểu La Ly Ngao Tiểu Bạch.

"A..." Ngao Tiểu Bạch còn có chút mơ hồ, định thần một chút, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, sắc mặt vui mừng, ngay sau đó lại là có chút thương tâm nói: "Sự phụ, người cũng bị vô vào tới sao? Đều là Tiểu Bạch vô dụng, hại người."

"Tiểu Bạch có thể có dùng, bảo vệ sự phụ cùng Sư Tỷ đâu rồi, bất quá khi sự phụ cũng không thể chung quy núp ở học trò phía sau a." Đường Tam Tạng đưa tay bóp bóp tiểu gia hỏa gương mặt, chỉ còn bị hần đi lên Cự Linh Thần nói: "Người xem người này, hần mới là thật không sử dụng đây."

Ngao Tiểu Bạch cúi đầu liếc mắt nhìn, cái miệng nhỏ nhắn nhất thời mở to đại, nằng nhưng là nhớ được bản thân bị cái này xách búa Ngân Giáp người dùng một cái túi vải bắt đi, bây giờ lại bị sự phụ giam ở dưới chân động một cái cũng không thể động.

"Sự phụ người rất lợi hại a." Ngao Tiểu Bạch ôm Đường Tam Tạng cánh tay lắc lư, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái.

"Bình thường thôi." Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi, tâm lý có chút đắc ý, càng phát giác này miệng ngọt Tiểu La Ly khả ái.

"Là thật." Một bên Tôn Ngộ Không tiếp tục một câu, nhìn Đường Tam Tạng trong ngực Tiểu Bạch, khoe miệng nhu mẩy phần.

"Những thứ kia kim giáp người..." Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu một cái, mỗi ngày bên trên còn có tám cái kim giáp Thiên Binh, sắc mặt hoảng hốt, cúi đầu vào Đường Tam Tạng trong ngực.

"Tiểu Bạch người xem, thật ra thì những thứ này kim giáp người yếu hơn." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn đã chuẩn bị tứ tán né ra kim giáp Thiên Binh, bước ra một bước, xuất hiện ở một cái Thiên Binh trước người, một tay nắm cả Tiểu Bạch, một quyền đập ra.

Ngao Tiểu Bạch tròn mắt thấy, kia kim giáp người đang Đường Tam Tạng dưới nắm tay, hóa thành một vệt kim quang tiêu tan ở giữa không trung. Còn lại bảy cái kim giáp Thiên Binh, cũng ở đây Đường Tam Tạng dưới nắm tay hóa thành kim quang Bình Giải biến mất.

"Sự phụ, người thật giỏi nha." Ngao mặt trắng nhỏ bên trên sùng bái nòng nặc hơn.

Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch rơi vào hố sâu cạnh, nhìn về mặt vẻ hoảng sợ, như cũ không thể động đây Cự Linh Thần, về mặt nghiêm túc nói: "Nhớ ta vừa mới lời nói, chuyển cáo những thứ kia còn muốn tới tìm ta phiền toái người."

Cự Linh Thần theo bản năng gật đầu một cái, không dám nữa nhiều cổ họng nửa tiếng.

"Đi thôi." Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, ôm Tiểu Bạch, mấy cái chớp động đang lúc trở lại thạch Gian trên.

Tôn Ngộ Không đứng ở Cân Đầu Vân bên trên, thu Kim Cô Bổng, bắt đầu trói tóc.

Đường Tam Tạng ở trong rừng cây tìm tới bị sợ nằm xuống Bạch Mã, trấn an một hồi, còn có thể tiếp tục lên đường.

"Ngao Tiểu Bạch, từ nay về sau người chính là ta Tề Thiên Đại Thánh tiểu sư muội, sau này không cho khóc nhè, quá mất mặt." Tôn Ngộ Không xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc, thiêu thiêu mi nói.

"Ừ, ta nhớ ở Sư Tỷ." Ngồi ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch dùng sức gật đầu một cái, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, bữu môi ba hồi "Sự phụ,

chúng ta đây buổi tối ăn cái gì à? Vừa mới đùi gà cũng xuống."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Ăn trẻ nít yêu quái

"Tiểu Bạch, người đang ở đây Ứng Sầu Giản ở bao lâu?"

"Trong rừng hoa mai nở ba mươi ba lần đi, sư phụ, đây là bao nhiêu năm?"

"Đó chính là ba mươi ba năm, người có thấy qua hay chưa Quan Âm Bồ Tát đây?"

"Quan Âm tỷ tỷ sao? Mấy tháng trước gặp một lần, nàng trả lại cho ta đồ ăn đây."

"Nàng không cùng người nói cái gì sao?"

"Nàng để cho ta trời lạnh phải nhớ nhiều mặc quần áo, sau đó liền đi."

"Quả nhiên..." Đường Tam Tạng xoa xoa mi tâm, quả nhiên là không có chút nào đáng tin a!

Một bên ngồi ở Cân Đầu Vân bên trên Tôn Ngộ Không bữu môi nói: "Ngao Tiểu Bạch, Quan Âm thẳng ngốc kia nữ nhân liền muốn ít nghe, sẽ thành đàn."

"À? Nha, ta nhớ ở Sư Tỷ." Ngao Tiểu Bạch nghiêm túc một chút gật đầu.

"Đừng, Tiểu Bạch, người sẽ thành ngựa sao? Liền giống như vậy." Đường Tam Tạng chỉ Bạch Mã có nhiều chút tò mò nhìn Ngao Tiểu Bạch hỏi, hần nghĩ (muốn) ăn chứng một chút chuyện này.

"Sư phụ người nghĩ cười ta sao?" Ngao Tiểu Bạch cúi đầu liếc mắt nhìn Bạch Mã, đáng thương mà nhìn Đường Tam Tạng, một bộ cổ mà làm nói: "Nếu như người thật muốn cười ta lời nói, kia ta cũng vậy có thể biến hóa, bất quá người muốn nhẹ một tí nha." Vừa nói nhăn nhó liền muốn đứng dậy.

"chờ một chút, không cần biến hóa." Đường Tam Tạng liền vội vàng giơ tay lên ngừng Ngao Tiểu Bạch, mí mắt nhảy nhót, "Còn nữa, sau này lời nói phải thật tốt nói, đừng nói được (phải) kỳ quái như thế, dễ dàng bị người hiểu lầm."

"Cảm thú!" Một bên múa không có nhiều chút đề phòng mà nhìn Đường Tam Tạng.

"Ta..." Đường Tam Tạng có miệng khó cãi, một cái lão huyết thiếu chút nữa ói tới.

Ngao Tiểu Bạch cười ngậy ngậy hai cái, nghiêng đầu mặt đầy khao khát mà nhìn Tôn Ngộ Không nói: "Sư Tỷ, ta có thể hay không rồi đến người Cân Đầu Vân bên trên chơi đùa một hồi."

"Người trước bảo đảm không gặm hần, đây là Cân Đầu Vân, không phải là kẹo đường!" Tôn Ngộ Không đem kính râm xuống phía dưới kéo một cái, vẻ mặt thành thật nhìn Ngao Tiểu Bạch.

"Được." Ngao Tiểu Bạch dùng sức gật đầu một cái, nhìn Cân Đầu Vân nhỏ giọng lầm bầm đến, "Mềm nhũn, Diêm Diêm, còn có chút lạnh khè khè..."

Nhìn Ngao Tiểu Bạch nhảy lên Cân Đầu Vân, Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, kẻ tham ăn trong thế giới quả nhiên chỉ có ăn, bất quá có thể đem không vui sự tình không hề để tâm, cái này cũng rất tốt.

"Người nói có thể thấy trên người của ta Phong Ấn, có thể giải mở sao?" Múa vô ích rơi vào Đường Tam Tạng bên người, nghiêng đầu nhìn hỏi hần.

"Ta bây giờ chỉ có thể nhìn được một chỗ, hần yêu cầu một gốc cây tâm mới có thể cởi ra." Đường Tam Tạng chỉ chỉ múa vô ích cổ, ở nơi nào, hần có thể thấy một tấm màu đỏ nhạt Phong Ấn, bên trên có một ít chữ viết, hồ thành một mảnh, không thấy rõ.

Ở Kim Sơn Tự mười tám năm, bởi vì quả thực không có chuyện làm, cho nên hần nhìn rất nhiều sách, Phật Kinh năm tuổi thời điểm thì nhìn xong, thích nhất nhìn chính là đủ loại tạp ký cùng kỳ văn trận pháp loại đồ vật.

Tôn Ngộ Không trên người Phong Ấn hần chưa từng thấy qua, nhưng là ở trong sách gặp qua tương tự ghi lại, nếu như có một gốc cây tâm lời nói, mới có thể trừ đi Phong Ấn bên trên sương mù, lấy được còi ra biện pháp.

"Ta đây đi tìm một cái Thụ Yêu, giết hần, lấy Thụ Tâm." Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, liền muốn xoay người.

Đường Tam Tạng lắc đầu nói: "Đừng nóng, Thụ Tâm sống sót chỉ có nửa khắc đồng hồ, ngươi đi một mình, coi như tìm tới cũng vô dụng, chúng ta tiếp tục Tây Hành, sớm muộn có thể đụng tới."

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, quả đấm nắm lại lại chậm rãi lỏng ra, tối cuối cùng vẫn gật đầu, dưới chân nhẹ một chút rơi vào Cân Đầu Vân bên trên, đem vùi đầu đối diện Cân Đầu Vân một trận loạn găm Ngao Tiểu Bạch nhắc tới, nhẹ nhàng vút xuống trên lưng ngựa.

"Sur Tỹ, ta chưa ăn, ta chính là ngửi xuống." Ngao Tiểu Bạch nhìn Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái nói, một đôi như nước trong veo trong đôi mắt to tràn đầy vô tội vẻ, đáng tiếc một ợ nò nè bất ngờ tới.

Ngao Tiểu Bạch mặt nhỏ đỏ lên, từ từ xoay người, úp sấp trên lưng ngựa bắt đầu giả bộ ngủ.

Đường Tam Tạng dắt ngựa, nhìn ngời ở Cân Đầu Vân bên trên ngăn người Tôn Ngộ Không, xem ra thua ở Cự Linh Thần cái này đã từng nghiền ép bại tướng dưới tay, đối với nàng mà nói còn chưa quá tốt tiếp nhận,

Nghĩ (muốn) phải nhanh một chút khôi phục thực lực của chính mình.

Tây Hành trong đội ngũ nhiều hai tên học trò, đường đi cũng biến thành thú vị.

Tiểu Bạch gia nhập sau khi, ba bữa cơm đã có người theo Đường Tam Tạng ăn chung, hần thay đổi trò gian lận, dọc theo đường đi đụng phải dã vị đều là nguyên liệu nấu ăn. Bay trên trời, trong nước du ngoạn, trên đất chạy, thẳng đường đi tới, một đường ăn đi, Đường Tam Tạng thấy đến độ có thể chụp một bộ đầu lưỡi bên trên Tây Du.

Khí trời càng ngày càng lạnh, Đường Tam Tạng đem Tiểu Bạch khóa thành một cái cầu, mình cũng bộ hai tầng quần áo, múa vô ích hần là thật không sợ lạnh, vẫn là một thân da thú vấy bẩn cùng da thú áo lót.

Vừa đi chính là hơn nửa tháng, trừ mấy cái không có mắt Tiểu Yêu Quái bị múa vô ích một gây đánh chết ra, Thiên Đình người ngược lại không có động tĩnh.

Bất quá đã có trên trời một ngày, trên đất một năm cách nói, coi như là Cự Linh Thần Thượng Thiên báo cáo nói hần bị đánh, Ngọc Đế muốn điều binh khiển tướng tới bắt bọn họ, chờ bọn hần đi hạ giới, cũng hần thật nhiều ngày đi qua.

Ngày này, hoàng hôn xuống phía tây, ngay tại Đường Tam Tạng cho là tối nay cũng phải ngủ ngoài trời dã ngoại thời điểm, đứng ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch chỉ xa xa vui vẻ nói: "Sur phụ, ngươi xem, phía trước có một trấn nhỏ."

Đường Tam Tạng nhón chân liếc mắt nhìn, thật là có cái trấn nhỏ, nhìn dáng dấp nhà còn không ít.

"Vậy tối nay chúng ta liền nơi đó tìm gia đình ở đi, bữa ăn tối cũng đi hóa duyên tốt." Đường Tam Tạng cười nói.

Ngao Tiểu Bạch biểu hiện trên mặt một suy sụp, lắc đầu nói: "Sur phụ, không bằng chúng ta ăn trước bữa ăn tối lại đi tìm tá túc địa phương đi, chúng ta không phải là còn có một con thỏ chưa ăn sao? Buổi tối liền ăn thỏ nướng đi."

"Sắc trời muốn thắm, nếu là trễ chút nữa coi như khó tìm tá túc địa phương." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, thấy Ngao Tiểu Bạch bĩu môi, cười nói: "Thỏ ngày mai lại nướng, hai cái chân trước cũng cho ngươi được rồi."

"Hảo a! Sur phụ tốt nhất." Ngao Tiểu Bạch lập tức thay mặt mảy vui vẻ.

"Thịt có cái gì tốt ăn, không bằng ăn đào." Một bên Tôn Ngộ Không nhìn hai người liếc mắt, từ trong lòng ngực móc ra một cái không biết từ nơi nào hái tới đào, ở trên y phục lau hai cái, cắn một cái.

Trần nhỏ cách không xa, rất nhanh thầy trò ba người liền đến trấn trên, bởi vì phụ cận không có gì lớn con đường, cho nên này trấn nhỏ cũng không phồn vinh, trong trấn con đường kia cũng khanh khanh oa oa.

Sắc trời vẫn chưa có hoàn toàn tối lại, trên đường phố đã không có người nào.

Mà Đường Tam Tạng bọn họ vừa vào trấn nhỏ, người đi đường cũng đi nhanh mở, đi tới chỗ nào, nơi nào cửa sổ lập tức đóng lại, thoáng cái cả con đường đạo cũng biết sạch, lâm vào quỷ dị trong an tĩnh.

"Sur phụ, bọn họ có phải hay không coi chúng ta là yêu quái?" Ngao Tiểu Bạch nhìn trống không đất chỉ còn lại lá rụng theo gió phiêu lãng đường phố, nhỏ giọng hỏi.

"Có khả năng này." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, băng vào vượt qua đoàn đội trung bình nhan giá trị, bọn họ còn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại này bị thông nhất chế tình huống đây.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bắt lại một cái muồn bước nhanh từ một bên trái qua trung niên gầy nhom nam nhân cổ áo, thoáng cái huyền không nhấc tới, đem kính râm xuống phía dưới kéo mấy phần, nhìn hỏi hần: "Ta hỏi ngươi, tại sao trấn trên người sợ ta như vậy môn? Trời còn chưa tối liền nhà nhà đóng cửa?"

Trung niên nam nhân kia bị nâng lên, nhìn trên mặt mang kỳ quái đồ nữ nhân xinh đẹp, còn dài hai cái thú tai, không khỏi mặt đầy vẻ hoảng sợ, "Đại vương tha mạng, Đại vương tha mạng, ta đã hơn 40 tuổi, không là con nít, ta thịt không thể ăn... Không thể ăn."

"Múa vô ích." Đường Tam Tạng tỏ ý múa vô ích đem hần để xuống, giúp trung niên nam nhân kia làm theo quần áo, mỉm cười nói: "Thí chủ đừng sợ, chúng ta là từ Đông Thổ Đại Đường tới người đi lấy kinh, không phải là yêu quái, đồ nhi này của ta khí lực lớn nhiều chút, ngươi đừng thấy lạ. Bất quá xin thí chủ trả lời nằng một chút vấn đề."

Trung niên nam nhân thấy Đường Tam Tạng gương mặt hiền hòa, còn là một hòa thượng, lúc này mới thoáng thở phào, nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, đem thanh âm đề thấp mấy phần, thờ dài nói: "Các ngươi tới không phải lúc, khoảng thời gian này chúng ta thu sơn trấn trên nếm không ít hài tử, tin đồn đều là bị yêu quái ăn, tất cả mọi người lòng người bàng hoàng, nơi nào còn dám tiếp tục đối đãi các ngươi."

"Ăn trẻ nít yêu quái sao?" Trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch trên mặt lộ ra mấy phần vẻ sợ hãi.

Trung niên nam nhân kia liếc mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch, ánh mắt sáng lên, chia về phía nàng nói: "Đúng, chính là như vậy trẻ nít."

"Oa, đại thúc ngươi thật là dọa người!" Ngao Tiểu Bạch kêu một tiếng, thoáng cái nhảy đến Đường Tam Tạng trong ngực, "Sự phụ ôm một cái."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 1 cây rất rất lớn lão hòe thụ

Đường Tam Tạng ôm khóa thành cầu Ngao Tiểu Bạch, sắc mặt hơi trầm xuống, không nghĩ tới này trấn nhỏ còn phát sinh như vậy chuyện, kia cư dân phản ứng đảo tình hữu khả nguyên, trầm ngâm một hồi, lại vừa là hỏi "Đúng, ngươi nói ăn thịt người yêu quái, có thể có người từng thấy hần bộ dáng?"

Trung niên nam nhân lắc đầu một cái, "Không ai thấy qua, khi còn bé ta nghe trong trấn ông già kể chuyện xưa, nói là đến một cái trời mưa, trấn trên sẽ có trẻ nít không thấy, ta vẫn cho là là truyền thuyết. Bất quá đoạn thời gian trước liền xuống hơn mười ngày mưa, trong trấn thoáng cái không mười mấy đứa trẻ, cũng làm nếm hài tử người cho gấp điên."

"Xem ra là có một ăn trẻ nít yêu quái một mực ở tại nơi này trấn nhỏ phụ cận, đến một cái trời mưa liền chạy ra ngoài ăn trẻ nít." Tôn Ngộ Không thanh âm hơi trầm xuống, nhìn Ngao Tiểu Bạch liếc mắt, "Nhất định là giống như vậy trẻ nít tương đối khá ăn."

"Sự Tỷ, ngươi đừng làm ta sợ." Ngao Tiểu Bạch đem đầu chôn được (phải) sâu hơn.

"Đúng, các ngươi nếu là hòa thượng, vậy cũng lấy đến phía trước Quan Âm Miếu tá túc, trấn trên cũng đừng nghĩ. Trời tối, ta muốn đi về trước." Trung niên nam nhân chỉ một phương hướng, chính là xoay người bước nhanh rồi đi.

"Đi thôi, đi trong miếu tá túc." Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch, một tay dắt ngựa đi về phía trước.

Ngao Tiểu Bạch rất nhẹ, chính là khóa thành một cái cầu không tốt lắm ôm, đi một hồi nàng liền chính mình nhảy đến trên đất, thật chặt dất Đường Tam Tạng tay không thả.

"Ta không cảm giác được Yêu Khí, yêu quái này hoặc là mạnh hơn ta, hoặc là chính là không có ở trấn trên." Tôn Ngộ Không nhắm một hồi mắt, mở ra nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Ừ, không có ở trấn trên." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, hần cũng không có cảm nhận được yêu quái khí tức, mạnh hơn hần yêu quái còn chưa thấy qua đáng đáp ra sao.

Thẳng đường đi tới, gió lạnh thổi ở trống rỗng trên đường phố, phá lệ lạnh tanh, mơ hồ còn có thể nghe được khóc thút thít, hần là những thứ kia không hài tử người ta tiếng khóc.

Chuyên ăn trẻ nít yêu quái, còn thật không phải là cái gì tốt yêu quái, giữa đêm liền hủy một cái gia đình

"Sự phụ, ta buổi tối cùng ngươi ngủ chung có được hay không." Ngao Tiểu Bạch lắc Đường Tam Tạng tay, biểu hiện trên mặt đáng thương.

"Nếu là sợ lời nói liền cùng sư tỷ của người ngủ đi, cùng sư phụ ngủ là không tốt." Đường Tam Tạng lắc đầu nói.

"Không muốn." Múa vô ích lắc đầu cự tuyệt, "Nàng lần trước ngủ bên cạnh ta cắn ta tay."

"Sư Tỷ, thật sao..." Ngao Tiểu Bạch buông ra Đường Tam Tạng tay, ôm Tôn Ngộ Không chân dài to bắt đầu làm nũng.

Ra trần nhỏ đi tây đi một hồi, một tòa trong khe núi, một tòa diện tích rất là rộng rãi, đèn miếu Thiện Phòng chong chất tự miếu xuất hiện trong tầm mắt.

"Vẫn còn lớn." Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng như vậy một cái trần nhỏ bên cạnh tự miếu phải là một lụi bại miếu nhỏ, không nghĩ tới này đèn miếu kích thước cũng có thể vượt qua Kim Sơn Tự.

Ba người dắt ngựa đi tới, đi tới cửa miếu trước, ngẩng đầu nhìn lên, hoành phi trên viết: "Quan Âm Thiền Viện" bốn chữ lớn. Đường đá hai bên cây cối cũng là rậm rạp, nếu như là mùa hè lời nói, nhất định là Lâm Mộc Sâm sâm cảnh tượng.

"Là Quan Âm tỷ tỷ Đạo Tràng đây." Tiểu Bạch chỉ bảng hiệu nói, có chút nghiêng đầu nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, lại yên lặng đem ngón tay thu hồi lại.

"Quan Âm Thiền Viện?" Đường Tam Tạng khẽ đọc một tiếng, không đúng, này tự miếu làm sao nghe được quen thuộc như vậy đây? Đường như ở trong Tây Du kí xuất hiện qua đi, nhưng trong lúc nhất thời lại không nhớ nổi rốt cuộc là nơi nào.

Tôn Ngộ Không đem kính râm đẩy đến cùng, vừa vặn che kín hai cái thú tai.

"Ta đi gõ cửa." Đường Tam Tạng đem ngựa cương đưa cho múa vô ích, vừa định đi lên phía trước gõ cửa, môn nhưng là một tiếng kéo kẹt mở, đối diện đi ra cái mặc màu xám tăng bào, vóc người cao gầy, hai mươi tuổi thanh tú hòa thượng.

Hòa thượng kia mở cửa vừa thấy Đường Tam Tạng đám người, cũng là sửng sốt, thấy Đường Tam Tạng người khoác cà sa, ngay cả bận rộn chấp hai tay đạo: "Tiểu Tăng rộng rãi Trí, không biết đại sư từ chỗ nào tới? Không viễn nghênh, mong rằng chớ trách." Thanh âm dịu dàng, ngược lại rất là hiền hòa.

Đường Tam Tạng cũng là chấp hai tay hoàn lễ nói: "Bản tăng Đường Tam Tạng, tự Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, đến chỗ này sắc trời đã tối,

Nghĩ tại bảo tự tá túc một đêm."

Rộng rãi Trí nghe này, liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ khó xử, "Đại sư nếu muốn tá túc dĩ nhiên là không thành vấn đề, chẳng qua là Phật Môn đất thanh tịnh, hai vị cô nương lại là có chút không tiện lắm, người xem..."

Đường Tam Tạng cười khoát tay một cái nói: "Hai vị này là bản tăng đồ nhi, cũng là người trong Phật môn, người không cần lưu tâm."

Rộng rãi Trí nghe này, do dự một chút, còn muốn nói chuyện, một bên Tôn Ngộ Không đã là chớp mắt đạo: "Hòa thượng, còn không dẫn chúng ta đi vào, cẩn thận ta đập người này ngồi miếu đồ nát."

Rộng rãi Trí kinh ngạc, liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không, xoay người hướng trong miếu đi tới, vừa đi vừa nói: "Kia ba vị mời trước vào đi, hết thấy chờ ta bẩm báo Phương Trượng đại sư, lại do hấn định đoạt."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, đi theo rộng rãi Trí đi vào đại môn. Ngao Tiểu Bạch kéo hấn vạt áo, điệp bộ điệp xu với ở bên cạnh hấn. Tôn Ngộ Không quay đầu cùng Bạch Mã không biết nói tiếng cái gì, không cần dắt, Bạch Mã liền theo đi vào cửa tới.

Vào miếu môn, là một cái rất lớn đình viện, sân bên trái cây kia cây hòe, thoáng cái đem Đường Tam Tạng bọn họ ánh mắt hấp dẫn tới.

Bởi vì cây kia cây hòe quả thực quá lớn, hai mươi người đều không thể bao bọc ở thân cây, đạt tới hai cao mười mấy trượng, lá cây rậm rạp, tối om om cành khô như móng vuốt như vậy duỗi hướng thiên không, giống như là từ sâu dưới lòng đất tới một cái Ma Trảo, khiến cho người rung động.

Thấp một ít cây trên cành trổ một ít cầu phúc vài cùng túi thơm, đỏ, bạch, theo gió lạnh tùy ý tung bay, ở nơi này hơi lộ ra tối tăm trong hoàn cảnh, lộ ra phá lệ quý dị.

Mà lúc này dưới tàng cây còn có một dùng khăn vuông bao cái đầu lão phụ nhân, một bên đốt giấy vàng, một bên thấp giọng khóc kể đến cái gì, kèm theo ô ô phong thanh, cổ găng hết sức thể lương sấm nhảm.

Ngao Tiểu Bạch thoáng cái ôm lấy Đường Tam Tạng bắp đùi. Đường Tam Tạng dừng bước lại, liếc mắt nhìn lão phụ kia người, nhìn viên kia lão hòe thụ, rheo mắt lại.

Này Quan Âm Thiền Viện cho hấn cảm giác có chút kỳ quái, một loại tự miếu cung phụng Thần Phật, coi như không phải là Phật quang bao phủ, cũng sẽ không có âm lãnh cảm giác.

Mà Quan Âm Thiền Viện lại giống như là bị một tầng sương mù bao phủ một dạng tựa hồ là oán khí, nhưng cũng không biết rốt cuộc ở nơi nào, khí tức có chút bác tạp, sợ rằng truyền thuyết kia bên trong ẩn thị người yêu quái cùng nơi này không trốn khỏi liên hệ.

Tôn Ngộ Không nhìn chăm chăm thân cây nhìn một hồi lâu, lắc đầu một cái, lại vừa là nhìn trái phải mấy lần.

"Đây là chúng ta Quan Âm Thiền Viện Phật cây, cũng không biết có bao nhiêu tuổi, trăm ngàn năm qua, Quan Âm Thiền Viện vài lần sa sút, vài lần Trọng Tu, chỉ có này cây lão hòe thụ một mực ngất đứng không ngã, trong chùa có trên quyền sách, còn nhớ chớ qua mấy lần Phật cây hiển linh tình cảnh đây."

Rộng rãi Trí thấy ba người dừng bước lại nhìn Đại Hòe Thụ, cũng là dừng thân lại giới thiệu, ánh mắt rơi vào dưới tàng cây lão trên người phụ nhân, trên mặt lộ ra mấy phần đáng thương về, thờ dài nói: "Đó là Vương bà, 30 năm trước nàng năm tuổi tiểu nữ nhi không thấy, mấy ngày trước, nàng bốn tuổi cháu gái Yên nhi cũng không thấy, đã nhiều ngày ngày ngày đến trong chùa tới bái Phật cây, hy vọng Phật cây có thể đem con từ yêu quái nơi đó trả lại."

"Lão nãi nãi thật đáng thương a." Ngao Tiểu Bạch nhẹ nói đạo, bất quá ôm Đường Tam Tạng bấp đùi tay lại dùng sức mấy phần, "Sur phụ, xem ra thật có ăn trẻ nít yêu quái đây."

Tôn Ngộ Không hướng lão hòe thụ đi tới. Đường Tam Tạng cúi người ôm lấy Ngao Tiểu Bạch, nhìn rộng rãi Trí hỏi "Người nói yêu quái, người có thể từng gặp? Các người trong chùa có thể có cái gì ghi lại?"

"Tiểu Tăng muốn từng thấy lời nói, chỉ sợ cũng bị yêu quái kia ăn đi." Rộng rãi Trí cười khò lắc đầu một cái, bất quá đột nhiên nghĩ tới cái gì, mỉm cười nói: "Bất quá Phương Trọng nói hán lúc còn trẻ giống như đã gặp một lần yêu quái kia, đại sư muốn là tò mò lời nói, đợi một hồi có thể hỏi một chút hán."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Này đại thúc là một Lolicon

"À? Được, chúng ta đây trước đi gặp một chút Phương Trọng đại sư đi." Đường Tam Tạng có chút có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới này Quan Âm Thiền Viện Phương Trọng lại gặp qua yêu quái kia.

"Được, đại sư mời vào, đợi một hồi ta rồi đưa Vương bà về nhà." Rộng rãi Trí gật đầu một cái, trước hướng chính điện đi tới.

"Sur phụ, người nói thế nào Phương Trọng gặp qua yêu quái, yêu quái thế nào không bắt hán cho ăn." Ngao Tiểu Bạch nằm ở Đường Tam Tạng trước ngực, hỏi nhỏ.

Đường Tam Tạng suy nghĩ một chút, đề thấp mấy phần thanh âm nói: "Khả năng yêu quái kia liền thích ăn các người như vậy tể bì nộn nhục tiểu hài tử."

"A, sư phụ người hoại tử." Ngao Tiểu Bạch vén lên Đường Tam Tạng cà sa, đem cả đầu cũng vùi vào đi.

Múa vô ích từ bên cây vòng trở về, đi tới Đường Tam Tạng bên người, nhẹ nói đạo: "Linh trí không mờ, vẫn không thể rời đi nơi đây, ngay cả Thụ Yêu cũng không đáng xưng là, bất quá được nhiều năm hương hỏa cung phụng, có chút linh tính."

"Ừ, đáng tiếc, nếu như là thành tinh Thụ Yêu, nói không chừng thì có Thụ Tâm đây." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, lại liếc mắt nhìn kia to Đại Hòe Thụ, ôm Ngao Tiểu Bạch hướng chính điện đi tới.

Đối với cái này cái ăn trẻ nít yêu quái, nếu như có thể bắt lời nói, Đường Tam Tạng còn thì nguyện ý quản lý cái này việc vớ vẩn. Yêu quái này chiếm cứ ở nơi này trong trấn nhỏ hán tương đối lâu dài, hơn nữa sẽ ở mưa đêm đi ra ăn trẻ nít, quả thực đáng ghét.

Đương nhiên, nếu như là người làm ác, hán cũng sẽ không bỏ qua.

Đường Tam Tạng đòi trước nhà hàng xóm đại thúc con trai liền bị gạt bán, là tìm tới hài tử, tan hết gia tài, ông già đau buồn qua đời, lão bà ly hôn tái giá, một cái vốn là gia cảnh sung túc gia đình cứ như vậy hủy, để cho hán trí nhớ rất là sâu sắc.

Hài tử bị quẹo còn có thể tìm trở về, hài tử bị yêu quái bắt đi, hán có thể không nghe nói yêu quái gì sẽ nuôi dưỡng hài tử đâu, có thể tưởng tượng được những người đó nên là bức nào thống khổ.

"Thích xen vào chuyện của người khác." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, lẩm bầm một tiếng, chậm rãi đuổi theo.

Sắc trời đã tối, trong đại điện điểm không ít cây nến ngọn đèn dầu, tám ảnh trong điện Kim Tượng chiếu lấp lánh, chính giữa chính là Quan Âm Bồ Tát Kim Tượng.

Đường Tam Tạng nhìn không hề giống Quan Âm Bồ Tát Kim Tượng một hồi lâu, cuối cùng cũng chỉ là chấp hai tay khom người thi lễ một cái, cùng Quan

Âm quen thuộc sau khi, hần quả thực quỳ không đi xuống.

Rộng rãi Trí thấy Đường Tam Tạng không có quỳ lạy, lộ ra một tia nghi hoặc, bất quá không có hỏi nhiều, mà là nói: "Đại sư ở chỗ này chờ một chút, ta đây phải đi mời Phương Trượng."

"Làm phiền." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, mắt tiền hần rồi đi. Đây rộng rãi Trí hòa thượng tính cách ngược lại không tệ, nhìn dáng dấp hay lại là trong chùa Tri Khách Tăng, cùng khách hành hương quan hệ cũng không tệ.

Đường Tam Tạng tả hữu quan sát lên đại điện này đến, Kim Tượng mạ vàng, hơn nữa còn là ba tòa, này Quan Âm Thiền Viện ngược lại giàu có. Dĩ nhiên, cùng Kim Sơn Tự vẫn không thể so với, Kim Sơn Tự tòa kia Kim Tượng nhưng là vàng ròng.

Ngao Tiểu Bạch cùng Tôn Ngộ Không cũng ở một bên tùy tiện nhìn, mặc dù hai người cũng lạy Đường Tam Tạng thầy, coi như là Quy Y Phật Môn, bất quá Đường Tam Tạng trừ nói một ít Phật Môn tiểu cổ sự đồ Ngao Tiểu Bạch ngủ ra, cũng không có dạy hai người niệm kinh, đây cũng là các nàng lần đầu tiên đến trong chùa miếu tới.

"Sư Tỷ, ta nghe nói làm hòa thượng muốn đánh chuông, chúng ta có muốn hay không đụng một cái đây." Ngao Tiểu Bạch chỉ trong góc tòa kia một cái cao hơn người Thanh Đồng Đại Chung, nhìn Tôn Ngộ Không hỏi.

"Chúng ta cũng không phải là hòa thượng." Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, bất quá vẫn là xách Ngao Tiểu Bạch ngồi vào kia đánh chuông trên gỗ, quả đấm này lớn bằng gỗ dùng hai sợi dây buộc lên hai đầu, giống như một trận xích đu.

Tôn Ngộ Không về phía sau nhấc tới, sau đó buông tay, gỗ liền đánh về phía tòa kia Đại Chung, phát ra một tiếng du dương tiếng chuông.

"Khanh khách, Sư Tỷ, thật tốt chơi đùa a." Ngao Tiểu Bạch cười khanh khách, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nụ cười hưng phấn.

Tôn Ngộ Không đánh giá một bên trên cây cột mơ hồ chữ viết, kéo lấy trong tay sợi dây, đem này đánh chuông đấm trở thành xích đu, theo Ngao Tiểu Bạch ở nơi này chơi lấy.

Từng tiếng tiếng chuông vang lên, kèm theo một chuỗi như chuông bạc cười khanh khách âm thanh.

Vốn là Đường Tam Tạng còn muốn để cho hai người an tĩnh nhiều chút, bất quá ánh mắt rơi vào xỏ xính trên người hai người lúc,

Lại đem lời nuốt trở về. Ngồi ở đánh chuông nện lên cười Ngao Tiểu Bạch, cùng đứng ở một bên lắc Tôn Ngộ Không, biết bao hài hòa hình ảnh, ngược lại cũng không có một cái lúc ngủ sau khi, đụng mấy tiếng chung thì có cái quan hệ gì đâu.

"Là ai ở chỗ này qua loa đánh chuông!" Đang lúc này, một đạo trung khí mười phần tiếng quát truyền tới, một cái trên dưới ba mươi tuổi, thân hình cao lớn mập hòa thượng từ cửa hông lao ra, nhìn trong góc Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, trợn mắt nhìn, giống như một Nộ Mục Kim Cương.

"Tự miếu chỉ chung khởi có thể qua loa đụng, không biết nặng nhẹ, không biết lễ phép!"

"Các ngươi là ai, vì sao xông ta Quan Âm Thiền Viện!"

Một bang già trẻ lớn bé hòa thượng tiếp nhị liên tam từ trong cửa đi ra, nhìn Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, đều có nhiều chút tức giận.

Ngao Tiểu Bạch nhát gan, bị kia mập hòa thượng một tiếng kêu, trực tiếp bị dọa sợ đến từ đánh chuông nện lên rớt xuống, bị Tôn Ngộ Không đề trụ cổ áo, mới không có rơi xuống đất đi.

"Là ngươi cô nãi nãi đùa chơi đùa, thế nào, không phục?" Tôn Ngộ Không đem Ngao Tiểu Bạch bỏ trên đất, bước lên trước, chân một khối kê gạch xanh nhất thời hóa thành bã vụn, mắt lạnh nhìn chúng hòa thượng. "Nam Thiên Môn bên ngoài Trấn Thiên cổ ta đều dám gõ, ngươi này ngồi miếu đồ nát một tòa Tiểu Chung còn chơi đùa không phải?"

Chúng hòa thượng sắc mặt đều là biến đổi, theo bản năng lui về phía sau một bước, kinh nghi bất định nhìn Tôn Ngộ Không, không nghĩ tới đàn bà này cuối cùng có như vậy Quái Lực, một cước đem gạch xanh cũng giẫm đập bể, chẳng lẽ là núi kia bên trên yêu quái biến thành.

Trước kia mập hòa thượng lá gan lớn hơn nhiều chút, chỉ Tôn Ngộ Không nói: "Ngươi là người phương nào, vì sao đến ta Quan Âm Thiền Viện tới?"

Đường Tam Tạng đi lên phía trước, ngăn ở Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch trước người, nhìn chúng hòa thượng chấp hai tay mỉm cười nói: "Bần tăng Đường Tam Tạng, tự Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, đồ kinh đất Miếu, dự định tá túc một đêm. Hai vị này là tại hạ đồ nhi, chơi đùa quá rồi chur vị, mong rằng chớ trách."

Chúng hòa thượng thấy Đường Tam Tạng tướng mạo bất phàm, mặc dù tuổi còn trẻ, cũng đã người khoáng cà sa, hơn nữa còn là từ Đại Đường tới nhà sư, do dự một chút, hay lại là rồi rít đáp lễ.

"Các ngươi mặc dù đường xa tới, nhưng là hai vị cô nương lại cũng không tá túc trong miếu, mời khác tìm tá túc nơi đi." Kia mập hòa thượng nhìn Đường Tam Tạng, sắc mặt như cũ có chút âm trầm nói.

"Rộng rãi mưu, không thể vô lễ." Lúc này, phía sau truyền tới một giọng nói, nghe có chút khinh bạc.

"Sư Thúc Tổ đến." "Phương Trượng Sư Thúc đến." Chúng hòa thượng bên trong có người nói, tách ra một con đường tới.

Đường Tam Tạng định mắt nhìn đi, cả người phi đồ thẩm kim sợi cà sa, tấp lạp một đôi khảm Phi Thúy Ngọc Thạch giày hòa thượng đi tới trước, rộng rãi Trí với sau lưng hắn.

Những người nghe hòa thượng gọi, hòa thượng này hẳn bối phận cực cao, nhưng nhìn đi lên chỉ có chừng ba mươi tuổi, có chút thon gầy, đầu trọc sáng loáng ánh sáng miêng ngói phát sáng, con mắt hơi lộ ra nhỏ dài, trên môi lại giữ lại hai phiến râu cá trê, cằm còn có chút cổ ngắn tra, nhìn giống như một đầu trọc Quái Đại Thúc, khỏe mắt mắt ghèn đều không dọn dẹp sạch sẽ, nhìn tới vẫn là chết trạch cái loại này.

"Sư phụ, là bọn hắn vô lễ ở phía trước..." Kia mập hòa thượng biến sắc, nhìn kia quái hòa thượng, có chút cúi đầu, giống như một phạm sai lầm hài tử.

"Ồ! Đây là nhà ai tiểu cô nương, đáng đáp thật là đáng yêu a, đến, thúc thúc ôm một cái có được hay không." Không đợi kia mập hòa thượng lời nói xong, kia đầu trọc Quái Đại Thúc ánh mắt rơi vào Ngao Tiểu Bạch trên người, vốn là lười biếng ánh mắt thoáng cái sáng lên, một phát miệng, lộ ra một cái còn kẻ cận rau quả răng vàng khè, giang hai tay ra cười híp mắt nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Người một cái hòa thượng nghèo không xứng làm sư phụ

Này quái hòa thượng cái miệng, toàn bộ đại diện đều an tĩnh lại, chúng hòa thượng biểu tình mặc dù có chút lúng túng, bất quá nhìn đáng đáp đã thành thói quen.

Đường Tam Tạng vốn còn muốn lên tiếng chào hỏi, bây giờ nhìn này mặt đầy nụ cười thô bỉ, hướng về phía Ngao Tiểu Bạch giơ hai tay Quái Đại Thúc, trong lúc nhất thời ngược lại thì không biết nên nói cái gì cho phải. Con mắt híp lại, nhìn này quái hòa thượng cùng kia mập hòa thượng, ngược lại không thấy oán niệm triền thân cảnh tượng.

"Sư phụ, ta sợ." Ngao Tiểu Bạch vào một chút trốn Đường Tam Tạng sau lưng, thò đầu ra nhìn quái hòa thượng liếc mắt, lại lùi về.

"Tiểu cô nương đừng sợ, thúc thúc nơi này có Đường Đường nha, có muốn ăn hay không." Kia quái hòa thượng từ trong lòng ngực móc ra một cái khăn vuông, mở ra bên trong thật là có mấy cục đường vuông.

Ngao Tiểu Bạch liếc mắt nhìn, có chút ý động, bất quá do dự một chút, hay lại là kiên định lắc đầu một cái, "Ta không muốn, sư phụ nói không thể dài người xa lạ cho đồ vật, đặc biệt là quái thực thử."

"Kia xấu xí hòa thượng, đừng đánh thầy ta muội chủ ý, chúng ta tối nay muốn ở người nơi này tá túc một đêm, người mau mau cho chúng ta an bài xong, nếu không ta đập người này ngồi miếu đồ nát." Tôn Ngộ Không nhìn kia quái hòa thượng lạnh lùng nói, tay tại trong tóc khẽ vuốt, một mái tóc vàng óng tăn ra, thành dải Kim Cô Bồng hướng trên đất một Xứ.

Trên đất gạch xanh lại vừa là rách hai khối, mặt đất rung một cái, chúng hòa thượng xiêu xiêu vẹo vẹo, sắc mặt đại biến, lương thượng tro bụi cũng là lã chã rơi xuống.

"Người này đã cô nàng, sao dám đối với (đúng) sư phụ ta vô lý!" Kia bị gọi là rộng rãi mưu mập hòa thượng lúc này lại là tiến lên hai bước, chỉ Tôn Ngộ Không trợn mắt nhìn nói.

"Rộng rãi mưu, thầy dạy người bao nhiêu lần, đối đãi người muốn ôn hòa, làm hòa thượng, tính khí làm sao có thể kém đây." Kia quái hòa thượng đưa tay vỗ vỗ rộng rãi mưu bả vai, có chút trách cứ.

"Dạ, sư phụ." Rộng rãi mưu trên mặt mặc dù còn có tức giận, bất quá vẫn là chấp hai tay cúi đầu kêu.

Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, còn muốn nói chuyện, Đường Tam Tạng liền vội vàng nhắc giờ tay lên, dùng ánh mắt tỏ ý nàng khiêm tốn một chút, dù sao cũng là người vừa tới nhà nơi này tá túc, không phải là tới đoạt địa bàn. Này quái hòa thượng đáng ngoài nhìn Lạp Thấp, bất quá nhìn đáng đáp đối với (đúng) học trò ràng buộc cùng dạy dỗ vẫn là có thể.

Tôn Ngộ Không trừng Đường Tam Tạng liếc mắt, bất quá vẫn là quay đầu đi, không nói gì thêm.

Đường Tam Tạng mỉm cười chấp hai tay đạo: "Phương Trượng đại sư, bần tăng Đường Tam Tạng, từ..."

"Ta nói tiểu hòa thượng kia, các người tới ta trong miếu tá túc, lại không trả tiền, trả thế nào thú như vậy tính khí a! Gõ chuông coi như, còn đem ta trong đại điện gạch xanh gỗ bẽ ba khối, người biết này gạch xanh bao nhiêu bạc một khối sao?" Không đợi Đường Tam Tạng nói xong, kia quái hòa thượng đã là hất một cái cà sa, bước lên trước, hất cằm, chỉ Đường Tam Tạng lớn tiếng nói.

Đường Tam Tạng sững sờ, không chờ hắn nói chuyện, kia quái hòa thượng đã là tiếp tục nói: "Cái gì Đại Đường tới hòa thượng, Đại Đường là Trung Quốc Thượng Quốc, ta nghe nói khắp nơi đều có lý kỳ bảo bối, dân chúng tâm thường cũng đeo vàng đeo bạc, người nói người là Đường Vương phải đi Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, xuyên học trò nghèo như vậy, lừa gạt ai đó? Cho là chúng ta cũng chưa từng thấy cảnh đời, cho nên tới hết ăn lại uống sao?"

Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn chính mình cà sa, dọc theo đường đi Xuyên Sơn vượt đèo, mặc dù ít có bị nhánh cây cầu kết, bắt quả giặt rửa hai lần, đứng là cũ nhiều chút.

Nhưng là, không đúng, đây không phải là trọng điểm a, này quái hòa thượng nơi nào sẽ cái gì quán thúc học trò, mập hòa thượng cái miệng kia còn không địch này quái hòa thượng một phần vạn đâu rồi, hoàn toàn là học nghệ không tinh a.

"Còn nữa, người nhìn một chút, cô nương này nhà, lạnh như vậy ngày, ngay cả bộ quần áo đều không được (phải) xuyên, chân cùng cánh tay không giấu được, có thương tích phong hóa đừng nói, nếu là đông bị bệnh làm sao bây giờ?" Quái hòa thượng chỉ Tôn Ngộ Không nói, cuối cùng nhìn từ Đường Tam Tạng sau lưng lộ ra cái đầu tới Ngao Tiểu Bạch, mặt đầy đau lòng nói: "Đặc biệt là vị tiểu cô nương này, người xem người ta đáng đáng yêu như thế, người thậm chí ngay cả một thân thích hợp quần áo cũng không cho nàng mặc bên trên, khóa thành cái bộ dáng này tính là gì? Nghèo như vậy, còn làm cái gì sư phụ a."

"Ta cho người biết, ta chỉ là cà sa thì có mấy trăm cái đầu rồi, cái gì Tầm Ti, kim sợi, phần lớn cũng không mặc qua mấy lần, chỉ cần tiểu cô nương đi theo ta,

Tùy theo nàng thích chọn."

Này quái hòa thượng một trận pháo liên châu, đem Đường Tam Tạng nói sững sờ một chút, quay đầu liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, chợt suy nghĩ một chút, nói còn giống như thật có lý.

Tôn Ngộ Không xoay người lại, liếc mắt nhìn quái hòa thượng, sắc mặt lạnh mấy phần.

"Đúng vậy, nghèo như vậy còn làm cái gì sư phụ, mang theo hai tên học trò xuất hành, ngay cả cơm cũng không ăn nổi, khách sạn đều không được."

"Đáng thương tiểu cô nương, mới bốn năm tuổi đi, lạnh như vậy ngày bị hòa thượng này mang theo đi xa, chẳng lẽ là từ nơi nào quẹo tới?"

"Sẽ không hòa thượng này chính là đặc biệt quẹo trẻ nít chứ ? Trán trên ít ngày trước lại ném hài tử, mấy ngày qua trong miếu cầu phúc người cũng không ít đây."

"Hòa thượng này không phải là yêu quái biến hóa chứ ? Người nữ kia cũng vậy, nếu không một người nào có khí lực lớn như vậy đem gạch xanh giẫm đạp bẽ."

Một bên chúng hòa thượng lúc này cũng khe khẽ bàn luận đến, nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, trên mặt vừa có sợ hãi vẻ, lại có tức giận vẻ, nói tới càng là từng từ đâm thẳng vào tim gan.

Quái hòa thượng nhìn Đường Tam Tạng, duỗi tay gạt đi khóe mắt mắt ghen, nháy nháy mắt nói: "Người xem, tất cả mọi người không tin người là Đại Đường tới hòa thượng, người nghèo như vậy, cũng đừng khổ hài tử, lạnh như vậy ngày ở bên ngoài đi, nếu là tuyết rơi ở trong núi lạc đường, chẳng phải hại một cái mạng. Nếu không người đem tiểu cô nương này ở lại trong chùa, ta liền mở một mặt lưới, tới nay cho các người ở lại nơi này, cũng sẽ không so đo người giả trang Đại Đường khâm sai chuyện. "

Đường Tam Tạng gơ tay lên ngừng đã sắp nổi giận hơn Tôn Ngộ Không, nhìn lên trước mặt quái hòa thượng, con mắt híp lại, hắn coi như là nhìn ra, này quái hòa thượng là muốn lưu lại Ngao Tiểu Bạch. Về phần là từ thương tiếc hay là chó con mắt, trước mắt vẫn chưa biết được.

Nói đến nghèo, Đường Tam Tạng cảm thấy đời này hắn cho tới bây giờ không thiếu bạc loại vật này a, bây giờ lại ở nơi này trong ngôi miếu đồ nát bị khinh bỉ, tâm tình cô quái sau khi, hắn cũng rất cuộc nhớ tới tại sao cái này Quan Âm Thiền Viện để cho hắn cảm thấy quen thuộc, này hắn mẹ nó không phải là trong Tây Du ký Đường Tam Tạng đựng phải hắc hùng tinh cái đó Quan Âm Miếu à.

Bất quá hắn nhớ người viện chủ kia hắn là dày dặn kinh nghiệm lão hòa thượng đi, thế nào biến thành như vậy cái Lời nói ác độc thô bỉ đại thúc?

"Hừ, không cho các người nói sư phụ ta, sư phụ ta mới bắt tận đâu rồi, hơn nữa ta cũng vậy chính mình muốn đi theo sư phụ, ta mới không cần ở các người nơi này làm hòa thượng, ta liền muốn đi theo sư phụ, sư phụ cùng Sư Tỷ đối với ta tốt nhất."

Lúc này, Ngao Tiểu Bạch đột nhiên từ Đường Tam Tạng sau lưng đi ra, đứng ở trước người hắn, giang hai tay ra ngăn mọi người nói.

"Tiểu cô nương a, thúc thúc nhưng là vì muốn tốt cho người, thúc thúc trước cho người xem một chút cà sa, người cũng biết sư phụ người có nhiều nghèo." Kia quái hòa thượng nhìn Ngao Tiểu Bạch, bộc phát thích, thanh âm cũng biến thành ôn nhu mấy phần, phui phui tay nói: "Người đâu, đi đem ta cà sa cũng mang ra đến, để cho tiểu cô nương tự chọn, thích một kiện kia, một kiện kia liền cho nàng tài làm mới cà sa."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Sư phụ ta 1 cái có thể để người 200 cái

Mấy cái hòa thượng bước nhanh rồi đi, Đường Tam Tạng nhìn trước người Ngao Tiểu Bạch, khóe miệng hơi nhếch lên, nhà mình đồ nhi nơi nào có thể dễ dàng như vậy bị lừa chạy đầu rồi, thừa cơ hội này để cho nàng dài một chút lá gan cũng không tệ.

Đối với quái hòa thượng loại trình độ này khiêu khích, hắn có thể một chút cũng không có để ý, hắn chính là hoàng cung cũng tùy tiện người ở, thế nào sẽ mấy món cà sa coi ra gì.

Bất quá đối với cái này Lolicon Quái Đại Thúc, Đường Tam Tạng ngược lại nhiều quan sát mấy lần, nhắc tới đám hòa thượng này hoài nghi hắn quẹo người ta hài tử, hắn còn cảm thấy này đại thúc không quá bình thường đây.

Tôn Ngộ Không nhìn một chút Đường Tam Tạng, lại nhìn một chút Ngao Tiểu Bạch, không biết nghĩ đến cái gì, thu Kim Cô Bổng, lần nữa trói tóc.

"Sư phụ, người tới là khách, cái này không tốt lắm đâu." Một bên rộng rãi Trí hướng về phía kia quái hòa thượng nhẹ nói đạo, có chút xin lỗi nhìn Đường Tam Tạng bọn họ liếc mắt.

"Rộng rãi Trí a, tiểu tử ngươi chính là quá tâm thiện, điểm này người phải hướng rộng rãi mưu học tập một chút." Quái hòa thượng nhìn rộng rãi Trí ngữ trọng tâm trường rắn dạy đạo.

Rất nhanh, mấy cái hòa thượng sáu mang mấy cái y giá đi ra, một hàng đặt ở trên đại điện, bên trên treo không ít cà sa, thật đúng là không dưới hai trăm cái, tơ lụa, kim sợi Tầm Tì, ở ánh nền chiếu sáng càng là tăng thêm sắc thái, nhìn chúng hòa thượng hai mắt sáng lên.

Đường Tam Tạng tùy tiện nhìn hai mắt liền không có hứng thú, Lý nghi Mẫn tùy tiện ban cho một món cà sa cũng có thể bù đắp được nơi này mười mấy 20 cái. Tôn Ngộ Không đối với (đúng) cà sa cũng không có hứng thú, có chút nhàm chán đánh giá chung quanh.

"Tiểu cô nương, ngươi xem một chút, này có thể vật nào cũng là cà sa bên trong Tuyệt Phẩm, chỉ cần ngươi lưu lại, tùy ngươi chọn một món." Quái hòa thượng mặt đầy vẻ đắc ý, tay vung lên, rất là hào khí nói.

Một bên chúng hòa thượng nghe này, đều là mặt đầy hâm mộ nhìn Ngao Tiểu Bạch, Sư Tổ có thể cho tới bây giờ không có ban thưởng qua ai cà sa đây.

"Ta mới không cần, sư phụ ta cà sa so với cái này còn dễ nhìn hơn gấp trăm lần đầu rồi, ngươi nơi này hai trăm cái cũng không chống đỡ được hắn một món." Ngao Tiểu Bạch đầu rung với trống lắc như thế, không nhúc nhích chút nào.

Quái hòa thượng nụ cười trên mặt cứng đờ, không tin nói: "Làm sao có thể chứ, này hòa thượng nghèo, nơi nào đến tốt cà sa, tiểu cô nương, nhất định là hắn lừa ngươi."

"Hắn cà sa cũng hai cái bằng, nơi nào giống như có bảo bối cà sa người."

"Tiểu hài tử liền là con nít, căn bản không biết Sư Tổ cà sa trân quý bao nhiêu không."

"Tiểu hài tử không hiểu coi như, tên kia còn một bộ chuyện đương nhiên bộ đáng, thật đúng là không hiểu xấu hổ a."

Chúng hòa thượng hướng về phía Đường Tam Tạng chỉ chỉ trỏ trỏ đất nhẹ nói đạo, biểu tình cùng ngôn ngữ cũng rất là khinh bỉ.

"Này, ngươi gọi Đường Tam Tạng đúng không, ngươi có bảo bối gì cà sa? Lấy ra cho ta nhìn xem một chút, nếu là thật so với ta cà sa cũng trân quý lời nói, ta đây liền tin tưởng ngươi là từ Đường Triều tới hòa thượng." Quái hòa thượng đưa ngón tay ra loại trừ mũi, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Nếu là ngươi không có lời nói, ta đây ước chừng phải báo quan bắt ngươi."

Một bên vóc người cao trắng rộng rãi mưu tiến lên một bước, mắt lom lom nhìn Tôn Ngộ Không, rất nhiều một lời không hợp liền muốn động thủ ý tứ.

"Ta không có gì bảo bối cà sa, liền hai cái học trò bảo bối." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn động tác cứng đờ quái hòa thượng đồng thời muốn bật cười chúng hòa thượng, trầm ngâm một chút, có chút bất đắc dĩ nói: "Cà sa ngược lại còn có một cái, bất quá bình thường không mặc, lấy tới ngay cho học trò khi bị từ nạp."

"Hãy bớt nói nhảm đi, ngươi nếu là không cảm ra chứng minh thân phận đồ vật, tối nay liền bắt ngươi lại đưa đi báo quan." Rộng rãi mưu lớn tiếng quát,

quả đấm nắm chặt kéo kẹt vang dội, xem ra khí lực còn không nhỏ.

Chúng hòa thượng nghe được Đường Tam Tạng nói là đem ra khi bị tử cà sa, đều là cười lên, có chút hài hước nhìn hần, không một cái cảm thấy Đường Tam Tạng có thể xuất ra cái gì quý giá cà sa tới. Phía sau còn có mấy cái hòa thượng trong tay đã nắm không biết từ nơi nào đem ra Tề Mị Côn, nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không.

Đường Tam Tạng nhìn quái hòa thượng cùng mọi người, đưa tay một cái sờ đầu, sự tình phát triển thế nào trở nên kỳ quái như thế, chính mình thật giống bắt cóc Tiểu La Ly quái thực thử sao?

Đương nhiên, hần cũng không đem đấm hòa thượng này lời nói để ở trong lòng.

Coi như đấm hòa thượng này thật suy nghĩ có hãm hại, muốn đem hần trời đi gặp quan, cũng không cần hần động thủ, múa vô ích một đầu ngón tay là có thể đem bọn họ giải quyết.

Hần chỉ là đơn thuần cảm thấy nếu là tới tá túc, có thể dùng miệng ba giải quyết sự tình, cũng không cần động thủ, dù sao chẳng qua là người bình thường, dùng quả đấm có loại khi dễ nhỏ yếu cảm giác.

Bất quá, tình huống bây giờ có hơi phiền toái a.

"Được rồi, vậy chỉ có thể bêu xấu." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, có chút bất đắc dĩ nói: "Múa vô ích, đem sư muội của người bình thường ngủ nấp món đó cà sa lấy ra để cho bọn họ nhìn một chút."

Chúng hòa thượng nghe vậy, đều là nhìn về phía Tôn Ngộ Không, chính là kia quái hòa thượng cũng nhìn sang, dĩ nhiên, trên mặt mọi người không có nửa phần mong đợi, cũng chờ Đường Tam Tạng bêu xấu đây.

"Dài dòng, đối phó tiện nhân, đánh một trận không phải biết điều." Tôn Ngộ Không lăm bắm một tiếng, bất quá vẫn là đưa tay tiến hành Lý, bắt cà sa ra bên ngoài kéo một cái, phát ra một trận keng chuông loạn hưởng, giống như Phong Linh.

"Người đây là cà sa hay lại là Phong Linh..." Quái hòa thượng giễu cợt nói, bất quá lời còn chưa nói hết, liền gắng gượng bị chính mình nghẹn ở trong miệng, một đôi mắt thiếu chút nữa trũng ra ngoài, mặt đầy vẻ khó tin.

Tôn Ngộ Không đem cà sa kéo ra ngoài, ở chính điện ánh nền chiếu sáng bên dưới, bên trên khảm năm cân quái trụ chiếu lấp lánh, trong lúc nhất thời cả tòa chính điện cũng vì đó sáng lên.

"A, tốt nhưc mắt, đó là cái gì!"

"Đây là cái gì bảo bối, căn bản không phải Phạm Trần vật đi, cồi đời này làm sao có thể có như vậy cà sa."

"Thật là lớn một viên dạ minh châu, viên kia ngọc lục bảo so với Sư Tổ viên kia đại gấp năm sáu lần đầu rồi, còn có Hồng San Hồ... Mọi thứ đều là giá trị liên thành bảo bối đây."

"Bảo bối tốt, thật là bảo bối tốt a, đừng nói hai trăm cái, chính là hai chục ngàn cái cà sa cũng không sánh nổi món này cà sa."

...

Chúng hòa thượng đều là từng hai mắt nhìn khác (đừng) Tôn Ngộ Không tùy ý nói ở trong tay cà sa, trong mắt tràn đầy thần phục vẻ.

"Các người xem đi, ta nói sư phụ ta một món có thể để hai người các người trăm cái, lần này các người tin tưởng đi." Ngao Tiểu Bạch nhìn mọi người, mặt đầy đơn thuần nói: "Bình thường ta sẽ dùng nó khi bị tử nấp đâu rồi, có thể ám áp."

Ngao Tiểu Bạch lời nói giống như một cái vang dội bàn tay, chúng hòa thượng không khỏi xấu hổ cúi thấp đầu, đều là cảm thấy trên mặt hỏa lạt lạt đau.

Đường Tam Tạng trên người lại có một món đồ như vậy giá trị liên thành cà sa, mà lúc trước bọn họ lại đang này giễu cợt người ta nghèo, kia cà sa bên trên chỉ muốn bắt một viên quái trụ liền có thể tạo nhiều cái Quan Âm Thiền Viện đi.

Hơn nữa một kiện bảo bối như vậy cà sa, người đem lại đem ra cho học trò khi bị tử nấp, này là bức nào cung chịu, nơi nào đến phiên người khác thuyết tam đạo tứ.

Kia quái hòa thượng biểu tình cũng hoàn toàn cứng đờ, chăm chú nhìn kia cà sa, cổ họng động một cái, nuốt một chút nước miếng.

"Để cho mọi người chê cười." Đường Tam Tạng có chút tán thưởng đất nhìn Ngao Tiểu Bạch liếc mắt, mặt mũi này đánh có thể thật không tệ, ngày mai thêm chỉ chân thỏ.

Từ Tôn Ngộ Không trong tay nhận lấy cà sa, lần nữa xếp xong trả về, ánh sáng dừng lại, thuận tay đem thông quan văn điệp lấy ra, Đường Tam Tạng nhìn kia quái hòa thượng nói: "Phương Trượng đại sư nếu là còn có hoài nghi, chỗ này của ta có Đường Vương ngự bút thật sự sách, đóng dấu chồng Ngọc Tỷ thông quan văn điệp, ước chừng phải xem qua?"

"À? Không cần, không cần, Đại Đường Thượng Sư tới chơi, lúc trước nhiều có đắc tội, nhiều có đắc tội." Kia quái hòa thượng phục hồi tinh thần lại, nụ

cười cứng đờ khoát khoát tay, chợt lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng, lộ ra mấy phần sầu khổ về đạo: "Tiểu Tăng phở Huyền, mắt mờ, vừa mới không có thấy rõ Thượng Sư bảo bối cả sa rốt cuộc là đáng đáp ra sao, không biết Thượng Sư có thể hay không mướn Tiểu Tăng nhìn một đêm, sáng mai lại đem cả sa trả lại cho ngài?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cho nên, hắc hùng tinh cũng là đứa con nít?

"Mắt mờ? Đại thúc, người xem thật giống như cũng không coi là quá già đi." Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn kia quái hòa thượng, mặt đầy đơn thuần nói.

"Tiểu cô nương, mặc dù sư phụ người là Đại Đường Thượng Sư, không tốt lại lưu người, bất quá có một đạo lý ta còn là muốn cùng người nói, chuyện gì đều không thể chỉ nhìn mặt ngoài." Phở Huyền nghiêm trang nhìn Ngao Tiểu Bạch, "Ta nhưng là đã ba trăm hai mươi tuổi."

"À?" Ngao Tiểu Bạch có chút giật mình.

"Hơn 320 tuổi? Ta xem người giống như ba mươi hai tuổi chứ?" Đường Tam Tạng cũng là có chút giật mình nói, trên dưới quan sát một chút phở Huyền, nơi nào cũng không nhìn ra hắc giống như một hơn ba trăm tuổi lão đầu.

Phở Huyền lơ đãng khoát tay một cái nói: "Có nghe hay không qua càng sống càng trẻ những lời này? Ta chính là như vậy, nếu trong thời gian ngắn chết không, sống tuổi trẻ nhiều chút luôn là thật sao."

"Được rồi, người cảm đi xem đi, bất quá cho chúng ta an bài ba gian Thiện Phòng, lại làm điểm thức ăn chay đi." Mặc dù cảm thấy có chút không được tự nhiên, bất quá Đường Tam Tạng hay lại là sáng khoái xuất ra cả sa đưa cho phở Huyền, hẳn có thể không lo lắng người này đem cả sa giấu.

"Rộng rãi Trí, để cho dưới bếp ở đốt nhiều chút thức ăn chay đi lên, mang ba vị khách quý đi xuống." Phở Huyền hai mắt sáng lên bụng cả sa, mặc dù nhìn về phía Ngao Tiểu Bạch lúc còn có mấy phần Bất Xá, bất quá hiển nhiên hay là đối với cả sa thích muốn nhiều một chút.

"Dạ, sư phụ." Rộng rãi Trí gật đầu một cái, nhìn Đường Tam Tạng ba người đưa tay nói: "Tam Tạng đại sư, hai vị cô nương, mời." Nói xong trước đi về phía hậu viện.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, ôm Ngao Tiểu Bạch, cùng Tôn Ngộ Không đi theo rộng rãi Trí đi vào trong.

Hai người trẻ tuổi hòa thượng nói của bọn hắn hành lý đi theo phía sau.

"Sư phụ, chuyện này..." Rộng rãi mưu hiển nhiên còn có chút không có chuyển qua suy nghĩ, có chút không hiểu.

"Rộng rãi mưu a, có lúc suy nghĩ cũng phải thả thông minh một ít, điểm này người phải hướng rộng rãi Trí học thêm học." Phở Huyền bụng cả sa, cũng không ngẩng đầu lên nói, đi về phía hậu viện.

"Sư phụ giáo huấn vâng." Rộng rãi mưu gật đầu kêu, mặc dù mặt đầy không hiểu thần sắc, bất quá trên mặt tôn trọng không có phân nửa giảm đi.

Rộng rãi Trí dẫn ba người vào trong đi mấy tầng Thiện Viện, ở một nơi trước khi núi Thiện Phòng dừng lại, xoay người cúi người hành lễ nói: "Tiểu Tăng thể sư phụ hướng ba vị bồi tội, mong rằng Tam Tạng đại sư chớ trách, sư phụ ở Quan Âm Thiện Viện làm ba trăm năm Phương Trượng, tính khí tuy có nhiều chút chỗ cổ quái, bất quá đúng là một lòng hướng Phật người."

"Ừ, không việc gì, người lớn tuổi tính khí luôn là cổ quái một ít chứ sao." Đường Tam Tạng gật đầu nói, biểu thị không thèm để ý, một người sống hơn ba trăm tuổi, thật đúng là dày dặn kinh nghiệm.

Rộng rãi Trí sững sờ, một lát nữa mới gật đầu nói: "Được, nơi này là ngày thường khách hành hương dừng chân nơi, chỉ có hai gian Thiện Phòng, vừa vặn để cho hai vị cô nương ở, trước hết mời đại sư ở chỗ này ăn chay cơm, ta lại mang ngài đi còn lại Thiện Phòng."

"ừ, làm phiền." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, vốn là hắn muốn nói ngược lại buổi tối Tiểu Bạch cùng múa vô ích ngủ chung, chỉ cần hai gian Thiện Phòng đã đủ, bất quá nghĩ lại, nói không chừng buổi tối bọn họ còn phải đùa lừa đốt Thiện Phòng tiết mục đầu rồi, dứt khoát sẽ thấy muốn một căn phòng tốt.

Phòng bếp động tác rất nhanh, rất nhanh thì đem thức ăn chay đi lên, bốn món ăn một món canh, mặc dù không có món ăn mặn, bất quá đều là trong núi rau củ đại phơi thành liên quan (khô), còn có một đĩa măng mùa đông, mùi vị coi như không tệ.

Tôn Ngộ Không chẳng qua là tùy tiện uống chút canh, căn bản không động đũa, còn lại toàn bộ khác (đứng) Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch ăn sạch, ăn nhiều thịt, ngược lại cũng cảm thấy thanh đạm ngon miệng, ngay cả Ngao Tiểu Bạch đều khó khăn được (phải) không có chê.

"Sư phụ, người buổi tối ngủ với ta mà, nói cho ta một chút cổ sự, Tiểu Bạch sợ yêu quái." Com nước xong, rộng rãi Trí còn chưa tới, Ngao Tiểu Bạch đã là ôm Đường Tam Tạng cánh tay bắt đầu làm nũng.

Ngồi ở một bên cửa sổ Tôn Ngộ Không bĩu môi nói: "Ngao Tiểu Bạch, người nhưng là Long Tộc, thế nào ngay cả yêu quái đều sợ, như vậy lúc nào mới có thể cứu ra bộ tộc của người người đến?"

"Nhưng là yêu quái kia ăn trẻ nít, hay lại là giống như ta vậy." Ngao Tiểu Bạch bĩu môi, mặt đầy ủy khuất.

Đường Tam Tạng cười sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, "Được, đợi một hồi ta trước đi xem một chút buổi tối chỗ ở,

Sau đó thì trở lại kể cho người cổ sự có được hay không."

Mặc dù sống năm trăm tuổi, bất quá Ngao Tiểu Bạch tâm trí cùng đáng cùng năm tuổi Tiểu La Ly cũng không có khác nhau quá nhiều, báo thù cứu tộc nhân loại chuyện này Đường Tam Tạng cũng không muốn treo ở mép đi nhắc nhở nàng.

"Sư phụ người tốt nhất." Ngao tiểu cao hứng hệt đất đi từ từ Đường Tam Tạng cánh tay.

Chỉ chốc lát rộng rãi Trí sẽ tới, hai cái Tiểu Sa Di thu thập chén đũa, trong phòng giường cùng chăn nệm đều có, hơn nữa còn coi là không chút tạp chất, có thể trực tiếp chìm vào giấc ngủ.

Đường Tam Tạng đi theo rộng rãi Trí đi chuẩn bị cho hán Thiện Phòng, độc lập một tòa tiểu viện, ngược lại rất là Thanh U, trong căn phòng có Bồ Đoàn cùng giường, so với trước kia hai căn phòng cũng tốt không ít.

"Đại sư mời thật tốt nghỉ ngơi." Rộng rãi Trí mỉm cười nói, cáo từ rời đi.

Đường Tam Tạng nhìn rộng rãi Trí bóng lưng, đối với (đúng) cái này thanh tú dịu dàng hòa thượng cảm tưởng cũng không tệ lắm, đôi thương so với kia mập hòa thượng cao nhiều, tên kia không chỉ đáng đáp hung thần ác sát, tính tình cũng không tốt lắm.

Biết rõ mình chỗ ở sau, Đường Tam Tạng đem chăn một dịch, nhìn qua giống như bên trong nằm cá nhân một dạng lúc này mới quan môn trở về Ngao Tiểu Bạch bên kia.

Tôn Ngộ Không thấy Đường Tam Tạng trở lại, cũng liền đi bên cạnh phòng khách, Đường Tam Tạng nằm ở trên giường, để cho Ngao Tiểu Bạch gối cánh tay hán, bắt đầu nói Cô Bé Lọ Lem cổ sự.

...

Ngay tại lúc đó, Quan Âm Thiền Viện hậu viện Phương Trượng trong phòng, phở Huyền hai tay dâng cầm lan cà sa, khẽ run, liền trên bàn ngọn đèn dầu, hít mắt, tinh tế xem qua mỗi một nơi.

Trong phòng còn có năm sáu người, rộng rãi mưu, rộng rãi Trí, còn có hai cái niên cấp khá lớn lão hòa thượng.

"Ai." Phở Huyền thờ dài một tiếng, đem cà sa xếp xong, nhẹ bỏ lên trên bàn, nhắm mắt, lắc đầu một cái, khóe mắt có chút mịm nếp nhăn, nhìn qua thoáng cái lão Hứa nhiều.

"Sư phụ, người vì sao thờ dài? Có thể có phiền não chuyện?" Một bên đứng rộng rãi mưu liền vội vàng lên tiếng hỏi, thần sắc rất là ân cần.

"Đã từng, ta cũng có cơ hội phủ thêm cái này cà sa, đáng tiếc... Đáng tiếc a. Gặp lại, khó tránh khỏi hơi xúc động." Phở Huyền nhếch mép đạo, không có thể cười được, một nhóm Lão Lệ từ khóe mắt chảy xuống, hiển nhiên không chỉ là cảm khái đơn giản như vậy.

Chúng hòa thượng thấy vậy, cũng hoảng hốt.

Rộng rãi mưu có chút hoảng hốt vội nói: "Sư phụ, người đừng thương tâm, người muốn là ưa thích này cà sa, ta đi tìm kia Đường Tam Tạng, để cho hán bán cho chúng ta tốt."

"Này cà sa giới giá trị liên thành, sư đệ người thì như thế nào mua được, coi như là bán Quan Âm Thiền Viện, cũng mua không được này cà sa. Hơn nữa người ta muốn đi tây ngày đi, đi ra khỏi nhà, há lại sẽ đổi một nhóm vàng bạc tài vật." Rộng rãi Trí lắc đầu một cái nói.

"Vậy..." Rộng rãi mưu gấp không nói ra lời, trong phòng đi hai vòng, đánh một cái đầu trục đạo: "Đúng, bọn họ từ Đại Đường tới, không chỗ nương tựa, ta đây phải đi đem kia Đường Tam Tạng một côn gỗ chết, như vậy cà sa chính là sư phụ."

"Hỗn trưởng, chúng ta người xuất gia, há có thể làm việc như vậy." Phở Huyền vỗ bàn một cái, lạnh lùng nói: "Rộng rãi mưu, người cái này thì cho ta đi chính điện đọc một đêm Kim Cương Kinh, rộng rãi Trí, người đi nhìn hán."

...

Cổ sự nói đến một nửa, Ngao Tiểu Bạch liền ngủ mất, Đường Tam Tạng nhìn hồ hấp thông thả Tiểu La Ly, cười lung lay, thật đúng là giống như nuôi cô con gái đầu rồi, đưa tay sờ một cái nàng đầu, từ từ ngồi dậy, ôm vào trong ngực, lại đem cả sa phi ở bên ngoài, lúc này mới ôm nàng ra khỏi cửa phòng, gõ bên cạnh múa không môn, thả vào nàng trên giường.

"Kia mập hòa thượng cùng xấu xí hòa thượng không giống người tốt, có muốn hay không ta đi nhìn bọn hán chăm chăm?" Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch, nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Không cần, ngươi an tâm ngủ đi, nhìn một chút Tiểu Bạch liền có thể." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, sau đó đóng cửa lại, phải đi vốn là cho Ngao Tiểu Bạch chuẩn bị căn phòng, thổi tắt ngọn đèn dầu, chuẩn bị ngủ.

Mặc dù phổ Huyền là một Lolicon Quái Đại Thúc, hơn nữa còn là một sống hơn ba trăm năm tham tiền nhân tinh, nhưng là Đường Tam Tạng mơ hồ cảm thấy hán không phải là mấy năm nay phụ cận đây trần nhỏ trẻ nít biến mất nguyên hung.

Hung thủ kia đến tốt cùng là ai? Yêu quái lại đến cùng giấu ở nơi nào đây? Đường Tam Tạng chau mày, cố gắng nghĩ lại đến kiếp trước Tây Du Ký, bên trong Quan Âm Thiền Viện đoạn này, thật giống như không có đóng với ăn thịt người trẻ nít yêu quái ghi lại a.

Đúng còn giống như có con gấu đen tinh chứ ? Những đứa bé kia không phải là bị gấu đen kia tinh ăn đi?

Đang lúc này, cửa phòng kéo kẹt bỗng chốc bị đẩy ra một kẻ hở, đi tới cá nhân.

Đường Tam Tạng bị dọa cho giật mình, theo bản năng nhìn về phía cửa, mượn yếu ớt ánh trăng, có thể thấy được là một tiểu cô nương, một cái buộc song đuôi ngựa Tiểu La Ly.

Cho nên, hắc hùng tinh cũng là một đứa trẻ sao?

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Lôi kéo búp bê tiểu muội muội

Thấm ánh trăng sáng từ khe hở cửa chiếu vào, rơi vào đạo kia mặc quần màu đen thân ảnh nho nhỏ bên trên.

Một đôi mắt ở trong bóng tối tựa hồ phát ra hồng quang nhàn nhạt, chân nhỏ xích, dính nhiều chút đất sét, tay trái nắm một vật, nhìn kỹ lại, cuối cùng cá nhân thỉnh thoảng, bị nàng nắm một cái chân, đầu kéo trên đất.

Tiểu cô nương kia hướng mép giường chậm rãi đi tới, chân nhỏ rơi xuống đất chút nào không một tiếng động, chỉ có kia búp bê kéo trên đất, phát ra tiếng xào xạc thanh âm, ở tịch trong đêm yên tĩnh, phá lệ rõ ràng.

Kia búp bê con mắt là dùng hồng tuyến kẻ hở, đan chéo hai sợi tơ hồng, cực kỳ quý dị, cũng giống là đang ngó chừng Đường Tam Tạng.

Một trận gió lạnh từ khe cửa thổi vào, Đường Tam Tạng cả người run lên, thiếu chút nữa kêu thành tiếng, hơn nửa đêm, có muốn hay không dọa người như vậy!

Hắn trừng hai mắt, nén giận, dùng Mãng cương thi trong học được về điểm kia lừa gạt quỷ kiến thức, nhìn xem có thể hay không lừa gạt cái này có chút kinh khủng tiểu cô nương.

Bất quá cô bé này hiển nhiên không phải là Mãng cương thi trong kia loại đàn cương thi, nàng không tiếng động đi tới mép giường, nhìn trên giường Đường Tam Tạng, giống như là thấy cái gì thú vị thứ gì đó.

Đường Tam Tạng lúc này mới thấy rõ đến tiểu cô nương bộ dáng, cùng Ngao Tiểu Bạch không sai biệt bao cao, người mặc màu đen tiểu váy, mái tóc màu đen buộc song đuôi ngựa, biểu tình có chút dần dần, mặt trắng bệch trắng bệch, con mắt hiện lên ửng đỏ ánh sáng, nhìn có chút sầm nhàn.

Không đợi Đường Tam Tạng có phản ứng gì, kia Tiểu La Ly đã là đưa tay ra, sờ một cái hán đầu trọc, thanh âm có chút khàn khàn nói: "Tiểu trọc đầu, thật tròn, thật tốt chơi đùa." Sau đó cười hắc hắc, lộ ra một cái khiết răng trắng, hơi lộ ra uy nghiêm.

Kia tay nhỏ giống như khối băng một dạng một chút nhiệt độ cũng không có, hơn nữa bên trên giống như là có chút tiểu thịt vương mắc, sờ đất Đường Tam Tạng nói da gà cả người, thiếu chút nữa không nhịn được một quyền đập ra tự vệ.

"Bắt quá, tiểu tặc đầu là cái gì quý! Lại bị một cái nhìn qua chỉ có năm sáu tuổi Tiểu La Ly sờ cái đầu nói tiểu tặc đầu!" Được rồi, Đường Tam Tạng thật có điểm bị hù dọa, ngay cả nhỏ nước bọt tâm tình đều không còn dư lại bao nhiêu.

"Tiểu tặc đầu đừng động, đợi một hồi ta liền mang ngươi trở về." Tiểu cô nương vỗ vỗ Đường Tam Tạng đầu tặc, xoay người quan sát căn phòng một chút, đi tới hành lý trước, phiên động khởi hành Lý tới.

Nàng ở trong hành lý lật một hồi, cả sa Tăng Y Tử Kim chén cũng không cần gì cả, cuối cùng lật tới hai món cái Ngao tiểu bạch y phục, nhìn một hồi, cười hắc hắc một tiếng, xếp xong thả vào váy phía trước túi lớn trong, lại đi trở về đến mép giường.

"Tiểu tặc đầu, ta mang ngươi trở về nhà." Tiểu cô nương thanh âm như cũ lạnh như băng, tiểu đuôi tay ra, liền đem Đường Tam Tạng một cái vác lên vai, thân thể cũng lạnh giá, giống như là không có một chút nhân khí một dạng hướng cửa đi tới.

Đường Tam Tạng không có phản kháng, mặc cho cái này quý dị tiểu cô nương khiêng đi, hẳn ở con rôi kia bên trên cảm nhận được oán khí, không tính là đậm đà, nhưng là cùng Quan Âm Thiền Viện trong bị áp chế oán khí độc nhất vô nhị, có lẽ cùng cái này Tiểu La Ly yêu quái đi một chuyến liền có thể biết thu sơn trấn trẻ nít biến mất chân tướng.

Cô bé này trực tiếp tìm tới cho Ngao Tiểu Bạch chuẩn bị căn phòng, chuyện này sợ rằng cùng Quan Âm Thiền Viện người bên trong cũng trốn không can hệ, chẳng qua là không biết có phải hay không là cái đó sống hơn ba trăm tuổi quái hòa thượng chủ ý.

Trời song đuôi ngựa tiểu cô nương một tay nhấc đến tượng người, trên vai khiêng Đường Tam Tạng, bước nhanh hướng sau núi phương hướng đi tới, tốc độ so với bình thường thành người chạy bộ cũng sắp không ít.

Nghe bên tai tiếng gió vun vút, có chút nhỏ khản trương Đường Tam Tạng một bên đầu, thấy hai đạo nhân ảnh đứng ở an bài cho hẳn tòa tiểu viện kia bên ngoài một cây dương xuống, giống như là đang nói cái gì chuyện khẩn yếu.

Bắt quá không đợi Đường Tam Tạng nhìn kỹ, tiểu cô nương đã là một đầu đâm vào trong rừng rậm, ở cây cối Sơn Thạch đang lúc nhanh chóng toát ra.

Đường Tam Tạng thu tâm thần, cẩn thận nghiêng đầu hóp bụng tránh đối diện đánh tới cây cối, bên dưới khiêng hẳn tiểu gia hỏa hoàn toàn không có cân nhắc như vậy nhảy loạn sẽ đụng vào hẳn.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, khiêng hẳn tiểu cô nương ở một tòa cách Quan Âm Thiền Viện có hai ba mươi dặm đường núi cao đến gần chỗ đỉnh núi dừng lại.

Ngọn núi này sơn thế dốc,

Rừng rậm nặng nề, Sơn Thạch đang lúc có cái sơn động, ở trong đêm tối này giống như một căn người khác yêu quái giường miệng to.

Đường Tam Tạng không sợ yêu quái, nhưng đối với không biết đồ vật, tỷ như quý quái loại đồ vật nhưng có chút sợ hãi, năm đó hẳn chính là ngay cả quý phiến cũng không dám nhìn.

Bắt quá không chờ hẳn nói chuyện, kia Tiểu La Ly đã là khiêng hẳn nhảy vào sơn động, quen cửa quen ngõ vào trong bước nhanh tới, nhìn tới đây chính là nàng Động Phủ.

Trong sơn động rất đen, ngoài ý muốn rất lớn, đi vào trong khúc chiết mấy lần quẹo cua mới dừng lại, tiểu cô nương đem Đường Tam Tạng đặt ở một đoàn mềm nhũn trên cỏ khô, trợn mắt nhìn một đôi mắt nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng nhìn, ánh mắt kia giống như nhìn một chút chính mình món đồ chơi.

Đường Tam Tạng thị lực không tệ, thích ứng một hồi trong sơn động thâm thúy hắc ám, miễn cưỡng có thể thấy một ít gì đó, đặc biệt là trước mặt cái này nâng cầm lên đánh giá nàng tiểu cô nương.

Thật ra thì này Tiểu La Ly trời song đuôi ngựa, con mắt lại lớn vừa tròn, dáng dấp vẫn đủ khả ái. Chẳng qua là ở nơi này đen nhánh trong sơn động, toét miệng, lộ ra một hàng khiết răng trắng, không tiếng động cười, để cho Đường Tam Tạng cảm thấy không khỏi có chút giả rét.

Hai người mắt đối mắt một hồi lâu, Đường Tam Tạng đưa mắt thoáng dời đi, quan sát cái sơn động này, màu đen Thạch Bích như búa bổ ra như vậy ngang bằng, rất là rộng rãi, bắt quá khi Đường Tam Tạng ánh mắt rơi vào dưới thạch bích lúc, đồng tử chợt co rút lại, chợt về phía sau dựa vào một chút, không khỏi kinh hô lên: "Ngọa tào!"

Dựa vào Thạch Bích một vòng, đứng ngồi rậm rạp chẳng chịt tượng người, màu xám màu trắng thân thể ở trong bóng tối phá lệ nổi bật, hồng tuyến kẻ hở thành con mắt phảng phất phát ra hồng quang, từng đạo oán khí quán quanh trên đó, thật lâu không tiêu tan, phảng phất còn có trẻ nít tiếng khóc một tiếng tiếp lấy một tiếng truyền tới.

Bên trong hang núi này, lại có mấy trăm người thỉnh thoảng, dáng dấp đủ loại kiểu dáng, đậm đà oán khí phảng phất thực chất một dạng trong sơn động tàn phá.

"Rắc rắc" một tiếng, Đường Tam Tạng cảm giác mình thật giống như nương đến thứ gì, nghiêng đầu nhìn một cái, một cái tiểu đầu nhỏ cút ra đây, vừa vịn lẫn đến bên tay hẳn, một đôi mắt trực câu câu nhìn hẳn, màu đen kia miệng tựa hồ đang Trương Cáp.

Oành! Một tiếng vang thật lớn, Đường Tam Tạng một quyền đập ở đó một trên đầu, trong nháy mắt hóa thành một chất vôi tiết, mặt đất trực tiếp sụp đổ ra một cái một thước hố sâu, toàn bộ cái sơn động cũng lắc lư.

"Tiểu trọc đầu, ngươi sợ sao?" Tiểu La Ly vẫn đứng tại chỗ, không có bị hù được, ngược lại thì đưa tay sờ một cái Đường Tam Tạng đầu hỏi.

"A, có chút nhỏ khản trương, phản ứng quá độ." Đường Tam Tạng thu hồi quả đấm, nhìn trong hố vôi tiết, có chút lúng túng, nguyên lai chỉ là một búp bê đầu, bất quá ngẩng đầu nhìn trước mặt Tiểu La Ly, con mắt có chút nheo lại, nhẹ giọng nói: "Tiểu muội muội, ngươi là ai? Những thứ này búp bê ngươi là từ nơi nào phải đến?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Trong đêm mưa người quần áo đen cùng tiểu cô nương

Cực độ quỷ dị trong sơn động, Đường Tam Tạng cẩn thận ngồi trên đồng cỏ, tận lực không đụng tới chung quanh búp bê. Dĩ nhiên, những thứ kia oán khí cùng ban đầu Lý nghi Mẫn trên người hoàn toàn không thể so sánh nghĩ, đối với hắn không tạo được tổn thương gì, ngược lại thì những thứ kia quỷ dị búp bê để cho trong lòng của hắn có chút sợ hãi.

Oán khí chỉ cần đọc hai Thiên tâm kinh là có thể hóa đi, những thứ kia búp bê ở trong thị giác cường đại đánh vào, để cho hắn liên tưởng đến kiếp trước ít có về điểm kia quỷ phiến trí nhớ, thật là so với oán khí đáng sợ gấp trăm lần đều không ngừng.

Bất quá may ở chỗ này không phải hắn một người người, còn có một Tiểu La Ly, mặc dù nàng không phải là người, nhưng cũng không phải quỷ, phải là một yêu quái.

Ở Đường Tam Tạng tam quan trong, yêu quái cũng không đáng sợ.

"Ta gọi là gấu Tiểu Bó." Song đuôi ngựa Tiểu La Ly nói.

Gấu Tiểu Bó? Cho nên đây chính là trong truyền thuyết hắc hùng tinh sao? Cho nên họ Hùng? Tên ngược lại lấy thật tùy ý.

Tiểu La Ly toét miệng im lặng cười cười, chỉ những thứ kia búp bê nhất nhất giới thiệu đạo: "Những thứ này đều là bằng hữu của ta, đây là tiểu Bảo, đây là Tiểu Phương, Tiểu Lan thích nhất khóc nhè, tiểu đất không thích ăn trái cây."

"Ngươi xem, đây là ta bạn mới, Yên nhi, nàng thật biết điều, cùng ta khỏe không đây." Nói xong lời cuối cùng, Tiểu La Ly giơ tay một cái, lắc lư trong tay nắm búp bê nói.

"Yên nhi?" Đường Tam Tạng khẽ đọc một tiếng, đột nhiên nghĩ đến vừa mới vào Quan Âm Thiền Viện lúc, rộng rãi Trí nói Vương bà mấy ngày trước không thấy cháu gái thật giống như liên kê Yên nhi đi.

Nhìn lại gấu Tiểu Bó trong tay nắm búp bê, mặc dù kéo trên đất bần một vài chỗ, nhưng nhìn qua hắn là gần đây mới làm. Lúc trước cái đó bị hắn chạm thử liền rơi đầu búp bê là bởi vì lão hóa đến ngay cả vải cũng giòn, thả chắc có vài chục năm.

"Da người búp bê!" Đây là Đường Tam Tạng trong đầu trước tiên đụng tới ý tưởng, cho nên những thứ kia búp bê mặt nhìn mới có thể như vậy có chân thực cảm giác à.

"Tiểu Bó, nơi này có đèn hoặc là cây nến sao?" Đường Tam Tạng chậm rãi nắm chặt quả đấm, nhìn tiểu cô nương hỏi nhỏ.

Nếu như mỗi một búp bê cũng đại biểu một đứa bé lời nói, vậy những thứ này năm bị cô bé này giết chết trẻ nít cũng không ít, cho nên oán khí mới có thể tụ tập ở trong sơn động này, thật lâu không tàn đi hết đi.

Nhưng những thứ này búp bê lại là chuyện gì xảy ra, tuyệt đối không phải tiểu cô nương này mình làm.

"Không có." Gấu Tiểu Bó lắc đầu một cái, "Thức thức nói ở trong sơn động không thể đốt lửa, sẽ hù dọa các bằng hữu."

"Thức thức?" Đường Tam Tạng chân mày cau lại, quả nhiên còn có người thứ hai, nhìn gấu Tiểu Bó, giọng càng nhu hòa mấy phần.

"Tiểu Bó, vậy chú là ai? Những người bạn này môn đều là hắn đưa ngươi sao?"

"Thúc thúc chính là thúc thúc, chỉ mặc đồ đen thúc thúc." Gấu Tiểu Bồ điểm găt đầu, ôm lấy trong tay búp bê, "Thúc thúc đối với ta khỏe không, đến một cái trời mưa hần sẽ tới xem ta, sẽ còn mang ta đi tìm bằng hữu, để cho ta đem bằng hữu mang về chơi với nhau."

"Bất quá mỗi lần thúc thúc cũng sẽ đem các bằng hữu mang đi, lần sau lúc tới sau khi lại trả lại, bọn họ đừng nói lời nói, cũng không ăn đồ ăn, bất quá thúc thúc nói, như vậy bọn họ liền có thể vĩnh viễn phụng bồi Tiểu Bồ, Tiểu Bồ cũng không cần tái sợ hãi một người."

Đường Tam Tạng hít sâu một hơi, bình phục một hạ tâm tình, nhìn lên trước mặt ôm búp bê không tiếng động cười tiểu cô nương, đột nhiên cảm thấy nàng có chút đáng thương.

Cô độc cùng u mê, cho nên mới bị cái đó chỉ ở trong đêm mưa xuất hiện người quần áo đen lợi dụng đi, mặc dù là yêu quái, nhưng cùng Ngao Tiểu Bạch sống chung một đoạn thời gian, thật ra thì bọn họ và nhân loại tiểu cô nương cũng không có khác nhau quá nhiều.

"Thật giống như nơi nào lửa cháy đây." Lúc này, gấu Tiểu Bồ cái mũi nhỏ ngửi ngửi, có chút nghi ngờ nói, xoay người hướng bên ngoài sơn động đi tới.

Đường Tam Tạng do dự một chút, cũng đứng dậy, cẩn thận tránh trên đất búp bê, đi theo gấu Tiểu Bồ đi ra sơn động.

Xa xa nhìn lại, Quan Âm Thiền Viện phương hướng lúc này nổi lên lửa lớn rừng rực, ánh đỏ nửa bầu trời, khói dày đặc phiêu tới đây đã lãnh đạm rất nhiều, bất quá có thể thấy thể lửa còn chưa tiêu.

"Thật là đẹp." Gấu Tiểu Bồ nhìn nhuộm đỏ không trung nói,

Nhìn biểu tình hần là cao hứng tung tăng, chẳng qua là cười mà không tiếng động, lộ ra lạnh mấy phần.

"Hay lại là lửa đốt Quan Âm Thiền Viện đâu rồi, nội dung cốt truyện phát triển luôn là không trốn thoát nguyên lai bộ sách võ thuật sao?" Đường Tam Tạng sắc mặt cổ quái lắm bầm một tiếng.

Hắn ngược lại không lo lắng Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, nói thể nào năm đó cũng là Đại Náo Thiên Cung người, Thái Thượng Lão Quân Lỗ Luyện Đan cũng đốt không chết nàng, không đến nỗi bị mấy cái phạm nhân đốt.

Bất quá nhìn toét miệng cười gấu Tiểu Bồ, tâm tình có chút phức tạp, rốt cuộc là ai đang lợi dụng nàng? Những thứ kia biến mất trè nít lại đến cùng đi nơi nào?

Đang lúc này, một tia chớp xẹt qua không trung, kèm theo một tiếng âm sấm vang, một trận mưa to đột nhiên rơi xuống.

Đại mùa đông, lại xuống mưa rào có sấm chớp, cũng thật là gặp quý.

"Gấu Tiểu Bồ, trời mưa, chúng ta vào đi thôi." Đường Tam Tạng đi vào trong hai bước, nhìn còn đứng tại chỗ gấu Tiểu Bồ, lớn tiếng nói.

Gấu Tiểu Bồ quay đầu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, lắc đầu một cái, cười nói: "Trời mưa, thúc thúc hôm nay nói không chừng sẽ đến đâu rồi, tiểu tặc đầu, đợi một hồi ta đem thúc thúc giới thiệu cho người biết, hần khỏe không đây."

Đường Tam Tạng hơi sững sờ, nhìn đứng ở trong mưa, rất nhanh thì bị ướt tiểu cô nương. Lưu Hải dán vào trên trán, hai cộng lông ngựa đi xuống nhỏ nước, vẫn như cũ toét miệng cười.

Giờ khắc này, nàng nụ cười thật giống như không dọa người như vậy, là thuần chân, cùng Ngao Tiểu Bạch nụ cười như thế.

Đúng vậy, nàng thì có lỗi gì đâu?

"Ngu ngốc." Đường Tam Tạng nhẹ mắng một tiếng, chạy ra ngoài, một cái ôm lấy nàng, xoay người chạy vào sơn động.

"Nếu là hần tới lời nói, không sẽ tự mình vào sơn động ấy ư, nếu là dầm mưa bị bệnh làm sao bây giờ." Đường Tam Tạng ôm gấu Tiểu Bồ, đưa tay cời ra nàng đuôi ngựa, vén lên cạp sa đắp lên trên đầu nàng, cẩn thận lau đi nước đọng.

Nàng Tiểu Tiểu thân thể bị mưa xối một chút, đông giống như băng còn một dạng cánh tay đều có chút cứng ngắc, cái này khí trời chỉ mặc một cái không có tay áo tiểu váy, độ ẩm thân thể quả thực quá thấp.

"Nhưng là..." Gấu Tiểu Bồ gầy gù một chút, còn muốn nói chuyện.

"Không có nhưng là, trước thay quần áo, liền vừa mới người đem ra món đó." Đường Tam Tạng đem gấu Tiểu Bồ bỏ trên đất, chỉ một bên tiểu y phục, không cần suy nghĩ nói.

"Ồ." Gấu Tiểu Bồ nhìn Đường Tam Tạng một hồi lâu, găt đầu một cái, đưa tay cầm lên quần áo.

Đường Tam Tạng nắm một cái cò khô đi tới bên vách đá, cầm lên một tảng đá ở trên vách đá dùng sức hoa mấy cái, cò khô liền bị kia khen sao Hóa cho điểm sớm.

Trong sơn động đốt lên một đồng lửa, thoáng cái xua tan hắc ám cùng giá rét, ngồi ở bên cạnh đồng lửa Đường Tam Tạng đem hai khúc gỗ ném vào

đồng lửa, nhìn tóc rối bù, sắc mặt tái nhợt gấu Tiểu Bồ, mỉm cười ngoắc ngoắc tay.

Gấu Tiểu Bồ nhìn đồng lửa, có chút mừng rỡ, lại có chút sợ hãi, tay hướng màu đỏ ngọn lửa dò một chút tay, lại rất nhanh lùi về.

"Gấu Tiểu Bồ, tôi." Đường Tam Tạng lại nói một tiếng.

Gấu Tiểu Bồ do dự một chút, hay lại là hướng Đường Tam Tạng đi tới, bất quá trốn phía sau hăn, cẩn thận nhìn đồng lửa.

Đường Tam Tạng duỗi tay nắm lấy cánh tay nàng, đi phía trước nhẹ nhàng kéo một cái, ôm vào trong ngực, một đôi vú mới ở trên đồng lửa nướng một hồi ẩm áp đại tay cảm nàng lạnh giá tay nhỏ, bên trên có một ít hồng hồng nứt da cùng vết sẹo nhỏ, để cho người nhìn cảm thấy thương tiếc.

Gấu Tiểu Bồ sửng sốt, nhìn một chút tay mình, lại nhìn một chút đồng lửa, đập vào mặt lửa nóng cùng ẩm áp ôm trong ngực, là chưa từng có thể nghiệm, nàng có chút ngêch đầu lên nhìn Đường Tam Tạng, toét miệng cười một tiếng, "Tiểu trực đầu, ngươi có phải hay không Bồ Tát à?"

"Tại sao?" Đường Tam Tạng cười hỏi, tóc tóc gấu Tiểu Bồ còn chưa khô tóc.

Ta lúc trước thường thường nghe Quan Âm Thiền Viện đầu trực môn nói, Quan Âm Bồ Tát tốt nhất, cho nên thúc thúc là Quan Âm Bồ Tát, người cũng là Quan Âm Bồ Tát, cho nên mới đối với (đúng) Tiểu Bồ tốt như vậy." Gấu Tiểu Bồ nhìn chằm chằm Đường Tam Tạng con mắt, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Đường Tam Tạng sửng sờ, đặt ở bên cạnh đồng lửa tay bị ngọn lửa thổi sang, mới rút về, miệng động mấy lần, cũng không nói ra lời đến, yên lặng một hồi, mới đưa tay sờ một cái gấu Tiểu Bồ đầu, "Ta không phải là Quan Âm Bồ Tát, người vậy chú cũng không phải Quan Âm Bồ Tát, Quan Âm Bồ Tát so với chúng ta đều đẹp, cũng so với chúng ta được, nếu như người thấy nàng lời nói, cũng sẽ thích nàng."

"Thật sao? Ta đây thật có thể thấy nàng sao? Ta đây có thể mang bằng hữu của ta môn cùng đi gặp nàng sao?" Gấu Tiểu Bồ ánh mắt sáng lên, "Tiểu Bảo, tiểu đất, còn có Yên nhi." Vừa nói nắm lấy một bên búp bê, cao hứng lắc lư.

"Có thể, đều có thể." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, tâm lý lo lắng một giây đồng hồ, nếu như gấu Tiểu Bồ thấy Quan Âm Bồ Tát lời nói, có thể hay không cảm thấy thất vọng? Tên kia nhưng là không có chút nào đáng tin.

Đường Tam Tạng đưa tay giúp nàng phất đi búp bê bên trên đất sét, cho nàng ôm vào trong ngực, hai tay bao bọc nàng, ở bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Tiểu Bồ, có thể nói cho ta người một chút cùng cái đồ thúc thúc là tại sao biết sao?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đối phó tiện nhân, đánh 1 ngừng liền biết điều

Quan Âm Thiền Viện, một trận không biết vì sao lên lửa lớn cuốn bốn năm gian Thiện Phòng, mà nghe nói là trước nhất lửa cháy chỗ kia sân nhỏ, càng bị đốt thành đất trống.

Nếu không phải trên trời hạ xuống mưa lớn, sợ rằng bên cạnh kia san sát Thiện Phòng cũng phải gặp nạn, ngàn năm cổ tự thiếu chút nữa bị cho một mẻ lửa.

Từ trần trên chạy tới thôn dân cùng trong miếu hòa thượng xách thùng nước, đứng ở lạnh giá trong mưa, nhìn còn bốc khói Thiện Phòng, trên mặt trừ tro thuốc lá cùng nước mưa, đều có vẻ may mắn.

Mưa dần dần dừng.

"Làm sao biết lửa cháy đây? Quan Âm Thiền Viện đã đến mấy năm không đi qua nước chứ?" Một cái râu bạc trắng lão đầu véo một cái chòm râu lấy nước.

"Đúng vậy, hảo đoạn đoạn, làm sao lại thiêu cháy đâu rồi, cũng may Quan Âm Bồ Tát phù hộ, hàng như vậy một trận mưa lớn, nếu không có thể tệ hại." Một cái xách thùng nước lớn trắng hán cũng là gật đầu nói.

"Bên kia trong sân ở là Đại Đường dài lâu, sợ là ở không có thói quen, không cẩn thận rót dầu đèn, sợ rằng cũng không kịp trốn ra được." Một người tuổi còn trẻ hòa thượng lắc đầu một cái nói, một tấm thanh tú trên gò má nhuộm mấy đạo than đen, chính là Nghiễm Trí.

"Hòa thượng này thật vô lễ, tá túc ta Quan Âm Thiền Viện, còn đốt chúng ta năm tòa Thiện Phòng, coi như là đốt chết, cũng chết không có gì đáng tiếc."

Rộng rãi mờ đêm trong tay đại thủy hang hướng trên đất nặng nề để xuống một cái, rên một tiếng nói, chẳng qua là một đôi mắt nhưng là không dừng được hướng một bên kia đang lúc sân nhìn, không biết ở nhìn cái gì đó.

"Đúng vậy, hòa thượng này chứ không phải là bởi vì chàng vạng tối sự tình ghi hận trong lòng, cho nên cố ý đốt Thiện Phòng?" Một bên có một hòa thượng đồng ý đạo, rất nhanh còn lại hòa thượng cũng tiếp nhị liên tam đồng ý đến.

Mà những thôn dân kia những người nghe hòa thượng lời nói sau, cũng có nhiều chút thôn thức, xưng tụng đến Quan Âm Bồ Tát đồng thời, cũng ở đây lên án kia chưa từng gặp mặt Đường Triều hòa thượng.

Lúc này, một bên một ngôi đại điện trên xà nhà, một đạo thân ảnh ngồi chồm hổm ở bên trên, nhìn những hòa thượng kia cùng thôn dân, bĩu môi nói: "A, tên kia ở bên kia thật tốt ngủ đầu rồi, đám này đàn hòa thượng, đốt nhà mình Thiện Viện, còn muốn giả họa người khác, quả nhiên và còn chưa một cái tốt."

"Tối đa cũng chỉ có một." Không biết nghĩ đến cái gì, Tôn Ngộ Không lại thêm một câu, bất quá lập tức lại lắc đầu, "Không đúng, chính là một cái cũng không có." Nói xong thân hình thoát một cái, biến mất ở trên xà nhà, ở Thiện Phòng đang lúc hướng phòng khách nhẩy đi.

Thiện Phòng lửa cháy, toàn bộ tự miếu cũng trở nên bắt đầu làm náo lên, Tự Nhiên cũng đánh thức nàng, bất quá Ngao Tiểu Bạch ngược lại ngủ an ổn, một bên trong căn phòng Đường Tam Tạng cũng không có động tĩnh, cho nên hẳn liền chính mình tới xem một chút náo nhiệt.

Đẩy cửa phòng ra, Tôn Ngộ Không đồng tử đột nhiên co rút lại, vốn nên nằm ở trên giường Ngao Tiểu Bạch, lúc này lại không bóng dáng.

Ngao Tiểu Bạch nhát gan, nghe được yêu quái tin đồn sau, càng là sợ không được, coi như tỉnh lại cũng không khả năng chạy đến bên ngoài đi, trừ phi là chạy đến cách vách đi.

Đi tới cách vách phòng khách, còn không chờ Tôn Ngộ Không đẩy cửa, khep hờ môn liền bị một trận gió thổi ra, trong căn phòng lạnh tanh, một bóng người cũng không có, hơn nữa hẳn là không người tốt một hồi.

Tôn Ngộ Không sắc mặt thoáng cái liền âm trầm xuống, vừa sải bước vào cửa trong, quét nhìn liếc mắt căn phòng, ánh mắt rơi ở một bên hành lý bên trên, Tăng Y hành lý bị tùy tiện ném đầy đất, liếc mắt quét tới, hết lần này tới lần khác chẳng qua là thiếu một bộ Ngao tiểu bạch y phục, vậy hay là ít ngày trước trải qua một cái trấn nhỏ lúc Đường Tam Tạng cho nàng làm theo yêu cầu.

"Đều đi thi sao?" Tôn Ngộ Không siết quả đấm, cau mày, nàng đối với (đúng) Đường Tam Tạng ngược lại không quá lo lắng, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng là có thể một cước đạp bay Cự Linh Thần, tuyệt đối không phải phở thông yêu quái có thể đối phó.

Nhưng là Ngao Tiểu Bạch thì bất đồng, nàng nhưng là ngay cả một người bình thường kim giáp Thiên Bình đều sợ, nếu là rơi vào ở trong tay người khác, cùng một cái năm tuổi tiểu cô nương cũng kém không nhiều lắm, nhiều nhất là khóc khỉ lực sẽ càng nhiều một chút.

Nàng đi ra ngoài mới một hồi, mà Đường Tam Tạng hẳn không ở trong căn phòng này một hồi lâu, Ngao Tiểu Bạch sợ rằng không có cùng với hẳn.

"Xấu xí hòa thượng, nhất định là hẳn." Tôn Ngộ Không tay tại trong tóc khê vổ, Kim Cô Bồng đã là xuất hiện ở trong tay, giậm chân một cái,

Nhảy lên Căn Đầu Vân, hướng hậu viện bay đi.

Kia xấu xí hòa thượng vừa thấy Ngao Tiểu Bạch, nước miếng đều phải chảy ra, nhất định là thích Tiểu Bạch loại này tiểu cô nương cảm thú. Hơn nữa hẳn nghĩ (muốn) độc chiếm cả sa, cho nên mới để cho Nhân Hóa đốt Thiện Phòng, muốn đốt chết Đường Tam Tạng, sau đó thừa dịp nàng lúc rồi đi sau khi tộm đi Ngao Tiểu Bạch.

Tôn Ngộ Không ở trong lòng suy nghĩ, bộc phát đốc định ý nghĩ của mình, cũng không biết Đường Tam Tạng lúc này chạy đi đâu, đến một cái lúc máu chột liền biến mất.

"Không đúng, ta tại sao lúc này sẽ nhớ hẳn?" Tôn Ngộ Không đột nhiên dừng lại Căn Đầu Vân, có chút tức giận đất dậm chân một cái, "Căn bản không yêu cầu hẳn, hẳn không có chút nào trọng yếu."

Này sẽ đến cứu hỏa trăm họ cũng còn không trở về, bị chúng hòa thượng dẫn đi hậu viện thiên điện, phòng bếp nấu canh gừng, điểm hai nhóm hỏa, để cho mọi người trước nướng hơ lửa ấm áp thân thể.

"Xấu xí hòa thượng, đem ta sư muội giao ra, nếu không ta hủy đi ngươi này ngôi miếu đồ nát!" Lúc này, một tiếng nùng nịu từ trên bầu trời truyền tới, rõ ràng truyền vào trong điện trong tai mọi người, trên mặt mọi người đều có vẻ kỳ quái.

Mấy cái hòa thượng bó đuốc, chạy ra điện đến, nhìn giẫm đạp ở trên mây, da lóc tóc Tôn Ngộ Không, biến sắc.

"Kia đã cô nàng, ngươi rốt cuộc là phương nào yêu quái, lại dám bêu xấu sư phụ ta, sư phụ ta khi nào bắt sư muội của ngươi, đừng ngậm máu phun người! Đợi một hồi Quan Âm Bồ Tát hiển linh, định đưa ngươi tại chỗ trấn áp." Rộng rãi mưu xách cây đuốc, lớn tiếng quát mắng, trên mặt không có chút nào sợ hãi về.

Một bên Nghiễm Trí cũng là thanh âm hơi trầm xuống đạo: "Cô nương, mặc dù không biết sư muội của ngươi đi nơi nào, bất quá còn xin tự trọng, Phụng Trượng đại sư đức cao vọng trọng, không thể qua loa mưu hại."

Lúc này, trong điện chúng hòa thượng cùng trăm họ cũng đi không ít đi ra, nhìn Phi ở trên trời Tôn Ngộ Không, đều là sắc mặt đại biến.

"A, nàng làm sao biết Phi? Chuyện này... Đây sẽ không là yêu quái đi, chẳng lẽ chính là nàng đem trẻ nít bắt đi."

"Nhất định là, cái gì Đường Triều hòa thượng, nguyên lai đều là yêu quái, cũng còn khá kia Yêu Tăng bị hỏa thiêu chết, bây giờ này nữ yêu tới vu hãm Phương Trượng."

"Cứu Khổ Cứu Nan quan thế âm bồ tát, mau mau hiển linh, thu yêu quái này đi, mau cứu ta vậy cũng thương cháu gái a, Yên nhi, Yên nhi a!" Một người vợ bà trực tiếp quỳ xuống đất, không ngừng dập đầu đến đầu.

"Yêu cầu Bồ Tát hiển linh, thu yêu quái này đi!" Hoa lạp lạp thoáng cái, toàn bộ người cũng quỳ xuống đất, dập đầu đến đầu, không ngừng lạp lại đến những lời này.

"Ngu xuân, Quan Âm kia nữ nhân ngọc thấy ta đều phải chạy." Đứng ở Cân Đầu Vân bên trên Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, trong tay Kim Cô Bổng thoáng cái đưa dài một trượng, một gậy nện ở thiên điện trên nóc nhà.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, thiên điện nóc nhà cuối cùng bị một gậy này trực tiếp đập bay, không biết ép sập bao nhiêu ngói Thiện Phòng, rộng rãi thiên điện, thoáng cái chỉ còn lại mấy lần vách tường cùng mấy cây tàn đoạn cây cột, lộ ra cực kỳ buồn cười.

Vốn là huyền não đám người trong nháy mắt hoàn toàn tỉnh mạch, mọi người quay đầu liếc mắt nhìn không nóc nhà thiên điện, lại nhìn về phía Tôn Ngộ Không lúc, đã là mặt đầy vẻ sợ hãi, một câu lời cũng không dám lại nói.

"Đối phó tiện nhân, quả nhiên vẫn là đánh một trận liền có thể, đáng tiếc tên ngu ngốc kia không tin." Tôn Ngộ Không bĩu môi một cái nhẹ nói đạo, trong tay Kim Cô Bổng xuống phía dưới để xuống một cái, ở một cái tiểu hòa thượng trên đầu bên nửa thước dừng lại, lạnh lùng nói: "Kia xấu xí và vẫn còn nơi nào?"

Tiểu hòa thượng kia nhìn trên đỉnh đầu khổng lồ Kim Cô Bổng, cả người run lên, trực tiếp bị sợ đi tiểu, chiến chiến nguy nguy đưa ngón tay ra, hướng phía sau một tòa đơn độc sân nhỏ chỉ đi, "Vậy, nơi đó..."

"Im miệng!" Rộng rãi mưu biến sắc, quát lên.

Tôn Ngộ Không đánh Cân Đầu Vân hướng tòa tiểu viện kia bay đi.

Rộng rãi mưu một cước đạp ngã tiểu hòa thượng kia, trong tay xách một cây gậy to, hướng sân nhỏ chạy như điên, vừa chạy la lớn: "Yêu Nữ, ngươi có bản lĩnh hướng ta đến, đừng động sư phụ ta!"

"Sư huynh, vậy phải làm sao bây giờ?" Chúng hòa thượng đều không chú ý, vây quanh Nghiễm Trí, có chút hốt hoảng hỏi. Chúng trăm họ cũng đều nhìn Nghiễm Trí, trong ngày thường cũng rất được hấn chiếu cố, đối với hấn rất là kính yêu, cho nên tới nay mới có thể chạy tới cứu hỏa.

Nghiễm Trí nhìn mọi người, sắc mặt ngưng trọng đất nắm quyền nói: "Xin mọi người đi theo ta, ta không tin sư phụ là người như vậy, nhất định là đàn bà này vu hãm"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tựa hồ 1 cắt cũng chứng có xác thật

Nghiễm Trí vung cánh tay hô lên, vốn là uể oải mọi người, giống như là thoáng cái thấy Thụ Quang, đều là ánh mắt sáng lên.

"Đúng, phở Huyền đại sư đức cao vọng trọng, không thể nhìn hấn bị Yêu Nữ đánh chết."

"Chúng ta phải bảo vệ Phương Trượng đại sư, chúng chí thành thành, định có thể mời xuống quan thế âm bồ tát!"

Chúng người nói lớn tiếng, giống như là tự cấp với nhau bơm hơi, lại cũng không dám nhìn nữa tòa kia không nóc nhà thiên điện.

Nghiễm Trí cầm lấy một cái cây đuốc, trước hướng sân nhỏ phương hướng đi tới, mọi người do dự một chút, nhìn Nghiễm Trí bóng lưng, cũng lục tục đuổi theo.

Mà bên kia, Tôn Ngộ Không đã là đến tòa kia so với chung quanh Thiện Phòng lớn hơn nhiều trên khu nhà nhỏ một bên, trong phòng còn điểm đèn, xuyên thấu qua lụa mỏng, có thể thấy một đạo nhân ảnh ngồi ở trước cửa sổ.

"Xấu xí hòa thượng, đưa ta sư muội tới!" Tôn Ngộ Không lạnh giọng quát lên, giơ tay lên một cơn, nhà nóc nhà đã là Phi, bốn bề tường gỗ ầm ầm sụp đổ.

Vốn là tinh xảo sân nhỏ, trong nháy mắt một mảnh hỗn độn, chỉ còn lại bảy tám cái tủ quần áo, một giường lớn cùng một cái bàn gỗ.

Phổ Huyền ngồi ở trước bàn, trong tay còn bung món đồ cầm lan cả sa, trên bàn một ngọn đèn dầu lóe lên mấy cái, cuối cùng không có tắt, tấm ảnh đất cả sa quang mang chớp diệu, ở nơi này đêm tối bộc phát nổi bật.

"Mặc dù tiểu cô nương kia đáng đáp khả ái, bất quá nàng quả thật không ở chỗ này của ta." Phổ Huyền giống như là có chút hậu tri hậu giác, ngẩng đầu lên nhìn Tôn Ngộ Không, lắc đầu một cái nói, thần tình trên mặt ngược lại hiếm thấy đứng đắn.

Bất quá, liền sau đó một khắc, hắn đem cả sa để xuống một cái, vỗ bàn lớn tiếng la lên: "Mặc dù ta đáng đáp kỳ quái điểm, nhưng ta nói thế nào vừa làm ba trăm năm Phụng Trọng a, ngươi làm sao có thể đem ta cùng bất cóc tiểu cô nương thô bỉ người đặt chung một chỗ đâu rồi, đây hoàn toàn là bêu xấu! Bêu xấu a!" Nhìn đáng đáp thật đúng là tức giận.

"Yêu Nữ, đừng nghĩ động sư phụ ta!" Lúc này, rộng rãi mưu cũng chạy tới, ngăn ở phổ Huyền trước người, hai tay nắm to cở miệng chén gậy to, nhìn Tôn Ngộ Không, tức giận không bỏ đạo.

Tôn Ngộ Không nhìn kia che chở phổ Huyền rộng rãi mưu, khẽ nhíu mày, cho dù biết nàng có thể một gậy đập bay nóc nhà, cũng chút nào không tránh né sao? Trên đời tại sao có thể có ngu xuẩn như vậy người?

Chần chờ một cái chớp mắt, trong tay nàng Kim Cô Bổng hạ xuống, lại không rơi vào rộng rãi mưu trên người, chẳng qua là một bên tủ quần áo thoáng cái tất cả đều nổ tung, bên trong mấy trăm cái cả sa cùng Tăng Y đầy trời bay loạn.

Mà lúc này, Nghiễm Trí mang theo chúng hòa thượng cùng trăm họ cũng đứng lúc chạy tới, chúng trong tay người cây đuốc chiếu sáng một mảng lớn, nhìn đầy trời bay loạn cầm tú cả sa, đều là há to mồm.

Một bộ quần áo vừa vụn rơi vào trước mặt mọi người, Nghiễm Trí cây đuốc đem hướng trên đất chiếu một cái, mọi người thò đầu nhìn, đều là khẽ hô một tiếng, trong lúc nhất thời trở mặt nhìn nhau.

Trên đất rõ ràng là một món màu xám tiểu áo bông, nhìn cách thức hẳn là bốn năm tuổi trẻ nít xuyên, ống tay áo còn kẻ hờ đến một cái màu đỏ con bướm nhỏ. Mà bộ quần áo này cuối cùng từ Phụng Trọng trong tủ treo quần áo bay ra ngoài.

"Chuyện này... Đây là ta Yên nhi quần áo a." Trong đám người nện đi ra cái lão thái, lão đạo chạy đến, bị một tảng đá vấp phải, thoáng cái té xuống đất, đầu đập đầu ra máu, bất quá trong tay còn chặt siết chặt món đồ tiểu áo bông, lập tức liền khóc lên đến, "Đây là nàng ném ngày đó xuyên, này con bướm hay là ta kẻ hờ, ta đáng thương Yên nhi a, người đi đâu a!"

"Đây là chuyện gì xảy ra? Thế nào Phụng Trọng trong tủ treo quần áo sẽ có Yên nhi quần áo? Chẳng lẽ..." Râu dài lão đầu kinh nghi nói, nói xong lời cuối cùng, không khỏi nhìn về phía kia đứng ở rộng rãi mưu sau lưng phổ Huyền.

"Nơi này còn có một cái." Có người cầm lên một món tiểu y phục.

"Nơi này cũng có, không đúng, này này tốt như năm đó ta biến mất em gái quần áo, làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này!" Một cái to con Đại Hán nhặt lên một món tiểu váy, kinh hô.

Rất nhanh, mọi người liền nhặt được mười mấy món tiểu y phục, có mới tình bạn cố tri, đều là bốn năm tuổi trẻ nít xuyên, còn có chừng mấy cái bị nhận ra, là trước kia biến mất hài tử quần áo.

"Yên nhi, ta Yên nhi a..." Đã bị đỡ dậy Vương bà ôm tiểu áo bông, khóc ruột gan muốn đứt đoạn, trên trán máu tươi chảy qua gò má, rơi vào áo bông bên trên,

Choáng váng mở thành một đóa tro đen hoa.

"Hắn, nhất định là hắn bắt đi ta Yên nhi, mỗi lần đến trong miếu hắn đều cho Yên nhi đường ăn, mỗi lần đều phải ôm nàng chơi đùa thật lâu..." Vương bà đột nhiên dừng lại tiếng khóc, đưa tay chỉ phổ Huyền, lão đạo từng bước một tiến về phía trước đi tới, "Ngươi trả cho ta Yên nhi, ngươi trả cho ta Yên nhi!"

"Đúng, em gái không mấy ngày trước, mẹ ta còn mang theo nàng đã tới trong chùa, vẫn cùng ta nói Phụng Trọng cho nàng đường ăn. Ta em gái quần áo tại sao lại xuất hiện ở nơi này, người nói cho ta biết!" Trắng hán kia chặt siết chặt trong tay tiểu y phục, hướng phổ Huyền đi tới.

"Chẳng lẽ cô gái kia nói là thật, phổ Huyền Phụng trọng thật chính là chỗ này nhiều chút tuổi nhỏ đứa bé mất hắc thủ sau màn, chẳng lẽ hắn thật ăn trẻ nít sao?" Một người thanh niên hòa thượng có chút sợ hãi nói.

"Bất cái đó ăn thịt người yêu quái, mấy năm nay chúng ta đều bị lừa gạt, người làm sao có thể có thể sống ba trăm tuổi, hắn khẳng định chính là ăn trẻ nít mới có thể trường sinh bất lão!" Trong đám người, không biết ai kêu một tiếng, vốn đã quần tình phần chân đám người trong nháy mắt đập nổi, ầm ầm

hướng phở Huyền trào lên đi, hận không được sinh đậm thịt.

Rộng rãi mưu xoay người nhìn phở Huyền Nhất mắt, trong mắt tuy có vẻ khiếp sợ, nhưng là không chút do dự nói: "Su phụ, người trước đi, để ta ở lại cản bọn hắn!"

Phở Huyền nhìn hướng chính mình vọt tới tức giận đám người, giống như là bị sợ ngốc một dạng không nhúc nhích, biểu tình cũng có chút đờ đẫn.

Tôn Ngộ Không tay khẽ vẫy, bàn kia bên trên cầm lan cà sa cùng một khối vải xám đã là rơi vào trong tay nàng, bị nàng kết thành một cái bọc đeo ở sau lưng, dưới chân Cân Đầu Vân vừa thu lại, người đã là rơi vào phở Huyền bên người, lạnh lùng nói: "Thấy ta muội ở đâu?"

"Ta không biết." Phở Huyền nhìn Tôn Ngộ Không, lắc đầu một cái.

"Yêu Nữ, đều là người vu hãm su phụ ta, đi chết đi!" Rộng rãi mưu gầm lên một tiếng, trong tay gậy to ngang qua hướng múa vô ích đập tới.

"Dài dòng." Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, nói chân một cước, rộng rãi mưu trong tay to cỡ miệng chén còn gỗ liền bị đập thành hai khúc, mà rộng rãi mưu cũng bay ngược, nện vào bên cạnh một gian Thiện Phòng.

"Kia những y phục này là thế nào tới?" Tôn Ngộ Không chỉ những người đó cầm trên tay quần áo.

"Ta cũng không biết." Phở Huyền như cũ lắc đầu.

Tôn Ngộ Không sắc mặt bộc phát lạnh, "Người không sợ chết?"

Phở Huyền lắc đầu một cái, lộ ra vẻ tươi cười, "Nếu là không sợ chết, cũng sẽ không sống lâu như thế."

"Nói cho ta biết su muội ở nơi nào, ta cho người thống khoái, nếu là không nói, những người đó sẽ cắn chết người." Đường Tam Tạng nắm thật chặt Kim Cô Bổng, mặt đất cũng đang khẽ run.

"Ta thật không biết, tiểu cô nương kia rất khả ái, hy vọng người có thể tìm được nàng." Phở Huyền vẫn lắc đầu.

"Đừng đụng su phụ ta!" Một bên Thiện Phòng phá động trong lao đảo lao ra một đạo thân ảnh, nắm trong tay đến một viên không biết từ chỗ nào sờ tới đá, hướng Tôn Ngộ Không đánh tới.

Tôn Ngộ Không cũng không quay đầu lại một cước đá ra, đá hóa thành phấn tiết, rộng rãi mưu lần nữa bay rót ra ngoài, tiến đụng vào Thiện Phòng, phát ra oanh nhất thanh muện hưởng.

"Này đứa nhỏ ngốc." Phở Huyền liếc mắt nhìn Thiện Phòng, than nhẹ một tiếng, lộ ra mấy phần vẻ thương hại.

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bổng vừa thu lại, nghiêng đầu liếc mắt nhìn đã đến sau lưng mọi người, "Ta đem này ngôi miếu đồ nát đào ba thước đất, cũng sẽ tìm được thầy ta muội, bất quá, người trước cho người hành động trả giá thật lớn đi." Nói xong bay lên trời.

Tức giận đám người trong nháy mắt bao phủ phở Huyền, quả đấm, chân, miệng, chỉ cần là có thể sử dụng bên trên, tất cả đều hướng kia ngời xếp bằng xuống phở Huyền trên người chăm sóc.

Tôn Ngộ Không đứng lơ lửng giữa không trung, ánh mắt rơi ở một bên Nghiễm Trí trên người, có chút đông lại một cái, hắn đứng ở một bên, giống như người đứng xem một dạng ổn định mà hờ hững.

Mà bên kia Thiện Phòng chỗ lỗ hồng, một đạo thân ảnh, một bên ho ra máu, vừa hướng bên ngoài bò tới, trong miệng ôi ôi kêu: "Đừng... Đánh... Su phụ ta..."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tại hắn trong chuyện xưa, ta hắn là...

Phở Huyền bề tan tành trong tù treo quần áo, bay ra mười mấy cái trẻ nít quần áo, hơn nữa cũng lúc trước biến mất trẻ nít, mấy trăm năm qua thu sơn trấn trên ăn trẻ nít yêu quái truyền thuyết, tựa hồ thoáng cái liền bị giải khai.

Đã từng được tôn trọng Phương Trượng đại sư, biến thành ăn trẻ nít Trường Sinh yêu quái, tức giận đám người, cái kinh đất lở xé đã không thấy được bóng người cái đó Lạp Tháp hòa thượng.

Máu tươi, vải vụn, xen lẫn nước mắt cùng nước miếng, cây đuốc rơi trên mặt đất, Quan Âm Thiền Viện các hòa thượng mặt đầy kinh ngạc đứng ở một bên, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Quan Âm Thiền Viện danh dự coi là là hoàn toàn hủy, sợ rằng sau ngày hôm nay, thu sơn trấn trên mọi người cũng sẽ không bao giờ tới tế bái, chỗ ngồi này phở Huyền tự tay xây lại Quan Âm Thiền Viện, tựa hồ cũng bị hấn một tay hủy diệt.

Nghiêm Trí trong tay còn nắm cây đuốc, trên mặt không nhìn ra biểu tình, giống như là bị sợ ngây ngô, hoặc như là đang nhìn cùng mình không có chút quan hệ nào sự tình.

"Sư Thúc, chúng ta có muốn hay không trốn à?" Một cái tiểu hòa thượng tay chân đều run rẩy, nhìn Nghiêm Trí, có chút kinh hoàng thất sắc hỏi.

Còn lại chúng hòa thượng biểu hiện trên mặt cũng đều không khác mấy, nếu như bị liên lụy vào ăn thịt người chuyện, đây chính là một trăm thanh khó cãi, sợ là phải bị một cây đuốc đốt chết.

Nghiêm Trí nghiêng đầu, liếc mắt nhìn tiểu hòa thượng kia, lại vừa là nhìn trung hòa còn, trên mặt không có chút nào vẻ bối rối, lắc đầu nói: "Trốn cái gì? Sai là sư phụ, không phải chúng ta. Nếu chúng ta không sai, tại sao phải chạy trốn?"

Mọi người thấy nhìn đã không thấy được bóng người phở Huyền, lại nhìn một chút Nghiêm Trí, con mắt đều là sáng lên, nói chuyện lúc trước tiểu hòa thượng hô hấp dồn dập mấy phần, cứng cổ nói: "Đúng, chúng ta không ăn thịt người, ăn thịt người là Sư Tổ, Sư Tổ là yêu quái, chúng ta hấn đem yêu quái đốt chết!"

"Đúng, chúng ta là hòa thượng, không phải là yêu quái!"

"Hấn không phải là Sư Tổ, nhất định là yêu quái đem Sư Tổ ăn, sau đó biến thành hấn đáng về."

Chúng hòa thượng trong mắt giống như là xuất hiện ánh sáng, ngơ ngác một lời ta một lời nói.

"Là còn sống, cho nên có thể nói ra vô si như vậy từ chối sao?" Tôn Ngộ Không nghe chúng hòa thượng lời nói, liếc mắt nhìn bị phở Huyền, từ đầu đến cuối cũng không có thấy hấn phản kháng một chút, thậm chí ngay cả tránh né cũng không có.

"Nghiêm Trí Sư Thúc, người đang ở đây thôn dân trong lòng địa vị cao quý, không bằng người tới làm Phương Trượng đi, chỉ có người mới có thể cứu Quan Âm Thiền Viện." Một bên một người trung niên hòa thượng nhìn Nghiêm Trí, mặt đầy khao khát nói.

"Chuyện này..." Nghiêm Trí trên mặt lộ ra mấy phần do dự về.

"Đúng vậy, Nghiêm Trí đức cao vọng trọng, không có người nào so với người thích hợp hơn làm Phương Trượng."

"Nghiêm Trí sư đệ, người cũng không cần từ chối, chuyện này không phải là người không thể kết, sau này người chính là chúng ta Quan Âm Thiền Viện Phương Trượng."

Lại vừa là có mấy cái hòa thượng lên tiếng đồng ý, chúng hòa thượng đều là gật đầu, không có người nào phản đối. Bây giờ Quan Âm Thiền Viện đại đa số hòa thượng đều đã ở chỗ này, mọi người gật đầu một cái, chuyện này liền không sai biệt lắm coi là quyết định.

Nghiêm Trí nhìn mọi người, giống như là quyết định, nắm chặt quả đấm đạo: "Được, nguy nan ngay đầu, ta cũng không chậm lại, vậy thì do ta tạm thay mặt Phương Trượng chức, đợi đến lần này chuyện, lại do mọi người đề cử mới Phương Trượng."

"Xin chào Phương Trượng đại sư." Lúc trước đề nghị trung niên kia hòa thượng thứ khom người một cái la lên.

"Xin chào Phương Trượng đại sư." Chúng hòa thượng cũng là cùng kêu lên.

Nghiêm Trí gật đầu một cái, xoay người, khoe miệng hơi nhếch lên, rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, hướng tức giận đám người đi tới.

"Các hương thân, mọi người trước dừng lại, đánh lại, hấn coi như chết." Nghiêm Trí hướng về phía chúng người lớn tiếng nói.

Nghiêm Trí ngày thường tiếp đãi tới chùa trong dâng hương khách hành hương, đối đãi người hiền hòa, rất được kính yêu kính trọng, cho nên nghe được hấn nói chuyện, mọi người cũng dần dần dừng tay.

"Nghiêm Trí, yêu quái này ăn ta em gái, chẳng lẽ người muốn bao che hấn sao?" Một cái to con Đại Hán một cái nhắc lên phở Huyền, hốc mắt phiếm hồng mà quát.

Lúc này phở Huyền, một thân cà sa cùng Tăng Y đã bị xé thành mảnh nhỏ, trên một gương mặt tràn đầy bầm đen cùng máu tươi, ngay cả lỗ tai đều bị cắn nửa con, nhìn cực kỳ thê thảm.

Mọi người thấy Nghiêm Trí,

Trần đầy tức giận trong mắt có địch ý.

Nghiêm Trí nhìn phở Huyền Nhất mắt, tay run một chút, sắc mặt nhưng là chút nào không biến, nhìn mọi người lác lác đầu nói: "Yêu quái này ăn sư phụ ta, lại mặc vào thành hán bộ đáng ở tại trong chùa nhiều năm, giết hại không biết bao nhiêu hài tử, hôm nay mọi người tề lực đem hán tóm lấy, thật sự là lớn công đức một món."

"Bất quá mấy năm nay mất tích hài tử rất nhiều, thu sơn trấn lòng người bàng hoàng, nếu hôm nay đã bắt yêu quái này, không thể liền khinh địch như vậy giết hán, chờ đến ngày mai cho đòi trên thị trấn các hương thân đến trong chùa, đưa hán tội vạch trần, sau đó sẽ đối với hán trừng phạt, còn thu sơn trấn một cái lăng lạnh cần khôn!"

Mọi người nghe vậy, nhìn nhau một chút, lại vừa là nhìn một chút phở Huyền, có chút do dự.

"Ta cảm thấy được (phải) Nghiêm Trí sư phụ nói đúng, yêu nghiệt này gieo họa ta thu sơn trấn mấy trăm năm, phải chết có thể ngay trước mọi người giết hán, cũng có thể cáo úy những đứa trẻ kia trên trời có linh thiêng." Cái đó râu dài lão đầu đi ra, gật gật đầu nói.

Lão đầu này ở trong trấn bồi phận rất cao, tại chỗ phần nhiều là hán Tôn bối, thấy hán cũng nói như vậy, không ít người cũng gật đầu một cái.

"Được, đã như vậy, vậy liền đem hán trước giam lại, ngày mai lại đốt yêu nghiệt này." Kia xách phở Huyền trắng hán gật gật đầu nói.

"Thả... Buông ra... Thả ta..." Chẳng biết lúc nào leo đến bên này rộng rãi muru ôm lấy đại hán kia một cái chân, một đôi tay bên trên tràn đầy máu tươi, đầy máu con mắt nhìn chăm chăm phở Huyền, ánh mắt như cũ không biến.

"Cút ngay, này ngu xuẩn hòa thượng hơn phân nửa cũng là yêu quái, ngày mai đồng thời đốt đi." Trắng hán kia một cước đạp lộn mèo rộng rãi muru, mặt đầy chán ghét nói.

Nghiêm Trí liếc mắt nhìn rộng rãi muru, gật đầu một cái, không nói gì.

"Rốt cuộc giấu ở nơi nào?" Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn đã bị giây cò buộc lại phở Huyền cùng rộng rãi muru, đánh Cân Đầu Vân ở Quan Âm Thiền Viện trong chuyện.

Ngao Tiểu Bạch mặc dù nhất gan, nhưng thân là Long Tộc, hơn nữa có vương tộc huyết mạch, thật ra thì cũng không yếu, muốn là đụng phải nguy cơ sinh tử, nhất định có thể hóa thành long hình, Quan Âm Thiền Viện lại lớn như vậy, muốn giấu Nhất Điều Long cũng không dễ dàng.

"Ngao Tiểu Bạch không biết bị giấu ở nơi nào ngủ, tên kia cũng không biết chạy đi đâu?" Đứng ở chính điện nóc nhà, Tôn Ngộ Không nhìn bốn phía, tâm lý có chút bận tâm Ngao Tiểu Bạch sau khi, cũng có chút ngạo nghễ, "Cái gì ăn thịt người yêu quái, chẳng qua chỉ là nhân tính, còn chưa phải là bị ta một người đã bắt đi ra, các loại (chờ) tên kia trở lại nhất định sẽ cảm giác mình vô dụng đi."

...

Ăn trẻ nít yêu quái bị bắt tin tức trong một đêm liền truyền khắp thu sơn trấn, liền đối phụ cận mấy ngôi trấn nhỏ cũng đều nghe nói chuyện này, không biết bao nhiêu người nhà một đêm chưa ngủ, lẫn nhau ôm khóc đến trời sáng.

Sáng sớm ngày thứ hai, lục tục đã có người chạy tới Quan Âm Thiền Viện, đến trưa thời điểm, Quan Âm Thiền Viện trong cửa cái đó đại viện đã đứng đầy người.

Thu sơn trấn cùng phụ cận hai cái cũng ném không ít hài tử trong trấn nhỏ người hầu như đều đến, chân có mấy ngàn người số, trên đầu không ít người quần vải trắng, thần sắc đau buồn, bầu không khí có chút khàn trương cùng tức giận.

Trong sân, lúc này dùng mấy cái bàn vuông hợp lại cùng nhau, dựng một đơn sơ sà n gỗ, một bên có hai cái cao nửa trượng cùi chát, trung gian đứng thẳng cái Thập Tự giá gỗ, phở Huyền cùng rộng rãi muru bị trói ở trên kệ gỗ.

Rộng rãi muru trong miệng bị nhét một khối vải rách, máu me đầy mặt, uống công giấy dựa thân thể, ánh mắt từ đầu đến cuối định ở một bên phở Huyền trên người.

Phở Huyền so với rộng rãi muru còn thê thảm hơn mấy phần, bất quá chòm râu Lạp Tháp trên mặt không có chút nào về sợ hãi, bầm đen con mắt nhỏ hơi híp, cố gắng ngẩng đầu nhìn thái dương, giống như là muốn vừa ý một lần cuối cùng.

Trên người hai người bị ném rất nhiều đá, hột gà thối cùng lạn thái điệp, nếu như không phải là Quan Âm Thiền Viện các hòa thượng đang cố gắng khuyên, những người này sợ rằng đã xông lên phía trước đem hai người kia xé thành mảnh nhỏ.

Nghiêm Trí đi lên băng ghế leo lên bàn, hai tay hư ép, lớn tiếng nói: "Các phụ lão hương thân, mọi người trước yên lặng một chút, ta biết mọi người tâm lý thống khổ và tức giận, cũng biết mọi người hận không được ăn sống yêu quái này, hôm nay, liền để ta làm nói cho mọi người, yêu quái này mặc vào toa thuốc trượng bộ đáng, làm gì thương thiên hại lý chuyện."

Trong sân dần dần an tĩnh lại, tất cả mọi người nghe nói đêm qua là Nghiêm Trí dẫn mọi người bắt yêu quái kia, cho nên đối với hán rất là cảm kích cùng tôn kính.

Tôn Ngộ Không ngồi ở một bên lão hòe thụ chạc cây bên trên, căn một cái không biết từ nơi nào hái tới đào, nhìn bên dưới mọi người. Nàng đối với

(đứng) Nghiễm Trí ẩn tượng cũng không tệ lắm, cho nên lười dính vào Quan Âm Thiền Viện trong chuyện.

Ngao Tiểu Bạch nàng không có tìm được, bắt quá nàng cảm thấy Đường Tam Tạng nhất định có thể tìm tới, cho nên chỉ có thể trước chờ.

Nghiễm Trí thấy mọi người an tĩnh lại, thần sắc trầm nhiên đất chỉ phở Huyền nói: "Phở Huyền Phương trượng chẳng biết lúc nào bị yêu quái này ăn, lão này lấy Phương Trượng thân phận ở tại trong chùa. Đêm qua hắn từ quần áo bị Đại Đường Thượng Sư đồ nhi đập ra, bên trong có mấy chục cái trẻ nít quần áo, tất cả là trước kia mất tích hài tử quần áo, lúc này mới vạch trần hắn mặt mũi thực."

Mọi người dưới đài nghe vậy, đều là con mắt một đồ, trong miệng tức giận mắng, đám người vọt về phía trước, đem mấy cái Quan Âm Thiền Viện hòa thượng cũng đẩy ngã, trong tay còn lại đá trứng gà cũng là một tia ý thức đập lên.

Nghiễm Trí giơ tay lên, tỏ ý mọi người an tâm một chút, chờ đến mọi người thanh âm nhỏ dần sau khi, lúc này mới tiếp tục nói: "Yêu quái này trời sinh tính tham lam, đêm qua thấy lớn Đường Thượng Sư cả sa quý báu, muốn chiếm làm của mình, cuối cùng sai sử rộng rãi mưu lửa đốt Đại Đường Thượng Sư Thiện Phòng. Đêm qua lửa lớn chính là vì vậy mà lên, đáng thương kia Đại Đường Thượng Sư không có thể trốn ra được, bị đốt chết tươi."

Mọi người thấy liếc mắt ngồi ở thụ nha bên trên Tôn Ngộ Không, có chút cảm kích, lại cảm thấy có chút đáng thương, lại nhìn về phía phở Huyền cùng rộng rãi mưu, về mặt bộc phát tức giận.

Bị trôi ở trên kệ gỗ ngạch rộng rãi mưu, trừng hai mắt nhìn Nghiễm Trí, đột nhiên mãnh liệt giãy giụa, vai u thịt bắp gỗ cuối cùng phát ra kéo kẹt âm thanh, bị phá vải chặn lại miệng phát ra tiếng ô thanh âm, giống như là muốn nói điều gì.

Nghiễm Trí không có để ý rộng rãi mưu, siết quả đấm, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ giận dữ, thanh âm khàn khàn nói: "Kia Đại Đường Thượng Sư khác một người học trò bất quá bốn tuổi, đêm qua trời mưa lúc, ở trong phòng không thấy, nhất định cũng bị yêu quái này cho ăn! Mấy trăm năm nay đến, rơi vào trong tay hắn bị giết hại ăn trẻ nít không biết có bao nhiêu, quả thực tội ác tày trời, chết vạn lần không chuộc!"

"Đốt chết hắn! Đốt chết hắn!"

Mọi người giơ quả đấm, cùng kêu lên kêu, thanh thế cực lớn, trong mắt lửa giận giống như thực chất.

Mấy trăm năm qua không ngừng ác mộng, mất đi hài tử to lớn thống khổ, giờ khắc này cũng hóa thành đối với (đứng) phở Huyền căm ghét.

Nghiễm Trí ánh mắt quét qua dưới đài tức giận đám người, nhìn phở Huyền cùng rộng rãi mưu, khóe miệng QQ bên trên Dương, trầm giọng nói: "Đốt lửa!"

Hai cái hòa thượng nắm cây đuốc, bước nhanh đi tới trước, liền muốn bốc cháy bát chất benzine củi lửa.

"Hỏa xuống lưu người!" Đang lúc này, một đạo kéo dài thanh âm từ ngoài cửa lớn truyền tới.

Mọi người sững sờ, hai cái hòa thượng động tác cũng dừng lại.

Rầm một tiếng vang lớn, khép hờ hai miếng Hồng Mộc đại môn liền bị một cước đạp bay, một cánh trực tiếp càn qua đám người, khám vào hơn mười trượng bên ngoài chính điện trên nóc nhà, một cánh chính là hóa thành mặt gỗ, Sa Sa rơi đầy đất.

Vốn là huyền não đám người trong nháy mắt an tĩnh lại, mọi người đều là kinh nghi bất định nhìn về phía đại môn phương hướng.

Cửa đi tới hai người, một cái khoác màu đỏ cà sa tuổi trẻ hòa thượng, trong tay dắt một người mặc quần màu đen tiểu cô nương.

"Người là ai?" Một cái râu dài lão đầu run lấy bảy hỏi.

"Tại hắn trong chuyện xưa, ta chắc là cái đó bị đốt chết Đại Đường Zombie đi." Tuổi trẻ hòa thượng sắc mặt cổ quái chỉ Nghiễm Trí nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Là hắn là hắn chính là hắn

"Một cước liền đem đại môn đạp bay, cô bé này là quý sao? Chẳng lẽ là trở về để báo thù!"

"Cô bé này chính là cái đó bị ăn sạch tiểu cô nương sao? Cũng đi theo sư phụ nàng đồng thời trở về báo thù!"

"Nếu như là chuyện hoang đường, có thể hay không ăn lung tung người à? Ban ngày cũng dám xuất hiện quỷ, nhất định rất lợi hại, sẽ không đem chúng ta đều ăn đi."

Mọi người sắc mặt đều là biến đổi, đứng ở cửa người bên cạnh rào một chút toàn bộ đều tản ra, nhìn đứng ở cửa hai người, xì xào bàn tán.

Một cước đạp bay cửa miếu không phải là ở trong sơn động ở một đêm Đường Tam Tạng, mà là hán đất gấu Tiểu Bồ.

"Đạp tốt." Đường Tam Tạng cười sờ một cái gấu Tiểu Bồ đầu, tâm trong lặng lẽ than thở một câu, lại vừa là một cái quái dị lực nữ.

Hôm nay gấu Tiểu Bồ mặc áo dài phục, bên ngoài lại bộ quần màu đen, song đuôi ngựa chằm rất chỉnh tề, này cũng là bọn hán một mực lễ mễ đến trưa mới về đến điện quan âm nguyên nhân, dù sao hán suốt chằm hơn 100 khắp mới cảm giác hai bên là chỉnh tề cân đối.

"Bọn họ, cũng là người xấu sao?" Gấu Tiểu Bồ nhìn rậm rạp chẳng chút đám người, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Có một ít là, bắt quá đại đa số đều không phải là." Đường Tam Tạng lắc lắc đầu nói.

Ngồi ở thụ nha bên trên Tôn Ngộ Không ở cửa bị một cước đạp bay thời điểm, cũng là hơi sùng sờ, tay chống một cái, chân ở trên thân cây nhẹ nhàng điểm một cái, rơi vào Đường Tam Tạng trước người, liếc mắt nhìn gấu Tiểu Bồ, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Ngao Tiểu Bạch không thấy, người có thể tìm được nàng sao? Còn nữa, nàng là ai?"

"Ừ, vừa mới ta cũng nghe được, yên tâm, sẽ tìm được." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, giới thiệu: "Đây là Tiểu Bồ."

Lại vừa là nhìn gấu Tiểu Bồ nói: "Tiểu Bồ, kêu tỷ tỷ."

"Tỷ tỷ." Gấu Tiểu Bồ nghe lời kêu một tiếng.

"Nàng là yêu quái." Tôn Ngộ Không nhìn gấu Tiểu Bồ liếc mắt, khẽ nhíu mày.

"Có lúc, người so với yêu quái càng đáng sợ hơn." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn về phía giữa đám người trên bàn gỗ đứng Nghiêm Trí, toét miệng im lặng cười cười.

Lúc này đứng ở trên bàn gỗ Nghiêm Trí, nhìn Đường Tam Tạng ba người, trên mặt đã không trước sự sôi về mặt, mặc dù biểu tình như cũ trấn định, nhưng là trong mắt hay lại là khó tránh khỏi xuất hiện một ít vẻ bối rối, hiển nhiên, Đường Tam Tạng xuất hiện, hoàn toàn ra hán dự liệu.

"Tiểu trọc đầu, người không phải nói như vậy cười không tốt sao?" Gấu Tiểu Bồ ngẩng đầu nhìn không tiếng động cười Đường Tam Tạng, có chút không hiểu hỏi.

"Ừ, tiểu bằng hữu là không thể như vậy cười." Đường Tam Tạng vừa thu lại nụ cười, nhìn gấu Tiểu Bồ nghiêm túc một chút gật đầu, không cần thận cũng cho làm hư.

Gấu Tiểu Bồ đánh giá đám người, hỏi nhỏ: "Thức thức đang ở đâu vậy? Người nói dẫn ta tới tìm hán."

"Chờ sẽ người cũng biết." Đường Tam Tạng sờ một cái tiểu gia hỏa đầu.

"Kia xấu xí hòa thượng chính là bọn hán trong miệng ăn thịt người yêu quái, là ta vạch trần hán." Tôn Ngộ Không giơ tay lên chỉ chỉ kia bị trói ở trên kệ gỗ phổ Huyền, giọng rất tùy ý, giống như liên quan (khô) làm việc nhỏ một dạng bất quá khỏe mắt liếc qua nhưng là đang len lén nhìn Đường Tam Tạng.

"Ừ, làm trông rất đẹp." Đường Tam Tạng rất tự nhiên khen ngợi một câu, điểm nhỏ này tiểu nguyện vọng vẫn là phải thỏa mãn một chút chứ sao. Sau đó hán liền hướng giữa đám người bị trói ở trên kệ gỗ phổ Huyền cùng rộng rãi mưu đi tới.

Mọi người mặc dù thấy Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không vừa nói vừa cười, không giống như là cái ác quỷ, bất quá vừa mới gấu Tiểu Bồ một cước đạp bay hai miếng hơn trăm cân nặng gỗ thật đại môn, hù được mọi người, cho nên rất thức thời đất cho Đường Tam Tạng tránh ra một lối tới.

"Dài dòng." Tôn Ngộ Không bữu mỗi một cái, giống như là không thêm đề ý Đường Tam Tạng khen ngợi, bất quá khỏe miệng nhưng là QQ bên trên Dương.

Gấu Tiểu Bồ đứng tại chỗ, nhìn một chút Tôn Ngộ Không, lại nhìn một chút Đường Tam Tạng bóng lưng, trong mắt tràn đầy đầy dặt về hiếu kỳ.

"Nguyên lai Thượng Sư không có bị đốt chết, đây thật là chuyện may mắn a, đêm qua kia lửa lớn nhưng là đem cả cái tiểu viện cũng đốt thành đất trống đây." Nghiêm Trí nhìn hướng đi tới bên này Đường Tam Tạng, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ mừng rỡ, bất quá lại vừa là nhìn gấu Tiểu Bồ liếc mắt, nghi ngờ nói: "Không biết tiểu cô nương này là ai? Nếu như ta nhớ không lầm lời nói,

Hán không phải là Thượng Sư tiểu đồ nhi chứ?"

Mọi người nghe vậy, đều là thở phào một cái, nhìn về phía đứng ở cửa gấu Tiểu Bồ, lộ ra vẻ nghi hoặc, đều đang suy đoán Đường Tam Tạng là từ nơi nào mang tới một cái tiểu cô nương.

Hắn một cái hòa thượng, lại mang theo mấy nữ nhân học trò, còn có một cái chỉ có bốn năm tuổi, hơn nữa một thân Quái Lực kinh người, không khỏi để cho nhiều người nghĩ (muốn) một ít.

"Chuyện may mắn sao? Đây có thể không nhất định." Đường Tam Tạng tự tiểu phi tiểu nhìn Nghiễm Trí, từ tối hôm qua ở Quan Âm Thiền Viện gặp phải Nghiễm Trí, cái này thanh tú lễ độ hòa thượng cho Đường Tam Tạng ấn tượng cũng không tệ.

Bất quá bây giờ, thật giống như không quá giống nhau, Nghiễm Trí từ này miệng, nhưng là từng từ đâm thẳng vào tim gan, để cho hắn nghĩ tới những thứ kia trên cánh tay trời tằm vải đỏ gia hòa.

Đường Tam Tạng chưa bao giờ thích linh nha lý xỉ gia hóa, như vậy gia hóa so với yêu quái có thể khó đối phó nhiều. Hơn nữa, Zombie là cái gì quý, hắn cũng không chết a!

Nghiễm Trí ánh mắt đông lại một cái, cũng không ở ý Đường Tam Tạng không trả lời hắn vấn đề, ngược lại chỉ trên kệ gỗ phổ Huyền, có chút tức giận nói: "Thượng Sư, đêm qua chính là rộng rãi mưu phóng hỏa đốt người ở sân nhỏ, mà chuyện này chính là bởi vì yêu quái này mơ ước người cả sa sở trí. Người tiểu đồ nhi, chỉ sợ cũng bị hắn ăn."

Vốn là an tĩnh đám người, nghe được Nghiễm Trí lời nói, lại dần dần rối loạn lên, nếu như không phải là Đường Tam Tạng đột nhiên xuất hiện, lúc này trên kệ gỗ khó ưa hai người, hắn đã ở trong ngọn lửa giãy vò cảm giác đi. Bất quá vừa nhưng hòa thượng này tiểu nữ Đồ cũng bị yêu quái ăn, hắn khẳng định đối với hắn cũng hận thấu xương đi.

"Không đúng." Đường Tam Tạng nhìn Nghiễm Trí lắc đầu một cái.

Vốn là xôn xao đám người lại an tĩnh lại, hiển nhiên là không nghĩ tới Đường Tam Tạng sẽ phản bác Nghiễm Trí lời nói, khắp khuôn mặt là vẻ nghi hoặc.

Đứng ở cửa Tôn Ngô Không lông mày nhướn lên, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, có chút không hiểu.

Nghiễm Trí biểu hiện trên mặt cũng là cứng đờ, chợt khôi phục ung dung, chỉ một bên năm sáu cái cúi đầu hòa thượng nói: "Đêm qua phóng hỏa lúc, mấy vị này Sư Diệt được rộng rãi mưu uy hiếp, dời củi lửa, tất cả có thể làm chứng, hơn nữa hắn chính miệng lời muốn nói là Sư Tổ ra lệnh."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn những thứ kia cúi đầu hòa thượng, không vội vã đáp lời, mà là đi tới củi chất cạnh, ngẩng đầu nhìn bộ dáng thê thảm phổ Huyền.

Phổ Huyền trên mặt bị đá đập ra vết thương còn đang hướng ra bên ngoài chảy máu tươi, trứng gà thanh hồ mặt đầy, thành người người kêu đánh yêu quái. Mà đang ở ngày hôm qua, hắn vẫn một cái được tôn sùng Phương Trượng, người người yêu mến, chỉ Đường Tam Tạng mũi giễu cợt cùng khoe giàu Sư Tổ.

Này xoay ngược lại, được rồi, Đường Tam Tạng thừa nhận trong lòng của hắn là có chút buồn cười, thật là quá mẹ hắn ngoài dự đoán mọi người.

"Người không phải nói người lúc còn trẻ gặp qua yêu quái sao? Tại sao không nói đi ra?" Đường Tam Tạng nhìn như cũ ngược đầu nhìn thái dương phổ Huyền, hỏi nhỏ.

Phổ Huyền chậm rãi cúi đầu đến, nhìn Đường Tam Tạng, toét miệng cười một chút, một cái răng vàng khè xen lẫn máu tươi, "Ban đầu là hù dọa đám kia hồn tiểu tử, tùy tiện chế. Bây giờ, cái gì cũng không phải nói."

"Người nếu là cái yêu quái, vậy cũng sống đến mức quá thảm." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái.

Mọi người thấy Đường Tam Tạng, cũng không biết hắn trong hồ lô bán thuốc gì, rõ ràng chứng cứ xác thật, tại sao nói Nghiễm Trí lời nói không đúng, vẫn cùng phổ Huyền trò chuyện.

"Thượng Sư nếu là không có những vấn đề khác, vậy kính xin tránh ra, hôm nay nhất định phải đem hai cái này yêu quái đốt chết, lấy cáo úy những thứ kia vô tội Áu Nhi." Nghiễm Trí thanh âm cũng cương quyết mấy phần, hướng kia hai cái năm cây đuốc hòa thượng phát tay một cái, tỏ ý bọn họ đốt lửa.

"Đốt chết bọn họ!" "Đốt chết bọn họ!"

Mọi người cùng kêu lên kêu lên, hết thảy tựa hồ trở về lại mới vừa rồi bộ dáng.

"Bọn họ không phải là yêu quái." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái nói.

Thanh âm không lớn, bất quá rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, đám người lại dần dần an tĩnh lại.

"Hóa là rộng rãi mưu thả, bất quá kẻ sai khiến không phải là phổ Huyền..." Đường Tam Tạng nhìn gắng sức giãy giụa rộng rãi mưu liếc mắt, chỉ đứng ở trên bàn Nghiễm Trí, đốc định đạo: "Là hắn."

Chương 34: Thứ 1 ấn tượng người tốt thường thường cũng...

Tinh mạch chỉ kéo dài một cái chớp mắt, sau đó liền bị toàn trường xông vào lấn át.

"Làm sao có thể, tại sao có thể là Nghiễm Trí đại sư sai sử."

"Hòa thượng này ngâm máu phun người, chẳng lẽ hẳn cũng cùng yêu quái kia một loại thích trẻ nít, cho nên mới tương trợ, nếu không bên người vì sao phải mang theo tiểu cô nương."

"Đúng, đêm qua cô gái kia nhưng là một gậy đập bay thiên điện nóc nhà, năng kháng định cũng không phải người!"

Mọi người thấy đứng ở trên bàn Nghiễm Trí, cùng đứng ở trước bàn chỉ Nghiễm Trí Đường Tam Tạng, thần sắc trên mặt khác nhau, khe khẽ bàn luận đến.

"Chuyện này... Thượng Sư nhất định là hiểu lầm, chuyện này thì như thế nào sẽ cùng ta có đóng. Hơn nữa từ yêu quái kia trong tủ treo quần áo phát hiện trẻ nít quần áo, chuyện này nhưng là Thượng Sư đồ nhai vạch trần, tối hôm qua tại chỗ hương thân đều có thể làm chứng. Thượng Sư đêm qua không ở trong chùa, sợ là không biết chuyện này." Nghiễm Trí nhìn Đường Tam Tạng, biểu hiện trên mặt vẫn trấn định như cũ.

"Đúng vậy, tối hôm qua chúng ta đều thấy, yêu quái kia đem con môn quần áo cũng giấu ở trong tủ treo quần áo, chuyện này thiên chân vạn xác!" Trong đám người có người lên tiếng đồng ý đạo. Mọi người đều là gật đầu, nhìn về phía Đường Tam Tạng ánh mắt đã là có chút phòng bị, cũng không thiếu người hướng Tôn Ngộ Không nhìn.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng hai mắt, lại vừa là nhìn Nghiễm Trí liếc mắt. Trực tiếp xoay người, nhìn về phía ngoài cửa lớn, cũng không gật đầu, cũng không phản đối, chẳng qua là khẽ thì thầm một tiếng: "Thật chẳng lẽ không phải là kia xấu xí hòa thượng?"

"Ta tận mắt thấy người và rộng rãi mưu ở ta cái tiểu viện kia bên ngoài cây dương xuống nói chuyện, là người chỉ sử hấn phóng hỏa, bất quá hẳn bây giờ hẳn đã không thể nói chuyện đi, nếu là ta nói không sai, vậy thì gạt đầu đi." Đường Tam Tạng cũng không ở ý ánh mắt mọi người cùng lời nói, nhìn một bên dần dần an tĩnh lại rộng rãi mưu, trong miệng hấn bỏ vào một khối vải rách, có máu tươi từ khóe miệng chảy xuống.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía rộng rãi mưu, chính là múa vô ích cũng có chút nghiêng đầu.

Rộng rãi mưu giương mắt nhìn Nghiễm Trí, dùng sức gạt đầu, một đôi đầy máu trong đôi mắt tràn đầy về giận dữ.

"Sao lại thế..." Tôn Ngộ Không nắm chặt quả đấm, hí mắt nhìn về phía Nghiễm Trí, "Tiểu tử này gạt ta?"

Mọi người tại đây cũng là hơi biến sắc mặt, trong lúc nhất thời trở mắt nhìn nhau, không biết nên tin tưởng ai lời nói. Nếu quả thật là Nghiễm Trí sai sử rộng rãi mưu lừa đốt Thiện Phòng, vậy hẳn rất cuộc là tại sao vậy chứ.

"Một bên nói bảy nói bọ, yêu quái này hận ta đưa hấn vạch trần, hấn nói lời nói, há có thể coi là thật." Nghiễm Trí hất một cái ống tay áo, có chút tức giận nhìn một chút Đường Tam Tạng nói: "Ta Tôn người từ Trung Quốc Thượng Quốc tới, rõ ràng đã chứng có xác thật, người nhưng là tin miệng nói bảy, bêu xấu cho ta, chẳng lẽ người và yêu nghiệt này là cùng loại?"

Tiếp lấy lại vừa là chỉ đứng ở cửa giấu Tiểu Bồ tiếp tục nói: "Người tới tá túc lại không ngủ ở trong chùa, biến mất một đêm, người vậy tiểu nữ Đồ bây giờ còn không biết người ở chỗ nào, cũng không biết từ nơi nào quẹo tới một cô bé, hôm nay người nếu là không nói rõ ràng cô bé này là từ chỗ nào quẹo đến, sẽ làm cho người không đi ra lọt này tự miếu."

Nghe vậy, đứng ở Đường Tam Tạng bên người người lại vừa là lui về phía sau mấy bước, đều là mặt đầy phòng bị mà nhìn Đường Tam Tạng, một ít thanh tráng niên càng là nắm chặt trong tay mang theo phòng thân gậy gộc Sài Dao. Một ít ném hài từ người, cũng là chen đến trước mặt, nhìn đứng ở Tôn Ngộ Không bên người giấu Tiểu Bồ, muốn nhìn một chút có phải hay không hài từ nhà mình.

"Ngọa tào, người này không đi nước Mỹ tham gia Tổng thống tuyển chọn hoàn toàn là lãng phí nhân tài a, lừa gạt quần chúng không có chút nào không thành vấn đề." Đường Tam giấu ở trong lòng nhổ nước bọt đạo, biểu hiện trên mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, nhảy lên cái bàn gỗ đáp thai tử, nhìn theo bàn năng thối lui đến một cái bàn khác Nghiễm Trí, "Người cái gọi là chứng có xác thật, thật ra thì trăm ngàn chỗ hở."

"Chuyện này bao nhiêu người tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ bọn họ đều nói láo!" Nghiễm Trí lạnh lùng nói.

Dưới đài tối hôm qua tới cứu hỏa những người đó, đều là lên tiếng lên tiếng ủng hộ Nghiễm Trí.

"Không phải nói láo, bọn họ chẳng qua là thấy giả sự thật." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, chỉ phở Huyền tiếp tục nói: "Phở Huyền Phương tượng có

cà sa cất giữ thích, hơn nữa yêu khoe khoang, nếu như ta không có đoán sai lời nói, những cà sa đó cũng đều là đặt ở phòng hắc trong tủ treo quần áo chứ ?"

Đường Tam Tạng thăm dò mà nhìn dài người kế tiếp hôm qua mang y giá mặt vuông hòa thượng,

Hắn có thể nhớ thật sự có từng thấy người. Mọi người mặc dù không rõ bạch Đường Tam Tạng muốn nói điều gì, tốt hơn theo đến ánh mắt của hắn nhìn sang.

Phe kia mặt hòa thượng bị mọi người thấy, do dự một hồi, vẫn gật đầu đạo: "Ừ."

Đường Tam Tạng thấy hắn thừa nhận, tiếp tục nói: "Tôi hôm qua phở Huyền là hướng ta khoe giàu, phái người đi trong phòng của hắn đem toàn bộ cà sa cũng dời ra ngoài, khi đó toàn bộ tủ quần áo cũng mở ra qua, bên trong cũng không có trẻ nít quần áo, tại sao vậy đến mùa vô ích đập tủ quần áo thời điểm, bên trong lại xuất hiện trẻ nít quần áo đây?"

"Chuyện này... Khi đó đúng là không có." Phe kia mặt hòa thượng sững sờ, bất quá vẫn là gật đầu nói. Tôi hôm qua mấy cái nhắc cà sa hòa thượng cũng đều là gật đầu biểu thị không có ở trong tủ treo quần áo thấy trẻ nít quần áo.

"Chúng ta rõ ràng thấy quần áo từ tủ quần áo trong bay ra ngoài, làm sao có thể không có..." Tôi hôm qua kia râu dài lão đầu lẩm bẩm nói, mặt đầy vẻ không tin.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì? Phở Huyền Phương trượng trong tủ treo quần áo rốt cuộc có hay không trẻ nít quần áo đây?" Một bên đứng các hòa thượng lúc này cũng không biết nên tin ai.

"Vậy rốt cuộc là ai liên quan (khô)?" Tôn Ngộ Không ánh mắt ở trên người mọi người quét qua, rơi vào Đường Tam Tạng trên người lúc, đột nhiên nghĩ đến trước hắn khen ngợi lời nói, đột nhiên cảm giác trên mặt có nhiều chút nóng lên, người này vừa mới lời ngược nói đi, nếu như phở Huyền không là hung thủ, nàng kia há chẳng phải là bắt lầm người?

"Đó có thể là hắn trong tủ treo quần áo có hai lớp, bị phá vỡ sau khi mới phát hiện bên trong quần áo." Nghiễm Trí hơi biến sắc mặt, tay áo lớn tăng bào hạ thủ nắm thật chặt, lớn tiếng nói.

"Không đúng, là có người ở xuất ra cà sa sau khi, đem những đứa bé này quần áo bỏ vào, bởi vì ánh sáng quá mờ, đem y giá bình an trở về tủ quần áo cũng sẽ không nhìn kỹ, cho nên không có ai phát hiện những đứa bé kia quần áo." Không đợi mọi người có phản ứng gì, Đường Tam Tạng đã là tiếp lời đầu, ánh mắt của mọi người hòa thượng trong quét qua, định ở một cái gây yếu tiểu hòa thượng trên người, đưa tay chỉ hắn nói: "Người, đi ra."

Tiểu hòa thượng kia nhăn nhó không chịu đi ra, bên cạnh hắn các hòa thượng không dám dính dấp trong đó, đều tới bên cạnh tản ra, thoáng cái đem hắn nhường lại.

Nghiễm Trí nhìn tiểu hòa thượng kia, mặt liền biến sắc.

Mọi người nghe Đường Tam Tạng lời nói, lúc này đều là rơi vào trong sương mù, bất quá không ít người đã không phải là như vậy đốc định phở Huyền chính là yêu quái.

Ba trăm năm trước, phở Huyền từng điểm từng điểm hóa duyên xây lại Quan Âm Thiền Viện, mọi người Tổ Gia Gia bối Đệ nhất Đệ nhất đều đang dồn tưng hắn cố chấp cùng gian khổ cố sự. những thứ kia trong chuyện xưa, liên quan tới hắn là như thế nào đi ra ngoài hóa duyên, cứu tế thu sơn trấn các hương thần sự tích, càng là không đếm xuể.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm tiểu hòa thượng kia, không biết Đường Tam Tạng vì sao phải gọi hắn đi ra.

"Chính là người đem quần áo thả vào Phương Trượng trong tủ treo quần áo chứ ? Tôi hôm qua đi nhắc cà sa thời điểm, người đồng thời đi theo ra, bọn họ cũng đồng thời trở về, chỉ có người buổi tối nửa khuya đồng hồ mới trở về." Đường Tam Tạng nhìn tiểu hòa thượng kia, thanh âm lạnh lẽo, "Ai sai sử người làm?"

Tiểu hòa thượng kia bất quá mười bốn mười lăm tuổi tuổi tác, bị mọi người nhìn chằm chằm đã là hoảng được (phải) mất hết hồn vía, nghe được Đường Tam Tạng lời nói sau khi, càng là gấp nhanh khốc lên, con mắt theo bản năng hướng Nghiễm Trí nhìn, bất quá đang đối với bên trên Nghiễm Trí ánh mắt sau, cả người run lên, liền vội vàng dời đi ánh mắt, nhìn Đường Tam Tạng si si sách sách, nhưng là giọng kiên định nói: "Ta không biết người đang nói gì, ta cái gì cũng không biết, không hề làm gì cả."

Nghiễm Trí khước miệng QQ bên trên Dương, nhìn Đường Tam Tạng cười lạnh nói: "Cố sự không biên được chứ ? Người tối hôm qua căn bản không có ở trong chùa, hết thầy đều chẳng qua là người tin miệng nói bậy."

Trong sân không ít người thở phào, hiển nhiên tâm lý vẫn là chưa tin Nghiễm Trí giá họa phở Huyền, lừa dối mọi người, đối với (đúng) Đường Tam Tạng là lại vừa là càng căm ghét mấy phần.

"Mùa vô ích, tiện nhân kia không chịu nói nói thật." Đường Tam Tạng nhìn kia si si sách sách tiểu hòa thượng, có chút bất đắc dĩ quay đầu nhìn Tôn Ngộ Không, bán manh nhờ giúp đỡ.

"Đổi phó tiện nhân, dọa một cái sẽ biết điều." Tôn Ngộ Không bữu môi một cái, nhắc tay một cái, giống như là ném ra ngoài thứ gì.

Sau một khắc, một cây bằng thùng nước, không biết bao nhiêu dài kim sắc gây to từ trên trời hạ xuống, trực tiếp nện ở tiểu hòa thượng kia trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: 1 cái muốn làm Phương Trượng hòa thượng

Ầm! Một tiếng vang thật lớn, mặt đất trở nên rung một cái, tại chỗ người có một nửa trực tiếp bị dao động nằm xuống, vài cái bàn cũng nhảy cồm lên, lật tới trên đất, Nghiễm Trí bị té xuống, trầy mũi, một thân bụi đất.

Đường Tam Tạng dưới chân chuyển một cái, dùng một cây chân bàn đi một vòng, lần nữa đem bàn đề xuống. Đáng tiếc giá tào bao thao tác chỉ có đứng ở cửa Tôn Ngộ Không cùng gấu Tiểu Bồ thấy, trong sân không nằm xuống người lúc này cũng mặt đầy khiếp sợ nhìn cái kia ngút trời mà hàng kim sắc gây to.

Này căn (cái) gây to quả thực quá dài, Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, thật ra thì kim sắc bộ phận chẳng qua là một phần nhỏ mà thôi, bên trên là màu đen thui, giống như là có thể chọc thủng trời.

Trong sân hoàn toàn yên tĩnh, ngay cả té đau người cũng không dám cổ họng bên trên một tiếng. Tồi hôm qua tóc vàng kia nữ nhân xinh đẹp một gây đập bay thiên điện, trước còn không có bao nhiêu người tin tưởng, bây giờ thấy này căn (cái) thông thiên kim sắc gây to, đừng nói là thiên điện, coi như là chính điện bị một gây đập bay cũng không người cảm thấy là giả.

Đưa mắt thu hồi, Đường Tam Tạng nhìn một chút hướng sắc mặt kia trắng bệch đứng ở Kim Cô Bồng sau, hai chân run giống như cái rở như vậy tiểu hòa thượng, dưới chân một vùng nước, cuối cùng trực tiếp bị sợ đi tiểu.

"Nói đi, nếu không lần kế nói không chừng liền kia sao một thước hai thước khoảng cách." Đường Tam Tạng cố nén cười, đối phó tiện nhân, quả nhiên có lúc vẫn là phải thích hợp biểu diễn bấp thịch.

Tiểu hòa thượng kia trực tiếp liền tan vỡ, chỉ Nghiễm Trí âm thanh run rẩy nói: "Là hần, là Nghiễm Trí Sư Thúc để cho ta đem những thứ kia quần áo thả vào Phương Trượng trong tủ treo quần áo, còn để cho ta chớ nói ra ngoài, như vậy hần liền miễn cho ta mượn kia mười lượng bạc, ta không biết những y phục này là ai, còn lại cái gì cũng không biết, van cầu người... Người đừng dùng cây gây lớn thọt ta à." Nói xong chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi dưới đất, mặt đầy sợ hãi lui về phía sau.

Mọi người nghe tiểu hòa thượng lời nói, không khỏi thờ ơ nhẹ ra âm thanh, mặt đầy khiếp sợ nhìn về phía bị hai cái tiểu hòa thượng đỡ dậy thân tới Nghiễm Trí.

Này tiểu hòa thượng bị gây to hù dọa một cái, nơi nào còn dám nói láo, nói cách khác cái gọi là Phương Trượng trong tủ treo quần áo trẻ nít quần áo, đều là Nghiễm Trí sai sử tiểu hòa thượng bỏ vào, hết thấy đều là hần vu hãm.

Vốn là vậy ở Nghiễm Trí thân Biên hòa thượng môn cũng là cả kinh về phía bên cạnh thối lui, kinh nghi bất định nhìn Nghiễm Trí, lại vừa là nhìn một chút một bên bị trói ở trên kệ gỗ phổ Huyền, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

"Dùng gây to thọt là cái gì quý!" Đường Tam Tạng mí mắt nhảy nhót, như vậy Quý Súc cách nói hần cũng nói được.

Hít sâu một hơi, bình phục một hạ tâm tình, Đường Tam Tạng nhìn Nghiễm Trí nói: "Người sai sử rộng rãi mưu phóng hỏa, lại khiến người ta đi gọi những thứ kia trong nhà ném hài tử người đến cứu hỏa. Tiếp lấy lợi dụng tức giận mưa không đi vạch trần cái gọi là Phương Trượng bí mật, những đứa bé kia quần áo đều là người chủ tâm chuẩn bị, vừa vặn có thể kích thích nhiều người tức giận. Cứ như vậy, một cái ăn thịt người Phương Trượng xuất hiện, coi như hần có 100 tấm miệng, cũng căn bản không thể nào cãi lại."

"Chuyện này hần mưu đồ rất nhiều năm chứ ? Nếu là không có gặp chúng ta, nói không chừng sau ngày hôm nay, này Quan Âm Thiền Viện Phương Trượng chính là người." Đường Tam Tạng nhìn Nghiễm Trí, tâm lý thật đúng là mấy phần bội phục, vô luận là mưu lược hay lại là diễn kỹ, hần đều có thể nói nhất tuyệt.

"Phổ Huyền Phương trượng không có ăn trẻ nít, nguyên lai hết thấy các thứ này đều là Nghiễm Trí là vu hãm hần làm!"

"Những thứ kia quần áo là từ nơi nào tới? Chẳng lẽ những đứa bé kia đều là bị Nghiễm Trí ăn không? Mấy năm nay đều bị hần lừa gạt."

"Phương Trượng năm đó nhìn hần đáng thương, đem hần thu vào trong miếu, không nghĩ tới nhiều năm như vậy nuôi cái Bạch Nhãn Lang."

"Rộng rãi như ngày hôm qua nhưng là vì bảo vệ Phương Trọng thiếu chút nữa bị đánh chết, cùng một năm vào chùa, bá Sư Tổ làm thầy, lại là hoàn toàn hai cái bộ dáng người đâu."

Mọi người lần này cũng nghe hiểu, nhất thời một mảnh xôn xao, nghi vấn cùng tức giận cũng chuyển tới Nghiễm Trí trên người.

"Bọn họ đều là nói bậy, đốt chết hai cái này yêu quái, nhanh đốt chết hai cái này yêu quái a!" Bị đỡ tiểu hòa thượng buông ra, Nghiễm Trí lao đảo một chút, có chút điên cuồng nói, một cái từ nắm cây đuốc hòa thượng trong tay đoạt lấy cây đuốc, đáng tiếc trước rơi xuống đất, cây đuốc thượng hỏa đã diệt.

Hắn nhìn trên mặt mọi người do khiếp sợ từ từ biến thành tức giận vẻ mặt,

Còn có một mặt kinh hoàng tan đi mở các hòa thượng, sức lực toàn thân phảng phất trong nháy mắt bị quất đi, trong tay còn gỗ rơi xuống đất, mặt xám như tro tàn, khom người, hai tay chống đến đầu gối, miệng to thở hổn hển, giống như là hết sức không đề cho mình ngã xuống.

"Ngay cả cô nãi nãi cũng dám đùa bỡn, đi chết đi!" Tôn Ngô Không lông mày cũng đứng lên, một bước nhảy qua đám người, tay tìm tòi, ở giữa không trung trực tiếp đem kia to lớn Kim Cô Bồng ôm vào trong ngực, liền muốn một gậy nện xuống.

Bị Nghiễm Trí lừa gạt cùng lợi dụng, nàng rất tức giận, dĩ nhiên, tức giận hơn vẫn cảm thấy chính mình mới vừa lời mới vừa nói, đảo mắt ngay tại Đường Tam Tạng trước mặt bị đánh mặt.

"chờ một chút." Đường Tam Tạng nhắc giờ tay lên, nhìn Nghiễm Trí, theo đạo lý mà nói, hắn còn có lời muốn nói.

"Còn chờ cái gì? Những đứa bé kia nhất định là bị hắn ăn đi, để cho ta một gậy gỗ chết hắn không là tốt rồi." Tôn Ngô Không có chút bất mãn, bất quá do dự một chút, hay lại là từ giữa không trung rơi vào Đường Tam Tạng bên người, Kim Cô Bồng như cũ hạ xuống, lại vừa là chân mặt đất run lên.

Bên sân mọi người mặc dù tức giận, bất quá liếc mắt nhìn màu vàng kia gây to, kiêng kỵ với Tôn Ngô Không thực lực đáng sợ, cũng không dám tiến lên, chẳng qua là ở trong miệng mắng Nghiễm Trí, chuẩn bị đem trách lầm phở Huyền cùng anh dừng hộ sự rộng rãi như để xuống.

Dùng sức thở gấp mấy hơi thở hồng hộc, Nghiễm Trí chậm rãi thân thể thẳng tắp, trên mặt hốt hoảng cùng vẻ uể oải đã hoàn toàn biến mất, nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngô Không, có chút điên cuồng đắc cười:

"Tại sao? Tại sao các ngươi sẽ xuất hiện ở nơi này, nếu như không có các ngươi, vậy hôm nay tất cả mọi chuyện cũng sẽ đề xuống ta kế hoạch tiến hành tiếp. Lão bất tử kia cùng kia kẻ ngu cũng sẽ bị đương thành yêu quái đốt chết, thu sơn trấn sau này cũng không có yêu quái, mà ta liền sẽ trở thành mới Phương Trọng, để cho Quan Âm Thiền Viện tốt hơn tồn tại hạ đi."

"Đây có lẽ là lịch sử nào đó tất nhiên." Đường Tam Tạng nghiêm túc suy nghĩ một chút, trả lời.

"Tất nhiên?" Nghiễm Trí một chút thất thần, nghiêng đầu nhìn phở Huyền cùng rộng rãi như, cười ha ha: "Có lẽ ngươi nói là thật, bất quá ta hy vọng ta rất nhanh thì có thể thấy vậy ăn nhân yêu trách, cuối cùng có một ngày, sẽ có người biết, ta làm hết thầy, đều là thu sơn trấn cùng Quan Âm Thiền Viện."

Vừa dứt lời, Nghiễm Trí liền một con đánh về phía đứng ở một bên Kim Cô Bồng, trong đám người phát ra mấy tiếng kêu lên.

Một đoàn màu đỏ ở Kim Cô Bồng bên trên choáng váng mờ, Nghiễm Trí dán Kim Cô Bồng chậm rãi trượt đến trên đất, rất nhanh liền không tức giận hơi thở.

Tôn Ngô Không liếc mắt nhìn Nghiễm Trí, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, "Ngươi không để cho ta giết hắn, là vì để cho hắn tự sát sao?"

"Hắn không phải là giao phó rất nhiều chuyện sao?" Đường Tam Tạng bẻ ngón tay nói: "Ngươi xem, như vậy hắn động cơ gây án thì có —— là làm Phương Trọng, hắn lập trường cũng rõ ràng —— cắt làm thu sơn trấn cùng Quan Âm Thiền Viện, sau đó hắn cũng cảm giác mình có thể chết."

"Cho nên, mấy năm nay Kim Sơn trấn trên biển mất hải tử, đều là bị hắn cho ăn?" Tôn Ngô Không tay tìm tòi, Kim Cô Bồng trở nên chỉ có tề mi cao, trực tiếp ở Nghiễm Trí trên y phục lau một chút, nắm ở trong tay, nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

Mọi người nghe vậy, cũng đều là nhìn về phía Đường Tam Tạng.

"Yên nhi... Ta Yên nhi a, ngươi đi đâu vậy, ngươi chết thật thâm a..." Trong đám người, trên đầu túi vải trắng Vương bà trực tiếp ngồi dưới đất, có chút thê lương khóc lên.

Nghiễm Trí chết, tựa hồ hết thầy cừu hận cũng tiêu tán theo, sau này thu sơn trấn, cũng sẽ không còn nữa ăn trẻ nít yêu quái đi, chẳng qua là những thứ kia ở trong đêm mưa biến mất hải tử, lại cũng không về được.

Trong lúc nhất thời, những thứ kia ném hải tử mọi người cũng khóc lên, trong sân bầu không khí lâm vào trong bi thương.

"Hắn chỉ là một muốn làm Phương Trọng hòa thượng, cũng không ăn trẻ nít." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, "Ăn trẻ nít yêu quái còn không có lấy ra đến, Tiểu Bạch cũng còn không tìm được đây."

Tiếng khóc thoáng cái đều ngừng, mọi người thấy Đường Tam Tạng, trên mặt đều có vẻ kinh hoàng. Nghiễm Trí chết, nhưng còn có ăn trẻ nít yêu quái sao? Ác mộng vẫn là phải tiếp tục sao? Bầu không khí trong nháy mắt khẩn trương.

"Vậy người để hắn chết?" Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn trên đất Nghiễm Trí, biểu tình có chút cổ quái.

"Hắn tôi hôm qua quả thật nghĩ (muốn) đốt chết ta, mà ta cũng không muốn trở thành cái gọi là đại nghĩa người hy sinh." Đường Tam Tạng nghiêm túc nói, liếc mắt nhìn trên đất Nghiễm Trí, trong lòng nhỏ nước bọt dên: "Hon nữa, hắn là tự sát a! Không có ngăn cản một người tự sát, không có nghĩa là giết người a! Giống như không có cách nào đánh thức giả bộ ngủ người, cũng không cần phải cứu muốn tự sát người đi, đó là hắn tự do, giá cũng nên do hắn tới gánh vác."

"Vậy ăn nhân yêu trách rốt cuộc là ai?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi.

Trong sân mọi người cũng đều thần sắc khẩn trương nhìn Đường Tam Tạng, bây giờ, mọi người đã gửi hy vọng hắn có thể đủ đem yêu quái tìm ra, sau đó diệt trừ.

Đường Tam Tạng xoay người, nhìn về phía một bên hai nhóm củi lửa.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cùng yêu quái làm giao dịch người

Mọi người theo Đường Tam Tạng ánh mắt nhìn, rơi vào kia hai cái củi lên tới, trên kệ gỗ còn trói phổ Huyền cùng rộng rãi muru, lúc này có hai người đang bận giúp bọn hắn biết giấy tờ.

Trong sân lại lâm vào quỷ dị an tĩnh, đứng ở trên đồng củi hai người cũng sửng sốt, một tay còn đang nắm sợi dây, nhìn một chút Đường Tam Tạng, lại nhìn một chút trong sân mọi người, hú lên quái dị, liền lần một vòng nhảy xuống củi chất, hướng trong đám người chui vào.

Vốn là vây ở củi chất người bên cạnh bầy cũng thoáng cái tản ra, mặt đầy kinh nghi bất định nhìn củi lên tới rộng rãi muru cầu hoà bình phổ Huyền.

Đường Tam Tạng trước vạch trần Nghiễm Trí âm mưu cùng kế hoạch, đã là để cho mọi người kính nể không thôi, hiện tại hắn đột nhiên nhìn về phía phổ Huyền cùng rộng rãi muru, chẳng lẽ ăn thịt người yêu quái thật là bọn hắn.

"Bọn họ chính là ăn thịt người yêu quái?" Tôn Ngộ Không nhìn trên kệ gỗ trói hai người, "Người vừa mới không phải nói hai người bọn họ không phải là yêu quái sao?"

"Bọn họ quả thật không phải là yêu quái, bất quá, có thể là cùng yêu quái làm giao dịch người." Đường Tam Tạng nhìn thoi thóp rộng rãi muru, chỉ hắn nơi ngực, "Nơi đó có một viên ly châu, là Tiểu Bạch, nàng một mực thiếp thân mang."

Mọi người nghe vậy đều là nhìn, bất quá từ hư hại trên y phục cũng không có nhìn ra cái gì.

Tôn Ngộ Không tay khẽ vẩy, một cái thiếp thân túi vải liền từ rộng rãi muru trong quần áo bay ra ngoài, trên không trung hóa thành mảnh vụn, một viên lớn chừng ngón cái màu đen ly châu rơi vào trong tay nàng.

"Là Tiểu Bạch." Tôn Ngộ Không nhìn lấy trong tay ly châu, chân mày cau lại, trong tay Kim Cô Bồng chỉ rộng rãi muru, một con xoắn tóc vàng không gió mà bay, cả giận nói: "Mập hòa thượng, người đem thầy ta muội giấu đi chỗ nào!"

Từ rộng rãi muru trên người tìm ra Đường Tam Tạng tiểu nữ Đồ thiếp thân vật, trong sân mọi người sắc mặt đều là biến đổi, vừa mới chứng minh những thứ kia tiểu y phục không phải là phổ Huyền trong tù treo quần áo, đảo mắt rộng rãi muru lại thành hiền nghi lớn nhất người.

Đường Tam Tạng cái gọi là cùng yêu quái giao dịch lại là ý gì, chẳng lẽ rộng rãi muru cầu hoà bình phổ Huyền Đô tham dự trong đó à.

Rộng rãi muru trong miệng vải rách đã bị lấy xuống, trong miệng chỉ còn lại ba bốn cái răng, một gương mặt mập bên trên tràn đầy bầm đen cùng máu tươi, còn có một con mắt chỉ có thể hép.

Nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, hắn toét miệng cười một tiếng, trong mắt có chút vẻ cảm kích, bất quá vẫn là lắc đầu một cái, giống như là không biết bọn họ đang nói gì, hoặc giả nói là đang giấu giếm cái gì.

Một bên phổ Huyền thần sắc phức tạp nhìn rộng rãi muru liếc mắt, khẽ thở dài, nhắm mắt lại.

"Khốn kiếp!" Tôn Ngộ Không giận dữ, nhắc tới Kim Cô Bồng, liền muốn tiến lên.

Đường Tam Tạng duỗi tay nắm lấy cánh tay nàng, tỏ ý nàng bình tĩnh chớ nóng, nhưng sau đó xoay người hướng về phía còn đứng ở điện quan âm của gấu Tiểu Bồ ngoắc ngoắc tay.

Gấu Tiểu Bồ theo số đông người nhường đường đi tới trước, ngược đầu nhìn Đường Tam Tạng, "Tiểu trọc đầu, thúc thúc đây?"

Đường Tam Tạng tránh người ra, chỉ cùi lên tới rộng rãi muru cầu hoà bình phổ Huyền, hỏi nhỏ: "Tiểu Bồ, ngươi xem hai người kia, cái đó giống như người nói thúc thúc đây?"

Múa không có nhiều chút ngoài ý muốn nhìn gấu Tiểu Bồ, lại vừa là nhìn một chút Đường Tam Tạng, do dự một chút, vẫn là không có nói chuyện.

Mọi người cũng không biết Đường Tam Tạng muốn làm gì, đều là bình đến hồ hấp nhìn, nếu như yêu quái chính là phổ Huyền cùng rộng rãi muru lời nói, kia xách gậy to nữ nhân hẳn có thể đánh thắng được bọn họ.

Gấu Tiểu Bồ trên mặt lộ ra vẻ suy tư, trước nghiêm túc nhìn một hồi phổ Huyền, lắc đầu một cái. Ánh mắt lại rơi vào rộng rãi muru trên người, từ trên xuống dưới nhìn, ánh mắt rơi vào trên tay hắn lúc, ánh mắt sáng lên, chỉ tay phải hắn nói: "Chiếc nhẫn màu đen, là thúc thúc, hẳn chính là thúc thúc."

"Đây chính là người nói thể nào cái ôn nhu thúc thúc sao?" Đường Tam Tạng nhìn bị đánh thành trư ca mặt rộng rãi muru, quả thực không cách nào tương tượng hẳn ôn nhu đáng vẻ. Ánh mắt rơi vào rộng rãi muru tay trái ngón út mang theo cái đó chiếc nhẫn màu đen bên trên, con mắt híp lại, "Đây chính là cái gọi là tín vật đi."

"Bọn họ tại sao phải trời thúc thúc? Thúc thúc thật giống như rất thống khổ, tiểu trọc đầu, ngươi có thể đem hắn để xuống sao?" Gấu Tiểu Bồ ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, con mắt màu đen tựa hồ biến đỏ một ít, trên người khí tức cũng bắt đầu có chút không ổn định.

"Mập và trên là yêu quái giao dịch người, mà nàng chính là con yêu quái kia?" Tôn Ngộ Không nhìn gấu Tiểu Bồ, sắc mặt lạnh dần, trong tay Kim Cô Bồng cũng là nắm chặt mấy phần.

"Đối với (đúng) một nửa, nàng là yêu quái, cùng hắn cũng có chút quan hệ, nhưng không phải là ăn trè nít con yêu quái kia." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn rộng rãi muru, thần tình trên mặt lạnh lùng, "Nói đi, tại sao phải giúp yêu quái làm việc?"

Rộng rãi muru như cũ lắc đầu không nói lời nào, bất quá ánh mắt rơi vào gấu Tiểu Bồ trên người thời điểm, toét miệng cười một chút, cười mà không tiếng động.

"Người không nói, ta một gậy đập chết này xấu xí hòa thượng!" Tôn Ngộ Không trong tay Kim Cô Bồng chỉ phổ Huyền lạnh giọng nói. Lần này Đường Tam Tạng không có lại ngăn cản nàng.

Nghe nói như vậy, vốn là khí tức uể oải rộng rãi muru trong mắt tinh quang thoáng cái tán phát ra, trên người giấy thường chột căng thẳng, trợn mắt trợn mắt nhìn Tôn Ngộ Không.

"Đừng... Đừng ta... Sư phụ!" Năm chữ khó khăn từ trong cổ họng nặn đi ra, rộng rãi muru nghiêng đầu nhìn rộng rãi muru, có tôn kính, cũng có khó bỏ tình, "Các người giết ta đi."

"Các người đều không nói, vậy tự ta đi giúp thúc thúc cởi ra." Gấu Tiểu Bồ có chút tức giận, đem đầu từ Đường Tam Tạng thủ hạ lấy ra, hướng cùi chát đi tới.

Đường Tam Tạng nhìn gấu Tiểu Bồ liếc mắt, không có ngăn cản, nhìn rộng rãi muru, đưa tay chỉ góc sân cây kia lão hồ thụ, cau mày nói: "Thật ra thì người không nói ta cũng biết yêu quái chính là nó, ta chỉ là tò mò người vì sao lại giúp hắn làm việc? Cùng yêu quái bán đứng linh hồn, người được chỗ tốt gì? Còn là nói người có cái gì khó Ngôn Chi Ấn?"

Mọi người theo Đường Tam Tạng ngón tay nhìn, ánh mắt rơi vào kia gốc cây không lồ lão hồ thụ bên trên, đều là mặt đầy vẻ khó tin.

Hai cao mười mấy trượng lão hồ thụ, mười mấy người đều không thể bao bọc ở, màu đen vỏ cây nhẵn nhụi, rụng sạch lá cây nhánh cây từng cây một hướng lên trời thẳng đứng, giống như từ dưới lòng đất vuron ra một cái Ma Trảo.

Cây này, cho dù là trấn bên trên lớn tuổi nhất ông già cũng không nói được rốt cuộc có bao nhiêu tuổi, Quan Âm Thiền Viện nhiều lần sa sút xây lại, chỉ có này cây lão hồ thụ ngật đứng không ngã, là thu sơn trấn Thần Thụ.

Mà Đường Tam Tạng lúc này lại nói viên này Thần Thụ chính là yêu quái, đây đối với mọi người mà nói là khó mà tiếp nhận, dù là trước Đường Tam Tạng nói tới cũng chính xác.

"Cây này không phải là Thụ Yêu chứ?" Tôn Ngộ Không quay đầu liếc mắt nhìn kia lão hồ thụ, cũng là hơi nghi hoặc một chút, nàng không có cảm nhận được chút nào Yêu Khí.

Rộng rãi muru trong mắt lần đầu tiên có vẻ sợ hãi, nhìn Đường Tam Tạng, thanh âm cực kỳ khàn khàn cùng tức giận: "Người đến tốt cùng là ai? Tại sao lại muốn tới thu sơn trấn, không có người, hết thảy đều sẽ không biến thành như vậy, người không nên tới, người đáng chết!"

"Xem ra người cũng không nguyện ý nói ra người và yêu quái rốt cuộc giao dịch cái gì, ta đây chỉ có thể đi hỏi yêu quái kia." Đường Tam Tạng liếc mắt

nhìn mắt vẫn nhắm như cũ phở Huyền, nghiêng đầu nhìn về phía kia lão hộc thụ, bữu môi nói: "Yêu quái, đừng giả bộ, ngươi đến nói một chút đi, ngươi bắt ở đây cái gốc đại cá tử nhược điểm gì?"

Đại Hộc Thụ cùng Đường Tam Tạng người bên cạnh đã đều tản ra, mọi người thấy Đường Tam Tạng hướng về phía kia Đại Hộc Thụ nói chuyện, trong sân hoàn toàn tĩnh mịch.

Yên lặng, giống như chết yên lặng kéo dài chốc lát, Đại Hộc Thụ cũng không trả lời.

"Múa vô ích, cho hấn một gây." Đường Tam Tạng chân mày cau lại, người này thật đúng là một chút mặt mũi cũng không cho đây.

"Ta thật ra thì không tốt đẹp gì kỳ này đến cùng phải hay không Thụ Yêu." Tôn Ngộ Không không cho là đúng nói, bắt quá vẫn là nhảy lên Cân Đầu Vân, trong tay Kim Cô Bổng chợt biến thành dài năm trượng, liền muốn một gây nện xuống.

"Tiểu gia hỏa, ngươi là làm sao thấy được?" Đang lúc này, lão hộc thụ trên thân cây một trận ngoa ngoáy, ở cao một trượng vị trí hướng ra phía ngoài vượt trội một tầm anh tuấn mặt người, nhìn Đường Tam Tạng, thanh âm có chút tang thương hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Tay run 1 xuống

Vốn là mọi người cho là Đường Tam Tạng chẳng qua là nói bậy bạ, đã từng mấy lần hiển linh Phật cây như thế nào lại là yêu quái đầu rồi, không nghĩ tới trên thân cây cuối cùng xuất hiện một khuôn mặt người, hơn nữa còn có thể nói tiếng người, sợ mọi người cuống quýt lui về phía sau.

Tôn Ngộ Không trên mặt cũng có nhiều chút ngoài ý muốn, nhìn kia gương mặt người, khê nhũ mày, bắt quá trong tay to lớn Kim Cô Bổng cũng không có dùng tự động, một gây hướng Đại Hộc Thụ đập tới.

Đang lúc này, Đại Hộc Thụ bên trên một cái màu đen chỉ điều giống như roi như vậy rút ra, ba một tiếng quát vào Kim Cô Bổng bên trên.

Thế đại lực trầm Kim Cô Bổng cuối cùng bị một roi này quát về phía sau bắn tới, nắm chặt Kim Cô Bổng Tôn Ngộ Không cũng là đảo lui ra ngoài, trở về đến trên đất, chống trên mặt đất Kim Cô Bổng cày ra một rãnh thật sâu.

Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, xác nhận nàng không việc gì sau khi, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía Đại Hộc Thụ bên trên kia gương mặt người, ánh mắt có chút đông lại một cái, lộ ra mấy phần về ngoài ý muốn.

Nói như thế nào đây, không phải là hấn tự yêu mình, từ nhỏ đến lớn, ở trên đời này, hấn gặp qua so với hấn soái người chỉ có Lý nghi Mẫn một cái, mà cái này thụ yêu mặt, coi là nửa, đã cùng hấn không phân cao thấp.

Hấn vốn là cho là Thụ Yêu cũng nên một gương mặt già nua nhiều nếp nhăn đất, ngoác miệng ra, chính là một cái đen tối hốc cây, không nghĩ tới tên này lại biến hóa ra một tấm đẹp trai như vậy gương mặt tới.

"Ngươi không nên lòng tham đem ta kia Tiểu Đồ Đề cũng bắt đi, nếu không ta còn thật không biết đi nơi nào tìm ngươi." Đường Tam Tạng giơ tay lên ngừng còn muốn nói tốt vọt tới trước Tôn Ngộ Không, sau đó chỉ chỉ lão hộc thụ cạnh mặt đất, "Ngươi đem con môn đều đưa đến đất đi xuống đi, Tiểu Bạch cùng với ta hơn một tháng, ngươi coi như hưởng dưới đất lại chôn 100m, ta cũng có thể cảm nhận được."

"Ha ha, tiểu gia hỏa, ngươi rất có ý tứ, ta đã rất nhiều năm không có gặp phải có ý tứ nhân loại." Thụ Nhân cười ha ha, tấm kia khuôn mặt anh tuấn trướng bên trên nụ cười đủ để cho không thiếu nữ tử trở nên lòng say, bắt quá tiếp theo một cái chớp mắt hấn sắc mặt lạnh lẽo, nhìn về phía bị trời ở trên kệ gỗ phở Huyền, thanh âm lạnh như băng nói: "Thật đúng là một làm cho người ta chán ghét gia hỏa đầu rồi, chỉ vì ba trăm năm trước liếc lấy ta một cái, làm trấn đề ta, xây lại này ngôi miếu đồ nát, nếu hôm nay ta đi ra, vậy ngươi liền đi chết đi."

Vừa dứt lời, một cây màu đen nhánh cây đột nhiên đưa dài, Uyển Như một cây trường thương màu đen, thẳng tắp hướng phở Huyền đầu đâm tới.

"Không! Không được!" Một bên đã bị gấu Tiểu Bó xé ra một nửa sợi dây rộng rãi mưu nổi giận gầm lên một tiếng, còn dư lại trên người sợi dây thoáng cái đều bị kéo đứt, trực tiếp đánh về phía phở Huyền.

Vai u thịt bắp gỗ cuối cùng bị hấn thoáng cái đụng gãy, phở Huyền đảo ở trên đồng củi, mà che ở trước người hấn rộng rãi mưu đối diện cái kia màu đen nhánh cây, tiếp theo một cái chớp mắt sẽ bị xuyên qua.

Đường Tam Tạng con mắt híp lại, không nhúc nhích, phảng phất không có thấy như vậy một màn.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, do dự một chút, hay lại là gờ tay lên một gậy nện ở màu đen kia chỉ điều bên trên.

Nhận tính cực tốt màu đen chỉ điều bị Kim Cô Bồng đập lệch phương hướng, cũng không có đứt rời, hướng lên khều một cái, trực tiếp xé rộng rãi mưu cánh tay phải, sóng vai mà đứt.

"Tại sao cứu hần?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không.

"Tay run xuống." Tôn Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bồng, đưa tay quất mình một chút mũi, có chút không có vấn đề nói.

Đường Tam Tạng sắc mặt có chút cổ quái, "Năm đó đùa giỡn Thiên Cung cũng là tay run?"

"Không sai biệt lắm." Tôn Ngộ Không nghiêm túc nghĩ một hồi, gật đầu một cái.

Đường Tam Tạng nhớ lại một chút Tôn Ngộ Không tay run một cái, xuyên phá 33 Trọng ngày, sau đó không thể không Đại Náo Thiên Cung hình ảnh, đột nhiên cảm thấy sợ đầu có đau một chút.

"A!" Rộng rãi mưu kêu thảm một tiếng, máu tươi như chú như vậy phun ra ngoài, vẫn như cũ động thân đứng ở phổ Huyền trước người, môi run rẩy, nhưng một đôi đầy máu con mắt hay lại là chăm chú nhìn kia thụ yêu, tức giận la lên: "Người đã nói, chỉ cần ta nghe người, người cũng sẽ không giết sư phụ ta! Mấy năm nay người để cho ta làm gì, ta thì làm cái đó, mười hai năm, bốn mươi một đứa bé, còn chưa đủ sao? Còn chưa đủ sao!"

"Hình quái dị thầy trò yêu? Chôn giấu mười hai năm bí mật?" Đường Tam Tạng sắc mặt cổ quái liếc mắt nhìn rộng rãi mưu,

Đích nói thảm một câu.

Tôn Ngộ Không nghe được Đường Tam Tạng lời nói, liếc mắt nhìn trên đất Nghiễm Trí, "Ai là người thứ ba?"

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Tôn Ngộ Không, gờ lên cái ngón tay cái, "Này nào động càng đáng sợ hơn."

Mọi người nghe rộng rãi mưu lời nói, đều là biến sắc, nguyên lai rộng rãi mưu mới là mấy năm nay hải tử mắt hung thù!

Mười hai năm, bốn mươi một đứa bé, bốn mươi một cái gia đình bởi vì hần mà lâm vào trong đau buồn, thu sơn trấn cùng ngoài ra hai cái trấn nhỏ vì vậy lòng người bàng hoàng.

Cái này bề ngoài nhìn thật thà, tính cách có lúc nóng nảy, khắp nơi che chở Phương Trượng mập hòa thượng, lại là hung thù.

"Đủ?" Thụ Yêu khoe miệng vì kiêu, mảnh nhỏ dài híp mắt lại, có vẻ hơi âm nhu, thanh âm thoảng cái đề cao mấy phần, "Ba trăm năm trước, ta ở chỗ này, một năm thực nhân không dưới năm mươi, mười hai năm bốn mươi một đứa bé, người hỏi ta đủ chưa? Hôm nay không giết hòa thượng này, thì như thế nào có thể tiêu mỗi hận trong lòng của ta đây. Bất quá hôm nay có thể đem nhiều người như vậy tụ ở chỗ này, cũng coi như người một phần công lao, chỉ cần người như cũ thần phục với ta, sau này người chính là này ngôi miếu đồ nát Phương Trượng."

Mọi người nghe vậy, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi, tâm lý vừa căm ghét rộng rãi mưu tiếp tay cho giặc, lại vừa là căm kích phổ Huyền từng xây chùa trấn áp cái này thụ yêu.

Nghe cái này thụ yêu lời nói là muốn đại khai sát giới, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng đánh không lại kia thụ yêu, mọi người thì như thế nào là đối thủ, chạy cũng không chạy lại kia so với mũi tên còn nhanh hơn màu đen chỉ điều.

"Người... Người không phải nói sư phụ ta là bởi vì người mới có thể dài mệnh ba trăm tuổi sao?" Rộng rãi mưu lúc này mới phục hồi tinh thần lại, sắc mặt thoảng chói trở nên tử bạch, thân thể cứng ngắc nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn nằm ở trên đồng củi, nhìn hần phổ Huyền, chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

"Sư phụ, ta sai, ta đáng chết, ta đáng chết a." Rộng rãi mưu nâng lên hoàn hảo tay phải, hướng trên mặt mình đánh, ba ba ba! Một tiếng so với một thanh âm vang lên, "Sư phụ người trấn áp yêu quái này, ta nhưng ở trợ Trụ vi ngược, đồ nhi đáng chết!" Cút tay máu tươi chảy ra nhuộm đỏ củi lửa chất, cực kỳ nhúc nhích.

"Người này đứa nhỏ ngốc." Phổ Huyền Nhãn vành mắt ướt át, nghiêng đầu liếc mắt nhìn trên đất Nghiễm Trí, cổ họng cút một chút, hai hàng lệ nóng từ khóe mắt chảy xuống. "Đều là đứa nhỏ ngốc a."

"Nếu thầy trò tình thâm, vậy thì chết chung đi." Thụ Yêu lạnh lẽo cười một tiếng, lúc trước đoạn rộng rãi mưu một cánh tay nhánh cây vừa nhấc, cuối cùng thoảng cái biến thành dài mười trượng, một người bao bọc to lớn tốt, hướng rộng rãi mưu cầu hoà bình phổ Huyền vỗ xuống.

"Nhanh tản ra." Trong đám người có người kinh hô, mọi người vội vàng hướng hai bên tản đi, kia Vương bà ngồi liệt ở củi chất sau trên đất, không người đỡ, ngẩng đầu nhìn kia nện xuống màu đen gậy to, sắc mặt lộ vẻ sâu thẳm.

Kinh hoàng mọi người thấy một màn này, trên mặt đều có vẻ không đành lòng, nhưng là không ai dám lên trước.

Tôn Ngộ Không nắm chặt Kim Cô Bồng, chuẩn bị xuất thủ lần nữa.

Đang lúc này, một người nhảy lên bàn, sau đó giơ tay lên ký thác cái kia màu đen gây to.

"Xin lỗi, ta cũng tay run xuống." Đường Tam Tạng nhìn kia thụ yêu mặt, khoe miệng động động, cố nén cười.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: 1 cây đeo đầy nhân thụ

Từ phát hiện yêu quái gì cũng gánh không được hấn một quyền sau, Đường Tam Tạng đối với yêu quái cũng chưa có sợ hãi cảm giác này, coi như là cái này có thể tùy tiện quất bay múa vô ích Thụ Yêu, trong mắt hấn cũng không coi vào đâu.

Hấn tương đối hiểu kỳ là cái này Thụ Yêu mấy năm nay rốt cuộc làm gì, còn có cái này Quan Âm Thiền Viện trong thầy trò ba người giữa Nghiệt Duyên, cho nên hấn rất có kiên nhẫn dự định nghe nữa một hồi, này có thể so với tám giờ ngắn hồ sơ phim truyền hình thú vị nhiều.

Vốn nên hạ xuống gây to lại chậm chạp không có rơi xuống, mọi người định mắt nhìn đi, đều là há to mồm.

Này nhìn qua nặng mấy ngàn cân, thể đại lực trầm màu đen gây to, cuối cùng bị trẻ tuổi kia hòa thượng một tay kéo, thậm chí ngay cả dưới chân đi lên đơn bạc cái bàn gỗ cũng không có bị ép vỡ.

"Rất lợi hại!"

Này là tất cả trong lòng người nhô ra ý tưởng, cái này mới nhìn qua chẳng qua là đáng đáp đẹp mắt một ít tiểu hòa thượng, lại so với Tôn Ngộ Không còn lợi hại hơn.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt có chút ngoài ý muốn, bữu mỗi một cái, khoe miệng nhưng là QQ bên trên Dương.

"Tiểu gia hòa, người so với ta tưởng tượng càng thú vị một ít." Thụ Yêu nhìn Đường Tam Tạng, nụ cười trên mặt bộc phát Xán Lạn, chẳng qua là thanh âm lạnh hơn một ít.

"Người thật giống như so với ta tưởng tượng càng yếu ớt hơn một chút." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, sau đó đưa tay trái ra, hai tay nhẹ nhàng một bài, này căn (cái) Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bông cũng đập không tới sắc chi điều biến thành gây to, giống như một nhánh cây như vậy bị bẻ gãy, sau đó bị hấn tiện tay vứt trên đất.

"Thừa dịp bây giờ, chạy mau đi!"

Trong đám người, không biết ai lớn âm thanh kêu một tiếng, vốn là an tĩnh đám người nhất thời một mảnh xôn xao, cuống quýt hướng cửa cùng hậu viện phương hướng chạy đi, đều muốn mau sớm chạy khỏi nơi này.

Mặc dù Đường Tam Tạng chặn yêu quái này một đòn, nhưng là yêu quái này nhưng là phải mười triệu cái chi điều, một mình hấn lại có thể chống đỡ mấy cái đây.

"Người... Người là thúc thúc?" Lúc này, một giọng nói từ một bên truyền tới, Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, gấu Tiểu Bồ từ cúi lên tới nhảy xuống, có chút mê vờn nhìn kia thụ yêu, từng bước một hướng hấn đi tới.

"Này?" Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn bốn tán mắt mọi người, vừa nhìn về phía gấu Tiểu Bồ, hơi nghi hoặc một chút.

"Để cho nàng đi đi." Đường Tam Tạng do dự một chút, hay lại là lắc đầu một cái.

Đối với gấu Tiểu Bồ mà nói, cái đó sẽ ở trong đêm mưa xuất hiện Hắc Y thúc thúc, so với cái gì đều trọng yếu, mà hôm nay, có lẽ liền muốn do hấn làm cái kết.

"Tiểu Bồ, là ta." Thụ Yêu nhìn đi tới trước người gấu Tiểu Bồ, huyền hóa ra một cái nhân viên, sờ một cái gấu Tiểu Bồ đầu, toét miệng cười một chút, cười mà không tiếng động, tiếp lấy gương mặt liếc mắt nhìn tứ tán bỏ chạy mọi người, thanh âm lạnh lùng nói: "Người trước chờ một chút, để cho thúc thúc đem những này người bắt."

Vừa dứt lời, thanh thiên thượng vạn căn (cái) màu đen chi điều trong nháy mắt tăng vọt, như từng cái Hắc Xà như vậy hướng mọi người phóng tới, cỡ

khoảng cái chén ăn cơm, tầm hơn mười trượng, dài mấy trăm trượng màu đen chỉ điều phô thiên cái địa, chỉ cần đụng phải người liền dây dưa tới, cuốn ngược mà quay về, bắt quả trong chốc lát, toàn bộ chỉ điều liền trở lại, mỗi một nhánh cây trên đều cuốn một người.

Cao vài chục trượng trên cây to, treo mấy ngàn người, giống như là một viên đeo đầy trái cây cây ăn quả, chẳng qua là trên nhánh cây treo cũng là người sống, nhìn cực kỳ quý dị.

Vốn là đứng đầy người sân, lúc này chỉ đứng Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, còn có cưỡi lên tới phổ Huyền cùng rộng rãi mưu.

"Có chút Ma Thiên luân ý tứ đây." Đường Tam Tạng vứt bỏ trong tay hai cành cây khô, ngửa đầu nhìn bị treo ở cao vài chục trượng trên nhánh cây, cao giọng sợ hãi kêu mọi người, tự lâm bầm một câu.

"Ma Thiên luân?" Một bên Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, có chút không hiểu, "Đó là cái gì lợi hại yêu quái sao?"

"Ngạch, có thể nói như thế, bắt quả hẳn là xe cáp treo lợi hại một chút." Đường Tam Tạng trầm ngâm một hồi, nghiêm trang giải thích.

"Hừ, vậy lần sau đụng phải liền giao cho ta đi đối phó đi." Tôn Ngộ Không nhắc gờ tay lên, không thêm để ý đạo.

"Được." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, mặt băng bó không để cho mình bật cười, nhìn về phía đứng dưới tàng cây gấu Tiểu Bồ.

Gấu Tiểu Bồ ngẩng đầu nhìn vẫn ở chỗ cũ không tiếng động cười Thụ Yêu,

Lắc lắc đầu nói: "Thúc thúc, tiểu trọc đầu nói như vậy cười là không tốt."

Thụ Yêu nụ cười đồng lại một cái, cúi đầu nhìn gấu Tiểu Bồ, thanh âm trầm thấp mấy phần đạo: "Tiểu Bồ, tiểu trọc đầu là ai?"

"Tiểu trọc đầu..." Gấu Tiểu Bồ xoay người, nhìn Đường Tam Tạng, cười nói: "Hắn chính là tiểu trọc đầu, hẳn đối với ta khỏe không đâu rồi, cùng thúc thúc ngon giống vậy."

Thụ Yêu nhìn Đường Tam Tạng, hẹp dài trông mắt hơi híp, tay vỗ qua gấu Tiểu Bồ đầu, lạnh lùng nói: "Cõi đời này chỉ có ta mới thật sự là đối với người tốt, giết hẳn."

Gấu Tiểu Bồ thân thể rung một cái, con mắt trong nháy mắt biến thành đỏ như màu máu, mặt không thay đổi nhìn Đường Tam Tạng, gật đầu một cái: "Dạ, thúc thúc."

Tiếng nói vừa dứt, vừa sai bước ra, mặt đất vùi lấp đi xuống một cái hố sâu, Tiểu Tiểu thân thể trong nháy mắt tăng vọt, trên người tiểu y phục bị chống đỡ thành mảnh vụn, một cái cao hơn một trượng Đại Hùng cúi kinh về phía Đường Tam Tạng nhào tới, tay chân rơi trên mặt đất, mặt đất liền vùi lấp đi xuống một cái hố sâu.

Đại Gấu Mèo!!

Đường Tam Tạng nhìn kia Đại Hùng, cái miệng ba trương có thể nuốt vào một cái trứng gà, quen thuộc màu trắng đen đường vân, màu đen hốc mắt, đây chẳng phải là dựa vào bán manh bán thành quốc bảo Đại Gấu Mèo sao!

Cho nên, gấu Tiểu Bồ căn bản không phải cái gì hắc hùng tinh, mà là một cái đáng yêu đáng yêu Đại Gấu Mèo.

"Múa vô ích, người theo nàng chơi một hồi, bắt quả đừng đùa xấu, đây chính là Quốc Bảo." Đường Tam Tạng nhìn gấu Tiểu Bồ hắc hóa trạng thái biến thành Đại Gấu Mèo, hướng về phía một bên Tôn Ngộ Không nói.

"Người theo nàng chơi đùa đi, ta đi đối phó kia thụ yêu, hẳn có Yêu Linh thực lực." Tôn Ngộ Không nhìn kia thụ yêu, nhao nhao muốn thử đạo.

"Ta cảm thấy cho ta không đánh lại nàng." Đường Tam Tạng mặt đầy ngưng trọng nhìn kia Đại Gấu Mèo, lắc đầu một cái, "Ta trước cùng kia thụ yêu trò chuyện, người đánh xong gấu mèo lại đến giúp đỡ đi."

"Được rồi, vậy chỉ có thể để cho ta trước giải quyết nàng." Tôn Ngộ Không lúc này mới gật đầu một cái, nói Kim Cô Bồng, dưới chân nhẹ một chút, gờ tay lên một gậy liền hướng Đại Gấu Mèo đầu đập tới.

Đại Gấu Mèo không tránh không né, thẳng thân đứng lên khỏi ghế, bàn tay vào trong hộp lại, vững vàng đè lại Kim Cô Bồng, sau đó hướng trên đất đột nhiên một quán, lại là muốn đem Kim Cô Bồng cướp đi.

Rất nhanh, một người một gấu vây quanh một cây gậy, liền mở ra kịch liệt tranh đoạt chiến.

"Tiểu gia hòa, người rất có can đảm, đáng tiếc chỉ là một phạm nhân, cho nên chỉ có thể trở thành ta dưỡng liệu." Thụ Yêu mỉm cười nhìn Đường Tam Tạng, hai cây quả đâm thô đen sặc chỉ điều chọt từ dưới đất chui ra ngoài, giống như chạm tay một loại cực kỳ nhanh chóng từ hẳn hai chân quán quanh mà lên, đem thân thể của hắn hoàn toàn bọc lại.

Chỉ điều dưới đất chui lên, đem Đường Tam Tạng kéo tới trước cây, huyền không cao một trượng, chỉ còn lại một cái đầu cùng hai bàn tay có thể sống động.

"Sur phụ!" Tôn Ngộ Không lông mày một lập, lộ ra vẻ lo âu.

Đường Tam Tạng không có giấy giũa, cúi đầu liếc mắt nhìn, sắc mặt lại là có chút cổ quái, cái này thụ yêu giới hạn thủ pháp nhìn có chút không đứng đắn a, kiếp trước ở một ít Đào Quốc màn ảnh nhỏ trong thỉnh thoảng có thể thấy.

Bất quá hấn vẫn khoát khoát tay bàn tay, tỏ ý Tôn Ngộ Không chính mình không việc gì, cố gắng đem những thứ kia liên quan tới giới hạn, chạm tay loại đồ vật từ trong đầu đuôi ra ngoài, nhìn lên trước mặt tầm kia lộ ra mặt người hỏi "Ta rất ngạc nhiên, ngươi đã hôm nay dám đại trương kỳ cổ đem tại chỗ người cũng bắt lại, như vậy ba trăm năm tới tại sao không thì ra mình đi ăn thịt người, mà là yêu cầu dựa vào gấu Tiểu Bồ cùng Nhân loại cho ngươi trộm trẻ nít? Hơn nữa ngươi là Thụ Yêu, tại sao phải ăn thịt người?"

"Có thật nhiều năm không cùng người thật dễ nói chuyện đâu rồi, ngươi đã hỏi, ta đây sẽ nói cho ngươi biết đi." Thụ Yêu gật đầu một cái, chỉ cúi lên tới phở Huyền, thanh âm lạnh lùng nói: "Ba trăm năm trước, hòa thượng này không biết từ chỗ nào phải đến một tòa Quan Âm Kim Tượng, bên trên có một đạo để cho ta kiêng kỵ khí tức, cho nên ta không thể không thu liễm khí tức, mà là thông qua kia tiểu yêu cùng một ít người bình thường làm việc cho ta."

"Mà Đạo khí hơi thờ ở đầu năm nay thời điểm, bắt đầu tiêu tan, bây giờ đã tiêu tan không sai biệt lắm, coi như là Quan Âm Bồ Tát, cũng không khả năng cảm ứng được nơi này phát sinh cái gì, cho nên ta cũng không nhất định lại bận khoản. Về phần ăn thịt người, với ta mà nói, nhân loại chẳng qua chỉ là nhỏ yếu nhưng dinh dưỡng phong phú dưỡng liệu a."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Ba hoa mặc dù có thể giải chân tướng sự thật, nhưng mà cũng không có

Đường Tam Tạng nghiêm túc nghĩ một hồi Thụ Yêu lời nói, vẫn là không cách nào đem mình đại nhập dưỡng liệu loại vật này, quá thấp kém, cái này cùng cửt khác nhau ở chỗ nào!

"Ngươi đem những này người đều ăn, vậy sau này khỏi không phải là không có người tốt ăn? Nếu như ta không có đoán sai lời nói, ngươi nên không có biện pháp rồi đi nơi này chứ?" Đem ý niệm này trước quên mất, Đường Tam Tạng lại đề hỏi vấn đề.

"Ha ha, ngươi nói sai, không phải là không thể rồi đi, mà thì không muốn rồi đi, hơn một vạn năm đến, ta chưa bao giờ rồi đi nơi này nửa bước." Thụ Yêu ngẩng đầu nhìn bên trên kêu khóc mọi người, giống như nhìn mình nuôi Dương Quân, mỉm cười nói: "Ngàn năm qua, ta để cho chỗ này mưa thuận gió hòa, đất đai phì nhiêu, những người tài giỏi này có thể từ hơn mười người sinh sôi đến mấy ngàn người. Hết thảy các thứ này cũng là bởi vì ta, là ta nuôi hấn môn, để cho bọn họ có thể đủ ăn uống no đủ. Bây giờ, thu hoạch đã đến giờ, này cùng nhân loại các người nuôi gia súc là không sai biệt lắm đạo lý."

"Nghe vào là không sai biệt lắm, nhưng kỳ thật không giống nhau, nếu như không có ngươi, những người này cũng giống vậy có thể sinh sôi, như thế có thể ở chỗ này thành lập được ba ngôi trấn nhỏ. Ngươi hoàn toàn coi thường nhân loại tạo con nít năng lực." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, "Người và gia súc tối khác nhiều, chắc là sẽ chủ động thay đổi hiện trạng, tỷ như, phở Huyền dùng một cái tượng quan âm, là có thể trấn áp ngươi ba trăm năm."

"Hòa thượng kia sống ba trăm năm, từ nhỏ nuôi lớn hai tên học trò tuy nhiên cũng cho là hấn là yêu quái, một cái muốn giết hấn, một cái nghĩ (muốn) cứu hấn, vì đặt được đến con mắt, còn không giống nhau không đem đồng loại tánh mạng coi ra gì."

Thụ Yêu nhướng mày một cái, bị phở Huyền trấn áp là hấn si nhục nhất sự tình, thanh âm cũng là lạnh mấy phần, "Hơn nữa, nhân loại nhỏ yếu có thể thay đổi gì đây? Coi như là mấy ngàn cái ở chỗ này, không giống nhau chỉ có thể bó tay trở thành ta dưỡng liệu. Những người này đủ ta dùng tới mấy trăm năm, các loại (chờ) cho đến lúc này, Tân Nhân Loại lại sẽ ở phụ cận đây thành lập trấn nhỏ, ta lại có thể cất lấy mới dưỡng liệu. Vạn năm đến, như vậy chuyện ta đã làm vài chục lần. Mà ngươi, cùng bên kia cái kia Mẫu Hầu tử, cũng sẽ trở thành ta dưỡng liệu."

"Được rồi, ta đã Lý Thanh, bất quá ta không chấp nhận ngươi dùng dưỡng liệu loại này kỳ lạ lý do tước đoạt bọn họ coi như người sống quyền lợi. Cho nên ta sẽ không biến thành ngươi dưỡng liệu, bọn họ cũng sẽ không." Đường Tam Tạng nhìn Thụ Yêu, khẽ thở dài một cái, "Ba hoa mặc dù có thể làm cho chân tướng sự thật dần dần hiện ra, nhưng mà đối với kết quả nói, cũng không có gì trừng dùng."

"Tiểu gia hỏa, ngươi là so với bình thường phạm nhân mạnh hơn một chút, bất quá đúng là vẫn còn phạm nhân, nhưng ngươi máu thịt tựa hồ rất đặc biệt, để cho ta có loại dùng miệng ăn ngươi dục vọng." Thụ Yêu toét miệng cười một tiếng, anh tuấn mặt mũi biến mất, cướp lấy là một cái không ngừng mở rộng hốc cây, vừa duyên có một vòng uy nghiêm rãnh.

"Bây giờ, liền từ ngươi bắt đầu đi!" Thụ Yêu uy nghiêm thanh âm truyền tới, quần quanh ở Đường Tam Tạng trên người màu đen nhánh cây chột căng thẳng, dường như muốn đưa hấn véo thành một đoàn thịt vụn.

"Khốn kiếp! Buông hán ra!" Tôn Ngộ Không nùng nịu đạo, vốn là thâm con mắt màu đỏ trong nháy mắt bị đốt, thoáng cái đoạt lại Kim Cô Bồng, sau đó một cước giẫm ở Đại Gấu Mèo trên đầu, quơ gậy đập hướng quán ở Đường Tam Tạng trên người kia hai cây màu đen chi điều.

"Lay một phàm nhân thầy, thật là ném yêu quái mặt." Thụ Yêu khinh thường thanh âm truyền tới, hai cây chi điều như trường tiên như vậy rút ra, một cây quất vào Kim Cô Bồng bên trên, một căn khác chính là quất vào Tôn Ngộ Không trên bụng.

Trong lực lượng chênh lệch để cho Tôn Ngộ Không lần nữa bay ngược, đập ngã một bên tường viện, Kim Cô Bồng chống trên mặt đất, quỳ một chân trên đất, da hồ áo lót nứt ra một vết thương, trên phần bụng bất ngờ xuất hiện một đạo màu đỏ dấu roi.

Cái này thụ yêu so với Cự Linh Thần phải mạnh mẽ hơn nhiều, Tôn Ngộ Không ở trước mặt hán ngay cả sức đánh trả cũng không có.

"Ha ha, có chút Yêu Lực, vậy thì trở thành ta dưỡng liệu đi." Thụ Yêu lạnh lẽo cười một tiếng, một cây màu đen nhánh cây sát mặt đất hướng Tôn Ngộ Không cấp tốc bơi đi.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn cổ găng muốn đứng dậy Tôn Ngộ Không, hỏa hai mắt màu đỏ trong tràn đầy không cam lòng cùng không sợ, bất quá nhìn về phía ánh mắt của hán trong, tựa hồ còn có một tia lo âu.

Một đoàn lửa giận ở Đường Tam Tạng ngực bắt đầu bay lên,

Giống như lần đầu tiên thấy Tôn Ngộ Không thời điểm, ở đó Ngũ Hành Sơn nhìn xuống đến nàng bị Thổ Địa Thần khi dễ thời điểm

Đường Tam Tạng sắc mặt có chút lạnh, nhắc tay một cái, kia quán quanh ở trên người hán mấy chục vòng màu đen nhánh cây, trong nháy mắt đứt gãy thành vài trăm đoạn, đầy trời bay loạn.

Sau đó một cước giẫm ở hướng Tôn Ngộ Không phóng tới nhánh cây kia bên trên, giống như rắn linh hoạt nhánh cây phảng phất bị đập gãy bầy tác, co quắp một chút, biến thành một đoạn cành khô.

"Đừng đụng nàng."

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Thụ Yêu, một bên hướng cuốn ống tay áo, vừa nói: "Nàng nhưng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, người tính toán thom bơ vậy sao, ngay cả một bước cũng không dám hướng ra phía ngoài bước ra Thụ Yêu."

"Cái gì Tề Thiên Đại Thánh, bất quá Đại Yêu thực lực, bất quá, người có thể đi chết đi!" Thụ Yêu mặt lần nữa huyền hóa ra đến, mấy chục cây nhánh cây chọt đưa dài, nóc nhọn như màu đen Ngân Thương, đan chéo hướng đứng trên mặt đất Đường Tam Tạng đâm tới, lấp kín hán toàn bộ đường lui.

"Khốn kiếp!" Tôn Ngộ Không rộng rãi đứng dậy, muốn lần nữa lao ra, nhưng là bị gấu Tiểu Bó biến thân Đại Gấu Mèo cho ngã nhào xuống đất, Kim Cô Bồng để ở cổ nàng bên trên, dùng sức xuống phía dưới nhấn tới.

Nàng nghiêng đầu nhìn đạo kia như cũ tùy ý đứng bóng lưng, cắn thật chặt răng, giống như ngày đó ở Ngũ Hành Sơn xuống, hán đứng ở trước người của nàng, không tính là rộng rãi bả vai, lại không khỏi để cho nàng cảm thấy an tâm, phảng phất chỉ muốn đứng sau lưng hán, sẽ không người có thể tổn thương nàng.

Nhưng là bây giờ, mấy chục cây màu đen nhánh cây biến thành trường thương hướng hán đâm tới, hán có thể chạy thoát được sao? Lại có thể trốn nơi nào đây?

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn những thứ kia màu đen chi điều, thần sắc bình tĩnh, muốn chạy trốn, chỉ cần một bước là có thể lao ra những cành cây này phạm vi bao trùm.

Bất quá, chẳng qua là mấy nhánh cây, lại tại sao phải chạy trốn đây.

Cho nên Đường Tam Tạng nâng lên quả đấm, nhẹ nhàng một quyền huơ ra, phảng phất không có lực đạo một quyền gặp trường thương màu đen, phát ra rắc rắc một tiếng, sau đó những thứ kia trường thương màu đen liền đứt đoạn số tròn mười chẵn.

"Chuyện này..." Thụ Yêu cả kinh, không nghĩ tới Đường Tam Tạng lại một quyền đập gãy nhiều như vậy nhánh cây.

Tôn Ngộ Không cũng ngăn người một chút, chột biến thành mừng rỡ, bất quá không biết nghĩ đến cái gì, lập tức liếm nụ cười, thu ánh mắt nhìn ép ở trên người mình Đại Gấu Mèo, có chút không vui vẻ nói: "Người gọi gấu Tiểu Bó đúng không, ta phải thật tốt giáo huấn người."

"Cứu mạng a! Cứu mạng a!" Trên nhánh cây bị cuốn đến những người đó kinh hô, còn có chút người trực tiếp bị sợ ngất đi.

Trước Thụ Yêu lời nói tất cả mọi người nghe được, lúc này cũng đem hy vọng ký thác vào Đường Tam Tạng trên người, chỉ có hán có thể cứu mọi người.

"Ta xem người có thể chống đỡ mấy cây!" Thụ Yêu giận dữ, mặt đất một trận chấn động, mấy chục cây màu đen rễ cây từ mặt đất chui ra ngoài, hướng Đường Tam Tạng quán quanh đi, mấy trăm cây nhánh cây đồng thời đưa dài, như từng cây một trường thương màu đen đâm về phía Đường Tam Tạng.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, mặt đất một trận rung đưa, ngay cả bị treo trên tàng cây người tiếng thét chói tai cũng vì đó hơi chậm lại, hoảng sợ nhìn xuống phía dưới đến.

Vốn là Đường Tam Tạng đứng địa phương lúc này cắm đầy màu đen nhánh cây, giống như một cái hình cầu nhím một dạng dùng nói là một người, coi như là một con muỗi cũng chắc chắn phải chết.

"Ha ha ha ha! Không gì hơn cái này." Thụ Yêu cười như điên, mặc dù không có thể nuốt sống cái này nhìn phá lệ mê người ta hỏa, nhưng là coi như đường liễu, chết cũng giống vậy có thể.

"Cứ như vậy sao? Đây chính là cái gọi là yêu Yêu Linh?" Lúc này, lít nhít dưới nhánh cây, một đạo có chút thất vọng âm thanh âm vang lên.

Đường Tam Tạng phát tay một cái, hoa lập lập một trận loạn hưởng, những thứ kia ngăn cản ở trước mặt hắn cùng trên đầu quả đấm thô đen sắc chi điều liền toàn bộ đoạn, trước mặt nhất thời hết sạch, trên người trừ roi nhiều chút mệt mỏi, một chút thương thế cũng không có.

Trên cây mọi người sững sờ, chợt bộc phát ra một trận tiếng hoan hô, Đường Tam Tạng lại không có chết, vậy bọn họ có lẽ còn có thể cứu.

Thụ Yêu ánh mắt dờ dẩn mà nhìn Đường Tam Tạng, chợt biến thành vẻ sợ hãi, này một vạn năm đến, hắn còn không có đụng phải giống như Đường Tam Tạng quý dị như vậy phạm nhân, do dự một cái chớp mắt, hắn thu hồi còn lại nhánh cây, tận lực duy trì thanh âm vững vàng, lạnh giọng nói: "Ta quyết định bỏ qua ngươi, ngươi mang theo người học trò cút đi, không để cho ta..."

Bất quá Thụ Yêu lời còn chưa nói hết, Đường Tam Tạng đã là nhảy lên một cái, một quyền nện ở Thụ Yêu trên mặt, cắt đứt hắn lời nói, cũng xuyên thấu vỏ cây.

Kiểu căng phách lõi Thụ Yêu trong nháy mắt không có tiếng vang, to lớn thân cây một trận run rẩy, đông đưa bên trên mọi người một trận quái khiếu.

Đường Tam Tạng thu tay về, roi xuống đất, trong tay bắt ngờ nắm một đoàn quả đấm lớn nhỏ ngọn lửa màu xanh lam.

"Vạn năm Thụ Tâm? Người này hoàn toàn là tới đưa gổ đi." Đường Tam Tạng nhìn lấy trong tay ngọn lửa màu xanh lam, có chút hiếu kỳ, cũng có nhiều chút mừng rỡ.

Ngọn lửa màu xanh lam một trận ngọa nguậy, hiện ra Thụ Yêu mặt, mặt đầy kinh hoàng nói: "Người không thể giết ta, người biết chủ nhân ta là ai chẳng? Hắn chính là Địa Tiên..."

"Dài dòng." Bất quá lần này hắn cũng không thể nói hết lời, Đường Tam Tạng đưa ngón tay ra bắn ra, kèm theo một tiếng không cam lòng thét chói tai, gương mặt đó liền biến mất.

Cơ hồ trong nháy mắt, vốn là sinh cơ bừng bừng Đại Hộc Thụ liền bị rút sạch tức giận, toàn bộ rưới vào Đường Tam Tạng trong tay Thụ Tâm bên trên, cuốn mấy ngàn người chi điều cấp tốc khô héo, sau đó gãy, mấy ngàn người thét lên giống như xuống giáo từ một loại từ trên trời rơi xuống tới.

"Ngọa tào, có chút dọa người." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn lên, cũng là bị hù dọa, hắn có thể không biết cái gì Thời Gian Tĩnh Chi thuật cùng thuật di cứu người, nhìn dáng dấp chỉ có thể tận lực nhiều tiếp lấy mấy cái.

"Hô, thiếu chút nữa không vượt qua." Đang lúc này, một vệt kim quang từ chân trời bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Dưới tàng cây là một hãm hại

Thụ Yêu bị Đường Tam Tạng một quyền đâm chết, kết quả bị treo trên tàng cây những người đó toàn bộ đồng thời rớt xuống, đây chính là ba, bốn ngàn người.

Đường Tam Tạng mặc dù tốc độ nhanh một chút, lực lượng cường một chút, có thể hoàn toàn không biết pháp thuật a, tối đa chỉ có thể tiếp lấy mười mấy hai mươi đi, còn lại chỉ có thể để cho bọn họ tự sinh tự diệt, phỏng chừng phải chết một nửa.

"Tam Tạng đừng sợ, ta đến giúp ngươi." Lúc này, chân trời truyền một thanh âm quen thuộc.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn lên, một vệt kim quang từ chân trời bay tới, thoáng một cái liền đến Quan Âm Thiền Viện bầu trời, chính là trong tay nâng cái Ngọc Tịnh Bình Quan Âm Bồ Tát, một đôi như nước trong veo mắt to chính không nhúc nhích theo dõi hắn.

"Khác (đừng) phạm si mê, cứu người trước!" Đường Tam Tạng xoa xoa mi tâm, có chút bất đắc dĩ la lên, mặc dù có cô em xinh đẹp vì chính mình mà muội là cái đề cho người không thoải mái chuyện, nhưng lúc này trước nhất rốt xuống người đã sắp đầu chạm đất, nếu là trì hoãn nữa một hồi, đó thật đúng là vượt qua cũng tới uổng.

"Há, thiếu chút nữa quên!" Quan Âm lúc này mới phục hồi tinh thần lại, tay niết đến Ngọc Tịnh Bình trong cảnh liễu vung lên, từng giọt giọt nước trong suốt tán lạc đi ra ngoài, hóa thành từng đạo nhu hòa bạch quang.

Những thứ kia từ cây trên hướng xuống xuống dưới người bên liền xuất hiện một đoàn màu trắng Phù Vân, giống như bông vải như thế, trong nháy mắt ngừng bọn họ tung tích khuynh hướng.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn rốt xuống nhanh nhất cái đó đại thúc, nửa cái đầu đã ghim vào dưới tàng cây đông lá cây, đột nhiên bị ngừng thân thể, không khỏi thở phào một cái, sau đó liền té xỉu.

"Đây là nhảy cầu a, ngay cả ta cũng muốn chơi đùa một lần." Đường Tam Tạng cảm khái một câu, liền vội vàng cẩn thận hộ lấy trong tay đoàn kia màu thủy lam Thụ Tâm hướng bên cạnh chạy đi, bên trên không thích ứng loại kích thích này ngoạn pháp đại thúc các đại phẩm đã bắt đầu ói, trận kia ý vào so với mới vừa rồi Thụ Yêu cũng dọa người.

Thụ Yêu vừa chết, còn dùng móng gấu dè xuống Kim Cô Bồng, dè Tôn Ngộ Không gấu Tiểu Bồ tưới mới mắt đỏ dần dần khôi phục thanh minh, từ Đại Gấu Mèo khôi phục tiểu cô nương bộ dáng, bị Tôn Ngộ Không hất tay một cái ném bay ra ngoài.

Tôn Ngộ Không một cái thân đứng lên, nhảy lên thật cao, liền muốn một gậy đập chết cái này dây dưa nằng một hồi lâu gấu mèo tinh. Lúc này, một đạo nhân ảnh thoáng một cái đã là ôm lấy còn ở giữa không trung gấu Tiểu Bồ, rơi xuống đất.

"Tại sao phải cứu nằng?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, có chút mất hứng cùng không hiểu.

Gấu tiểu quần áo vài lúc trước biến thân thời điểm toàn bộ hóa thành mảnh vụn, cho nên Đường Tam Tạng sẽ dùng cả sa đem Tiểu La Ly bao lấy đến, ở phía sau vác đánh kết, đưa tay sờ một cái song đuôi ngựa tẩn ra Tiểu La Ly đầu, nhìn Tôn Ngộ Không, cười nói: "Người không cảm thấy nằng rất khả ái sao? Người xem con mắt to đại, sẽ còn chu mỏ bán manh đây."

"Mới vừa rồi hòa thượng kia nghĩ (muốn) đốt chết người, người để hấn chết, nằng giúp kia thụ yêu bắt nhiều như vậy trẻ nít, người lại muốn cho nằng sống mẹ?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, cũng không có tiếp nhận hấn không có để ý giải thích.

Tôn Ngộ Không tư tưởng rất đơn thuần trực tiếp, đúng chính là đúng, sai chính là sai, nếu Nghiễm Trí đáng chết, kia rộng rãi mưu cầu hoà bình gấu Tiểu Bồ cũng nên chết, nếu là bán đầu giá đáng yêu thì không có sao, nằng có thể không chấp nhận.

Đường Tam Tạng liếm nụ cười, nhìn Tôn Ngộ Không con mắt, "Nằng cái gì cũng không biết, chỉ là muốn tìm mấy người bằng hữu chơi đùa, chẳng qua là Thụ Yêu lợi dụng nằng, lợi dụng thuần chân nhất đồ vật. Nếu như ba trăm năm trước nằng gặp phải là phổ Huyền, có lẽ liền hoàn toàn bất đồng. Bây giờ gặp phải ta, vậy sau này cũng không giống nhau."

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng ánh mắt chân thành, lẳng lẳng, nhịp tim cuối cùng không khỏi tăng nhanh mấy phần, ngay cả trên mặt cũng xuất hiện một tia Hồng Hà.

"Ho khan một cái, cái gì đó, được rồi, vậy ta đây lần sẽ bỏ qua nằng, lần sau nếu là nằng lại tác quái, cũng đừng trách ta không khách khí. Nhớ, ta mới không phải bị người thuyết phục, chỉ là không muốn thừa dịp nhóm người Uy." Tôn Ngộ Không ho khan hai tiếng, thu Kim Cô Bồng xoay người, ngẩng đầu nhìn trời chính tiếp nhận mọi người quý lạ Quan Âm, bữu môi nói: "Quan Âm nữ nhân ngốc này tới thật là kịp thời đầu rồi, cái gì cũng không làm liền đem công lao toàn thu."

Ngao kêu khó sửa đổi a, bất quá mê chi đồ mặt vậy là cái gì quý? Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không bóng lưng, trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt một câu.

"Đại Từ Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát hiển linh!"

Lúc này Quan Âm đã đem những người đó toàn bộ bỏ trên đất, trong sân thoáng cái quý Mãn Nhân, cùng kêu lên kêu, ở Quý Môn Quan bên trên đi một lần, cuối cùng cuối cùng Quan Âm Bồ Tát hiển linh cứu một mạng, vừa buồn vừa vui trải qua, đã té xỉu mấy chục người.

Mặc dù yêu quái là hấn đánh, cuối cùng danh tiếng đều bị Quan Âm, nhưng là Đường Tam Tạng cũng không có cảm thấy khổ sở, ngược lại hấn lại không cần quét nổi tiếng, khiêm tốn một chút vẫn không tệ, hơn nữa Quan Âm lại không làm cho người chán ghét.

Bất quá đang lúc này, vốn là Phi ở trên trời Quan Âm nhưng là rơi vào Đường Tam Tạng bên người, hướng về phía quý ở trong sân mọi người mỉm cười nói: "Đánh chết Thụ Yêu là hấn nha, ta chỉ là thuận đường cứu các người, cho nên các người hấn cảm tạ là hấn."

Lúc trước mọi người cũng thấy Đường Tam Tạng một quyền đâm chết Thụ Yêu tình cảnh, lúc này nghe Quan Âm Bồ Tát như vậy nói, lại là hướng về phía Đường Tam Tạng quý lạ đứng lên, luôn miệng vừa nói: "Đa tạ Đại Đường Thượng Sư ân cứu mạng!"

"Miễn lễ, miễn lễ." Đường Tam Tạng vội vàng khoát tay nói, bị một đám người quý cảm giác quá kỳ quái, bất quá dường như làm một chuyện tốt a, loại cảm giác này vẫn không tệ.

Lúc này, từ vừa mới vẫn lẳng lẳng nhìn viên kia khô bại Đại Hộc Thụ gấu Tiểu Bồ, quay đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi nhỏ: "Tiểu trực đầu, thúc thúc

chết sao?"

Đường Tam Tạng nhìn gấu Tiểu Bô do dự một chút, gật gật đầu nói: "Ừ, hấn và Thụ Yêu đồng quy vu tận, là hấn cứu mọi người."

Một bên Tôn Ngộ Không nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, miệng động một cái, lại vừa là nhìn về phía nơi khác, không nói ra lời.

"Vây... Tiểu Bô sau này trời mưa có phải hay không sẽ thấy cũng không nhìn thấy thúc thúc đây?" Gấu Tiểu Bô hốc mắt đỏ, khoe miệng xuống phía dưới cong, liền muốn khóc lên.

"Tiểu Bô không khóc, ta giới thiệu cho người bạn mới có được hay không." Đường Tam Tạng dắt gấu Tiểu Bô tay, đi tới mùa người không cạnh, đem trong tay Thụ Tâm đưa tới, "Múa vô ích, người trước cầm một hồi, ta đem Tiểu Bạch cứu ra liền cho người cỡi phong ấn."

Tôn Ngộ Không nhận lấy đoàn kia màu xanh da trời Thụ Tâm, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, hơi nhíu mày, "Vừa mới Thụ Yêu để cho hấn đi, hấn lại không chịu đi, là vì Thụ Tâm mới liều mạng sao? Thật là ngu ngốc a."

Cũng còn khá Đường Tam Tạng không biết nàng tâm lý ý nghĩ, nếu không hấn nhất định sẽ Nghiêm Chính nhờ nước bọt một câu: "Đầu tiên, Thụ Tâm là sau chuyện này mới phát hiện chiến lợi phẩm, thứ yếu, căn bản không phải liều mạng được không! Nghiền ép, là thuần túy nghiền ép!"

Đường Tam Tạng dắt gấu Tiểu Bô đi tới Đại Hồn Thụ trước, mặc dù nhưng đã khô bại không có nửa điểm sinh cơ, nhưng là như cũ kinh hãi người, hơn mười người đều không thể bao bọc ở thân cây, làm cho lòng người sinh nhỏ bé cảm giác.

"Người muốn làm gì?" Quan Âm cũng theo tới, nhìn Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi, nhìn một bên khoác cà sa gấu Tiểu Bô trên người, con mắt nhất thời sáng lên, "Thật là đáng yêu Tiểu La Ly a, ngờ ngạc đáng yêu đáng yêu đất, không cần già bộ đều tốt đáng yêu a."

Gấu Tiểu Bô biểu tình không nhiều, cho nên quả thật có chút ngốc bẩm sinh cảm giác, ngẩng đầu nhìn liếc mắt Quan Âm, nhìn Đường Tam Tạng hỏi "Tiểu trọc đầu, nàng là ai?"

"Nàng chính là Quan Âm Bồ Tát a, người không phải nói muốn gặp nàng ấy ư, hôm nay người liền gặp được." Đường Tam Tạng cười nói.

"Quan Âm Bồ Tát." Gấu Tiểu Bô ánh mắt sáng lên, bất quá chợt lại ảm đạm xuống, "Nhưng là thúc thúc chết, lại cũng không có cơ hội nhìn."

Đường Tam Tạng đưa tay sờ một cái gấu Tiểu Bô đầu, nhìn Quan Âm nói: "Chờ sẽ thi triển cái chú ngôn nhãn pháp, đừng để cho những người đó thấy bên này tình huống, sau đó đem còn sống hài tử cứu ra."

"À? Nha." Quan Âm còn có chút không biết tình huống, bất quá rất nghe lời phát tay một cái, một tầng nhàn nhạt Bạch Vụ dâng lên, bên ngoài người liền không thấy được bên trong tình huống.

"Các người đang làm gì vậy?" Tôn Ngộ Không lắc người một cái vào Bạch Vụ, xoay vặn cổ, có chút không có hảo ý đánh giá Quan Âm.

"A, Tôn Ngộ Không, người đừng đánh chúng ta, chúng ta cái gì cũng không làm." Quan Âm một cái ôm lấy gấu Tiểu Bô, vèo một chút trốn cây bên kia, đáng thương mà nhìn Tôn Ngộ Không.

"Được, các người đợi một hồi lại gây náo, ta muốn rút ra cây." Đường Tam Tạng nói một tiếng, buộc Mã Bộ, hít sâu một hơi, hai tay nắm ở thân cây, sau đó dụng lực hướng lên rút ra một cái.

Mặt đất một trận run rẩy, giống như là có quái vật muốn dưới đất chui lên một dạng quỷ ở trong sân mọi người bị dọa đến nằm úp sấp nửa dưới, còn tưởng rằng lại có yêu quái gì chạy đến.

"Cái gì đó, cảm giác cùng nhỏ cỏ không sai biệt lắm." Đường Tam Tạng có chút không nói rơi xuống đất, ánh mắt rơi vào bị hấn nhỏ lên cao một trượng vài gốc, sắc mặt không khỏi biến hóa biến hóa.

Thiên ti vạn lữ bộ rẽ bên trên treo vô số thi thể, thi thể bên ngoài bao quanh một tầng trong suốt nhựa cây, giống như từng cái giao nang.

Càng đi lên nhìn qua thời hạn càng thấp, một ít cây cao su trong thi thể còn trông rất sống động, mà ở bên trên nhất mấy chục nhựa cây giao nang trong, rõ ràng là từng cái hài tử.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Mời dùng miệng xé ra

? "Thật là đáng sợ!" Quan Âm khẽ hô một tiếng, đóng chặt lại mắt đồng thời, cũng đưa tay che giấu Tiểu Bồ con mắt.

Khen bộ rễ bên trên treo vô số thi thể, mà đây chỉ là một đoạn ngắn, đi xuống còn không biết có bao nhiêu, đây quả thực là một cái vạ người hãm hại.

"Nói tốt một đường cầu vòng đây? Nói tốt kiêu hãnh Khả Nhân yêu tình đây? Chẳng lẽ chạy vào Âm Hắc Tây Du?" Đường Tam Tạng tay run một chút, hẳn cũng cảm thấy thật là đáng sợ, sợ quý chuyện này xem ra còn cần thời gian từ từ cải thiện.

"Đều là quý nhất gan." Tôn Ngộ Không bấu môi một cái, tay vung lên, bên trên nhất kia mười mấy nhạ cây giao nang liền bay ra ngoài, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Đường Tam Tạng đưa tay tiếp lấy một người trong đó, nhẹ nhàng kéo một cái, nhạ cây liền bị xé ra, mặc đồ ngủ Ngao Tiểu Bạch từ bên trong rơi ra đến, bị hắn tiếp tục vào trong ngực.

Đường Tam Tạng vốn tưởng rằng nàng còn đang ngủ, không nghĩ tới tiểu gia hỏa một rơi đến trong lòng ngực của hắn, trực tiếp để cho âm thanh khóc lên, "Sư phụ a, hù chết bảo bảo, bảo bảo cho là sẽ không còn được gặp lại sư phụ đâu rồi, ô ô..."

"Sư phụ không phải là ở nơi này ầy ư, được không khóc, đợi một hồi giới thiệu cho người cái bạn mới nhận biết." Đường Tam Tạng có chút dờ khóc dờ cười an ủi Ngao Tiểu Bạch, nhảy lên thật cao, gằm ở thụ nha bên trên, đem này cây lão hòe thụ lại lần nữa theo như trở về trong hồ.

Cái này vạ người hãm hại, hay là để cho hắn vĩnh viễn trở nên yên ắng đi, nếu không phụ cận đây trần trên không biết lại có bao nhiêu người sẽ ngủ không yên giấc.

Đường Tam Tạng đem những thứ kia giao nang từng cái xé ra, bên trong là đang ngủ say trẻ nít, đều chỉ có bốn năm tuổi, trạng thái tốt nhất là cái tiểu cô nương, trạng thái kém cỏi nhất thằng bé kia đã gầy thành da bọc xương, xem bộ dáng là đói thật lâu, chỉ còn lại một hơi thở chống giữ.

"Những hài tử này?" Quan Âm mở mắt, nhìn trên mặt đất những đứa trẻ kia, hơi nghi hoặc một chút.

"Hắn là Thụ Yêu gần đây chộp tới, còn sống, người có thể để cho bọn họ khôi phục sao?" Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch, nhìn Quan Âm hỏi.

"Thật đáng thương, ta sẽ nhượng cho bọn họ khôi phục." Quan Âm gật đầu một cái, có chút thương tiếc nhìn những đứa trẻ kia, bắt đầu nghiêm túc lên thời điểm thật đúng là có Cứu Khổ Cứu Nạn Bồ Tát đáng vẻ.

"À? Là Yên nhi bọn họ, còn có Tiểu Lục, ngày ngày, bọn họ thế nào?" Gấu Tiểu Bồ lấy ra Quan Âm tay, nhìn trên mặt đất những đứa trẻ, có chút mừng rỡ nói.

"Người biết bọn họ sao?" Quan Âm đem muốn xuống đất gấu Tiểu Bồ buông xuống, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Bọn họ đều là bị hắn chộp tới." Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn gấu Tiểu Bồ, bấu môi một cái nói.

"Là nàng, sư phụ, ta nhận ra nàng." Ngao Tiểu Bạch nhìn gấu Tiểu Bồ, ánh mắt sáng lên, ở Đường Tam Tạng bên tai nhẹ nói đạo.

"Ồ? Người làm sao biết nhận ra nàng?" Đường Tam Tạng hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Ta ở trong mơ nằm mơ thấy nàng, ta nhìn thấy rất nhiều liên quan tới nàng chuyện đầu rồi, nàng thật đáng thương..." Ngao Tiểu Bạch ở Đường Tam Tạng bên tai nhẹ nói đến, đem nàng ở trong mơ thấy chuyện đều cùng Đường Tam Tạng nói một lần, nói cuối cùng, nàng hóc mắt đều đỏ.

"Nguyên lai là như vậy..." Đường Tam Tạng nhìn gấu Tiểu Bồ, trong mắt thương tiếc ý nồng mảy phần, hơn 300 năm trước, gấu Tiểu Bồ vẫn chỉ là một con gấu nhỏ mèo, đi theo nàng ba mẹ ở Hắc Phong trên núi còn sống, cho đến có một ngày, hai cái thợ săn để mắt tới này ba cái gấu mèo.

Hai cái Đại Gấu Mèo lần lượt bị săn giết, gấu trúc may mắn trốn ra được, sau đó bị một cái mạng theo chiếc nhẫn màu đen nông hộ ôm về nhà, nuôi thật nhiều năm, đó chính là trong miệng nàng thúc thúc.

Sau đó kia nông hộ bị Thụ Yêu ăn, Thụ Yêu thấy gấu Tiểu Bồ có một chút Yêu Lực, liền xóa đi nàng một đoạn trí nhớ, lợi dụng dùng chiếc nhẫn cùng nàng đối với (đúng) kia nông hộ Tư Niệm, không chế nàng ba trăm năm.

Tôn Ngộ Không đứng ở bên cạnh, cũng đem Ngao Tiểu Bạch lời nói nghe rõ ràng, lại nhìn về phía gấu Tiểu Bồ lúc, ngược lại thì có vài phần ngượng ngùng.

"Này, cây này tâm nhanh vô dụng." Tôn Ngộ Không cúi đầu liếc mắt nhìn, trong tay màu xanh da trời Thụ Tâm lác lư, đã bắt đầu trở nên không ổn định, vội vàng dùng cùi chỏ đụng một cái Đường Tam Tạng sau lưng.

"Thiếu chút nữa quên trọng yếu nhất chuyện." Đường Tam Tạng cũng là cả kinh, liền vội vàng đem Ngao Tiểu Bạch buông xuống, hướng về phía Quan Âm nói: "Người trước cứu bọn nhỏ đi, còn có mạng theo hai cái tiểu bằng hữu chơi đùa một hồi."

"Được, vậy người phải quản lý tốt Tôn Ngộ Không nha." Quan Âm gật đầu một cái, bất quá vẫn là có chút đề phòng đất nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt,

thấy nàng không có phản ứng, lúc này mới cẩn thận đi tới những thứ kia còn đang ngủ say hài tử trước mặt.

Quan Âm nhất định có thể cứu những hài tử này, Đường Tam Tạng cũng không có quá lo lắng, cẩn thận từ Tôn Ngộ Không trong tay nhận lấy đoàn kia như ngọn lửa Thụ Tâm, nắm ở trong tay, có loại lạnh tí tách cảm giác.

"Ta phải làm sao?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng trong tay Thụ Tâm, cũng là có chút khẩn trương, từ phát hiện mình thực lực bị phong ấn sau khi, nàng thời khắc cũng đang mong đợi Phong Ấn bị giải khai, lần nữa khôi phục cường đại một khắc kia.

Bị Cự Linh Thân làm nhục, bị Thụ Yêu loại này tiêu yêu áp chế giễu cợt, này đối với nàng mà nói thật sự là quá oan uổng.

"Cầm nâng lên, không nên động." Đường Tam Tạng đưa tay nắm Tôn Ngộ Không tinh xảo cầm, hướng lên nhấc một chút, lộ ra thon dài cổ, nơi đó thẳng đứng dán một tấm Phong Ấn, bất quá chỉ có Đường Tam Tạng một người có thể thấy.

"Đây là thao tác yêu cầu, thật không phải là ta chiếm tiện nghi của người a." Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, có chút chột dạ đem lấy tay về, da thịt thật tốt nhăn nhui.

"Tin rằng người cũng không dám." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, cũng không không quá để ý.

Tay trái nâng cây kia tâm, Đường Tam Tạng đem trong trí nhớ rườm rà Thủ Ấn lại hồi tưởng một lần, hít sâu một hơi, nắm tay nhẹ nhàng để xuống một cái, hai tay Kết Ấn.

Hình cầu Thụ Tâm ở đầu ấn dưới tác dụng bắt đầu biến hóa, từng tia tạp chất bị quét đi, cuối cùng ước chừng nhỏ hơn một nửa nhiều, sau đó bị Đường Tam Tạng không chế bay đến tấm kia màu đỏ nhạt trên lá bùa.

Màu xanh da trời Thụ Tâm rất nhanh tan vào màu đỏ nhạt Phù trong giấy, hồ thành một đoàn chữ viết màu đen dần dần tản ra, một nhóm công chính chữ phồn thể xuất hiện ở trên lá bùa.

Chính mừng rỡ với Thụ Tâm quả thật có dùng Đường Tam Tạng, nhìn trên lá bùa đã có thể nhận chữ viết, thoáng cái sững sờ.

Lá bùa kia bên trên bắt ngờ viết: Mời dùng miệng xé ra!

"Ngọa tào, quý này Súc sinh giải phong phương pháp là cái gì quý! Đây hoàn toàn chính là đứng ở giải phong người lập trường thiết lập mà! Không đứng tại sao nhíp tìm sẽ gia tốc, chẳng lẽ ta ở vui vẻ sao?" Đường Tam Tạng biểu thị hoàn toàn không thể ổn định.

"Hữu dụng không? Người vẽ mặt này là ý gì?" Tôn Ngộ Không ngược cầm, liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng, có chút khẩn trương hỏi.

"Hữu dụng ngược lại hữu dụng, bất quá, cái gì đó, này giải phong phương pháp có chút kỳ quái..." Đường Tam Tạng lại nghiêm túc nhìn ba lần, xác nhận không phải mình nhìn lầm.

"Dài dòng, quần hần khi gió thế nào kỳ quái, nhanh cho ta cời ra!" Tôn Ngộ Không bắt lại Đường Tam Tạng tay, ngược cầm nói, giọng có chút gấp thúc.

"Kia ta bất kể, đây chính là người nói." Đường Tam Tạng cắn răng một cái, từ từ đem mặt tiến tới.

"Người làm gì vậy! Không phải là muốn hôn ta chứ?" Tôn Ngộ Không duỗi tay đè chặt Đường Tam Tạng cái trán, có chút phòng bị mà nhìn Đường Tam Tạng.

"Các người đang làm gì vậy?" Vừa mới cho những đứa trẻ thi hoàn pháp Quan Âm cũng là trùng hai mắt nhìn các nàng, môi run rẩy run rẩy, có chút ủy khuất nói: "Các người lại công lấy sau lưng ta đang làm loại này ngượng ngùng sự tình, hơn nữa còn ngay trước hai cái tiểu bằng hữu mặt."

Lúc này Tôn Ngộ Không ngược cầm, một tay đè xuống Đường Tam Tạng cái trán, mà Đường Tam Tạng đứng ở Tôn Ngộ Không trước người, nửa người trên lộ ra phía trước, đã tiến tới nàng cầm trước.

Này tư thế thấy thế nào đều cảm thấy rất mập mờ.

Hai cái tiểu bằng hữu nhìn nhau liếc mắt, đang nhìn hướng Đường Tam Tạng lúc, ánh mắt kia phảng phất nhìn quái thực thú.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Sẽ lấy công chúa Bạch Tuyết bệnh

? Đường Tam Tạng nhìn về mặt phòng bị Tôn Ngộ Không, nhân châu xoay động lại nhìn một chút mặt đầy ưu thương Quan Âm, hai cái tiểu cô nương tròn mắt nhìn tinh khiết mắt to, phảng phất thấy chuyện kỳ quái.

"Ngọa tào, các ngươi tại sao dùng nhìn si hán ánh mắt xem ta, ta đây là tự cấp nàng cỡi phong ấn a!" Đường Tam Tạng thoáng cái đứng thẳng người, mặt đầy hoang đường vẻ, còn kém giậm chân.

"Chẳng lẽ Sư Tỷ bên trong giống như công chúa Bạch Tuyết Phong Ấn, cần cần sư phụ hôn một cái mới có thể cởi ra sao?" Ngao Tiểu Bạch phản ứng đầu tiên, mặt đầy mừng rỡ nói.

"Công chúa Bạch Tuyết là cái gì?" Một bên gấu Tiểu Bồ có chút hiếu kỳ hỏi. Quan Âm cũng là nhìn sang, giống vậy hiếu kỳ.

"Từ trước, có một cái Hoàng Hậu..." Ngao Tiểu Bạch rất vui lòng đất cho hai người phổ cập khoa học đứng lên công chúa Bạch Tuyết cố sự.

Tôn Ngộ Không nghe qua Đường Tam Tạng cho Ngao Tiểu Bạch nói câu chuyện này, có chút không xác định mà nhìn Đường Tam Tạng hỏi "Ta đây cái Phong Ấn cùng cái gì đó Hoàng Hậu dùng Apple hạ phong ấn là như thế? Nhất định phải hôn một cái mới có thể cởi ra?"

"Cái gì cùng cái gì đó! Một bang mấy trăm tuổi gia hỏa, ngay cả truyện cổ tích cũng có thể làm thật." Đường Tam Tạng có chút tan vỡ.

Bất quá nghĩ lại, này Phong Ấn cởi ra phương thức cùng công chúa Bạch Tuyết thật đúng là lời đồng đầu rồi, mặc dù không là hôn một cái, nhưng là dùng miệng xé ra một tấm võng vàng dán vào trên cổ Phong Ấn, đây chính là muốn hôn chừng mấy miệng đi.

"Ừ, không kém bao nhiêu đâu, bên trên viết muốn mời dùng miệng xé ra." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, dứt khoát nói thẳng.

"Lấy tay không thể được sao?" Tôn Ngộ Không lấy tay sờ cảm một cái, tinh tế ngón tay vạch qua cảm, thứ gì cũng không có cảm thụ đạo.

Đường Tam Tạng cũng đưa tay thử một chút, ngón tay vạch qua sáng bóng cổ, có thể thấy lá bùa kia, nhưng chính là không đụng tới.

"Chớ đụng lung tung!" Tôn Ngộ Không có chút bị giật mình về phía sau co rút lại, đối với chuyện nam nữ nàng cũng không hiểu lắm, chẳng qua là theo bản năng cảm thấy không nên để cho Đường Tam Tạng tùy tiện đụng chính mình.

"Xem ra chỉ có thể dùng miệng." Đường Tam Tạng đem lấy tay về, bình phục một hạ tâm tình, nghiêm trang nói.

Gió to sóng lớn gì hán chưa thấy qua, ban đầu ở hoàng cung Lý nghĩ Mẫn nhưng là để cho kia một trăm quốc sắc thiên hương cung nữ, mặc ngực phẳng cung trang thay nhau cho hán mời rượu đầu rồi, hán đều mặt không đỏ tim không đập, sao có thể ở Tôn Ngộ Không nơi này lật thuyền.

"Dùng miệng thật liền có thể?" Múa vô ích khắp khuôn mặt là vẻ giằng co, một bên là đối với (đúng) giải trừ Phong Ấn khôi phục thực lực khát vọng, một bên là đối với (đúng) bị Đường Tam Tạng dùng miệng đi mở ra phong ấn tiềm thức phản đối.

"Hán, có lẽ có thể chứ." Đường Tam Tạng cũng không dám đem lời nói tràn đầy, dù sao này Phong Ấn thấy thế nào cũng không quá đứng đắn,

Cũng không biết ban đầu cho múa vô ích bày Phong Ấn là cái dạng gì biến thái.

"Tôn Ngộ Không chính là người công chúa Bạch Tuyết sao? Người chẳng lẽ không muốn ta sao?" Nghe xong cố sự Quan Âm đi tới, có chút bi thương hỏi, biểu hiện trên mặt ủy khuất giống như một bị ném bỏ tiểu tức phụ.

"Rõ ràng cũng không có làm gì, lại phải phụ trách, đây cũng quá vô tội đi." Đường Tam Tạng nhìn về mặt ai oán Quan Âm, cũng không nói ra nặng lời đến, chỉ chỉ bên kia đã khôi phục khỏe mạnh, nhưng vẫn chưa có tỉnh lại những đứa trẻ, "Người trước đem những hài tử này đưa còn cho người nhà bọn họ đi, các nàng khẳng định rất lo lắng."

"Phải không, được, ta đây phải đi." Quan Âm ánh mắt sáng lên, sau đó liền xoay người khiến cho cái pháp thuật, mang theo những đứa bé kia bay ra sương mù phạm vi.

"Đến đây đi, ta muốn mở ra phong ấn." Múa vô ích cắn răng nói, ngược cảm, đã quyết định quyết tâm.

"Vây đội lát nữa cũng không thể đập ta, này chỉ có thể trách Phong Ấn người người kia quá Quý Súc." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, từ từ đem đầu tiến tới.

Sáng bóng cổ, nhân nhật thoang thoang, Đường Tam Tạng nhịp tim không tự chủ thêm mau dậy đi, ngay cả hơi thở cũng tăng thêm mấy phần, hán vẫn khẩn trương.

Múa vô ích cũng không kém, hai tay thật chặt nắm thành quả đấm, cứng cổ, trên cổ truyền tới ám áp hơi thở để cho nàng mặt cũng phá thiên hoang địa biến đỏ mấy phần, con mắt cũng là nhắm lại.

Hai cái Tiểu La Ly ngẩng đầu, mặt đầy tò mò nhìn một màn này, vừa mới nghe xong công chúa Bạch Tuyết cố sự, một màn này dưới cái nhìn của bọn họ là thần thánh và mỹ hảo.

Bất quá ở Đường Tam Tạng môi sắp đụng phải múa vô ích cổ lúc, nhưng là dừng lại, rõ ràng chỉ còn lại nửa tắc không tới khoảng cách, lại giống như là bị định trụ thân thể một dạng chậm chạp không rơi xuống.

"Cho nên, nọ hôn đầu liền nếu như vậy không sao? Mặc dù không là rất bảo thủ người, nhưng là nọ hôn đầu còn là để dành cho chân ái chứ? Đây chính là gìn giữ 36 đầu năm hôn, cứ như vậy dâng ra đi vậy quá thua thiệt chứ? Mặc dù không phải chân chính hòa thượng, nhưng muốn thật hôn đi, liền phá Sắc Giới chứ? Vậy sau này đụng phải nữa loại tình huống này còn có thể thủ ở bản tâm sao?" Đường Tam Tạng trong đầu đột nhiên văng ra tốt nhiều vấn đề, một cái so với một cái khó trả lời.

"Người vương tử này thiếu ít một chút động lực." Ngao Tiểu Bạch xuống một cái kết luận.

"Hình như là như vậy." Một bên gấu tiểu bố điểm gật đầu biểu thị đồng ý.

Đường Tam Tạng đột nhiên bị từ phía sau lưng đụng một cái, thân thể về phía trước một nghiêng, kia nửa tắc khoảng cách trong nháy mắt biến mất, sau đó liền một cái hôn lên múa vô ích cổ.

Nhấn nhụi mềm mại, đây là Đường Tam Tạng cảm giác đầu tiên, tiếp lấy hần cũng cảm giác bụng truyền tới một đạo cự lực, cả người giống như chỉ cong lưng tôm, từ chính hướng về phía Quan Âm quỳ tạ không chỉ đám người bầu trời bay qua, nện vào Quan Âm Thiền Viện chính điện, một tiếng âm vang vang lớn, nửa toà chính điện cứ như vậy sập.

Mọi người mặt đầy mờ mịt nhìn về phía đại điện phương hướng, không thấy rõ vừa mới là vật gì bay qua, bất quá Quan Âm Bồ Tát vẫn còn, cho nên cũng không có đưa tới khủng hoảng.

"Sư phụ, ta có thể giúp người chỉ có nhiều như vậy." Ngao Tiểu Bạch bụm mặt, liếc mắt nhìn bị chôn ở trong chính điện Đường Tam Tạng, nhẹ nói đạo.

Tôn Ngộ Không mờ mắt, từ từ thu hồi còn duy trì đá ra tư thế đùi phải, mặc cờ đỏ bùng trên gò má có chút sưng sốt, theo bản năng sờ một cái cổ mình, tay lại vừa là thoáng cái lùi về, thật giống như kia bị Đường Tam Tạng hôn tới chỗ trở nên nóng bỏng.

Bất quá rất nhanh, nàng liền bị trên cổ truyền tới mát lạnh cảm giác hấp dẫn, một cổ tinh khiết năng lượng từ nơi đó rót vào thân thể nàng, rất nhanh thì lấp đầy thân thể nàng.

"Đây là?" Tôn Ngộ Không nắm chặt quả đấm, tinh tế một cảm ứng, nhất thời ánh mắt sáng lên, mừng như điên đạo: "Yêu Linh cảnh, lại trực tiếp khôi phục một cảnh giới."

Tôn Ngộ Không vừa dứt lời, tay tại trong tóc khê vỡ, Kim Cô Bồng đã là xuất hiện ở trong tay, một bước nhảy lên Căn Đầu Vân, hai tay động một cái, trong tay Kim Cô Bồng kim quang tràn ra, một bộ Bồng Pháp nước chảy mây trôi, không thấy chút nào trước ngay cả xách Kim Cô Bồng đều khó khăn quần thái.

"Sư Tỷ, người trở nên lợi hại hơn!" Ngao Tiểu Bạch mặt đầy kinh ngạc vui mừng la lên.

"Sư tỷ của người ta lúc trước còn càng lợi hại hơn đây." Tôn Ngộ Không thu Kim Cô Bồng rơi xuống, đưa tay sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, tâm tình thật tốt.

"Nhưng là sư phụ..." Ngao Tiểu Bạch đưa tay chỉ chỉ vậy cũng sập đại điện, ánh mắt sáng lên, "Đúng, Sư Tỷ bị sư phụ hôn một cái thì trở nên lợi hại, ta cũng cần sư phụ hôn nhẹ." Nói xong nói tiểu váy liền hướng đại điện phương hướng chạy đi.

Gấu Tiểu Bố nhìn Ngao Tiểu Bạch bóng lưng, lại vừa là nghiêng đầu nhìn một chút khô héo lão hộc thụ, tay nhỏ vịn chung một chỗ, trong lúc nhất thời không biết nên đi nơi nào là tốt.

"Đi thôi, ta mang người tới, đi xem một chút tên kia." Tôn Ngộ Không đi tới, dắt gấu Tiểu Bố tay hướng chính điện đi tới.

...

"Nọ hôn đầu không, lại còn bị đập bay! Không được, đối mặt cái nguy hiểm này ác thế giới, xem ra ta yêu cầu đổi một loại tâm tính mà đối đãi, ta muốn đem các người đều biến thành rb... Kiệt kiệt..." Đường Tam Tạng đưa tay đem đề ở trên người này mặt tường cho đẩy ra, đem trong miệng khối kia còn mang theo ẩm áp khí tức Phong Ấn nhỏ ra, một cước đá văng rồi đi ép ở trên tay vai u thịt bắp cây cột, vẩy vẩy tăng bảo bên trên đất sét mặt gỗ, có chút âm lãnh cười.

Bất quá hần đem cuối cùng một cây ngăn cản ở trước người cây cột gãy, trảm mặt đi ra, dự định chính thức bước lên hắc hóa trạng thái con đường thời điểm, lại bị nhắm mắt lại nằm trên đất Ngao Tiểu Bạch dọa cho giật mình.

Ngao Tiểu Bạch mờ ra một con mắt len lén nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, lập tức lại nhắm lại, bữu môi ba nói: "Ta bị phong ấn, cần sư phụ hôn nhẹ mới có thể đứng lên."

Múa vô ích mới vừa dắt gấu Tiểu Bố đi vào cửa, gấu Tiểu Bố nhìn Ngao Tiểu Bạch liếc mắt, lại nhìn một chút Đường Tam Tạng, cũng nằm chết đi Ngao Tiểu Bạch bên người, nhắm mắt lại nói: "Tiểu Bố cũng bị phong ấn, muốn tiểu tặc đầu hôn nhẹ mới có thể đứng lên."

Đường Tam Tạng trợn mắt há mồm nhìn song song nằm trên đất hai cái Tiểu La Ly, mới vừa muốn nói chuyện, một đạo bạch quang chợt lóe, Quan Âm

liền xuất hiện ở trong điện, sau đó cực kỳ nhanh chóng nằm xuống, cũng ngoác miệng ra ba, "Thanh âm thanh âm ngã xuống, muốn Tam Tạng hôn nhẹ mới có thể đứng lên."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Dưới tàng cây truy đuổi đùa giỡn hài tử

? vốn là đã quyết định quyết tâm sắp tới biến hóa, coi như không tới biến hóa cũng phải thành lập được làm sư phụ uy nghiêm, coi như thành lập không nổi loại này uy nghiêm cũng ít nhất phải có chút tôn nghiêm Đường Tam Tạng, khi nhìn đến song song nằm hai cái Tiểu La Ly cùng nhắm mắt chu mỏ Quan Âm, còn có một cạnh do dự có muốn hay không nằm xuống nữa vô ích sau, trằm mặt quả thực không kèm được, cất tiếng cười to.

Đúng không, như vậy mới là tướng tượng Tây Du chuyển đi a, lại quang minh thế giới cũng có xó xinh âm u, nhưng chắc chắn sẽ không mỗi lần cũng rơi đến loại này trong góc đi.

Có cái gì tốt than phiền đâu rồi, quả thực không cách nào đối với các nàng nổi lên một chút tức giận a.

Hôn một cái hai cái Tiểu La Ly cái trán Đường Tam Tạng vẫn là có thể thỏa mãn, bất quá đối với kia nằm trên đất, lông mi thật dài khẽ run, một bộ nhâm quân thái hiệp bộ dáng Quan Âm, hẳn có thể không có can đảm hạ thủ.

Ngược lại không phải là chê nàng, Quan Âm đáng đáp quốc sắc thiên hương, vóc người cũng nhất đẳng, mặc dù ngốc manh một chút, nhưng dù sao cũng là Bồ Tát a, hẳn cũng không muốn con đường về hướng tây mới vừa mới bắt đầu, liền phải đối mặt giờ đao chạy tới Như Lai.

Bất quá thấy Quan Âm mặt đầy mong đợi bộ dáng, Đường Tam Tạng không thể làm gì khác hơn là không nhìn Tôn Ngộ Không nhìn kỹ ánh mắt, đem ngón trỏ cùng ngón tay cái bóp chung một chỗ, ở trên mặt nàng nhẹ nhàng gõ xuống.

"Chân Giải mở đây." Quan Âm thoáng cái đứng lên, nắm Đường Tam Tạng cánh tay, cả mắt đều là tiểu tình tình, "Tam Tạng, người hôn ta, kia ta chính là người công chúa Bạch Tuyết sao?"

"Cái này hà, trong cổ tích đều là gạt người, ta không thể nào là người vương tử..." Đường Tam Tạng có chút lúng túng gãi đầu một cái, loại này đầu mối hay lại là com sáng bóp xuống cho thỏa đáng.

"Có lẽ người sẽ không biết, từ người nói yêu ta sau này, ta không trung, sao cũng phát sáng..." Một bên Ngao Tiểu Bạch thuận thế hát tiếp đi xuống, sau đó nhìn Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nghiêm trang nói: "Sư phụ, người không thể cảm ca từ qua loa lấy lệ Quan Âm tỷ a."

Đường Tam Tạng đại hân, không nghĩ tới Ngao Tiểu Bạch nghe hẳn hát một lần, dĩ nhiên cũng làm nhớ, kiệt tác như vậy lời kịch cứ như vậy bị vạch trần, quá đáng tiếc.

"Quan Âm người một cái nữ nhân ngốc, đi ra cho ta, cho ta thật tốt nói nói lần trước người tìm đến ta lại nói một nửa liền đi chuyện, nếu là khó mà nói, hôm nay ít không cho người ăn một bữa hạt ngô." Tôn Ngộ Không hất một cái đuôi ngựa, hướng đi ra ngoài điện.

Quan Âm đáng thương đất nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, lại không dám lên tiếng cầu cứu, nhẩn nhẩn nhỏ nhỏ theo sát múa vô ích đi ra ngoài.

"Đi thôi, chúng ta đây đi trước thay quần áo." Đường Tam Tạng vui vẻ thanh tĩnh, tay phải một cái tay trái một cái, đem hai cái Tiểu La Ly ôm, hướng hậu viện phòng khách phương hướng đi tới.

"Tiểu trọc đầu, thúc thúc lại cũng không về được sao?" Gấu Tiểu Bồ nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Ừ, so với yêu, một đời người là ngắn ngủi,

Cho nên người phải học cùng bọn họ cáo biệt." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, gấu Tiểu Bồ đối với nhân loại không muốn xa rời bắt đầu tại cái đó nông phu, mà không phải Thụ Yêu, hẳn vui mừng là không có có bởi vì cha mẹ bị săn giết biến thành cừu hận.

"Ta vừa mới thấy Yên nhi bọn họ lại có thể nói chuyện đâu rồi, so với ở trong sơn động thời điểm càng vui vẻ hơn đâu rồi, không biết sau này các nàng còn sẽ tới hay không tìm ta chơi đùa."

"Biết, bất quá người không thể lại đem các nàng mang về hang núi đi, như vậy các nàng sẽ thương tâm." Đường Tam Tạng nhìn gấu Tiểu Bồ nghiêm túc nói.

Gấu Tiểu Bó cái hiểu cái không gật đầu, ngốc bẩm sinh trên gò má vẫn không có biểu tình gì.

"Ta gọi là Ngao Tiểu Bạch, chúng ta có thể chơi với nhau sao?" Một bên Ngao Tiểu Bạch hướng về phía gấu Tiểu Bó đưa tay ra, khắp khuôn mặt là nụ cười.

"Ta gọi là gấu Tiểu Bó, Ngao Tiểu Bạch, người tốt." Gấu Tiểu Bó có chút nhút nhát dặt đưa ra tay nhỏ, cầm một chút Ngao Tiểu Bạch tay, sau đó hai cái Tiểu La Ly cũng vui vẻ cười.

Đường Tam Tạng ở cái trước trần nhỏ cho Ngao Tiểu Bạch mua xong mấy bộ quần áo, hai người không sai biệt bao cao, cho nên gấu Tiểu Bó xuyên Ngao tiểu bạch y phục cũng vừa vặn.

Đường Tam Tạng dặt hai cái Tiểu La Ly tay trở lại chính điện lúc trước sau khi, hư hại đại điện đã khôi phục nguyên dạng, trước điện bởi vì lúc trước chiến đấu khanh khanh oa oa mặt đất cũng khôi phục bằng phẳng, hết thấy liền cùng Đường Tam Tạng bọn họ ngày hôm qua bước vào Quan Âm Thiền Viện lúc một cái bộ dáng.

Thái dương đã xuống phía tây, trong sân mọi người lại cũng không có rời đi, vừa mới Quan Âm Bồ Tát ở trước mặt bọn họ triển lộ thần kỳ pháp thuật, hơn nữa còn đem mười mấy hài tử trả lại, mọi người cảm kích sau khi, cũng là bộc phát sùng kính.

"Đã cũng khôi phục, còn có cần gì giúp một tay sao?" Quan Âm đi tới trước, nhìn Đường Tam Tạng mỉm cười nói, nhìn trước khi tới không có bị mưa vô ích đánh.

"Cây kia oán khí cực kỳ đậm đà, người có biện pháp nào hay không hóa đi? Nếu không muốn không bao lâu, sẽ có Quỷ Vật tác quái." Đường Tam Tạng chỉ viên kia khô bại lão hộc thụ nói.

Dưới tàng cây là một vạn người hăm hại, trước Thụ Yêu quấy phá, thật ra thì cũng đang trấn áp những thứ kia oán khí, bây giờ Thụ Yêu chết, những thứ này oán khí chỉ sợ cũng phải ra tới quấy phá.

"Vây hãy để cho ta tới tẩy những thứ này oan hồn, độ bọn họ siêu sinh đi." Quan Âm gật đầu một cái, có chút thương tiếc đem Ngọc Tịnh Bình trong dương liễu chỉ chiết một đoạn ngắn, hướng về kia viên cây hộc ném qua.

Mọi người lúc này cũng về mặt trang trọng mà nhìn Quan Âm Bồ Tát, chỉ thấy nàng từ Ngọc Tịnh Bình trong chiết một đoạn dương liễu chỉ, sau đó hóa thành một vệt kim quang, rơi vào kia Đại Hộc Thụ bên trên, sau đó kim quang liền đem kia Đại Hộc Thụ hoàn toàn bọc lại.

Thấy vậy Thần Tịch, mọi người lại liền vội vàng quỳ xuống lạy.

Đường Tam Tạng nhìn kim quang bên trong không ngừng bị hóa đi oán khí, sau đó bị một cổ không khối lực lượng Tiếp Dẫn đi oan hồn, nhìn về phía Quan Âm ánh mắt cũng có hơi khác nhau, có lẽ nàng so với mặt ngoài nhìn qua mạnh hơn rất nhiều.

Chỉ chớp lát sau, kim quang thu lại, vốn là khô héo lão hộc thụ, lúc này lần nữa toả ra sự sống, hơn nữa ở nơi này mùa đông khắc nghiệt, cuối cùng mạnh phát ra xanh nhạt mầm mới.

Đang lúc mọi người xung tụng trong thanh âm, Đường Tam Tạng nhưng là không nhìn được rút ra rút ra khoe miệng, lão hộc thụ đáng yêu mầm mới không kỳ quái, nhưng là đáng yêu đi ra ngoài là Liễu Diệp là nào dạng kia, cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết chiết cây sao?

"Làm trông rất đẹp, nói rõ một chút đi, trấn an một chút bọn họ." Đường Tam Tạng rất cho mặt mũi khen ngợi một chút mặt đầy yêu cầu người khen ta biểu tình Quan Âm, nhân tiện để cho nàng trấn an một chút lòng dân.

Quan Âm mặt đầy cao hứng bay lên không, nói sau này sẽ không còn có Thụ Yêu, cây này cũng thay đổi thành chân chính Phật cây, để cho mọi người có thể an tâm về nhà, nhưng người đời sau liền nghe lời nói tàn đi.

Mọi người cũng tán đi, một cái áo quần rách nát lão tăng người đi tới trước, thành kính quỳ xuống, hướng về phía Quan Âm dập đầu đầu, cung kính nói: "Đệ tử phổ Huyền, bái kiến quan thế âm bồ tát, đệ tử vô dụng, dung túng yêu quái nấy trăm năm, mời Bồ Tát giáng tội."

Đường Tam Tạng nhìn phổ Huyền, tâm lý hôn thờ dài, cũng là một người đáng thương. Trong một đêm, một đầu tóc đen trắng phao, thương thế trên người hẳn là trước Quan Âm cho chữa trị qua, nhưng là gương mặt đỏ nhìn qua phảng phất lão kỷ mười tuổi, làm cho người ta một loại trải qua cảm giác tang thương thấy.

Rộng rãi mưu chết, ở Quan Âm Bồ Tát sau khi xuất hiện, cắn lưỡi tự vẫn. Trong một ngày, từ nhỏ nuôi lớn hai người đệ tử liền tiếp chết đi, hơn nữa bao nhiêu đều cùng hắn có liên quan, chuyện này với hắn đã kích hắn là to lớn.

"Ta nhớ được người, ba trăm năm trước ta gặp qua người, khi đó ta cho người đi Tây Thiên Thủ Kinh, nhưng người không có đáp ứng, chẳng qua là hướng ta muốn một người tượng quan âm." Quan Âm nhìn phổ Huyền, cau mày nghĩ một lát, ánh mắt sáng lên nói, ngay sau đó lại lắc đầu đạo: "Chuyện này không trách người, người cũng không cần tự trách, Thụ Yêu đã chết, sau này người nhiều hơn làm thiện, Phổ Độ chúng sinh đi."

"Cần tuân Bồ Tát nói như vậy." Phổ Huyền lại dập đầu đầu, hai hàng Lão Lệ chảy xuống má, nhưng cũng có loại tháo xuống trên vai Đại Sơn cảm giác.

"Gấu Tiểu Bó, ngày mai nếu không phải cùng chúng ta cùng lên đường?" Ngao Tiểu Bạch kéo gấu Tiểu Bó tay, mỉm cười nói.

Gấu Tiểu Bó nhìn Ngao Tiểu Bạch, có chút không thôi lắc đầu một cái.

"Tiểu Bó, vậy ngươi với tỷ tỷ đi có được hay không, tỷ tỷ nơi đó có rất nhiều đồ ăn ngon (ăn ngon) đây." Quan Âm cũng ngồi xổm xuống, nhẹ nói đạo.

Gấu Tiểu Bó như cũ lắc đầu một cái, lẳng lẳng nhìn cây kia mạnh nha cây, con mắt màu đen tròn to đại, đưa ngón tay ra chỉ trên ngọn cây lá non, vui vẻ nói: "Các ngươi nhìn, là thức thức, còn có Tiểu Phụng, tiểu đất bọn họ, bọn họ đang ngoắc ta đây."

Đường Tam Tạng bọn họ nhìn, gió lạnh thổi qua ngọn cây, lá non lay động, cũng không có những vật khác.

Có lẽ, ở gấu Tiểu Bó trong mắt, nơi đó thật có cái nào người quen biết ở hướng nàng vậy tay đi.

"Tiểu Bạch, ta giới thiệu bọn họ cho ngươi biết nha." Gấu Tiểu Bó kéo Ngao Tiểu Bạch tay, hướng dưới cây hộc lớn chạy đi.

Hai cái Tiểu La Ly vòng quanh chạy, cười vui đến đuổi theo.

Trong thoáng chốc, tựa hồ có một cái chống cái cuộc tuổi trẻ nông phu đứng ở bên cây, mỉm cười nhìn một đám con nít môn cười đùa đùa giỡn.

"Cô bé này thật là đáng yêu, ta sẽ chiều cô thật tốt nàng." Phổ Huyền đứng dậy, nhìn dưới tàng cây gấu Tiểu Bó, toét miệng cười một tiếng, lộ ra một cái răng vàng khè.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, nghiêng đầu nhìn phổ Huyền Nhất mắt, chân mày cau lại, không đứng, máy này từ thể nào quen thuộc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ngao Tiểu Bạch tiểu mục tiêu

?

Đắm mình trong sáng sớm ánh mặt trời, Đường Tam Tạng dắt Bạch Mã, Ngao Tiểu Bạch ngồi ở trên lưng ngựa, Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng ở Cản Đầu Vân bên trên, bị hướng về phía Quan Âm Thiền Viện, dần dần đi xa.

Tự cửa viện, một lớn một nhỏ hai bóng người nghỉ chân trông về phía xa hồi lâu, gấu Tiểu Bó sau ót châm thật chỉnh tề song đuôi ngựa hơi rung nhẹ.

"Sur phụ, ngươi tại sao không khuyên giải Tiểu Bó cùng chúng ta cùng đi đây?" Ngao Tiểu Bạch quay đầu liếc mắt nhìn đã không thấy được bóng dáng Quan Âm Thiền Viện, nhìn Đường Tam Tạng có chút không hiểu.

Đường Tam Tạng yên lặng một hồi, nhìn về phía trước không biết thông hướng nào đường, lắc đầu một cái, "Đi xa tràn đầy không biết cùng nguy hiểm, Tiểu Bó nguyện ý ở lại Quan Âm Thiền Viện, đối với nàng mà nói, có lẽ là càng lựa chọn tốt, dù sao nàng không có không phải là đi không thể lý do."

Ngao Tiểu Bạch cái hiểu cái không gật đầu một cái, "Chúng ta đây lúc nào có thể trở về nhìn nàng đây?"

"Có lẽ ba năm đi, khi đó mới có thể trở lại." Đường Tam Tạng cười nói, khi đó nhất định phải trở lại.

"Ồ." Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái, tâm tình không quá cao điểm nằm ở trên lưng ngựa.

Tôn Ngộ Không bay đến lưng ngựa cạnh, từ trong lòng ngực móc ra viên kia "Ngao Tiểu Bạch, viên này Long Châu thật tốt thu, khác (đừng) để cho người khác thấy. Lão Long Vương đem ngươi đưa ra, là cho ngươi thủ hộ hạt châu này, ngươi lại làm bùa hộ mạng tùy tiện treo."

"À?" Ngao Tiểu Bạch thoáng cái ngồi thẳng thân thể, nhìn múa tay không trong hạt châu màu đen, có chút kinh ngạc đạo: "Sur Tỷ, ngươi nói gia gia để cho ta che chở hạt châu này sao? Nhưng hấn chẳng qua là đem hạt châu cho ta, không có gì cả cùng ta nói, đây rốt cuộc là cái gì chứ?"

Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút ngoài ý muốn nhìn hạt châu kia, Ngao Tiểu Bạch trước cho hấn xem qua mấy lần, hấn cũng không nhìn ra có chỗ đặc biệt gì.

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, trong này Phong Ấn một quả Viễn Cổ Chân Long tinh phách, loại khí tức này, chỉ có thực lực nhập thánh Chân Long mới có thể tản mát ra." Tôn Ngộ Không biểu tình có chút nghiêm túc nói, bắt quả thấy Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch cùng một bộ không

hiểu dáng vẻ, lại vừa là phát tay một cái nói: "Coi là, các ngươi cảnh giới quá thấp, không cảm giác được. Bất quá Long Tộc sẽ bị Thiên Đình dễ mất tới, sợ rằng cùng viên này Long Châu có liên quan, nếu như biết vật này ở trên thân thể ngươi, chắc chắn sẽ phải người đến bắt ngươi."

"Kim giáp người sao?" Ngao Tiểu Bạch trên mặt lộ ra một chút vẻ hoảng hốt, thoáng cái rút tay về.

"Ngao Tiểu Bạch, nếu như ngươi chỉ có thể trốn tránh, cả đời này đều chỉ có thể núp ở sự phụ phía sau. Kia Lão Long Vương đưa ngươi đi ra có gì hữu dụng đâu? Những Long Nhân đó chẳng phải uống công bị bắt?" Tôn Ngô Không nhìn sợ hãi Ngao Tiểu Bạch, lộ ra mấy phần tức giận về.

Tôn Ngô Không cùng Lão Long Vương quan hệ không tệ, bình thường ngoài miệng không nói, nhưng đối với Ngao Tiểu Bạch vẫn là rất được, lúc này đoán ra Long Tộc bị diệt nguyên nhân, thấy Ngao Tiểu Bạch hay lại là như vậy nhất gan, tự nhiên là có nhiều chút hận thiết bất thành cương.

"Nhưng là ta quá vô dụng..." Ngao Tiểu Bạch nhìn múa vô ích, chu chu mỏ, có chút ủy khuất, nước mắt đã tại trong hốc mắt lớn tròn.

"Ai nói ngươi vô dụng, ngươi bây giờ trong cơ thể lực lượng đã đạt tới Yêu Linh cảnh giới, chẳng qua là ngươi không học được khống chế mà thôi." Tôn Ngô Không thấy vậy, lòng mềm nhũn, giọng cũng nhu hòa mấy phần, "Lấy ngươi thiên phú, còn có huyết mạch, chỉ cần có thể dung hợp viên này Long Châu trong Chân Long tinh phách, đem tới bước vào thần Thánh Chi Cảnh cũng có thể. Đừng nói những thứ kia vô dụng Thiên Bình, coi như là Tứ Đại Thiên Vương cũng không đánh lại ngươi, đến lúc đó Sư Tỷ cùng ngươi cùng tiến lên Thiên Đình cứu tộc nhân, lớn hơn nữa nào một lần Thiên Cung như thế nào?"

"Sư Tỷ, ngươi nói là thật sao? Ta cũng có thể Đại Náo Thiên Cung sao?" Ngao Tiểu Bạch nghe Tôn Ngô Không lời nói, trên mặt sợ hãi rút đi không ít, con mắt cũng tựa hồ phát sáng rất nhiều.

"Chỉ muốn tốt cho ngươi tốt tìm hiểu Long Châu, khẳng định có thể." Tôn Ngô Không nghiêm túc một chút gật đầu.

"Sư phụ, thật có thể không?" Ngao Tiểu Bạch còn có chút không dám tin tưởng, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Dĩ nhiên, sư tỷ của ngươi nhưng là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không a, nàng nói chuyện khẳng định không sai, không phải là Đại Náo Thiên Cung mà, tính ta một người, ta cho các ngươi đoạn hậu." Đường Tam Tạng dừng lại, cười xoa xoa Ngao Tiểu Bạch đầu, lại vừa là đưa ra một cái ngón tay nói: "Bất quá chúng ta tới trước định một cái tiêu mục tiêu đi, múa vô ích nói bên trong cơ thể ngươi lực lượng đã đạt tới Yêu Linh cảnh, nhưng còn sẽ không khống chế, trước hết từ khống chế bộ phận lực lượng bắt đầu đi."

"Được." Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái, bất quá lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng hỏi "Sư phụ, Yêu Linh cảnh là cái gì?"

"Cái vấn đề này..." Đường Tam Tạng còn thật không biết, hắn đối với yêu quái thần tiên cảnh giới hoàn toàn không biết, mình rốt cuộc thực lực gì cũng không biết, không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ Tôn Ngô Không, "Múa vô ích, ngươi đem yêu quái cùng thần tiên cảnh giới cũng lớn khái nói một chút đi."

Tôn Ngô Không nhìn vẻ mặt vẻ hiếu kỳ hai người, nghĩ một hồi, bắt đầu tiểu kiến thức phổ cập khoa học, "Một loại yêu quái chia làm năm cấp bậc, từ thấp đến cao phân là tiểu yêu, Đại Yêu, Yêu Linh, Yêu Hoàng, Yêu Vương, Yêu Vương trên, Siêu Phàm Nhập Thánh người, xưng là Yêu Thánh."

"Giống như ngày hôm qua cái Thụ Yêu chính là Yêu Linh sao? Mỗi một cảnh giới yêu quái có cái gì dạng năng lực đây?" Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi, cấp bậc ngược lại phút rất rõ ràng, chính là không biết mỗi một cảnh giới đối ứng thực lực rốt cuộc như thế nào.

Tôn Ngô Không gật đầu một cái, tiếp tục nói:

"Tiểu yêu chính là so với dã thú bình thường cường một chút yêu quái, linh trí không mở, cũng không có hóa hình."

"Đại Yêu có thể hóa hình, linh trí đã cùng nhân loại không sai biệt lắm, lực lượng khá lớn, gấu Tiểu Bạch chính là như vậy."

"Yêu Linh một loại sẽ có một ít năng lực đặc thù, giống như ngày hôm qua cái Thụ Yêu nhánh cây, lực lượng cùng nhận tính rất mạnh."

"Yêu Hoàng một loại hội tụ tập một bang yêu quái, chiếm lĩnh một khu vực, biết sử dụng pháp bảo loại đồ vật, khó đối phó hơn."

"Yêu Vương ở yêu quái bên trong đã đứng đầu tồn tại, đều là bá chủ một phương, coi như là Thiên Đình cũng sẽ không dễ dàng đi dẫn đến."

"Yêu Thánh, trừ những thứ kia ngao du Hỗn Độn chân linh, ta cũng liền thấy qua một cái, mạnh như thế nào ta cũng không rõ lắm, Tiểu Bạch Long trong châu cái điều Chân Long hắt đạt tới."

"Về phần thần tiên lời nói, thật ra thì cũng không kém, Thiên Bình, Thiên Tướng, Địa Tiên, Thiên Tiên, Thiên Vương, thánh nhân, cùng yêu quái cảnh giới từng cái đối ứng, thực lực cũng chênh lệch không bao nhiêu. Cự Linh Thần chính là một Thiên Tướng, so với bình thường Đại Yêu mạnh một chút, nếu là bây giờ đụng phải ta lời nói, một gây là có thể đánh ngã hắn."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, tiêu hóa một chút những cảnh giới này kiến thức, mặc dù vẫn không hiểu mình rốt cuộc là cái nào cảnh giới, bất quá Yêu Linh cảnh giới Thụ Yêu không chống cự nổi hấn một quyền, vậy ít nhất có Yêu Hoàng hoặc là Thiên Tiên thực lực đi.

"Đúng, múa vô ích, năm đó Đại Náo Thiên Cung thời điểm, ngươi là cảnh giới gì?" Đường Tam Tạng lại vừa là hỏi, một bên Ngao Tiểu Bạch cũng là nhìn nàng.

Tôn Ngộ Không đem đầu đinh kính râm xuống phía dưới kéo một cái, có chút ngửa đầu nhìn thái dương, từ tốn nói: "Yêu Thánh bên dưới không địch thủ."

"Oa, Sư Tỷ người rất lợi hại a! Sau này ta cũng muốn bắt chước người đi Đại Náo Thiên Cung." Một bên Ngao Tiểu Bạch mặt đầy vẻ sùng bái.

"Được a, kia bắt đầu từ hôm nay người liền theo ta tu luyện, trước tiên đem Yêu Linh cảnh giới vững chắc." Tôn Ngộ Không đem con mắt xuống phía dưới kéo điểm, từ kính râm bên trên vừa nhìn Ngao Tiểu Bạch nói.

Ngao Tiểu Bạch rốt cuộc quyết định, dùng sức gật gật đầu nói: "Được, Sư Tỷ người để cho ta làm gì, ta thì làm cái đó! Thứ nhất tiểu mục tiêu liền là trở thành chân chính Yêu Linh."

Đường Tam Tạng nhìn hai người, trên mặt bắp thịt rút ra rút ra, Đại Đò Đệ năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung, Tiểu Đò Đệ mục tiêu là lần nữa Đại Náo Thiên Cung, xem ra cùng Thiên Đình thù là vô giải.

Tùy tiện nghĩ một hồi Tôn Ngộ Không vung gậy to, bên người đi theo siết quả đấm nhỏ Ngao Tiểu Bạch, bên ngoài vây quanh mười vạn thiên binh thiên tướng, Đường Tam Tạng đột nhiên cảm thấy áp lực núi lớn a.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Cởi ra quần áo đi, ta xem 1 hạ phong ấn...

Nghe Tôn Ngộ Không đối với (đứng) yêu quái cùng thần tiên cảnh giới giảng giải, Đường Tam Tạng sáng tỏ thông suốt, nguyên lai trước hắn ở Kim Sơn Tự phụ cận đánh chết đều là một ít yêu, trước mắt gặp phải mạnh nhất là ngày hôm qua Thụ Yêu Yêu Linh, cũng không biết những cái được gọi là Yêu Hoàng, Yêu Vương còn có thể hay không thể một quyền giải quyết. Ω Ω Ω tiểu thuyết Ω

"Đứng, này Long Châu không có còn lại hiệu quả sao? Có lẽ có thể nhỏ máu nhận thân... Phi, là nhỏ máu nhận chủ cái gì." Đường Tam Tạng cảm lấy Tôn Ngộ Không trong tay màu đen Long Châu, mực đen một viên, không có nửa điểm sáng bóng, nếu như không phải là Tôn Ngộ Không nói, thật đúng là không nhìn ra bên trong có một quả Chân Long tinh phách đây.

"Nói không chừng thật đúng là có thể, thử một chút đi, tình bị người đoạt." Tôn Ngộ Không cũng gật đầu một cái, từ một bên trong hành lý xuất ra một cây châm.

Ngao Tiểu Bạch nhìn nắm châm Tôn Ngộ Không, đáng thương hỏi: "Thật muốn thử sao? Ta sợ đau."

Ở Tôn Ngộ Không uy hiếp bên dưới, Ngao Tiểu Bạch hay lại là khuất phục, đem đầu chôn ở Đường Tam Tạng trong ngực, mặc cho Tôn Ngộ Không đâm rách ngón trỏ, trích (dạng) hai giọt tím dòng máu vàng ở màu đen như mực Long Châu bên trên.

Đường Tam Tạng giúp nàng đè xuống đầu ngón tay, ba người nhìn chăm chăm máu tươi trích (dạng) tại cạnh trên Long Châu, cũng không có giống như giống như tưởng tượng như vậy trực tiếp hấp thu, qua một hồi lâu, hay lại là một chút phản ứng không có.

"Xem ra cũng không có loại chức năng này." Đường Tam Tạng có chút cười xấu hổ một chút, quả nhiên là đời trước truyện online nhìn nhiều không?

Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch cũng có nhiều chút thất vọng, bắt quả ngay tại Đường Tam Tạng nghĩ (muốn) lau đi bên trên máu tươi, đem hạt châu cho Tiểu Bạch thu thời điểm, Long Châu bên trên Từ Kim huyết dịch trong nháy mắt biến mất, Long Châu cũng run rẩy, từ Đường Tam Tạng trong tay tránh thoát đi ra ngoài, chính mình huyền phù tại không trung.

Ở ba người kinh ngạc trong ánh mắt, từng đạo vết rách xuất hiện ở Long Châu bên trên, Từ Kim ánh sáng từ trong cái khe tấm ảnh bắn ra, giống như con gà con phá xác mà ra một dạng rắc rắc một tiếng, một cái Từ Kim tiểu Long từ Long Châu trong bay ra ngoài.

Từ Kim tiểu Long rất nhanh thì dài lớn một chút, bắt quả cũng chỉ có một ngón tay dài, nhìn qua không có việc gì lực, chẳng qua là lơ lửng, không nhúc nhích.

"Ngọa tào, này kéo dài." Đường Tam Tạng tâm lý không khỏi nhỏ nước bọt một câu, không đúng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là này Long Châu chẳng lẽ là một viên Long Đan sao? Lại áp trúng ra một cái Từ Kim tiểu Long đi ra.

"Viễn Cổ Chân Long tinh phách!" Tôn Ngộ Không nhìn cái điều Từ Kim tiểu Long, khẽ hô đạo, thần sắc cũng là trở nên có chút khẩn trương.

"Tiểu Long." Ngao Tiểu Bạch ánh mắt sáng lên, đưa đầu ngón tay ra, muốn trêu chọc một chút kia Tử Kim tiểu Long.

Bất quá ngay tại Ngao Tiểu Bạch ngón tay đụng phải kia Tử Kim tiểu Long thời điểm, kim quang chợt lóe, kia tiểu Long liền biến mất, giống như là thoáng cái chui vào Ngao Tiểu Bạch thân thể.

Cơ hồ trong nháy mắt,

Một Cổ khí tức kinh khủng từ Ngao Tiểu Bạch trên người truyền tới, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi, phụ gần trong vòng trăm dặm đã thú cùng yêu quái đồng thời chó lên tiếng, bốn phía trở nên quỷ dị an tĩnh lại.

Đường Tam Tạng cả kinh, liền vội vàng đỡ Ngao Tiểu Bạch đầu vai, có chút khẩn trương hỏi "Tiểu Bạch, ngươi không sao chứ?"

"Sự phụ, ta không sao, bất quá tiểu Long thật giống như chạy đến trong thân thể ta đi." Ngao Tiểu Bạch nhìn mình tay, cũng có chút hồ đồ, lắc đầu một cái nói.

"Không việc gì, đây là thật Long Tinh Phách, hẳn là long nhân tộc Tổ Tiên lưu lại, đối với (đúng) Tiểu Bạch chỉ mới có lợi không chỗ xấu." Tôn Ngộ Không khoát khoát tay, lại vừa là nghiêm túc nhìn hai người nói: "Vật này sợ rằng Ngọc Đế cũng thèm thường, cho nên không có thể khiến người khác biết, nếu là chạy đến cái Yêu Thánh, ta bây giờ nhưng là không đánh lại."

Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch đồng thời gật đầu một cái, biểu thị nhớ, tài bất lộ bạch đạo lý hẳn vẫn biết.

Viễn Cổ Chân Long truyền thừa, Long Tộc vương tộc huyết mạch, Đường Tam Tạng nhìn Ngao Tiểu Bạch, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, đây chính là trong truyền thuyết thần cấp thiên phú và khí vận đi, bây giờ năng yêu cầu chỉ còn lại thời gian.

Mà hẳn người sự phụ này, dường như cái gì cũng không cần làm, sau đó sẽ có một cái thiên phú cực cao đệ tử.

Chân Long tinh phách đã hấp thu, còn lại chuyện từ từ đến đây đi, trước từ nhỏ mục tiêu làm lên.

Giải quyết Long Châu chuyện, ba người tiếp tục lên đường, định một tiểu mục tiêu, Ngao Tiểu Bạch cũng không có thay đổi được (phải) ưu sầu đứng lên, đây cũng là để cho Đường Tam Tạng thở phào, hẳn cũng không muốn chính mình mềm mại đáng yêu đáng yêu kẻ tham ăn học trò đảo mắt biến thành tiểu đại nhân.

Tôn Ngộ Không dạy Ngao Tiểu Bạch hai cái đơn giản pháp quyết, để cho nàng trước thuần thục không chế trong cơ thể mình Yêu Lực, nếu không chỉ là một giả bộ rất nhiều Yêu Lực đồ đựng mà thôi.

Thấy Ngao Tiểu Bạch ngồi ở trên lưng ngựa tu luyện, Tôn Ngộ Không bay đến Đường Tam Tạng bên người, trên dưới quan sát hẳn một hồi lâu, đem Đường Tam Tạng cũng nhìn đến có chút không được tự nhiên, lúc này mới sắc mặt có chút cổ quái nói: "Sự phụ, Quan Âm kia nữ nhân gốc cho ngươi pháp bảo gì chứ? Cho nên ngươi mới có thể mang ra Ngũ Hành Sơn, một quyền đâm chết kia thụ yêu đúng không?"

"À?" Đường Tam Tạng sững sờ, có chút không rõ Tôn Ngộ Không đang nói gì.

"Không việc gì, ta đều biết, ngươi một phạm nhân, phải đi trăm lẻ tám ngàn dặm, Quan Âm kia nữ nhân gốc đối với ngươi lại phạm si mê, khẳng định lên lên cho ngươi nhét pháp bảo." Tôn Ngộ Không một bộ ta cái gì cũng biết biểu tình, suy nghĩ một chút lại nghiêm mặt nói: "Ngươi kia pháp bảo nếu như bị Thiên Đình người thấy, âm ỉ Như Lai nơi nào đây, nói không chừng cũng sẽ bị Quan Âm thu hồi đi. Cho nên sau này đừng phải Thiên Đình người, ngươi tận lực ít ra tay đi, đôi phó yêu quái thời điểm ngược lại là có thể dùng."

"Như vậy a, tốt." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, lần này hẳn coi như là minh bạch, nguyên lai Tôn Ngộ Không đem thực lực của hắn đổ lỗi đến Quan Âm đưa hắn bí mật pháp bảo đi lên.

Vốn là Đường Tam Tạng còn cảm giác mình thực lực này tới không giải thích được, không dễ giải thích, hơn nữa cũng không có cái gọi là pháp lực cùng Yêu Lực, Tôn Ngộ Không vừa nói như thế, hẳn cũng lười giải thích, coi như chính mình thật từ Quan Âm nơi đó cầm một vô địch treo đi.

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, tay tại đang lúc khẽ vỗ, Kim Cô Bồng liền rơi đưa tới tay, dễ dàng chuyển hai vòng, nhìn Đường Tam Tạng có chút hất cằm nói: "Bất quá xem ở ngươi giúp ta cõi phong ấn phân thượng, sau này đừng phải Thiên Đình người, liền do ta Tề Thiên Đại Thánh tới bảo vệ ngươi đi, Tiểu Bạch cũng đừng lúc bắt bọn họ luyện tay một chút."

"Được." Đường Tam Tạng nhìn một bộ nhanh lẹ thuộc vào ta, nhanh khen ta biểu tình múa vô ích, nghe lời đất gật gật đầu nói.

Nghĩ lại, không đúng, như vậy núp ở hai cái nữ học trò phía sau, thật giống như mềm mại com nam. Bất quá, dường như cũng thật tốt, nếu là các nàng không đánh lại, cũng có thể lên lên ra tay giúp một chút mà, còn có thể giả heo ăn thịt hổ.

Tôn Ngộ Không hài lòng gật đầu, thu Kim Cô Bồng, nghĩ lại, lại vừa là hỏi "Sự phụ, khối thứ nhất phong ấn ở trên cổ, kia khối thứ hai phong ấn ở nơi nào?" Nghĩ đến ngày hôm qua chuyện, năng sắc mặt cũng có nhiều chút phiền hồng, bất quá chuyện này quan hệ đến năng thực lực, ngưng ngưng cũng phải hỏi.

Nghĩ đến ngày hôm qua bị Ngao Tiểu Bạch đẩy một chút, chính mình kết kết thật thật hôn Tôn Ngộ Không một cái, Đường Tam Tạng nhip tim cũng là tăng nhanh mấy phần, bất quá dù sao cũng là tiếp thụ qua hiện đại đủ loại mười tám cái gì kỳ quái vỡ lòng giáo dục người tuổi trẻ, rất nhanh liền tỉnh táo lại, theo Tôn Ngộ Không cổ nhìn xuống dưới, chỉ chỉ năng vật áo ngực ngực ngón tay: "Cởi ra."

"Sư phụ, ngươi muốn làm gì?" Tôn Ngộ Không một tay che vạt áo, một tay đã là sờ về phía đang lúc Kim Cô Bồng, ngay cả một bên Ngao Tiểu Bạch đều dừng lại tu luyện, mặt đầy hiếu kỳ nhìn hai người.

"Ho khan một cái, các ngươi đừng hiểu lầm, lần trước phong ấn ở cổ, cho nên ta nghĩ rằng lần này sợ rằng ở phía dưới một chút, ngươi không giải khai quần áo, ta cũng không mất nhìn xuyên tường a." Đường Tam Tạng liền vội vàng giải thích, nam nữ chi biệt, Ngao Tiểu Bạch cái gì cũng không biết, Tôn Ngộ Không biết một chút, bất quá cũng giới hạn với một chút nhỏ.

Chính là như vậy, mới nhất định phải giải thích rõ, nếu không hai cái cô nương nếu là hướng thô bỉ, biến thái sư phụ phương hướng muốn đi, vậy coi như không tốt bài trở lại, vì ánh sáng chính hình giống mới có cơ hội đem quan hệ thầy trò tiến hơn một bước. Không đúng! Là duy trì hài hòa quan hệ thầy trò.

"Há, được rồi." Tôn Ngộ Không suy nghĩ một chút cũng có đạo lý, đưa tay cởi ra trên vạt áo hai cái nút buộc, một cái liền hướng hai bên vén lên.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cao Lão Trang yêu quái

Đường Tam Tạng trừng mắt, hần nhớ không lầm lời nói, Tôn Ngộ Không trên người thật giống như liền mặc một bộ da hổ áo lót đi, nếu là này vén lên mở, cũng không nên cái gì đều bị hần thấy. † tiểu thuyết đíchΩ

Thật ra thì Tôn Ngộ Không vốc người, ở Ngũ Hành Sơn xuống Đường Tam Tạng đã xem qua, chân thật tốt dài, bất quá trước ngực quả thật có chút bình, không thể nói không có, nhưng cũng không có cũng không kém.

Bất quá này muốn chính mình vén lên lời nói, Đường Tam Tạng là nhìn còn chưa thấy thế nào, do dự một chút, hần vẫn khoát tay nói: "Dừng một chút dừng lại! vén lên ta có thể nên cái gì đều thấy." Cũng chính là như vậy một sát na do dự, Tôn Ngộ Không đã đem quần áo vén lên.

Theo dự đoán hình ảnh chưa từng xuất hiện, Đường Tam Tạng cũng sờ, nguy hiểm thật, nguyên lai bên trong còn có một cái bằng bông áo ngực.

"Sư phụ, ngươi vừa mới nói cái gì?" Tôn Ngộ Không có chút kỳ quái hỏi, như cũ duy trì hai tay vén lên vạt áo hào sảng tư thế, một bộ tùy ngươi nhìn đáng đáp.

"Há, ha ha, không có gì, nguyên lai ngươi bên trong còn mặc quần áo a." Đường Tam Tạng có chút cười xấu hổ một chút, bất quá đây nên chết cảm giác mất mát là chuyện gì xảy ra.

"Sư phụ, ngươi biểu tình thật giống như có chút thất vọng à?" Một bên Ngao Tiểu Bạch nháy một đôi thủy linh mắt to nói.

"Tiểu hài tử đừng nói nhảm." Đường Tam Tạng lập tức nghiêm mặt nói, đồng thời từ Tôn Ngộ Không trong tay rút về quần áo nắp trở về, Nghiêm Chính đạo: "Múa vô ích, sau này không thể tùy tiện đem quần áo như vậy hướng về phía nam nhân mở ra, sẽ đưa tới một ít không cần thiết hiểu lầm."

"Sư phụ, không phải là ngươi kêu ta cởi ra sao?" Tôn Ngộ Không hơi nhíu mày, hiển nhiên có chút không hiểu Đường Tam Tạng lời nói.

"Cái gì đó..." Đường Tam Tạng nhất thời cứng họng, bất quá dù sao cũng là không biết xấu hổ, không đúng, là cứu kinh lịch luyện người, lập tức khôi phục trấn tĩnh, ngược lại đạo lý là nói không rõ, vậy thì không nói phải trái: "Vậy sau này chỉ có thể ta gọi là ngươi cởi ra thời điểm cởi ra, không thể đối với những khác người cởi ra."

"À? Nha." Tôn Ngộ Không cảm thấy Đường Tam Tạng lời này cũng không có vấn đề gì, cũng liền gật đầu một cái.

"Tốt như vậy nói chuyện? Đối với (đúng) ở phương diện này sự tình hoàn toàn là cái ngu ngốc a!" Đường Tam Tạng con ngươi chuyển một chút, đột nhiên cảm thấy thật giống như nơi nào không đúng lắm.

Này mười tám năm tới hần cơ hồ dưỡng thành không gần nữ sắc tính cách, cho dù là biến thành nữ nhân sau dung mạo cùng vốc người cũng hoàn mỹ Lý nghi Mẫn, hần cũng không có bao nhiêu cảm giác, vì sao lại đối với (đúng) một huê như bản Tôn Ngộ Không có kỳ quái ý tưởng, cái này không khoa học à?

Hít sâu một hơi, Đường Tam Tạng đem kỳ quái ý tưởng trước vứt xuống sau ột, đã vừa mới thấy tám thứ hai Phong Ấn, ngay tại Tôn Ngộ Không lưỡng đạo xương quai xanh trung ương thiên hạ một chút vị trí, vừa vận ở cổ áo đan chéo vị trí.

"Ở chỗ này.

"Đường Tam Tạng đưa tay hư chỉ một chút cái vị trí kia, đồng dạng là một tấm màu đỏ loét Phong Ấn, bắt quá bên trên trừ mờ hồ chữ viết ra, còn xuất hiện một đạo xoay tròn Ngũ Sắc vòng tròn.

"Vậy lần này Phong Ấn phải thế nào còi ra, hay lại là Thụ Tâm sao?" Tôn Ngộ Không ngón tay ở xương quai xanh đang lúc nhẹ nhàng hoa.

"Không, là Ngũ Hành Yêu Hạch." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, lại vừa là hỏi "Đúng, Yêu Hạch là vật gì?"

Tôn Ngộ Không suy nghĩ một chút nói: "Yêu Hạch cùng Thụ Tâm không sai biệt lắm, cũng là muốn Yêu Linh thực lực trở lên yêu quái sau khi chết mới phải xuất hiện, nếu như muốn năm viên lời nói, vậy cần phải giết năm cái Yêu Linh mới được."

"Được rồi, kia tiếp tục lên đường đi, nói không chừng vận khí tốt liền gặp." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, dắt ngựa tiếp tục đi đến phía trước, Yêu Linh loại thực lực này yêu quái cũng không phải dễ dàng như vậy gặp, hơn nữa còn muốn năm cái thuộc tính ngũ hành, xem ra này đạo thứ hai Phong Ấn muốn qua một đoạn thời gian mới có thể còi ra.

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, không có ý kiến, đánh Cẩn Đầu Vân đi theo Đường Tam Tạng bên người. Trên lưng ngựa lắc lư, cho nên Tôn Ngộ Không một lát nữa liền đem Ngao Tiểu Bạch gọi tới Cẩn Đầu Vân bên trên tu luyện.

Rời núi lắm, con đường dần dần bằng phẳng, Đường Tam Tạng phóng người lên ngựa, cưỡi ngựa theo con đường đi xa.

"Điện quan âm sau khi chắc là Cao Lão Trang chứ? Cũng không biết Trư Bát Giới có thể hay không cũng là nữ?" Đường Tam giấu ở trong lòng lặng yên suy nghĩ, không khỏi có chút mong đợi.

...

Đi tây vừa đi chính là năm ngày, ngay cả tiểu yêu cũng không có gặp một cái, chớ đừng nói gì cái gì Yêu Linh, có thể thấy yêu quái cũng không phải ngày ngày có đánh.

Trưa hôm nay, mới vừa ăn cơm trưa xong không lâu nhóm ba người có ở đây không coi là rộng rãi trên đường nhỏ.

Ngao Tiểu Bạch sờ một cái tròn vo bụng nhỏ, nhìn Đường Tam Tạng có chút buồn, "Su phụ, người nói mang đến bạc hoa không sai biệt lắm, chúng ta đây lần sau vào thành trấn lời nói, liền mua không Băng Đường Hồ Lô sao?"

"Ai cho ngươi lần trước vừa vào tửu lầu liền điểm nhiều rượu như vậy thức ăn, chúng ta thiếu chút nữa thì bị trừ ở nơi nào rửa chén." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, đi ra thời điểm hán không mang bao nhiêu bạc, ăn cơm trên đường tùy tiện làm thí điểm đã vị đối phó một chút ngược lại không thành vấn đề, bắt quá Ngao Tiểu Bạch muốn ăn đồ ăn sẽ phải hoa bạc.

Thấy Ngao Tiểu Bạch lo âu không có Băng Đường Hồ Lô ăn bộ dáng, Đường Tam Tạng không khỏi cảm thấy buồn cười, "Được, nhìn một chút trên đường có hay không kiếm tiền cơ hội, các loại (chờ) kiếm tiền liền mua cho ngươi kẹo hồ lô."

"Hảo a! Su phụ tốt nhất." Ngao Tiểu Bạch nhất thời cười lên.

"Su phụ, chúng ta tùy tiện tìm một chỗ Chứa, để cho hán đem tiền giao ra đây không là được, kia phải dùng tới phiền toái." Một bên Tôn Ngộ Không bừa bãi nói.

"Đúng vậy, năm đó Su Tỷ lai long Cung, cũng là tùy tiện sẽ để cho ông nội của ta đem Kim Cô Bồng cùng giáp trụ đều giao ra đây." Ngao Tiểu Bạch cũng đi theo gật gật đầu nói.

"Đây không phải là đến cửa đánh cướp sao? Chúng ta phải có nguyên tắc, không thể làm chuyện loại này." Đường Tam Tạng mặt đen lại, hơn nữa nói thế nào Long Cung cũng là người bị hại, thế nào Ngao Tiểu Bạch cũng một bộ chuyện đương nhiên bộ dáng.

Ngay tại thầy trò ba người tranh luận có muốn hay không đánh thổ hào, chia ruộng đất thời điểm, xa xa đâm đầu đi tới một người mặc một thân lam áo, công lấy sau lưng cái bọc thiếu niên.

"Su phụ, ngươi xem, tên kia nhìn một cái chính là đại hộ nhân gia gia đình, chúng ta bắt hán lại, sau đó để cho hán dẫn đường, nhất định có thể tìm tới tiền." Tôn Ngộ Không ánh mắt sáng lên, thu Cẩn Đầu Vân, rơi xuống đất, nhẹ nói đạo.

"..." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, Tôn Ngộ Không đối với cướp bóc chuyện này thật đúng là một chút cũng không có tội ác cảm a.

Thiếu niên kia mười sáu bảy tuổi, phương chính mặt, trời đông giá rét, hai tay rúc lại trong tay áo, cổ cũng rúc lại áo bông trong, cúi đầu, trong miệng nói lời nhai đang chờ cái gì.

"Này, nói ngươi đó, ngươi từ đâu tới đây? Muốn đi đâu?" Tôn Ngộ Không trực tiếp gọi được kia trước người thiếu niên, lớn tiếng hỏi.

Thiếu niên kia cúi đầu không chú ý, bị Tôn Ngộ Không vừa gọi dọa cho giật mình, trực tiếp ngồi dưới đất, vừa muốn mắng chửi, ngẩng đầu nhìn lên Tôn Ngộ Không mặt, trực tiếp ngây người, mặt giống như Trư Bát Giới.

Bị thiếu niên này như vậy nhìn chăm chăm, Tôn Ngộ Không có chút bất mãn đất thiêu thiêu mi, bất quá vẫn là chịu nhịn tính tình lại hỏi một lần.

Thiếu niên kia này mới phản ứng được, ngay cả vội vàng đứng dậy, đỏ mặt, rũ mi mắt, không dám nhìn thẳng Tôn Ngộ Không, nhỏ giọng nói: "Ta là phía trước Cao Lão Trang Cao lão thái công gia đưa ở, tên là tài cao, nhà ta Thái Công tiểu nữ nhi bị yêu quái bắt lại đóng ba năm, ta đây là ra ngoài tìm pháp sư, trở về thu yêu nghiệt kia, đem tiểu thư nhà ta cứu ra."

"Cao Lão Trang!" Đường Tam Tạng trừng mắt, trên dưới quan sát một chút thiếu niên kia, lịch sử nào đó tất nhiên quả nhiên ở sinh kỳ diệu tác dụng, xem ra cái này Nhị Đồ Đề hay lại là muốn gặp một lần a, về phần có thu hay không, đến lúc đó nhìn lại đi.

"Bắt yêu? Nếu là bắt yêu quái kia, có thể có bạc?" Tôn Ngộ Không nghe một chút, ánh mắt sáng lên nói, một bên Ngao Tiểu Bạch cũng mặt đầy ân cần.

Tài cao gật đầu liên tục đạo: "Đó là Tự Nhiên có, Lão Thái Công đã bán tiếng, nếu ai có thể đem yêu quái kia bắt, Cao gia tiền tài đưa hần một nửa."

"Được, vậy ngươi cái này thì dẫn chúng ta đi Cao Lão Trang, ta bảo quản đem yêu quái kia cho thu." Tôn Ngộ Không nắm chặt quả đấm mấy đạo.

Tài cao nghe này nhưng là lắc đầu nói: "Cô nương, chuyện này tuyệt đối không thể, yêu quái kia thích nhất mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp tử, ngươi nếu là vào Cao Lão Trang, khẳng định cũng sẽ bị bắt đi giam lại, các ngươi hay lại là đường vòng đi, yêu quái kia có thể lợi hại, không biết có bao nhiêu pháp sư..."

Oánh! Nhất thanh muện hưởng

Tài cao chưa nói xong lời nói toàn bộ nghẹn trở về, trừng hai mắt, theo bản năng nuốt một bãi nước miếng.

"Dài dòng, dẫn đường." Tôn Ngộ Không chậm rãi thu hồi chân, bên đường một viên to cỡ miệng chén đại thụ chặn ngang gầy, nửa bộ phận trên bay thẳng đến bên ngoài hơn mười trượng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thần tiên cũng có 4 bào thai

Nhìn tận mắt Tôn Ngộ Không một cước đạp bay một cây đại thụ, tài cao trong lúc nhất thời chưa tỉnh hồn lại, thế nào cũng nghĩ không thông như vậy một cái thật cao gây teo cô nương, sẽ có kinh khủng như vậy lực lượng. Ω tiểu Δ nói

Đường Tam Tạng tiến lên vỗ vỗ bả vai hần, mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ đừng sợ, ta là từ Đông Thổ Đại Đường đến, đi Tây Thiên Thủ Kinh hòa thượng, đồ nhi này của ta bản lĩnh cùng tính khí lớn bằng, ngươi liền dẫn chúng ta đi Cao Lão Trang đi, nếu không nếu là nằng nhĩ (muốn) đánh ngươi, ta có thể không ngăn được."

Tài cao theo bản năng nhìn đứt rồi rỏ cây liếc mắt, cả người run lên, nếu là một cước này cho vào ở trên người mình, phỏng chừng nhỏ hơn mệnh, bận rộn gật đầu không ngừng: "Hảo hảo hảo, ta đây liền mang bọn ngươi đi." Nói xong xoay người đi ở phía trước dẫn đường, mắt nhìn thẳng, không dám tiếp tục nhìn lâu Tôn Ngộ Không liếc mắt.

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, Ngao Tiểu Bạch nhìn nhau cười một tiếng, xem ra không cần lo lắng tiếp theo bạc vấn đề, thật là ngày ngày có người đưa gối đây.

Theo tài cao từng nói, Cao Lão Trang cách nơi này hơn mười dặm đường, theo con đường này đi thẳng đi chính là.

Bị Tôn Ngộ Không hù dọa một cái, người này thoáng cái liền biết điều, Đường Tam Tạng hỏi một câu, hần đáp một câu, đem Cao Lão Trang yêu quái tình huống đại khái nói một lần.

Bất quá cùng Đường Tam Tạng trí nhớ Cao Lão Trang bất đồng, cái này Cao Lão Trang trong yêu quái xuất hiện cũng không chỉ ba năm, mà là bốn mươi năm mươi năm.

Ở tài cao miêu tả xuống, đó thật đúng là một cái không chuyện ác nào không làm đại dâm yêu a, Cao Lão Trang chỉ cần có như vậy mấy phần sắc đẹp nữ tử, một cái đều không có thể tránh được Ma Trảo, quấy đến một cái vốn nên dẹp yên tường hòa thôn trang, gà chó không yên, khổ không thể tả.

Tôn Ngộ Không có chút tức giận đạo: "Su phụ, yêu quái này quá đáng ghét, đợi một hồi cách nhìn, để cho ta một giây đánh chết hần đi!"

"Chờ đến Cao Lão Trang nhìn kỹ hẳn nói đi." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, trải qua Quan Âm Thiền Viện sau chuyện này, Đường Tam Tạng cảm thấy phổ Huyền câu nói kia còn rất có đạo lý, sự tình không thể chỉ nhìn đồng hồ mặt.

Bất quá chỉ nhìn mặt ngoài lời nói, Cao Lão Trang trên bầu trời nhất định treo một mảnh Thanh Thanh Đại Thảo Nguyên a, nghĩ như thế nào cũng muốn cười.

"Được rồi, ngược lại ta chắc chắn sẽ không khinh xuất tha thứ yêu quái kia, nhất định phải để cho hắn biết khi dễ nữ nhân kết quả." Tôn Ngộ Không nắm quả đấm nói.

"Đúng ! Ta cũng phải với Sư Tỷ đánh yêu quái kia!" Một bên Ngao Tiểu Bạch cũng vung quả đấm nhỏ la lên, mấy ngày nay ở Tôn Ngộ Không dưới sự chỉ điểm, hẳn đối với (đúng) trong cơ thể lực lượng cũng không chế không ít, không sai biệt lắm có thể huơ ra Đại Yêu thực lực đi, chỉ cần can đảm đủ lời nói, kim giáp người đến mấy cái đều là miếu sát.

"Các ngươi vẫn cẩn thận thì tốt hơn, mấy năm nay thua ở yêu quái kia thủ hạ pháp sư không có một trăm cũng có tám mươi, còn có mấy cái bị đánh chết đây." Một bên tài cao lòng tốt nhắc nhở.

"Dài dòng,

Lại đem ta Tề Thiên Đại Thánh cùng những thứ kia hết ăn lại uống đạo sĩ thói như nhau, đợi một hồi sẽ để cho ngươi biết một chút về ta lợi hại." Tôn Ngộ Không bủ môi một cái, chút nào không đem tài cao lời nói để ở trong lòng.

Tài cao thấy vậy, cũng không có dám nhiều lời, chỉ có Đường Tam Tạng câu hỏi thời điểm đáp một đôi lời.

Thăng đường đi tới, ở một tòa núi nhỏ trên sườn núi, xa xa nhìn thấy một cái đại thôn trang tọa lạc ở trong khe núi bằng phẳng trên đất, một dòng sông nhỏ từ trong thôn chảy qua, nhà số không lẫn trật bĩ, nói ít cũng có hai ba trăm gia đình, thật là chỗ tốt.

"Đó chính là chúng ta Cao Lão Trang, có hơn 320 gia đình, nhưng là phụ cận lớn nhất thôn." Cao mới có hơi kiêu ngạo chỉ cái thôn kia rồi nói, thấy Đường Tam Tạng bọn họ không có chút nào giật mình biểu tình, có chút ngưng ngưng cười một chút, tiếp tục đi đến phía trước, nhỏ giọng lầm bầm "Cao hoàn mấy ngày trước tự ra đi, lúc này phỏng chừng còn chưa có trở lại, ta nhanh như vậy liền đem pháp sư mang về, Lão Thái Công nhất định sẽ phần thưởng ta bạc..."

Đường Tam Tạng đường cao nghiêng mới liếc mắt, hẳn vừa mới nói tên kia chữ thật là rất khác biệt.

Ngay tại Đường Tam Tạng bọn họ chuẩn bị xuống núi thời điểm, trên bầu trời đột nhiên truyền tới mấy âm tiếng sấm, mấy đạo màu sắc khác nhau ánh sáng từ trên trời rơi xuống, cản ở trước mặt bọn họ.

Hào quang thu lại, là bốn cái mặc Tứ Sắc đối khâm trường sam người tuổi trẻ, dung mạo chẳng qua là phổ thông, bất quá giống nhau như đúc, ngay cả mi tâm kia nốt ruồi đen vị trí cũng không kém chút nào.

"A" tài cao ngăn người một chút, chợt quỳ xuống đất, một bên đập đầu, vừa la lớn: "Thần tiên hiển linh, thần tiên hiển linh!"

Tài cao phản ứng cũng không sai, bốn vị này thật đúng là thần tiên, Đường Tam Tạng không có ở trên người bọn họ cảm nhận được Yêu Khí, mà là cùng Cự Linh Thần tương cận khí tức, xem ra Thiên Đình lại tìm đến phiên toái.

Bất quá, bốn vị này giống nhau như đúc, không phải là tứ bào thai đi! Hắn còn chưa nghe nói qua cái gì thần tiên là tứ bào thai đâu rồi, chẳng lẽ Tứ Đại Thiên Vương là tứ bào thai?

Lúc này, kia mặc áo xanh phục thần tiên nhìn tài cao liếc mắt, nhắc tay một cái đạo: "Phàm nhân, chuyện này không phải là ngươi có thể dính vào, đi đi." Vừa dứt lời, tài cao liền bị một đoàn Bạch Vụ bao quanh trực tiếp phiêu hướng Cao Lão Trang phương hướng.

Tứ bào thai thần tiên xếp thành một hàng, phù phiếm ở trên sườn dốc, cùng Đường Tam Tạng bọn họ tầm mắt ngang bằng.

"Sư phụ, bọn họ là ai? Thế nào giống nhau như đúc à?" Ngồi ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch hỏi nhỏ.

Đường Tam Tạng còn chưa lên tiếng, một bên Tôn Ngộ Không đã là nhìn kia tứ bào thai thần tiên lạnh lùng nói: "Ngũ Đức Tinh Quân, các ngươi ngăn cô nãi nãi đường muốn làm gì? Chẳng lẽ lại là phụng mệnh tới bắt ta? Ta nói cho các ngươi biết, năm trăm năm trước chúng ta tình nghĩa đã hết, động thủ ta cũng sẽ không khách khí."

Ngũ Đức Tinh Quân theo thứ tự là mặc áo xanh phục Mộc Đức Chân Quân, mặc áo đỏ phục Hỏa Đức chân quân, mặc áo đen phục Thổ Đức chân quân, mặc áo lam phục Thủy Đức chân quân, dường như thiếu một cái Kim Đức chân quân.

Đường Tam Tạng cảm thấy những thứ này thần tiên hơn phân nửa lại phải chơi đùa để trước giễu cợt, lấy chèn ép năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tôn Ngộ Không làm thú vui, sau đó bị phản giễu cợt sau khi thẹn quá thành giận đồng thời xông tới bộ sách võ thuật.

"Đại Thánh chớ trách, năm trăm năm trước huynh đệ chúng ta cũng là thân bất do kỷ." Không nghĩ tới kia Mộc Đức Chân Quân tiến lên một bước, có chút áy náy nhìn Tôn Ngộ Không, tiếp lấy lại vừa là chỉ Ngao tiểu thuyết đạo: "Hơn nữa hôm nay tới chúng ta cũng không phải tới bắt ngươi, chúng ta là là con tiểu long này đến, chỉ cần các ngươi đem con tiểu long này giao ra, chúng ta rời đi nơi này, về phần ngươi và Đường Tăng, chúng ta tuyệt đối sẽ

không ngăn trở chút nào."

Ngao Tiểu Bạch cả kinh, đem đầu co đến Đường Tam Tạng phía sau, vừa sợ hãi lại lo lắng đất nhỏ giọng nói: "Sur phụ, ngươi và Sur Tỷ sẽ không không quan tâm ta chứ ? Nhưng là này bốn cái thần tiên thật giống như rất lợi hại, Sur Tỷ nếu là không đánh lại lời nói, vậy cũng phải làm gì đây?"

"Làm sao biết chứ, sur phụ có thể không nỡ bỏ không muốn Tiểu Bạch." Đường Tam Tạng mỉm cười lắc đầu một cái, ánh mắt rơi vào bốn người kia trên người, lộ ra vẻ suy tư, xem ra Thiên Đình thần tiên cũng không đều là Cự Linh Thần như vậy tiểu nhân đặc chí, còn là có chút không giống.

Bất quá bọn hắn chỉ mặt gọi tên liền muốn Ngao Tiểu Bạch, là một con rồng nhỏ khẳng định không cần đại phí chu chương, hơn phân nửa là Thiên Đình đã biết Long Châu ở Ngao Tiểu Bạch trên tay.

Hắn không có pháp lực cùng Yêu Lực, cho nên cảm ứng không ra thực lực bọn hắn, cũng không biết Tôn Ngộ Không có thể không có thể đánh được.

Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, nhìn Mộc Đức Chân Quân hỏi "Các ngươi tại sao muốn bắt nàng?"

Một bên Hắc Y Thổ Đức chân quân thanh âm hơi trầm xuống đạo: "Chúng ta cũng là phụng mệnh hành sự, bất quá bốn trăm năm trước long nhân tộc ý đồ phạm thượng làm loạn, bị Thiên Đình trấn áp, Long Nhân nhất tộc bị nhốt với trục xuất cảnh, con tiểu long này là năm đó cá lọt lưới, hơn nữa người mang vương tộc huyết mạch, phải bắt, xin Đại Thánh tránh ra."

"Tôn Ngộ Không, năm đó ngươi Đại Náo Thiên Cung, làm hại em gái bị ngươi dính lứu, đóng trăm năm đóng chặt, ngươi ngược lại thì không biết điều đất trách tội lên chúng ta tới! Hôm nay ngươi nếu là đem kia tiểu Long giao ra cũng liền thôi, nếu không ta nhất định phải gọi ngươi chờ coi." Một thân hỏa hồng Hỏa Đức chân quân trừng hai mắt lớn tiếng nói, nắm trong tay đến thanh kia hỏa trường đao màu đỏ cũng run rẩy, xem ra quả thật cố gắng hết sức tức giận.

"Dài dòng, ta Tề Thiên Đại Thánh lúc nào bị người uy hiếp qua? Nhớ, đây là ta sư muội, không phải là các ngươi trong miệng cái gì tiểu Long."

Tôn Ngộ Không tay tại đang lúc khẽ vỗ, Kim Cô Bồng trong nháy mắt tăng vọt, một gậy nện ở bốn tiên trước mặt, ra ầm ầm một tiếng vang thật lớn, đất rung núi chuyển, đá vụn bay loạn.

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng hướng trên đất một trụ, bữu môi một cái, bá đạo, bề ngễ nhìn hoàng vội vàng tránh ra bốn tiên, lạnh lùng nói: "Cút!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Người này ra sân luôn là Trục Hạc

"Đại Thánh, ngươi thật vất vả thoát thân, nếu là công khai với Thiên Đình đối nghịch, không sợ lại đưa đến mười vạn thiên binh trước tới bắt ngươi sao? Nếu như ta không có cảm ứng nói bậy, ngươi bây giờ bắt quả Yêu Linh cảnh, chúng ta là được đưa ngươi bắt lại. (%)" một bên Thủy Đức chân quân cau mày nói, thanh âm ngược lại rất là ôn nhu, giọng cũng không coi là hướng.

"Sợ? Nếu là chút chuyện nhỏ này đều sợ lời nói, năm trăm năm trước ta cũng sẽ không Đại Náo Thiên Cung." Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng hướng đầu vai một gánh, hướng về phía bốn người ngoắc ngoắc ngón tay đạo: "Đến đây đi, để cho ta xem một chút các ngươi này năm trăm năm có hay không điểm tiến bộ."

Nói xong có chút nghiêng đầu, dùng nhỏ khó thể nghe thanh âm nhỏ giọng nói: "Sur phụ, ngươi trước mang theo Tiểu Bạch hướng Cao Lão Trang phương hướng chạy, ta hơn phân nửa không đánh lại này bốn người liên thủ."

Đường Tam Tạng vừa mới còn bị Tôn Ngộ Không khí thế lây, cảm thấy lúc này mới giống năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tôn Ngộ Không nên có đáng về, nghe nói như vậy, trên mặt bấp bệch co quắp một chút, thật đúng là không có chút nào đáng tin a.

Một bên Ngao Tiểu Bạch đã bị làm rung động hi lý hoa lập, căn bản không có nghe được Tôn Ngộ Không nói cái gì, một bên hít mũi, vừa nói: "Sur Tỷ, ta muốn cùng ngươi kè vai chiến đấu!"

"Đã như vậy, vậy thì thủ thượng kiến chân chương đi." Mộc Đức Chân Quân thấy vậy, tay vung lên đạo: "Vài Ngũ Hành diên đảo trận!"

Tiếng nói vừa dứt, bốn người tán ra, đem Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng bọn họ vây vào giữa, trời lơ lửng ở giữa không trung, trong tay mỗi người nắm một cây dài một thước Trận Kỳ, miệng lầm bầm, từng đạo đủ loại ánh sáng hướng trung ương vọt tới, một cái Tử Sắc quang cầu xuất hiện ở giữa không trung, nhanh lớn lên bên trong.

"Hay lại là trận pháp này a." Tôn Ngộ Không con mắt híp lại, giọng dừng dừng, không vội làm gì.

Đường Tam Tạng cũng ngừng đầu nhìn trên bầu trời không ngừng trở nên lớn Tứ Sắc quang cầu, thấy thế nào đều giống như một cái đại chiêu a, Tôn Ngộ Không sẽ không còn cho là mình có năm đó cái đó Đại Náo Thiên Cung thực lực đi, cứ như vậy ngơ ngác nhìn thật tốt sao? Có thể hay không bị một chiêu giết chết?

"Sư phụ, Ngũ Đức chân quân tại sao là bốn người?" Lúc này, một bên Ngao Tiểu Bạch đề hỏi cho rất lạc đề vấn đề.

Đường Tam Tạng cũng là sững sờ, đúng vậy, thật giống như thật ít một cái, dường như vừa mới đám người này mới vừa rồi còn nói qua có cái gì em gái đi.

Lại vừa là ngừng đầu nhìn liếc mắt kia đã có bằng thùng nước quang cầu, Đường Tam Tạng chỉ trống ra một vị trí, sắc mặt có chút cổ quái la lên: "Này, có phải hay không các người ít một người a, tiếp tục như vậy trận pháp này sợ là muốn nổ, không có chuyện gì sao?"

Nghe Đường Tam Tạng lời nói, trên trời bốn người kia đồng thời sững sờ, sau đó đồng loạt nhìn về phía một bên trống ra cái vị trí kia, vốn phải là ngũ giác trận hình, lúc này ít một góc.

"Không được! Quên em gái còn chưa tới, Ngũ Hành điện đảo trận yêu cầu Ngũ Hành Tương Sinh tương khắc mới có thể duy trì thăng bằng,

Lần này muốn nổ!" Mộc Đức Chân Quân phản ứng đầu tiên, sắc mặt kịch biến, một cái liền đem trong tay Trận Kỳ ném ra ngoài, đồng thời để cho đạo: "Nhanh ném Trận Kỳ, nếu không trận pháp muốn cản trở!"

Ngoài ra ba vị Tinh Quân nghe này, cũng là biến sắc, liền vội vàng bỏ mặc trong Trận Kỳ.

Đang lúc này, giữa không trung cái đó Tứ Sắc quang cầu oanh một tiếng nổ tung, liền đới kia bốn đạo Trận Kỳ cũng đồng thời nổ mạnh, Tứ Sắc vàng sáng hướng song song bốn bề tản ra, Trận Kỳ ném chậm một chút Hỏa Đức Tinh Quân trực tiếp bị tạc Phi, ói một ngụm máu tươi, rơi xuống đất.

"Tứ đệ!" Còn lại ba vị phản ứng mau mau, kịp thời kéo lên cao một trượng, trừ quần áo loạn điểm, cũng không có gì đáng ngại, đều có nhiều chút ân cần la lên.

"Ta không sao, chỉ là có chút ngu dốt." Hỏa Đức Tinh Quân loạn choa loạn choạng mà đứng dậy, trên người Hồng Y bị tạc ra từng cái lỗ nhỏ, bắt quá nhìn đáng đáp quả thật không có gì đáng ngại.

"Sư phụ, người nếu là không nói cho bọn hắn biết lời nói, thật giống như bọn họ sẽ bị chính mình trận pháp nổ bị thương." Ngao Tiểu Bạch khê thì thào một tiếng.

"Ho khan một cái, Tiểu Bạch, làm người muốn thành thực." Đường Tam Tạng có chút lúng túng ho khan hai tiếng, đồng ngôn vô kỵ, khó đối phó nhất.

Bất quá đám này thần tiên chỉ số thông minh cũng quá không có ở đây tuyến thượng đi, lớn như vậy một người ít đều phát hiện không sao! Bày một trận pháp, không thương tổn đến địch nhân, trước đem mình cho nổ bị thương, nói ra cũng quá mất mặt đi.

Mộc Đức Tinh Quân thấy Hỏa Đức Tinh Quân không việc gì, cũng là thờ phào, nắm lấy một thanh màu xanh lá cây Mộc Kiếm lớn tiếng nói: "Tứ đệ ngươi xem ở Đường Tăng cùng kia tiểu Long, Nhị đệ, Tam đệ trước theo ta bắt Tôn Ngộ Không!"

"Được!" Thổ Đức chân quân cùng Thủy Đức chân quân đáp một tiếng, một trong tay người nắm một khối màu đen tấm thuẫn, một người xách một cán trường thương màu xanh nước biển, đồng thời hướng Tôn Ngộ Không phóng tới.

Mặt đất một trận ngọa nguây, Sơn Thạch cùng đồng bùn điệp khởi ba cái cao một trượng thạch đầu cự nhân, trước hướng Tôn Ngộ Không huơ quyền đập tới.

Một bên trên đường một viên cây liễu lục quang chột lóe, từng cái cành liễu chột biến lớn dài ra, hướng Tôn Ngộ Không quấn quanh mà tới.

Mà Thủy Đức chân quân trường thương trong tay rung một cái, thời gian nhoáng một cái, mấy trăm cây dài một thước nhọn Băng Trùy, hướng bị thạch đầu cự nhân vấy vào giữa Tôn Ngộ Không đâm tới.

Không hổ là tứ bào thai, này phối hợp coi như không có trận pháp, cũng gọi là giọt nước không lọt.

"Kia tiểu Long cùng đầu trọc, các ngươi đừng động, đợi một hồi ta sẽ tới bắt các ngươi." Hỏa Đức chân quân chỉ Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch nói, một tay vuốt ngực, một tay nhào nặn cái đầu, bước chân phù phiếm, xem ra vừa mới kia sắp vỡ còn không có hoãn quá khí lại.

Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch rất phối hợp gật đầu, liếc mắt nhìn Cao Lão Trang phương hướng, vừa vặn bị Hỏa Đức chân quân ngăn trở, nếu muốn chạy tới thì phải trước cạn nằm úp sấp hẳn.

Thật ra thì Đường Tam Tạng một chút cũng sợ hãi, những đá kia người không lồ cùng chỉ còn so ra kém điện quan âm kia thụ yêu, bất quá Tôn Ngộ Không để cho hắn đứng tại thần tiên trước mặt dùng kia pháp bảo, căn cứ ma luyện đệ tử ý tứ, vậy hắn không thể làm gì khác hơn là giả bộ yếu một chút, hoặc là ở bên cạnh khiến cho điểm xấu.

"Chút tài mọn." Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn liếc mắt, bữu môi một cái, chân phải động một cái, mặt đất nhất thời xuống phía dưới sụp đổ một cái dấu chân.

Đối diện hướng nàng đập tới ba cái to lớn quả đấm to bị một gậy đập thành mảnh bụn, quán quanh tới cảnh liễu căn bản theo không kịp nàng thân hình, trong tay Kim Cô Bông lên đỉnh đầu chuyển một cái, mấy trăm đạo Băng Trùy hóa thành băng tiết, đầy trời bay loạn.

Một cước giẫm đạp bạo nổ người cuối cùng Cự Thạch Nhân đầu, dưới chân vững vàng đi lên giống như rắn một loại giềng giềng màu xanh lá cây cảnh liễu, Tôn Ngộ Không Bất Động Như Sơn, lấy một cây Kim Cô Bông đơn độc đối kháng tam đại Tinh Quân.

Trong lúc nhất thời, kiếm tới côn đi, lá chắn ngăn cản súng công, binh khí tương giao thanh âm bên tai không dứt, đủ loại ánh sáng càn là tránh mau mắt mù. Một hồi từ dưới đất vuren ra một cái đất đá tạo thành bàn tay, một hồi lại dây dưa tới tới một cái rễ cây, Băng Trùy, Băng Bạc loại đồ vật càn không đếm xuể.

Một bên Ngao Tiểu Bạch mặt đầy vừa sợ hãi, lại muốn đi lên hỗ trợ thân sắc, nhưng là nhìn trời đình thần tiên sợ vẫn không có thể trừ tận gốc, quán quít một hồi lâu vẫn là không có dám tiến lên.

Đường Tam Tạng nhìn bị vây vào giữa Tôn Ngộ Không, nắm trong tay đến mấy hòn đá nhỏ, đã chuẩn bị làm ám khí ném ra ngoài. Mặc dù nàng thực lực cá nhân muốn cao hơn Ngũ Đức Tinh Quân bên trong bất kỳ người nào, nhưng là bị phối hợp ăn ý ba người vây công, hay lại là dần dần ở hạ phong.

Về phần có thể hay không đập chết người, cái này thì không liên quan chuyện hấn, đến lúc đó đẩy tới trên trời hạ xuống vẫn thạch đi lên liền có thể.

Đang lúc này, mọi người trên đầu truyền tới một tiếng Hạc tiếng kêu. Đường Tam Tạng mơ hồ cảm thấy có chút quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lại, sau đó trên trời liền rớt xuống một đoàn thứ màu trắng.

"Ngọa tào, người này lại Truy Hạc!" Đường Tam Tạng không nhận được nhỏ nước bọt một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Nay giải vây phương pháp có chút ứng phó không kịp

Vào một chút, từ trên trời rơi xuống tới một đoàn thứ màu trắng, hơn nữa còn là thẳng tắp hướng Đường Tam Tạng nện xuống tới. 卜

Nếu không phải nhận ra đó là cái gì, Đường Tam Tạng khẳng định dất ngựa lui về phía sau, bất quá nếu rớt xuống là người quen, hấn cũng không tốt lắm ý tứ nhìn nàng dùng mặt chạm đất, cho nên tay tìm tòi, tiếp lấy từ Bạch Hạc trên lưng rớt xuống người.

Đường Tam Tạng cúi đầu nhìn trong ngực còn chóng mặt Thái Bạch, cảm thấy có chút buồn cười, người ta rơi phi cơ, người này mỗi lần ra sân cũng chơi đùa Truy Hạc.

Hơn nữa nhìn nàng sắc mặt tái nhợt bộ dáng, xem ra trên đường lại choáng váng Hạc, một đường ngồi Bạch Hạc, học máu tới, hình ảnh này mỹ Đường Tam Tạng cũng không dám tưởng tượng.

"Ngũ muội!"

"Ngũ muội người không sao chứ!"

"Buông ra Ngũ muội!"

"Dâm Tặc, còn không buông tay!"

Lúc này bốn đạo trung khí mười phần tiếng gào liên tiếp vang lên, bị dọa sợ đến còn cái gì cũng không làm Đường Tam Tạng thiếu chút nữa đem trong tay Thái Bạch ném ra ngoài.

Bất quá hấn liếc mắt bên kia đánh nhau, một bên hướng về phía hấn trọn mắt bốn vị Tinh Quân, lại cúi đầu nhìn một chút trong ngực Thái Bạch, không khỏi sững sờ, đây chẳng lẽ là năm bào thai? Bốn nam một nữ? Vậy quá bạch nhan giá trị cũng so với nàng bốn vị ca ca cao quá nhiều đi,

"A..." Bị bốn vị Tinh Quân gầm một tiếng, Thái Bạch cũng là mơ màng tỉnh lại, mở mắt nhìn một cái, vừa vặn chống lại Đường Tam Tạng con mắt, không khỏi sững sờ, bất quá lập tức lại nhắm mắt lại, phất tay một cái, lầm bầm nói: "Ồi cũng xuất hiện ảo giác, mặc dù có chút nhớ hấn, cũng không trở thành

ngồi đến bị hấn ôm vào trong ngực đi, bắt quá, giống như là một không tề mơ đây..." Nói xong dùng đầu cọ cọ Đường Tam Tạng ngực, "Thật thoải mái, thật tốt người mùi vị."

Một bên đang định xông lên cứu Thái Bạch Hỏa Đức Tinh Quân nhất thời hóa đá, một bên Ngao Tiểu Bạch mặt đầy sùng kính nhìn Đường Tam Tạng, sau đó gợn ngón tay cái lên.

Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ, mặc dù từ nhỏ đến lớn không ít bị nữ nhân chiếm tiện nghi, ở hoàng cung ngay cả cầm cái ly cũng thường thường bị cung nữ cọ tay. Nhưng là Thái Bạch lại không đáng tin cậy, nói thế nào cũng là một tiên nữ đi, lại giữa ban ngày chiếm hấn tiện nghi.

"A, yêu nghiệt, người đối với (đúng) Ngũ muội thì cái gì Yêu Pháp! Còn không mau mau đem nàng để xuống, nếu không ta quyết không tha cho người!" Hỏa Đức Tinh Quân giận dữ nói, trong tay hóa trường đao màu đỏ hướng trên đất vung lên, một đạo một thước rộng, nửa trượng rãnh sâu khe liên xuất hiện, không phải là bị chặt đứt, mà là bị trên đao ngọn lửa màu đỏ hòa tan.

Thái Bạch thoáng cái mở mắt, nghiêng đầu qua liếc mắt nhìn giận dữ bên trong Hỏa Đức Tinh Quân cùng trên đất đạo kia rãnh, lại liếc mắt nhìn chính vừa cùng Tôn Ngộ Không đánh nhau, vừa chú ý bên này Mộc Đức Tinh Quân đám người, không khỏi trợn to hai mắt,

Cổ có chút cứng đờ quay lại đến, nhìn mặt vô biểu tình Đường Tam Tạng, hơi đỏ mặt, hận không được tìm một động chui vào, "A, cái gì đó, trùng hợp như vậy, lại đụng phải người, ta đi sai chỗ, ta còn có việc phải làm, người trước thả ta xuống đi, ta muốn..."

"Không được." Đường Tam Tạng giọng kiên quyết cắt đứt lời nói không có mạch lạc Thái Bạch, chậm rãi cúi đầu xuống, nhìn da da trắng như giấy gương mặt, khoe miệng hơi nhếch lên, "Nếu đến, muốn đi coi như không để dàng như vậy."

Thái Bạch nhìn Đường Tam Tạng mặt càng dán càng gần, con mắt cũng là càng mở càng lớn, nhịp tim càng lúc càng nhanh, trắng bệch gương mặt dâng lên một vệt đỏ ửng, con mắt thoáng cái nhắm lại, đầu lui về phía sau co rút co rút, miệng nhưng là có chút trề lên.

Tương tượng cái loại này chuyện kỳ quái cũng không có sinh, Thái Bạch từ từ mở mắt, chống lại vẫn là Đường Tam Tạng thanh mắt sáng, bắt quá hấn biểu hiện trên mặt lại là có chút kỳ quái.

"Người nghĩ gì vậy?" Hoang đường cùng nín cười biểu tình sấm chung một chỗ, nụ cười này nhất định là kỳ quái, Đường Tam Tạng có chút không nói gì chỉ chỉ một bên vẫn còn ở đánh nhau kịch liệt bên trong bốn người, "Người có thể hay không gọi bọn hấn dừng lại?"

"Cái kia Mẫu Hầu tử ta là kêu không dừng được, đại ca, Nhị ca, Tam ca một cái so với một cái véo, ta cũng gọi không dừng được." Thái Bạch che mặt, từ giữa kẽ tay nhìn giữa không trung giao chiến bốn người, lắc đầu một cái, lại liếc mắt nhìn kia tức giận khủng bố, trên đầu cũng bay lên ngọn lửa Hỏa Đức chân quân, khề hô đạo: "Tử ca, người đầu lại lửa cháy."

Đường Tam Tạng nhìn về mặt kinh hoàng phách diệt trên đầu mình ngọn lửa Hỏa Đức chân quân, đột nhiên liền chắc chắn một chuyện, đây nhất định là huynh muội a, côi đời này nơi đó còn có so với cái này càng kỳ lạ thần tiên!

"Kia không có biện pháp." Đường Tam Tạng thanh âm lạnh lùng nói, nếu Thái Bạch kêu không dừng được Mộc Đức Chân Quân bọn họ, hấn cũng chỉ có thể chuẩn bị ném ám khí, bị chọc giận sau khi ba vị chân quân lúc này hòa lực mờ hết, thực lực tăng vọt không ít, đã hoàn toàn chế trụ Tôn Ngộ Không.

Thái Bạch thân thể cứng đờ, nhìn Đường Tam Tạng, chờ một chút, "Người sẽ không muốn giết bọn hấn chứ? Giống như khi đó những yêu quái đó như thế."

"Nếu như bọn họ đối với (đúng) bắt đi Tiểu Bạch chuyện này quyết ý không chết không thôi lời nói, ta sẽ." Đường Tam Tạng nhìn Thái Bạch con mắt, nghiêm túc gật đầu.

Thái Bạch trong mắt nhiều một tia khủng hoảng, nàng có thể nhìn ra được Đường Tam Tạng là nghiêm túc, hơn nữa tuyệt đối làm được. Giống như nàng hôn mê đêm hôm đó, những thứ kia chết đi yêu quái, vây đẳng đẳng một vòng, không dưới trăm con, hấn nhìn ôn nhu, nhưng hạ thủ không chút lưu tình.

"Tiểu tử, mau buông ra nàng!" Hỏa Đức Tinh Quân không để ý tới nữa đốt trụi một đoạn đầu, trong tay trường đao bị ngọn lửa màu đỏ bao quanh, chỉ Đường Tam Tạng là lên.

"Sự phụ..." Ngao Tiểu Bạch có chút sợ nắm Đường Tam Tạng vạt áo, không dám nhìn biểu tình kia dữ tợn Hỏa Đức Tinh Quân.

Đường Tam Tạng nhượng mảy một cái, định đem Thái Bạch buông xuống.

Đang lúc này, Thái Bạch đột nhiên bắt lại Đường Tam Tạng tay trái, hướng trên cổ mình bấm một cái, hai chân rơi xuống đất, thuận thế đem Đường Tam Tạng tay phải cũng bắt trước người mình, sau đó kêu to lên: "A! Ta muốn bị bóp chết! Ca ca cứu mạng a! Nhanh tới cứu ta a! Các người khả ái nhất muội muội sẽ bị bóp chết! Còn khả năng phải bị người này làm cái loại này ngượng ngùng sự tình!"

Đường Tam Tạng sững sờ, nhìn đem hấn tay đè ở trên cổ Thái Bạch có chút không chuyển qua suy nghĩ tới.

Trong sân nhất thời an tĩnh lại, cả trên trời đang đánh đấu bốn người đều đột nhiên dừng tay, đồng loạt nhìn tới.

Mặc dù diễn kỹ phù khoa, lời kịch xấu hổ độ cực cao, nhưng là không thể không nói vừa mới choáng váng Hạc phun máu ba lần sắc mặt tái nhợt Thái Bạch, lúc này lớn tiếng kêu lên những lời này được, vẫn là đem cô ấy là nhiều chút toàn cơ bắp các anh hù dọa.

"Chậm, có lời thật tốt nói, chớ làm tổn thương Ngũ muội."

"Huynh đệ, người ra giá đi, muốn cầm tài năng gì đổi Ngũ muội?"

"Anh, người xem ta Ngũ muội khả ái như vậy, trên tay người cũng đừng dụng kinh a."

"Ta cho người quý xuống, người trước buông tay, sẽ chậm chậm nói, Ngũ muội thân thể yếu đuối, có thể không chịu nổi giày vò."

Đường Tam Tạng sắc mặt cô quái nhìn về mặt hốt hoảng về Tinh Quân môn, vừa mới tính khí hóa bạo Hỏa Đức Tinh Quân càng là trực tiếp quý xuống, trường đao cũng vút xuống một bên, khoát tay lia lia vừa nói chuyện, rất sợ Đường Tam Tạng thương tổn đến Thái Bạch một chút.

"Đường như khó khăn cứ như vậy giải quyết?" Đường Tam Tạng tâm trong lặng yên suy nghĩ, này bốn người coi như không phải là muội không, cung chiêu cùng bao che trình độ cũng tuyệt đối là đứng đầu cấp bậc.

Thái Bạch ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt hiện lên nước mắt, đáng thương nói: "Không nên giết ta, ta cái gì đều được cho người. Chỉ cần không giết ta, người muốn làm cái gì thì làm cái đó đi."

Tôn Ngộ Không từ Cân Đầu Vân bên trên rơi xuống, liếc mắt nhìn sắc mặt hốt hoảng Tinh Quân môn, vừa nhìn chăm chăm Thái Bạch, vừa dùng Kim Cô Bổng biến thành mạng trời đuôi ngựa, trong mắt mang theo sát khí.

Thái Bạch nhìn Tôn Ngộ Không, theo bản năng hướng Đường Tam Tạng trong ngực co rút co rút, lộ ra mấy phần sợ hãi về.

"Chết Thái Bạch, người còn dám xuất hiện ở trước mặt ta! Năm trăm năm, người thậm chí ngay cả một lần cũng không tới xem ta, xem ta không bóp chết người!" Tôn Ngộ Không hai cái tay vịn Thái Bạch gương mặt, bên trái xoay bên phải bóp, đem một tấm trắng bạch tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn đầy xéo đất không còn hình dáng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Đối với (đúng) muội muội quá độ cưng chiều kết quả chính là...

Tôn Ngộ Không nhào nặn vui vẻ, đưa tay vỗ vỗ Thái Bạch đầu, gật gật đầu nói: "Được rồi, xem ở người bị giam một trăm năm cảm bẽ phân thượng, ta liền tha thứ người đi. Bất quá người những thứ này kẻ ngu các anh thật là không thức thời, bọn họ nếu không đi lời nói, vậy người liền theo chúng ta cùng lên đường đi."

Thái Bạch trắng bạch gương mặt bị xoay được (phải) một khối đỏ một khối bạch, lần này thật là hai mắt rung rung, biết trứ chùy, thút thút nói: "Người một cái chết con khi, đi ra liền khi dễ ta, chỉ biết khi dễ ta, người ta... Người ta..."

Nói đến một nửa Thái Bạch không nói được, ngược lại nhìn Mộc Đức Kim Tinh bọn họ tức giận nói: "Đều là các người, đều tại các người, tại sao phải bắt người ta tiểu cô nương a, người xem người ta tiểu cô nương đáng yêu như thế, tại sao phải người ta mặc lên khó coi vòng kéo xe a. Các người đáng yêu như thế lợi hại muội muội cũng bị bắt, các người ngay cả ta chết sống đều không chú ý còn phải tóm nằng sao? Ta thật đáng thương a, ta không ai muốn, ta đi chết tốt..."

Tứ đại chân quân lần này hoàn toàn hoảng hốt, ngay cả vừa mới nhìn trầm ổn Thổ Đức chân quân cũng là ở đó gấp đất thẳng giậm chân, không biết nên làm sao bây giờ tốt.

"Đường Tăng huynh đệ, người nói đi, rốt cuộc muốn chúng ta làm gì người mới chịu thả em gái?" Mộc Đức Chân Quân bước lên trước, chấp tay nói.

Đường Tam Tạng nắm Thái Bạch tay hoàn toàn là dựa vào Thái Bạch chính mình lực lượng nắm, buồn cười sau khi, đối với (đúng) Mộc Đức Chân Quân bọn họ Tứ huynh đệ cũng nhiều mấy phần hảo cảm.

Cho dù là vô điều kiện cưng chiều, cũng hầu như thuộc về nhiều mấy phần nhân vị, so với kia loại vô hi vô bi, hoặc là bản trứ gương mặt một bộ cao cao tại thượng bộ dáng thần tiên không để cho hắn không ưa rất nhiều.

"Các người phát một Tâm Ma thẻ loại đồ vật, bảo đảm lần này bỏ qua cho chúng ta, ta để cho nàng." Đường Tam Tạng nhìn Mộc Đức Chân Quân nói. Hắn ở trong sách xem qua, tu luyện người đối với Tâm Ma loại đồ vật cố gắng hết sức đề ý, nếu là phát Tâm Ma thẻ, một loại cũng không dám vi phạm.

"Được, chúng ta cái này thì phát." Mộc Đức Chân Quân không chút do dự nào liền gật đầu đáp ứng, còn lại ba vị chân quân cũng là gật đầu, một chút trả giá ý tứ đều không né.

Lần này ngược lại thì Thái Bạch có chút ngượng ngùng, nhẹ giọng nói: "Anh, nếu là chưa xong nhiệm vụ, chúng ta đều phải bị phạt chứ?"

Hỏa Đức chân quân khoát tay chặn lại, lơ đãng nói: "Không việc gì, em gái, không phải là một năm cấm bế ấy ư, đến lúc đó Tứ ca đem ngời phần kia cũng gánh vác, ngời không cần sợ."

"Bọn họ cảm tình thật tốt." Một bên Ngao Tiểu Bạch nhẹ nói một câu, Đường Tam Tạng đưa tay sờ một cái nàng đầu, vừa định nói chút gì.

"Thật a, Tứ ca ngời quá tốt. Vậy các ngời vội vàng thế đi, sau đó nhanh đi về đi." Thái Bạch trên mặt ưu sầu nhất thời quét sạch, còn kém bật cười.

Được rồi, Đường Tam Tạng muốn an ủi Tiểu Bạch lời nói không nói ra được.

Ở Thái Bạch phù khoa diễn kỹ cùng tứ đại Tinh Quân cùng chiều xuống, cái này phiền toái nhỏ cuối cùng là vô kinh vô hiểm đi qua.

Nghe tứ đại Tinh Quân phát Tâm Ma thề, Đường Tam Tạng đang định đem lấy tay về, Thái Bạch vẫn như cũ kéo tay hắn, dùng chỉ có hai người bọn họ có thể nghe được thanh âm nói: "Ta thật vất vả đi xuống một chuyến, mang ta đi chơi một hồi trước, chờ nóng vội buông tay."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn chăm chú nhìn hán Tinh Quân môn, do dự một chút, vẫn là nói: "Các ngời rời đi trước đi, chờ các ngời đi xa, ta để cho nàng."

"Không được, muốn là chúng ta đi xa ngời đối với (đúng) em gái tấy máy tay chân làm sao bây giờ? Ta xem ngời tên đầu trọc này rất khả nghi!" Hỏa Đức chân quân quả quyết nói, nhìn từ trên xuống dưới Đường Tam Tạng, giống như là muốn đem hắn nhìn thấu.

"Ta thật là quá đáng thương..." Thái Bạch lại bắt đầu diễn xuất.

Mộc Đức Chân Quân liền vội vàng kéo lại còn muốn nói chuyện Hỏa Đức chân quân, gờ tay lên nói: "Hào hảo hảo, em gái, chúng ta cách xa một chút, bắt quá ngời yên tâm, chúng ta sẽ nhìn xa xa."

Nhìn bốn vị Tinh Quân đi xa, Tôn Ngộ Không đưa đầu tới, có chút phòng bị mà nhìn Thái Bạch, "Ngời lưu lại làm gì, không phải là lại nghĩ đến có nên nói hay không khách chứ? Ta cũng sẽ không nghe nữa ngời nói càn lên thiên đình làm cái gì Tề Thiên Đại Thánh."

"Ta mới không cần cho ngời có nên nói hay không khách đây! Dem chính ta nói đi vào đóng một trăm năm!" Thái Bạch cũng bùng nổ,

Ngược lại nhìn Đường Tam Tạng, nhắc trợn mắt đạo: "Ta giúp các ngời điều kế lui địch, mời ta ăn đồ ăn đi."

"Quá Bạch tỷ tỷ ngời cũng thích ăn sư phụ làm đồ vật sao?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Thái Bạch hỏi, một bộ hận gặp nhau trễ bộ dáng.

"Oa, thật là đáng yêu tiểu long nhân." Thái Bạch nhìn Ngao Tiểu Bạch ánh mắt sáng lên, ngồi chồm hóm xuống đất nàng tay nhỏ, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, lè lưỡi liếm một môi dưới, nhẹ giọng nói: "Tỷ tỷ không chỉ thích ăn hán làm đồ vật, còn thích hút hán máu đây."

Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, dắt ngựa trước hướng Cao Lão Trang phương hướng đi tới, Thái Bạch muốn đi theo, hắn cũng không có cách nào lần trước hán cứu nàng mạng, lần này nàng giúp hán giải vây, coi như không ai nợ ai đi.

Đường Tam Tạng ở trước mặt dắt ngựa mà đi, Tôn Ngộ Không cùng Thái Bạch ở phía sau bên câu có không một câu đất trộn đến miệng, Ngao Tiểu Bạch chính là mặt đầy hiếu kỳ nhìn hai cái này kỳ quái nữ nhân.

Tứ đại Tinh Quân chân đạp Tường Vân, ở ngoài ngàn thước đi theo, thấy Đường Tam Tạng buông ra Thái Bạch cũng thở phào, bắt quá lúc này, Thổ Đức Tinh Quân đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhỏ giọng nói vài lời, chỉ chỉ trước mặt Cao Lão Trang.

Mộc Đức Tinh Quân sắc mặt ngưng trọng gật đầu một cái, mấy cái chớp động đang lúc đuổi về phía trước, Thái Bạch hướng Đường Tam Tạng bên ngời dựa một chút, đang định trở lại vừa ra khổ tình vai diễn.

"Em gái, chúng ta trở về phục mệnh đi, phía trước..." Mộc Đức Tinh Quân lên tiếng nói, nhưng phía sau lời nói hán đều dùng truyền âm đơn độc cùng Thái Bạch nói.

"Được rồi." Thái Bạch nghe sau khi do dự một chút, hay lại là buông ra Đường Tam Tạng tay, đến gần Đường Tam Tạng một chút, khinh thân ghé vào lỗ tai hán nói: "Ngời với ta mà nói rất đặc biệt."

"Ngời cũng rất đặc biệt." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, giống như nàng như vậy cực kỳ tốt chơi đùa tiểu cô nương thật đúng là không thường gặp đây.

"Ta đây đi." Thái Bạch cho đòi xuống Bạch Hạc, cười ngồi lên, lên tới giữa không trung, đột nhiên cười to nói: "Múa vô ích, ngời mặc quần áo này quá khó coi, ha ha ha ha..." Nói xong đánh một cái Bạch Hạc, chạy.

"Có tin hay không cô nài nài một giây đem ngời nện xuống tới." Tôn Ngộ Không làm bộ thì đi sờ trên tóc Kim Cô Bồng.

"Đa tạ lúc trước lên tiếng nhắc nhở ân, nghĩ đến lần trước em gái cũng là gặp người, cùng nhau cảm ơn." Mộc Đức Chân Quân nhìn Đường Tam Tạng, chấp tay nghiêm túc nói.

"ừ, một chút chuyện nhỏ." Đường Tam Tạng cười khoát khoát tay, xem ra bọn họ cũng không là cái gì cũng không biết.

"Lần sau gặp lại, nhất định ra tay toàn lực, bảo trọng." Mộc Đức Chân Quân nói một tiếng, đánh Bạch Vân rồi đi.

Đường Tam Tạng đưa mắt nhìn Ngũ Đức Tinh Quân rồi đi, vốn là đứng đắn Thiên Đình đuổi giết nội dung cốt truyện, không phải là đủ loại thần tiên giờ đao chạy tới, sau đó bị hấn một quyền một cái đánh ngã, thu hoạch đủ loại nhân vật phản diện khiếp sợ ánh mắt cùng các học trò ánh mắt sùng bái sao?

Bây giờ bị Thái Bạch một trận làm rối lên, hấn trừ năm đá bày tỏ một chút chính mình có thể phải xuất thủ, sẽ không hấn chuyện gì. Hy vọng sau này thần tiên không muốn như vậy không đứng đắn, nếu không hấn liền tại học trò trước mặt tạo uy vũ hình tượng cơ hội cũng không có.

Một nhóm ba người tiếp tục hướng về Cao Lão Trang phương hướng đi tới, Thiên Đình nhớ đến Tiểu Bạch chuyện để cho Đường Tam Tạng tâm lý dễ tính, sau này cũng phải đề phòng một chút bọn họ xuống tay với Tiểu Bạch, hấn mình ngược lại là không có vấn đề, nhìn trước mắt tới hấn cũng không phải là mục tiêu chủ yếu.

"Ta mặc quần áo này thật rất khó nhìn sao?" Yên lặng một hồi lâu, Tôn Ngộ Không hay lại là nghiêng đầu thân đến, giật nhẹ trên người da hổ quần áo, cau mày mà nhìn Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch hỏi.

"Tạm được đi." Đường Tam Tạng có chút chần chờ gật đầu, mặc quần áo này là Tôn Ngộ Không chính mình kẻ hở. Nói thật, Thái Bạch nói một chút cũng không sai a, cắt không vừa vắn, đường may thô ráp, quần áo bên bờ là răng cưa hình, nếu như không phải là chân dài to cùng vượt qua nhan giá trị chống giữ, hiển nhiên một thân Dã Nhân trang trí.

"Rất có cá tính." Ngao Tiểu Bạch nghiêm túc một chút gật đầu, lại bỏ một câu: "Người bình thường là không dám mặc không đi ra."

Bạo Kích! Đường Tam Tạng phảng phất nghe được một cái địa phương nào đó truyền tới tan nát cõi lòng thanh âm.

"Cái gì đó, sư phụ, người nói lần trước cho ta lần nữa làm một món, người xem.. Có thời gian lời nói..." Lại vừa là một hồi trầm mặc đi qua, Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng có chút ngưng ngưng nói.

"Được, các loại (chò) có thời gian thời điểm, ta thì làm cho người." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, xem ra mùa vô ích cũng là thật để ý người khác cái nhìn chứ sao.

Đường Tam Tạng năm đó năm thứ nhất đại học thời điểm học chính là thiết kế thời trang, học hơn nửa năm tự xuyên việt, bắt quá làm cái váy ngắn cái gì hay lại là nhẹ nhàng thoải mái.

"Há, đến, kia tài cao thật giống như gặp phải phiền toái gì." Đường Tam Tạng chỉ chỉ phía trước, vừa mới bị Mộc Đức Chân Quân ném tới tài cao lúc này thật giống như đang cùng vài người ở cãi vã cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Bị 1 tòa đại trận bao vây Cao Lão Trang

Cao Lão Trang trước có tọa bài phùng, cao hơn một trượng, bạch ngọc thạch xây xong, trên trụ đá khắc hai cái rồng rất sống động Long, khí phái vô cùng, hoành phi bên trên không có chữ.

Như vậy một tọa bài phùng nếu là xuất hiện ở Đại Đường trong hoàng cung, đó là không tầm thường chút nào, nhưng ở như vậy một cái Sơn Dã trong thôn trang nhỏ xuất hiện như vậy một tòa không có mấy ngàn lượng bạc căn bản lập không lại thạch phùng, liền lộ ra phá lệ nổi bật.

Mà lúc này, ở đó đền thờ xuống, tài cao đang cùng một cái giống vậy mặc lam áo thiếu niên, còn có một cái mặc đạo bào màu vàng trung niên đạo sĩ tranh luận cái gì, đạo sĩ kia bên người đi theo hai cái mặc màu nâu xám đạo bào mười hai mười ba tuổi Tiểu Đạo Đồng, một cái công lấy sau lưng lưng trúc, một cái công lấy sau lưng thanh kiếm gỗ đào, trang bị rất là đầy đủ hết.

Xa xa Đường Tam Tạng liền nghe được bọn họ thanh âm.

"Tài cao, người cái phế vật, người nói Lão Thái Gia hôm nay mới cho người đi đi ra ngoài tìm pháp sư, người bây giờ thì trở lại, cho là biên cái gặp phải thần tiên cổ sự là có thể lừa bịp được? Ta với người nói, ta nhưng là mới tới Thanh Phong núi lưu xuyên gió Lưu đại sư, lần này nhất định có thể đem yêu quái kia cho thu." Thiếu niên kia chỉ tài cao mũi, mặt đầy đắc ý nói.

Một bên trung niên đạo sĩ cũng không nói chuyện, một tay vỗ vỗ râu dài dưới hàm, ngược lại có vài phần cao nhân bộ dáng.

"Ta mới không phải gạt người đâu rồi, ta rõ ràng liền thấy thần tiên, từ từ trên trời - hạ phàm, từng cái trên người đều có rất sáng rất sáng ánh sáng. Vừa mới ta từ trên trời rơi xuống đến, các người không đều thấy sao? Đó chính là thần tiên pháp thuật, trực tiếp đem ta từ rơi xuống sườn núi quyền bay tới." Tài cao bị kia cao hoàn chỉ mũi giễu cợt, gương mặt đỏ lên, ngón tay chỉ vừa mới gặp phải thần tiên cái đôi kia nói, vừa vặn thấy Đường Tam Tạng bọn họ đi tới, không khỏi ánh mắt sáng lên nói: "Đúng, chính là bọn hắn, bọn họ chính là ta tìm đến Đại Đường pháp sư, vừa mới thần tiên chính là tìm bọn hắn, bọn họ có thể giúp ta làm chứng."

Đạo sĩ kia cùng cao hoàn còn có hai cái Tiểu Đạo Đồng nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy một cái anh tuấn hòa thượng dắt một con ngựa trắng, trên lưng ngựa ngồi cái tóc bạch kim tiểu cô nương, bên cạnh với cái này người mặc da hồ áo lót ngắn bày cô nương xinh đẹp, một đôi rõ ràng chân trực tiếp đem ánh mắt mọi người hấp dẫn tới.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn những thứ kia thất thố gia hỏa, tâm lý có chút khinh bỉ, các nàng là chưa từng thấy qua quần soóc cùng đủ * tiểu váy ngắn a, nếu không một hai trông mắt thế nào cũng phải trừng ra ngoài không thể.

Những thứ này thiết kế đồ Đường Tam Tạng trong đầu đương nhiên là có, bất quá các người đừng nghĩ hắn sẽ làm ra cho các học trò xuyên, đây chính là hắn học trò, xuyên ra tới há chẳng phải là cứ để nam nhân uống công nhìn.

Không đúng, loại ý nghĩ này có chút nguy hiểm. Ngược lại hắn thì sẽ không làm, coi như thật muốn làm, cũng chỉ sẽ nói cho các nàng biết đây là quần áo nữ, chỉ có thể ở sư phụ trước mặt xuyên.

Ngoa tào, càng nghĩ càng Quý Súc, Đường Tam Tạng hít sâu một hơi, chẳng lẽ bị Phật Kinh áp chế mười tám năm một ít kỳ quái đồ lại phải phá vỡ Phong Ấn sao? Những thứ kia rõ ràng chiếm dùng ồ D 80% không gian, lại một sắp văn kiện cũng không tìm tới...

Khẳng định không phải là, Đường Tam Tạng kiên định lắc đầu một cái, nhìn về mặt mừng rỡ mà nhìn mình tài cao, rất cho mặt mũi phất tay một cái, cười nói: "A, tài cao, người vừa mới không phải là bị thần tiên cuốn bay trở về sao? Làm sao còn ở chỗ này à?"

Tài cao sắc mặt vui mừng, có chút đắc ý liếc mắt nhìn kia cao hoàn cùng đạo sĩ, tiến lên đón tới: "Pháp sư quả nhiên là cao nhân, lại là có thể mời được thần tiên hạ phàm, định có thể thu phục yêu quái kia."

"Hừ, cái gì thần tiên hạ phàm, có làm ra vẻ huyền bí, sợ là ngay cả Cao Lão Trang trận pháp này cũng không phá nổi, không vào được thôn đi." Một bên trung niên đạo sĩ nhẹ rên một tiếng, có chút khinh miệt nhìn Đường Tam Tạng, một bên hai cái Tiểu Đạo Đồng cũng là mũi vênh lên trời, một bộ sư phụ ta trâu bò nhất biểu tình.

"Trận pháp?" Đường Tam Tạng nhìn trái phải một chút, đền thờ đi vào trong mấy trăm mét thì có nhà, nơi nào nhìn được cái gì trận pháp. Bất quá hắn hướng tiến tới mấy bước, đi tới đền thờ xuống thời điểm, giống như là đụng vào một mặt không thấy được vách tường, đem hắn đẩy về sau một chút.

Tôn Ngộ Không đi tới Đường Tam Tạng bên người, giơ tay lên một quyền về phía trước đập tới, trước mặt không khí một trận vận vẹo, giống như là hướng mặt hồ ném một cục đá một dạng

Hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi.

"Trận pháp này đem toàn thôn cũng vây đi vào." Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn liếc mắt.

"Pháp sư cao đồ quả nhiên cao kiến, trận pháp này ta cũng vậy nghe lúc trước một cái Lão Pháp Sư nói, pháp lực càng cao người càng là không vào được Cao Lão Trang, nếu là người bình thường lời nói, liền không có bất kỳ ảnh hưởng. Nếu là không thấy được trận pháp này lời nói, hơn phân nửa chính là gạt người đạo sĩ." Tài cao gật gật đầu nói.

"Trận pháp này chỉ tinh diệu, nếu không phải nhiều năm tinh nghiên trận pháp người, căn bản không thể nào phá lên, tiểu hòa thượng, đứng qua một bên đi, đợi lão phu tới phá trận này, thu yêu quái kia." Lưu xuyên gió đi tới trước, phất một cái ống tay áo. Cao hoàn cũng đi tới trước, đẩy đẩy Đường Tam Tạng, chỉ cao khí ngang đạo: "Tranh thủ thời gian để cho mở, Lưu đại sư muốn làm phép, hắn chính là Thanh Phong quan Quan Chủ, cũng không phải là người một cái hòa thượng có thể so sánh."

"Người!" Tôn Ngộ Không chân mày cau lại. Một bên tài cao cũng là có chút tức giận, bất quá giận mà không dám nói gì.

"Được." Đường Tam Tạng nhưng là thờ ơ kéo Tôn Ngộ Không kim cùng Ngao Tiểu Bạch hướng bên cạnh lui mấy bước, hắn ở trong sách ngược lại xem qua một ít trận pháp miêu tả, bất quá chân thực đảo là rất ít thấy, nhìn loại này náo nhiệt ngược lại rất có thú.

"Sư phụ, máu chó." Một cái khác Đạo Đồng từ ruộng trúc trong bụng ra một cái chén nhỏ chuyển cái đi qua, bên trong giả bộ nửa chén nhỏ máu chó mực.

"Trận pháp này vô hình Ngũ Sắc, đối đãi với ta dùng trước máu chó mực để cho hắn tại chỗ." Lưu xuyên gió nhận lấy chén nhỏ, có chút khinh thường nói, ngậm một cái máu chó mực hướng lên trước mặt phun tới.

Yên lặng, tĩnh mịch.

Chỉ chốc lát sau, lưu xuyên gió còn duy trì phún huyết tư thế, bất quá trước mặt trận pháp kia ngay cả một chút xú phản ứng cũng không có, thậm chí rung động cũng không có hiện lên một cái.

"Ha ha, người đạo sĩ thú này khoác lác đây." Múa vô ích cười ha ha, Ngao Tiểu Bạch cũng đi theo cười khanh khách.

Cao hoàn có chút khẩn trương hỏi "Lưu đại sư, này?"

Lưu xuyên gió biểu hiện trên mặt cứng đờ, ngay sau đó khoát khoát tay, "Yêu quái này bày trận cách nào so với lão phu nghĩ (muốn) cao siêu hơn mấy phần, máu chó mực cũng không thể khiến hấn tại chỗ, Thanh nhi, đem Phá Trận chuột thả ra, trước tiên đem tâm trận tìm ra."

Tiểu Đạo Đồng đáp một tiếng, từ rương trúc trong thả ra một cái màu đen Đại Lão Thử, chắc là cái gọi là Phá Trận chuột. Con chuột này nhìn qua rất có linh tính, roi xuống đất trước ngửi ngửi mũi, Sát có kỳ sự tại chỗ chuyển lấy phân chuồng đến, sau đó đột nhiên hướng một bên trong bụi cỏ xông vào đi, suu suu mấy cái chạy vào trong rừng cây nhỏ biến mất.

"Đây tuyệt đối là dự mưu đã lâu vượt ngục." Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ trong rừng rậm thu hồi lại, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái.

Liên tiếp thất bại hai lần, thần sắc ngao nghệ cao hoàn biểu tình cũng hồng, lưu xuyên gió biểu hiện trên mặt cũng có chút không nén giận được, ho khan hai tiếng đạo: "Xem ra nhất định phải ép lão phu cưỡng phá trận pháp này, Thanh nhi, Phong nhi, kiểm đến, Phù tới."

Tiếng nói vừa dứt, tay khê vậy, đạo đồng kia công ở sau lưng kiểm gỗ đào liền bay tới, roi vào trong tay hấn. Mà một bên Đạo Đồng mở ra rương trúc trong, một chồng dùng Chu Sa vẽ các loại phù hiệu lá bùa cũng phiêu, luyện thành một đường, vòng quanh lão đạo chuyển lấy phân chuồng tới.

Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, ngón này thật đúng là soái a. Một bên cao hoàn cùng tài cao cũng là trợn to hai mắt, mặt đầy sùng kính. Chỉ có Tôn Ngộ Không khinh thường bĩu môi một cái.

"Thiên linh linh địa linh linh, Thái Thượng Lão Quân vội vàng như ý làm!" Lưu xuyên gió miệng lẩm bẩm, bay múa lá bùa từng tờ một roi vào kiểm gỗ đào bên trên, sau đó hóa thành từng đạo kim quang phụ trên đó, khí thế bùng bùng, đang lúc mọi người nhìn chăm chú xuống, một kiểm đâm về đằng trước.

Tướng tượng và chạm khắc liệt cũng chưa từng xuất hiện.

Kiểm gỗ đào bên trên kim quang phảng phất bị nước tắt tắt lửa ánh sáng, ngay cả tư một tiếng đều không phát ra ngoài liền diệt, bất quá ngược lại phát ra rắc rắc một tiếng, kiểm gỗ đào liền cắt thành hai khúc, mà trận pháp như cũ vẫn không nhúc nhích.

"Ai, múa vô ích người nói không sai, quả nhiên là gạt người trò lừa bịp." Đường Tam Tạng vung tay lên, có chút thất vọng lắc đầu một cái, dất Ngao Tiểu Bạch hướng đền thờ phương hướng đi tới, vừa nói: "Ta và các người nói, muốn muốn kiếm tiền, đầu tiên phải cho đối phương biểu diễn người năng lực, tướng này quyết định người có thể được thù lao."

"Sư phụ, đây là ý gì?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu có chút không hiểu hỏi.

Lưu xuyên gió biểu hiện trên mặt có chút không nén giận được, cười lạnh nói: "Hừ, trẻ em, không biết trời cao đất rộng, yêu quái này bày trận pháp cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả lão phu cũng không thể rung chuyển, há là người có thể phá ra."

Đường Tam Tạng không để ý tới hấn, giơ tay lên một quyền đập ra, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, phảng phất một quyền đập ở trên vách tường, vốn là trong suốt trận pháp cũng giống là đang ở đây hồ nổ một quả lựu đạn như vậy run lẩy bẩy, trực tiếp bị đập ra một cái lỗ thủng to.

"Người xem, cùng hấn một đôi so với, không phải lộ vẻ cho chúng ta rất lợi hại phải không." Đường Tam Tạng dất Ngao Tiểu Bạch tay đi vào bị một quyền đập ra lỗ hồng, mỉm cười nói.

Ngao Tiểu Bạch mặt đầy sùng bái gật đầu, Tôn Ngộ Không cũng là cười cười.

"Bất quá, các người vừa mới có thấy hay không một bóng người?" Đường Tam Tạng con mắt khê híp một cái đạo.

"Giống như là một nữ nhân." Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái.

"Nơi này rất lớn." Tôn Ngộ Không ở trước ngực khoa tay múa chân một chút, quả nhiên rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Sử thượng thứ 1 bi thảm nam nhân

"Chuyện này... Làm sao có thể..." Lư Xuyên Phong trừng hai mắt nhìn bị đập khuyết chức miệng trận pháp, mặt đầy khó tin.

Cao hoàn, tài cao còn có hai cái Tiểu Đạo Sĩ đều bị vừa mới tiếng nổ kia hù dọa ngây ngô, lúc này nhìn Đường Tam Tạng ba người bọn hắn đã vượt qua đền thờ, cũng là trợn mắt há mồm.

Tài cao sắc mặt vui mừng, trước khinh bỉ cao hoàn liếc mắt, chạy chậm theo phía trước đi, "Đại sư, ta đây liền cho các ngươi dẫn đường."

"Lư đại sư, ta cảm thấy được (phải) này tiểu hòa thượng là vận khí tốt, hơn nữa là bởi vì ngươi trước đã đem trận pháp phá hư đất không sai biệt lắm mới phá vỡ." Cao hoàn nhìn Lư Xuyên Phong nói, bất quá giọng nói kia nghe có chút chột dạ.

"Ừ, lão phu nhìn cũng là như vậy." Lư Xuyên Phong đưa tay an ủi sẵn sốc an ủi sẵn sốc râu dài, tay lại không nhận được đầu đầu, phát tay nói: "Đi vào trước đi." Vừa nói trước nhảy vào cái đó sắp lần nữa khép lại ra trận pháp.

"Sư phụ, ngươi nói nữ nhân kia thế nào thoáng cái sẽ không thấy đây?" Ngao Tiểu Bạch vẫn còn ở quán quít vừa mới chột lóc lên nữ nhân.

"Ta cũng không biết, nói không chừng còn có thể gặp phải đi." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, hắn mới vừa rồi cũng không thấy rõ.

...

Mọi người ở đây tiến vào Cao Lão Trang không lâu, trên trời vội vã rơi hạ một đạo Hồng Vân, hai cái mặc hỏa hồng trường bào thần tiên nhìn vậy còn có to bằng miệng chén lỗ hồng chỗ sơ hở, đều là lộ ra thần sắc khiếp sợ.

"Đây là người nào liên quan (khô)? Chẳng lẽ vị kia khôi phục thực lực, nghĩ (muốn) phải rời đi nơi này?" Một người ngón tay run rẩy chỉ cửa hang nói.

"Không đúng, trận pháp là từ bên ngoài bị phá hư, chỉ sợ là có lợi hại yêu quái đi vào, ngươi ở nơi này nhìn, ta đây trở về Thiên Đình bẩm báo." Một người khác lắc đầu một cái, sắc mặt ngưng trọng nói, vừa dứt lời, liền hóa thành một đạo hồng quang tan biến không còn dấu tích.

...

Tài cao kiến thức Đường Tam Tạng năng lực, bộc phát ân cần, chỉ chính giữa thôn tòa kia đại viện nói: "Pháp sư ngài nhìn, đó chính là chúng ta Lão Thái Công trạch viện."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, nhìn trái phải một chút này Cao Lão Trang, thôn xây ở rất là bằng phẳng trong thung lũng, hai bên đỉnh núi đều không cao, trong thôn con đường trải cục đá, nhà kiến trúc có điểm giống Đại Đường nam phương phong cách, mặc dù bị như vậy một tòa không khí đại trận bao quanh, nhưng là cách trở yêu quái cùng Tu Tiên Giả tiến vào, ngược lại rất có Thế Ngoại Đào Nguyên ý tứ.

Lúc này, một trận oanh oanh yến yến thanh âm truyền tới, từ thôn trong hẻm nhỏ đột nhiên tràn ra một bang thiếu nữ phụ nhân, nói ít cũng có một hai trăm người.

Áo bông thường, trong tay nắm khăn vuông, đứng ở hai bên đường, nhìn Đường Tam Tạng bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ, nhỏ giọng vừa nói chuyện, còn bắt chọt cười hơn mấy âm thanh, lẫn nhau bóp bên trên 1 2 thanh, hết sức lớn mật.

Thoáng cái chạy ra như vậy một bang từ mười hai mười ba tuổi đến ba mươi bốn tuổi nữ nhân, đem Đường Tam Tạng bọn họ cũng dọa cho giật mình, mà Đường Tam Tạng nghe được các nàng đối thoại sau khi, sắc mặt càng trở nên có chút cổ quái.

"Oa, hòa thượng kia tốt anh tuấn a, ta chân cũng không thể chọn."

"Đúng vậy, thật sự muốn sờ một cái hắn đầu trọc, sau đó đi xuống... Ô kia, mẹ nhà nó một chút nước miếng."

"Kia đầu trọc cho các ngươi, ta muốn kia chân dài mỹ nhân, chân kia ta có thể chơi đùa một năm."

"A, thật là đáng yêu Tiểu La Ly a, thật là muốn đem nàng ôm vào trong ngực, sau đó..."

...

Ngọa tào, cái quỷ gì! Tại sao cái này hẻo lánh trong thôn trang nhỏ nữ nhân lại như vậy bắn !

Đường Tam Tạng thật có bị hù dọa, Đại Đường bầu không khí cởi mở, nữ tử địa vị cũng không coi là quá thấp, ở Trường An trên đường có lúc có thể nghe được cái này loại lời nói cũng coi như bình thường, bất quá tại loại này Sơn dã thôn trang từ một bang thôn cô trong miệng nghe được những lời này, có thể ổn định mới có quỷ đầu!

Hơn nữa, không đúng, đề xuống tài cao cách nói, trong thôn này có chút sắc đẹp nữ nhân đều bị yêu quái kia cho cưỡng chiếm. Vừa mới nhìn giúp nữ nhân, sắc đẹp cũng không tệ lắm, chẳng lẽ bị cái gì đó sau khi tính tình đại biến?

Tôn Ngộ Không biểu tình cũng có chút kỳ quái, trừng những nữ nhân kia liếc mắt. Ngao Tiểu Bạch là một bộ giặt mình bộ dáng, nắm thật chặt Đường Tam Tạng tay.

"Pháp sư mời tới bên này." Tài cao co rút cái đầu, cúi đầu ở phía trước bên đi nhanh,

Không dám ngẩng đầu nhìn những nữ nhân kia liếc mắt.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, bước nhanh đuổi theo, hay lại là không nghĩ ra những nữ nhân này tư tưởng tại sao được giải phóng đến loại này cùng xã hội cơ sở thoát tiết trình độ, chính là đặt ở hiện đại, những lời này tôi đa cũng liền xuất hiện ở video trong màn đạn đi.

Mà trên đường thỉnh thoảng thỉnh thoảng thấy nam nhân, từng cái rụt rè e sợ đất, ngược lại giống như cô nương nhà như vậy.

Từ kia một nhóm lớn bên người nữ nhân trải qua, Đường Tam Tạng trên người treo chừng mấy cái khăn lụa, mang theo Molly cùng đủ loại hoa cỏ thoang thoang, không riêng gì tư tưởng coi mở, ở trang điểm phương diện cũng không thể so với không kém a.

"Sư phụ, không nghĩ tới người rất được nữ nhân hoan nghênh chứ sao." Tôn Ngộ Không đưa tay đem Đường Tam Tạng sau lưng treo một cái màu hồng khăn lụa lấy xuống, có chút ngoài ý muốn nói.

"Đây là thầy sai lầm." Đường Tam Tạng khẽ thở dài, đưa tay sờ một cái đầu mình, có lúc quá đẹp trai cũng là tội a.

Thật vất vả đi tới chính giữa thôn kia tòa đại viện tử, Đường Tam Tạng không khỏi khẽ hô một hơi thở, rồi đi Trường An sau thật lâu không có bị như vậy vậy xem và khích lệ qua, có chút không quá thích ứng.

Tường cao ngói xanh, đồ thắm đại môn, trước cửa đứng thẳng hai tòa sư tử đá, trong phủ đệ mấy tầng sân, được không khí phái, coi như thả trong thành cũng coi như đại phủ đệ, bất quá ở nơi này trong thôn liền có vẻ hơi phù khoa.

Tài cao gõ đại môn, dẫn Đường Tam Tạng bọn họ vào cửa đi, trước dẫn mọi người đang một tòa trong thỉnh đường ngồi xuống, sau đó phải đi mời vào trong Cao lão thái công.

Đường Tam Tạng bọn họ mới vừa ngồi xuống, cao hoàn dẫn Lưu Xuyên Phong cùng hai cái Tiểu Đạo Đồng cũng đến.

Ngồi chồm hóm ở trên ghế Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn đi vào cửa bốn người, bữu môi nói: "Cứ như vậy theo tới không ngại mất mặt à?"

Kia công lấy sau lưng đem kiếm gậy Đạo Đồng tức giận nói: "Không có ta sư phụ khổ cực Phá Trận, các người có thể đi vào sao? Các người chính là chiếm tiện nghi."

"Là được." Cao hoàn đồng ý đạo, dẫn Lưu Xuyên Phong ở ngồi xuống một bên, nhỏ giọng ghé vào lỗ tai hần nói hai câu.

Lưu Xuyên Phong gật đầu một cái, không nói gì, nghiêng Đường Tam Tạng bọn họ liếc mắt, nhắm mắt dưỡng thần, tiếp tục giả vờ cao nhân phong độ.

Lúc này, hậu đường truyền tới tiếng bước chân, tài cao với ở một người mặc màu xanh da trời viên ngoại chịu già đầu đi ra cửa, lão đầu kia hơn sáu mươi tuổi, tóc nửa bạc, giữa lông mày trần đầy sâu khổ vẻ, chắc là Cao lão thái công.

"Vị nào là Đại Đường tới Thánh Tăng." Cao lão thái công ánh mắt ở trong phòng trên người mọi người quét qua, rơi vào Đường Tam Tạng trên người, ánh mắt sáng lên, tiến lên một bước, chấp tay nói: "Ta nghe tài cao nói, Thánh Tăng mới vừa rồi một quyền liền đem trận pháp kia phá, lần này bất yếu, toàn bộ dựa vào Thánh Tăng."

Đường Tam Tạng đứng dậy, cười chấp tay một cái, không chờ hần nói chuyện, một bên cao hoàn đã là giành nói: "Thái Công, vị này là Thanh Phong núi Lưu đại sư, người có thể ngàn vạn lần chớ nghe tài cao một mặt nói như vậy, nếu là không có Lưu đại sư Phá Trận ở phía trước, này tiểu hòa thượng làm sao có thể rách trận pháp, chẳng qua chỉ là chiếm một chút lợi lộc a."

"Người nói cái gì vậy tiểu tử?" Một bên ngồi chồm hóm ở trên ghế Tôn Ngộ Không rộng rãi đứng dậy, cư cao lâm hạ nhìn cao hoàn, thanh âm lạnh lùng.

Cao hoàn dọa cho giặt mình, hướng Lưu Xuyên Phong bên người chuyển hai bước, không dám nói nữa.

"Chuyện này..." Cao lão thái công nghe vậy, lộ ra vẻ do dự, nhấc gờ tay lên nói: "Dâng trà, đối đãi với ta cùng đại sư, Thánh Tăng nói chuyện."

Mọi người lần nữa ngồi xuống, chỉ chốc lát thì có hai tên gia đình bưng nước trà cùng bánh ngọt ra ngoài đến, Đường Tam Tạng cho Ngao Tiểu Bạch bóc cái hạt đào, nhìn Cao lão thái công hữu nhiều chút không hiểu nói: "Cao lão thái công, ta thấy Cao Lão Trang khí tức tường hòa, cũng không Yêu Khí quỷ phá, thôn dân cũng không thấy cái gì khủng hoảng vẻ, tài cao nói có yêu nghiệt thường xuyên trong thôn hoành hành, chuyện này giải thích thế nào?"

Cao lão thái công nghe này, mặt lộ vẻ do dự, một lát nữa mới giống như quyết định, nhấc gờ tay lên tỏ ý chúng gia đình đi xuống, trong phòng chỉ còn lại Đường Tam Tạng cùng Lưu Xuyên Phong đàm ngoại nhân, lúc này mới thở dài một hơi đạo: "Vốn là chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, bất quá chuyện này như nghẹn ở cổ họng vài chục năm, nếu không phải có thể thu yêu quái này, ta cho dù chết, khẩu khí này cũng không nuốt trôi a..."

Nghe xong Cao lão thái công giảng thuật, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn lão đầu kia trên đầu mang nón xanh, trên mặt bắp thịt co quắp một chút, cố gắng cố nén cười.

Kết hôn ngày đó bị xanh, sau đó sinh ba cô con gái lại bị cùng yêu quái bắt đi đùa bỡn rất nhiều năm, này huyết lệ sử thật là có thể được xưng là sử thượng đệ nhất bi thảm nam.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Thương tiếc hẩn 1 giây

Cổ sự bắt đầu, một loại đều là cực kỳ lâu lúc trước, Cao lão thái công câu chuyện truyền kỳ cũng là ở trước đây thật lâu, mười tám tuổi năm ấy, cha của hẩn vừa mới chết, lưu lại lớn như vậy gia sản, chính là thiếu niên hăm hồ lúc, cưới hỏi đăng hoàng năm đó Cao Lão Trang Thôn hoa.

Không nghĩ tới ngay tại đêm động phòng hoa chúc, một trận Yêu Khí cuốn tới, đem mới vừa đưa vào động phòng Tân Nương cho cuốn đi. Đêm động phòng hoa chúc, Tân Nương ở người ta trên giường, đây là loại cái gì thể nghiệm, Cao lão thái công không có nổi điên đã rất khó được.

Đây chỉ là ác mộng bắt đầu, Tân Nương sau đó bị đuổi về đến, hẩn vốn tưởng rằng có thể thật tốt sống qua ngày, không nghĩ tới Đại Nữ Nhi mười sáu tuổi năm ấy, yêu quái lại tới, đem hẩn kia như hoa như ngọc, mới vừa cùng người đính hôn Đại Nữ Nhi cho cuốn đi.

Cổ sự nói tới đây, mọi người đều không khác mấy có thể đoán được bộ sách võ thuật, Nhị Nữ Nhi tam nữ mà vừa được mười sáu tuổi thời điểm, cũng đều bị yêu quái bắt đi. Sau đó Đại Nữ Nhi cùng Nhị Nữ Nhi còn bị bán được khác (đùng) thôn đi.

Đương nhiên, có loại gặp gỡ này còn không ngừng Cao lão thái công một cái, Cao Lão Trang mấy chục năm qua, chỉ cần là có chút sắc đẹp nữ tử, không một cái có thể tránh được Ma Trào, Cao Lão Trang bầu trời quả nhiên một mảnh xanh mon mon, khó trách những nam nhân kia cũng từng cái uể oải không dao động đáng về.

Nhân sinh liên tiếp gặp phải loại đã kích này, Cao lão thái công còn có thể kiên cường còn sống, để cho Đường Tam Tạng đều cảm thấy hẩn rất cường đại. Hơn nữa, yêu quái kia tuyệt đối không phải đứng đắn gì yêu quái, còn chơi đùa mẹ con đôi thu, ba tỷ muội hoa đủ thu...

Bất quá, yêu quái kia nếu là Trư Bát Giới lời nói, cái này coi như có chút lúng túng, đó là muốn thu hẩn, hay lại là giết chết hẩn đây? Mỗi Hận cướp Vợ có thể không thua gì thù giết cha, này Cao Lão Trang nam nhân phỏng chừng cũng muốn đem hẩn giết chết cho thống khoái đi.

Tôn Ngộ Không hơi nhíu mày, nhảy đến trên đất, lạnh lùng nói: "Yêu quái này quá đáng ghét, nói cho ta biết hẩn Động Phủ ở nơi nào, ta đây phải đi thu hẩn, cứu người tiểu nữ nhi đi ra."

"Lão này làm nhiều việc ác, Bản Đạo nhất định là Cao lão thái công trừ đi này yêu, còn Cao Lão Trang một mảnh thanh minh." Một bên Lưu Xuyến Phong cũng không chịu ở phía sau, đứng dậy nói.

Cao lão thái công nhìn hai người, thật ra thì trong lòng cũng là có chút do dự, Lưu Xuyến Phong nhưng là Thanh Phong quan Quan Chủ, ở phụ cận đều là lừng lẫy nổi danh, cao hoàn có thể đem hẩn mời tới quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Mà Đường Tam Tạng thầy trò là tài cao nửa đường gặp, nghe tài cao nói cũng không phải yếu ớt, bất quá vẫn là mặt đầy cảm kích nói: "Vậy làm phiền đại sư cùng Thánh Tăng cao đồ, yêu quái kia không có Động Phủ, hẩn sẽ ở chỗ này với ta trong phủ. Các người nhìn ta đây lớn như vậy một tòa phủ đệ, thật ra thì hơn nửa nơi đều bị yêu quái kia chiếm đi, ta vậy cũng thương con gái Thúy Lan, cũng bị yêu quái kia đóng ở hậu viện, ba năm qua một bước cũng không có đi ra khỏi đã tới."

"À?" Mọi người đều là có chút giật mình, vốn là cho là yêu quái kia chẳng qua là đem Cao Tiểu Ty khóa ở một cái tiểu viện trong, không nghĩ tới yêu quái kia lại trực tiếp đem Cao phủ đương gia.

Cao lão thái công thấy mọi người giật mình, đứng dậy nói: "Lưu đại sư, Thánh Tăng mời, ta đây sẽ mang bọn người đi nhìn một chút, trở lại thương lượng trừ yêu kế sách."

Đường Tam Tạng hướng về phía Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, tỏ ý nàng không cần để ý tới kia Lưu Xuyến Phong.

Mặc dù Cao lão thái công nói thâm, đem yêu quái kia hình dung không chuyện ác nào không làm, nhưng là Đường Tam Tạng đối với hẩn lời nói cũng là nửa tin nửa ngờ.

Từ vào Cao Lão Trang bắt đầu hẩn cũng chưa có cảm nhận được cái gì Yêu Khí, nếu như vậy thì thật là cái yêu quái, còn ở đây cao trong phủ, không thể nào đem Yêu Khí toàn bộ ẩn nấp, cho nên hẩn lời nói còn chờ nghiệm chứng.

Đã như vậy, dứt khoát liền lấy Lưu Xuyên Phong đến sờ xét một chút được, nhìn dáng dấp hẳn đối với (đúng) Cao gia nửa số tài sản là nhất định phải được, không cần kích hắn cũng có Miao đến tinh thần sức lực xông về phía trước.

Mọi người đi theo Cao lão thái công đi về phía hậu viện, một bang gia đình cầm trong tay gậy gộc cái cuốc với ở bên cạnh. Mới đi vào trong một hồi, mọi người ngay tại một đạo tường viện bên ngoài dừng lại.

"Yêu quái kia ở chỗ này xây đạo tường rào, đem phủ đệ ta phân chia hai nửa, hơn nữa không biết thi cái gì Yêu Pháp, người khác căn bản không vào được." Cao lão thái công có chút tức giận dậm chân một cái, lớn như vậy một tòa trạch viện, lại bị miễn cưỡng chiếm đi một nửa địa phương, còn nhốt nữ nhi của hắn,

Trong lòng phần hận có thể tưởng tượng được.

Thật dài một đạo tường rào, trung gian mở một cánh cửa, bất quá bây giờ đang đóng, không có khóa lại. Mười mấy gia đình tay cầm gậy gộc rất là khấn trương đứng ở cao Thái Công bên người, ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào cánh cửa kia bên trên.

"Có phải hay không nơi này cũng bị vài một đạo trận pháp?" Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không hỏi nhỏ.

"Hắn là, bất quá khí tức cùng Cao Lão Trang bên ngoài đạo kia tựa hồ có chút không giống." Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, lại vừa là lộ ra mấy phần về nghi hoặc.

Ngao Tiểu Bạch nhỏ giọng nói: "Yêu quái kia không ăn trẻ nít, thích cô gái đẹp đâu rồi, vậy lần này có phải hay không Sư Tỷ phải cẩn thận."

"Trên lý thuyết là như vậy." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái.

Đường Tam Tạng bọn họ nhỏ giọng vừa nói chuyện, một bên Lưu Xuyên Phong đã là vuốt râu dài hướng tiến tới mấy bước, nhìn chằm chằm kia phiến đóng chặt cửa gỗ, sắc mặt ngưng trọng đất quan sát một hồi lâu, mới chậm rãi nói: "Yêu quái này Yêu Pháp cao cường, ở trận pháp nhất đạo bên trên thành tựu cũng khá sâu, cánh cửa này mặc dù nhìn phổ thông, nhưng là phía trên khắc họa trận pháp không dưới mười đạo, từng đạo đều là cực kỳ lợi hại sát trận. Nếu là người bình thường đụng phải, coi như không chết cũng phải lột da. Hơn nữa bên trong khẳng định đã bị ngàn cân lấp kín, nếu là muốn phá vỡ cửa này tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, phải trước cách làm bảy ngày, hóa đi trên cửa trận pháp, mới có thể mở ra."

Cao Thái Công cùng chúng gia đình nghe Lưu Xuyên Phong nói rõ ràng mạch lạc, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, nhìn về phía ánh mắt của hắn đã là nhiều mấy phần cung kính ý, quả nhiên là Thanh Phong quan Quan Chủ, một thân đạo pháp ở chu vi hơn mười dặm khá có danh tiếng.

Tôn Ngộ Không liếc một cái nói: "Đó bất quá là đạo phổ thông cửa gỗ thôi, có một thí sát trận."

Một bên mặt dài Đạo Đồng có chút ngao nghể nói: "Hừ, các ngươi đạo pháp không đủ không nhìn ra thôi, sư phụ ta đạo pháp thông thiên, khỏi là các ngươi có thể so với."

"Đúng vậy, Lưu đại sư thần thông cái thế, cánh cửa này ở chỗ này bao nhiêu năm, chúng ta những thứ này gia đình sẽ không một cái có thể đến gần, chuyện này làm sao biết?" Một bên cao hoàn cũng là chen miệng nói.

Lưu Xuyên Phong mặt lộ cười yếu ớt, tay tìm tòi đạo: "Thanh nhi, máu chó mực, thầy trước hết để cho trận pháp này tại chỗ, đỡ cho người ngoài nghề không thấy được, phần nói là sư hồ ngôn loạn ngữ."

Một bên Tiểu Đạo Đồng từ trong rương lấy ra cái hồ lô, hướng trong chén đảo nửa chén nhỏ máu chó mực đưa tới.

Tất cả mọi người mặt đầy mong đợi nhìn, những năm gần đây Cao Lão Trang đạo sĩ cũng không ít, nhưng là có chút bản lĩnh thật sự đều bị ngăn ở ngoài thôn, có thể đi vào tất cả đều là tên giang hồ lừa bịp, bây giờ nhìn lại Lưu Xuyên Phong ngược lại giống như thật có chút bản lĩnh.

Trước gặp qua Lưu Xuyên Phong bản lĩnh, Đường Tam Tạng cũng không có gì mong đợi, đụng phải nhược điểm tiêu yêu hẳn có lẽ còn có chút chỗ dùng, nếu là gặp lợi hại một chút yêu quái, liền cái kia kiếm gỗ đào, chỉ có được ăn phần.

Lưu Xuyên Phong bụng chén đi tới trước cửa gỗ, miệng lẩm bẩm, hai ngón tay khép lại ở miệng chén chỉ chỉ trò trò, sau đó ngửa đầu một cái toàn bộ ngậm trong miệng, liền phải hướng cửa gỗ phun tới.

Đang lúc này, cửa gỗ một tiếng kêu kẹt hướng ra phía ngoài mở, đi ra cái khoác gió trúc thanh tú nha hoàn.

Mọi người nhất thời cũng sững sờ, vốn là định đem máu chó phun ra ngoài Lưu Xuyên Phong theo bản năng dừng miệng, cổ họng động một cái, trực tiếp nuốt xuống.

Đường Tam Tạng nhìn Lưu Xuyên Phong bóng lưng, vì hắn thương tiếc một giây, điều này thật sự là quá đánh mặt.

Chương 54: Ta còn không vung cái cuộc đây

Lưu Xuyên Phong mới vừa thổi phồng một lớp cánh cửa này thật lợi hại, ngon, bên trong bị nặng ngàn cân thạch lấp kín, người bình thường đụng phải không chết cũng bị thương, kết quả vừa mới dứt lời, một cái tiểu nha hoàn liền mở cửa đi ra.

"Thái Công, các người thế nào đều ở chỗ này à?" Nha hoàn kia nhìn mọi người cũng có nhiều chút giật mình, nhìn thấu đạo bào Lưu Xuyên Phong liếc mắt, có chút khinh thường đất bừa mỗi một cái, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người lúc, ánh mắt sáng lên, ngay cả tay trong giỏ trúc cũng rơi xuống đất, sau đó lập tức xoay người chạy về Nội Viện, vừa chạy còn la lớn: "Các chị em, hòa thượng kia liền trong phủ đầu rồi, nhanh ra nhìn một chút a... Quá anh tuấn, quả thực quá anh tuấn..."

"Sự phụ, người này vận khí có phải hay không đặc biệt không tốt?" Ngao Tiểu Bạch nhìn khóe miệng nhỏ máu chó mực, gương mặt cũng Hắc Hồng thay nhau Lưu Xuyên Phong nhẹ nói đạo.

"Yêu giả bộ người, vận khí một loại cũng sẽ không quá tốt." Đường Tam Tạng nhẹ giọng trả lời.

"Cao Thái Công, người không phải nói các người cũng không vào được cửa này sao? Chẳng lẽ vừa mới cô gái kia chính là yêu quái biến thành?" Lưu Xuyên Phong hít sâu một hơi, chậm rãi xoay người nhìn cao Thái Công, tận lực che giấu trên mặt mình vẻ lúng túng.

"Đó là Bản Phủ nha hoàn Thanh nhi, không phải là yêu quái, yêu quái kia không chỉ chiếm phủ đệ ta, còn đem trong phủ nha hoàn cũng ở lại Nội Viện sai sử, ta đây bên ngoài ngay cả một rớt nước nha hoàn cũng không có. Bất quá cánh cửa này chúng ta nam nhân đứng là đến gần không, đây cũng là chính là vấn đề chỗ ở." Cao Thái Công lắc lắc đầu nói, nhìn về phía Lưu Xuyên Phong ánh mắt khó nén vẻ thất vọng.

Lưu Xuyên Phong liếc Đường Tam Tạng liếc mắt, vung tay lên nói: "Được, đã như vậy, tại hạ trước hết phá trận pháp này, để cho yêu quái này không thể nào ẩn trốn."

"Vậy làm phiền Lưu đại sư." Cao Thái Công chấp tay một cái, trên mặt đảo vẫn đủ khách khí.

"Kiểm tới!" Lưu Xuyên Phong nghiêm ngặt quát một tiếng, thanh kia kiếm gãy vèo một chút bay đến trên tay phải hắn, ngón trỏ trái cùng ngón giữa giữa chẳng biết lúc nào kẹp một tấm kim sắc lá bùa, bên trên Phủ Văn tựa hồ đang lưu động một dạng rất là bất phàm.

Lưu Xuyên Phong trên mặt đau lòng về chợt lóe lên, cắn răng một cái, hay lại là đề ở dứt rồi kiếm gỗ đào bên trên.

Kim sắc lá bùa trong nháy mắt hóa thành một vệt kim quang, đoạn một đoạn kiếm gỗ đào bị băng bó khóa trong đó, biến thành một cái lóe kim quang trường kiếm, từng đạo tinh xảo đường vân xuất hiện ở trên thân kiếm, nhìn qua Tiên Khí mười phần.

"Lưu đại sư quả nhiên rất phi phàm!" Một bên cao hoàn mặt đầy sùng bái tán dương.

"Có này Thần Kiếm, yêu quái nhất định đền tội!"

Cao Thái Công cùng chúng gia đình cũng là ánh mắt sáng lên, có chút khấn trương lại có chút mong đợi nhìn Lưu Xuyên Phong cùng trong tay hắn trường kiếm màu vàng óng

Lưu Xuyên Phong nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, có chút đắc ý nói: "Đây là ta Thanh Phong quan Trấn Quan Chi Bảo Phủ, là năm đó ta trong quan Sư Tổ trước khi phi thăng Sở Luyện, có thể phá vạn pháp, hôm nay sẽ để cho người này không biết gì tiểu nhi nhìn một chút, cũng tốt biết chút ít lễ phép cùng kính sợ."

Đường Tam Tạng buông tay một cái, hần cái gì cũng không làm liền không khỏi hấp dẫn cừu hận giá trị a, bất quá này cái gọi là Bảo Phủ nhìn ngược lại thật lạ phong, không biết có phải hay không là cùng trước như thế trông khá được mà không dùng được.

Lưu Xuyên Phong đi tới trước cửa gỗ, tay phải bóp mấy cái pháp quyết, trên trường kiếm kim quang bộc phát sáng rực chói mắt.

"Phá cho ta! !!" Lưu Xuyên Phong lớn tiếng quát, một kiếm đâm về đằng trước.

Trong sân tất cả mọi người tròn to hai mắt, thần kỳ như vậy tình cảnh cũng không thường gặp, tâm lý cảm thấy lợi hại như vậy một kiếm, nhất định có thể phá vỡ đạo kia cửa gỗ.

Đang lúc này, vốn là đang đóng cửa gỗ oành một tiếng bị một cước từ giữa bên đá văng.

Rắc rắc một tiếng, vàng chói lợi trường kiếm cuối cùng bị cửa gỗ trực tiếp va thành từng đoạn từng đoạn mảnh vụn.

Nắm vào đến trường kiếm Lưu Xuyên Phong biểu hiện trên mặt còn đến không kịp biến chuyển, liền bị đối diện đánh tới cửa gỗ cho đánh bay, trực tiếp treo lên cách vách sân cao một trượng Ngõ Đồng Thụ thụ nha bên trên.

Cửa gỗ đụng vào trên vách tường, lại vừa là nhất thanh muện hưởng, đánh rơi một ít cát đá, kéo kẹt lay động mấy cái, ngược lại ngay cả một Kakuzu không có vỡ.

Xuất ra Trần Quan Bảo Phù Lưu Xuyên Phong, lại không hề làm gì cả liền bị một cánh cửa cho đánh bay!

An tĩnh,

Khiếp sợ, tại chỗ người nghiêng đầu nhìn treo ở trên cây Lưu Xuyên Phong cũng ngây người.

Đường Tam Tạng cũng ngây người, trời ạ, tại sao mỗi lần người này hướng hấn thà giễu cợt, tuy nhiên cũng bị người khác đánh mặt.

"Ai là hòa thượng kia? Cút ngay cho lão nương đi ra! Lại dám chạy lên cửa đào lão nương góc tường!" Một giọng nói đánh vỡ yên lặng, cũng đem ánh mắt mọi người lần nữa kéo trở về.

"Là nàng?" Đường Tam Tạng có chút giật mình nhìn đứng ở cửa người kia.

"Là nàng." Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái.

"Nhất định là nàng!" Tôn Ngộ Không tăng thêm mấy phần thanh âm, đưa ngón tay ra chia về phía nàng trước ngực nói: "Ta còn chưa từng thấy qua so với cái này nhỏ bé lớn hơn!"

Cửa gỗ miệng lúc này đứng đàn bà, một cái đủ để đem tất cả mọi người ánh mắt cũng hấp dẫn đi nữ nhân.

Dung nhan tuyệt mỹ, một con hờa hồng hơi cuộn tóc dài tùy ý khoác, một đoạn trắng nõn cổ chân từ vải thô tê đại dưới váy lộ ra, chọc người mơ mộng. Dĩ nhiên, hấp dẫn người ta nhất hay lại là trước ngực kia to vầy vãi cũng không che giấu được mãnh liệt, đây tuyệt đối là không khiến người ta cảm thấy dư thừa lớn nhất nhỏ bé.

Bất quá chi là như vậy một vị đẹp hơn Thiên Tiên nữ nhân, lúc này lại ngoài dặm bộ hai tầng màu xám màu nâu vải thô Ma Y, bên ngoài món đó còn vỡ thành vãi, một tay vịn khung cửa, một cái chân hướng bên cạnh duỗi một chút, không dùng được run đến, chính nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng nhìn, ánh mắt kia giống như đang nhìn mình tình địch.

"Chẳng lẽ vị mỹ nữ này bị thô bi đại thúc chuyển kiếp?" Đường Tam Tạng mí mắt nháy nhót, bất quá nhìn cao Thái Công cùng chúng gia đình phản ứng, vị này chắc là bọn họ trong miệng yêu quái.

"Sur phụ, thế nào yêu quái này là cái à? Đây cùng chúng ta tưởng tượng không quá giống nhau chứ?" Tôn Ngộ Không nhìn cô gái kia, cũng là có chút kinh ngạc, "Nữ coi như đem nữ bắt đi, vậy cũng không thể làm chuyện gì chứ?"

"Cái này ngược lại không nhất định." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, bất quá trong lúc nhất thời cũng không biết nên giải thích như thế nào Bách Hợp chuyện này, không khỏi lâm vào trong trầm tư.

Cao Thái Công cùng chúng gia đình lúc này đã mặt đầy sợ hãi lui về phía sau hơn mấy chục bước, kia hai cái Tiểu Đạo Đồng chính là chạy đến kia dưới cây ngô đồng, gấp xoay quanh.

"Ngươi, tới." Kia tóc đỏ nữ nhân chỉ Đường Tam Tạng, ngoắc ngoắc ngón tay, giọng rất là hào sảng nói.

"Ta?" Đường Tam Tạng do dự một chút, hay lại là đi lên phía trước, nghe vừa mới nàng một cước đạp cửa đi ra chết nói chuyện, còn giống như thật là ghim hấn. Bất quá, hấn lúc nào đào nàng góc tường, trong này có lẽ có chút hiểu lầm.

Cô gái kia một cái tay ôm ngực, một cái tay nâng cằm lên quan sát Đường Tam Tạng một hồi lâu, liếc một cái, "Cũng liền đáng đáp một loại đi, Uy, tiểu hòa thượng, ngươi tên gì? Tại sao lại muốn tới đào ta góc tường?"

Đường Tam Tạng cũng lần nữa quan sát một chút vị này vóc người bạo nổ nữ nhân tốt, nhìn như vậy đến, vị này chính là Trư Bát Giới khả năng rất cao a, việc trải qua Tôn Ngộ Không, Thái Bạch cùng Ngao Tiểu Bạch một dãy chuyện sau khi, hấn đối với tiếp nhận như vậy sự tình đã không có không chút nào thích.

"Bàn tăng Đường Tam Tạng." Đường Tam Tạng mỉm cười nhìn nàng, lắc đầu một cái: "Ta còn không vung cái cước đầu rồi, là chính ngươi tưởng sập, còn nữa, đại tỷ, ngươi là ai à?"

Chương 55: Thiếu nữ xinh đẹp đang kêu gọi

Kia đỡ khung cửa nữ tử run đến chân dừng lại, khung cửa bị trực tiếp khu một khối đi xuống, đứng thẳng người, hơi hơi hí mắt quan sát Đường Tam Tạng tới.

"Nhiều năm như vậy, ngươi là người thứ nhất dám cùng ta Chu diễm bông nói như vậy nam nhân." Cô gái kia đem trong tay cục gỗ tiện tay ném lên mặt đất, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn Đường Tam Tạng, sau đó lời nói đầu chuyển một cái, đột nhiên dè dặt mấy phần thanh âm "Tiểu hòa thượng, ta cho ngươi cái cơ hội, bây giờ lập tức rời đi nơi này, ta liền làm chưa từng thấy qua ngươi, nhớ lúc ra cửa sau khi đem mặt che lấp đến, đừng để cho những nữ nhân kia thấy, các nàng cũng đều là ta!"

"Ừ?" Đường Tam Tạng trừng mắt, lui về phía sau một bước, sắc mặt có chút cổ quái nhìn cái này tự xưng Chu diễm bông tóc đỏ nữ nhân.

Diễm bông? Thiên Bồng Nguyên Soái? Xem ra cái này Bách Hợp tóc đỏ nữ quả thật chính là Trư Bát Giới a, bất quá như vậy một người vóc dáng bạo nữ nữ nhân tốt lại là một Bách Hợp! Được rồi, Đường Tam Tạng cũng không có cảm giác rất đáng tiếc, bởi vì hắn cũng không có gì động tâm cảm giác.

"Yêu quái, mau đưa Cao gia Tam tiểu thư cùng những thứ kia bị ngươi nhốt ở trong đó cô nương thả ra, đọc ngươi là nữ yêu trách, chuyện này coi như, nếu không đừng trách ta hạ thủ vô tình!" Lúc này, Tôn Ngộ Không tay tiến lên, Kim Cô Bồng xuất hiện ở trong tay, hướng trên đất nặng nề một Xử, mặt đất nhất thời rung một cái, cách vách trong sân kẹp trên tầng cây Lưu Xuyến Phong phốc đất một tiếng rớt xuống.

Một bên đứng gia đình liền vội vàng đỡ cao Thái Công, đỡ cho hắn ngã xuống. Lại nhìn về phía vậy không biết từ nơi nào mọc ra căn (cái) kim sắc cây gậy Tôn Ngộ Không lúc, trên mặt đều có vẻ giật mình.

"Thú tai? Cây gậy lớn? Chân dài to..." Bên ngoài mặt đất một trận đung đưa, đứng ở trên khung cửa Chu diễm bông nhưng là không nhúc nhích, bất quá nàng đưa ánh mắt chuyển qua Tôn Ngộ Không trên người lúc, ánh mắt sáng lên, phảng phất phát hiện bảo thạch một dạng "Ngươi là Tề Thiên gây to Tôn Ngộ Không, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Cái gì Tề Thiên gây to, ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!" Tôn Ngộ Không có chút bất mãn đất tăng thêm mấy phần âm lượng, lại quan sát trên dưới Chu diễm bông mấy lần, lộ ra mấy phần vẻ suy tư, "Ta có phải hay không gặp qua ngươi ở nơi nào yêu quái này? Thế nào cảm giác có chút nhìn quen mắt?"

Chu diễm bông ha ha cười nói: "A hắc hắc, ngươi quên ấy ư, ta là diễm bông nguyên soái a, năm đó ta trông coi Thiên Hà mười vạn thiên binh thời điểm, hai chúng ta còn cùng uống qua rượu, ta còn ôm ngươi ngủ một đêm đầu rồi, ngươi sẽ không không nhớ đi."

Tôn Ngộ Không lần nữa quan sát một chút Chu diễm bông mặt, đột nhiên nghĩ tới cái gì, hơi đỏ mặt, cả giận nói: "Nguyên lai là ngươi cái này không biết xấu hổ gia hỏa! Ngươi lần ra đây cho ta, ta muốn một gậy đánh chết ngươi!"

Một bên Đường Tam Tạng nghe sừng sốt một chút, nhìn dáng dấp Tôn Ngộ Không cùng Chu diễm bông năm đó còn có giao tình, hơn nữa dường như không phải là cái gì tốt đẹp nhớ lại. Chẳng lẽ năm đó Chu diễm bông đem Tôn Ngộ Không chuốc say, sau đó ôm ngủ một đêm, làm một ít không thể diễn tả sự tình?

"Dữ dội như vậy làm gì, năm đó ta cũng không làm gì sao a, hơn nữa ngươi cũng một bộ rất hưởng thụ dáng vẻ đây." Chu diễm bông mang trên mặt cười, ánh mắt lại là không đoạn hướng Tôn Ngộ Không bấp đuôi liếc đi, "Này chân dài to, thật sự muốn lại sờ một cái..."

"Sờ ngươi một cái Đại Đầu Quỷ a! Chu diễm bông, ngươi lần ra đây cho ta!" Tôn Ngộ Không nặng nề một Xử Kim Cô Bồng, giận dữ hết.

Chu diễm bông lại bắt đầu đầu thượng chân, mặt đầy đắc ý nói: "Ta liền không ra, ngươi có gan đi vào a."

Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, trong tay Kim Cô Bồng nâng lên, một gậy đập về phía đứng ở trước cửa Chu diễm bông.

Chu diễm bông không nhúc nhích nhìn, ngay cả con mắt cũng không nháy mắt một cái.

Oành nhất thanh muện hưởng, Tôn Ngộ Không một gậy này không có rơi vào Chu diễm bông trên đầu, mà là nện ở trước mặt nàng một thước không khí bên trên, một cái ba thước thấy tròn vỏ rùa tích lưu lưu chuyển, đạo vết sóng gợn hướng bốn bề khuếch tán đi, cuối cùng trực tiếp ngăn trở Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng.

Đường Tam Tạng nhìn cái đó vỏ rùa, con mắt có chút nheo lại, này chắc cũng là một đạo trận pháp, có thể khinh địch như vậy đem Tôn Ngộ Không một gậy ngăn trở, trận pháp này ứng coi là thật lợi hại.

Một gậy mà không ăn thua gì, Tôn Ngộ Không cũng không có thu tay lại, trong nháy mắt lại vừa là vùng mười mấy tốt, thậm chí đem Kim Cô Bồng biến thành công thành chùy,

Bất quá như cũ không có thể phá ra kia vỏ rùa, ngược lại thì chấn đất rung núi chuyển, thiếu chút nữa đem cao Thái Công một cái mạng già cho thoáng

qua không

Chu diễm bông một tay dựa khung cửa, căng thẳng quần áo đem vốc người buộc vòng quanh mê người đường cong, hảo chính đi hạ nhìn Tôn Ngộ Không, "Khác (đừng) phí sức, người bây giờ bắt quá Yêu Linh thực lực, là không phá nổi ta Tứ Tượng trận."

Tôn Ngộ Không lui về phía sau hai bước, nhìn Chu diễm bông cả giận: "Chu diễm bông, ngươi có bản lĩnh liền rút ra đây!"

"Ngươi có bản lĩnh liền đi vào a." Chu diễm bông cười ha ha đến, vung tay lên nói: "Nói cho ngươi biết, ta còn có hậu Cung cố gắng lên một dạng đây."

Sau cửa vốn là trống rỗng sân cảnh sắc biến đổi, mười mấy chính nhìn ra phía ngoài thiếu nữ xuất hiện, mà bọn họ tựa hồ cũng thoáng cái có thể thấy bên ngoài cảnh tượng, trong mắt đều là lộ ra vẻ hiểu kỳ.

"Tam tiểu thư, lão gia, đó là Tam tiểu thư." Một tên gia đình chỉ chúng thiếu nữ trung gian cái đó mặc màu hồng nhu quần thiếu nữ có chút kích động nói.

"Thúy Lan, nữ nhi của ta a..." Cao Thái Công cũng là thần sắc kích động, hướng về phía Đường Tam Tạng rung giọng nói: "Thánh Tăng, yêu cầu ngươi mau cứu ta đáng thương con gái đi."

Chu diễm bông táo cao Thái Công liếc mắt, liếc một cái, có chút khí thế đất phát tay một cái nói: "Nương tử môn, mau mau cho ta cố gắng lên kích động, đối đãi với ta thu cái kia Mẫu Hầu, các ngươi liền nhiều chị em gái."

Không quá nửa vang cũng không thấy có người lên tiếng, Chu diễm bông có chút kỳ quái quay đầu đi, không khỏi sùng sốt một chút.

Mười mấy thiếu nữ lúc này đều là mặt đầy si mê mà nhìn Đường Tam Tạng, không nhìn thẳng nàng lời nói.

"A a a! Tiểu hòa thượng, ngươi đào ta góc tường, ngươi đối với các nàng làm gì!" Chu diễm bông nhìn Đường Tam Tạng khí đất dậm chân, hận không được nhảy ra một quyền đem Đường Tam Tạng đánh bay.

"Thánh Tăng cứu mạng a..."

"Thánh Tăng cứu ta."

Lúc này, trong sân các cô gái cũng giang hai tay ra lớn tiếng kêu, còn có cầm lấy trong tay khăn lụa lau nước mắt, phảng phất là trong sa mạc lạc đường Lữ người thấy Chúa Cứu Thế.

Chu diễm bông xoay người mặt đầy khiếp sợ nhìn chúng thiếu nữ, "Ngọa tào, các ngươi đang làm gì? Vừa mới còn chưa phải là nói cùng với ta hạnh phúc nhất sao? Bây giờ thế nào cũng bộ đáng này?"

"Sur phụ, ngươi dùng kia pháp bảo đem trận pháp này phá vỡ, ta tới bắt này Dâm Tặc." Tôn Ngộ Không đến gần Đường Tam Tạng, nhỏ giọng nói, xem ra nàng đối với (đúng) chuyện năm đó cũng rất là lưu tâm, năm trăm năm còn nhớ không quên.

Đường Tam Tạng nhìn trong sân những diễn kỹ đó so với Thái Bạch còn phù khoa thiếu nữ, cười gật đầu một cái, đi về phía trước hai bước, cười nói: "Ta có thể không hề làm gì cả, bắt quá xem ra ngươi tưởng đã chính mình sập, bây giờ, ta muốn tới Phá Trận."

"Phá phá phá cái đầu ngươi a! Ngươi nghĩ rằng ta trận pháp tốt như vậy phá a." Chu diễm bông xoay người lại, híp mắt lần nữa trên dưới quan sát Đường Tam Tạng đến, hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Hòa thượng, ngươi rốt cuộc nơi nào đáng đáp hấp dẫn người? Ta tại sao một chút cũng không nhìn ra được?"

"Thật ra thì mấy năm nay ta cũng thật nghi ngờ, có lẽ, chỉ là bởi vì đáng đáp đẹp trai." Đường Tam Tạng trầm ngâm một chút, gật gật đầu nói, sau đó nâng lên quả đấm, "Các thiếu nữ xinh đẹp đang kêu gọi ta, cho nên, ta muốn tới biết thử các nàng."

Tiếng nói vừa dứt, quả đấm cũng rơi ở trên trận pháp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Cái này vô danh Đường nữ nhân

Rắc rắc một tiếng, phảng phất thủy tinh vỡ nát âm thanh âm vang lên, một khối màu đen như mực vô rùa xuất hiện ở Đường Tam Tạng quả đấm trước, từng vết nứt xuất hiện trên đó, sau đó hóa thành mảnh vụn, rơi xuống đất.

Kia cái gọi là Tử Tượng trận, ở phòng thủ Huyền Vũ vỡ vụn sau khi, một trận run rẩy, sau đó liền chôn vùi, đạo kia vô hình Phong Ấn biến mất theo.

Chu diễm bông trừng mắt to nhìn chậm rãi thu hồi quả đấm Đường Tam Tạng, theo bản năng nuốt một bãi nước miếng.

"Thánh Tăng cố gắng lên!"

"Thánh Tăng tốt anh tuấn!"

Lúc này, trong sân các cô gái nhưng là cùng kêu lên là Đường Tam Tạng kêu gào trợ uy đứng lên.

"Chu diễm bông, ăn cô nãi nãi một gây!" Một bên nhần hồi lâu Tôn Ngộ Không một tiếng khê kêu, một bước nhảy lên, trong tay Kim Cô Bổng hướng Chu diễm bông ngay đầu roi đập.

"Ta mới không cần ăn nguoi gây to." Chu diễm bông xen một tiếng, lui về phía sau hai bước, tay tại bên hông khê vỗ, một cái thảm màu bạc đầu lược xuất hiện ở trên tay nàng, khê kêu một tiếng biến hóa, một cái Cửu Xi Đình Ba vậy lấy nhưng bị nàng nắm ở trong tay.

Trận pháp đã phá, Tôn Ngộ Không một gây đập vô ích, đập ngã chốc lát tường rào, nói còn lại vừa là một gây hướng Chu diễm bông đập tới.

"Nương tử môn mau mau tránh, để cho ta đánh trước bại cái này chết con khi..." Chu diễm bông trong tay Cửu Xi Đình Ba hướng lên một gánh, đồng thời hướng một bên tránh đi.

Không chờ nàng nói xong, trong sân đám kia thiếu nữ đã là từ cất ra tường rào chạy ra ngoài, một tia ý thức bao vây Đường Tam Tạng bên người, mặt đầy sùng bái và si mê nói:

"A, Thánh Tăng nguoi rất lợi hại a."

"Thánh Tăng cứu tiểu nữ với dầu sôi lửa bỏng, tiểu nữ không cần báo đáp, chỉ có thể lấy thân báo đáp."

"Nếu là Thánh Tăng không ngại, chúng ta tất cả nguyện hầu hạ Thánh Tăng bên cạnh (trái phải)."

...

"A, chết hòa thượng, đào ta góc tường, ta muốn cùng nguoi không chết không thôi!" Một bên Chu diễm bông lớn tiếng la lên, mái tóc màu đỏ cũng đứng lên.

Đường Tam Tạng không để ý đến Chu diễm bông uy hiếp, không để lại dấu vết đem mấy con hương trên người hấn mò đi tay nhỏ từ lấy ra, mặt mỉm cười đạo: "Chư vị Nữ Thích Chủ không nên khách khí, về phần thù lao cao Thái Công sẽ ứng tiền, không cần Chư vị cô nương lo lắng."

Nắm thật chặt Đường Tam Tạng tay trái Cao Thúy Lan hoành cao Thái Công liếc mắt, mặt lộ vẻ đáng thương vẻ đạo: "Cha, nguoi không nói trong nhà nghèo cũng đói sao? Sao có thể như vậy lừa gạt Thánh Tăng, xem ra con gái chỉ có thể lấy thân báo đáp, mới có thể báo đáp Thánh Tăng thầy trò cứu giúp ân."

Cao Thái Công nghe sùng sốt một chút, khắp khuôn mặt là con gái bị dựng cứu ra vẻ vui mừng, bất quá trong lúc nhất thời cũng không vội vả trả lời, mà là có chút khần trương nhìn về phía một bên giao thủ say sưa Tôn Ngộ Không cùng Chu diễm bông.

Một bên Tôn Ngộ Không cùng Chu diễm bông giao thủ động tĩnh không nhỏ, Kim Cô Bổng cùng Cửu Xi Đình Ba lai lịch đều không nhỏ, hai người thực lực nhìn qua cũng xê xích không nhiều, trong lúc nhất thời nguoi tới ta đi, đập đầu đến chính là một cây đại thụ Phi, đụng chính là nửa căn nhà sập, cũng làm cao Thái Công nhìn đến tâm thương yêu không dứt.

"Sur phụ, chúng ta có muốn hay không đi giúp một chút Sur Tỷ." Ngao Tiểu Bạch thật vất vả từ đám nữ nhân chui vào, có chút khần trương hỏi.

"Không cần, nàng không đánh lại múa vô ích." Đường Tam Tạng thu hồi ánh mắt, lắc lắc đầu nói.

Chu diễm bông bây giờ cũng chỉ có Địa Tiên thực lực, cùng Tôn Ngộ Không đồng cấp, nhưng là không trận pháp giúp đỡ, trong vòng trăm chiêu thua không nghi ngờ.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, Tôn Ngộ Không một gây đập bay Cửu Xi Đình Ba, thuận tay từ một bên sụp đổ trong căn phòng kéo một cây màu đỏ sợi dây, đem Chu diễm bông lượn quanh mấy vòng, hai tay chấp sau lưng, đẩy ra.

Đường Tam Tạng nhìn bị Tôn Ngộ Không lấy kỳ quái thùng pháp buộc lại Chu diễm bông, sắc mặt có chút cổ quái, "Múa vô ích, nguoi từ nơi nào học được này vô danh Đường giới hạn thủ pháp?"

"À? Ngày đó ta xem kia thụ yêu chính là chỗ này sao trời nguoi, ta cảm thấy thật tốt giống như không tệ, thì tùy học xuống." Tôn Ngộ Không mặt đầy đơn thuần nói.

"Cái gì không tệ a! Mặc dù như vậy trời có thể đem vóc người hoàn mỹ làm nổi bật lên đến, nhưng là... Cái này rất dễ dàng đưa tới hiểu lầm." Đường Tam giấu ở trong lòng nhỏ nước bọt đạo, bất quá khi nhiều người như vậy mặt cũng không tiện nói ra.

"Hừ, giả trang cái gì? Ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi thật ra thì rất yêu thích ta bị như vậy trời sao? Đàn ông các ngươi về điểm kia ý tưởng ta có thể cũng rõ ràng là gì." Chu Diêm Bồng ưỡn ngực ngẩng đầu, đi về phía trước một bước, nhìn Đường Tam Tạng, nhếch miệng lên, "Ta chơi qua nữ nhân so với ngươi gặp qua đều nhiều hơn."

Nửa câu đầu còn để cho Đường Tam Tạng có chút xấu hổ, nửa câu sau chính là trực tiếp để cho hắn phun, bị một nữ nhân nói ra như vậy giễu cợt lời nói, quả thực quá tổn thương người.

Thấy Chu Diêm Bồng bị bắt, cao Thái Công cùng một đám gia đình cũng đến gần một chút, ánh mắt đều là ở Chu Diêm Bồng trên người đánh giá, một bên kia cao hoàn trực tiếp phun máu mũi.

Đường Tam Tạng gơ tay lên ngừng nghĩ (muốn) tiến lên cảm kích cao Thái Công, cời xuống chính mình cả sa nắp đến Chu Diêm Bồng trên người, có chút hiếu kỳ hỏi: "Ngươi đã là Thiên Đình trông coi Thiên Hà mười vạn thiên binh nguyên soái, vì sao lại chạy đến Cao Lão Trang tới làm yêu quái?"

Chu Diêm Bồng thích một tiếng, có chút khinh bỉ nhìn Đường Tam Tạng nói: "Hòa thượng, ngươi dám đào ta góc tường, thì ít giả mù sa mưa đối với ta. Thật ra thì ngươi đem ta che lại, thì không muốn để cho người khác xem đi? Đợi một hồi lại để cho này Tôn Ngộ Không đem ta kéo đến phòng trong để cho ngươi bán thân một người nhìn đủ, sau đó muốn làm gì làm gì chứ?"

"Tê." Mọi người nghe này đều là hít vào một hơi, vốn là nhìn Đường Tam Tạng đem cả sa nắp đến Chu Diêm Bồng trên người sẽ không thoải mái gia đình lúc này lại vừa là hung hãn khinh bỉ hắn mấy lần, mà vốn cảm thấy được (phải) Đường Tam Tạng rất có quân tử phong độ các cô gái lúc này là là có chút xóc xếch, mặc dù không có lập tức né ra, bất quá nhìn về phía Đường Tam Tạng ánh mắt không khỏi nhiều mấy phần nhìn kỹ.

Ngay cả Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch cũng cả kinh, nhìn một chút Đường Tam Tạng lại vừa là nhìn một chút Chu Diêm Bồng, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Kéo ngươi một cái Đại Đầu Quỷ! XXX ngươi cái Đại Đầu Quỷ a!" Đường Tam Tạng mặt xạm lại, đối với cái này cái đứng ở nam nhân thô bỉ lập trường tới suy đoán hắn trong lòng vô danh Đường nữ nhân, có chút nhức đầu, như vậy học trò còn chưa thu làm hay a, nếu không trên đường có phiền não.

Hít sâu một hơi, bình phục một hạ tâm tình, Đường Tam Tạng tiếp tục nói: "Theo cao Thái Công nói, ngươi đang ở đây Cao Lão Trang mấy năm nay, chỉ cần thiếu nữ tuổi đã hơn mười bốn, ngươi liền đem nàng chộp tới, đưa các nàng giam giữ nơi này nơi sâu, không chỗ nào không làm, có thể có chuyện này?"

Cao Thái Công cùng chúng gia đình đều là gạt đầu, nhìn về phía Chu Diêm Bồng ánh mắt cũng là nhiều mấy phần vẻ cừ hận.

"Đừng, chính là cái này yêu quái, năm đó lần đầu tiên thấy cái này yêu quái chính là bộ dáng này, bây giờ bốn mươi mấy năm qua đi, nàng hay lại là một chút không thay đổi. Thánh Tăng bắt yêu quái này, chúng ta Cao Lão Trang trên dưới vô cùng cảm kích, xin Thánh Tăng diệt nàng, ta lập tức dâng lên nửa số gia tài." Cao Thái Công tiến lên, chỉ Chu Diêm Bồng ngón tay run rẩy nói, năm đó mới Hận cướp Vợ, còn có sau đó ba cô con gái bị bắt thù, quả nhiên sâu tận xương tủy.

"Sư phụ, tiền." Tôn Ngộ Không nắm Kim Cô Bồng hướng về phía Chu Diêm Bồng đầu khoa tay múa chân một chút, dùng miệng hình nói.

Đường Tam Tạng có chút gạt đầu một cái, đúng vậy, tiền tương đối trọng yếu.

Chu Diêm Bồng thấy Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không động tác biểu tình, lần này không đạm định, lắc lư thân thể, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Này, hòa thượng, ngươi cũng mang một ít suy nghĩ đi, này lão đảm. Còn lời nói có thể tin?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Xuất sắc cố sự 1 như vậy đều sẽ có xoay ngược lại

Chu Diêm Bồng lời này vừa nói ra, Tôn Ngộ Không trong tay Kim Cô Bồng liền định trụ, có chút nghi ngờ nhìn cao Thái Công liếc mắt, lại vừa là nhìn một chút Chu Diêm Bồng, trong lúc nhất thời có chút do dự.

Đường Tam Tạng cũng là nhìn một chút cao Thái Công, vị này thấy thế nào đều là khổ đại cừu thâm khổ chủ a, lúc này thế nào lắc mình một cái Thành lão đảm. Còn đây?

Thật ra thì Đường Tam Tạng trước đối với (đúng) cao Thái Công lời nói liền nửa tin nửa ngờ, khi nhìn đến Chu Diêm Bồng thời điểm lại vừa là hạ xuống

một nửa độ tin cậy.

Nếu như Chu Diễm Bồng thật hoành hành Cao Lão Trang, thấy nữ liên cướp, hơn nữa còn đem các nàng gì đó, kia Cao Lão Trang sẽ không giống mặt ngoài nhìn như vậy hài hòa, nói không chừng đã sớm giờ Thôn dời đi.

Những nữ nhân kia bị dùng mọi cách dày xéo sau khi, cũng sẽ không biến thành như vậy cởi mở bộ dáng, nhìn một chút bên người đám này si mê thiếu nữ, nói cái gì cũng dám nói, tay cũng không có chút nào an phận đất hương về thân thể hấn cợt đến, này rõ ràng chính là bị cung chiều đi ra a.

"Thánh Tăng đừng nghe nàng hồ ngôn loạn ngữ, mấy năm nay bị hấn làm nhục nữ tử ta đều có ghi lại ở sách, nếu không phải ta sợ ảnh hưởng không được, đem việc này đề xuống, nghiêm lệnh thôn dân không thể truyền ra ngoài, ta Cao Lão Trang danh tiếng coi như toàn bộ hủy." Cao Thái Công chiến chiến nguy nguy đem bàn tay đến trong ngực, móc ra một quyển trường bôn dời đồ, đưa cho Đường Tam Tạng.

Đường Tam Tạng tùy tiện lật nhìn một chút, ghi chép là từ 40 năm trước bắt đầu, bên trên nói ít cũng có ba bốn trăm cái tên, sợ rằng đem những này năm Cao Lão Trang toàn bộ nữ tử đều thu tóm trong đó, thậm chí ngay cả thời gian cũng viết rõ, khi nào bị bắt, khi nào mới bị thả lại, dài một năm nửa năm năm, ngắn một hai tháng.

Vậy ở Đường Tam Tạng bên người chúng thiếu nữ lúc này đều là liêm si mê thần thái, nhìn bị trói Chu Diễm Bồng muốn nói lại thôi, thần thái đều có nhiều chút quái quỷ.

"Bằng chứng như núi a, này." Đường Tam Tạng đem trường bôn ở trong tay vỗ vỗ, nhìn Chu Diễm Bồng, "Đứng, ngươi vẫn không trả lời ngươi vì sao lại tới đây vấn đề đây? Ngươi đường đường Thiên Bồng Nguyên Soái, hạ phạm liên chiếm như vậy cái thôn trang nhỏ, đây cũng quá không có chí hướng chứ?"

Lấy Chu Diễm Bồng vừa mới biểu hiện ra thực lực, cộng thêm nàng trận pháp, coi như khống chế cái Tây Vực nước nhỏ cũng không thành vấn đề, chạy đến Cao Lão Trang tới chiếm Thôn là Vương cũng quá thấp kém đi.

Tôn Ngộ Không cũng gật gật đầu nói: "Đúng vậy, lấy ngươi này biến thái tính tình, nếu có thể tùy tiện Hạ Giới, sợ là sớm liền chạy tới Trường An đi đi, làm sao có thể ở chỗ này bốn mươi năm."

"Các ngươi đã cho ta nghĩ (muốn) a, năm đó ta bắt quá ôm Thường Nga muội muội ngủ một giấc, kia Ngọc Đế lão nhi tự hạ lệnh phải đem ta vứt xuống Súc Sinh Đạo đi đầu thai biến thành heo, ta thật vất vả mới giết ra đến, sau đó liền bị bọn họ bao vây này Cao Lão Trang." Chu Diễm Bồng hơi không kiên nhẫn dặt xoay uốn người thể, nghiêng đầu nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, giễu cợt nói: "Tôn Ngộ Không, năm đó ngươi Đại Náo Thiên Cung bị Như Lai Phật Tổ đè ở Ngũ Hành Sơn xuống, thể nào trốn ra được, còn nhận thức hòa thượng này làm sư phụ? Cái này há chẳng phải là cúi đầu trước Như Lai sao?"

"Năm đó ta chưa từng cúi đầu, bây giờ đương nhiên sẽ không, sau này cũng sẽ không." Tôn Ngộ Không bĩu môi một cái, lại vừa là mỉm cười nói: "Sợ rằng đối với (đúng) Thường Nga cũng không chỉ là ôm ngủ một giấc đơn giản như vậy đi."

"Hòa thượng này thu ngươi làm đồ đệ, khẳng định lúc vừa ý ngươi chân dài to, nam nhân liền thích như ngươi vậy lại dài lại có cơ bắp chân dài to." Chu Diễm Bồng trực tiếp coi thường Tôn Ngộ Không lời nói, tiếp tục nói, ánh mắt rơi vào một bên Ngao Tiểu Bạch trên người, con mắt lại vừa là sáng lên, "Ngươi xem, nơi đó còn có cái khá ái như vậy tiểu long nhân, lúc này mới Ấu Nữ đi, hòa thượng kia cũng hạ thủ được, thật là so với cảm thụ cũng còn cảm thụ."

"Uy uy uy, ngươi không nên tùy tiện hướng trên người của ta tát nước dơ." Cảm thụ ánh mắt mọi người biến hóa, Đường Tam Tạng ngay cả vội vàng cắt đứt Chu Diễm Bồng lời nói, nói thêm gì nữa Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch tâm lý sợ rằng đều phải sinh ra ngăn cách tới.

Bắt quá nói như vậy, Cao Lão Trang bên ngoài trận pháp không phải là nàng vài, mà là Thiên Đình bày tới vậy nhốt nàng, cho nên trước Mộc Đức Kim Tinh sẽ để cho Thái Bạch với hắn đồng thời rời đi.

Xem ra cho dù là nữ, Chu Diễm Bồng như thế thay đổi không hòa hợp vai diễn Thường Nga bị giáng chức hạ phạm đang lúc vận mệnh a. Bắt quá nàng ở trên trời rốt cuộc làm gì phát điên chuyện, một cái tiên nữ lại bởi vì trêu đùa tiên nữ muốn bị đánh xuống Phàm Trần đầu thai thành heo.

Người này quá sẽ đến chuyện, cho nên Đường Tam Tạng không thể làm gì khác hơn là xụ mặt tiếp tục nói: "Ngươi đã bị vây ở nơi đây, bọn họ vì sao không tới bắt ngươi? Còn nữa, ở nơi này đất làm ác vài chục năm, cũng nên cho Cao Lão Trang thôn dân một câu trả lời đi."

"Ai dám tới bắt ta, năm đó ta ngày đó sông nguyên soái thời điểm, Tứ Đại Thiên Vương nhưng là cùng ta cùng cấp bậc, liền đám kia tiểu binh tiểu tướng thấy ta, vẫn không thể nạp đầu liên quý." Chu Diễm Bồng thích một tiếng, lại vừa là liếc mắt nhìn cao Thái Công cùng những gia đình kia, liếc một cái, "Giao phó cái gì? Để cho ta cùng này gã ôi nói xin lỗi? Năm đó không nên tại hắn động phòng thời điểm đem lão bà hấn cướp đi? Mấy năm nay không nên đem hấn nuôi Đại Nữ Nhi cướp đi?"

"Ngươi... Ngươi... Ngươi..." Cao Thái Công chỉ Chu Diễm Bồng, liền lùi lại ba bước, quả nhiên câu câu Bạo Kích.

Đường Tam Tạng nhìn Chu Diễm Bồng, khẽ nhủ mảy, đối với thể nào trừng phạt nàng, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ đến biện pháp gì tốt. Nếu như đổi thành một cái thật * bắt cóc không chuyện ác nào không làm yêu quái, để cho Tôn Ngộ Không một giây gõ chết cũng không tính.

Hiện tại ở nhà này hóa là một nữ không nói, dường như vẫn cùng Thiên Đình giang bên trên, căn cứ địch nhân địch nhân liền là bằng hữu ý tưởng, dường như bọn họ còn đứng ở cùng trên một chiến tuyến.

"Lão gia, trong thôn nam nhân nghe nói yêu quái bắt, lúc này đều đuổi tới." Lúc này, một tên gia đình vội vã từ bên ngoài chạy vào, lớn tiếng nói.

Vừa dứt lời, giúp một tay trong nắm cái cuốc côn gỗ Sài Dao nam nhân liền từ bên ngoài tràn vào, lên tới 70 - 80, xuống đến mười lăm mười sáu tuổi, hoa lạp lạp thoáng cái xông tới.

"Cao Thái Công, nghe nói người mời pháp sư bắt được yêu quái kia, hiện tại ở nơi nào?"

"Là nàng, năm đó chính là cái này yêu quái bắt đi vợ ta."

"Được, quả nhiên bị bắt, đánh chết nàng! Đánh chết nàng!"

...

Mọi người vây quanh Đường Tam Tạng đám người, nhìn trên người đang đắp cà sa, bị trói chặt lấy Chu Diêm Bồng, trong mắt lửa giận sắp đem biến thành thực chất.

Ngay cả Đường Tam Tạng đều bị dọa cho giật mình, này Cao Lão Trang nam nhân đều đến đông đủ đi.

"Thánh Tăng nếu là từ bị không chịu Sát Sinh, liền để cho tự chúng ta để báo thù đi." Cao Thái Công đỡ tài cao tay, thanh âm hơi trầm xuống đạo.

Một bên mấy tên gia đình nắm thật chặt trong tay cây gậy, đã là nhao nhao muốn thử.

"Yêu nghiệt, xem ta diệt ngươi!" Lúc này, mọi người sau lưng truyền tới một đạo có chút âm thanh yếu ớt, mọi người tản ra, nhưng là kia sung mặt sung mũi Lưu Xuyên Phong nắm trong tay đến một cây không biết từ nơi nào nhặt được nhánh cây, có chút lão đạo về phía bên này vọt tới, coi là trường kiếm hướng Chu Diêm Bồng đâm tới.

"Cút!" Một đạo thanh thúy thanh âm vang lên, một cái màu hồng giày thêu liền in lại Lưu Xuyên Phong cầm, sau đó cái này mới từ trên cây rút xuống không lâu Thanh Phong quan Quan Chủ lại bay lên cách vách sân Ngô Đồng Thụ.

Mọi người đưa mắt từ treo ở trên cây Lưu Xuyên Phong trên người thu hồi, nhìn thu hồi chân, giang hai tay ra bảo hộ ở Chu Diêm Bồng trước người Cao Thúy Lan, đều là nuốt một bãi nước miếng.

Mà vốn là vây ở Đường Tam Tạng bên người các cô gái, lúc này cũng đều là bao vây Chu Diêm Bồng bên người, đưa nàng hộ ở sau lưng.

"Thúy Lan, ngươi này là vì sao?" Cao Thái Công cũng là cả kinh, có chút không vui vẻ nói.

"Cao gia Tam tiểu thư đã bị yêu quái mê tâm Khiếu, sợ rằng phải làm hại hương lý, trước tiên cần phải chế trụ hấn." Trong đám người không biết ai kêu một tiếng, lập tức liền có không ít người lên tiếng đồng ý, nắm tay trong gậy gộc, liền muốn trào tiến lên.

Đang lúc này, có một tên gia đình vội vã chạy vào, vừa chạy la lớn: "Phu nhân đến, phu nhân tới."

Mọi người hơi biến sắc mặt, cao Thái Công hỏi vội: "Là nhà nào phu nhân tới?"

Mọi người đều là mặt đầy ân cần nhìn về phía cái nhà kia đình.

"Đến, cũng tới..." Gia đình kia miệng to thở hổn hển, một tay chỉ cửa phương hướng, "Hơn nữa... Hơn nữa đều cầm dao bầu!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Này Cao Lão Trang có độc... Tên đồ đệ này không muốn

Loảng xoảng sắc loảng xoảng sắc một trận loạn hưởng, chúng trong tay người gậy gộc thoáng cái toàn bộ rơi xuống đất, vốn là còn kiêu căng phách lối các nam nhân, lúc này thần sắc trên mặt một cái so với một cái hốt hoảng, xoa xoa tay, cũng không biết làm như thế nào đứng là tốt.

Đường Tam Tạng tròn mắt há mồm nhìn một màn này, những nam nhân này đáng vẻ, thế nào giống như vậy bị nắm Dao lão bà ngăn ở một cái hẻm nhỏ phòng gọi đầu trong, lo lắng cho mình bảo bối khó giữ được bộ dáng.

Chẳng lẽ toàn bộ Cao Lão Trang nam nhân đều là thê quân nghiêm? Nay ở thời đại này thật đúng là hiếm thấy a.

"Cao Phàm Thu! Ngươi lần ra đây cho ta!" Một đạo có chút Thương lão, vẫn như cũ trung khí mùi phàn thanh âm từ một bên truyền tới.

Trong sân các nam nhân quét một chút nhường ra một con đường đến, một người có mái tóc thật cao buộc lên, trong tay xách căn (cái) chày cán bột đại nương ở một bang tuổi tác khác nhau nữ nhân vây quanh đi về phía trước, tư thế kia trang nghiêm một cái Đại Tỷ Đại.

Mà trước rất có uy nghiêm cao Thái Công, lúc này lại giống như là bị đập cái đuôi con chuột, mặt đầy vẻ kinh hoảng. Một bên các nam nhân co rút cái đầu, còn kém tìm một động chui vào, căn bản không dám ngẩng đầu.

Đại nương kia đi tới cao Thái Công trước mặt mới dừng lại, tay phải cầm chày cán bột tại tay trái trên lòng bàn tay một chút một chút gõ, mỗi một cái phảng phất cũng gõ đang lúc mọi người trong lòng.

Cao Thái Công nhìn đại nương kia, kiên trì đến cùng nhỏ giọng nói: "Phu nhân, làm sao ngươi tới, ngươi không phải nói hôm nay muốn muốn đi trấn trên đặt mua ít thứ ấy ư, thế nào nhanh như vậy thì trở lại?"

"Lão nương ta mới đi ra ngoài nửa ngày, ngươi đem nhà cũng cho hủy đi, còn dám hỏi lão nương tại sao trước thời gian trở lại?" Đại nương kia đưa tay trực tiếp bắt cao Thái Công lỗ tai, một cái liền hướng bên cạnh véo đi, tay hướng bên cạnh đồ sạch vách tường cùng nhà chỉ một cái, cực kỳ dừng mãi.

"Đau quá đau... Phu nhân, ngươi coi thường ta, lỗ tai ta cũng sắp xuống." Cao Thái Công bên cái đầu, mặt đầy vẻ thống khổ.

"Ngươi còn biết đau à? Đây chính là ngươi gọi tới pháp sư đi, lại dám công lấy sau lưng ta lấy một nửa nhà sản xuất ra mời pháp sư, tài cao cao hoàn, hai người các ngươi chân chó lần ra đây cho ta!" Đại nương kia trên tay lực đạo lại hơn phút, tức giận la lên.

Tài cao cùng cao hoàn về mặt đau khổ từ trong đám người đi ra, trực tiếp liền quỳ xuống, về mặt đau khổ nói: "Phu nhân, đây đều là lão gia phân phó chúng ta đi làm, chúng ta chẳng qua là làm theo, cái gì cũng không biết..."

Không chờ bọn hắn lời nói xong, đừng đừng hai tiếng, chày cán bột đã là ở hai người trên trán các gõ một chút, nhất thời sưng lên mang đến bọc lớn, hết lần này tới lần khác không dám tránh, nhìn rất là đáng thương.

"Các chị em, quản tốt các ngươi nhà mình vị kia, nếu không phục dạy dỗ mặc dù nói cho ta biết, ta đến giúp ngươi quản." Đại nương có chút nghiêng đầu, không lạnh không nhạt nói một câu.

Sau đó vốn chỉ là nhìn chúng nữ thoáng cái toàn bộ bạo động, rất nhanh thì từ trong đám người xách xuất từ nhà vị kia, nhéo lỗ tai, vặn eo đang lúc thịt mềm, vùng chày cán bột, lôi kéo giặt quần áo bản... Kèm theo các nam nhân tiếng kêu thảm thiết, bên trên diễn một màn toàn vũ hành, thiên về một bên chiến hướng thảm thiết hết sức.

Một bên Cao phủ gia đình lúc này toàn bộ quỳ xuống, nom nớp lo sợ, rất sợ sau một khắc kia chày cán bột liền rơi vào trên đầu mình.

Đường Tam Tạng dắt Ngao Tiểu Bạch thối lui đến Tôn Ngộ Không bên người, cũng có nhiều chút run sợ trong lòng, đám này nhìn nhu nhu nhược nhược nữ nhân, động thủ thật là kinh khủng. Hơn nữa hắn coi như là nhìn ra, giá cao Thái Công ở Cao phủ căn bản không có thực quyền, sợ rằng trước nói tốt một nửa Cao gia tài sản cũng được không khẩu nói sạo.

Thu thập chúng gia đình, Cao lão phu nhân đi tới trước, mặt đầy lo lắng nhìn Chu Diêm Bồng, "Bồng bồng, ngươi không sao chứ, bọn họ không bị thương ngươi đi?"

"Tiểu Tinh mà, ta không sao, làm rất khá, mấy năm nay ta quả nhiên không có uống phí thương ngươi." Chu Diêm Bồng rất là vui vẻ yên tâm gật đầu.

"Ngươi không việc gì, ta cứ yên tâm." Đại nương kia thở phào, trên mặt cuối cùng hiện ra một tia thẹn thùng.

Mà những thứ kia giải quyết nhà mình người kia các cô gái, cũng rồi rít vây tiến lên, mặt đầy lo lắng hỏi thăm Chu Diêm Bồng.

Nhìn như vậy đến, vị kia chừng năm mươi tuổi Tiểu Tinh mà đại nương là Chính Cung Hoàng Hậu, còn lại đều là hậu cung tần phi,

Ngược lại thật hơi có mấy phần hài hòa Crystal Palace ý tứ.

"Su phụ, này?" Tôn Ngộ Không cũng có chút xóc xếch, đưa đầu tới, hỏi nhỏ, không biết nên làm gì tốt.

"Tĩnh quan kỳ biến." Đường Tam Tạng nhẹ nói bốn chữ, thật ra thì hắn cũng không biết nên làm cái gì được, này xoay ngược lại tới quá đột ngột.

Vốn nên là khóc sụt sướt người bị hại, lúc này đem một bang đại nam nhân cả khóc sụt sướt, còn mặt đầy ân cần lo âu lên Chu Diêm Bồng đến, này nội dung cốt truyện, a, sợ đầu có đau một chút.

Chu Diêm Bồng trên người sợi dây bị Tiểu Tinh mà đại nương dùng đao cắt ra, nàng vòng vo một chút cổ tay, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, có chút đắc ý nói: "Thấy không, kia Lão Âm Côn nói cũng là nói dối, ta cũng không có cưỡng bách các nàng. Ta nhưng là rất có nguyên tắc, chưa bao giờ dùng sức mạnh vội vã cái loại này cấp thấp thủ đoạn, còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy cho các nàng tâm."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn ôm đầu gối xỏm ở trong sân các nam nhân, đột nhiên minh bạch bọn họ tại sao hận Chu Điem Bồng, không phải là bởi vì nàng đã từng cướp đi bọn họ nữ nhân, mà là bởi vì nàng cho các nàng áp đảo nam nhân trên quyền lợi.

Này có chút Mẩu Hệ xã hội ý tứ, hoàn toàn đem cái thời đại này nam tôn nữ ti tư tưởng lật đổ, trong nhà có cái cộp cái, những nam nhân này sống cũng không có bên ngoài nam nhân nhân nhả.

"Oa, là hòa thượng này ư, ngay cả điềm bồng đều không phải là đối thủ của hấn sao?"

"Vừa anh tuấn, lại lợi hại, thật tốt nghỉ (muốn) đụng ngã hấn a!"

"Mặc dù điềm bồng cũng rất tốt, nhưng là dựa leo cuối cùng không có nam nhân tốt dùng a."

"Đúng vậy, này đại mùa đông, ngay cả dựa leo cũng không có chứ, ngày hôm qua cái rắn một hồi liền tỉnh lại."

...

Không đợi Đường Tam Tạng nói chuyện, một bên mới vừa đối với (đúng) Chu Điem Bồng ân cần hỏi han bọn nữ tử ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, lại kỳ kỳ tra tra thảo luận mở.

Vừa mới còn một cước đạp bay Lưu Xuyên Phong Cao Thúy Lan cũng lần nữa chạy đến Đường Tam Tạng bên người, lại bắt đầu nói lấy thân báo đáp chuyện này.

Chu Điem Bồng trên mặt đắc ý biểu tình cứng đờ, môi run rẩy run rẩy, tức giận nói: "A a a! Hòa thượng, ngươi rốt cuộc cho bọn hấn thi cái gì Yêu Pháp!"

"Ta thật cái gì cũng không làm a." Đường Tam Tạng có chút vô tội buông tay một cái, đối với cái này nhiều chút không che đậy miệng nữ nhân, hấn là như vậy nổi da gà cả người.

Nếu sự tình đã diễn biến thành cái bộ dáng này, ngay cả cái gọi là người bị hại cũng không có ý kiến, hấn tự nhiên lười được (phải) đi làm cái gì nghiêm trị Chu Điem Bồng ăn như vậy lực không có kết quả tốt chuyện.

Bất quá, Đường Tam Tạng vẫn còn có chút nghi ngờ, nhìn Chu Điem Bồng hỏi "Ngươi đã nói không cần mạnh, ngươi tại sao còn muốn đem Tam tiểu thư giam giữ ở chỗ này?"

Một bên Cao Thúy Lan hai cái tay ôm lấy Đường Tam Tạng cánh tay, mặt đầy điềm đạm đáng yêu đạo: "Bởi vì ta cha muốn buộc ta gả cho đỡ khâu trong thành một cái Đại lão gia, lão đầu kia cũng hơn năm mươi tuổi, mập có thể dễ nắm cái ta. Ta không muốn gả, liền theo điềm bồng luyện võ công. Thánh Tăng, ngươi cứu, ta lấy thân báo đáp cho ngươi có được hay không."

Thiếu nữ dáng dấp thanh thuần khả ái, màu hồng nhu quần khó nén diễm mạn đáng người, lược tề chỉnh tóc rất có con gái rượu cảm giác, ôm Đường Tam Tạng cánh tay bắt đầu làm nũng càng làm cho người khó mà cự tuyệt.

Cũng may Đường Tam Tạng đối với phương diện này vẫn đủ có kinh nghiệm, bất động thanh sắc rút tay về cánh tay, mỉm cười nói: "Thì ra là như vậy, kia bản tăng không có vấn đề, hôm nay nhiều có hiểu lầm cùng đắc tội, thầy trò chúng ta ba người lúc đó sau khi từ biệt."

Nói xong hướng về phía Tôn Ngộ Không dùng mắt ra hiệu, dắt Ngao Tiểu Bạch tay liền hướng viện môn phương hướng đi tới.

Đùa a, này Cao Lão Trang có độc, nếu là cưới Cao Thúy Lan, muốn là lúc sau ngày ngày nắm chà cán bột tát hấn, mặt trên còn có cái sức chiến đấu kinh khủng mẹ vợ, đó cũng không liền nhục nhả.

Này Nhị Đồ Đề không muốn, lấy Hậu Thiên ngày khích bác bọn họ và hải quan hệ thầy trò vậy coi như không dễ chơi, hơn nữa, người này rất nhiều công lược Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch khả năng.

Đúng đây mới là trọng điềm!

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Người phụ trách xinh đẹp như hoa, ta phụ trách...

Đường Tam Tạng dắt Ngao Tiểu Bạch xoay người rời đi, để cho mọi người đều là sững sờ, những thứ kia hoài xuân các cô gái chợt phát ra từng tiếng bi thương gào thét bi thương.

"Thánh Tăng, chẳng lẽ ngươi cứ như vậy vứt bỏ ta sao?"

"Vừa thấy Đường Tăng làm suốt đời, Thanh Đăng Cổ Phật bạn cả đời."

"Sau này cô độc tịch tịch đêm, ta nên như thế nào mới có thể trấn an viên này đã từng xao động tâm."

...

Đường Tam Tạng không nhìn những thứ ngổn ngang kia lời nói, cho đến đi ra lượng nặng sân lúc này mới thở phào một cái, có Chu Diêm Bồng ở, kia cái gì huyện thành Đại lão gia cũng không cần lo lắng, cho nên cái này việc vỡ vụn cũng không cần hấn quản.

"Sư phụ, chúng ta lúc này đi?" Tôn Ngộ Không đi tới Đường Tam Tạng bên người.

"Đúng vậy, sư phụ, chúng ta còn không có bắt được tiền đầu." Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, lúc này đã hoàn toàn hóa thân Tiểu Tài Mè.

Đường Tam Tạng cười sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, "Không việc gì, bằng chúng ta bản lĩnh, kiếm ít tiền còn chưa phải là chuyện nhỏ à. Chúng ta cái này thì ra Cao Lão Trang đi, thừa dịp sắc trời còn sớm, chạy tới tới thôn trấn đi tá túc."

"Này, hòa thượng kia." Lúc này, Chu Diêm Bồng thanh âm từ phía sau lưng truyền tới.

Không đợi Đường Tam Tạng quay đầu, một đạo nhân ảnh đã là rơi vào phía sau hắn, hơn nữa rất tự nhiên nắm tay khoác lên trên vai hắn, sau đó một cái kéo tới trong ngực nàng.

Thật là mềm thật thoải mái.

Đây là Đường Tam Tạng cảm giác đầu tiên, ô kia, không đúng! Làm sao lại như vậy bị Chu Diêm Bồng kéo tới trong ngực nàng.

Tôn Ngộ Không nhìn ôm Đường Tam Tạng Chu Diêm Bồng, cũng ngăn người một chút, chợt cả giận: "Ngươi làm gì, buông hắn ra!"

"Ngươi khẩn trương như vậy làm gì? Ta lại không ăn hắn, hỏi mấy vấn đề liền có thể." Chu Diêm Bồng lơ đãng khoát khoát tay, lại vừa là cười híp mắt nhìn Tôn Ngộ Không, "Chẳng lẽ, ngươi thích hắn?"

"Ai thích hắn!" Tôn Ngộ Không hơi sững sờ, đem mặt hướng bên cạnh lác một cái, "Ta mới không phải thích hắn."

"Không thích thì thôi, ta đây cho phép ngươi yêu thích ta nha." Chu Diêm Bồng có chút cao hứng nói, sau đó lác lư còn bị nàng một cái theo như ở trước ngực Đường Tam Tạng, "Này, hòa thượng, các ngươi đây là đi đâu? Ngươi đem Tôn Ngộ Không thả ra, còn mang theo cái này tiểu long nhân, không sợ bị Thiên Đình đuổi giết sao?"

"A, hô hấp có chút khó khăn..." Đường Tam Tạng vội vàng lấy ra Chu Diêm Bồng dựng trên vai tay, lui về phía sau một bước, lần nữa đứng thẳng người, lại như vậy ứng phó không kịp đất bị cưỡng ép phát một lớp phúc lợi.

Mặc dù hấn đối với (đúng) Chu Diêm Bồng cái này đối với (đúng) nam nhân không có cảm giác nữ nhân không có cảm giác gì, bất quá nam nhân bình thường một chút phản ứng bình thường vẫn sẽ có, sắc mặt không khỏi đỏ một chút.

"Chúng ta phải đi Tây Thiên Thủ Kinh, hơn nữa sư phụ mới không sợ đầu rồi, những thần kia tiên cùng yêu quái cũng không đánh lại sư phụ cùng Sư Tỷ." Một bên Ngao Tiểu Bạch lên tiếng nói, còn phát phát quả đấm nhỏ: "Chờ ta biến hóa lợi hại, liền để ta làm bảo vệ sư phụ."

"Tiểu Long Nữ, ngươi thật là đáng yêu đây." Chu Diêm Bồng tay hướng Ngao Tiểu Bạch với tới, Ngao Tiểu Bạch thoáng cái liền co đến Đường Tam Tạng sau lưng.

Đường Tam Tạng giơ tay lên ngừng còn muốn về phía trước cộ tới Chu Diêm Bồng, khẽ nhú mày nói: "Chúng ta này liền rời đi Cao Lão Trang, ngươi còn muốn làm gì?"

"Ho khan một cái, cái gì đó, thật ra thì ta ở chỗ này cũng thật buồn chán, cho nên liền miễn cưỡng quyết định với các ngươi cùng đi Tây Thiên lấy vật gì phá trải qua đi." Chu Diêm Bồng dừng bước, ho khan hai tiếng nói, trên mặt thì cũng chẳng có gì vẻ lúng túng.

"Không muốn, chúng ta mới không cần với ngươi cùng lên đường." Không đợi Đường Tam Tạng nói chuyện, một bên Tôn Ngộ Không đã là quả quyết cự tuyệt nói.

Chu Diêm Bồng không để ý đến Tôn Ngộ Không lời nói, nhìn Đường Tam Tạng tiếp tục nói: "Dẫn ta lên đường rất nhiều chỗ tốt a, ngươi xem, ngươi phụ trách xinh đẹp như hoa đất hấp dẫn đàn bà và Nữ Yêu Tinh, mà ta tới phụ trách công lược bọn họ, như vậy ta liền có thể thành lập được một cái to lớn hậu cung, đây chính là ta mơ mộng a."

"Ngươi trong lời này, ta một chút cũng không có nghe được rất tốt với ta nơi." Đường Tam Tạng liếc một cái, đây không phải là bắt hắn * sau đó nàng

bên trên ấy ư, chỗ tốt tất cả đều nàng.

Chu Diễm Bồng lúng túng cười một tiếng,

Cau mày quần quít một hồi lâu, cắn răng một cái, vỗ ngực nói: "Ta đây cho phép ngươi yêu thích ta, như thế nào đây? Ngươi nhưng là ta thứ nhất cho phép ngươi yêu thích ta nam nhân, lúc trước chỉ cần dám đối với ta lộ ra một chút xú kỳ quái ý tứ thần tiên đều bị ta cắt đứt chân."

"Ta tại sao phải thích ngươi." Đường Tam Tạng không nhìn kia sóng mãnh liệt cảnh tượng, có chút không nói gì nhìn Chu Diễm Bồng.

"Nếu như ngươi thành công để cho ta thích bên trên ngươi, ta đây hậu cung khỏi không phải là ngươi hậu cung, chuyện này tính thế nào cũng là ngươi có lợi a. Coi như sau này ngươi nghĩ đối với ta đánh lên ban đêm a, còn là cái gì giới hạn a, ta nhiều nhất phản kháng một chút, cũng sẽ không đánh chết ngươi." Chu Diễm Bồng mặt đầy nhượng bộ hy sinh to lớn biểu tình.

Nhìn Chu Diễm Bồng biểu tình, Đường Tam Tạng đều cảm thấy tốt như chính mình kiếm bội, bất quá lời này nghe thế nào quen tai như vậy a, thật giống như đoạn thời gian trước ở người nào vậy trong môi vừa nghe qua.

Lý nghi Mẫn kia chân chân thiết thiết một tòa hậu cung cũng không có thể làm cho Đường Tam Tạng động tâm, Chu Diễm Bồng người này vẽ một bánh nướng sẽ tới trước mặt hân thoáng qua, một chút sức hấp dẫn cũng không có được không!

"Chu Diễm Bồng, ngươi là heo ấy ư, thế nào ngay cả lời như vậy cũng nói được!" Một bên Tôn Ngộ Không mặt đầy khinh bỉ nói.

Đường Tam Tạng lắc lắc đầu nói: "Múa vô ích không đồng ý, ta đây cũng không có biện pháp. Ngươi muốn đi nơi nào hoàn toàn có thể chính mình đi a, lấy ngươi trận pháp thành tựu, muốn phá vỡ Cao Lão Trang bên ngoài đạo kia trận pháp hẳn không phải là vấn đề chứ?"

"Kia Phá Trận pháp dĩ nhiên là không ngăn được ta." Chu Diễm Bồng khoát khoát tay, lại vừa là ngượng ngùng cười nói: "Bất quá là năm đó ta đánh ra Thiên Đình, bị chút thương, thực lực và năng không sai biệt lắm mất không ít, nếu như bị đám kia không biết xấu hổ gia hỏa cùng tiến lên bắt đi lời nói, há chẳng phải là quá xuống mặt mũi."

"Đáng đời." Một bên Tôn Ngộ Không không chút lưu tình nói.

Chu Diễm Bồng liếc một cái: "Cát, ngươi còn chưa phải là không sai biệt lắm, liền ngươi bây giờ bị phong ấn thực lực, tùy tiện mạng đến Thiên Tiên cũng có thể đem ngươi tóm lại, cho nên mới đi theo này bên cạnh hẳn chứ?"

"Ta mới không phải đây!" Tôn Ngộ Không sắc mặt một xui xẻo, cá giận: "Ta Tôn Ngộ Không tri ân đồ báo, niệm tình hắn đem ta từ Ngũ Hành Sơn xuống cứu ra, cho nên bảo vệ hắn đi Tây Thiên Thủ Kinh, chờ đến Tây Thiên lúc, liền thanh toán xong."

Đường Tam Tạng nhìn hai cái ồn ào đất sắp đánh nữ nhân, cảm giác sọ đầu có đau một chút, giơ tay lên tỏ ý hai người trước an tĩnh một chút, nhìn Chu Diễm Bồng nói: "Ngươi đã biết múa vô ích bị phong ấn, ngươi cũng đã biết là người phương nào nên làm? Đây Phong Ấn phải nên làm như thế nào rồi?"

Hắn trận pháp thành tựu có hạn, mặc dù đang trong sách xem qua tương tự Ngũ Hành Trận pháp, nhưng cụ thể như thế nào thao tác, trong sách viết cũng không tỉ mỉ, không biết còn có thể hay không thể dùng Thụ Tâm cách làm, nếu như Chu Diễm Bồng biết nói cái gì, kia ngược lại cũng không phải toàn bộ chỗ vô dụng người đầu.

Tôn Ngộ Không nghe này cũng là nhìn về phía Chu Diễm Bồng, đối với mở ra phong ấn khôi phục thực lực chuyện này, nàng vẫn là hết sức để ý, ở lại Đường Tam Tạng bên người thứ nhất là là báo ân, thứ hai là vì cời ra trên người Phong Ấn.

"Không biết, Phong Ấn người thực lực ở trên ta, ta cũng không nhìn thấy trên người nàng Phong Ấn." Chu Diễm Bồng rất ngay thẳng đất lắc đầu một cái, thấy Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không trong mắt tất cả có vẻ thất vọng, lại vừa là nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, trên người nàng Phong Ấn đã cời ra một tấm chứ? Nếu như có người có thể nói ra đó là cái gì trận pháp lời nói, nói không chừng ta là có thể cời ra."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: 9 diệp vây khốn Cao Lão Trang

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không con mắt đều là sáng lên, Chu Diễm Bồng ở trận pháp nhất đạo thành tựu quả nhiên không bình thường.

"Ngươi xem đây là cái gì trận pháp? Phải như thế nào mới có thể cời ra?" Đường Tam Tạng từ một bên nhặt một cành cây khô, trên đất bòn vẽ một cái

vòng tròn, phân biệt ngọn bên trên màu sắc, nhìn Chu Diễm Bồng hỏi.

"Đây không phải là cái Ngũ Hành diên đảo trận ấy ư, muốn cởi bỏ rất đơn giản, chỉ cần tụ tập đầy đủ năm viên thuộc tính ngũ hành Yêu Hạch, sau đó..." Sau đó Chu Diễm Bồng liền dừng lại, cười tủm tỉm nhìn Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không, "Sau đó làm gì, chờ trên đường từ từ rồi hãy nói, ngược lại cũng phải trước thu góp Ngũ Hành Yêu Hạch, loại này trận pháp nhỏ với ta mà nói không nên quá đơn giản."

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không đều là sừng sờ, người này mặt ngoài nhìn qua hi hi ha ha, thần kinh không ổn định, thô bỉ đại thúc phụ thể, nhưng kỳ thật xấu bụng trình độ cũng không chút nào thấp a.

Bất quá năng này tiêu thể hiện tài năng, thật đúng là đem Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không giao động.

Đường Tam Tạng suy nghĩ kỹ một chút, mặc dù người này miệng dơ một chút, chuyện thù địch năng lực cấp năm sao, còn có đem Ma Trảo đưa về phía Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch khuynh hướng.

Bất quá có như vậy một vị giỏi trận pháp học trò ở bên người, không chỉ có thể giải quyết Tôn Ngộ Không Phong Ấn vấn đề, sau này đụng phải cái gì không thể dựa vào quả đấm giải quyết trận pháp loại đồ vật, cũng là một người giúp.

Đường Tam Tạng cũng không phải không quả quyết người, mang theo Chu Diễm Bồng lên đường lợi nhiều hơn hại, ngược lại hắn cũng không muốn Tây Hành trên đường cầu kết nữ yêu trách, cho nên nhìn Chu Diễm Bồng nói: "Kia ta và người ngựa bài, chúng ta dọc theo con đường này đã dẫn đến chùng mây tốp thiên binh thiên tướng, mặc dù là đi Tây Thiên Thủ Kinh, bất quá Tây Thiên bên kia hắn là đòi không tới cứu Binh, người nếu là theo chúng ta đồng hành lời nói, nhưng thật ra là một món rất nguy hiểm chuyện."

"Ta biết a, bên ngoài bây giờ thì có một nhóm đầu ròi, phỏng chừng đều là các người trước phá vỡ Cao Lão Trang trận pháp lúc kinh động." Chu Diễm Bồng gật đầu một cái, tay vung lên, một chiếc gương như vậy bán trong suốt màn ảnh liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trong gương hình ảnh là Cao Lão Trang bên ngoài giữa không trung, chín mặc đủ loại chiến giáp người tuổi trẻ đứng ở đụn mây, nắm trong tay đến đao thương kiếm kích đẳng binh khí, chính sắc mặt ngưng trọng đất nói gì đó, phía sau bọn họ là mấy trăm kim giáp Thiên Binh, tay cầm binh khí, nghiêm túc mà đợi.

"Cửu Diệu, năm đó ta một gây một người gia hỏa." Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn, bĩu môi một cái, có chút khinh thường nói.

"Bây giờ chỗ này bên tùy tiện một cái cũng có thể cùng người đánh hơn trăm hiệp." Chu Diễm Bồng cũng không chút lưu tình vạch trần năng vết sẹo, sau đó có chút kiêu ngạo nói: "Mấy cái này năm đó chẳng qua chỉ là ta sổ sách xuống Thiên Tướng, như thế nào bài binh bố trận cũng đều là ta dạy đây."

"Bọn họ không phải là tới bắt người sao?" Một bên Ngao Tiểu Bạch mặt đầy đơn thuần hỏi.

Đường Tam Tạng nhìn biểu tình cứng đờ Chu Diễm Bồng, quả nhiên là đồng ngôn vô kỳ trí mạng nhất.

"Vậy làm sao bây giờ? Đánh ra, hay là ở nơi này lại tránh một hồi?" Thấy Chu Diễm Bồng cắt biết, Tôn Ngộ Không biểu tình cũng đẹp mắt rất nhiều, nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

Đánh ra ngược lại không thành vấn đề, Cửu Diệu cũng liền Địa Tiên thực lực, Đường Tam Tạng một quyền có thể giết chết một cái. Bất quá Tôn Ngộ Không để cho hắn tận lực không muốn ở thiên đình thần tiên trước mặt biểu diễn võ lực, dựa vào Tôn Ngộ Không cùng Chu Diễm Bồng hai người cũng có chút khó khăn.

"Các người chỉ phải đáp ứng để cho ta cùng lên đường, đám người này quán ở trên người của ta, coi như ta Đầu Danh Trạng đi, hơn nữa ta cũng có thể giống như các nàng kêu sư phụ người." Chu Diễm Bồng nhìn Đường Tam Tạng, chụp vỗ ngực nói, nếu như đổi thành người đàn ông lời nói, ngược lại rất có khí khái đàn ông, bây giờ mà, có chút chói mắt.

Đường Tam Tạng vốn là dự định nhận lấy năng, lúc này thấy Tôn Ngộ Không cũng không có quá mức kháng cự ý tứ, căn cứ vật tẫn kỳ dụng ý tứ, liền gật đầu nói: "Được, bất quá người có cái gì lui phe địch pháp?"

"Hi hi, sư phụ, cái biện pháp này mà rất đơn giản, đem bọn họ tiến cử Cao Lão Trang, sau đó chúng ta đi ra ngoài đem trận pháp đóng một cái, bọn họ không phải không ra được à." Chu Diễm Bồng ngược lại kêu Tự Nhiên, cười hi hi có đi tới trước, muốn câu Đường Tam Tạng bả vai, một bộ muốn trước làm quen ý tứ.

"Đóng lại trận pháp? Chẳng lẽ người đã khống chế Cao Lão Trang bên ngoài trận pháp kia?" Đối với cái này cái hoàn toàn không có đem mình làm nữ nhân gia hỏa,

Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút không nói bên bên bả vai, bất quá dường như bị phát phát phúc lợi, thật ra thì cũng không phải là cái gì khó mà tiếp nhận chuyện chứ sao.

"Cái này há, đợi một hồi người cũng biết." Chưa thành công ngồi Đường Tam Tạng bả vai, Chu Diễm Bồng cũng không ở ý.

Lúc này phía sau truyền một loạt tiếng bước chân, trước trong sân Cao Lão Trang thôn dân lúc này tất cả đi ra, thần sắc khác nhau mà nhìn Đường Tam Tạng đám người.

Chu Diễm Bồng xoay người, nhìn mọi người, rất là tự nhiên đất khoát tay một cái nói: "Chúng nữ nhân, ta hiện ngày liền đi, các người phải nhiều suy nghĩ

nhiều ta nha."

Chúng nữ đều là lộ ra thần sắc không muốn, cũng không thiếu đã là len lén lau chùi thu hút lệ, trong lúc nhất thời bầu không khí trở nên rất là ưu thương.

Mà ngược lại, chúng nam lúc này trên mặt vui mừng như thế nào cũng không che giấu được, từng gương mặt một bên trên đều viết: Ngươi nhanh lên chút đi. Muốn không lo lắng bị nhà mình vợ thu thập, lúc này sợ rằng đều phải hưng phấn kêu thành tiếng.

Chu Diễm Bồng lắc bả vai đi lên phía trước, một cái ôm chầm Cao Thúy Lan, đưa ngón tay ra quất đi khóe mắt nàng nước mắt, cung chịu nói: "Khóc cái gì, ta dạy cho ngươi kia Tu Tiên phương pháp thật tốt tu luyện, nếu là cảm thấy khổ cực không luyện cũng được, ngược lại có ta ở đây, cũng không ai dám khi dễ ngươi."

Cao Thúy Lan biết trứ chủy ba, gạt đầu một cái, lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Không được, ta muốn luyện, ta cũng muốn biến thành tiên nữ, sau đó gả cho Thánh Tăng."

Đường Tam Tạng yên lặng xoay người, tiểu cô nương này làm sao lại như vậy nhận thức vừa thấy đã yêu từ lý đầu rồi, cái gọi là vừa thấy đã yêu, không phải là thấy sắc này lòng tham mà, có chút sốt ruột.

"Cật lý bá ngoại gia hòa." Chu Diễm Bồng đưa tay bóp bóp nàng mũi, có chút tức giận lắc đầu một cái, lại vừa là đưa tay ôm một cái Tiểu Tinh mà đại nương, ở bên tai nàng nhẹ giọng nói mấy câu.

"Được, không cần đưa, đợi một hồi ai về nhà này, đóng cửa lại cửa sổ, cũng chia ra môn, ta lúc này đi." Chu Diễm Bồng buông ra Tiểu Tinh mà, hướng cửa đi tới.

Chúng nam nụ cười trên mặt đã không ức chế được, nắm thật chặt hai tay, trên mặt nổi gân xanh, bị áp chế bốn mươi năm, rốt cuộc chờ đến xoay mình cơ hội sao! Bốn mươi năm tới nữ tôn nam Tỉ lịch sử, ở Chu Diễm Bồng sau khi rời khỏi, liền không nữa tiếp tục!

"Đứng, ta còn sẽ trở lại." Đi tới cửa Chu Diễm Bồng đột nhiên dừng bước, chậm rãi xoay người, nhìn nụ cười trên mặt ngưng trệ chúng nam, khẽ mỉm cười, "Cho nên, ta không có ở đây lời nói, hết thấy như cũ."

Nói xong lời này, không có xen vào nữa những thứ kia mừng đến chảy nước mắt nữ tử cùng lại lần nữa rơi vào hầm băng các nam nhân, cười ha ha đến với Đường Tam Tạng bọn họ đi ra cửa đi.

"Sư phụ, bọn họ tại sao vừa khóc vừa cười?" Ngao Tiểu Bạch dắt Đường Tam Tạng tay, có chút không hiểu hỏi.

"Nói như thế nào đây, giống như ta mua cho ngươi một chuỗi Băng Đường Hồ Lô, sau đó ngươi muốn lúc cần sau khi, lại bị sự tỷ của ngươi cướp đi, bọn họ cũng không sai biệt lắm cảm giác này đi." Đường Tam Tạng suy nghĩ một chút nói.

"Sư phụ kia tình nguyện không phải cho ta mua đây." Ngao Tiểu Bạch mặt đầy ủy khuất, thật giống như thật bị cướp đi một cây Băng Đường Hồ Lô.

Đường Tam Tạng cười cười, cái này hình dung hẳn thật thích hợp đi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Có muốn hay không như vậy không theo bộ sách võ thuật xuất bản

Một nhóm bốn người ra Cao phủ, hướng cửa thôn phương hướng đi tới, mặc dù Chu Diễm Bồng không có nói rõ ràng rốt cuộc muốn làm gì, bất quá nhìn lòng tin nàng tràn đầy đáng vẻ, cũng sẽ không quá bất hợp lý.

Ngoài thôn bao trùm trận pháp là trong suốt, Đường Tam Tạng không có Pháp Lực, cho nên không cảm ứng được, bất quá hẳn liếc mắt liền thấy giữa không trung lơ lửng những Thiên Tướng đó cùng kim giáp Thiên Binh.

Mặc Hồng Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử... Chín loại màu sắc khôi giáp Cửu Diệu Thiên Tướng, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, so với cầu vồng còn chói mắt.

"Thế nào thần tiên đều thích tới một bộ này a, chẳng lẽ xuyên như thế quần áo liền không phân biệt được bọn họ ai là ai?" Đường Tam Tạng nghĩ đến trước Ngũ Đức Tinh Quân, không nhịn ở trong lòng yên lặng nhổ nước bọt một câu, cũng còn khá này chín vị nhìn không quá giống nhau, nếu tới cái chín

bào thai lời nói, đó thật đúng là lợi hại.

Lúc này kia Cửu Diệu Tinh quân dẫn mấy trăm kim giáp Thiên Binh, cũng nhìn Đường Tam Tạng đám người bọn họ, thấy Tôn Ngộ Không lúc đều là cả kinh, nhìn một chút Đường Tam Tạng lộ ra mấy phần vẻ nghi hoặc, bất quá ánh mắt nhiều hơn rơi vào Ngao Tiểu Bạch trên người, trong mắt đều có vẻ tham lam.

Cửu Diệu Tinh quân ở giữa một người mặc áo giáp màu bạc Tham Lang Tinh Quân tiến lên một bước, hướng về phía Chu Diêm Bồng chấp tay nói: "Nguyên soái, nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ, hôm nay huynh đệ chúng ta phụng mệnh trước tới bắt xong trận người, mong rằng nguyên soái không nên nhúng tay, để tránh thuộc hạ khó làm."

Đường Tam Tạng khẽ nhún mày, xem ra đối với viên long châu kia, Ngọc Đế là nhất định phải được, mâu thuẫn này vô giải. Bất quá Ngọc Đế đã là thánh nhân, tại sao còn nghĩ đến Chân Long tinh phách đầu rồi, thật đúng là không hiểu nổi.

Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, biến sắc, giống như là không có nghe biết Tham Lang Tinh Quân lời nói, biểu tình có chút khoa trương la lên: "Oa, thật là nhiều người a, chúng ta hay là từ dưới đất chạy ra ngoài đi!"

Chu Diêm Bồng vừa nói, không riêng gì Cửu Diệu Tinh quân cùng kia mấy trăm kim giáp Thiên Binh sửng sốt, ngay cả Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Ngao Tiểu Bạch cũng đồng loạt nhìn về phía nàng, nếu là thật dự định từ dưới đất chạy ra ngoài, không cần phải chạy đến ngay trước các nàng mặt nói đi.

Hơn nữa trận pháp này nhưng là người ta, đi ra ngoài có hơi phiền toái, nhưng đối phương đi vào nhưng là không có nửa điểm hiệu quả phòng ngự, như vậy một kẻ, còn không trực tiếp đem đối phương kích thích đất chen nhau lên.

Cái gì đáng tin a, nữ nhân này thật là một chút xú đáng tin cũng không có!

Bất quá không đợi Đường Tam Tạng bọn họ nói chuyện, Chu Diêm Bồng nhấc tay một cái, một mặt nửa thước dài màu bạc Trận Kỳ xuất hiện ở trong tay nàng, nhẹ nhàng vung lên, một đạo nhu hòa bạch quang liền đem bốn người một con ngựa hoàn toàn bao trùm, mọi người tại chỗ biến mất.

"Phép khích tướng phối hợp ân thân trận pháp, này chín người đầu không tốt lắm sứ, khẳng định mang binh một tia ý thức xông vào." Chu Diêm Bồng nhìn ba người dương dương đắc ý đạo, sau đó tỏ ý mọi người hướng bên phải đi tới.

Cửu Diệu Tinh quân dẫn năm trăm Thiên Binh, phụng mệnh tới trấn áp Phá Trận người. Ở trước khi lên đường, chúng tinh quân còn nhận được mật lệnh, nếu như gặp phải Tiểu Long Nữ, đòi hỏi thứ nhất liền đem kỳ bắt xoay chuyển trời đất đình, sau khi chuyển thành công được Thiên Nguyên Tiên Đan một viên.

Thiên Nguyên Tiên Đan có thể đề cao Địa Tiên lên cấp Thiên Tiên tỷ lệ, có thể nói trọng thưởng, mặc dù không biết kia Tiểu Long Nữ rốt cuộc có chỗ đặc thù gì, bất quá phần thưởng này đã đầy đủ để cho Cửu Diệu Tinh quân liều mạng.

Tiểu Long Nữ bộ dáng trước mọi người liền nhớ, không nghĩ tới đảo mắt liền đụng phải, hơn nữa còn bị vây ở trong trận pháp, chúng tinh quân Tự Nhiên mừng rỡ.

Bất quá không nghĩ tới Chu Diêm Bồng không nói hai lời, cuối cùng mang theo Đường Tam Tạng đám người biến mất, mọi người không khỏi mặt đều biến sắc.

"Đại ca, nguyên soái sẽ không thật mang của bọn hắn từ dưới đất chuồn chứ?" Một bên thân hình cao lớn Vũ Khúc Tinh Quân trừng hai mắt nhìn bốn phía, có chút hốt hoảng nói.

"Cái gì nguyên soái, nàng bây giờ chẳng qua chỉ là Thiên Đình đào phạm, năm đó ở Tứ Đại Thiên Vương dưới sự liên thủ bị thương nặng, thực lực ngay cả chúng ta cũng không sánh nổi, căn bản không có thể có thể phá ra Phong Ấn trận pháp. Chỉ cần chúng ta chen nhau lên, tuyệt đối có thể đưa bọn họ nhất cử bắt lại." Vóc người thon gầy Văn Khúc Tinh Quân cười lạnh nói, giọng có chút âm nhu.

"Phi, này câu tử văn đề, năm đó ta liền nhìn ra hắn ngày ngày thổi phồng lão nương không yên lòng, khẳng định chính là chỗ này gia hỏa ở lão nương ngũ Thường Nga thời điểm mật báo,

Nếu không sao có thể ở trên giường bị bắt tại trận!" Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn Văn Khúc Tinh Quân nói giận mắ, rất nhiều rút ra Cửu Xi Đình Ba liền xông lên giết chết ý hắn.

Đường Tam Tạng dở khóc dở cười đưa ra một cái đầu ngón tay dè dặt nàng cái trán, để tránh nàng đem nguyên là kế hoạch lật đổ, ngũ Thường Nga còn lẽ thẳng khí hùng mà, người này nào đường về cùng người khác thật đúng là có nhiều chút không quá giống nhau a.

Chu Diêm Bồng không tránh thoát, đầu một bên, trực tiếp cắn Đường Tam Tạng ngón tay, mài răng nhìn giữa không trung Văn Khúc Tinh Quân.

"Hí! Ngươi chúc chó a." Đường Tam Tạng hít vào một hơi, thoáng cái rút tay về chỉ, thuận đường phần thưởng nàng một cái hạt dẻ. Mặc dù không về phần bị nàng cắn bẻ da, bất quá trên ngón tay một vòng dấu răng, vẫn có chút đau.

"A... Thật là đau." Chu Diêm Bồng sáng bóng cái trán nhất thời xuất hiện một cái điểm đỏ, nghe răng trợn mắt đất che cái trán.

"Đáng đánh." Tôn Ngộ Không ở một bên nhìn có chút hả hê nói.

Mà kia Tham Lang Tinh Quân do dự một chút, chính là phát tay nói: "Được, liền nghe Bát Đệ, chúng Thiên Binh nghe lệnh, theo ta vào trận, bắt Tiểu Long Nữ người, trọng thưởng!"

Cửu Diệu Tinh quân trong tay các xuất hiện một đạo Trận Kỳ, chín đạo nhức mắt Ngân Quang từ Trận Kỳ bên trong lao ra, sau đó ở đó đền thờ trước hội tụ thành một chút, một đạo mắt trần có thể thấy hình tròn trống rỗng liền xuất hiện.

"Bây giờ liền đi sao?" Đường Tam Tạng nhìn kia trống rỗng, hỏi nhỏ. Này Cửu Diệu Tinh quân suy nghĩ quả nhiên cùng Chu Diêm Bồng nói không sai biệt lắm không tốt lắm sứ, này liền định chen nhau lên.

"Không cần phải gấp, chờ bọn hấn cũng đi vào lại nói." Chu Diêm Bồng cũng khôi phục bình thường, mặc dù nhìn về phía Văn Khúc Tinh Quân ánh mắt như cũ có chút bất thiện, bất quá cũng không trở thành bây giờ liền bạo tẩu.

"Bọn họ đi vào lại đem trận pháp đóng lại làm sao bây giờ? Nếu là Phá Trận lời nói động tĩnh cũng không nhỏ." Tôn Ngộ Không bữu môi một cái, đối với Chu Diêm Bồng kế hoạch cũng không coi trọng.

Chu Diêm Bồng thích một tiếng, cũng không có giải thích, chẳng qua là tùy ý chuyển lấy trong tay có khắc tinh mỹ đường vân màu bạc Trận Kỳ.

Tham Lang Tinh Quân ra lệnh một tiếng, dẫn năm trăm Thiên Binh trực tiếp từ trận pháp chỗ lỗ hồng tràn vào trận pháp, trận pháp lỗ hồng sau đó tắt.

Chín người các dẫn mấy chục kim giáp Thiên Binh, vung Trận Kỳ, xem bộ dáng là dự định lợi dụng trận pháp tìm ra Đường Tam Tạng vị trí bọn hấn, sau đó bắt bọn hấn lại.

"Các người nhìn, này chín hàng liền điểm này suy nghĩ. ." Chu Diêm Bồng có chút khinh bỉ nói, màu bạc Trận Kỳ vung lên, trước mặt trận pháp liền vô thanh vô tức xuất hiện một đạo lỗ hồng, hơn nữa ngay cả Cửu Diệu Tinh quân cũng không có phát hiện chút nào dị thường.

"Đi thôi." Chu Diêm Bồng tay vung lên, trước đi ra ngoài, Đường Tam Tạng bọn họ cũng vội vàng đuổi theo, cứ như vậy ở Cửu Diệu Tinh quân dưới mắt đi ra trận pháp.

"Chúng ta cứ như vậy lạng lẽ chạy trốn sao? Thật tốt chơi đùa a." Ngao Tiểu Bạch liếc mắt nhìn đã phân tán ra thiên binh thiên tướng, đã không có bắt đầu sợ hãi như vậy.

Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, trận pháp nhất đạo quả thật rất là kỳ diệu, như vậy thần không biết quỷ thấy đất chạy, tiết kiệm không ít đánh nhau công phu. Làm một người văn minh, thật ra thì hấn là không quá nguyện ý đánh nhau, nếu là quát y phục rách rưới còn được bản thân kẻ hở, học trò quát y phục rách rưới cũng phải hấn kẻ hở, hoàn toàn cố hết sức không có kết quả tốt sự tình.

"Lạng lẽ chạy trốn nơi nào thú vị, muốn như vậy mới phải chơi đùa." Chu Diêm Bồng cười hắc hắc, trong tay Trận Kỳ một hồi, bao phủ ở trên người mọi người bạch quang trong nháy mắt biến mất.

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch đều là sững sờ, bất quá không chờ bọn hấn nói chuyện, Chu Diêm Bồng đã là vẫy tay hướng về phía Cửu Diệu Tinh quân lớn tiếng la lên: "Uy uy uy! Đám ranh con! Lão nương ở chỗ này đây!"

"Mẹ nhà nó, có muốn hay không như vậy không theo bộ sách võ thuật xuất bài!" Đường Tam Tạng cũng không nhịn được bạo nổ thô tục.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Được rồi, cũng là người biết chơi

Chu Diêm Bồng này vung tay lên vừa gọi, trong nháy mắt liền đem Cửu Diệu Tinh quân cùng chúng Thiên Binh ánh mắt hấp dẫn tới, mọi người lại cách trong suốt trận pháp hồ nhìn.

Bất quá trước là Đường Tam Tạng bọn họ ở bên trong, chúng thiên binh thiên tướng ở bên ngoài, bây giờ đổi xuống.

"Chu Diêm Bồng, đầu óc người bị heo đá sao!" Tôn Ngộ Không tay tại trong tóc khê vỗ, Kim Cô Bồng đã là xuất hiện ở trong tay, nhìn về phía trong trận pháp thiên binh thiên tướng, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Ồ, bọn họ thế nào đi ra ngoài!" Vũ Khúc Tinh Quân mặt đầy khiếp sợ nói.

"Chúng ta cuối cùng không có cảm ứng được trận pháp có mây may ba động, không nghĩ tới Chu Diêm Bồng mặc dù thực lực đại giám, trận pháp thành tựu vẫn như cũ lợi hại." Cự Môn Tinh Quân sắc mặt ngưng trọng, trong mắt còn có kiêng kỵ sâu đậm về.

Văn Khúc Tinh Quân mặt coi thường cười lạnh nói: "Hừ, nữ nhân này vẫn cùng năm đó như thế cuồng vọng! Nếu như hần không nói tiếng nào tìm chúng ta sẽ phiền toái nhiều chút, hiện tại tại chính mình nhảy ra, còn thật sự cho rằng có thể phá ra trận pháp trận pháp này chính là hần. Năm đó cô ấy là như vậy lần áp chúng ta, hôm nay sẽ để cho nàng ném thử một chút loại tư vị này đi!"

Chu Diêm Bồng không để ý đến Tôn Ngộ Không lời nói, bước lên trước, ngẩng đầu nhìn trong trận pháp chúng tinh quân, khẽ nhíu mày nói: "Ta hỏi các ngươi, năm đó ta phân ra Thiên Đình, các ngươi không giúp ta cũng sẽ không nói, vì sao còn bỏ đá xuống giếng, chủ động xin đi bày trận pháp này đem ta mệt ở chỗ này? Các ngươi cứ như vậy muốn ta chết sao?"

"Chuyện này..." Chúng tinh quân nghe vậy, trên mặt đều có vẻ do dự, mi mắt hơi rũ, đại cũng không dám nhìn thẳng Chu Diêm Bồng.

Văn Khúc Tinh Quân tiến lên một bước, mặt đầy vẻ chán ghét mà nhìn Chu Diêm Bồng, "Chu Diêm Bồng, chuyện năm đó, tất cả bởi vì ngươi hành vi phóng đảng, Thiên Đình lên. Chúng ta Thiên Hà một bộ vì vậy hồ thẹn, tất cả hận không được đưa ngươi Thủ Nhận chi!"

Sao phá quân quân cũng cắn răng nói: "Đúng, hiện giờ Thiên Hữu nguyên soái chấp chương Thiên Hà, rất có kiến thụ, bất quá là năm đó ngươi làm ra cấp độ kia chuyện vô sỉ, là ta Thiên Hà một bộ lau không đi điểm nhơ, như không thể bắt ngươi tể cò, làm sao có thể trọng chấn ta Thiên Hà hùng vĩ!"

"Năm đó Ngọc Hoàng Đại Đế năm ngươi ngày xưa công, mới không có đưa ngươi đuổi tận giết tuyệt, nhưng nghiêm lệnh cấm chỉ ngươi bước ra trận pháp nửa bước. Hôm nay ngươi đã coi trận mà ra, nhất định phải đưa ngươi bắt trở về, Thiên Hà tể cò!" Văn Khúc Tinh Quân biểu hiện trên mặt đã vụn vụn, vừa dứt lời, thân hình thoát một cái, liền hóa thành một vệt kim quang hướng Chu Diêm Bồng phóng tới, trong tay xuất hiện một cây màu bạc Phán Quan Bút, trận pháp một trận ngọa nguậy, ở trước người hần xuất hiện một đạo lỗ hồng, đủ để cho hần thông qua.

Còn lại Tinh Quân thấy vậy, ánh mắt dần dần kiên định xuống hai, cũng dẫn hướng Chu Diêm Bồng bay tới, trong tay Trận Kỳ vung lên, trên trận pháp xuất hiện từng đạo lỗ hồng, sau một khắc liền có thể lao ra.

Đường Tam Tạng nhìn đột nhiên lâm vào yên lặng Chu Diêm Bồng bóng lưng, tâm lý khẽ thờ dài một cái, bị chính mình đã từng tín nhiệm tài bồi bộ hạ như vậy nhục mạ giễu cợt, còn phải tóm nàng tể cò, trong nội tâm nàng hần cảm thụ không được tốt cho lắm đi.

"Sư phụ, đợi một hồi ngươi che chở Tiểu Bạch đi trước, ta sẽ dẫn đến nàng đuổi theo." Tôn Ngộ Không nhìn Chu Diêm Bồng liếc mắt, nhẹ nói đạo, ngược lại không có tiếp tục bỏ dao. Kim Cô Bồng ở trong tay nàng vo ve run rẩy, giống như là có linh tính một dạng không phải là sợ hãi, càng giống như là hưng phấn, đối với (đúng) gần sắp đến chiến đấu hưng phấn.

"Ta nói, văn đế, năm đó ta đối đãi ngươi cũng không mỏng đi, ngươi thế nào đối với ta oán niệm sâu như vậy?" Yên lặng một hồi Chu Diêm Bồng lần nữa ngẩng đầu, nhìn trước vọt tới Văn Khúc Tinh Quân, cười ha ha, con mắt đột nhiên sáng lên, "Chẳng lẽ ngươi thích Thường Nga? Chặt chặt, nhất định là như vậy, cho nên ngươi tiện nhân kia phải đi mặt báo."

Đây là cái gì cùng cái gì đó? Căn bản không có chút nào khổ sở được không! Lúc này quan tâm lại là đối phương bát quái, hơn nữa một bộ mấy năm nay ta nghi ngờ chính là chỗ này một chút bộ dáng, nữ nhân này thật là không có thuốc nào cứu được! Đường Tam Tạng mặt đầy sinh không thể yêu, đột nhiên có chút hối hận mới vừa rồi cự tuyệt không đủ kiên định.

"Ngươi đừng hồ ngôn loạn ngữ, ta đối với (đúng) Thường Nga Tiên Tử tuyệt không ý đồ không an phận, ngươi chớ có ngậm máu phun người!" Văn Khúc Tinh Quân hơi đỏ mặt, ánh mắt lóe lên một vệt vẻ bối rối, giống như là bị lộ sạch Mao Công gà, cứng cổ la lên: "Ngươi đã bị trừ đi tiên tịch, bây giờ bất quá là một vô dụng yêu quái,

Chịu chết đi!" Hần một cái chân đã bước ra trận pháp, trong tay Phán Quan Bút bên trên Ngân Quang đại tác, giống như là nổi lên cái gì đại chiêu.

Chúng tinh quân cùng Thiên Bình cũng là tốc độ cực nhanh về phía ngoài trận vọt tới, trong tay pháp bảo Tiên Khí bên trên đã là có đủ loại ánh sáng ở tích tụ, xem ra là không tính đan đã độc đầu, Cửu Diệu liên thủ hơn nửa năm trăm Thiên Bình, chiến lực so với Ngũ Đức Tinh Quân không biết mạnh bao nhiêu.

"Sư phụ, Tiểu Bạch không chạy, ta muốn lưu lại giúp Sư Tỷ." Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, ánh mắt kiên định lác đầu một cái.

Đường Tam Tạng sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, nếu như Cửu Diệu thật liên thủ lời nói, vậy hần cũng chỉ có thể xuất thủ, hần cũng sẽ không để cho Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng hai người đoạn hậu.

"Được ngươi một cái Đại Đầu Quỷ a, cắt ngay cho lão nương trở về đi thôi!" Bất quá, đang lúc này, thủy tác dừng giả Chu Diêm Bồng thích một tiếng, nhìn Cửu Diệu cùng chúng Thiên Bình trên mặt không có phân nửa vẻ lo âu, nhấc tay một cái, màu bạc Trận Kỳ bên trên bạch quang chột lóe, vốn là trong suốt trận pháp chột lóe biến thành màu đỏ nhạt, kia chút trống rỗng cũng trong nháy mắt biến mất.

Oành! Một tiếng, trước lao ra Văn Khúc Tinh Quân phảng phất đụng vào một mặt trên vách tường, tám kia bởi vì cười gần vụn vụn mặt bị đè ép thành heo mặt, mũi cũng rơi vào đi, lộ ra bên ngoài trận pháp chân trái trực tiếp bị vụn vụn thành thẳng đứng góc độ, hần là dứt rồi.

Mà Phán Quan Bút bên trên sức thế đã lâu Ngân Quang cũng mất đi sự khổng chế, rơi ở trên trận pháp, không có thể xuyên thấu, mà là bắn ngược đến trên người hần, ầm ầm nổ tung.

Sau đó trước còn một bộ Thiên Lão Đại ta lão Nhị, ta muốn một chiêu tiễn người về tây thiên Văn Khúc Tinh Quân tự lấy càng nhanh chóng độ đảo bay trở về, trên đất đập ra một cái ba thước hố sâu, ở trong hố co quắp, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng phát không đầy đủ.

Liên tiếp trầm đục tiếng vang, những thứ kia không kịp chậm lại Tinh Quân cùng Thiên Binh, liên tiếp đụng vào màu đỏ nhạt trận pháp. Bởi vì gấp bội bắn ngược trận pháp hiệu quả, từng cái như sau giáo từ như vậy dán trận pháp rơi xuống đất, tiếng kêu rên liên hồi, cực kỳ thảm thiết.

Còn có một chút vận khí không tốt lắm, bởi vì đồng liêu ném ra pháp thuật bắn ngược, trực tiếp Bình Giải.

Ngay cả ngay cả Cửu Diệu Tinh quân cũng chỉ có hai cái động tác mau mau kịp thời dừng lại thân hình, còn lại tất cả đều đụng vào trận pháp, hơn nữa trận pháp bắn ngược là càng cao càng mạnh, cho nên mấy vị kia Tinh Quân tình trạng thảm hại hơn một ít, cũng nằm trên đất.

"Phốc xuy, sư phụ, bọn họ thế nào chính mình đụng vào đây!" Ngao Tiểu Bạch trực tiếp bật cười, tròn mắt nhìn một đôi mắt to, tràn đầy là tò mò cùng vẻ hưng phấn.

Đường Tam Tạng cũng ngăn người một chút, bất quá hần trước thấy Chu Điem Bồng huy động Trận Kỳ động tác, nhìn đi về phía trước Chu Điem Bồng, rất nhanh thì suy nghĩ ra là năng thao túng trận pháp, cười nói. Được rồi, hần thừa nhận, hay lại là Chu Điem Bồng biết chơi.

Trước nói khoác mà không biết ngược Văn Khúc Tinh Quân lúc này nằm ở trong hố gào thét bị thương, Cửu Diệu vẫn lấy làm hào Cửu Diệu Tinh trận lại làm trận phản bội, Cửu Diệu Tinh Quân Gia hơn năm 100 ngày Bình, lại bị Chu Điem Bồng phát tay bao vây trong trận.

Chu Điem Bồng đi tới trận pháp trước, nhìn chặt vật Cửu Diệu Tinh quân cùng các thiên binh thiên tướng cười nói: "Đám ranh con, năm đó trận pháp này là lão nương dạy các người vài, 40 năm trước lại dùng trận pháp này Phong Ân lão nương, còn thật sự cho rằng mấy năm nay là không phá nổi trận pháp này cho nên ở lại chỗ này sao? Coi như thiên la địa võng ta cũng có thể tùy tiện thao túng."

Ngừng nói, Chu Điem Bồng nụ cười trên mặt thu lại, thanh âm cũng lạnh mấy phần, "Ta nói cho các người biết, năm đó Thiên Hà một bộ đại kỳ là ta Chu Điem Bồng đứng lên, các người là thứ gì, dám đối với lão nương quơ tay múa chân. Trở về nói cho Thiên Hữu nương nương kia khang, rửa mặt sạch sẽ, lão nương sớm muộn phải trở về tát hần nha."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Sư phụ, các loại (chờ) Tiểu Bạch lớn lên gả cho người có được hay không

"Năm đó Thiên Hà một bộ chẳng qua chỉ là mấy ngàn lính mất chỉ huy tàn mạn Biên Quân, Chu Điem Bồng gia nhập sau khi, trong một năm liền Thành thống lĩnh. Mấy trăm năm cầm quân chinh chiến Thiên Hà, chiến công hiển hách, Thiên Hà một bộ cũng có tinh binh một trăm ngàn, trang nghiêm cùng Tứ Đại Thiên Vương chỉ huy bốn bộ sánh vai cùng." Tôn Ngộ Không nhìn Chu Điem Bồng, nhẹ giọng cho Đường Tam Tạng giải thích, ngược lại hiếm thấy không có khinh bỉ.

"Thật không nhìn ra." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, như thực địa nói ra ý nghĩ của mình.

Cửu Diệu Tinh quân và mấy trăm thiên binh thiên tướng cúi đầu, lâm vào tĩnh mịch, không người dám ngẩng đầu nhìn hướng Chu Điem Bồng, phảng phất năm đó cái đó một thân màu đỏ khôi giáp, luôn là một người một ngựa tiến vào yêu trong ma trận nguyên soái lại lần nữa đứng ở chỗ này, đó là Thiên Hà một bộ tướng sĩ tâm lý vĩnh viễn lau không đi vết tích.

Chu Điem Bồng nhìn chúng Thiên Tướng Thiên Binh liếc mắt, ánh mắt ở đó rơi trên mặt đất Thiên Hà trên cò lớn bỗng nhiên dừng lại, có chút không thú vị dười một chút, xoay người hướng Đường Tam Tạng bọn họ đi tới.

"Đi thôi, lên đường." Chu Điem Bồng nhìn Đường Tam Tạng, biểu hiện trên mặt như cũ lười biếng không có vấn đề, tựa hồ không có bởi vì mới vừa rồi sự tình cảm thấy khổ sở.

"Những người này ở lại Cao Lão Trang, không lo lắng bọn họ đối với (đúng) thôn dân động thủ sao? Tại sao không ở chính giữa mặt lại vài một đạo trận pháp?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn bị màu đỏ nhạt trận pháp bao trùm Cao Lão Trang, hỏi nhỏ.

"Chẳng qua chỉ là nhiều chút phiền nhân, chẳng lẽ bọn họ cho là có thể dùng bọn họ uy hiếp ta sao?" Chu Điem Bồng có chút thờ ơ cười cười, cái đó năng sinh hoạt bốn mươi năm, cấu kết mấy trăm nữ tử thôn trang, trong lòng hần tựa hồ không đáng giá một đồng. Nàng đuổi người một cái, đi về phía trước, "Đi thôi, chỉ cần Thiên Đình không phái Thiên Tiên đi xuống, trận pháp này là không phá nổi, chúng ta có thể thanh tịnh một đoạn thời gian."

"Con vịt chết mạnh mẽ, không phải là sợ bày trận pháp ngược lại hại các nàng ấy ư, còn giả trang ra một bộ không có vấn đề bộ dáng." Tôn Ngộ Không thu Kim Cô Bông, một bên trối tóc, một bên bấu mỗi một cái nói.

Chu Diễm Bồng bước chân dừng lại, yên lặng một hồi, lại là tiếp tục đi đến phía trước, cũng không quay đầu lại nói: "Sư phụ, nhanh lên một chút, hôm nay chúng ta đi kia trả khâu thành ở đi, ta nghe Thúy Lan nói nơi đó có nhà từ lâu thịt kho tàu móng heo không tệ, đi nếm thử một chút."

"Thịt kho tàu móng heo!" Ngao Tiểu Bạch con mắt nhất thời sáng lên, ngừng đầu nhìn Đường Tam Tạng, hai mắt cũng sắp sáng lên, "Sư phụ, chúng ta cũng mau đi theo đi, nếu không đi đường muộn không kịp."

Tôn Ngộ Không đưa tay ở bạch trên thân ngựa đánh một cái, ngồi xếp bằng ở Cán Đầu Vân bên trên, nhìn Chu Diễm Bồng liếc mắt, không nói gì nữa.

Đường Tam Tạng như có điều suy nghĩ nhìn Chu Diễm Bồng bóng lưng, lại vừa là quay đầu liếc mắt nhìn Cao Lão Trang phương hướng, hơi nhíu mày, tâm lý nhiều một tia nghi hoặc, hoặc giả nói là một chút hoang mang.

Mặc dù không thừa nhận, bất quá Cao Lão Trang hiển nhiên là Chu Diễm Bồng khó mà dứt bỏ ràng buộc, Thiên Hà một bộ cũng là nàng khó mà quên, nghĩ (muốn) muốn lấy lại tới đồ vật.

Tôn Ngộ Không năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung, bị phong ấn sau khi đề ở Ngũ Hành Sơn xuống năm trăm năm, mặc dù ngoài miệng không nói, bất quá mờ ra phong ấn sau khi nàng muốn làm cái gì, Đường Tam Tạng không cần suy nghĩ nhiều cũng có thể đoán được.

Long Nhân nhất tộc bị giết bị bắt hầu như không còn, Ngao Tiểu Bạch người mang Long Châu, là Long Nhân nhất tộc phục hưng hy vọng cuối cùng, nàng bây giờ còn có nhiều chút u mê, bất quá sớm chậm một ngày sẽ hiểu chuyện này.

Đúng vậy, bọn họ đều có ràng buộc, đều có mục tiêu, đều có cố gắng phương hướng, có thể Đường Tam Tạng có cái gì chứ ?

Kim Sơn Tự duy nhất ràng buộc là sư phụ, có thể sư phụ đã chết, có trở về hay không thật giống như đều giống nhau.

Trong thành Trường An có Lý nghi Mẫn, ước hẹn ba năm, nếu như Như Lai phát hiện hấn ăn Kim Thiền Tử, muốn hấn chết lời nói, vậy còn có thể hoàn thành sao?

Về phần cái gọi là Tam Tạng Chân Kinh, Đường Tam Tạng ý tưởng cùng Tôn Ngộ Không thật ra thì không sai biệt lắm, vật này chó má vô dụng, Tiểu Thừa Phật Pháp thịnh hành Đại Đường ngược lại không có gì yêu quái, ngược lại thì càng tiếp cận Tây Thiên Linh Sơn càng yêu quái thịnh hành, hơn nữa còn phần nhiều là cùng Tiên Phật có quan hệ, vậy phải này cái gọi là đại thừa Chân Kinh có ích lợi gì?

Đáp ứng ban đầu Quan Âm lên đường Tây Hành, ra là Lý nghi Mẫn kéo dài tánh mạng ra, thật ra thì liền là đơn thuần đất nghỉ (muốn) đi ra ngoài một chút, nhìn một chút Đại Đường ra thế giới là kia như vậy bộ dáng.

Nhưng chỉ là du lịch lời nói,

Nhưng lại không giải thích được liên lụy vào Thiên Đình đuổi giết, liên tiếp xuất hiện thần tiên cũng để cho hấn cảm thấy có chút khó chịu, cái gọi là tiên phong đạo cốt ngược lại không thấy bao nhiêu, truy danh trục lợi đồ khắp nơi.

Nếu như đây chính là cái gọi là thần tiên, đó thật đúng là không thú vị đâu rồi, vậy hấn Tây Hành ý nghĩa rốt cuộc ở chỗ nào? Hấn rốt cuộc muốn làm gì?

"Sư phụ, muốn ôm một cái." Lúc này, Ngao Tiểu Bạch mềm nhũn thanh âm cắt đứt Đường Tam Tạng suy nghĩ.

Đường Tam Tạng cúi đầu nhìn, mặc thật dày áo bông tiểu gia hóa giương hai tay, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ chờ mong.

Mà đi trước đi Chu Diễm Bồng cùng Tôn Ngộ Không cũng dừng lại, nghiêng đầu nhìn hấn, trong mắt có vẻ hỏi thăm, cũng có ân cần.

Một cái chớp mắt này, Đường Tam Tạng tâm lý phảng phất thoáng cái dâng lên một đoàn lửa cháy hừng hực, đuổi đi những thứ kia ngăn trở tầm mắt sương mù cùng kia một tia lãnh ý, con mắt cũng một chút sáng lên.

Đúng vậy, ba tên học trò không phải là Tây Hành ý nghĩa lớn nhất sao? Làm cho các nàng thực hiện mỗi người mục tiêu, không phải là hấn cái này làm sư phụ hấn làm sao?

Hấn liếc mắt nhìn chính mình treo ở bên hông cái đó túi tiền, bên trong còn có 23 viên đậu nành, đó là sư phụ hấn cuối cùng để lại cho hấn đồ vật.

Đối với (đúng) học trò, không nên giống như sư phụ năm đó như vậy cứng chiều à. Tùy hấn đem một tòa kim sơn cổ tự quấy đến gà chó không yên, khắp núi đều là nướng mùi thịt, chung quy lại có thể tìm được đủ loại lý do giúp hấn thoát thân, thậm chí sẽ còn giúp hấn từ tiền nhang đèn trong hương trộm mấy cái thông bảo mua gia vị.

"Bất kể hấn là cái gì thần tiên yêu quái, chỉ cần dám đánh ta học trò chủ ý, ăn trước một quyền của ta đi." Đường Tam Tạng giấu ở trong lòng mặc niệm một câu. Hấn muốn làm là được phụng bồi các nàng leo lên mỗi người đỉnh phong, về phần những thứ kia bây giờ các nàng vẫn không thể mặt đối mặt đối thủ, liền do hấn tới cùng nhau gánh vác và giải quyết đi.

"Được, đi thôi." Đường Tam Tạng cười cúi người ôm lấy Ngao Tiểu Bạch, xoay người đi theo Tôn Ngộ Không các nàng đi về phía trước.

"Sư phụ, giờ thật cao, giờ thật cao." Bị Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch, lại bấu môi ba nhìn Đường Tam Tạng nói, một đôi trạm mắt to màu xanh lam con ngươi chớp chớp.

"Những lời ấy tốt ba lần nha." Đường Tam Tạng nghiêm trang nói.

"Bên trên trở về cũng năm lần đầu rồi, lần này cũng năm lần có được hay không vậy." Ngao Tiểu Bạch túm thân thể tiếp tục làm nũng.

Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, đem Ngao Tiểu Bạch cao giờ cao khỏi đỉnh đầu, lại để xuống, liền với giờ sáu lần, này mới một lần nữa ôm vào trong ngực.

"Ha ha ha, quá tốt chơi đùa, sư phụ ngươi nhiều giờ một lần đây." Ngao Tiểu Bạch cười khanh khách, nằm ở Đường Tam Tạng trên ngực, béo mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhiều mấy phần màu hồng.

Đường Tam Tạng cười đem nàng quần áo thật chặt, tiểu gia hỏa luôn là dễ dàng như vậy thỏa mãn đây.

"Mẹ ta kìa, sau này muốn tìm một người tốt tái giá, sư phụ, các loại (chờ) Tiểu Bạch lớn lên gả cho ngươi có được hay không?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu lên nhìn Đường Tam Tạng, về mặt thành thật nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: 3 năm khởi bước, cao nhất tử hình

"À?" Đường Tam Tạng ngăn người một chút, nhìn về mặt đơn thuần nhìn hấn Ngao Tiểu Bạch, trong đầu đột nhiên đọng tới một câu nói: Cường * ấu nữ, ba năm khởi bước, cao nhất tử hình!

Giời ạ, đây là người nào xuống nguyên rùa, hơn nữa, nào có như vậy Quý Súc sự tình!

"Không được!" Bất quá không đợi không đợi Đường Tam Tạng nói chuyện, hai âm thanh đã là đồng thời vang lên.

Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch nghiêng đầu nhìn, đi ở phía trước Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng không biết lúc nào dừng bước lại, ngược lại hiếm thấy trả lời nhất trí.

"Sư Tỷ, tại sao không được chứ?" Ngao Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ không hiểu.

"Bởi vì..." Tôn Ngộ Không nhìn một chút Đường Tam Tạng, lại nhìn một chút Ngao Tiểu Bạch, giọng nhét vào, gương mặt cũng mê chi đo một chút, nghĩ một lát mới lên tiếng: "Bởi vì Tiểu Bạch còn nhỏ a, còn không hiểu cái gì là lập gia đình, coi như sư phụ là người tốt, cũng không thể tùy tiện như vậy liền nói lời như vậy."

"Chính phải chính phải, mặc dù sư phụ là người tốt, nhưng là hấn không thích hợp ngươi a Tiểu Bạch." Chu Diêm Bồng cũng gật đầu đồng ý, bất quá biểu tình đôi một lần, lại vừa là cười híp mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch nói: "Bất quá ngươi có thể cùng ta nói a, ta sẽ từ từ chờ ngươi lớn lên tái giá ngươi nha."

"Sư phụ, là thế này phải không?" Ngao Tiểu Bạch cái hiểu cái không mà nhìn Đường Tam Tạng.

Tiểu gia hỏa thật đúng là nói cái gì cũng dám nói sao, bất quá dường như thoáng cái liền bị phát hai tờ người tốt thế a, Đường Tam Tạng biểu thị có chút bất đắc dĩ, nhìn Ngao Tiểu Bạch cười gật gật đầu nói: "Ừ, đại sư tỷ ngươi nói đúng, gả người đây phải đợi Tiểu Bạch sau khi lớn lên lại nói, nói không chừng sẽ gặp phải so với sư phụ càng người tốt đây."

Ngao Tiểu Bạch có chấp lắc đầu một cái, đem đầu lần nữa dán vào Đường Tam Tạng ngực trước, thanh âm mềm mại đáng yêu đáng yêu nói: "Cõi đời này không có so với sư phụ càng người tốt, Tiểu Bạch nhanh hơn nhanh lớn lên, sau đó gả cho sư phụ."

"Ba năm..." Đường Tam Tạng trong đầu lại vang ra câu nói kia, liếc mắt nhìn hơi nhú mày Tôn Ngộ Không cùng sắc mặt cổ quái Chu Diêm Bồng, người trước phỏng chừng còn là mờ thế nào đạo tiểu sư muội nhưc đầu, người sau biểu tình kia, hơn phân nửa đã tại nghĩ (muốn) một ít ngôn ngữ kỳ quái đó.

"Sư phụ, ngươi là làm sao làm được? Tại sao ngươi có thể lên đến 70 - 80 Lão Thái Bà, xuống đến ba bốn tuổi Tiểu La Ly thông sát đây? Có thể hay không dạy một chút ta?" Quả nhiên, Chu Diêm Bồng rất nhanh thì lại gần, nhỏ giọng ở Đường Tam Tạng bên tai hỏi.

"Nào có cái gì 70 - 80 Lão Thái Bà!" Đường Tam Tạng đưa tay đàn nàng một chút cái trán, cố gắng đem trong đầu nhớ lại đi ra những thứ kia mặt đầy

mặt nhân da, chiến chiến nguy nguy hướng mình nhào tới Lão Thái Bà ném ra ngoài, ôm Ngao Tiểu Bạch đi về phía trước, "Tiểu Bạch, những thứ này cũng không nên học."

"Ừ, ta biết sư phụ." Ngao Tiểu Bạch nghiêm túc gật đầu.

"A... Hay lại là thật là đau!" Chu Diêm Bồng che ót, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, mải nghiền răng, "Sớm muộn ta muốn đem ngươi hấp dẫn nữ nhân kỹ xảo toàn bộ học được, các loại (chờ) cho đến lúc này, thiên hạ nữ nhân liền cũng không trốn thoát ta lòng bàn tay."

Cũng còn khá Đường Tam Tạng không có nghe được lời này, nếu không hẳn nhất định sẽ hoài nghi trước hán thật sự cho là Chu Diêm Bồng mục tiêu thật ra thì cũng không có kia chuyện gì xảy ra.

Vốn là dự định ở Cao Lão Trang Hàng Yêu kiểm thu nhập thêm, thuận đường tá túc một đêm, kết quả đi vào một giờ tự ra đến, yêu quái ngược lại hàng phục, cái gì cũng chưa tới tay đừng nói, ngược lại thì nhiều cái miệng ba, Đường Tam Tạng thiếu thiếu mi mao, quả nhiên là thế sự khó liệu.

Có Chu Diêm Bồng vị này trận pháp đại sư, Tôn Ngộ Không Phong Ấn muốn giải khai hán liền không có vấn đề, mà thôi sau nếu là gặp phải một ít trận pháp loại khó khăn, cũng không trở thành luống cuống.

Bất quá, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn phát ra quái thực thử tiếng cười, hướng a a thét chói tai Ngao Tiểu Bạch nhào tới Chu Diêm Bồng, lại vừa là không khỏi lắc đầu một cái, xem ra tiếp theo múa vô ích cùng Tiểu Bạch hữu thụ.

Cách Cao Lão Trang xa dần, Đường Tam Tạng tìm một người đi đường hỏi đi đỡ khâu thành đường, một nhóm bốn người một con ngựa liền không nhanh không chậm hướng trả khâu thành đi tới.

Đường Tam Tạng đại khái có thể đoán được Chu Diêm Bồng phải làm gì, cũng không có ngăn cản ý tứ.

"Sư phụ, chúng ta hẳn muốn lần nữa định một chút sư tỷ muội thứ tự sắp xếp đi,

Ngươi xem năm đó ta nói thế nào cũng là trông coi Thiên Hà một trăm ngàn Binh Mã Đại Nguyên Soái, đem ngươi làm cái Đại Đồ Đồ cũng nói được chứ ?" Đuổi theo Ngao Tiểu Bạch lại dỗ lại hù dọa, vẫn không thể nào thành công lừa gạt đến lần thứ hai ôm một cái Chu Diêm Bồng tạm thời buông tha công lược Tiểu Bạch kế hoạch, ngược lại nhìn Đường Tam Tạng nói.

Một bên ngồi ở Càn Đầu Vân bên trên Tôn Ngộ Không đem đầu bên trên kính râm đi xuống kéo một cái, bữu môi nói: "Chờ ngươi đánh thắng được ta lại nói lời này đi, còn có ta nhưng là Tê Thiên Đại Thánh, so với ngươi cái gì đó Thiên Hà nguyên soái danh tiếng vang dội nhiều. Tiểu Bạch so với ngươi trước vào sư môn, ngươi cũng phải gọi nàng Sư Tỷ."

"Ta nghe sư phụ." Nằm ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch rất ngoan ngoãn nói.

Chu Diêm Bồng nhìn một chút Tôn Ngộ Không bóng lưng, lựa chọn buông tha, ngược lại nhìn Ngao Tiểu Bạch, cười rạn rỡ đạo: "Tiểu Bạch ngoan ngoãn, kêu Sư Tỷ lời nói, Sư Tỷ buổi tối cùng ngươi ngủ có được hay không?"

"Không được!" Ngao Tiểu Bạch quả quyết lắc đầu cự tuyệt.

"Sư Tỷ ôm một cái có được hay không?" Chu Diêm Bồng giang hai tay ra.

"Không được, vừa mới bị ôm thiếu chút nữa chết ngộp." Ngao Tiểu Bạch nhìn trước ngực nàng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy lòng vẫn còn sợ hãi.

"Người sư tỷ kia giúp ngươi giờ thật cao có được hay không." Chu Diêm Bồng tiếp tục cảm dỗ.

"Không được, sư phụ cử tài được." Ngao Tiểu Bạch vẫn lắc đầu.

"Vậy nếu không tới đánh một trận đi." Chu Diêm Bồng đem mặt trầm xuống, hai tay bao bọc ở trước ngực nói.

"Sư phụ..." Ngao Tiểu Bạch trực tiếp nghiêng đầu bữu môi hướng Đường Tam Tạng cầu cứu.

Đường Tam Tạng đưa tay quất một chút Tiểu La Ly mũi, cười nhìn Chu Diêm Bồng nói: "Thiên Hà nguyên soái khiêu chiến tiểu bằng hữu, truyền đi không tốt lắm đâu."

"Sợ cái gì, năm đó ở Thiên Đình lên tới Thiên Vương, xuống đến Thiên Binh, ta muốn là nhìn khó chịu ta cũng đều là dám hạ chiến thư." Chu Diêm Bồng không dút để ý khoát khoát tay, chút nào không coi này là chuyện gì xảy ra.

"..." Lời này Đường Tam Tạng không có cách nào tiếp tục.

"Vậy..." Chu Diêm Bồng trầm ngâm một hồi, một mặt đau lòng nhìn Ngao Tiểu Bạch, "Vậy đợi lát nữa ăn thịt kho tàu móng heo thời điểm, ta phân chia cho ngươi hai khối, như vậy được rồi?"

"Được, Nhị Sư Tỷ, ngươi quá tốt, hai khối nha, cũng không thể ăn vạ nha." Vừa mới còn mặt đầy không tình nguyện Ngao Tiểu Bạch ánh mắt sáng lên, liền tục gật đầu.

Vốn là mặt dày về tán thưởng Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng cũng sững sốt, tên tiểu tử này thật đúng là kẻ tham ăn a, hai khối thịt kho tàu móng heo hãy thu mua.

"Kia sẽ cho ngươi hai khối, lại để cho ta ôm một hồi ngươi được không?" Chu Diêm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, xoa xoa tay đạo.

"Hai khối... Hai khối..." Ngao Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ do dự, bất quá quẩn quít một hồi, hay lại là kiên định lắc đầu một cái, "Không được."

"Được rồi." Chu Diêm Bồng có chút thất vọng rút tay về, bất quá vẫn là có chút hất càm, nhìn Ngao Tiểu Bạch nói: "Sau này đi ra ngoài liền nói ngươi là ta Chu Diêm Bồng sư muội, coi như là Tứ Đại Thiên Vương cũng sẽ cho mấy phần mặt mũi."

"Đó là mấy trăm năm trước chuyện, bây giờ nói còn có tác dụng chó gì, trực tiếp bị với lên Thiên Đình." Tôn Ngộ Không không chút lưu tình bỏ đạo.

"Hừ hừ, ta sớm muộn lại muốn chuốc say ngươi một lần, giống như hơn 500 năm trước như vậy đem ngươi đè vào trên giường... Chân dài to, hắc hắc hắc..." Chu Diêm Bồng nhìn Tôn Ngộ Không bóng lưng liếm liếm môi, biểu hiện trên mặt tà ác nhẹ giọng tự nói.

Nếu các nàng thương lượng định, Đường Tam Tạng cũng không có vấn đề, để cho Chu Diêm Bồng kêu Ngao tiểu Bạch sư tỷ cũng lộ ra không được tự nhiên, như vậy đảo là mới vừa tốt.

Đi lần này chính là hơn một canh giờ, cách đó không xa một tòa tháp lùn tường đất vây quanh thành nhỏ xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Chẳng lẽ đây chính là điển hình nhân vật phản diện hoàn khổ

Tháp lùn màu vàng tường đất, Liên Thành góc cửa cũng mục nát, kiến quán Đại Đường thành lớn, loại này thành nhỏ ở Đường Tam Tạng trong mắt cùng một cái trấn nhỏ thật ra thì không có khác nhau quá nhiều.

Trên đầu tường đồ khâu thành ba chữ to bây giờ chỉ còn lại một cái khâu chữ mơ hồ có thể thấy, một trận gió rét thổi tới, cuốn lên trên đầu tường Hoàng Sa, người đi đường tất cả lấy tay che miệng.

Một nhóm bốn người ba ngựa đứng ngoài cửa thành trên quan đạo, cực kỳ hút con ngựa.

Ngồi ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch trên đầu mang cái con thỏ nhỏ mao nhung mũ, khả ái vô cùng.

Một thân hơi cũ đỏ nhạt cả sa Đường Tam Tạng dắt ngựa cương, đầu trục tranh phát sáng, anh tuấn tinh thần.

Một thân da hổ vảy ngắn Tôn Ngộ Không đứng ở Đường Tam Tạng bên tay trái, hai cái phoi bày bên ngoài chân dài to không biết hấp dẫn nhiều thiếu nam nhân nhìn chăm chú.

Chu Diêm Bồng đứng ở bên tay phải của Đường Tam Tạng, một con xóc xếch mái tóc dài màu đỏ, hợp với nơi đó bên ngoài hai món rất có sắc bén Ca, phong độ hỗn đến quần áo vải thô, lại khó nén đẹp đề gương mặt sao vóc người đẹp, hơi có mấy phần cuồng dã mùi vị.

Từng đạo ánh mắt ghen tị rơi vào Đường Tam Tạng trên người, tràn đầy cũng là muốn cướp lấy ý tưởng.

Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi, ngược lại không có vấn đề, từ nhỏ đến lớn trừ muốn thừa nhận nữ nhân ái mộ ánh mắt, nam người ánh mắt ghen tị cũng không ít chịu đựng.

Thật ra thì, loại cảm giác này vẫn đủ thoải mái, người khác nhìn ngươi khó chịu lại liên quan (khô) không hết ngươi, nhiều có ý tứ.

"Đi thôi, tân tiến thành lại tìm người hỏi một chút cái gì đó Chu lão gia phù đệ ở nơi nào đi." Đường Tam Tạng nhẹ nói đạo, dắt ngựa hướng cửa thành đi tới.

"Cút ngay!" Đang lúc này, trong cửa thành đối diện lao ra hai con ngựa, trước là một người mặc màu xanh lá cây cây cầm bảo, đầu đội Ngọc Quan mặt dài thanh niên, một cái khác là cái mặc màu đen áo ngắn trung niên nam nhân.

Hai người phóng ngựa chạy như điên, cửa thành người đi đường cuống quýt né tránh, trong lúc nhất thời náo loạn, loạn thành nhất đoàn.

"Này vâng." Đường Tam Tạng con mắt híp lại, loại này phóng ngựa qua loa đụng con nhà giàu hần không hiếm thấy, một loại cũng sẽ không quản loại này việc vớ vẩn.

Bất quá hai người này ngựa sau cuối cùng dùng sợi dây dắt hai người, một người thiếu niên một cô thiếu nữ, trên người hai người chỉ mặc đơn bạc áo mỏng, lao đảo đi theo ngựa sau chạy, trên chân giày đều đã không, một đôi chân bị cục đá quất vừa đỏ vừa sưng, mỗi một bước giẫm đạp đi đều là một cái dấu chân máu.

Hơn nữa thiếu niên kia sau lưng quần áo đã phá vỡ, trên lưng một mảnh máu thịt be bét, hơn phân nửa là trước ngã xuống qua, trên đất kéo một đoạn đường.

"Hòa thượng, cút ngay!" Đường Tam Tạng đám người bọn họ đứng ở giữa đường, vừa vặn ngăn trở hai cưỡi đường đi, kia cảm bảo người tuổi trẻ trên mặt lệ sắc vừa hiện, trong tay màu đen roi ngựa thẳng hướng Đường Tam Tạng trên mặt quát tới, ngồi xuống Hắc Mã càng là nâng lên móng, hướng Đường Tam Tạng ngực đạp tới.

Bên đường người đi đường nhìn thấy một màn này đều là cả kinh, một ít nữ tử đã là cao giọng kêu thành tiếng, phảng phất sau một khắc liền sẽ thấy Đường Tam Tạng bị ngựa đen kia một cước giết chết tình cảnh.

Mà một ít trước còn hâm mộ Đường Tam Tạng nam nhân, chính là lộ ra mấy phần vẻ hài hước, ánh mắt không dừng được hướng Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng trên người quét tới.

Đường Tam Tạng không nhúc nhích nhìn kia trên lưng ngựa người tuổi trẻ, trên mặt cũng không có gì vẻ bối rối, bên người đi theo Tề Thiên Đại Thánh cùng Thiên Bồng Nguyên Soái còn có thể bị một con ngựa đụng chết lời nói, đó mới là tron nhân thiên hạ lớn kê đi.

"Bất quá, chẳng lẽ đây chính là điển hình nhân vật phản diện hoàn hảo?" Đường Tam giấu ở trong lòng lặng yên suy nghĩ, không đúng, có vài người ra ngoài thật là không mang theo suy nghĩ loại vật này, hần bảo đảm, này tuyệt đối không phải bị trên người hần cái gì kỳ quái hào quang ảnh hưởng, đưa đến chỉ số thông minh tự động hạ xuống.

Hắc Mã thật cao nâng lên vó trước bên trên đóng vó sắt, một cước này nếu là giẫm đạp thật, người bình thường không chết cũng tàn, mà chỉ vì Đường Tam Tạng chặn đường hần, thật đúng là vô pháp vô thiên.

Bất quá, mọi người theo dự liệu ngựa đạp hòa thượng máu tanh tình cảnh cũng chưa từng xuất hiện, bởi vì đứng ở hòa thượng bên cạnh cái đó mặc da hổ váy ngắn cô nương, đưa tay tay nắm lấy ngựa đen kia ngựa bí.

Trên lưng ngựa kia cảm bảo thanh niên cả kinh, ánh mắt rơi vào Tôn Ngộ Không trên người,

Ánh mắt lộ ra thèm thuồng vẻ, ở đồ khâu thành loại địa phương nhỏ này nơi nào thấy qua xinh đẹp như vậy nữ tử.

Chẳng qua là đàn bà này sao dám đưa tay tới bắt này chạy như bay đến ngựa, nếu để cho đụng bị thương kia thật có chút không ổn, bất quá hòa thượng này nhìn là đồng hành đi, chỉ cần bắt hần cho đụng chết, ở nơi này đồ khâu thành, đàn bà này còn chưa phải là theo hần chơi thế nào làm.

Nhất niệm cấp thứ, trong tay hần roi ngựa chính là đối phương hướng hướng Tôn Ngộ Không tay rút đi, trên tay hơn vết roi vẫn tốt hơn bị ngựa đụng vào, hơn nữa dùng roi rút ra như vậy một vị mỹ nhân, chỉ là suy nghĩ một chút chính là cái rất thoải mái chuyện.

Tôn Ngộ Không có chút khinh thường đất bừa mỗi một cái, cũng không thấy nàng như thế nào động tác, tay đi xuống khu vực, kia chạy như điên tới cao Đại Hắc Mã cuối cùng miễn cưỡng ngừng vọt tới trước thế đầu, sau đó ở một đám trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt ảm ảm nện trên mặt đất.

Trên lưng ngựa cảm bảo thanh niên bị quăng xuống lưng ngựa, trong tay roi ngựa đối ngược, ba một tiếng vẩy ở trên mặt, mang ra khỏi một vết máu, người trên đất lăn lộn mấy vòng, một thân màu xanh lá cây cảm bảo bị đất sét nhuộm thành màu vàng.

Gần như cùng lúc đó, bên kia muốn từ Chu Diêm Bồng bên người xông qua vàng ngựa cũng bị nàng đưa chân vấp một chút, vó trước mềm nhũn, trực tiếp về phía trước ngã xuống, cái điều trời thiếu nữ sợi dây chính là bị nàng đưa tay nắm ở trong tay, không có bị ngựa mang đi.

Bất quá kia mặc đơn bạc bạch sam thiếu nữ đã có nhiều chút kiệt lực, hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỵ xuống đất, hai tay chống trên đất, tóc dài xõa đắp lại gương mặt, ngay cả đầu cũng không nâng lên được.

"Làm sao có thể! Lại một cái tay liền đem con ngựa kia té xuống đất!"

"Khác một con ngựa là bị cô gái kia dùng chân trật chân té sao?"

Vậy xem người cũng khiếp sợ, căn bản không ngờ tới Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng lại có thể khinh địch như vậy đất hóa giải hai con ngựa phi. Lại nhìn về phía vẫn lạnh nhạt như cũ Đường Tam Tạng lúc, không khỏi coi trọng mấy phần, suy đoán lên thân phận của hần tới.

"Lớn mật sâu dân một nước!" Trên lưng ngựa cái đó một thân màu đen áo ngắn gia đình trung khí mùi phân quát một tiếng, dường như có chút công phu quyền cước, tay tại trên yên ngựa nhấn một cái, thân hình nhảy lên thật cao, vung văng roi xuống đất, quay đầu nhìn lại còn nằm trên đất cảm bảo thanh niên, liền vội vàng tiến lên đỡ hần lên, có chút khẩn trương nói: "Thiếu gia, người không sao chứ?"

Kia cầm bảo thanh niên trên mặt một đạo đồ tươi vết roi, té sung mặt sung mũi, một thân cầm bảo bị đất sét nhuộm thành màu vàng, lộ ra cực kỳ chặt vật.

Mà lúc này mười mấy bên hông khoác hai thước Loan Dao, mặc nhất sắc màu đen áo ngắn gia đình cũng từ trong cửa thành chạy đến, thấy rõ tình huống phía sau sắc đều là biến đổi, liền vội vàng vây quanh kia cầm bảo thanh niên, rút ra bên hông hình bán nguyệt trạng Loan Dao, rất là phòng bị mà nhìn Đường Tam Tạng đám người.

Trong sân tình thế nhất thời biến đổi, mười mấy nắm trong tay đến binh khí dừng mãnh gia đình, chống lại một cái hòa thượng cùng ba cái tay không tác sát cô nương, nhìn qua hoàn toàn không cân bằng cục diện.

"Ha, mấy cái này người xứ khác còn thật không biết điều, lại dám dẫn đến Chu gia Tam thiếu gia chu bản!"

"Cũng không phải sao, Chu gia ở đồn khâu thành nhưng là Hoàng Đế như thế, ngay cả quan huyện thấy Chu gia lão gia cũng phải mặt mày vui vẻ chào đón, mấy cái này người xứ khác lần này có thể tao."

"Hòa thượng kia chắc chắn phải chết, bất quá ba người kia nữ có thể người người là cực phẩm, này Chu thiếu gia nhưng là nhật được bảo, không biết chơi chán có thể hay không vứt xuống trong thành túy hương phường đi, ta cũng muốn ném thử một chút tóc vàng kia nữ mùi vị đây."

"Đám này Thiên Sát gia hỏa, mấy năm nay không biết gieo họa bao nhiêu đảng hoàng cùng cô nương, lão thiên làm sao còn chưa tới thu bọn họ! Đáng thương này bốn cái người xứ khác a."

...

Ven đường mọi người lúc này chính khe khẽ bàn luận đến, có cười trên nỗi đau của người khác, cũng có vì bọn họ tiếc cho, bất quá đều không cảm thấy Đường Tam Tạng bọn họ có thể chạy ra khỏi thành thiên.

Cầm bảo thanh niên che miệng, phun ra một cái bễ mắt răng nanh, khắp khuôn mặt là vẻ thống khổ, chỉ Đường Tam Tạng bọn họ hung tợn nói: "Bất hấn lại cho ta môn! Hòa thượng giết, ba cái nữ lưu lại!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Này đánh mặt cũng quá tàn bạo 1 điểm

"Dạ, thiếu gia!"

Chúng gia đình đáp một tiếng, trước cái đồ đen áo trung niên gia đình đã là làm trước một bước bước ra, hướng Chu Diễm Bồng vọt tới, nhìn sắc mặt hấn đồ lên, huyết Thái dương gồ lên, trên cổ nổi gân xanh, hấn là có một thân không kém Ngoại Gia Công Phu.

"Lưu Tam móng nhưng là đồ khâu Đệ Nhất Cao Thủ, một tay Thiết Ứng móng có thể đoạn kim thạch, những thứ này người xứ khác cho dù có điểm không thể nào là đối thủ." Một bên một chỗ Trung Hải đầu hói nắm chính mình râu ngắn ha ha cười nói, một đôi mắt ở Chu Diễm Bồng trên người nhìn từ trên xuống dưới, nước miếng cũng treo ở mép.

Bên cạnh hấn mấy người cũng là gật đầu một cái, hiển nhiên cũng là đồng ý hấn lời nói.

Lưu Tam móng mấy bước vọt tới Chu Diễm Bồng trước người, đột nhiên nhảy lên, hai tay mở ra như đại bàng giương cánh, tay trái biến hóa móng, cười gần hướng Chu Diễm Bồng trên mặt bắt đi.

Một trào này già dặn có lực, hơn nữa tốc độ cực nhanh, người bình thường sợ là nhìn liền cũng không kịp thấy rõ liền bị vụn gãy cổ họng, có thể thấy hấn này đồ khâu thành Đệ Nhất Cao Thủ danh hiệu cũng không phải được không.

"Nhị Sư Tỷ cẩn thận..." Ngao Tiểu Bạch có chút bận tâm la lên.

Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, xem ra Ngao Tiểu Bạch còn không biết mình ở Phàm trong mắt người thật lợi hại đây.

"Cút!" Chu Diễm Bồng sắc mặt đã trầm xuống, quát lạnh một tiếng, nhắc chân một cước, đá vào kia Lưu Tam móng trên bụng.

Chỉ nghe một tiếng ngán ngủ trầm đục tiếng vang, sau đó Lưu Tam móng liền khom người vèo một tiếng theo số đồng đầu người bên trên bay qua, oánh

đất một tiếng nện ở màu vàng trên tường đất, cả tòa thành tường cũng lắc lư.

Ở đó đất trên tường, máu thịt hồ một tường, phảng phất là hút hết máu con muỗi bị một cái tát vỗ vào trên tường, trong máu thịt ương là một cái hổ to, từng đạo vết rách hương bốn bề khuếch tán đi, nhìn thấy giết mình.

Mọi người mặt đầy khiếp sợ ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời một mảnh hỗn loạn, cuồng quét hướng tản ra bốn phía, lại nhìn về phía Chu Diêm Bồng lúc đều là mặt đầy vẻ sợ hãi.

Đờ khầu thành Đệ Nhất Cao Thủ, lại bị nữ nhân này một cước liên đạp bay! Hơn nữa trực tiếp bị đạp thành thịt nát, ngay cả thành tường cũng thiếu chút nữa sập. Đây là kinh khủng bậc nào lực lượng, trừ yêu trách căn bản không thể nào làm được.

Chu Diêm Bồng cũng là biến sắc, vốn tưởng rằng có Lưu Tam móng cùng mười mấy gia đình tại chỗ, tuyệt đối có thể dễ dàng bắt lại mấy người kia, không nghĩ tới Lưu Tam móng cuối cùng bị một cước liên đạp chết, lần này không riêng gì hắn sợ hãi, cả kia mười tên gia đình cũng là mặt đầy vẻ sợ hãi, ngay cả tay bên trên năm Loan Dao đều run rẩy.

Để cho bọn họ khi dễ một chút người bình thường tạm được, chống lại như vậy ngay cả Lưu Tam móng cũng một cước đạp chết kinh khủng đối thủ, không có xoay người chạy đã coi là tư chất cũng không tệ lắm.

"Đàn bà là đem ra cung chiêu, cũng không phải là cho các ngươi những thứ này xử nam nhân đùa bỡn." Chu Diêm Bồng chậm rãi hướng về kia quỳ một chân trên đất thiếu nữ đi tới, đi tới một nửa thời điểm dừng lại, nghiêng đầu liếc mắt nhìn một bên trước nói chuyện đầu hói.

Chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, hai khóa Tiểu Thổ khối lăn lộn hướng kia đầu hói bay đi, phốc phốc hai tiếng, đâm thủng ánh mắt hắn, khám ở con mắt bên trên.

Kia đầu hói kêu thảm một tiếng, che cặp mắt lăn lộn trên mặt đất, máu tươi từ giữa kẽ tay chảy ra, tiếng kêu cực kỳ thê lương.

"Còn nữa, đừng có dùng cái loại này nhãn quang xem ta." Chu Diêm Bồng không lạnh không nhạt nói một câu, tự hồ chỉ là làm một chuyện nhỏ, tiếp tục đi đến phía trước, cúi người đỡ kia hai tay chống trên đất thiếu nữ bả vai, đem nàng nhẹ nhàng đỡ dậy.

Ồn ào đám người trong nháy mắt hoàn toàn tĩnh mịch, mọi người thấy Chu Diêm Bồng ánh mắt thoáng cái toàn bộ dời đi, hoặc là ngẩng đầu nhìn ngày, hoặc là cúi đầu nhìn dưới mặt đất, dù sao thì là không dám nhìn nữa hướng Đường Tam Tạng đám người.

Cô gái kia bất quá mười ba bốn tuổi tuổi tác, rất gầy, hai chân bên trên dính vết máu cùng đất sét, đơn bạc dưới quần lộ ra một đoạn trắng nõn mắt cá chân.

Một con nước son tóc đen hướng hai bên tản ra, lộ ra một tấm tinh xảo mặt trái soan, mặc dù còn có chút non nớt, nhưng tuyệt đối là một mỹ nhân bại hoại. Chẳng qua là sắc mặt có chút tái nhợt, môi khô ráo địa liệt mở, tay cùng chân đều run rẩy đến, toàn dựa vào Chu Diêm Bồng đỡ mới có thể đứng đến.

"Ngươi không sao chứ." Chu Diêm Bồng rất là ân cần hỏi, một cái tay từ phía sau lưng xuyên qua đỡ nàng eo,

Để cho nàng thoải mái dựa vào ở trên người nàng.

Cô gái kia nhìn Chu Diêm Bồng, trong mắt tràn đầy vẻ cảm kích, bất quá vẫn là cố gắng nghiêng đầu qua, nhìn về phía một bên đánh trên đất thiếu niên, có chút lo lắng nói: "Cảm ơn... Xin cứu... Cứu đệ đệ của ta..."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn hồ một tường thịt nát, thiêu thiêu mi, này đánh mặt cũng quá tàn bạo một chút, trong dạ dày đột nhiên cảm thấy có chút không quá thoải mái. Mặc dù Chu Diêm Bồng thực lực giảm xuống tới địa tiên tiêu chuẩn, cũng hoàn toàn không phải là cái gì Vô Lâm Cao Thủ có thể so sánh.

Bất quá ánh mắt rơi vào một tay bao bọc thiếu nữ Chu Diêm Bồng trên người lúc, sắc mặt lại không khỏi cổ quái mấy phần, chợt nhìn ngược lại không có gì.

Bất quá, người ta thiếu nữ thương thế rõ ràng cho thấy ở trên chân, người giúp nhân gia nhào nặn ngực là cái gì quý! Hơn nữa trên mặt kia si hán biểu tình thật không muốn khiếm tốn một chút sao!

Mới vừa rồi còn cảm thấy nàng hóa thân giải cứu thiếu nữ xinh đẹp anh hùng, nghiêm trị bại hoại côn đồ, đồng thời dùng hành động thực tế tỏ rõ chính mình không cho phép kẻ khác khinh nhờn thân phận lập trường, quả nhiên là soái bất quá ba giây.

"Sư phụ, nhanh lên một chút hỗ trợ cứu một chút mỹ Thiếu Nam a, đây không phải là người sở trường trò hay à." Chu Diêm Bồng một bộ ta bẽ bộn nhiều việc đáng vẽ, một bên là thiếu nữ xinh đẹp chữa thương, một bên hướng về phía Đường Tam Tạng kêu một tiếng.

"Rõ ràng là thiếu nữ xinh đẹp!" Đường Tam Tạng thiếu chút nữa kêu lên, bình phục một hạ tâm tình, hướng về kia mặt hướng bỏ nhào xuống trên đất thiếu niên đi tới, thiếu niên này thương thế so với cô gái kia nặng không ít, bây giờ đã hôn mê, sau lưng bị cạ rách một mảnh da thịt, nhìn rất là thê thảm.

"Yêu quái a, chạy mau a!" Trong đám người không biết ai kêu một tiếng, mọi người một mảnh hoa lạp lạp một chút toàn bộ chạy, một nửa hướng trong thành chạy, một nửa hướng ngoài thành chạy đi, rất nhanh cũng chỉ còn lại có chu bán cùng kia mười mấy năm trong tay đến Loan Dao gia đình.

"Ít... Thiếu gia, làm sao bây giờ?" Một tên gia đình âm thanh run rẩy hỏi.

"Các người mau hơn, nếu không ta giết các người!" Chu bản cũng là mặt đầy vẻ sợ hãi, một cước đá vào gia đình kia trên móng, chính mình nhưng là lão đảo lui về phía sau, muốn lui trở về trong thành.

"Trước hết giết hòa thượng kia!" Chúng gia đình nhìn nhau liếc mắt, cắn răng một cái, vùng Loan Đào hướng Đường Tam Tạng vọt tới.

"Hừ, không biết sống chết." Tôn Ngộ Không tay tại trong tóc khê vổ, Kim Cô Bồng liền xuất hiện ở trong tay, thân hình theo số đông gia đình giữa chột lóc lên, mấy tiếng bực bội tiếng vang lên, mười mấy gia đình phảng phất mười mấy quả bom một loại suu suu bay ra ngoài, sau đó thỉnh thoảng oanh toan bộ phận ở đỡ khâu thành trên tường đất, hóa thành từng đồng thịt vụn.

Thành tường một trận đùng đura, vết rách trải rộng, phảng phất một trận gió là có thể đem hấn thổi ngã.

Xoay người hướng cửa thành chạy như điên chu bản đột nhiên cảm thấy cổ áo căng thẳng, không chờ hấn kịp phản ứng, người đã là bị Kim Cô Bồng xuyên qua cổ áo nhấc tới.

"Sur phụ, hấn xử lý như thế nào?" Tôn Ngộ Không đem biến thành dài một trượng Kim Cô Bồng hướng Đường Tam Tạng trước người một lập, nhìn Đường Tam Tạng hỏi, trước còn diều vũ dương oai chu bản treo ở trên đỉnh, giống như là sương đánh quả cà.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Ô? Thật giống như nơi nào có điểm không đúng

Nhìn mình thủ hạ liên tiếp hóa thành một nhóm thịt vụn dính ở trên tường đất, chu bản tinh thần đã tan vỡ, hai nữ nhân này căn bản không phải người!

Lúc này nhìn gương mặt hòa khí Đường Tam Tạng, giống như là nhìn cuối cùng rom rạ cứu mạng, luôn miệng nói: "Đại sư lòng dạ từ bi, yêu cầu người bỏ qua cho ta, đừng giết ta à! Nhà ta cái gì cũng có, đỡ khâu Trường Thành đều là ta Chu gia, các người muốn cái gì cứ mở miệng, cha ta cũng sẽ cho các người, chỉ cần các người không giết ta, muốn bao nhiêu tiền đều có thể!"

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn chu bản, mỉm cười hỏi "Nói cách khác, trong thành này rất nhiều người biết nhà người ở đâu, đúng không?"

Chu bản ngăn người một chút, theo bản năng gật đầu một cái.

"Chúng ta đây có thể chính mình đi lấy." Đường Tam Tạng nụ cười trên mặt như cũ.

"À?" Chu bản còn chưa có lấy lại tinh thần đến, treo hấn Kim Cô Bồng nhưng là chột rút ngắn.

Bất quá không đợi chu bản rơi xuống đất, Tôn Ngộ Không đã là một gậy đập ở trên người hấn, phảng phất đánh bóng chày một dạng oanh một tiếng đập ở cửa thành bên trên, cũng hóa thành một đoàn thịt vụn.

Đường Tam Tạng từ trên tường thành thu hồi ánh mắt, thứ người như vậy, chết không có gì đáng tiếc, về phần lòng dạ từ bi, loại vật này hấn thật giống như cho tới bây giờ cũng không có chứ? Tội đa chỉ có thể coi là người tốt, nhưng không phải là kẻ ba phải.

Đường Tam Tạng ngồi xổm người xuống đi, dò một chút thiếu niên hơi thở, rất yếu ớt, thương thế rất nghiêm trọng, chỉ còn lại một hơi thở treo. Đường Tam Tạng đối với (đúng) y thuật không có hứng thú, cũng không biết cái gì Truyền Công chữa thương biện pháp, cho nên đối với này không có biện pháp chút nào.

"Tiểu Dịch... Tiểu Dịch..." Chu Diêm Bồng lúc này cũng đỡ cô gái kia đi tới, thiếu nữ từ Chu Diêm Bồng trong ngực tránh thoát được, lão đảo nhào tới trên người thiếu niên, ôm đầu hấn, nước mắt chảy ròng.

"Yêu cầu cầu các người, cứu... Cứu Tiểu Dịch đi, mau cứu hấn đi. Lấy cái gì đổi đều có thể, bắt ta mệnh đổi cũng có thể..." Thiếu nữ ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng bọn họ, mặt đầy Ai cắt cùng khẩn cầu.

"Các người sẽ chữa thương pháp thuật sao?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn ôm thật chặt thiếu niên thiếu nữ, ngẩng đầu nhìn Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng hỏi, thương thế này coi như tìm tới Đại Phu cũng không cứu lại được, lúc này liền cần một chút đen khoa học kỹ thuật một loại Tiên Pháp.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng cũng lắc đầu một cái, về phần Ngao Tiểu Bạch càng là mặt đầy u mê, hoàn toàn không biết Đường Tam Tạng

đang nói gì bộ dáng.

Thiếu nữ trong mắt ánh sáng thoáng cái trở nên âm đạm, ôm thật chặt thiếu niên, không ngừng kêu tên hắn, lệ rơi đầy mặt.

Vậy thì thật không có cách nào Đường Tam Tạng có chút tiếc nuối đứng đây, không biết nên như thế nào khuyên giải an ủi cô gái kia.

Chu Diễm Bồng nhìn đầy mặt cô gái vẻ đau lòng, đột nhiên ánh mắt sáng lên nghĩ đến cái gì, nhìn Ngao Tiểu Bạch nói: "Đúng, Long Nhân nhất tộc đối với chữa thương thuật không phải là có cực cao thiên phú sao? Tiểu Bạch ngươi chưa từng học qua cái gì chữa thương pháp thuật?"

"Không có, ta cái gì cũng còn không học." Ngao Tiểu Bạch lắc đầu một cái, năm đó rời đi Long Cung lúc nàng còn nhỏ, không tới học pháp thuật tuổi tác.

Tôn Ngộ Không nhìn Chu Diễm Bồng, "Ta nhớ được có chút trận pháp có hiệu quả chữa thương, ngươi sẽ không bố trí loại trận pháp này?"

"Loại trận pháp này ta tự nhiên sẽ bố trí, nhưng là trên tay một chút bày trận tài liệu cũng không có, ta xem một chút lúc trước có không hề lưu lại." Chu Diễm Bồng lắc đầu một cái, bất quá vẫn là từ trong lòng ngực móc ra cái lớn chừng bàn tay màu nâu túi vải, xé ra miếng túi lục lợi lên.

"Đây là Túi Càn Khôn, bên ngoài vừa nhìn liền điểm này đại, thật ra thì bên trong có càn khôn, có thể thả rất nhiều thứ." Thấy Đường Tam Tạng vẻ mặt vô cùng nghi hoặc vẻ, Tôn Ngộ Không ở một bên giải thích.

Đây thật là bảo bối a! Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới thật là có loại vật này đâu rồi, hẳn cho là đây chẳng qua là đời trước trong tiểu thuyết hồ sơ.

"Ồ, thiếu chút nữa quên vật này." Chu Diễm Bồng lục soát một hồi lâu, từ giữa bên xuất ra một cái to bằng nắm đấm trẻ con màu thủy lam quả cầu, tỏ rõ có lãnh đạm ánh sáng màu xanh nhạt.

"Thật là đẹp, Nhị Sư Tỷ, đây là cái gì?" Ngao Tiểu Bạch nhìn kia màu thủy lam quả cầu có chút hiếu kỳ hỏi.

Đường Tam Tạng cũng là có nhiều chút tò mò nhìn thủy tinh kia quả cầu.

"Đây là thủy linh cầu, ta cũng quên là mấy trăm năm trước luyện chế, năm đó nhưng là tiêu phí ta không thiếu thời gian cùng tài liệu mới luyện ra. Bất quá luyện giỏi sau khi mới phát hiện chỉ có thủy linh căn người mới có thể sử dụng, với ta mà nói là một gánh nặng, cho nên sẽ không lấy ra qua." Chu Diễm Bồng lắc lư trong tay màu xanh da trời Thủy Tinh Cầu, nhìn Ngao Tiểu Bạch, "Bất quá Tiểu Bạch ngươi linh căn liền là thuần túy Thủy Thuộc Tính, vừa vặn có thể sử dụng, ta dạy cho ngươi mấy cái pháp quyết trụ cột, mới có thể chữa trị thương thế hắn."

"Thật sao?" Nguyên bản đã tuyệt vọng thiếu nữ lần nữa ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn Chu Diễm Bồng trong tay thủy linh cầu.

"Dĩ nhiên, ta làm sao biết gạt ngươi chứ." Chu Diễm Bồng cười gật đầu một cái, giống như một thân thiện Đại tỷ tỷ.

Nếu như Đường Tam Tạng không biết nàng ẩn nấp thuộc tính lời nói, nhất định sẽ cho là như vậy. Bất quá đang hấp dẫn cô gái phương diện này, Chu Diễm Bồng quả thật có chỗ độc đáo, bá đạo tổng tài khí chất cộng thêm thân thiết âm bộ sách vở thuật, chỉ tiếc không là nam nhân.

Chu Diễm Bồng rất nhanh thì đem thủy linh cầu pháp quyết trụ cột dạy cho Ngao Tiểu Bạch, theo như nàng cách nói, nước này linh cầu nhưng năm đó nàng đỉnh phong thời điểm luyện chế, mặc dù bên trong chỉ có một loại chữa trị trận pháp, nhưng là ước chừng bị nàng chống chín tầng, trận pháp hiệu quả chột tăng.

Chỉ cần người sử dụng cảnh giới cùng pháp lực đủ, coi như là Thiên Vương bị thương nặng cũng có thể thì trở lại, chính là một phạm nhân Tự Nhiên không thành vấn đề.

Ngao Tiểu Bạch thiên tư thông minh, Thủy Thuộc Tính linh căn cũng cực kỳ Tinh Thuần, nhớ khẩu quyết sau khi, hai cái tay nhỏ bé bấm pháp quyết, ngón trỏ phải cùng ngón giữa tịnh khởi, chỉ hướng nước kia linh cầu.

Một đạo đũa như vậy lớn bằng pháp lực màu xanh lam nhạt từ tay nàng chỉ rót vào lơ lửng thủy linh cầu bên trên, thủy linh cầu mặt ngoài ánh sáng màu xanh nhạt nhất thời chột lóe, trở nên sáng lên.

"Tiểu Bạch, bây giờ ngươi khống chế thủy linh cầu trong thủy linh lực đem hắn bao vây lại, sau đó đè xuống ta dạy cho ngươi pháp quyết thúc giục là được rồi." Chu Diễm Bồng ánh mắt sáng lên, cười nói: "Ha ha, không nghĩ tới nhiều năm như vậy còn có thể sử dụng đây."

"Ừ, Nhị Sư Tỷ ta biết." Ngao Tiểu Bạch nghiêm túc gật đầu, đầu ngón tay chảy ra pháp lực màu xanh nước biển lại biến lớn mấy phần, thủy linh cầu bị kích thích, một đạo nhu hòa Lam Quang đem thiếu niên kia bao vây lại, từ từ dâng lên.

Cô gái kia ngồi dưới đất, ngơ ngác nhìn bị Lam Quang bao quanh lơ lửng ở giữa không trung thiếu niên, trong miệng còn nhẹ nhàng lầm bầm: "Tiểu Dịch... Tiểu Dịch..."

Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút tò mò nhìn một màn này, mặc dù giải quyết qua không ít yêu quái, bất quá Tiên Pháp này chủng loại giống như Ma Thuật đồ vật đối với hắn mà nói vẫn là rất mới mẻ.

Nhu hòa ánh sáng màu lam như là nước chảy, nhẹ nhàng rửa sạch đi thiếu niên trên lưng bùn cát cùng vết máu, hơn nữa lấy mắt trần có thể thấy tốc độ

nhánh tốc độ khép lại vết thương của hắn, còn có một chút rớt vào hân da thịt.

Rất nhanh, trên người hắn vết thương liền toàn bộ biến mất, vốn là trắng bạch sắc mặt cũng có một ít huyết sắc, yếu ớt hô hấp trở nên thông thả lâu dài, giống như là ngủ.

"Tiểu Dịch." Cô gái kia không biết từ đâu tới đây khí lực, lại là tự mình đứng lên đến, duỗi tay sờ xoạng đến thiếu niên kia mặt, khắp khuôn mặt là vẻ mừng rỡ.

"Các người nhất định là thần tiên hạ phàm, cảm ơn các người, cảm ơn các người..." Thiếu nữ lần nữa quỳ xuống, liền muốn hướng về phía Đường Tam Tạng bọ họ dập đầu.

"Chúng ta chỉ là người tốt, không phải là thần tiên đâu rồi, nếu như người nếu là cảm thấy không cần báo đáp lời nói, có thể lấy thân báo đáp, ta sẽ không để ý." Chu Diêm Bồng duỗi tay vịn chặt nàng, cười híp mắt nói.

"Quả nhiên là vô thời vô khắc không quên mở rộng chính mình hậu cung đây." Đường Tam Tạng có chút không nói nhìn Chu Diêm Bồng liếc mắt, từ trong hành lý xuất ra một món rắn chắc tảng bào, khoác lên kia khôi phục trên người thiếu niên, đem hân thả vào trên lưng ngựa.

"Lấy thân báo đáp sao?" Cô gái kia hơi sững sờ, chợt nghiêng đầu nhìn về phía Đường Tam Tạng, tinh xảo trắng nõn trên gò má hiện lên một tia mắc cỡ đỏ bừng vẻ, "Nếu là đại sư nguyện ý, Tiểu Linh Nhi nguyện suốt đời hầu hạ bên cạnh (trái phải), để báo đáp hôm nay ân."

Đường Tam Tạng nấp quần áo tay cứng đờ, ồ? Thật giống như nơi nào có điểm không đúng?

"A, uy uy uy! ! Ta ở chỗ này đây, ta à, ta là nói ta à..." Chu Diêm Bồng mặt đầy bị phẫn.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Còn có người hỏi cái này loại học trò thu tới làm chi?

Chu Diêm Bồng làm việc một trận, kết quả Tiểu Linh Nhi vừa ý là Đường Tam Tạng, hơn nữa một bộ chỉ cần người mở miệng, chân trời góc biển ta đều cùng người đi kiên định biểu tình.

Nhìn Chu Diêm Bồng mặt đầy sinh không thể yêu biểu tình, Đường Tam Tạng biểu thị: Thật tốt buồn cười a! Đơn giản là nằm thẳng có được hay không!

Bất quá, đối với cái này dạng một vị cùng em trai cảm tình sâu vô cùng thiếu nữ xinh đẹp, Đường Tam Tạng làm sao có thể mang theo nàng cùng lên đường đâu rồi, chỉ có thể uyển chuyển cự tuyệt.

Đối với tốt đẹp sự vật, đặc biệt là cô nương, Đường Tam Tạng vui vẻ thương thức, bất quá cũng không có gì muốn chiếm làm của riêng.

Làm cái khắp nơi lưu tình người, quá mệt mỏi, chẳng lẽ Tây Thiên Thủ Kinh chuyển nhà đi a. Đến nếu là một đường thấy cô em xinh đẹp hãy thu, chờ đến bên trong Linh Sơn thời điểm, sợ rằng cũng có thể tổ một người đẹp quân đoàn.

"Tiểu Linh Nhi cô nương không nên khách khí, đệ đệ của người ngủ một giấc sẽ tỉnh, người thương thế trên người cũng để cho Tiểu Bạch giúp người cùng nhau chữa trị đi." Đường Tam Tạng mỉm cười nói, Ngao Tiểu Bạch chữa trị thiếu niên kia sau nhìn qua không có tiêu hao bao nhiêu pháp lực, cho nên thuận tiện chữa trị một chút Tiểu Linh Nhi cũng không sao.

Tiểu Linh Nhi khoát tay lia lia nói: "Không cần làm phiền thần tiên mọi người, ta chút thương thế này rất nhanh sẽ biết tốt."

"Tiểu Ty Ty đừng khách khí, ta cảm thấy rất thú vị đâu rồi, hơn nữa Tiểu Bạch cũng không phải không dùng người, sau này có thể giúp mọi người chữa thương nha." Ngao Tiểu Bạch khoát khoát tay nói, khắp khuôn mặt là nụ cười hưng phấn, điểm ngón tay một cái Thủy Linh Châu, một vệt sáng xanh liền đem kia Tiểu Linh Nhi bọc lại.

Chỉ chớp lát, Lam Quang thu lại, Tiểu Linh Nhi thương thế trên người liền khỏi hẳn, hai chân bên trên đất sét cùng vết máu đều bị dọn dẹp, mười ngón chân non như thanh thông, trắng nõn chân nhỏ giẫm đạp trên đất, hân là có chút lạnh, đầu ngón chân cũng vịn chung một chỗ.

Đường Tam Tạng từ trong cái bọc xuất ra một đôi mới tảng giấy, đi tới trước người của nàng, ngồi xổm người xuống đi, phát đi nàng lòng bàn chân bùn cát, giúp nàng mang giày vào.

Tiểu Linh Nhi thân thể cứng đờ, trên mặt dâng lên một vệt Hồng Hà, ngay cả bên tai đều biến thành màu đỏ, lại cũng không có cự tuyệt, một đôi mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, trong đôi mắt chớp động không khỏi ánh sáng.

Đường Tam Tạng đứng dậy, đem trên người cả sa phi ở trên người nàng, ở trước người hệ một cái kết, cười nói: "Được, lần này sẽ không lạnh."

Bất quá, tại sao đột nhiên yên tĩnh như vậy?

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn sắc mặt cổ quái nhìn hán Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng, lại liếc mắt nhìn như cũ ngốc manh mà nhìn hán Ngao Tiểu Bạch, Cương Hệ hoàn cả sa tay không khỏi cứng đờ, nhìn lên trước mặt mặt đầy mắc cỡ đỏ bừng Tiểu Linh Nhi, dường như, thật giống như, đại khái, không cần thận liêu một chút người ta cô em a.

Hắn bảo đảm, tuyệt đối chẳng qua là cảm thấy cô em như vậy khí trời đứng trên mặt đất nhìn quá đáng thương, cũng không có thừa cơ sờ một cái người ta chân nhỏ, cùng tăng độ yêu thích ý nghĩ!

"Sur phụ, chuyện này ta cùng Sur Tỷ cũng có thể làm" Chu Diêm Bồng không chút lưu tình vạch trần hắn.

"A, ha ha, đến đỡ khâu thành, dĩ nhiên muốn vào xem một chút a, ngươi xem vừa mới nhiều chuyện như vậy trì hoãn, chúng ta tân tiến thành đi." Đường Tam Tạng làm bộ nghe không hiểu đáng vẻ, dắt Bạch Mã xoay người hướng cửa thành đi tới.

"Sur phụ, phải đi ăn thịt kho tàu móng heo sao?" Ngao Tiểu Bạch mặt đầy mong đợi theo phía trước đến, trong tay còn nắm thật chặt viên kia Thủy Linh Châu.

Tôn Ngộ Không cũng là theo phía trước đi, Kim Cô Bồng biến trở về phát thù, đem một mái tóc vàng óng tùy ý châm cái lưu loát đuôi ngựa.

"A a a! Tức chết ta!" Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, mài răng, nhai châu xoay động, liếc mắt một cái chính hàm tình mạch mạch mà nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng Tiểu Linh Nhi, cười híp mắt dán tiến lên, một cái tay xuyên qua nàng sau lưng, rất tự nhiên lăm bên trên nàng eo, "Tiểu Linh Nhi, thương thể của ngươi thể vừa mới khỏi hẳn, đến, tỷ tỷ đỡ ngươi."

"A, cảm ơn thần tiên tỷ tỷ, ta thương thể đã toàn bộ tốt đâu rồi, có thể chính mình đi." Tiểu Linh Nhi cười lắc đầu một cái, còn nhắc nhắc chân, biểu thị chính mình rất khỏe mạnh.

"Vậy ngươi không sợ phía trên những thứ đó sao?" Chu Diêm Bồng đưa ngón tay ra chỉ chỉ thành tường phương hướng.

Tiểu Linh Nhi theo Chu Diêm Bồng ngón tay nhìn,

Ánh mắt rơi vào những thứ kia bị vổ vào trên tường thành thịt nát bên trên, cao giọng la hoảng lên, trực tiếp ôm lấy Chu Diêm Bồng, đầu trực tiếp vùi vào nàng ngực.

"Đừng sợ đừng sợ, có ta ở đây này đây." Chu Diêm Bồng mặt đầy gian kế được như ý bộ dáng, một bên ôm Tiểu Linh Nhi hướng cửa thành đi tới, một bên vỗ nhẹ đến nàng sau lưng.

Đoàn người mới vừa vào thành, một trận gió rét thổi tới, vốn là lão đạo muốn ngã đất thành tường ở sau lưng mọi người ầm ầm sụp đổ, mai táng những thứ kia khảm ở trên tường thành người cận bã.

Ngoài cửa thành phát sinh chuyện lấy cực nhanh tốc độ truyền khắp đỡ khâu chỗ ngồi này số người bất quá tám ngàn thành nhỏ, đỡ khâu thành Đệ Nhất Cao Thủ Lưu Tam móng lại bị một cước đạp chết! Chu gia Tam thiếu gia chu bản lại bị một gậy đập thành thịt nát! Mà làm những chuyện này cũng chỉ là một cái hòa thượng cùng ba giờ cô nương!

Máu chốt là, bọn họ vào thành! Sau đó, thành tường sụp.

Đỡ khâu trong thành trên đường phố không có một bóng người, trên đường còn tùy ý có thể thấy thất lạc dưa và trái cây rau cải, hoặc là một ít cây quạt cái mũ loại đồ vật, giống như là loạn binh tới trước thành trống không.

Đương nhiên, đây không phải là thành trống không, những người đó chẳng qua là tránh ở nhà quan môn đóng cửa mà thôi.

Ở trên đường, Tiểu Linh Nhi cũng là đem mình thân thể đơn giản cùng Đường Tam Tạng bọn họ nói một chút, vốn cũng là thư hương môn đệ xuất thân, họ Tiểu.

Một tháng kia chu bản không biết từ nơi nào nghe nói nàng rất xinh đẹp, liền thiết kế đem hán cha vò vào trong tù đánh chết tươi. Mẹ nàng ban đêm hôm ấy liền treo cổ ở nhà, theo hán cha đi.

Trong nhà người làm sợ hãi Chu gia quyền thế, cả đêm quyền trong nhà đáng tiền đồ vật chạy trốn, chỉ để lại nàng và đệ đệ của hán Tiểu Dịch hai người. Hôm nay chu bản dẫn ác Nô xông vào nhà hán, bởi vì Tiểu Dịch chống đối mấy câu, liền bị một trận đánh đập, hai người bị hán dùng sợi dây cột vào ngựa sau kéo một đường.

Nếu như không phải là gặp phải Đường Tam Tạng bọn họ, Tiểu Dịch chắc chắn phải chết, Tiểu Linh mà không chết cũng khó thoát làm nhục, cho nên trong lòng của hán đối với (đúng) Đường Tam Tạng bọn họ lòng cảm kích tuyệt không nửa điểm giả tạo.

Mà mấy năm nay Chu gia ở nơi này đỡ khâu thành tác uy tác phúc, không biết gieo họa bao nhiêu đảng hoàng cùng thiếu nữ, kia Chu gia lão đầu và ba con trai mắc phải tội nghiệt, tội lỗi chồng chất, đỡ khâu người trong thành người sợ như sợ cộp, giận mà không dám nói.

"Nếu là ta không đoán sai lời nói, muốn nạp Cao Thúy Lan làm thiếp chắc là vị này Chu lão gia chứ ?" Đường Tam Tạng nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Đúng, chính là hắn." Chu Diêm Bồng gật đầu một cái, sắc mặt chìm nhiều chút, "Một nhà này tử gieo họa bao nhiêu vô tội thiếu nữ, những người này đều đáng chết!"

"Ta đồng ý." Một bên Tôn Ngộ Không gật đầu nói.

"Ta theo hai người sư tỷ!" Ngao Tiểu Bạch giờ tay nhỏ nói.

"Vây..." Đường Tam Tạng nhìn ba cái theo dõi hắn học trò, cười gật đầu một cái, "Ta không ý kiến."

Ba trên mặt người đồng loạt lộ ra nụ cười.

"Sư phụ, ta nghĩ đến người là bảo thủ hòa thượng đầu rồi, không nghĩ tới vẫn là rất thông tình đạt lý chứ sao." Chu Diêm Bồng một cái kéo qua Đường Tam Tạng đầu vai, về mặt hài lòng gật đầu gật đầu.

Cảm thụ kia đúng đưa phúc độ cùng trên cánh tay truyền tới mềm mại, Đường Tam Tạng yên lặng thở dài, nếu như sau này còn có người hỏi hắn tên đồ đệ này muốn tới làm chi? Thích, chính mình đại nhập cảm thụ một chút chứ sao.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Đám người không liên quan, tan đi!

Yên tĩnh đỡ khâu thành, đoàn người chậm rãi hướng Thành Tây tòa kia đất đai cực kỳ rộng lớn phủ đệ đi tới, nơi đó chính là Chu phủ.

Đường phố rộng rãi, mặt đất khó được trải tề chỉnh tằm đá, cuối đường phố khí phái Chu phủ đại môn đã có thể thấy rõ ràng, hai tòa thật to sư tử đá lập ở cửa, hoành phi trên Chu phủ hai cái nạm vàng chữ to ở chiều tà chiếu rọi xuống rặng ngời rực rỡ.

Bất quá lúc này rộng hai trượng trên đường phố chính tề đứng mấy trăm nhiều mặc Kinh Giáp binh sĩ, trước mặt ba hàng khiêng Đàng Giáp tám thuẫn, phía sau là mấy chục về phía trước nghiêng thẳng đứng trường thương, lại phía sau là chừng trăm cái Cung Tiễn Thủ, mũi tên đã đặt lên trên dây cung kéo ra như trắng tròn, chỉ chờ hạ lệnh.

Đường Tam Tạng trước dừng bước lại, nhìn những binh sĩ kia cùng phía sau bọn họ những thứ kia Chu phủ gia đình, xem ra này đỡ khâu thành binh quyền ngay tại Chu phủ trong tay.

"Những thứ này cùng trong phủ những thứ kia, so tài một chút nhìn, ai sát đa." Tôn Ngộ Không vòng vo một chút cổ tay, nhìn những đó đó nhiều chút binh sĩ, nhìn Chu Diêm Bồng liếc mắt nói.

"So thì so, ai sợ ai, thua theo thắng ngủ một đêm." Chu Diêm Bồng mặt đầy thờ ơ nói.

"Nghe thật giống như không có vấn đề, bất quá này khác nhau ở chỗ nào sao?" Đường Tam Tạng từ ngẫm nghĩ một chút, cảm thấy thật giống như nơi nào không đúng lắm.

"Được !" Tôn Ngộ Không không hề nghĩ ngợi đáp ứng.

"Đây chính là chính người đáp ứng, sư phụ Tiểu Bạch các người ước chừng phải làm chứng nha." Chu Diêm Bồng mặt đầy gian kế được như ý biểu tình.

Đường Tam Tạng cũng là kịp phản ứng, ngủ cùng bị ngủ, đây đối với nàng mà nói căn bản không khác nhau a.

"chờ một chút, mặc dù này trong Chu phủ có nên người chết, bất quá cũng không phải người người đều đáng chết, nếu là đem cân ở trước người người không vấn an ngay cũng giết, cùng những thứ kia tàn bạo yêu quái cùng người xấu có cái gì khác biệt đâu." Đường Tam Tạng giờ tay lên ngừng đã chuẩn bị động thủ Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng, thần sắc nghiêm túc nói.

"Chẳng lẽ sẽ bỏ qua bọn họ sao?" Tôn Ngộ Không chân mày cau lại, có chút không hiểu nhìn Đường Tam Tạng.

"Sur phụ, vừa mới khen ngươi đâu rồi, thế nào ngươi lại dài dòng đứng lên." Chu Diêm Bồng cũng là không quá cao hứng.

Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn của bọn hắn về mặt nghiêm túc nói: "Các ngươi Sur Công đã từng nói với ta, nhân cùng yêu đều có phần thiện ác, không thể chẳng ngó ngang gì tới liền một quyền đâm chết. Các ngươi nhìn, nơi này có vài trăm người, phần nhiều là nhiều chút mỗi tháng dẫn nhiều chút quân tiền binh sĩ, bọn họ tội không đáng chết, mà kia trong phủ những thứ kia phổ thông nha hoàn người ở, cũng chỉ là bị lấn áp Nô Dịch đối tượng, nếu là đem bọn họ cũng giết, đó cùng Chu phủ trong kia nhiều chút ác bá khác nhau ở chỗ nào đây?"

Tôn Ngộ Không là Thạch Hầu xuất thân, tu luyện thành tiên, Chu Diêm Bồng ở trên trời làm mấy trăm năm Thiên Tướng, là có thể cùng Tứ Đại Thiên Vương sánh vai Thiên Hà nguyên soái, chỉ cần chủ quan bên trên cảm thấy là ác, cần bản không đem phạm nhân tính mệnh coi ra gì.

Nhưng Đường Tam Tạng không giống nhau, hắn là người, cho nên biết nhân mạng đáng quý.

Hắn có thể để mặc cho Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng ở cửa thành giết chu bản cùng những gia đình kia, bởi vì những người đó trên người đều có sát khí, trên tay nhất định dính người bình thường tánh mạng, cho nên hắn thấy là nên chết.

Mà bây giờ ở trước mặt hắn những binh lính này cùng Bộ Khoái, càng nhiều chẳng qua là người bình thường, hơn nữa bọn họ tồn tại đại biểu đồ khâu thành trật tự, nếu như những người này đều chết sạch, tòa thành thị này có lẽ rất nhanh sẽ biết lâm vào khó không chế trong hỗn loạn.

Hắn phán đoán có lẽ cũng rất chủ quan, nhưng như vậy trình độ chủ quan ít nhất là phù hợp cái thế giới này, hoặc có lẽ là phù hợp hắn giá trị quan.

Nàng không bắt buộc Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng nhất định phải đem thế giới quan cùng hắn đồng bộ, nhưng ít ra hi vọng bọn họ có thể có thể minh bạch một ít hắn thật sự giữ vững một ít gì đó —— trừng phạt ác tuyệt không phải làm ác lý do.

Hắn hy vọng là, các nàng sẽ không trở thành phạm nhân trong mắt tàn bạo yêu quái, có lẽ có thể làm tốt hơn một chút.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng trên mặt lần đầu tiên lộ ra nghiêm túc về mặt, yên lặng một hồi, gãi đầu một cái, "Sur phụ kia ngươi nói làm sao bây giờ chứ ? Chúng ta từ bọn họ trên đầu bay qua cũng có thể."

"Đúng vậy, người là tối dối trá, nhìn không mặt lời nói, ta cảm thấy được (phải) nam nhân sẽ không một cái tốt đây." Chu Diêm Bồng cũng gật gật đầu nói,

"Dĩ nhiên, sur phụ ngươi là duy nhất ngoại lệ."

"Tiểu Bạch, ngươi ở lại chỗ này bảo vệ Tiểu Linh Nhi các nàng." Đường Tam Tạng một mình hướng về kia mấy trăm mấy trăm binh sĩ đi tới, "Ta đi trước cùng bọn họ trò chuyện một chút, nói không chừng chính bọn hắn liền rút lui."

Trên đường dài, mấy trăm binh sĩ giương cung mà đội, một thân màu xám nhạt tăng bào Đường Tam Tạng chậm rãi đi về phía trước, mặt mỉm cười, nhìn ngược lại người hiền lành.

Ba hàng tám trăm binh lính từ trung gian tách ra, một người mặc áo giáp màu bạc phương chính mặt thanh niên tướng lĩnh cũng hướng Đường Tam Tạng đi tới.

Hai người cách nhau ba thước dừng lại, vừa vặn đứng ở Tôn Ngộ Không bọn họ và mấy trăm binh sĩ trung gian, hơi có mấy phần Đại tướng trận tiền gặp nhau cảm giác.

"Sur Tỷ, các ngươi cảm thấy sur phụ muốn nói gì?" Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, nhỏ giọng hỏi.

"Nhất định là kéo một nhóm thiện a, ác a loại lời nói, này thật có thể đem những người đó cho nói lui sao? Ta mang binh đánh giặc nhiều năm như vậy, còn chưa thấy qua loại sự tình này đây." Chu Diêm Bồng thích một tiếng, không tin Đường Tam Tạng có thể nói lui những người đó.

Tôn Ngộ Không cau mày không nói gì, giống như là vẫn còn đang suy tư Đường Tam Tạng trước nói chuyện.

Tiểu Linh mà khéo léo đứng ở một bên, hắn biết những người này muốn tìm Chu lão gia phiền toái, nên vì cha nàng mẹ cùng mấy năm nay chết ở Chu gia phụ tử trong tay người bảo thủ.

Đường Tam Tạng quan sát một chút mặt vương tướng lĩnh, giọng hiền hòa nói: "Chúng ta dự định vào Chu phủ, giết tác uy tác phúc Chu gia phụ tử, các ngươi có thể để cho một chút đường sao?"

"A, hòa thượng, đầu óc ngươi bị lừa đá đi." Phe kia mặt tướng lĩnh cười ha ha, đưa tay chỉ sau lưng binh sĩ, rất là kiêu căng nhìn Đường Tam Tạng, "Chu lão gia nhưng là đồ khâu Thành Chủ người, nghĩa phụ ta, thấy không, nơi này có Cung Tiền Thủ hai trăm, Đạo Phủ Thủ hai trăm, nếu là ngươi môn ngoan ngoan đầu hàng, ta còn có thể lưu ngươi toàn thân, mấy cái nữ tử tự tử xem như cho Chu lão gia bồi tội lễ, chớ hắn chơi chán, ta khẳng định cũng có thể chơi đùa bên trên một lần. Nếu không lời nói..."

Mặt vương tướng lĩnh lời còn chưa nói hết, một cái thanh tú quả đâm rơi vào hắn trên cằm, trên mặt hắn kiêu căng nộ cười liền đông đặc.

Một tám phương chính trên mặt mũi con mắt toàn bộ tùm lại, không đợi máu tươi từ trong lỗ mũi phun ra ngoài, sau đó hắn liền hóa thành một viên thịt người quả bom, bay ngược mà quay về.

Khiêng cây mây lá chắn ba hàng binh sĩ bị đánh bay, phía sau Trường Thương Binh trường thương bị đụng gãy, xếp hàng chỉnh tề trận thế trực tiếp bị xô ra một con đường, sau đó oanh đất một tiếng đụng vào kia rần chắc đỏ thắm trên cửa.

Trên cửa xuất hiện hình một vòng tròn lỗ lớn, hai cánh cửa kéo kẹt rung hoảng nhất hạ, ngã nhào xuống đất, sau đó trong sân truyền tới một chuỗi loạn hưởng, kèm theo đủ loại tiếng thét chói tai cùng nhà tiếng sụp đổ thanh âm.

Trần ngập bụi bậm từ Chu phủ trong bay ra, trên đường dài trừ những thứ kia bị vừa mới người kia thật quả bom đụng bị thương vẫn còn ở gào thét bị thương ra, yên tĩnh không tiếng động, chúng binh sĩ quay đầu liếc mắt nhìn Chu phủ trong cửa sập những thứ kia nhà, mặt đầy hoảng sợ nhìn trên đường dài cái đó chậm rãi thu hồi quả đấm tuổi trẻ hòa thượng.

Này, mẹ nàng hay lại là người sao!

"Sur Ty, sư phụ không phải nói không động thủ sao?" Ngao Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ không hiểu.

"Nam nhân chính là như vậy, nói một đằng, làm một bộ, cho nên Tiểu Bạch a, hay lại là Sur Ty được a." Chu Diễm Bồng tận dụng mọi thứ đất bỏ đao.

"Như vậy, có lẽ giết một hai người đã đủ." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, có chút không xác định nói.

"Quả nhiên vẫn là quả đấm tới mau mau." Đường Tam Tạng nhẹ giọng tự nói một câu, giết gà dọa khỉ là phải, cái này so với giết một bang Hắc Huyết hay lại là tốt hơn một chút, sau đó hẩn nhìn những thứ kia mặt đầy hoảng sợ binh sĩ, lớn tiếng nói: "Ta là La Hán hạ phạm, biết được Chu gia làm hại nhất phương, chuyên tới để trừng phạt. Đám người không liên quan, tan đi!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Mỹ thực chính là nhân sinh a

Một quyền đập bay mặt vương tướng lĩnh, xuyên thấu Chu phủ đại môn, đánh ngã Chu phủ trong không biết bao nhiêu nhà, Đường Tam Tạng một quyền này thật sự triển lộ ra lực lượng, đã hoàn toàn vượt qua phạm nhân nhận thức, chỉ có thể quy nạp vào quỷ thần phạm vi.

Cho nên khi Đường Tam Tạng một tiếng quát to sau khi, chúng binh sĩ cả người run lên, hoa lạp lạp thoáng cái toàn bộ đem trong tay binh khí ném lên mặt đất, cũng không quay đầu lại hướng hai bên đường phố trong hẻm nhỏ chạy đi, vừa chạy vừa la lớn: "La Hán hạ phạm! Chu gia phải gặp nạn!"

Vốn là mấy trăm binh sĩ trận địa sẵn sàng đón quân địch đường phố nhất thời là không còn một mống, ném đầy đất đá đặng lá chắn cùng cung tên, hai miếng son đỏ đại môn rơi trên mặt đất, Chu phủ vốn là trận địa sẵn sàng đón quân địch gia đình cũng theo những binh sĩ kia đồng thời chạy sạch.

"Đi thôi, bây giờ có thể đi vào." Đường Tam Tạng quay đầu hướng Tôn Ngộ Không cùng Chu Diễm Bồng nói.

Về phần vào Chu phủ sau khi sự tình, vậy cũng không cần nói nhiều, mang theo Tề Thiên Đại Thánh cùng Thiên Bồng Nguyên Soái khi dễ một cái thổ tài chủ, loại chuyện này mặc dù cũng thật thoải mái đi, nhưng đuổi đi tìm lý điểm tìm chỗ nghỉ trọ Đường Tam Tạng hay lại là lười nhiều hơn nữa phí miệng lưỡi.

Nắm chặt hai tên gia đình, đem chuẩn bị chạy trốn Chu gia phụ tử ba người cũng làm xuống, sau đó đem trong phủ những thứ kia ngày thường tiếp tay cho giặc ác nô cũng giải quyết, mở ra Chu gia Bảo Khố, chọn trước mấy thứ nhìn đáng tiền châu báu, cầm hai đỉnh vàng, còn lại xuất ra một bộ phận cho những thứ kia nô bộc phút, còn lại để cho Tôn Ngộ Không nắm đến trong thành người nghèo tụ cư địa trực tiếp tán.

Tiền tài Đường Tam Tạng cũng không coi trọng, bắt quả nhìn Tôn Ngộ Không xách một đại túi Ô Tư Tạng nước thông báo Phi lúc đi, cũng không đem trong ngực ôm hai khối Kim Chuyền Ngao Tiểu Bạch thương tiếc xấu, biết trừ chùi lắm lắm: "Ta kẻo hồ lô, kẻo hồ lô..."

"Đi thôi, chúng ta đi ăn thịt kho tàu móng heo." Đường Tam Tạng nhìn đầy sân quỷ, không dùng được đập đầu cảm tạ Chu phủ người ở, cười ôm lấy Ngao Tiểu Bạch, hướng ngoài cửa viện đi tới.

"Hảo a! Sư phụ vạn tuế!" Ngao tiểu cao hứng hựt kêu lên.

"Được a được a." Chu Diễm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, xem ra đối với ăn phương diện này, nàng cũng là thật thích.

Tiêu Linh mà với ở một bên, bị Chu Diễm Bồng nhiệt tình ôm, các nàng chị em không chỗ nương tựa, cũng không có chỗ có thể đầu, bây giờ Đường Tam

Tặng bọn họ vì nàng báo thù, Tiêu Dịch lại còn không có tính, đương nhiên là trước đi theo Đường Tam Tặng bọn họ.

Ngao Tiểu Bạch thủy linh cầu Đường Tam Tặng trước giúp nàng nắm, dựa theo Chu Diễm Bồng cách nói, Ngao Tiểu Bạch bây giờ mới luyện hóa một tầng trận pháp, vẫn không thể kích hoạt bên trong trận pháp tùy tâm sở dục đem hấn nhỏ đi, chờ đến luyện hóa Đệ Tam Tầng thời điểm là được rồi.

Một tầng là có thể sinh phạm nhân xương thịt, nếu như đem chín tầng cũng sau khi luyện hóa, nói không chừng thật cùng Chu Diễm Bồng lời muốn nói như vậy có thể chữa trị Thiên Vương thương thế đâu rồi, không hổ là năm đó thời kỳ tốt cùng Chu Diễm Bồng toàn lực luyện chế pháp bảo, sau này Ngao Tiểu Bạch nhưng chính là chữa trị tiểu dạng có năng lực.

Đề ở đỡ khâu trên thành Chu gia bị diệt, đỡ khâu tứ hổ biến thành đi qua thức, tòa kia khí phái phủ đệ bị tràn vào đám người rất nhanh thì dời hết, sau ngày hôm nay, đỡ khâu lại không Chu gia.

Mấy năm nay bị Chu gia lấn áp đất vợ con ly tán người ta, rốt cuộc dám lên tiếng khóc lên, không khỏi dập đầu bái tạ lão thiên, phát La Hán, nghiêm trị người một nhà này.

Chiều tà chiều rơi xuống đỡ khâu thành, chiêm trống tiếng động vang trời, trống không trên đường phố lục tục xông ra đám người, trên mặt tràn đầy mừng rỡ nụ cười.

Mà làm những chuyện này những tên kia, lúc này đang ngồi ở trong thành tú hương cư Đình Cấp trong bao sương, nắm trong tay đèn đuốc, nhìn chăm chăm trên bàn kia một cái bồn lớn thịt kho tàu móng heo.

"Không phải là một mâm móng heo, yêu cầu khắt khe như vậy sao?" Ngồi ở một bên trên bệ cửa sổ Tôn Ngô Không quay đầu nhìn bên cạnh bàn mọi người liếc mắt, có chút không nói bừa mỗi một cái.

"mỹ thực chính là nhân sinh a!" Vài người khá ăn ý gật đầu gật đầu.

Tiêu Dịch lúc này đã tỉnh lại, cũng đứng mọi người bày tỏ qua cảm kích, có chút câu nệ ngồi ở Tiêu Linh mà bên người.

Tiêu Linh mà trên mặt mang cười yếu ớt, đuốc chính tề đặt ở một bên, đoan trang mà ngồi xuống, rất có đại gia khuê tú phong độ.

Ngao Tiểu Bạch ngồi ở thêm cao trên cái băng, dò cái đầu nhìn trong nồi thịt kho tàu móng heo,

Hai con mắt đều phải sáng lên.

Chu Diễm Bồng liền tương đối không ngồi lẫn nhau, một cái chân giẫm ở trên cái băng, một cái tay đề ở trên bàn, trong tay đuốc giờ qua đình đầu, rất nhiều mờ mịt tư thế.

"Được, bắt đầu ăn đi, mặc dù nhà này móng heo mùi vị cũng không tệ lắm, bắt quá..." Đem đến tiếp sau này vài món thức ăn cũng điểm tốt Đường Tam Tặng cười nói, không chờ hấn lời nói xong, sớm sẽ chờ bắt đầu cái này ngay cả chữ những tên đã là động thủ.

Chu Diễm Bồng quét quét quét hướng trong chén trước kẹp ba cái, lúc này mới ngồi xuống bắt đầu động thủ, vốn là xấu hổ Tiêu Dịch cũng là cực kỳ nhanh chóng kẹp một cái móng heo, sau đó cúi đầu gặm phải, xem bộ dáng là đói chết.

Đường Tam Tặng nhìn gương nhai múa vuốt, nhưng là bởi vì tay ngắn kẹp không tới Ngao Tiểu Bạch cười lắc đầu một cái, cầm đuốc lên kẹp một cái đại phóng đến nàng trong chén.

"Cám ơn sư... A..." Ngao Tiểu Bạch đem đuốc để xuống một cái, trực tiếp dùng tay nhỏ nắm lên.

"Linh Nhi cô nương cũng ăn đi, hấn đói đi." Đường Tam Tặng lại cho Ngao Tiểu Bạch kẹp một cái, thấy Tiêu Linh mà còn không động đuốc, cười nói.

"Tam Tặng đại sư các người ăn trước đi, Linh Nhi không đói bụng." Tiêu Linh mà mỉm cười lung lay, bắt quá vừa mới dứt lời, bụng nhưng là không tự chủ vang.

Tiêu Linh mà chậm rãi cúi thấp đầu, ngay cả lỗ tai căn (cái) đều đỏ.

"Ta đây chạy nha, ta bụng cũng gọi đây." Đường Tam Tặng cười cười, cho Tiêu Linh mà kẹp hai khối móng heo, lúc này mới bắt đầu ăn.

Phi nộn móng heo, hợp với tươi đẹp tương trấp, mùi vị quả thật không tệ, khó trách ngay cả Chu Diễm Bồng ở Cao Lão Trang đều nghe nói.

Một đại bàn móng heo rất nhanh thì được ăn xong, đến tiếp sau này đi lên thức ăn bày đầy suốt một bàn lớn, mùi vị cũng cũng không tệ lắm.

"Sư Tỷ, nói tốt hai cái móng heo đây?" Ngao Tiểu Bạch nhìn Chu Diễm Bồng nói.

"Sớm giữ lại cho người." Chu Diễm Bồng đem một bên múc hai cái móng heo chén nhỏ thả vào trước mặt nàng.

"Sư Tỷ người thật tốt." Ngao tiểu cao hứng hựt nói.

Đường Tam Tặng ăn 7 phần ăn no liền để đuốc xuống, tay hấn nghệ Tự Nhiên không cần nhiều lời, bắt quá bởi vì chén đĩa có hạn, cho nên đã vị đều là

nướng, bây giờ ăn những thứ này nấu thức ăn, cảm giác Tự Nhiên không giống nhau.

Đương nhiên, nếu như có thể mang theo một ít nồi chén gáo chậu loại đồ vật, Đường Tam Tạng cũng là có thể làm. Nghĩ tới đây, Đường Tam Tạng không khỏi nhìn một chút Chu Điền Bồng trước ngực, đừng hiểu lầm, hẳn nghĩ là کیا Túi Càn Khôn, nhét mấy cái nồi chén gáo chậu hẳn không có vấn đề chứ?

Sau khi ăn uống no đủ, Đường Tam Tạng trả bạc, sau đó ở cách vách khách sạn muốn sáu gian phòng, phân phó tiểu nhị cho ngựa Uy nhiều chút rom cỏ.

Nếu trên người tiền, vậy chỉ dùng không được đi tá túc, lớn như vậy một đám người cũng khó tìm được người chỗ ở phương.

Chương quỹ kia cùng tiểu nhị hơn phân nửa cũng là nghe nói Chu gia bị một cái La Hán cùng ba cái cô nương diệt chuyện, thấy Đường Tam Tạng bọn họ là vừa kính vừa sợ, bắt quả vào ở ngược lại không xảy ra vấn đề gì.

Một đêm yên lặng, sáng sớm ngày thứ hai Đường Tam Tạng liền đứng lên, để cho Điểm Tiểu Nhị đi mua một cỗ xe ngựa, sau đó mang theo Tiêu Linh mà cùng Tiêu Dịch từ Thành Tây ra đờ khâu thành.

Đường Tam Tạng Tự Nhiên không thể nào mang của bọn hắn hai cùng đi Tây Thiên Thủ Kinh, ngày hôm qua thương lượng với Chu Điền Bồng một chút, chuẩn bị để cho bọn họ đi Cao Lão Trang.

Chu gia bị diệt chuyện hẳn sẽ bị đồ cho Thượng Thiên trừng phạt, bắt quả Tiêu Linh mà cùng Tiêu Dịch tuổi tác còn nhỏ, Tiêu Linh mà lại rất xinh đẹp, ở nơi này đờ khâu thành sợ rằng không dễ dàng sống được, còn không bằng đi Cao Lão Trang, có Chu Điền Bồng một phong thơ, đủ để cho bọn họ ở nơi nào đẹp yên sinh hoạt.

"Linh Nhi, ở Cao Lão Trang thật tốt đời, ta nhất định sẽ trở về tới tìm ngươi." Chu Điền Bồng mặt đầy thâm tình ôm một cái Tiêu Linh.

Tiêu Linh mà gật đầu một cái, nhưng là mặt đầy khó bỏ đất nhìn đứng ở một bên Đường Tam Tạng, khuôn mặt nhỏ nhắn mắ cở đỏ bừng, nhưng là giọng kiên định nói: "Tam Tạng pháp sư, cứu giúp ân, Linh Nhi không bao giờ quên, nguyên hầu hạ bên cạnh (trái phải), đời này kiếp này cũng sẽ ở Cao Lão Trang chờ ngươi."

"A a a! Tức chết ta!" Chu Điền Bồng mái tóc màu đỏ đều phải đứng lên, mặt đầy ai oán mà nhìn Đường Tam Tạng.

"Linh Nhi cô nương trân trọng." Đường Tam Tạng không nhìn Chu Điền Bồng ánh mắt, mỉm cười chấp tay một cái, Tiêu Dịch biết cười ngựa, lái xe thuần thục một chút cũng không có vấn đề, Cao Lão Trang cách nơi này cũng không coi là xa xôi, cho nên hẳn sẽ không tự mình đưa qua.

Tiêu Linh mà hướng về phía mọi người khuất tất thi lễ một cái, Tiêu Dịch chính là quỳ dưới đất dập đầu ba cái, đờ Tiêu Linh mà lên xe ngựa, ngồi ở càng xe bên trên, từ từ đánh xe ngựa rời đi.

Đường Tam Tạng nhìn xe ngựa càng lúc càng xa, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, Cao Lão Trang sinh hoạt có lẽ không có lấy trước kia như vậy an nhàn, bắt quả hẳn sẽ so với ở đờ khâu trong thành lo lắng sợ hãi tốt hơn nhiều, hi vọng bọn họ có thể trải qua hạnh phúc đi.

"Sur phụ, ngươi vừa mới để cho Sur Tỷ dùng kiếm Họa trận pháp nôi sắt đều đặt ở Sur Tỷ trong túi càn khôn, có phải hay không sau này chúng ta cũng có thể thường thường ăn ngươi làm thịt kho tàu móng heo?" Ngao Tiểu Bạch trước nhất thu hồi ánh mắt, mặt đầy mong đợi nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Cái này hà..." Đường Tam Tạng nhìn về mặt mong đợi Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Điền Bồng, sờ cảm một cái, thiêu thiêu mi đạo: "Cũng có thể là thịt kho tàu Hùng Chương, hầm Dã Kê..."

Triều Dương chiếu rọi xuống đờ khâu thành đang lúc mọi người tiếng cười đùa bên trong dần dần đi xa, tòa kia an tĩnh tường hòa Cao Lão Trang cũng càng cách càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Bị huyết tẩy trần nhỏ

Một đường Tây Hành, không lâu liền ra Ô Tư Tàng nước Biên Cảnh, trời đông giá rét đã qua, khí trời cũng dần dần trở nên ấm áp, trên đường đi xuân về hoa nở, băng tuyết tan rã, đường xá ngược lại cũng dễ đi rất nhiều.

Quen thuộc Chu Điền Bồng trận pháp từng cường hóa nôi, Đường Tam Tạng đổi lại trò gian làm không ít đồ ăn ngon (ăn ngon), cũng không đem Ngao

Tiểu Bạch vui xấu.

Chu Diễm Bồng một ngày ba bữa cũng đều cùng Đường Tam Tạng còn có Ngao Tiểu Bạch ăn chung, Tôn Ngộ Không như cũ lấy các loại trái cây làm chủ ăn, cũng còn khá nằng sẽ Cân Đầu Vân, nếu không Đường Tam Tạng cảm thấy nằng sớm muộn sẽ đói chết.

Trưa hôm nay, đã tại rừng sâu núi thẳm đi vào trong chừng mấy ngày thầy trò bốn người, xa xa nhìn thấy một cái tọa lạc ở hai tòa trong núi trấn nhỏ, đều là ánh mắt sáng lên.

"Sư phụ, người xem nơi đó có ngôi trấn nhỏ, chúng ta nhanh đi đem gia vị chuẩn bị đầy đủ đi, cánh gà nướng không thêm bột hồ tiêu, mùi vị kém rất nhiều đây." Ngồi ở trên lưng ngựa Ngao Tiểu Bạch chỉ kia ngôi trấn nhỏ nói.

"Tiểu Bạch nhưng là càng ngày càng kén ăn đây." Đường Tam Tạng nhìn kia ngôi trấn nhỏ, ánh mắt lại là có chút nheo lại.

"Có Yêu Khí." Tôn Ngộ Không đem kính râm hướng lên đẩy một cái, thậm hai mắt màu đỏ dần dần biến thành màu lửa đỏ, trầm ngâm nói.

"Nào có cái gì Yêu Khí, ta cảm thấy rất bình thường đi." Chu Diễm Bồng nhón chân nhìn hai mắt, mặt đầy không tin.

Mấy dặm bên ngoài trấn nhỏ, nhìn rất là an tĩnh, từng đạo khói bếp lượn lờ dâng lên, nhìn qua cũng không có gì chỗ dị thường.

"Đầu heo, người nhân lực này, yêu quái ở trước mặt người cũng không phân ra được." Tôn Ngộ Không bữu mỗi một cái, có chút khinh bỉ nói.

Chu Diễm Bồng mái tóc màu đỏ nhất thời đứng lên, giống như một con bị chọc giận hồng mao sư tử, chỉ Tôn Ngộ Không giậm chân đạp: "Chết con khi, không được kêu ta đầu heo! Lão nương lại không thật đầu heo thai! Có tin ta hay không bày một trận pháp đóng người năm trăm năm."

"Cát, năm trăm năm trước người dùng thiên la địa võng cũng giam không được ta, bây giờ người lấy cái gì đóng ta?" Tôn Ngộ Không mặt coi thường.

"Ta ta ta..." Nhất thời nổi dóa, xuất ra Tái Càn Khôn chính là một trận lục soát, bất quá là năm đó nằng là chạy ra khỏi nằng nề bao vây, một thân pháp bảo cũng làm nhục đất không sai biệt lắm, thật đúng là không cảm ra trận pháp gì tới.

Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch cũng đã thành thói quen Chu Diễm Bồng cùng Tôn Ngộ Không ồn ào, năm trăm năm trước Tôn Ngộ Không bị chuốc say sau khi rút cuộc phát sinh cái gì, hai người cũng ngậm miệng không nói, bất quá từ Tôn Ngộ Không đối với (đúng) Chu Diễm Bồng thái độ đến xem, tuyệt đối phát sinh một ít không thể miêu tả sự tình.

Cho nên đang bắt ở Chu Diễm Bồng ghét bị nói thành heo một điểm này sau, Tôn Ngộ Không liền đem đầu heo cái ngoại hiệu này đeo vào Chu Diễm Bồng trên người, mỗi một lần cũng có thể đem nằng giận đến giậm chân, nếu không phải không đánh lại Tôn Ngộ Không, sợ rằng trực tiếp động thủ.

Đối với lần này Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút bất đắc dĩ, lại không tốt qua hỏi đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ có thể làm hòa sự lão.

Đường Tam Tạng nhìn chăm chăm trấn nhỏ phương hướng nhìn một hồi, sắc mặt cũng có nhiều chút ngưng trọng nói: "Oán khí... Rất nồng, hẳn là vừa mới chết không ít người."

"Ta trước đi xem một chút." Tôn Ngộ Không có chút đắc ý nhìn Chu Diễm Bồng liếc mắt, đánh Cân Đầu Vân hướng về kia ngôi trấn nhỏ bay đi.

"Chúng ta cũng đi thôi." Đường Tam Tạng nhẹ nói đạo, dắt ngựa hướng về kia ngôi trấn nhỏ bước nhanh tới.

Dọc theo đường đi yêu quái tổn thương người chuyện cũng không hiếm thấy, dù sao đối với yêu quái mà nói, người và thức ăn là đối đẳng, hơn nữa bởi vì là quần cư, so với bình thường động vật dễ dàng hơn lòng giết.

Một khắc đồng hồ sau, Đường Tam Tạng cùng Chu Diễm Bồng còn có Ngao Tiểu Bạch đứng ở ngoài trấn nhỏ, sắc mặt đều là khê biến.

Khắp nơi đều là tường đỏ, từng cổ không hoàn chỉnh thi thể nằm ở trên đường phố, máu tươi chảy đầy đất, còn không có đốt xong đồng lửa phá ra khói xanh, trong không khí tràn ngập mùi máu tanh cùng đốt trời mùi vị, hỗn hợp với nhau, khiến cho người nôn mửa. Đạp vào mắt chỗ, đều là tử trạng thảm thiết thi thể, ngay cả mấy tháng đại trẻ sơ sinh đều không có thể chạy thoát Ma Trào.

"Sư phụ." Từ trên lưng ngựa đi xuống Ngao Tiểu Bạch bắt Đường Tam Tạng tay, lộ ra một chút sợ hãi thần sắc.

"Yêu nghiệt này thậm chí ngay cả nữ nhân đều giết, đáng chết!" Chu Diễm Bồng có chút tức giận đạp.

"Trước vào xem một chút đi." Đường Tam Tạng sắc mặt có chút ngưng trọng dắt Ngao Tiểu Bạch hướng trong trấn nhỏ đi tới,

Có thể tưởng tượng ngay tại trước đây không lâu, yêu quái kia huyết tẩy ngôi trấn nhỏ này lúc là bức nào thảm thiết tình cảnh.

Hoàn toàn tĩnh mịch trấn nhỏ, chỉ có trong đồng lửa thỉnh thoảng ngẫu nhiên xảy ra ra tiếng tí tách. Trấn trên nhà ở sập nửa số, sụp đổ trên tường đất lưu lại từng đạo thật sâu rãnh, giống như là bị to lớn móng nhọn đập bể. Trong trấn con phố kia bên trên có một đạo dài chừng mười trượng, một trượng rãnh sâu khe, phẳng phát trực tiếp xé đất đai một dạng nhìn thấy giạt mình.

"Đây rốt cuộc là cái dạng gì yêu quái?" Đường Tam Tạng nhìn đạo kia rãnh, mặt lộ vẻ nghi hoặc, nếu như tiện tay một đòn liền có thể lưu lại như vậy vết tích, yêu quái này thực lực chỉ sợ là trước mắt hắn gặp qua lợi hại nhất yêu quái.

"Sư phụ, này còn có một người." Lúc này, Tôn Ngộ Không từ một bên trong hẻm nhỏ đi ra, hướng của bọn hắn ngoắc ngoắc tay đạo.

Đường Tam Tạng liền vội vàng đi nhanh tới, một nơi sụp đổ tường đất xuống, một cái hơn sáu mươi tuổi lão đầu tóc hoa râu dựa vào vách tường, trên trán hoàn toàn đỏ ngầu, chỉ có hã giận không có vào khí, còn đang cố gắng mở mắt, nhìn về phía Đường Tam Tạng bọn họ.

"Lão bá, là yêu quái gì liên quan (khô)?" Đường Tam Tạng xuất ra thủy linh cầu đưa cho Ngao Tiểu Bạch, đồng thời ngồi xổm người xuống nhìn lão đầu kia hỏi.

"Lão... Lão... Hồ..." Lão đầu kia chậm rãi giơ tay lên, nghĩ (muốn) phải bắt được Đường Tam Tạng tay, lời còn chưa nói hết, nghiêng đầu một cái, liền không tức giận hơi thở, tay cũng là thoáng cái hạ xuống.

"Không kịp." Chu Diêm Bồng giơ tay lên ngừng còn muốn làm phép Ngao Tiểu Bạch, lắc đầu một cái.

"Hồ yêu?" Đường Tam Tạng chậm rãi đứng dậy, khẽ đọc một câu, toàn bộ người chết ngực cũng có một cái lỗ thủng to, tim cũng không trông thấy, Hắc Hồ Đào Tâm?

Nếu như hắn không có tính sai lời nói, bọn họ cũng nhanh đến Hoàng Phong Lĩnh, Hoàng Phong Quái thủ hạ có chỉ hổ tiên phong, hắn ngược lại có chút ấn tượng, dù sao kia thủ: "Đại vương gọi ta tới tuần sơn, ta đem người đang lúc đi một vòng..." Hắn sẽ còn hừ mấy câu đầu rồi, chẳng lẽ ngôi trán nhỏ này chính là bị kia hổ tiên phong huyết tẩy?

"Không có sống sót người." Tôn Ngộ Không từ nóc nhà nhảy xuống, hướng về phía Đường Tam Tạng lắc đầu nói.

"Ta nghĩ rằng mai táng những người này." Đường Tam Tạng nhìn ba tên học trò nhẹ nói đạo, ngực có chút phiền muộn, bắt quá hắn cũng không có biện pháp đem những người vô tội này cứu sống. Nếu như có thể gặp phải cái kia hồ yêu lời nói, hắn ngược lại nguyện ý vì bọn họ khoanh khắc hồ yêu bảo thủ.

Sau nửa giờ, trong trấn lớn nhất một tòa trước nhà gỗ, Đường Tam Tạng đem trong tay cây đuốc nhét vào bát đèn dầu vật liệu gỗ bên trên, nhìn chất đầy vật liệu gỗ nhà bị ngọn lửa hùng hực bao vây, chấp hai tay đọc nhất thiên « Bàn Nhược Ba La Mật tâm kinh », Siêu Độ những vong hồn đó Vãng Sinh.

"Đi thôi." Đường Tam Tạng mở mắt, liếc mắt nhìn còn đang cháy nhà gỗ, xoay người hướng trấn đi ra ngoài.

Ba tên học trò đi theo bên cạnh hắn, trong lúc nhất thời ai cũng không nói gì.

Cho đến đi ra hơn mười dặm đất, Tôn Ngộ Không mới nhìn Đường Tam Tạng hỏi "Sư phụ, chúng ta không đi bắt kia hồ yêu sao?"

"Đúng vậy, sư phụ người không phải nói người vô tội không nên chết sao? Đây hồ yêu khả năng sẽ còn đối với (đúng) người vô tội hạ thủ chứ ?" Ngao Tiểu Bạch cũng nhẹ nói đạo.

"Đúng, không thể để cho những thứ kia vô tội thiếu nữ chết ở kia hồ yêu trong tay, này với ta mà nói là không có thể tiếp nhận bị tổn thất!" Chu Diêm Bồng mặt đầy căm giận nói, trang nghiêm đem thiên hạ thiếu nữ cũng làm thành hậu cung được tuyển chọn.

"Hồ yêu dĩ nhiên muốn bắt, bắt quá chúng ta bây giờ không có đầu mối chút nào, qua loa đi tìm cũng không phải biện pháp." Đường Tam Tạng nhìn cách đó không xa liên miên Đại Sơn, muốn ở chỗ này mặt tìm một cái hồ yêu cũng không phải là đơn giản sự tình.

"Sư phụ, ta đã nhớ yêu quái kia mùi, hình như là hướng bên này đi." Ngao Tiểu Bạch nhắm mắt lại, mũi động động, mở mắt, đưa tay chỉ hướng tây bắc hướng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: 800 Lý Hoàng Phong Lĩnh trong chạy như điên ngựa hoang

Ba người theo Ngao Tiểu Bạch ngón tay phương hướng nhìn, vẫn là liên miên không dứt Đại Sơn.

Đường Tam Tạng quay đầu nhìn Ngao Tiểu Bạch, mí mắt nhảy nhót, Ngao Tiểu Bạch là Long Nhân a! Làm sao biết giống như Cảnh Khuyển dùng mũi phân biệt yêu quái hướng đi! Này không giải thích được thiết lập cùng năng lực là cái gì quý!

"Tiểu Bạch, người thật nhớ yêu quái kia mùi? Hơn nữa còn có thể truy lùng?" Tôn Ngộ Không cũng là mặt đầy nghi ngờ nhìn Ngao Tiểu Bạch.

"Ừ, Đại Sư Tỷ, ta thật nhớ yêu quái kia khí tức, mặc dù không biết hắn bây giờ đang ở nơi nào, nhưng mới có thể đề xuống mùi này tìm tới hắn." Ngao Tiểu Bạch mặt đầy hưng phấn gật đầu.

Chu Diễm Bồng sờ lên cằm, nhìn từ trên xuống dưới Ngao Tiểu Bạch: "Chẳng lẽ là bởi vì rất ưa thích ăn đồ ăn, cho nên có cái này năng lực đặc thù? Là tốt hơn nhanh hơn đất tìm tới ăn?"

"Ồ, Nhị Sư Tỷ người nói rất đúng đầu rồi, ban đầu ta nếu không phải người được sư phụ gả rừng nướng mùi thơm, coi như không gặp được sư phụ đây." Ngao Tiểu Bạch cười gật đầu một cái, suy nghĩ một chút lại vừa là nói: "Hơn nữa kia con rồng nhỏ chạy đến trong thân thể ta sau, chỉ cần ta nghiêm túc đi người, là có thể phân biệt ra được đủ loại mùi đầu rồi, sau này chỉ cần có đồ ăn ngon (ăn ngon) ta đều có thể người được, chắc chắn sẽ không bỏ qua."

"Ngao Tiểu Bạch, người coi như Long Nhân tôn nghiêm đây!" Đường Tam Tạng xoa xoa mi tâm, này kẻ tham ăn thuộc tính tiến hóa thật đúng là không ai, không biết kia Long Châu trong Chân Long tinh phách vạn quan tài có thể hay không lật, bất quá, loại năng lực này tiến hóa thật đúng là rất khác biệt, chẳng lẽ viên long châu kia trong Phong Ấn hay lại là một cái kẻ tham ăn Rồng?

"Tiểu Bạch tốt lắm, lần sau nếu là ở đụng phải kia con mắt thứ ba, ta liền dẫn người đi, người đi đối phó kia con chó vườn, kia đất lỗ mũi chó có thể linh đây." Tôn Ngộ Không ánh mắt sáng lên, cười xoa xoa Ngao Tiểu Bạch đầu.

Con mắt thứ ba? Thổ Cầu? Chẳng lẽ là Nhị Lang Thần cùng Hao Thiên Khuyển? Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, năng lực tiếp nhận thật là cường đại.

Bất quá Ngao Tiểu Bạch này truy lùng năng lực, thật là có mấy phần Hao Thiên Khuyển ý tứ, cũng không coi vào đâu chuyện xấu đi, hơn nữa trước mắt đến xem vẫn đủ hữu dụng, cho nên Đường Tam Tạng liền đánh nhịp quyết định: "Nếu Tiểu Bạch có thể tìm được yêu quái kia hành tung, chúng ta đây liền hướng cái phương hướng này đi thôi, trước tiên đem yêu quái này giải quyết rồi lên đường." Vừa nói liền dắt ngựa hướng về kia bị cỏ dại che giấu núi đường đi tới.

Ngao Tiểu Bạch nhảy cẫng đi theo Đường Tam Tạng bên người, đừng xem tay nàng chân ngắn ngắn Tiểu La Ly, thật ra thì thể lực tốt kinh người, lần trước đụng phải một đạo ba trượng tới rộng khe núi, tiểu gia hỏa hai tay ôm Bạch Mã vào liền nhảy qua, thiếu chút nữa không đem Đường Tam Tạng hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Được rồi, mặc dù là một Tiểu La Ly, nhưng kỳ thật cũng là một Tiểu La Ly siêu nhân, nói thế nào cũng có Yêu Linh thực lực, ở Tôn Ngộ Không khoảng thời gian này điều giáo... Dạy dỗ bên dưới, hắn đã không chế 7-8 thành lực lượng.

Dùng Tôn Ngộ Không lời nói, nếu như không phải là bởi vì ở ăn phương diện quá dễ tâm, năng lực này hắn đã hoàn toàn khống chế.

Về phần viên kia Thủy Linh Châu, Ngao Tiểu Bạch lúc này cũng đã luyện hóa ba tầng, không cần thời điểm liền đem nó biến thành tiểu lớn chừng ngón cái, dùng một cây màu đỏ trói nơi cổ tay, ngược lại là một không tệ đồ trang sức.

Đường Tam Tạng có lúc cũng sẽ suy nghĩ một chút, cái này học hỏi kinh nghiệm đoàn đội còn thực là không tồi đâu rồi, hắn phụ trách hậu cần, nấu ăn nấu cơm, khâu vá sửa lại quần áo, Tôn Ngộ Không phụ trách điều tra cùng đánh nhau chủ lực, một loại yêu quái cũng không tránh khỏi năng lực gây.

Chu Diễm Bồng trừ Cao Lão Trang thời điểm đem Cửu Diệu Tinh quân cùng đám kia thiên binh thiên tướng vây khốn ở Cao Lão Trang trong, cho tới bây giờ, trừ lấy kỳ quái phương thức để cho mấy cái cô nương đối với (đúng) Đường Tam Tạng mỗi tình thâm thiết ra, thật giống như không có quá chỗ đại dụng, dĩ nhiên, thỉnh thoảng đánh lên ban đêm cùng cho Đường Tam Tạng phát phúc lợi là không coi là.

Về phần Ngao Tiểu Bạch, vốn là Đường Tam Tạng cảm thấy nàng chỉ cần biết bán manh đã đủ, bất quá cái này kẻ tham ăn Tiểu La Ly biểu hiện ra năng lực đã bắt đầu để cho Đường Tam Tạng giật mình.

Tề Thiên Đại Thánh cùng Thiên Bồng Nguyên Soái danh tiếng quá vang dội, cho nên năng lực khen điểm Đường Tam Tạng cũng sẽ không thái quá giật mình, nhưng là Ngao Tiểu Bạch mới vừa gặp hắn thời điểm thật đúng là một cái nhỏ bạch a, lúc này không chỉ không chế thủy linh cầu năng lực để cho Chu Diễm Bồng giật mình, ở phương diện tu luyện tốc độ cũng để cho Tôn Ngộ Không rất là kinh ngạc.

Cho nên lúc này Ngao Tiểu Bạch đã làm trong đội ngũ chủ lực dự bị dịch cùng chữa trị hệ pháp sư, dựa theo Chu Diễm Bồng cách nói, không chế ba tầng thủy linh cầu Ngao Tiểu Bạch, đã đầy đủ chữa trị Yêu Linh cùng Địa Tiên yêu quái cùng thần tiên.

Đường núi khó đi, đối với thầy trò bốn người mà nói không coi vào đâu, ngược lại thì con ngựa trắng kia có chút chịu tội, một đường đi theo Đường Tam Tạng từ Trường An đi tới, đi đều là đường núi hiểm kính, lại chống đỡ tới đây. Ngao Tiểu Bạch mặc dù là một kẻ tham ăn, bất quá có chút kén ăn, không thích ăn sống đồ vật, đây đối với nó mà nói thật là một tin tức tốt.

Hướng trong núi đi tới, liền lại cũng không có thấy người ta, bất quá ở ven đường bọn họ thấy một khối tàn đoạn Thạch Bì, bên trên viết "Trăm dặm Hoàng Phong Linh" năm cái mơ hồ chữ viết.

"Đây núi này có tám trăm dặm rộng, hẳn là tám trăm dặm Hoàng Phong Linh." Hạ xuống Cân Đầu Vân Tôn Ngộ Không nhìn mọi người nói.

"Tám trăm dặm Hoàng Phong Linh?" Đường Tam Tạng con mắt híp lại, quả nhiên cùng hắn nghĩ (muốn) không sai, xem ra máu kia giặt rửa trán nhỏ yêu quái rất có thể là kia Hoàng Phong Quái thủ hạ hổ tiên phong.

"Sư Tỷ, làm sao người biết này Hoàng Phong Lĩnh có tám trăm dặm?" Ngao Tiểu Bạch mặt đầy tò mò nhìn Tôn Ngộ Không.

"Đúng vậy, chẳng lẽ người liếc mắt nhìn cũng biết?" Chu Diêm Bồng cũng là mặt đầy không tin.

"Ta Hòa Nhãn Kim Tinh ngàn dặm bên trong cái gì cũng có thể nhìn đến rõ ràng, chính là tám trăm dặm tính là gì." Tôn Ngộ Không đem đầu bên trên kính râm xuống phía dưới kéo một cái, nhỏ hơi ngược cầm nói, hơi có mấy phần cao nhân tư thế.

"Thích, bị Lão Quân kia Lò Luyện Đan huân đi ra mắt lão bệnh cũng dám lấy ra đắc ý, có bản lĩnh hái kia kính râm nhìn một chút thái dương." Chu Diêm Bồng người này Lời nói ác độc đứng lên nhưng là đặc biệt vạch khuyết điểm.

"Đầu heo, có bản lĩnh cùng ta tới đại chiến ba trăm hiệp!" Tôn Ngộ Không quả nhiên thoáng cái liền giận, tóc hất một cái, Kim Cô Bồng rơi vào trong tay nằng, ông ông tác hưởng, phảng phất sau một khắc liền muốn rời khỏi tay.

"Thật tốt, chúng ta đi trước tìm hồ yêu đi." Đường Tam Tạng liền vội vàng kéo lại Tôn Ngộ Không, bị Ngũ Hành Sơn áp lực năm trăm năm, tính khí chỉ tăng không giảm.

Đi về phía trước hai bước, Đường Tam Tạng lại là hướng về phía Tôn Ngộ Không hỏi "Đúng, mùa vô ích người có thể tìm ra yêu quái kia hang động sao? Nói như vậy không chừng có thể nhanh hơn tìm tới yêu quái đây."

Tôn Ngộ Không lắc đầu nói: "Yêu quái hang động một loại đều rất bí mật, hơn nữa từ trên trời lưu lại vết tích đến xem, yêu quái kia thực lực có thể là Yêu Hoàng, ta vừa mới nhìn một chút, trừ một ít tiểu yêu, không có phát hiện hang động cùng lợi hại yêu quái."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, xem ra chỉ có thể dựa vào Tiểu Bạch từ từ tìm.

Xuyên qua vài toà hiểm trở đỉnh núi, đi hơn mười dặm, một mảnh bằng phẳng rộng rãi sơn cốc liền xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Theo sơn cốc nhìn, chính là mùa xuân thời tiết, vạn vật hồi phục, khắp nơi là xanh nhạt cỏ xanh, khắp núi hoa đại hương thorn di nhân, ba lượng con bướm ong mật ở hoa gian bay lượn, cảnh sắc tĩnh lặng mê người.

"Oa, thật là đẹp." Ngao Tiểu Bạch nhìn lên trước mặt cảnh sắc, kinh ngạc vui mừng la lên, mở ra tay nhỏ chạy tới, đánh về phía một cái lam bạch sắc con bướm.

Lúc này, mặt đất đột nhiên khê chấn động đứng lên, một trận tiếng vó ngựa truyền tới, hướng nơi này đến gần.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ ngạc nhiên, từ bên trong thung lũng kia đột nhiên xông ra một đoàn ngựa hoang, hướng bên này chạy tới, Vạn Mã Bôn Đằng, khí thế kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Triều Một Biên quần da

Trong sơn cốc mấy ngàn con ngựa hoang như một dòng lũ lớn, lao nhanh tới, con ngựa tiếng hí cùng vó ngựa rơi trên mặt đất lúc phát ra tiếng vang, khí thế bùng bùng.

Ngao Tiểu Bạch trên đầu ngón tay đậu cái kia màu xanh da trời con bướm, đi về tới, nhìn bảy ngựa hoang cười nói: "Sư phụ, rất nhiều con ngựa đầu rồi, nếu không chúng ta một người bắt một đi."

"Vây sau này đừng phải khó đi đường, chẳng phải là muốn một người vác một?" Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, mang theo một vác hành lý liền không sai biệt lắm đủ, Phàm ngựa nhiều hơn nữa chẳng qua là gánh nặng.

Nếu như không phải là Chu Diêm Bồng không để cho hắn đem hành lý cũng thả vào nằng trong túi càn khôn, hắn ngay cả con ngựa trắng này đều lười được (phải) mang, còn có thể tăng thêm tốc độ.

"Những con ngựa này mà tiếng hí là sao như thế bị thương?" Tôn Ngộ Không nhìn kia dâng trào tới Mã Quân, lộ ra vẻ nghi hoặc, vừa nói liền đánh Cán Đầu Vân hướng Mã Quân bay đi, nhẹ nhàng rơi vào trước một tuấn mã màu đen trên lưng ngựa.

Ngao Tiểu Bạch nhìn chính cúi người giống như là cùng con ngựa đang nói gì lời nói Tôn Ngộ Không: "Đại Sư Tỷ có thể nghe hiểu con ngựa tiếng kêu sao?"

"Nàng năm đó nhưng là Thiên Đình Bát Mã Ôn đầu rồi, cùng ngựa nói chuyện không phải là một phần công việc à." Chu Diêm Bồng không biết nghĩ đến cái gì, lộ ra vẻ tươi cười: "Năm đó nàng có thể so với bây giờ khả ái nhiều ni."

Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, cũng còn khá Tôn Ngộ Không không có nghe được, nếu không hai người này miễn không lại phải mở xé.

Mã Quân lao nhanh tới, tán loạn tiếng hí nghe quả thật có chút bi thương nóng nảy, giống như là cuồng cuồng muốn tìm được cái gì.

Tôn Ngộ Không ngồi ở trên lưng ngựa, trên tay chẳng biết lúc nào xuất hiện hai mảnh lá non, đặt ở mép nhẹ nhàng thổi một cái, du dương thanh âm truyền khắp sơn cốc, nóng nảy Mã Quân từ yên tĩnh lại, đến Đường Tam Tạng bọn họ bên người lúc, tự động tách ra, sau đó chậm rãi dừng lại.

Mấy ngàn con ngựa một mảnh đen kịt, hướng về phía đứng ở đen trên lưng ngựa Tôn Ngộ Không cúi thấp đầu, phảng phất đang triều bái Vương Giả.

"Sư phụ, bọn họ Mã vương không thấy, có thể là bị yêu quái bắt đi, cho nên bọn họ mới sẽ gấp gấp như vậy." Tôn Ngộ Không trấn an Mã Quân, lần nữa rơi vào trước mặt mọi người, "Ta muốn giúp bọn họ đem ngựa Vương tìm trở về."

"Không phải là bị yêu quái ăn đi, ta còn không nghe nói yêu quái gì thích cắn ngựa đây." Chu Diêm Bồng nhìn Mã Quân liếc mắt, sắc mặt có chút cổ quái nói.

Đường Tam Tạng nhìn Mã Quân liếc mắt, cảm thấy Chu Diêm Bồng lời nói nghe vào hay lại là rất có đạo lý, hẳn cũng không nghe nói yêu quái gì sẽ nhân rồi cắn ngựa.

Bất quá nhìn Tôn Ngộ Không lo lắng cùng mong đợi biểu tình, Đường Tam Tạng lại có chút không đành lòng, gật gật đầu nói: "Được rồi, ngược lại chúng ta bây giờ cũng phải đi tìm yêu quái, nói không chừng vừa vặn có thể đụng tới con ngựa kia Vương đây."

"Được, ta đây đi cùng bọn họ nói." Tôn Ngộ Không trên mặt tươi cười nha, lại bay đến Mã Quân bầu trời, thổi mấy tiếng huyết sáo, giống như là đang cùng ngựa lưu.

An tĩnh lại Mã Quân bắt đầu cúi đầu ăn cỏ, ít mấy phần nóng nảy, Tôn Ngộ Không xoa xoa kia con ngựa đen đầu, gào to một tiếng, kia mấy ngàn con ngựa cũng đồng thời ngựa đầu hí đứng lên, rất có nhất hô bách ứng ý tứ.

Nếu như không người nói cho nàng biết Bát Mã Ôn là một tiểu quan, nàng phải cùng những Thiên Mã đó trải qua thật vui vẻ đi, Đường Tam Tạng nhìn Mã Quân bên trong nét mặt tươi cười như hoa Tôn Ngộ Không, trong lòng âm thầm nghĩ.

Rời đi sơn cốc, đoàn người tiếp tục đi xuống Ngao Tiểu Bạch chỉ dẫn hướng trong núi rừng đi tới.

Lại qua mấy ngọn núi, Đường Tam Tạng mới vừa dự định để cho mọi người dừng lại nghỉ ngơi một hồi, nường vừa mới ở trên đường lấy được cái kia Lộc, trước giải quyết cơm trưa lại nói.

Đang lúc này, xa xa đột nhiên nổi lên một trận gió, lúc đầu cực xa, chẳng qua là quỳn cây cối đung đưa, tốc độ nhưng là càng lúc càng nhanh, chờ đến trong tầm mắt mọi người lúc, đã hóa thành một đạo Âm hoàng sắc bão, nguy nga đung đưa về phía bên này cuốn tới, một đường chỗ đi qua, cát đá Phi Thiên, cây cối gãy, chim muông cũng khó trốn một kiếp.

"Gặp quỷ trong rừng rậm cũng xuất hiện bão, chẳng lẽ cái thế giới này gió đã bắt đầu vi phạm khoa học quy luật sao? Không đúng, cái thế giới này vốn là không khoa học, kéo khoa học mới là tán gẫu a." Đường Tam Tạng cả kinh,

Không khỏi nhỏ nước bọt một câu.

"Sư phụ, cái gì là bão à? Là chúng ta Long Tộc cuốn lại gió sao?" Ngao Tiểu Bạch như cũ tò mò hỏi, quả nhiên là một hiểu kỳ bão bão.

"Bão..." Đường Tam Tạng trong lúc nhất thời không biết rõ làm sao giải thích được, không thể làm gì khác hơn là đưa tay chỉ kia càng ngày càng gần bão nói: "Người xem, đó chính là bão, chính người cảm thụ một chút đi."

"Ồ, ta thật giống như từ gió kia trong ngửi được cùng trong trần có chút tương tự mùi đây." Ngao Tiểu Bạch nhìn về phía kia bão, ngửi ngửi mũi, ánh mắt sáng lên nói.

Ngao Tiểu Bạch này vừa nói, Đường Tam Tạng, Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không ba mắt người đều là sáng lên, chẳng lẽ đập phá thiết hại vô mịch xứ, người này lại chính mình đụng vào cửa.

"Nhìn yêu quái này Yêu Lực hẳn chỉ là một Yêu Linh, so với dự đoán muốn yếu một ít." Chu Diêm Bồng trên tay vuốt vuốt một cái cái lược, Cửu Xi Đình Ba nhỏ đi sau khi thì trở thành cái lược, cái này cùng Kim Cô Bồng biến thành dây buộc tóc đao là có hiệu quả hay như nhau.

"Chớ nóng vội xuất thủ, để trước gần đánh lại." Tôn Ngộ Không nhắc giơ tay lên, đứng đắn thời điểm hai người ngược lại cũng sẽ chọn tính khiêm tốn một chút.

Kia bão một đường cuốn tới, đất đá Phi Thiên, từng cây lớn bằng bắp đùi cây cối bị tùy tiện gãy, trên mặt đất đất sét trực tiếp bị lột bỏ nửa thước, cực kì

khủng bố.

Đương nhiên, đây là đối với người bình thường mà nói, lúc này Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng, thậm chí ngay cả Ngao Tiểu Bạch cũng biểu hiện nhao nhao muốn thử.

Nếu như chỉ là một Yêu Linh, còn thật không phải là các nàng ba cái đối thủ, cũng liền không cần Đường Tam Tạng xuất thủ.

Kia bảo cách mọi người còn có xa mấy chục trượng thời điểm, Tôn Ngộ Không nhảy lên thật cao, Kim Cô Bồng cũng là chọt đưa dài, trực tiếp vỗ đầu một côn hướng về kia bảo đập tới.

Đã biến thành hơn một trượng rộng bảo bị trực tiếp bỏ ra, vốn là xoay tròn danh tiếng trong nháy mắt thấp sụp, những thứ kia bị cuốn Thượng Thiên bùn cát cùng gỗ hướng bốn phía bay ra đi.

Chu Diêm Bồng vung tay lên, trước mặt hiện ra một mặt trong suốt gương như vậy bạc mô, hướng bên này bay tới cát đá gỗ toàn bộ bị ngăn trở.

Bảo bị Tôn Ngộ Không một gậy bỏ ra, bên trong cũng là lộ ra một cái khoác một thân màu trắng hồ cừ nữ tử, nắm trong tay đến hai cây kim sắc đoản đao, đan chéo hướng lên vừa đỡ.

Đinh! Nhất thanh thúy hưởng, mặt đất cũng là vì một trong dao động, nhất thời vùi lấp đi xuống một cái hố to.

Bất quá cuồng phong thu lại, cát đá hạ xuống, trong hố sâu, đàn bà kia Song Đao như cũ đan chéo lập ở trước người, hai tay mặc dù khê run, hai chân có chút khuất tất, nhưng là gắng gượng chống được Tôn Ngộ Không đến một gậy.

Đường Tam Tạng trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn, Kim Cô Bồng nhưng là nặng đến mười ba ngàn năm trăm cân, cộng thêm Tôn Ngộ Không kia một thân Quái Lực, tâm thường yêu quái đụng phải không chết cũng tàn, lại bị yêu quái này ngăn trở.

Nhìn kỹ lại, đàn bà kia trên dưới hai mươi tuổi, tinh xảo gương mặt nhưng là cổ găng hết sức đẹp lạnh lùng, mái đầu bạc trắng xõa mở, không gió mà bay, màu trắng hồ ly cừu bên dưới mặc màu đen áo da bó người quần da, đem kia nóng bỏng vóc người hoàn mỹ liền hiện ra.

Đúng chính là quần da, Đường Tam Tạng cũng không nghĩ tới có thể tại loại này địa phương quý quái thấy một cái nữ yêu trách xuyên ra một cái cát xén đất như vậy vừa người quần da, hợp với cái điều tuyết bạch vô hạ hồ cừu, này một thân xuyên dựng thật là Triều Một Biên.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Rõ ràng người mới là yêu quái được không

"Oa, yêu quái này thật là đẹp a!" Chu Diêm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, một đôi mắt nhìn từ trên xuống dưới người nữ kia yêu quái, còn thô bỉ dặt lè lưỡi liếm một môi dưới, giống như phát hiện con mồi.

"Mùi này..." Ngao Tiểu Bạch còn đang cố gắng ngửi mũi, tiểu trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tôn Ngộ Không vừa thu lại Kim Cô Bồng, rơi ở một bên một cây đại thụ thụ nha trên, dùng Kim Cô Bồng chỉ yêu quái kia, thiêu mi đạo: "Yêu quái, ngươi vì sao huyết tẩy trước mặt cái trần nhỏ kia?"

Chu Diêm Bồng mấy bước nhảy đến đàn bà kia sau lưng, vừa vận ngăn trở nàng đường lui, cười khanh khách nói: "Đúng vậy, tiểu mỹ nhân, ta xem dung mạo người thật xinh đẹp, đều là đàn bà, làm sao nhìn tâm đối với (đúng) những cô gái kia hạ thủ đây?" Nói xong lời cuối cùng, thanh âm cũng là lạnh mảy phần, nhìn tới vẫn là có mấy phần nguyên tắc.

"Ta là Hoàng Phong Đại vương dưới quyền hồ tiên phong doãn duy, các người là người nào? Xông ta Hoàng Phong Lĩnh còn dám lớn lối như vậy! Huyết tẩy trần nhỏ lại là chuyện gì?" Kia mặc quần da nữ tử nhìn mọi người quát lạnh, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, có chút đông lại một cái, chân mày sau đó nhíu lại, tựa như đang tự hỏi cái gì.

"Doãn duy? Này hồ tiên phong không riêng gì nữ, còn lấy cái thật là dễ nghe tên đây." Đường Tam Tạng cũng là quan sát kia hồ yêu đến, mặc dù là chỉ cộp cái, nhưng một chút khác biệt đã không cách nào đối với (đúng) Đường Tam Tạng vững chắc tam quan tạo thành cái gì đánh vào.

Không phải là nương hóa ấy ư, ngay cả Tề Thiên Đại Thánh cùng Thiên Bồng Nguyên Soái cũng tiếp nhận, coi như nói cho hắn biết Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Như Lai Phật Tổ là nữ hân cũng sẽ không sợ hãi.

Hì! Không đúng, nếu như hai vị kia là nữ lời nói, hẳn tam quan vẫn sẽ lần nữa bể tan tành!

Bất quá, cái này hồ yêu không phải là rất có trách nhiệm a, huyết tẩy trần nhỏ lại không thừa nhận?

"Ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, hộ sư phụ ta đi Tây Thiên Thủ Kinh, hôm nay ngươi rơi vào trong tay chúng ta, coi như ngươi vận khí không tốt." Tôn Ngộ Không thanh âm lạnh lùng nói, liền muốn ra tay.

"Tôn Ngộ Không?" Doãn duy nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, lại nhìn về phía Đường Tam Tạng, ánh mắt sáng lên nói: "Ngươi chính là từ Đông Thổ Đại Đường tới người đi lấy kinh Đường Tăng?"

"Làm sao ngươi biết ta?" Đường Tam Tạng quả thật có chút giật mình, mặc dù hắn đi Tây Thiên Thủ Kinh không coi vào đâu cơ mật, bất quá Đại Đường cách nơi này ngàn dặm đường đường, làm sao biết ngay cả Hoàng Phong Linh một cái hồ yêu đều biết hắn là bên trên Tây Thiên Thủ Kinh.

Chẳng lẽ dọc theo đường đi yêu quái cũng đã biết từ Đông Thổ Đại Đường có một kẻ Đường Tam Tạng gia hỏa phải đi Tây Thiên Thủ Kinh? Thế nào có loại lâm vào trong âm mưu cảm giác, chẳng lẽ đã có người bắt đầu tỏa ra ăn hắn có thể trường sinh bất lão tin nhảm?

"Rất tốt, rất cuộc chờ đến ngươi!" Doãn duy lạnh lẽo cười một tiếng, vừa sải bước ra, trong nháy mắt hóa thành một cái to lớn Bạch Hổ, bước chân hơi cong, hướng Đường Tam Tạng cùng Ngao Tiểu Bạch nhào tới, lộ ra uy nghiêm móng vuốt Cự Trảo vỗ vào một viên một người bao bọc to trên cây to, đại thụ trực tiếp cắt thành hai khúc bay rớt ra ngoài.

"Cút!" Bất quá không chờ nàng nhào tới, Tôn Ngộ Không đã là lách mình xuất hiện ở trước mặt nàng, trong tay Kim Cô Bổng đập xuống giữa đầu.

Bạch Hổ chân sau đập lên mặt đất, mặt đất nhất thời xuất hiện lưỡng đạo hố sâu, vọt tới trước thân hình bỗng nhiên dừng lại, to lớn Hổ Trảo hướng Kim Cô Bổng vỗ tới, cái móng hất một cái, cái điều như thiết bổng như vậy cái đuôi cũng là hướng Tôn Ngộ Không đập tới.

"Hắc hắc, hồ mỹ nhân, tỷ tỷ còn ở đây đâu rồi, ta thích nhất chính là Bạch Hổ." Một bên Chu Diêm Bồng cũng không có nghỉ ngơi, trong tay phát lực Lưu Quang chợt lóe, biến thành Cửu Xi Đinh Ba, hướng về phía Bạch Hổ sau lưng chính là một bữa cào nện xuống.

Oành! Nhất thanh muện hưởng, Hổ Trảo cùng Kim Cô Bổng va chạm, cứng rắn móng vuốt ở Kim Cô Bổng bên trên mang ra khỏi một chuỗi sáng ngời tia lửa, kia Bạch Hổ cũng là muện Kim Cô Bổng đăng lên tới lực đạo to lớn hướng bên cạnh tránh một trọng.

Chu Diêm Bồng Cửu Xi Đinh Ba đập vô ích, rơi trên mặt đất, mặt đất nhất thời hạ xuống nửa trọng, bùn cát tung tóe.

"Bất quá ý vào nhiều người, ngày sau tạm biệt." Bạch Hổ cười lạnh một tiếng, cũng không ham chiến, xoay người liền hướng trong rừng rậm chạy đi, mấy cái chớp động đang lúc đã là xuất hiện ở bên ngoài trăm trọng, tốc độ cực nhanh.

"Yêu quái, chạy đi đâu!" Tôn Ngộ Không một tiếng nùng nịu, đánh Cẩn Đầu Vân liền theo sau.

"Tiểu Bạch, đuổi theo, Sư Tỷ dẫn ngươi đi bắt yêu quái." Chu Diêm Bồng hướng về phía Ngao Tiểu Bạch kêu một tiếng, cũng đi theo Tôn Ngộ Không hướng trong rừng rậm phóng tới.

"Đi đi, ta lưu lại thấy được Lý." Đường Tam Tạng hướng về phía mặt đầy nhao nhao muốn thử biểu tình Ngao Tiểu Bạch phát tay một cái, này hồ yêu thực lực hẳn là Yêu Linh, có Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng nhìn, vừa vận có thể để cho Ngao Tiểu Bạch luyện tay một chút.

Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái, hai chân ở trên thân cây nhẹ một chút, cũng hướng trong rừng rậm phóng tới, bất quá mới vừa xông ra mấy bước, lại dừng bước lại, quay đầu nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sư phụ, ta cảm thấy được (phải) mùi này có điểm giống, lại có chút không giống... Bất quá ta đi trước cùng Sư Tỷ bọn họ đem kia hồ yêu bắt trở lại đi..."

"Vậy rốt cuộc là giống như còn chưa giống như?" Nhìn Ngao Tiểu Bạch biến mất ở trong rừng rậm bóng lưng, Đường Tam Tạng có chút không nói gì...

Ba tên học trò đều đi bắt yêu quái, hẳn ngược lại thanh nhàn, dứt khoát bắt đầu tạo ra bữa hổ, chuẩn bị cơm trưa.

Hổ tiền phong bên trên còn có một Hoàng Phong Quái, không biết có phải hay không là cũng là một nữ yêu trách đây? Này hồ Yêu Huyết giặt rửa một cái trần nhỏ, Đường Tam Tạng không có lý do bỏ qua cho hắn, nếu như chuyện này là Hoàng Phong Quái sai sử, kia Hoàng Phong Quái cũng không phải là cái gì tốt yêu quái, Đường Tam Tạng không ngại đem hắn đồng thời giải quyết.

Đường Tam Tạng mới vừa đào hố sâu, đang chuẩn bị nhặt nhiều chút củi khô trở lại, trong rừng bỗng nhiên nổi gió, nhánh cây hơi rung nhẹ, tốc độ cực nhanh về phía hắn đứng cái phương hướng này thổi tới.

"Ồ?" Đường Tam Tạng lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, không chờ hắn làm gì, trận kia gió táp đã đến trước mặt hắn, Phong nhi thu lại, kia hồ yêu doãn duy đứng ở hắn trước người xa một trọng nơi cười lạnh nhìn nàng.

Doãn duy lúc này liền người mặc áo da bó người quần da, kia thấy khiết bạch vô hạ hồ cừu đã không thấy.

Nếu như đổi một huyết khí phương cương nam nhân ở nơi này, phỏng chừng lúc này đã Thú Huyết sôi sùng sục, Đường Tam Tạng ngược lại không có quá lớn cảm giác, có chút hiếu kỳ đạo: "Các nàng đâu? Bị ngươi ve sầu thoát xác sao?"

"Hừ, ngược lại thông minh, đáng tiếc ngược lại là Đường Tăng, cùng ta rời đi." Doãn duy cười lạnh một tiếng, tay vung lên, một đạo Hoàng Phong từ Đường Tam Tạng dưới chân dâng lên, xem bộ dáng là dự định quyền Đường Tam Tạng chạy trốn, nàng là xoay người dự định hướng bên kia hướng rồi đi nơi này.

Đường Tam Tạng nhìn dưới chân dâng lên Hoàng Phong, lại vừa là liếc mắt nhìn đã đi ra ngoài mấy bước doãn duy, sắc mặt có chút cổ quái: "Uy uy uy, ngược lại phong lực quá nhỏ, ta không bay nổi đây."

Doãn duy thân thể cứng đờ, xoay người lại, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ kinh nghi.

Màu vàng bảo từ Đường Tam Tạng dưới chân dâng lên, đã đem hần hoàn bao vây hết, mặt đất cát đá vừa đụng đến kia Hoàng Phong liền hóa thành phấn tiết, một bên mấy cây đại thụ càng bị đụng phải liền gãy.

Nhưng là gió này rơi vào Đường Tam Tạng trên người, nhưng là biến thành nhỏ như gió, đừng nói đem hần cuốn lại, ngay cả trên người cà sa cũng chỉ là tùy tiện run mấy cái.

"Đừng có dùng nhìn yêu quái biểu tình xem ta có được hay không, rõ ràng ngược lại mới là yêu quái!" Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ nhìn doãn duy nói, sờ một cái chính mình đầu tóc, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết pháp thuật miễn dịch?

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Cái này yêu Huyết có chút lớn

Đường Tam Tạng Nghiêm Chính thanh minh chính mình lập trường, bị một cái yêu quái dùng nhìn yêu nghiệt nhân quang nhìn, loại cảm giác này quá kỳ quái. Đây hồ yêu bắt quả Yêu Linh thực lực, với hần mà nói không coi vào đâu đối thủ lợi hại, giải quyết chỉ cần một quyền.

Bất quá này hồ yêu phía sau còn có một Hoàng Phong Quái, hần ngược lại thật tò mò cái đó ở Linh Sơn ăn trộm đèn dầu con chuột rút cuộc lớn lên bộ dáng gì, chẳng lẽ cái đó: Chuột nhỏ, bên trên để đèn, trộm dầu ăn, không xuống được... Có sự chính là trên người nó tới?

Hồ yêu doãn duy tâm trong quả thật có chút kỳ quái, hòa thượng này rõ ràng là cái phạm nhân, nhưng lại có thể miễn dịch nàng Hoàng Phong thuật, đây không khỏi quá quý dị một ít.

Bất quá Tôn Ngộ Không các nàng phòng chừng rất nhanh sẽ trở lại, không kịp suy nghĩ nhiều, nàng nắm lấy Đường Tam Tạng, trực tiếp đem hần kẹp ở dưới nách, sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh, ở giữa núi rừng chạy như điên.

Bị một nữ nhân kẹp ở dưới nách, cảm thụ trên đầu đoàn kia lúc ẩn lúc hiện đồ vật, từ bỏ chống lại Đường Tam Tạng biểu thị kháng nghị: "Chúng ta có thể hay không đổi một bình thường một chút tư thế!"

"Đừng nói nhảm, nếu không ta giết ngược lại." Doãn duy trừng Đường Tam Tạng liếc mắt, trong mắt có sát khí.

"Vậy ngược lại sẽ hát: Đại vương gọi ta tới tuần sơn, ta đem người đang lúc đi một vòng sao?" Đường Tam Tạng ngược lại tò mò hỏi.

"Tuần sơn đó là tiểu yêu mới làm việc, nói nữa ta đem đầu lưỡi ngược lại cắt đi." Doãn duy thanh âm lạnh hơn mấy phần.

"Ngọa tào, chạy sai Studios, như vậy bài hát là ai hát..." Đường Tam Tạng có chút lúng túng, do dự một chút, suy nghĩ vừa kéo, lại vừa là hỏi một câu, "kia ngược lại có hay không hát: Bởi vì yêu, cho nên yêu..."

Bởi vì cảm nhận được gần như thực chất sát khí, Đường Tam Tạng ngoan ngoãn ngậm miệng, hần còn muốn dựa vào này cạp cái trục đảo ở đây.

Bất quá cho dù biến hóa thành hình người, một loại yêu quái đối với chuyện nam nữ cũng không phải là rất dễ ý, thật ra thì hần cũng không phải rất dễ ý, dứt khoát sẽ không kiểu cách.

Hần quay đầu liếc mắt nhìn trên sườn núi Bạch Mã cùng hành lý, có Tiểu Bạch ở, Tôn Ngộ Không các nàng mới có thể theo tới đi, mặc dù bị kẹp ở dưới nách có chút không thoải mái, bất quá này cạp cái ở giữa núi rừng nhảy tốc độ vẫn là rất nhanh, chỉ chớp lát liền đi hơn mười dặm.

Thấy hồ yêu còn không có dừng tự động, Đường Tam Tạng chính mình điều chỉnh thoải mái tư thế, nhắm mắt lại bắt đầu ngủ, đối với yêu quái, Đường Tam Tạng căn bản cũng không có sợ hãi loại tâm tình này.

Cứ như vậy một đường bị xách đưng đưng đưa đưa không biết đi bao lâu, bên tai đột nhiên truyền tới một trận huyền ảo tiếng kêu, Đường Tam Tạng từ từ mở mắt, nhìn trái phải một chút, không khỏi lộ ra mấy phần kinh ngạc.

Hắn bây giờ còn bị người nữ kia lão hồ kệp ở dưới nách, bất quá lúc này đã không biết cách này trong bao xa, vốn là xanh um tươi tốt rừng cây lúc này cũng tan biến không còn dấu tích, trước mắt xuất hiện một tòa màu đen Thạch Sơn.

Trên núi đá có một cái quanh co khúc khuỷu tiểu đạo hướng lên dọc theo đi, ở sườn núi kia nơi có một đen tối sơn động.

Sơn Thạch đang lúc tất cả đều là yêu quái, dài hồ ly đầu Yêu Hồ, đỡ lấy to lớn sừng hươu Lộc Yêu, lắc lắc chỉ điều Thụ Yêu cái gì cần có đều có, những thứ kia huyền ảo tiếng kêu cũng chính là do bọn họ phát ra ngoài.

Đây chính là cái gọi là Quần Ma Loạn Vũ đi, Đường Tam Tạng trừng hai mắt nhìn đủ loại yêu quái, núi đá này phụ cận nói ít cũng có mấy trăm con đủ loại yêu quái, có năng lực đủ hóa hình Đại Yêu, cũng có linh trí không mở tiểu yêu, lúc trước thấy yêu quái một loại đều là các chiếm đỉnh núi, như vậy tụ tập ở đây đất cảnh tượng cũng không thường gặp.

Những thứ này yêu quái thấy doãn duy này cộp cái, cũng biểu hiện đất cung cung kính kính, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, trong mắt tràn đầy là tò mò cùng thêm thường vẻ, uy nghiêm trên hàm răng treo để cho người nôn mửa nước miếng, cứng rắn móng vuốt ở trên đá chậm rãi mài, phát ra để cho người răng ngứa ngáy thanh âm.

Đường Tam Tạng có chút ngửa đầu nhìn một chút kia cộp cái, năng biểu hiện trên mặt như cũ lạnh như băng, cơ hồ sẽ không thay đổi, cái này làm cho hắn có chút hoài nghi này có phải hay không là một cái mặt tê liệt cộp cái.

Không đợi Đường Tam Tạng đếm rõ trên núi này rốt cuộc có bao nhiêu chi yêu quái, doãn duy liền xách hắn mấy cái chớp động đang lúc nhảy lên sườn núi, đi vào sơn động.

Từ bên ngoài nhìn sơn động này đen tối ,

Giống như một cái miệng miệng yêu quái, sau khi đi vào, một trận gió lạnh rớt đi ra, để cho Đường Tam Tạng không khỏi đánh cái rùng mình.

Hai bên trên vách đá ngược lại điểm ngọn đèn dầu, ở gió lạnh bên trong có chút lay động, bất tỉnh ngọn đèn vàng không để cho người cảm thấy ấm áp, ở quỹ dị này trong hoàn cảnh ngược lại lộ ra càng sấm nhảm.

Đường Tam Tạng không chớp mắt quan sát bốn phía, sơn động này đường đá rất dài, doãn duy xách hắn đi vào trong một hồi lâu mới đến cuối.

Đường đá cuối là một đạo cửa đá, cửa có bốn cái Hồ Đầu yêu canh giữ đến, mỗi trong tay người cũng nắm lấy một thanh rộng nhận đại đao, vừa thấy doãn duy, lập tức khom người cung kính hành lễ nói: "Tham kiến Hồ tướng quân!"

Doãn duy gật đầu một cái, lúc này mới đem Đường Tam Tạng bỏ trên đất, hướng về phía một bên Hồ Đầu yêu nói: "Cho ta trói hắn, nhốt vào nhà tù bí mật trong, không ta ra lệnh làm, ai cũng không thể động đến hắn một cọng tóc gáy." Nói xong nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, uốn người đi vào trong.

"Phải!" Kia hồ yêu kêu, từ bên hông móc ra một cây màu đen da gân, trói tay sau lưng Đường Tam Tạng hai tay, đẩy hắn một cái, trong miệng dùng không quá tiêu chuẩn Tây Vực ngữ nói: "Nhanh... Mau vào đi."

"Có thể đổi cái phương thức trói trước mặt sao?" Đường Tam Tạng xoay xoay cổ tay, cảm giác có chút không thoải mái.

"Không... Không được." Kia Hồ Đầu yêu trung khí mười phần cự tuyệt nói.

"Ta đây không trói." Đường Tam Tạng tay một nắm, kia ở trên tay tha cho tầm vài vòng da gân trực tiếp cắt thành chừng mấy chặn, coi như là Tù Phạm cũng phải có giới hạn tự do mà, mấy cái này hồ yêu quá không lên đường.

Lần này bốn cái hồ yêu cũng sững sốt, cúi đầu liếc mắt nhìn trên đất bên bị da gân, lại vừa là nhìn một chút Đường Tam Tạng, suy nghĩ nhất thời không chuyển qua đến, lăm lăm thương lượng xong một hồi, chính là không có thể thương lượng ra cái biện pháp tới.

Đường Tam Tạng cùng bốn cái hồ yêu mắt lớn trừng mắt nhỏ một hồi lâu, xem ra trừ trói tay sau lưng, những người này căn bản cũng sẽ không khác (đùng) giới hạn phương thức, hơn nữa doãn duy trước để cho bọn họ không thể động Đường Tam Tạng một sợi lông, sau đó trước mắt tình trạng liền vượt qua bọn họ chỉ số thông minh hạn mức tối đa, vô giải.

Trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt một chút này bốn con hồ yêu trung bình chỉ số thông minh, Đường Tam Tạng chính mình đem hai cái tay cũng chung một chỗ, đưa tới trước mặt: "Vậy cứ như thế trói đi."

Bốn cái hồ yêu nhất thời ánh mắt sáng lên, phụ trách trói cái kia cái hồ yêu còn hướng hắn giơ lên cái ngón tay cái, xuất ra một căn khác da gân đem Đường Tam Tạng cho cột lên.

"Vào vào... Đi." Kia hồ yêu hướng về phía trong cửa đá chỉ chỉ, tỏ ý Đường Tam Tạng đi vào, lúc này đối với (đúng) Đường Tam Tạng thái độ ngược lại thay đổi xong điểm.

Đường Tam Tạng nói chân đi vào trong, ngược lại đã đến địa phương, không bằng thuận tiện vào đi thăm một chút này yêu Huyệt.

Yêu quái Động Phủ Đường Tam Tạng cũng không phải lần thứ nhất vào, ở Quan Âm Thiền Viện thời điểm hắn phải đi qua gấu Tiểu Bồ Động Phủ, bắt quá ở nhảy vào cửa đá, thấy sau cửa đá cự đại không gian sau, Đường Tam Tạng hay lại là ngây người.

Ngọa tào, cái này yêu Huyết có chút lớn a!

Cửa đá sau khi là một cái to lớn hăm hại, hoặc có lẽ là chỗ ngồi này Thạch Sơn căn bản là ngồi không tâm núi, đi xuống tầm hơn mười trượng, đi lên cũng có số mười trượng, đường kính đại khái trăm trượng, là một cái to lớn hình cầu không gian.

Hơn nữa mặc dù là ở Sơn Thạch nội bộ, nhưng ở trên vách đá khai thác ra từng cái thông khí cùng xuyên thấu qua ánh sáng lỗ, cho nên nhìn như bịt kín không gian cũng không hiện lên bức bối người, có chút tối tăm, cũng không trở thành đưa tay không thấy được năm ngón.

Trên vách đá khai thác ra từng cái đường đá, theo Thạch Bích xuống phía dưới trườn lên phía trên đi, trên vách đá còn có một cái cái son động, hẳn là đủ loại công dụng cùng đám yêu quái ở.

Bất quá, để cho Đường Tam Tạng khê cau mày là đập vào mặt đậm đà mùi máu tanh, thậm chí so với trước kia ở toà này bị huyết tẩy trong trần nhỏ còn phải đậm đà.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Bên trong ao máu Bạch Mã

Trong núi đá to lớn hình cầu không gian, tối tăm hồ sâu, đập vào mặt đậm đà mùi máu tanh, so với bên ngoài muốn lạnh rất nhiều nhiệt độ, hết thấy các thứ này cũng để cho cái son động này lộ ra quỷ dị.

Gấu Tiểu Bồ cái son động kia cùng cái này yêu Huyết so với, chỉ có thể coi là cái bày đầy mao nhưng món đồ chơi nhi đồng phòng.

Đường Tam Tạng khê nhú mày, tựa vào vách tường, dọc theo hai thước rộng hướng chéo tiểu đạo hướng trong hồ sâu đi tới, hẳn phía sau còn đi theo cái đó Hồ Đầu yêu, hẳn là phải dẫn hắn đi cái gọi là mặt trong tù.

Đậm đà mùi máu tanh để cho Đường Tam Tạng cảm thấy có chút không thoải mái, không kim lòng được sẽ liên tưởng đến tòa kia bị huyết tẩy trần nhỏ, cùng trần trên những thứ kia ném tim mọi người.

Nếu như kia hơn ngàn trái tim đều bị vận chuyển tới trong cái son động này, tản mát ra mùi máu tanh chắc là cái bộ dáng này đi.

"Nhanh... Nhanh lên một chút." Phía sau Hồ Đầu yêu đưa tay đẩy Đường Tam Tạng xuống.

Đang lúc suy nghĩ Đường Tam Tạng lao đảo một chút, sắc mặt nhất thời biến đổi, quét một chút, cả bàn tay cũng cắm vào Thạch Bích, tóm chặt lấy Thạch Bích, cúi đầu liếc mắt nhìn đen kịt một màu hồ sâu, thờ một hơi thật dài.

MDZZ cao như vậy địa phương có thể tùy tiện đùa giỡn hay sao! Té xuống làm sao bây giờ! Đường Tam Tạng đưa tay phát đi trên trán mồ hôi lạnh, hoạt động một chút có chút như nhũn ra hai chân, quay đầu trừng kia Hồ Đầu yêu liếc mắt: "Cử động nữa ta một chút, ta liền đem ngươi ném xuống."

Kia Hồ Đầu yêu nhìn Đường Tam Tạng nắm tay từ trong thạch bích chậm rãi lấy ra, trên tay da gân lằn nữa đứt đoạn, giống như một phạm sai lầm hài tử gạt đầu một cái.

Hít một hơi dài, Đường Tam Tạng mắt nhìn phía trước, tiếp tục hướng xuống đi tới, có chút sợ cao cũng không coi là vấn đề lớn lao gì đi, xưa nay có thể người thành đại sự, cái nào không điểm bệnh vặt, được rồi, ngược lại trước mắt hẳn là không có chút nào thích cao điểm phương.

Duyên núi trên đường nhỏ cách một đoạn đường liền điểm một ngọn đèn dầu, vừa vặn có thể chiếu sáng đường, kia ngọn đèn dầu dạng thức ngược lại rất là tinh xảo, bất quá Đường Tam Tạng luôn cảm thấy nhìn có chút quen mắt, thật giống như đã gặp qua ở nơi nào.

Cứ như vậy chậm rãi đi xuống phía dưới, trong không khí mùi máu tanh bộc phát đậm đà, kia Hồ Đầu yêu không dám tiếp tục động Đường Tam Tạng, cho đến sắp tiếp cận son động phần đáy thời điểm, một tòa năm sáu trượng chu vi thạch đài xuất hiện ở tiểu đạo cuối.

Thạch đài bốn góc có bốn cái chi giá, chi giá bên trên trong chậu than đốt ngọn lửa màu xanh lam, nhảy đẹp lạnh lùng Lam Quang chiếu sáng thạch đài, trên thạch đài khắc họa đến một ít kỳ cổ quái vết tích, đó là từng đạo lõm, nhìn qua giống như là một tòa trận pháp.

"Chuyện này... Bên này." Hồ Đầu trách đưa tay chỉ chỉ bên cạnh, tỏ ý Đường Tam Tạng từ thạch đài cạnh tiểu đạo đi vào trong.

"Không khỏi cảm giác quen thuộc... Đây rốt cuộc là cái gì?" Đường Tam Tạng nhìn kia trên thạch đài những thứ kia không có quy luật chút nào vết tích, tự lẩm bầm, tựa hồ đã từng đã gặp qua ở nơi nào.

Xuyên qua thạch đài cạnh tiểu đạo, lại vừa là một đạo cửa đá, trước cửa đứng đầy hai cái tay cầm trường thương to con Đại Hán, mặt đầy hung dữ, trường thương đan chéo, ngăn trở Đường Tam Tạng cùng Hồ Đầu yêu.

Hồ Đầu yêu liền vội vàng tiến lên giải thích một chút, hai cái yêu quái chắc cũng là nghe qua doãn duy phân phó, quan sát một chút Đường Tam Tạng, chính là mở ra cửa đá, để cho Đường Tam Tạng cùng Hồ Đầu yêu đi vào.

Cửa đá sau khi, có động thiên khác, Đường Tam Tạng đi vào, nhưng là không khỏi bịt lại miệng mũi, nồng nặc kia mùi máu tanh cơ hồ hóa thành thực chất, mặc dù còn không có biến thành thối rữa khí tức, lại cũng đủ để cho bất kỳ người bình thường nôn mửa.

Đương nhiên, yêu quái ngoại trừ, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn bên người cái đó mặt đầy hương thụ đất hồ hấp trong không khí đậm đà mùi máu tanh Hồ Đầu yêu, do dự có muốn hay không bây giờ liền một quyền giết chết thông minh này không có ở đây tuyến gia hỏa.

"Nhanh... Đi mau." Hồ Đầu yêu dẫu gì không quên chính mình nhiệm vụ, dẫn Đường Tam Tạng tiếp tục đi vào. Vào chỗ này son động sau, Hồ Đầu yêu trên mặt biểu tình trở nên cung kính rất nhiều, phảng phất bên trong hang núi này có cái gì không biết dùng người vật một dạng ngay cả nói chuyện với Đường Tam Tạng thanh âm cũng dè dặt rất nhiều.

Đường Tam Tạng quan sát một chút trong cái son động này son động, đây là một cái tầm hơn mười trượng chu vi bịt kín không gian, son động trên vách đá điểm rất nhiều ngọn đèn dầu, đem trọn cái son động cũng thấp sáng.

Mà ở son động này trung ương nhất, lại là có một tòa một trượng một trượng chu vi Huyết Trì, đậm đà mùi máu tanh chính là từ kia bên trong ao máu tàn mất ra.

Huyết Trì bốn vách là nhát sắc màu trắng Ngọc Thạch, cao hơn mặt đất ước chừng ba thước, về phần chôn dưới đất bộ phận bao sâu lâu không biết được.

Rót đầy như vậy một cái to lớn Huyết Trì yêu cầu giết bao nhiêu người không biết được, may là không có xuất hiện mấy ngàn cái tim ngâm mình ở bên trong ao máu tình cảnh, nếu không Đường Tam Tạng không dám hứa chắc chính mình có thể hay không phun ra.

Bên trong ao máu rót đầy đỏ tươi máu tươi, ở quanh mình màu trắng Ngọc Thạch làm nổi bật càng lộ vẻ yêu dị, mà ở ở giữa ao máu một khối bạch ngọc thạch trên đài, nhưng là nằm một con ngựa trắng.

Kia Bạch Mã một thân nhu thuận Bạch Mao, một tia tạp mao cũng không thấy được, đường cong đầy đặn mà có lực, coi như là Đường Tam Tạng cái này lẫn nhau ngựa Tay nghiệp dư cũng có thể nhìn ra đây tuyệt đối là Thiên Lý Lương Câu.

Kỳ lạ nhất là này Bạch Mã trên đầu còn có một căn (cái) màu bạc Độc Giác, lúc này nằm ở bên trong ao máu, phảng phất ngủ một dạng không chút nào lộ vẻ ô trọc, ngược lại có loại từ nhuyễn bột mà không nhiễm cảm giác.

"Ồ, này không phải là múa không tưởng tìm con ngựa kia Vương chứ ? Vì sao lại ở ao máu này trong?" Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, đột nhiên nghĩ tới trước ở trong son cốc gặp phải đám kia ngựa hoang, này thất nhìn giống như Độc Giác Thú Bạch Mã thật có khả năng là bọn hãn Mã vương.

Lúc này, kia Hồ Đầu yêu kéo ra một bên trên vách đá một đạo cửa đá, chỉ chỉ bên trong "Vào đi thôi."

Đường Tam Tạng hồi đầu lại liếc mắt nhìn kia Bạch Mã, xoay người vào Thạch Thất.

Hồ Đầu yêu liền vội vàng đem thạch cửa đóng lại, từ trên cửa đá mở lỗ nhỏ liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng, lúc này mới thở phào, phảng phất liên quan (khô) chuyện đại sự một dạng không biết từ nơi nào kéo ra một cái dây xích đen, ở thạch chốt cửa bên trên tha cho tầm vài vòng, lúc này mới rón rén rời đi.

Đường Tam Tạng thích ứng một chút trong không khí đậm đà mùi máu tanh, quan sát cái này cái gọi là nhà tù bí mật, trừ trong góc một chút cỏ khô, không có thứ gì. Lần đầu tiên ngồi tù thể nghiệm không tốt đẹp gì, cũng tưởng tượng hoàn toàn khác nhau.

Chân tướng của sự tình tựa như có lẽ đã ở trước mắt, Hoàng Phong Quái phái hồ tiên phong giết người lấy máu, sau đó bắt Bạch Mã Vương, tựa hồ đang chuẩn bị cái gì nghi thức.

Loại này dính nhiều người như vậy mệnh cùng máu tươi nghi thức, khẳng định không phải là cái gì đứng đắn nghi thức, vừa mới dưới đường đi đến, Đường Tam Tạng đã đem đường rời đi nhớ, giết chết trong cái son động này yêu quái, phá vỡ cái son động này, giải cứu Mã vương... Nghĩ như vậy đến, vẫn là rất đơn giản đầu rồi, một mình hãn liền có thể giải quyết.

Nằm ở trên cửa đá, từ bên trên lỗ nhỏ quan sát một chút bên ngoài, ngay tại Đường Tam Tạng suy nghĩ nên một cước đạp bay cửa đá, hay lại là một quyền đánh nát thời điểm, bên ngoài lại truyền tới tiếng bước chân.

Đường Tam Tạng hướng bên cạnh chuyển một chút vị trí, nhìn hướng Huyết Trì đi tới đạo thân ảnh kia, không khỏi lộ ra vẻ ngoài ý muốn

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Nói phải trái, ta mới là hòa thượng đi

Mọi cửa đá Đường Tam Tạng đang định phá cửa mà ra, phá hủy yêu Huyết, giải cứu Mã vương, sau đó đi cùng đồ đệ mình môn hội họp, nghe có người đi vào cửa, do dự một chút, hần vẫn dừng lại tay, dự định trước xem một chút.

Từ trên cửa đá giữ lại lỗ hồng có thể thấy hơn nửa Thạch Thất, bao gồm đối diện Thạch Thất Huyết Trì.

Để cho Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn chính là tiến vào Thạch Thất người kia, đó là một cái hai mươi tuổi người tuổi trẻ, một thân lam bạch đối khâm trường bào, tóc chính tề đất dùng một cây Bạch Ngọc trâm buộc, vóc người thật cao, tướng mạo anh tuấn, còn mang theo mấy phần thư sinh nho nhã khí chất.

"A Uy, cái quý gì a, đây không phải là yêu Huyết sao? Chạy thế nào đi ra cái tiểu thư sinh a! Cái thế giới này rốt cuộc có còn hay không bình thường yêu quái a! Nói tốt hung thân ác sát, cái miệng là có thể huân đến một bọn người đây!" Đường Tam Tạng quả thực không nhịn được nhổ nước bọt, nói thật, hần rất thất vọng a.

Nhìn kia ở cạnh huyết trì bên trên đứng lại thư sinh, Đường Tam Tạng hít sâu hai cái, bình phục một hạ tâm tình, có lẽ sau một khắc người này liền sẽ làm ra uống sạch ao máu này kinh khủng cử động. Yêu quái mà, không thể dùng lẽ thường tới suy đoán, điện quan âm kia thụ yêu mặt không phải đáng đáp rất đẹp.

Bất quá cái này thư sinh cho hần cảm giác có chút kỳ quái, có thể khẳng định đây là một yêu quái, hơn nữa hơn phân nửa chính là kia Hoàng Phong Quái. Nhưng trên người hần Yêu Khí rất đặc biệt, hoặc có lẽ là có chút yếu, so với bình thường tiểu yêu đều phải yếu, giống như là bị thứ gì áp chế một dạng nếu như không phải là Đường Tam Tạng đối với (đúng) Yêu Khí nhạy cảm, sợ rằng thật coi hần là phổ thông thư sinh.

Ngay tại Đường Tam Tạng cảm thấy này Hoàng Phong Quái nhất định phải đối với (đúng) con ngựa kia Vương làm ra cái gì có thể lo sự tình, đã chuẩn bị phá cửa mà ra thời điểm, thư sinh kia ở ao máu kia bên ngồi xuống, sau đó khóc.

Đường Tam Tạng rất hiếm thấy đến nam nhân khóc, chứ nói chi là nhìn một cái yêu quái hướng về phía bên trong ao máu một con ngựa trắng khóc, hơn nữa khóc vậy kêu là một cái thương tâm muốn chết. Mặc dù hần đưa lưng về phía Đường Tam Tạng, nhưng từ cái kia từng tiếng gào thét bị thương cùng bả vai rung động tần số cùng phức độ, tuyệt đối không giả dối.

"Lạc này Lạc này, tội gì tới tai, Lạc này... Ta nên làm thế nào cho phải đây..."

Nghe kia từng tiếng ở phong bế trong thạch thất vang vọng gào thét bị thương, Đường Tam Tạng cảm giác mình đầu óc tốt giống như không quá hảo dùng, đây rốt cuộc là cái tình huống gì?

Hoàng Phong Quái ngay cả một mắt cũng không nhìn hần, vào cửa liền hướng về phía một con ngựa trắng khóc ruột gan đứt từng khúc, hơn nữa nghe vào còn rất có cổ sự đáng vẽ, như vậy thân mở ra để cho hần có chút ứng phó không kịp.

Lúc này, một bên lại truyền tới tiếng cửa mở, mới vừa rồi xách Đường Tam Tạng chạy một đường cọt cái đoàn duy đi tới, đứng ở ngoài một trượng nhìn vẫn còn ở vẫn khóc ti tê Hoàng Phong Quái, nàng biểu hiện trên mặt như cũ lãnh đạm, nhưng là ánh mắt nhưng là một cách lạ kỳ ôn nhu, còn mang theo mấy phần lo lắng.

Nàng đưa ánh mắt chuyển qua ở giữa ao máu bạch trên thân ngựa lúc, sắc mặt trở nên có chút phức tạp, quả đảm siết chặt lại vừa là chậm rãi lỏng ra, giống như là có chút hâm mộ, lại có chút đáng tiếc, còn có mấy phần cao hứng.

Đứng ở trong cửa đá Đường Tam Tạng sờ lên cảm đánh giá trong thạch thất quý dị tình cảnh, một bên sờ lên cảm, một bên phát tán chính mình não động.

Hoàng Phong Quái giống như là một lão thử tình đi, cụ thể cái gì phẩm loại Đường Tam Tạng quên, sau đó hần thích này thất kêu Lạc này Độc Giác Thú, Độc Giác Thú lúc này thật giống như hôn mê, cho nên hần không dễ phán đoán nàng có thích hay không Hoàng Phong Quái.

Nhưng là có thể nhìn ra được đoàn duy là ưa thích Hoàng Phong Quái, một cái cọt cái thích một con chuột tình.

Cho nên, đây chính là cái gọi là ái tình là có thể vượt qua chủng tộc sao?

"chờ một chút, để cho ta vuốt một vuốt..." Đường Tam Tạng xoa xoa huyết Thái dương, mặc dù hần thần kinh đã đầy đủ vai u thịt bắp, nhưng là lâm vào

này vượt qua ba cái loại vật kỳ lạ cuộc tình tay ba, hẳn thế giới quan hay lại là bắt đầu sụp đổ.

"Mục Hiểu... Hết thầy đều sẽ tốt." Doãn duy chậm rãi đi lên trước, nắm tay đặt ở thư sinh kia trên đầu vai, liếc mắt nhìn bên trong ao máu Bạch Mã, quay đầu nhìn về phía đang đóng Đường Tam Tạng nhà tù bí mật, "Ta đã đem Đường Tam Tạng chộp tới, chỉ cần uống trong lòng hắc máu liền có thể cứu sống Lạc này."

"Đây là người nào nói, căn bản không có thí nghiệm qua được không!" Đường Tam Tạng vỗ cửa đá bất mãn la lên,

Cũng không biết cái này cộp cái từ nơi nào nghe tới thiên phương, lại có thể chữa chỉ đầu máu chữa bệnh.

Bất quá nói như vậy, kia ngôi trấn nhỏ thượng nhân cũng không trái tim, cũng sẽ không kỳ quái.

"Đúng vậy, doãn duy, làm sao người biết vị này từ Đại Đường tới Cao Tăng Tâm Đầu Huyết có thể trị hết Lạc này?" Kia bị kêu là mục Hiểu Hoàng Phong Quái lúc này mới dừng lại khóc ti tê, lau một cái nước mắt, đứng dậy nhìn về phía trong cửa đá Đường Tam Tạng, lộ ra mấy phần thương hại vẻ, "Hơn nữa, nếu là lấy Tâm Đầu Huyết, hẳn sẽ chết, cứu một người mà giết một người, chuyện này ta thì như thế nào có thể làm. A di đà phật, thiện tai thiện tai..."

Đang định đập cửa mà ra Đường Tam Tạng lần này thật sững sờ, trừng hai mắt nhìn vậy không biết từ nơi nào mọc ra một chuỗi Phật Châu, quen thuộc bấm Phật Châu, trong miệng còn lẩm bẩm nhớ tới Pháp Hoa Kinh thư sinh trẻ tuổi, vừa mới ghép lại với nhau tam quan lại toàn bộ bể, hơn nữa biến thành cặn bã.

"Người nếu là làm không, ta tới." doãn duy nhìn mục Hiểu liếc mắt, chậm rãi hướng đang đóng Đường Tam Tạng phòng giam đi tới, thần sắc lạnh giá, tuyệt đối là hạ thủ được Chúa.

Đang cố gắng chấp vá đến chính mình tam quan Đường Tam Tạng chậm giọng, đứng không, này mới có chút yêu quái đáng vẻ, nếu không hẳn cũng không biết tiếp theo nên làm cái gì.

"Không muốn, doãn duy, người nếu là muốn giết hẳn lấy máu, trước hết giết ta đi." Quét một chút, đứng ở Huyết Trì cạnh mục Hiểu đã là xuất hiện ở nhà tù bí mật trước, giang hai tay ra ngăn cản ở trước cửa, một bộ đại nghĩa lẫm nhẫm nói.

"Ta... Nằm..." Đường Tam Tạng há hốc mồm, nhưng lúc này trong đầu căn bản không có thích hợp từ ngữ để diễn tả hẳn lúc này tan vỡ tâm tình, không đúng, này mở ra có vấn đề a!

Có một cái chớp mắt như vậy đang lúc, Đường Tam Tạng cảm thấy giang hai tay ra che trước mặt mình là Đường Tăng, đúng chính là kiếp trước trong ti vi cái đó từ Đông Thổ Đại Đường tới bảo thủ hòa thượng. Nơi này muốn thanh minh một chút, đây chẳng phải là hẳn.

Ngược lại bất kể giống ai, cái này đại nghĩa lẫm nhẫm che trước mặt mình, một bộ người muốn giết hẳn liền từ ta trên thi thể bước qua đi biểu tình gia hòa, thật là phải doãn duy huyết tẩy một cái trấn nhỏ Hoàng Phong Quái sao?

"Dương Hiểu! Kéo dài nữa, nàng thật có thể vẫn chưa tỉnh lại, nhiều năm như vậy, chẳng lẽ người thật muốn buông tha sao? Chẳng lẽ nàng ở trong lòng người ngay cả hòa thượng này cũng không sánh nổi sao?" Doãn duy nhìn Dương Hiểu, có chút tức giận.

"Không, Lạc này trong lòng ta ai cũng không thể so sánh, coi như bắt ta mệnh đổi cũng muốn cứu sống nàng..." Dương Hiểu nhìn bên trong ao máu Bạch Mã, khắp khuôn mặt là vẻ thông khô, bất quá vẫn là kiên định lắc đầu một cái: "Nhưng là, quyết không thể dùng tổn thương người khác thủ đoạn tới cứu nàng, nếu như Lạc này còn thanh tỉnh lời nói, cũng nhất định sẽ không cho phép ta làm như vậy. Ngã Phật Từ Bi, ta không xuống địa ngục..."

"Cái gì đó, ta có thể chen một câu lời nói sao?" Đường Tam Tạng mặt đầy lúng túng moi cửa đá, "Nói phải trái, ta mới là hòa thượng chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Như vậy xoay ngược lại lời nói liền có chút lúng túng

Nói phải trái, hôm nay chuyện phát sinh đã đem Đường Tam Tạng tam quan trọng tổ hai lần, mặc dù còn không rõ ràng lắm này một con hổ, một con chuột, một con ngựa giữa rốt cuộc có như thế nào cảm thiên động địa đã qua cùng câu chuyện tình yêu.

Nhưng là Đường Tam Tạng biết, nếu như không để cho hẳn nhỏ nước bọt đôi câu, hẳn cảm giác mình liền muốn điên.

Ngọa tào, thế giới này quá điên cuồng, một cái Chiêm Sơn Vi Vương, thủ hạ mấy trăm số hiệu yêu quái lão thử tình, lại ngay trước hần mặt cùng kia trăm ngàn cay đắng đem hần chop tới, định cho tình địch chữa bệnh cộp cái nói về Phật Lý.

Lời này nghe thật giống như có chút lộn quanh miệng, bất quá sự tình chính là như vậy, nếu để cho nội dung cốt truyện tiếp tục như vậy phát triển tiếp, Đường Tam Tạng sợ chính mình tam quan sẽ hoàn toàn Toái Địa hợp lại không trở lại.

Lại không nói bên ngoài đám kia chó sói a, hồ a loại gia súc không ăn thịt làm sao sống nổi đi, bên kia cái đó một trọng kiến phương Huyết Trì, không mấy trăm người trưởng thành máu căn bản rót bất mãn, con chuột này tình vừa mới nói không hoàn toàn là nói nhầm sao? Chẳng lẽ hần từ bị cũng là bởi vì Đường Tam Tạng đầu trục đặc biệt điểm?

"Đường Tăng đại sư thất lễ, ta đây để cho ngươi đi ra." Mục Hiểu ngăn người một chút, rất nhanh thì kịp phản ứng, đưa tay cời ra trên cửa xích sắt, kéo ra cửa đá, hướng về phía Đường Tam Tạng chấp hai tay nói, thanh âm dịu dàng êm tai, hoàn toàn không giống cái yêu quái.

Nhìn đối phương thành kính bộ dáng, hành lễ cũng là cẩn thận tỉ mỉ, Đường Tam Tạng do dự một chút, cũng chấp hai tay đáp lễ. Bất quá hần liếc mắt nhìn mặt đây về thất vọng doãn duy, mới vừa rồi còn nghĩ xong trước một quyền giải quyết hồ yêu, sau đó đi tìm đến Hoàng Phong Quái giết chết, tiếp lấy phá vỡ cái này yêu Huyết, đem trên núi những yêu quái đó toàn bộ giết chết, mang theo Mã vương rồi đi nơi đây kế hoạch, trong lúc nhất thời không biết nên từ bước thứ mấy bắt đầu làm.

Cho nên, tiếp theo muốn làm gì?

Bị cái này kỳ lạ Hoàng Phong Quái một quấy nhiễu, Đường Tam Tạng cảm giác mình giống như là súc lực thật lâu một quyền đánh vào trên bông vải, không chỗ Tá Lực, loại cảm giác này thật sự là quá khó khăn được.

Ba người mắt lớn trừng mắt nhỏ, trong sân lâm vào lúng túng trong trầm mặc.

"Yêu quái, ngươi huyết tẩy cái trán nhỏ kia, ta muốn là các hương thân báo thù, ngươi còn có di ngôn gì phải nói sao!" Đường Tam Tạng hít sâu một hơi, trong đầu tổ chức một chuỗi xấu hổ độ cực cao bên trong hai lời kịch, chỉ hồ yêu doãn duy nghiêm nghị quát lên. Hần cảm thấy lại yên lặng đi xuống, kia Hoàng Phong Quái liền muốn kéo hần bắt đầu tham khảo Phật Pháp, bởi vì tên kia đã sờ tay vào ngực móc ra nửa bản Bàn Nhược Tâm Kinh.

"À?" Doãn duy còn chưa lên tiếng, một bên mục Hiểu tay cứng đờ, trong tay kinh thư rơi xuống đất, liền vội vàng hướng về phía Đường Tam Tạng khoát tay nói: "Đường Tăng đại sư ngươi khẳng định hiểu lầm, doãn duy mặc dù tính khí thiếu chút nữa, nhưng tuyệt không phải người thích giết chóc, ngươi nói năng huyết tẩy một cái trán nhỏ, chuyện này tuyệt đối không phải năng làm."

"Kia trán nhỏ ta đi vào, tất cả mọi người tìm đều bị đào đi, hơn nữa có người trước khi chết chính miệng cùng ta nói là hồ yêu nên làm. Nàng thấy đặc nhân tâm đầu máu có thể chữa trị con ngựa kia, mà ở trong đó có như vậy một tòa Huyết Trì, ngươi nói với ta đây là hiểu lầm?" Đường Tam Tạng nhìn mục Hiểu, thanh âm cũng là lạnh mấy phần, người này không chỉ tin phật, hơn nữa so với tướng tượng càng bảo thủ a.

"A, hòa thượng, ngươi tính toán thom bơ vậy sao, coi như là ta giết, ngươi có thể làm gì ta?" Doãn duy cười lạnh nhìn Đường Tam Tạng, cũng không có cãi lại.

"Ta có thể giết ngươi." Đường Tam Tạng thanh âm lạnh lùng, dưới chân động một cái, thời gian nhoáng một cái, người đã là xuất hiện ở doãn duy trước mặt, một quyền hướng năng bụng đập tới.

Doãn duy biến sắc, hai cây kim sắc đoản đao trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay, đan chéo giấy gấp ở trước người, đồng thời đột nhiên ngửa về đằng sau đi, muốn cách xa Đường Tam Tạng quả đấm, ở đó một nhìn như bình thường không có gì lạ trên nắm tay, năng cảm nhận được chưa bao giờ có uy hiếp.

Keng keng hai tiếng giòn vang, hai thanh đoản đao cắt thành hai khúc, lưỡi đao bay ra ngoài, đóng vào trên vách đá. Đang lúc này, một đạo màu vàng gió lốc xuất hiện ở Đường Tam Tạng quả đấm quả đấm trước, đậm đà thổ hoàng sắc cùng xoay tròn cấp tốc gió, cũng so với trước kia doãn duy sử dụng ra bão cường nhiều cái cấp bậc.

Bất quá, gió này đối với (đúng) Đường Tam Tạng như cũ không có hiệu quả, trắng nổi quả đấm như cũ rơi vào doãn duy trên bụng,

Còn muốn quay ngược lại doãn duy trong nháy mắt bay ngược, oanh một tiếng nện ở trên vách đá, ở trên tường đập ra một cái hồ sâu, cả người cũng rơi vào đi.

"Không có chết?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn liếc mắt nhìn khảm nam ở trên vách đá, nghiêng đầu ỏi một ngụm máu tươi doãn duy, hần không chế lực đạo hần vừa vặn có thể đánh chết năng, mà không đến nỗi xuất hiện cảnh tượng thê thảm.

"Doãn duy! Ngươi không sao chứ?" Mục Hiểu lắc người một cái xuất hiện ở doãn duy trước mặt, có chút hốt hoảng hỏi, lại vừa là xoay người ngăn ở trước người của năng, nhìn chằm chằm đi tới Đường Tam Tạng nói: "Đường Tăng đại sư, chuyện này tuyệt đối là hiểu lầm."

"Ta tin tưởng ta tận mắt thấy đồ vật." Đường Tam Tạng như cũ đi về phía trước, nếu như Hoàng Phong Quái tiếp tục ngăn trở, hần cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, doãn duy nên làm, không phải là vì hần à.

"Ao máu này trong máu đều là yêu quái huyết dịch, căn bản cũng không phải là người nào Tâm Đầu Huyết, đều là ta Hoàng Phong động 800 yêu quái tự nguyện dâng ra máu tươi." Mục Hiểu chỉ ao máu kia lớn tiếng nói, lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng, "Hơn nữa doãn duy khi nào nói qua dùng trong lòng người máu trị được tốt Lạc này, năng từ đầu đến cuối cũng chỉ là nói Đường Tăng đại sư Tâm Đầu Huyết có thể."

Đường Tam Tạng dừng bước lại, hít một hơi, nghiêm túc phân biệt một chút, mặc dù không có Ngao Tiểu Bạch thần kỳ, nhưng trong không khí mùi máu tanh bên trong quả thật xen lẫn một ít Hổ Lang loại yêu quái máu tươi mùi vị.

Ngay từ đầu hẳn cho là yêu quái huyết dịch cùng máu người hỗn hợp đến, bây giờ nghe mục Hiểu nói như vậy, nơi này lại tất cả đều là yêu quái máu.

Lại nhìn về mặt thành khăn biểu tình mục Hiểu cùng sau lưng của hắn như cũ mất lạnh nhìn hắn doãn duy, hắn biểu tình không khỏi trở nên có chút cổ quái.

Chẳng lẽ, sai người? Ngoa tào, như vậy xoay ngược lại cũng quá lúng túng đi! (Đạo Diễn, người mẹ hắn có xoay ngược lại cường bách chứng sao?)

Thực lực cường đại hồ yêu, Ngao Tiểu Bạch người được mùi, to lớn Huyết Trì, chữa trị Mã vương thiên phương, những thứ này chỉ hướng hồ yêu doãn duy chứng cứ, trong nháy mắt thiếu một nửa.

Không đúng, mới vừa rồi Ngao Tiểu Bạch đuổi theo Tôn Ngộ Không bọn họ thời điểm còn nói một câu nàng không xác định vậy có phải hay không hung thủ, chẳng lẽ thì ra là vì vậy fal G lập xấu!

Doãn duy trên mặt biểu tình có chút thống khổ, nhìn Đường Tam Tạng lạnh lùng nói: "Hòa thượng, người luôn miệng nói tin tưởng người thấy đồ vật, vậy người có thể nhìn đến ta ở đó trần nhỏ trên đi giết người?"

"Không có." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, khẽ nhíu mày mà nhìn doãn duy, tâm lý đối với mình ngay từ đầu phán đoán bắt đầu giao động.

Hung thủ là hồ yêu không sai, nhưng là doãn duy thực lực so với ngay từ đầu Tôn Ngộ Không dự đoán Yêu Hoàng thấp hơn một cái cấp bậc, lấy nàng trước xuất thủ đến xem, muốn ở đó trong trần nhỏ làm ra một đạo dài chừng mười trượng, một trượng sọc sâu tích tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Liền nhìn trước mắt đến, ở nơi này dạng một vị thờ phụng Phật Pháp Hoàng Phong Quái thủ hạ, doãn duy quả thật không giống như là sẽ tru diệt một cái trần nhỏ yêu quái. Hơn nữa nàng biết Phạm trong lòng người máu đối với (đúng) con ngựa kia Vương không chỗ dùng chút nào, tội gì làm loại này sẽ để cho Hoàng Phong Quái không ưa, hơn nữa không chỗ dùng chút nào sự tình.

Nếu quả thật là như vậy, vậy coi như có chút lúng túng.

Bất quá Đường Tam Tạng do dự một chút, hay là hỏi: "Vậy ta hỏi người môn, này tám trăm dặm Hoàng Phong Linh trong, có thể còn có cái gì lợi hại hồ yêu? Tỷ như Yêu Hoàng loại thực lực."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Cổ tích như vậy ái tình 1 như vậy đều là bất hạnh kết cục

Tám trăm dặm Hoàng Phong Linh, núi cao trùng điệp, vách đá dựng đứng khe sâu, ngược lại cũng mang bầu không ít phúc địa động thiên, chim bay thú chạy Thông Linh thành yêu.

Lúc này, ở đó sâu trong dãy núi, một tòa hiểm phong cao vút trong mây, dưới chân núi, một cái cửa động khổng lồ phẳng phất đã thú há to miệng, lộ ra uy nghiêm ý.

Bên ngoài cửa hang là một mảnh cát đá đất, tùy ý có thể thấy bạch cốt tung tích, có dã thú, cũng có nhân loại, phẳng phất một nơi niên đại xa xưa bãi tha ma.

Mà ở trong sơn động này, lại vừa là có động thiên khác, trăm trượng chu vi trong sơn động, lúc này vây quanh mấy trăm yêu quái, chim bay thú chạy đều có.

Ở ở giữa hang núi kia, đứng thẳng ba cây cột sắt, Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng bất ngờ bị hãm hại sắc xích sắt trời ở bên cạnh hai cây cột sắt bên trên, mà Ngao Tiểu Bạch trên tay cùng trên chân đều bị hai cái dây xích đen trời chặt, buộc ở chính giữa kia cây cột sắt bên trên.

Một bên điểm một đồng lớn đồng lửa, chiếu sáng cả ngọn núi động, những thứ kia vây ở một bên yêu quái trong mắt lóe lên tham lam thèm thường ánh mắt, nhìn từ trên xuống dưới tam nữ, thở hổn hển thở hổn hển tiếng hít thở, cùng trong miệng toát ra đến bạch khí nhìn rất là sấm nhân, phẳng phất cần phải tham gia cái gì ăn chung.

Tôn Ngộ Không nhìn liền đều lười được (phải) liếc mắt nhìn bên cạnh tiểu yêu, nhìn một bên Chu Diêm Bồng có chút khó chịu nói: "Đầu heo, đều nói đi trước tìm sư phụ đi, cho người mù chỉ huy."

"Chết con khỉ, người sau đó cũng không nói tìm được trước yêu quái lại đi tìm sư phụ ấy ư, cũng không thể đem nòi cũng vớt cho ta, đợi một hồi thấy sư phụ, ta ước chừng phải cáo trạng trước." Chu Diêm Bồng cũng là có chút tức giận nói, nàng cũng không đem chung quanh đám kia yêu quái để ở trong lòng.

"Sư Tỷ!" Tay chân bên trên đôi liên điều trối Ngao Tiểu Bạch lớn tiếng kêu một câu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ ủy khuất, "Ta sợ..."

"Bất quá mấy cái Tiểu Yêu Quái, Tiểu Bạch đừng sợ ha." Tôn Ngộ Không ngăn người một chút, ngay cả vội vàng an ủi.

"Đúng vậy, tên kia cũng bất quá là một Yêu Hoàng, năm đó sư tỷ của người ta nhưng là một Đinh Ba xong một em." Chu Diêm Bồng cũng là gật gật đầu nói.

Bất quá lời này từ hai cái bị trối ở trên cột sắt, nhìn qua sẽ bị yêu quái ăn trong dân cư nói ra, tựa hồ không có bao nhiêu an ủi hiệu quả, từ Ngao mặt trắng nhỏ bên trên sợ hãi về bên trên mờ, nhất định cũng không có được an ủi đến.

"Ha ha, Tề Thiên Đại Thánh, Thiên Bồng Nguyên Soái, giọng không nhỏ, thực lực lại kém rồi tình rồi mù, để cho ta có chút thất vọng đây." Lúc này, một đạo rất là uy nghiêm thanh âm từ một bên trên đài cao dâng lên tới.

Một người vóc dáng cao lớn, khoác một món trắng đen da hổ trường bào người tuổi trẻ từ trên đài cao ghé đá đứng lên. Đó là một cái rất có uy nghiêm người tuổi trẻ, hai hàng lông mày nhập tẩn, một con mực tóc đen dài tùy ý xỏa, Tả Nhân khỏa mắt Hữu Đạo vết sẹo, tăng thêm mấy phần tục tăng ý.

Một thân to lớn bắp thịt đem trên người xiêm y màu đen chống đỡ nổi lên, trên tay phải mang năm cái mực chiếc nhẫn màu đen, bên trên khắc họa đến một ít màu bạc mịn đường vân, nhìn rất là thần bí.

"Hồ yêu, chính là người huyết tẩy phía trước cái trán nhỏ kia đi." Tôn Ngộ Không nhìn về phía kia uy nghiêm người tuổi trẻ, hơi nhíu mày.

"Người có thể gọi ta Sở quân." Hắc Y người tuổi trẻ uy nghiêm cười một tiếng, trong nháy mắt kế tiếp đã là xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trước mặt, tay trái bóp ở Tôn Ngộ Không trên cổ, năm cái hiện lên hào quang màu đen móng vuốt sắc nhọn đâm thủng cột sắt, dán vào Tôn Ngộ Không trên cổ, "Nếu là kêu nữa sai, ta liền giết người."

...

Hoàng Phong động.

Đường Tam Tạng quả thật có chút lúng túng, đặc biệt là kia Hoàng Phong Quái mực Hiểu nói này Hoàng Phong Linh trong quả thật còn có một chỉ hồ yêu, hơn nữa thực lực chính là Yêu Hoàng sau khi, đã lúng túng chuẩn bị tìm một cơ hội xoay người chạy.

Nói như thế nào đây, hần căn cứ nguyên đến làm một loạt phỏng đoán cùng suy đoán, sau đó đề xuống suy đoán làm một loạt kế hoạch sau khi, chính áp dụng một nửa, đột nhiên phát hiện phỏng đoán từ vừa mới bắt đầu liền lệch chân tướng, loại cảm giác này, thật đúng là thao đản a!

Bất quá điều này cũng không có thể trách hần, ai có thể nghĩ tới này Hoàng Phong Linh trong trừ Hoàng Phong Quái ra còn có ngoài ra một cái Đại Yêu Quái a, không phải nói một núi không thể chứa hai cọng ấy ư, hai cái Yêu Hoàng thực lực yêu quái chen chúc ở đây sao tiêu một vùng cũng không ngại chen chúc a.

Hơn nữa,

Chẳng lẽ vốn là trong Tây Du kí cái đó hồ yêu ở Đường Tam Tạng trải qua Hoàng Phong Linh thời điểm ngủ đông đi không? Thậm chí ngay cả vai quần chúng cũng không có hỗn thượng, hoàn toàn giết Đường Tam Tạng một trở tay không kịp được chứ!

Đường Tam Tạng cũng không ngốc, này Hoàng Phong Quái trên người Yêu Khí hần là bởi vì Tu Phật hóa đi, bàn về thành kính trình độ đã đánh thắng hần, như vậy tin Phật đến gần như bảo thủ người, tuyệt đối không thể nào Sát Sinh, khẳng định cũng sẽ không cho phép thủ hạ yêu quái tạo sát nghiệt.

"Ngươi ngừng a, xem ra hôm nay chuyện là hiểu lầm, bất quá vị này đoãn cô nương muốn giết ta lấy máu, ta quá độ phòng vệ một chút, còn hy vọng không nên trách tội." Đường Tam Tạng cười ha hả, liếc mắt nhìn trên người hần đoạn không ít xương, bị thương không nhẹ đoãn duy, đối phương muốn giết hần cứu con ngựa kia Vương ý tưởng là thực sự, cho nên hần cũng không có cái gì áy náy.

Nếu như đôi một muốn ăn hần yêu quái, coi như một quyền bị hần đánh chết, hần ngay cả con mắt cũng sẽ không nháy mắt xuống. Này đoãn duy coi như chuyện ra có nguyên nhân, một quyền này cũng không tính giáo huấn.

Mực Hiểu phá vỡ tường đá, dùng gió nhẹ nhàng nâng đoãn duy từ trên vách đá bay ra ngoài, từ trong lòng ngực móc ra một bình sứ nhỏ, đổ ra mấy viên thuốc cho nàng ăn vào, lại vừa là không biết từ nơi nào biến hóa ra một cái giường đá, ngay cả chăn đệm cũng đầy đủ hết, để cho đoãn duy nằm trên đó, này mới nhìn Đường Tam Tạng có chút nói xin lỗi: "Đường Tăng đại sư khách khí, chuyện này là đoãn duy lỗi mẫn, ta ở chỗ này thay nàng bồi tội, còn mong đại sư chớ trách."

"Hừ, không nên cùng này thị phi bất phân hòa thượng nói xin lỗi." Đoãn duy rên một tiếng, bất quá làm động tới vết thương, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ

thống khổ.

Vốn là cũng định mượn có rồi đi, hội họp Tôn Ngộ Không bọn họ, giải quyết chân chính hồ yêu tiếp tục lên đường, lười liên lụy vào này kỳ lạ cuộc tình tay ba Đường Tam Tạng, nhìn về mặt ấy này, giữa chân mây tất cả đều là một mối cùng về thống khổ mục Hiểu, nghiêng đầu liếc mắt nhìn bên trong ao máu Bạch Mã, do dự một chút, hay lại là lên tiếng nói: "Tâm trạng của ta máu hơn phân nửa là không trị hết bệnh nàng, bất quá có thể hay không nói một chút nàng rốt cuộc thế nào? Ta có tên học trò sẽ chữa thương thuật, nói không chừng có thể giúp một tay."

"Chuyện này nói rất dài dòng..." Mục Hiểu xoay người nhìn bên trong ao máu Bạch Mã, ánh mắt trở nên ôn nhu, giống như là lâm vào trong hồi ức, qua một hồi lâu mới chậm rãi mở miệng: "Hơn một ngàn năm trước, khi đó ta cùng Lạc này hay lại là bên trong Linh Sơn Linh Thú..."

Đây là một cái rất dài cổ sự, an tĩnh Thạch Thất, nằm ở trên giường đá doãn duy cùng đứng ở một bên Đường Tam Tạng đều an tĩnh đất nghe.

Ngàn năm trước, bên trong Linh Sơn, một cái Hoàng Mao Chồn chuột cùng một mối sinh ra ba tháng tiểu Mã gặp nhau, sau đó liền muốn toàn bộ tốt đẹp cổ sự giảng thuật như vậy, bọn họ thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên, dựa vào Linh Sơn linh khí nồng nặc cũng Thông Linh tính, thành yêu quái.

Khi bọn hắn hóa hình sau khi, hết thấy không thích hợp phảng phất đều đã không tồn tại, vốn là cười nhạo bọn họ Tộc nhân cùng yêu trách môn, cũng chỉ có thể ở dưới chân bọn họ bò lồm ngồm xưng thần.

Nhưng mà, trong thật tế những cổ tích đó cổ sự như vậy ái tình, một loại đều là bất hạnh kết cục, Linh Sơn bên trên một vị địa vị cao quý Bồ Tát vừa ý Lạc này, định đem nàng trở thành tọa kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Thật giống như quên cái gì

Tự do, đây là tam giới chúng sinh, Nhân, Yêu, quỷ, tiên, Phật thật sự khát vọng cùng hướng tới đồ vật.

Nhưng mà thực tế thường thường là mình khát vọng vật như vậy, lại đem gông xiềng đeo vào trên người người khác, hơn nữa đem này coi là chuyện đương nhiên.

Ở bên trong Linh Sơn qua mấy trăm năm tự do tự tại sinh hoạt, Lạc này Tự Nhiên không muốn làm cái gì tọa kỵ, trẻ tuổi nóng tính Hoàng Phong Quái khi đó vừa mới tấn thăng Yêu Linh, xung quan giận dữ vì hồng nhan, cuối cùng đối với (đúng) vị kia Bồ Tát xuất thủ.

Kết cục Tự Nhiên không hồi hộp chút nào, Bồ Tát ở Linh Sơn Chi Thượng có thể nói địa vị tôn sùng, như thế nào hắn một cái Yêu Linh có thể so sánh với, đối phương chẳng qua là phát tay một cái, hắn liền trọng thương sẽ chết.

Lạc này liều chết bảo vệ, đáp ứng trở thành kia Bồ Tát tọa kỵ, mà khi tràng phát hạ thẻ độc, nguyện dùng một đời tới chuộc Mục Hiểu đặng Bồ Tát xử phạt.

Linh Sơn Chi Thượng không biết ai xuất thủ can dự, cho nên Mục Hiểu không có chết đi, như cũ ở lại bên trong Linh Sơn.

Bất quá từ đó về sau, hai người Phật yêu hai cách, Lạc này ở đó Linh Sơn Chi Thượng, hầu hạ Bồ Tát bên cạnh (trái phải), Mục Hiểu ở bên trong Linh Sơn, cố gắng tu luyện.

Nhưng mà, sự tình cũng không có lúc đó đoạn, kia Bồ Tát như cũ không định bỏ qua cho Mục Hiểu, trăm năm sau, mượn có muốn giết hắn, nhưng lại bị Lạc này ngăn lại.

Nàng dùng Phật trước hầu hạ năm trăm năm đối lấy Mục Hiểu năm trăm năm nhốt, hai cái tiểu yêu ở Linh Sơn Thần Phật chỗ tụ họp lại tính là gì đâu rồi, có thể làm rung động Phật Tổ đối lấy năm trăm năm nhốt, đã là cố gắng hết sức hiếm thấy.

Bất quá bọn hắn không có tuyệt vọng, ước hẹn năm trăm năm sau gặp lại, khi đó, trời cao biển rộng mặc cho bọn hắn đi, bọn họ nói tốt muốn hướng phía đông đi, cách nơi này càng xa càng tốt.

Năm trăm năm, nàng ở Phật trước khổ cầu.

Năm trăm năm, hắn ở trong tối phòng sao kinh niệm Phật.

Nhưng mà năm trăm năm sau, hán vẫn như cũ không được tự do, Phật nói, vừa vào Phật Môn, Thất Tình Lục Dục tất cả muốn chém đi, cố chấp ở đây, thì như thế nào có thể thành Phật.

Ngày đó, nàng lấy thần hồn hiến tế Phật Tổ, đổi hán một đời tự do.

Phong bế năm trăm năm thạch cửa mở ra, bên trong Linh Sơn, phân biệt năm trăm năm hai người gặp nhau lại liền hô một tiếng cáo biệt cũng không kịp nói.

Nhìn đảo vào trong ngực Lạc này, cái đêm mưa kia, Mục Hiểu khóc khô nước mắt.

Đêm hôm ấy, Mục Hiểu trở lên Linh Sơn, vào Bảo Điện, lấy trộm đèn lưu ly, lấy Đăng Tâm bảo vệ Lạc này cuối cùng một tia thần hồn, lấy đèn dầu trọng tố năng linh thân, cả đêm rời đi Linh Sơn, hướng phía đông đi.

Lạc này coi như là sống sót, nhưng là nàng thần hồn chỉ chứa tồn một tia, đừng nói trí nhớ, ngay cả linh trí đều cùng mới sinh ra hải từ không sai biệt lắm, không thể hóa hình, thực lực và tiêu yêu chênh lệch không bao nhiêu, cũng ngay tại lúc này bộ dáng như vậy.

Mục Hiểu mặc dù đau lòng, nhưng chỉ cần có thể cùng Lạc này chung một chỗ hán liền thỏa mãn, cho nên ở nơi này tám trăm dặm Hoàng Phong Lĩnh ở lại, nhìn Lạc này vui vẻ cùng Mã Quân sinh hoạt chung một chỗ, hán cũng cảm thấy hạnh phúc.

Nhưng là, từ ba năm trước đây bắt đầu, Lạc này thân thể càng ngày càng yếu, thỉnh thoảng sẽ hôn mê, hơn nữa tần số càng ngày càng cao, đây cũng là trước đó vài ngày hán đem Lạc này nhận được trong động nguyên nhân.

Mục Hiểu rõ ràng nguyên nhân, Lạc này mệnh vốn chính là dựa vào kia đèn lưu ly Đăng Tâm tiếp theo đến, một khi Đăng Tâm cháy hết, nàng cuối cùng kia một tia thần hồn cũng sẽ biến mất, khi đó, nàng liền chân chính biến mất.

Mà kia Đăng Tâm, bây giờ sắp cháy hết, Lạc này rơi vào trạng thái ngủ say, vô luận hán làm thế nào cũng không gọi tỉnh.

...

Nghe xong cổ sự, Đường Tam Tạng há hốc mồm yên lặng hồi lâu, hán đã rất nhiều năm chưa từng nghe qua khổ như vậy tình cổ sự, trong lúc nhất thời không biết dùng biểu tình gì để diễn tả mình tâm tình.

Bất quá tiền nhân hậu quả coi như là nghe hiểu, bên trong Linh Sơn hai cái thanh mai trúc mã yêu quái, bởi vì Linh Sơn Bồ Tát tham gia, bị buộc sinh ly tử biệt, trải qua gặp trắc trở sau khi, mặc dù đang gái mất trí nhớ, nhưng rốt cuộc chung một chỗ, nhưng mà ngày tốt mới cũng không lâu lắm, đang gái lại muốn chết.

Nếu như Đường Tam Tạng nhớ không lầm lời nói, nguyên đến trong Tôn Ngộ Không phải đi dời cái cứu binh tới đồng phục Hoàng Phong Quái, cái đó cứu binh dường như chính là một Bồ Tát, không biết cùng Mục Hiểu kể chuyện xưa trong kia cái đại phản phái Bồ Tát có quan hệ hay không.

Vốn là Đường Tam Tạng còn muốn để cho Ngao Tiểu Bạch hỗ trợ chữa trị một chút kia Lạc này, xem ra sợ rằng không được, thần hồn loại đồ vật Đường Tam Tạng biết cũng không nhiều, để cho hán ra ý định gì căn bản không thực tế.

Bởi vì dùng đèn lưu ly Đăng Tâm kéo dài tánh mạng chuyện này, cũng đã để cho hán cảm thấy quá kỳ diệu, hơn nữa một tiếp theo chính là năm trăm năm, thật là không tưởng tượng nổi a, trên người hán cũng không có loại này lợi hại bảo bối.

Thấy Đường Tam Tạng mặt lộ vẻ khó xử, vốn là còn có chút kỳ vọng Mục Hiểu cũng có nhiều chút thất vọng, bất quá ngược lại không có mất lễ phép, "Hôm nay nhiều Đường Tăng đại sư thanh tu, xin theo ta đi bên ngoài nghỉ ngơi một hồi, ăn nhiều chút thức ăn chay, coi như bồi tội."

"Làm phiền." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, hướng cửa đi tới, không đủ năng lực cũng đừng mù dẫm vào, cho hy vọng cho thêm tuyệt vọng, hán tình nguyện ngay từ đầu liền giảng minh bạch, qua lại giày vò đối với (đúng) Mục Hiểu mà nói có lẽ thống khổ hơn.

Đường Tam Tạng đi trước ra phong bế Thạch Thất, Mục Hiểu dùng gió không chế giường đá chậm rãi bay ra ngoài, mình thì là đi ở Đường Tam Tạng bên người.

Đường Tam Tạng ở thạch thất trước thạch đài lại dừng bước, nhìn trên thạch đài khắc họa vết tích cùng bốn góc màu xanh da trời ánh lửa, đột nhiên nghĩ tới từng tại một quyển trên kinh Phật thấy ghi lại, có chút giật mình nhìn bên người Mục Hiểu, "Người nghĩ hiến tế chính mình, vì nàng kéo dài tánh mạng?"

"Cái gì!" Nằm ở trên giường đá vẫn không có nói chuyện doãn duy đột nhiên ngồi dậy, hoàn toàn không để ý thương thế trên người, xem ra nàng cũng không biết cái bệ đá này là dùng tới làm gì.

"Năm trăm năm trước Lạc này có thể vì ta làm, ta tại sao không thể là nàng làm đây." Mục Hiểu mỉm cười nói, trong hai mắt lại tràn đầy vẻ kiên định.

Yêu say đắm đến Lạc này Mục Hiểu, hiển nhiên không có chú ý tới bên người yên lặng đi cùng doãn duy, đoạn này cuộc tình tay ba rốt cuộc ai bỏ ra nhiều nhất, ai thương sâu nhất đây?

Đối với ái tình không có gì thấy Đường Tam Tạng lựa chọn yên lặng, tỷ như: Nàng cứu người, liền là muốn cho người hảo hảo sống sót, người làm như vậy, nàng sẽ thống khổ hơn... Muốn quý trọng người bên cạnh... Loại này lời nói hán quả thực không nói ra miệng, không có trải qua những chuyện kia, há lại sẽ biết sinh ly tử biệt thống khổ, người đứng xem lại có tư cách gì nói lời như vậy đây.

Bất quá, Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, hẳn đến Hoàng Phong động cũng rất lâu đi, tại sao Tôn Ngộ Không bọn họ còn không có tìm đến đây?

Chẳng lẽ... Đường Tam Tạng tâm lý đột nhiên dâng lên một trận không rõ dự cảm, cũng không để ý bây giờ trăm muện bầu không khí, xoay người nhìn doãn duy, có chút khẩn trương hỏi "Hoàng Phong động cách đây từ đầu chúng ta gặp nhau địa phương có xa lắm không?"

"Hơn một trăm dặm." Doãn duy hơi sùng sò, thấy Đường Tam Tạng biểu tình khẩn trương, hay là trực tiếp đáp.

"Hơn một trăm dặm.. Không tới nửa giờ là có thể chạy tới..." Đường Tam Tạng chau mày, tâm lý cảm giác bất an bộc phát đậm đà, một chưởng vỗ ở một bên trên vách đá, trên vách đá nhất thời xuất hiện một cái thật sâu Chưởng Ấn, thanh âm không khỏi gia tăng mấy phần: "Kia hồ yêu hang động ở nơi nào!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Khẩn trương? Thật nhiều năm cũng chưa từng xuất hiện đây

Là, Đường Tam Tạng quên một cái rất vấn đề trọng yếu, đó chính là lâu như vậy đi qua, Tôn Ngộ Không bọn họ lại không có tìm tới cửa!

Ngay từ đầu bọn họ phán đoán liền xảy ra vấn đề, không nghĩ tới ở doãn duy ra còn có một đầu hồ yêu, hơn nữa thực lực đã đạt tới Yêu Hoàng cảnh giới.

Tôn Ngộ Không, Chu Diêm Bồng cùng Ngao Tiểu Bạch đều là Yêu Linh, chống lại Yêu Hoàng hơn phân nửa không đánh lại, nếu như ba người bọn họ tiếp tục cùng đến trong trấn hồ Yêu Khí vị đi tìm lời nói, chắc chắn sẽ đụng phải kia hồ yêu.

Lấy tình huống trước mắt đến xem, khả năng này cực cao, khoảng thời gian này sống chung, Đường Tam Tạng đối với (đúng) Chu Diêm Bồng nào đường về thanh kỳ trình độ đã có nhất định biết, chưa bao giờ theo như bộ sách võ thuật xuất bài.

Nghĩ tới đây, Đường Tam Tạng cũng là không khỏi có chút khẩn trương, Tôn Ngộ Không Đồng Bì Thiết Cốt bây giờ không biết có còn hay không dùng Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Diêm Bồng gân cốt chớ nói chi là, nếu như bị kia hồ yêu bị thương đụng, hẳn cái này làm sư phụ làm sao có thể không đau lòng.

"Đường Tăng đại sư vì sao hỏi chuyện này? Chẳng lẽ kia ngôi trấn nhỏ là bị Sở quân huyết tẩy?" Mục Hiểu liếc mắt nhìn một bên bị Đường Tam Tạng một chưởng sợ rách vách tường, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Hẳn không phải là hẳn đi..." Doãn duy khẽ nhíu mày, có chút do dự nói.

"Chắc là hẳn, bất quá bây giờ nặng nề nếu không là chuyện này, ta còn có ba tên học trò, lâu như vậy cũng không có tìm tới nơi này, rất có thể cùng kia hồ yêu đụng phải, ta bây giờ phải đi cứu bọn họ, người đem kia hồ yêu sào huyết vị trí cận kề nói cho ta biết." Đường Tam Tạng cũng lười giải thích, nhìn Mục Hiểu ngữ tốc rất nhanh nói, thần sắc cũng là có chút khẩn trương.

"Các nàng ba cái quả thật không phải là đối thủ của hẳn, hơn nữa dưới trướng hẳn còn có tam đại tướng và mấy trăm Đại Yêu tiểu yêu, người đi một mình lời nói, cũng chỉ là chịu chết mà thôi, người tốt nhất suy nghĩ kỹ càng." Doãn duy lắc lắc đầu nói.

"Tam Tạng đại sư, ta biết người hiện tại tâm tình, bất quá Sở Quân Thực lực không thua chi ta, thủ hạ Yêu Tướng Yêu Binh cũng đông đảo, người trước đừng có gấp, ta đây phải đi điểm đủ binh mã, cùng người cùng đi trước. Sở quân cùng ta mặc dù có ân oán, nhưng hẳn so với người một người đơn độc đi tốt hơn." Mục Hiểu cũng là gật đầu nói, giọng rất là ân cần, còn hướng về phía một bên hai cái tiểu yêu xuống triệu tập nhân thủ mệnh lệnh.

Nếu không phải biết Mục Hiểu làm người hiền hòa, cũng đúng là đang vì hẳn lo nghĩ, Đường Tam Tạng cũng muốn cho hẳn một quyền, đến một cái lúc mấu chốt, thư sinh quả nhiên là đáng ghét loại vật.

"Không có thời gian, trực tiếp nói cho ta biết địa điểm đi." Hít sâu một hơi, Đường Tam Tạng nhìn Mục Hiểu thanh âm hơi trầm xuống đạo.

"Đi tây 350 dặm, có tòa đỉnh núi thường xuyên không thay đổi Tuyết Sơn, dưới chân núi sơn động chính là Sở quân Động Phủ." Doãn duy thật sâu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, sắc mặt khôi phục lần đầu gặp lúc lạnh giá, "Ta Yêu Hoàng cùng Yêu Linh thực lực căn bản không thể so sánh nổi, mặc dù không biết tốc độ người cùng thực lực vì sao sẽ mạnh như vậy, nhưng là cùng Yêu Hoàng so với, hay lại là kém xa."

"Được, cảm ơn." Đường Tam Tạng hướng về phía đoàn duy gặt đầu một cái.

"Đường Tăng đại sư, ta cảm thấy..." Một bên Mục Hiểu còn muốn tiếp lấy khuyên.

Không đợi Mục Hiểu lời nói xong, Đường Tam Tạng có chút khuất tất, ầm! Một tiếng nổ vang, kiên đá cứng mặt đất lưu lại một cái đá vụn hăm hại, hấn đá là như mùi tên rời cung bay lên cao vài chục trượng cửa sơn động, sau đó thời gian nhoáng một cái mất tăm.

Canh giữ đến cửa đá bốn cái Hồ Đầu trách chỉ cảm thấy đột nhiên thổi qua một cơn gió mạnh, căn bản không có phát hiện có người từ bên người đi qua.

"Hấn rốt cuộc tính là gì?" Mục Hiểu liếc mắt nhìn trên đất đá vụn hăm hại, biểu tình có chút cổ quái, trước Đường Tam Tạng miễn dịch hấn Hoàng Phong thuật đã để cho hấn rất gặt mình, sau đó triển lộ ra tốc độ cùng lực lượng càng làm cho hấn cảm thấy không tưởng tượng nổi, bởi vì hấn thấy thế nào Đường Tam Tạng đều là cái không có Pháp Lực cùng Yêu Lực phạm nhân.

Đoàn duy cũng lắc đầu một cái, do dự một chút, "Chúng ta muốn không mau chân đến xem?"

"Hấn, chuyện hôm nay chúng ta cũng có sai." Mục Hiểu gặt đầu một cái.

"Đại vương, người mau đến xem nhìn!" Lúc này, một người tuổi còn trẻ hươu mẹ Yêu Thần sắc từ trong thạch thất có chút hốt hoảng chạy đến.

"Thế nào?" Mục Hiểu biến sắc,

Xoay người hướng Thạch Thất chạy đi.

...

Ra yêu Huyết, Đường Tam Tạng phân biệt phương hướng một chút, nhận đúng phía tây, một bước tầm hơn mười trượng, thẳng tắp hướng phía tây phóng tới, dọc theo đường đi bất kể là cây cối hay lại là đá, đều là vọt qua, trong rừng rậm xuất hiện một cái thẳng tắp con đường, mấy ngọn núi lớn chính là xuất hiện một cái thẳng tắp đường hầm.

"Múa vô ích, Tiểu Bạch, điềm bông, các người có thể ngàn vạn lần chờ xảy ra chuyện a..." Đường Tam giấu ở trong lòng mặc niệm, khẩn trương loại tâm tình này, thật giống như thật nhiều năm cũng chưa từng xuất hiện đây.

Một quyền đem trước mặt Đại Sơn đánh ra một đạo nổi thẳng một đầu khác thẳng tắp đường hầm, chợt lóe lên.

...

Chúng Yêu tề tụ hộ huyết bên trong, Tôn Ngộ Không cùng Chu Điềm Bồng như cũ bị trôi ở màu đen cột sắt trên, màu đen kia xích sắt không biết là cái gì luyện chế, dầu có một thân thần lực, cũng khó mà tránh thoát.

Mấy trăm yêu quái vây quanh đồng lửa, trong tay xách các loại binh khí, trong miệng thở hỗn hỗn thở hỗn hỗn đất thở hỗn hỗn, khoe môi nhếch lên để cho người nôn mửa nước miếng.

Đứng ở phía trước nhất là một vóc người to con, một con Bạch Mao Đại Hán cùng một cái khoe miệng có hai khỏa răng nhọn, trong mắt lóe u quang thanh niên.

Giữa không trung còn treo thân tài điềm dưa lẳng lơ Quỷ Diện Bức Vương, khinh bạc bóng loáng hai cánh phảng phất lụa mỏng như vậy đập trên người, nửa chận nửa che đang lúc còn đem vóc người làm nổi bật đất hoàn mỹ, tóc dài màu đen giúp từng cây một đuôi sam nhỏ, tán ở sau ót, tươi mới đầu lưỡi đỏ liếm Tử Sắc môi, con mắt màu trắng nhìn chăm chăm Ngao Tiểu Bạch.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Điềm Bồng trên mặt ngược lại không có gì sợ hãi vẻ, nói thế nào cũng là có nhiều va chạm xã hội người, không đến nỗi quá mất mặt.

"Này, ta nói hồ yêu, người có bản lĩnh liền đem ta thả, chúng ta tái hảo hảo đánh một trận, người ý vào yêu nhiều bắt được ta môn có gì tài ba?" Tôn Ngộ Không nghiêng đầu nhìn kia hồ yêu, dán cổ cạnh màu đen móng nhọn, năm đó bị vói lên Thiên Đình, các lộ thần tiên đao chém lửa đốt cũng không có thể gây tổn thương cho nàng chút nào, một thân tôn gân cốt căn bản không đem kia hồ yêu uy hiếp để ở trong lòng.

"Rất tốt." Kia tự xưng Sở quân hồ yêu uy nghiêm cười một tiếng, bấm Tôn Ngộ Không trắng nõn cổ màu đen móng nhọn chậm rãi buộc chặt, "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn người một chút con khi này có phải là thật hay không li lợm."

Theo móng vuốt sắc bén buộc chặt, Tôn Ngộ Không da thịt trắng nõn bên trên cũng xuất hiện một tia màu đỏ, trong lúc mơ hồ còn giống như có xương tiếng va chạm thanh âm.

"Không muốn, không muốn bóp sư tỷ của ta!" Ngao Tiểu Bạch sắc mặt cả kinh, sắp khóc đi ra, nâng xích sắt nặng nề hướng về kia uy nghiêm mười phần Sở quân nhào tới, nhưng là liên điều chiều dài có hạn, tay nàng chỉ chỉ có thể đụng tới hấn vật áo, sau đó liền bị banh trực liên điều kéo lấy.

"Này, người sẽ không bởi vì là thực lực giảm xuống, ngay cả Kim Cương khu đều không thể duy trì chứ?" Chu Điềm Bồng nhìn một màn này, cũng là hơi biến sắc mặt, khó được quan tâm tới Tôn Ngộ Không tới.

"Cát, chính là hồ yêu có thể làm khó dễ được ta! Ta nhưng là Thái Thượng Lão Quân Lò Luyện Đan cũng luyện không thay đổi Tề Thiên Đại Thánh." Tôn Ngộ Không ha ha cười nói, bắt quả trên cổ màu đỏ vết tích bực phát thâm, sáng bóng dưới trán cũng có gân xanh ở mơ hồ co quắp, hiển nhiên không hề giống trong miệng hắn nói nhẹ nhàng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Có một hòa thượng đang hướng về bên này chạy tới

"Chết con khi, mạnh miệng." Chu Diêm Bồng nhẹ nhàng một tiếng, trong mắt không khỏi nhiều mấy phần vẻ lo lắng, nàng thì như thế nào không nhìn ra Tôn Ngộ Không tình trạng, thực lực so với cái này hồ yêu thấp một cái cấp, các nàng bây giờ quả thật không phải là này hồ yêu đối thủ, hơn nữa bởi vì tới gấp, ngay cả hậu thủ cũng không có chuẩn bị.

Bây giờ ba người đều bị này hồ yêu bắt, Đường Tam Tạng lại không biết bị kia cộp cái bắt đi đâu, muốn thoát thân cơ hồ không có khả năng.

"Đừng động tới ta Sư Tỷ!" Ngao Tiểu Bạch không biết từ đâu tới đây khí lực, đầu ngón tay câu đến kia hồ hồ yêu da trường bào, siết trong tay, sau đó đột nhiên về phía sau thoát đi.

Hồ yêu vẫn không nhúc nhích, bắt quả tùy ý thất ở trên cổ trường bào nhưng là bị nàng kéo đi qua, rơi xuống đất.

Vốn là còn có chút tiếng huyền não thanh âm yêu Huyết trong nháy mắt an tĩnh lại, vây ở vòng ngoài đám yêu quái phảng phất ngay cả hô hấp đều ngưng, cả đám trọn mắt há mồm mà nhìn Ngao Tiểu Bạch cùng trong tay nàng da hồ trường bào.

Mà đứng ở Ngao Tiểu Bạch bên người mấy cái tiểu yêu gặp quý một dạng thoáng cái nhảy ra ngoài thật là xa, giống như là sợ trong tay nàng món đồ da hồ trường bào.

Sờ quân chậm rãi nghiêng đầu đầu đến, tay trái như cũ nắm Tôn Ngộ Không cổ, mắt lạnh nhìn chặt siết chặt da hồ trường bào Ngao Tiểu Bạch, tầm kia không gian tự uy trên mặt bắp thịt đầu đầu, trong thanh âm tựa hồ không mang theo chút nào tình cảm, môi hé mở: "Tiểu quý, ngươi muốn chết sao?"

"Không... Muốn động sư tỷ của ta..." Vốn là trong mắt liền chứa đựng nước mắt Ngao Tiểu Bạch sợ lui về phía sau hai bước, bị trên đất da hồ trường bào vấp một cái, trực tiếp ngồi dưới đất, nước mắt thoáng cái không ngừng được, ô ô khóc lên.

"Này, hồ yêu, sống nhiều năm như vậy, sẽ không muốn cầm tiểu hài tử hà giận đi." Chu Diêm Bồng liếc một cái bên cạnh những thứ kia trọn mắt hốc mồm tiểu yêu, nhìn hồ yêu bấu môi một cái, thanh âm đề cao mấy phần, mặt đây khinh bỉ nói: "Có bản lĩnh hướng về phía lão nương tới a! Lão nương kêu một tiếng là cháu trai của ngươi!"

"Cần rồi!" Kia Bạch Mao Đại Hán giận quát một tiếng, Chúng Yêu cũng đều là trọn mắt nhìn Chu Diêm Bồng, nghe rằng trọn mắt, còn kém tiến lên cản nàng.

Đứng ở Tôn Ngộ Không bên người hồ yêu trong nháy mắt biến mất, sau đó xuất hiện ở Chu Diêm Bồng trước người, còn mang theo Tiêm Thứ quả đảm kính rơi vào Chu Diêm Bồng bụng.

Oành nhất thanh muộn hưởng, kia hai tảng to vảy vảy trong nháy mắt bị xé nứt mở một cái lỗ thủng to, quả đảm rơi vào nàng trên bụng, mặc dù bị một vết kim quang triệt tiêu phần lớn lực đạo, hay lại là rơi ở trên người nàng.

Chu Diêm Bồng thân thể chợt về phía sau đánh tới, liên đới sau lưng vai u thịt bắp cột sắt cũng lắc lư. Nhọn móng vuốt xé nàng da thịt, lưu lại năm cái lỗ thủng, đỏ tươi máu tươi hướng ra phía ngoài ồ ồ chảy, nhìn nhìn thấy giật mình.

"Nhị Sư Tỷ, không muốn a... Không nên đánh sư tỷ của ta..." Ngao Tiểu Bạch có chút kinh hoàng kêu, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn đeo đầy nước mắt, trong mắt tràn đầy thương tiếc cùng sợ hãi vẻ, tay nhỏ bị trên đất cục đá rạch ra, đầu gối cùng trên váy tràn đầy đất sét.

"Tiểu Bạch, không việc gì, đừng sợ, có Sư Tỷ ở đây." Chu Diêm Bồng hướng về phía Ngao Tiểu Bạch cười cười, nghiêng đầu đem trong miệng một ngụm máu tươi phun tới một bên, mặt đây giữu cột nhìn Sở quân, "Tôn Tử, chưa ăn cơm chứ, liền này chút khí lực."

"Đầu heo!" Tôn Ngộ Không nhìn Chu Diêm Bồng, nắm tay chặt chẽ siết, trói trên người xích sắt một trận đình đương loạn hưởng, sau lưng cột sắt cũng là một trận đùng đùng.

"Xương cũng rất cứng rắn, không biết có thể cứng rắn tới khi nào đây." Sở quân khóe miệng như cũ treo nụ cười lạnh lùng, nâng lên nhuộm máu tươi móng vuốt, đặt ở mép liếm một chút, trong mắt tràn đầy khát máu về.

"Sở quân, Phi Ứng hồi báo, có một hòa thượng đang hướng về chúng ta bên này chạy tới, ngoài ba mươi dặm, chắc là Đường Tăng." Lúc này, một cái thanh tú thiếu niên từ yêu trong đám đi ra, thần sắc hơi lộ ra khẩn trương, lại là có chút hưng phấn nói.

"Sur phụ! Sur Ty, sur phụ tới cứu chúng ta, sur phụ thật đến, ta cũng biết hẳn sẽ không bắt kẻ chúng ta..." Ngao Tiểu Bạch ánh mắt sáng lên, nhìn Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng la lên, giống như là thoáng cái bắt rom rạ cứu mạng một dạng về mặt cũng thoáng cái sáng lên.

Tôn Ngộ Không cũng là ánh mắt sáng lên,

Bất quá năng cảm thấy Đường Tam Tạng chính là từ Quan Âm nơi đó cầm một pháp bảo lợi hại, chống lại này hổ yêu không biết có thể không có thể đánh được, trong lúc nhất thời ngược lại không biết nhớ hẳn tới tốt hay là không tốt.

"Sur phụ... Hẳn đây là tới thêm phiền đi." Chu Diêm Bồng là là có chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, Đường Tam Tạng ở trong mắt năng mặc dù cùng một loại phạm nhân bất đồng, nhưng đúng là vẫn còn cái phạm nhân, một người hướng này Yêu Hoàng trấn giữ yêu Huyết chạy tới, có thể không phải là tới thêm loạn sao.

"Ồ? Doãn duy đã yếu đến ngay cả một hòa thượng cũng không bắt được sao? Hay lại là kia giả từ bị con chuột lại ngu ngốc?" Sở quân tự lẩm bầm, chợt khẽ cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn kia treo đến Quỷ Diện Bức Vương lạnh lùng nói: "Đi, bắt hẳn trở lại, ta muốn sống. Sau khi chuyện thành, kia con rồng nhỏ chính là ngươi." Nói xong cũng không quay đầu lại chỉ hướng Ngao Tiểu Bạch.

"Tạ Sở quân ban thưởng, rốt cuộc có thể nếm thử một chút Long Huyết mùi vị." Kia vóc người diêm dúa lẳng lơ Quỷ Diện Bức Vương liếc mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch, đưa ra tươi mới đầu lưỡi đỏ liếm một môi dưới, hai khóa màu trắng răng nhọn có chút uy nghiêm, hai cánh dùng một cái mở ra, đặt tới ba trượng dài, màu đen như mực cánh doi trên có hai cái mặt quỷ, nhẹ nhàng vung lên, cuốn lên một trận gió lớn, hướng sơn động ra bay đi.

Đánh đánh đánh, một trận vẩy cánh âm thanh âm vang lên, yêu Huyết nhắm lại treo mười mấy con dực triển một trượng màu đen con doi đi theo Quỷ Diện Bức Vương vỗ hướng đến hang động ra bay đi.

Ngao Tiểu Bạch bị Quỷ Diện Bức Vương hù dọa một cái, sợ lui về phía sau, tựa vào màu đen trên cột sắt, hốc mắt đã sớm khốc đỏ, lúc này cố nén không chảy nước mắt, nhẹ nói đến: "Sur phụ sẽ đem các ngươi những tên bại hoại này cũng đánh ngã..."

"Ha ha, một cái hòa thượng, cũng có thể cứu ngươi môn sao? Có quỷ mặt Bức Vương xuất thủ, hẳn ngay cả chạy trốn tư cách cũng không có, bất quá là một phế vật phạm nhân." Kia mái đầu bạc trắng to con Đại Hán cười ha ha nói, trong lời nói tràn đầy khinh thường.

"Hòa thượng này lại tự đưa tới cửa, ta nghe nói ăn Đường Tăng thịt có thể yếu lực đại tăng, trường sinh bất lão, Sở quân ăn hẳn sau khi, thực lực đại tăng, kia Hoàng Phong Quái nhất định không phải là Sở quân đối thủ!" Một bên hai khóa răng nhọn lộ ra ngoài thanh niên sắc mặt đỏ lên, rất là hưng phấn nói, phảng phất đã chuẩn bị xong các loại (chờ) Sở quân ăn Đường Tăng, có thể phút điểm xương cùng canh.

"Sở quân! Sở quân!" Trong sơn động còn lại Đại Yêu tiểu yêu cũng đều là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, cùng kêu lên hoan hô, đại cũng nghĩ có thể phút một cái canh liền thỏa mãn.

"Không cho các ngươi nói như vậy sur phụ ta, sur phụ ta mới không phải phế vật!" Ngao Tiểu Bạch siết quả đấm nhỏ, nhìn Chúng Yêu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tức giận về.

Sở quân nghiêng đầu nhìn về phía Ngao Tiểu Bạch, ngón tay ở sắc bén màu đen trên lợi trao lau qua, về phía trước đạp một bước, lộ ra một cái nụ cười âm trầm.

"Bức Vương đã phát hiện Đường Tăng!" Đứng ở một bên thiếu niên sắc mặt vui mừng nói, hẳn hẳn là có thể cách không cùng bên ngoài Phi Ứng liên lạc, hoặc có lẽ là có đặc thù cảm ứng.

Chúng Yêu cũng đều là vui mừng, tiếng kêu bộc phát liệu lượng, đều cảm thấy chỉ phải chờ một hồi nữa Quỷ Diện Bức Vương là có thể đem kia Đường Tăng bắt trở lại, trường sinh bất lão, này là bực nào cảm dỗ, đều là nhìn chăm chăm kia thanh tú thiếu niên nhìn.

Sở quân khóe miệng hơi nhếch lên, tiếp tục hướng về Ngao Tiểu Bạch đi tới, hẳn cũng căn bản không đem Đường Tăng coi ra gì.

"Tên kia không thể nào..." Tôn Ngộ Không nhìn thiếu niên kia, chặt siết chặt quả đấm.

"A... Người sur phụ này có chút không quá đáng tin a." Chu Diêm Bồng trong lòng nhỏ nước bọt một câu, ngược lại nhìn Sở quân la lên: "Tôn Từ, có bản lĩnh hướng ta đến, ngươi dám động thầy ta mười lời nói, ta nhất định sẽ làm cho ngươi sống không bằng chết, ta Chu Diêm Bồng nói một không hai!"

"Sở quân, quý... Quỷ Diện Bức Vương... Toàn diệt..." Đang lúc này, thiếu niên kia không biết thấy cái gì tình cảnh đáng sợ, sắc mặt thoáng chốc trắng nhợt, môi có chút run run nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Lưỡi liềm tử thần

Tĩnh mịch, vốn là ồn ào yêu Huyết trong nháy mắt an tĩnh lại, Chúng Yêu khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ.

"Sao... Làm sao có thể! Thanh Nha, là người cảm ứng sai, hay lại là liễu rắng nhìn lầm! Quỷ linh làm sao có thể bị miểu sát!" Một bên răng nhọn thanh niên phản ứng đầu tiên, một cái núm lấy kia thanh tú thiếu niên cổ áo, thở hỗn hển hỏi.

"Bạch Lang tướng quân, không... Sẽ không, ta cùng liễu rắng tâm niệm hồ thông, hẳn thấy... Chính là ta thấy..." Thiếu niên kia sắc mặt trắng bệch, môi đều run rẩy.

"Không phải nói Đường Tăng bất quá là một phạm nhân sao? Làm sao có thể mạnh như vậy, quỷ linh thậm chí ngay cả chạy trốn cơ hội cũng không có sao?" Tóc trắng trắng hán là được đặt tên là vượn bay, lúc này cũng là mặt đầy vẻ khó tin.

Về phần còn lại Đại Yêu tiểu yêu đã là không lúc trước vẻ cuồng nhiệt, ánh mắt thời gian lập lòe còn có mấy phần sợ hãi, Quỷ Diện Bức Vương tốc độ có thể chỉ ở Sở quân bên dưới, lại vừa đối mặt đang lúc sẽ chết, hơn nữa còn là Quỷ Diện Bức toàn diệt, này là kinh khủng bức nào thực lực.

"Sư phụ... Ta thì nói ta sư phụ lại nhất! Mới không phải phé vật đây." Ngao Tiểu Bạch nói, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng có mấy phần nụ cười.

"Xem ra pháp bảo này so với ta tưởng tượng còn càng lợi hại hơn điểm đây." Tôn Ngộ Không cũng là nhẹ giọng tự nói, Đường Tam Tạng có thể đánh bại Quỷ Diện Bức Vương không có ra năng dự liệu, nhưng là vừa đối mặt đang lúc liền toàn bộ miểu sát, đây là để cho nàng có chút kinh ngạc, so với nàng dự đoán đất muốn mạnh hơn một chút, nhưng có thể không có thể đánh được Sở quân còn khó nói.

"Không thể nào, sư phụ lại còn ẩn tàng ngón này!" Chu Diêm Bồng cũng là mặt đầy khiếp sợ, ngay sau đó lại là có chút rầu rĩ đất nhũ mảy, "Không được, xem ra phải thay đổi một chút kế hoạch, bản thân liền hấp dẫn nữ nhân, hơn nữa có thể sánh bằng thực lực của ta, vậy sau này đừng phải nữ nhân chẳng phải thành đại địch..."

Cũng còn khá Đường Tam Tạng không có nghe được lời này, nếu không nhất định sẽ phản thưởng cái này bụng vết thương vẫn còn ở chảy ra ngoài Huyết gia hỏa một cái hạt dẻ, trong đầu trừ nữ nhân còn có thể thả điểm những vật khác sao!

"Như vậy, mới có chút ý tứ." Sở quân lạnh lẽo cười một tiếng, cũng không có bởi vì Quỷ Diện Bức Vương cái chết có bất cứ ba động gì, trong mắt ngược lại chớp động chút vẻ hưng phấn.

Bạch Lang buông ra Thanh Nha, khắp khuôn mặt là vẻ giận, trong mắt còn có mấy phần thương cảm, xem ra cùng quý kia linh quan hệ khá không bình thường, trầm giọng nhìn Sở quân nói: "Sở quân..."

Sở quân khoát tay, ngừng thanh âm hẳn, lạnh lùng nói: "Đi, bắt hẳn cho ta giết, sau đó mang về."

"Tuân lệnh!" Bạch Lang cùng vượn bay trầm giọng kêu. .

"Tuân lệnh!" Yêu Huyết bên trong Chúng Yêu cũng là cùng kêu lên kêu, tiếng vang rung trời.

Ngay sau đó đám mây tiếng, Bạch Lang y phục trên người hóa thành mảnh vụn, hóa thành một con dài một trượng màu trắng Cự Lang, kia vượn bay thân hình tăng vọt, trong nháy mắt biến thành một cái cao một trượng màu trắng cự viên, một chó sói một Vượn trước hướng bên ngoài son động chạy đi.

Còn lại Chúng Yêu rồi rít hiện ra nguyên hình, theo hai vị tướng quân hướng bên ngoài son động chạy như điên, mặt đất một trận run lẩy bẩy, khí thế kinh người.

Rất nhanh, theo mấy trăm yêu quái ầm ầm rời đi, yêu Huyết nhất thời trở nên trống không đứng lên, chỉ còn lại Sở quân cùng kia thanh tú thiếu niên.

Ngao Tiểu Bạch nhìn mấy trăm yêu quái lao nhanh đi, trên mặt nụ cười dần dần biến mất, có chút lo âu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, "Sư Tỷ, sư phụ hẳn còn có thể tới sao?"

"Hắn sẽ đến." Tôn Ngộ Không nhìn về phía cửa hang phương hướng, gật đầu một cái, trong giọng nói có ngay cả chính nàng cũng không biết từ đâu mà đến kiên định.

...

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn dưới chân đã chết Quỷ Diện Bức Vương, trên mặt nàng còn hiện ra vẻ khiếp sợ vẻ, liếc mắt nhìn trong tay lớn chừng hột đào màu đen như mực viên châu, tiếp tục hướng phía trước chạy đi, cách đó không xa một ngọn núi tuyết đã bắt ngờ có thể thấy, khoảng cách bất quá

hai mươi dặm.

Cánh doi dài ba trượng doi lớn Đường Tam Tạng quả thật là lần đầu tiên cách nhìn, bắt quả vị này vóc người sắc sỡ con doi yêu quái cũng không phải là hiền lành. Hôn nữa hấn vội vã đi đường, cũng chưa có nghe nàng nói nhảm, một quyền một cái giải quyết những thứ kia màu đen doi lớn, sau đó một cước giết chết cái đó đầu đầy màu đen đuôi sam hóa thành rắn độc Bức Vương.

Khắp nơi trên núi tán lạc Quỷ Diện Bức không lành lặn thi thể,

Bởi vì không có tận lực lực lượng không chế, Đường Tam Tạng cả sa bên trên nhuộm một ít máu tươi.

Lại xuyên qua hai tòa núi cao, xa xa tuyết phong dưới chân sơn động đã mơ hồ có thể thấy, mặt đất nhưng là chân động.

Mấy trăm đầu loại yêu quái ở một con to lớn Bạch Lang dưới sự hướng dẫn, chính nghênh mặt ngó về phía bên này vọt tới, của mọi người yêu sau khi, còn có một đầu xách một cây màu đen Thiết Bồng Bạch Viên áp trận.

Cao hai trượng màu đen Thụ Nhân nên bước rẽ cây, dài dài ba xích răng nanh đáng vóc to heo rừng xuất ra vó chạy như điên, dực triển một trượng Hắc Ưng lao xuống mà tới.

"Ta tới đón các ngươi." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn xa xa sơn động, nhẹ nói đạo, nhìn lại chạy như điên tới đám yêu quái, sắc mặt trở nên rất lạnh.

Lúc trước bị giết yêu có hai cái, một là muốn ăn hấn yêu quái, một cái khác là làm ác yêu quái, bây giờ nhiều một cái, đó chính là khi dễ hấn học trò yêu quái.

Dinh dòng máu màu đen quả đầm chậm rãi nắm chặt, Đường Tam Tạng có chút khuất tất, một tiếng nổ vang, thêm xuống đá lớn đã là hóa thành phấn tiết, mà người khác cũng như một quả lựu đạn như vậy tiến dụng vào yêu bầy.

"Đường Tăng, còn quỷ linh mệnh tới!" Xông lên phía trước nhất Bạch Lang gầm lên giận dữ, móng vuốt sắc bén hướng thân thể của hấn đánh tới, đồng thời còn có luồng đạo màu xanh gió mạnh đan chéo hướng Đường Tam Tạng chém tới.

"Bạch Lang tướng quân xanh Cương chém, nhưng là có thể đoạn kim thạch, định có thể đem Đường Tăng chém thành hai khúc!"

"Bạch Lang tướng quân nhưng là Sở quân chỉ xuống đệ nhất cường giả, một chưởng có vạn cân lực, hòa thượng này nhất định là không ngăn được!"

Yêu trong đám có Đại Yêu lên tiếng nói, Chúng Yêu cũng là thoáng chậm lại tốc độ, muốn xem đến Đường Tam Tạng bại trong tay Bạch Lang, có thể thấy Bạch Lang của mọi người yêu trong lòng uy vọng.

"Yêu Linh lời nói, phải cùng trước kia con doi như thế sẽ có Yêu Hạch đi." Đường Tam Tạng nhìn Bạch Lang cùng cuối cùng bên Bạch Viên liếc mắt, căn bản không đem Bạch Lang lời nói nghe vào, bắt quả cũng không có né tránh, mà là thẳng hướng Bạch Lang nghênh đón.

Chúng Yêu nhìn chăm chú bên dưới, luồng đạo màu xanh gió mạnh đan chéo rơi vào Đường Tam Tạng trên người.

Bắt quả không đợi Chúng Yêu mừng rỡ, luồng đạo gió mạnh cuối cùng trong nháy mắt chôn vùi, nhuộm Yêu Huyết hơi cũ cả sa hơi rung nhẹ một chút, phảng phất một trận gió nhẹ thổi qua.

Bạch Lang cũng ngăn người một chút, không chờ hấn trở về nước thần đến, Đường Tam Tạng đã là từ bên cạnh hấn thoáng qua, nhuộm máu tươi tay phải cầm một viên lớn chừng hột đào màu xanh viên châu.

Màu trắng Cự Lang theo quán tính nhào về phía trước, sau đó không có thể ở đứng lên, trên đầu xuất hiện một cái kinh khủng lỗ hồng, tươi mới máu nhuộm đỏ màu trắng lông sói.

"Bạch Lang tướng quân chết!"

Chúng Yêu cả kinh, lại nhìn về phía Đường Tăng lúc, trong mắt đã tràn đầy vẻ sợ hãi, đây là người sao? Nhất định chính là yêu nghiệt!

Bọn họ cuối cùng minh bạch vì sao mấy chục Quỷ Diện Bức không có một con chạy thoát, bởi vì hấn tốc độ quả thực quá nhanh.

"Vi tướng quân báo thù! Giết Đường Tăng!" Lúc này, Chúng Yêu phía sau cự viên nổi giận gầm lên một tiếng, Chúng Yêu con mắt một đỏ, cũng là rống giận hướng Đường Tam Tạng không sợ chết dạt vọt tới.

"Quân kỷ nghiệm mình sao?" Đường Tam Tạng hơi nhú mày, có chút ngoài ý muốn, bắt quả vẫn là một đầu đâm vào yêu bầy, quả đầm cùng hai chân hóa thành Đoạt Mệnh lưỡi hái, thu cắt yêu quái tánh mạng.

Chương 84: 1 quyền

Thanh Nha đứng ở Sở quân sau lưng, hần hần là một cái Ứng Yêu, hơn nữa có một cái có thể suy nghĩ cùng chung huynh đệ, thực lực không tính là mạnh, bất quá năng lực như vậy ngược lại cũng có thể để cho hai anh em họ ở trong sơn động có một ít Đề Vị.

"Bạch Lang tướng quân bọn họ đã phát hiện Đường Tăng!" Thanh Nha sắc mặt vui mừng, tựa như ư đã thấy Đường Tăng bị Bạch Lang một cái tát sợ chết cảnh tượng.

Trong sơn động mọi người đều là nhìn về phía hần, về mặt khác nhau, bất quá trong mắt đều có ân cần.

"Bạch Lang tướng quân bị giết!" Bất quá chẳng qua là một lát nữa, Thanh Nha chính là cao giọng la lên, lui về phía sau một bước, tay chân cũng nhịn không được run rẩy.

Ngao Tiểu Bạch cùng Tôn Ngộ Không các nàng trên mặt đều có vẻ mừng rỡ.

"Tru diệt, hần ở tru diệt... Hần không phải là người... Đây không phải là người..." Thanh Nha biểu hiện trên mặt càng ngày càng sợ hãi, răng cách cách run lên, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, chợt cả kinh, lớn tiếng nói: "Yêu Binh... Toàn diệt!"

Sở quân thần tình vẫn lạnh nhạt như cũ, như phi đao như vậy lông mày có chút đứng lên, mắt lạnh nhìn kia Thanh Nha, thanh âm lạnh như băng nói: "Vượn bay đây?"

"Là cái này sao?" Đang lúc này, sơn động phương hướng truyền một giọng nói, một đạo nhân ảnh chậm rãi đi tới, nhắc tay một cái, một vật lăn đến Sở quân dưới chân, rõ ràng là một cái máu chảy đầm đìa Bạch Viên đầu.

Máu chảy đầm đìa Bạch Viên đầu lóc cóc lăn đến Sở quân bên chân, kia trùng thật to con mắt còn không có nhắm lại, giống như là trước khi chết thấy cực kì khủng bố sự tình.

"Phi... Vượn bay tướng quân!" Thiếu niên kia nhìn kia Bạch Viên đầu, run rẩy lui về phía sau hai bước, chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi dưới đất, nhìn Đường Tam Tạng ánh mắt phảng phất gặp quỷ.

Một thân hơi cũ cà sa bị máu tươi nhiễm đỏ Đường Tam Tạng đứng ở cửa sơn động, xem trước hướng Ngao Tiểu Bạch cùng Tôn Ngộ Không bọn họ, thấy ba người trừ Chu Diêm Bồng bụng có thương tích ra cũng hoàn hảo không chút tổn hại, treo trái tim cuối cùng là buông xuống, lúc này mới phát hiện sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Đường Tam Tạng ngược lại mắt lạnh nhìn về phía đứng ở chính giữa thanh niên mặc áo đen kia, người này chắc là doãn duy trong miệng Sở quân đi, ngược lại thật có vài phần quân vương khí chất, đáng tiếc là một Bạo Quân.

Trên mặt dính mấy chỗ vết máu, để cho Đường Tam Tạng hiền hòa khuôn mặt anh tuấn nhiều mấy phần xơ xác tiêu điều cùng tức giận, từng giọt máu tươi từ đầu ngón tay hần trích (dạng) trên đất, bất quá không phải là hần.

"Sur phụ..." Ngao Tiểu Bạch nhìn đột nhiên xuất hiện Đường Tam Tạng, ngày này được ủy khuất xông lên đầu, vốn là đã ngừng nước mắt thoáng cái không kèm được, khóc nước mắt như mưa.

Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng, vốn là nhũn mày từ từ tản ra, khoe miệng QQ bên trên Dương, lộ ra một tia nụ cười sáng rỡ. Bất quá ánh mắt rơi vào Sở quân trên người lúc, lại vừa là cau mày một cái, "Sur phụ, này hồ yêu có Yêu Hoàng thực lực, cẩn thận một chút."

"Sur phụ, không nghĩ tới người giấu sâu như vậy, ta lòng tốt đau." Chu Diêm Bồng lại là một bộ bị người lừa dối quá sâu biểu tình, còn hướng về phía Đường Tam Tạng nhảy mắt mấy cái, "Sau này người chính là tiếp tục khiếm tốn đi, phải cho ta nhiều một chút cơ hội biểu hiện."

"Ha ha, rất tốt, Đường Tăng, người quả nhiên không phải là người bình thường." Sở quân ngay cả một mắt cũng không nhìn xuống đất bên trên cái đó Bạch Viên đầu, cười to hai tiếng, biến thành màu đen móng nhọn tay trái mềm mại chụp vào trên đất Ngao Tiểu Bạch, lãnh đạm nói: "Bất quá, người cuối cùng chỉ là một phạm nhân, hôm nay chết tóm lại là ta Sở quân thủ hạ, các người hôm nay cũng chết ở chỗ này, vì bọn họ chôn theo đi!"

"Tiểu Bạch! Cẩn thận!"

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng đều là cả kinh, trối Tôn Ngộ Không cột sắt cang bị nàng hoảng đảo, to lớn cột sắt đập phải trên đất, phát ra tiếng vang trầm trầm, nhưng là như cũ bị trối nàng căn bản không kịp làm gì.

Đang lúc này, cửa hang phương hướng đột nhiên nghĩ tới một tiếng nổ vang, Đường Tam Tạng trong nháy mắt biến mất, sau đó xuất hiện ở Ngao Tiểu Bạch trước người, vốn là hần đứng địa phương xuất hiện một cái một thước thật sâu hăm hại, không khí bị xé nứt phát ra âm bạo lúc này mới vang lên, đây không phải là thuận đi, mà là thuận tủy thể xác tốc độ.

Đường Tam Tạng giống vậy giờ tay lên một quyền hướng Sở quân quả đấm nghênh đón.

Màu đen móng nhọn phảng phất năm cái nhọn dính,

Năm cái chiếc nhẫn màu đen ở móng vuốt để đoàn xoay chậm chậm đến, một đạo Hắc Quang xuất hiện ở trên móng vuốt, để cho màu đen móng vuốt lộ ra bộc phát thần bí.

Sở quân trên mặt xuất hiện một đạo hung ác nụ cười, lực đạo càng là tăng thêm mấy phần.

Trắng nõn trên nắm tay còn dính máu tươi, nhìn qua cũng không có gì địa phương đặc thù, đặc biệt là ở đó hiện lên Hắc Quang uy nghiêm móng nhọn trước, càng là lộ ra yếu ớt không chịu nổi, phảng phất nhẹ nhàng vừa đụng sẽ vỡ thành mảnh vụn.

"Sư phụ không được!" Chu Diêm Bồng khế hô đạo, nàng vẫn cảm thấy Đường Tam Tạng cùng Sở quân cứng đối cứng không tốt lắm.

Thanh Nha chính là ánh mắt sáng quắc mà nhìn một màn kia, trong mắt hấn, hoặc là tại chỗ có yêu quái trong mắt, Sở quân đều là chiến vô bất thắng, cho dù Đường Tam Tạng giết thật sự có yêu quái, cũng tuyệt đối thắng không Sở quân.

Bởi vì Sở quân là Vương, chân chính Bá Vương!

Ông... Một tiếng, quả đấm cùng màu đen móng nhọn giữa dâng lên một vết sóng gợn, sau đó trong nháy mắt sụp đổ nổ mạnh, phát ra một tiếng sét như vậy nổ vang.

Sắc bén nhọn màu đen móng nhọn ở đụng phải cái đó dính máu tươi quả đấm lúc, cuối cùng như bị Trọng Chùy đập trúng một dạng trong nháy mắt vụn vụn thành một đoàn.

Mà kia mặt đầy điên cuồng nụ cười Sở quân, nụ cười đông đặc, trên mặt lần đầu tiên xuất hiện vẻ kinh ngạc, sau đó liền bị một quyền đập bay ngược, nện vào trong vách đá, cả ngọn núi cũng vì đó rung một cái, sụp đổ hòn đá che giấu hấn bóng người, không rõ sống chết.

Một quyền! Lại chỉ dùng một quyền!

Mọi người thấy bị đá lớn che giấu Sở quân, khó nén vẻ khiếp sợ.

"Sao... Làm sao có thể! Sở quân, Sở quân..." Tê liệt ngồi dưới đất Thanh Nha mặt đầy vẻ kinh hãi, dùng cả tay chân đất lui về phía sau, trong thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở, còn có trong lòng Sở quân vô địch ẩn tượng sụp đổ, lại nhìn về phía Đường Tam Tạng, cả người run rẩy không thể tự mình.

Bị sợ ngây ngô Ngao Tiểu Bạch nhìn đứng ở trước mặt mình bóng lưng, cặp kia sáng ngời mắt to màu xanh lam con ngươi lại đắp lên một tầng sương mù.

"Ồ ô, Tiểu Bạch cho là lại cũng không nhìn thấy sư phụ, lại cũng không ăn được sư phụ làm thứ ăn ngon... Ta... Ta buổi trưa còn không có ăn đây..." Ngồi dưới đất Ngao Tiểu Bạch mặt đầy ủy khuất, ánh mắt rơi ở một bên Chu Diêm Bồng trên vết thương, khóc càng thương tâm "Sư Tỷ cũng phải chết, sau này Tiểu Bạch không có Nhị Sư Tỷ, ô ô..."

"Ta còn chưa có chết đây... Hơn nữa, ta còn không bằng ăn có trọng yếu không? Ngao Tiểu Bạch, uống ta còn đối với ngươi tốt như vậy đâu rồi, tới hôm nay ngươi phải ngủ với ta!" Chu Diêm Bồng mặt đen lại, bất quá lúc này cũng không nhịn được thở nhẹ rằng, trên bụng vết thương mặc dù nhưng đã bắt đầu khép lại, bất quá bị thương quả thật không nhẹ.

"Cũng là như vậy mà, năm đó loại này hồ yêu, ta động động ngón tay cũng có thể giết chết." Tôn Ngộ Không nằm ở một bên té xuống đất trên cột sắt, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, bĩu môi một cái nhẹ giọng nói, khoe miệng nhưng là QQ bên trên Dương.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn sụp đổ Thạch Bích, Yêu Hoàng so với Yêu Linh quả thật cường rất nhiều, khó trách Tôn Ngộ Không ba người bọn hắn cũng bị bắt.

Xoay người lại, Đường Tam Tạng đối với (đứng) Ngao Tiểu Bạch chú ý trọng điểm cũng là cảm thấy có chút buồn cười. Bất quá nhìn dựa lưng vào cột sắt, ngồi dưới đất con mắt sưng đỏ Ngao Tiểu Bạch, sáng sớm hôm nay mới vừa đổi màu trắng tiểu váy nhuộm thành màu đen, còn bị phá vỡ nhiều cái lỗ, trên tay, trên chân tất cả đều là đất sét, còn có mấy cái rách da vết thương nhỏ, lòng không khỏi co quắp một chút, lòng tốt đau.

Đường Tam Tạng không có ngồi chồm hổ xuống ôm Ngao Tiểu Bạch đứng lên, mà là vẻ mặt nghiêm túc nhìn nàng, nhẹ nói đạo: "Ngao Tiểu Bạch, không cho khóc, sư phụ sẽ nhìn ngươi, nhưng là, ngã nhào nhất định phải chính mình bò dậy. Ngươi nói phải bảo vệ Sư Tỷ cùng sư phụ, nói đến liền muốn làm, đứng lên, sau đó dùng Thủy Linh Châu giúp ngươi Nhị Sư Tỷ chữa thương."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Đánh không chết hổ yêu?

"Ừ, Tiểu Bạch phải bảo vệ sư phụ cùng Sư Tỷ!" Ngao Tiểu Bạch từ từ ngừng nước mắt, nhìn một chút Đường Tam Tạng, lại vừa là nhìn một chút một bên Chu Diêm Bồng, hút hút mũi, dùng sức găt đầu một cái, đồ màu đen cột sắt tự mình đứng lên đến,

Bất quá nàng tay nhỏ cùng chân nhỏ trên đầu trời liên điều, nặng nề cùm ở béo mập trên da lưu lại dấu ấn, Ngao Tiểu Bạch hướng về phía Đường Tam Tạng nhắc giờ tay lên, chu cái miệng nhỏ nhắn mặt đầy mong đợi nói: "Sư phụ, này xích sắt thật là cứng, nhưng người nhất định có thể cởi ra đi."

Đường Tam Tạng tiến lên xoa xoa Ngao Tiểu Bạch đầu, cảm một cây dây xích đen, vào tay lạnh giá thấu xương, căn bản không phải bình thường kim loại, giống như là kèm theo chống lạnh khí một dạng nếu là mùa hè vác một cây trên người, ngược lại tránh nắng vũ khí sắc bén.

Ngạch, ý tưởng này là có chút kỳ quái, bất quá Đường Tam Tạng đã quyết định chú ý đợi một hồi để cho Chu Diêm Bồng đem này liên điều thu hai cây đến trong túi càn khôn, xuân ngày đã tới, mùa hè cũng sẽ không xa.

"Này liên điều cùng cột sắt đều có chút kỳ quái, hẳn là pháp bảo nào đó, bên trên khắc họa trận pháp sẽ áp chế trong cơ thể pháp lực vận chuyển, hơn nữa cố gắng hết sức bên bị, muốn giải khai lời nói không phải là như vậy cho..." Chu Diêm Bồng biểu tình nghiêm túc giải thích, bất quá không chờ nàng lời nói xong, biểu hiện trên mặt lại đông đặc.

"Này xích sắt cũng là pháp bảo sao?" Đường Tam Tạng nhìn trên tay bị hấn bái đoạn mấy cây màu đen xích sắt, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ho khan khục... Hẳn không phải là đi... A, thật là đau..." Chu Diêm Bồng biểu tình có chút không được tự nhiên ho khan hai tiếng, làm động tới bụng vết thương, không khỏi khẽ hô đau.

"Sư Tỷ, người vừa mới không phải nói ai nói một tiếng ai là Tôn Từ sao?" Ngao Tiểu Bạch nhìn Chu Diêm Bồng mặt đầy tò mò nói.

"Vậy kêu là khí thế thắng lợi pháp, tiểu hài tử là không biết." Chu Diêm Bồng lơ đãng lắc đầu một cái.

"Chính là làm việc quá khả năng." Một bên nằm trên đất trên cột sắt Tôn Ngộ Không đơn giản mình đất giải thích.

Đường Tam Tạng đem Chu Diêm Bồng trên người xích sắt cũng kéo đứt, cẩn thận đỡ nàng nằm chết dí một bên một khối không chút tạp chất trên đá, trong ba người chúc nàng bị thương nặng nhất.

"Tiểu Bạch, cho người Nhị Sư Tỷ chữa thương." Đường Tam Tạng hướng về phía Ngao Tiểu Bạch nói, sau đó đi tới một bên cởi ra Tôn Ngộ Không trên người liên điều, đưa tay ra, kéo nàng đứng lên.

"Có chút xin lỗi đâu rồi, sư phụ tới chậm." Nhìn đang dùng thủy linh cầu cho Chu Diêm Bồng chữa thương Ngao Tiểu Bạch, Đường Tam Tạng nhẹ nói đạo.

...

Hoàng Phong ngoài động, ở Đường Tam Tạng rời đi sau đó không lâu, Mục Hiểu cùng đoãn duy nhìn cái điều thẳng tắp hướng tây dọc theo đi, trực tiếp tiến đụng vào một ngọn núi khoa trương nói đường, biểu hiện trên mặt đều có nhiều chút xuất sắc.

Đoãn duy sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, bất quá đã có thể xuống đất, xem ra vừa mới Mục Hiểu cho nàng ăn vào viên đan dược kia rất là bất phàm.

"Đây là trực tiếp đụng đi ra không?" Mục Hiểu có chút không xác định nói.

"Hẳn là đi, hẳn không có pháp lực." Đoãn duy găt đầu một cái, bất quá nói ra lời nói ngay cả chính nàng đều cảm giác thật giống như có chút kỳ quái.

"Chúng ta hãy đi trước đi, nếu như Đường Tăng đại sư xảy ra chuyện liên không được, Sở quân có thể là có tam đại Yêu Tướng và mấy trăm Yêu Binh." Mục Hiểu găt đầu một cái, liếc mắt nhìn bên người như cũ hôn mê bất tỉnh Bạch Mã, tay vung lên, một đạo Hoàng Phong dâng lên, đem ba bóng người bao vây lại, trực tiếp dọc theo Đường Tam Tạng mở ra tới thẳng tắp con đường bay đi.

Rất nhanh bọn họ liền đến Đường Tam Tạng gặp phải Quỷ Diện Bức Vương địa phương, thấy bốn phía tán lạc Quỷ Diện Bức thi thể và kia bị lấy Yêu Hạch Quỷ Diện Bức Vương lúc, đều là lộ ra vẻ giật mình.

"Quý linh, bị nhất kích tạt sát, còn lại Quỷ Diện Bức cũng là như vậy." Đoãn duy rất nhanh đoán được nơi này xảy ra chuyện gì.

"Tốc độ thật là nhanh, xem ra chúng ta phải nắm chặt, nếu là hấn đụng phải Sở quân sẽ không hay." Mục Hiểu găt đầu một cái, Hoàng Phong hồi sinh, hướng tây đi.

Bất quá Hoàng Phong vừa mới chuyển qua hai ngọn núi, lại đang một nơi đòi dừng lại, Mục Hiểu cùng đoãn duy nhất mặt khiếp sợ nhìn cách đó không xa trên bình nguyên cảnh tượng thê thảm, mấy trăm yêu quái thân phơi khắp nơi, trong không khí tràn ngập gay mũi mùi máu tanh.

"Bạch Lang, vượn bay,

Hơn ba trăm Đại Yêu tiểu yêu... Không còn một móng." Doãn duy thanh âm hơi lộ ra khô khốc, khiếp sợ sau khi, trong mắt cũng có vẻ sợ hãi.

"Hơn nửa toàn bộ là một quyền miểu sát, xem ra liền coi như chúng ta không đến, một mình hắn cũng hoàn toàn không có vấn đề." Mục Hiểu trên mặt cũng khó che khiếp sợ, chấp hai tay đọc một câu Phật hiệu, nhìn cách đó không xa Tuyết Sơn, cùng cái điều nổi thẳng đi thẳng tắp con đường, biểu tình có chút phức tạp, "Bất quá, đây là Phật hay lại là Ma..."

...

Yêu Huyết bên trong.

"Ha ha, thật đúng là ám áp một màn!" Một đạo có chút âm lãnh thanh âm truyền tới, đập lại Sở quân những đá kia bốn phía bay loạn, bụi mù tràn ngập nơi, một đạo cao lớn bóng người chậm rãi đi ra, cái kia đoạn một đoạn màu đen móng vuốt lấy mắt trần có thể thấy tốc độ mọc ra lần nữa, năm cái màu đen chiếc nhẫn như cũ tản ra uy nghiêm Hắc Quang.

"Ta còn tưởng rằng ngươi phải tiếp tục giả chết đây." Đường Tam Tạng nhìn một đầu tóc đen Loạn Vũ Sở quân, trên mặt cũng không có vẻ gì ngoài ý muốn, ánh mắt rơi ở một bên trên đài cao Huyết Trì, có chút không hiểu nói: "Lấy ngươi tu vi, coi như ăn những người phạm tục tim cũng không thể tăng trưởng thực lực chứ?"

Trên đài cao có một to lớn Huyết Trì, rót đầy máu tươi bên trong ao máu nổi lơ lửng mấy ngàn tim, có lớn có nhỏ, nhìn phá lệ sấm nhân.

Trong không khí mùi máu tanh đậm đà gay mũi, Đường Tam Tạng không có ở Hoàng Phong động thấy cảnh tượng, nhưng là ở chỗ này thấy.

Cũng may vừa mới một đường gần như tru diệt tới, đã để cho hắn có chút sức đề kháng, không đến nỗi đem buổi sáng ăn hết đồ vật ói tới.

Bị Đường Tam Tạng một quyền nện vào Thạch Bích Sở quân không chỉ không có chết, nhảy sau khi đi ra thậm chí ngay cả tay trái bị đập xấu màu đen móng vuốt cũng tự động phục hồi như cũ, một màn này quả thực có chút quỷ dị.

Ngao Tiểu Bạch bị đá bay loạn tình cảnh dọa cho giật mình, tay run một cái, mới vừa lơ lửng Chu Điem Bồng thiếu chút nữa xuống trở về trên đất, thật xuống trở về nhưng chính là lần thứ hai tổn thương.

"Ngao Tiểu Bạch!" Chu Điem Bồng thanh âm cũng không khỏi nói cao quãng tám, đầu gối đem Ngao Tiểu Bạch tâm thần ổn định lại, ngón tay nhẹ nhàng chuyển một cái, một đạo hình cầu bạc mô đã là đem năng lượng cùng Ngao Tiểu Bạch bao phủ đi vào, cát đá bụi bặm cũng rơi không tiến vào.

"Này hồ yêu..." Tôn Ngộ Không thiếu mi, tay vỗ qua đuôi ngựa, liền muốn rút ra Kim Cô Bổng.

"Ngươi che chở Tiểu Bạch cùng diêm bồng đi, ta tới xem một chút rốt cuộc cái gì là Yêu Hoàng." Đường Tam Tạng giơ tay lên ngừng Tôn Ngộ Không, chậm rãi đi về phía trước.

Một quyền không có đánh chết Sở quân quả thật làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, bất quá đây là hắn không chế một ít lực đạo kết quả, thịt vụn bay loạn tình cảnh không có chút nào duy ný, bất quá lực đạo cũng ở đây Hoàng Phong động hắn đánh doãn duy một quyền kia trên, xem ra hắn vẫn đem Yêu Hoàng thực lực dự đoán quả yếu một chút.

"Cái kia năm cái chiếc nhẫn hẳn là pháp bảo, cẩn thận một chút." Tôn Ngộ Không do dự một chút, vẫn gạt đầu, đứng ở Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Điem Bồng trước người, vì các nàng hộ pháp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Người cảm thụ qua thật thật tuyệt vọng sao?

Đường Tam Tạng ánh mắt rơi vào Sở quân trên móng vuốt kia năm cái màu đen chiếc nhẫn bên trên, con mắt híp lại, đây chính là hắn móng vuốt có thể trọng sinh nguyên nhân đi.

"Ha ha, chẳng qua chỉ là nhiều chút nhân loại nhỏ yếu, ăn quả thật không chỗ dùng chút nào." Sở quân liếc mắt nhìn Huyết Trì, khóe miệng QQ bên trên Dương, lộ ra răng trắng như tuyết, nụ cười diêm nhiên nói: "Bất quá ta hưởng thụ nhìn của bọn hắn ở trước mặt ta lộ ra kinh hoàng không giúp về mặt,

nghe (muốn) muốn chạy trốn cùng né tránh, sau đó bị ta từng cái lấy ra đến, nhìn tận mắt ta đem bọn họ tìm lấy ra tuyệt vọng bộ dáng."

"Ai tánh mạng đối với người mà nói cũng không trọng yếu đi." Đường Tam Tạng khẽ nhíu mày, quả đấm chậm rãi siết chặt, là loại lý do này tru diệt một cái trấn nhỏ, quả thực đáng chết, lại vừa là nhìn một bên trong mắt lần nữa đẩy lên hy vọng thiếu niên, có chút giễu cợt nói: "Bao gồm dưới tay người những thứ này đảm yêu quái."

"Ha ha, bọn họ là thứ gì!" Sở quân ngửa đầu cười nói, đưa ra móng vuốt chỉ một bên mặt đầy khao khát Thanh Nha, móng vuốt động một cái, một viên đồ tươi tím liền từ thiếu niên kia đột nhiên nổ tung trước ngực bay ra ngoài, rơi vào hán trên móng vuốt lúc còn đang nhảy nhót.

"Sở... Sở quân..." Thiếu niên kia mặt đầy khó tin nhìn Sở quân, hiển nhiên còn không thể tin trong tay hán nắm lại là tim mình.

Sở quân mặt vô biểu tình bóp vỡ trong tay trái tim kia, tay một tấm, đã biến thành một đoàn thịt vụn tím rơi xuống đất, mà thiếu niên kia cũng trùng hai mắt ngã trên mặt đất, sau khi chết ánh mắt còn chăm chú nhìn trên đất đoàn kia bị bóp vỡ tim.

"Xem ra, người chưa từng cảm thụ thật tuyệt vọng." Đưa mắt từ kia thanh tú trên người thiếu niên thu hồi, Đường Tam Tạng thanh âm lạnh lùng.

"Người là người thứ nhất để cho ta cảm thấy đáng giá xuất thủ phạm nhân, bất quá, ta còn là sẽ giết người, sau đó ngay trước mặt người giết người ba tên học trò. Ta mới là Hoàng Phong Linh mạnh nhất!" Sở quân lẽ lười liếm một môi dưới, trong mắt tràn đầy khát máu ý, "Ta nghĩ rằng từ người gương mặt này nhìn lên đến tuyệt vọng biểu tình, nghĩ đến sẽ là một loại khác bộ dáng đi."

Thanh âm hán vừa dứt, người đã là tại chỗ biến mất, thuận đi một loại xuất hiện ở Đường Tam Tạng trước người, móng vuốt sắc bén đã cách hán cổ họng không tới ba tấc khoảng cách, như vậy tốc độ cùng khoảng cách, tựa như có lẽ đã không cách nào né tránh, uy nghiêm rằng hiện lên hàn quang, không có chút nào thương hại cùng do dự.

"Sư phụ!" Ngao Tiểu Bạch kinh hô, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ lo lắng.

Chu Diễm Bồng cũng là hơi biến sắc mặt, nàng nhưng là đã thử kia móng vuốt trình độ sắc bén, biết kia nhìn phổ thông móng vuốt có như thế nào lực xuyên thấu, một phạm nhân nếu như bị đâm trúng cổ họng sẽ là hậu quả gì. Coi như Đường Tam Tạng không phải là người bình thường, nhưng thấy thế nào cũng không giống có cái gì Kim Cương Bất Hoại thần công đáng về.

Sắc bén màu đen móng vuốt trong nháy mắt xuyên thấu Đường Tam Tạng cổ, Sở quân nụ cười trên mặt tàn nhẫn mà khát máu, tựa như có lẽ đã chuẩn bị hưởng thụ sau một khắc Đường Tam Tạng huyết dịch tung tóe tình cảnh.

Bất quá, theo dự đoán đồ máu tại chỗ tình cảnh cũng chưa từng xuất hiện, bởi vì chờ đến móng vuốt xuyên qua sau khi, đạo thân ảnh kia trong nháy mắt tiêu tan, cuối cùng một đạo tàn ảnh.

"Đây chính là người vẫn lấy làm hào tốc độ sao?" Chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Sở quân sau lưng Đường Tam Tạng thanh âm bình tĩnh nói, giọng lạnh nhạt, nhưng là đạo vô tận đất giễu cợt.

"Người!" Sở quân sắc mặt một nanh.

"Quá chậm." Bất quá không chờ hán xoay người lại, Đường Tam Tạng đã là một cước đá vào hán trên hông.

Oành một tiếng vang thật lớn, Sở quân phảng phất một quả lựu đạn như vậy nện vào một bên Thạch Bích, đá bụi bậm bay loạn, hoàn toàn đem hán chôn.

"Hô..." Ba tên học trò đồng thời hô một hơi thở.

Chu Diễm Bồng thương thế đã khỏi hán, nhẹ nhàng rơi xuống đất, trên bụng năm cái lỗ máu đã biến mất, nhẫn nhụi căng mọng bụng ngay cả một tia vết sẹo cũng không nhìn thấy, ngược lại thì kia mơ hồ có thể thấy bí danh tuyến rất là hút con người.

"Sư phụ... Hán là thực lực gì." Chu Diễm Bồng lúc này cũng có nhiều chút ngu dốt vòng, nàng biết Tôn Ngộ Không sẽ cùng theo Đường Tam Tạng, nhất định là có một tay, nhưng hán thế nào cũng không nghĩ ra hán lại sẽ mạnh như vậy.

"Không có Pháp Lực, không có Yêu Lực, chính là một phạm nhân.

"Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, biểu tình có chút cổ quái nhìn Đường Tam Tạng, "Bất quá xem ra Yêu Hoàng cũng đánh không lại hán."

"Yêu nghiệt..." Chu Diễm Bồng suy nghĩ một chút, hay lại là chỉ nghĩ đến hai chữ này.

Đá vụn lần nữa bị vệt ra, khoe môi nhếch lên máu tươi Sở quân từ đồng đá vụn trong lao ra, thân hình thoát một cái đang lúc biến thành một cái dài ba trượng Cự Hồ, một thân trắng đen hoa văn, hóa thành một đạo tàn ảnh xông về Đường Tam Tạng, mặt đất tại hán mỗi một bước đạp xuống lúc cũng sẽ vì thế rung một cái, khí thế cực kỳ kinh người.

Dài ba trượng Cự Hồ, phảng phất một chiếc gắn lại xe tải, hơn nữa còn là gắn thêm tên lửa động cơ cái loại này, kiên cố mặt đất ở dưới chân hán phảng phất bánh què mặt băng, nghiêng qua sau khi, một đạo một trượng thấy rãnh sâu khe ra hiện tại sau lưng hán, có thể tưởng tượng kia ngôi trấn nhỏ đạo kia kinh người vết tích chính là như vậy xuất hiện.

Đường Tam Tạng đứng tại chỗ, nhìn kia đột nhiên vọt tới Cự Hồ, sắc mặt không thay đổi chút nào, trên người ca bị gió thổi lên một góc, ngay tại tất cả

mọi người đều cảm thấy hấn sẽ lại dùng vậy mau đến quý dị tốc độ né tránh lúc, hấn đưa tay ra.

Một cái tay đè ở to lớn hồ trên đầu, làm cho người ta châu chấu đá xe cảm giác.

Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch nàng, cơ thể hơi nghiêng về trước, chuẩn bị xuất thủ. Môn cũng trợn to hai mắt, Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng đã nắm ở trong tay

Nhưng mà, trong nháy mắt kế tiếp, giắt vạn quân lực đánh tới Bạch Hồ lại bị một cái tay kê vào đầu, miễn cưỡng dừng lại, cứng rắn móng vuốt sói cùng mặt đất cọ xát ra sáng ngời tia lửa.

Trong nháy mắt ngừng, sau đó bị một chưởng đè vào trên đất.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn, lấy Hồ Đầu làm trung tâm, xuất hiện một cái hố to, từng đạo nhìn thấy giắt mình vết nứt hướng bốn bề khuếch tán đi, phẳng phát bị tạc đàn nổ qua một dạng vô số đá vụn đồng thời bay lên. Đỉnh núi một trận lay động, phía trên hang núi từng cục đá lớn xuống phía dưới xuống đến, phẳng phát liền muốn sụp đổ một dạng cực kỳ đồ sộ.

"Đây chính là nguoi vẫn lấy làm kiêu ngạo lực lượng sao?" Đường Tam Tạng chậm rãi nâng lên đề ở Hồ Đầu vào tay, bữu môi một cái, "Quá yếu."

Dài ba trượng Cự Hồ bị Đường Tam Tạng một chưởng này chụp ngay cả Hồ Hình đều không thể duy trì, lần nữa biến trở về hình người, trên người màu đen biến thành vài vụn, trong miệng trào ra ngoài máu tươi, ngược đầu, con mắt chết nhìn chòng chọc Đường Tam Tạng, cả người xương bị một chưởng này đập nát, không thể động đậy.

"Tốc độ không ta nhanh, lực lượng không ta mạnh, xem ta chỉ có thể ngược đầu, bây giờ, nguoi cảm nhận được thật thật tuyệt vọng sao?" Đường Tam Tạng thanh âm trầm thấp mấy phần, "Ta Đường Tam Tạng, là những thứ kia chết trong tay nguoi nguoi vô tội báo thù."

Mặc dù Đường Tam Tạng đối với cái này hồ yêu bị đánh trọng thương sau khi tại sao không phải là duy trì nguyên hình, mà là biến thành hình người có chút hiếu kỳ, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng hấn làm trấn thượng nhân báo thù ý tưởng, cho nên, hấn nâng lên quả đấm

Đang lúc này, một đạo màu vàng bão từ bên ngoài son động cuốn vào, ở trong góc dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Si tình Bá Vương Sở quân

Đường Tam Tạng hơi nghi hoặc một chút đất nghiêng đầu nhìn, Hoàng Phong thu lại, lộ ra ba bóng người, hoặc giả nói là hai đạo nhân ảnh cùng một con ngựa trắng, chính là Mục Hiểu, đoãn duy cùng Lạc này. Con ngựa trắng kia nằm trên đất, như cũ hôn mê bất tỉnh, khí tức so với trước kia yếu hơn.

Mục Hiểu cùng Lạc Áp nhìn một mảnh hỗn độn yêu Huyết, sắc mặt đều là khê biến, bất quá dọc theo đường đi thấy Đường Tam Tạng làm ra kinh người tình cảnh, cho nên cũng không có quá mức giắt mình.

"Ồ, đây chính là con ngựa kia Vương đi!" Tôn Ngộ Không ánh mắt rơi vào con ngựa trắng kia trên người, ánh mắt sáng lên, ánh mắt rơi vào đoãn duy trên người lúc, lại là có chút tức giận nói: "Còn nguoi nữa này hồ yêu, vừa mới lại dám dùng đa hồ gạt chúng ta, ăn nữa ta một gậy!"

Đoãn duy nhưng là không để ý đến Tôn Ngộ Không lời nói, nhìn Đường Tam Tạng bên chân Sở quân, thần sắc có chút phức tạp, mím môi, không có mở miệng.

Mà kia Sở quân ở đoãn duy xuất hiện sau khi, ánh mắt cũng là chăm chú nhìn nàng, thân thể khê run, tầm kia uy nghiêm trên mặt khó nén về kích động.

"Đoãn... Đoãn duy, nguoi rốt cuộc tới..." Sở quân có chút khó khăn mở miệng, tay chống đất, tựa hồ muốn đứng lên, nhưng là một thân xương đều bị Đường Tam Tạng vừa mới một chưởng kia vỡ gãy, căn bản không làm được gì, chỉ có thể vô lực nằm.

"Kia hồ yêu không có ăn thịt người, không tính là dở yêu. Con ngựa kia Vương cũng không phải khác (đừng) bắt đi, cùng bên kia con yêu quái kia nhận biết." Thấy Tôn Ngộ Không vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, Đường Tam Tạng nhỏ giọng nói với hấn một chút, hấn cũng có chút ngoài ý muốn, xem ra đoãn duy cùng này hồ yêu Sở quân nhận biết, hơn nữa nhìn đi lên quan hệ không tầm thường.

Ánh mắt rơi ở một bên nhẹ khê vuốt ve Bạch Mã đầu Mục Hiểu trên người, biểu tình lại là có chút cổ quái, chẳng lẽ này không chỉ là cuộc tình tay ba, mà là càng phức tạp bốn góc yêu?

"Tại sao? Tại sao ngươi muốn giết những người đó? Chẳng lẽ mấy năm nay ngươi tạo xuống sát nghiệp còn chưa đủ sao?" Doãn duy liếc mắt nhìn trên đài cao cái đó ngăm mây ngàn tim Huyết Trì, chặt siết chặt quả đấm khẽ run, nhìn Sở quân, thanh âm có chút run rẩy.

"Ngươi nói muốn trong lòng người máu, ngươi xem, ta đem bọn họ tìm cũng đào đến, 3600 cái, đủ chưa." Sở quân ngược đầu nhìn doãn duy, toét miệng cười, không có uy nghiêm cùng giá rét, giống như một cái muốn có được khen ngợi hài tử.

Trong sân nhất thời an tĩnh lại, Đường Tam Tạng khẽ nhíu mày mà nhìn Sở quân, đây chính là cái gọi là người si tình?

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Chu Diêm Bồng cũng tiến tới góp mặt, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mà nhìn Đường Tam Tạng.

Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, hẳn cũng xem không hiểu hiện tại đến đây tình huống gì, bất quá xem ra này Sở quân hẳn là từ nơi nào nghe được doãn duy muốn dùng trong lòng hắc máu là Lạc này chữa bệnh, bất quá truyền tới hắc nơi này sau biến thành doãn duy muốn trong lòng người máu, cho nên hẳn liền huyết tẩy cả ngôi trấn nhỏ, chỉ là muốn thấy nằng một mặt, sau đó đem những thứ này tìm đưa cho nằng.

"Ta lúc nào nói qua lời như vậy... Hơn nữa, ngươi tại sao phải làm như vậy, ta không để cho ngươi làm như vậy chuyện..." Doãn duy hiển nhiên cũng không có dự liệu được Sở quân sẽ nói ra lời như vậy, lão đảo lui về phía sau hai bước, lắc đầu, lời nói đều có chút nói không lưu loát.

"Doãn duy... Ngươi đừng đi, tại sao, tại sao ngươi biết sợ ta, năm đó chúng ta đồng thời chạy ra khỏi chỗ đó, không phải nói tốt phải ở chỗ này tốt cuộc sống thoải mái sao?" Sở quân nhìn lui về phía sau doãn duy, có chút bồng bột đưa tay ra, "Ta nói rồi sẽ bảo vệ ngươi cả đời, cõi đời này ta cái gì cũng không quan tâm, ai mệnh ta đều không để ý, ta chỉ quan tâm ngươi. Ngươi muốn cái gì, ta đều sẽ tìm tới cho ngươi, ai khi dễ ngươi, chọc giận ngươi tức giận, ta đều sẽ giết hẳn, ngươi đừng đi, không nên rời bỏ ta, không muốn không để ý tới ta..."

"Không phải là, không phải như vậy, chúng ta nói tốt không ăn thịt người, năm đó người kia cứu chúng ta, ngươi làm sao có thể ăn hắn..." Doãn duy tiếp tục lui về phía sau, không biết nghĩ tới chuyện gì, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, thân thể cũng là khẽ run.

"Hoàng Phong Quái! Đây là ngươi, là ngươi đầu độc doãn duy! Ngươi đã không yêu hắn, tại sao còn muốn đem nằng giữ ở bên ngươi!" Sở quân mày kiếm đứng thẳng, ngược lại nhìn về phía một bên Mục Hiểu, lạnh lùng nói: "Tại sao ngươi muốn tới nơi này, chỗ này rõ ràng là chúng ta trước ở,

Ngươi tại sao còn muốn lưu lại, ngươi đã yêu con ngựa này, tại sao lại muốn đem doãn chỉ còn lại ở bên cạnh ngươi, tại sao! Tại sao!"

Sở quân thật chặt cắn chặt hàm răng phát ra cách cách run giọng, trong ánh mắt tràn đầy sát ý, "Ta yêu nằng như vậy, nguyện ý vì nằng bỏ ra hết thấy, ngươi dựa vào cái gì! Ngươi một cái ngay cả mình nữ nhân đều bảo vệ không nên nhất, ngươi dựa vào cái gì!"

Đã chậm rãi đứng dậy Mục Hiểu sắc mặt thoáng chốc trắng nhợt, nhìn trên mặt đất Bạch Mã, trong mắt tràn đầy thống khổ và tự trách về, chung quanh thân thể từng đạo màu vàng Tiểu Toàn Phong vòng quanh hắn xoay tròn.

"Hắn yêu Bạch Mã, sau đó cộp cái yêu hắn, công lão hồ yêu cộp cái, Bạch Mã không biết yêu ai, có chút lượn quanh a." Chu Diêm Bồng ngón tay ở trên người mọi người điểm, ngược lại rất nhanh thì phân tích ra tình huống trước mắt.

Chu Diêm Bồng liếc mắt nhìn trên đất thất hồn lạc phách Sở quân, lắc lắc đầu nói: "Bất quá nhắc tới, người này thật đúng là kém cỏi đầu rồi, khó trách kia cộp cái sẽ thích Hoàng Phong Quái, thấy thể nào cũng là một cái si tình ôn nhu nam nhân, so với chỉ có thể đem sự tình làm bết bát hơn nam nhân có sức hấp dẫn gấp trăm lần đây."

"Tại sao ngươi bỏ ra nằng thì nhất định phải yêu ngươi đầu rồi, ái tình nếu là biến thành như vậy, đó cũng quá không thú vị chứ?" Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, đối với Sở quân si tình cũng không có gì thương hại ý, đây chính là cái gọi là khăng khăng đi.

Ba ngàn người tánh mạng ở Sở quân trong mắt chẳng đáng là gì, nhưng Đường Tam Tạng nhưng là tự tay điểm thanh kia hỏa, đưa bọn họ rời đi, cũng đáp ứng vì bọn họ báo thù.

"Đúng sai bất luận, bất quá ta đáp ứng vì bọn họ báo thù, mà ngươi cũng quả thật đáng chết, nếu không những người đó há có thể an tâm lên đường." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn môi run rẩy, muốn nói doãn duy, nhìn Sở quân trầm giọng nói, trong mắt có sát ý.

"Đường Tam Tạng, quyền xuống lưu người!" Đang lúc này, sơn động ra đột nhiên có một vệt kim quang lói kéo sáng chói cái đuôi bay tới, thời gian thoáng một cái đã là xuất hiện ở sơn động giữa không trung.

Kia tiếng kêu có chút nhọt, Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, kim quang ở giữa không trung dừng lại, ánh sáng thu lại, lộ ra một cái đáng vẻ trang nghiêm hòa thượng, khoác trên người kim sắc cà sa, tản ra kim quang nhàn nhạt, dưới chân một đóa màu trắng hoa sen xoay chậm chậm, mới vừa rồi thanh âm đúng là hắn phát ra ngoài.

Đường Tam Tạng nhìn giữa không trung đứng ở Bạch Liên Hoa bên trên hòa thượng kia, hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Ngươi là?"

"Linh Cát!" Không đợi hòa thượng kia lên tiếng, một bên một mực trầm mặc Mục Hiểu đã là lớn tiếng la lên, trong giọng nói tràn đầy vẻ oán hận, chung quanh thân thể bốn đạo nhỏ xíu Hoàng Phong cơ hồ trong nháy mắt tăng vọt, hóa thành từng đạo cao một trượng bão, mặt đất cứng rắn rất nhanh thì xuất hiện một cái hố sâu, hòn đá bị cuốn vào trong gió hóa thành phấn tiết, khí thế cực kỳ kinh người, ngay cả trên vách đá đá đều bắt đầu run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Thẳng thắn cương nghị thật Bá Vương

Mục Hiểu một tiếng này quát chói tai hù dọa Đường Tam Tạng giật mình, hấn từ lần đầu gặp Mục Hiểu bắt đầu, hấn liền biểu hiện tao nhã lịch sự, hơn nữa rất có Phật Tính, đối với Phật thành kính so với hấn có thể mạnh hơn.

Dù là vừa mới Sở quân như vậy mắng hấn, cũng chỉ là để cho hấn lâm vào trong thống khổ, căn bản không có xuất hiện cái gì tức giận.

Nhưng mà như vậy dạng một vị nho nhã như thư sinh người, ở đây giữa không trung hòa thượng kia sau, cuối cùng trong nháy mắt giận dữ.

"Linh Cát Bồ Tát? Xem ra vị này chính là trong chuyện xưa vị kia a." Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn giữa không trung cái đó gương mặt rất là hiền hòa hòa thượng, vị này chính là trực tiếp đưa đến Mục Hiểu cùng Lạc này bất hạnh, cũng khó trách Mục Hiểu sẽ không nhịn được giận dữ, sợ rằng hận không được giết hấn ngàn lần vạn lần đi.

Bất quá nhìn hấn, Đường Tam Tạng cảm thấy có chút quen thuộc, hấn có thể chắc chắn chưa từng thấy qua người này, nhưng chính là có loại nói không biết đạo không rõ cảm giác.

"Linh Cát Bồ Tát, hấn làm sao tới?" Chu Diêm Bồng cũng có nhiều chút ngoài ý muốn.

"Bồ Tát là thực lực gì?" Đường Tam Tạng con mắt hí lại, dùng chỉ có ba người nghe được thanh âm hỏi.

"Không thể nào sư phụ! Người nghĩ ngay cả Bồ Tát cũng cùng tiêu diệt?" Chu Diêm Bồng mí mắt nhảy nhót, bất quá vẫn là nhẹ giọng nói: "Vị này cùng yêu quái trong Yêu Vương hoặc là thần tiên Thiên Vương không kém bao nhiêu đâu, năm đó ta hấn đánh thắng được, bất quá chúng ta không phải đi học hỏi kinh nghiệm ấy ư, đánh Bồ Tát không tốt lắm đâu."

Linh Cát không để ý đến Mục Hiểu, nhìn Đường Tam Tạng chấp hai tay, mặt lộ vẻ từ bi vẻ đạo: "Ta là tiểu Tu Di Sơn Linh Cát Bồ Tát, Đường Tam Tạng, này hồ yêu đã Thông Linh, ta muốn đem hấn thu làm Linh Thú, chẳng biết có được không hạ thủ lưu tình, đưa hấn giao cho ta?"

Đường Tam Tạng đưa tay chỉ một bên Huyết Trì, lắc lắc đầu nói: "Này hồ Yêu Huyết giặt rửa một cái trán nhỏ, giết 3600 cái phạm nhân, ta đáp ứng vì bọn họ báo thù, cho nên này hồ yêu ta không thể giao cho người."

"Này yêu sát nghiệt sâu nặng, ta đưa hấn mạng về tiểu Tu Di Sơn, ở Phật trước sám hối ngàn năm, để rửa đi hấn tội nghiệt, người xem coi thế nào. Người nếu giết hấn, chẳng phải tái tạo sát nghiệt, Ngã Phật Từ Bi, nếu là hấn có thể quay đầu lại là bờ, há chẳng phải là việc thiện 1 cộc." Linh Cát không có nhìn về phía Huyết Trì, tựa hồ cũng không có đem những thứ kia tìm coi ra gì, mà là nhìn Đường Tam Tạng, tiếp tục mỉm cười nói.

"Không đúng, nếu bị giết người, đến lượt dùng mạng tới trả, nếu là Phật trước sám hối là được, những thứ kia chết đi người linh hồn làm sao có thể bình an." Đường Tam Tạng chậm rãi lắc đầu, Linh Cát đối với (đúng) kia 3000 Phạm người trái tim chẳng thêm ngó tới về mặt để cho hấn cảm thấy có chút lòng nguội lạnh.

Quả nhiên, cái gọi là Bồ Tát, không gì hơn cái này.

"Đường Tam Tạng, Phật Môn Đệ Tử giết không được sinh, người đã lạm sát mấy trăm yêu quái, còn phải lại tái tạo sát nghiệt sao?" Linh Cát thanh âm tăng thêm mấy phần, chỉ Sở quân tiếp tục nói: "Này hồ yêu nếu là chịu Quy Y Ngã Phật, cũng là Đại Công Đức một món, ở Phật trước tẩy đi tội nghiệt, cũng có thể để cho người mất yên nghĩ."

Linh Cát ánh mắt rơi vào Sở quân trên người, khoe miệng mang theo một tia giễu cợt mỉm cười, tựa hồ kết luận Sở quân sẽ cho ra âm thanh cầu xin tha thứ, yêu cầu hấn thu hấn làm Linh Thú, như vậy yêu quái, hấn thấy quá nhiều.

"Ha ha, cái gì chó má Bồ Tát, cái gì chó má sám hối, để cho ta ở đó chó má Phật trước sám hối ngàn năm, ta không bằng đi chết!" Sở quân nhìn Linh Cát cười to nói, trong lời nói không có chút nào kính sợ, trên mặt giễu cợt càng là không che giấu chút nào.

"Nghiệt Súc!" Linh Cát chân mày cau lại, trên mặt cũng có vẻ tức giận.

Sở quân nghiêng đầu nhìn về phía Đường Tam Tạng, rất là hào sảng nói: "Đường Tam Tạng, giết ta, bắt ta mệnh trả lại cho hấn môn, ta Sở quân đời này ai cũng không nợ, người nói ta thiếu bọn họ một cái mạng, vậy thì bắt ta mệnh còn."

Đường Tam Tạng nhìn Sở quân, gật đầu một cái, nắm chặt quả đấm. Bất kể hấn làm gì, đối với chết, ngược lại thẳng thắn cương nghị, đúng là một kiểu ngạo quân vương.

"Đường Tam Tạng, ta biết thân thể ngươi thua học hỏi kinh nghiệm chỉ trách, nhưng không nên quên này trăm lẻ tám ngàn dặm bắt quá mới bắt đầu, nếu là đắc tội quá nhiều người, có thể không phải là cái gì sáng suốt lựa chọn." Linh Cát thanh âm lạnh mấy phần, khóe miệng từ bị nụ cười đã là thu hồi.

"Ngàn năm trước, ngươi chính là như vậy uy hiếp bọn họ chứ ? Đây chính là ngươi cái gọi là Phật gia từ bi? Còn là nói ngươi bản thân một người thật sự đồng ý từ bi?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trên đất như cũ hôn mê bất tỉnh Bạch Mã,

Sắc mặt lạnh dần, nhìn Linh Cát lắc đầu một cái, "Ta không sợ uy hiếp, nhưng là không chấp nhận uy hiếp, về phần lựa chọn, chỉ cần là ta chọn, ta cho tới bây giờ sẽ không hối hận."

"Đi tốt." Hắn cúi đầu nhìn Sở quân nhẹ nói đạo, sau đó một quyền nện xuống.

"Cuồng vọng!" Linh Cát cả giận nói, nhắc tay một cái, một cây khắc họa đến một con kim long Thiết Trượng bị bay ra ngoài, không biết hắn đọc cái gì nguyên rủa, thời gian nhoáng một cái liền biến thành một cái hơn mười trượng dài tám móng Kim Long, phát ra một tiếng điếc tai nhức óc Long Ngâm, đột nhiên xuất hiện uy áp để cho mọi người đều là cả kinh.

Sơn động này có cao vài chục trượng, trăm trượng chu vi, cho nên Kim Long tuy lớn, nhưng cũng còn có đường chuyển đường sống, ở đó Linh Cát chỉ một cái bên dưới, vẫy đuôi hướng Đường Tam Tạng quát tới.

"Long... Long ôi chào! Là tộc nhân ta sao!" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Kim Sắc Cự Long, có chút há hốc mồm, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên cùng vẻ hưng phấn, nàng đã mấy trăm năm chưa từng thấy qua khác (đùng) Cự Long.

"Đây là một cái bị luyện thành pháp bảo Long, lấy Long Cốt là thân, Long Hồn Phong Ấn trong đó, cái này đã không tính là Long, hắn đã chết." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái nói.

"Linh Cát, đưa ta Lạc này tới!" Kiểm chế đã lâu Mục Hiểu tức giận la lên, nhe nhả khí chất đã hoàn toàn biến mất, trong tay xuất hiện một thanh ba cổ Cương Xoa, giơ tay lên một cái, bốn đạo hơn mười trượng cao Hoàng Phong hướng Linh Cát hợp vây đi, thân hình cũng là tại chỗ biến mất, mặt đất lưu lại một cái đá vụn hăm hại, người đã là xuất hiện ở Linh Cát trước người một trượng nơi, trong tay Cương Xoa hướng bộ ngực hắn đâm tới.

"Nghiệt Súc, ngàn năm trước lưu ngươi một mạng, không biết điều." Linh Cát môi khẽ nhấp phun ra hai chữ, nhắc tay một cái, một vệt kim quang xuyên qua ba cổ Cương Xoa kẻ hở, đập đập Mục Hiểu trên lồng ngực.

Mục Hiểu phun ra một ngụm máu tươi đến, bay ngược mà quay về, phanh một tiếng nện trên mặt đất, phía sau kiên đá cứng rạn nứt ra, khí tức nhất thời trở nên uế ôi.

Vốn là chụp vào Đường Tam Tạng Kim Long một cái vẫy đuôi che chở đến Linh Cát trước người, ba cái kim sắc móng vuốt bắt đi ba đạo màu vàng con lóc, vẫy đuôi một cái, vỗ vào cuối cùng đạo kia con lóc bên trên, nhất thời hóa thành hư không.

Linh Cát nắm trong tay đến một cây kim sắc tiểu tốt, trước đập về phía Mục Hiểu chắc là vật này.

"Mục Hiểu!" Doãn duy thét một tiếng kinh hãi, mấy cái chớp động đang lúc xuất hiện ở Mục Hiểu bên người, khắp khuôn mặt là lo lắng cùng vẻ đau lòng.

Mà lúc này, Đường Tam Tạng quả đấm cũng rơi vào Sở quân trên cổ, lực đạo vừa vặn để hắn chết đi, không có gì đầy đất thịt vụn cảnh tượng, ít nhất lưu hạ tội hậu tôn nghiêm.

"Doãn duy, người kia nghĩ (muốn) ra tay với ngươi, ta làm sao có thể không giết hắn. Tiểu duy, sống khỏe mạnh!"

Đây là Sở quân cuối cùng thanh âm, nhìn về phía doãn duy phương hướng con mắt chậm rãi nhắm lại, tựa hồ cũng không có để lại quá nhiều oán niệm.

"Sở... Quân..." Doãn duy đỡ Mục Hiểu, nhìn nằm trên đất chết đi Sở quân, trong lúc nhất thời giống như là sững sờ.

Linh Cát liếc mắt nhìn chết đi Sở quân, nghiêng Đường Tam Tạng liếc mắt, ngược lại nhìn về phía Mục Hiểu, quát lên: "Hoàng Mao Chôn chuột Mục Hiểu, ngươi năm trăm năm trước ăn trộm Linh Sơn đèn lưu ly, Phật Tổ tha cho ngươi khỏi chết, khiến cho ta xem quản ngươi, hôm nay ngươi ý muốn tôn thờ Đường Tăng, nhất định phải đưa ngươi cầm lại Linh Sơn, để cho Phật Tổ định tội!"

Nói xong tay chỉ một cái, quanh quẩn ở bên cạnh hắn Bát Trào Kim Long gào thét hướng doãn duy cùng Mục Hiểu chộp tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Cho nên, này tính là gì?

Hơn mười trượng dài tám móng Kim Long, một thân vàng chói lọi vậy rồng, tám cái kim sắc móng nhọn hiện lên kim quang.

Ngay cả khí thế kia bằng bạc màu vàng bảo cũng có thể tùy tiện cào nát, điều này Bát Trảo Kim Long thực lực có thể tương đương được, đối với (đúng) Mục Hiểu phảng phất có trời sinh khắc chế, lấy hấn đi đối phó trọng thương Mục Hiểu cùng trọng thương đoãn duy, không hồi hộp chút nào.

"Sư phụ, chúng ta giúp ai?" Tôn Ngộ Không xách Kim Cô Bồng, nhìn một chút bên trên Linh Cát, lại vừa là nhìn một chút bên kia Mục Hiểu, đoãn duy cùng một bên như cũ hôn mê bất tỉnh Bạch Mã.

"Nếu như có thể bắt được cái điều phi long Trượng, đối với (đúng) Tiểu Bạch có lẽ có không ít chỗ tốt." Chu Diêm Bồng chính là gọi lên trên trời cái điều Bát Trảo Kim Long chủ ý.

"Cái này còn muốn hỏi à." Đường Tam Tạng toét miệng cười một tiếng, vừa sải bước ra, chợt lóe giữa liền xuất hiện ở Mục Hiểu cùng đoãn duy trước người, đối diện cái điều to lớn Kim Sắc Cự Long.

"Đường Tam Tạng, ngươi muốn làm cái gì!" Linh Cát nhìn Đường Tam Tạng, cau mày nói.

"Ta cảm thấy rất đáng tiếc, một ngàn năm trước không có một cùng ta như vậy người ngăn cản ở trước người bọn họ, nếu như có lời nói, câu chuyện kia hẳn cũng không giống nhau." Đường Tam Tạng nghiêng đầu liếc mắt nhìn trên đất Bạch Mã, biểu tình có chút tiếc nuối.

"Hò ngôn loạn ngữ điên cuồng đồ, không biết Quan Âm Bồ Tát tại sao lại chọn ngươi tới học hỏi kinh nghiệm. Ngàn năm trước chuyện ngươi lại biết cái gì, năm trăm năm trước này Hoàng Mao siêu trộm lấy đèn lưu ly, ta vô chần bên trên thần thờ chỉ trách, lại có ai là ta nói rồi nửa câu lời khen?" Linh Cát trên mặt cũng có mấy phần vẻ giận dữ.

"Quan Âm Bồ Tát nhãn quang có thể so với ngươi tốt nhiều, lòng dạ cũng so với ngươi rộng rãi nhiều." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, lại là có chút khinh bỉ nhìn Linh Cát, "Ngươi một người nam nhân với một nữ nhân như thế tính toán chi li, một chuyện nhỏ ghi hận ngàn năm, lấy ngươi thân phận địa vị, cùng bên trong Linh Sơn hai con linh thú so đo, không cảm thấy điều gì sao? Còn là nói ngươi đang ở đây Linh Sơn bên trên làm quá tịch mịch, không cẩn thận thấy ngươi ta thanh mai trúc mã, cảm giác bị nhét một cái thức ăn cho chó, cho nên tâm tình không tốt, cho nên hóa thân biến thái?"

"Phốc xuy... Ha ha ha, sư phụ, ta phát hiện ngươi mắng chửi người bản lĩnh cũng có ta một nửa lợi hại a." Chu Diêm Bồng trực tiếp cười phun.

"Bát Trảo Kim Long là Như Lai ban thưởng pháp bảo, sợ rằng không đơn giản như vậy..." Tôn Ngộ Không nhìn Bát Trảo Kim Long, hơi nhíu mày.

"Chết sao? Tại sao Phật Tổ sẽ đem Long làm thành pháp bảo đây..." Ngao Tiểu Bạch tiếu trên mặt lộ ra đau thương vẻ mặt, có chút không hiểu, lại là có chút khổ sở.

Linh Cát mặc dù nghe không hiểu Đường Tam Tạng cái gọi là thức ăn cho chó là cái gì, bất quá vẫn là bị Đường Tam Tạng lời nói khí đất cả người run rẩy, tay vung lên đạo: "Ngươi đã trở ngại ta tập nã Linh Sơn nếu phạm, bị ngộ thương liền đừng có trách ta!"

Tiếng nói vừa dứt, Bát Trảo Kim Long túm thân thể hướng Đường Tam Tạng vọt tới, tám cái móng vuốt sắc bén vung, không khí cũng một trận vận vẹo, dường như muốn bị xé nứt một dạng giương to miệng rộng càng là trực tiếp hướng Đường Tam Tạng cắn tới, cái gì ngộ thương, rõ ràng chính là hướng về phía hấn tới.

Linh Cát khoe miệng bứt lên một tia hung ác nụ cười, bất quá rất nhanh thì khôi phục đáng vẻ trang nghiêm bộ dáng, dưới chân Bạch Liên Hoa xoay chậm chậm, trên người kim sắc cả sa ánh sáng như cũ, nhìn rất có Cứu Khổ Cứu Nạn Bồ Tát bộ dáng.

Bát Trảo Kim Long là Như Lai lấy Yêu Vương cấp bậc Bát Trảo Kim Long luyện chế, mặc dù không cùng thời kỳ toàn thịnh Yêu Vương, nhưng cũng không phải tầm thường Yêu Hoàng có thể kháng cự, giống như Mục Hiểu, Sở quân như vậy Yêu Vương liền tuyệt đối không phải đối thủ.

Linh Cát mất lạnh nhìn Đường Tam Tạng, mặc dù người đi lấy kinh thân phận có chút đặc thù, nhưng là nếu như ngộ thương hoặc là giết, nhiều lắm là lại tìm một cái, Quan Âm Bồ Tát chắc sẽ không là một phạm nhân cùng hấn trở mặt đi.

"Đường Tăng đại sư, chuyện này không có quan hệ gì với ngươi, các ngươi đi nhanh đi, chỉ cầu ngươi cứu đoãn duy..." Mục Hiểu nhìn hướng về phía Đường Tam Tạng nói, ngàn năm trước việc trải qua, còn có cùng Linh Cát giữa hoành tuyên chênh lệch thật lớn, để cho hắn không thấy được chút nào hy vọng.

Hắn không hy vọng Đường Tam Tạng vô tội bị liên lụy vào, Linh Cát có thù tất báo tính cách hắn có thể cũng rõ ràng là gì. Nghiêng đầu nhìn một bên Bạch Mã, Mục Hiểu lộ ra vẻ tươi cười, "Đặng Tâm đã diệt, sẽ để cho ta theo Lạc này đi đi, năng sợ nhất cô đơn.

"

"Xin lỗi, ta không làm được." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn kia gương nanh múa vuốt vọt tới Bát Trảo Kim Long.

Hai chân hơi cong, một bước nhảy lên, bắt hai cái cự đại long giác.

"Đánh ngã Nhất Điều Long lấy cái gì tư thế đẹp trai nhất?" Đường Tam Tạng do dự một cái chớp mắt, bất quá vẫn là không có lựa chọn ở đây sao trầm

mượn trường hợp học Na Tra tới vừa ra cõi rồng đại hí, giờ tay lên một quyền nện ở liễu mạng giây giữa Cự Long trên đầu.

Cảnh vật gì nhưc đầu chiến đấu Bát Trảo Kim Long, từng cú đâm thấu thịt, bàn tay bàn tay thấy máu tình cảnh chưa từng xuất hiện.

Phanh một tiếng nổ vang, Bát Trảo Kim Long trên đầu kim sắc vẩy rồng văng tung tóe mấy chục mảnh nhỏ, còn kèm theo một tiếng bi thương Long Ngâm.

Dài mười mấy trượng Cự Long, cả người run lên, giống như là thoáng cái bị quất đi sức lực toàn thân, từ trên trời rơi xuống đến, đập ra một đạo hình sợi dài hổ sâu, kim quang chọi lóe, biến thành một cây quần vòng quanh Bát Trảo Kim Long một thước Đoan Côn, cây gậy bên trên kim quang cũng là âm ậm rất nhiều.

Trong sân nhất thời lâm vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, cho dù ai nhìn một cái dài mười mấy trượng, hơn nữa thực lực cao hơn nhiều một loại Yêu Hoàng Bát Trảo Kim Long, bị Đường Tam Tạng một quyền liền đập trở về nguyên hình, có thể ổn định mới có quý đầu.

Đường Tam Tạng thẳng tắp trở về mặt đất, có chút khuất tất tan mất phần lớn lực đạo, liếc mắt nhìn lộ ra gầy vải hai cái ngón chân, khoe miệng có chút co quắp một chút, một đôi gầy lại báo hồng.

"Cám ơn." Doãn duy nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, cùng bên kia Cự Long đập ra hổ sâu, do dự một chút, vẫn nhẹ giọng nói.

"Kim..." Mục Hiểu nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, giống như là nghĩ đến cái gì, có chút thất thần, lại vừa là lắc đầu một cái, có chút tự giấu cười cười, ngược lại nhìn về phía Bạch Mã, ánh mắt có chút đau thương.

"Ngươi... Ngươi..." Linh Cát nhìn Đường Tam Tạng, môi run rẩy, "Phi long Trọng Nãi Phật Tổ ban cho vật, ngươi lại dám đối đãi như vậy! Không tuân theo Như Lai, ngươi có thể biết đây là tội gì?"

"Tiểu Bạch, đem vật kia nhặt về, sau này sẽ cầm chơi đùa đi." Đường Tam Tạng xoay người lại hướng về phía Ngao Tiểu Bạch nói, này mới nhìn Linh Cát, bữu môi nói: "Phật Tổ ban cho vật ta cũng có đầu rồi, hơn nữa không chỉ một cái đầu rồi, cho nên, này tính là gì?"

"Được, ngươi mắt không Phật Tổ, hôm nay ta liền tự mình đưa ngươi lòng bát, giải về Linh Sơn, giao cho Phật Tổ định đoạt."

Linh Cát hít sâu một hơi, hai tay bóp quyết, cả sa trên kim quang bộc phát sáng rực, một cái 108 viên Bồ Đề Từ Phật Châu phiêu, ở hân trên đỉnh đầu nhanh chóng xoay tròn, mười tám cái Kim Thân Thần Phật xuất hiện ở chung quanh hân, đọc trong miệng u ám khó hiểu Phạm Văn.

"Không được, hân muốn mời Chư Phật Pháp Tướng!" Tôn Ngộ Không cả kinh, lắc người một cái xuất hiện ở Đường Tam Tạng bên người, "Sự phụ, chúng ta nhanh rời đi nơi này."

"Đó là cái gì?" Đường Tam Tạng không có di động, có chút hiếu kỳ hỏi.

Yêu Hoàng cảnh giới Sở quân không đủ hân đánh, hân ngược lại thật có chút hiếu kỳ cái gọi là Yêu Vương là dạng gì thực lực, Bồ Tát rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, Chư Thiên Thần Phật có thể hay không một quyền đánh ngã.

Nói như vậy không chừng có thể đoán được hân là hay không có tư cách đứng ở Phật Tổ trước mặt, hỏi ra hân muốn hỏi lời nói.

Nhìn Linh Cát điệu bộ này hân là phóng đại chiêu, Yêu Vương hoặc có lẽ là Thiên Vương cảnh giới Toàn Lực Nhất Kích, hân cảm thấy này có chút ý tứ.

"Đây là Linh Sơn đám kia đầu trọc thường chơi trò lừa bịp, lấy chúng sinh Tín Ngưỡng Chỉ Lực hiến tặng cho Chư Phật, sau đó ở cần phải lúc lại mời Chư Phật Pháp Tướng hiện thân." Tôn Ngộ Không bữu môi một cái, có chút khinh thường nói: "Chẳng qua chỉ là Tà Môn Ngoại Đạo, mượn dùng ngoại lực trò lừa bịp, năm đó ta thời kỳ toàn thịnh có thể dễ dàng tiếp, bất quá bây giờ đối phó có chút khó giải quyết, ngược lại ta bây giờ không tiếp nổi chính là, tránh trước đi."

Một người cao vài chục trượng kim sắc to Phật ở Linh Cát trên đầu dần dần ngưng tụ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Làm cái xem nào nhiệt ăn dưa quần chúng

"Nói không chừng ta cũng có thể tiếp đầu rồi, ngươi mang của bọn hân đi trước, ta đi thử một chút." Đường Tam Tạng xoa xoa tay, đối với mình thực lực

lòng hiếu kỳ hoàn toàn xông tới, nhìn Linh Cát trên đầu đã dần dần ngưng tụ kim sắc to Phật, có chút nhao nhao muốn thử.

"Sur phụ..." Tôn Ngộ Không có chút không nói nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, một tay một cái xách Mực Hiếu cùng dẫn duy roi vào một bên, Chu Diêm Bồng chính là đem Bạch Mã ôm đi.

Cao vài chục trượng kim sắc to Phật ngồi xếp bằng sau lưng Linh Cát, mười tám cái kim phật làm thành một vòng, có chút cúi đầu, trong miệng như cũ nhớ tới Phạm Văn.

"Đường Tam Tạng, ngươi làm sát kẻ vô tội, tạo xuống ngàn vạn sát nghiệt, bao che Linh Sơn nếu phạm, không biết hồi cái hôm nay ta liền thu ngươi, bên trên Linh Sơn mời Như Lai quyết định." Linh Cát chậm rãi mở mắt ra, trong hai mắt kim quang long lánh, tựa hồ cũng có hai tòa tiểu Kim Phật ngồi xếp bằng trong đó, dáng vẻ trang nghiêm, thanh âm cung kính nói: "Linh Cát cung thỉnh Chư Phật Pháp Tướng!"

Linh Cát tiếng nói vừa dứt, phía sau hắn nhắm mắt lại kim sắc Đại Phật đột nhiên mở mắt, hai bó kim quang từ trong mắt của hắn bắn ra, rơi vào Đường Tam Tạng trên người, phảng phất hai ngọn đèn pha một dạng có chút nhức mắt.

"Phục Ma" màu vàng kia Đại Phật không tình cảm chút nào đất phun ra hai chữ, to lớn Phật Thân đột nhiên về phía trước nghiêng đến, một cái to lớn bàn tay màu vàng óng hướng Đường Tam Tạng đè xuống, nhìn qua không thích, nhưng là trong nháy mắt liền đến trước mặt hắn, tựa hồ sau một khắc sẽ bị ép thành thịt nát.

Vị này kim phật quả thực quá lớn, kia bề rộng dài vài trượng trên bàn tay hiện lên kim quang, phảng phất như ngọn núi đè xuống, Đường Tam Tạng lộ ra phá lệ nhỏ bé.

"Sur phụ!" Ngao Tiểu Bạch che cái miệng nhỏ khe hở đạo, mặc dù ở trong mắt nàng sư phụ là lợi hại nhất, nhưng nhìn một màn này, còn chưa do đất có chút bận tâm.

"Ta bố trí một cái đơn sơ Truyền Tống Trận, nếu như không nhìn được lời nói, đem hắn truyền đưa ra." Chu Diêm Bồng trong tay xuất hiện này mặt tiểu trận màu bạc Kỳ, nhẹ nhàng huy động bên dưới, từng đạo chỉ bạc thắm vào trong mặt đất hướng Đường Tam Tạng dưới chân quần quanh đi.

Tôn Ngộ Không trong tay Kim Cô Bổng cũng còn không thu hồi, nếu như Đường Tam Tạng không ngăn được lời nói, nàng chuẩn bị đem Kim Cô Bổng ném vào đứng im bàn tay khổng lồ kia.

"Nhé, không tệ nha." Đường Tam Tạng nhưng là ánh mắt sáng lên, lắc bả vai, chuẩn bị huoi quyền, hắn quả thật từ bàn tay này bên trên cảm nhận được chưa bao giờ cảm thụ qua lực lượng, bất quá mơ hồ lại cảm thấy bàn tay này nhìn có chút quen thuộc.

"Hừ, cuồng vọng!" Linh Cát lạnh rên một tiếng, sắc mặt cũng là lạnh hơn mấy phần, trong mắt còn có hàn quang lóe lên, bấm pháp quyết tay đi phía trước nhấn tới, bàn tay to lớn vỗ xuống tốc độ nhanh hơn mấy phần.

Bàn tay còn chưa tới, giắt gió đã là đem Đường Tam Tạng cả sa thối hoa hoa tác hưởng, cát đá hướng bốn phía lẩn bay đi, trống đi một mảnh, vốn là một mảnh hỗn độn mặt đất lại xuống phía dưới sụp đổ nửa thước.

Đường Tam Tạng quả đắm chậm rãi nắm chặt, ngẩng đầu nhìn kia bị kim quang bao quanh bàn tay lớn màu vàng óng, có chút hưng phấn.

"Đàn ông ta, ai cũng không cho Phanh!"

Đang lúc này, một thanh âm quen thuộc truyền vào Đường Tam Tạng lỗ tai. Không chờ hắn kịp phản ứng, một cái tay đã là vòng qua hắn eo, sau đó thân thể bị mang theo đi một vòng, không tự chủ được ngã về sau một cái, đảo ở một cái mềm mại trong khuỷu tay.

Mà kia ngang nhiên vỗ xuống to Phật Thủ bàn tay, cuối cùng bị một cây xanh nhạt dương liễu chi để ở, trong nháy mắt ngừng, không thể lại hạ xuống chút nào!

Xanh nhạt dương liễu chi để nước cò trượng chu vi to Phật Thủ bàn tay, nhìn như nhu nhược chi điều, nhưng ngay cả lá cây đều chưa từng rung rung chút nào, nhìn qua cực kỳ quý dị.

Cao vài chục trượng kim sắc to Phật còn duy trì cúi người vỗ tay tư thế, ngồi ở Bạch Liên Hoa bên trên hai tay bốp quyết Linh Cát đầu đầy mồ hôi, hai tay đều bắt đầu run lên.

Đường Tam Tạng cũng sửng sốt, một cái nguyên nhân là mình lại bị một nữ nhân nghiêng thân thể ôm, cảnh tượng như thế này không phải là ngược lại sao!

Về phần một cái nguyên nhân khác, Đường Tam Tạng mí mắt nhảy con mắt cũng thiếu chút nữa nhảy ra, Quan Âm nữ nhân này đột nhiên chạy đến nói câu nói đầu tiên là cái quỷ gì!

Hơn nữa, Quan Âm tại sao lại vượt qua!

Tướng tượng đưng chạm kịch liệt chưa từng xuất hiện, trong sân lâm vào quỷ dị an tĩnh,

Sau đó mọi người liền thấy bị Quan Âm ôm ở trước người Đường Tam Tạng, một cái chân còn nhếch lên đến, dễ dàng ngăn trở bàn tay màu vàng óng Quan Âm mặt mỉm cười, chút nào không đem kia to Phật để ở trong lòng, đơn giản là sách giáo khoa như vậy anh hùng cứu mỹ nhân.

"Ho khan một cái ho khan!" Bất quá coi như cái đó mỹ, Đường Tam Tạng sau khi phản ứng liền vội vàng đứng thẳng người, hướng bên cạnh nhảy một bước, nếu không hẳn lo lắng cho mình sẽ lâm vào kia ôn nhu trong nụ cười, hơn nữa này tư thế quả thực quá xấu hổ.

"Ghét..." Quan Âm mặt đầy bị thương biểu tình, giống như là giận dữ một dạng nắm Dương liễu chỉ điều tay hướng lên hất một cái.

Vốn chỉ là giằng co bàn tay màu vàng óng trong nháy mắt vỡ nát, từng đạo kẽ hở theo cánh tay hướng lên cực nhanh đất lan tràn đi, rất nhanh thì trải rộng toàn bộ kim sắc Đại Phật.

Phanh một tiếng vang nhỏ, cao vài chục trượng kim sắc Đại Phật cứ như vậy ở Quan Âm vẫy tay một cái hóa thành kim quang tiêu tan, vòn quanh ở chung quanh hân Thập Bát La Hán cũng là tan biến không còn dấu tích.

Ngồi xếp bằng ở Bạch Liên Hoa bên trên Linh Cát phun ra một ngụm máu tươi đến, sắc mặt thoáng chốc trắng nhợt, khí tức cũng là uể oải không ít, Đại Phật bị phá, bị không nhẹ cản trở.

"Quan Âm Bồ Tát, người..." Linh Cát nhìn Quan Âm, biến sắc.

"Há, nguyên lai là Linh Cát sư huynh a, người tại sao lại ở chỗ này à?" Quan Âm lại giống như là mới vừa phát hiện Linh Cát một dạng mặt đầy ngạc nhiên mà nhìn hân.

"Hân tới tìm ta tra." Đường Tam Tạng nhỏ giọng tố cáo, Quan Âm phát tay phá vỡ Linh Cát to Phật cũng là để cho hân có chút khiếp sợ, đây chính là Thiên Vương cấp bậc sức lực một đòn, lại bị nâng phát tay một cái liền phá vỡ, hơn nữa còn để cho đối phương cản trở.

Không nể động tay, Đường Tam Tạng cũng không có quá khuyết điểm ngắm, hân lại không phải là cái gì đánh nhau cuồng nhiệt người yêu thích, làm cái xem nào nhiệt ăn dưa quả chúng cũng rất tốt.

"Hoàng Phong Quái Mộc Hiểu năm đó ăn trộm Linh Sơn đèn lưu ly, hôm nay lại ở chỗ này mắc phải trọng tội, ta phạt Phật Tổ chỉ mệnh lưng bắt. Mà Đường Tăng lại nhiều lần xuất thủ ngăn trở, càng là không tiếc lời, không vào Phật Tổ, không biết Quan Âm Bồ Tát nghĩ (muốn) xử trí như thế nào hân?" Linh Cát thông thả khí tức, thoáng ngồi thẳng thân thể, nhìn Quan Âm tiếp tục nói: "Hôm nay nếu không phải có khả năng đem yêu nghiệt bắt trở về Linh Sơn, ta nhất định muốn đem việc này đúng sự thật bẩm báo Phật Tổ."

"Xử trí như thế nào?" Quan Âm nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, có chút kỳ quái nhìn Linh Cát, "Hân có làm gì sai sao? Tại sao phải xử trí hân? Người nói phạt Phật Tổ chỉ mệnh đi ra làm việc, vậy sau khi trở về nhất định phải đúng sự thật bẩm báo a, có thể ngàn vạn lần không nên quên cái gì nha." Nói xong lời cuối cùng, còn đưa lên một cái âm áp nụ cười, thật là có gọi thức ăn thuần tiểu sư muội cảm giác.

Vừa mới ngừng khí huyết cuộn cuộn Linh Cát một búng máu lại phun ra, khí tức lại rơi nữa, ngay cả dưới người Bạch Liên Hoa đều bắt đầu lay động.

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không bọn họ đồng loạt giơ ngón tay cái lên, bàn về tức chết người phương pháp tốt nhất, không phải là giả bộ ngu, mà là thật hai.

Linh Cát hít sâu hai cái, mấy ngàn năm Tu Thân Dưỡng Tính thật cũng không cho chó ăn, khôi phục mấy phần trang nghiêm, ngược lại nhìn về phía một bên Mộc Hiểu cùng Lạc này, sắc mặt có chút ngưng trọng nói: "Đường Tam Tạng ta có thể bắt kể, bắt quá hai cái này yêu quái ta hôm nay nhất định phải mang đi, đây là Phật Tổ tự mình giao phó chuyện, còn có phi long bảo Trượng cũng phải mang về trả lại Phật Tổ."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Người thật giống như biến thái a

Mộc Hiểu ngồi ở Lạc này trước người, thon dài ngón tay ở nàng cổ đang lúc nhẹ khê vuốt ve, tựa như có lẽ đã không quan tâm kết quả như thế nào, trong mắt chỉ có trước người nàng.

Doãn duy về mặt cũng có nhiều chút đỡ đỡ, nhìn Sở quân thi thể, không biết đang suy nghĩ gì.

"À? Linh Cát sư huynh, nguyên lai người là vì bọn họ tới." Quan Âm liếc mắt nhìn Mộc Hiểu cùng Lạc này, có chút hậu tri hậu giác.

Quan Âm suy nghĩ quá nhanh nhẹn, Đường Tam Tạng cũng không biết nàng sẽ làm gì, chột nhìn đi, Linh Cát hay lại là sư phụ nàng huynh, bắt Mộc Hiểu trở về cũng coi là danh chính ngôn thuận, nếu như Quan Âm bắt kể lời nói, nói không chừng hân vẫn phải ra tay.

Tôn Ngộ Không các nàng không biết trong đó nguyên do, bắt quá đối với Linh Cát cũng không có cảm tình gì, nếu Đường Tam Tạng đứng ở Mục Hiểu bọn họ bên này, bọn họ Tự Nhiên không cần suy nghĩ nhiều.

Linh Cát sắc mặt ngưng trọng, hôm nay nếu không phải có thể đem Mục Hiểu mang về, có thể nói là mất hết mặt mũi, nếu như phi long bảo Trượng rơi mất bên ngoài, trở về càng là khó tránh khỏi được trách phạt, tốt tại việc này đều cùng Phật Tổ có liên quan, nghĩ đến Quan Âm Bồ Tát cũng không dám có tình làm vậy.

"Liên đề cho bọn họ ở chỗ này đi, Phật Tổ nơi đó ta sẽ đi nói, không chính là một cái ngọn đèn dầu sao? Linh Cát sư huynh nếu là thương tiếc, quay đầu ta đề cho xiên gỗ đưa hai cái cho người." Quan Âm lắc đầu một cái, lại vừa là liếc mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch ôm vào trong ngực phi long bảo Trượng, mỉm cười nói: "Ta xem Tiểu Bạch thật thích cây gậy kia đầu rồi, Linh Cát sư huynh coi như lễ ra mắt đưa cho nàng đi."

"Người... , được! Ta xem người đến Phật Tổ trước mặt giải thích như thế nào." Linh Cát giận quá thành cười, chỉ Quan Âm, ngón tay khẽ run, bắt quá đánh lại không đánh lại, nói tiếp sớm muộn phải bị tức chết, hất một cái ống tay áo, nhìn Đường Tam Tạng thanh âm lạnh lùng nói: "Trăm lẻ tám ngàn dặm lúc này mới vừa mới bắt đầu, hy vọng còn có thể Linh Sơn gặp lại người."

"Phải không, ta không có chút nào hy vọng lại nhìn thấy người." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái.

Linh Cát hít sâu một hơi, đánh Bạch Liên Hoa hướng bên ngoài cửa hang bay đi.

"Linh Cát sư huynh, ta nghe nói người năm đó ở Phàm Trần lúc cùng một cái tên là Lạc này nữ tử thanh mai trúc mã, đáng tiếc người đoạn hồng trần vào Phật Môn, từ nay âm dương hai cách, đứng không." Quan Âm đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhìn Linh Cát bóng lưng lớn tiếng nói.

Bạch Liên Hoa bỗng nhiên dừng lại, ngồi tại cạnh trên Linh Cát tựa hồ có lời muốn nói.

Quan Âm đã là tiếp tục nói: "Bắt quá như người vậy đối với (đúng) một cái chẳng qua là trùng tên trùng họ cô nương thật rất kém cỏi ỏi chao, hơn nữa một ngàn năm còn dây dưa không ngớt, thật giống như biến thái a."

Sau đó, trong sơn động mọi người cứ nhìn Linh Cát Bồ Tát từ Bạch Liên Hoa bên trên rút xuống, ba một tiếng nện trên mặt đất.

Cũng còn khá rất nhanh chính hấn bò dậy, ngồi Bạch Liên Hoa oai oai nữ nữ bay ra ngoài, nếu không Đường Tam Tạng cũng cho là phải kiến thức đến một vị té chết Bồ Tát.

"A, ta phải trả hôm nay làm nhục thù!" Linh Cát thanh âm từ bên ngoài sơn động mơ hồ truyền tới.

Nhìn Quan Âm phát tay phá Linh Cát đại chiêu, vài ba lời đang lúc đem hấn chọc giận gần chết, chặt vật rời đi, Đường Tam Tạng nếu như không phải là biết nàng bản tính, thật là có mấy phần Đại Trí Giả Ngụ ý từ đây.

Bắt quá không thể không nói, nhìn Linh Cát chặt vật rời đi bộ dáng, thật đúng là toàn thân thư thái đầu rồi, Đường Tam Tạng thậm chí so với chính mình xông lên đánh một quyền cũng tới sáng khoái.

Thứ nhất là kia to Phật mặc dù nhìn cũng cứ như vậy, bắt quá đánh quả đảm nhất định sẽ có đau một chút; thứ hai dù sao bọn họ trên danh nghĩa là bên trên Tây Thiên đi thù kình, lúc này mới mới vừa lên đường, ngay cả bốn tên học trò đều không gộp đủ liền đem Bồ Tát đánh ngã, Phật Tổ sẽ không giận đến từ Linh Sơn chạy đến tìm hấn đánh nhau đi.

Không có gì to tát khiêm tốn, Đường Tam Tạng rất vui lòng.

"Tam Tạng, người không sao chứ, cũng làm ta dọa hòng đây." Quả nhiên, nhìn Linh Cát biến mất ở sơn động ra, Quan Âm liền dính lên đến, hai cái tay nắm chặt Đường Tam Tạng tay trái, mặt đầy lo lắng cùng sợ, hai con mắt trong chớp động đến ánh sao, trong nhấp nháy hóa thân mê muội.

"Quan Âm tỷ tỷ rất lợi hại a..." Ngao Tiểu Bạch trốn mắt nhìn trộm màu xanh da trời mắt to nhìn Quan Âm, trong ngực còn ôm cái kia kim sắc phi long bảo Trượng, có chút sùng bái.

"Chẳng lẽ, ngay cả Quan Âm Bồ Tát đều bị sư phụ cho mê đảo..." Chu Đỉnh Bồng một cái tay ló ra phía trước,

Một cái tay ôm ngực, mặt đầy đau đến không muốn sống biểu tình.

"Này, Quan Âm, mau buông ta ra sư phụ." Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng vừa thu lại, đi lên phía trước một cái lấy ra Quan Âm tay, thuận thế đứng ở giữa hai người, thiêu thiêu mi, có chút cư cao lâm hạ nhìn nàng: "Ta nói, người thế nào mỗi lần cũng có thể đuổi kịp như vậy kịp thời à? Chẳng lẽ người suốt ngày không việc gì liền nhìn chăm chăm nhìn bên này?"

"Người ta... Chính là lo lắng các người chứ sao... Hôm nay dậy sớm thời điểm đột nhiên cảm thấy ngực phiền muộn, định là có chuyện muốn phát sinh, cho nên ta liền bói một quẻ..." Quan Âm hai cái tay nhỏ bé vịn đến, hơi cúi đầu, có chút ủy khuất vừa nói.

"Tiếng người lời nói, một mình người Bồ Tát không việc gì chiếm cái gì quẻ, không sợ bị Như Lai kia Lão Bất Từ đánh sao?" Tôn Ngộ Không bĩu môi một cái, trực tiếp cắt đứt nàng lời nói.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, khó trách hấn cảm thấy Quan Âm trong lời nói thật giống như nơi nào không đúng lắm, quả nhiên vẫn là Tôn Ngộ

Không bèn nhảy.

"Ồ kìa, người ta chính là lo lắng Tam Tạng mà, còn có trống trơn, còn có Tiểu Bạch, còn có... Bồng bồng, các người nếu là xảy ra chuyện gì, ta đây sẽ rất thương tâm." Quan Âm dậm chân một cái, trên mặt thoáng qua một vết nhăn cỡ đồ búng, bất quá thanh mắt sáng trong ngược lại không có chút nào làm bộ vẻ.

"Cái gì trống trơn! Ai muốn loại này quý ngoại hiệu!" Tôn Ngộ Không lông mày lựa chọn, chân mày đều phải mặt nhăn thành chữ xuyên.

"Ha ha, trống trơn Sư Tử người nhường một chút, chớ dọa Quan Âm tỷ tử chứ sao." Chu Diêm Bồng ngược lại không thêm đề ý chút nào, cười (sắc) mỉa mai đất đi tới trước, tay tìm tòi đã là leo lên Quan Âm đầu vai, cười hi hi nói: "Quan Âm tỷ tử, bồng bồng rất sợ đó, còn hảo tỷ tử tới cứu bồng bồng đây."

"Ừ, bồng bồng ngoan ngoãn, không phải sợ." Quan Âm mặt đầy mỉm cười (*bản năng của người mẹ) huy hoàng, ôn nhu an ủi.

Đường Tam Tạng có chút vui mừng Quan Âm không có đánh một cái suy nghĩ liền cho hắn lấy ra một giấu giấu ngoại hiệu đến, bất quá nhìn Chu Diêm Bồng cái kia không đành lòng tay cùng đầu đã muốn hướng Quan Âm trước người mò đi cùng tới gần, dờ khóc dờ cười đưa ngón tay ra phần thưởng nằng một cái hạt dẻ, thật đúng là một si nữ a!

"A, sư phụ..." Chu Diêm Bồng che ót lui về phía sau hai bước, một bên nhào nặn một bên về mặt đau khổ nói: "Thật là đau, sư phụ, người thật là ác độc tâm."

"Đáng đời." Tôn Ngộ Không bừa bãi một cái, nhẹ nói đạo.

"Bồng bồng, người không sao chứ..." Quan Âm mặt đầy ân cần nhìn Chu Diêm Bồng, xem ra nàng hoàn toàn bị nàng bề ngoài mê muội.

"Nàng không việc gì, trước làm chuyện khẩn yếu." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn Mục Hiểu trong ngực đã không có khí tức Bạch Mã, ngay cả vội vờn tay kéo còn muốn đi quan tâm Chu Diêm Bồng Quan Âm, dặt tay nàng đi lên phía trước.

"Xấu sư phụ..." Chu Diêm Bồng hướng về phía Đường Tam Tạng bóng lưng mải rặng.

Ngồi dưới đất Mục Hiểu cùng đoàn duy cũng là phục hồi tinh thần lại, nhìn bị Đường Tam Tạng dặt ở trong tay Quan Âm, cảm kích nói: "Đa tạ Quan Âm Bồ Tát cứu giúp."

Mục Hiểu càng là cung kính lễ bái ba lần, hân tin(Thaksin) Phật, đối với Quan Âm Bồ Tát dĩ nhiên là tôn kính đất.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Quan Âm, hỏi nhỏ: "Người có thể cứu sống nàng sao?"

Mục Hiểu cũng là thoáng cái ngẩng đầu lên, vốn là đã tuyệt vọng trong mắt xuất hiện khao khát ánh sáng. Chính là đoàn duy cũng là rất là ân cần.

Trong sân người cũng nhìn ra được Mục Hiểu si tâm, cũng đều hy vọng có thể thấy con ngựa trắng kia có thể bị cứu sống, đều là nhìn về phía Quan Âm.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Nguyên lai là loại cảm giác này

Quan Âm còn đắm chìm trong bị Đường Tam Tạng dặt trong hạnh phúc, nghe được Đường Tam Tạng lời nói này mới phản ứng được, liếc mắt nhìn trên đất Bạch Mã, nhẹ nhàng lắc đầu một cái.

Mục Hiểu trong mắt ánh sáng trong nháy mắt chôn vùi, Đường Tam Tạng cũng không khỏi dặt trong lòng thờ dài một hơi, nếu như Quan Âm cũng không có cách nào lời nói, vậy thì thật không có cách nào.

"Bất quá, hai người chúng ta đồng thời lời nói, liền có thể a." Quan Âm xoay đầu lại, nhìn Đường Tam Tạng khẽ mỉm cười.

"Thật dễ nói chuyện người sẽ chết a!"

Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không một cái hạt dẻ đập vào Quan Âm sáng bóng trên trán, cảm thấy lần này đánh quả thực quá hả giận, cho nên bôn mui lăm độ ngừng đầu son động đỉnh, làm bộ không nhìn thấy Quan Âm kia đáng thương biểu tình.

"Ta..." Quan Âm biết trứ chủy ba, mặt đầy ỳu khuất.

"Được, là biện pháp gì, muốn ta làm gì?" Đường Tam Tạng cười đưa tay cạo cạo nàng cái trán, không an ủi một chút phòng chừng muốn giận dỗi đi. Mục Hiểu lúc này tâm tình hẳn so với ngồi xe cáp treo còn kích thích đi, Đường Tam Tạng cũng không muốn để cho hẳn lại lo lắng.

Quả nhiên, Quan Âm biểu tình thoáng cái tươi đẹp đứng lên, thật đúng là thiếu nữ tâm đầu rồi, khoe miệng lần nữa phũ lên nụ cười, gật gật đầu nói: "Ta dùng Tiểu Liễu đem thân thể nàng phục hồi như cũ, sau đó ngươi cho nàng uống một giọt máu tươi, ổn định thần hồn, như vậy thì có thể để cho nàng tạm thời tỉnh lại."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn Quan Âm trong tay Ngọc Tịnh Bình, cái gọi là Tiểu Liễu chắc là cái kia dương liễu chi, lần trước ở điện quan âm gặp qua nàng quỹ phũ thân công đất dương liễu kỹ thuật chiết cây, cho nên đối với này dương liễu chi công hiệu ngược lại không có gì hoài nghi.

Hắn máu quả thật đặc biệt, nhưng phải nói có khởi tử hồi sinh công hiệu đó cũng quá kéo dài, hẳn lúc trước thừa qua một lần, một cái nhỏ yêu ăn hẳn Huyết chi sau trực tiếp bạo nổ, Thái Bạch vậy chỉ có thể coi là đặc biệt bên trong đặc biệt.

Mọi người sắc mặt có chút cổ quái nhìn Đường Tam Tạng.

"Sư phụ, chẳng lẽ ăn ngươi thật có thể trường sinh bất lão?" Chu Diêm Bồng thứ nhất tiến tới góp mặt.

"Sư phụ, vừa mới những yêu quái đó nói ăn ngươi có thể thực lực đại tăng, đây là thật sao?" Ngao Tiểu Bạch cũng mặt đầy tò mò hỏi.

"Ta thật không phải là người tăng quả a." Nhìn Tôn Ngộ Không cũng là mặt đầy thần tình cổ quái, Đường Tam Tạng ho khan hai tiếng, có chút vô tội buông tay một cái, ngược lại hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Quan Âm, "Tại sao dùng ta máu có thể ổn định nàng thần hồn, để cho nàng tỉnh lại?"

"Ta không biết tại sao Tiểu Liễu có thể để cho thân thể nàng phục hồi như cũ." Quan Âm vẻ mặt nghiêm túc lắc đầu một cái.

"Ừ, cho nên?" Đường Tam Tạng gật đầu một cái, chờ nàng nói sau.

"Cho nên, ta cũng không biết ngươi máu tại sao có thể ổn định nàng thần hồn a." Quan Âm thần tình vẫn như cũ tươi đẹp, trong trẻo con ngươi đơn thuần ngây thơ.

"..." Đường Tam Tạng cuối cùng không lời chống đỡ, bất quá ngực có chút bức bối, hẳn đột nhiên minh bạch vừa mới Linh Cát vì sao lại từ Bạch Liên Hoa bên trên rút xuống.

"Hai người các ngươi cái còn không mau một chút động thủ sao?" Tôn Ngộ Không chỉ chỉ một bên muốn nói lại thôi đất Mục Hiểu nói, xem ra hẳn ở Quan Âm trước mặt vẫn còn có chút không buông ra, trong lòng nóng nảy cũng không dám nói.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, không có tiếp tục trong vấn đề này quán quít, tại chỗ trong đám người cũng liền Quan Âm lời nói có thể trông cậy vào, mặc dù có chút sự tình có chút không đáng tin cậy, bất quá vừa mới nàng phát tay tấn đi kim sắc to Phật hay lại là chứng minh nàng đứng hàng Bồ Tát vị thực lực.

"Ngươi trước khôi phục thân thể nàng đi, ta làm chút bố trí." Đường Tam Tạng trước nói với Quan Âm.

"Được." Quan Âm gật đầu một cái, từ dương liễu trên cành nắm lấy một mảnh lá non, bước về phía trước một bước.

Đường Tam Tạng ngược lại nhìn về phía dẫn dụ, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Hy vọng ngươi có thể chế trụ đến Hoàng Phong Lĩnh trong yêu quái, nếu như không được lời nói, nói không chừng ta sẽ giết bọn hắn."

Dẫn dụ mặc dù không biết Đường Tam Tạng tại sao biết cái này nói, bất quá quay đầu liếc mắt nhìn Mục Hiểu, vẫn gật đầu, hướng bên ngoài son động lao đi.

"Diêm bồng, đem ngươi có thể che giấu khí tức trận pháp bố trí một cái ở chung quanh đây, không cần quá lớn, chỉ cần có thể đem ta bao trùm liền là được." Đường Tam Tạng hướng về phía Chu Diêm Bồng nói,

Thấy nàng muốn hỏi lời nói, lại vừa là thêm một câu: "Chờ sẽ hỏi lại."

"Vậy ngươi lần sau không cho đánh ta cái trán!" Chu Diêm Bồng mải nghiêng rằng, hay lại là xuất ra Túi Càn Khôn, từ bên trong xuất ra một nhóm thứ lộn xộn.

"Múa vô ích, ngươi đi cửa hang thủ một chút, nếu như có yêu quái muốn xông vào đến, một gây đánh chết là được." Đường Tam Tạng nhìn tiếp nói với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, tay tại trong tóc khê vỗ, Kim Cô Bổng ra bây giờ trên tay, hướng son động đi tới, mặc dù có chút kỳ quái, bất quá không hỏi cái gì.

"Sư phụ, ta đây làm gì?" Ngao Tiểu Bạch còn ôm kia phi long bảo Trượng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ chờ mong.

"Tiểu Bạch..." Đường Tam Tạng trầm ngâm một chút, nhìn về phía ngồi dưới đất Mục Hiểu, mỉm cười nói: "Tiểu Bạch, sư phụ có một cái rất trọng yếu

chuyện phải giao cho người. Người giúp vị này thúc thúc chữa thương, hẳn được không nhẹ thương, người nhất định phải giúp hẳn chữa khỏi nha."

"Ân ân, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ." Ngao Tiểu Bạch cười gật đầu một cái, buông xuống phi long bảo Trượng, xuất ra Thủy Linh Châu.

"Người trước đến bên cạnh chữa thương đi, nơi này chuyện để cho chúng ta tới." Đường Tam Tạng nhìn Mục Hiểu nói.

Mục Hiểu nhìn Lạc này liếc mắt, nhìn Đường Tam Tạng rất là cảm kích gật đầu, "Cảm ơn Đường Tăng đại sư." Từ từ đứng lên, đi tới một bên.

Chu Diêm Bồng đem trong tay mấy thứ đồ ném lên trời, vừa vặn đem mấy người vây vào giữa, trong tay màu bạc Trần Kỳ vung lên, một đạo Tử Sắc quang nổ đảng lên, đám đông cái lồng ở bên trong.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, lại những thứ này phòng bị, hẳn không cần lo lắng bị quấy rầy. Ngược lại không phải là hẳn cẩn thận quá mức, ban đầu ở Đại Đường Biên Cảnh cái loại này Đại Yêu xưng vương địa phương cũng đưa tới Thú Triều, ở yêu quái này khắp nơi Hoàng Phong Lĩnh, sợ rằng sẽ khoa trương hơn.

Bạch Mã nằm trên đất, mềm mại Bạch Mao mềm oặt, khí tức đã yếu ớt đến gần như biến mất, tựa như lúc nào cũng sẽ dừng lại.

"Chuẩn bị xong sao?" Đi tới Quan Âm bên người, Đường Tam Tạng nhìn bàn tay nàng tâm kia mảnh nhỏ xanh nhạt Liễu Diệp, khẽ hô một hơi thở, tận lực làm cho mình bình tĩnh một ít, cứu người chuyện này, hẳn thấy vẫn có chút thần thánh, về phần giết người, ngược lại thì bởi vì từ nhỏ sát đa yêu quái trở nên không có cảm giác gì.

"Chuẩn bị cái gì?" Quan Âm có chút kỳ quái nhìn Đường Tam Tạng.

"Chính là niệm kinh a, pháp khí gì a, sau đó ở bấm pháp quyết gì loại..." Đường Tam Tạng nhìn Quan Âm càng ngày càng hiểu kỳ ánh mắt, thanh âm cũng là không tự chủ hạ xuống, "... Cũng không cần sao?"

"Cần không? Muốn đọc cái gì trải qua?" Quan Âm hỏi ngược lại, trong mắt thật tràn đầy là vẻ hiểu kỳ.

"Ngạch..." Đường Tam Tạng có chút lúng túng yên lặng một chút, trời mới biết muốn đọc cái gì trải qua a, vẫn có chút chưa từ bỏ ý định nói: "Vậy người đứng ở nơi này lâu như vậy làm gì?"

"Chờ người a, không phải nói tốt chúng ta muốn đồng thời sao?" Quan Âm mỉm cười nói, nụ cười sạch sẽ thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Lần này, cũng nhờ cậy nha

Nhìn Quan Âm nụ cười sáng rỡ, Đường Tam Tạng cảm thấy ngực có chút bức bối, hít sâu một hơi, gật gật đầu nói: "Được rồi, muốn ta làm gì?"

"Chờ ta nói được thời điểm, người đem Huyết Tích một giọt đến trong miệng nàng liền có thể, chỉ cần một giọt nha, nhiều sẽ xảy ra vấn đề." Quan Âm nhẹ nói đạo.

Nàng lật bàn tay một cái, trong lòng bàn tay kia mảnh nhỏ lá non chậm rãi xuống phía dưới thối tới, nhẹ nhàng rơi vào bạch trên thân ngựa, bọc ở trên lá non nhàn nhạt lục quang hướng bốn bề khuếch tán đi, đem Bạch Mã toàn bộ bao trùm, phảng phất có sinh mệnh như vậy thấm vào.

Vốn là yếu ớt nhịp tim cùng hô hấp dần dần tăng nhanh cùng trở nên lâu dài đứng lên, nhu thuận Bạch Mao phảng phất có linh tính chậm rãi lên xuống, tựa hồ sau một khắc là có thể mở mắt đứng lên một dạng nhưng tựa hồ lại thiếu thần hồn.

Lơ lửng Mục Hiểu nghiêng đầu nhìn một màn này, quả đấm nắm chặt, trong mắt tràn đầy khẩn trương và khao khát.

"Được, ngay tại lúc này." Quan Âm nhìn đã sắp muốn toàn bộ bị hấp thu lục quang, nhẹ nói đạo.

Đường Tam Tạng cũng không do dự, trong tay chẳng biết lúc nào cầm một cây châm, liếc mắt nhìn cửa son động phương hướng, ghim vào ngón trỏ.

Một giọt dòng máu vàng từ ngón tay rỉ ra, một cổ Kỳ Dị nhàn nhạt mùi thơm cũng là sau đó bay tán ra đến, lấy cực nhanh tốc độ hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi.

Người ở tại trăng, trừ Quan Âm ra, con mắt đều là sáng lên, đột nhiên nhìn về phía Đường Tam Tạng đầu ngón tay giọt kia dòng máu vàng.

Chu Diêm Bồng cũng còn khá nhiều chút, chỉ là có chút hiếu kỳ, Ngao Tiểu Bạch trong cơ thể có Chân Long tinh phách cũng đảm bảo đến một tia thanh minh, ngược lại thì Mục Hiểu thân thể cũng mơ hồ có chút run rẩy, mặc dù còn không đến mức đánh mất lý trí, nhưng là đáy lòng đối với (đúng) giọt kia dòng máu vàng khát vọng đang không ngừng tư tưởng, trong mắt lóe lên ánh sáng càng là gần như bạo tẩu, chẳng qua là đang cố gắng áp chế.

Chu Diêm Bồng coi như là minh bạch Đường Tam Tạng tại sao phải nhường nằng bố trí che giấu khí tức trận pháp, liền vội vàng lại vừa là huy động hai lần, bao trùm ở mọi người trận pháp bộc phát sáng rực, tận lực che dấu dòng máu vàng khí tức. Nhìn giọt kia vàng óng ánh huyết dịch, trong tay nằng Trận Kỳ đầu đầu, đáy lòng cũng có một tia nuốt dục vọng.

Đường Tam Tạng cúi người đem kia một giọt dòng máu vàng nhỏ vào Bạch Mã miệng, ngón tay cái nhẹ nhàng để lại ngón trỏ, xoa xoa, vết thương liền khép lại.

Dòng máu vàng rất nhanh thì bị hấp thu, một đạo chói mắt kim quang từ Bạch Mã trong thân thể sáng lên, sau đó bị kia nhu hòa lục quang bọc, nhanh chóng dung hợp lại.

Hào quang dần dần thu lại, kim quang toàn bộ tập trung ở Bạch Mã trên đầu, giữa kim quang xuất hiện một cái cao năm tấc nữ tử, tóc dài màu đen sẫm vai, dung mạo ôn uyển xinh đẹp, người mặc khiết bạch vô hạ váy, dưới chân một đôi tinh xảo giày thêu, mỉm cười nhìn cách đó không xa Mục Hiểu.

"Lạc này!" Mục Hiểu sững sờ, ngay sau đó xoay mình Lạc này, hai bước xông lại, ngồi chồm hổm ở Bạch Mã trước người, nhìn kim quang bên trong thiếu nữ, thân sắc có chút kích động, muốn đưa tay đụng chạm, vừa sợ đụng phải sẽ phát sinh những chuyện khác, trong lúc nhất thời ngược lại có chút tay chân luống cuống.

"Mục Hiểu, đã lâu không gặp." Lạc này khẽ mỉm cười nói, thanh âm êm tai dễ nghe, ôn uyển thấy mang theo mấy phần thiếu nữ khả ái, tung bay về phía trước, đưa tay nhẹ khẽ đặt ở Mục Hiểu trên mặt, trong mắt không có trải qua khổ nạn ưu sầu, có chẳng qua là xa cách gặp lại vui sướng.

Lúc này, mặt đất bắt đầu khẽ chấn động, trong lúc mơ hồ còn có thể nghe được xa xa truyền tới Yêu Thú rống giận, xem ra bị Đường Tam Tạng máu tươi hấp dẫn tới yêu quái số lượng không ít.

"Ta đi bên ngoài nhìn một chút." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn kim quang kia bên trong thiếu nữ liếc mắt, tâm tình có chút nặng nề, không cần phải nói hẳn cũng biết này giữa kim quang thiếu nữ không có thể trường tồn, năm trăm năm trước nằng đã tàn đi thân hồn, bây giờ có thể lấy loại phương thức này tồn tại một đoạn thời gian ngắn đã là cố gắng hết sức thần kỳ chuyện.

Mặt đất chấn động đã càng ngày càng rõ ràng, thậm chí ngay cả quả đấm lớn nhỏ đá cũng cách mặt đất nhảy cồm lên, thú hống lần lượt thay nhau vang lên, đỉnh tai nhức óc, nghe động tĩnh sợ rằng không dưới mấy ngàn con yêu quái vọt tới, lúc này bên ngoài sơn động hẳn là Yêu Thú tụ tập tình cảnh đi, so với Đại Đường Biên Cảnh lần đó kinh khủng không chỉ gấp đôi.

"Ta đi cho, ta tới trấn an bọn họ." Quan Âm lắc đầu một cái,

Hướng bên ngoài sơn động bay đi.

Đường Tam Tạng liền ngừng bước chân, an tĩnh nhìn Mục Hiểu cùng vậy chỉ có 5 tấc Lạc này, xa cách gặp lại, không có quá nhiều hồ tở tâm sự, tiểu bàn tay nhỏ bé vạch qua Mục Hiểu gương mặt, tựa hồ muốn đem đường viên này vĩnh viễn ghi ở trong lòng.

"Lạc này, lần này, ta sẽ không để cho ngươi lại cách ta đi..." Mục Hiểu mỉm môi nói, khóe mắt hai hàng thanh lệ sau đó chảy xuống.

"Không, Mục Hiểu, ngươi nói thế giới này rất lớn, nếu như ta không thể đi nhìn, ngươi cũng phải giúp ta xem một chút đây." Lạc này mỉm cười lắc đầu một cái, nhìn Mục Hiểu con mắt, tựa hồ lâm vào đã qua nhớ lại, "Ngươi nói chờ ngươi thành Yêu Hoàng, liền mang ta đi Linh Sơn bên ngoài thế giới đi xem một chút, bây giờ, chúng ta rốt cuộc đi ra, coi như ta nhìn không thấy, ngươi cũng nhất định phải đi nhìn một chút... Chúng ta nói tốt muốn đi đâu xa xôi Đại Đường, nơi đó là Linh Sơn ánh sáng che không lẫn át được địa phương, chúng ta có thể có một cái sân nhỏ, có thể trồng ít hoa cỏ, còn có thể..."

Kim quang đang từ từ trở nên âm đạm, Lạc này thân thể cũng ở đây đạm hóa, Mục Hiểu mỉm môi, chẳng qua là không dùng được gạt đầu.

"Ngốc tử, đôi sau chúng ta không làm yêu quái trách, nhưng là, ngươi nhất định phải nhớ ta, nhất định phải trước nhận ra ta tới, nếu không ta trước hết tìm người gả." Lạc này vỗ nhẹ nhẹ chụp Mục Hiểu đầu, có chút hoạt bát nói, nụ cười trên mặt như cũ tươi đẹp như ngày mùa thu trong âm áp nhất Xán Lạn ánh mặt trời.

"Ta... Ta sẽ..." Mục Hiểu đã khóc thành lệ người, một người đàn ông khóc thành bộ dáng như vậy, nhưng là không có chút nào để cho người cảm thấy chán ghét.

Lạc này xoay người lại, nhìn Đường Tam Tạng, trên dưới quan sát một chút hẳn, khẽ mỉm cười nói: "Đại sư, tiểu này gặp lại ngươi, thật tốt, hay lại là như thể anh tuấn đây. Bất quá quần áo phải nhớ chuyên cần đổi nha, hựu tạng đây."

Đường Tam Tạng có chút cái miệng, nhìn hẳn là lần đầu tiên gặp mặt, lại giống như là bạn cũ như vậy cùng hẳn chào hỏi thiếu nữ, trời xui đất khiến như vậy gặp đầu.

"Nếu như có thể mà nói, lần này, cũng nhờ cậy nha." Lạc này nhẹ nói đạo, một trận gió nhẹ thổi qua, kim quang phiêu tán đi, thiếu nữ nụ cười sáng rỡ còn in vào trong đầu, bóng người cũng đã tan biến không còn dấu tích.

"Lạc này... Lạc này..." Mục Hiểu có chút phí công đưa tay, tê liệt ngồi dưới đất, trong thanh âm tràn đầy khó bỏ cùng thống khổ.

Lạc này thân thể tiêu tan, kim quang cũng là thu lại, thu sạch vào Bạch Mã trong thân thể.

Vốn là nằm Bạch Mã mở mắt, phun một cái hơi thở, lắc lư đầu, lè lưỡi liếm liếm Mục Hiểu tay, lại vừa là rất là thân mật dùng đầu cọ cọ hấn mặt.

"Lạc... Này." Mục Hiểu hơi sùng sờ, trên mặt lộ ra mấy phần sắc mặt vui mừng, đưa tay nhẹ khẽ vuốt ve Bạch Mã đầu, phá thể mỉm cười, luôn miệng nói: "Lạc này, chúng ta đi thôi, chúng ta đi phía đông, đi Đại Đường, hôm nay phải đi, hôm nay tự ra phát, sau này ta cũng không muốn tu luyện, liền bồi, phụng bồi người đã đủ."

"Nàng kia sẽ chết, vững chắc thân hồn chỉ có thể chống đỡ ba năm, hơn nữa không có trí nhớ." Không biết trở lại lúc nào trong sơn động Quan Âm lắc đầu một cái, nhẹ nói đạo.

"Vậy phải thế nào mới có thể làm cho nàng khôi phục?" Đường Tam Tạng ngược lại nhìn Quan Âm, thanh âm có chút trầm thấp hỏi, cái đó nụ cười khắc ở trong đầu hấn, vậy không đi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Lần này, ta cũng đáp ứng

Quan Âm lời nói phảng phát một tiếng sấm, để cho vốn là khôi phục thân thái Mục Hiểu lại dọa hấn băng, nhìn đứng dậy Bạch Mã, lại vừa là nhìn về phía Quan Âm, có chút mất mát cùng luống cuống.

"Trọng tự nàng tán lạc thần hồn." Quan Âm thấy Đường Tam Tạng vẻ mặt nghiêm túc, chỉ Bạch Mã nói: "Đền lưu ly Đấng Tâm bây giờ dùng người máu thay thế, nàng bây giờ linh trí cùng mới sinh ra trẻ sơ sinh không sai biệt lắm, ba năm sau sẽ tàn đi, trước lúc này đưa hấn hiến tế thần hồn tập hợp lại cùng nhau, dẫn dắt nàng trở lại, nàng là có thể khôi phục."

Bạch Mã đứng dậy, lắc lư đầu, tinh thần phấn chấn, mực tròng mắt đen trong trẻo có thần, lại vừa là lộ ra Cổ linh khí cùng tò mò, nhìn Đường Tam Tạng chậm rãi đi tới trước, dùng đầu nhẹ nhàng cọ xát cánh tay hấn.

"Ba năm, lại vừa là một cái ba năm sao?" Đường Tam Tạng nhẹ tay khẽ vuốt qua Bạch Mã đầu, nhìn Quan Âm: "Vậy phải thế nào dạng mới có thể đem nàng thần hồn trọng tự đây?"

"Lạc này thần hồn thất lạc ở Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự Phù Đồ trong tháp, nếu như muốn trọng tự thần hồn, thì nhất định phải đi Linh Sơn." Mục Hiểu thanh âm hơi trầm xuống, ánh mắt dần dần kiên định, nắm quyền đạo: "Ta muốn mang Lạc này trở về Linh Sơn, vì hấn trọng tự thần hồn."

"Nếu như người trở về lời nói, Linh Cát sư huynh sẽ không bỏ qua cho người, hơn nữa hấn chiếm lý, Phật Tổ cũng sẽ không lại bỏ qua cho bọn người. Năm đó nàng là tự nguyện hiến tế Phật Tổ, đổi cho người một đời tự do, coi như người trở lại Linh Sơn, cũng không khả năng đòi về nàng." Quan Âm lắc đầu một cái, có chút xin lỗi buông tay một cái: "Năm đó ta liền cùng Phật Tổ nói qua một lần, ta lời nói cũng vô dụng."

"Ta..." Mục Hiểu bước lên trước, ánh mắt kiên định, tâm lý sợ rằng đã đáng yêu từ chỉ.

"Chẳng lẽ người không nhìn ra được sao? Nếu như người chết, nàng không sẽ sống sót, chẳng lẽ nàng dùng mạng đổi lấy chính là như vậy người sao? Chẳng lẽ nàng vừa mới nói chuyện, người liền một cái chữ cũng không có nghe hiểu sao?" Đường Tam Tạng cắt đứt Mục Hiểu lời nói, ánh mắt yên tĩnh nhưng nghiêm túc nói.

"Lạc này... Ta..." Mục Hiểu trên mặt nước mắt còn chưa khô, thống khổ nắm tóc.

"Để cho nàng đi theo chúng ta đi Linh Sơn đi, ta đi đem nàng thần hồn tự trở lại." Đường Tam Tạng nhẹ phun một ngụm khí, liếc mắt nhìn dùng đầu thân mật cọ xát hấn Lạc này, nhìn từ từ thả tay xuống Mục Hiểu: "Nếu như ta đã từng đã đáp ứng nàng, vậy lần này, ta cũng đáp ứng, ta sẽ bên trên Linh Sơn Phù Đồ tháp, đem nàng hoàn hảo địa mang về tới."

"Đại sư..." Mục Hiểu nhìn Đường Tam Tạng, thần sắc có chút phức tạp.

"Được a, kia Lạc này sau này sẽ là tiểu sư muội." Chu Diêm Bồng thứ nhất tiến tới góp mặt, cười sờ Bạch Mã.

"Không đúng, ta muốn gọi hấn Lạc này tỷ tỷ, cho nên là Tam Sư Tỷ nha... Tiểu Bạch mới là tiểu sư muội." Ngao Tiểu Bạch cũng tiến tới góp mặt, đi tới Lạc này trước người, nghiêm túc kêu một tiếng: "Tam Sư Tỷ."

Lạc này giống như là có thể nghe hiểu nàng lời nói một dạng cúi thấp đầu đi từ từ Ngao mặt trắng nhỏ, đưa đến nàng khanh khách không ngừng cười.

Vừa đi vào sơn động Tôn Ngô Không một bên trối đuôi ngựa một bên đi tới trước, đưa tay sờ một cái Lạc này đầu, gật đầu một cái, "Lạc này Tam sư muội, ừ, sau này ta chính là đại sư tỷ ngươi."

"Ừ, thật giống như đây là trước mắt biện pháp tốt nhất, Tây Thiên Thủ Kinh là Đại Công Đức một món, nói không chừng Phật Tổ sẽ được khai ân để cho nàng thân hồn trọng tụ, hơn nữa cũng vừa tốt thuận đường." Quan Âm cũng là mỉm cười gật đầu một cái.

Mục Hiểu nghe Quan Âm lời nói, nhìn bị Tôn Ngô Không các nàng vây vào giữa, biểu hiện đất rất là tò mò cùng cao hứng Lạc này, hít sâu một hơi, phốc thông một chút trực tiếp quỹ xuống, hướng về phía Đường Tam Tạng đập đầu ba cái, "Mục Hiểu cùng Lạc này đối với (đúng) đại sư ân, trọn đời nhớ."

"Đứng lên đi, không cần như thế." Đường Tam Tạng ngay cả vội vươn tay đem hấn kéo lên, "Ngươi liền ở lại Hoàng Phong Lĩnh đi, ba năm kỳ hạn, ta nhất định sẽ đem nàng hoàn hảo địa mang về đến, ta hy vọng nàng khi đó nhìn thấy ngươi không phải là hiện tại ở cái bộ dáng này."

"Ta biết." Mục Hiểu dùng sức gật đầu một cái.

Lúc này, đoàn duy cũng từ bên ngoài sơn động chậm rãi đi tới, bị ánh sáng kéo dài bóng người có vẻ hơi cô độc, có chút thất thần, để cho kia đẹp lạnh lùng gương mặt nhiều mấy phần cô đơn.

Đường Tam Tạng vỗ vỗ Mục Hiểu bả vai, ngược lại nhìn về phía đoàn duy, chỉ trên mặt đất Sở quân thi thể, nhẹ giọng nói: "Muốn chôn cất hấn sao?"

Đoàn duy chậm rãi đi tới, đưa tay đỡ dậy Sở quân, có chút lão đạo về phía trên đài cao khoác da thú ghế đá đi tới, đem hấn phủ chính, ngồi ngay ngắn ở trên ghế đá, đầu dựa vào ghế đá, mặc dù nhắm mắt lại, lại vẫn bá đạo như cũ vô song.

"Không cần, hấn không thích nằm, sẽ để cho hấn chôn cất ở chỗ này đi." Nhìn Sở quân ngay cả yên lặng một hồi lâu đoàn duy lắc đầu một cái, đưa tay cời xuống Sở quân trên tay phải một cái chiếc nhẫn màu đen, chậm rãi cầm trong bàn tay, xoay người hướng bên ngoài sơn động đi tới, "Lúc đi, giúp ta chôn cái sơn động này đi."

"Đoàn duy..." Mục Hiểu nhìn đoàn duy bóng lưng khẽ gọi đạo, bất quá đoàn duy cũng không có dừng lại.

"Đi thôi." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn ngồi ở đài cao trên ghế đá Sở quân, thật ra thì cũng là một có ý tứ yêu quái đầu rồi, tốt hơn đối trá Thần Phật. Mọi người gật đầu một cái, hướng bên ngoài sơn động đi tới.

Cô độc quân vương ngồi một mình Vương Tọa, bên trong ao máu 3000 oan hồn cuối cùng được giải thoát.

Đường Tam giấu ở trong lòng thở dài một hơi, một quyền nện ở trên vách đá, vạn trượng tuyết phong đột nhiên rung một cái, trần sơn động hòn đá lã chã hạ xuống, đem trọn cái sơn động cùng cửa hang cũng phong bế.

"Sư phụ, thật giống như phía trên có tuyết rơi xuống?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu, đưa ngón tay ra chỉ chỉ.

Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, vạn trượng trên đỉnh núi tuyết tuyết động bị hấn vừa mới một quyền kia trực tiếp đập băng, mới vừa vào xuân, giữa sườn núi tuyết còn không có biến hóa, này sẽ trực tiếp lao nhanh mà xuống, thế đầu đáng sợ.

"Ngọa tào, tuyết lở, chạy mau!" Đường Tam Tạng ôm lấy Ngao Tiểu Bạch liền chạy như điên, hấn lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên thấy tuyết lở.

Mục Hiểu Hoàng Phong cuốn một cái, cuốn lên Lạc này bay lên không.

Tôn Ngô Không nhảy lên Cân Đầu Vân, nhìn đã sắp muốn biến mất trong tầm mắt Đường Tam Tạng, bữu môi nói: "Không phải là xuống điềm tuyết rơi tới sao? Sư phụ tại sao sốt sắng như vậy."

"Phóng chừng là lần đầu tiên thấy đi, vừa mới chống lại Linh Cát Bồ Tát cũng không thấy hấn sốt sắng như vậy... Nam nhân, quả nhiên không là thứ tốt gì." Chu Diêm Bồng sờ lên cằm nói, cũng còn khá Đường Tam Tạng không có nghe được lời này, nếu không nhất định sẽ hỏi: Phía sau những lời này là thế nào từ phía trước một câu nói quả nhiên đi ra?

"Oa, ngay cả chạy cũng chạy khá ái như vậy..." Quan Âm chính là lần nữa hóa thân mê muội, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng hai mắt mạo tình tình.

Một hơi thở chạy ra mười dặm đường, Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn đã không động tĩnh gì tuyết phong, thư một hơi thở, lẩm bẩm nói: "Cũng còn khá chạy nhanh."

"Sư phụ, chúng ta tại sao phải chạy?" Ngao Tiểu Bạch có nhiều chút tò mò nhìn Đường Tam Tạng, "Thật ra thì ta có thể đem tuyết ngừng."

"Kia Tiểu Bạch ngươi không nói sớm một chút?" Đường Tam Tạng có chút không nói gì.

"Nhưng là sư phụ ngươi chạy quá nhanh, ta không kịp nói a..." Ngao Tiểu Bạch có chút ủy khuất.

"Được, là sư phụ sai." Đường Tam Tạng cười xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc, sau đó trịnh trọng nói: "Còn nữa, không cho học Quan Âm tử ty phương thức nói chuyện." Đường Tam Tạng sợ chính mình sớm muộn sẽ bị ghen chết.

"Ồ..." Ngao Tiểu Bạch cái hiểu cái không gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Sư phụ, ta cảm thấy được (phải) người là cơ lão

Vừa mới vẫn cùng Linh Cát Bồ Tát đối với (đúng) sắc, xoay người liền bị tuyệt lộ dọa cho chạy, Đường Tam Tạng Tự Nhiên miễn không bị ba tên học trò trêu cười.

Cũng may Quan Âm trực tiếp đem này quy tội khả ái bên trên, dĩ nhiên, cái này làm cho Đường Tam Tạng càng cảm thấy lúng túng.

Mục Hiểu nói muốn lại theo Lạc này một ngày, ngược lại sắc trời đã buổi tối, cũng không gấp lên đường, Đường Tam Tạng liền để cho bọn họ tùy ý, mà bọn họ chính là trực tiếp một cái sơn cốc trong hạ trại, buổi tối liền ngủ ngoài trời đi.

Trước đi ngang qua một giòng suối nhỏ cốc thời điểm Đường Tam Tạng đoàn người thuận tiện tắm, đổi thân quần áo sạch. Dĩ nhiên, Đường Tam Tạng là tại hạ du cách một ngọn núi trong đầm nhỏ giặt rửa, cho nên các người suy nghĩ nhiều loại chuyện đó cũng không có phát sinh.

"Ngàn năm trước, là người cứu bọn họ sao?" Cùng Quan Âm song song đứng ở trên sườn núi Đường Tam Tạng, nhìn cách đó không xa trong sơn cốc một người một con ngựa nhẹ nói đạo.

"Không phải là a, người quên sao?" Quan Âm nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, lại vừa là gật đầu một cái, "Cũng đúng, người quên..."

"Nguyên lai là hần..." Thấy Quan Âm như vậy vẻ mặt, Đường Tam Tạng đã đoán được, sợ rằng ngàn năm trước ở Linh Cát trước người bảo vệ bọn họ chính là Kim Thiền Tử.

"Nếu ngàn năm kỳ người bảo vệ bọn họ, kia ngàn năm sau, liền để ta làm tác thành cho bọn hần đi." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn không trung, trong lòng yên lặng nói.

Đối với (đúng) vị kia bởi vì không để ý nghe nói, bị Như Lai đánh chết quăng ra đầu thai Kim Thiền Tử, Đường Tam Tạng lần đầu tiên có chút hảo cảm, xem ra cũng không phải là cái gì cứng nhắc hòa thượng a.

Chẳng qua nếu như trở lại mười tám năm trước, hần sẽ chọn làm cho mình sống sót, bất kể đối phương là dạng gì người.

Quan Âm nhìn Đường Tam Tạng, ngược lại khó được lộ ra đứng đắn thần sắc: "Người máu rất đặc biệt, tốt nhất không nên để cho yêu quái người được, nếu không bọn họ sẽ nhớ ăn người."

"Ta biết, bất quá ăn ta thật có thể trường sinh bất lão sao?" Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ, lại vừa là sắc mặt có chút cổ quái nói: "Còn là ai đang khắp nơi nói xấu ta? Sẽ không bây giờ Tây Du trên đường đam yêu quái đều biết chuyện này đi."

"Hần... Khả năng... Có lẽ có thể chứ, bất quá ta cảm thấy một loại yêu quái là không chịu nổi người máu, Lạc này tương đối đặc thù, thần hồn chưa đủ, hơn nữa dùng Tiểu Liễu lá cây trung hòa mới không việc gì." Quan Âm gật đầu một cái, lại vừa là lắc đầu một cái, "Ta cũng không biết ai ở tung loại tin tức này."

Quan Âm trả lời lập lòe nước đôi, cùng Đường Tam Tạng chính mình suy đoán không sai biệt lắm, xem ra Thái Bạch tiểu cô nương kia cũng là một kỳ lạ a, trực tiếp uống một giọt hần máu cũng chỉ là ngủ một giấc.

"Đúng, còn có Thiên Đình người tại sao truy sát ta? Bây giờ cộng thêm múa vô ích, Tiểu Bạch, điềm bồng còn có thể lý giải, nhưng là ta mới ra Đại Đường lúc đó, Thái Bạch sẽ tới truy sát ta, đây là vì cái gì?" Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ tới Thiên Đình kia tra, bị đuổi giết đất không giải thích được, lần này cuối cùng nhớ hỏi một chút Quan Âm.

"Cái này, ta cũng không rõ lắm, Thiên Đình ta rất ít tiếp xúc, chẳng lẽ là bởi vì người là người đi lấy kinh?" Quan Âm như cũ lắc đầu một cái.

Nếu như không phải là năng tinh xảo trên gò má trần đầy đất viết đơn thuần cùng hai, Đường Tam Tạng đều cảm thấy này Quan Âm là tới lừa gạt mình, xem ra Thiên Đình bên kia vẫn là phải đề phòng điểm.

"Vậy, ta đi về trước..." Quan Âm nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Nhanh như vậy, không ăn một chút gì mới đi sao?" Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn bên kia đã đốt đồng lửa, buổi trưa dọn dẹp xong cái kia Lộc bị Chu Diêm Bồng nhận được trong túi càn khôn, vừa vịn đem ra đem đó bữa ăn.

"Người là ở mời ta sao?" Quan Âm ánh mắt sáng lên, diêm đầu ngón tay, có chút hơi khó nói: "Mặc dù Phật Tổ để cho ta đi Linh Sơn, nhưng nếu là người mời ta lời nói, ta đây..."

"Vậy người nhanh đi đi, lần sau tới ăn nữa." Đường Tam Tạng trực tiếp cự tuyệt, Như Lai hẳn thấy hoàn toàn là, nếu là Quan Âm bởi vì ở chỗ này ăn một chút gì trì hoãn thời gian, hơn nữa lúc này sợ rằng đã tại Linh Sơn tổ cáo Linh Cát, Quan Âm tình cảnh sợ rằng sẽ không tốt lắm.

"Được rồi... Vậy người nhất định phải nghĩ tới ta nha." Quan Âm gật đầu một cái, khắp khuôn mặt là khó bỏ về.

"Ừ, lần sau người tới lại mời người ăn nôi lẩu.

"Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu một cái.

"Nôi lẩu?" Quan Âm hơi nghi hoặc một chút, bắt quá rất nhanh lại cao hứng, cùng Tôn Ngộ Không bọn họ nói âm thanh xa cách hóa thành một vệt kim quang biến mất ở chân trời.

"Sư phụ, người và Quan Âm tỷ tỷ quan hệ rất không bình thường nha?" Nhìn Đường Tam Tạng đem dùng Thiết Bồng xuyên qua toàn bộ Lộc gác ở trên đồng lửa, Chu Diêm Bồng tiến tới góp mặt, mặt đầy hiếu kỳ: "Chẳng lẽ sư phụ người bị Quan Âm tỷ tỷ bao nuôi, cho nên hẳn cho một mình người rất pháp bảo lợi hại, cho nên cả kia hồ yêu cùng Bát Trào Kim Long đều không phải là đối thủ của người?"

"Chờ ở một bên..." Đường Tam Tạng đưa tay ở Chu Diêm Bồng trên ót đàn một chút, người này trong đầu giả bộ cũng là vật gì.

"A! Thật là đau..." Chu Diêm Bồng che ót ngồi dưới đất, nghe răng trợn mắt mà nhìn Đường Tam Tạng, "Sư phụ, người lại đàn ta ót, vừa mới ở trong sơn động không phải nói tốt sau này đều không đàn ta ót sao?"

"Thật sao? Ta có nói qua lời như vậy sao?" Đường Tam Tạng cười híp mắt nhìn Chu Diêm Bồng, thuận tay giã một khối lớn cỡ bàn tay đá màu đen, "Vậy lần sau có muốn hay không đổi cái này thử một chút."

"Sư phụ, ta tin tưởng Quan Âm Bồ Tát nhất định không có bao nuôi người" Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng, mặt đầy đau lòng vẻ, "Bởi vì người khẳng định không thích nữ nhân, nếu không làm sao có thể ngay cả ta như vậy như hoa như ngọc, một loại nam nhân thấy ngay cả con mắt cũng đi bắt khai nữ nhân, cũng có thể nhẫn tâm xuống như vậy tay. Sư phụ, không việc gì, coi như người có Long Dương Chi Hảo, ta cũng sẽ không chê người."

"Phốc xuy..." Một bên ngồi ở trên ngọn cây, tới lui một đôi chân dài to, chính cắn một cái đào Tôn Ngộ Không trong miệng đào cũng xuống, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, biểu tình có chút cổ quái.

Đường Tam Tạng chuyển hươu nướng tay cũng cứng đờ, có chút không nói gì nhìn về mặt đau lòng vẻ, lông mày nhưng là sắp bay lên Chu Diêm Bồng, người này thật đúng là nói cái gì cũng nói được a.

"Nhị Sư Tỷ, cái gì là Long Dương Chi Hảo à?" Ôm phi long bảo Trọng ngồi ở một bên Ngao Tiểu Bạch lần nữa hóa thân hiếu kỳ bảo bảo, nháy một đôi xanh thăm mắt to nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Long Dương Chi Hảo a, nói đúng là sư phụ thích là..." Chu Diêm Bồng về phía sau ngã một cái, vừa vịn tránh thoát Đường Tam Tạng đưa tay đàn tới chỉ một cái, còn thuận thế hướng bên cạnh cút hai vòng, nhìn Đường Tam Tạng mặt mày hớn hớn nói: "Sư phụ, người không thể giết người diệt khẩu a, hơn nữa đây cũng không phải là cái gì người không nhận ra sự tình a, người xem ta liền thích nữ nhân, người thích nam nhân ta không có chút nào để ý."

"Lại nói càn, bữa ăn tối không có phần người." Đường Tam Tạng vẫn là không có đem trong tay đen nhánh đá ném ra ngoài, dùng trong tay mỹ thực làm uy hiếp.

"Ta không có nói càn a, sư phụ, thật ra thì ta đã quan sát người một đường, hôm nay cuối cùng là ra kết luận." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, bẻ ngón tay từng cái nói:

"Số một, dọc theo đường đi bao nhiêu thiếu nữ xinh đẹp đối với người đầu hoài tổng bảo, người thậm chí ngay cả nhìn đều lười nhiều lắm xem người ta liếc mắt, đây không phải là người này huyết khí phương cương tuổi tác nên có trầm ổn."

"Thứ hai, ba người chúng ta như hoa như ngọc học trò với ở bên người người, dọc theo đường đi không có chút nào để phòng, này cũng mấy tháng trôi qua, thậm chí ngay cả lều vải đều không đóng, thậm chí ngay cả một lần đánh lên ban đêm cũng chưa từng xảy ra! Thậm chí mới vừa rồi tối cũng không tới trộm liếc mắt nhìn!"

"Thứ ba, người rõ ràng như vậy hấp dẫn nữ nhân, lại cứ càn muốn đi làm hòa thượng, không có thể lấy vợ sinh con, cái này chẳng lẽ không phải là là trốn tránh nữ nhân sao?"

"Cho nên, sư phụ, ta dám khẳng định, người chính là thích nam nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quỳên Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Hừ, sư phụ, ta 1 định sẽ chứng minh ngươi...

Nghe Chu Diễm Bồng từng cái kể xong lý do, bên cạnh đồng lửa bốn người lâm vào mê chi an tĩnh bên trong, chỉ có trong đồng lửa gỗ phát ra tiếng tí tách.

Ngao Tiểu Bạch nghe không hiểu Long Dương Chi Hào là cái gì, bất quá Chu Diễm Bồng cuối cùng câu kia thích nam nhân ngược lại nghe hiểu, đầu nhỏ trong đã hoàn toàn hỗn loạn, có chút ngơ ngác nhìn Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không biểu tình có chút phức tạp, chậm rãi đưa ánh mắt từ trên người Đường Tam Tạng dời đi, đem kính râm từ từ kéo xuống, nhìn về phía xa xa sắp hạ xuống tà dương.

"Sư phụ, không việc gì, coi như ngươi thích là nam nhân, ta cũng sẽ không chê ngươi, vẫn sẽ đem ngươi trở thành thành ta mời yêu sư phụ." Chu Diễm Bồng một bộ nhìn thấu hết thấy cùng ta biết ngươi biểu tình, tiếp lấy rất là khẳng khái nói: "Mỗi người đều có theo đuổi thuộc về mình ái tình tự do, dù là không bị thể tục tiếp nhận, chúng ta cũng nhất định phải kiên trì tới cùng! Một ngày nào đó, cái thế giới này sẽ tiếp nhận chúng ta!"

"Sẽ có ngày hôm đó..." Đường Tam Tạng ngoài cười nhưng trong không cười nói, sau đó một nỗi xúc Chu Diễm Bồng cho quật ngã.

Chợt nghe một chút Chu Diễm Bồng ba cái chứng cứ, có lý có chứng cứ, mạch lạc rõ ràng, thậm chí ngay cả hắn cũng cảm thấy người này có thể là cái cơ sở lão, hơn nữa hơn phân nửa là ở trong chùa miếu đường thành, một cái thanh tú và vẫn còn trong chùa miếu nhưng là rất được hoan nghênh...

Bất quá, này hắn mẹ nó nói là hắn a!

Hắn Đường Tam Tạng tại sao có thể là cơ sở!

Đường Tam Tạng chậm rãi đứng dậy, có chút dờ khóc dờ cười nhìn một tay cầm xéng com, hướng về phía hắn nhe răng trợn mắt Chu Diễm Bồng, chính nàng Bách Hợp cũng không tính, lại dùng ba cái nghe có chút đạo lý lý do nói hắn có Long Dương Chi Hào, chuyện này với hắn vừa mới thành lập được một chút sư phụ uy nghiêm có thể là có hủy diệt tính đã kích.

Cho nên, hắn quyết định muốn từng cái phản bác:

"Số một, dọc theo đường đi nhiều như vậy cô nương, nếu như đối với ta đầu hoài tổng bảo ta đều thu, chẳng lẽ ta phải dẫn các nàng đi Tây Thiên Thủ Kính sao? Đây không phải là bác ái, đây mới thực sự là ích kỷ." Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi, nếu như Chu Diễm Bồng biết Lý nghi Mẫn cảm cả tòa hậu cung cũng không có lưu lại hắn, nhất định sẽ càng độc định này điều thứ nhất.

"Thứ hai, múa vô ích tối ngủ đều ngủ trên cây đừng nói, ngươi thích nữ nhân lại không thích nam nhân, Tiểu Bạch mới bây lớn điểm hải tử, ta là như vậy Quý Súc người sao? Hơn nữa nhìn lên tám là người đứng đắn cán sự sao?" Đường Tam Tạng bày ra đứng đắn mặt.

"Thứ ba, ngươi từ đầu đến cuối quan hệ nhân quả hoàn toàn lầm, ta từ nhỏ đã ở trong chùa miếu lớn lên, cho nên không phải là bởi vì né tránh nữ nhân mới đi làm hòa thượng. Về phần tướng mạo, đáng đẹp trai cũng là sai lầm sao? Đáng đẹp trai liền nhất định phải làm chuyện gay sao? Đây là thành kiến!"

"Cho nên, sư phụ ta tại sao có thể có Long Dương Chi Hào đây? ."

Tôn Ngộ Không yên lặng đem kính râm đẩy lên đi, nhìn Đường Tam Tạng như có điều suy nghĩ gật đầu một cái.

Ngao Tiểu Bạch còn là một bộ hoàn toàn không có nghe biết biểu tình, nháy nháy mắt, thật giống như có thật nhiều lời nói muốn hỏi.

Đường Tam Tạng đưa tay cầm lấy một cây đao, quét quét cắt hai khối thịt chân nai đặt ở trong mâm, cắt thành miếng nhỏ đưa cho Ngao Tiểu Bạch, xoa xoa đầu hắn, cười nói: "Ngao Tiểu Bạch, đầu nhỏ trong nghĩ gì vậy, nắm, mau thừa dịp còn nóng ăn."

"Ừ, được, sư phụ." Ngao Tiểu Bạch ánh mắt sáng lên, quả nhiên cái gì cũng không nghĩ, hai tay dâng cái mâm gửi một cái, tiểu trên mặt lộ ra tung tăng vẻ, cầm lên một bên Tiểu Thiết tiên nồng nhiệt đất ăn, vừa ăn còn một bên khen đến: "Sư phụ, hôm nay nai con nướng ăn ngon thật, ngày mai chúng ta đang bắt một cái đi."

"Được a, kia ngày mai sư phụ lại đi bắt một cái tới." Đường Tam Tạng cười nói, vừa lấy ra bàn chải hướng nướng vàng óng Lộc bên trên quét đến dầu

cùng nước tương, một bên tự tiểu phi tiểu nhìn Chu Diễm Bồng.

Nướng mùi thịt đã hoàn toàn tan mát ra, tí tách dầu âm thanh kích thích cảm thấy, một bên còn có một cái chính ăn nóng nhiệt đất Ngao Tiểu Bạch, Chu Diễm Bồng cũng là không nhin được nuốt nước miếng một cái, biểu tình có chút quẩn quít.

Bất quá, ở Đường Tam Tạng lại cắt hai khối thịt đùi thả vào Ngao Tiểu Bạch trong khay, cho mình cũng cắt một bàn chuẩn bị bắt đầu ăn thời điểm, Chu Diễm Bồng rút cuộc từ bỏ chống lại,

Có chút không tình nguyện nói: "Được rồi, sư phụ, vậy coi như ngươi không có Long Dương Chi Hảo đi.."

"Làm?" Đường Tam Tạng hướng trong miệng kẹp một khối thịt nướng, nhai mấy cái nuốt xuống, còn cố ý chép miệng một cái, "Ừ, hôm nay thịt nai quả thật không tệ đâu rồi, xem ra lần sau giết chết sau có thể ướp một chút lại nướng, sẽ càng nhập vị."

"Sư phụ, ta cảm thấy cho ngươi lời mới vừa nói rất có đạo lý, ngươi căn bản không khả năng có Long Dương Chi Hảo." Chu Diễm Bồng nghiêm trang nói, sau đó trực tiếp đem Đường Tam Tạng trong tay kia bàn dựa vào thịt nai liên đới đưa cùng cướp đi, nhảy nhót đến Ngao Tiểu Bạch bên người ngồi xuống, hướng trong miệng kẹp một khối, mặt mày tan ra, nhai mấy cái nuốt xuống, thật ăn thật ngon a, như thể mỹ thực, làm sao có thể không có rượu ngon tương xứng."

Chu Diễm Bồng đem Túi Càn Khôn ngã một cái, hai cái cái vỏ rượu liền xuất hiện ở trước mặt nàng, vỗ tới giấy dán, rượu mùi thơm khắp nơi, cầm vỏ rượu lên từ đối chủ chính là một hộp lớn, thở ra một hơi thật dài, vẫn không quên nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sư phụ, ngươi có muốn tới hay không hai cái."

"Chính ngươi uống đi.." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, Chu Diễm Bồng ở đó khâu thành thời điểm đem Chu phủ hàm rượu cho dòi hết, từ lượng một dạng trên căn bản mỗi lần xuất ra hai vỏ, uống xong một vỏ gục, cũng còn khá uống say ngã đầu đi nằm ngủ, cũng sẽ không say khướt.

Đường Tam Tạng lần nữa cắt một bàn, nhìn ngồi ở thụ nha bên trên Tôn Ngộ Không, "Múa vô ích, ngươi có muốn ăn chút gì hay không?"

"Ta còn có đào..." Tôn Ngộ Không từ trong lòng ngực móc ra cái đào, ở trên y phục xoa một chút, sau đó gặm phải, lại là hướng về phía Chu Diễm Bồng nói: "Này, rượu cho ta một vỏ."

"Năm." Chu Diễm Bồng xóc lên một vỏ, cũng không quay đầu lại lui về phía sau ném tới, bị Tôn Ngộ Không vung vàng tiếp lấy, đẩy ra giấy dán cũng rút một hộp lớn.

Từ Sở quân Động Phủ sau khi đi ra, Tôn Ngộ Không cùng Chu Diễm Bồng quan hệ hòa hoãn không ít, mặc dù không lộ ra cái gì sư tỷ muội tình thâm đáng vẻ, nhưng cũng không trước tùy thời muốn đánh nhau cảm giác.

Đối với một cái thuần túy chủ nghĩa ăn chay người, hoặc giả nói là trái cây người chủ nghĩa, Đường Tam Tạng không có quá biện pháp tốt. Cũng may coi như ngày ngày ăn đào nàng cũng không có bệnh, cho nên hẳn liền không nhiều nòng.

Chu Diễm Bồng đưa tới tiểu nguy cơ ngay tại Đường Tam Tạng cơ trí xử lý xuống giải quyết, cơm tối sau khi Đường Tam Tạng đem từ Chu Diễm Bồng trong túi càn khôn lấy ra ba cái lều vải dựng được, Chu Diễm Bồng một cái, Ngao Tiểu Bạch một cái, Đường Tam Tạng một cái, bên ngoài ngủ ngoài trời thời điểm Tôn Ngộ Không thích trên tầng cây ngủ, cho nên hẳn không cần.

Mục Hiểu cùng Lạc này đi dạo một vòng đi dạo trở lại, mặc dù Lạc này đã không nhớ Mục Hiểu, nhưng là đối với (đúng) hẳn vẫn có chút thân cận đất, cho nên một người một con ngựa chiều nay đứng ở đầu lều vải không xa địa phương, nghe Mục Hiểu nói một đêm những năm kia Linh Sơn ra đời sống chuyện nhỏ.

Đường Tam Tạng hướng trong đồng lửa ném hai cây củi lửa, ôm trong ngực đã ngủ Ngao Tiểu Bạch nhẹ nhàng thả vào trung gian cái đó lều nhỏ trong, cho nàng đắp chăn, nhìn trên mặt nàng thỏa mãn nụ cười, cũng là lộ ra một nụ cười châm biếm.

Chu Diễm Bồng sớm uống say, bị hấn đỡ trở về lều vải, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn cách đó không xa một người một con ngựa, xoay người vào chính mình lều vải.

Hoàng Phong Linh chuyển đi ra hấn dự liệu, cùng hấn trí nhớ rai rác Tây Du Ký đã hoàn toàn không khớp, xem ra trừ bản đồ cơ bản không thay đổi, những yêu quái đó cùng trong Tây Du kí kể xong tất cả đều là hai cái bộ dáng.

Bất quá, tướng mạo này tựa như càng có ý tứ chứ... Đường Tam Tạng lộ ra vẻ mỉm cười, xem ra này Tây Du chuyển đi so với hấn tương tượng càng thú vị một ít.

"Hừ, sư phụ, ta nhất định sẽ chứng minh ngươi chính là thích nam nhân.. Coi như ta hy sinh một chút đánh lên ban đêm ngươi.. Ha ha..." Một bên khác trong lều, vốn là đã say ngã Chu Diễm Bồng đột nhiên mở mắt, mải rặng nhẹ giọng tự nói.

Chương 97: 9 diều đám kia Tôn Tử lại đuổi theo

Sáng sớm ánh mặt trời chiếu sáng đất đai, căn cứ điểm tâm không thể không ăn tinh thần, Đường Tam Tạng sáng sớm liền đứng lên nấu cháo, ngày hôm qua chưa chút thịt nai không nướng, còn có chút buổi sáng tìm nấm, một nồi nấm thịt nai cháo ở Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Đỉnh Bồng đi ra lều vài lúc sau đã nấu tốt.

"Sư phụ, người quá tuyệt, Tiểu Bạch lớn lên nhất định muốn gả cho người, muốn cả đời đều ăn sư phụ làm đồ vật." Mới vừa rửa mặt Ngao Tiểu Bạch một bên bụng chén uống cháo, vẫn không quên hàm hồ nói.

Đường Tam Tạng có chút lúng túng liếc mắt nhìn một bên bị hấn kêu qua tới ăn chung bữa ăn sáng Mục Hiểu, cười nói: "Đồng ngôn vô ky, đồng ngôn vô ky."

"Đường Tăng đại sư đối với (đúng) các vị cao đồ quả nhiên quan ái có thừa, đoạn đường này, Lạc này liền nhờ cậy." Mục Hiểu cảm chén buông xuống, hướng về phía Đường Tam Tạng chấp tay một cái đạo.

Đường Tam Tạng nhìn như thế cách đó không xa chính đuổi theo một cái hoa hồ điệp ở trong sơn cốc vui chơi chạy Lạc này, mỉm cười gật đầu một cái, "Ta biết."

Ăn sáng xong sau, mọi người thu thập một chút đồ vật, bắt đầu lên đường.

Ngày hôm qua đi vội vàng, Chu Đỉnh Bồng chỉ kịp đem hành lý thu vào Túi Càn Khôn, con ngựa trắng kia sẽ không quản, Tôn Ngộ Không ngày hôm qua trở về nhìn một chút, này thất ôn lương Bạch Mã, đã bị yêu quái ăn chỉ còn lại một bộ xương cùng yên ngựa.

Đường Tam giấu ở trong lòng là kia thất đi theo hấn từ Trường An một đường đi tới đây Bạch Mã mặc niệm ba phút, vốn là mang theo Lạc này lên đường lời nói hấn cũng định dứt đoạn tiếp theo mang theo Bạch Mã, dứt khoát để cho hấn đi theo con ngựa kia bây giờ đồng thời sinh hoạt được, không nghĩ tới bị yêu quái ăn thịt, xem ra tránh được Ưng Sầu Gian một kiếp, nó cũng nhất định là nhiều chạy không mấy tập vai quần chúng ngựa, không có có thể khai quật cô sự ngựa chính là chỗ này sao bị thảm.

Ngược lại Đường Tam Tạng tạm thời không tính cưỡi ngựa, cũng sẽ không đem ngựa cương những thứ đó mặc lên đi để cho Lạc này không được tự nhiên, mặc cho nàng tiền tiền hậu hậu vui chơi chạy, cùng đi đuổi theo con bướm, một hồi có chạy đến bên cạnh hấn tới cọ một cọ.

Có thể là Lạc này uống hấn máu mũi cổ, cho nên đối với so với hấn đối với (đúng) Mục Hiểu còn thân hơn nạt, thậm chí ngay cả thảo đều phải hấn cầm ở trong tay dứt nạng, nạng mới chịu ăn, để cho hấn có loại nuôi cái mới sinh ra bảo bảo cảm giác.

Tám trăm dặm Hoàng Phong Linh, bởi vì ngày hôm qua một trận làm ẩm ỉ đã qua hai trăm dặm.

Lạc này mặc dù không trí nhớ, thực lực không lớn bằng lúc trước, nhưng cũng không phải là Phàm Mark so với, một ít sơn đạo hiểm kính cũng có thể dễ dàng vượt qua, thậm chí vác Ngao Tiểu Bạch còn có thể dễ dàng vượt qua rộng vài trượng khe sâu, để cho đoàn người tốc độ tiến lên tăng mạnh, coi như là ở giữa núi rừng một ngày cũng có thể đi cái một hai trăm dặm.

Mấy ngày nay Mục Hiểu cũng một đường đi theo, trong đội ngũ nhiều người đàn ông, quả nhiên để cho Đường Tam Tạng cảm thấy có chút không quá nhàn nhả...

Mặc dù Đường Tam Tạng cảm giác mình là một chính trực người, nhưng đầu tiên còn là một người đàn ông, thói quen cùng Tôn Ngộ Không các nàng chung một chỗ, đột nhiên nhiều người đàn ông đồng hành, thật giống như ngay cả buổi tối cho Ngao Tiểu Bạch nói chuyện cô tịch cũng không quá lạnh lẽ.

Đường Tam Tạng cảm thấy, nếu như Sa Ngộ Tĩnh là nam lời nói, nói không chừng hấn sẽ không thu tên đồ đệ này...

"Không đúng không đúng, ta lúc nào biến thành như vậy tục tăng người..." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, cảm giác thật giống như có chút lệch trọng điểm, "Bất quá, ngược lại Quan Âm cũng không có cho ta tìm lung tung học trò, cũng không cần phải dè xuống nguyên đến thu học trò chứ ? Nếu như Sa Ngộ Tĩnh thật là người đàn ông lời nói... Bây giờ cũng thật náo nhiệt, ừ, chính là như vậy."

"Sư phụ, một mình người đang nói thầm cái gì đó?" Một bên Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi.

"À? Ha ha, không có gì..." Đường Tam Tạng có chút cười xấu hổ cười, đoàn người mới từ trong một khu rừng rậm rạp đi ra, nhìn về phía trước, không khỏi hai mắt tỏa sáng, phía trước một mảnh mênh mông Vô Ngân thảo nguyên xuất hiện ở trước mắt mọi người, "Xem ra là ra tám trăm dặm Hoàng Phong Linh."

"Mục huynh chỉ đưa tới đây đi." Đường Tam Tạng xoay người nhìn Mục Hiểu nói, có chút trịnh trọng gật đầu, "Lạc này chúng ta sẽ chiếu cố tốt."

Mục Hiểu nhìn đã cùng Ngao Tiểu Bạch đồng thời chạy về phía Đại Thảo Nguyên Lạc này, trong mắt khó nén thần sắc không muốn, một lát nữa mới là

hướng về phía Đường Tam Tạng chấp tay nói: "Làm phiền đại sư."

"Ta cảm thấy được (phải) người nên suy tính một chút xử lý như thế nào cùng doãn duy, Lạc này giữa quan hệ,

Doãn duy đối với người dùng tình khá sâu, lần này bởi vì Sở quân chuyện chắc bị thương không nhẹ." Đường Tam Tạng do dự một chút, hay lại là về phía trước đến gần hai bước, đề thấp mấy phần thanh âm, "Nếu như người nghĩ đến biện pháp gì tốt lời nói, lần gặp mặt sau thời điểm cũng cho ta chia sẻ xuống."

"À? Nha..." Mục Hiểu tựa hồ không có phản ứng kịp Đường Tam Tạng trong lời nói ý tứ, bất quá vẫn gật đầu.

"Tạm biệt." Đường Tam Tạng hướng về phía Mục Hiểu khoát khoát tay, bước nhanh đuổi theo đã sắp phải chạy xa các học trò.

Nói ra thật xấu hổ, lần này thấy doãn duy, Đường Tam Tạng luôn là không khỏi sẽ nhớ đứng dậy ở Trường An Lý nghĩ Mẫn, mặc dù hắn không có giống như Mục Hiểu cùng ai yêu chết đi sống lại, nhưng trước hết để cho tiền nhân đi thử một chút nước luôn là không sai, ai biết loại kinh nghiệm này có thể hay không ngày nào sẽ dùng lắm.

Hắn không phải là cơ lão, cũng không muốn cả đời làm hòa thượng a... Nói không chừng đi Tây Thiên Linh Sơn một chuyến, du lịch trở về sẽ hoàn tục, Trường An thú vị thú vị chuyện còn nhiều nữa, ngày ngày cùng một bang đầu trục ăn chay niệm phật có ý gì, ngay cả sư phụ đều không ở.

Rộng lớn vô tận Đại Thảo Nguyên, một dải Độc Giác Bạch Mã vác cái tóc bạch kim Tiểu La Ly, bên cạnh đi theo cái một thân sắc bén Ca, ăn mặc Hồng Mao ngực lớn muội, một bên Cân Đầu Vân bên trên còn ngồi cái chân dài to tóc vàng đuôi ngựa, Đường Tam Tạng không nhanh không chậm đi theo, này Tây Du lễ trình so với hắn tương tượng càng có ý tứ chứ.

Một đạo thật cao bóng người ở thảo nguyên cùng bên rừng rậm giới nghỉ chân đã lâu, cho đến kia năm bóng người biến mất trong tầm mắt, mới vừa vừa quay đầu lại, một cái khoác trắng như tuyết trường bào nữ tử đã đứng sau lưng hắn...

Mảnh thảo nguyên này rất lớn, cách Tôn Ngộ Không liếc mắt, đồ vật đi ngang qua đạt tới ba trăm dặm đường đường, lấy bọn họ cước trình, không sai biệt lắm muốn hai ngày thời gian có thể tới.

...

Vào thảo nguyên ngày thứ hai, bữa trưa ăn là thô nướng, mập mà không ngán thô hoang có thể nói là trên thảo nguyên một đạo mỹ thực.

Ngao Tiểu Bạch ăn no đang nằm ở một bên trên cỏ sờ tròn vo bụng nhỏ ngủ trưa, Chu Điem Bồng cũng cùng nàng song song nằm, còn rất có bạn trai lực đất đem mình cánh tay cấp cho Ngao Tiểu Bạch ngủ.

Tôn Ngộ Không lúc này lại không thấy, bất quá không coi vào đâu đại sự, mỗi ngày lúc này nàng đều sẽ đánh Cân Đầu Vân đi ra ngoài chuồn một vòng, đây cũng là nàng mỗi ngày có thể ăn được mới mẻ thảo nguyên nhân.

"Lạc này ngoan ngoãn, ăn cơm..." Đường Tam Tạng nắm một cái xanh nhạt thảo cho Lạc này dứt đồ ăn, Lạc này nhu thuận cắn qua cỏ xanh, từ từ nhai, lồi ăn ngược lại rất thùy mị.

Ngay từ đầu Đường Tam Tạng còn có chút không được tự nhiên, dù sao xem qua Lạc này biến thành người thời điểm đáng vẻ, cho nàng ăn cỏ luôn có một loại ngược đãi nàng tội ác cảm giác.

Bất quá sau đó hắn phát hiện cái trạng thái này Lạc này còn liền thích ăn mới mẻ cỏ non, cùng một loại con ngựa hoàn toàn không có khác gì, cũng liền đem cho Lạc này nhiều thêm một phần thịt bữa ăn ý nghĩ bỏ đi.

"Sư phụ, ta ở Cao Lão Trang trận pháp bị phá hư, Cửu Diệu đấm kia Quy Tôn Tử phỏng chừng lại phải đuổi theo, hơn nữa hơn phân nửa còn biết được một cái Thiên Tiên." Chu Điem Bồng có chút lười biếng nghiêng đầu qua, nhìn Đường Tam Tạng nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Mới 1 thay mặt vác nồi Hiệp

"À?" Đường Tam Tạng ngẩn người một chút, này mới phản ứng được Chu Điem Bồng nói là nàng bố trí ở Cao Lão Trang bên ngoài, đem Cửu Diệu cùng chúng Thiên Binh vây khốn đạo kia trận pháp.

Từ Cao Lão Trang rời đi đều có một đoạn thời gian, Thiên Đình vẫn không có phái mới truy binh đến, Đường Tam Tạng cũng sắp quên chuyện này, không nghĩ tới bọn họ lại hôm nay mới thoát thân.

"Ta nhớ được mùa vô ích nói qua Thiên Tiên là cùng Yêu Hoàng cùng cá cấp bậc đi, kia không cần quá lo lắng." Đường Tam Tạng tiếp tục cho Lạc này Uy thảo, có chút vô tình nói.

Thiên Vương còn chưa có thử qua, bất quá cùng Yêu Hoàng đồng đẳng cấp Thiên Tiên khẳng định đánh không lại hắn, Cửu Diệu đám kia khung không lại thêm cái Thiên Tiên, Đường Tam Tạng quả thật không phải là rất lo lắng.

"Sur phụ, Đại Sur Ty không phải là không cho ngươi ở thần tiên trước mặt dùng Quan Âm ty ty cho ngươi pháp bảo sao?" Ngao Tiểu Bạch không biết lúc nào tỉnh, nằm ở Chu Diêm Bồng trong ngực nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Đúng vậy, nếu để cho Thiên Đình biết đến Quan Âm cho ngươi lưu pháp bảo, nhất định sẽ phái lợi hại hơn thần tiên đi xuống, nói không chừng Tứ Đại Thiên Vương đều phải tới." Chu Diêm Bồng cũng gật gật đầu nói.

"Ừ, đây cũng là một vấn đề, vậy các ngươi nói chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Đường Tam Tạng gật đầu một cái, các nàng đều cảm thấy Đường Tam Tạng trên người rất pháp bảo lợi hại, không thích hợp bại lộ, căn cứ để cho học trò sẽ không không có chuyện gì làm tinh thần, hắn không thể làm gì khác hơn là thuận thế đại nhập.

Thật ra thì Đường Tam Tạng cũng có tự cân nhắc, thực lực nguồn không biết điểm này coi như, trọng yếu nhất hay là hắn không nghĩ là nhanh như thế liền đưa tới Thiên Đình coi trọng.

Năm đó Tôn Ngộ Không tại sao lại Đại Náo Thiên Cung hắn còn không rõ ràng lắm, lấy nàng cùng Long Cung giao tình, khẳng định không phải là bởi vì cầm Kim Cô Bồng cùng một bộ giáp trụ.

Năm đó là tóm nàng, Thiên Đình nhưng là phái ra năm vị Thiên Vương, mười vạn thiên binh thiên tướng.

Bọn hắn bây giờ nơi này có Long Cung vương tộc tàn dư Ngao Tiểu Bạch, Thiên Hà nguyên soái Chu Diêm Bồng, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không cộng thêm hắn một cái người đi lấy kinh Đường Tam Tạng.

Cũng cũng là bởi vì Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng thực lực chỉ có Yêu Linh cùng Địa Tiên, cho nên phái ra thần tiên thực lực và chiến trận cũng không tính là khen.

Nếu như bây giờ kéo ra ngũ đại Thiên Vương cùng mười vạn thiên binh thiên tướng chiến trận tới vậy bắt đám người bọn họ, Đường Tam Tạng không có nắm chắc có thể bảo vệ cẩn thận các nàng, thậm chí hắn còn không biết mình có thể không có thể đánh được Thiên Vương.

Cùng nhau đi tới, Đường Tam Tạng thật ra thì vẫn luôn đang thử thăm dò thực lực của chính mình hạn mức tối đa, nhìn trước mắt tới Yêu Hoàng vẫn là có thể dễ dàng đánh bại, về phần Yêu Vương cùng Thiên Vương, Đường Tam Tạng chưa từng thử qua, còn không rõ ràng lắm.

Cho nên, yêu quái có thể tùy tiện đánh, dù sao cũng không có tổ chức nhân tàn lưu manh, làm ác đánh liền chết đi, cũng không ai sẽ quan tâm.

Nhưng là Thiên Đình đẳng cấp này sâm nghiêm, hậu trường cương quyết băng đảng lưu manh, lại không thể quá tùy ý, đám người này nhưng là sẽ một lời không hợp liền quần đầu, hơn nữa, còn sẽ mời cứu binh...

Cho nên, ở chưa có xác định mình có thể chống được bao lớn nỗi trước, Đường Tam Tạng sẽ không là giả bộ tùy tiện đưa tới Thiên Đình chú ý, điểm này cũng cùng Tôn Ngộ Không bọn họ liên quan tới hắn người mang Quan Âm Bồ Tát pháp bảo, không thể tùy tiện động thủ không mưu hiểu làm mà hợp.

Lúc này, Tôn Ngộ Không cũng đánh Cán Đầu Vân trở lại, ngồi xếp bằng ở Cán Đầu Vân bên trên, trong miệng cắn một cái còn dính giọt nước đào, nghe được Chu Diêm Bồng lời nói, cắn một cái đào, có chút chán ghét đạo: "Đám này dính người ta hỏa, trực tiếp cùng bọn họ đánh một trận đi, cái loại này gia hỏa, coi như là bây giờ ta cũng có thể một người đánh mười người."

"Máu chốt là có một Thiên Tiên, ngươi bây giờ Phong Ấn không có cởi ra, hắn khó đối phó hắn." Đường Tam Tạng lắc lắc đầu nói.

"Không bằng ta lại làm một trận pháp, đem bọn họ vây khốn?" Chu Diêm Bồng ngồi dậy, lại vừa là lắc lắc đầu nói: "Bất quá ta bây giờ trong túi càn khôn tài liệu quá ít, hơn nữa đều dùng ở Cao Lão Trang, bảy trận pháp cũng rất khó vây khốn một cái Thiên Tiên. Những người này năm đó nhìn thấy ta đều chỉ dám cúi đầu, bây giờ lại dãi bản lĩnh, còn dám tới truy sát ta."

Đường Tam Tạng đối với (đúng) Chu Diêm Bồng nhắc tới năm đó cũng là cười cười, xem ra nàng năm đó đối với (đúng) bộ hạ quá nghiêm nghị, cho nên bây giờ bọn họ bắt đầu bỏ đá xuống giếng, cau mày nghĩ một lát, ánh mắt sáng lên nói: "Đại trận không được,

Kia có thể hay không bố trí một cái Mê Trận đây? Chính là cái loại này sau khi đi vào không thấy được người Mê Trận."

"Mê Trận? Cái này ngược lại không khó khăn, trên tay ta tài liệu đủ." Chu Diêm Bồng gật đầu một cái, lại là hơi nghi hoặc một chút đạo: "Sur phụ, ngươi muốn bày nghi trận làm gì? Nghi trận nhiều nhất vậy khốn bọn họ một giờ, căn bản không dùng."

"Rất đơn giản, các ngươi không phải nói trên người của ta pháp bảo không thích hợp ở thiên đình thần tiên trước mặt dùng ấy ư, vậy ngươi liền làm một cái Mê Trận, ta sẽ xuất thủ đem bọn họ mê đi, Sở quân trong động phủ kia ba cái Thiết Bồng cùng những thứ kia liên điều vẫn còn ở chứ? Dùng cái đó

đem bọn họ cột lên, lại một mấy tháng." Đường Tam Tạng thiu thiu mi, bố trí một cái Mê Trận ném đá giấu tay loại chuyện này, suy nghĩ một chút đều cảm thấy thú vị.

"Oa tắc, sư phụ, đầu óc người thế nào đột nhiên tốt như vậy dùng!" Chu Diêm Bồng thoáng cái nhảy cồm lên, mặt đầy ngạc nhiên đưa tay sờ một cái Đường Tam Tạng đầu, vỗ tay một cái lại bổ sung một câu: "Sau chuyện này chúng ta còn có thể đem nôi quảng linh trên đỉnh núi, ngược lại chúng ta là giúp bọn hắn đi thủ kinh, giúp chúng ta vác một cái nôi cũng không quá đáng đi..."

"Ý kiến hay." Đường Tam Tạng chút nào không keo kiệt đất giơ lên cái ngón tay cái.

"Vậy..." Tôn Ngộ Không thiu thiu mi, "Dùng Linh Cát danh hiệu thật giống như cũng không tệ?"

"Linh Cát?" Đường Tam Tạng chần chờ một chút, ngay sau đó cười lên ha ha, rất là tán thưởng đất nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt, đánh nhịp quyết định, "Được, sẽ dùng hân."

Chúng ta không sợ trời không sợ đất, vỗ ột một cái liền dám Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, thật ra thì vẫn là rất có xấu bụng thiên phú chứ sao.

Linh Cát —— một đời mới vác nôi Hiệp, lúc đó sinh ra.

"Nếu như sau này nôi cũng vứt cho Linh Cát lời nói, sợ rằng trì sớm ngày hân sẽ lên thiên đình đuổi giết danh sách..." Chu Diêm Bồng cũng là mặt mày hớn hờ, rất là hưng phấn nói: "Cái này thật đúng là cho Lạc này hả giận a, sau này đánh như thế nào cũng không cần lo lắng."

Đường Tam Tạng gật gật đầu nói: "Được, nếu bọn họ thoát thân, Phi tới đây hân dùng không bao lâu, chúng ta trước bày trận đi, đây là mấu chốt."

Chu Diêm Bồng nhìn trái phải một chút, chỉ chỉ trước mặt, "Vậy có cái sơn cốc, thích hợp bày trận."

Đoàn người tiếp tục lên đường, ngọn núi kia cốc ở ngoài mười dặm, không tính là xa.

"Trận pháp bố trí ở trong sơn cốc sao?" Đến sơn cốc, Đường Tam Tạng nhìn trái phải một chút, nơi này đã đến gần thảo nguyên Biên Cảnh, hai tòa núi cao cao vút lên, sơn cốc rộng năm, sáu trượng, đủ dung hạ vài trăm người.

"Không, bố trí ở bên ngoài thung lũng." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, trên mặt lộ ra một tia gian trá nụ cười, "Văn Khúc khúc tiểu tử này tự giác thông minh, khẳng định cảm thấy ta còn biết dùng giống vậy biện pháp hãm hại hân môn, ta đây liền trực tiếp đem trận pháp bố trí ở tại bọn hân điểm dừng chân bên trên."

...

Ngoài ngàn dặm, một đạo cầu vòng bên trong, Cửu Diệu Tinh quân và mấy trăm kim giáp Thiên Binh đứng ở một cái sắc mặt lạnh lùng, xích một đôi chân ngọc Lam Y tiên nữ sau lưng, đều có nhiều chút xấu hổ rừ mi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Thiên Đình thứ 1 Ngọc Túc

Trường Hồng rất nhanh tiến vào Hoàng Phong Linh, Văn Khúc Tinh Quân về phía trước đạp một bước, nhìn kia Lam Y tiên nữ chấp tay nói: "Lam tiên tử, người nói Tôn Ngộ Không, Chu Diêm Bồng bọn họ đi tây đi, đồng hành còn có một hòa thượng, theo như bọn họ cước trình cũng nhanh đuổi kịp bọn họ, bắt quá kia Chu Diêm Bồng quý kẻ đa đoan, sợ rằng sớm có chuẩn bị, cần cẩn thận đề phòng, để tránh lại bên trong nòng gian kẻ."

"Hừ, bắt quá là một bị phế cửu chuyển Tiên Đan Địa Tiên cùng một cái thực lực xuống đến Yêu Linh con khi." Lam Y tiên nữ thật mỏng môi đỏ mọng vi phiết, Lãnh Ngạo trên gò má thoáng qua vẻ khinh thường, dùng một cây Bích Ngọc trầm thật cao bàn khởi tóc dài, để cho tám kia tinh xảo mặt trái soan nhìn người lạ chớ tới gần.

Lam Y tiên nữ lời nói để cho sao Văn khúc biểu hiện trên mặt hơi chậm lại, Cửu Diệu Tinh quân vốn là vẻ mặt bối rối càng thêm khó coi, đầu cũng không tự chủ thấp mấy phần.

"Chu Diêm Bồng thực lực đã rơi xuống tới Địa Tiên Chi Cảnh, Tôn Ngộ Không cũng chỉ có Yêu Linh cảnh, đợi một hồi lam Tiên Trường nhưng bắt tất xuất thủ, lại nhìn huynh đệ chúng ta chín người đưa các nàng bắt lại, giao cho Tiên Trường xử trí đi." Văn Khúc Tinh Quân ánh mắt không để lại dấu vết ở

Lam Y tiên nữ lộ ở làn váy bên ngoài trên chân ngọc quét qua, thẳng tắp mấy phần lưng, nghiêm mặt nói.

Còn lại Cửu Diệu Tinh quân nghe này, cũng là rối rít đồng ý, bị Chu Diễm Bồng dùng một cái trận pháp một mấy tháng, có thể đem bọn họ bực bội xấu, cũng lăm le sát khí muốn ở Chu Diễm Bồng nơi đó lấy lại danh dự.

Lấy Chu Diễm Bồng cùng Tôn Ngộ Không thực lực bây giờ, bọn họ Cửu Diệu Tinh Quân Gia bên trên mấy trăm Thiên Binh, nếu là không có thể đem nàng tóm lại, vậy sau này ở thiên đình thật có thể không ngóc đầu lên được.

"Được rồi, hy vọng lần này các ngươi sẽ không lại bị người làm khi đùa bỡn." Lam Y tiên nữ nghiêng Văn Khúc Tinh Quân liếc mắt, ánh mắt lóe lên một tia chán ghét, cười lạnh nói, mặc dù đáp ứng mọi người xin đánh, trong lời nói lại không chút lưu tình đem Cửu Diệu Tinh quân vết sẹo cho vạch trần.

Chúng tinh Quân Tâm bên trong tuy có không cam lòng, nhưng cũng không dám lộ ra chút nào, hơn nữa bị kẹt chuyện vốn là bởi vì bọn họ khinh địch đưa tới, lần này nếu có thể đem Chu Diễm Bồng cùng Tiểu Bạch Long bọn họ một nhóm tóm lại còn dễ nói, nếu như không công mà về, hơn phân nửa phải bị nghiêm trị.

Trường Hồng tốc độ cực nhanh, chỉ chớp lát liền qua tám trăm dặm Hoàng Phong Lĩnh, vào thảo nguyên.

"Lam tiên tử, ngươi xem, Chu Diễm Bồng các nàng là ở chỗ đó. Dám lớn như vậy liệt liệt ngồi, bên trong thung lũng kia sợ rằng đã bị Chu Diễm Bồng bày trận pháp, chúng ta lại ở này bên ngoài sơn cốc quan sát dò xét một phen động thủ nữa đi." Sao Văn khúc tinh mắt, rất nhanh thì thấy hai ngọn núi cao đang lúc trong sơn cốc tùy ý ngồi nghỉ ngơi Đường Tam Tạng đám người, liền vội vàng nói.

Còn lại Tinh Quân giờ tay lên ngừng chúng thiên binh thiên tướng, Trường Hồng ở cửa sơn cốc dừng lại, không đi về phía trước nữa bay đi, đứng ở giữa không trung nhìn trong sơn cốc.

"Này Chu Diễm Bồng cũng liền chút bản lĩnh này, chúng ta bên trên qua một lần làm, há lại sẽ bên trên lần thứ hai, lần này coi như nàng nói ra hoa tới chúng ta cũng không vào núi cốc nữa bước, lại còn coi ta Văn Khúc Tinh Quân chữ tên gọi là nói không." Văn Khúc Tinh Quân không biết từ nơi nào móc ra một cái Ngọc Phiến, nhẹ nhàng lắc lắc, khinh thường nhìn trong sơn cốc mọi người, ngược lại hơi có mấy phần Nho Tướng ý tứ.

...

"Sự phụ, ngươi xem, Văn Khúc khúc kia kẻ ngu thật mạng của bọn hắn ngừng ở cửa sơn cốc đâu rồi, quả nhiên suy nghĩ loại vật này không phải là dựa vào ta đích thân dạy dỗ liền có thể cải biến, hắn Ca, Võ Khúc khúc cũng so với hắn thông minh một chút, bạch hạt danh tự này." Chu Diễm Bồng xoay mình ngồi dậy, nhìn kia lác Ngọc Phiến Văn Khúc Tinh Quân, băng bó tươi cười nói.

Chu Diễm Bồng nửa canh giờ trước liền bố trí xong trận pháp, cho nên mọi người đã nằm ở cách cửa sơn cốc xa mười mấy trượng địa phương buồn chán một hồi lâu, lúc này nhìn một đạo cầu vòng từ chân trời bay tới, ở bên ngoài sơn cốc dừng lại, hảo chính dĩ hạ mọi người dĩ nhiên là tới tinh thần.

"Vậy ngươi còn để cho một tên như vậy làm đám người này cố vấn..." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, thấy thế nào Chu Diễm Bồng người cầm đầu này cũng không quá đáng tin.

"Ồi chào, đó là ngươi không biết Ma Tộc bên kia càng ngu xuẩn, Văn Khúc khúc loại này chỉ số thông minh vừa vặn đủ dùng, đổi một thông minh một chút ngược lại thì dễ dàng phạm sai lầm." Chu Diễm Bồng lơ đãng khoát khoát tay, nói ra một cái đề cho Đường Tam Tạng đỡ khóc đỡ cười lý do.

"Đó là..." Tôn Ngộ Không nhìn bị Cửu Diệu Tinh quân vây quanh ở chính giữa Lam Y tiên nữ,

Hơi nhíu mày đạo: "Lam màu hà? Không nghĩ tới tới là nàng."

"Lam màu hà?" Chu Diễm Bồng ánh mắt sáng lên, ánh mắt ở trên người mọi người quét qua, rơi vào kia Lam Y tiên nữ trên người, trên mặt không giấu được lộ ra một tia thô bỉ đắc nộ cười, hướng về phía nàng phất tay một cái, lớn tiếng la lên: "Lam chân to! Ngươi Chu tỷ tỷ ở chỗ này đây, nhiều năm không gặp, nghĩ (muốn) tỷ tỷ sao?"

"Chu Diễm Bồng! Ngươi... Ngươi..." Kia bị gọi là lam màu hà tiên nữ trên mặt lạnh lẽo và trong nháy mắt hoàn toàn không có, tức giận khủng bố đất chỉ Chu Diễm Bồng, ngón tay khẽ run, ngay cả lời đều nói không lưu loát.

Nghe Chu Diễm Bồng chào hỏi lời nói, Đường Tam Tạng khóa miệng không tự chủ rút ra rút ra, vị này quả nhiên so với thô bỉ đại thúc còn thô bỉ.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trung gian cái đó Lam Y tiên nữ, dung mạo cực đẹp, đẹp lạnh lùng vẻ mặt càng là hơi có mấy phần Cửu Thiên Tiên Nữ cao không thể chạm cảm giác. bất quá lúc này bị Chu Diễm Bồng lời nói giận quá, nhỏ dài lông mày sắp đứng lên, thật mong môi cũng là khẽ run, phảng phất sau một khắc liền muốn mất không chế.

Đường Tam Tạng ánh mắt dò xuống, rơi vào hán hai chân bên trên lúc, không khỏi dừng lại ánh mắt, đó là một đôi trắng nõn như ngọc chân, mắt cá chân duyên dáng, ngón chân đều đặn, phảng phất là điêu khắc mà ra một dạng để cho người trong lúc nhất thời không dời nổi mắt.

"Rất đẹp đi, đây chính là Thiên Đình đệ nhất chân ngọc, đây chính là căn cứ ta nhiều năm chân không kinh nghiệm, cộng thêm ta tự mình so sánh qua ra kết luận, ngay cả Thường Nga muội muội cũng kém 3 phần..." Chu Diễm Bồng tiếp cận qua đầu đến, biểu tình thô bỉ nói, trả lại cho Đường Tam Tạng một cái ta hiểu ngươi ánh mắt.

"Ho khan khục..." Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ kia Lam Y tiên nữ trên người dời đi, Chu Diễm Bồng trong lời này tin tức quá lớn, khó trách Ngọc

Đề phải đem người này đánh tới Súc Sinh Đạo đi, này trừng phạt rõ ràng không có chút nào nặng...

Bất quá, Xích Cước tiên nữ lam màu hà? Chẳng lẽ... Đường Tam Tạng sắc mặt có chút cổ quái kinh thân đạo: "Vị này không phải là trong truyền thuyết Xích Cước Đại Tiên?"

"Ồ? Sư phụ, người cũng không phải hoàn toàn không biết Thiên Đình chuyện chứ sao." Chu Diễm Bồng lộ ra mấy phần vẻ ngạc nhiên, bất quá lại đè thấp mấy phần thanh âm, "Bất quá người gọi nàng Xích Cước Đại Tiên lời nói, nàng tức giận tỷ lệ cùng lam chân to không sai biệt lắm... Bất quá ta cảm giác nhìn nàng tức giận tốt có ý tứ, không khỏi cảm giác thật là thoải mái."

Văn Khúc Tinh Quân thấy Chu Diễm Bồng lên tiếng trên đầu lam màu hà, còn vừa nói vừa cười, không chút nào sợ hãi vẻ, càng đốc định trong son cốt có trận pháp ý tưởng, đối với chính mình khôn khéo cũng là không khỏi cảm thấy tự đắc.

Dưới mắt có lam màu hà áp trận, thấy lam màu hà bị ăn hiếp, Văn Khúc Tinh Quân cũng là thừa dịp tiến lên một bước, hất cằm, trầm mặt lớn tiếng quát: "Yêu nghiệt to gan, còn không mau mau đầu hàng, nếu không có các người ném mùi đau khổ!"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Chúng ta cũng có cứu binh

Chu Diễm Bồng đối với (đúng) Văn Khúc khúc cùng Cửu Diệu chỉ số thông minh tính toán cố gắng hết sức tinh chuẩn, trước Đường Tam Tạng còn cảm thấy nàng đem trận pháp bố trí quá nhỏ, nếu như những thiên binh thiên tướng kia phân tán một chút, có vài người nói không chừng cũng chưa có ở trong trận pháp.

Không nghĩ tới lúc này năm trăm thiên binh thiên tướng ở Cửu Diệu bố trí tất cả đều đứng ở Mê Trận trong phạm vi, liền một cái Thiên Binh cũng không có sót, ngay cả Đường Tam Tạng đều có chút bội phục Chu Diễm Bồng năng lực tính toán.

"Chật chịt, Văn Khúc khúc, người về điểm kia tâm địa gian xảo ta còn sẽ không hiểu ấy ư, năm đó người không phải là còn hỏi ta trời xanh tiên chân sò là cảm giác gì ấy ư, lúc này là nghĩ ở trước mặt nàng giả bộ giả vờ giả vịt, tốt liền đến gần nàng, rất nhiều liếc mấy lần cặp kia chân ngọc sao?" Chu Diễm Bồng cũng không gấp chạy trận pháp, nhìn Văn Khúc Tinh Quân tự tiêu phi tiêu nói.

Lam màu hà mất lạnh nhìn Văn Khúc Tinh Quân liếc mắt, hướng bên cạnh bay ra đi một trượng, trong mắt chán ghét ý không che giấu chút nào.

"Lam tiên tử, tuyệt không chuyện này! Đây đều là Chu Diễm Bồng kế ly gián..." Văn Khúc Tinh Quân hơi biến sắc mặt, liền vội vàng hướng về phía lam màu hà khoát tay giải thích.

Trước hần len lén nhìn lam màu hà đã bị nàng thu vào đáy mắt, lúc này lại tăng thêm Chu Diễm Bồng lời nói, nàng nơi nào còn sẽ tin tưởng, lạnh rên một tiếng đạo: "Chuyện này tạm lại không nói, các người trước hết nghĩ tốt làm sao bắt ở những người này đi, nếu là lại không bắt được những thứ này yêu nghiệt đào phạm, ta nhất định phải hướng Ngọc Đế vạch tội các người Thiên Hà một bộ một quyển."

"Người rốt cuộc bắt bọn hần lại bao nhiêu nhược điểm?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn đầu đầy mồ hôi lạnh Văn Khúc Tinh Quân, hỏi nhỏ.

"Thật ra thì ta cũng đoán, bất quá Văn Khúc khúc kia sắc phôi nơi nào nhìn được không nhìn chân đẹp, nam nhân thiên hạ còn không cũng giống nhau." Chu Diễm Bồng thiêu thiêu mi đắc ý nói.

"Bản đồ này pháo..." Đường Tam Tạng có chút vô lực nhỏ nước bọt.

"Sư phụ, những thứ này kim giáp người lại đuổi kịp chúng ta, chúng ta phải làm sao đây?" Ngao Tiểu Bạch đứng ở Đường Tam Tạng bên người, nhìn hần có chút bận tâm nói.

Đường Tam Tạng cười sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, nhỏ giọng nói: "Tiểu Bạch, đợi một hồi sư phụ giao cho người một cái nhiệm vụ, người nếu có thể đánh ngã năm mươi kim giáp người, buổi tối là hơn khen thưởng người một cái chân thỏ, có thể ăn ba cái, nếu là ít đánh một cái, buổi tối đó chỉ có thể ăn một cái chân thỏ."

"Một cái... Một cái Tiểu Bạch ăn không đủ no đây." Ngao Tiểu Bạch biểu tình có chút quẫn quít, nhìn nhìn bầu trời kim giáp Thiên Binh, lại vừa là nhìn một chút Đường Tam Tạng, cắn răng một cái, gật gật đầu nói: "Được, Tiểu Bạch muốn đánh năm mươi, phải nhiều ăn một cái chân thỏ."

"Chờ gặp nhau phụ động thủ, người cũng vừa động thủ một cái." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, muốn cho Ngao Tiểu Bạch từ từ tiêu đi đối với

(đứng) kim giáp Thiên Bình sợ hãi, như vậy sau này đối với (đứng) lên thiên đình thần tiên mới sẽ không Tiên Thiên thế yếu.

Tôn Ngộ Không nhìn lam màu hà, môi khẽ nhấp, giống như là muốn nói, cũng không biết nên nói cái gì.

"Chu Diêm Bồng, Tôn Ngộ Không, Ngao Tiểu Bạch, ba người các ngươi mắc phải Thiên Điều, hôm nay ta phụng mệnh trước tới bắt các ngươi, các ngươi thực lực bây giờ bất quá Yêu Linh Địa Tiên Chi Cảnh, còn không mau mau đầu hàng." Lam màu hà bước lên trước, cư cao lâm hạ nhìn mọi người, biểu hiện trên mặt đã khôi phục Lãnh Ngạo, nghiêng Tôn Ngộ Không liếc mắt, nhìn về phía Chu Diêm Bồng ánh mắt lộ ra mấy phần vẻ chán ghét, "Chu Diêm Bồng, năm đó ngươi trốn tránh Thiên Đình, một thân pháp bảo trận pháp cũng tiêu hao hầu như không còn, hôm nay Ngọc Đế đặc biệt làm ta mang Phá Trận thoi tới, nhìn ngươi còn có quý kẻ gì có thể được."

Tay vừa lộn, trong tay nàng xuất hiện một cái dài một thước, đen nhánh toa tử, bên trên có một ít mịn phức tạp kim sắc đường vân, nhìn rất là thần bí.

Cửu Diệu Tinh quân nhìn lam màu hà trong tay Phá Trận thoi, sắc mặt đều là vui mừng.

"Chu Diêm Bồng, hôm nay Lam tiên tử mang theo Phá Trận thoi tới, xem các ngươi còn có thể như thế nào ẩn trốn!" Văn Khúc Tinh Quân sắc mặt một nanh, chỉ Chu Diêm Bồng phần nộ quát: "Hôm nay bắt ngươi, nhất định phải cho ngươi ném Thiên Hà mười tám như vậy khốc hình!"

"Mười tám khốc hình là vật gì?" Đường Tam Tạng hơi nghi hoặc một chút hỏi, đối với lam màu hà đem hán coi thường chuyện này, hán không có cảm thấy tức giận, đối với (đứng) Phá Trận thoi cũng không ở ý, ngược lại thì đối với (đứng) cái gọi là Thiên Hà mười tám khốc hình có chút hiếu kỳ.

"Đó là ta lúc trước suy nghĩ ra được, đợi một hồi cho ngươi biết một chút về." Chu Diêm Bồng về mặt đều có chút hưng phấn,

Nhẹ giọng nói: "Sự phụ, chuẩn bị xong, ta muốn chạy trận pháp."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, Tôn Ngộ Không tùy ý đứng, Ngao Tiểu Bạch mặc dù tâm lý còn có mấy phần sợ hãi, bất quá ở hai cái chân tỏ cảm dỗ xuống, lúc này đã là nhao nhao muốn thử.

"Văn Khúc khúc, ngươi điểm này suy nghĩ hay lại là nhanh chóng đi đổi một tên đi, tâm nhãn liền to bằng lỗ kim, đời này là không có khả năng lên cấp Thiên Tiên." Chu Diêm Bồng nhìn Văn Khúc Tinh Quân mặt coi thường giễu cợt nói.

Không đợi giận đến mũi cũng lệch đất Văn Khúc Tinh Quân nói chuyện, lại vừa là nhìn lam màu hà, thay si hán nụ cười, con mắt nhìn chăm chăm nàng chân ngọc, "Ta nói lam chân to, gấp như vậy đưa tới cửa, xem ra mấy năm nay nhưng là rất muốn tỷ tỷ a, đợi một hồi tỷ tỷ thật tốt chơi với ngươi chơi đùa..."

"Chu Diêm Bồng! Ta muốn giết ngươi!" Lam màu hà khê kêu đạo, sắc mặt lạnh giá, trên người Lam Y không gió mà bay, trong tay Phá Trận thoi lớn lên theo gió, thoáng cái thì trở thành ba dài hơn thước.

Cửu Diệu Tinh quân cũng là mỗi người sử dụng pháp bảo, trợn mắt nhìn Đường Tam Tạng đám người, có lam màu hà Phá Trận thoi cùng Thiên Tiên thực lực áp trận, đám người này hôm nay vô luận như thế nào cũng trốn không.

Hết thấy làm nhục đều có thể các loại (chờ) bắt bọn hán lại sau đó mới từ từ đòi lại, hơn nữa Ngao Tiểu Bạch còn có thể đổi một viên Thiên Nguyên Tiên Đan, lam màu hà đã là Thiên Tiên, này Tiên Đan đối với nàng vô dụng, cuối cùng nhất định là rơi vào trong tay bọn họ, ai có thể được, thì nhìn tiếp theo biểu hiện.

Chu Diêm Bồng lần nữa chứng minh nàng giễu cợt năng lực, Chúng Thần tiên kiếm bặt nỗ trương, màu đen Phá Trận thoi lấy nhất định tần số có chút rung động, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ bay tới, phá vỡ trong sơn cốc căn bản không tồn tại trận pháp.

"Các ngươi cho là liên Thiên Đình sẽ mời cứu binh ấy ư, chúng ta nhưng là đi Tây Thiên Thủ Kinh, chúng ta cũng có cứu binh." Chu Diêm Bồng cười lạnh nhìn Chúng Thần tiên.

"Hừ, Linh Sơn há sẽ nhúng tay chuyện này! Ngươi đừng phô trương thanh thế!" Lam màu hà khê nhú mày, cũng không tin.

"Không tin?" Chu Diêm Bồng thiếu mi, hướng về phía Đường Tam Tạng bọn họ dùng mắt ra hiệu, trong tay Trận Kỳ vùng lên, mọi người chính là cùng kêu lên: "Cung thỉnh Linh Cát Bồ Tát!"

"Linh Cát Bồ Tát? !" Cửu Diệu Tinh quân đều là cá kinh, Bồ tát vị có thể cùng Thiên Đình Thiên Vương ngồi ngang hàng, ở đâu là mấy người bọn hán Địa Tiên có thể so sánh với, phát tay một cái là có thể để cho bọn họ thần hồn tiêu tan.

Cùng lúc đó, Chúng Thần tiên dưới chân Mê Trận trong nháy mắt bị kích thích, một trận thất thái quang mang thoáng qua, một vài mười trượng chu vi hình cầu màn hào quang liền đem tất cả mọi người cái lồng ở bên trong, trong lúc nhất thời sương mù nồng nặc, thân vùi lấp trong đó người đã không thấy được bên người cảnh vật.

"Trận pháp không có ở trong sơn cốc! Chúng ta bị lừa!" Lúc này Chúng Tiên mới phản ứng được cái gọi là trận pháp nguyên lai đang lúc bọn hán dưới chân, căn bản không phải ở trong sơn cốc.

"Chuyện này... Điều này sao có thể, trận pháp làm sao có thể không có ở trong sơn cốc! Cái này không thể nào, tại sao có thể như vậy..." Văn Khúc Tinh Quân thanh âm từ Mê Trận trong truyền tới.

Trước hán còn lời thề son sắt nói trận pháp liền ở trong sơn cốc, kết quả Chu Diêm Bồng trực tiếp hung hãn tát hán một to mồm, liên tiếp bị trêu đùa hai lần, phỏng chừng tiếp theo một đoạn thời gian cũng sẽ ở hoài nghi trong cuộc đời trải qua.

"Cố làm ra vẻ huyền bí!" Lam màu hà lạnh giọng quát lên, phốc một tiếng, phảng phất bố bạch bị xé nứt âm thanh âm vang lên, dài ba xích, hiện lên kim quang Phá Trận thoi trực tiếp phá vỡ trận pháp quang mô bay ra ngoài, sau đó lại đổi ngược mà quay về, lần nữa đâm vào Mê Trận bên trong, chỉ là một qua lại, Mê Trận bên ngoài quang mô liền yếu bớt không ít.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Dù là đối thủ là tiên nữ, nguyên tắc cũng không thể ném

"Sur phụ, bắt trước lam chân to, này Phá Trận thoi đối với ta trận pháp phá hư cực lớn, nhiều nhất năm lần liền có thể phá ra. Hơn nữa này Phá Trận thoi một khi nhận chủ người khác liền không cách nào khống chế, bằng vào ta bây giờ..." Chu Diêm Bồng liếc mắt nhìn trận pháp, thanh âm hơi lộ ra cuống cuống nói.

"Cái này sao? Thế nào để cho hán đứt đoạn tiếp theo động?" Chu Diêm Bồng lời còn chưa nói hết, biến mất một cái chớp mắt, lần nữa rơi xuống đất Đường Tam Tạng nhìn lấy trong tay còn đang không ngừng rung rung Phá Trận thoi, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Chu Diêm Bồng biểu tình có chút cổ quái nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, chỉ Phá Trận thoi bên trên dưới nhất bên ba chữ Phù, "Sur phụ người thử một chút có thể hay không xóa đi ba chữ kia Phù, muốn là có thể, nói không chừng ta còn có thể thu về này căn (cái) Phá Trận thoi, đây chính là cái thứ tốt."

"Như vậy?" Đường Tam Tạng ngón tay cái đè xuống ba chữ Phù rạch một cái, ba người kia không biết dùng thứ gì khắc họa đi lên ký tự liền biến mất, Phá Trận thoi bên trên kim quang trong nháy mắt thu lại, không động đậy nữa, giống như là linh tính mất hết.

"Phá Trận thoi!" Mê trong trận truyền Lam Thái Hà kêu lên, Phá Trận thoi liền lạc bị trong nháy mắt chặt đứt, kinh nghi bất định đạo: "Linh Cát Bò Tát, này ba người là ta Thiên Đình nếu phạm, mong rằng Bò Tát nhìn ở thiên đình trên mặt, không nên nhúng tay."

"Để ta giải quyết Cửu Diệu cùng Lam Thái Hà, còn lại thiên binh thiên tướng các người giải quyết, Tiểu Bạch, nhớ năm mươi nha..." Đường Tam Tạng cười nói, nắm trong tay đến một khối Ngọc Bài, có nó có thể ở Mê Trận bên trong qua lại không đáng ngại, là Chu Diêm Bồng lưu.

"Ừ, năm mươi." Ngao Tiểu Bạch nắm quả đấm nhỏ, dùng sức gật đầu một cái.

Đường Tam Tạng lách mình vào trận pháp, bị Mê Trận chặn Cửu Diệu Tinh quân cùng chúng thiên binh thiên tướng cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, để tránh tùy tiện xuất thủ ngộ thương người một nhà.

Cùng Phá Trận thoi mất đi liền lạc Lam Thái Hà lúc này cũng có nhiều chút phòng bị nhìn bốn phía, nàng lúc này đã có nhiều chút tin tưởng Chu Diêm Bồng lời nói, nếu như không có Thiên Vương cấp bậc thực lực, không thể nào nhanh như vậy chặt đứt nàng và Phá Trận thoi giữa liền lạc, Chu Diêm Bồng cùng Tôn mừa vô ích thực lực cũng không có khôi phục, kia có khả năng nhất chính là Linh Sơn Bò Tát xuất thủ.

Mặc dù Linh Cát Bò Tát thực lực ở Linh Sơn chúng Bò Tát bên trong hạng gần chót, nhưng cũng không phải nàng một cái Thiên Tiên có thể so sánh với, thần sắc rất là ngưng trọng tiếp tục nói: "Linh Cát Bò Tát, nếu là ngài không nhúng tay vào chuyện này, chúng ta tuyệt không làm khó dễ Đường Tăng, ba người này là Thiên Đình trọng phạm, Ngọc Đế tự mình hạ chỉ lùng bắt, xin Bò Tát nghĩ lại."

"Hừ, Đường Tăng thầy trò là ta Linh Sơn khâm định người đi lấy kinh, người Thiên Đình lại nhiều lần gây hấn, thật coi ta Linh Sơn không người?" Đường Tam Tạng học Linh Cát giọng, lạnh giọng nói: "Hôm nay ta liền giáo huấn người một chút môn, tốt cho các người ghi nhớ thật lâu."

Văn Khúc Tinh Quân lúc này đã là đầu đầy mồ hôi lạnh, ngay cả tay trong Phán Quan Bút cũng không cầm được, Linh Cát Bò Tát nói muốn giáo huấn bọn họ, mà trước hán còn hướng về phía Chu Diêm Bồng nói ra thứ lời đó đến, lấy Chu Diêm Bồng tính tình, đợi một hồi coi như không chết cũng phải lột da.

Đang lúc này, trước mặt Bạch Vụ nhuyển động một cái, Văn Khúc Tinh Quân theo bản năng liền đem trong tay Phán Quan Bút đâm về đằng trước, đầu ngón bút trên Ngân Quang lóe lên, pháp thuật tiếp theo một cái chớp mắt liền có thể phát ra.

Bất quá, đợi không được tiếp theo một cái chớp mắt, từ trong sương mù dò đi ra ngoài là một cái quả đấm, đúng lúc nện trúng ở hiện lên Ngân Quang Phán Quan Bút trên ngón.

Văn Khúc Tinh Quân sắc mặt vui mừng, cho dù là Bồ Tát, lấy một đôi nhục quyền chống lại hán pháp bảo, khẳng định cũng không thể bình yên vô sự, nếu như có thể thương Linh Cát Bồ Tát một tia nửa chút nào, chỉ cần lần này không chết, trở lại Thiên Đình định có thể được phong thưởng, nhất niệm cấp thữ, hán nộ cười bộc phát Xán Lạn mấy phần.

Bất quá, hán vẫn đánh giá cao chính mình, hoặc có lẽ là đánh giá thấp quả đấm kia tốc độ cùng lực lượng.

Phán Quan Bút bên trên Ngân Quang còn chưa kịp tản mát ra, rắc rắc nhất thanh thúy hưởng, cái này cùng hán mấy trăm năm Phán Quan Bút trực tiếp cắt thành hai khúc.

Văn Khúc Tinh Quân nộ cười trên mặt đông đặc, suy nghĩ còn chưa kịp từ Phán Quan Bút bị một quyền đập gãy trong khiếp sợ quay lại đến, liền bị một quyền đập ngắt đi, chỉ phát ra rên lên một tiếng, sau đó liền từ trên trời rơi xuống đi.

"Không việc gì suy nghĩ nhiều như vậy làm gì chứ?" Đường Tam Tạng chậm rãi thu tay về, nhìn lấy mặt chạm đất Văn Khúc Tinh Quân,

Trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

"Linh Cát Bồ Tát..." Lam Thái Hà còn muốn nói chuyện, một bên đã là truyền tới một thân trầm đục tiếng vang cùng Văn Khúc Tinh Quân tiếng kêu rên.

Trong vòng mấy cái hít thở, Cửu Diệu Tinh quân đã là toàn bộ bị Đường Tam Tạng từ trên trời đập xuống, ngay cả trả đũa cơ hội cũng không có.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn Lam Thái Hà, lúc người một cái xuất hiện ở nàng bên người, giờ tay lên chính là một quyền.

So với Cửu Diệu Tinh quân, Lam Thái Hà tốc độ cùng phản ứng cũng muốn mau hơn rất nhiều, cực nhanh lui về phía sau đồng thời, một cái hoa lam pháp bảo xuất hiện ở trên đỉnh đầu, Cửu Sắc cánh hoa tạo thành một đạo hoa màn ngăn ở trước người của nàng, nhu nhược cánh hoa lúc này lại là lấy cực nhanh tốc độ xoay tròn.

Dùng pháp bảo bảo vệ chính mình đồng thời, Lam Thái Hà cũng không bó tay chờ đợi, bước chân chuyển một cái, đã bay lên trời, chân phải ở phía trước, hướng trừ mê vụ ngọa nguyệt phương hướng đá tới.

Cặp kia như ngọc thạch điêu khắc ra chân ngọc bên trên xuất hiện nhàn nhạt bạch quang, so với trước kia Văn Khúc Tinh Quân Phán Quan Bút bên trên càng chói mắt, không nghĩ tới dùng cuối cùng cước pháp.

Đứng ở trong sương mù Đường Tam Tạng nhìn cái kia cách mình càng ngày càng gần chân, theo bản năng khoát tay, ba một tiếng vừa vịn cầm.

"Bóng loáng, nhẵn nhụi, mềm mại, xinh xắn..." Trong nháy mắt, Đường Tam Tạng trong đầu đã xuất hiện một chuỗi hình dung từ, còn chưa đủ để lấy hình dung này đôi bị Chu Diêm Bồng trở thành Thiên Đình đệ nhất chân ngọc chân.

"Đáng chết! Buông ta ra..." Lam Thái Hà nũng nịu một tiếng, lạnh giá trên khuôn mặt xuất hiện một vết mác đỏ bồng bềnh, nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo cước pháp cuối cùng bị vậy từ trong sương mù đưa tay ra bắt.

Một cước này nhìn như tầm thường, thật ra thì giết vạn quân lực, mà cái tay kia cuối cùng vẫn không nhúc nhích, đây cũng là Thiên Tiên cùng Thiên Vương giữa chênh lệch sao?

Bất quá bị một người nam nhân như vậy nắm chân, cho dù đối phương là Bồ Tát, cũng tuyệt đối không phải nàng có thể tiếp nhận, từ trên chân truyền tới ấm áp để cho khuôn mặt nàng đỏ hơn mấy phần, muốn rút trở về, lại phảng phất bị kẽm sắt vững vàng kẹp lại.

Nghe được Lam Thái Hà lời nói, Đường Tam Tạng mới là phục hồi tinh thần lại, ngay cả vội vàng buông tay ra, dù sao hán và vị này Xích Cước Đại Tiên cũng không quan hệ gì, không cần phải làm nhục nàng.

Lam Thái Hà thoáng cái thu hồi chân, không khỏi thở phào một cái, bất quá không chờ nàng làm gì, một cái quả đấm đã là xuyên qua hoa màn, rơi vào trên mặt nàng, cuối cùng trí nhớ dừng lại ở một quyền kia đập phá hoa màn, Cửu Sắc cánh hoa đầy trời bay loạn, sau đó quả đấm kia liền rơi vào trên mặt nàng.

Đường Tam Tạng nhìn từ trên trời rơi xuống đi Lam Thái Hà, thu hồi quả đấm, mặc dù không có đụng chạm, bất quá đây chính là tới đuổi giết hán môn, đối với nữ nhân sức miễn dịch hán chính là lạ thường cao, dù là đối phương là tiên nữ, nguyên tắc cũng không thể ném.

"Su phụ, đối đãi mỹ nữ làm sao có thể như vậy thô lỗ đây." Chu Diêm Bồng lúc người một cái đã là ôm lấy Lam Thái Hà, ánh mắt rơi vào Cửu Diệu Tinh quân trên người, trong mắt lóe lên ánh sáng khác thường, "Thiên Hà mười tám khúc hình, thật lâu chưa từng dùng qua đây."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 102: Đây rõ ràng là kỳ quái nào đó play

Đường Tam Tạng đánh ngất xỉu Cửu Diệu Tinh quân cùng Lam Thái Hà, còn lại thiên binh thiên tướng căn bản không tính là cái gì, ngửa tay hồi lâu Tôn Ngộ Không đi lên một trận càn quét, trực tiếp giết chết hơn nửa.

Mà Ngao Tiểu Bạch ở Tôn Ngộ Không dưới sự dẫn động, còn có hai cái chân thỏ cảm dỗ xuống, cuối cùng là lấy dũng khí đối với (đúng) những thứ kia kim giáp Thiên Binh xuất thủ.

Mấy ngày này ở Tôn Ngộ Không Điều dạy xuống, nàng Yêu Linh thực lực đã khổng chế hoàn toàn, nắm trong tay đến cái kia phi long bảo Trượng, đi lên chính là một trận đập loạn, những thứ kia kim giáp Thiên Binh lau qua đụng liền Bình Giải, bị vây ở mê trong trận lại không chỗ có thể trốn.

Ngao Tiểu Bạch cũng là từ vừa mới bắt đầu cẩn thận từng li từng tí, từ từ trở nên không sợ hãi như vậy, cuối cùng hoàn toàn biến thành thiên về một bên đập con chuột như vậy trò chơi.

"Giết nhiều ngày như vậy Bình Thiên Tướng, Thiên Đình sẽ không tức giận, sau đó phái Tứ Đại Thiên Vương tới trấn áp chúng ta chứ?" Nhìn người cuối cùng kim giáp Thiên Binh ở Ngao Tiểu Bạch phi long Trượng xuống hóa thành kim quang Bình Giải, Đường Tam Tạng nhìn về phía một bên đã đem Cửu Diệu Tinh quân cùng Lam Thái Hà dùng dây xích đen cột vào ba cây cột sắt bên trên Chu Diêm Bồng hỏi.

"Sự phụ, người nghĩ gì vậy, Tứ Đại Thiên Vương nếu là bởi vì chết mấy cái thiên binh thiên tướng liền muốn điều động, đây chẳng phải là rất không có phong cách." Chu Diêm Bồng bĩu môi một cái, thủ pháp thuần thực đem xích sắt từ Lam Thái Hà trước ngực đan chéo xuyên qua, lại lộn quanh trở về trước mặt, tiếp tục nói: "Thiên Binh Bình Giải sau khi, thần hồn sẽ trở về quang minh Cung, trăm năm sau lại có thể trọng sinh, cho nên chỉ cần không phải là vừa chết hết mấy chục ngàn, điểm này hao tổn căn bản không bị Thiên Đình coi ra gì."

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, không nghĩ tới Thiên Binh còn có thể sống lại, điểm này ngược lại có chút ý tứ, bất quá như vậy ngược lại cũng tình bọn họ không ít phiền toái.

"Vậy những thứ này thần tiên đâu rồi, sau khi đánh chết có thể hay không cũng hồi quy quang minh Cung?" Đường Tam Tạng lại vừa là chỉ Cửu Diệu Tinh quân hỏi, nếu là đánh chết cũng không liên quan lời nói, vậy thì thuận lợi.

"Chỉ cần vào Địa Tiên Chi Cảnh lại không được, nếu như thần hồn không có tiêu tan lời nói có thể luân hồi Trọng Tu, lại vào tiên tịch, nếu là thần hồn cũng tán lời nói, coi như là thánh nhân cũng không thể đem bọn họ cứu trở về." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, "Sự phụ, những người này giết cũng không có tác dụng gì, hơn nữa Địa Tiên bị giết, Thiên Đình sẽ không ngồi nhìn bất kể, nói không chừng mấy cái không biết xấu hổ gia hỏa cũng sẽ bị phái ra."

"Ừ, vậy người xem mọi nơi đưa đi." Đường Tam Tạng sắc mặt có chút cổ quái liếc mắt nhìn đã bị xích sắt cột vào trên cột sắt Lam Thái Hà, vốn là rộng thùng thình quần áo bị xích sắt khóa chặt sau buộc vòng quanh khen đường cong, dây xích đen cùng da tuyết trắng tạo thành mảnh liệt so sánh, kia một đôi chân ngọc huyền không treo, không kịp yêu kiều nắm chặt.

Không thể không nói, Chu Diêm Bồng giới hạn thủ pháp cực kỳ lão đạo, giản lược mà không mất mỹ cảm, nếu so sánh lại, trước điện quan âm kia thụ yêu hoàn toàn là người mới học cấp bậc, trừ chạm tay nhiều một chút cùng dài một chút, hoàn toàn không có ở mỹ cảm bên trên thể hiện ra.

Về phần bị trùng điệp cột vào ngoài ra hai cây cột sắt bên trên Cửu Diệu Tinh quân, vậy thì có điểm cay con mắt, nhìn những thứ kia từ bọn họ dưới quần xuyên qua, sau đó khóa chặt ở trên cột sắt liên điều, còn có bị treo ngược đến, Đường Tam Tạng cảm thấy đây chính là cái gọi là Thiên Hà mười tám khổ hình một trong.

"Sự phụ, ta đánh sáu mươi hai cái đây." Ngao Tiểu Bạch từ trên trời trở về mặt đất, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Ừ, Tiểu Bạch biểu hiện rất tốt, buổi tối nhiều khen thưởng một cái chân thỏ, sau này thấy kim giáp người không cần sợ, bọn hắn bây giờ cũng không đánh lại Tiểu Bạch." Đường Tam Tạng cười xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc.

"Ừ, Tiểu Bạch không sợ, sau này Tiểu Bạch muốn đánh càng nhiều kim giáp người, đem đại ca đại tỷ bọn họ cũng cứu trở về." Ngao tiểu ca hứng hự nói, ánh mắt rơi vào Chu Diêm Bồng cùng những thứ kia bị trói ở trên cột sắt thần tiên trên người, có chút hiểu kỳ đạo: "Bất quá Nhị Sư Tỷ đang làm gì đây?"

"Sự tỷ của người ở thăm hỏi bọn hắn đây." Đường Tam Tạng nhìn trái phải một chút, Chu Diêm Bồng ác thú vị thật sự là có chút không thích hợp thiếu nhi, "Đối với (đúng) Tiểu Bạch, người đi xem một chút phụ cận có hay không thỏ đi, buổi tối muốn thỏ nướng còn không có roi đây."

"Được, ta đây cùng Tam Sư Tỷ đi bắt thỏ." Ngao Tiểu Bạch gật đầu một cái, thỏ cảm dỗ hiển nhiên so với cái gọi là thăm vấn lớn hơn,

Kêu Lạc này hướng trong thảo nguyên chạy đi.

Tôn Ngộ Không rơi vào Đường Tam Tạng bên người, khe cau mày liếc mắt nhìn bị ngốn ngang cột vào trên cột sắt Cửu Diệu Tinh quân, ánh mắt rơi ở một bên Lam Thái Hà trên người, lộ ra một tia nhớ lại về.

Chu Diễm Bồng từ trong túi càn khôn xuất ra hai lon nước, trực tiếp tạt vào Cửu Diệu Tinh quân trên mặt, Đường Tam Tạng hạ thủ không tính là nặng, mọi người một cái cơ trí cũng mơ mơ màng màng tỉnh lại.

Về phần Lam Thái Hà, Chu Diễm Bồng một lon nước tạt đi lên, một thân màu xanh da trời quần áo nhất thời ướt đẫm, vốn là bị xích sắt căng thẳng vốc người càng là hiện ra hết không thể nghi ngờ, ưm một tiếng, cũng là tỉnh lại.

"Sư phụ, có phải hay không rất kích thích." Chu Diễm Bồng đem lon nước vứt xuống một bên, hướng về phía Đường Tam Tạng chen chúc chớp mắt, ngay sau đó lại vừa là lộ ra một tia tiếu nuối, lắc đầu một cái, "Đáng tiếc người không lãnh hội được."

"Không lãnh hội được là cái gì quý!" Đường Tam Tạng mí mắt nhảy nhót, cái gì, ai không biết a... Bất quá, xem ra Chu Diễm Bồng vẫn kiên trì cho là hân thích là nam nhân a!

Ung dung tỉnh lại Cửu Diệu Tinh quân cùng Lam Thái Hà đã phát hiện mình bị trói chặt, hơn nữa trên người pháp lực cuối cùng chút nào cũng không dùng được, sắc mặt đều là kịch biến.

Trước vừa đối mặt đang lúc liền bị đánh ngất xỉu, thậm chí ngay cả đối thủ là ai cũng không thấy, mà thực lực mạnh nhất Lam Thái Hà lúc này cũng bị bắt, nhìn trước khi tới xuất thủ hơn phân nửa là Linh Cát Bồ Tát.

Mọi người nhận rõ tình thế sau, Chu Diễm Bồng kia kỳ lạ giới hạn thủ pháp bắt đầu phát uy, trên mặt đều là lộ ra vẻ thống khổ.

"A... Thật là đau! Nguyên soái ta sai... Yêu cầu người, yêu cầu người bỏ qua cho ta đi!" Bị trọng điểm chiếu cố Văn Khúc Tinh Quân cả người cũng lấy quý dị hình dáng bị trói đến, nghe răng trợn mắt đất kêu, hết lần này tới lần khác một tia pháp lực cũng không dùng tới đến, sắc mặt đỏ lên thành trư can sắc.

Còn lại tám vị Tinh Quân cũng không kém, ngành khí nhiều chút vẫn còn ở cắn răng cố nén, có đã bắt đầu gào thét bị thương cầu xin tha thứ, nơi nào còn có phân nửa vênh vào hung hăng bộ dáng.

"Tha các người? Theo ta nhiều năm như vậy, các người cảm thấy ta là hào phóng như vậy người sao?" Chu Diễm Bồng xen một tiếng, Túi Càn Khôn một tấm, vừa hướng bên ngoài lấy đồ, một bên cười tủm tỉm nói: "Xem ra, các người đối với ta có rất nhiều bất mãn à? Đến, hôm nay chúng ta thật tốt trò chuyện một chút, nhìn một chút là ta được, hay lại là Thiên Hữu nương nương kia khang tốt."

Đường Tam Tạng nhìn Chu Diễm Bồng từ trong túi càn khôn lấy ra lạc thiết, roi da lúc còn cảm thấy không có gì ý mới, bất quá khi hắn thấy Chu Diễm Bồng xuất ra cây nến, cái cặp, vòng cổ. .. Các loại kỳ quái đồ lúc, liền hoàn toàn không dám định, này hắn mẹ nó ở đâu là khóc hình, đây hoàn toàn chính là kỳ quái nào đó a.

"Sư phụ, nàng đây là muốn làm gì?" Tôn Ngộ Không nhìn Chu Diễm Bồng trước người để kỳ quái đồ, có chút kỳ quái hỏi.

"Hắn là nghiêm hình ép cung..." Đường Tam Tạng cân nhắc một chút từ ngữ, rất là cẩn thận nói, nhìn về mặt đơn thuần Tôn Ngộ Không, lúc này mới cảm thấy tâm tình tươi đẹp một ít, đúng không, đây mới là bình thường cô gái a, bên kia vị kia căn bản là thô bỉ đại thúc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Đây tuyệt đối là 1 cái run S

Nhìn Chu Diễm Bồng lấy ra đủ loại đạo cụ, Cửu Diệu Tinh quân mặt cũng xanh, quả thật, đi theo Chu Diễm Bồng mấy trăm năm, bọn họ khởi lại không biết Chu Diễm Bồng tính cách, thống hận nhất chính là phản bội người nài, chỉ cần bị bắt, chiết xay có thể so với hành hạ Ma Nhân còn ác hơn.

"Nguyên soái, ta biết sai, sau này cũng không dám. . . nữa, cũng không dám. . . nữa, ngài tốt nhất, Thiên Hữu nguyên soái nơi nào có thể so với ngài, yêu cầu ngài bỏ qua cho ta đi, giống như bỏ qua cho một con chó như thế bỏ qua cho ta đi..." Văn Khúc Tinh Quân khóc rống rống, vốn là coi như thanh tú gương mặt bởi vì mới vừa rồi mặt chạm đất đã sớm sưng mặt sưng mũi, lúc này nước mắt và nước mũi hồ mặt đầy, nhìn chán ghét so với đáng thương càng nhiều.

"Lão nương năm đó là như vậy dạy các người sao?" Không đợi Văn Khúc Tinh Quân lời nói xong, Chu Diễm Bồng giơ tay lên chính là một roi, ba nhất thanh thúy hưởng, màu đen trường tiên trực tiếp ở Văn Khúc Tinh Quân trên mặt mở một cái đỏ tươi lỗ.

Vốn là gào thét bị thương ồn ào liền muốn Tinh Quân trong nháy mắt an tĩnh lại, Văn Khúc Tinh Quân giống như là bị sợ ngây ngô, ngay cả trên mặt đau đớn cũng quên, ngơ ngác nhìn sắc mặt lạnh lùng, trong mắt tràn đầy nghiêm nghị về Chu Diễm Bồng.

Giờ khắc này, bọn họ tựa hồ lại thấy năm đó cái đó đứng ở Thiên Hà bờ, một người đơn độc đối kháng một trăm ngàn Thiên Ma Đại Nguyên Soái.

Trận chiến ấy, Thiên Hà một bộ hai vạn thiên binh chống cự một trăm ngàn Thiên Ma, mười không còn một, dám không để cho Thiên Ma vượt qua Thiên Hà nửa bước.

Thiên Hà nguyên soái Chu Điem Bồng một người xông vào vạn quân trong buổi rậm, lấy Thiên Ma Vương thủ cấp, toàn diệt xâm phạm Thiên Ma, đánh một trận để cho Thiên Hà một bộ thành danh, cùng Tứ Đại Thiên Vương bốn bộ sánh vai cùng.

Trận chiến này, Chu Điem Bồng một mực đề ở phía trước nhất, cũng không lui lại nửa bước, đây cũng là cuối cùng còn sót lại hai ngàn thiên binh thiên tướng dám đuổi theo ba chục ngàn Thiên Ma tàn binh tru diệt mấy ngàn dặm kiên định tín niệm.

Một năm kia, Chu Điem Bồng bị đóng chặt Chiến Thần tên, người nào bắt kinh Thiên Hà một bộ, thiên binh thiên tướng tất cả lấy gia nhập Thiên Hà một bộ làm vinh.

Dù là bây giờ nàng chẳng qua là người mặc rách nát áo quần, chỉ cần một trăm mặt xuống đến, cái đó chiến vô bất thắng nguyên soái tựa hồ lại trở lại.

Ngay cả một bên bất an giãy dụa thân thể Lam Thái Hà đều an tĩnh lại, ngo ngắc nhìn Chu Điem Bồng, năm đó Thiên Hà một bộ rạng rỡ cảnh tượng còn loáng thoáng ở trước mắt, mà đức hết thấy các thứ này người, nhưng bây giờ thành bộ đáng như vậy.

"Không khí này chuyển tốt cứng rắn..." Nhìn đột nhiên trở nên nghiêm túc, hơi có mấy phần phong độ của một đại tướng Chu Điem Bồng, Đường Tam Tạng không khỏi nhô nước bọt một câu.

"Nàng đứng đắn thời điểm vẫn còn có chút thực lực, ít nhất Tứ Đại Thiên Vương những thứ kia không biết xấu hổ gia hòa cường nhiều chút." Tôn Ngộ Không nhìn Chu Điem Bồng bóng lưng, tựa hồ nhớ tới một ít đi qua chuyện.

"Quả nhiên thật lâu không có giáo huấn, còn chưa quá thói quen đây." Nhìn trong sân an tĩnh, Chu Điem Bồng ngược lại thì lúng túng cười một tiếng, đem trong tay trường tiên tiện tay vứt xuống một bên, bắt đầu điểm cây nến, "Ta vẫn cảm thấy xuống. Đèn cây càng thú vị nhiều chút, lạc thiết cũng cũng không tệ a, sư phụ tới giúp ta đốt cái đồng lửa..."

"Quả nhiên soái bất quá ba giây." Đường Tam Tạng xoa xoa mi tâm, xoay người hướng sơn cốc hai bên trên núi cao đi tới, dự định đi nhặt nhiều chút củi khô trở lại.

Không phải vì cho Chu Điem Bồng đốt lạc thiết, mà là lúc này thái dương đã bắt đầu xuống phía tây, tối nay dứt khoát ngay tại trong sơn cốc này ở, nhặt nhiều chút củi lửa trở lại cho Ngao Tiểu Bạch thỏ nướng, nếu không buổi tối nàng muốn ôn ào, khen thưởng đương nhiên là muốn nói được là làm được.

Đường Tam Tạng vừa rời đi một hồi, trong sơn cốc liền truyền tới đủ loại thảm tuyệt nhân hoàn kêu thảm thiết, ngay cả trong núi rừng dã thú cũng bị hù dọa, một chút thanh âm không dám phát ra ngoài.

Chỉ chớp lát, Tôn Ngộ Không liền đánh Cân Đầu Vân bay lên, rơi vào Đường Tam Tạng bên người, gương mặt ửng đỏ, vừa dùng tay quạt gió, vừa nói: "Sư phụ, ta sau này cũng không muốn cùng Chu Điem Bồng ngủ một căn phòng, nàng so với năm trăm năm trước còn biến thái."

Nghe trong sơn cốc kèm theo đủ loại kêu thảm thiết Chu Điem Bồng tiếng cười cợt mở, Đường Tam Tạng thâm dĩ vì nhiên gạt đầu, nàng ả nấp hơn mấy tháng run S thuộc tính lúc này hoàn toàn bại lộ, biến thái trình độ quả nhưng đã đến không thể chính diện miêu tả mức độ.

Chờ Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không trở lại trong sơn cốc thời điểm, kêu thảm thiết đã không sai biệt lắm ngừng nghỉ,

Cửu Diệu Tinh quân từng cái phẳng phát mới vừa trong nước mới vớt ra một dạng quần áo đều bị mồ hôi ướt đầm, từng đạo vết roi cùng cây nến khô khốc vết tích trải rộng toàn thân, trọng yếu nhất là, lại không một cái té xù.

Thảm nhất hay lại là Văn Khúc Tinh Quân, trên mặt chất đầy cây nến, ngay cả con mắt cũng phong bế, lúc này ở ô ô đất khóc, thanh âm còn không dám phóng đại, giống như một bị tức tiểu nương môn tựa như.

"Sư phụ, người bỏ qua một trận trò hay a, này không phải là người thích nhất nhìn à." Chu Điem Bồng đem trong tay nhuộm máu roi ném lên mặt đất, có chút đáng tiếc mà nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Quý tài thích xem." Đường Tam Tạng đưa tay đàn Chu Điem Bồng ót một chút, ở xa một chút địa phương đào hố, chuẩn bị nhóm lửa.

"A, thật là đau..." Chu Điem Bồng che cái trán lui hai bước, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng tức giận lắm lắm: "Sư phụ, ta sớm muộn cũng sẽ cho người trực diện chính mình." Vừa nói xoay người hướng Lam Thái Hà đi tới, vênh vào bả vai, thô bỉ đất cười hắc hắc.

Một bên trời Lam Thái Hà sắc mặt trắng bệch, khoảng cách gần nhìn Chu Điem Bồng đối lại dùng mọi cách trò gian hành hạ Cửu Diệu Tinh quân, tinh thần cũng sắp tan vỡ.

Bây giờ nhìn Chu Điem Bồng hướng nàng đi tới, nơi nào còn giữ ở đất trước lạnh lẽo cô quạnh, thân thể bị xích sắt vững vàng cột vào trên cột sắt, có chút bối rối đất đạp còn có thể nhúc nhích hai chân, thanh âm phát run, "Chu Điem Bồng, người... Người mau buông ta ra... Người không muốn... Không nên tới..."

"Người để cho ta không tới, ta liền không tới, ta đây há chẳng phải là thật mắt mặt." Chu Diễm Bồng chậm rãi đi tới, từ trong túi càn khôn móc ra một cây chóp đỉnh có màu trắng nhưng mao cái vỏ, con mắt nhìn chăm chăm Lam Thái Hà cực xúc bất an đạp hai chân, khoe miệng chậm rãi nhếch lên, "Ở thiên đình thời điểm ta chỉ muốn thử một chút người hai chân này đầu rồi, không nghĩ tới tại hạ giới tìm tới cơ hội, quả nhiên đi theo sự phụ lên đường là sáng suốt nhất lựa chọn đây."

"Người... Người đừng tới đây..." Lam Thái Hà nhìn Chu Diễm Bồng trong tay cái vỏ, nghĩ đến Chu Diễm Bồng vừa mới đối với (đúng) Cửu Diệu Tinh quân động thủ bộ dáng, hoa dung thất sắc, nước mắt đều tại trong hốc mắt lớn vòn, lạnh lẽo cô quạnh bộ dáng hoàn toàn không có, hoàn toàn điềm đạm đáng yêu đáng vẽ.

Cửu Diệu Tinh quân đồng loạt dừng gào thét bị thương, có chút nghiêng đầu cùng liếc mắt nhìn nhìn tới, nhìn đến xem lạnh lẽo cô quạnh Lam tiên tử bị ngược, vẫn là có thể an ủi một chút bọn họ được tồn tại thân thể cùng nội tâm.

"Muốn nhìn à?" Chu Diễm Bồng nghiêng đầu lại, nhìn Cửu Diệu Tinh quân, nụ cười âm áp dễ thân cận.

Cửu Diệu Tinh quân ngẩn người một chút, theo bản năng gạt đầu một cái.

"Các người muốn nhìn, ta mạn phép không cho các người nhìn." Chu Diễm Bồng nụ cười bộc phát Xán Lạn, từ một bên trong đồng cùi xách ra một cây to bằng cánh tay, một gậy một người cho hết đập nát đi, tiện tay đem cây gậy ném một cái, vỗ vỗ tay, bĩu môi nói: "Nữ nhân cũng không phải là nam nhân đồ chơi, kia là các người những thứ này xú nam nhân có thể nhìn, nam nhân sẽ không một cái tốt."

Nói xong đi tới Lam Thái Hà trước người ngồi xuống, nhẹ tay nhẹ nắm đến một cái trắng nõn như ngọc chân, lông mày chau chon, "Oa a, cảm giác cùng nắm đó ngon giống vậy đây..."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Cái thế giới này có rất nhiều thứ là khó hiểu

Bị bản đồ pháo oanh thói quen Đường Tam Tạng đã lười nhỏ nước bọt điểm này, bất quá để cho hắn càng muốn nhỏ nước bọt một điểm là —— chẳng lẽ Chu Diễm Bồng đã không coi hắn là nam nhân nhìn sao? Hắn cảm thấy phải tìm cơ hội thật tốt cải chính một chút năng tư tưởng, người tuổi trẻ có loại tư tưởng này rất nguy hiểm.

Chu Diễm Bồng một tay nắm Lam Thái Hà chân, cặp chân kia trắng như tuyết khả ái, cước búi nhỏ dài mà mềm mại, năm cái ngón chân thon dài không mất êm dịu, bởi vì sợ dính vào một tia đồ bẩn, da thịt càng lộ vẻ béo mập, mắt cá chân đến bàn chân cong độ cong phá lệ mê người.

Nàng chậm rãi nắm chặt tay trái, đem nàng chân ngọc bọc ở trong lòng bàn tay, bên trái đầu ngón tay vạch qua nàng cước búi, từ từ du tẩu, thỉnh thoảng ấn một chút, hoặc là nhẹ nhàng véo bên trên một cái, không nhanh không chậm, giống như là đang làm một món thú vị chuyên.

Lam Thái Hà thẳng tắp vác, muốn đem chân thu hồi đi.

Có thể thân thể nàng bị vững vàng trời chặt, cả người càng là không sử dụng ra được một chút lực đạo đến, chỉ có thể mặc cho Chu Diễm Bồng vuốt vuốt, tinh xảo trên gò má dâng lên một vết đỏ ửng, tức giận sau khi lại là có chút khản trương.

Cũng may Chu Diễm Bồng đã đem Cửu Diệu Tinh quân cho đánh nát xiu, nếu không lúc này nàng khẳng định muốn tìm một động chui vào.

"Quả nhiên so với Thường Nga muội muội còn phải tròn mềm 3 phần, hơn nữa còn mềm mại, xinh xắn đất vừa vận một cái tay cầm, thật sự là quá hoàn mỹ..." Chu Diễm Bồng một bên vuốt vuốt Lam Thái Hà chân, một bên chặt chặt cảm khái nói.

"Thật... So với Thường Nga Tiên Tử xinh đẹp hơn?" Lam Thái Hà mặc dù mặt đầy then thùng và tức giận, bất quá nghe được Chu Diễm Bồng lời nói, còn chưa do dặt hỏi một câu, sau khi hỏi xong nàng liền hối hận, gương mặt đỏ hơn mấy phần, bất quá từ cùng Tiên Giới đệ nhất Tiên Tử tương đối trong lòng, trong mắt vẫn là có mấy phần vẻ khao khát.

Đường Tam Tạng dở khóc dở cười lắc đầu một cái, Lam Thái Hà này tiết tấu hoàn toàn bị Chu Diễm Bồng mang đi, bất quá Chu Diễm Bồng phê bình quả thật không có vô ích, mặc dù hắn vừa mới chẳng qua là cầm một cái chóp nát, đúng là hắn gặp qua xinh đẹp nhất một đôi chân, không mập không gầy, vừa đúng.

"Ta làm sao biết gạt người chứ, ta với người nói, Thường Nga muội muội nàng..." Chu Diễm Bồng rất tự nhiên đem Lam Thái Hà một cái chân khác cũng cầm, một bên thẳng thắn nói, hoàn toàn đem Lam Thái Hà hấp dẫn lấy, ngay cả mặt bên trên vẻ khản trương cũng từ từ rút đi.

Quả nhiên nữ nhân bát quái cùng tương đối lòng mở một cái, liền cái gì cũng không quản.

Ngao Tiểu Bạch trong tay xách ba con thỏ, ngồi ở Lạc này trên lưng trở lại, đem thỏ để xuống đất, nhìn ngòi xỏm ở nơi nào nắn bóp Lam Thái Hà chân ngọc, mặt mày hớn hờ nói lời nói Chu Điem Bồng, có chút hiếu kỳ đạo: "Sư phụ, Nhị Sư Tỷ nàng đang làm gì vậy đây?"

"Vị kia thần tiên tỷ tỷ chân chưa, người Nhị Sư Tỷ giúp nàng xoa xoa..." Đường Tam Tạng lần nữa cân nhắc một chút ngôn ngữ, nghiêm trang nói.

Đối với Chu Điem Bồng liễu muội thủ đoạn, Đường Tam Tạng là thực sự có chút chịu phục, phải thừa nhận hẳn có thể đủ dễ dàng đến một đám cô em thích hoàn toàn là dựa vào cái này túi da tốt, mà Chu Điem Bồng dựa vào thân con gái, lại có thể hóa địch thành bạn, thậm chí còn để cho vốn là kháng cự bị người khác nắm chân Lam Thái Hà lúc này mặt đầy hướng thụ đất để cho nàng nắn bóp.

"Nhị Sư Tỷ thật tốt..." Ngao Tiểu Bạch nhìn Chu Điem Bồng bóng lưng, cho nàng phát một tấm người tốt thể.

Vốn tưởng rằng Chu Điem Bồng cũng sẽ đối với Lam Thái Hà tới vừa ra cầm ky, kết quả lúc này hai người đã chán bên trên, Đường Tam Tạng thu hồi ánh mắt, bắt đầu xử lý Ngao Tiểu Bạch bắt trở lại ba con thỏ, tâm lý mơ hồ... Có chút nhỏ thất vọng.

Cũng may Chu Điem Bồng cura em gái tử thuộc về cura em gái tử, không có bị bị lạc đến đem Lam Thái Hà đem thả trình độ, hơn nữa ở Lam Thái Hà nói xa nói gần vẫn đáp bên trong, đem nôi toàn bộ vẩy Linh Cát trên người, cái này nôi Linh Cát coi như là vác định.

Chu Điem Bồng hạ thủ không nhẹ, Cửu Diệu Tinh quân một mực không tỉnh lại, dù sao cũng là Địa Tiên, không đến nỗi bị đập hai cái liền phí. Bất quá nghĩ đến nếu như Thiên Đình người tìm tới bọn họ, thấy bọn họ bị trói thành bộ dáng này, không biết sẽ là biểu tình gì.

Đường Tam Tạng đang xử lý thỏ, Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này ở một bên chơi lấy, cùng đi đuổi theo con bướm, một hồi trận đấu chạy, chơi được phi thường cao hứng, ngược lại tìm tới thích hợp bạn chơi.

"Này, Lam Thái Hà, năm đó người tại sao gạt ta nói Bàn Đào Hội không có mời ta?" Tôn Ngộ Không đi tới Lam Thái Hà trước người,

Nhìn nàng nói.

Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn, hẳn nhớ trong Tây Du kí Tôn Ngộ Không là bởi vì Bàn Đào Hội không mời nàng, cho nên mới đại náo Bàn Đào Hội, phía sau Đại Náo Thiên Cung cũng là này một dây chuyện đưa đến, nhìn tới nơi này mặt còn có khác (đùng) cổ sự a.

Chu Điem Bồng nghe Tôn Ngộ Không lời nói, cũng là đứng lên, nhìn một chút Tôn Ngộ Không lại vừa là nhìn một chút Lam Thái Hà, tự giác lui về phía sau đứng mấy bước, một bộ các người trước giải quyết đáng về.

Lam Thái Hà nhìn Tôn Ngộ Không, sắc mặt cũng là dần dần trở nên lạnh, khôi phục lạnh lẽo cô quanh biểu tình, lạnh lùng nói: "Tôn Ngộ Không, người còn không thấy ngại nói, năm đó người đem bàn trong vườn đào Bàn Đào đều ăn không sai biệt lắm, còn tổ cái gì Bàn Đào Hội a, chẳng lẽ ngày ngày ăn còn không có chán ăn sao? Vương Mẫu đã biết, ta cho người đi ra ngoài tránh một chút, người nhưng là chạy đi đại náo Bàn Đào Hội, uống say còn chơi đùa cái gì Đại Náo Thiên Cung, làm hại ta cũng bị nhốt năm mươi năm, người còn không thấy ngại tới hỏi ta tại sao lừa người Bàn Đào Hội không xin người?"

Lam Thái Hà đoạn văn này trong tin tức quá nhiều, đang ở cho thỏ hoang lấy máu Đường Tam Tạng bị khiếp sợ đến, nhìn một chút cũng một bộ bị khiếp sợ đến Tôn Ngộ Không, cùng một bộ ta không sai biệt lắm biết chuyện này Chu Điem Bồng, xem ra ban đầu Xích Cước Đại Tiên Lam Thái Hà cùng Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không giữa quan hệ còn không bình thường, chỉ là bởi vì chuyện năm đó sinh ngăn cách, bất quá này ngăn cách còn giống như có hiểu lầm ở trong đó.

Này hơn phân nửa lại vừa là một cái cùng Thái Bạch không sai biệt lắm bị thương cổ sự, quả nhiên làm Tôn Ngộ Không khuê mặt cũng dễ dàng bị hãm hại sao?

Đường Tam Tạng lượn quanh một vòng, đem mình cho lượn quanh hồ đồ, nữ nhân giữa sự tình hay lại là quá phiền toái, dứt khoát bất kể, tự nhiên cho thỏ rút lên lông tới.

Tôn Ngộ Không trên mặt vẻ giật mình dần dần thu lại, nhớ tới năm trăm năm trước chuyện, đem Lam Thái Hà lời nói cùng trí nhớ ấn chứng một chút, biểu tình dần dần trở nên lúng túng, mặt thoáng cái liền đỏ, gãi đầu một cái, thanh âm cũng là không tự chủ thấp mấy phần, "Cái gì đó, màu hà, năm đó chuyện ta uống say, không nhớ nổi, người và Thái Bạch... Ta, ta lần sau mời các người uống rượu đi."

"Ai muốn uống người rượu, Thái Bạch bị giam một trăm năm, đi ra còn tìm ta khóc nhiều lần đây. Chính người điên náo một trận, ngược lại huyền náo tận hứng, sau chuyện này còn đây không còn một mống, chỉ trách ở trên người chúng ta..." Lam Thái Hà nhìn Tôn Ngộ Không đỏ mặt đáng về, sắc mặt dần dần chậm, khẽ cắn răng, nghiêng đầu sang chỗ khác, "Nếu đi ra, trả thể nào không tìm một chỗ trốn trước tiên đem khôi phục thực lực, như vậy tới lui đi Tây Thiên, coi như là Linh Cát cũng không khả năng che chở các người một đường."

"Ta biết, bất quá ta pháp lực bị phong ấn, cho nên phải tiếp tục cùng đến sư phụ bọn họ lên đường, chờ đến ta khôi phục thực lực, lại tới tìm các người đi." Tôn Ngộ Không một bên cời màu đen xích sắt, vừa nói, đem Lam Thái Hà để xuống.

Chu Điem Bồng hướng về phía Đường Tam Tạng nháy nháy mắt, Đường Tam Tạng coi như không thấy, người ta khuê mặt đang lúc mới vừa cời ra hiểu lầm, chung quy không tốt tiếp tục để người ta dùng xích sắt lấy như vậy xấu hổ phương thức trói đi.

Cũng còn khá Chu Diễm Bồng mới vừa rồi không làm gì quá đáng sự tình, vẫn cùng Lam Thái Hà hóa địch thành bạn, nếu không lúc này liền lúng túng.

"Người tại sao phải lấy này cái tay trái gà không chặt phạm nhân làm sư phụ? Chẳng lẽ là hấn thừa dịp thực lực người bị phong ấn thời điểm, lấy cái gì thủ đoạn hạ lưu buộc người theo bên người khi hấn học trò?" Lam Thái Hà bị Tôn Ngộ Không đề xuống, nhìn Đường Tam Tạng thiếu thiếu mi đạo.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Cho dù là đấng đồ tử cũng tốt hơn cơ lão

Xử lý xong ba con thỏ, một tay lông thỏ máu thỏ Đường Tam Tạng đang định rửa tay, nghe được Lam Thái Hà lời nói, thiếu chút nữa một cái lão huyết ối tới.

"Vị này tiên nữ, không nói ngay cả thỏ cũng có thể giết nam nhân làm sao có thể không bắt được một con gà, vừa mới người một cước kia cũng là bị ta bắt có được hay không. Hôn nữa, Tôn Ngộ Không là bị ta đá văng Ngũ Hành Sơn mới ra, coi như công bình giao dịch, cùng nàng tự nguyện lưu lại, trong này căn bản không tồn tại cái gì thủ đoạn hạ lưu, càng không tồn tại cái gì bức bách!"

Đường Tam Tạng nhìn dùng nhìn kỹ ánh mắt đánh giá nàng Lam Thái Hà, có một cái cái máng không nhanh không chậm, bắt quá vừa mới đem nổi cũng vút cho Linh Cát, lúc này không nặng nề mới muốn trở về trên lưng, chỉ có thể làm bộ không có nghe được, ở một bên lon nước trong rửa tay, cầm bình nước lên rót một cái, bình phục một chút nhỏ nước bọt dục vọng.

"A, người lo lắng cái này a, người yên tâm..." Chu Diễm Bồng một bộ thì ra là như vậy biểu tình, tiến tới Lam Thái Hà bên tai nhỏ giọng nói: "Người yên tâm, chúng ta sư phụ thích là nam nhân, sẽ không đối với chúng ta làm gì..."

"Phốc ——" Đường Tam Tạng một cái nước phun ra ngoài, gương mặt nhìn Chu Diễm Bồng, nhà ai học trò như vậy tư tư bất quyện đất đen sư phụ!

Lam Thái Hà vốn là lạnh lùng sắc mặt thoáng cái đặc sắc, nhìn Đường Tam Tạng vốn là cảm thấy mặc dù là một phạm nhân, tuy nhiên dung mạo coi như chính phái.

Nghe Chu Diễm Bồng vừa nói như vậy, trên tay nổi da gà thoáng cái toàn bộ đứng lên, lên vừa mới một tay lông thỏ máu thỏ Đường Tam Tạng, càng cảm thấy có chút buồn nôn, trong lúc nhất thời thật giống như quên từ, một hồi lâu mới kéo Tôn Ngộ Không hướng bên cạnh đi hai bước, nhẹ giọng nói: "Người... Người liền theo như vậy một sư phụ đi thủ kinh? Không... Không tốt lắm đâu..."

"Người đừng nghe nàng nói bậy bạ, sư phụ hấn không là người xấu." Tôn Ngộ Không ngược lại nghiêng về Đường Tam Tạng một ít, lắc đầu nói.

"Chu Diễm Bồng, không nước, người vội vàng cho ta đi lấy nước!" Đường Tam Tạng mặt đều đen, đem một bên một cái đại thủy hang trực tiếp ném cho Chu Diễm Bồng, thanh âm tăng thêm mấy phần, nhân tiện dùng ánh mắt uy hiếp nàng một chút, "Lại nói lung tung, sau này không com ăn."

"Sư phụ, kia sông nhỏ cách nơi này thật là xa đâu rồi, tạm đến dùng một chút đi..." Chu Diễm Bồng ôm chậu nước, mặt đầy không tình nguyện.

"Có thể, vậy sau này người liền kêu Tiểu Bạch cùng Lạc này Sư Tỷ đi." Đường Tam Tạng uống một hớp nước, một bộ thờ ơ biểu tình.

"Hai cái tiểu sư muội mới nhỏ như vậy..." Chu Diễm Bồng còn muốn trả giá, thấy Đường Tam Tạng đã xoay người đi loay hoay đóng lửa, hướng về phía Đường Tam Tạng bóng lưng thử nhe răng, ôm chậu nước hướng hai mươi mấy dặm bên ngoài sông nhỏ phương hướng đi tới, đi tới Lam Thái Hà bên người lúc còn đích nói thầm một câu: "Như vậy thô lỗ sai sử đẹp để học trò, nhất định là thích nam..."

Lam Thái Hà thâm đi vì nhiên gật đầu, nhìn đi xa Chu Diễm Bồng, "Thủ hướng không bình thường người hơn phân nửa là biến thái, vẫn cẩn thận một ít cho thỏa đáng."

Rắc rắc một tiếng, mới vừa dựng tốt vì nường Đường Tam Tạng không khống chế xong lực đạo, hai cây to bằng cánh tay gỗ trực tiếp bị bẻ gãy thành hai khúc.

"Lời này đặt ở Chu Diễm Bồng trên người thành lập, nhưng không có phổ biến tính. Hôn nữa, tịnh trọng thanh minh một chút, ta thủ hướng rất bình thường!" Đường Tam Tạng đem gỗ tiện tay ném một cái, đứng dậy đi tới Lam Thái Hà trước người chưa đủ một thước khoảng cách đứng lại, bằng vào cao hơn một cái đầu thân cao ưu thế, cư cao lâm hạ nhìn nàng, sau đó đưa tay chỉ chỉ nàng chân, thiếu thiếu mi đạo: "Tỷ như, ta cũng rất thích người hai chân này."

Lam Thái Hà ngơ ngác nhìn Đường Tam Tạng, đầu trục khó nén khuôn mặt anh tuấn trướng, đều đặn vóc người mặc dù không có bắp thịt chầm kết,

nhưng cũng để cho người cảm thấy thực tế vững vàng, coi như là Thiên Đình trên, cũng ít có anh tuấn như vậy thần tiên.

Hơn nữa, Lam Thái Hà trong ngày thường rất là lạnh lẽo cô quạnh, trừ mấy cái khuê mật, còn lại thần tiên đều là cách ba thước trở ra không dám đến gần, nào dám giống như Đường Tam Tạng như vậy cách chưa đủ một thước, hơi thở nam nhân đập vào mặt, nhất thời ngẩn ra Lam Thái Hà trên mặt dâng lên một vết đỏ ửng, viên kia Phi Thăng Chi Hậu yên lặng mấy trăm năm tâm, không khỏi run rẩy động một cái, đột nhiên nghĩ tới Đường Tam Tạng lời nói, cúi đầu liếc mắt nhìn chân mình, lui về phía sau hai bước, trợn mắt nói: "Đặng đồ từ..."

"Khen lắm

"Đường Tam Tạng hài lòng gật đầu, nhưng sau đó xoay người tiếp tục đi loay hoay vì nướng, đặng đồ từ ít nhất rõ ràng hẳn thủ hướng mà, ít nhất so với cơ lão rất nhiều.

Đường Tam Tạng không tới nhìn thấy cô em liền muốn đi tăng độ yêu thích trình độ, nhưng cũng không thể tùy tiện bởi xấu chính mình danh tiếng a, học hỏi kinh nghiệm chẳng qua chỉ là trong cuộc sống một đoạn việc trải qua a, cũng không thể đem quyết định nửa đời sau hạnh phúc danh tiếng cho bởi xấu.

"Hắn... Hắn..." Lam Thái Hà nhìn nghiêng đầu rồi đi Đường Tam Tạng, giận đến dậm chân một cái, kéo Tôn Ngộ Không tay, tức giận nói: "Nếu như là cái đặng đồ từ vậy thì càng phải cẩn thận, người nhìn các người mấy cô gái, liền hẳn một người nam nhân, hơn nữa ăn còn toàn bộ đi qua tay hắn, nếu là hắn ở bên trong bỏ thuốc làm sao bây giờ, vậy các người há chẳng phải là đều phải thua thiệt."

Đường Tam Tạng huyết sáo đập vì nướng, tiếp tục đóng vai đặng đồ từ nhân vật.

Tôn Ngộ Không có chút dờ khóc dờ cười nhìn khác thường Đường Tam Tạng liếc mắt, nhìn Lam Thái Hà lắc lắc đầu nói: "Yên tâm đi, sư phụ hắn là người tốt."

Dựng tốt cái giá, Đường Tam Tạng bắt đầu thổi nướng, trên thảo nguyên thổi rất béo tốt, một cái có năm sáu cân. Vốn là Đường Tam Tạng ba người bọn họ ăn lời nói hai cái đã đủ, bây giờ nhiều Lam Thái Hà, Đường Tam Tạng dứt khoát đem ba cái cũng nướng bên trên.

"Có ăn hay không tùy theo nàng, đáng tiếc đi ra thời điểm không hướng Lý nghi Mẫn nội dung chính thuốc." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn đang nói chuyện Lam Thái Hà, khề thì thào một tiếng.

Chu Diêm Bồng xách một đại chậu nước trở lại, tiếp tục đến Đường Tam Tạng thủ hướng, bắt quả ở Đường Tam Tạng biểu hiện qua đặng đồ từ một mặt sau, Lam Thái Hà đã không tin Chu Diêm Bồng lời nói, Chu Diêm Bồng lần đầu tác chiến cuối cùng đều là thất bại.

"Tiểu Bạch, tới rửa tay ăn cơm."

"Lạc này cũng uống nước, sau đó cũng ăn cơm đi."

Đường Tam Tạng hướng về phía còn ở bên cạnh chơi đùa Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này la lên, sau đó giúp Ngao Tiểu Bạch rửa tay, cầm sạch sẽ chén cho Lạc này bôi một chén nước sạch.

Tôn Ngộ Không kéo Lam Thái Hà cũng ngồi vào bên cạnh đồng lửa, Chu Diêm Bồng chính là ở Lam Thái Hà bên người ngồi xuống, một bên tăng độ yêu thích, một bên bắt động thanh sắc chiếm chút tiện nghi nhỏ, chơi được phi thường cao hứng.

"Sư phụ, ta ba cái chân thô đây." Ngao Tiểu Bạch khéo léo ngồi ở bên cạnh đồng lửa, mặc cho Đường Tam Tạng dùng khăn lông khô giúp nàng lau tay.

"Cái này thì lấy cho người." Đường Tam Tạng đem khăn lông bỏ qua một bên, cười cạo cạo Tiểu Bạch mũi, cầm lấy tiểu đao vạch qua vì nướng Ueno thô, cắt một chỉ chân thô thả vào trong chén, "Có hơi nóng, thổi một chút ăn nữa, ngoài ra hai cái ta sẽ lưu cái người."

"Dạ, sư phụ." Ngao Tiểu Bạch hai tay dâng chén, nhu thuận gật đầu, nhìn một bên Lạc này, "Sư phụ, Lạc này Sư Tỷ muốn người trước dứt nàng đây."

"Ừ, các người ăn trước đi, ta trước theo Lạc này ăn xong." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, đứng dậy rửa tay, cầm lấy một bên vừa mới hẳn liền chuẩn bị tốt cỏ xanh, suy ngẫm Lạc này trên cổ nhu thuận Bạch Mã, đem xanh nhạt cỏ xanh đưa tới miệng nàng một bên, cười nói: "Lạc này ăn cơm tối, mọc lại lớn một chút đến lượt chính mình ăn, ngày ngày làm cho nhân gia Uy cũng không phải là thói quen tốt đây."

"Thật giống như... Cũng không phải rất xấu người đâu." Lam Thái Hà nắm một cái thịnh hai miếng nhỏ thịt thô cái đĩa, nhìn Đường Tam Tạng cung chiêu cho Ngao Tiểu Bạch rửa tay cầm ăn, lại vừa là thân mật Uy Bạch Mã, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Liên quan tới không ăn thịt chuyện này

Trước cho ăn no Lạc này mới một lần nữa ngồi về bên cạnh đồng lửa Đường Tam Tạng, cũng không biết mình đã vừa mới thuận tay quét một lớp hào cảm, cho Ngao Tiểu Bạch cắt con thứ hai chân thỏ, cho mình cũng cắt một nhiều chút thịt thỏ, vãi lên một chút muối.

"Sư phụ, ta cảm thấy chúng ta hẳn muốn tiếp tế một chút gia vị, mặc dù bây giờ mùi vị cũng rất tốt, nhưng là không có bột hồ tiêu thịt nướng, còn là có chút không giống đây." Ngao Tiểu Bạch thả tay xuống trong găm một nửa chân thỏ, khoảng thời gian này tiểu gia hỏa miệng đều bị Đường Tam Tạng nuôi gian xảo.

"Ừ, chờ đến xuống một cái trấn nhỏ sư phụ phải đi mua thêm một chút." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, hẳn cũng cảm thấy quả thật ít một chút mùi vị, bất quá vừa qua khỏi tám trăm dặm Hoàng Phong Linh cùng Đại Thảo Nguyên đều không gặp phải người ta, cho nên một mực không có thể mua gia vị.

Nhìn Ngao Tiểu Bạch tiếp tục găm chân thỏ, Đường Tam Tạng ngược lại nhìn về phía từ vừa mới liền vẫn nhìn chăm chăm vào hẳn nhìn Lam Thái Hà, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn nàng còn không có động tới cái đĩa, "Lam tiên tử không thích ăn không?"

"À?" Lam Thái Hà phục hồi tinh thần lại, trên mặt thoáng qua một vết mê chi mắc cỡ đỏ bừng về, gật đầu một cái lại vừa là lắc đầu một cái, "Ta... Ta không..."

"Thịt này lạnh liền không thể ăn, người thử một chút cái này." Đường Tam Tạng đứng dậy đem trên tay mình mới vừa cắt gọn thịt thỏ cái đĩa đưa tới, thuận tiện đem Lam Thái Hà trong tay lạnh kia bàn thịt thỏ lấy tới.

Lam Thái Hà có chút mơ mơ màng màng nhận lấy cái mâm, liếc mắt nhìn đang ở cho mình cắt thịt Đường Tam Tạng, đột nhiên cảm giác lửa này chất nhiệt độ có chút cao, ngay cả gương mặt đều có chút nóng đứng lên.

"Không ăn thịt lời nói, muốn ăn đào sao?" Tôn Ngộ Không từ trong lòng ngực móc ra cái đào, cho Lam Thái Hà đưa tới.

"Không muốn, ta không ăn lông dài đồ vật." Lam Thái Hà ngao khiếu đất lắc đầu một cái, nắm đũa xóc lên một mảnh cắt được (phải) thật mỏng thịt thỏ, nàng đã không nhớ tự có bao nhiêu năm chưa từng ăn qua Phàm Trần thức ăn.

Thần tiên có thể Ích Cốc, cho dù có thời điểm nghĩ (muốn) ăn đồ ăn cũng hơn nửa sẽ ăn một ít Linh Quả, trừ một ít không ăn kiêng thần tiên, rất ít một ngày ba bữa đều ăn.

"Hắn một người đàn ông làm được đồ vật có thể ăn không?" Do dự một chút, Lam Thái Hà liếc mắt nhìn một bên ăn nồng nhiệt Chu Diêm Bồng cùng Ngao Tiểu Bạch, hay lại là cái miệng đem kia mảnh nhỏ thịt thỏ bỏ vào trong miệng.

Tron mềm thịt thỏ vào miệng tan đi, mặc dù chỉ là xuất ra một chút mùi nhẩn nhạt muối hột, thịt thỏ tươi mới mỹ vị đạo như cũ kích thích vị lồi, cơ hồ không có nhai liền nuốt xuống.

Lam Thái Hà con mắt có chút nheo lại, giống như là trở về vị vừa mới cảm giác, Tiên Quả mặc dù ngọt mà không ngán, lại cuối cùng ít một chút mùi vị. Mấy trăm năm đi qua, nàng cho là mình đã sớm quên Phàm Trần thức ăn mùi vị, mà thịt thỏ lại giống như là một viên môi như, thoáng cái liền đem những năm kia Du Lịch Phàm Trần lúc nếm khắp thiên hạ mỹ thực móc ra tới.

Ngọt bụi cay đắng mặn, lúc đó năm gặp phải người cùng sự, thoáng cái tất cả đều xông lên đầu, thời gian mấy trăm năm, luân hồi đã không biết mấy lần, đã sớm cảnh còn người mất.

Này thịt thỏ không phải là nàng ăn rồi tới thứ ăn ngon, giờ khắc này cho nàng cảm thụ nhưng là không gì sánh nổi, từ từ mờ mắt lúc, cặp mắt đã là đáp lên một tầng sương mù.

Chính nắm một cái chân thỏ găm Đường Tam Tạng, nhìn lạnh lẽo cô quạnh Lam Thái Hà ăn một miếng thịt thỏ thì trở thành hai mắt ngẩn lệ vuốt ve Lâm muội muội, suy nghĩ vừa kéo, "Lam tiên tử là cảm thấy đồ ăn ngon (ăn ngon) đều phải khóc sao?"

"Phốc xuy ——" mới vừa dụng dụng ra một chút hoài cảm tâm tình Lam Thái Hà trực tiếp bật cười, trừng Đường Tam Tạng liếc mắt, đem trong đầu những thứ kia thâm giấu đồ quét tới, nắm đũa lại kẹp một khối bỏ vào trong miệng, nồng nhiệt ăn, nhìn Tôn Ngộ Không nói: "Mùi vị tạm được đi, người tại sao không ăn, ta nhớ được người lúc trước cũng sẽ ăn thịt à? Gầy như vậy còn không ăn thịt lời nói, nhưng là dài không đứng lên." Còn đưa tay đâm đâm trước ngực nàng.

Đường Tam Tạng bọn họ cũng là nhìn về phía Tôn Ngộ Không, tất cả là có chút hiếu kỳ Tôn Ngộ Không tại sao không ăn thịt.

Tôn Ngộ Không đưa tay đem Lam Thái Hà mặt đẩy ra, một cái găm hết nửa đào, nhìn trên bầu trời đã dâng lên Minh Nguyệt, nhàn nhạt nói: "Từ Tích kiệm tới Xa xỉ Dịch, từ Xa xỉ tới Tích kiệm khó khăn, này năm trăm năm thật vất vả giới điệu thịt,

Nếu là lại bị đóng cái năm trăm năm, nghĩ (muốn) đào cảm giác so với nghĩ (muốn) thịt không khó bị chút."

Trong sân nhất thời an tĩnh lại, mọi người biểu tình có chút cổ quái nhìn Tôn Ngộ Không, ngay cả một bên ôm chân thỏ găm Ngao Tiểu Bạch cũng từ từ thả tay xuống, có chút đáng thương nhìn Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không nổi bĩu môi, đem hột đào phun ra thật là xa, đúng vậy, cho dù là không sợ trời không sợ đất Tề Thiên Đại Thánh, bị dè ở Ngũ Hành Sơn xuống năm trăm năm, cũng không khả năng không điếm cảm giác.

Đường Tam Tạng đứng dậy, cầm lên còn lại cái kia còn không có động tới thỏ, trực tiếp đưa tới trước mặt nàng, nhìn ánh mắt của nàng nhẹ nói đạo: "Ngày toàn bộ đều là ngươi, sau này không người nào có thể nhốt thêm ngươi năm trăm năm, trừ phi ta chết."

Tôn Ngộ Không nhìn trước mắt mùi thơm tràn ra vàng óng thỏ nướng, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng con mắt, bốn mắt nhìn nhau, yên lặng hồi lâu.

"Đúng vậy, nếu như lần này còn bị tóm lại lời nói, cùng lắm chúng ta đồng thời đóng a, vậy không thừa dịp bây giờ ăn nhiều một chút thịt, uống nhiều vài hũ rượu ngon há chẳng phải là thua thiệt." Chu Diêm Bồng cũng là lên tiếng nói, từ trong túi càn khôn xuất ra vài hũ rượu, lớn nhất một vò thả vào Tôn Ngộ Không trước người.

"Ừ, Sư Tỷ, Tiểu Bạch càng ngày sẽ càng lợi hại, sẽ bảo vệ ngươi." Ngao Tiểu Bạch cũng đi theo gật đầu một cái, quán quít một hồi, đem một bên trong chén cái kia chân thỏ trắng trọng đưa tới, "Tiểu Bạch còn lại cái này chân thỏ cũng cho Sư Tỷ."

Lạc này không biết khi nào thì đi tới, dùng đầu cọ cọ Tôn Ngộ Không mặt, giống như là đang khích lệ nàng.

Lam Thái Hà có chút kinh ngạc nhìn Đường Tam Tạng, lại vừa là nhìn một chút Chu Diêm Bồng cùng Ngao Tiểu Bạch, mặc dù không có nói chuyện, giữa lông mày nhưng là có vài phần vui vẻ yên tâm cùng cao hứng.

"Vậy..." Tôn Ngộ Không sờ một cái Lạc này đầu, đưa tay nhận lấy Ngao Tiểu Bạch đưa tới chân thỏ, nhìn Đường Tam Tạng bọn họ, gật đầu một cái, lộ ra nụ cười rục rịch, "Ta đây liền không khách khí, thần phạt gì, chờ ta mò ra phong ấn, cũng thông thông một gậy đánh ngã, ta mang bọn ngươi bên trên Bàn Đào vườn ăn Bàn Đào đi."

Đường Tam Tạng bọn họ cũng là cười lên, nhắc tới Đường Tam Tạng thật đúng là có chút hiếu kỳ Bàn Đào vườn Bàn Đào rốt cuộc là cái gì phẩm loại, ăn sau khi lại có thể kéo dài tuổi thọ, cùng nhân sâm quả như thế đều là thần kỳ trái cây.

Ba cái thỏ nướng, sáu lon rượu ngon, còn có một chút trước làm xong thịt khô, vậy ở bên cạnh đồng lửa mọi người ăn ăn uống uống, ngược lại cũng tận hứng. Ngay cả Lam Thái Hà cũng uống mấy hớp, ăn không ít thịt thỏ.

Đại đa số hay lại là Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng uống cạn, hai người lúc này đã là tương đối ngồi bắt đầu chơi đùa đi từ lệnh, tô giả bộ rượu, một lần một đại chén, hào sảng vô cùng.

Đường Tam Tạng đem lều vải dựng được, bên cạnh không có cây, Tôn Ngộ Không đã sắp say, cho nên Đường Tam Tạng nhiều dựng một cái lều vải, lúc này mới ngồi ở bên cạnh đồng lửa, ôm Ngao Tiểu Bạch ngồi ở trên chân, cho nàng nói truyện cổ tích.

"Sư phụ, hôm nay chúng ta nói cái gì?" Ngao Tiểu Bạch dựa vào Đường Tam Tạng cánh tay, trong đôi mắt to tràn đầy vẻ chờ mong.

"Ừ..." Đường Tam Tạng nghĩ (muốn) một hồi lâu, ánh mắt sáng lên, "Hôm nay sư phụ kể cho ngươi một cái ngón cái cô nương cổ sự."

"Ngón cái cô nương, đó là Ai Nhân Tộc sao?" Lam Thái Hà từ hai cái từ quý cạnh vừa đi tới, ở Đường Tam Tạng bên người ngồi xuống, có chút hiếu kỳ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: 800 trong Lưu Sa Hà

Đường Tam Tạng cũng không biết ngón cái cô nương có phải hay không Ai Nhân Tộc, bắt quá hấn cổ sự hay lại là thuận lợi nói ra, năm thứ nhất đại học năm ấy buồn chán lật xem truyện cổ tích cuối cùng thành đồ Ngao Tiểu Bạch ngủ vũ khí sắc bén, cũng coi như vật tẫn kỳ dụng.

Ôm Ngao Tiểu Bạch vào lều nhỏ, Đường Tam Tạng lần nữa ngồi về bên cạnh đồng lửa.

"Ngươi nói ngón cái cô nương không thích cái kia hủ dọa con mắt chuột chũi, nàng kia đáp ứng Yến Tử mời, cùng rồi đi địa đạo đi một người khác quốc gia sao?" Không đợi Đường Tam Tạng nói chuyện, Lam Thái Hà đã là không kịp chờ đợi hỏi, trong mắt tràn đầy là tò mò cùng vẻ khẩn trương.

Đường Tam Tạng có chút kỳ quái liếc nhìn nàng một cái, không nghĩ tới Lam Thái Hà lại đối với (đúng) một cái truyện cổ tích như vậy cảm thấy hứng thú, bắt quá vẫn gật đầu tiếp tục nói: "Ừ, ngón cái cô nương sáng khoái đáp ứng, Yến Tử công lấy sau lưng ngón cái cô nương Phi nha Phi nha, bay đến cái

đó quốc độ, đem ngón cái cô nương đặt ở một đóa xinh đẹp nhất tồn trên, phía trên có một cái cùng ngón cái cô nương cùng kích cỡ Mỹ Nam Tử, hẳn là tất cả đóa hoa quốc vương, hai người bọn họ liền hạnh phúc đất chung một chỗ."

"Thật tốt." Lam Thái Hà lộ ra vẻ ngóng trông.

"..." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, thế nào cái thế giới này Bồ Tát cùng tiên nữ đối với (đúng) truyện cổ tích cũng như vậy không có sức đề kháng, lần trước một cái công chúa Bạch Tuyết cố sự đem mấy người mê không nên không nên, lần này một cái ngón cái cô nương cố sự để cho lạnh lẽo cô quanh Lam Thái Hà sinh lòng hướng.

"Bất quá, ngón cái cô nương cùng kia hoa chỉ quốc Vương không phải là Hoa Yêu sao?" Lam Thái Hà có chút hiếu kỳ hỏi, có chút gật đầu một cái, "Nguyên lai yêu quái giữa cũng có tốt đẹp cảm tình."

"Ừ, vạn vật chỉ cần có linh tính, thật ra thì cũng không có khác nhau quá nhiều." Đường Tam Tạng nhìn về phía Lạc này, gật đầu một cái, thật ra thì hẳn còn có nửa câu không nói: Cái gọi là Tiên Phật, cũng bất quá là kiềm chế Thất Tình Lục Dục, tự giác lợi hại một ít a.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Đỉnh Bồng đang uống ánh sáng sáu cái bình lớn Từ chi sau, rốt cuộc cũng say ngủ, sáu cân thổ bị Tôn Ngộ Không một người gặm sạch, xem ra năm trăm năm không có ăn thịt, một khi còi ra tư tưởng, đối với (đúng) thịt khát vọng là tuyệt đối đáng sợ. Đường Tam Tạng cùng Lam Thái Hà một người đỡ một cái tiền vào mũi thuyền.

"Vây, múa vô ích liền nhờ cậy, ta sẽ ở lại chỗ này, có thể kéo bao nhiêu thời gian thì nhìn Thiên Đình bao lâu phái người mới tới." Lam Thái Hà vén lên Tôn Ngộ Không lều vải rèm, nghiêng đầu lại nhìn Đường Tam Tạng, có chút cảm kích nói.

"Ừ, ta sẽ." Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu một cái, coi như Lam Thái Hà không nói hẳn cũng sẽ làm như vậy.

"Cố sự rất có ý tứ, hy vọng lần sau gặp lại đến ngươi lúc còn sẽ có chuyện xưa mới." Lam Thái Hà khẽ mỉm cười, chui vào lều vải.

"Người tốt thế trên thú vị thế sao?" Đường Tam Tạng buông tay một cái, hướng đồng lửa ném mấy cây củi khô, đi tới hai cây cột sắt cạnh xác nhận một chút Cửu Diệu Tinh quân cũng không có sau khi tỉnh lại, mới là trở về chính mình lều vải.

...

An tĩnh một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, Đường Tam Tạng đứng lên làm thịt thỏ chao, Lam Thái Hà cũng ăn chung.

Cửu Diệu Tinh quân vẫn chưa có tỉnh lại, Chu Đỉnh Bồng cầm xích sắt đem Lam Thái Hà lần nữa cột vào trên cột sắt, bất quá không có giống ngày hôm qua khoa trương như vậy, bất quá vẫn là tha cho ba vòng, Lam Thái Hà cũng quả thật không cách nào tránh thoát được, coi như là diễn trò cũng muốn làm toàn bộ, nếu không sẽ còn cho nàng chọc phải phiền toái.

"Chúng ta đây đi." Tôn Ngộ Không hướng về phía đem liên điều kéo rộng thùng thình một chút, hướng về phía Lam Thái Hà nói.

"Thật là không nỡ bỏ đây." Chu Đỉnh Bồng vẫn không quên tới một cái sờ nàng chân, mặt đầy khó bỏ.

"Lam tỷ tỷ gặp lại sau." Ngao Tiểu Bạch ngồi ở Lạc này trên lưng, phất tay một cái.

"Tạm biệt." Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu một cái.

"Một đường cẩn thận." Lam Thái Hà gật đầu một cái kêu.

Nhìn trừ mê vụ đem ba cái Thiết Bồng cùng trói tại cạnh trên người bao trùm, Đường Tam Tạng đoàn người tiếp tục Tây Hành lên đường, dựa theo Lam Thái Hà cách nói, Thiên Đình người nhanh nhất cũng phải một tháng sau mới sẽ đến tìm bọn họ.

Đối với trên trời một ngày trên đất một năm cái này thiết lập... Đường Tam Tạng cảm thấy quả thực quá đáng khen, coi như thần tiên không ngủ, điều binh khiển tướng cũng cần thời gian đi,

Trên trời chỉ muốn qua đi ba ngày, bọn họ cũng chạy đến Linh Sơn đi, đến lúc đó đám này thần tiên chỉ có thể sửng sờ.

...

Ra khỏi sơn cốc, tiếp tục Tây Hành, đều là nhiều chút thông thả núi đồi, đường xá ngược lại cũng không khó đi.

Trải qua một tòa đại trấn thời điểm đặc biệt đi trong trấn mưa nhiều chút gia vị phẩm, trong trấn vừa vặn có một ác bá gia tộc hoành hành hương lý, cho nên mọi người thuận đường đánh thổ hào, ruộng đất bạc cái gì cũng phân cho trấn trên người nghèo, Đường Tam Tạng bọn họ chẳng qua là lấy đi trong hầm rượu mấy trăm vỏ rượu ngon.

Nếu là vị kia bị Tôn Ngộ Không một gậy đập bay Lão Thái Gia biết, nhà mình sẽ bị Đường Tam Tạng bọn họ để mất tới, chỉ là bởi vì cái kia không có ý chí tiến thủ Tôn Tử ở từ lâu trong thời phòng nhà mình giấu rượu bao nhiêu, nhân tiện đùa giỡn một chút Chu Đỉnh Bồng lời nói, phòng chừng chết cũng nhắm không vào mắt.

Tôn Ngộ Không thịt tính hoàn toàn giải phóng, lần này ba bữa cơm thầy trò mọi người cũng chung quy xem là khá ngồi chung đến ăn, mà Tôn Ngộ

Không đào chính là thành mọi người sau khi ăn xong trái cây, hơn nữa trò gian từ từ trở nên nhiều lên, chuối tiêu, Apple, dưa hấu cái gì cũng có.

Này lên đường xuôi gió thuận thủy, ngay cả tiểu yêu cũng không có gặp phải mấy con, chớ đừng nhắc tới Yêu Linh.

Đường Tam Tạng ở Hoàng Phong Linh được (phải) ba viên Yêu Hạch, đất, gỗ, Kim Tam đi Yêu Hạch đã có, chỉ cần tiếp cận đủ thủy cùng hỏa liền có thể thử cỏi ra Tôn Ngộ Không trên xương quai xanh đạo phong ấn kia.

...

Ngày này, ở trên thảo nguyên đi chừng mấy ngày mọi người đột nhiên nghe được một trận sóng vỗ vào bên bờ tiếng nước chảy, đều là ánh mắt sáng lên.

"Sur Tỹ, người nói sông lớn đến đây." Ngồi ở Lạc này trên lưng Ngao Tiểu Bạch tỉnh mắt, chỉ trước vừa nói.

Cuối tầm mắt, một cái mặt mờ sông lớn xuất hiện ở trước mắt, lao nhanh nước sông đánh phía trước bên bờ, phát ra ầm ầm tiếng vang, không khí tràn ngập nhàn nhạt mùi tanh, không tính là gay mũi, cũng không tiện ngửi.

Đi về phía trước hơn mười dặm đất, cuối cùng là đi tới bờ sông, Đường Tam Tạng đứng ở trên bờ sông đôi mắt trông về phía xa, lại trông về phía xa.

Này hửn mẹ nó ở đâu là sông a! Cái này căn bản là biển khơi!

Hơn nữa nước sông trong triệt trong suốt, lấy ở đâu cát, cùng tưởng tượng Lư Sa Hà không có chút nào như thế.

Màu xanh da trời nước sông đánh phía trước bên bờ, mặt mờ vô tận mặt nước không biết kéo dài đến nơi nào, chẳng qua là trên mặt nước ngay cả một con chim cũng không nhìn thấy, cũng không có con cá nhảy ra mặt nước, có chút quỷ dị lạnh tanh.

"Này sông rộng tám trăm dặm." Tôn Ngộ Không đem kính râm đẩy lên đi, nhìn mấy lần, quay đầu nói.

"Sur phụ, bên này có tấm bia đá." Chu Diêm Bồng đỡ một khối cao một trượng Thạch Bi là lên.

Mọi người vây tiến lên, Đường Tam Tạng nhìn trên tấm bia đá có khắc ba cái chữ triện, thật đúng là "Lư Sa Hà", bên dưới còn có bốn hàng chữ nhỏ:

"800 Lư Sa giới, 3000 chết chìm thâm.

Lông ngỗng phù không nổi, hoa lau định đáy chìm."

"Sur phụ, người biết bơi sao?" Chu Diêm Bồng một tay vịn Thạch Bi, nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Lư Sa Hà bên trên Nguyên Bảo Phong

"Bơi lội... Còn thật không phải là quá biết." Đường Tam Tạng nhìn nhìn mình chăm chăm mấy tên học trò, sức lực có chút chưa đủ đất hạ xuống mấy phần âm lượng, bất quá lại lập tức chỉ trên tấm bia đá chữ nhỏ nói: "Các người nhìn, ngay cả lông ngỗng cùng hoa lau cũng phù không nổi, này Lư Sa Hà rộng tám trăm dặm, thâm 3000 trượng, coi như là bơi lội hạng nhất tới cũng muốn treo a."

"Sur phụ, bơi lội hạng nhất là lợi hại gì thần tiên sao?" Ngao Tiểu Bạch hiếu kỳ hỏi.

"Ngạch... Hửn coi là thật lợi hại đi." Đường Tam Tạng chần chờ một chút, vỗ tay đạo: "Được, đây không phải là trọng điểm, chúng ta bây giờ phải cân nhắc là làm như thế nào qua sông?"

"Tiểu Bạch cùng Lạc này ta có thể dùng Cân Đầu Vân mang theo đi qua, bất quá sur phụ người bên trên Cân Đầu Vân sẽ té xuống, ta cũng không có biện pháp." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Sur phụ, người đừng nhìn ta, ta là vác không động người... Người là ăn cái gì lớn lên, quả thực quá nặng." Chu Diêm Bồng cũng là khoát tay lia lịa.

"Sur phụ, chúng ta đây có thể làm một con thuyền nhỏ qua sông a." Ngao Tiểu Bạch nói cái đề nghị.

"Này sông ngay cả lòng ngỗng cũng phủ không nổi, đừng thứ gì ngồi thuyền cũng sẽ chìm xuống. Tiểu Bạch, ngươi phải thật tốt học một ít văn ngôn văn..." Đường Tam Tạng sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu giáo dục đạo.

"Sư phụ, ngươi xem, bên kia có chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền còn có người." Không đợi Đường Tam Tạng lời nói xong, Ngao Tiểu Bạch đã là đưa tay chỉ mặt sông phương hướng nói.

Đường Tam Tạng biểu hiện trên mặt hơi chậm lại, nghiêng đầu nhìn, rộng rãi trên mặt sông biển thật có một chiếc thuyền nhỏ ung dung cất tới, bên trên còn đứng cái chòm râu hoa Bạch lão đầu, mũi thuyền cắm cần (cái) trúc ché cần câu, xem bộ dáng là đánh cá Lão Ngư Phu.

"Ngọa tào, này giầy đánh mặt..." Đường Tam Tạng khoe miệng giật nhẹ, cố định suy nghĩ quả nhiên hại người rất nặng.

Mặc dù không biết kia tiểu ngư thuyền tại sao có thể ở Lư Sa Hà bên trên không chìm, hay là bởi vì Lư Sa Hà nước sông biến hóa lam sau khi không như vậy Yêu Khí, Đường Tam Tạng hay lại là liền vội vàng đi tới bên bờ hướng về phía lão đầu kia vẫy tay la lên: "Lão nhân gia, có thể hay không chờ chúng ta đoạn đường."

Lão đầu kia đem thuyền vạch đến bên bờ, đứng ở trên thuyền đánh giá Đường Tam Tạng đám người, lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc.

Tôn Ngộ Không không phải là Lôi Công miệng, Chu Diêm Bồng cũng không có mũi heo, bất quá hai cái trẻ tuổi xinh đẹp cô nương còn có một cái bộ dáng khá ái Tiểu La Ly cộng thêm một cái dài Độc Giác Bạch Mã, với ở một người tuổi còn trẻ hòa thượng bên người, chiến trận vẫn lộ ra hết sức kỳ quái.

"Lão nhân gia, chúng ta muốn đi bờ bên kia, không biết ngươi có thể hay không đợi chúng ta đoạn đường, thuyền phí chúng ta sẽ không bạc đãi ngươi." Đường Tam Tạng nhìn lão đầu kia mỉm cười nói.

"Bờ bên kia?" Lão đầu nhìn Đường Tam Tạng lặp lại một lần, thấy Đường Tam Tạng gật đầu, có chút khinh bỉ bĩu môi một cái, "Người tuổi trẻ, đầu óc ngươi không tốt lắm khiến cho đi, này Lư Sa Hà tám trăm dặm rộng, ngươi để cho lão hán ta mang theo các ngươi qua bờ đi, một chết lão hán cũng đến à không. Hơn nữa các ngươi này một đám người bốn cái, còn mang theo con ngựa, ta đây thuyền nhỏ nơi nào chứa đủ, chẳng lẽ các ngươi còn có thể Diệt La Hán?"

"..." Này cái lại có lý có chứng cứ, Đường Tam Tạng trong lúc nhất thời cuối cùng không lời chống đỡ.

Chu Diêm Bồng quay lưng lại đã cười thẳng run bả vai, Tôn Ngộ Không khoe miệng cũng là có chút nhếch lên, nghiêng đầu qua nhìn về phía mặt sông, làm bộ không có nghe được.

Ho nhẹ hai tiếng mang qua lúng túng, Đường Tam Tạng liền vội vàng đem đề tài dời đi chỗ khác, "Lão nhân gia, ta xem bia đá kia trên viết này Lư Sa Hà 3000 chết chìm, thứ gì té xuống cũng không nổi lên được, vì sao ngươi thuyền này lại có thể hiện lên đây?"

"Há, ngươi nói cái này a." Lão đầu an ủi sẵn sóc an ủi sẵn sóc chính mình râu dài, cười nói: "Đồ vật bình thường xuống Lư Sa Hà trong quả thật không nổi lên được, ngay cả chim ở nơi này trên mặt sông Phi cũng sẽ té xuống. Bất quá ở đó Mộ nam trên núi có một loại Nguyên Bảo Phong, loại gỗ này ở nơi này Lư Sa Hà trong thì sẽ không chìm xuống, thật sự bằng vào chúng ta lấy tới ngay làm thành Ngư Thuyền, như vậy thì có thể vào Lư Sa Hà bắt cá."

Đường Tam Tạng nhìn về phía lão đầu dưới chân Ngư Thuyền, tám cái màu đỏ nhạt to gỗ dùng cây mây thật chặt buộc chung một chỗ, mặt ngoài có một đạo đạo kim sắc dấu, nhìn qua thật là có điểm hướng Nguyên Bảo hình dáng.

Xem ra Lư Sa Hà vẫn có thể chìm vạn vật, bất quá người thông minh môn tìm tới chống lại biện pháp,

Không phải là so với lòng ngỗng cùng hoa lau càng nhẹ đồ vật, mà là những thứ này hoa văn kỳ lạ gỗ.

"Lão nhân gia, có thể hay không nói cho chúng ta biết kia Mộ Nam Sơn ở nơi nào? Chúng ta muốn đi chém mấy cây Nguyên Bảo Phong làm thành thuyền qua bờ đi." Đường Tam Tạng cười nói, còn từ trong lòng ngực móc ra một khối vàng hướng về phía lão đầu đưa tới.

Lão đầu liếc mắt nhìn vàng, trong mắt lộ ra một tia mừng rỡ, bất quá không có đưa tay đón, lắc lắc đầu nói: "Các ngươi nghĩ (muốn) quá đơn giản, coi như là Nguyên Bảo Phong cũng không phải chặt xuống là có thể ở Lư Sa Hà trong nổi lên, không có ta môn Đại Vu Sư làm phép ba ngày, cùng phổ thông gỗ không có khác gì. Như vậy đi, ta mang bọn ngươi trở về, Đại Vu Sư có chịu hay không giúp các ngươi tự xem các ngươi vận khí."

"Đại Vu Sư?" Đường Tam Tạng lộ ra vẻ hiếu kỳ, bất quá cũng không hỏi nhiều, đem vàng hướng lão đầu trong tay nhét vào, cười nói: "Vậy làm phiền lão nhân gia."

"Ha ha, các ngươi liền kêu vua ta Bá đi, các ngươi dọc theo bên bờ đi về phía trước mười dặm đất, nơi đó chính là Vương gia chúng ta trấn, ta trước chèo thuyền trở về, ở cửa trấn chờ các ngươi." Lão đầu đem vàng thả trong miệng cắn một chút, thiếp thân thả vào trong ngực, cười híp mắt nói.

"Được, Vương bá ngươi đi thông thả." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, nhìn tiểu ngư thuyền đi xa, Tôn Ngộ Không, Chu Diêm Bồng dĩ nhiên là sẽ không kêu một phẩm nhân làm cái gì Vương bá, thật tính từ tuổi tác đến, người này cho các nàng làm từng từng cháu chắt cũng ngại tuổi trẻ.

"Điêm bồng, kia thuyền nhỏ có hay không nhìn ra cái gì địa phương đặc thù tới?" Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Hắn là ở trên gỗ thêm một nông cạn phong bế trận pháp, chủ yếu vẫn là dựa vào Nguyên Bảo Phong bản thân Đặc Tính, bất quá nếu là không thêm trận

pháp này lời nói, thuyền này quả thật không có cách nào ở trên nước nổi, xem ra người Đại vu sư kia có chút trận pháp thành tựu." Chu Điền Bồng suy nghĩ một chút nói.

"Được, chúng ta đi trước kia trấn trên nhìn một chút, lại đi làm mấy cây Nguyên Bảo Phong làm thuyền, như vậy thì có thể qua sông." Đường Tam Tạng gật đầu nói, liếc mắt nhìn mặt mờ mờ vô tận Lưu Sa Hà, ngoài ý muốn không có nhảy ra cái Hồng Mao trách.

...

Thiên Đình, Thiên Hà bờ.

Một đạo mặc áo giáp màu bạc bóng người chấp tay đứng bờ sông, hẹp dài mắt xéch có chút nheo lại, để cho tám kia vốn đang coi là anh tuấn mặt thêm mấy phần âm nhu.

"Thiên Hữu nguyên soái, Cửu Diệu Tinh quân phái trở về thám báo đã trở lại hai giờ, Hạ Giới đã qua hai tháng, nhưng chúng tinh quân còn chưa trở về, không biết đúng hay không yêu cầu phái người đi điều tra một phen?" Một cái kim giáp ngày sẽ xuất hiện, cúi đầu chấp tay nói.

"Lần này Hạ Giới Thiên Tiên là ai?" Ngày đó hữu nguyên soái không quay đầu lại, lạnh lẽo hỏi.

"Là Lam tiên tử." Thiên Tướng liền vội vàng kêu.

"Lam tiên tử?" Thiên Hữu nguyên soái nghiêng đầu lại, thanh âm đề cao mấy phần, bắt quả rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, phát tay một cái nói: "Phái vài người đi điều tra một chút, nếu có vấn đề, lập tức hồi báo."

"Phải!" Thiên Tướng lĩnh mệnh, hóa thành một vệt kim quang rời đi.

"Chu Điền Bồng, lần này... Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Thiên Hữu nhìn Thiên Hà, lộ ra một tia nụ cười âm trầm, bình tĩnh mặt sông đột nhiên nổ tung, một vệt bóng đen hóa thành mảnh vụn.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Đường như đi ra cái cùng nguyên đến tương xứng người...

Mùa hè thái dương chiếu lên trên người phá lệ nóng ran, Đường Tam Tạng ở bên hông trời hai tiểu tiết màu đen xích sát, thoáng cái mát mẻ rất nhiều, mỹ danh viết: Lạnh bảo bảo.

Đoàn người dọc theo Lưu Sa Hà bên hướng hàng đầu đi tới, hơi lạnh gió mang nhàn nhạt mùi tanh thổi lất phất tới, sự thật chứng minh, hải vị đạo cũng không nhất định thật tốt ngủ, ai ngủ ai biết.

Tám trăm dặm Lưu Sa Hà, khoảng cách như vậy muốn chèo thuyền đi qua, không có mười ngày nửa tháng căn bản đến không, Đường Tam Tạng không biết bay lại không biết bơi, chỉ có thể ngoan ngoãn đi kiếm chiếc thuyền.

Nếu như trong trấn có người nguyện ý đưa bọn họ tới tạm được, quả thực không được thì chỉ có thể tự lên núi đốn củi làm thuyền.

Ngao Tiểu Bạch lúc trước ở ở trong biển, núp ở Ưng Sầu Giản mấy trăm năm, thấy con sông lớn này dĩ nhiên là rất là hưng phấn, bắt quả Đường Tam Tạng sợ trong nước gặp nguy hiểm, cho nên không đồng ý nài xuống nước đi chơi đùa bồn thành cầu.

Bắt quả tiểu gia hòa cùng hạ xuống ở bờ sông trên bờ cát cười đùa đùa giỡn, ngược lại cũng chơi được rất là vui vẻ.

Đường Tam Tạng đối với (đúng) trong Tây Du kí Lưu Sa Hà vẫn còn có chút ấn tượng, dù sao Sa Ngộ Tĩnh liền núp ở này Lưu Sa Hà trong, hẳn cũng có chút hiểu kỳ Sa Ngộ Tĩnh rốt cuộc hội trưởng thành bộ dáng gì, thật chẳng lẽ cùng trong ti vi như vậy một con sứa vai Hồng Mao, xách một cán Nguyệt Nha Sạn, đó cũng quá kinh người điểm.

Cũng không lâu lắm, một tòa kích thước không nhỏ trấn xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Thủy Thế thông thả tiểu cảng cong trong đậu mấy chục chiếc thuyền gỗ, đại đại hai, ba trượng, tiểu chính là mấy khúc gỗ chêm thành bè gỗ. Đá lũy thành

nhà lộn xộn thích thú đất tọa lạc tại bằng phẳng bên bờ, nhà nhà tường viện bên ngoài cũng phơi nắng đến cá khô, lưới cá loại đồ vật, bây giờ chính là giữa trưa, nhà nhà đều có khói bếp nhỏ ra, nhìn qua ngược lại là một rất là yên lặng trấn nhỏ.

Đường Tam Tạng ánh mắt rơi vào trấn xa nhất ở phương Bắc tòa kia ba tầng cao nhà ở, đó là trấn trên cao nhất nhà ở, cũng là một tòa duy nhất bằng gỗ nhà ở, hơn nữa dùng chính là Nguyên Bảo Phong.

"Nhé, tôi ngược lại rất nhanh." Trước kia Vương lão đầu đang ngồi ở cửa trấn trên đá cùng một cái khác chịu trách nhiệm cũi lừa lão đầu tán gẫu, thấy Đường Tam Tạng bọn họ, cười đứng dậy ngoắc ngoắc tay.

Wương lão đầu thật cũng không nói nhảm, xách một lâu cá, mang theo mọi người liền đi vào trong thôn, nói là trước dẫn bọn hắn đi trường trấn nơi đó, hoành độ Lưu Sa Hà cũng không phải là trò đùa, chỉ có trong trấn lớn nhất thuyền mới có thể làm được.

Nghe Vương lão đầu nói này trấn liền kêu Vương gia trấn, không có gì mới tên, chỉ là bởi vì trấn trên đại đa số người cũng họ Vương.

Xuyên qua trong trấn trải bằng phẳng hòn đá đường phố, trên đường lại không ít phanh đoàn quái Ngư Dân, da thịt bị phơi thành màu đỏ tím, tóc phân lớn lý rất ngắn, thậm chí còn có không ít trực tiếp cạo sạch, bên hông khoác đoản đao, Đoản Mâu, tò mò đánh giá mọi người, xem ra dân tình rất là dững dĩnh.

Wương lão đầu dẫn mọi người đến trong trấn một tòa đại viện rồi, để cho Đường Tam Tạng bọn họ trước ở trong sân chờ, quen cửa quen ngõ vào hậu viện, chỉ chốc lát dẫn một cái giống vậy tóc hoa râm, da thịt Hắc Hồng, người mặc màu xanh da trời rộng thùng thình viên ngoại chịu gĩa đầu đi ra.

"Ta nghe Đông Hoa nói các ngươi nghĩ (muốn) qua sông?" Lão đầu kia quan sát mọi người một cái, nhìn Đường Tam Tạng khai môn kiến sơn địa hỏi.

"Dạ, giá tiền có thể thương lượng." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, trên người hắn cũng không thiếu vàng.

Lão đầu thật sâu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, gật đầu nói: "Được, trong vừa nói chuyện."

"Các ngươi chậm trò chuyện, ta trước tiên đem cá cầm lại nhà, nếu không trong nhà Lão Thái Bà lại phải nhắc tới." Vương Đông Hoa xách giỏ cá cười nói, hướng viện môn đi tới.

Đường Tam Tạng để cho Tôn Ngộ Không phụng bồi Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này ở trong sân ngây ngốc, hắn và Chu Diêm Bồng là theo chân kia trưởng trấn hướng phòng khách đi tới.

Phòng khách sắp xếp mấy tờ cũ kỹ cái ghế, nhìn rất là đơn giản, ba người phút chốc khách ngồi xuống, chỉ chốc lát thì có một Lão Bộc bùng lên nước trà tới.

"Lão hủ Vương rộng, không biết chư vị từ nơi nào đến, lại muốn đi nơi nào? Vì sao phải qua sông?" Lão Trấn dài bụng chén trà, nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Bản tăng Đường Tam Tạng, tự Đông Thổ Đại Đường tới, dẫn chúng đồ nhi đi Tây Thiên Thủ Kinh, đồ kinh nơi đây,

Bị Lưu Sa Hà ngăn trở, chuyên tới để yêu cầu một chiếc có thể qua sông chi thuyền, vượt qua này tám trăm dặm Lưu Sa Hà." Đường Tam Tạng đem thô ráp chén trà để ở một bên, nhìn lão đầu nói.

"Tám trăm dặm Lưu Sa Hà há là tốt độ, lại không nói sông kia bên trong có Hà Yêu quấy phá, chính là kia 3000 chết chìm lông ngỗng phù không nổi, muốn qua sông liền khó như lên trời..." Vương rộng dùng lý nấp nhẹ nhàng hoa lá trà, không nhanh không chậm vừa nói.

"Lão đầu, ngươi liền đừng nói nhảm, không phải là nghĩ (muốn) nói giá sao? Nói đi, muốn bao nhiêu vàng mới có thể độ chúng ta qua sông? Vàng chúng ta có vàng." Chu Diêm Bồng đánh một cái bàn uống trà nhỏ, hơi không kiên nhẫn mà nhìn Vương rộng.

Đường Tam Tạng nhìn cái trấn gân xanh nhảy nhót Vương rộng, cố nén cười khoát tay một cái nói: "Vương trấn trưởng bỏ qua cho, ta đồ đệ này tính khí không tốt lắm, bất quá nàng lời nói chính là ta ý tứ, chỉ cần giá cả vừa phải, vàng chúng ta hay lại là cầm ra được."

"Sáng khoái, bất quá qua sông chuyện sự quan trọng đại, ta một người cũng không thể quyết định, cần phải gọi trấn trên túc lão tới cùng thương lượng, còn phải có Đại Vu Sư gật đầu mới được." Vương rộng gật đầu một cái, đưa tay khai ra hai tên gia đình, để cho bọn họ đi mời người.

"Được, vậy làm phiền." Đường Tam Tạng giơ tay lên tỏ ý Chu Diêm Bồng bình tĩnh chớ nóng, nhìn Vương rộng trịnh trọng kỳ sự đáng vẻ cũng không giống chẳng qua là là nhiều hăm dọa hắn môn một chút vàng. Lưu Sa Hà trong có lẽ thật là có yêu quái gì.

Bất quá lớn như vậy một con sông trong không yêu quái mới kỳ quái đầu rồi, đây chính là cái cây cối hoa cỏ cũng có thể thành tinh thế giới.

Chu Diêm Bồng nói đi trong sân đi dạo biết, Đường Tam Tạng chính là cùng Vương rộng tán gẫu lên này Lưu Sa Hà một ít kỳ văn dị sự, Vương rộng rất là kiện đàm, mặc dù rất nhiều Vương gia trấn chuyện cũng một lời mang qua, bất quá Lưu Sa Hà đăng lên ngữi ngược lại nói không ít.

"Này Lưu Sa Hà trong có yêu quái gây sóng gió, cách một đoạn thời gian sẽ gặp ăn một hai ở trên sông bắt cá Ngư Dân, này trăm ngàn năm đi xuống, vua ta nhà trấn táng thân yêu bụng Ngư Dân cũng không dưới trăm người, hơn nữa yêu quái này núp ở đáy sông, ngày thường căn bản không hiện thân, chính là Đại Vu Sư Vu Pháp thông thiên, cũng chỉ là bắt mấy con tiểu yêu." Vương rộng khẽ thở dài một cái, giữa chân mày có chút lo lắng.

"Này trong sông yêu quái bộ dạng dài ngắn thế nào? Có phải hay không một con Hồng Mao, hai mắt vượt trời, sắc mặt phát lam, trên cổ còn treo móc một chuỗi đầu khô lâu?" Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ồ? Chẳng lẽ tiểu sư phụ gặp qua yêu quái kia?" Vương Khoan Hữu nhiều chút kinh ngạc, đứng dậy đến một bên trong tủ gỗ rút ra một quyển ó vàng cổ tịch, cẩn thận thổi đi bên trên tro bụi, mở ra trang thứ nhất, đưa cho Đường Tam Tạng, "Người xem, người nói nhưng là cái này yêu quái? Đây chính là ta tổ tiên truyền xuống, nói đây chính là Lư Sa Hà trong yêu quái thủ lĩnh."

Đường Tam Tạng nhận lấy cổ tịch, nhìn phía trên cái đó lam đỏ mặt phát, dài một đôi mắt cá chết, xách Nguyệt Nha Sạn, trên cổ còn treo móc chín đầu khô lâu gia hỏa, khỏe miệng giật nhẹ, nếu như người này chính là Sa Ngộ Tĩnh lời nói, dường như chung quy tính ra cái cùng nguyên đến không sai biệt lắm người đầu.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Đại Vu Sư

"Nhìn thật là có điểm hướng... Bất quá ta cũng chỉ là nghe qua một chút truyền thuyết." Đường Tam Tạng đem cổ tịch bỏ qua một bên, trong lúc nhất thời không biết nên dùng biểu tình gì tốt.

Nếu như Sa Ngộ Tĩnh thật dài thành cái bộ dáng này, Đường Tam Tạng cảm thấy đánh chết hắn cũng sẽ không thu như vậy tên học trò, này tướng mạo cũng quá sấm nhân, làm một nhan không... Không đúng, là vì hạ xuống học hỏi kinh nghiệm đội ngũ tồn tại cảm giác, từng cái thành viên chọn đều không thể hàm hồ.

Sẽ ở đó sao trong nháy mắt, Đường Tam Tạng đã quyết định đem cái này yêu quái loại bỏ ở học hỏi kinh nghiệm đội ngũ bên ngoài quyết định, bây giờ không phải là có Lạc này ầy ư, bốn tên học trò đã gộp đủ.

Đúng chính là như vậy.

Vương rộng gật đầu một cái, suy nghĩ một chút lại nói: "Lư Sa Hà trong yêu quái mặc dù hung tàn, bất quá cũng có một chút thú vị truyền thuyết, ta lúc còn trẻ ở trên thuyền liền nghe lão Thuyền Trưởng nói qua, Lư Sa Hà trong có điều Mỹ Nhân Ngư, đến đêm trăng tròn, ở trên sông bắt cá người thì có thể sẽ nghe được nàng tiếng hát."

"Mỹ Nhân Ngư?" Đường Tam Tạng mí mắt nhảy nhót, không nghĩ tới Lư Sa Hà trong vẫn còn có loại này kỳ lạ loại vật truyền thuyết, "Chẳng lẽ nghe Mỹ Nhân Ngư tiếng hát Ngư Dân cũng bị ăn sạch?"

"Làm sao biết, Mỹ Nhân Ngư cũng không phải là yêu quái, lão Thuyền Trưởng nói, chỉ cần có Mỹ Nhân Ngư tiếng hát ban đêm, kia liền có thể ngủ ngon giấc, đêm hôm ấy khẳng định không có yêu quái sẽ xuất hiện." Vương rộng cười lắc đầu một cái, thương lão trên mặt lộ ra một tia hướng tới, "Đáng tiếc Mỹ Nhân Ngư tiếng hát cũng không phải là ai cũng có thể nghe được, ta ở Lư Sa Hà trong xông xáo vài chục năm, liền cho tới bây giờ chưa từng nghe qua."

"Vậy các người gặp qua Mỹ Nhân Ngư hình dạng thế nào sao?" Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi.

"Không có, chưa từng có ai từng thấy Mỹ Nhân Ngư dáng vẻ, bất quá ta nơi này có một bức lúc trước truyền xuống vẽ, ban đầu vẽ xuống cái này Đồ Tiên người cũng nói đây chỉ là hán suy nghĩ chủ quan làm, không coi là cân nhắc." Vương rộng đem kia bản cổ tịch lật một trang, lần nữa đưa cho Đường Tam Tạng.

"Người vị này tiền nhân trí tưởng tượng... Thật đúng là phong phú." Đường Tam Tạng nhìn đồ bên trên một con đại ba lăng tóc, bên trên vây đầy đặn, chỉ mặc cái Bikini, bên dưới cũng là một cái màu đỏ thâm đuôi cá Mỹ Nhân Ngư, từ trong thâm tâm than thở một câu.

"Đúng vậy, phải nói ta đây vị tiền nhân Vương Hải cũng là rất là truyền kỳ, vừa mới cái đó Hải Yêu Vương chính là hán tận mắt nhìn thấy đầu rồi, nghe nói năm đó hán ở Lư Sa Hà bên trên biến mất ba năm, đoàn người cũng cho là hán chết."

Không nghĩ tới về sau trở lại, không có việc gì không nói, còn mang mấy viên đại Pearl trở lại, đi chỗ đó trong thành một bán, đổi bạc trở lại lập tức liền nắp mười mấy đang lúc đại viện, còn lấy chừng mấy phòng thái thái đầu rồi, ta đây sân liền là năm đó hán lưu lại." Vương rộng cười cười, "Năm đó bọn họ đều nói hán là tìm vận may, bị Mỹ Nhân Ngư đi tìm làm ba năm nam nhân."

"Lão gia, các cô lão tới." Một tên gia đình chạy chậm vào nói đạo.

"Để cho bọn họ vào đi." Vương rộng điểm một cái, lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng nói: "Qua sông là đại sự, vua ta nhà trần đã vài chục năm không có chở người qua sông, cho nên phải mọi người thương lượng mới có thể quyết định." Tán gẫu một phen, giọng cũng là hiền hòa không ít.

"Ừ, ta hiểu." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, những người này chẳng qua chỉ là nhiều chút phàm nhân, chống lại yêu quái hữu tử vô sinh, lấy mạng buôn bán, cẩn thận nữa cũng không quá đáng.

Bảy tám cái lão đầu đi vào phòng khách đến, sắc mặt đều là màu đỏ thẫm, lúc còn trẻ hơn phân nửa là bắt cá hảo thủ, ở Vương rộng kêu gọi ngồi xuống ghé dựa, trước quan sát Đường Tam Tạng tới.

Đường Tam Tạng cũng đánh giá đám này cái gọi là tức lão, trên người nhiều mặc Ma Bô đoàn quái, bên hông còn treo móc không vô đoản đao, cứ như vậy tùy tính đất lặc, để cho hắn không khỏi có chút bận tâm có thể hay không không cần thận cắt đến dưới quần vật kia.

"Đại Vu Sư còn chưa tới, chờ một chút đi." Vương rộng trầm giọng nói, mọi người gật đầu một cái, đều là không có ý kiến, nhỏ giọng vừa nói chuyện.

Chu Diễm Bồng lúc này cũng đi lang thang trở về phòng khách, ở Đường Tam Tạng ngồi xuống bên người, nhẹ giọng ở Đường Tam Tạng tai vừa nói: " Sư phụ, nếu không tự chúng ta đi làm con thuyền đi, chỉ cần có bản vẽ, một buổi tối ta thì làm cho người ra một chiếc thuyền lớn đến, còn không dùng nhìn đám này tiểu lão đầu sắc mặt.

"

"Không việc gì, trước nghe một chút bọn họ ý tứ, ngược lại trên người chúng ta vàng không ít, giữ lại cũng không có chỗ gì dùng." Đường Tam Tạng khẽ lắc đầu, tiền tài vật đi nhanh, tới cũng nhanh, ngược lại cái thể giới này chưa bao giờ thiếu thích làm chuyện xấu địa chủ, không có tiền cùng lắm cướp chứ sao... Nhấn mạnh một chút, là cướp của người giàu giúp người nghèo khó.

"Đại Vu Sư tới." Lúc trước gia đình kia đi nhanh đi vào cửa nói.

Vương khoan dung trong phòng những lão đầu kia ngay cả vội vàng đứng dậy, bước nhanh nghênh đi ra ngoài, khắp khuôn mặt là vẻ sùng kính.

Đường Tam Tạng cùng Chu Diễm Bồng ngồi ở trên ghế không động, nghiêng đầu nhìn về phía đi.

Một cái khoác Hắc Hồng trường bào, trên người treo đủ loại kiểu dáng ngân khí lưng gù lão đầu, trong tay chống một cây Nguyên Bảo Phong chế thành ba tong, bị một cái mười sáu bảy tuổi thiếu niên áo xanh đỡ đi vào cửa tới.

Lưng gù lão đầu so với trong phòng lão đầu muốn trắng nõn không ít, bất quá trên mặt nếp nhăn giống như vỏ cây già điệp nhũ chung một chỗ, khô héo như móng trên mu bàn tay phủ đầy da đốm mồi, đi bộ đều có chút run lẩy bẩy.

Bất quá mới vừa vào cửa, hắn chính là giương mắt nhìn về phía Đường Tam Tạng, một đôi mực đen thâm thúy con mắt phẳng phát Thương Ưng như vậy sắc bén, giống như là có thể nhìn thấu hết thảy.

Đường Tam Tạng không nhanh không chậm nâng chung trà lên chén uống một hớp, cứ như vậy cái sẽ điểm Vu Thuật lão đầu cũng có thể hù dọa hắn rồi nói, vậy cũng bạch thấy nhiều như vậy Đại Đường quan chức, những cái này ngồi ở vị trí cao triều đình đại quan, cái nào không phải nhân tinh, xa không nói, chỉ là hắn trên danh nghĩa ông ngoại cùng cha, đều là kẻ tinh ranh người trong tinh.

"Đại Vu Sư." "Đại Vu Sư..."

Các lão đầu cung kính chào hỏi, thùy cái đầu, nhìn qua còn có chút câu nệ.

"Ngồi đi." Kia bị gọi là Đại Vu Sư lưng gù lão đầu có chút ngoài ý muốn thu hồi ánh mắt, bị thiếu niên kia đỡ đến chủ vị ngồi xuống, nhắc giờ tay lên nói, thanh âm có chút khàn khàn.

Thiếu niên đứng ở một bên, cũng mặc đồ đen áo bào rộng, bất quá trên người không treo ngân khí, tướng mạo rất là thanh tú, có chút hiếu kỳ đất đánh giá Đường Tam Tạng cùng Chu Diễm Bồng.

Chúng lão đầu lần nữa ngồi xuống, Vương rộng đem Đường Tam Tạng thầy trò muốn qua sông chuyện nói tường tận một lần, giá tiền dễ thương lượng cũng nói, sau đó sẽ chờ Đại Vu Sư lên tiếng.

Nói là thương lượng, thật ra thì càng giống như là đem Đại Vu Sư mời tới làm quyết định, bất quá kỳ Dư lão đầu cũng là một bộ chuyện đương nhiên bộ dáng, Đường Tam Tạng đương nhiên sẽ không nói nhiều.

"Tiểu sư phụ, này qua sông là lấy mệnh ở buôn bán, tám trăm dặm Lư Sa Hà, yêu quái vô số, chuyến đi này hơn phân nửa liền không về được, người dự định cầm bao nhiêu vàng đến mua đây?" Đại Vu Sư tay tại mài đến tỏa sáng ba tong nhẹ nhàng vuốt ve, nhìn chằm chằm Đường Tam Tạng con mắt hỏi.

"Năm mươi lượng." Đường Tam Tạng cũng không nói nhảm, đem bên người bọc nhỏ biết mở bỏ lên bàn, bên trong là năm đỉnh mười lượng vàng.

Lóng lánh kim quang để cho trong căn phòng chúng người ánh mắt sáng lên, nhìn bọc bên trên vàng, hô hấp cũng trở nên trầm trọng.

Năm mươi lượng vàng cũng không phải là số lượng nhỏ, đủ để mua nửa Vương gia trấn, không nghĩ tới Đường Tam Tạng lại tiện tay liền lấy ra tới.

"Không đủ." Đại Vu Sư liếc mắt nhìn vàng, rất nhanh liền dời đi ánh mắt, nhìn Đường Tam Tạng khẽ lắc đầu nói.

"Người nói muốn bao nhiêu?" Đường Tam Tạng cười tùm tùm hỏi, đòi hỏi nhiều ngược lại cũng tại hắn như đã đoán trước.

"Số này." Đại Vu Sư đặt ở ba tong bên trên vưon tay ra một cái ngón tay.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Tựa hồ có cái đại âm mưu

"Sư phụ, đám này lão đầu quá tham lam, ta phải nói trực tiếp đánh một trận, cầm đao chiếc ở tại bọn hắn trên cổ, không phải ngoan ngoãn độ chúng ta qua sông." Từ trong phòng khách đi ra, Chu Diêm Bồng đi ở Đường Tam Tạng bên người bữu môi nói.

"Người thuyết pháp này Ngô Không nhất định đồng ý." Đường Tam Tạng cười nói, quay đầu liếc mắt nhìn đóng cửa lại phòng khách, lắc đầu một cái, "Bất quá một trăm lượng, vật này đối với (đúng) chúng ta mà nói chính là một con số, muốn là bọn hắn chịu thật tốt độ chúng ta qua sông kia cũng không có vấn đề."

Không có Thần Thương khẩu chiến, không có trả giá, Đường Tam Tạng trực tiếp đáp ứng một trăm lượng vàng giá cả, có tên gia đình ở phía trước bên dẫn của bọn hắn đi về bên trên chỗ ở, tối nay ngụ ở Vương rộng nơi này.

Đến trong sân kêu Tôn Ngô Không bọn họ, mọi người được an bài ở cạnh phía tây một nơi trong tiêu viện, ba căn nhà, không sai biệt lắm cũng có thể ở lại.

Chờ gia đình kia sau khi đi, mọi người tụ ở chính giữa trong phòng, Đường Tam Tạng đem mới vừa từ Vương rộng nơi đó nghe tới truyền thuyết nói một chút, truyền thuyết mặc dù nhiều nửa có khen đại thành phần, nhưng là có giá trị tham khảo, ít nhất có thể xác nhận Lưu Sa Hà bên trong là có yêu quái.

Về phần Mỹ Nhân Ngư tiếng hát, Đường Tam Tạng cảm thấy cái này hơn phân nửa là ở phiêu bạc trên biển nhiều ngày Ngư Dân các anh em ý. Dâm đi ra, bởi vì chưa từng có ai từng thấy Mỹ Nhân Ngư.

"Ta cảm thấy được (phải) kia Vương Hải hơn phân nửa là bị yêu quái bắt đi, sau đó bởi vì nguyên nhân nào đó không có giết nàng, ba năm sau lại đem hắn thả lại tới." Tôn Ngô Không sau khi nghe xong thứ nhất nói chuyện.

"Ừ, có loại khả năng này, quyền kia tập tranh ta lật nhìn một chút, bên trong cũng không thiếu Thủy Yêu, nếu như không có thực sự được gặp, rất khó vẽ giống như thật vậy." Chu Diêm Bồng cũng gật gật đầu nói.

"Cái này trước để một bên, ngược lại Vương Hải đã chết mấy trăm năm, coi như thực sự từng gặp Thủy Yêu, lưu lại cũng chỉ còn lại một quyển vô dụng tập tranh." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, ngược lại nhìn Chu Diêm Bồng, "Người Đại vu sư kia Đan phong thực lực như thế nào?"

"Tên kia hắn sống gần hai trăm tuổi, hắn thần hồn có chút kỳ quái, bất quá hắn không sống qua ba năm." Chu Diêm Bồng khẽ nhún mày, "Hắn là có một ít Thiên Môn Tu Luyện Chi Pháp, không phải thành tiên pháp môn, bất quá cũng diễn lâu một chút tuổi thọ, sẽ còn điểm nông cạn trận pháp thuật, ngược lại ngay cả Tiểu Bạch cũng không đánh lại, không cần để ở trong lòng."

"Được, chúng ta tới đó vẽ tám bản đồ giấy, buổi tối chúng ta đi Mộ Nam Sơn một chuyến." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, từ trong rương hành lý xuất ra giấy và bút mực.

"Sư phụ, người cũng tốn tiền để cho bọn họ đưa, làm gì còn phải chính mình ngồi thuyền?" Chu Diêm Bồng có chút không hiểu.

"Người lo lắng bọn họ tấy máy tay chân?" Tôn Ngô Không cũng là hỏi.

"Sư phụ, người là sợ xuống trong sông đi đi? Bởi vì người không biết bơi." Ngao Tiểu Bạch bữu môi ba nói.

"Đề phòng một chút chung quy không sai mà, nếu như trong sông thật có Thủy Yêu, nếu là đem thuyền phá hư, vậy coi như không tốt lắm, Lạc này không cũng không biết bơi à." Đường Tam Tạng ha ha cười nói, bất động thanh sắc xóa đi trên trán mồ hôi lạnh, Ngao Tiểu Bạch quá thông minh.

"Tiểu Bạch, người đề ý như vậy buổi tối không ngủ yên a." Chu Diêm Bồng cười khanh khách xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc, gật gật đầu nói: "Được rồi, vậy thì về đi, có thể thuyền ta chưa làm qua, sẽ không họa đồ đâu rồi, sư phụ người biết không?"

"Lúc trước ta ở ở một cái đảo nhỏ bên trên, mỗi lần ra ngoài đều phải ngồi thuyền, cùng chủ thuyền rất quen, vẽ mấy tờ thuyền bản vẽ không khó." Đường Tam Tạng một bên mài mực vừa nói, nói thế nào năm đó cũng là thiết kế thời trang tốt nghiệp chuyên nghiệp, về phần tại sao sẽ chọn cái này bề ngoài như có chút mẹ chuyên nghiệp, cũng là bởi vì thích vẽ một chút...

Đường Tam Tạng nhớ lại một chút thường xuyên qua lại Kim Sơn đảo chiếc kia thuyền gỗ, sau đó liền động thủ bắt đầu họa đồ giấy, bản vẽ cấu trúc loại hần cũng không phải rất hiểu, bất quá ba tấm đồ vẫn là đem thân thuyền kết cấu cho vẽ rõ ràng, hần còn đánh dấu bên trên số liệu, cùng hần thường ngồi chiếc kia 1-1 tỷ lệ, như vậy ít nhất có thể bảo đảm thuyền này không đến nổi thả vào trong nước lật.

Đường Tam Tạng vốn là không tính làm một chiếc thuyền lớn, có thể làm cho mấy người bọn hần ngồi xuống là được, hơn nữa còn nếu có thể bỏ vào Chu Diêm Bồng Tái Càn Khôn.

"Sur phụ, thuyền này có chút nhỏ đi..." Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng đánh dấu nhỏ bé,

Thiếu niên mi đạo: "Năm đó ta Thiên Hà một bộ chiến thuyền cũng đều là ngàn trượng dài, năm trăm trượng rộng."

"Ai qua cái sông còn tạo hàng không mẫu hạm a..." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, suy nghĩ một chút, lại vẽ bốn khối trường điều hình, hai đầu nhếch lên, sau phía dưới có vây đuôi mảnh gỗ.

"Sur phụ, đây là cái gì?" Ngao Tiểu Bạch tiếp cận qua đầu đến, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Đây là ván lướt sóng, nếu là lãng khoáng lác, có thể đem ra trùng lãng, nói không chừng có thể dùng tới." Đường Tam Tạng cười nói, vật này hần chỉ có hần gặp qua chưa.

"Ồ..." Ngao Tiểu Bạch hoàn toàn không có nghe biết, bất quá vẫn gật đầu.

Thổi khô trên giấy mực, đem mấy tờ bản vẽ cẩn thận xếp xong thả đứng lên, Đường Tam Tạng nhìn ba người nói: "Trước nghỉ ngơi một chút đi, các loại (chờ) trời tối lại lên đường thôi, vừa mới ta hỏi một chút, bọn họ tựa hồ đem kia Mộ Nam Sơn làm Thần Sơn, căn bản không chịu nói ở nơi nào, đáng tiếc chạy không khỏi Ngộ Không Hỏa Nhân Kim Tinh."

...

Đóng kín cửa trong phòng khách.

"Đại Vu Sư, hòa thượng kia thật là Vu trong sách ghi lại thiên tuyến người? Chỉ cần đưa hần tế hiến cấp nước yêu, là có thể để cho bọn họ không nữa gây sóng gió, ăn chúng ta tộc nhân?" Vương rộng nhìn Đại Vu Sư Đan phong, vẻ mặt có chút kích động.

Trong sảnh những người còn lại cũng là chăm chú nhìn Đại Vu Sư, còn có mấy cái tính khí gấp trực tiếp đứng dậy.

"Ho khan khục..." Đại Vu Sư ho khan hai tiếng, vác tựa hồ càng Đà mấy phần, khí tức cũng là dồn dập mấy phần, qua một hồi lâu mới hoãn quá khí lại, nhìn mọi người toét miệng cười một tiếng, lộ ra một cái chính tề uy nghiêm nanh trắng, "Chính là hần, Vu trong sách thật sự ghi lại hòa thượng chính là hần, chỉ cần đem hần hiến tế cho Hà Yêu, Lưu Sa Hà Hà Yêu thì sẽ không lại quấy phá, trăm ngàn năm qua, chúng ta tổ tiên đều đang đợi đến một người như vậy, rốt cuộc bị bọn chúng ta đến."

"Quá tốt! Quá tốt!"

Trong sảnh mọi người lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, hô hấp trở nên dồn dập, đề nén thanh âm gầm nhẹ.

"Bao nhiêu năm, Vương gia trấn bao nhiêu hảo nam nhi táng thân yêu quái chi bụng, nếu có thể để cho yêu quái không nữa quấy phá, sau này lại xa địa phương chúng ta cũng dám đi, mấy năm nay gần Hà Ngư đã giảm rất nhiều, lần này cuối cùng không cần lo lắng."

"Hòa thượng này tùy tiện liền lấy ra một trăm lượng vàng, trên người sợ rằng cũng không thiếu vàng, đủ chúng ta nửa đời sau hoa."

"Bất quá hòa thượng này đoàn người rất nhiều, chuyện này sợ rằng phải thảo luận kỹ hơn chứ?" Có một lão đầu lên tiếng nói.

"Sợ cái gì, hai nữ nhân một đứa bé còn dùng để ở trong lòng sao? Ta cảm thấy được (phải) hòa thượng này hơn phân nửa cũng không phải người tốt, tiểu cô nương kia không biết là hần và người đàn bà nào đã chúng, cái gì hòa thượng, ta xem là Dâm Tăng mới đúng." Có một đầu trọc, khóe mắt Hữu Đạo sẹo lão đầu cười hắc hắc, "Chờ lên thuyền, còn chưa phải là mặc chúng ta xé thịt, vừa vận nhà ta Nhị Lang còn không có con dâu đâu rồi, vừa mới cái đó mộng lớn, liền cho nhà ta Nhị Lang làm con dâu đi."

Trong phòng khách mọi người nghe vậy, đều là cười lên ha hả.

"Ta xem trong sân cái đó cũng thật xinh đẹp, cho Dench Tiểu Vu làm con dâu đảo là mới vừa tốt." Một bên một cái sơn dương hồ lão đầu cũng là nói theo.

"Đúng vậy, Dench Tiểu Vu cũng đến nên tìm vợ tuổi tác." Mọi người nhìn về phía cái đó đứng sau lưng Đại Vu Sư thanh tú thiếu niên.

Thiếu niên kia lộ ra một vẻ quần bách, bất quá trong mắt nhưng là lóe lên hoan hỉ ánh sáng, mới vừa vào cửa thời điểm hần cũng thấy trong sân cô nương kia, một mái tóc vàng óng, da thịt trắng nõn Như Tuyết, căn bản không phải Vương gia trấn trên những thứ kia tử nhỏ bị mặt trời chói chan phơi thành

màu đỏ tím, da thịt to lè cô nương có thể so với, nếu như có thể cưới được như vậy một cô nương làm vợ, hẳn há lại sẽ không muốn.

"Chưa tới hai ngày chính là mười lăm tháng giêng, chính là hiến tế ngày giờ, ngày mai lên đường vừa vặn có thể vượt qua, đi chuẩn bị đi, miệng cũng kín nhiều chút, khác (đừng) lộ ra chân tướng." Đại Vu Sư thanh âm khàn khàn vang lên lần nữa, vẫn là lạnh buốt.

Trong sảnh mọi người đều là gật đầu, trong mắt lóe lên hưng phấn ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Trên mặt trăng tất cả đều là hãm hại

Vẽ xong bản vẽ, Đường Tam Tạng đoàn người cũng là đi bờ sông, hoặc có lẽ là càng giống như là bờ biển trên bờ cát chơi đùa một hồi, nhả nhụi cát trắng, mênh mông bát ngát biển lớn màu xanh lam, bầu trời màu lam, sáng ngời thái dương, trừ không có bay lượn Hải Âu, còn lại cùng bờ biển thật không khác nhau gì cả, hơn nữa còn không có tùy ý có thể thấy rác rưởi.

"Sur phụ, ta tới dạy người bơi lội đi, thật ra thì rất đơn giản." Ngao Tiểu Bạch ở bờ biển đi lên nước, hướng về phía Đường Tam Tạng la lên.

"Ta cảm thấy được (phải) nơi này liền rất tốt, các người chơi đùa đi." Ngồi ở ly thủy bên xa ba trượng trên bờ cát, nhìn ở bờ nước chơi cao hứng đất tam nữ một con ngựa, Đường Tam Tạng không chút do dự lắc đầu nói.

Nếu là bên trong phòng có nước cạn khu hồ bơi, Đường Tam Tạng nói không chừng sẽ còn đi xuống bong bóng, này mênh mông bát ngát mặt nước, nhìn liền có chút tâm hoảng hoảng, ở Kim Sơn trên đảo sinh hoạt vài chục năm, hẳn chính là một lần cũng không xuống qua nước... Chỉ sợ là có chút biển sâu sợ hãi chứng.

"Ha ha, sur phụ, người quá nhất gan." Chu Diêm Bồng cười nói, một thân to vảy vảy bị nước biển thấm ướt dán trên người, đầy đặn đùi thon dài, vênh cao cái mõng, ở Hoàng Phong Lĩnh bị Sở quân bắt y phục rách rưới xuống mơ hồ có thể thấy gợi cảm bí danh tuyến.

Cũng còn khá Vương gia trấn mọi người đem lớn như vậy nhiệt ngày chạy đến trên bờ cát tới chơi nước trở thành kẻ ngu mới có thể làm việc, ngay cả trẻ nít cũng không để cho làm như vậy, nếu không khẳng định từng cái trừng thẳng con mắt.

"Người này là một Bách Hợp, không thể nhìn lâu..." Đường Tam Tạng cố gắng thuyết phục chính mình, sau đó đưa mắt từ từ dời đi, thoải mái nằm ở bị phơi nóng lên trên bờ cát, lấy tay cản trở nhức mắt ánh mặt trời, hưởng thụ một chút tắm nắng.

"Các người nhìn, ta như vậy vốc người, bị nước ướt thành như vậy, chỉ cần là người đàn ông cũng sẽ nhìn xuống đất không dời nổi mắt đi." Chu Diêm Bồng nhìn trừng hai mắt nhìn trước ngực nàng Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch, hai người theo bản năng gật đầu một cái.

Chu Diêm Bồng mặt đầy đau lòng đất chỉ Đường Tam Tạng, "Người xem sur phụ, hẳn thậm chí ngay cả một mắt cũng không nhìn, các người nói hẳn không đúng không đúng thích nam nhân a."

Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch đồng loạt nhìn về phía Đường Tam Tạng, đều là lộ ra suy nghĩ biểu tình, mặc dù khoảng thời gian này Chu Diêm Bồng một mực ở tẩy não bọn họ Đường Tam Tạng thích nam nhân, nhưng là Đường Tam Tạng luôn là có thể tùy tiện lật đổ Chu Diêm Bồng kết luận, cho nên hai người lúc này cũng không biết nên tin ai.

Ở bờ biển chơi đùa đến mặt trời xuống núi, đoàn người mới trở về sân nhỏ, Vương rộng cho mọi người chuẩn bị bữa ăn tối, Đường Tam Tạng từ chối cùng nhau ăn cơm mời, để cho bọn họ đem thức ăn bụng đến sân nhỏ bỏ tới được.

Bữa ăn tối đều là rất có đặc sắc hải sản, cá tôm sò hến đều có, còn có một chậu bánh bao không nhưn, nhìn qua cũng không tệ lắm.

"Sur phụ, người có không có cảm thấy tên kia ánh mắt có chút cổ quái?" Chu Diêm Bồng đưa tay cảm lên một cái tiểu nướng cá, một bên gặm vừa nói.

"Ừ, là có chút kỳ quái, bắt quá trong thức ăn đều không thuốc, yên tâm ăn đi." Đường Tam Tạng múc một chén thịt cá canh cho Ngao Tiểu Bạch, lại cho Tôn Ngộ Không kẹp một miếng thịt cá.

"Sur phụ, làm sao người biết thức ăn này trong không có thuốc đây?" Ngao Tiểu Bạch bụng chén hỏi.

"Cái này há... Bị bỏ thuốc xuống nhiều, dĩ nhiên là biết." Đường Tam Tạng cười nói, cho mình cũng bới một chén thịt cá canh, đột nhiên hơi nhớ nhưng tại phía xa Trường An người kia.

"Sư phụ, chẳng lẽ có người đàn ông vẫn đối với người bỏ thuốc, buộc người đi vào khuôn khổ?" Chu Diêm Bồng ánh mắt sáng lên, đột nhiên lại gần hỏi.

"Phốc ——" Đường Tam Tạng một cái liền đem mới vừa bỏ vào trong miệng thịt cá canh phun ra ngoài.

"Không thể nào... Sư phụ, người thật có như vậy nghĩ lại mà kinh đã qua!" Chu Diêm Bồng mặt đầy khiếp sợ nhìn Đường Tam Tạng, trên mặt đã có kinh hãi đang nổi lên.

Ngao Tiểu Bạch cùng Tôn Ngộ Không cũng là sửng sốt, trong lúc nhất thời có chút không chuyển qua suy nghĩ.

"Ho khan khục... Con cá này canh thịt băm có hơi nóng, Tiểu Bạch thổi một cái ăn nữa." Đường Tam Tạng có chút lúng túng dặt lè lưỡi liếm đi khóe miệng thịt cá, sau đó đem một cái bánh bao lớn nhét vào một bộ phát hiện tân đại lục, còn muốn tiếp tục mở mang Chu Diêm Bồng trong miệng, "Buổi tối còn muốn đi làm việc đâu rồi, ăn nhiều một chút."

Thật vất vả đem đầu đầy nuốt xuống Chu Diêm Bồng chưa từ bỏ ý định, quanh co đạo: "Sư phụ,

Người nói cho chúng ta một chút người lúc trước cổ sự chứ, nói một chút trong chùa miếu cổ sự cũng được, tỷ như người có cái gì không đáng đáp không vũ có lực, lại thích sư huynh người, hoặc là cái gì đáng đáp vừa mềm lại đáng yêu tiểu sư đệ..."

"Tối nay làm xong việc sau khi, phạt sao mười lần Bàn Nhược Tâm Kinh." Đường Tam Tạng tiếp tục ổn định ăn cơm, đầu cũng không dời đường.

"Hừ hừ hừ..." Chu Diêm Bồng hướng về phía Đường Tam Tạng thử nhe răng, dùng sức nhai trong miệng tôm bự.

Cơm tối sau khi, mọi người dời mấy cái ghế nằm song song thả ở trong sân, Ngao Tiểu Bạch ngồi ở trên ghế nhỏ, nâng cằm lên, nghe Đường Tam Tạng kể chuyện xưa.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng cũng nghe đến, thỉnh thoảng sẽ còn xen vào mấy câu miệng, đụng phải ý kiến không hợp thời sau khi trộn mấy câu miệng, ngược lại cũng rất có thú.

Vừa tới cái thế giới này thời điểm Đường Tam Tạng thật không thích ứng hoàn toàn không có giải trí ban đêm, bất quá mười mấy năm trôi qua, thói quen không có đèn nê ông lòng lạnh ban đêm, ngược lại cũng cảm thấy thật thoải mái.

"Không sai biệt lắm thời điểm, chúng ta lên đường đi, Ngộ Không người phụng bồi Tiểu Bạch cùng Lạc này đi, chúng ta đi một lát sẽ trở lại." Đường Tam Tạng đem ngủ Ngao Tiểu Bạch ôm trở về phòng, nói với Tôn Ngộ Không.

"Ừm." Tôn Ngộ Không gật đầu một cái đáp ứng, nửa đêm đi đón củi làm thuyền cũng không phải là cái gì đặc biệt có chuyện lý thú.

"Sư phụ, nhanh lên một chút." Đã bay qua tường Chu Diêm Bồng ở bên ngoài la lên.

Đường Tam Tạng đáp một tiếng, bay qua tường viện, đi theo Chu Diêm Bồng hướng trần Đông Bắc bên phương hướng bước nhanh rời đi.

Đêm đã có chút thâm, trong hẻm nhỏ ngay cả cái bóng người cũng không có, hai người mới ra trần nhỏ, mới vừa muốn nói chuyện, lại là đồng thời nghiêng đầu nhìn về phía trần xa nhất ở phương Bắc tòa kia ba tầng lầu gỗ.

"Có Yêu Khí." Hai người đồng loạt nói.

"Có thể là cái đó lưng gù lão đầu trấn áp yêu quái đi, chỉ là một tiểu yêu." Chu Diêm Bồng thiêu thiêu mi đạo.

"Ừ, buổi trưa nghe Vương rộng nói phù thủy kia quả thật giết một ít yêu quái, coi là, không cần phải để ý đến, một cái tiểu yêu coi như chạy đến cũng không phải Ngộ Không đối thủ." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, xoay người tiếp tục hướng về trần đi ra ngoài.

Chu Diêm Bồng cũng có nhiều chút thờ ơ gật đầu một cái, bước nhanh đuổi theo.

Mộ Nam Sơn ở trần hướng đông bắc ba mươi mấy dặm địa phương, buổi trưa Đường Tam Tạng để cho Tôn Ngộ Không nhìn một chút vị trí, cho nên lúc này chỉ cần hướng cái hướng kia bỏ tới được.

Hôm nay đã nguyệt trung, trăng sáng nhanh biến hóa tròn, trên trời không mây, sáng ngời ánh trăng chiếu đến đất đai, không cần cây đuốc là có thể thấy rõ đường.

Buổi tối có nhiều thời gian, cho nên Đường Tam Tạng không có giống ở Hoàng Phong Linh lúc khoa trương như vậy phương thức đi đường, từ Trường An mang đến giày vải xấu một đôi thiếu một đôi, trên đường mua hai cặp đều mặc không có thói quen. Cũng còn khá ba tên học trò cũng chệch hấn giày vải kiểu quê mùa, căn bản không xuyên hấn giày.

"Sư phụ, người biết vầng trăng kia bên trên có cái gì sao?" Chu Diêm Bồng hứng thú rất cao, chỉ trên trời trăng sáng hỏi.

"Trên mặt trăng hoàn toàn là hãm hại à..." Đường Tam Tạng thiếu chút nữa thuận miệng đem lời này nói ra, bất quá suy nghĩ một chút cái thế giới này không thể dùng khoa học tư tưởng để cân nhắc, chuyển mà nói rằng: "Nghe nói mặt trên có Thường Nga cùng Ngọc Thỏ, còn có một cây rất lớn Quế Thụ, dưới tàng cây có một mạng nón xanh thợ đón củi, hẳn là rất đẹp Tiên Cảnh đi."

"Thật ra thì trên mặt trăng tất cả đều là hãm hại a." Chu Diễm Bồng cười ha ha nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Bàn về làm 1 con thuyền cần cần bao nhiêu thời gian

"Thật tất cả đều là hãm hại?" Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái hồi lần nữa.

"Lừa gạt người làm gì vậy, Thường Nga muội muội không vào ở Nguyệt Cung thời điểm, trăng sáng chính là cảm tu luyện pháp thuật địa phương, cho nên phía trên tất cả đều là bị pháp thuật đập ra tới hãm hại." Chu Diễm Bồng gật đầu một cái, lại vừa là nói: "Còn có cái đó bị xanh Ngô Cương một ngàn năm trước liền không chặt, kia phá cây chém lại dài, người này chém năm ngàn năm đều không chém ngã, mỗi lần chung quy kém mười mấy tấc, sau đó ta cảm thấy cho hắn quá ôn, giúp hắn chém kia mười mấy tấc, cây gục."

Đường Tam Tạng: "... Thấy đến người ta làm ôn, hơn phân nửa là cảm thấy hắn làm ôn đến nàng ngâm (cưa) Thường Nga đi...

Bất quá đối với trên mặt trăng tất cả đều là hãm hại chuyện này, Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút không nói gì, mặc dù không có văn thạch viếng thăm, bất quá trăng sáng vẫn là không có tránh được khắp nơi là hãm hại vận mệnh.

Hai người không nhanh không chậm hướng Mộ Nam Sơn đi tới, Chu Diễm Bồng cùng Đường Tam Tạng vừa nói một ít Thiên Đình bên trên rảnh rồi người chuyện lý thú, cùng một ít năng ở thiên đình điều hát thịnh hành vai diễn tiên nữ chiến tích, ngược lại cũng cố gắng hết sức thú vị.

Rất nhanh, một tòa núi cao liền xuất hiện ở trước mặt hai người, núi này rất là kỳ lạ, ba hòn núi lớn giữa kẹp một tòa núi nhỏ, trừ hướng Vạn gia trấn phương hướng nơi này lưu cái lỗ, nhìn qua phẳng phát bị Đại Sơn bao vây.

"Sư phụ, đây chính là Mộ Nam Sơn." Chu Diễm Bồng ngẩng đầu nhìn núi cao, "Bất quá này Nguyên Bảo Phong ta còn thực sự là chưa từng thấy qua đâu rồi, trấn kia thượng nhân có thể tìm được như vậy một loại có thể ở Lưu Sa Hà trong nổi lên cây còn thật không dễ dàng."

"Ừ, đi lên xem một chút đi." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, người sức sáng tạo nhưng là vô hạn, có cái nào chủng tộc sẽ vì bắt cá thử dùng đủ loại gỗ ngồi thuyền đây. Mà Vương gia trấn các tổ tiên vận khí cũng xem là tốt, vừa vặn tìm tới Nguyên Bảo Phong loại này kỳ lạ loại cây.

Mộ Nam Sơn mặc dù so sánh lại quanh mình ba hòn núi lớn muốn kém hơn một chút, bất quá cũng có số cao trăm trượng, khắp núi đều là Nguyên Bảo Phong, đại cao sáu, bảy trượng, bốn năm người bao bọc to, phẳng phát nhân tạo trông trọt một dạng trừ cỏ đại cùng bụi cây, ngay cả một cây tạp gỗ cũng không có.

"Xem ra Vương gia trấn người thường xuyên đến xử lý đâu rồi, sư phụ, chính người chọn đi, chọn tốt nói cho ta biết." Chu Diễm Bồng ngồi ở một cây gốc cây bên trên, nhìn Đường Tam Tạng nói.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, nhìn trái phải đứng lên, hắn dự định làm thuyền chỉ cần dài hơn hai trượng, cho nên không cần phải đi làm nhọc những thứ kia cao sáu, bảy trượng đại thụ, chọn bốn cái khoảng ba trượng Nguyên Bảo Phong, liền kêu Chu Diễm Bồng tới.

"Sư phụ, người chắc chắn đề xuống này bản vẽ làm được thuyền thả trong sông sẽ không chìm? Ta nhưng là chưa từng làm thuyền, nếu là chìm xuống ước chừng phải người phụ trách." Nhìn Đường Tam Tạng đem bốn cái dài ba trượng Nguyên Bảo Phong thả vào dưới núi trên đất bằng, Chu Diễm Bồng vẫy tay trong bản vẽ nói.

"Người liền theo đến làm đi, bất quá người định làm gì? Thuyền này mặc dù không lớn, không qua một buổi tối muốn làm tốt cũng không quá có thể chứ?" Đường Tam Tạng vỗ vỗ trên vai vỗ cây, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Chu Diễm Bồng, làm thuyền nhưng là không cu li trình.

"Người cứ yên tâm đi, ta nhưng là Thiên Bồng Nguyên Soái, làm một chiếc thuyền gỗ hoàn toàn là dùng không đúng chỗ a, người lại còn hoài nghi ta, năm đó Thiên Đình không biết bao nhiêu người muốn tìm ta giúp bọn hắn luyện pháp bảo đây." Chu Diễm Bồng bĩu môi một cái, nhìn kỹ hai lần bản vẽ, tiện tay ném một cái, hướng về phía Đường Tam Tạng nhắc giờ tay lên, "Sư phụ, người đứng sang bên cạnh đứng, ảnh hưởng ta phát huy."

Đường Tam Tạng nghe lời đứng ở một bên, ngược lại thật muốn nhìn một chút thần tiên là thế nào Tạo Thuyền.

Chu Diễm Bồng từ trong túi càn khôn xuất ra hai cây tinh xảo dao bầu, hoặc có lẽ là nhìn qua có điểm giống dao bầu dao, trên tay bóp cái pháp quyết, hai cây ngân lông lánh dao bầu liền hướng trên mặt đất hai cây Nguyên Bảo Phong bay qua.

Ở Đường Tam Tạng giắt mình trong ánh mắt, lưu loát chặt đứt hỗn loạn chi điều, sau đó tỉ mỉ cạo sạch vỏ, thái mỏng như vậy cắt thành bằng phẳng đều đều trường mộc cái.

"Sur phụ, có phải hay không cùng thái thịt như thế đơn giản." Chu Diêm Bồng nắm hai cây dao bầu, hướng về phía Đường Tam Tạng cười nói.

"Nhìn qua là như vậy." Đường Tam nhìn chính tề đất thành một đồng trường mộc cái, cùng đủ loại xà ngang, lực lượng chủ yếu, biểu tình có chút cổ quái gât đầu một cái, nếu như bị cái nào Lão Mộc tượng thấy có người là dùng hai cây dao bầu chém ra đến,

Sợ rằng một cái lão huyết đều phải ới tới.

Chu Diêm Bồng đem hai cây dao bầu vừa thu lại, vung hai tay lên, trên đất xếp chồng chất đến gỗ liền từng cục bay lên, sau đó trực tiếp ở giữa không trung ráp lại, rất nhanh, một cái cùng Đường Tam Tạng vẽ ở trên bản vẽ giống nhau như đúc thuyền gỗ tụt ra hiện tại, mà từ Chu Diêm Bồng bắt đầu động thủ mới qua không tới nửa khắc đồng hồ thời gian.

"Người chắc chắn thuyền này có thể xuống biển?" Đường Tam Tạng nhìn lên trước mặt chiếc này mấy phút tạo ra thuyền, có chút chần chờ hỏi.

"Sur phụ, nếu như người nghĩ khen ta, có thể không cần lo lắng cho ta sẽ kiêu ngạo." Chu Diêm Bồng tay vung lên, vốn là còn mang Thủy Mộc đầu trong nháy mắt trở nên khô ráo, trên tấm ván vốn đang không rõ ràng Nguyên Bảo đồ án nhất thời sáng lên đứng lên, ở dưới ánh trắng cũng dâng lên kim quang.

"Siêu Thần Nhập Hóa..." Thủ đoạn này để cho Đường Tam Tạng cũng không nhịn được tán thưởng, nếu như yêu cầu lời nói, Chu Diêm Bồng hoàn toàn có thể một buổi tối làm ra một hạm đội a.

"Ừ, này còn tạm được, ta đây sẽ thấy mình khắc mấy cái trên trận pháp đi đi." Chu Diêm Bồng hài lòng gât đầu, từ trong túi càn khôn xuất ra một nhánh màu bạc óng bết lông, vòng quanh thuyền đi một vòng, tùy tiện bùa vẽ quý như vậy vẽ một ít màu bạc đường cong, một vòng lượn quanh xong, đem bút vừa thu lại, hài lòng gât đầu, "Giải quyết, kết thúc công việc."

Màu bạc đường cong giống như là bị đốt một loại dần dần sáng lên, đầu đuôi liên kết, đem trọn con thuyền cũng chiếu sáng, nửa khắc đồng hồ sau mới dần dần thu lại, một chiếc dài hai trượng thuyền cứ như vậy làm xong.

"Trận pháp này so với kia lưng gù lão đầu cường không chỉ gấp trăm lần, không chỉ có chống nước, tiểu yêu cũng cần không mở, nếu không phải trên người của ta tài liệu không đủ, ta có thể vẽ một Yêu Linh cũng đừng không mở trận pháp." Chu Diêm Bồng gõ gõ thân thuyền nói.

"Qua cái sông mà thôi, không cần phải biến thành chiến thuyền..." Đường Tam Tạng tiến lên quan sát tỉ mỉ một hồi, cục gỗ trực tiếp dán vào trình độ cực cao, hơn nữa hẳn là bởi vì vừa mới trận pháp, ngay cả một tia khe hở cũng không có, nghĩ đến cũng sẽ không vô nước.

Về phần trong thuyền kết cấu cũng cùng Đường Tam Tạng thiết kế như thế, phía sau cho Lạc này lưu cái khu vực, trung gian vị trí có mũi thuyền, chia thượng hạ hai tầng, mặc dù thấp lùn điếm, nhưng là có thể dùng không gian tăng nhiều, đủ bọn họ ở, mũi thuyền còn có boong thuyền, có thể câu cá cùng thịt nướng, coi như là một chiếc tiểu du thuyền đi, trừ không có động lực điếm này.

Đường Tam Tạng vốn là dự định làm một cánh buồm, sau đó suy nghĩ một chút không địa phương đi tìm lớn như vậy một tấm vải, hơn nữa vật này cũng không người hội thao khổng, nếu là sợ ý một chút bị trở về thôi há chẳng phải là quá lúng túng, dứt khoát trực tiếp ở hai bên gắn thêm hai cây đại chèo gỗ, mặc dù phong cách giảm nhiều, bất quá coi như là Ngao Tiểu Bạch cũng có thể vung mái chèo như bay, có thể nói là tính giới bí cao nhất.

"Ta cảm thấy đến mức hoàn toàn có thể xuống nước, người trước đem thuyền nhận lấy đi, nói không chừng đến lúc đó có thể có tác dụng lớn đây." Đường Tam Tạng từ trên thuyền nhảy xuống, cười nói, đối với (đúng) thuyền này vẫn là thật hài lòng.

"Sur phụ, người đừng cái gì đều tới ta trong túi càn khôn thả, thoáng cái liền chiếm đi ta hơn nửa địa phương, trên người của ta có thể là một cái như vậy, nếu là chen chúc xấu bây giờ còn thật luyện không ra mới." Chu Diêm Bồng tay vung lên, trên đất thuyền liền biến mất, suy nghĩ một chút lại nói: "Sur phụ, người nhưng thật ra là đối với (đúng) những lão gia hỏa kia nói truyền thuyết cảm thấy hứng thú chứ ? Nếu không có chiếc thuyền này, hoàn toàn đủ chúng ta qua sông."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Đám người này nghĩ (muốn) gây sự tình

"Ừ, có chuyện ta nghĩ rằng xác nhận một chút, có những thứ này Ngự Dân dẫn đường sẽ thuận lợi rất nhiều." Đường Tam Tạng cũng không giấu giếm,

trực tiếp gât gât đầu nói.

Mặc dù không nhất định sẽ thu Sa Ngô Tịnh làm đồ đệ, nhưng hắn luôn cảm thấy hắn gặp mặt một lần, thứ nhất là hiếu kỳ, thứ hai hắn cảm thấy hết thảy trùng hợp tựa hồ cũng có phía sau ý nghĩa, nếu hắn không là cũng sẽ không như thế đứng dịp đứng phải Tôn Ngô Không, Ngao Tiểu Bạch còn có Chu Diễm Bồng.

Còn lại bốn khối ván lướt sóng Chu Diễm Bồng cũng rất nhanh thì làm xong, hình dáng hoàn toàn phù hợp Đường Tam Tạng thiết kế, bất quá Đường Tam Tạng chẳng qua là ở trên ti vi xem qua vật này, nhỏ bé cái gì đều là đánh giá, có thể hay không dùng hay lại là khó nói.

"Giải quyết xong công phu, sư phụ chúng ta trở về đi thôi, vậy, chỉ có ba căn phòng, xem ra tối nay ta chỉ có thể miễn cưỡng một chút cùng Tiểu Bạch chen một chút." Chu Diễm Bồng gât đầu một cái, ngáp một cái đạo.

"Không việc gì, Ngô Không sẽ cùng Tiểu Bạch chen một chút, ngươi có thể chính mình ngủ một căn phòng." Đường Tam Tạng mỉm cười nói, dĩ nhiên muốn bảo vệ một chút Ngao Tiểu Bạch.

"Sư phụ, ngươi thật muốn tuyệt tình như vậy sao?" Chu Diễm Bồng mặt đầy thống khổ nhìn Đường Tam Tạng, ôm ngực, "Ngươi kiểm chế chính mình nội tâm, chẳng lẽ ngay cả ta nội tâm đều phải ức chế sao?"

"Ngươi thích gì ta không phản đối... Bất quá Tiểu Bạch còn nhỏ a." Đường Tam Tạng có chút không nói lác đầu một cái, xoay người hướng Vương gia trấn phương hướng đi tới.

"Sư phụ, chúng ta tái hảo hảo trò chuyện một chút..." Chu Diễm Bồng vội vàng đuổi theo.

Đường Tam Tạng yên lặng.

"Sư phụ, trên người của ta còn có một pháp bảo lợi hại..."

Đường Tam Tạng trầm mặc như trước.

"Sư phụ, vậy nếu không tối nay hai người chúng ta chen chúc chen chúc đi!"

"Không được!"

...

Vương gia trấn, tòa kia dùng Nguyên Bảo Phong xây dựng nhà gỗ ba trượng thâm dưới đất, có một tòa kích thước pha đại Cung.

Hắc ám trong cung điện dưới lòng đất điểm hai ngọn hoàng hôn ngọn đèn dầu, mơ hồ có thể thấy bốn bề trên vách tường có khắc không ít bích họa, bởi vì tuổi đã lâu, nhìn qua có chút mờ hồ.

Lưng gù Đại Vu Sư như móng gà tay cầm một cây nến, cơ hồ dán vào một mặt phong cách cổ xưa trên vách đá, dùng tay sờ xoạng đến trên vách bích họa, thần sắc kích động đất tự lăm lăm, "Một ngàn năm, rốt cuộc để cho ta đợi đến, là hắn, khẳng định chính là hắn! Chỉ cần đem hắn tế hiến cho thần linh, cõi ra Thạch Trận Phong Ân, có thể có được Trường Sinh phương pháp!"

"Gia gia, như vậy không tốt lắm đâu, trưởng trấn bọn họ cũng không biết chuyện này, nếu là đi công tác trị, chúng ta chỉ sợ cũng rất khó ở Vương gia trấn đợi tiếp." Một bên Dench có chút do dự nói.

"Kiệt kiệt... Sợ cái gì, chỉ cần có thể lấy được Trường Sinh phương pháp, chúng ta còn phải ở nơi này chim không ỉa phân Vương gia trấn đợi sao? Bên ngoài thế giới có thể lớn đây." Đại Vu Sư Âm cười lạnh, nghiêng đầu nhìn về phía thiếu niên, lãnh đạm nói: "Đồ vật mang đến sao?"

"Gia gia, ngươi không phải nói vật này không rõ, không phải vạn bất đắc dĩ không thể đựng vào sao?" Dench đem một cái quả đấm lớn cái hộp đưa tới, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi.

"Đúng vậy, đây chính là vật bất tường..." Đại Vu Sư từ từ mở ra cái hộp, một cái dài bằng ngón cái rắn nhỏ màu vàng thoáng cái đứng lên, lộ ra tươi mới đầu lưỡi đỏ phát ra thừ thừ âm thanh.

"Bất quá, bây giờ chính là dùng hắn thời điểm, bởi vì, ta cũng mau chết." Đại Vu Sư ngược mắt nhìn Dench, toét miệng lộ ra uy nghiêm nanh trắng, một cái tay khác vừa nhắc, đứng ở một bên Dench bị một cổ vô hình lực lượng kéo tới, bị hắn bóp cổ.

"Gia... Gia, ngươi... Ngươi muốn làm gì..." Dench sắc mặt nhất thời đỏ lên, đạp hai chân cố hết sức nói.

"Đừng sợ, sau này ngươi liền có thể trường sinh bất lão, năm đó ta đem ngươi nhặt về, nuôi ngươi qua nhiều năm như vậy, ngươi cũng nên hồi báo ta." Đại Vu Sư thanh âm khàn khàn nói, ở Dench kinh hãi trong ánh mắt đem khô héo ngón tay mò về cái điều rắn nhỏ màu vàng.

...

Ngày thứ hai ánh nắng rực rỡ, ăn sáng xong sau, đoàn người liền đi ra cửa, thật sớm dâng lên ánh mặt trời mùa hè chiếu lên trên người có chút nóng lên, Đường Tam Tạng đem một cái nón cỏ lớn up lên Ngao Tiểu Bạch trên đầu,

Mình cũng mang theo một cái.

Chu Diễm Bồng ngai nón lá quá xấu, lấy tay cản trở ánh mặt trời, có chút hâm mộ nhìn Tôn Ngộ Không kính râm, "Sư phụ, người ngày khác cũng cho ta làm một cặp kính mát đi."

"Được, quay đầu làm cho người." Đường Tam Tạng một bên hướng Vương rộng phát tay một cái, một bên kêu.

"Sư phụ, người quay đầu thời gian luôn là rất dài ải, ban đầu nói cho ta lần nữa làm một bộ quần áo, này cũng mấy tháng trôi qua, ta còn là như vậy một thân." Chu Diễm Bồng ta oán nói, thuận tiện giặt nhẹ chính mình khát cái trang.

"Ho khan một cái, đây không phải là không đựng phải có thể mua được thích hợp vải vóc thành trấn à..." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn vẫn là một thân da hổ áo lót ngắn bày Tôn Ngộ Không, sức lực có chút chưa đủ.

"Tiểu sư phụ, thuyền đã chuẩn bị xong, chúng ta những lão gia hỏa này thương lượng một chút, dự định do chúng ta tự mình đưa các người qua sông." Vương rộng đi tới trước, chỉ một bên lớn nhất chiếc kia thuyền buồm nói.

"Làm phiền." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, nhìn trên boong đám kia lão đầu, phần lớn đều là ngày hôm qua từng thấy, mấy một bộ mặt lạ hoắc cũng là tuổi tác khá lớn, xem ra Vương gia trấn người thật đúng là đem lần này ra biển làm muốn chết bán một chút, để cho một bang nửa chân đạp đến vào quan tài lão gia hỏa tới đưa bọn họ qua sông.

Lúc này bờ biển tụ tập rất nhiều người, già trẻ đều có, xem bộ dáng là trấn trên người cũng để đưa tiền, sắc mặt đều có nhiều chút nặng nề, còn có một vài người ở lau nước mắt.

"Đúng, hôm nay Dench Tiểu Vu cùng giải quyết đi, dọc theo đường đi cũng có thể nhiều không thái bảo chưởng." Vương rộng chỉ một bên người mặc đồ đen trường bào Dench nói.

"Dench Tiểu Vu làm phiền." Đường Tam Tạng mỉm cười nói, ánh mắt rơi vào Dench trên người lúc, có chút dừng lại một cái, ngày hôm qua hấn gặp qua cái này Tiểu Vu Sư, nhưng hôm nay cho hấn cảm giác nhưng có chút không quá giống nhau.

Dench chẳng qua là khẽ gật đầu, ánh mắt ở Tôn Ngộ Không trên người bỗng nhiên dừng lại, chính là trực tiếp xoay người hướng thuyền lớn đi tới.

"Lên trước thuyền đi." Vương rộng cũng là hướng thuyền lớn đi tới.

"Tên kia có chút cổ quái, ta cảm thấy được (phải) lão đầu kia đối với hấn làm gì, nhìn qua giống như thần hồn tế hiến sau khi cùng tồn tại trạng thái." Chu Diễm Bồng đi ở Đường Tam Tạng bên người, nhìn Dench bóng lưng nhỏ giọng nói.

"Đó là vật gì?" Đường Tam Tạng cũng cảm thấy hôm nay Dench có chút kỳ quái.

"Một loại Tà Môn Ngoại Đạo hiến tế biện pháp đi, sẽ chết lúc hiến tế thần hồn, nếu như có thể tìm tới thích hợp kí chủ, liền có thể chiếm thân thể đối phương. Bất quá loại này hiến tế thất bại có khả năng không nhỏ, vận khí không tốt khả năng bị phản nuốt, để cho người khác sử dụng." Chu Diễm Bồng nghĩ (muốn) muốn giải thích đạo.

"Vậy hấn thuộc về loại nào?"

"Bây giờ còn không nhìn ra, lão kia lưng gù khả năng thành công tính cao hơn, dù sao thiếu niên kia là hấn nuôi." Chu Diễm Bồng lắc đầu một cái.

"Nhìn tới nơi này mặt còn có Đại Âm Mưu đâu rồi, có chút ý tứ." Đường Tam Tạng cười nói, đưa tay ôm lấy mặt đầy hiếu kỳ Ngao Tiểu Bạch, bước lên khoác lên trên cầu tàu tấm ván.

Dài sáu trượng đại thuyền buồm, thân thuyền là Nguyên Bảo Phong chế thành, chia thượng hạ hai tầng, Đường Tam Tạng bọn họ vừa lên thuyền, Vương rộng liền thét lái thuyền, hai cái lão đầu kéo một cái cánh buồm, mười mấy cây Mái chèo đồng loạt hoạt động, thuyền lớn liền từ từ hướng ra phía ngoài đi tới.

Đồng thời lên đường còn có ngoài ra một chiếc dài ba trượng thuyền buồm, đi theo thuyền lớn phía sau, xem bộ dáng là đồng hành.

"Đây là ra đánh bắt cá, bên bờ càng ngày càng khó bắt lấy đến cá lớn, phải đi xa một chút địa phương." Vương rộng ở một bên nói, trong mắt có chút vẻ rầu rĩ.

Đường Tam Tạng tự tiểu phi tiểu gật đầu một cái, sợ rằng không đơn giản như vậy đi.

Wương rộng cho mọi người an bài một chút chỗ ở, bốn cái liền cùng một chỗ tiểu cách gian, mặc dù không lớn, bắt quá đủ nghỉ ngơi, Lạc này chính là an bài ở cách vách một cái lớn một chút căn phòng.

Bờ biển dần dần đi xa, bên bờ mọi người biến thành từng cái điểm đen nhỏ, cánh buồm bị gió thổi gò lên, tốc độ thuyền tăng lên, phá vỡ màu xanh da trời mặt nước, lái vào mịt mờ vô tận mặt nước.

"Sư phụ, bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?" Đoàn người tụ ở Đường Tam Tạng trong căn phòng nhỏ, Tôn Ngộ Không có chút không hiểu hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quỳên Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Câu cá không riêng gì kỹ thuật làm việc

Đứng liền có thể đụng tới đầu trong căn phòng nhỏ, Đường Tam Tạng xếp chân ngồi ở trên giường, Ngao Tiểu Bạch nằm úp sấp ở trên chân về phía sau đạp bắp chân, Đường Tam Tạng không thể làm gì khác hơn là thỉnh thoảng cho nằng kéo một chút làn váy.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng ngồi ở mép giường, đều nhìn Đường Tam Tạng, chờ hắn trả lời.

Đường Tam Tạng sờ cảm một cái, phân tích nói: "Ta cảm thấy được (phải) có khả năng có ba cái."

"Số một, bởi vì kia một trăm lượng vàng, thấy hơi tiền nổi máu tham."

"Thứ hai, bởi vì các ngươi ba cái, thấy sắc này lòng tham."

"Thứ ba, nói không chừng chuyện này cùng Lưu Sa Hà trong yêu quái có liên quan, nếu không không cần phải chờ đến trên sông tại động thủ."

Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi đạo: "Sư phụ, trực tiếp đem bọn họ bắt lại hỏi một chút chẳng phải sẽ biết? Chẳng qua chỉ là nhiều chút phạm nhân."

Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, "Tám trăm dặm Lưu Sa Hà có thể xa đâu rồi, không quản bọn hắn nghĩ (muốn) chơi trò xiếc gì, chúng ta chờ nhìn xem kịch vui đi, nói không chừng sẽ đụng phải cái gì tốt chơi đùa chuyện đây."

"Những người phạm tặc thích nhất tính kẻ tính tới tính lui, nếu dám đem chủ ý đánh tới trên người của ta đến, ta không phải là đem bọn họ bắt lại nướng!" Chu Diêm Bồng rên một tiếng, mài nghiền răng đạo.

Đường Tam Tạng không chút nào hoài nghi Chu Diêm Bồng lời này chân thực tính, tại lần trước Cửu Diệu Tinh quân bộ đáng thể thâm hấn chính là còn nhớ rất rõ ràng đâu rồi, tiếng kêu thảm kia thật là không thể dùng thể lương để hình dung.

"Sư phụ, ta cảm thấy được (phải) này trong sông cá ăn thật ngon đấy, chúng ta hôm nay sẽ ăn nướng cá sao? Tiểu Bạch muốn ăn sư phụ nướng cá nha, không muốn ăn người khác nướng." Ngao Tiểu Bạch cọt đến Đường Tam Tạng bên người, ôm cánh tay hắn làm nũng nịu.

"Được, ta đi hỏi một chút có hay không cần câu, hôm nay chúng ta sẽ tới câu cá đi." Đường Tam Tạng cười sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, ra gian phòng nhỏ, đi tìm Vương Khoan muốn cần câu.

Tám trăm dặm Lưu Sa Hà, muốn vượt qua nói ít cũng phải mười ngày nửa tháng, trên thuyền ngược lại bị không ít lương thực, nhưng là có thật nhiều cần câu, lúc trở về còn có thể mò vớt một ít cá trở về.

Vương Khoan cho Đường Tam Tạng tìm bốn cái cần câu, lại đem một ít con giun cho bọn hắn, đủ bọn họ hôm nay dùng.

Con giun lại danh hiệu Địa Long, phơi khô có thể làm thuốc, bất quá vật này mềm mại dính dính, ba tên học trò cũng ôm tay, một bộ chờ Đường Tam Tạng chuẩn bị xong lại nói tư thể.

Lúc trước ở Kim Sơn Tự thời điểm, Đường Tam Tạng không ít câu cá, ở bờ biển hiện tại câu hiện tại nướng, mặc dù là lần đầu tiên ngồi thuyền câu, hay lại là lưu loát sửa sang lại bốn cái cần câu, chứa con giun ném ra, bốn người dòi băng ghế nhỏ ngồi xuống, liền yên tĩnh chờ cá cắn câu.

"Hòa thượng còn câu cá đâu rồi, thật đúng là ly kỳ." Bên kia trên boong một cái Bạch Mi lão đầu nhìn Đường Tam Tạng bọn họ, ha ha cười nói.

"Hòa thượng này hơn phân nửa là giả, cái gì hòa thượng sẽ thu Nữ Đề Từ, lời thôi léch thếch, từng cái cũng đều ăn thịt uống rượu." Một người khác bừa bời nói.

"Nhỏ tiếng một chút, chớ bị nghe được." Bạch Mi lão đầu trừng người kia liếc mắt.

"Sợ cái gì, xa như vậy bọn họ không nghe được, coi như nghe được, đến này trên biển vẫn không thể xem chúng ta ánh mắt." Người kia lơ đãng bừa bời một cái.

Ngồi ở trên băng ghế nhỏ bốn người đồng thời rút ra rút ra khóe miệng, Chu Diêm Bồng run đến chân, thanh âm có chút lạnh đạo: "Sư phụ, ta có một trăm loại phương pháp để cho hắn quỳ gọi ngươi làm cha."

"Ta mới không cần con như vậy..." Đường Tam Tạng trước tiên cự tuyệt.

"Ta có thể một giây đem hấn đập thành thịt nát." Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi đạo.

"Ta nói, sau này động thủ cũng vẫn mình một chút, đánh chết đánh liền chết, không nên hơi một tí đập thành thịt nát, não tương văng khắp nơi, máu tươi như chủ thích, như vậy quá không hòa hài." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn đột nhiên trầm xuống phía dưới cần câu, bắt lại cần câu, sắc mặt vui mừng nói: "Tới!"

"Oa tắc, thật câu đi lên đâu rồi, sư phụ ngươi rất lợi hại a." Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng kéo lên nửa thước dài cá, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn cùng sùng bái.

"Trên biển cá cũng không tốt câu đâu rồi, điều này cần vận khí cùng kỹ thuật..." Đường Tam Tạng một bên cỡi lưỡi câu, một bên giăng giải làm như thế nào ở trong sông cá cùng bồi đường kiên nhẫn.

"Sư phụ,

Như vậy kéo lên liền có thể sao?" Một bên Tôn Ngộ Không cắt đứt Đường Tam Tạng lời nói, cần câu lui về phía sau hất một cái, một cái dài ba xích cá lớn bay thẳng đi lên, ba một tiếng nện ở trên boong.

"Oa, Sư Tỷ ngươi câu cá thật là lớn a!" Ngao Tiểu Bạch hai mắt thả chỉ nhìn Tôn Ngộ Không la lên.

Đường Tam Tạng nhìn trên boong cái điều nhảy nhót tung bùng cá lớn, nhìn lại mình một chút trong tay điều này, yên lặng đem phía sau lời nói thu hồi đi, đám này vô danh Đường học trò, rất thích gây đánh mặt nhà mình sư phụ.

Sự thật chứng minh, câu cá đúng là có vận khí nhân tố, mà Đường Tam Tạng rõ ràng không phải là vận khí tốt nhất, cho nên khắp nơi hấn câu được điều thứ ba cá nhỏ thời điểm, Ngao Tiểu Bạch cũng đang cùng mình câu đi lên Tiêu Ô Quy chơi đùa.

Một cái buổi sáng thu hoạch rất phong phú, ngay cả Vương Khoan thấy hai cái trong thùng gỗ nuôi Hải Ngư cùng Chương Ngư Ô Quy, cũng rất là giật mình.

Đường Tam Tạng muốn nhiều chút nhiều chút lửa than, giá sắt cái gì chính hấn mang theo, trực tiếp ở trên boong nướng lên cá cùng Chương Ngư, mùi thơm tràn ra, đưa đến bên kia các lão đầu cũng thêm nhỏ dãi.

Đường Tam Tạng cũng không có mời một bang đang định tính kế nhà mình hóa ăn cơm cao thượng tình cảm sâu đậm, không thể không nói hiện tại câu hiện tại nướng cá mùi vị chính là tươi đẹp, so với ở Vương gia trần ăn mùi ngon không chỉ một bậc.

Tươi non lại không mất dai Chương Ngư chân, ở lửa than bên trên nướng thành màu đỏ, vãi lên đủ loại gia vị, lại quét bên trên một tầng Đặc Chế tương ướp, không chỉ không có chút nào mùi tanh, cắn một cái, ngon miệng mùi vị xông thẳng ót, Giản làm cho người ta muốn ngừng cũng không được.

"Sư phụ, này tiểu chương cá ăn thật ngon a, chúng ta nhiều bắt một chút, mang ở trên đường ăn đi." Ngao Tiểu Bạch nhai Chương Ngư chân, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hạnh phúc nụ cười.

"Chộp tới cũng không nuôi sống, bắt quá có thể thử làm chút cá mực tia (tơ), phản chính thời gian còn dài mà, trước ở chỗ này liền ăn đủ đi." Đường Tam Tạng cười đem cắt gọn Chương Ngư chân đẩy đến Ngao Tiểu Bạch trong khay.

"Sư phụ ta cũng phải, ta cũng phải." Chu Diêm Bồng hai tay gờ cái mâm, nhìn Đường Tam Tạng làm nũng nói.

"Ta cảm thấy... Ta cũng có thể nếm thử một chút..." Tôn Ngộ Không một tay bưng cái mâm, len lén liếc mắt nhìn vì nướng bên trên Chương Ngư, lại lập tức dời đi ánh mắt, giống như là có chút không quan tâm nói.

"Được, còn rất nhiều đây." Đường Tam Tạng cười nói, đem Chương Ngư xoay người, hướng hai người trong chén kẹp một ít cắt gọn Chương Ngư chân.

...

Trên biển ngày thứ nhất cứ như thế trôi qua, ăn chính mình câu đi lên hải sản, mùi ngon không nói, còn rất có cảm giác thành công, Ngao Tiểu Bạch lưu chỉ màu đen Tiêu Ô Quy, gọi là tiểu Hắc, bảo là muốn giữ lại nuôi.

Ô Quy là nổi danh tốt nuôi, hơn nữa kia Ô Quy chỉ có hai thốn lớn nhỏ, cho nên Đường Tam Tạng cũng liền tùy theo nàng, cầm một chén nhỏ trang điểm nước sạch cho nàng đặt ở mép giường.

Đêm khuya, trên biển dâng lên một vầng minh nguyệt, trừ sóng âm thanh, phá lệ yên lặng.

Mà cùng lúc đó, ở thuyền boong thuyền xuống một bên khác trong căn phòng, mười mấy lão đầu vây ở chương một bàn vuông cạnh, bên cạnh bàn ngồi chính là Đan Kỳ cùng Vương Khoan, còn có hai cái tuổi khá lâu lão đầu.

"Đan Kỳ Tiểu Vu, lúc nào động thủ?" Vương Khoan đề thanh âm nhìn Đan Kỳ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Bắt đầu gây sự tình

"Không gấp, ngày mai mới là mười lăm, đến trên biển, hết thấy đều ở chúng ta trong khống chế, ngày mai trước tiên đem thuyền lái vào Thạch Trại, dùng hòa thượng kia hiển tế Hải Yêu, hết thấy đều theo kế hoạch làm việc, vua ta nhà trần tương lai thì ở lần hành động này." Đan Kỳ nhìn mọi người lắc lắc đầu nói, thanh âm có chút âm lãnh.

Chống lại Đan Kỳ ánh mắt, trong lòng mọi người đều là run lên, tựa hồ cùng ngày thường cái đó hòa khí thiếu niên có chút bất đồng. Bất quá Đại Vu Sư để cho Đan Kỳ toàn quyền phụ trách lần hành động này, chính là Vương Khoan cũng không dám không vâng lời ý hấn, cho nên không nhiều người hỏi.

"Hòa thượng kia trên người vàng khăng định cũng không thiếu, lần này Vương gia chúng ta trần nhưng là phát tài."

"Tóc vàng kia cô nương thuộc về Đan Kỳ Tiểu Vu, còn lại cái đó tóc đỏ, tám ánh ta nói trước hết để cho đoàn người sung sướng đi, có vàng, Vương lão nhị nhà ngươi Nhị Lang nghĩ (muốn) cưới vợ còn không đơn giản, ta xem ngươi là mình giống như độc chiếm đi, người nào không biết nhà ngươi Nhị Lang là kẻ ngu." Một cái son dương hồ lão đầu cười hắc hắc nói.

"Hừ, ai ngờ độc chiếm, mọi người thoải mái liền mọi người thoải mái. Bất quá hòa thượng kia bây giờ còn không chút nào phát hiện, chờ đến ngày mai sợ rằng sẽ bị dọa đến tè ra quần." Kia đầu trục khỏe mắt có vết sẹo lão đầu trừng son dương hồ lão đầu liếc mắt, có chút không tình nguyện gật đầu nói.

"Vương lão nhị, năm đó ngươi thấy yêu quái nhưng là thật bị sợ đi tiểu đây." Bên cạnh mặt đỏ lão đầu có chút khinh bỉ nói, trong sân lão đầu tuổi tác tương phản, cũng là muốn lên chuyện cũ, đều là cười lên.

"Ngươi biết cái gì, năm đó một thuyền hơn hai mươi người, theo ta cùng Tam nhi sống sót, yêu quái... Yêu quái có thể không phải tùy tiện nói." Kia Vương lão nhị có chút tức giận đạo, trong mắt còn có mấy phần sợ hãi.

Trong sân bầu không khí cũng là nhất thời trở nên trầm thấp rất nhiều.

"Được, tán đi, vua ta nhà trần thế đại bắt cả mà sống, nếu không phải vì để đời sau không nữa bởi vì Hà Yêu lo lắng sợ hãi, táng thân bụng cá, cũng sẽ không làm chuyện như thế, chuyện này chỉ có chúng ta những lão gia hỏa này biết, sau này cũng mang cho ta đến trong quan tài, nếu là ai dám nói ra nửa câu, ta tuyệt sẽ không tha cho hấn." Vương Khoan trầm giọng nói, ánh mắt quét qua trong sân mỗi một người.

Mọi người gật đầu một cái, mở cửa ai đi đường nấy.

"Nguyên lai là như vậy, bất quá tại sao phải bắt ta hiển tế?" Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi, lỗ tai động một cái, liền vội vàng đứng lên đi ra khỏi phòng, nhìn đã đập cửa đi ra Tôn Ngộ Không cùng Chu Địch Bồng, cân nhắc một chút từ ngữ, "Có lẽ chúng ta có thể chờ đến ngày mai động thủ nữa, xem bọn họ rốt cuộc muốn làm cái gì. Chờ bọn hấn cho là mình khống chế hết thấy thời điểm, lại để cho bọn họ tuyệt vọng, đây là tối nghiêm cần trừng phạt."

"Sư phụ kia ngươi đừng can ta, ta muốn đem bọn họ từng cái buộc lại điểm Thiên Đàng." Chu Địch Bồng mải rảnh nói, bị mấy cái phạm nhân nói như vậy, đem năng giận đến không được.

"Ta muốn dùng cái đó tên gì trứng gà gia hỏa câu Hải Yêu." Tôn Ngộ Không chính là bữu môi nói.

"Được, ta giúp ngươi xuyên lỗ câu." Đường Tam Tạng cười gật đầu kêu.

Dầu gì đem Chu Địch Bồng cùng Tôn Ngộ Không khuyên trở về phòng, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn boong thuyền phương hướng, cũng là về phòng của mình, kế hoạch cụ thể không nghe được, bất quá xem ra đúng là cùng Lưu Sa Hà trong yêu quái có liên quan, hấn ngược lại muốn nhìn một chút vị kia chiếm cháu mình thân thể lớn Vu Sư muốn làm gì.

Tối ngày hôm qua hấn và Chu Địch Bồng cảm ứng được Yêu Khí, phải cùng kia cái gọi là tế hiến có liên quan.

...

Một đêm vô sự, ngày thứ hai cơm nước cũng là Đường Tam Tạng tự mình động thủ, Tôn Ngộ Không cùng Chu Địch Bồng nhưng là phút nửa phút muốn đem trên thuyền đám này không đứng đắn lão đầu ngược chết.

Trên thuyền lão đầu con mắt càng ngày càng không đứng đắn, không cần mái chèo thời điểm tự ở đầu thuyền, uống rượu đi từ lệnh, thỉnh thoảng còn nói

vài lời nói trây, nhìn Tôn Ngộ Không cùng Chu Điềm Bồng hi hi cười cười, cùng ngày hôm qua đã là hai cái miệng mặt, xem ra đều cảm thấy Đường Tam Tạng bọn họ là ứng trung chỉ miết.

Vương Khoan ngược lại bộ một tảng trường giả mặt nạ, ân cần hỏi han, trả lại cho đưa tới một ít xử lý qua cá tôm, bắt quá xoay người liền bị Tôn Ngộ Không ném trong sông.

Đường Tam Tạng cần câu ném ra, nhàm chán nhìn trái phải một chút, ánh mắt rơi vào đứng ở một đầu khác mũi thuyền Đan Kỳ trên người, hắn cũng đang nhìn hướng bên này,

Bốn mắt nhìn nhau, một lát nữa mới đồng thời dời đi.

"Như vậy còn sống, không bằng chết đi..." Đường Tam Tạng nhìn mặt vô tận mặt biển, trong lòng âm thầm nghĩ, đối với Trường Sinh, hắn ngược lại không có bao nhiêu chấp niệm, thư giãn thích ý, không có bức bách cùng âm mưu đất vượt qua vài chục năm cũng không thật tốt sao.

Nếu như sống mấy ngàn mấy vạn năm, còn phải cả ngày suy nghĩ âm mưu tính kế, như vậy còn sống chẳng phải mệt mỏi hơn, đây cũng không phải là hắn muốn sinh hoạt.

Chiếc kia ít hơn Ngư Thuyền còn đi theo thuyền lớn phía sau, dùng Vương Khoan lời nói là còn muốn đi xa hơn địa phương, đi theo thuyền lớn an toàn nhiều chút, dĩ nhiên, lời này có thể tin mới có quý.

Nước sông như cũ xanh thẳm trong suốt, bắt quá bởi vì quá sâu, căn bản nhìn không thấy đáy, 3000 chết chìm đến cùng phải hay không 3000 trượng sâu, cũng không thể nào ăn chứng.

Mấy lần thiếu chút nữa tiến lên đem đám lão gia kia tháo thành mười tám khối Chu Điềm Bồng, đã bắt đầu thương lượng với Tôn Ngộ Không thế nào hành hạ đám lão gia kia, cái gì Thiên Hà mười tám khốc hình đã thỏa mãn không để cho nào động.

Một vòng trăng tròn to lớn từ trên mặt biển dâng lên, đồng thời đưa đi hồng đồng đồng thái dương, ban đêm mát lạnh gió thổi lật phát đứng ở đầu thuyền bốn người một con ngựa.

Xa xa mặt sông đột ngột lộ ra từng cục đá lớn, cao hơn mười trượng, thấp vừa mới lộ ra mặt nước, hình dáng khác nhau, có lớn vô cùng, có chẳng qua là lộ ra một cái đỉnh nhọn, Thạch Trận dọc theo đi, không biết bao lớn khu vực, nhìn một cái, cực kỳ đồ sộ.

"Cái này chẳng lẽ cũng là Ngoại Tinh Nhân di tích sao? So với đá lớn trận đồ sộ nhiều..." Đường Tam Tạng giương mắt nhìn xa xa đá lớn trận, mặt đầy rung động.

"Sự phụ, Ngoại Tinh Nhân là cái gì?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn hỏi hắn.

"Ngạch, chính là một ít da xanh biếc, dài đầu lớn gia hòa..." Đường Tam Tạng ôm lấy Ngao Tiểu Bạch thả trên vai, để cho nàng cũng có thể thấy xa xa đồ sộ đá lớn trận.

"Đây chẳng phải là con ếch yêu quái sao?" Ngao Tiểu Bạch có chút không hiểu.

"Không kém bao nhiêu đâu." Đường Tam Tạng suy nghĩ một chút, thật là có điểm hướng, nếu là con ếch cũng có thể thành tinh lời nói.

Lúc này trên boong tụ tập sáu, bảy người, chính cẩn thận nói ra cánh buồm, không chế thuyền buồm từ từ lái vào Thạch Trận, không thể không nói đám lão gia này vẫn có một tay, dài sáu trượng đại thuyền buồm linh hoạt ở trong thạch trận tạt qua, có lúc thuyền dọc theo Ly Thạch đầu đầu chỉ có một thước khoảng cách, nhưng ngay cả vớt bỏ cũng không có phát sinh.

Chiếc kia hơi nhỏ một chút thuyền cũng đi theo thuyền lớn phía sau, cách hai ba chục trượng khoảng cách.

"Đây cũng là một tòa đá lớn trận, số lượng không nhỏ, bắt quá đã phí, không biết là ai bày." Chu Điềm Bồng nhìn trái phải một hồi, có chút ngạc nhiên nói, bắt quá rất nhanh thì hơi không kiên nhẫn đất nhìn về phía những thứ kia đang ở điều chỉnh cánh buồm lão đầu, "Sự phụ, đám người này thế nào còn chưa động thủ?"

"Nhanh đi." Đường Tam Tạng mị mắt thấy những thứ kia bị nước ăn mòn đá lớn, phía trên mơ hồ còn có thể thấy một ít một ít phong cách cổ xưa Phù Văn, nhìn qua rất là thần bí.

Thuyền buồm lái qua một tòa cửa đá như vậy hình vòng cung đá lớn, không thấy dày đặc cột đá, trước mặt xuất hiện hơn trăm trượng rộng hình cái vòng trống không mặt nước, trong yên tĩnh mang theo mấy phần quỷ dị.

Ở trong mặt nước, đứng vững bốn cái tàn đoạn đá tròn Trụ.

Trước ở Thạch Trận bên ngoài cũng không nhìn thấy, giống như là đột ngột xuất hiện một dạng cao nhất cái kia đạt tới cao trăm trượng, thấp nhất cái kia cũng có hơn mười trượng, giống như là bị chặn ngang chặt đứt, bất quy tắc đoạn khâu, còn có những thứ kia giăng đầy tại thạch trụ thượng cổ Phác dấu cũng chương hiện đá này Trụ bắt phạm.

To lớn đá lớn trận, cao trăm trượng cột đá, Đường Tam Tạng nhìn này uyển như thần tích một màn, khẽ nhếch miệng, nếu như đây là có người bày, bức này số lượng thật là khó có thể tưởng tượng.

Đang lúc này, trước thuyền bên đột nhiên phát ra nhất thanh muện hưởng, thân thuyền cũng là sau đó lay động, giống như là đụng vào đá, trực tiếp ở trên mặt nước dừng lại.

"Vô nước! Thuyền vô nước!" Boong thuyền xuống thuyền tới hai tiếng kêu lên, tiếp lấy chính là một trận huyên náo tiếng gào, nói ra buồn mấy cái lão đầu cũng là hốt hoảng kêu.

"Lừa gạt ai đó, dùng cái tiểu pháp thuật lặc lư thân thuyền, sau đó dừng lại thuyền, giả bộ ngược lại thật giống." Chu Diêm Bồng bữu môi nói.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, xem ra đám người này bắt đầu gây sự tình.

"Tiểu sư phụ, thuyền đụng vào đá ngầm, đáy thuyền đã vô nước, các người lên trước phía sau chiếc kia thuyền đi, chiếc thuyền này chỉ sợ là muốn chìm." Vương Khoan đi nhanh tới, nhìn Đường Tam Tạng nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Hiện tế

Đường Tam Tạng nhìn thần sắc nóng nảy Vương Khoan, nếu như không phải là nghe được bọn họ cái gọi là kế hoạch, diễn kỹ này tuyệt đối vượt qua kiểm tra, quả thật giả bộ thật giống.

"A, như vậy a, thật là bất hạnh, vậy thì làm phiền Vương trấn trưởng." Xã giao vui vẻ cũng là Đường Tam Tạng cường hạng, đứng lúc lộ ra mặt đầy vẻ kinh hoàng, tay chân còn phối hợp mà run lên run.

"Được, ta cái này kêu là thuyền tới, Đan Kỳ Tiểu Vu cũng sẽ cùng các người đồng thời tới trước trên thuyền nhỏ." Vương Khoan đẩy mắt thoáng qua một vết hết sạch, từ một bên nắm cây đuốc theo lão đầu cầm trong tay quá tải đem, hướng về phía phía sau thuyền nhỏ lay động.

Tầng dưới trong khoang thuyền còn có thể nghe được đủ loại tiếng la, nghe vào thật giống như đang cùng vô nước làm cuối cùng vật lộn.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn mặt vô biểu tình Đan Kỳ, khóe miệng hơi nhếch lên, đối với cái gọi là hiện tế hấn ngược lại thật hảo cảm kỳ, bất quá người này vì sao lại nhận định hấn có thể dùng để hiện tế đây?

Còn nữa, tại sao hấn dùng nơi nhiều như vậy, ăn có thể trường sinh bất lão, hiện tế có thể để cho Hà Yêu không ăn thịt người, đây quả thực là dầu cao Vạn Kim a.

Chỉ chốc lát thuyền nhỏ liền chạy tiến lên, đầu sất ở thuyền lớn bên cạnh, trên thuyền lớn có người đem sợi dây ném qua đi, từ từ đem thuyền nhỏ kéo qua đến, hai khối rỗng tám ván khoắc lên hai trên chiếc thuyền này, liền có thể hơn người.

"Tiểu sư phụ các người mau mau đi qua đi." Vương Khoan duỗi tay vịn chặt tám ván, thúc giục.

Trên boong mọi người lúc này ánh mắt cũng vô tình hay cố ý nhìn về phía Đường Tam Tạng đám người, mặc dù cố gắng ở giữ vững bình tĩnh, bất quá vẫn là khó nén nhếch lên khóe miệng cùng trong mắt vẻ kích động.

"Được, chur vị cẩn thận." Đường Tam Tạng hướng về phía Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng dùng mắt ra hiệu, trước hết để cho Lạc này đi lên tám ván, hướng thuyền nhỏ đi tới, Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch đi theo Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không sau lưng cũng leo lên thuyền nhỏ, đứng ở đầu thuyền chỗ trống.

Dài hai trượng Ngư Thuyền thật ra thì cũng không tính là nhỏ, bởi vì không có gió, nhiều lần khâu vá sửa lại buồn tẻ kéo, trên thuyền đứng năm sáu cái lão đầu, nhìn thuyền lớn, trên mặt có mấy phần vẻ lo lắng.

Đan Kỳ hướng về phía Vương Khoan bọn họ khẽ gật đầu, bước lên tám ván, vững bước hướng thuyền nhỏ đi tới, bước chân rơi vào trên thuyền nhỏ, hướng về phía mấy cái lão đầu gật đầu một cái, "Các người đi qua hỗ trợ đi."

"Phải!" Mấy cái lão đầu như được đại xá, như trốn như vậy leo lên tám ván, mấy cái liền lên thuyền lớn, lúc này mới thở ra một hơi thật dài, dường như muốn chìm là thuyền nhỏ.

Lúc này trên thuyền lớn tiếng gọi ầm ỉ đã ngừng nghỉ, mới vừa rồi khen ngợi giống như lập tức liền muốn chìm xuống thuyền, lúc này chính vững vàng địa

phương cập bến ở trên mặt nước.

Mười mấy lão đầu giờ cao cây đuốc đứng ở trên thuyền hướng trên thuyền nhỏ nhìn quanh, trước về bối rối đã biến thành cười trên nỗi đau của người khác, Vương Khoan đứng ở chính giữa, có mấy phần uy nghiêm trên mặt tươi cười.

Trên thuyền nhỏ trừ Đường Tam Tạng thầy trò, chỉ còn lại một cái Tiểu Vu Đan Kỳ, hoặc giả nói là Đại Vu Sư Đan phong.

"Bọn họ cũng đi, thuyền mở thế nào đây?" Đường Tam Tạng nhìn đưa lưng về phía bọn họ Đan Kỳ, lại vừa là nhìn một chút trên thuyền lớn đặc ý các lão đầu, cười hỏi.

"Thuyền tự nhiên sẽ mở." Đan Kỳ xoay người nhìn Đường Tam Tạng, toét miệng lộ ra uy nghiêm nanh trắng, tay vung lên, khoác lên hai trên chiếc thuyền này tấm ván từ trung gian cất ra lọt vào trong nước, vốn là gục buồm giống như là thoáng cái bị rút đầy gió, thẳng tắp hướng trung ương kia bốn cái cột đá đi tới.

"Vu Thuật, đây là Vu Thuật, không nghĩ tới Đan Kỳ Tiểu Vu cái tuổi này liền học được Vu Thuật!" Trên thuyền lớn theo lão đầu thần sắc kích động kêu lên.

"Đúng vậy, Đan Kỳ Tiểu Vu năm nay mới 16 tuổi đi, Đại Vu Sư có người nổi nghiệp! Thượng Thiên hữu vua ta nhà trấn!" Vương Khoan cũng là khó nén về kích động, vung tay lên nói: "Chèo thuyền, theo sau!"

"Nghe nói hiển tế lúc sẽ đưa tới Hải Yêu, ta xem chúng ta hay lại là chờ ở bên ngoài đến đi..." Có một lão đầu có chút chân chờ nói, mọi người nghe vậy trên mặt đều là lộ ra sợ hãi về.

"Không cần lo lắng, Đại Vu Sư đã sớm ở trên chiếc thuyền này mình khác trận pháp, ở hiển tế thời điểm Hải Yêu thì sẽ không công kích chúng ta, bởi vì hòa thượng kia mới là bọn hấn mục tiêu. Đan Kỳ Tiểu Vu làm phép sau khi sẽ rất suy yếu, chúng ta phải dẫn hấn trở về.

"Vương Khoan lớn tiếng nói, chúng người thần sắc mới chậm đi xuống, rồi rít tiến vào tầng dưới boong thuyền, vung mái chèo để cho thuyền lớn hướng thuyền nhỏ đi đến gần.

Đường Tam Tạng nhìn càng ngày càng đến gần cột đá, có nhiều chút tò mò nhìn Đan Kỳ, "Đây chính là cái gọi là Vu Thuật? Cùng người tu tiên pháp thuật khác nhau ở chỗ nào."

Tôn Ngộ Không khẽ vuốt ve Lạc này cổ, an ủi có chút bị hù dọa tiểu gia hóa, nhìn về phía Đan Kỳ ánh mắt đã cùng nhìn người chết không có khác nhau.

Ngao Tiểu Bạch đứng ở Tôn Ngộ Không bên người, còn không biết phát sinh cái gì, có chút hiếu kỳ nhìn trái phải.

Chu Diêm Bồng dựa lan can, ngón tay nhẹ nhàng bấu tấm ván, lộ ra một cái nghiền ngẫm nụ cười, bắt đầu suy nghĩ đợi một hồi thế nào quát roi đám này chết không biết xấu hổ lão gia kia.

"Các ngươi so với ta dự đoán còn lớn mật hơn không ít." Đan Kỳ nhìn thần sắc lạnh nhạt, chỉ là có chút hiếu kỳ Đường Tam Tạng, còn có hoàn toàn không để hấn vào trong mắt Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng, thanh âm có chút trầm thấp nói.

"Thật sao? Vậy ngươi khả năng đem mình dự đoán quá lợi hại." Đường Tam Tạng mỉm cười kêu.

Thuyền nhỏ tốc độ từ từ hạ xuống, từ cột đá đang lúc lúi vào đi. Bốn cái phong cách cổ xưa cột đá nhăm thẳng vào không trung, có thể tưởng tượng năm đó chỗ ngồi này đã lớn trận nên có cỡ nào khí thế.

"Lão phu sống ngàn năm lâu, ngươi này trẻ em đừng can rờ, đợi lão phu dùng ngươi tế chỗ ngồi này Thạch Trận, phá vỡ đá này trận Phong Ấn, lấy được chân chính Trường Sinh bí mật, thiên hạ lớn, ta nơi nào không đi được." Đan Kỳ cũng không giận, lạnh lẽo cười nói, hai tay giương một cái, vô căn cứ phiêu, đồ đen trường bào không gió mà bay, chẳng biết lúc nào bị hấn treo trên người đủ loại ngân khí va chạm nhau, phát ra keng chuông reo âm thanh.

"Tại sao ta cảm giác điệu bộ này nhìn khá quen." Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn Đan Kỳ, khẽ nhú mày.

"Quan Âm kia nữ nhân gốc không liền thích lên người treo một chất thứ lộn xộn." Tôn Ngộ Không trấn an được Lạc này, bữu môi nói.

Vốn đang cảm thấy Đan Kỳ ngón này biểu hiện rất có Đại Pháp Sư phong độ Đường Tam Tạng trực tiếp cười phun, nói chưa dứt lời, nói một chút Đường Tam Tạng liền nhớ lại ở Trường An lần đầu tiên thấy Quan Âm, trên người nàng kia lấp lánh đồ trang sức nhưng là năm cân đều không ngừng, động một cái liền đình đương loạn hướng.

Đan Kỳ này một thân trang trí đều là ngân khí, Tự Nhiên so ra kém những thứ kia giá trị liền thành Bảo Châu, miễn cưỡng có thể tính cái thấp phân phối bản đi.

Đan Kỳ về mặt nghiêm túc, giương hai tay trôi lơ lửng ở giữa không trung, ngẩng đầu nhìn vừa vặn ở vào bốn cái chính giữa trụ đá viên nguyệt, sắc mặt vui mừng, miệng lâm bầm, lấy cực nhanh ngữ tốc nhớ tới một ít ý nghĩa không sáng tối chất đoán ngữ.

Vốn là treo ở trên người hấn những thứ kia ngân khí toàn bộ lơ lửng, mấy chục treo Lục Lạc Chuông ngân vòng tay làm thành một vòng, treo ở Đường Tam Tạng trên đỉnh đầu.

Trong treo ánh trăng xuyên qua kia ngân vòng tay làm thành vòng, lại biến thành nhứt mắt Ngân Quang, đem Đường Tam Tạng thân hình hoàn toàn bao phủ đi vào, che giấu thân hình hẳn.

Bốn cái tàn đoạn cột đá tản mát ra một tia ngân quang nhàn nhạt, như liên điều như vậy từ bốn phương tám hướng hướng Đường Tam Tạng trên đỉnh đầu ngân vòng cây thể đi.

Mấy chục ngân vòng tay bên trên Lục Lạc Chuông đột nhiên run lấy bấy, phát ra chói tai Lục Lạc Chuông âm thanh, Ngân Quang bộc phát chói mắt, đã không thấy được Đường Tam Tạng thân hình.

Đang lúc này, bình tĩnh mặt nước vo ve rung rung..

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Chờ đợi 0 năm Hồng Nguyệt

Thuyền lớn tại thạch trụ bên ngoài dừng lại, trên thuyền người đều tập trung ở trên boong, điểm 4 5 cái cây đuốc, tròng hai mắt nhìn cột đá hơn mười trượng bên ngoài chính giữa trụ đá thuyền nhỏ.

Chúng lão đầu nhìn Đan Kỳ lơ lửng ở giữa không trung, thi triển Vu Thuật, đem ánh trăng biến thành chói mắt Ngân Quang, đem Đường Tam Tạng bao phủ trong đó, trên mặt đều là lộ ra vẻ kích động.

"Đây là Thần Tích, đây là Thần Tích a!"

"Tiểu Vu Đan Kỳ, không này đã đầy đủ trở thành Đại Vu Sư, hẳn nhất định là thần linh ban cho cho Vương gia chúng ta trấn Thủ Hộ Thần!"

"Hòa thượng này quả nhiên là thiên tuyển người, đưa hấn hiển tế cho Hà Yêu chi vương, sau này cũng sẽ không có Hà Yêu lại tới tập kích chúng ta!"

Trên thuyền lão đầu mặt đầy sùng kính mà nhìn trôi lơ lửng ở giữa không trung Đan Kỳ, chỉ cần từ nơi này trở về, Đan Kỳ chính là nhiệm kỳ kế Đại Vu Sư, đặc biệt là ở Đại Vu Sư Đan phong lúc này đã chết dưới tình huống.

"Đến, Hải Yêu tới!"

Lúc này, trong đám người không biết ai kêu một tiếng, mọi người đều là thò đầu ra nhìn về phía mặt nước, dưới ánh trăng bình tĩnh mặt nước rung rung, từ từng tia gợn sóng, từ từ biến thành như nước đốt lên sôi sùng sục.

Không chỉ là trong trụ đá mặt nước, ngay cả cột đá thu nhập thêm mặt cũng đang rung rung, đáy nước bên dưới không biết có bao nhiêu Hải Yêu hướng lên vọt tới, trên mặt mọi người lộ ra vẻ sợ hãi.

"Không phải sợ, Đại Vu Sư đã cho chiếc thuyền này làm phép qua, Hải Yêu thì sẽ không công kích chúng ta, đó mới là tối nay tế phẩm!" Vương Khoan trầm giọng nói, chỉ hướng bốn cái cột đá đang lúc bắt đầu đứng đưa tiểu ngư thuyền.

Mọi người nghe vậy đều là lộ ra mấy phần sắc mặt vui mừng, điều này nói rõ tế hiến đã thành công, Đại Vu Sư lời nói đều nhất nhất nghiệm chứng, bây giờ chỉ kém Hải Yêu chi vương ăn hòa thượng kia, vậy tối nay hiển tế thì thành công.

"Sư Tỷ, sư phụ không có sao chứ?" Ngao Tiểu Bạch đưa tay cản trở nhứt mắt Ngân Quang, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ lo âu.

"Không phải nói trận pháp này phí sao? Trả thế nào có thể chạy?" Tôn Ngộ Không dất Ngao Tiểu Bạch tay, nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn từ bốn cái cột đá dẫn dắt hướng Đường Tam Tạng đỉnh đầu ngân vòng tay khoen màu bạc Quang Trụ, hiem thấy lộ ra mấy phần ngưng trọng, trầm ngâm một hồi mới là khẽ lắc đầu nói: "Trận pháp này số lượng so với ta tưởng tượng lớn hơn một chút, không lành lặn thành cái bộ dáng này, lại còn có thể bị kích thích."

"Kia?" Tôn Ngộ Không có chút thiêu mi, màu hồ phách kính râm xuống con mắt toát ra mấy phần vẻ lo âu, nếu như không phải là Đường Tam Tạng trước nhiều lần dặn dò các nàng không nên cắt đứt hiển tế quá trình, nàng đã sớm xuất thủ cho giữa không trung vẫn còn ở nói lầm bầm Đan Kỳ một gậy.

"Cũng không quan hệ, sư phụ trên người kia pháp bảo nhưng là cố gắng hết sức biến thái, không biết Quan Âm tỷ tử từ nơi nào lấy được, ngay cả ta cũng chưa nghe nói qua loại pháp bảo này." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, ngược lại không có quá nhiều vẻ lo âu, ánh mắt rơi vào thuyền bên ngoài đã sóng

mãnh liệt mặt nước, bữu môi nói: "Đều là một ít yêu đi, Yêu Linh đều không cảm ứng được một cái, số lượng cũng không ít."

Đan Kỳ thanh âm đột nhiên dừng lại, đồng thời mặt nước một tiếng rào âm thanh, một cái cao hơn hai trượng Đại Chương Ngự phá vỡ mặt nước, nổi lên, gần như cùng lúc đó, từng cái Thủy Yêu từ dưới mặt nước chui ra ngoài, vung to gong kim lớn con cua yêu quái, cong lưng khoác áo giáp màu đỏ quân tâm, cười đến cả lớn Hải Mã yêu quái, trong lúc nhất thời cuối cùng phủ đầy mặt nước, chân có mấy ngàn chỉ nhiều.

Thiên kỳ bách quái Hải Yêu phủ ở trên mặt nước, ngược đầu hướng về phía trên bầu trời viên nguyệt kêu gào đến, huyền não không chịu nổi, khí thế cực kỳ kinh người.

Trên thuyền lớn, chúng lão đầu cuồng quát lui về phía sau, khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ, mấy cây cây đuốc cũng là rất nhanh bị tắt.

Mười mấy con to lớn Thủy Yêu vây ở thuyền lớn chung quanh, một cái dài hơn một trượng Hải Xà rắn lập lên, trọn mắt nhìn một đôi là đèn lồng mắt to nhìn trên thuyền mọi người, đầu lưỡi đỏ choét lộ ra, phát ra thử thử âm thanh.

"Được... Rất nhiều yêu quái! Không nên tới, không nên tới a..." Đầu trục theo lão đầu đặt mộng ngồi vào trên thuyền, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi, đẩy quần một uớt, trực tiếp bị sợ đi tiều.

"Sao môn sẽ có nhiều yêu quái như vậy, Đại Vu Sư không phải nói chỉ có Đại Yêu Vương sao? Nơi này... Chẳng lẽ Lưu Sa Hà yêu quái cũng tới!" Sơn dương hồ lão đầu cũng là âm thanh run rẩy,

Cố gắng hướng trong thuyền tới gần.

"Không việc gì, bọn họ thật giống như không có phát hiện chúng ta, nếu không đã sớm công kích! Các ngươi nhìn, Đan Kỳ Tiểu Vu đã thi hoàn pháp, hiển tế cũng nhanh kết thúc! Chỉ cần hòa thượng kia bị Hải Yêu Vương ăn, yêu quái rất nhanh sẽ biết tán đi." Vương Khoan coi như trấn tĩnh nhiều chút, chỉ xa xa bị một đám to lớn Thủy Yêu bao vây thuyền nhỏ trầm giọng nói.

"Đan Kỳ Tiểu Vu Vu Thuật thông thiên, hòa thượng kia bất quá là một người bình thường, hiển tế nhất định thành công, trên đường chúng ta liền có thể hưởng dụng kia tóc đỏ nữ nhân!" Một cái phanh ngực lão đầu gầy nhom cười ha ha nói.

Mọi người nghe vậy, sợ hãi nhất thời giảm nhiều, thấy yêu quái quả thật không có công kích thuyền lớn, đều là an tâm không ít, mà ánh mắt lại nhìn về phía trên thuyền nhỏ Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không, ánh mắt cũng là trở nên lửa nóng.

Vương gia trấn nơi nào thấy qua như vậy nữ nhân, nếu là thật có thể đưa nàng ép dưới thân thể, chính là chết cũng đáng giá.

Như cũ trôi lơ lửng ở giữa không trung Đan Kỳ nhìn trên mặt nước Hải Yêu, lộ ra vẻ tươi cười, ánh mắt chuyển tới Tôn Ngộ Không còn có Chu Diêm Bồng, Ngao Tiểu Bạch trên người, không che giấu chút nào trong mắt tham lam, kiệt kiệt cười nói: "Nữ nhân, sợ hãi đi, hòa thượng này cái gì cũng cho không các ngươi, cũng bảo vệ không các ngươi, sau này, các ngươi liền đi theo ta, chỉ có ta mới có thể mang theo các ngươi rồi đi nơi này, không bị yêu quái ăn, các ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho các ngươi."

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao a..." Chu Diêm Bồng bữu môi một cái, trong mắt không che giấu chút nào khinh bỉ.

"Chẳng lẽ ta còn không bằng này phẩm nhân hòa thượng sao?" Đan Kỳ sắc mặt một nanh, chỉ Đường Tam Tạng, biểu tình dần dần trở nên điên cuồng, "Chỉ cần chưa tới nửa nén hương thời gian, Hải Yêu chi vương liền sẽ xuất hiện, Thạch Trận Phong Ấn đem sẽ mở ra, ta có thể có được Trường Sinh bí quyết, đến lúc đó, ta đem vĩnh sinh bất tử, mà các ngươi, chỉ cần có thể để cho ta cao hứng, cũng có thể Trường Sinh."

"Trường Sinh?" Tôn Ngộ Không thiếu thiếu mi, như cũ nhìn màn sáng.

Ngân vòng tay phát ra Lục Lạc Chuông âm thanh càng ngày càng chói tai, kèm theo vô số Thủy Yêu tiếng gào thét, trên trời vàng trắng sáng kia, cuối cùng đập lên một lớp đỏ Vụ, giống như là bị gọi lên một tầng huyết thủy.

"Hong Nguyệt, chờ đợi ngàn năm Hong Nguyệt rốt cuộc xuất hiện! Hải Yêu chi vương đem tái hiện thế gian!" Đan Kỳ nhìn kia Hong Nguyệt, thần sắc có chút điên cuồng, cúi đầu nhìn một chút như cũ bị Ngân Quang bao phủ Đường Tam Tạng, toét miệng uy nghiêm cười nói: "Đường Tăng, có phải hay không cảm giác sinh mệnh đang trôi qua, lại không cách nào khống chế? Muốn tránh thoát, lại như sa vào đầm lầy? Đây chính là ngươi số mệnh! Tôn sùng thần linh chỉ thị, dùng ngươi máu tươi hiến tế, bây giờ, tiếp nhận ngươi số mệnh đi!"

Màu đỏ nhạt ánh trắng chiếu vào ngân vòng tay tạo thành vòng tròn, Ngân Quang dát lên một tầng tươi mới điểm hồng sắc, mặt nước chấn động kịch liệt đứng lên, vây ở thuyền nhỏ chung quanh Thủy Yêu môn cũng là điên cuồng gầm lên, con mắt biến thành màu đỏ, khát máu nhìn chằm chằm màn sáng bên trong Đường Tam Tạng.

"Phải không, ta cảm thấy được (phải) tới nay trắng sáng chiếu lên trên người thật ấm áp, một chút cũng không cảm thấy khó chịu à?" Đường Tam Tạng từ màn sáng trong bước ra nửa bước, nhìn Đan Kỳ lắc đầu một cái.

Chương 119: Ta đây không chơi đùa

"Sao... Làm sao có thể!" Đan Kỳ nhìn nửa người lộ ra màn sáng, ngẩng đầu nhìn hấn Đường Tam Tạng, nụ cười đông đặc, lộ ra thần sắc khiếp sợ, "Người làm sao có thể có thể đi ra, chuyện này... Cái này không thể nào!"

Hai tay liên tục bắt pháp quyết, ngân vòng tay bên trên Lục Lạc Chuông chuông tiếng nổ lớn, hào quang màu đỏ bộc phát chói mắt, ngay cả trên đất Nguyên Bảo Phong đều bị đốt dung ra hình một vòng tròn đỏ án, đúng hạn rơi vào Đường Tam Tạng trên người, lại giống như là sáng sớm Triều Dương như vậy, không có kích thích phân nửa động tĩnh.

Đan Kỳ nghiên cứu ngàn năm, vẫn lấy làm kiêu ngạo hiển tế trận pháp cuối cùng trời không được Đường Tam Tạng, mà mượn chỗ ngồi này đá lớn trận cùng bốn cái thông thiên Trụ đưa tới Hồng Nguyệt ánh sáng, càng là không có đưa đến một chút tác dụng, đừng nói thiêu đốt linh hồn thân thể lấy mờ ra phong ấn, ngay cả tóc cũng không có thiêu hủy nửa cái.

Này với hấn mà nói không khác nào đánh đòn cảnh cáo, bắ pháp quyết hai tay không ngăn được run rẩy, trên trán cũng phủ đầy mồ hôi lạnh, lại thật nhanh ném ra mấy món ngân khí bay vào trong trận pháp.

Vốn là đã sờ về phía trong tóc Kim Cô Bồng Tôn Ngô Không đem lấy tay về, sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, lộ ra vẻ tươi cười, rốt cuộc yên tâm.

Chu Diễm Bồng không có quá mức giật mình, có chút hài lòng Đan Kỳ khiếp sợ vẻ mặt, nhìn cách đó không xa thuyền lớn bữu môi nói: "Nguyên lai là mình khắc trận pháp ở trên thuyền, khó trách đám lão gia này dám dựa vào gần như vậy đây."

Đường Tam Tạng nhìn trái phải một chút, trên mặt biển phủ đầy lớn tiếng kêu to Hải Yêu, thuyền nhỏ bên cạnh thì có năm, sáu con cao mấy trượng Hải Yêu, nói riêng về đầu lời nói, so với trên bờ yêu quái quả thật lớn không ít, tám trăm dặm rộng, 3000 trượng sâu Lưu Sa Hà, có nhiều yêu quái như vậy ngược lại cũng không kỳ quái.

"Người nói Hải Yêu Vương đây? Còn có điều vị Phong Ấn vậy là cái gì? Người đã từ ngàn năm trước liền bắt đầu thiết cục này, nên không phải là vì dẫn ra những thứ này tiêu yêu chứ? Đó cũng quá dễ cho ta thất vọng." Đường Tam Tạng nhìn Đan Kỳ hỏi, trong mắt tràn đầy thâm dò ý.

Sẽ cùng theo Đan Kỳ tiến vào chỗ ngồi này đá lớn trận, Đường Tam Tạng hiểu kỳ thật ra thì chính là Vương Khoan quyền kia vẽ lên Hải Yêu Vương đến cùng phải hay không Sa Ngô Tịnh, bây giờ người đứng dẫn hình yêu quái cũng không thấy mấy cái, chớ đừng nói gì Hải Yêu Vương, cái này làm cho hấn có chút thất vọng.

Đường Tam Tạng từ màn sáng bên trong bước ra nửa bước, vây ở thuyền nhỏ chung quanh Hải Yêu càng xao động, Đan Kỳ ở trên thuyền nhỏ chắc mình khắc một ít trận pháp, cho nên bây giờ còn đang chờ đợi.

"Trẻ em, hôm nay nhất định phải lấy người hiển tế thần linh." Đan Kỳ gằn quát một tiếng, một vỗ ngực, phun ra một ngụm máu tươi đến, vừa vắn rơi vào kia phát ra tiếng chuông chói tai ngân vòng tay trong trận, màn sáng một trận rung động, ánh sáng nhất thời biến thành đậm đặc yêu dị màu đỏ tươi, một trận mùi hôi thối truyền tới, lại giống như có linh tính hướng Đường Tam Tạng quần quanh tới, muốn đưa hấn lần nữa bộc đi vào.

"Hòa thượng kia lại từ màn sáng bên trong đi ra tới! Chẳng lẽ là Đan Kỳ Tiểu Vu Vu Lực chưa đủ sao?" Trên thuyền lớn các lão đầu thần sắc khẩn trương nhìn thuyền nhỏ phương hướng, thấy Đường Tam Tạng từ màn sáng bên trong đi ra hai, đều là cả kinh.

"Huyết Nguyệt đã dâng lên, hiển tế thế nào còn không có hoàn thành, nếu là bỏ qua thời gian này, sẽ phải đợi thêm rất nhiều năm!"

"Đừng nóng, bất quá là một phổ thông hòa thượng, không thể nào đại loạn Đại Vu Sư kế hoạch, các người nhìn, màn sáng đã biến thành màu đỏ, lần này nhất định có thể!" Vương Khoan trầm giọng nói một chút đạo, nhìn đột nhiên trở nên đậm đà hồng quang, ánh mắt sáng lên.

"Đúng vậy, Đại Vu Sư cũng đã có nói, Đan Kỳ Tiểu Vu là hấn gặp qua tối hạt giống tốt, đã đem Đại Vu Sư Vu Thuật toàn bộ học được, nhất định có thể hiển tế thành công!"

Trong mắt mọi người lần nữa dấy lên hưng phấn ánh sáng, sau này không có Hải Yêu xâm nhiễu cuộc sống hạnh phúc, Chu Diễm Bồng kia nóng bỏng tốt đẹp thân thể, không khỏi để cho bọn họ viên kia già yếu tim bịch bịch nhảy lên, mà hết thấy này, chỉ cần tia sáng kia bao phủ xuống hòa thượng biến thành huyết thủy, hiển tế cho Hải Yêu Vương, bây giờ, hết thấy các thứ này tựa như có lẽ đã rất gần gũi.

"Chư Thần ở trên cao, ta lấy Tổ Vu tên, hiển tế người này thần hồn thân thể, để giải tứ phương Phong Ấn!"

Đan Kỳ thần sắc nghiêm túc đất nhớ tới, cắn bẻ ngón giữa, cách không vẽ lên trận pháp, màu đỏ máu tươi ngưng tụ không tan,

Hóa thành từng cái Kỳ Dị chữ to dung nhập vào đỏ tươi màn sáng tự bên trong.

Màn sáng ngọa nguyệt bộc phát kịch liệt, thậm chí xuất hiện từng cái bọt, nhìn rất là sấm nhân.

Mặt mờ trên mặt nước, bốn cái to Đại Thạch Trụ mỗi người chia ra một đạo Ngân Quang, rót vào trung tâm cái đó ngân vòng tay làm thành vòng, mấy chục Lục Lạc Chuông đồng thời nổ tung, nhỏ vụn bột bạc ngưng tụ không tan, ngân vòng bộc phát chói mắt, màu đỏ nhạt ánh trắng vào như nước chảy bị dẫn hướng ngân vòng, cho nên ngay cả ánh sáng đều bị vụn vụn.

Mấy ngàn Hà Yêu lại là đồng thời dừng lại gầm to, tiếng huyền não thanh âm đột nhiên biến mất, thậm chí ngay cả mặt nước cũng khôi phục yên lặng.

Trên mặt biển thoáng chốc tĩnh mịch một mảnh.

Trên thuyền lớn người nhìn này hoảng như thần tích một màn, đều là tròn to hai mắt, phảng phất sau một khắc liền có thể thấy Đường Tam Tạng bị đậm đà hồng quang tan rã thành huyết thủy, hiển tế cho thần bí cường đại Hải Yêu Vương.

Đường Tam Tạng nhìn một màn này, con mắt cũng là sáng lên, do dự một chút, hay lại là mặc cho kia yêu dị hồng quang đưa hấn bọc.

Dưới chân hấn tấm ván lấy mắt trần có thể thấy tốc độ ở ăn mòn, trên người hấn cả sa hơi rung nhẹ, vật áo quyền khúc, xuất hiện một tia khô vàng sắc.

Từ Tịch Hải trên mặt, tất cả mọi người đều nhìn một màn này, nhìn bị yêu dị hồng quang hoàn toàn bao quanh Đường Tam Tạng.

Đan Kỳ vì trường sinh ngàn năm tính kế, Vương Khoan là Vương gia trấn tương lai, Các Hoài Tâm Tư các lão đầu, còn có những thứ kia dùng khát máu ánh mắt nhìn chăm chăm hồng quang đám yêu quái, đều tại an tĩnh chờ đợi.

Tôn Ngộ Không đuôi ngựa đã tản ra, một cây kim sắc phát từng chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trong tay nàng.

Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn từ bốn cái cột đá rót vào ngân vòng Quang Trụ, hơi nhíu mày, giống như là đang suy nghĩ gì.

Hai tay nắm phi long bảo Trượng Ngao Tiểu Bạch tròn mắt nhìn thuyền bên ngoài một cái cao một trượng Đại Chương Ngư, hai mắt sáng lên, trong miệng còn lầm bầm: "Đại Chương Ngư, nướng ăn hay lại là chưng đến ăn đây..."

Tĩnh mịch kéo dài nửa nén hương thời gian, Nguyên Bảo Phong tấm ván đã bị ăn mòn ra một cái lỗ, bị băng bó khóa trong đó Đường Tam Tạng tựa hồ cũng không có động tĩnh.

Bốn đạo Ngân Quang từ dưới mặt nước dâng lên, vòng quanh bốn cái cột đá quanh quẩn mà lên, trong nháy mắt thấp sáng bốn cái cột đá, trên trụ đá từng đạo phong cách cổ xưa dấu phảng phất cũng tái hiện quang minh.

Hai tay bất pháp quyết, miệng lầm bầm Đan Kỳ, lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, lại vừa là ói một ngụm máu tươi ở vòng bạc trên, ngữ tốc càng lúc càng nhanh, nghiêm nghị quát lên:

"Hồng Nguyệt hiện thế, tế mời Yêu Thánh hạ xuống!"

Hồng Nguyệt liền muốn từ phía trên trụ đá bay qua, yên lặng yêu quái bất an vùng móng vuốt cùng chạm tay, tựa hồ có cái gì đánh đến nơi.

"Ta nói... Vật này thật chẳng qua là đem ra đốt ta cà sa sao?" Đang lúc này, Đường Tam Tạng có chút không kiên nhẫn thanh âm từ màn sáng trong truyền tới, rắc rắc một tiếng vang nhỏ, bị ăn mòn hơn nửa tấm ván trực tiếp té xuống, lộ ra hình một vòng tròn trống rỗng, một cái thanh tú quả đấm cũng rơi vào hiện lên Ngân Quang vòng sáng bên trên.

Ầm!

Nhất thanh thúy hưởng, sáng ngời ngân vòng nổ tung thành vỡ vụn, yêu dị hồng quang lóe lên một cái rồi biến mất, ánh trắng thoáng cái khôi phục trong trẻo.

Lần nữa rơi vào trên boong Đường Tam Tạng thu hồi quả đấm, vỗ vỗ có chút khô vàng cà sa biên giác, ngẩng đầu nhìn Đan Kỳ, lắc lắc đầu nói: "Ta đây không chơi đùa."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Bị 1 Chương Ngư đánh bay Đại Vu Sư

Ngân vòng nổ tung, yêu dị hồng quang cũng là trong nháy mắt biến mất, Hồng Nguyệt ra phía trên trụ đá, tảng kia màu đỏ sương mù cũng biến mất theo.

Lúc trước bị điểm phát sáng bốn cái cột đá phẳng phát bị bát một chậu nước, lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, nóng này Hải Yêu giống như là bị hù dọa, trong lúc nhất thời cuối cùng lâm vào trong tình mạch, cho nên Đường Tam Tạng câu kia "Ta đây không chơi đùa!" rõ ràng truyền đi rất xa.

"Người... Người... Phốc ——" Đan Kỳ trừng hai mắt, nhìn không phát hiện chút tổn hao nào Đường Tam Tạng, trận pháp cản trở, phun ra một ngụm máu tươi đến, khí tức nhất thời ảm đạm rất nhiều, thân hình lắc lư, miễn cưỡng duy trì ở không có rớt xuống, khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ.

Từ vừa mới bắt đầu hấn nhất định Đường Tam Tạng chỉ là một người bình thường, hiển tế chuyện này ngàn năm qua hắn đã làm qua rất nhiều lần, hắn từng tự tay hiến tế chín hòa thượng.

Mà Vu trong sách ghi lại Hồng Nguyệt ngày đem muốn tới thời điểm, hấn các loại (chờ) tới Đường Tăng, đây cũng là thiên tuyến con vận mệnh, cũng là hấn cỡi ra đi tích Phong Ấn, lấy được Trường Sinh phương pháp số mệnh.

Hắn không tiếc trước thời hạn thiêu đốt ba năm tuổi thọ, cưỡng ép chiếm cứ Đan Kỳ thân thể, là vì ngày này, thậm chí nói một ngàn này năm qua ở lại Vương gia trấn, làm một cái Vu Sư, đều là chờ đến Vu trong sách ghi lại mười thiên tuyến con.

Nhưng mà, lúc trước không chỗ nào bắt lợi hiển tế thần quang lại là không thể thương tổn đến Đường Tam Tạng chút nào, thậm chí ngay cả Tế Luyện ngàn năm trận pháp cũng bị hấn một quyền đánh nát.

Hắn là thiên tuyến con, nhưng không là phạm nhân!

Ngàn năm tính kể một buổi sáng rơi vào khoảng không, Đan Kỳ nhìn Đường Tam Tạng, hai tay run rẩy, ngực đập trùng kịch liệt đến, trong mắt vẻ khiếp sợ từ từ biến thành oán độc, còn đang rí máu trên ngón giữa, một cái ngân giới tán ra ngân quang nhàn nhạt, tựa hồ đang tích tụ đến năng lượng.

Mà lúc này cột đá ngoài trận trên thuyền lớn, chúng lão đầu nhìn Đường Tam Tạng một quyền đập bể ngân vòng, phá vỡ màn sáng một màn, đều là vô cùng khiếp sợ.

Trước còn giễu cợt Đường Tam Tạng, suy nghĩ như thế nào hiển tế sau khi hoàn thành lấy được vàng, đùa bỡn Chu Diêm Bồng lão già kia, lúc này trên mặt viết đầy vẻ hoảng sợ.

"Sao... Tại sao có thể như vậy, Đại Vu Sư không phải nói hòa thượng kia chỉ là một phạm nhân sao? Sao môn khả năng có thể phá ra Đan Kỳ Tiểu Vu trận pháp!" Đầu trục theo lão đầu run rẩy nói, phụ trách cột buồm cố gắng làm cho mình đứng lại, đi tiểu ướt quần vẫn còn ở đi xuống thấp nước, biểu hiện trên mặt so với khóc còn khó coi hơn.

"Hiển tế thất bại sẽ như thế nào? Ta... Ta nghe ta Tam gia nói qua, lần trước hiển tế, cuối cùng chỉ có Đại Vu Sư một người trở lại, hơn nữa trọng thương..." Sơn dương hồ lão đầu nhìn giữa không trung lão đảo muốn ngã Đan Kỳ, sợ hãi nói, ánh mắt rơi vào thuyền lớn cạnh những thứ kia bắt đầu xao động đất đánh phía trước mặt nước Hải Yêu, càng là mặt không chút máu.

"Không biết, sẽ không, Đan Kỳ Tiểu Vu nhất định sẽ có biện pháp, Đại Vu Sư khẳng định còn lưu có hậu thủ,

Sẽ không bỏ rơi cơ hội lần này, cũng sẽ không bỏ rơi chúng ta..." Vương Khoan cũng không về trấn định, đỡ cột buồm thuyền tay đang run rẩy, sợ rằng ngay cả chính hắn cũng không tin những lời này.

"Nhìn, Đan Kỳ Tiểu Vu trên tay ngân giới, đây chẳng phải là Đại Vu Sư quý nhất coi Pháp Giới ấy ư, này nhất định chính là hấn lưu lại hậu thủ!" Có một lão đầu tỉnh mắt, nhìn Đan Kỳ trên tay sáng lên chiếc nhẫn, cao giọng la lên.

Mọi người nghe vậy đều là nhìn sang, trên mặt lần nữa dấy lên hy vọng, Hải Yêu còn không có công kích thuyền lớn, chỉ cần Đan Kỳ có thể đồng phục Đường Tam Tạng, vậy bọn họ còn có cơ hội rời đi nơi này, coi như không có hiển tế thành công, chỉ phải lấy được Đường Tam Tạng trên người vàng, cũng đủ bọn họ tiêu xài một thời gian.

"Đường Tăng, người hủy ta ngàn năm kế sách, các người cũng chết ở chỗ này đi!"

Đan Kỳ oán độc la lên, tay vung lên, tiểu ngư thuyền thân thuyền trên có khắc vẽ che giấu trận pháp giống như là bị đốt một dạng bạch quang chột lóe, toàn bộ biến mất.

Hồng quang sau khi biến mất lâm vào quỹ dị yên lặng Hải Yêu trong nháy mắt cấu kinh đứng lên, từng tiếng rống giận xông thẳng tới chân trời, xa xa Hải Yêu hoa nước mặt ngó về phía thuyền nhỏ chạy tới, mà nguyên bản là ở thuyền nhỏ bên cạnh Hải Yêu càng là trực tiếp phát động công kích.

Cao hai trượng đáng vóc to Chương Ngư vung cao vài trượng to lớn chạm tay hướng thuyền nhỏ đập tới, đứng mũi chịu sào chính là Đường Tam Tạng, cao một trượng con của yêu đem hấn kia to lớn càng của kẹp hướng Lạc này, cười ngư hải Mã Kỳ sĩ hướng thuyền nhỏ phát động công kích.

"Đi chết đi!"

Đan Kỳ đã lâm vào điên cuồng trạng thái, ngón giữa phải bên trên Ngân Quang đã kinh biến đến mức cố gắng hết sức chói mắt, dù là Đường Tam Tạng bị kia Chương Ngư yêu đập thành chết, hắn cũng phải dùng chính mình mạnh nhất Vu Thuật để cho hắn chết không toàn thây, nếu không khó mà xả được con hận trong lòng.

To Đại Chương Ngự chạm tay gần chụp mà xuống, lần này, đủ để đem trọn chiếc Ngự Thuyền chặn ngang võ gãy.

Bất quá, sau một khắc, ba nhất thanh thủy hưởng, dài hai trượng Chương Ngự móng ngừng giữa không trung bên trong, lại là không thể xuống chút nữa chút nào.

Bị một cái trắng nõn tay nắm chặt.

Đan Kỳ đồng tử co rụt lại, nhìn dễ dàng tiếp lấy Chương Ngự móng Đường Tam Tạng, sợ hãi và tức giận ở buồng tim va chạm, sắc mặt một nanh, trên ngón tay ngân giới phát ra nhất thanh thủy hưởng, trực tiếp cắt thành hai khúc, sức lực đã lâu một đòn cũng rốt cuộc phải phát ra!

"Ta nói, người một ngàn này nằm ở đủ loại trong thân thể xuyên tới mặc đi, thì làm như vậy điểm đánh rầm... Sống cũng quá thất bại đi." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Đan Kỳ, giọng có chút thất vọng cùng cảm khái, lão này thượng thoan hạ khiếu, hẳn còn tưởng rằng hẳn có thể làm xảy ra chuyện lớn gì tình đến, kết quả chỉ cho gọi ra một bang nhỏ yếu Hải Yêu, cái gì Hải Yêu Vương, Mỹ Nhân Ngự, một cái cũng không thấy đến.

"Người!" Đường Tam Tạng lời nói giống như một cái vang dội bàn tay quất vào Đan Kỳ trên mặt, mặt đỏ tới mang tai, nếu quả thật như Đường Tam Tạng từng nói, vậy hẳn hai ngày này chú tâm tính kế, khỏi không hoàn toàn là trò cười.

"Ngộ Không, người mời câu." Đường Tam Tạng mắt nhìn Đan Kỳ trên tay chói mắt Ngân Quang, lười sẽ cùng hẳn nói nhảm, hất tay một cái trong Chương Ngự móng, cao hai trượng to Đại Chương Ngự trách phát ra một tiếng gào thét bị thương, cuối cùng bị hẳn trực tiếp từ trong nước liên hệ đến, hóa thành một cái dáng vốc to Chương Ngự Lưu Tinh Chùy đập về phía lơ lửng ở giữa không trung Đan Kỳ.

Đan Kỳ sắc mặt kịch biến, muốn cầm trong tay Vu Thuật hát ra, đồng thời lui về phía sau.

Đáng tiếc, quá chậm!

Đoàn kia tích góp đã lâu Ngân Quang mới bay ra một thước, đối diện đụng vào gào thét tới Đại Chương Ngự, trực tiếp bị phách diệt, cho nên ngay cả sao Hỏa đều không bốc lên một cái liên diệt.

Bất quá không đợi Đan Kỳ dâng lên cái gì cảm giác bị thất bại, như ngọn núi Đại Chương Ngự đã là hồ ở trên mặt hẳn, kinh khủng lực đạo trực tiếp đem hẳn từ giữa không trung nện vào trong nước, văng lên to lớn nước.

To Đại Chương Ngự bị Đường Tam Tạng tiện tay ném ra ngoài, ở trên mặt nước mang ra khỏi một chuỗi nước trôi, lau qua đụng Hải Yêu không một thoát khỏi may mắn, một đường thẳng bên trên, tươi mới máu nhuộm đỏ mặt nước.

"Nhận được." Một bên Tôn Ngộ Không đáp một tiếng, trong tay Kim Cô Bồng thoáng cái dài ra, thò vào trong nước, hướng lên khều một cái, bị chụp đất đầu óc choáng váng Đan Kỳ đã là treo ở Kim Cô Bồng chớp đỉnh, hiểm hiểm tránh một cái nhảy ra mặt nước Đại Sa Ngự.

Trước còn vênh vào nghênh ngang, phải dùng Đường Tam Tạng hiển té Hà Yêu, cường bách Tôn Ngộ Không bọn họ phụ thuộc vào hẳn Đan Kỳ, lại bị Đường Tam Tạng dùng Chương Ngự trách vẩy mặt đây, lại mặt hạ cánh đất bị chụp nước vào trong, bây giờ ướt nhẹp treo ở Kim Cô Bồng chớp đỉnh.

Cách đó không xa trên thuyền lớn đã là hoàn toàn tĩnh mịch, mọi người thấy kia bị treo ở Kim Cô Bồng Đan Kỳ, lại nhìn về phía trên thuyền Đường Tam Tạng thấy trò, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Lúc trước Đường Tam Tạng một tay xoay vòng đến kia cao hai trượng to Đại Chương Ngự, hoảng như thiên thần một loại đánh bay Đan Kỳ, cuối cùng tiện tay ném ra ngoài, đập chết mười mấy con yêu quái, cho đến thuyền lớn trước mới dừng lại, trực tiếp ở hai cái giữa thuyền mở ra một con đường tới.

Mấy ngàn con yêu quái nổi điên như vậy rống giận, hướng về kia chiếc thuyền nhỏ vọt tới, nhưng là trên thuyền người lại không có phần nửa sợ hãi về, thậm chí ngay cả một tia lo lắng cũng không thấy được.

Tuyệt vọng, bọn họ rốt cuộc minh bạch cái gì gọi là tuyệt vọng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Sư phụ người có muốn thử một chút hay không Bằng Hỏa 2 Trọng Thiên

"Một cái tay, hẳn lại dùng một cái tay nắm lên Hải Yêu! Đan Kỳ Tiểu Vu ngay cả trả đũa đều làm không được đến!" Sơn Dương Hồ lão đầu kinh hãi

muốn chết.

"Bọn họ không phải là người, bọn họ là thần tiên! Thần tiên tha mạng... Tha mạng a..." Đầu trực theo lão đầu cao giọng la lên, chân mềm nhũn trực tiếp quỳ dưới đất, không ngừng đập đầu đến đầu.

"Vua ta nhà trần, xong..." Vương Khoan cũng là lão đảo ngồi dưới đất, mờ mịt nhìn không trung Minh Nguyệt, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Toàn bộ khao khát, vào giờ khắc này toàn bộ tan biến.

Mặt mưu kế hoạch, dự đoán kết cục, giờ khắc này lại giống như là vang dội miệng rút ra ở trên mặt mọi người, từ vừa mới bắt đầu bọn họ liền sai.

Đã có người lên tiếng khóc lên, có người quỳ dưới đất hướng thuyền nhỏ phương hướng không dừng được đập đầu, khao khát với Đường Tam Tạng bọn họ có thể cho lưu một cái mạng.

Về phần chạy trốn, nhìn thuyền bên ngoài trên mặt nước mấy ngàn con yêu quái, còn có điều này có thể chìm vạn vật Lưu Sa Hà, căn bản không người sẽ dâng lên loại ý nghĩ này.

Trên thuyền nhỏ.

"Đại Chương Ngư..." Ngao Tiểu Bạch nhìn bị Đường Tam Tạng ném ra ngoài Đại Chương Ngư, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ đau lòng, bất quá ánh mắt rơi vào kia hướng Lạc này kẹp tới lớn càng cua bên trên, ánh mắt sáng lên, nhẹ rên một tiếng, hai tay nắm kim sắc phi long Trượng một bước nhảy lên, một gậy đập vào càng cua bên trên.

Rắc rắc nhất thanh thúy hưởng, càng cua từ trung gian cắt thành hai khúc, rớt tại trên boong, phi long bảo Trượng bên trên kim quang chột lóe, cái kia cao một trượng con cua yêu liền bị cắt từ giữa vì làm hai nửa, chìm vào đáy nước.

Ngao Tiểu Bạch nhìn trên boong đại càng cua, hưng phấn la lên: "Su phụ, ta bữa ăn khuya có thể ăn cái này đại càng cua sao!"

"Có thể." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trên đất so với Ngao Tiểu Bạch còn lớn hơn chỉ càng cua, sắc mặt có chút cổ quái gật đầu, bên ngoài còn vây quanh mấy ngàn con Hải Yêu đâu rồi, tiểu gia hỏa lại còn suy nghĩ ăn con cua (làm liều mà được lợi), kẻ tham ăn thế giới quả nhưng khó có thể tưởng tượng.

Mấy ngàn con Hải Yêu Đường Tam Tạng ngược lại không sợ, đều là Đại Yêu cùng tiểu yêu, ngay cả một cái Yêu Linh cũng không nhìn thấy, hơn phân nửa là bởi vì bản năng bị hấp dẫn mà tới.

Về phần cái gọi là Hải Yêu Vương càng là ngay cả bóng dáng cũng không nhìn thấy, bất quá số lượng khổng lồ tiểu yêu, thu thập vẫn còn có chút phiền toái, một quyền một cái cũng phải vùng mấy ngàn lần quả đấm.

"Cho ta định!"

Chu Diễm Bồng tay vừa lộn, một cái màu bạc tiểu phát lược xuất hiện ở trong tay, đón gió mà lớn dần, biến thành một cái Lam Ngân sắc Cửu Xi Đinh Ba, ở trong tay chuyển một cái, nhiệt độ chột hạ, trên boong xuất hiện mịn băng sương, Ngư Thuyền chung quanh mặt nước càng là trong nháy mắt đóng băng, hơn nữa lây cực nhanh tốc độ lan tràn ra phía ngoài đi.

Vây ở tiểu ngư thuyền chung quanh hai trượng bên trong yêu quái thoáng cái hoàn toàn biến thành Băng Điêu.

"Ồ, người sẽ còn chống lạnh à?" Đường Tam Tạng nhìn những thứ kia bị đóng băng ở yêu quái, có chút ngạc nhiên nhìn về phía Chu Diễm Bồng.

Bất quá còn có càng nhiều tiểu yêu điên cuồng leo lên mặt băng, đụng đã kết nặng nề khối băng đáy thuyền, điên cuồng hướng thuyền nhỏ vọt tới, nhện tiếng kêu, Tinh mắt đỏ, giống như là muốn đem trên thuyền người cũng xé nát nuốt sống.

"Cửu Xi Đinh Ba kèm theo, còn có ngọn lửa hiệu quả nha." Chu Diễm Bồng đem Cửu Xi Đinh Ba trở tay chuyển một cái, quay đầu nhìn Đường Tam Tạng nháy nháy mắt nói: "Su phụ, người có muốn thử một chút hay không Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên."

"Ta mới không cần..." Đường Tam Tạng liền vội vàng lắc đầu, này vô danh Đường nữ nhân thật đúng là cái gì cũng nói được.

Một đạo Liệt Diễm hướng thuyền nhỏ bốn bề vọt tới, mới vừa leo lên mặt băng những thứ kia tiểu yêu thoáng cái đều bị nướng chín, chung quanh nhất thời là không còn một mống, một trận nướng mùi thịt cũng là tràn ngập ra.

"Oa, Nhị Sư Tỷ người quá lợi hại, thoáng cái tất cả đều nướng chín đây." Ngao Tiểu Bạch siêu (vượt qua) hưng phấn la lên.

"Chờ sẽ su phụ cho người nướng, cái này quá bản." Đường Tam Tạng liền vội vàng ôm lấy đã đỡ mạn thuyền cái ghế (muốn) muốn chạy ra đi bài của nướng kim tiểu gia hỏa, hẳn không muốn ăn những thứ này có linh tính yêu quái, hơn nữa dài nhiều năm như vậy, thịt khẳng định cũng rất cùi, không phải là cái gì tốt nguyên liệu nấu ăn.

Ngao Tiểu Bạch đặng đặng tiểu chân ngắn, vẫn còn có chút không tình nguyện đáp ứng, mặt đầy đau lòng nhìn chăm chăm trên mặt băng những thứ kia ở trong ngọn lửa không ngừng chất đốt Đại Chương Ngư, Đại Băng Giải...

Mà sẽ bị Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bồng treo ở Kim Cô Bồng bên trên Đan Kỳ, cũng là mơ mơ màng màng mở mắt ra, còn không có từ vừa mới bị churong một cá chụp nước vào phòng trong phục hồi tinh thần lại.

Bất quá khi hắn thấy trước mặt rần lập lên, giương miệng to như chậu máu hướng hắn nhào tới to Đại Hải Xà, đậm đà mùi hôi thối đập vào mặt, không khỏi kinh hãi kêu to lên, nhưng là thân thể lại giống như là tán giá như vậy không thể động đậy, chỉ có thể giương mắt nhìn kia hiện lên màu đen nọc độc Độc Nha càng ngày càng gần, thân thể run đất giống như cái rồ.

Bất quá sẽ ở đó to Đại Hải Xà muốn một cái nuốt sống Đan Kỳ trong nháy mắt, Kim Cô Bồng chợt hướng lên nhắc tới, hiểm hiểm tránh kia miệng to như chậu máu, chỉ có một con giấy bị đầu lưỡi miêng vấy treo đi. Không lộ thân rắn đập ở trên mặt nước, văng lên to lớn nước.

"A! !!"

Nhắm mắt lại Đan Kỳ cao giọng sợ hãi kêu, thanh âm nữ nhân còn nhọn mấy phần, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, dưới chân nhỏ nước, không biết là đi tiểu, còn là trước kia ngã xuống nước nước biển.

"Phốc xuy ——" Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Diêm Bồng đồng thời bật cười, Tôn Ngộ Không trên mặt cũng là lộ ra nụ cười, đem Kim Cô Bồng dời xuống một chút, tiếp tục trêu chọc trên mặt nước yêu quái.

"Người này thật đúng là không chịu nổi a, nói thế nào cũng sống một ngàn năm đi, lại bị hù dọa đi tiểu." Chu Diêm Bồng có chút khinh bỉ nói.

Đường Tam Tạng nhìn lại bị Tôn Ngộ Không từ một con cá mập to trong miệng hiểm hiểm vớt đi ra Đan Kỳ, cười lắc đầu một cái, "Éch ngồi đây giềng người, thấy giềng bên ngoài thế giới sau khi, thế giới quan là rất dễ dàng tan vỡ."

Từ lộ diện bắt đầu liền đủ loại cô làm cao thâm, dùng mọi cách mưu đồ... Kết quả bị bị Đường Tam Tạng churong một cá đánh bay, lại bị Tôn Ngộ Không làm mỗi câu câu yêu quái, Đan Kỳ quả thật tan vỡ, tam quan nát hết.

"Được, bây giờ nên thu thập những lão già kia." Chu Diêm Bồng xoay chuyển ánh mắt, rơi vào cách đó không xa chiếc thuyền lớn kia bên trên, lộ ra một tia nghiền ngẫm nụ cười, tay vung lên cánh buồm nhất thời gồ lên, chung quanh che lấp hai trọng khối băng thuyền nhỏ, ngọn lửa bắn ra bốn phía Ngư Thuyền từ từ hướng thuyền lớn đi đến gần.

Thuyền nhỏ chung quanh Hải Yêu bị ngọn lửa ngăn trở, mặc dù như cũ không sợ chết đất xông lên mặt băng biển thành thịt nướng, bất quá ở chưa từng xuất hiện Yêu Linh trở lên Hải Yêu trước, căn bản hướng không lên đây.

Đại Ngư Thuyền bên trên mọi người thấy Đan Kỳ không có chết mới vừa thở phào một cái, không nghĩ tới hắn cuối cùng thành tóc vàng kia nữ nhân đùa bỡn yêu quái mỗi như, mà vốn là gợi gắm với yêu quái có thể đem Đường Tam Tạng bọn họ toàn bộ ăn, lưu lại một chút hi vọng sống người, thấy những yêu quái đó ngay cả tiểu ngư thuyền cũng không đụng tới sau khi, càng là như rơi vào hầm băng.

Thuyền nhỏ cách thuyền lớn xa hai trọng địa phương dừng lại.

"Thần tiên tha mạng! Thần tiên tha mạng a!" Đầu trục thẹo lão đầu đập đầu như giã tỏi, ót đều đã đập đầu sưng.

Kỳ Dư lão đầu lúc này tất cả đều quý xuống, rồi rít đập đầu cầu xin tha thứ, nhiều yêu quái như vậy đều ăn không bọn họ, chỉ có thể gửi hy vọng vào bọn họ mở một mặt lưới.

"Tha mạng?" Chu Diêm Bồng đứng ở đầu thuyền, nhìn trên thuyền lớn các lão đầu thích một tiếng, ánh mắt có chút bất thiện quét qua trên thuyền người, rơi vào kia đầu trục thẹo lão trên đầu người, tự tiểu phi tiểu nói: "Nghe nói người muốn cho ta gả cho người nhà suy nghĩ có hãm hại con thứ hai?"

"Tiên nữ tha mạng, ta đáng chết, ta đáng chết a..." Thẹo lão đầu không dám ngắt đầu, thùng thùng đập đầu đến đầu, cả người run run.

Chu Diêm Bồng ánh mắt lại rơi vào kia Sơn Dương Hồ lão trên đầu người, chép miệng một cái, "Nghe nói người muốn cho ta cho các người đám này lão đầu thoải mái một chút?"

"Ta không có, ta không có... Ta không dám, tha ta đi, tha ta đi..." Sơn Dương Hồ lão đầu hoảng sợ lui về phía sau, thối lui đến mạn thuyền trượt chân một cái, rơi xuống thuyền đi, bị một con cua yêu bẻ gãy hai chân, kêu thê lương thảm thiết âm thanh truyền tới, sau đó liền bị ủa lên yêu quái phân chia đồ ăn, chỉ ở trên mặt nước lưu lại một bãi huyết thủy.

"Chết quá bết tác đầu rồi, khá là đáng tiếc." Chu Diêm Bồng đưa ánh mắt từ trên mặt nước kia than huyết thủy thu hồi lại, nụ cười trên mặt bộc phát Xán Lạn, ánh mắt quét qua những thứ kia nom nớp lo sợ lão đầu, rơi vào thân thuyền bên trên, thiêu thiêu mi, lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, "A, nguyên lai không riêng gì một cái che giấu trận pháp, thật ra thì vẫn là một hiền tế trận pháp đầu rồi, xem ra các người tôn kính Đại Vu Sư, căn bản không suy nghĩ cho các người cũng trở về đây." (chưa xong còn tiếp.)

Chương 122: Sơn cùng thủy tận nhiều điều dân

Hỗn loạn không chịu nổi mặt nước, thanh âm huyền ảo không chịu nổi, bất quá, từ dưới nước đục nặng nề khối băng thùng thùng âm thanh, leo lên mặt băng bị nướng thành thịt nướng yếu quái tuyệt vọng gào thét, phân chia đồ ăn đồng loại yếu quái phát ra tiếng rắc rắc, cũng không có che giấu Chu Diêm Bồng thanh âm.

Đại Ngư Thuyền bên trên lão đầu tinh thần vốn là đến gần tan vỡ, nghe được Chu Diêm Bồng lời nói sau khi, càng là trực tiếp ngất người.

"Người nói lão! Đại Vu Sư tuyệt đối sẽ không làm như vậy chuyện! Hẳn chính là Đại Vu Sư... Không thể nào làm như vậy! Không thể nào!" Trong đám người có một mặt vuông lão đầu thần sắc kích động kêu lên, sắc mặt đỏ lên, chặt siết chặt quả đấm, trợn mắt trợn mắt nhìn Chu Diêm Bồng.

"Không biết... Sẽ không là như vậy, Đại Vu Sư sẽ không làm như vậy..." Vương Khoan đỡ cột buồm cố gắng làm cho mình đứng lại, ánh mắt cũng như cũ kiên định.

Trong đám người lục tục có người đồng ý đạo, cũng không tin Đại Vu Sư sẽ làm như vậy.

Ngần năm qua, Đại Vu Sư vẫn luôn là Vương gia trấn Thủ Hộ Giả, vô luận là năm đó phát hiện Mộ Nam Sơn cây phong nguyên bảo, làm phép chế thuyền để cho Vương gia trấn người có thể xuống sông bắt cá, vẫn là tới nay là thôn dân chữa bệnh chữa thương cầu phúc, mấy đời Đại Vu Sư đều là Vương gia trấn trên tới được tôn kính người.

Phần này tôn kính là từ từ tiền nơi đó từ nhỏ thường nghe thấy đến, cũng là mấy chục năm qua đích thân việc trải qua khắc ở đáy lòng, cho dù Đường Tam Tạng bọn họ triển lộ ra Tiên Nhân như vậy năng lực thần kỳ, mọi người cũng không khả năng lựa chọn tin tưởng.

Đường Tam Tạng cũng là lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, mặc dù người Đại vu sư kia không phải là cái gì người tốt, nhưng tóm lại có một Vương gia trấn Thủ Hộ Giả danh hiệu, nếu là đúng như Chu Diêm Bồng nói như vậy dùng những lão đầu này cùng tế hiến, kia chỉ sợ cái gì tế hiến Yêu Vương, để cho Hà Yêu không nữa quấy phá chuyện đều là gạt người, hết thảy đều là vì hắn có thể có được Trường Sinh phương pháp.

"Thật sao?" Chu Diêm Bồng cười tủm tỉm nhìn mọi người, "Ta đây đem hắn chưa kịp làm việc làm đi."

Tiếng nói vừa dứt, nhẹ tay nhẹ vung lên, thân thuyền bên trên dùng không biết tên thuốc màu vẽ lên đi Trần Phù thử một tiếng bốc cháy, thoáng cái đốt thân thuyền, ngọn lửa màu trắng lan tràn địa cực nhanh, lửa cháy hùng hực rất nhanh thì đem cả con thuyền bao vây, căn bản không phải bình thường bốc cháy, hơn nữa trong không khí còn xuất hiện một cỗ đậm đà mùi thơm, hương bốn bề khuếch tán đi.

Theo trận pháp kích thích cùng ngọn lửa thiêu đốt, nguyên bản không có cảm ứng được thuyền lớn Hải Yêu rốt cuộc phát hiện thuyền lớn, hơn nữa bởi vì trong không khí nồng nặc kia mùi thơm kích thích, nguyên bản là câu kinh Hải Yêu càng là trong nháy mắt nổi điên một loại hướng thuyền lớn vọt tới, điên cuồng đánh vào thuyền lớn.

Oành! Một tiếng vang thật lớn, mũi thuyền bị một con to lớn Hồ Sa đụng gãy, nước sông ào ào rót hướng boong thuyền trong rót vào.

Một cái dáng vóc to Chưong Ngư bỏ rơi to lớn chạm tay chụp ở trên thuyền, hai cái đứng ở bên cạnh lão đầu trực tiếp bị đánh thành thịt nát, sau đó bị xúc thủ quyền trở về, nhét vào tầm kia trường măn uy nghiêm rằng to miệng rộng.

Một cái Cự Giải vung to gọng kìm lớn kẹp ở cột buồm thuyền bên trên,

Vai u thịt bấp cột buồm thuyền ứng tiếng mà đứt, mang theo cánh buồm từ từ ngã xuống, phảng phất một mặt lại cũng thẳng không nổi cò xí.

Kêu thảm thiết cùng khóc rống âm thanh từ chậm rãi nghiêng về trước Ngư Thuyền đang lên đến, tứ phương thiêu đốt nóng bỏng ngọn lửa, trong không khí tràn ngập kích thích tính mùi thơm, hương trên thuyền vọt tới Hải Yêu, không khỏi nghiệm chứng Chu Diêm Bồng vừa mới nói chuyện.

"Tại sao! Tại sao Đại Vu Sư nếu như vậy làm!" Vương Khoan thanh âm từ trong ngọn lửa truyền tới, trong thanh âm tràn đầy tuyệt vọng, sợ rằng không có gì so với bị chính mình tôn sùng cả đời người lừa dối thống khổ hơn đi.

"Vô không muốn chết! Ta không muốn chết a! Hết thảy các thứ này đều là Đại Vu Sư kế hoạch, là hắn phải dùng các người tế hiến, đừng có giết chúng ta, đừng có giết chúng ta a!" Đầu trục theo lão đầu lớn tiếng kêu, tê liệt trên mặt đất, trên mặt dính đầy máu tươi.

Trên thuyền người nội tâm đã tan vỡ, mấy chục năm qua đối với (đúng) Đại Vu Sư tôn kính, cuối cùng cuối cùng đối lấy như vậy phản bội, cho dù là đem phải đối mặt Từ Vong, hay lại là khó mà ức chế trong lòng tức giận cùng oán hận.

Đường Tam Tạng đưa tay an ủi có chút sợ hãi Lạc này, mặt vô biểu tình nhìn một màn này, từ những người này tính kế bên trên bọn họ bắt đầu, bọn họ đã bước vào vực sâu.

Từ bọn họ lập trường nhìn, hết thảy các thứ này làm cũng không có gì sai lầm, cũng chỉ là làm cho mình cùng đời sau có thể tốt hơn sống tiếp.

Nhưng là Đường Tam Tạng chưa bao giờ thói quen từ chỗ khác người lập trường nhìn sự tình, từ hấn trên lập trường đến xem, những người này muốn giết hấn, sau đó cưỡng chiếm Tôn Ngộ Không cùng Chu Điem Bồng còn có Ngao Tiểu Bạch, nếu như đổi mấy người bình thường, chuyện hôm nay sẽ giống như bọn họ trong kế hoạch như vậy đi xuống.

Hết thầy đều là bởi vì bọn hấn không là người bình thường, cho nên kết quả trở nên bất đồng, cho nên hấn sẽ không ngăn cản Chu Điem Bồng bây giờ thật sự làm việc, càng không biết lên tiếng là những người này giải bày.

Son cùng thủy tận nhiều điều dân, lời này hay lại là rất có đạo lý.

"Thật ra thì các ngươi tôn kính Đại Vu Sư ở nơi này đâu rồi, hấn đã chiếm cứ tiểu tử này thân thể, mà ngàn năm qua, các ngươi cái gọi là mấy đời Đại Vu Sư cũng bắt quá là cùng một người thần hồn không ngừng chiếm cứ thân thể mới a." Chu Điem Bồng nhìn trong biển lửa bị yêu quái cuốn đi, hoặc là bị lộng chết ở trên boong lão đầu, cười nhìn về phía bị Tôn Ngộ Không chọn ở Kim Cô Bồng bên trên Đan Kỳ.

Tôn Ngộ Không phối hợp đem bị dọa đến cả người xui lợ, mặt như giấy vàng Đan Kỳ lộn lại, sống một ngàn năm, hấn sợ rằng cũng không có hôm nay tới kích thích, chỉ là từ yêu quái trong miệng bị vớt đi ra cũng không dưới mười lần, hai cái giấy cùng quần đều bị xé thành mảnh nhỏ, trên người dính để cho người nôn mửa dịch nhờn.

Trên boong còn sống lão đầu nhìn chặt vật Đan Kỳ, trong mắt tràn đầy phần hận cùng không hiểu, mà Chu Điem Bồng lời nói cũng là để cho mọi người nghĩ tới đây hai ngày Đan Kỳ khác thường, từ một cái xấu hổ hòa khí thiếu niên thoáng cái biến thành khí chất âm lãnh Vu Sư, này biến chuyển cuối cùng Đại Vu Sư chiếm cứ Đan Kỳ thân thể.

"Đại Vu Sư, ngươi vì sao phải đối với chúng ta như vậy! Đến tốt cùng là tại sao! Vua ta nhà trấn cung phụng ngươi ngàn năm, chẳng lẽ ngươi cho tới bây giờ cũng không có đem chúng ta trở thành thân cận người sao?" Đoạn một cánh tay Vương Khoan ngang đầu nhìn Đan Kỳ, nghiêm nghị quát lên, trong mắt tràn đầy vẻ thống khổ.

Nhiều lần kinh sợ Đan Kỳ cuối cùng là chậm một hơi thở, có chút chán nản cúi đầu nhìn trên boong những thứ kia ngẩng đầu nhìn hấn, trong mắt tràn đầy chất vấn cùng cừu hận ánh mắt lão đầu, tự biết khó thoát khỏi cái chết, trong lòng sợ hãi cũng ít rất nhiều, cúi đầu nhìn những thứ kia ngày thường ở trước mặt hấn chỉ dám cúi đầu gia hòa, lúc này lại đối với hấn trọn mắt nhìn, toét miệng lạnh lẽo cười một tiếng nói:

"Thân cận người? Các ngươi những thứ này xứng sao? Năm đó ta chẳng qua chỉ là bổ thí các ngươi thôi, nếu không năm đó mấy tên kia sớm đã chết ở trên bờ biển, nơi nào có thể xây lên cái gì Vương gia trấn, nơi nào có các ngươi bây giờ thời gian."

"Các ngươi đã là bởi vì ta mà sống, vậy thì nên báo đáp ta, ta cho các ngươi đi chết, vậy là các ngươi hấn làm, phải hiểu được cảm ơn, mà không phải giống như bây giờ chất vấn ta! Các ngươi là thứ gì, không tới trăm năm liền hóa thành một cái bùn nát, chết sớm chết chậm có cái gì khác biệt đâu?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Hải lý truyền tới du dương tiếng hát

Đan Kỳ lời nói phảng phất từng nhát Trọng Chùy, đập ầm ầm ở trên thuyền còn lại người trên ngực, nghe Đan Kỳ chính miệng nói ra, không thể nghi ngờ nếu so với Chu Điem Bồng hơn tổn thương người cùng đau lòng.

Nguyên lai bọn họ chẳng qua chỉ là có cũng được không có cũng được vật hy sinh, mà bọn họ cái gọi là tôn trọng cùng kính sợ, theo Đại Vu Sư không đáng nhắc tới, thậm chí là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Bọn họ chẳng qua chỉ là hấn có thể tùy ý lái cùng đoạt đi sinh mệnh đồ vật, cùng vòng nuôi gia súc có cái gì khác biệt đâu, những năm kia bởi vì đi trên biển tể hiên mà cũng không trở về nữa người, chỉ sợ cũng là chết đi như thế đi.

"Đan phong! Vương gia trấn người thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!" Vương Khoan lão đảo lui về phía sau, cụt tay vết thương còn đang hướng ra bên ngoài phun máu tươi, một cái Chưong Ngư chạm tay đột nhiên từ phía sau lộ ra đến, thoáng cái quán lấy hấn, phảng phất bị vịn chặt quần áo ướt sũng, máu tươi văng khắp nơi, sau đó bị nhét vào kia Chưong Ngư Cự Chùy, nhai mấy cái, trực tiếp nuốt xuống.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn, một cái to lớn răng cưa Sa từ đáy thuyền đập vào, đem Ngư Thuyền từ trung gian va thành hai khúc, vốn là nước vào đem chìm Ngư Thuyền trực tiếp tán giá.

Đầu trục theo lão đầu bị treo ở nhon mà phủ đầy răng cưa góc trên, gãy giữa kêu thảm, thê lương tiếng kêu kéo dài một hồi, bất quá rất nhanh thì bởi vì giành ăn Hải Yêu biến thành hóa thành một nhóm thịt vụn.

Trên thuyền người cũng rơi đến trong nước, chưa kịp gãy giữa liền bị chung quanh số lượng kinh khủng Hải Yêu xé thành mảnh nhỏ, phân chia đồ ăn hết sạch.

Xuất hành trước còn kế hoạch như thế nào tế hiến Đường Tam Tạng, như thế nào mang theo vàng cùng nữ nhân thắng lợi trở về lão già kia toàn bộ táng thân yêu bụng.

Sợ rằng trước khi chết, bọn họ cũng sẽ hối hận mấy năm nay đã làm những thứ kia táng tận lương tâm sự tình đi, những thứ kia muốn qua sông người tiêu tiền như rác, kia có một cái thật vượt qua điều này Lưu Sa Hà đây.

Đan Kỳ nhìn từng cái chết ở trước mặt hân người, thân thể không ngăn được run rẩy, hân đã có thể dự đoán đến chính mình kết quả, chỉ sợ sẽ không so với cái này nhiều chút trong mắt hân không đáng giá một đồng gia hỏa chết đẹp mắt.

Vu trong sách ghi lại rất nhiều thứ, hân một mực đề xuống phía trên đi làm, này nhiều hơn tới ngàn năm tuổi thọ chính là tốt nhất quà tặng.

Nhưng hân thế nào cũng nghĩ không thông này người cuối cùng hòa thượng, tại sao tế hiến sẽ thất bại, hơn nữa tại sao cùng trước chín không giống nhau, không là phạm nhân.

Thấy nhiều máu tinh tình cảnh, Đường Tam Tạng nhìn một màn này cũng chỉ là cau mày một cái, Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không càng là không có đề ý, Ngao Tiểu Bạch che mắt, bất quá cũng không có biểu hiện quá khen, Lạc này có chút bất an được (phải) dặm chân, đem đầu tiên tới Đường Tam Tạng trong ngực, giống như một muốn có được an ủi hải tử.

Đậm đà máu tanh xen lẫn Hải Yêu hôi thối, ở trên mặt nước khuếch tán ra, to thạch trận lớn, mấy ngàn con Hải Yêu như cũ tụ tập ở trên mặt nước, mặc dù bởi vì Chu Diêm Bồng Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên không thể tới gần Ngư Thuyền,

Nhưng cũng không chút nào muốn tấn đi ý tứ, như vậy Đường Tam Tạng bọn họ căn bản không biện pháp rời đi.

"Xem ra yêu cầu thanh tràng mới có thể rời đi, thật lâu không có làm này" Đường Tam Tạng đem Ngao Tiểu Bạch đặt ở Lạc này trên lưng, đem cả sa biết để ở một bên, bắt đầu quỳn ông tay áo, khoe miệng hơi nhếch lên, trên mặt lộ ra một tia hoài niệm về.

Năm đó ở Kim Sơn Tự thời điểm, hàng năm mùa thu đều sẽ có số lượng khổng lồ yêu quái ngửi theo gió mà đến, đem toàn bộ Kim Sơn đảo bao bọc vây quanh, mà Đường Tam Tạng sẽ tìm một khi trời tốt thời gian ra ngoài một chuyến, đem thật sự có yêu quái thanh tràng, tiếp theo sau đó trạch ở trong chùa thích ý thời gian.

Cái gọi là Hải Yêu chi vương cũng chưa từng xuất hiện, Mỹ Nhân Ngư tiếng hát cũng không có nghe được, mà Đan Kỳ mưu đồ ngàn năm hiển tế, càng giống như là một trò cười, Đường Tam Tạng bây giờ ngay cả cái gọi là di tích cũng không tin, này chất tàn tảng đá vụn chẳng lẽ còn có thể xuất hiện bảo bối gì sao, ở chỗ này đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

"Sự phụ, ngươi phải đi đánh yêu quái sao? Nhưng là nơi này có rất nhiều yêu quái a." Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng có chút hiếu kỳ hỏi.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng cũng là nhìn về phía Đường Tam Tạng, những thứ này Đại Yêu tiểu yêu là đối với nàng môn không tạo được uy hiếp, nhưng là muốn đem bọn họ cũng giải quyết vẫn có chút phiền toái, Đường Tam Tạng vừa không biết bơi, cũng sẽ không Phi, thế nào ở nơi này trên nước giải quyết những thứ này yêu quái đây?

"Tiểu Bạch phụng bồi ngươi Lạc này Sư Tử, diêm bồng ngươi trông coi Ngư Thuyền, múa vô ích ngươi tiếp tục câu cá đi." Đường Tam Tạng đem hai bên tay áo cũng cầm chắc, hít một hơi thật sâu, nhìn Chu Diêm Bồng nói: "Cho ta một khối ván lướt sóng."

"À?" Chu Diêm Bồng ngăn người một chút, nhớ tới ngày đó Đường Tam Tạng để cho nàng làm kia mấy khối tấm ván, Túi Càn Khôn một tấm, một cây dài nửa trượng, một thước rộng hình cung tấm ván liền bay ra ngoài, có chút nghi ngờ nhìn đưa tay tiếp lấy Đường Tam Tạng, "Sự phụ, ngươi sẽ không thật muốn một người đem nơi này yêu quái cũng đánh chết chứ?"

"Thanh tràng, dĩ nhiên là toàn bộ đánh chết." Đường Tam Tạng mỉm cười nói, thuyền bên ngoài ngọn lửa đã tạm thời dừng lại, hân vừa sai bước ra, giẫm ở một cái mới vừa leo lên mặt băng Quy Giáp yêu trên lưng.

Rắc rắc nhất thanh thúy hưởng, cứng rắn màu đen vỏ rùa trong nhảy mất phủ đầy mịn vết nứt, sau đó nổ bẻ ra đến, hướng hai bên bay đi cứng rắn vỏ rùa xuyên thủng đồng thời leo lên mặt băng Hải Yêu, chán nản đảo ở trên mặt băng, đã chết đi.

Mà Đường Tam Tạng mượn một cước này lực lượng, đã là một bước nhảy ra mấy trượng.

Đoàng đoàng đoàng! Mấy tiếng trầm đục tiếng vang, một đường thẳng bên trên yêu quái đều bị hân một cước bước vào trong nước, sau đó lại cũng không có nổi lên.

Thân hình mấy cái chớp động đang lúc, Đường Tam Tạng đã là trực tiếp xuyên qua Thạch Trận vòng ngoài cùng bốn cái cột đá đang lúc trăm trượng mặt nước, một cái rộng hai trượng đường thủy bị gãy gượng dọn dẹp ra tới.

Đường Tam Tạng chân phải ở cuối trên trụ đá nhẹ một chút, đem trong tay ván lướt sóng ném ra, ở ván lướt sóng rơi ở trên mặt nước đồng thời, thân hình

cũng vũng vàng rơi vào bản trên mặt.

Có chút lay động ván lướt sóng như lợi kiếm vậy bỏ ra mặt nước, vọt tới trước, đứng ở trên nền Đường Tam Tạng khí định thần nhân, ung dung qua lại Hải Yêu giữa, một quyền một cái đem tiểu yêu đánh bay ra ngoài, tốc độ cực nhanh đất dọn dẹp mặt nước.

"Oa tác, sư phụ thật là đẹp trai!" Ngao Tiểu Bạch vỗ tay nhỏ hưng phấn la lên.

"Này tám ván nguyên lai còn có thể như vậy chơi đùa, sư phụ quả nhiên am tường câu dẫn nữ nhân chi đạo, quay đầu nhất định phải học được." Chu Diêm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, nhẹ giọng tự nói.

"Nếu như ta dùng Kim Cô Bồng lời nói, loại này tiểu yêu có thể một gậy càn quét một mảnh..." Tôn Ngộ Không nhún nhún vai, có chút ngạo kiều đối với (đúng) Đường Tam Tạng tay không đánh yêu quái biểu thị coi thường, tiếp tục dùng Đan Kỳ làm gương câu yêu quái, cái này so với câu cá có thể có thú và hả giận nhiều.

"Cũng còn khá không thất bại... Nếu không kêu cứu mạng liền lúng túng." Đường Tam Tạng bất động thanh sắc liếc mắt nhìn thuyền nhỏ phương hướng, một quyền đem trước mặt cái đó vung rong biển quả đấm rong biển yêu đánh bay, nhẹ phun một ngụm khí, dù sao là lần đầu tiên chơi đùa ván lướt sóng, cũng còn khá mấy năm nay không hề lực đạo làm không tệ, rất nhanh thì nắm giữ thăng bằng, thành công ở ba tên học trò trước mặt thể hiện tài năng, nhìn Ngao Tiểu Bạch sùng bái đáng vẽ, tâm lý thật là có điểm vui rạo rức cảm giác.

Hải Yêu cũng không có bởi vì bị Đường Tam Tạng đánh chết những Hải Yêu đó mà lui bước, bởi vì trong không khí đậm đà mùi máu tanh, ngược lại càng là kích thích huyết tính, điên cuồng hướng Đường Tam Tạng vọt tới.

Đang lúc này, một trận xa xôi mà phiêu miểu tiếng hát không biết từ nơi nào truyền tới, ở Thạch Trận đang lúc thông thả vang vọng, có như tiếng trời dễ nghe, hoặc như là ni non phong thanh như vậy dễ cho người cảm thấy thoải mái. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Nuốt trọn thuyền nhỏ đại kinh ngư

Phiêu miểu du dương tiếng hát ở Thạch Trận đang lúc vang vọng, giống như là từ dưới nước truyền tới, hoặc như là từ trên chín tầng trời truyền tới.

Vốn là câu kinh Hải Yêu, ở tiếng hát xuất hiện sau khi, cuối cùng trong nháy mắt an tĩnh lại.

Trong mắt màu đỏ thẩm rút đi, khôi phục thanh minh, không nữa tụ tập ở Ngư Thuyền cùng Đường Tam Tạng chung quanh, từ từ hướng bên cạnh thối lui, thậm chí còn có hình thể to lớn cá heo ở trong nước khiêu vũ, đứng ở ở cá lớn trên lưng Hải Mã kỳ sĩ cũng là tay run run trong trường thương, xếp hàng múa trường thương.

Một phút trước còn cuồng bạo vô cùng, không chết không thôi Hải Yêu, trong nháy mắt trở nên ngoan ngoãn vô cùng, thậm chí còn xếp hàng nhảy lên múa.

Đứng ở ván lướt sóng bên trên Đường Tam Tạng mặt đầy mộng ép mà nhìn một bên tím phi phi thân thể khiêu vũ cá heo, do dự một chút hay là trước trở lại Ngư Thuyền bên trên.

"Sư phụ, này là thế nào?" Chu Diêm Bồng kỳ quái nhìn những Hải Yêu đó.

"Thật tốt nghe ca nhạc âm thanh, kia tròn vo cá heo cũng thật là đáng yêu a..." Ngao Tiểu Bạch từ Lạc này trên lưng nhảy xuống, nằm ở thuyền vừa nhìn trong nước khiêu vũ Hải Yêu, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Bài hát này âm thanh, chẳng lẽ chính là những người đó nói Mỹ Nhân Ngư tiếng hát?" Tôn Ngộ Không nhớ tới Đường Tam Tạng trước nói qua Mỹ Nhân Ngư truyền thuyết, hơi nhú mày đạo.

Đường Tam Tạng cũng muốn lên Vương Khoan lời muốn nói Mỹ Nhân Ngư truyền thuyết, bức kia trí tưởng tượng mười phần Mỹ Nhân Ngư đồ còn ký ức hầy còn mới mẻ đâu rồi, mà hôm nay chính là lúc đây tháng sau khi, vừa vặn ở chỗ này nghe được du dương tiếng hát, hết thấy trùng hợp không khỏi hướng Mỹ Nhân Ngư truyền thuyết dẫn đi.

Theo Vương Khoan từng nói, chỉ cần nghe được Mỹ Nhân Ngư tiếng hát ban đêm, liền không cần phải lo lắng yêu quái tập kích, hần ngay từ đầu còn cảm thấy là lời nói vô căn cứ, bây giờ nhìn những thứ này Hải Yêu ngửi bài hát khởi vũ, thậm chí ngay cả miệng đầy răng nhọn Đại Sa Ngư cũng một bộ

người hiền lành đất khắc bong bóng đáng vẽ, truyền thuyết này trình độ có thể tin lập tức nói cao hơn nhiều.

Có phải hay không Mỹ Nhân Ngư lại không nói, bất quá có thể khẳng định bài hát này âm thanh tuyệt không bình thường, mặc dù ngay cả nửa câu ca từ cũng nghe không hiểu, càng giống như là một loại Kỳ Dị ni non, nhưng là tâm thần quả thật buồn lòng rất nhiều, thậm chí ngay cả thân thể đều cảm thấy trở nên ung dung.

Vốn là Đường Tam Tạng đối với Vương Khoan lời muốn nói Hải Yêu Vương, Mỹ Nhân Ngư loại truyền thuyết cũng không tin, mà Đan Kỳ cái gọi là hiển tế chỉ đưa tới một bang Đại Yêu tiểu yêu, nhưng là bây giờ Mỹ Nhân Ngư tiếng hát xuất hiện, chẳng lẽ chỗ ngồi này Thạch Trận cũng không chỉ là tàn phá Cổ Trận, thật đúng là phong ấn cái gì thú vị hoặc có lẽ là lợi hại đồ vật sao?

"Này, ta nói Đại Vu Sư, ngươi biết bài hát này âm thanh là từ nơi nào tới sao? Hoặc có lẽ là ngươi gặp qua chân chính Mỹ Nhân Ngư sao?" Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn sắc mặt lộ vẻ sầu thảm, còn bị treo ở Kim Cô Bồng bên trên Đan Kỳ hỏi.

Đan Kỳ nghe du dương tiếng hát, sắc mặt trở nên đẹp mắt một ít, bất quá coi như những thứ này tiểu yêu không công kích nữa Ngư Thuyền,

Đắc tội Đường Tam Tạng đoàn người, hẳn cũng biết rõ mình không thể nào sống nổi, có thể nhìn mấy chục người chết ở trước mặt chút nào không biến sắc hòa thượng, sợ rằng so với đồ phụ lòng dạ còn cứng hơn.

Mà trên tay hẳn không có đàm phán tiền đặt cược, này từ ngàn năm nay hẳn từng nghe qua rất nhiều lần Mỹ Nhân Ngư tiếng hát, nhưng là từ không từ bên trong này được cái gì đầu mối.

Mà năm đó kinh nghiệm đã từng trải một chuyện, để cho hẳn trí nhớ sâu hơn, vẫn như trước không hiểu bài hát này âm thanh cùng Hải Yêu có quan hệ gì, cùng Hải Yêu Vương lại có quan hệ gì.

Nghĩ thông suốt điểm này, Đan Kỳ nội tâm đã tuyệt vọng, cúi đầu nhìn Đường Tam Tạng, toét miệng uy nghiêm cười, biểu tình có chút điên cuồng mà quát: "Ngươi sẽ chết, các ngươi cũng sẽ chết! Nhân gian đem lâm vào Vĩnh Dạ, Phàm nhân cùng yêu trách cuối cùng rồi sẽ ở trong sợ hãi chết đi, hết thảy các thứ này, đều là số mệnh! Nhanh, hết thảy các thứ này cũng sắp!"

"Vĩnh Dạ?" Đường Tam Tạng hơi nhíu mày, nhìn hôm nay việc trải qua đại hi đại bi Đan Kỳ, có chút không rõ hẳn trong lời nói Ngày Tận Thế đánh đến nơi như vậy luận điệu, chẳng lẽ cái thời đại này thì có Ngày Tận Thế Học Thuyết người ủng hộ?

"Xem ra ngươi cũng không biết thứ gì a, vậy lưu đến ngươi cũng không có tác dụng gì, không biết ngươi có hay không bơi lội?" Đan Kỳ kỳ quái lý luận quên mất, Đường Tam Tạng nhìn những thứ kia ngoan ngoãn Hải Yêu, thông hướng Thạch Trận bên ngoài lối đi đã có, Hải Yêu cũng sẽ không công kích, chỉ phải rời đi nơi này, hẳn liền sẽ không xuất hiện bị vây công tình huống, kia tiếp tục mang theo Đan Kỳ liền không có chút ý nghĩa nào.

Về phần lòng tốt lưu hẳn một mạng, Đường Tam Tạng còn thật không có như vậy Thánh Mẫu ý tưởng, người này mấy năm nay nghe ý hẳn đã dùng chín hòa thượng tế hiến vượt biển yêu, về phần những thứ kia vô tội thảm người chết càng là đếm không hết, đối với (đúng) như vậy gia hỏa, Đường Tam Tạng nhưng là không có tha thứ ý tứ.

"Ta chết, các ngươi cũng sống không lâu, ta sẽ trong địa ngục nhìn các ngươi!" Đan Kỳ sắc mặt trắng bệch, mặc dù nhưng đã dự liệu được chính mình kết cục, nhưng giống như hẳn như vậy sợ chết người, há có thể thần nhiên đối mặt.

Ngay cả Hải Yêu cũng không tiến công, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy có chút không thú vị, nhấc tay một cái, tựu muốn đem Đan Kỳ hát ra.

Đang lúc này, cúi đầu nhìn dưới mặt nước Đan Kỳ đột nhiên trợn to hai mắt, dưới ánh trăng mặt biển hiện lên Ngân Quang, mơ hồ có thể xuyên thấu qua mĩ chín chân nước lạnh thấy dưới nước cảnh tượng, mà ở kia dưới mặt nước, một đạo không lồ bóng dáng hướng mặt nước xông lên.

Du dương tiếng hát như cũ, bất quá ở thuyền nhỏ bên cạnh Hải Yêu nhưng là đột nhiên một cái hụp đầu xuống nước ghim vào trong nước, tan biến không còn dấu tích.

"A, không đề cho ta chết, ta biết dưới nước phong ấn cái gì, ta biết như thế nào giải khai phong ấn đó, chỉ cần các ngươi mang ta lên..." Đan Kỳ đứng đưa đến thân thể, khàn cả giọng kêu lên, tay chỉ dưới nước, sợ hãi la lên: "Hải Yêu chi vương, Hải Yêu chi vương!"

"Cái gì Hải Yêu chi vương?" Đường Tam Tạng giờ tay lên tỏ ý Tôn Ngộ Không trước chớ đem Đan Kỳ ném ra ngoài, đi tới mạn thuyền, có chút nghi ngờ nhìn Ngư Thuyền phụ cận đột nhiên thanh trừ sạch sẽ mặt nước, ánh mắt theo Đan Kỳ ngón tay hướng dưới mặt nước nhìn lúc, không khỏi thoáng cái trợn to hai mắt, "Ngoa tào! ! !"

"Sư phụ, ngươi thấy..." Chu Diêm Bồng lời còn chưa nói hết, một cái rộng mấy chục trượng, dài mấy trăm trượng màu xanh da trời đại kinh ngư từ dưới nước đột nhiên nhảy vọt tới, tầm kia mở đặt tới hơn mười trượng rộng miệng rộng một cái liền đem Ngư Thuyền nuốt vào đi, thậm chí ngay cả một tấm gỗ tiết cũng không có rơi ra tới.

Mà ở kia màu xanh da trời Cá Voi trên lưng, một cái một con rồi bù tóc đỏ, da thịt bích lục, hai cái mắt cá chết lớn như bóng đèn, người khoác nga hoàng áo khoác, trên cổ treo chín đầu khô lâu thanh niên to con bắt ngờ đứng.

To đại kinh ngư nhảy ra mặt nước, oanh một tiếng rơi đập, văng lên to lớn nước, trên đầu cái hang lớn kia phun ra cột nước đặt tới hơn mười trượng cao, phảng phất suối phun.

Kia tóc đỏ tráng hán đứng ở Lam Kinh trên lưng, Quần Lâm Thiên Hạ như vậy mắt nhìn xuống trên mặt nước Chúng Yêu.

Du dương tiếng hát hơi ngừng, trước ánh mắt thanh minh Hải Yêu khôi phục rất nhanh đã tỉnh, khi nhìn đến to lớn Lam Kinh cùng Lam Kinh trên lưng thanh niên tóc đỏ sau, cùng kêu lên gầm lên, rồi rít quỳ lạy cúi đầu, tỏ vẻ chìm nổi.

Thanh niên tóc đỏ hài lòng gật đầu, cái miệng kêu một tiếng, nhọn chói tai, giẫm hai cái chân, giống như là cùng Lam Kinh câu thông, sau đó trực tiếp xoay người hướng dưới nước đi tới.

Trong suốt mặt nước trực tiếp tách ra, hóa thành một cái nổi thẳng mà hạ cấp thê, Hồng Mao tráng hán bước lên một bước sau khi, trong nháy mắt biến mất ở trong đường hầm.

To lớn Lam Kinh cũng chậm rãi trầm xuống mặt nước, hướng màu đen dưới nước bơi đi.

Còn lại Hải Yêu gầm to mấy tiếng, rồi rít hướng dưới nước lên đi, rất nhanh trên mặt nước trừ mấy khối vỡ vụn tấm ván, còn lại cũng khôi phục lại bình tĩnh, mặt nước hơi rung nhẹ, tựa hồ trước kia mấy ngàn Hải Yêu tề tụ tình cảnh cũng chưa từng xảy ra. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Thánh nhân vật?

"Sur phụ, người này là để hay lại là ném ra ngoài?" Tôn Ngô Không lắc lư Kim Cô Bồng bên trên lại bị hù dọa tê liệt Đan Kỳ hỏi.

Một nhóm bốn người một con ngựa còn có bị Tôn Ngô Không dùng Kim Cô Bồng gánh Đan Kỳ, lúc này cũng đứng ở một cái màu xanh da trời bạc mô bong bóng bên trong, Chu Diêm Bồng trong tay Trần Kỳ bên trên tản ra Lam Quang, liên tục không ngừng rót vào màu xanh da trời bạc mô bên trong.

Lúc này trừ Tôn Ngô Không cùng Chu Diêm Bồng về mặt coi như lạnh nhạt, những người còn lại cũng bị hù dọa.

Đường Tam Tạng cũng là mặt đầy mộng ép, ở trên thế giới này ngày ngọ mười tám năm, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy loại này đại gia hỏa đầu ròi, cái miệng lại đem dài hai trượng Ngư Thuyền cho nuốt sống, hơn nữa nhìn kia rộng mười mấy trượng miệng, ngay cả nhét không đủ để nhét kẻ răng, trực tiếp đem bọn họ nuốt xuống, lúc này phỏng chừng sẽ ở đó đại gia hỏa trong bụng.

Ngao Tiểu Bạch bị hù dọa, ôm chặt Lạc này cổ, mà Lạc này càng là đem cả đầu cũng chui vào Đường Tam Tạng trong ngực, Đường Tam Tạng khẽ vuốt ve nàng đầu, mới chậm rãi bình tĩnh lại, nghẹn ngào hai tiếng, nghe vào có chút ủy khuất.

Chung quanh có chút tối tăm, màu xanh da trời bọt khí lơ lửng ở giữa không trung, tản ra ánh sáng nhàn nhạt, chiếu sáng bong bóng trong phạm vi, bị chung quanh dòng chảy đẩy không ngừng đưa, có thể cảm nhận được bên ngoài cá lớn tại hạ hẳn phải lặn, về phần lặn xuống bao nhiêu độ sâu, Đường Tam Tạng phỏng chừng không ra.

Ngư Thuyền ở cửa vào sau bị cá lớn nhọn răng cắn cho cắn nát, những người này nếu như bị trên địa cầu đám kia nghiền cứu sinh vật biển gia hỏa thấy, nhất định phải tan vỡ không thể, gần dài ngàn mét đại gia hỏa, đây chính là có thể chính diện đánh ngã một chiếc Hàng Không Mẫu Hạm gia hỏa.

Về phần bị treo ở Kim Cô Bồng bên trên Đan Kỳ, thật vất vả đem mệnh tạm thời lưu lại, nghe được Tôn Ngô Không lời nói lại vừa là lộ ra vẻ sợ hãi, sắc mặt trắng bệch nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, thần sắc khẩn trương nói: "Người thấy đi, Hải Yêu Vương, đó chính là Hải Yêu Vương, Hải Yêu vương đó tồn tại, chẳng lẽ người còn chưa tin này Lưu Sa Hà chỉ đây có bị phong ấn đi tích sao? Các người không thể giết ta, giết ta các người vĩnh viễn cũng rời đi không nơi này, cũng không cách nào rời đi tích Phong Ấn!"

"Người chắc chắn vừa mới cái đó đứng ở cá lớn trên lưng tóc đỏ tráng hán chính là Hải Yêu Vương?" Đường Tam Tạng nhìn Đan Kỳ, biểu tình dễ dàng hỏi, người này nếu là coi này là thành tiền đặt cược, vậy coi như có chút không có ý nghĩa.

Bất quá hắn vừa mới thật đúng là thấy kia cá lớn trên lưng đứng Hồng Mao tráng hán, mặc dù chỉ là liếc mắt, nhưng trừ không có lấy đến Nguyệt Nha Sạn, hắn cơ hồ xác nhận vậy mọi người hòa chính là một bản trong Tây Du kí Sa Hòa Thượng.

Hơn nữa ngày đó Vương Khoan đưa cho hắn nhìn bức họa sách bên trên vẽ Hải Yêu Vương, cùng hôm nay hắn thấy giống nhau như đúc, xem ra Vương Khoan kia Tổ Tiên năm đó đúng là thấy Hải Yêu Vương, về phần trung gian xảy ra chuyện gì, lại đem hắn thả lại đến, này cũng không rõ ràng.

Bất quá liền nhìn trước mắt tới Sa Ngô Tĩnh đúng là biến thành cái gì Hải Yêu Vương, hơn nữa còn giống như cùng này cái gọi là di tích viễn cổ có chút quan hệ, về phần là không phải là bởi vì đánh vỡ một cái đèn lưu ly bị Ngọc Đế thiếu chút nữa đánh chết,

Lại vút xuống này Luru Sa Hà tới chịu tội này cũng không rõ ràng.

Ngược lại đáng ngoài là người thứ nhất cùng nguyên đến người bên trong chống lại, cái này làm cho Đường Tam Tạng có chút vui vẻ yên tâm sau khi, cũng quyết định chuyến này Luru Sa Hà sẽ không thu cái gì học trò, đi ngang qua, đi ngang qua liền có thể.

"Ta chắc chắn, ta chắc chắn hẳn chính là Hải Yêu Vương!" Đan Kỳ thấy Đường Tam Tạng văn hóa, phảng phất bắt rom rạ cứu mạng, liền vội vàng gật đầu nói: "Mặc dù ta không có cùng hắn nói chuyện với nhau qua, nhưng những năm gần đây chín lần tế hiến ta đều xa xa thấy hắn, này cá lớn chắc là Vu trong sách ghi lại Yêu Vương tọa kỵ Thánh Kinh, Luru Sa Hà bên trong lớn nhất Thánh Thú!"

"Thánh Kinh?" Đường Tam Tạng thiếu thiếu mi, không biết Chúa Jesus nghe là cảm thụ gì.

"Đừng, chính là Thánh Kinh! Một khi bị hắn nuốt vào trong bụng, nếu như có thể may mắn không chết, chỉ có thể từ cửa phụ trốn ra bên trong thân thể, hay không lại chỉ có thể bị vấy chết ở trong cơ thể hắn. Thánh Kinh thân thể khổng lồ, cửa phụ vị trí càng là khó tìm, chỉ cần các ngươi đáp ứng không giết ta, ta đây liền dạy các ngươi như thế nào rời đi nơi này." Đan Kỳ gật đầu một cái, giữa lông mày lộ ra vẻ vui mừng.

Bây giờ, hẳn rốt cuộc tìm được tiền đặt cược, chỉ cần Đường Tam Tạng bọn họ nghĩ (muốn) phải rời đi nơi này, nhất định phải dựa vào hắn, nói không chừng còn có thể thừa dịp nước vào cơ hội này tìm tới Phong Ấn Chi Địa.

"Cửa phụ? Uy, ngươi không phải là muốn để cho những người này coi chúng ta là cắt xép hàng đi ra ngoài đi?" Chu Diêm Bồng sắc mặt có chút bất thiện nhìn Đan Kỳ, không biết từ nơi nào mọc ra một cây roi da, hất tay một cái, ba một tiếng quất vào trên mặt hắn, một đạo đỏ tươi dấu roi xuất hiện ở trên mặt hắn.

Chu Diêm Bồng cười tủm tỉm nhìn Đan Kỳ, "Chỉ sợ ngươi quên bây giờ là tình huống gì đi, đầu tiên, chúng ta không cần từ cái gì cửa phụ rời đi nơi này, thứ yếu, ngươi có tư cách gì cùng lão nương bàn điều kiện, có tin ta hay không trực tiếp đem ngươi ném ra ngoài, ngày mai ngươi là có thể như nguyện biến thành một đồng cắt từ cửa phụ trong đi ra ngoài."

Đan Kỳ lấy tay bịt mắt bên trên vết thương, nhìn lấy trong tay nắm roi da, mặt nở nụ cười Chu Diêm Bồng, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi, hắn có thể đủ nhìn ra Chu Diêm Bồng tuyệt đối không phải là đang nói giỡn, nói không chừng sau một khắc sẽ gặp đem hắn ném ra cái này bọt khí.

Hắn trên người bây giờ Vu Thuật đã tiêu hao hầu như không còn, coi như là hắn thời điểm hưng thịnh, cũng không dám đang không có cây phong nguyên bảo dưới tình huống vào Luru Sa Hà, chớ nói chi là bây giờ không biết ở dưới nước bao nhiêu thâm địa phương, một khi bị vút bỏ, tuyệt đối là một con đường chết.

"Nói đi, còn có hay không cái gì rời đi nơi này biện pháp, hoặc có lẽ là ngươi cảm thấy ngươi còn có cái gì có thể để cho ta cảm thấy hứng thú tiền đặt cược, nếu là không có lời nói, chúng ta cũng sẽ không mang theo cái tha du bình lên đường." Đường Tam Tạng nhìn Đan Kỳ nói.

Ác nhân còn cần ác nhân mài những lời này một chút cũng không sai, bị Chu Diêm Bồng này một đe dọa, Đường Tam Tạng nói chuyện lập tức muốn nhúng tay vào dùng nhiều.

Đan Kỳ do dự một cái chớp mắt, thấy Đường Tam Tạng muốn giơ tay lên, liền vội vàng cất cao giọng đạo: "Nếu như này Thánh Kinh là đi Luru Sa Hà Hải Yêu thánh địa, ta biết như thế nào giải khai kia thánh địa trung ương nhất di tích Phong Ấn, ở trong đó trừ Trường Sinh phương pháp ra, còn có Hải Yêu nhất tộc trân quý nhất bảo bối, năm đó ta ở Mộ Nam Sơn phát hiện trên một tấm bia đá ghi lại, đó là thánh nhân vật!"

"Thánh nhân vật!"

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng con mắt đều là sáng lên, nhìn về phía đối phương, lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Đường Tam Tạng chưa từng thấy qua thánh nhân, bất quá khoảng thời gian này từ Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng trong miệng nghe không ít cùng thánh nhân có liên quan chuyện.

Tôn Ngộ Không năm đó Đại Náo Thiên Cung, tự xưng Thánh Nhân Chi Hạ vô địch, giống như Linh Cát Bồ Tát như vậy đối thủ mười chiêu bên trong liền có thể giải quyết, bất quá nếu là chống lại thánh nhân cơ bản muốn phác nhai.

Mà ngày đó nhẹ nhõm liền đem phá vỡ Linh Cát hợp lực một chiêu Quan Âm, năng lực thực lực cũng không đến thánh nhân. Chu Diêm Bồng năm đó cũng là Thiên Vương thực lực, bằng vào xuất thần nhập hóa trận pháp thành tựu, thực lực ở một loại Thiên Vương trên, nhưng so với Thánh người hay là kém xa.

Đây cũng là thánh nhân, trong thiên địa tối nhân vật mạnh mẽ.

Tiến vào Ngao Tiểu Bạch trong thân thể khối kia Chân Long tinh phách chính là thánh nhân vật, năm đó Long Cung bị Thiên Đình tiêu diệt, bây giờ như cũ đối với (đứng) Ngao Tiểu Bạch đuổi theo giết không ngừng cũng là vì vật như vậy.

Mà Đan Kỳ nói chỗ này lại phong ấn một món thánh nhân vật, đây đối với mọi người mà nói dĩ nhiên là giật mình không nhỏ.

Đang lúc này, màu xanh da trời bọt khí chậm rãi dừng lại, nước chảy không nữa lưu động, thật giống như bên ngoài cá lớn đã dừng lại. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Có lẽ chỉ cần 1 quyền

Nghe được thánh nhân vật, Đường Tam Tạng đám người đều là cả kinh, thánh nhân hai chữ quá mức dọa người, năm đó Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng mạnh nhất thời điểm cũng không có đạt tới Thánh Nhân Chi Cảnh, nếu là chỗ này thật phong ấn như thế thánh nhân vật, không đạo lý không đi nhìn một chút.

Cá lớn tựa hồ đang một cái địa phương nào đó dừng lại, ngừng màu xanh da trời bọt khí trôi lơ lửng trong nước, Đường Tam Tạng bọn họ lẫn nhau trao đổi cái ánh mắt.

Mộ Nam Sơn bên trên dài ra cây phong nguyên bảo có thể ở Lưu Sa Hà nổi lên đến, cái này rất kỳ lạ, mà Đan Kỳ nói ở đó Mộ Nam Sơn bên trên phát hiện một tấm bia đá, bên trên lại ghi lại Lưu Sa Hà cổ tích bên trong Phong Ấn bảo bối, hán Vu Thuật chỉ sợ cũng là từ nơi này tới.

Liên lạc ngàn năm qua hán làm chuyện, độ tin cậy coi như không thấp, nếu cũng đến, nhìn một chút lại đi cũng sẽ không lỗ là.

"Vậy người nói nên như thế nào mới có thể tìm được di tích cùng mở ra phong ấn?" Đường Tam Tạng nhìn Đan Kỳ hỏi.

"Trừ phi các người mang ta đi chung đi, hơn nữa bảo đảm đem ta sống mang ra khỏi Lưu Sa Hà, nếu không ta chết cũng sẽ không nói, phải chết ta rất dễ dàng." Đan Kỳ lắc đầu nói, từ Đường Tam Tạng bọn họ phản ứng hán đã nhìn ra thánh nhân kia vật đối với (đúng) ba người mà nói là có sức dụ dỗ, đây cũng là hán cuối cùng lừa họ mạng.

"Nếu là không tìm được lời nói, người biết kết quả." Chu Diêm Bồng vung tay lại vừa là một roi quất vào trên mặt hán, hai bên các một cái vết roi, ngược lại vừa vận cân đối.

"Sẽ tìm được..." Đan Kỳ chịu đựng trên mặt nóng bỏng đau đớn, một cái mạng cuối cùng là tạm thời giữ được, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

"Sư phụ, chúng ta đây phải thế nào từ nơi này cá lớn trong đi ra ngoài đây? Thật chẳng lẽ muốn biến thành béo phệ sao?" Ngao Tiểu Bạch có chút ưu sầu mà nhìn Đường Tam Tạng, không biết nghĩ đến cái gì, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy chê vè.

"Chắc chắn sẽ không, quả thực không Hành sư phụ chúng ta liền đem cá lớn bụng lột ra, sau đó sẽ đi ra ngoài. Bất quá này Thánh Kinh..." Đường Tam Tạng đột nhiên ánh mắt sáng lên, "Thánh Kinh? Thánh Kinh? Đây sẽ không là cái Cá Voi chứ?" Lúc này mới hậu tri hậu giác kịp phản ứng, trước ở trên thuyền hán liền thấy một tấm trường măn răng sắc miệng to, cẩn thận nghĩ đến, trong đại dương lớn nhất động vật không phải là Cá Voi à.

Thánh nhân tọa kỵ chi Kinh —— Thánh Kinh.

Đường Tam Tạng đều không thể không than thở một câu: Đám người này thật đúng là biết chơi.

Lúc trước xem qua bị đại kinh ngư nuốt đến trong bụng sau, dựa vào từ trên đầu hán phun nước miệng chạy ra khỏi thăng thiên Phim Hoạt Hình, bất quá không nói trước bây giờ này đại kinh ngư ở đáy biển sẽ lấy hơi phun nước, thật ra thì những lời ấy pháp cũng là không khoa học căn cứ, thuộc về não động sản phẩm, không có bao nhiêu giá trị tham khảo.

Nghe đến đáy biển, Đường Tam Tạng đột nhiên cảm giác ngực một trận phiền muộn, trong đầu cũng là ông ông tác hưởng, bước chân lão đảo xuống.

"Sư phụ,

Người thế nào?" Tôn Ngộ Không ngay cả vội vươn tay đỡ Đường Tam Tạng, có chút ân cần hỏi, dọc theo đường đi Đường Tam Tạng chưa bao giờ bị đánh ngã qua, phảng phất mãi mãi cũng có thể đứng đang lúc mọi người trước người, ngăn trở toàn bộ khó khăn, nhưng bây giờ sắc mặt nhưng là gầy đi mưa khó coi, lay động thân hình, tựa hồ phải ngã xuống.

"Sư phụ, người không sao chứ, mới vừa rồi đánh yêu quái bị thương sao? Còn là tối ngày hôm qua quá mệt mỏi?" Chu Diêm Bồng cũng là tiến lên đỡ Đường Tam Tạng một cái tay.

"Sư phụ, người đói không? Tiểu Bạch nơi này còn có cá mực tia (to), người trước ăn một chút đi." Ngao Tiểu Bạch từ Lạc này trên lưng nhảy xuống, từ trong lòng ngực móc ra cái giấy dai làm cái túi nhỏ, đưa tới.

Lạc này thăm qua đầu, nhẹ nhàng đi từ từ Đường Tam Tạng mặt, có chút bận tâm hí hai tiếng.

"Ta không sao, cho ta lướt nước..." Đường Tam Tạng hướng về phía Chu Diêm Bồng liếc một cái, buổi tối quá mệt mỏi vậy là cái gì quý, tận lực đứng lại,

nhận lấy nàng đưa tới túi nước, ngửa đầu rót hai cái, nhắm mắt lại thật sâu hút hai cái, lại chậm rãi phun ra, ngực phìen muộn cùng trong đầu tiếng ông ông lúc này mới tàn đi không ít.

Nhìn bốn tên học trò ân cần ánh mắt, Đường Tam Tạng trong lòng cũng là có chút ấm áp, cõi đời này trừ sư phụ cùng Lý nghi Mẫn, chân chính sẽ quan tâm hẳn người, bây giờ lại nhiều mấy cái.

"Đừng lo lắng, chỉ là có chút biển sâu sợ hãi chứng, thích ứng một chút hẳn liền có thể... ." Đường Tam Tạng xoa xoa Lạc này cùng Ngao Tiểu Bạch đầu, cười nói, Đột Như Kỳ Lai phìen muộn cảm giác không phải là bởi vì một mối cùng đối, hoàn toàn là bởi vì hắn ý thức được mình bây giờ ở tại mấy ngàn trượng dưới mặt biển, nghĩ (muốn) đi ra bên ngoài một mảnh đen nhánh, cùng vô tận chèn ép tới nước biển, đưa đến mới vừa rồi phản ứng.

"Biển sâu sợ hãi chứng?" Chu Điem Bồng hơi nghi hoặc một chút đất lập lại một lần, lông mày lựa chọn, một chương vỗ ở Đường Tam Tạng sau lưng, cười ha ha nói: "Sư phụ, người không phải là bị chính mình dọa sợ chứ, cũng là bởi vì chúng ta bây giờ ở Lư Sa Hà trong? Sư phụ, ngày đó nhìn người mặt không đổi sắc ngăn ở Lạc này trước người, ta còn cảm thấy người là gan thật là lớn đầu rồi, nguyên đến như vậy tiểu đây."

"Ho khan khục... Được, chúng ta trước nghĩ biện pháp đi ra ngoài đi." Có lúc đột nhiên biểu hiện năng lực hiểu quá mạnh mẽ cũng là một vấn đề, Đường Tam Tạng điều chỉnh trên thân thể có chút khó chịu, khẽ nhíu mày, đời trước trong trí nhớ, đang bơi lội quán khu nước sâu bị sặc qua lần đó việc trải qua, tuổi tác còn nhỏ, lại không biết bơi, bị kéo lên lúc sau đã mất đi ý thức, từ đó về sau, hẳn cũng chưa có quay lại bể bơi.

Không đụng tới đáy nước sâu, hô hấp không tới không khí chèn ép, trí nhớ này cho tới bây giờ còn ở lại trong đầu hẳn, cho dù là bây giờ nhớ lại, cũng cảm thấy ngực phìen muộn.

"Vật này phải là một Yêu Linh, da thịt ít nhất có năm sáu trượng dày, muốn mò ra không quá dễ dàng." Chu Điem Bồng thấy Đường Tam Tạng sắc mặt không tốt lắm, cũng không có tiếp tục trêu ghẹo, không chế bong bóng bay tới thành thị cạnh.

Này Cá Voi kinh hãi người, Chu Điem Bồng trong tay Trần Kỳ thoáng một cái, Trần Kỳ bên trên ánh sáng trở nên chói mắt rất nhiều, Lam Quang tám ánh ở một bên, nơi này phòng chừng đã là Cá Voi dạ dày, phía trên có mìn nếp nhăn, hơn nữa nhìn đáng vẻ có chút nham thạch biến hóa.

Cá Voi không nhai, cho nên ăn đến trong bụng cái gì cũng là dựa vào vị toan hòa tan cùng ngộ nguy tới phân giải, vị toan có Chu Điem Bồng bong bóng ở không cần lo lắng, bất quá vị này vách tường thật đúng là so với bình thường đá còn cứng rắn hơn.

"Chỉ cần chúng ta có thể chống nổi ba canh giờ, liền có thể từ Thánh Kinh Dạ Dày đi ra ngoài, cái này Thánh Kinh ít nhất có ngàn năm Thọ Nguyên, chúng ta cũng không cần dẫn đến nó cho thỏa đáng." Đan Kỳ vẫn không quên từ cửa phụ đi ra ngoài chuyện, dù sao Đường Tam Tạng bọn họ mạnh hơn nữa, trước vẫn bị Thánh Kinh một cái nuốt.

Những thứ này ghi lại ở trên vách đá, từ viễn cổ lưu truyền tới nay yêu quái, trong lòng hẳn tự nhiên muốn so với Đường Tam Tạng cái này không tới hai mươi tuổi tiểu hòa thượng cường đại, thậm chí ngay cả phản kháng ý tưởng cũng chẳng không nổi.

"Có lẽ ta có thể thử một chút một quyền đập cái động đi ra..." Đường Tam Tạng không nhìn thẳng Đan Kỳ lời nói, nhìn kia như như là nham thạch cứng rắn dạ dày vách tường, khoa tay múa chân một chút quả đấm, đây cũng là mau lẹ nhất phương pháp.

Đan Kỳ ánh mắt lóe lên vẻ khinh thường, lấy trứng chọc đá, dài mấy trăm trượng Thánh Kinh làm sao có thể bị hắn một quyền mở ngực bể bụng, cái này cùng những thứ kia tiểu yêu căn (cái) vốn không phải là một cấp bậc.

Tôn Ngộ Không bọn họ ngược lại không có biểu hiện quá kỳ quái, ép tới gần ban đầu lão hồ hình thái Sở quân đều bị Đường Tam Tạng một cái tát chụp trên đất, đối phó một cái Yêu Linh cá lớn, một quyền đủ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Lăn lộn đi đại kinh ngư

Một tòa rộng rãi phong cách cổ xưa thạch điện chuông, hơn mười trượng cao cột đá đứng sừng sững ở tứ phương, cổ xưa già dặn Tế Tự bích họa, trên vách đá trong chậu than cháy hừng hực đến ngọn lửa màu xanh lam. ? ?

Ở đại điện chuông ương, có tòa thạch đài, thạch đài chính chuông bày một tấm màu hồng Sango chế thành Vương Tọa, hai cái kim sắc tiểu Long điều khắc ở cầm trên tay, trong miệng ngâm hai khóa quả đấm lớn nhỏ Dạ minh châu, vô cùng tôn quý.

Mà lúc này ở nơi này thạch trên mặt ghế ngồi một cái màu đỏ thẫm năm, một đôi mắt cá chết nhìn điện chuông rải rác đứng Hải Yêu môn.

Mấy trăm hóa thành hình người Hải Yêu đứng ở điện chuông, nhưng là ngay cả một chút thanh âm cũng không có ra.

"Đại vương, Thánh Kinh đã đến, ngài có thể có phân phó." Lúc này, một cái khoác áo giáp màu đỏ quân tằm từ ngoài điện vội vã chạy đi vào cửa, ở dưới đài chấp tay nói.

Màu đỏ thẩm năm liếc mắt nhìn đứng tại hạ một người trong tay nâng một cái màu xanh da trời Thủy Tinh Cầu trường bào màu đen lão đầu, gật đầu một cái, không nói gì.

Lão đầu kia tiến lên một bước, nhìn một bên một cái khoác Quy Giáp, cong lưng chuông năm người nói: "Con rùa thuận, người đi xem một chút những người đó chết không, nếu là không có chết thì đem bọn hắn giết, nếu là chết, đem kia đầu tọc mang về."

"Tuân lệnh." Kia cong lưng chuông niên nhân khom người nói, xoay người đi theo kia quân tằm hướng đi ra ngoài điện.

Đồ Đại Hán dùng đốt ngón tay nhẹ nhàng bấu nắm tay, không nói tiếng nào ngồi, trên mặt một chút biểu tình cũng không có, không nhìn ra vui bi thương, tựa hồ cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng.

Trên cổ treo chín đầu khô lâu ở bạch quang chiếu rọi có chút sấm nhân, bất quá chín đầu khô lâu nhìn tựa hồ giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả mi tâm đạo kia vết nứt cũng không kém chút nào.

Cổng lầy sau lưng Quy Giáp chuông năm nam nhân đi theo quân tằm bên người đi ra ngoài, rộng rãi đường đá, từng ngọn kiến trúc không lồ cùng từng cây một to Đại Thạch Trụ khắp nơi cao vút.

Quân tằm khom người mặt đầy nịnh hót nói: "Con rùa thuận đại nhân, Thánh Kinh đại nhân đây là ăn là cái gì? Là cái gì đại vương còn phải ngài tự mình đi lấy ra?"

"Hừ, không phải biết sự tình cũng không nên hỏi." Con rùa thuận lạnh rên một tiếng, vẫy vẫy ống tay áo đi về phía trước, liếc mắt thấy kia quân tằm mặt đầy sợ hãi, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ đắc ý, nhìn đã xa xa có thể thấy to đại kinh ngư, bĩu môi một cái, có chút không quan tâm nói: "Chẳng qua chỉ là mấy cái phạm nhân thôi, thật giống như có một hòa thượng, cho nên Đại vương mới có thể để cho ta tự mình đi một chuyến, bất quá bị Thánh Kinh ăn vào bụng chuông, khẳng định đã chết, chỉ cần đem đầu hắn mang trở về được."

"Đại nhân anh minh..." Kia quân tằm liền vội vàng cười xòa nói, đi theo con rùa thuận hướng đại kinh ngư đầu phương hướng đi tới.

Dài 300 trọng,

Rộng mấy chục trọng, màu xanh da trời Cự Kinh cho dù là ở nơi này trống không dưới nước, vẫn là để cho người xem thế là đủ rồi vật khổng lồ.

Quân tằm nắm một cán Sango chế thành trường thương, mặt đầy sùng kính đất nhìn cách đó không xa Thánh Kinh, mặc dù linh trí không cao, nhưng là Thánh Kinh thực lực ở Lưu Sa Hà chỉ ở Đại vương cùng đại tướng quân bên dưới, hơn nữa thân là Đại vương tọa kỵ, địa vị cũng là vô cùng tôn quý.

Con rùa thuận suốt y phục, đứng ở hơn mười trọng bên ngoài, chuẩn bị cùng Thánh Kinh nói Đại vương phân phó.

Muốn đem Thánh Kinh ăn đến trong bụng lấy các thứ ra, yêu cầu Thánh Kinh phối hợp, hy vọng hòa thượng kia vận khí không kém như vậy, ít nhất lưu cái đầu xuống đây đi.

Đang lúc này, nhất thanh muện hưởng truyền tới, Thánh Kinh thân thể chuông đang lúc vị trí cuối cùng trực tiếp nổ bể ra đến, thịt vụn cùng máu tươi tăn ra bốn phía, một cái một trọng chu vi lỗ máu xuất hiện ở Thánh Kinh trên thân thể.

Một cái quả cầu ánh sáng màu xanh lam từ giữa bên chậm rãi bay ra, bên trong có ba người một con ngựa một Laury, nếu như tính luôn còn bị treo ở hạt ngô nhà trên hỏa, vậy thì lại thêm một người.

Vốn là an tĩnh ngây ngốc Thánh Kinh ra một tiếng chói tai kêu gào, thân thể không lồ cuồng như vậy sôi trào, an tĩnh chảy xuôi nước sông nhất thời bị làm rối lên đất long trời lở đất.

Đứng ở hơn mười trọng bên ngoài con rùa thuận hoà kia quân tằm một hai trông mắt cũng sắp muốn trừng ra ngoài, khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ, sau đó liền bị mãnh liệt lẫn lộn nước biển đẩy ra ngoài tầm hơn mười trọng.

Ở trong mắt bọn họ vô cùng cường đại Thánh Kinh, cuối cùng bị trực tiếp phá vỡ bụng.

Mà kia chậm rãi bay ra quả cầu ánh sáng màu xanh lam người bên trong, không phải là vừa mới Đại vương lời muốn nói phạm nhân sao? Nhìn hòa thượng kia chậm rãi thu hồi quả đấm tư thế, chẳng lẽ vừa mới động tĩnh là hắn một quyền đập ra tới...

Phạm nhân?

Cối đời này có năng lực một quyền phá vỡ Thánh Kinh thân thể phạm nhân sao!

Con rùa thuận thực lực mặc dù không coi là mạnh, nhưng là suy nghĩ so với bình thường Hải Yêu nhưng là hảo sử nhiều, cho nên liếc mắt nhìn quả cầu ánh sáng màu xanh lam trong còn chưa có lấy lại tinh thần tới những người đó, căn bản không dám quân kia bởi vì đau nhức đang lẫn lộn đến Thánh Kinh,

xoay người như một làn khói chạy, độ so với mới vừa rồi lúc tới sau khi không biết nhanh bao nhiêu.

"Con rùa... Thuận đại nhân..." Kia quân tôm bị dọa đến một tấm mặt đỏ cũng liền mặt trắng, cồi đời này trừ Đại vương ra, vẫn còn có người có thể từ Thánh Kinh trong bụng bình yên vô sự đi ra, hơn nữa còn là lấy bá đạo như vậy phương thức, hoàn toàn đánh nát hấn tam quan.

Quay đầu nhìn lại, kia cổng lấy sau lưng vô rùa đại nhân đã sấp vào đảo, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vừa xoay người chạy, ngay cả Thánh Kinh đại nhân cũng không đỡ nổi đối thủ, hấn liền càng không cần phải nói, mặc dù suy nghĩ đơn giản nhiều chút, điểm đạo lý này hay lại là nghĩ (muốn) phải hiểu.

Một quyền phá vỡ Thánh Kinh bụng, từ bên trong bay ra dĩ nhiên là Đường Tam Tạng đám người bọn họ.

Những người này thịt đầu chỉ bốn năm trọng, bất quá đối với Đường Tam Tạng tới nói không có khác nhau quá nhiều, hay lại là một quyền liền phá vỡ.

Còn bị treo ở Kim Cô Bồng bên trên Đan Kỳ há hốc miệng ba, mặt đầy khiếp sợ nhìn Đường Tam Tạng.

Mặc dù trước ở trên mặt nước thấy Đường Tam Tạng một quyền một cái thu thập Hải Yêu, nhưng là những Hải Yêu đó cùng cái này ngàn trọng dài, ngay cả bích họa chuông cũng ghi lại Thánh Kinh căn (cái) vốn không cùng một đẳng cấp.

Mà Đường Tam Tạng chỉ dùng một quyền, một quyền liền đem Thánh Kinh thân thể đập ra một cái lỗ thủng to, tựa hồ so với sắc bén nhất đao đâm vào đất sét cũng đơn giản.

Không lẽ Thánh Kinh còn đang lăn lộn kêu gào, một trọng chu vi lỗ lớn ở trên người hấn nhìn cũng không coi vào đâu, nhưng là trực tiếp bị xuyên thủng dạ dày, đau đớn có thể tưởng tượng được.

"Người... Chuyện này... Nó..." Đan Kỳ môi run rẩy, khiếp sợ ngay cả lời đều nói không lanh lẹ. Đây ngàn năm qua hấn tự nhận là được (phải) Vu Sư truyền thừa, đã hoàn toàn cùng phạm nhân bất đồng, nhưng là này liên tiếp sự tình để cho hấn tam quan hoàn toàn vỡ thành cặn bã, sợ rằng cả kia trên lưng ngựa khả ái tiểu cô nương hấn đều không đánh lại.

Màu xanh da trời bong bóng bị cuốn cuộn nước đẩy ra, Đường Tam Tạng nhìn kia dài mấy trăm trọng màu xanh da trời đại kinh ngư, cũng là lộ ra vẻ giật mình.

Trước ở trên thuyền hấn chỉ thấy cái đầu, bây giờ nhìn một cái 1000m dài đại kinh ngư ở trước mặt sôi trào lăn lộn, Tự Nhiên ổn định không.

Đây cũng là trước mắt mới chỉ hấn thấy tới Đại Yêu Quái, dưới đáy nước thế giới quả nhiên khác nhau.

"Cũng không tính lớn đi, ta đã thấy một con chim lớn, một cái lông chim cùng người này không lớn bao nhiêu." Tôn Ngộ Không nhìn kia lăn lộn Cá Voi, thiu thiu mỉa, khinh phiêu phiêu nói.

"Con chim này... Thật lớn." Đường Tam Tạng lần nữa bị khiếp sợ, từ trong thâm tâm thở dài nói.

"Sư phụ... Người thật dơ..." Chu Diêm Bồng mặt đầy chê ghét hướng bên cạnh chuyển hai bước.

Đường Tam Tạng: "... Chuyện này còn thật bất hảo giải thích.

"Oa, sư phụ, người xem, tòa kia đảo nổi trong nước đây!" Ngao Tiểu Bạch thanh âm hưng phấn từ một bên truyền tới. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Dưới nước Phù Đảo

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, miệng không tự chủ mở ra, tròn to hai mắt trong tràn đầy vẻ khiếp sợ. ? ?

Một tòa thật to cái đảo, lẳng lẳng trôi lơ lửng ở nước chuông.

Một bó ánh trắng không biết như thế nào xuyên thấu này ngàn trọng nước biển, rồi cái đảo trên, chiếu sáng trên đảo những thứ kia khắc họa đến thần bí Phù wen phong cách cổ xưa kiến trúc và từng cây một cao vút lên cột đá.

Một màn này đẹp như vẽ.

Phù Đảo rất lớn, so với Kim Sơn đảo còn lớn hơn, trừ đủ loại kiến trúc và cột đá ra, còn có một chút kỳ quái thực vật, nắm trạng đại thụ, còn trạng cỏ dại...

Phù Đảo bên dưới là tròn Trùng như vậy hình dáng, từng cục đá lớn bất quy tắc một mỗi chồng lên nhau, hoặc như là hỗn nhiên một khối, một vệt màu trắng bạc mờ mờ trợn ngời Phù Đảo bao phủ đi vào, cùng màu xanh da trời bọt có hiệu quả hay như nhau, đem nước biển bài xích ra ngoài, ở nơi này đáy nước bên dưới tạo nên một mảnh không có nước hoàn cảnh.

"Há, có chút ý tứ, thật đúng là không tay nhỏ bút đầu rồi, này Phù Đảo cùng phía trên Thạch Trận hẳn là xuất từ cùng một người tay." Chu Diêm Bồng nhìn kia Phù Đảo, con mắt cũng là sáng lên, đối với trận pháp những thứ này, năng cảm thấy hứng thú trình độ chỉ so với mấy nữ thấp một chút.

"Chuyện này... Đây là truyền thuyết chuông Thánh Đảo..." Đan Kỳ thần sắc kích động kêu lên, thân thể cũng không ức chế được run rẩy, ngàn năm qua hẳn nghĩ hết biện pháp muốn tìm được chính là cái này địa phương, đề xuống Thạch Bích chuông ghi lại hiển tế phương pháp, cũng là vì lấy được đi chỗ ngời này Thánh Đảo biện pháp, không nghĩ tới bây giờ cuối cùng thật thấy.

Lúc này hai cái chấm đen đang hướng về trên đảo nhỏ bơi đi, nhìn qua giống như là một con rùa đen cùng một cái Đại Tôm Hùm.

Lăn lộn kêu gào đại kinh ngư đã hướng đáy biển sâu bên trong lên đi, giống như là muốn cách xa những thứ này đáng sợ vật nhỏ.

Đường Tam Tạng cảm thấy lớn như vậy Cá Voi giết một cái thiếu một chỉ, căn cứ chủ nghĩa nhân đạo cùng bảo vệ động vật quý hiếm ý tưởng, cho nên cũng không có đem hẳn giết chết ý tưởng, mặc cho nó chạy.

Bất quá nhìn bên ngoài lăn lộn nước biển, Đường Tam Tạng khẽ nhủ mảy, nguyên bản đã ngừng cảm giác sợ hãi lần nữa đánh tới, tối om om trong nước biển tràn đầy không biết, đầu chuông tiếng ông ông vang lên lần nữa, xa xa tòa kia ở dưới ánh trăng sáng ngời có thể thấy đảo nhỏ giống như hắc ám chuông ánh sáng, hấp dẫn hẳn muốn hướng nơi đó đến gần.

"Sư phụ, người có khỏe không?" Tôn Ngộ Không vừa thu lại Kim Cô Bồng, cũng không để ý kêu thảm thiết một thân rớt xuống Đan Kỳ, đuổi tay vịn chặt Đường Tam Tạng.

"Không việc gì..." Đường Tam Tạng nhẹ phun một ngụm khí, nhắm mắt lại một hồi, mắt chuông đã là khôi phục thanh minh, mặc dù ngực vẫn giống như chặn khối đồ vật, bất quá so với trước đã rất nhiều.

Loại này cảm giác sợ hãi rất khó tiêu trừ,

Cần phải từ từ thích ứng cùng điều chỉnh, đời trước có một đoạn thời gian hẳn chính là thấy nước cũng sẽ cảm thấy sợ hãi.

"Sư phụ, chúng ta đi lên xem một chút đi, phía trên này có lẽ thật có thánh nhân vật, nói không chừng còn có thánh nhân trận pháp truyền thừa." Chu Diêm Bồng thấy Đường Tam Tạng không có chuyện gì, cũng là yên tâm, ngược lại chỉ tòa kia đồ sộ Phù Đảo nói, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Được, đi xem một chút." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, đây cũng là hẳn gặp qua kỳ dị nhất quang cảnh, nào có không đi nhìn một chút đạo lý.

Bất quá này Phù Đảo hiển nhiên không phải là vật vô chủ, mặc dù không ít kiến trúc và cột đá cũng tàn phá, nhưng nhìn cho ra thường xuyên có người xử lý.

Phù Đảo ra ánh sáng màu trắng màng vận chuyển bình thường, một giọt nước cũng không có lặn đi vào —— dĩ nhiên, hẳn cũng không hiểu nổi một bang Hải Yêu ở dưới đáy nước còn phải làm ra cái không có nước không gian tới ở là nào dạng kia, chẳng lẽ đám người này còn có quyết tâm?

Về phần có thể bị nguy hiểm hay không? Đường Tam Tạng từ ngẫm nghĩ một chút, thật giống như cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua chuyện này...

Bất kể, ít nhất trên cái đảo kia nhìn còn thật thoải mái, so với cảm giác này dường như sắp hao hết bong bóng.

Màu xanh da trời bong bóng hướng Phù Đảo thổi tới, bong bóng trong mọi người cũng là trùng hai mắt nhìn trên đảo nhỏ cảnh sắc, mặc dù nhiều có tàn phá, bất quá vẫn là có thể tưởng tượng ra năm đó chỗ ngời này Phù Đảo nên là bức nào tráng lệ.

...

Phù Đảo sâu bên trong, hay lại là cung điện kia chỉ chuông, màu đỏ thẫm năm có chút cúi đầu nhìn có chút bối rối đất nói trước sinh sự con rùa thuận, một cái mặt vô biểu tình trên mặt lần đầu tiên có một tí giá rét cùng tức giận.

Cả ngôi đại điện cam như hến, mấy trăm biến hóa thành hình người Hải Yêu cúi đầu, vừa khiếp sợ vu quy thuận nói tới, cũng đứng hồi lâu không có tức giận Đại vương tức giận mà cảm thấy sợ hãi.

Tình nịch kéo dài một hồi, màu đỏ thẫm năm cúi đầu nhìn kia mặc trường bào màu đen lão đầu, phát tay một cái, vẫn không có nói chuyện.

Bất quá lão đầu kia phảng phất hiểu ý một loại gật đầu một cái, ngược lại nhìn về phía một bên một người mặc áo giáp màu đen thanh niên nói: "Đen mặt tướng quân, Đại vương mệnh người mở ra thánh trận, đưa bọn họ vây trận chuông, nói hòa thượng kia đầu tới gặp."

"Tuân lệnh!" Kia bị gọi là đen mặt tướng quân thanh niên to con quyền chưởng chạm nhau cung kính thanh âm, xoay người hướng đại điện chỉ đi ra ngoài,

ba cái quân tôm có hết sức khiêng một cán Ngân Sắc Trường Thương tiến lên, bị hấn một tay dễ dàng nhấc lên, múa cái Thương Hoa, hướng ra phía ngoài bay đi.

"Đại vương, mở ra thánh trận sợ rằng có chút không ổn đi..." Mọi người thấy đen mặt tướng quân rồi đi, có người do dự một chút nói.

"Đúng vậy, mặc dù Thánh Kinh đại nhân nhất thời không cẩn thận mới bị đánh lén thuận lợi, nhưng cũng không có đại dạng, thánh trận mở ra một lần yêu cầu mấy năm tích lũy Nguyệt Hoa Chi Lực..." Rất nhanh thì có người đồng ý đạo, mà ngồi xuống Hải Yêu cũng đều là gật đầu, biểu thị không hiểu.

Màu đỏ thẩm năm khoát tay, trong sân nhất thời liền an tĩnh lại, coi như còn có muốn nói chuyện cũng gắng gượng biệt trụ, hấn tâm ý đã định, sẽ không người còn dám khuyên.

Hắc Bào lão đầu tay chuông bóp mấy cái pháp quyết, trong miệng phun ra mấy cái ngân ngùi phá âm, trên đầu ngón tay một đạo pháp lực màu xanh lam rót vào một bên trên vách đá, một đạo thủy mạc xuất hiện ở trước vách đá, phẳng phất mặt nước như vậy có chút rạo rục, sau đó một cái ở Phù Đảo trước dừng lại, chính đang thử thăm dò đến tiến vào Phù Đảo màu xanh da trời bọt khí xuất hiện ở hình ảnh chuông, bọt khí chuông năm người một con ngựa cũng có thể thấy rõ ràng.

...

"Su phụ, trên đảo này trận pháp và tòa kia thạch trận lớn hẳn là nhất mạch tương thừa, bất quá thật giống như này hai tòa trận pháp cũng không có liên cùng một chỗ, cái này bạc mô hẳn không có cái gì hiệu quả phòng ngự, trực tiếp đi vào là được." Chu Diêm Bồng đánh giá Phù Đảo bên ngoài màu trắng bạc mô, gật đầu nói.

"Vậy thì vào đi thôi." Trận pháp nhất đạo Chu Diêm Bồng là chuyên gia, Đường Tam Tạng ngay cả gà mờ cũng không tính, dĩ nhiên là tin tưởng Chu Diêm Bồng phán đoán.

Đan Kỳ lúc này coi như là hoàn toàn biết điều, bó tay đứng ở trong góc nhỏ, mắt chuông tuy có vẻ kích động, bất quá tâm lý đã không có gì chạy trốn ý tưởng. Nàng giương mắt liếc mắt nhìn nằm ở trên lưng ngựa theo dõi hấn Ngao Tiểu Bạch, liền vội vàng rũ xuống mi mắt, vừa mới Đường Tam Tạng dùng một cái nường Chưong Ngư coi như điều kiện để cho tiểu cô nương này nhìn hấn, nhìn tiểu cô nương nghiêm túc bộ dáng, ngay cả động tác nhỏ cũng không cần nghĩ.

Màu xanh da trời bọt khí dễ dàng đẩy ra màu trắng bạc mô tiến vào Phù Đảo, phá vỡ lỗ lớn rất nhanh thì hợp lại cùng nhau, một giọt nước cũng không có lặn đi vào.

Chu Diêm Bồng đem Trận Kỳ vung lên, Trận Kỳ bên trên Lam Quang thu lại, màu xanh da trời bọt khí cũng là tan biến không còn dấu tích, tất cả mọi người giẫm ở kiên cố trên mặt đất.

Bất quá không đợi mọi người nói chuyện, vốn là tản ra nhu hòa bạch quang quang mô đột nhiên trở nên chói mắt, bạc mô trong nháy mắt trở nên vững chắc rắn chắc đứng lên, mà đạo kia xuyên thấu ngàn trượng nước biển rơi vào trên phù đảo ánh trắng tựa hồ cũng biến thành khối bệnh sáng ngời. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Su phụ, Tiểu Bạch sẽ để cho ngươi rất thoải mái...

...

Dị biến chợt hiện, mới vừa vừa xuống đất mọi người đều là lộ ra vẻ kinh ngạc. ??

Đường Tam Tạng ngẩng đầu híp mắt nhìn kia sáng ngời ánh trắng, ở bạc mô cùng nước chỗ giáp giới có chút rạo rục xuất sắc ánh sáng màu choáng váng, chợt biến ảo trận pháp, xem ra này Phù Đảo chủ nhân cũng không thích bọn họ.

Đường Tam Tạng bây giờ cảm thấy hứng thú nhất liền là trước kia thấy cái đó một con đỏ mắt cá chết đến cùng phải hay không Sa Ngô Tịnh, còn có trước xuất hiện tiếng hát rót cuộc là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ trên cái thế giới này thật có Mỹ Nhân Ngư?

Về phần thánh nhân vật, hấn cảm thấy có khả năng không lớn, ngay cả Đan Kỳ đều biết sự tình, Thiên Đình sao sao có thể không biết, chỉ sợ sớm đã đem nơi này bay qua rất nhiều lần.

Trên phù đảo mặt đất phần nhiều là nham thạch, bất quá cũng không phải là bằng phẳng một khối, mà là hướng trung ương từ từ nhô ra, khắp nơi đều là to Đại Thạch Trụ cùng sụp đổ kiến trúc.

Cột đá cùng còn sót lại kiến trúc bên trên còn có thể thấy không ít phù văn thần bí, cùng ở trên mặt nước thấy những thứ kia trên trụ đá như thế, rất là thần bí.

Nhìn một cái, có thể thấy cái đảo sâu bên trong có một cây to Đại Thạch Trụ đứng vững, hơn nữa theo cột đá nhìn lên, cuối cùng không biết cao bao nhiêu, tầm hơn mười trượng, mấy trăm trượng, phảng phất thông thiên chi Trụ.

"Sẽ không đây chính là cái gọi là thánh nhân vật đi..." Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ trên trụ đá thu hồi lại, nhìn về phía Tôn Ngộ Không trong tay Kim Cô Bồng, vật kia nói không chừng thật đúng là cùng Kim Cô Bồng không sai biệt lắm đây.

"Ta Kim Cô Bồng có thể so với kia cột đá lợi hại nhiều!" Giống như là nhìn ra Đường Tam Tạng ý tứ, Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi nói, rất nhiều tiến lên cho cái đó cây cột tới một gây khí thế.

"Đừng nóng, muốn đánh ọi một hồi đánh lại." Đường Tam Tạng liền vội vàng kéo lại năng, trước trên mặt nước Thạch Trận cũng có chút quý dị, chỗ ngồi này trôi lơ lửng ở Lưu Sa Hà trong Phù Đảo càng là cổ quái vô cùng.

Hơn nữa khả năng cùng trong truyền thuyết thánh nhân có liên quan, Tôn Ngộ Không thực lực bây giờ không thể so với năm đó, nếu là thánh nhân kia lưu lại trận pháp còn hữu dụng, đây chính là sẽ gặp nguy hiểm.

Từ kia đột nhiên trở nên chói mắt rắn chắc quang mô, còn có những thứ kia hoàn hảo trên trụ đá tăn ra tới Ngân Quang đến xem, khả năng này cực cao —— chỗ ngồi này có chút tàn phá trận pháp còn có thể dùng, hơn nữa chủ đạo người không phải là Đan Kỳ loại này từ trên một tấm bia đá học gà mờ Vu Thuật gia hòa có thể so với.

"Cấm không, Mê Trận, hẳn còn có công kích trận pháp." Chu Diêm Bồng trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái dài một thước màu đen như mực toa tử, ở năng đầu ngón tay chuyển, chính là lần trước lam màu hà tới bắt bọn họ thời điểm bị Đường Tam Tạng thu được.

Vốn là Đường Tam Tạng còn cảm thấy hẳn trả lại cho năng, bất quá Chu Diêm Bồng rất tự nhiên đem nôi vứt cho Linh Cát, hẳn cũng không tính,

Thiên Đình bảo bối lấy thêm điểm cũng sẽ không có tội ác cảm giác, Chu Diêm Bồng có thể vừa ý đồ vật đương nhiên sẽ không kém, dù sao năng nhưng là ngày ngày thổi phồng mình là Luyện Khí đại sư.

"Ừ, ta Cân Đầu Vân kêu gọi không ra, áp chế tính rất lớn." Tôn Ngộ Không ẩn chứng Chu Diêm Bồng lời nói.

Màu trắng sương mù không biết từ nơi nào xuất hiện, bốn phương tám hướng vọt tới, cả tòa Phù Đảo cũng lâm vào sương mù dày đặc trong bao.

"Mọi người đến gần một ít, chớ đi tán." Chu Diêm Bồng từ trong túi càn khôn xuất ra một sợi dây thừng, trực tiếp đem Đan Kỳ buộc lại, đưa cho Đường Tam Tạng.

Tiếp lấy năng cầm trong tay Phá Trận thổi hướng lên ném đi, trôi lơ lửng ở giữa không trung, trong tay màu bạc Trận Kỳ thoáng một cái, một đạo bạch quang bắn vào Phá Trận thổi bên trong, Phá Trận thổi hóa thành dài ba xích, ở Chu Diêm Bồng trên đầu chuyển, vốn là đã vọt tới mọi người bên cạnh sương mù thoáng cái tăn ra, chừa lại một mảnh đất trống tới.

"Thổi tan khói mù quạt máy..." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu xoay tròn Phá Trận thổi, não động thanh kỳ đất liền văng ra một câu nói.

"Sư phụ, khói mù là cái gì? Quạt máy vậy là cái gì?" Đường Tam Tạng sợ nước, bất quá thân là Long Nhân Ngao Tiểu Bạch có thể hưng phấn, nếu không phải Đường Tam Tạng không đáp ứng, năng mới vừa rồi liền muốn từ bong bóng trong đi ra, ở trong nước du một hồi, bất quá này sẽ thấy chỗ ngồi này thần kỳ Phù Đảo, hưng phấn như cũ, tò mò hỏi.

"Khói mù chính là có Độc Vụ, quạt máy đây giống như cái này như thế, mùa hè có nó là có thể mát mẻ nhiều á." Đường Tam Tạng không quá chuẩn xác giải thích một chút, bất quá thật đúng là vừa ý Chu Diêm Bồng lúc đó chuyển động Phá Trận thổi, không có ở không mức độ thời gian, có quạt máy vẫn không tệ.

"Sư phụ người sợ nóng sao? Vậy sau này có thể ngày ngày ôm ta ngủ nha, ta có thể để cho người rất thoải mái." Ngao Tiểu Bạch chớp mắt to nhìn Đường Tam Tạng.

"Lời này không thể nói bậy bạ..." Đường Tam Tạng nhìn bên cạnh ánh mắt trở nên kỳ quái ba người, dờ khóc dờ cười cạo cạo Ngao tiểu kê phản bội.

Ba năm... Câu nói kia lần nữa phù hiện tại ở trong đầu hắn, trên mặt bắp thịt đều không khỏi run rẩy run rẩy.

"Sư phụ, Tiểu Bạch không có nói bậy bạ nha..." Ngao Tiểu Bạch có chút ủy khuất nhìn Đường Tam Tạng, thông bạch tay nhỏ nâng lên, một bên Bạch Vụ ra rắc rắc giòn vang, một khối thật mỏng khối bằng roi xuống đất, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Người xem, ta nói là thực sự đi."

"A... Nguyên lai là như vậy a..." Đường Tam Tạng có chút lúng túng lau một cái trên trán mồ hôi lạnh, nguyên lai Ngao Tiểu Bạch nói một chút cái này, là bọn hắn nghĩ quá nhiều, lần đầu tiên thấy Ngao Tiểu Bạch thời điểm năng sẽ để cho Ung Sầu Giản thác nước chảy ngược, biến thành cột băng đối với (đứng) Cự Linh Thần lên công kích, đối với băng sương pháp thuật quả thật có không tệt thiên phú.

Bất quá tiểu gia hòa lời nói này thật sự là dễ dàng để cho người phải lệch, nhìn một chút nhìn Chu Diễm Bồng cùng Đan Kỳ ánh mắt cũng có thể thấy được.

"Tiểu Bạch, Sur Ty cũng tốt sợ nóng a, buổi tối Sur Ty ôm người ngủ có được hay không." Chu Diễm Bồng không mất cơ hội máy dặt chen qua đến, hướng về phía Ngao Tiểu Bạch nói.

"Không được, sur phụ nói Tiểu Bạch không thể cùng Nhị Sur Ty cùng ngủ." Ngao Tiểu Bạch rất kiên quyết lắc đầu một cái.

"Sur phụ..." Chu Diễm Bồng nhìn Đường Tam Tạng sau ót, tức giận mài răng.

Đan Kỳ tự giác không nói tiếng nào, mắt nhìn thẳng, rất sợ một điểm nhỏ động tác đưa đến Chu Diễm Bồng khó chịu, liền muốn ăn nữa rồi. Mặc dù hấn cảm thấy Thánh Đảo ra trận pháp tuyệt đối không phải tùy tiện có thể phá vỡ, nhưng trước bị Đường Tam Tạng đánh mặt qua, lúc này học ngoan ngoãn, một câu nói đều không nói.

Hon nữa hấn ở trên vách đá cái kia xem qua một ít đối với (đứng) Thánh Đảo miêu tả, chờ đến bọn họ không phá nổi trận pháp thời điểm, mới là hấn lấy ra làm tiền đặt cược thời điểm, hấn tin tưởng nhất định có cơ hội lấy ra.

"Trận pháp này có thể phá sao?" Đường Tam Tạng nhìn chung quanh đậm đà sương mù, ngược lại nhìn Chu Diễm Bồng hỏi.

"Phá Trận không khó lắm, bất quá yêu cầu một chút thời gian, hon nữa ta nghĩ rằng nghiên cứu một chút trận pháp này, nhìn qua so với năm đó ta cũng chỉ thiếu kém một chút như vậy." Nói đến trận pháp, Chu Diễm Bồng cũng hứng thú, một bên đảo cổ trong tay Trận Kỳ, từng đạo màu trắng tế ty hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi, giống một điều cái chạm tay như vậy dọc theo đi.

Chu Diễm Bồng ngẩng đầu nhìn liếc mắt một bên một viên cột đá, cười nói: "Hon nữa ta cảm thấy thật tốt giống như có người ở quan sát chúng ta, hấn là dựa vào trận pháp này hình chiếu, người nói ta muốn là làm của bọn hấn mặt đem trận pháp này phá, bọn họ có thể hay không rất thương tâm."

"Nếu là thật lời như vậy, phỏng chừng sẽ nhớ giết người đi."

"Có đồ ở hướng chúng ta đến gần, là một ít người đầu đá, mười tám cái." Tôn Ngộ Không đem kính râm đẩy đến cùng, trong ánh mắt khiêu động lên hai đám lửa, tùy tiện xuyên thấu sương mù, đưa tay chỉ mấy cái phương vị, bất quá này chỉ cùng không chỉ cũng không kém, bởi vì bốn phương tám hướng đều có.

Mặt đất khẽ chấn động, xem ra mười tám cái đá trách đầu còn không nhỏ, bởi vì sương mù ngăn che, trừ Tôn Ngộ Không những người khác cũng không có cách nào cảm giác bên ngoài hoàn cảnh.

"Tiểu Bạch, người bảo vệ người Lạc này Sur Ty, Ngộ Không chúng ta tới giải quyết những tên kia, diễm bồng người tới Phá Trận." Đường Tam Tạng ngược lại không chút nào hoảng, đá trách trừ khí lực lớn nhiều chút, độ cứng thực lực cũng không mạnh, mười tám cái không coi là nhiều.

"Được, ta trước tiên đem tầm mắt cho người mở ra." Chu Diễm Bồng đáp một tiếng, trong tay bóp hai cái pháp quyết, Tiểu Trận trên lá cờ bạch quang khỏi bệnh chói mắt, vốn là dài ba xích Phá Trận thoi thoáng cái phồng thành dài một trượng, chuyển động độ cũng là vui vẻ không ít, sương mù nhất thời hướng bốn bề tán đi, lộ ra một cái bán kính khoảng một trượng hình tròn đất trống, (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Ở không đánh chết 1 con cự long điều kiện tiên quyết như thế nào chinh phục nó?

...

Trong đại điện, trên vách tường thủy mặc đề là Đường Tam Tạng mấy người bọn họ mới vừa gia nhập Thánh Đảo hình ảnh, màu đỏ thẫm năm cùng dưới đài mây trăm Hải Yêu cũng ngẩng đầu nhìn một màn này.

"Thánh trận đã mở ra, bọn họ đem lâm vào trong sương mù, lúc đó tứ tán, sau đó bị hãm hại mặt tướng quân một một kích phá." Có một sắc mặt đen như than trung niên nam nhân nhìn bị kích trận pháp, rất là hưng phấn nói.

"Không biết tự lượng sức mình, lại còn dám lên Thánh Đảo, các loại (chò) bắt bọn hấn lại sau khi, nhất định phải đặt ở hỏa trên kệ nướng chết! Lấy tàn nhẫn nhất phương pháp để cho bọn họ chết đi!" Có người đồng ý đạo.

Trong sân mọi người cũng tất cả là một bộ một bộ xem kịch vui đáng vẻ, một cái hòa thượng mang theo hai nữ nhân cùng một đứa bé, còn trói cái gậy yếu người, sao môn có thể có thể phá ra thánh trận.

Bọn họ thậm chí còn hoài nghi vừa mới con rùa thuận có phải hay không nhìn lầm, đám người kia chẳng qua chỉ là trùng hợp từ Thánh Kinh cửa phụ trong trốn ra được a.

Thánh trận ở trong lòng bọn họ có chí cao địa vị, là cùng Thánh Đảo như thế thần thánh tồn tại, dùng vài năm để dành tháng sau Hoa đối phó mấy người này, đều là cảm thấy có chút không đáng giá.

Bất quá, rất nhanh trên mặt bọn họ liền lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cái đó cô gái trẻ người không biết từ nơi nào xuất ra một cái toa tử, cuối cùng cuối cùng đem Mê Trận bên trong sương mù cản được, lưu lại một mảnh nhỏ đất trống, căn bản không có bị phân tán ra.

Trung niên mặt đen mặt người đen hơn mấy phần, vừa mới thổi phồng những người này sẽ bị sương mù phân tán, không nghĩ tới đảo mắt đã bị đánh mặt.

Màu đỏ thẩm năm cũng là khẽ nhú mày mà nhìn cái kia màu đen như mực toa tử, đốt ngón tay ở trên tay vịn nhẹ nhàng bầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Rất nhanh trên mặt tự ra hiện tại mười tám cái cao hơn một trượng thạch đầu cự nhân, bước dài hướng trong sương mù bốn người vây lại.

"Cự Thạch Nhân xuất hiện, những người này nhất định sẽ bị một quyền một cái toàn bộ đập chết!" Trung niên mặt đen người kích động nói, lần này, những người đó tuyệt đối không thể nào có thể chạy thoát.

Cự Thạch Nhân nhưng là thánh trận chi thạch tạo thành, từng cái đều có Yêu Linh lực lượng, mười tám cái chen nhau lên, những người này tuyệt đối không ngăn được.

Trong đại điện tất cả mọi người chăm chú nhìn thủy mạc, thánh trận đã có rất nhiều năm không có mở ra, tại chỗ người cũng có rất ít người tận mắt qua, dùng những thứ này không rõ lai lịch gia hòa ngược lại là có thể nhìn vừa ra trò hay.

...

Công suất rõ ràng gia tăng Phá Trận thổi thổi tan thổi tan bên người mọi người sương mù,

Chu Diễm Bồng đứng ở vị trí trung tâm, nhắm mắt lại dò xét đến cả tòa trận pháp, nàng yêu cầu một ít thời gian đến tìm đến trận pháp trung xu.

Có Phá Trận thổi ở, phá một tòa tàn trận đối với nàng mà nói cũng không tính việc khó, bất quá nàng nghĩ (muốn) nếu là chân chính biết trận pháp này là như thế nào, cho nên yêu cầu một ít thời gian tới nghiên cứu.

Ở trận pháp nhất đạo bên trên, nàng đã đứng rất cao, thánh nhân trận có thể gặp mà không thể cầu, nếu gặp, kia có bất hảo nghiên cứu kỹ đạo lý.

Đối với lần này Đường Tam Tạng Tự Nhiên không có ý kiến, đối với khôi phục thực lực chuyện này Chu Diễm Bồng tựa hồ không thể nào để ý, cũng vẫn không có đề cập tới, bất quá đối với trận pháp si mê ngược lại vẫn không có buông xuống.

Nói thật, Đường Tam Tạng không coi vào đâu tốt sư phụ, bởi vì có thể dạy các nàng đồ vật thực sự là thiếu lại thiếu, hắn có thể làm cũng chỉ có bảo vệ các nàng.

"Sư phụ, người che chở các nàng, để ta giải quyết những thứ này dần dần." Mặt đất có chút rung rung, Kim Cô Bồng đã trong tay Tôn Ngộ Không khẽ run, ra vo ve phong minh thanh, tựa hồ có hơi hưng phấn.

Từ năm trăm năm trước bị đày ở Ngũ Hành Sơn xuống bắt đầu, nó đã có mấy trăm năm không có thật tốt chiến đấu một trận.

"Được." Đường Tam Tạng đứng ở Chu Diễm Bồng cùng Lạc này trước người.

Tôn Ngộ Không thực lực đã khôi phục lại Yêu Linh cảnh giới đỉnh phong, nếu như không phải là bị Phong Ấn, coi như là Trọng Tu cũng nên đột phá Yêu Hoàng.

Nàng yêu cầu từng cuộc một chiến đấu tìm lại năm đó lấy một địch một trăm thực lực, trui luyện năm trăm năm tới bị đày ở Ngũ Hành Sơn xuống đã lui bước Côn Pháp.

Mà khi năm bị vây ở yêu Vương Chi Cảnh nhiều năm, một mực không có thể đột phá, lần này bị phong ấn Trọng Tu, nói so với định cũng là nàng tấn nhập Thánh Nhân Chi Cảnh cơ hội.

Tôn Ngộ Không Hòa Nhân Kim Tinh có thể trực tiếp nhìn thấu sương mù, ở nàng ngay phía trước cách gần đây ba cái người đầu đá đã bắt quá hơn mười trượng.

Màu xám nhạt người đầu đá cùng cột đá màu sắc độc nhất vô nhị, trên trán có một chiếc mắt nằm dọc, bên trong tựa hồ nạm một viên màu trắng Thạch Châu, hiện lên bạch quang.

Hơn nữa trên người còn có một cái cái mơ hồ có thể thấy Phù Văn, cùng trên trụ đá Phù Văn tương tự, hẳn là xuất từ cùng một nơi.

Tôn Ngộ Không nhìn những người đá kia, Kim Cô Bồng Trụ ở trước người, mang theo mấy phần anh khí mặt mày tản ra, khoe miệng hơi nhếch lên.

Tựa hồ coi năm cái đó một người độc chọn mười vạn thiên binh thiên tướng, đem trọn cái Thiên Đình nào long trời lở đất Tề Thiên Đại Thánh lại trở lại.

Dẫu có mười triệu người thì như thế nào, ta độc hướng đã.

Ông! Một tiếng, Kim Cô Bồng nâng lên, một gậy như kiếm đâm về đằng trước. Tôn Ngộ Không chột lóe giữa đã là xuất hiện ở ngoài mười trượng người không lồ kia trước người.

Cao đá lớn người độ cũng không chậm, dựng thẳng trong mắt bạch quang chột lóe, cồi xay như vậy bàn tay đồng loạt hướng trung gian đánh tới, vóc người cao gầy Tôn Ngộ Không ở cao hơn một trượng người đầu đá trước mặt có vẻ hơi nhỏ bé, nếu là bị một chưởng này vỗ trúng, sợ là có chút không dễ chịu.

Bất quá, người đầu đá độ hay lại là chậm một chút.

Kim Cô Bồng như kiếm như vậy đâm vào người đầu đá bụng, mà Tôn Ngộ Không một cái né người liền dễ dàng tránh người không lồ bàn tay, lác mình xuất hiện ở người đầu đá phía sau, tay tìm tòi, vừa vận cầm từ người đầu đá sau lưng phá ra tới Kim Cô Bồng, thác thân vọt tới trước, Kim Cô Bồng trực tiếp xuyên thủng người đầu đá thân thể.

Một cước giẫm đạp ở bên cạnh trên trụ đá, nhảy lên, một gậy đem cái thứ 2 người đầu đá đập thành phần vụn, lúc trước cái đó lao đảo về phía trước chạy hai bước người đầu đá bụng lúc này mới nổ bẻ ra đến, hóa thành một đồng đá vụn.

Trong nháy mắt giải quyết hai cái người đầu đá, Tôn Ngộ Không vẫn không có dừng lại, thân hình ở tàn phá cột đá cùng kiến trúc đang lúc toát ra, băng vào linh hoạt thân pháp cùng nghiền ép người đầu đá thực lực, dễ dàng giải quyết trong sân người đầu đá.

Tốt lên tốt rồi giữa, từng cái người đầu đá hóa thành đá vụn, cuối cùng không có một người đầu đá có thể đụng tới nàng chút nào.

"Giải quyết." Tôn Ngộ Không lần nữa trở về đất trống trong, đem Kim Cô Bồng hướng trên đất nhẹ nhàng một trụ, .

Đường Tam Tạng nhìn Ngao Tiểu Bạch lác nôi Tiểu Ô Quy lon, vừa mới nàng nắm chặt xuống người cuối cùng người đầu đá đầu, sau đó đem thụ nhân trong hạt châu kia khu đi ra ném vào, loại trình độ này đối thủ, hẳn ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, xem ra chỗ ngồi này Phù Đào trận pháp quả thật đã tàn phá không được.

"Đừng nóng, còn gì nữa không, lần này hẳn là một cái huyền yêu, thực lực so với những người đá kia mạnh hơn nhiều chút." Một mực nhắm mắt lại Chu Diêm Bồng đột nhiên mở mắt, đưa ra một cái ngón tay chỉ bên phải vừa nói: "Bên này."

...

Trong đại điện hoàn toàn tĩnh mịch, Chúng Yêu nhìn trong hình bẻ gãy đất đá vụn, trên mặt đều có đến vẻ khiếp sợ.

"Chuyện này..." Trước nói chuyện kia đại hán mặt đen trên mặt bắp thịt co quắp, nhìn trong hình Tôn Ngộ Không, khó nén vẻ sợ hãi.

Mười tám cái người đầu đá, từng cái đều có Yêu Linh thực lực, mặc dù độ phải chậm hơn mấy phần, nhưng là năng lực phòng ngự cùng lực lượng đều là không thể khinh thường, nhưng là bị một mình nàng một cơn thu sạch thập.

Sương mù trời không được bọn họ, người đầu đá cũng không phải hợp lại địch, trong điện Chúng Yêu lúc này đã thu hồi ý khinh thị, như vậy một cái thực lực cường đại người, phá vỡ Thánh Kinh bụng cũng liền giải thích thông.

Kia Hắc Bào lão đầu trong mắt cũng có vẻ ngưng trọng, bất quá ngẩng đầu thấy màu đỏ thắm năm như cũ giờ ngón tay lên, trầm giọng nói: "Không sao, Thánh Linh hạ xuống đem là bọn hán ác mộng." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Như thế nào không đánh chết 1 con cự long điều kiện

tiên quyết chinh phục hắc

... .

"Huyền yêu? Đó là cái gì?" Đường Tam Tạng nghe Chu Diêm Bồng lời nói, có chút không hiểu hỏi, những năm gần đây yêu quái hẳn thấy không ít, bất quá đối với huyền yêu nói một chút vẫn là lần đầu tiên nghe được. ?

"Yêu quái sau khi chết, có chút thầy trận pháp sẽ đem bọn họ thần hồn gọi ra đến, luyện hóa ở trong trận pháp, trở thành trong trận pháp huyền yêu." Chu Diêm Bồng giải thích: "Huyền yêu thực lực và yêu quái khi còn sống thực lực còn có trận pháp cao cấp trình độ liên quan, trận pháp này nếu như là hoàn hảo trạng thái lời nói, bên trong hộ trận huyền yêu thực lực hẳn không yếu hơn Yêu Vương."

"Yêu Vương? Vậy nói rõ yêu quái kia trước khi chết ít nhất cũng là Yêu Vương chứ ?" Đường Tam Tạng có chút giật mình, năm đó Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng lúc toàn thịnh cũng bắt quá là Yêu Vương, có thể thấy Yêu Vương thực lực mạnh, mà ở chỗ này nhưng chỉ là một tòa trận pháp trong hộ trận huyền yêu.

"Có thể bố trí ra phía trên trận pháp kia tuyệt đối là một thánh nhân, mà thánh nhân nhiều tính tình cổ quái người, coi như là dùng Yêu Vương thần hồn luyện hóa thành huyền yêu cũng chẳng có gì lạ. Bất quá trận pháp này đã tàn phá, cùng trên mặt nước trận pháp kia giữa liên lạc cũng đoạn, bên trong huyền yêu còn có Yêu Hoàng thực lực cũng không tệ." Chu Diêm Bồng lơ đãng nói, Đường Tam Tạng có thể là có thể một quyền đánh ngã Sở quân người, coi như chạy cái Yêu Hoàng huyền yêu đi ra cũng không đáng lo lắng.

"Sur Tỷ, như vậy huyền yêu nguyên lai là yêu quái gì đây?" Ngao Tiểu Bạch tiến tới góp mặt, có chút hiếu kỳ hỏi.

Ngao Tiểu Bạch vừa dứt lời, một tiếng rỗng gầm từ Phù Đảo sâu bên trong truyền tới, chính là Chu Diêm Bồng vừa mới ngón tay chỉ phương hướng.

"Xem ra là Nhất Điều Long..." Đường Tam Tạng nhẹ nói đạo.

"Long sao?" Ngao Tiểu Bạch hơi sững sờ, bĩu môi ba, có chút không hiểu, lại là có chút thương tâm ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, "Sur phụ, tại sao bọn họ đều thích dùng chúng ta Long Tộc luyện chế trận pháp và pháp bảo?"

"Bởi vì, bọn họ đều là người xấu." Đường Tam Tạng nhìn khẽ nhủ mảy Ngao Tiểu Bạch, tâm lý bỗng nhiên căng thẳng, nếu như năm đó Thiên Đình không có tham đồ Long Tộc Chân Long tính phách, kia Ngao Tiểu Bạch mới có thể ở Long Cung giống như một Công Chúa một loại cuộc sống hạnh phúc đến đi, như thế nào lại ở Ưng Sầu Giản tránh mấy trăm năm, đối một bữa quá.

Những người này, còn thật không là thứ tốt gì đây.

Đường Tam Tạng đưa tay sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, mỉm cười nói: "Sur phụ bảo đảm, sau này không người nào có thể khi dễ Tiểu Bạch."

"Ừ, Tiểu Bạch cũng sẽ bảo vệ sur phụ." Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng con mắt, mặt mày tán ra, trên mặt rớt cuộc lộ ra nụ cười, dùng sức gật đầu một cái.

"Tới." Chu Diêm Bồng con mắt híp lại, trong tay Trận Kỳ chỉ về phía trước, vốn là đang lúc mọi người trên đầu xoay tròn Phá Trận thoi dùng nghĩ đến, phảng phất một cây kiềng lưỡi kiếm sắc bén đâm về đằng trước.

Chỗ đi qua,

Bạch Vụ như sóng nước như vậy tách ra, lộ ra một đạo rộng một trượng lối đi.

Một tay cầm gậy Tôn Ngộ Không dưới chân nhẹ một chút, đi theo Phá Trận thoi xông ra, Đường Tam Tạng đám người gật đầu một cái, cũng là theo sát Tôn Ngộ Không chạy về phía trước.

Nếu không phải là không có biện pháp, cũng cũng không cần phải ở chỗ này chờ đối phương làm phép, cả tòa Phù Đảo đều bị trận pháp bao quanh, nếu như muốn tìm tới Phong Ấn, thì nhất định phải trước tiên đem trận pháp này phá, sau đó đem chỗ ngồi này Phù Đảo chủ nhân bắt tới, hỏi một chút hẳn nơi này rốt cuộc có cái gì.

Nghe vào bề ngoài như có chút cường đạo suy luận... Đường Tam Tạng nghĩ lại, ngược lại cũng là đối phương đem bọn họ ăn đến, làm như vậy dường như cũng không có gì không ổn đâu.

Tiếng rỗng ngâm khỏi bệnh liệu lượng, tựa hồ một con Viễn Cổ Cự Long đang thức tỉnh một dạng khí thế không so sánh với lần Linh Cát Bồ Tát đem ra cái kia Bát Trảo Kim Long yếu.

Nhắc tới cái kia Bát Trảo Kim Long thật giống như bị Đường Tam Tạng một quyền đánh phỉ... Cho nên sau đó Ngao Tiểu Bạch cũng đem ra làm Thiêu Hỏa Côn sủ, bên trong Long Hồn hẳn là bị Đường Tam Tạng một quyền kia đập tán, vốn là tính túy nhất biến thân chức năng cứ như vậy phỉ.

"Đừng, người nói thế nào là một con cự long thần hồn, Tiểu Bạch phi long Trọng trong Long Hồn mới vừa thật vô dụng, có thể hay không đem bọn họ tùm lại, duy sửa một cái..." Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, nhìn Chu Diêm Bồng nói, bất quá sau khi nói xong hẳn liền cảm giác mình này nào mở ra có chút lớn, một cái trận pháp huyền yêu thả vào như thế pháp bảo trong làm Khí Linh, ý tưởng này cũng quá kỳ lạ một chút đi.

"Ồ! Sự phụ, người này náo động rất thanh kỳ a, nói không chừng thật đúng là có thể đây." Chu Diêm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, suy nghĩ một chút lại vừa là liền vội vàng hướng về phía trước mặt Tôn Ngộ Không la lên: "Con khi, khác (đừng) hạ tử thủ..."

...

Trong đại điện thủy mặc bên trên, mây mù lượn quanh thông thiên trên trụ đá, một cái màu đen Cự Long quanh quẩn lên, ra một tiếng rống gầm, dài chừng mười trượng thân hình chậm rãi thư triển ra, năm cái uy nghiêm Long Trảo từ từ hoạt động, chấn nhân tâm phách.

Trong đại điện Chúng Yêu nhìn một màn này, trong mắt đều là lộ ra vẻ cuồng nhiệt, Thánh Linh, đây cũng là Thánh Đảo Thánh Linh, cũng là thánh trận cường đại nhất hộ trận thủ đoạn.

"Thánh Long! Thánh Linh!"

"Lại còn dám hướng Thánh Long phóng tới, quả nhiên là không biết sống chết gia hòa!"

"Ăn bọn họ đi, Thánh Linh!"

Mặc dù khiếp sợ với Tôn Ngộ Không một người giải quyết toàn bộ người đầu đá, bất quá khi nhìn đến màu đen Cự Long sau khi, Chúng Yêu sức lực cùng lòng tin lại trở lại, bốn cái ở Thánh Long trước người ngay cả con kiến hôi cũng không bằng gia hòa, há có thể rung chuyển Cự Long uy nghiêm.

Hồng Mao thanh niên trên mặt cũng là lộ ra một tia vẻ khinh thường, đốt ngón tay vẫn ở chỗ cũ cầm trên tay nhẹ nhàng bầu, một cái tay khác chính là khẽ vuốt ve cầm trên tay một viên dạ minh châu.

Màu đen Cự Long đã là bay lên trời, Nguyệt Hoa Chi Lực liên tục không ngừng đất rót vào thân thể hắn, để cho hắn thần hồn thân thể trở nên ngưng tụ, mây mù hướng hai bên tản đi, ở trong mây dằng dặc, hai khóa hiện lên hồng quang con mắt rơi vào xa xa đoàn người trên người, vẫy đuôi một cái, chính là hướng về kia trong bay đi.

Thủy mặc bên trong Đường Tam Tạng đoàn người đã là dừng lại, nhìn qua thực lực mạnh nhất Tôn Ngộ Không lần này nhưng là đứng ở một bên, đứng ở phía trước nhất là cái tiểu cô nương kia, một cái nhìn qua chỉ có sáu bảy tuổi tiểu cô nương.

"A, còn muốn gây giũa sao? Chẳng lẽ là muốn dùng vật nhỏ kia hiến tế Thánh Long, sau đó cầu Sinh Lộ?" Có yêu quái khinh thường nói.

"Thánh Linh thì sẽ không nhân từ đối với địch nhân, những thứ này dám vào nhập thánh đảo người, đều đi chết đi!" Có yêu quái đồng ý đạo.

"Kết thúc!" Trung niên mặt đen người cần răng nghiêng lợi nói, lần này, hắn nhất định phải trừng mắt to nhìn những người này bị Cự Long xé thành mảnh nhỏ, mới có thể biết hắn mới hận trong lòng.

...

"Người chắc chắn biện pháp này thật hữu dụng?" Tôn Ngộ Không nhìn siết quả đấm nhỏ đứng ở phía trước Ngao Tiểu Bạch, có chút không tin nhìn Chu Diêm Bồng.

"Ta cất giữ nghi ngờ quyền lợi..." Đường Tam Tạng cũng là nửa tin nửa ngờ.

Nghe hắn lời nói sau khi, Chu Diêm Bồng rất nhanh thì chắc chắn một cái kế hoạch, nếu như muốn đưa cái này huyền yêu lấy được phi long Trượng trong làm Khí Linh, vậy thì phải bảo đảm hắn hoàn chỉnh.

Bất kể là Tôn Ngộ Không hay lại là Đường Tam Tạng xuất thủ cũng quá bạo lực, coi như là thành công đồng phục nó, phỏng chừng kết quả cũng cùng ban đầu cái điều Bát Trảo Kim Long không sai biệt bao nhiêu.

Mà Chu Diêm Bồng trong tay cũng không có có sẵn có thể sử dụng giam cầm trận pháp, cho nên nghĩ tới nghĩ lui, cái này bắt giữ huyền yêu phương pháp liền rơi vào Ngao Tiểu Bạch trên người.

Ngao Tiểu Bạch cũng không có cái gì giam cầm thủ đoạn, bất quá nàng nhưng là ăn một cái Chân Long tinh phách, hơn nữa bản thân lại có Long Tộc vương tộc huyết mạch, ở huyết mạch trên tuyệt đối có thể nghiền ép kia huyền yêu.

Cho nên, Chu Diêm Bồng nghĩ ra được biện pháp chính là để cho Ngao Tiểu Bạch —— hù dọa quỳ nó...

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Ngao Tiểu Bạch 1 âm thanh rống...

....

"Nhị Sư Tỷ, ngươi chắc chắn làm được hả?" Ngao Tiểu Bạch cũng là nghiêng đầu lại, tròn trịa con mắt tràn đầy ủy khuất nhìn Chu Diễm Bồng.

"Tuyệt đối có thể, ít nhất có hai thành tỷ lệ thành công đi... Ngược lại ta là không nghĩ ra càng làm dễ pháp..." Chu Diễm Bồng thanh âm càng ngày càng nhẹ, nói xong lời cuối cùng tay vung lên, "Ngươi cứ yên tâm đi, nếu là không hành thoai, người sư tỷ kia tôi nay liền theo ngươi ngủ."

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng đồng thời liếc một cái, người này suy nghĩ chuyện thật đúng là đầu đánh một cái, nghĩ (muốn) vừa ra là vừa ra.

"Sư phụ..." Ngao Tiểu Bạch ngược lại hướng Đường Tam Tạng cầu cứu.

"Không việc gì, sư phụ nhìn đây..." Đây cũng là trước mắt biện pháp duy nhất, cho nên Đường Tam Tạng cũng chỉ có thể để cho hán Ngao Tiểu Bạch thử một chút, ngược lại hán cứ ở bên cạnh nhìn, không thể nào để cho Tiểu Bạch bị thương tổn đến.

Đan Kỳ nghe được Long Ngâm thời điểm liền bắt đầu chân như nhũn ra, nghe được Đường Tam Tạng bọn họ lại muốn tính kế cái điều trong truyền thuyết Cự Long, càng là cảm giác mình vừa mới lần nữa tạo nên thể giới quan lại phải tự mình hủy diệt.

Ngay từ đầu còn cảm thấy Đường Tam Tạng bọn họ không đi ra lộ này Mê Trận, liền tới hướng hán nhờ vả, hán cũng có thể thuận thế đàm luận điều kiện, không nghĩ tới Tôn Ngộ Không một người liền đem mười mấy người đầu đá giải quyết.

Sau đó, bọn hán bây giờ muốn cho cái tiểu cô nương kia đem một con cự long hù dọa quỷ... Mặc dù tiểu cô nương này vừa mới ngay trước hán mặt hủy đi một cái người đầu đá, nhưng hán thấy thế nào cũng nghĩ không thông nho nhỏ này thân thể ngay cả người cũng không dọa được, làm sao có thể hù dọa quỷ một con cự long.

Tiếng rống gầm đã biến mất, bất quá bầu trời xa xa bên trong sương mù nhưng là đột nhiên kịch liệt lẫn lộn, một con dài hơn hai mươi trượng màu đen Cự Long bước trên mây tới, ở dưới ánh trăng hiện lên Hắc Quang vậy rống, sắc bén Long Trảo, cự đại long đầu, trên đỉnh đầu một cây dài một trượng Độc Giác càng là nổi bật.

Thần hồn bị phong nhập trong trận mấy ngàn năm, hán thần trí đã bị chà sảng, chỉ có năm đó lưu lại bản năng còn đang điều khiển đến hán đem xông vào trong trận pháp cái gì cũng giết chết.

Mà Tại hạ mặt người chính giữa, hán cảm nhận được một tia để cho hán có chút không thoải mái khí tức, kia là tới từ lên chức huyết mạch áp chế, nhưng là đạo kia huyết mạch tựa hồ còn rất nhỏ yếu.

Tham lam bản năng tựa hồ vào giờ khắc này tỉnh lại, ăn tên tiểu tử này, cái ý nghĩ này thoáng cái không chế hán suy nghĩ, màu đen Độc Giác trên có Hắc Quang ở tích tụ, ngay cả trên người vậy màu đen cũng mất sáng mấy phần.

Một cái, chỉ cần một cái là có thể đem cái đó tiểu gia ăn.

Về phần bên người nàng những tên kia, cũng là có thể tùy tiện đập chết.

Đây là một con nhìn cực kỳ hung hãn Cự Long.

Đỏ mắt Độc Giác Hắc Long, uy nghiêm rằng nanh ở dưới ánh trăng hiện lên ánh sáng, trong lỗ mũi phun ra màu trắng Long Tức.

"Sư phụ, ta... Ta sợ..." Còn chưa bắt đầu hù dọa kia Cự Long, Ngao Tiểu Bạch trước hết bị kia Cự Long bị dọa cho phát sợ.

"Tiểu Bạch, ngươi liền dò xét tính đất kêu hai tiếng đi..." Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút dờ khóc dờ cười, ai đem ai hù dọa khóc cái này thật đúng là không nhất định, bất quá nhìn trước mắt tới Ngao Tiểu Bạch bị sợ khóc có khả năng tương đối lớn.

"Ừ..." Ngao Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ ủy khuất, chu cái miệng nhỏ nhắn nhìn trên trời Hắc Long, theo bản năng liền muốn lui về phía sau.

...

Trong đại điện, Chúng Yêu cũng là tròn mắt to nhìn một màn này.

Thánh Linh thực lực nghe nói không có ở đây Đại vương bên dưới, càng không phải là người ở tại tràng có thể so sánh, bây giờ cùng trên đất Đường Tam Tạng đoàn người vừa so sánh với, càng là khác biệt trời vực, giết chết bọn họ tựa hồ so với giết chết một con kiến còn đơn giản hơn.

"Ăn bọn họ... Ăn bọn họ!" Mặt đen nam nhân nắm quả đấm khê gọi đạo, Cự Long muốn đem những người này tất cả đều ăn, lúc này mới hả giận.

...

Ở giữa không trung quanh quẩn một hồi Cự Long rút cuộc không kềm chế được tâm lý khát vọng, ngửa đầu ngậm nga một tiếng, hắt một cái Long Vĩ, phát ra một tiếng nổ vang, Long Đầu xuống phía dưới thấp xuống phía dưới bay tới, miệng há lên cao một trượng, đủ để một cái đem Ngao Tiểu Bạch cùng đứng thành một đoàn Đường Tam Tạng bọn họ nuốt xuống.

Đan Kỳ thấy Cự Long lúc sau đã bị dọa đến cả người phát run, bây giờ thấy Cự Long lao xuống tới, liền muốn một cái đem mọi người cho nuốt, không khỏi hét lên một tiếng, xoay người liền muốn chạy.

Nhưng là trên người hắn còn trói sợi dây, mới vừa chạy ra ngoài mấy bước liền bị sợi dây kéo, dưới chân vấp một cái, trực tiếp nằm trên đất, nghiêng đầu mặt đầy kinh hãi nhìn kia càng ngày càng gần Long Đầu, tâm lý đã sớm đem tìm chết còn phải kéo lên hắn Đường Tam Tạng cùng Chu Diêm Bồng mắng một vạ lần.

"Oa ——" Ngao Tiểu Bạch nhìn kia vẩy đuôi, càng ngày càng gần màu đen Cự Long, cái miệng, cuối cùng trước than thở một tiếng.

Đang chuẩn bị cảm thụ một chút Ngao Tiểu Bạch có khí thế găm một tiếng Đường Tam Tạng thiếu chút nữa không bật cười, Tôn Ngộ Không thời phũ một tiếng bật cười, Chu Diêm Bồng ngăn người một chút, cũng là cười tiền phủ hậu ngưỡng.

Tiểu cô nương này thời khắc nẫu chột chỉ nhớ rõ cảm khái, xem ra Chu Diêm Bồng hù dọa quỷ kế hoạch lúc đó sinh non.

Đường Tam Tạng bước lên trước, chuẩn bị tiếp điều này Hắc Long, không có biện pháp thu phục nói rõ vận khí không đủ, lần sau đang tìm cơ hội đi.

Hắc Long con mắt màu đỏ nhìn kia há hốc mồm tiểu gia hỏa, đáy lòng khát vọng khỏi bệnh phát hỏa nhiệt, mặc dù mơ hồ có loại bị áp chế cảm giác, nhưng là cái này còn không đủ để cho hắn lui bước, chỉ cần gần thêm chút nữa, gần thêm chút nữa là có thể ăn nạng.

"A! ——" than thở một tiếng Ngao Tiểu Bạch khi nhìn đến kia Cự Long há to miệng sắp cắn lên lúc tới sau khi, rút cuộc phục hồi tinh thần lại, há hốc mồm hét lên một tiếng, trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có Long Ngâm kèm theo trong đó.

Bất quá tiếng này xuyên thấu linh hồn thét chói tai không phải là định dùng tới hù dọa quỷ màu đen kia Cự Long, mà là tiểu cô nương thật bị hù dọa, một tiếng thét chói tai sau khi, lập tức xoay người nhào vào Đường Tam Tạng trong ngực, ô ô khóc lên.

Đường Tam Tạng ôm lấy Ngao Tiểu Bạch, trợn mắt há mồm nhìn kia âm âm đảo ở trước mặt mọi người, đầu nằm trên đất, cả người run rẩy màu đen Cự Long.

Giời ạ! Những người này thật bị Ngao Tiểu Bạch hù dọa quỷ!

Tôn Ngộ Không buông ra che kín Lạc này con mắt tay, cũng có nhiều chút giật mình nhìn trên mặt đất Hắc Long, nhìn nằm ở Đường Tam Tạng trong ngực vẫn còn ở khóc Ngao Tiểu Bạch, lộ ra nụ cười.

Còn nằm trên đất Đan Kỳ vốn là đã nhắm mắt lại chờ chết, nghe được Ngao Tiểu Bạch thét chói tai thoáng cái mở mắt, sau đó liền thấy vậy từ trên trời lao xuống màu đen Cự Long giống như là thoáng cái bị quất đi khí lực một dạng trực đỉnh đỉnh rút xuống, nằm úp sấp đang lúc mọi người trước người.

Lăng một hồi lâu, hắn mới phản ứng được chính mình không có chết, mà kia dài hai mươi mấy trượng Cự Long, thật bị tiểu cô nương kia một tiếng thét chói tai cho từ trên trời hù dọa rút xuống, hơn nữa còn là run lẩy bẩy đất nằm trên đất, một bộ bị sợ xấu đáng về.

"Xem đi! Ta liền nói có thể, này huyền yêu mặc dù bị trận pháp mải đi thần trí, bất quá huyết mạch áp chế bản năng là không có cách nào giải trừ, trong tam giới, sợ rằng không có so với Tiểu Bạch tinh thuần hơn cùng cao quý Long Tộc huyết mạch." Chu Diêm Bồng cao hứng nói, giữa lông mày tràn đầy vẻ đắc ý.

...

Trong đại diện, Chúng Yêu nhìn đột nhiên từ trên trời rơi xuống đến, nằm trên đất màu đen Cự Long, tỉnh mạch một cái chớp mắt sau khi, một mảnh xôn xao.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Sự phụ, ta nói 1 vạn lần...

"Tại sao có thể như vậy! Không thể nào... Không thể nào!" Trung niên mặt đen người nghẹn ngào la lên, lão đảo lui về phía sau hai bước khó có thể nhìn thấy mực trong nằm trên đất màu đen Cự Long.

Thần thánh vô cùng Cự Long, lại đang những người đó trước mặt quỳ xuống, thậm chí ngay cả phản kháng cũng không có phản kháng một chút, cứ như vậy bị chinh phục.

Mà làm được hết thấy các thứ này, cũng chỉ là một bảy tuổi tiểu cô nương!

Chúng Yêu tâm tình đã không thể dùng khiếp sợ để hình dung, phảng phất một cái vang dội bàn tay vẩy ở trên mặt bọn họ, đau thất huân bát tổ.

Những người này rốt cuộc là lai lịch thế nào, thực lực tại sao lại cường đại như thế, Mê Trận trời không được bọn họ, ngay cả Thánh Linh cũng là bị tốt không phí nhiều sức đất hàng phục, coi như đen mặt tướng quân cùng kia mấy trăm Hải Mã kỵ sĩ chỉ sợ cũng không ngăn được bọn họ đi.

Àm!

Nhất thanh thủy hưởng, vốn là huyền não đại điện nhất thời an tĩnh lại, Chúng Yêu run sợ trong lòng đất ngừng đầu nhìn ngai vàng thanh niên tóc đỏ, Dạ minh châu màu trắng phần tiết từ trong tay hắn từ từ bay xuống, lạnh đến phảng phất hắn bây giờ sắc mặt.

Thanh niên tóc đỏ chậm rãi đứng dậy, vỗ vỗ tay trong màu trắng phần tiết, sâu hơn thâm liếc mắt nhìn trên vách đá thủy mạc, nhấc tay một cái, đại điện ngay phía trên hai cây cột thủy tinh bên trên hoành tuyền một cây lam màu đen Nguyệt Nha Sạn vo ve run lên, từ đại điện ngay phía trên bay xuống, ba bỗng chốc bị hắn nắm ở trong tay.

Một bên vội vã chạy đến bốn cái mang màu đỏ khô giáp quân tôm, bắt đầu là Hải Yêu Vương khoác giáp.

Phía dưới Hắc Bào lão đầu tay vừa thu lại, thủy mạc nhất thời thu lại, hình ảnh cũng là biến mất theo.

"Chúng tướng, theo Đại vương đi trước tiêu diệt địch tới đánh!" Hắc Bào lão đầu thân thể thẳng tắp, trầm giọng quát lên.

"Tuân lệnh!"

Chúng Yêu nghe vậy, nhìn người khoác màu đỏ chiến giáp, trong tay Nguyệt Nha Sạn, như Chiến Thần như vậy đứng ở trên đài cao Hải Yêu Vương, cùng quát lên, trong mắt sợ hãi và lo âu đã bị cuồng nhiệt thay thế.

...

"Tiếp theo đây?" Đường Tam Tạng đã dùng hai cái Chưong Ngự đem Ngao Tiểu Bạch an ủi được, tiểu gia hỏa công khai chính mình một tiếng thét chói tai đem màu đen kia Cự Long hù dọa nằm xuống sau, đối với (đứng) màu đen Cự Long cũng không sợ.

Theo như nàng cách nói, Đông Hải Cự Long phần nhiều là kim sắc cùng màu trắng, từ trước tới nay chưa từng gặp qua màu đen, hơn nữa còn là Độc Giác Cự Long, cho nên liền bị hù dọa.

"Ta cũng không biết đây là cái gì Long, phải đem hắn và phi long Trọng luyện hóa chung một chỗ yêu cầu một ít thời gian, trước bỏ vào đi." Chu Diêm Bồng nhận lấy Ngao Tiểu Bạch trong tay phi long Trọng.

Thì cái pháp quyết, phi long Trọng bên trên kim quang chột lóe, đem trên mặt đất màu đen Cự Long bọc trong đó.

Màu đen Cự Long có chút kháng cự đất uốn éo một cái thân thể, ngừng đầu lên, trong mắt cũng là hiện lên hồng quang, hiển nhiên cũng không nguyện ý cứ như vậy bị thu phục.

"Đại hắc, không được nhúc nhích!" Ngao Tiểu Bạch lúc này đã không sợ hãi, tiến lên một bước xiên trước thất lưng khiển trách.

Màu đen Cự Long nghẹn ngào một tiếng, có chút ủy khuất cúi thấp đầu, không phản kháng nữa, ngoan ngoãn bị Chu Diêm Bồng thu vào phi long Trọng.

"Này Cự Long còn có linh trí sao?" Đường Tam Tạng do dự một chút, hay là hỏi. Nếu như này con cự long còn có linh trí lời nói, bọn họ đem nó thu làm Khí Linh, đó cũng năm đó đem hắn thu làm huyền yêu người có cái gì khác biệt đâu.

"Đã không, người này tình huống so với Lạc này còn tệ hại, linh trí cực thấp, chỉ còn lại một chút bản năng." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sự phụ, khả năng người cảm thấy đây là Tiểu Bạch đồng tộc liền hắn mở một mặt lưới thả hắn, nhưng hắn khả năng năm đó cũng là bởi vì mắc phải không thể bỏ qua tội nghiệt, thân hồn mới bị phong ấn trong trận pháp này vĩnh không thoát thân được, đây chẳng phải là lòng tốt làm chuyện xấu?"

Đường Tam Tạng như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, Chu Diêm Bồng lời nói cũng có đạo lý, từ kia Hắc Long còn sót lại bản năng đến xem, quả thật không như cái gì tốt Long.

"Lần sau loại này giảng đạo lời nói nói ít đi... Ta mới là sư phụ." Bất quá, Đường Tam Tạng hay lại là đưa ngón tay ra đàn một chút Chu Diêm Bồng ngạch.

"A... Thật là đau, sư phụ, ta nói một vạn lần, không cho đàn ta cái trán! Hơn nữa, ta nói một chút cũng không sai đi!" Chu Diêm Bồng che cái trán cắn răng nghiêng lợi là lên.

"Ừ, lần sau ta sẽ chú ý." Đường Tam Tạng mỉm cười gật đầu một cái, như vậy đối thoại, năm đó ở Kim Sơn Tự thật giống như cũng thường thường đang lặp lại đầu rồi, có lẽ ban đầu sư phụ chính là như vậy tâm tình đi.

Ngao Tiểu Bạch một tay cầm phi long Trượng, một tay nhắc đến nuôi Ô Quy bình nhỏ, nhìn đáng đáp tâm tình không tệ, trong miệng lầm bầm: "Đại hắc, tiểu Hắc, sau này đều phải nghe Tiểu Bạch lời nói..."

"Được, trận pháp trung xu ta đã tìm được, trận pháp ta cũng không kém hiểu, bất quá dường như có chút gia hỏa cũng tới." Chu Diêm Bồng trong tay Trận Kỳ vung, dài một trượng Phá Trận thổi hướng một cây nhìn như phổ thông cột đá bay đi, cách cột đá còn có một trượng xa địa phương, giống như là đụng vào vách tường một dạng đột nhiên dừng lại, tần số cao run rẩy.

Phá Trận thổi ở Chu Diêm Bồng trong tay và ở Lam Thái Hòa trong tay đúng là hai loại pháp bảo, người trước đem pháp bảo này hiệu dụng hoàn toàn mở mang, người sau hoàn toàn chính là một trận qua loa quơ múa.

Phá Trận thổi cùng cột đá trước quang thuần giảng co cũng không có kéo dài thời gian rất lâu, Phá Trận thổi bên trên từng cái sáng lên Phù Văn tựa hồ có hỗ trợ, phanh một tiếng vang nhỏ, quang thuần liền bẻ.

Cột đá vẫn là cột đá, bất quá này căn (cái) cột đá ở quang thuần sau khi biến mất, lộ ra hình dáng, lại là một cây dài nửa trượng lớn bằng cánh tay màu xanh da trời cột thủy tinh, xuyên thấu quang mô ánh trắng tựa hồ cũng là nơi này chói mắt nhất, đem màu xanh da trời cột thủy tinh tẩm ảnh Địa Cách bên ngoài động lòng người.

Dưới đất còn có một cái phức tạp trận pháp, phía trên khắc họa đến rất nhiều Phù Văn, những phù văn này cũng hiện lên bạch quang, bốn kéo dài xuống đi, trung gian có một lỗ, màu xanh da trời thủy tinh liền cắm ở kia trong lỗ.

Ở Phá Trận thổi ở đụng vào cột thủy tinh trước một cái chớp mắt, Chu Diêm Bồng nhắc tay một cái, hiểm hiểm cách nó một tấc địa phương dừng lại.

"Băng Phách Lam Tinh, không nghĩ tới ở chỗ này lại có thể thấy như vậy một tảng lớn!" Chu Diêm Bồng lắc mình xuất hiện ở màu xanh da trời thủy tinh tiền, thu hồi Phá Trận thổi, hai mắt sáng lên nhìn màu xanh da trời thủy tinh.

"Đây là cái gì? Còn nữa, ngươi nói có chút muốn tới gia hỏa ở nơi nào?" Đường Tam Tạng bọn họ cũng là đi tới trước, nhìn kia lóa mắt màu xanh da trời thủy tinh hỏi.

"Đây chính là bày trận thứ tốt, năm đó ta dùng quả đấm một khối to, bày một đại trận, trực tiếp hãm hại Ma Tộc hai chục ngàn binh mã, ta trước thu." Chu Diêm Bồng hai tay cẩn thận nắm màu xanh da trời thủy tinh rút ra, thu vào Túi Càn Khôn.

Màu xanh da trời thủy tinh biến mất, vốn là sáng lên Phù Văn cũng là toàn bộ diệt, bao phủ cả tòa Phù Đảo sương mù sau đó tán đi, Phù Đảo bên ngoài vốn là trở nên nặng nề quang thuần cũng là chột lóe mất, chỉ còn lại nguyên lai tầng kia thật mỏng quang mô.

Cứ như vậy, bao phủ cả tòa Phù Đảo thánh trận cứ như vậy bị Chu Diêm Bồng cho phá.

Đan Kỳ thần kinh bởi vì liên tiếp khiếp sợ đã kinh biến đến mức chết lặng, từ trên vách đá xem ra những thứ kia dự định coi là tiền đặt cược đồ vật, như thế không dùng, này thầy trò bốn người trong mắt hấn đã cùng thần tiên không sai biệt lắm, ngay cả kia tầm thường nhất tiểu cô nương, cũng có thể một tiếng thét chói tai đem dài chừng mười trượng Cự Long kêu năm xuống.

Mà theo trứ mê vụ tản đi, Chu Diêm Bồng cái gọi là những tên kia cũng là xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Thường ngày vậy nội nhà nào cường

Một thân hóa áo giáp màu đỏ, mái tóc màu đỏ lam mặt mắt cá chết Hải Yêu Vương, nắm trong tay đến một cán Nguyệt Nha Sạn, trợn mắt nhìn Đường Tam Tạng đám người.

Sau lưng hắt một vị trí, bên trái đứng cái trong tay trường thương mặt đen tướng quân, bên phải là một trong tay ôm cái đại Thủy Tinh Cầu Hắc Bào lão đầu.

Lui về phía sau nữa, chính là đủ loại trong tay binh khí hình người Hải Yêu, ở trong góc, có một xách đem lưới búa lớn trung niên nam nhân cần răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng, tên trọc đầu này nhìn qua đáng hận nhất, hơn nữa —— chắc cũng là đám người này bên trong yếu nhất đi, từ mới vừa bắt đầu hắt vẫn đang xem kịch mà thôi.

Sương mù tản đi, mấy trăm người hình Hải Yêu ở tóc đỏ Hải Yêu Vương dưới sự hướng dẫn, ở ngoài mười mấy trượng dừng lại.

Mấy trăm Hải Mã bần nắm tay Trường Cung, nhắm ngay Đường Tam Tạng bọn họ, Sango mài thành đầu mũi tên đủ để xuyên thủng kiên cố nhất áo giáp.

Phía sau còn có hơn ngàn chuẩn bị công kích các loại Hải Yêu, sắp hàng chỉnh tề mở ra, khí thế mười phần.

"Sur phụ, phía sau rất nhiều Chương Ngự a..." Ngao Tiểu Bạch ánh mắt xẹt qua hàng trước đủ loại uy vũ Hải Yêu, trực tiếp rơi vào cuối cùng Chương Ngự trách trên người, nuốt ngụm nước bọt đạo.

Tiểu tổ tông, nói thể nào ngươi cũng mới vừa hù dọa quỷ một con cự long, lại không thể dè dặt một chút sao, trong mắt lại chỉ có Chương Ngự, đưa trước mặt những Hải Yêu đó ở chỗ nào.

Đường Tam Tạng ngay cả vội vươn tay kéo đã nghĩ (muốn) muốn nắm Chương Ngự Ngao Tiểu Bạch, nhìn những thứ kia sắc mặt biến thành màu đen Hải Yêu, có chút buồn cười mà nghĩ đến.

"Các ngươi là người nào? Vì sao xâm phạm ta Thánh Đảo, hủy ta thánh trận!" Hải Yêu Vương bên người Hắc Bào lão đầu chân mày cau lại, nhìn Đường Tam Tạng đám người nghiêm nghị quát lên, ngược lại địa đạo Tây Vực ngữ, Đường Tam Tạng cũng có thể nghe hiểu.

Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn lão đầu từ kia liếc mắt, ở đại trận này trước, hắt cho là kia nhìn nghiêm nhiên chính là Sa Ngộ Tĩnh Hải Yêu Vương hắt sẽ nói chuyện, không nghĩ tới một bên Hắc Bào lão đầu làm lên đại ngôn nhân.

Sa Ngộ Tĩnh! Nếu như năm đó phim truyền hình đáng tin lời nói, kia trên cổ treo một chuỗi không phải là chủ lưu Khô Lâu giấy chuyển gia hóa 100% chính là Sa Ngộ Tĩnh a!

Bất quá cho tới bây giờ, hắt còn không có phát hiện cái thể giới này có đáng tin địa phương, cho nên đối với vị này rõ ràng không có bị mắc có mau quên chứng Quan Âm cảm hóa vượt biển Yêu Vương, hắt đương nhiên sẽ không tiến lên kêu một tiếng Ngộ Tĩnh, sau đó đem hắt thu nhập dưới cò.

"Chúng ta là từ Tây Thiên Linh Sơn tới, đi Đông Thổ truyền kinh La Hán, ta là Linh Cát Bồ Tát huy loại kém nhất La Hán, đồ kinh nơi đây, bị bọn ngươi lái yêu quái nuốt vào, thấy có yêu quái ở chỗ này quấy phá, chuyên tới để hàng phục các ngươi!" Đường Tam Tạng nhãn châu xoay động, chuyển lấy trong tay niệm châu, lớn tiếng kêu, giọng nói như chuông đồng, biểu tình nghiêm túc trang nghiêm, ngược lại thật có vài phần Phật gia La Hán đáng vẻ.

Chỗ này khả năng cùng thánh nhân có liên quan,

Vì tránh cho sau này bị tìm phiền toái, Đường Tam Tạng linh quang chợt lóe, trực tiếp đem nôi vớt cho vác nôi Hiệp Linh Cát, ngược lại người này trên người nôi nhiều không lo đen, đoạn đường này Tây Du có bao nhiêu oan ức hắt đều thỏa thỏa công lấy sau lưng đi.

Về phần sau này có thể xuất hiện hay không một cái chính phạt Linh Cát liên minh, đây cũng không phải là hắt cần phải cân nhắc vấn đề, dĩ nhiên, nếu là có lời nói, hắt rất vui lòng đem đi Tây Thiên bản đồ đưa một phần cho bọn hắt, dọc theo con đường này bản đồ hắt cũng đều vẽ xong, sẽ là một bức nói thẳng Linh Sơn lành lặn đồ.

Quả nhiên, Đường Tam Tạng thốt ra lời này, Chúng Yêu trên mặt đều là thoáng qua một vết vè bối rối.

Lưu Sa Hà cùng ngăn cách ngoại giới, bất quá Tây Thiên Linh Sơn tên vẫn biết, mặc dù không rõ ràng Linh Cát Bồ Tát là vị nào Bồ Tát, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng bọn họ biết Đường Tam Tạng đám người có đáng sợ hậu trường, bản thân cũng có thực lực cường đại, dẫn đến địch nhân như vậy, đối với Lưu Sa Hà mà nói cũng không là tin tức tốt gì.

Hải Yêu Vương mắt cá chết ở trên người mọi người quét qua, cuối cùng rơi vào Đường Tam Tạng trên mặt, nắm Nguyệt Nha Sạn buông tay ra lại nắm chặt, phía sau hắt những Hải Yêu đó đều là trầm mặc, trong sân lâm vào quỷ dị trong yên tĩnh.

Đường Tam Tạng cũng không nóng nảy, đoàn người cũng bình an yên tĩnh chờ Hải Yêu Vương nói chuyện.

Yên lặng hồi lâu Hải Yêu Vương giống như là làm quyết định, rút cuộc động, bất quá vẫn không có mở miệng nói chuyện, mà là nhìn Hắc Bào lão đầu liếc mắt, ba ngón tay ở Nguyệt Nha Sạn phía trên một chút điểm.

Hắc Bào lão đầu hiểu ý, nhìn Đường Tam Tạng các loại (chờ) người lớn tiếng đạo: "Đại vương làm ngươi các loại (chờ) đem thánh trận khôi phục, thôi lui ra Thánh Đảo, chuyện này liền xóa bỏ, nếu không vô luận các ngươi tới tự nơi nào, cũng sắp phải đối mặt ta Hải Yêu nhất tộc lửa giận!"

Khôi phục đại trận, thôi lui ra Thánh Đảo? Nhờ cậy, bọn họ nhưng là bị buộc nước vào, cũng đánh tới đây, trận pháp cũng cho hủy đi, nếu là thật nếu để cho Chu Diêm Bồng đem trong túi càn khôn Bạng Phách Lam Tinh lấy ra, để cho Ngao Tiểu Bạch đem phi long Trượng trong đại hắc bắt tới, phóng

chùng tại chỗ liền muốn nào đi.

"Này sợ rằng không làm được." Cảm thụ ba đạo rơi ở trên người mình ánh mắt, Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ buông tay một cái, ngược lại chỉ Thánh trong đảo cái kia thông thiên cột đá, "Hơn nữa, chúng ta đối với (đứng) bên kia cái vật kia thật cảm thấy hứng thú, có thể để cho chúng ta đi qua nhìn một chút sao?"

Hải Yêu Vương mái tóc màu đỏ không gió mà bay, một tấm lam mặt cũng lớn có lực hóa khuynh hướng, xem bộ dáng là giận.

Mà phía sau hẳn những Hải Yêu đó nghe được Đường Tam Tạng lời nói sau, vẻ mặt cũng đều là trở nên phẫn nộ, thậm chí còn có mấy vị tức giận ngay cả hình người cũng không khống chế được, một cái biến thành tròn vo rong biển, một cái biến thành béo ị to lớn Hải Báo —— ngược lại khí thế giảm nhiều.

"Hỗn trướng! Ta Hải Yêu nhất tộc thánh địa há có thể cho các ngươi chằm mút, cuối cùng đang cảnh cáo các ngươi một lần, khôi phục thánh trận, rồi đi Thánh Đảo, nếu không các ngươi đem chịu đựng ta Hải Yêu nhất tộc lửa giận." Hắc Bảo lão đầu nhìn lại Hải Yêu Vương liếc mắt, nghiêm nghị quát lên, trong tay Thủy Tinh Cầu bắt đầu có Lam Quang bay lên, đã chuẩn bị xuất thủ.

"Đã như vậy, chúng ta đây chỉ có thể tự đi xem một chút." Đường Tam Tạng cũng lười nói nhảm, xem ra nơi đó là Hải Yêu nhất tộc cấm địa.

Hải Yêu Vương không mở miệng, cũng không có trao đổi chuẩn bị, Đường Tam Tạng có mấy lời muốn hỏi không có cách nào hỏi. Mà trước truyền tới du dương tiếng hát rót cuộc đến từ đâu, có phải là thật hay không có Mỹ Nhân Ngư, cũng thật để cho hẳn hiếu kỳ.

Hỏi sự tình thường thường đang đánh đến đối phương chịu phục sau khi sẽ tương đối dễ dàng hỏi ra đồ vật đến, đạo lý này bất kể là ở người hay là ở yêu quái trên người đều được qua ắt chứng, Đường Tam Tạng cảm thấy đánh người là không tốt lắm, bất quá đánh một cái muốn giết chết người yêu quái, đây hoàn toàn không có vấn đề a.

"Sự phụ, để cho ta thử một chút đi." Tôn Ngộ Không ánh mắt rơi vào Hải Yêu Vương trên người, trong mắt chiến đấu đang cháy.

"Được." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, Tôn Ngộ Không mặc dù không có khôi phục Yêu Hoàng thực lực, bất quá trước một người độc chọn mười tám người đầu đá, nói rõ năng thực lực đã đạt tới Yêu Linh đỉnh phong, coi như không đánh lại Hải Yêu Vương, chắc có thể tiếp vài chiêu.

Đường Tam Tạng lời nói chọc giận Hải Yêu Vương cùng chúng Hải Yêu, từng con từng con hiện ra nguyên hình to lớn Hải Yêu, từng chuỗi tàn ra ánh sáng pháp bảo.

Hải Yêu Vương thù hạ Yêu Linh rõ ràng phải nhiều với Sở quân cùng mục Hiếu, chỉ là Yêu Linh liền không dưới ba mươi, về phần đủ loại Đại Yêu tiểu yêu càng là không đếm xuể, này Phù Đảo Chi Thượng vẫn chỉ là một bộ phận.

Hải Yêu Vương khoát tay, một bên Ngân Giáp mặt đen tuyền quân một tay giờ thương, hướng Đường Tam Tạng bọn họ phát động công kích, sau lưng hẳn mấy trăm Hải Mã xạ thủ đồng thời buông tay ra bên trong căng thẳng giây cung, vo ve một trận loạn hưởng, mấy trăm cây màu đỏ nhạ Sango mũi tên phá không tới, chính xác cực cao về phía Đường Tam Tạng đám người bắn tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Hồng Mao Quái, có thể dám cùng ta 1 chiến đấu!

Hắc Diện tướng quân giáp bạc đan kỳ công kích, mấy trăm Hải Mã xạ thủ một vòng kích xạ, Hải Yêu Vương và mấy trăm Hải Yêu trận địa sẵn sàng đón quân địch, lúc nào cũng có thể chen nhau lên, trong sân thể cực trong nháy mắt lâm vào trong xung đột.

Ở Đường Tam Tạng bọn họ triển lộ thực lực, có lấy ra Linh Sơn hậu trường sau, những thứ này Hải Yêu còn dám ... như vậy lên công kích, có thể thấy bọn họ thật sự thù hờ đồ vật đối với bọn họ có cực kỳ bất cần Nghĩa.

Tôn Ngộ Không trong tay Kim Cô Bổng đứng đang lúc mọi người trước người, một trận gió nhẹ thổi tới, phát động đến xoa khai kim sắc dài, nhìn đầy trời mũi tên, thân hình bút thẳng như kiếm, không có chút nào lui bước.

Chu Diêm Bồng thám dò đất nhìn về phía Đường Tam Tạng, người sau chính là có chút lắc đầu một cái, nhìn Tôn Ngộ Không bóng lưng, như có điều suy nghĩ, đây cũng là Tôn Ngộ Không lần nữa khôi phục thực lực, hoặc là chuẩn bị tiến hơn một bước lựa chọn dùng từng cuộc một chiến đấu tới trui luyện chính mình.

Mấy trăm cây màu đỏ nhạt mùi tên trên còn có yếu ớt hồng quang lóe lên, cơ hồ trong nháy mắt vượt qua tầm hơn mười trượng khoảng cách, khẽ run mùi tên ra tiếng ô ô, đám đông chiến lực nơi toàn bộ bao trùm.

"Không cần phải đề ý đến chúng ta." Chu Diêm Bồng hướng về phía Tôn Ngộ Không nói, trong tay màu trắng Trận Kỳ vung lên, một vệt ánh sáng màng đám đông bao phủ.

Tôn Ngộ Không khoe miệng QQ bên trên bút lên, bước chân hơi cong, một tay cầm gậy, cũng là hướng về kia mặt đen tướng quân đối trừng đi.

"Đen mặt tướng quân là Đại vương chi loại kém nhất mãnh tướng, lực đại vô cùng, nhất định có thể kỳ khai đắc thắng!"

"Không biết điều gia hòa, Đại vương cho bọn hán khoan thứ cơ hội, lại còn dám khiêu khích!"

"Nhất định phải đem những người này đặt ở vị nướng bên trên nướng chết! Nướng chết!"

Chúng Hải Yêu nhìn đối trừng đi Tôn Ngộ Không cùng đen mặt tướng quân, còn có phía sau chống lên một cái màu xanh da trời quang mô mấy người, quần tình phần chấn, nếu không phải Hải Yêu Vương không có hạ lệnh, tất cả mọi người nghĩ (muốn) chen nhau lên.

Mấy trăm mùi tên tới trước, toàn bộ rơi vào màu xanh da trời quang mô bên trên, phảng phất đá ném vào bình tĩnh mặt nước, xuất hiện mọi chỗ khen lồm xồm, nhưng chính là không có một cây có thể hoàn toàn xuyên phá tấm kia màng.

"Quá ngắn, cũng quá không lực... Không có chút nào được." Chu Diêm Bồng nhìn chúng Hải Yêu khẽ thở dài, ánh mắt kia tổn thương người vô cùng.

Thấy mấy trăm Hải Mã kỵ sĩ sức lực một mũi tên, cho nên ngay cả kia màu xanh da trời bạc mô đều không có thể phá ra chút nào, chúng Hải Yêu hơi biến sắc mặt. Mặc dù biết kia đồ nữ nhân ở trận pháp nhất đạo bên trên thành tựu cực cao, nhưng không nghĩ đến năng phát tay làm ra bạc mô lại có đáng sợ như vậy lực phòng ngự.

Mà nghe được Chu Diêm Bồng phê bình sau, những thứ kia chính phí sức muốn đem Cung kéo căng tràn đầy một ít Hải Mã kỵ sĩ lão đảo một cái, thiếu chút nữa đem hàng trước đồng đội cho làm bắn.

Nhìn chúng Hải Yêu sắp đổi xanh sắc mặt,

Đường Tam Tạng thiếu chút nữa không bật cười, bắt quá lời này nghe... Quả nhiên vô danh Đường nữ nhân nói cái gì cũng nói được.

Mà cùng lúc đó, đối trừng đi Tôn Ngộ Không cùng đen mặt tướng quân cũng đụng phải.

Tướng quân đen trên mặt lộ ra một tia âm lãnh vẻ, hán tự xưng là Lưu Sa Hà bên trong chỉ có Hải Yêu Vương thực lực ở trên hán, mặc dù trước thấy Tôn Ngộ Không dễ dàng giải quyết mười tám cái người đầu đá, bắt quá hán thấy chẳng qua chỉ là mượn thân hình linh xảo chiếm tiện nghi a.

Trừ Hải Yêu Vương, hán còn chưa từng thấy qua lực lượng ở trên hán yêu quái, chỉ là trong tay cái này Ngân Thương liền có hai ngàn cân, thấy Tôn Ngộ Không lại muốn cùng hán chính diện cứng đối cứng, há chẳng phải là tự tìm đường chết!

Ngân Thương trên một con ngân long quanh quần lên, hán đã quyết định chủ ý đem nữ nhân này một phát súng quật ngã, vậy hán Đệ Nhất Tướng quân địa vị liền không người có thể rung chuyển.

Tôn Ngộ Không anh khí lông mày vì thiêu, Kim Cô Bồng một tiếng ông vang, không tránh không né, đối diện đập về phía kia cái Ngân Long quần quanh trường thương.

Oành!

Nhất thanh muện hưởng, hai người đồng thời dừng lại thân hình.

Súng tốt trong giao chỗ, một đạo mắt trần có thể thấy rung động bốn phía khuếch tán đi, mặt đất cứng rắn xuất hiện một đạo một thước hố sâu, cuối cùng giăng co.

Bất quá, Ngân Thương trên Ngân Long trong nháy mắt Huyền Diệt, Ngân Quang biến mất, trường thương cũng lấy khen độ cong cong.

Đen mặt tướng quân hai chân vùi lấp xuống dưới đất, đen đỏ mặt lên, màu sắc càng thâm mấy phần, trên người màu bạc khôi giáp cũng là có chút rung rung.

Mà xem xét lại một bên Tôn Ngộ Không, hai tay vững vàng nắm Kim Cô Bồng, thần sắc như cũ ung dung, chẳng qua là hai hàng lông mày vì thiêu, giống như là có chút không vừa ý bây giờ giằng co tình trạng.

Cho nên hán thoáng cái thu hồi Kim Cô Bồng, mượn Ngân Thương băng bắn trở về lực đạo xoay tròn một vòng, nện ở bởi vì trường thương mất không chế mà lão đảo một bước đen mặt tướng quân lưng bên trên.

Kia lưng hùm vai gấu mặt đen tướng quân, trực tiếp bị một gậy đập bay, liền với độn gậy ba cái cột đá, mới rơi xuống đất, co quắp hai cái, lại cũng không bò dậy nổi tới.

"Đen mặt tướng quân!"

"Một chiêu! Đen mặt tướng quân lại một chiêu liền bại!"

"Nàng như thế này mà cường!"

Chúng Hải Yêu nhất thời một mảnh xôn xao, nhìn ngả xuống đất không nổi đen mặt tướng quân, lại nhìn về phía tựa hồ không phí sức lực Tôn Ngộ Không, trong mắt đều có vẻ sợ hãi.

Đen mặt tướng quân nhưng là Hải Yêu Vương chỉ xuống đệ nhất cường giả, nhưng ngay cả đối phương một chiêu đều không có thể tiếp lấy, nếu như Hải Yêu Vương cũng không ngăn được lời nói, vậy còn có người nào có thể đỡ nổi bọn họ đâu? Chúng Yêu ánh mắt tất cả đều rơi vào Hải Yêu Vương trên người.

"Đại vương..." Ôm Thủy Tinh Cầu Hắc Bào lão đầu cũng có nhiều chút lo âu nhìn Hải Yêu Vương.

Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng hướng trên đất một Trụ, nhìn Hải Yêu Vương bữu môi nói: "Hong Mao Quái, có dám đánh với ta một trận?"

Hải Yêu Vương giơ tay lên, ngừng còn muốn nói chuyện Hắc Bào lão đầu, trong tay Nguyệt Nha Sạn một phen, thân hình thoát một cái đang lúc đã là tại chỗ biến mất, trong nháy mắt xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trước mặt.

Một đạo mờ hồ màu đỏ hư ảnh ra hiện tại sau lưng hắn, mặc dù không thấy rõ bộ dáng, lại là có cực mạnh cảm giác bị áp bách.

Mà trong tay hắn Nguyệt Nha Sạn tốt nhất cũng là có một cái màu đỏ giao long cùng một cái màu xanh da trời đại kinh ngư xông ra, trên dưới đồng thời đánh về phía Tôn Ngộ Không, một con đỏ bay tán ra đến, tám kia lam trên mặt mắt cá chết tựa hồ không mang theo chút nào cảm tình.

Đường Tam Tạng hơi hít mắt lại nhìn một màn này, chuẩn bị xuất thủ, Tôn Ngộ Không muốn đánh lộn hắn có thể theo nàng, bất quá hắn nhưng là không cho người khác thật khi dễ hắn học trò.

"Mới có thể kháng trụ mười chiêu đi... Bất quá kia màu đỏ hư ảnh là yêu quái gì, nhìn qua điểm nhìn quen mắt?" Chu Diêm Bồng có chút không thú vị đất chuyển trên tay Trần Kỳ, nhìn Hải Yêu Vương sau lưng màu đỏ hư ảnh có chút cau mày, Hải Mã xạ thủ mũi tên hay là ở tiếp tục bắn, hay lại là không tạo được một chút chèn ép.

Chúng Yêu cũng là ánh mắt sáng quắc mà nhìn một màn này, Hải Yêu Vương là Lư Sa Hà chi chủ, là Lư Sa Hà trong toàn bộ Hải Yêu Vương.

Hắn cường đại không thể nghi ngờ, hắn là trong truyền thuyết Hải Yêu Thánh Hiền đời sau, là Thánh Đao chân chính chủ nhân, chỉ có hắn có thể khống chế Thánh Đao hết thảy.

Mặc dù hắn cực ít xuất thủ, nhưng hắn cường đại nhưng là ngay cả đen mặt tướng quân cũng phải cúi đầu, ngay cả Thánh Kinh cũng cam làm thú cười.

Tôn Ngộ Không nhìn chột lóe đang lúc xuất hiện ở trước mặt Hải Yêu Vương, đồng tử co rút lại, không có vẻ sợ hãi, bay lên là muốn sung sướng đánh một trận chiến ý.

Kim Cô Bồng trên kim quang chột lóe, từng cái phong cách cổ xưa Phù Văn lần lượt sáng lên, hai đoạn điêu khắc tinh xảo Kim Cô khôi bệnh chói mắt.

Tôn Ngộ Không như cũ không tránh không lùi, hai tay nắm chặt Kim Cô Bồng, giờ qua đỉnh đầu, một gậy giận bỏ xuống.

Màu đỏ giao long cơ hồ trong nháy mắt chôn vùi, bất quá Kim Cô Bồng lực đạo cũng là giảm mấy phần, theo sát phía sau màu xanh da trời Cá Voi càng là tan mất Kim Cô Bồng tuyệt đại đa số lực đạo.

Mà đúng lúc này, Nguyệt Nha Sạn rơi vào Kim Cô Bồng bên trên.

Đỉnh!

Nhất thanh thúy hưởng, lực đạo to lớn đem Tôn Ngộ Không trực tiếp đập lui hơn mười trượng, hai chân trên đất cây ra lưỡng đạo một thước rãnh sâu khe, Kim Cô Bồng về phía sau một Trụ, rồi mới miễn cưỡng ngừng thân hình. Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Yêu quái, đừng đụng đồ đệ của ta

"Đại vương! Đại vương!"

Chúng Yêu yên lặng một cái chớp mắt, ngay sau đó mừng như điên hoan hô lên.

Một chiều, Hải Yêu Vương chỉ dùng một chiêu liền để cho Tôn Ngộ Không tháo chạy, trong đó chênh lệch cùng trước Tôn Ngộ Không cùng đen mặt tướng quân không khác.

Nhìn Đường Tam Tạng bọn họ lên đảo, Phá Trận, lại liền bại đen mặt tướng quân, chúng Hải Yêu khí thế đã là cố gắng hết sức mê mẩn, nghĩ đến bọn họ Tây Thiên Linh Sơn thân phận, trong lòng càng là sợ hãi.

Mà bây giờ, Hải Yêu Vương theo tay khẽ vẩy liền để cho Tôn Ngộ Không tháo chạy hơn mười trượng, nhìn qua ngay cả sức đánh trả cũng không có, Chúng Yêu trong lòng lần nữa dâng lên hy vọng.

Hải Yêu Vương, hẳn chính là Hải Yêu Thánh Hiền đời sau, như thế nào những thứ này cái gọi là Linh Sơn La Hán có thể đánh bại.

Một thân hỏa hồng khôi giáp bóng lưng cao lớn, vào giờ khắc này lộ ra cao lớn vô cùng, Hải Yêu nhất tộc truyền thừa mấy ngàn năm sứ mệnh, dù là hợp lại bên trên tánh mạng cũng phải bảo vệ thánh địa, giờ khắc này của mọi người yêu trong lòng lần nữa kiên định.

"Sư phụ, Đại Sư Tỷ không có chuyện gì sao? Chúng ta có muốn hay không đi giúp hắn?" Ngao Tiểu Bạch nhìn Tôn Ngộ Không, có chút khẩn trương hỏi.

Đan Kỳ lúc này đã trốn Lạc này sau lưng, sợ bị Hải Yêu Vương thấy, mấy năm nay Hải Yêu Vương ở trong lòng hẳn chính là thần thánh như vậy tồn tại, bây giờ bị vùi vùi bị Đường Tam Tạng bọn họ buộc chung một chỗ, nơi nào còn dám lộ diện.

"Chờ một chút." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, nhìn chậm rãi đứng thẳng Tôn Ngộ Không.

Hải Yêu Vương mắt cá chết như cũ không tỉnh cảm chút nào mà nhìn Tôn Ngộ Không, tầm kia lam mặt cũng bởi vì mắt cá chết duyên cớ có vẻ hơi cứng ngắc, không có bởi vì một trong chiêu đập bay Tôn Ngộ Không mà cao hứng, cũng không có bởi vì Tôn Ngộ Không như cũ không chịu thua mà mất hứng.

Bất quá hẳn hiển nhiên cũng không có bỏ qua cho những thứ này dám can đảm xâm phạm Thánh Đảo, còn muốn chấm dứt thánh địa gia hòa, chói mắt đang lúc hóa thành một vệt bóng đen hướng Tôn Ngộ Không phóng tới. Một cái Hắc Thủy ngưng tụ mà thành Đại Long ở trước người hắn ngưng tụ, nhìn qua cùng trước bị Ngao Tiểu Bạch hù dọa quỳ cái điều có chút giống, khoảng ba trượng dài, trên đỉnh đầu dài nửa trượng Độc Giác tản ra uy nghiêm Hắc Quang, vẩy đuôi hướng Tôn Ngộ Không đánh tới.

Tôn Ngộ Không không lùi mà tiến tới, trên phù đảo trận pháp đã bị Chu Diêm Bồng phá, lại không cảm không hạn chế, một bước nhảy lên cao ba trượng, trong tay Kim Cô Bổng chợt đưa dài trở nên lớn.

Dài ba trượng Kim Cô Bổng, bị Tôn Ngộ Không hai tay ôm lấy, ngang nhiên nện xuống.

Chúng Yêu trong mắt đều là thoáng qua vẻ kinh hãi, lúc trước Tôn Ngộ Không một gậy đập bay đen mặt tướng quân một màn còn rõ mồn một trước mắt, bây giờ Kim Cô Bổng cuối cùng so với Hải Yêu Vương gọi ra màu đen Cự Long một kích cỡ tương đương, một gậy này oai khó có thể tương đương.

Hải Yêu Vương ngẩng đầu nhìn kia ngang nhiên nện xuống Kim Cô Bổng.

Lạnh lẽo cười một tiếng, trước người màu đen Cự Long không sợ chết về phía đụng lên đi, dưới chân động một cái, cũng là bay lên trời, hướng Kim Cô Bổng nghênh đón.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Màu đen thủy long trên không trung nổ tung, Hắc Thủy rào rơi vãi đầy đất.

Dài ba trượng Kim Cô Bổng rơi thế không giảm đất đụng vào lấy Nguyệt Nha một đầu hướng lên đánh tới Nguyệt Nha San, chiếu sáng ở trên phù đảo ánh trắng giống như là bị hấp dẫn một dạng điên cuồng rót vào Nguyệt Nha San, giằng co chỉ kéo dài một cái chớp mắt, bạch quang chợt lóe, Kim Cô Bổng bay ngược mà quay về.

Tôn Ngộ Không trong tay như cũ nắm thật chặt Kim Cô Bổng, bị mang về phía sau bay đi, một mực thối lui ra hơn trăm trượng mới dừng lại thân hình, trên mặt dâng lên một vệt đỏ ửng, khí tức cũng là thở nhẹ.

Lần thứ hai giao phong, Tôn Ngộ Không như cũ không địch lại, nhưng vẫn là dựa vào chính mình lực lượng hóa giải Hải Yêu Vương Tiến công.

Chúng Hải Yêu tiếng hoan hô như cũ, thấy Đường Tam Tạng bọn họ không dám lên trước hỗ trợ, càng là đắc ý, xem ra chỉ cần Tôn Ngộ Không bại, những người này cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trôi.

Tôn Ngộ Không mặc dù lợi hại, nhưng còn chưa đủ để lấy cùng Hải Yêu Vương là địch, cứ theo đà này, nếu không mấy chiêu nàng liền sa sút.

Tôn Ngộ Không chân đạp Càn Đẩu Vân, trong tay Kim Cô Bổng chỉ xéo Hải Yêu Vương, mặc dù bởi vì Phong Ấn không địch lại, nhưng trong mắt chiến ý như cũ, đề một cái đụn mây, lần nữa hướng biển Yêu Vương bay đi, rất nhiều không đánh nhau kịch liệt một trận không bỏ qua tư thế.

Hải Yêu Vương nhìn lần nữa vọt tới Tôn Ngộ Không, mắt cá chết trong rốt cuộc có một tia kinh ngạc, bất quá xuất thủ vẫn không có chút nào lưu tình, nếu một chiêu không thể đánh ngã, vậy liền mười chiêu, một trăm chiêu.

Từng tiếng tiếng vang trầm trầm hòa thanh giòn binh khí tương giao thanh âm đan vào một chỗ, hai đạo tàn ảnh ở trên phù đảo vô ích không ngừng xẹt qua va chạm.

Mỗi một lần Tôn Ngộ Không cũng sa sút lui về phía sau, thậm chí có mấy lần từ trên trời rơi xuống đất, trên đất đập ra lần lượt hố sâu, nhưng mỗi một lần cũng có thể lần nữa bò dậy, sau đó không sợ đất xông về Hải Yêu Vương.

"Sur phụ..." Ngao Tiểu Bạch siết Đường Tam Tạng ngón tay, mặt đầy đau lòng nhìn như cũ quật cường đứng Tôn Ngộ Không, muốn để cho Đường Tam Tạng đi lên giúp Tôn Ngộ Không, nhưng nhìn không ngừng ngã xuống lại đứng lên Tôn Ngộ Không, lại không dám nói ra khỏi miệng.

"23... Thật giống như đúng là có chút tiến bộ đây..." Chu Diêm Bồng nhìn Tôn Ngộ Không bóng lưng, nhẹ giọng tự nói, lại nhìn về phía Hải Yêu Vương lúc, ánh mắt đã là vô cùng băng lãnh, "Sur phụ, buổi tối ăn Hải Yêu Vương lát cá sống đi."

Chúng Hải Yêu lúc này cũng là dần dần an tĩnh lại, vốn cho là trong mấy chiêu liền sẽ bị thua Tôn Ngộ Không thậm chí ngay cả chống đỡ 23 chiêu, mỗi một lần cũng có thể đứng lên lại, không sợ chết về phía Hải Yêu Vương Trùng đi.

Mặc dù nàng so với Hải Yêu Vương yếu hơn, nhưng là ý chí chiến đấu lại để cho Chúng Yêu lòng nguội lạnh, như vậy đối thủ giống như không bỏ rơi được tượng bị đường, chỉ cần nàng không có chết, chiến đấu cũng sẽ không kết thúc.

Hải Yêu Vương mắt cá chết chăm chú nhìn lần nữa từ trong hố sâu đứng lên, sau đó xách Kim Cô Bổng hướng hấn vọt tới Tôn Ngộ Không, ánh mắt vô cùng băng lãnh, hấn chính là một lần cũng không có nương tay, nhưng cái này rõ ràng so với hấn yếu tiểu gia hòa tuy nhiên cũng có thể bò dậy lần nữa tới.

Loại cảm giác này, thật sự là thật là làm cho người ta chán ghét, bất quá, người này thật giống như cũng mau không được, lần này đánh ngã, nàng không có cơ hội lại bò dậy.

Nguyệt Nha Sạn cùng Kim Cô Bổng lần nữa đụng nhau, ra nhất thanh muện hưởng.

Tôn Ngộ Không nắm Kim Cô Bổng về phía sau bay ngược tới sau đó nặng nề đập xuống đất, một tia máu tươi từ khóe miệng chảy ra, trong cơ thể linh khí đã tiêu hao sạch sẽ, hai tay chống trên đất, nhưng là như thế nào cũng không đứng nổi.

"Đại vương! Đại vương!"

Chúng Hải Yêu bị nhéo đến tâm thoảng cái lỏng ra, cùng kêu lên, lần lượt đứng lên Tôn Ngộ Không mang đến to lớn cảm giác đè nén, lần này, nàng rốt cuộc không đứng nổi.

Hải Yêu Vương sắc mặt cũng là hơi chậm, bất quá ánh mắt rơi vào ngoài mười trượng kia nửa nằm trên đất Tôn Ngộ Không trên người lúc, lộ ra uy nghiêm sát ý, Nguyệt Nha Sạn kéo trên đất, ra chói tai khắc hoa âm thanh, cái này để cho hấn chặt vật gia hóa, phải chết.

Linh khí hao hết Tôn Ngộ Không đã không có sức đánh trả, Hải Yêu Vương chỉ cần tiến lên cho nàng một kích tối hậu, hết thảy liền kết thúc.

Chúng Yêu đều là trừng hai mắt nhìn một màn này, cũng muốn nhìn Tôn Ngộ Không hoàn toàn chết ở Hải Yêu Vương trong tay, lấy biết mối hận trong lòng.

Đang lúc này, một đạo thân ảnh lại là xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trước người, một bên cuốn tay áo, vừa nói: "Tiểu Bạch, cho sư tỷ của ngươi chữa thương."

"Phải! Sư phụ." Ngao Tiểu Bạch lớn tiếng kêu, lấy ra thủy linh cầu, chạy chậm đến Tôn Ngộ Không bên người, bóp hai cái pháp quyết, hào quang màu xanh nước biển liền đem Tôn Ngộ Không bọc đi vào.

"Mới vừa rồi quên nói yêu quái, đừng đụng đồ đệ của ta." Đường Tam Tạng nhìn Hải Yêu Vương, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hải Yêu Vương dừng bước lại, khẽ nhú mày mà nhìn Đường Tam Tạng, có chút nghiêng đầu nhìn ôm thủy tinh Hắc Bào lão đầu liếc mắt.

Hắc Bào lão đầu ho khan một tiếng, chính muốn nói chuyện.

Chúng Yêu có chút khinh thường mà nhìn Đường Tam Tạng, hòa thượng này mặc dù tự xưng Linh Sơn La Hán, nhưng là từ bên trên Thánh Đảo bắt đầu chưa bao giờ xuất thủ, càng giống như là một đứng ở sau lưng đàn bà nữ nhân.

Đang lúc này, đất bằng phẳng trong một tiếng nổ vang, Đường Tam Tạng đã là tại chỗ biến mất.

Hải Yêu Vương chết cá trong mắt tinh quang chợt lóe, sau lưng đạo kia mơ hồ màu đỏ hư ảnh trong nháy mắt tăng vọt, trở nên ngưng tụ mấy phần, trong

tay Nguyệt Nha Sạn bên trên càng là Lưu Quang lóe lên, về phía trước vùng đi.

Bất quá, tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo nhân ảnh đã là xuất hiện ở Hải Yêu Vương trước người, một cái tát đè ở trên mặt hắn, tăng vọt màu đỏ hư ảnh trong nháy mắt tiêu tan, Nguyệt Nha Sạn rời khỏi tay, dính ở một bên trên trụ đá.

Đường Tam Tạng một cái tay đè ở Hải Yêu Vương trên mặt, theo số đông yêu giữa nghiền ép mà qua, nặng nề dựa vào một cây trên trụ đá, cả người lâm vào trong trụ đá.

"Đã có miệng, liền chính mình thật dễ nói chuyện." Đường Tam Tạng chậm rãi thu tay về, sau lùi một bước, thanh âm có chút lạnh.

Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Trong thánh địa vang lên tiếng hát

Hon mười trượng cao cột đá lắc lư, chậm rãi ngã về phía sau, phát ra ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Trong sân hoàn toàn tĩnh mịch, Chúng Yêu nhìn chán nản dựa vào tàn đoạn cột đá Hải Yêu Vương, còn có người trong đám cái điều bị nghiền ép mà qua Huyết Đạo, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người lúc, trong mắt vẻ kinh hãi đã cùng thấy ma quỷ như thế.

Đây là cái gì dạng thực lực đáng sợ!

Một chiêu, hắn lại chỉ dùng một chiêu liền đem Hải Yêu Vương đánh bại!

Không giống là Tôn Ngộ Không như vậy kiệt lực mà bại, mà là bởi vì thực lực hoàn toàn nghiền ép, ngay cả trả đũa cơ hội cũng không có, thậm chí ngay cả lời cũng không kịp nói một câu, Hải Yêu Vương liền bại.

Cái đó bị Chúng Yêu coi là vô dụng nhất gia hỏa, lại là có kinh khủng như vậy thực lực.

"Là hắn, chính là hắn một quyền đánh bể Thánh Kinh!" Núp ở yêu trong đám con rùa thuận run lấy bầy mà nhìn Đường Tam Tạng, kinh thanh la lên, hiện tại hắn rốt cuộc chắc chắn trước ở Thánh Đảo bên ngoài hắn suy đoán cũng không sai.

Loảng xoảng! Trung miên mặt đen trong tay người lưỡi búa lớn rơi xuống đất, sợ hãi lui về phía sau hai bước, ngay cả Hải Yêu vương đô không tiếp nổi hắn một chiêu, hòa thượng này thực lực đã vượt qua hắn tưởng tượng, mà trước hắn còn muốn chọn này quả hồng mềm bốp.

Chúng Yêu tinh thần ở Hải Yêu Vương bị Đường Tam Tạng một chiêu sau khi đánh bại, hoàn toàn tan vỡ, thánh trận bị phá, Hải Yêu Vương sa sút, liền tiếp đá kích đã để cho chúng Hải Yêu lòng tin hoàn toàn mất.

Trước ở đó một con đường bên trên mấy chục Hải Yêu trực tiếp bị va thành thịt vụn, đối mặt như vậy đối thủ, coi như tất cả mọi người cùng tiến lên thì có ích lợi gì đâu rồi, chỉ sợ cũng không chịu nổi hắn mấy cái qua lại nghiền ép đi.

Đan Kỳ phúc thông một tiếng, trực tiếp quỷ xuống, trừng hai mắt nhìn phong khinh vân đậm đất đứng ở Hải Yêu Vương trước người Đường Tam Tạng, kinh hãi, sợ hãi, tự giễu đủ loại tâm tình ở trên mặt xuôi ngược.

Hắn rốt cuộc minh bạch Đường Tam Tạng trước ở trên nước lúc nói câu nói kia ý tứ, một ngàn này năm, hắn quả thật sống uống phí, ech ngồi đây giềng, căn bản không biết cái thế giới này trừ Lưu Sa Hà cùng Vương gia Trần chi bên ngoài rốt cuộc còn bao lớn.

Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn đã chữa thương hoàn thành, lần nữa đứng lên Tôn Ngộ Không, mặc dù nhìn qua có một chút điểm suy yếu, bất quá tinh thần cùng trạng thái cũng không tệ, chỉ cần khôi phục linh khí liền không có gì đáng ngại.

Chiến đấu là Tôn Ngộ Không tự lựa chọn, cho nên hắn không có tùy tiện ở chính giữa nhúng tay.

Tôn Ngộ Không tính tình có chút quật, giống như nàng bại cũng sẽ lần lượt bỏ dấy một dạng ở nàng chân chính sa sút trước, không cần bắt luận kẻ nào tới nhúng tay nàng chiến đấu.

Đây là nàng kiêu ngạo, cũng là nàng lựa chọn phương thức chiến đấu.

Hải Yêu Vương không có chết, Đường Tam Tạng đề xuống lần trước cho Sở quân một quyền kia lực đạo cho hắn tới một cái tát, bất quá người này thực lực xem ra so với Sở quân mạnh hơn một chút, dựa vào cột đá thờ mạnh mấy cái liền tỉnh lại, mặc dù còn không thể động đậy, bất quá từ hắn trợn mắt nhìn Đường Tam Tạng mắt cá chết đến xem, ít nhất có thể đủ bình thường trao đổi.

Chúng Yêu kiêng kỵ với Đường Tam Tạng thực lực, còn có Hải Yêu Vương ở Đường Tam Tạng trên tay, chỉ dám xa xa vây quanh, tay chân luống cuống, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

"Sư phụ..." Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng bọn họ cũng là đi tới, ở Đường Tam Tạng bên người đứng lại.

Lòng như tro nguội Đan Kỳ là bị Chu Diêm Bồng từ dưới đất kéo tới, Chu Diêm Bồng có chút không kiên nhẫn đem sợi dây ném một cái, đã quyết định chủ ý đưa cái này vô dụng gia hỏa bỏ ở nơi này Uy yêu quái.

"Nói đi, ngươi là ai? Ở trong đó phong ấn cái gì? Còn nữa, trước kia tiếng hát là ai hát?" Đường Tam Tạng nhìn Hải Yêu Vương hỏi, những vấn đề này đều là hắn muốn biết, hắn cũng không biết Quan Âm kia mau quên gia hỏa có hay không đem vị này Hải Yêu Vương thu nhập dưới trướng hắn.

Hải Yêu Vương miệng động động, ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa mặt đầy vẻ lo lắng Hắc Bào lão đầu, ba ngón tay động động.

"Ngươi dám nói, ta liền giết hắn." Chu Diêm Bồng hướng về phía lão đầu kia trợn mắt nói, hướng về phía Hải Yêu Vương làm một chặt đầu thủ thế.

Hắc Bào lão đầu cả kinh, vừa định nói ra khỏi miệng lời nói toàn bộ nuốt trở về.

Hải Yêu Vương ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, mắt cá chết bên trong có tức giận ánh mắt, môi đóng chặt, chính là không chịu mở miệng.

"Nhé, tiểu tử, còn rất quật mả, không biết ngươi có thể chống đỡ qua ta Thiên Hà mười tám... Không đúng, cộng thêm ngày hôm qua mới khai phá ba cái, Thiên Hà hai mươi một khúc hình mấy thứ." Chu Diêm Bồng có chút khinh thường đất bừa môi một cái, bắt đầu ra bên ngoài bắt nạt những thứ kia vô danh Đường hình cụ.

"Không nói thì coi là, ta trước đi xem một chút ở trong đó rốt cuộc phong ấn bảo bối gì." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn không chịu mở miệng Hải Yêu Vương, xoay người nhìn về phía xa xa cái kia thông thiên cột đá, phía dưới này rốt cuộc phong ấn bảo bối gì, có thể để cho Lưu Sa Hà những thứ này Hải Yêu thế đại thù hận.

"Ừ..." Hải Yêu Vương cắn răng, tức giận trợn mắt nhìn Đường Tam Tạng sau lưng, cắn chặt hàm răng, như cũ không chịu mở miệng.

Nguyên bốn đã gọi lên rầm rộ Hải Yêu môn, nhìn Hải Yêu Vương bộ dáng, trong mắt cũng là có tức giận cùng đau buồn ở tích tụ, năm đó nhập thánh đảo lúc, Chúng Yêu từng lập lấy cái chết thù hận thánh địa lời thề, hôm nay những người này nếu là muốn cường thánh địa, trọng yếu chính là chết cũng muốn cản bọn họ lại.

Đang lúc này, một tiếng du dương tiếng hát Phù Đảo sâu bên trong truyền tới, phiêu miểu thanh âm thông thả vang vọng, mặc dù nghe không hiểu, nhưng cùng trước ở trên mặt nước nghe được một loại làm cho tâm thần người yên lặng.

Tức giận Hải Yêu từ từ bình tĩnh lại, Hải Yêu Vương mắt cá chết tựa hồ cũng nhu biến hóa mấy phần, Đan Kỳ có chút lảng lảng nghiêng đầu nhìn về phía cột đá phương hướng, vốn đã trắng xám ánh mắt giống như là dâng lên một con đường sống.

"Nguyên lai Mỹ Nhân Ngư đang ở bên trong, chẳng lẽ này trong phong ấn Phong Ấn là một cái Mỹ Nhân Ngư?" Đường Tam Tạng cũng là lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, đây cũng là thật ra hắn dự liệu.

"Mỹ Nhân Ngư!" Chu Diêm Bồng cũng là ánh mắt sáng lên, đem trong tay hình cụ tiện tay ném một cái liền cạo đi lên, ôm Đường Tam Tạng cánh tay thoáng qua đứng lên, "Sư phụ, đợi một hồi để cho ta đi vào trước, ngươi đừng cướp ta danh tiếng a..."

"Hào hảo hảo..." Đường Tam Tạng dở khóc dở cười đem cánh tay từ trước ngực nàng rút ra, người này chỉ cần nghe được mỹ nữ sẽ không cái chính hình.

"Sư phụ, này ca hát là Mỹ Nhân Ngư tỷ tỷ sao? Thật tốt nghe a, chúng ta thật có thể thấy nàng sao?" Ngao Tiểu Bạch cũng là lại gần, trong mắt tràn đầy đều là vẻ chờ mong.

Cũng tới đây, nào có không đi nhìn một chút đạo lý, về phần cái gì Hải Yêu nhất tộc thánh địa, ngay cả Hải Yêu vương đô đánh, nơi nào sẽ còn quản nhiều như vậy.

Bài hát này âm thanh thoáng cái đem mọi người hấp dẫn, ngay cả Hải Yêu vương đô lười thối, dự định đi trước nhìn Mỹ Nhân Ngư.

Hải Yêu Vương nhìn hướng thông thiên Trụ phương hướng đi tới Đường Tam Tạng đám người, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng, trong miệng ân ân kêu, miễn cưỡng có thể động thủ chỉ bằng vào về phía trước, hết sức muốn ngăn lại Đường Tam Tạng đám người.

Bất quá này ân ân âm thanh không có chút nào ngăn trở hiệu quả, Đường Tam Tạng đã mang thai nghi cái này Hải Yêu Vương là người cầm, quay đầu đem kia Hắc Bào lão đầu chụp tới hỏi một chút thì có thể biết nguyên do.

Coi như Hải Yêu Vương ông loa, trừ phi hai người này tâm ý tương thông... Khác một loại khả năng chính là lão đầu kia đối với hắn cực kỳ biết.

"Đứng... Đứng... Đứng lại!" Đang lúc này, một tiếng có chút cà lăm vọt đực tăng đột nhiên theo số đông người phía sau truyền tới.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Như thế nào hướng về phía 1 căn (cái) cột đá suy nghĩ chủ quan ra 1 cái Mỹ Nhân Ngư

Nghe phía sau truyền tới có chút cà lăm vọt đực giọng thanh âm, Đường Tam Tạng bọn họ cũng dừng bước, đồng loạt xoay người lại, nhìn dựa lưng vào cột đá, thần sắc khẩn trương, lại là có chút lúng túng Hải Yêu Vương, đều là lộ ra thần tình cổ quái.

Tình huống gì! Như vậy một vị nhìn tục tăng vô cùng, uy vũ hùng tráng Hải Yêu Vương, phát ra âm thanh lại... Lại so với Trường An kia tòa hoàng cung trong thái giám còn phải chói tai.

Cái quỷ gì a! Nhìn cặp kia mắt cá chết cùng màu xanh da trời bánh nướng mặt, Đường Tam Tạng trên người nổi da gà cũng xuống đầy đất, quả nhiên là mở miệng quỷ...

Không riêng gì Đường Tam Tạng bọn họ sững sốt, bên ngoài hơn mười trượng Hải Yêu cũng là kinh ngạc đến ngây người, trừng hai mắt nhìn Hải Yêu Vương —— tam quan bề tan tành thành cặn bã chắc là về mặt này.

Xem ra mấy năm nay bọn họ cũng chưa từng nghe qua Hải Yêu Vương nói chuyện, này vừa mở miệng, mọi người trong lòng uy vũ hình tượng chỉ sợ cũng này sụp đổ đi.

Bất quá Đường Tam Tạng coi như là hiểu người này tại sao phải dừng kia Hắc Bào lão đầu làm ông loa, vèn vèn là giọng nói này, dù là sức chiến đấu Lưu Sa Hà số một, cũng rất khó để cho thủ hạ yêu quái tâm lý bất sinh ngăn cách đi...

"Người... Không phải là nữ chứ?" Chu Diêm Bồng trước nhất kịp phản ứng, nhìn Hải Yêu Vương chân chờ một chút hỏi.

"Người sẽ không có ý tưởng chứ?" Đường Tam Tạng có chút nghiêng đầu, khóe miệng co quắp rút ra.

"Sự phụ, lần này ta quyết định không cùng người cạnh tranh..." Chu Diêm Bồng ý vị thâm trường lắc đầu một cái, còn về phía sau chuyển hai bước, mặc dù thích nữ nhân, bất quá thấy vị này tôn dung, coi như thật là nữ, nàng cũng thẳng không nổi công lược.

"Rõ ràng ta cho tới bây giờ không có cùng người cạnh tranh qua được không..." Đường Tam Tạng liếc một cái, lui về phía sau ba bước, hẳn có chút bận tâm nếu như vị này Hải Yêu Vương muốn thật là nữ, cũng giống những thứ kia thiếu nữ xinh đẹp như vậy khó mà ức chế dặt thích hẳn làm sao bây giờ, này nói không chừng sẽ trở thành một đoạn thời gian rất dài ác mộng.

"Ta... Ta không phải là... Nữ!" Hải Yêu Vương khắp khuôn mặt là tức giận, có chút cà lăm vọt đực giọng thanh âm nhưng là để cho loại này tức giận nhược hóa không ít.

"Vậy thì tốt..." Đường Tam Tạng cùng Chu Diêm Bồng đồng thời thờ phào.

Lúc này, du dương tiếng hát hơi ngừng, giống như trước một loại không có dấu hiệu nào dừng lại.

"Người để cho chúng ta đứng lại, nhưng là có lời muốn nói? Nếu là không có lời nói, chúng ta vẫn chờ nhìn Mỹ Nhân Ngư đây." Chu Diêm Bồng hai tay trừng điệp ở trước ngực, vênh vào chân hơi không kiên nhẫn mà nhìn Hải Yêu Vương.

"Người... Các người... Không cho phép vào đi!" Hải Yêu Vương siết quả đấm, thần sắc có chút nóng nảy, lại là có chút tức giận, "Này... Đây là ta Hải Yêu nhất tộc thủ hộ nơi cấm địa, mấy ngàn năm qua chưa bao giờ có người ngoài đặt chân, nếu là người môn mặt dám mạo phạm tình cảnh,

Hải Yêu nhất tộc Thánh Hiền nhất định hiển linh, các người đem chết không được từ tế!"

Bên ngoài Hắc Bào lão đầu và chúng Hải Yêu nghe vậy, trên mặt cũng là lộ ra vẻ trịnh trọng, nắm chặt trong tay binh khí, nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng đám người bọn họ.

"Lời này các ngươi đều nặng phục thật nhiều lần... Có thể hay không đổi điểm có tâm ý từ? Ngươi nói cái gì Hải Yêu nhất tộc Thánh Hiền, rốt cuộc có tồn tại hay không à? Trận pháp này ngược lại còn quá miễn cưỡng, bất quá ngươi thực lực này còn kéo cái gì Yêu Thánh đại kỳ, không sợ bị người chê cười sao?" Chu Điem Bồng liếc một cái, hướng về phía Đường Tam Tạng một chiều hô, "Sư phụ, chúng ta gây sự tình đi."

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn Hải Yêu Vương, còn có vòng ngoài những thần kia sắc khảm trương Hải Yêu, trầm ngâm một hồi, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nhìn Hải Yêu Vương nói: "Ngươi nói Hải Yêu nhất tộc thủ hộ cân nhắc nơi đó mấy ngàn năm, đây là cái gì duyên cớ? Còn nữa, kia trong phong ấn rốt cuộc là cái gì? Nếu như ta không có đoán sai lời nói, như ngươi tưởng tượng hẳn là một cái thân thể con người đuôi cá Mỹ Nhân Ngư chứ?"

Hải Yêu Vương chết cá trong mắt lóe lên một vệt kinh ngạc cùng hốt hoảng, tròn mắt nhìn Đường Tam Tạng, trong lúc nhất thời không nói gì.

"Mỹ nhân kia cá truyền thuyết chính là hắc truyền tới?" Tôn Ngộ Không cùng Chu Điem Bồng các nàng trên mặt cũng là lộ ra một tia kinh ngạc.

"Là không là rất hiểu kỳ ta làm sao biết?" Từ Hải Yêu Vương trong thần sắc, Đường Tam Tạng đã xác nhận hẳn suy đoán là chính xác, cười tiếp tục nói: "Ba trăm năm trước, ngươi từng để cho một cái tên là Vương Hải Ngư Dân cho ngươi vẽ tranh, ba năm tranh thành sau khi, ngươi bắt hẳn cho thả, này chắc cũng là từ trong tay ngươi duy nhất một sống sót người chứ? Mà hẳn làm chi họa, chính là một cái Mỹ Nhân Ngư. Ngươi... Không phải là thích nàng chứ?"

"Ngươi... Ngươi thế nào... Biết." Hải Yêu Vương mặt liền biến sắc, thanh âm cũng không khỏi kéo dài mấy phần.

"Cái này không trọng yếu, bây giờ, giờ đến phiên ngươi trả lời ta vấn đề chứ? Cái gọi là Hải Yêu Thánh Hiền hiển linh chuyện hoang đường ta có thể sẽ không tin tưởng, hơn nữa, tình huống bây giờ hẳn không phải là các ngươi có thể trả giá thời điểm chứ? Chẳng lẽ ngươi thật muốn đánh cuộc Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc tánh mạng, đi bảo vệ vậy ngay cả thứ gì cũng không biết Phong Ấn?" "Đường Tam Tạng từ chối cho ý kiến lắc đầu một cái.

"Ta..." Hải Yêu Vương hơi sững sờ, nhìn Đường Tam Tạng, lại vừa là nhìn về phía cách đó không xa mặt đầy đau buồn Hải Yêu, trên mặt lộ ra vẻ giằng co, ngay cả hẳn đều không phải là Đường Tam Tạng một chiều địch, Thánh Đảo Thượng Hải yêu coi như muốn chạy trốn sợ rằng cũng không có cơ hội đi.

"Đại vương, không thể!" Hắc Bào lão đầu phốc thông một tiếng trực tiếp quỵ xuống, phủ đầy nếp nhăn trên khuôn mặt già nua tràn đầy vẻ kiên nghị, "Nguyện theo Đại vương, thề lĩnh gác thánh địa!"

Chúng Yêu nghe vậy, đều là bước lên trước, đồng nói: "Nguyện theo Đại vương, thề thủ hộ thánh địa!"

Đường Tam Tạng nhìn một màn này, có chút thiếu mị, nhìn đi bảo vệ chỗ đó quả thật đi sâu vào Hải Yêu nhất tộc linh hồn. Có chấp, ngược lại cũng có vài phần khả ái, bất quá như vậy ngược lại thì đem hẳn làm nổi bật thành đại phản phái cảm giác đây.

Tôn Ngộ Không nhìn những Hải Yêu đó, không biết nghĩ đến cái gì, muốn nói lại thôi.

"Ta... Nói." Ngay tại Đường Tam Tạng muốn buông tha từ nơi này nhiều chút ngoan cố gia hỏa trong miệng nghe được cái gì hữu dụng tin tức lúc, nhìn Chúng Yêu hồi lâu Hải Yêu Vương giống như là dùng hết khí lực phun ra hai chữ này.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, làm ra rửa tai lắng nghe tư thế, Tôn Ngộ Không, Chu Điem Bồng cũng là có chút hiểu kỳ đất nhìn về phía hẳn.

"Đại vương!" Hắc Bào lão đầu và Chúng Yêu bị phần sau khi, trong mắt cũng là có một tia làm rung động.

"Ngươi... Ngươi trước bảo đảm... Bảo đảm không nhập thánh đất, không giết ta Hải Yêu nhất tộc đảm nhiệm một người." Hải Yêu Vương ngược đầu nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Có thể rõ ràng nói cho ngươi biết, người trước không làm được, người sau có thể đáp ứng." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, hẳn vốn là không có tàn sát cái này đảo ý tứ.

Hải Yêu Vương nhìn Đường Tam Tạng, yên lặng hồi lâu, cuối cùng vẫn là có chút chán nản mà cúi thấp đầu, "Bản vương cá quả, là Lưu Sa Hà chi vương, yêu chi Thánh Hiền..."

"chờ một chút... Hugo?" Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái ngắt lời nói, thấy mọi người kỳ quái nhìn hẳn, nghĩ tới cái này thế giới cũng không có vị kia Đại Tắc Giả, mà người này cũng không biết có phải hay không là cố ý đem tên đổi, có chút lúng túng buông tay một cái, "Ngươi tiếp tục."

Hải Yêu Vương cá quả dựa vào cột đá, tiếp tục nói.

Lưu Sa Hà Hải Yêu lịch sử không tính là phức tạp, hoặc có lẽ là bởi vì nguyên nhân nào đó sinh ra đứt đoạn, trừ chỗ ngồi này Thánh Đảo bên trên lưu lại một ít ghi lại, những vật khác cơ hồ là trống rỗng.

Mà lưu sa trong sông Hải Yêu cũng không biết từ khi nào thì bắt đầu, gánh vác lĩnh gác Thánh Đảo chức trách, hơn nữa lập được lời thề, trọn đời không được rời Lưu Sa Hà.

Hơn một ngàn năm trước, cá quả nhân huyết thống giác tỉnh, dẫn chúng Hải Yêu tiến vào Thánh Đảo, được đề cử trở thành Hải Yêu Vương, cũng được Thánh Đảo chủ nhân.

Này ngàn năm qua, Lưu Sa Hà Hải Yêu mặc dù không thể rời đi Lưu Sa Hà, nhưng cũng trải qua đẹp yên, mà lĩnh gác Thánh Đảo cùng Thánh trong đảo

thánh địa, cũng trở thành sứ mệnh.

Về phần trong thánh địa rốt cuộc có cái gì, Thánh Đảo bên trên trong di tích cũng không có ghi lại, từ mấy trăm năm trước bắt đầu, đến một cái đêm trăng tròn sẽ gặp có tiếng hát từ trong thánh địa truyền tới.

Bài hát này âm thanh phảng phất có ma lực một dạng có thể để cho toàn bộ nghe được tiếng hát Hải Yêu cả người thoải mái, thậm chí còn có thể tăng lên một ít Yêu Lực, nhưng là ca hát người là ai? Tại sao lại ở trong thánh địa? Chuyện này nhưng là không người nào biết, Thánh Đảo bên trên cũng không tìm được chút nào liên quan ghi lại.

Hơn nữa bởi vì đối với (đúng) thánh địa kính sợ, còn có kia không thể lay động Phong Ấn trận pháp, cho nên đối với trong phong ấn có cái gì đều là suy đoán.

Cả quả suy nghĩ chủ quan chính là Mỹ Nhân Ngư, cũng là vì khó khăn Vương Khoan kia Tổ Tiên Vương Hải ở chỗ này vô căn cứ tưởng tượng ra một cái Kim Phát Bích Nhân mặc Bikini Mỹ Nhân Ngư, ước chừng vẽ ba năm, lúc này mới bị trả về.

"Nói cách khác, các người căn bản không biết này trong phong ấn rốt cuộc là cái gì? Thậm chí không biết là ai cho người môn thủ hộ? Sau đó các người cứ như vậy hi lý hồ đồ đất lấp kín tánh mạng cũng bảo vệ đồ bên trong?" Nghe xong cả quả cổ sự sau, Đường Tam Tạng mặt đầy ngạc nhiên nói, trong đầu đã đem đám này Hải Yêu kỳ quái nào đường về cấu tạo nhỏ nước bọt một vụn lẫn, cõi đời này vẫn còn có thuần phác như vậy chủng tộc a, đơn giản là khó có thể tưởng tượng.

Cả quả suy nghĩ kỹ một chút sau, gật đầu một cái.

Đường Tam Tạng thiếu chút nữa một cái lão huyết ối đến, vung tay lên nói: "Được, vậy hôm nay sẽ tới vạch trần cái này yên lặng mấy ngàn năm bí mật đi, bên trong ca hát rốt cuộc là ai, liếc mắt nhìn chẳng phải sẽ biết sao! Người lại cách một cây cột đá suy nghĩ chủ quan mấy trăm năm! Máu chốt còn suy nghĩ chủ quan ra một cái Mỹ Nhân Ngư tới! Hơn nữa, món đó phản nhân loại quần ngực vải người là thể nào suy nghĩ một chút ra loại này hình dáng..."

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Sư phụ, để cho ta đi vào trước thăm dò đường một chút đi

Vấn đề rõ ràng, Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc hi lý hồ đồ đất lấp được thủ hộ Thánh Đảo cùng thánh địa lời thề, mấy ngàn năm trước tàn đoạn lịch sử đã không thể kiểm tra theo, có lẽ đã từng xuất hiện Yêu Thánh Hải Yêu nhất tộc cũng là lui bại đến chỉ còn lại cái Yêu Hoàng giữ thế diện.

Đối với khảo chứng Hải Yêu nhất tộc lịch sử phương diện Đường Tam Tạng cũng không phải là cảm thấy rất hứng thú, so với hẳn so với cảm thấy hứng thú là phong ấn đó trong rốt cuộc có cái gì.

Liếc mắt nhìn biểu tình giãy giụa, giống như là đang suy nghĩ hẳn lời nói cả quả, trực tiếp đưa tay từng thanh hẳn nhắc tới, hướng về phía Chu Diêm Bồng các nàng dùng mắt ra hiệu, lại vừa là chỉ chúng Hải Yêu nói: "Các người ở chỗ này chờ đi, các người Đại vương dự định mời chúng ta đi thánh địa bởi một cái. Dĩ nhiên, nếu như các người không ngại kể từ hôm nay Lưu Sa Hà lại không Hải Yêu, các người có thể theo kịp đồng thời nhìn một chút."

Đối mặt Đường Tam Tạng tràn uy hiếp, nhìn lại bị hẳn nói ở trong tay cả quả, Hắc Bào lão đầu hay lại là tỏ ý mọi người dừng chân lại.

Có thể hóa hình thành người, những thứ này Hải Yêu cũng không ngốc, biết Đường Tam Tạng nói tới cũng không phải là không có đạo lý.

Mấy ngàn năm qua này cũng không phải là không có Hải Yêu hoài nghi tới, chẳng qua là thánh địa phong ấn đó quá mức lợi hại, cộng thêm Hải Yêu nhất tộc bản thân lời thề ràng buộc, căn bản không người dám nghi ngờ.

Đường Tam Tạng đám người bọn họ là người xâm nhập, lại cũng có thể là một bước ngoặt.

Phong Ấn bị phá ngày, cũng là bao phủ ở Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc Huyết Thệ tiêu tan ngày, này là năm đó cả quả huyết mạch giác tỉnh lúc trong lòng vang lên lời nói, bất quá cho tới nay đều bị hẳn trở thành giác tỉnh lúc Tâm Ma nói như vậy, chỉ có hẳn và Hắc Bào lão đầu hai biết đến.

Bất quá, mấy năm nay bọn họ tiếp nhận Đan Kỳ tế hiến, thật ra thì cũng là âm thầm đang mưu tính phá vỡ Phong Ấn biện pháp, chẳng qua là không nghĩ

tới Đan Kỳ cuối cùng tìm đến hòa thượng này, lại sẽ là một đại phiền toái.

Đường Tam Tạng một tay nhắc đến Đan Kỳ hướng xa xa cái kia thông thiên cột đá đi tới, Tôn Ngộ Không các nàng cũng là theo kịp.

Nhân nhạ sương mù dần dần tản đi, nguyên lai cái gọi là thông thiên cột đá, cũng không phải hồn nhiên một cây gậy, mặt đất cao vút lên là một tòa cao hơn mười trượng màu xám trắng tam giác Kim Tự Tháp, trên thân tháp khắc họa đến đủ loại Phù Văn,

Bất quá cùng Thánh Đào bên trên tùy ý có thể thấy cột đá cùng kiến trúc bên trên Phù Văn phong cách cùng dạng thức hoàn toàn bất đồng.

"Ồ, đây là?" Chu Diêm Bồng nhìn Kim Tự Tháp cùng phía trên Phù Văn, lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

"Người gặp qua phù văn này?" Đường Tam Tạng nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Không quá chắc chắn, bất quá cái này cái gọi là thánh địa khẳng định không phải là vị kia thành lập chỗ ngồi này Thánh Đào Yêu Thánh lấy ra, không phải là xuất từ đồng nhân một người tay, nhìn niên đại là sau đó cộng vào, phía trên này Phù Văn ta giống như đã gặp, bất quá nhất thời nhớ không ra thì sao đã gặp qua ở nơi nào.

"Chu Diêm Bồng lắc lắc đầu nói.

"Không... Không thể nào! Thánh địa là tộc ta Thánh Hiền thành lập, chuyện này... Chuyện này trong thánh điển đều có ghi lại, tuyệt đối sẽ không sai." Cá quả nghe vậy, có chút kích động nói, mặc dù làm ra thỏa hiệp, nhưng là trong lòng đối với thánh địa vẫn kiên trì là Hải Yêu Thánh Hiền số lượng.

"Cái gì chó má ghi lại, ta xem các người Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc năm đó nhất định là đắc tội người nào, sau đó bị tận diệt, sau đó bị người bày một cục vây ở chỗ này. Trên mặt nước kia tòa trận pháp nếu là hoàn hảo lúc, phạm vi phòng chừng còn phải lớn hơn trăm lần, coi như là thánh nhân cũng phải kiêng kỵ 3 phần. Mà cái gọi là Thánh Đào, nếu như ta không đoán sai lời nói, vốn phải là có 108 ngôi liền cùng một chỗ, đây bất quá là trong đó một tòa thôi, về phần còn lại đi đâu, các người đi đáy sông đào đào có lẽ có thể tìm được một ít gì đó." Chu Diêm Bồng thích một tiếng, có chút khinh thường dặt bễ môi nói, nhìn cá quả ánh mắt có chút đáng thương.

Cá quả nghe này, lão đảo lui về phía sau hai bước, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, xem ra Chu Diêm Bồng lời nói phần lớn nói đúng.

"Như vậy trong Kim Tự Tháp rốt cuộc có cái gì?" Đường Tam Tạng đối với (đúng) Chu Diêm Bồng phán đoán không có gì tốt hoài nghi, ngay cả hắn đều cảm thấy đám này Hải Yêu bị lừa bịp.

Bất quá có thể đem có thánh nhân trấn giữ, còn bố trí to trận pháp lớn Lưu Sa Hà Hải Yêu tận diệt, năm đó địch tới đánh cường đại có thể tưởng tượng được.

"Sư phụ, cũng là kim giáp Thiên Nhân sao?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt lóe lên một chút sợ hãi.

"Có lẽ vậy..." Đường Tam Tạng có chút gật đầu, lấy khoảng thời gian này Đường Tam Tạng nhìn trời đình hiểu, khả năng này thật đúng là không nhỏ.

"Thiên Đình những người đó nhất là dối trá." Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi, ánh mắt có chút bất thiện.

"Chuyện này ta không biết, Thiên Đình các bộ coi như chấp hành nhiệm vụ, phần lớn bảo mật. Hơn nữa đúng hạn đang lúc coi là, khi đó ta còn tiếp xúc không tới những chuyện này." Chu Diêm Bồng buông tay một cái nói, búng ngón tay một cái, một viên giọt nước hương Kim Tự Tháp bay đi, đang đến gần đến một trượng lúc bị ngăn trở, trong nháy mắt biến hóa là hơi nước.

"Trận pháp này có chút ý tứ, mặc dù so sánh lại trước thánh nhân trận thiếu chút nữa, nhưng thắng ở hoàn hảo không chút tổn hại, trên tay ta có thể dùng cái gì quá ít, có thể phải ba ngày mới có thể phá ra." Chu Diêm Bồng quan sát một chút trận pháp, lắc lắc đầu nói.

"Ba ngày? Quá lâu điem." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, ngược lại nhìn về phía một bên hai mắt sáng lên Đan Kỳ, "Người nói người có thể phá ra trận pháp này, bây giờ cho người trao đổi tiền đặt cược cơ hội, bao lâu có thể tốt?"

Đan Kỳ nghe Đường Tam Tạng lời nói, trong mắt dâng lên hy vọng vẻ, nhìn kia Kim Tự Tháp, hô hấp cũng dồn dập mấy phần, "Chỉ cần 77 - 49 ngày, ta nhất định có thể đem trận pháp này phá vỡ..."

"Ta nói, người mới vừa rồi có hay không thật tốt nghe chúng ta nói chuyện, ba ngày ta đều ngại lâu, người kích động thành như vậy mang đến 49 ngày?" Đường Tam Tạng cũng muốn cho hắn tới một quyền, người này chỉ số thông minh thật là không có thuốc nào cứu được.

Đan Kỳ sắc mặt thoáng chốc trắng nhợt, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hắn cái gọi là tiền đặt cược, ở Đường Tam Tạng trong mắt không đáng giá một đồng tiền, hắn có thể làm được chuyện, chính bọn hắn có thể làm tốt hơn.

"Có thể dựa vào lực lượng phá vỡ sao?" Đường Tam Tạng ngược lại nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Không phá nổi, này ngàn năm qua, ta thử qua rất nhiều lần, căn bản là không có cách rung chuyển..." Cá quả lắc đầu một cái nói, về mặt có chút hoảng hốt, xem ra còn đắm chìm trong Chu Diêm Bồng vừa mới trong lời nói không thể tự thoát ra được.

"Oa, sư phụ, người nào Động Chân rất thanh kỳ a. Không chuyên gia hóa là quá yếu, ta tìm một cái trận pháp này yếu kém nhất địa phương, người đánh thêm mấy quyền hắn liền phá vỡ." Chu Diêm Bồng ánh mắt sáng lên, trong tay bóp cái pháp quyết, Phá Trận thôi hóa thành một đạo Hắc Quang vậy

quanh Kim Tự Tháp chuyển.

"Chính là chỗ này!" Chu Diêm Bồng tay phải chỉ một cái, Phá Trận thoi Kim Tự Tháp bên trái biên giác nơi dừng lại, như một cây tiêu thương như vậy đâm vào một nửa, nhỏ bùng rung động kịch liệt đến, tựa như lúc nào cũng sẽ bị nện đi ra.

Mà Kim Tự Tháp cùng thông thiên Trụ bên trên Phong Ấn tựa hồ cũng bị Phá Trận thoi kích hoạt, từng cái Phù Văn sáng lên, ở ngoài sáng dưới ánh trắng bộc phát chói mắt.

Cá quả bị Chu Diêm Bồng giấu cột thực lực không đủ, trên mặt tuy có không cam lòng về, nhưng như cũ không tin Đường Tam Tạng có thể dùng quyền đầu phá vỡ Phong Ấn. Không tin thuộc về không tin, bất quá trong mắt hay lại là thoáng qua một tia hiểu kỳ cùng mong đợi, này Kim Tự Tháp bên trong rốt cuộc có cái gì? Sự rằng cõi đời này không có so với hấn càng mong đợi người.

"Không sai biệt lắm cần bao nhiêu lực đạo?" Đường Tam Tạng đi tới Phá Trận thoi tiền, nhìn Chu Diêm Bồng hỏi, hấn cũng không muốn một quyền đem Kim Tự Tháp cùng thông thiên Trụ cho đập sập, nếu là bên trong thật có Mỹ Nhân Ngư lời nói, đó cũng không liền đập hư.

Chu Diêm Bồng dùng ngón tay điểm cầm suy nghĩ một chút, chỉ cá quả nói: "Liên so với vừa mới một cái tát đánh bay hấn lực lượng nhiều ba thành đi, như vậy hấn vừa vặn có thể phá ra thân tháp."

"Hừ, làm sao có thể có thể đem không chế lực đạo đất tốt như vậy! Hơn nữa hấn mới vừa rồi nhất định là toàn lực ứng phó, muốn dựa vào mạn lực phá vỡ này Phong Ấn căn bản không có khả năng." Cá quả nắm chặt quả đấm trong lòng lặng yên suy nghĩ, thân là Hải Yêu Vương, hấn kia từng như hôm nay như vậy chịu nhục.

Đan Kỳ cũng là có chút khản trương nhìn Đường Tam Tạng, hấn bây giờ chỉ có thể gửi hy vọng vào Đường Tam Tạng thành công không, mà Chu Diêm Bồng cũng không phá nổi này Phong Ấn trận pháp.

"Ba thành à?" Đường Tam giấu ở trong lòng tính toán một chút thêm ba thành không sai biệt lắm là cái gì lực đạo, sau đó một quyền đập lên.

Ầm!

Nhất thanh thủy hưởng, bị phá trận thoi ép tại chỗ tầng ngoài trận pháp như thủy tinh như vậy vỡ vụn, tiêu tan mất tăm, mà Đường Tam Tạng lác mình tiến lên, tiếp tục một quyền nện ở Kim Tự Tháp biên giác bên trên.

Một tiếng nổ vang như sấm lên, Kim Tự Tháp cùng thông thiên trên trụ đá Phù Văn thoáng cái bộc phát ra tia sáng chói mắt, hướng Đường Tam Tạng quả đấm rơi đập vị trí vọt tới, tựa hồ là muốn triệt tiêu từ hấn trên nắm tay truyền tới lực đạo.

Bất quá, sau một khắc, một tiếng yếu ớt tiếng rắc rắc truyền tới, bạch quang chợt biến mất, Đường Tam Tạng quả đấm như cũ dán vào Kim Tự Tháp biên giác bên trên, một đạo không quá quy tắc vết rách xuất hiện ở trên thân tháp, lan tràn đi, vừa vặn xuất hiện một cái cao hơn nửa trượng bắt quy tắc hình chữ nhật.

"Sự phụ, người đây này không chế lực đạo thật là tuyệt!" Chu Diêm Bồng tiến tới góp mặt, nhìn trên thân tháp lan tràn đi kẽ hở, tắc tắc kêu kỳ lạ, đưa tay hướng về kia hình chữ nhật đẩy đi, vừa nói: "Sự phụ để cho ta trước điều tra một chút có hay không nguy hiểm, người đừng vội đến đi vào ha."

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Ánh trăng chiếu diệu đến dưới cây quế cô nương

"Người rõ ràng là nghĩ (muốn) thứ nhất thấy Mỹ Nhân Ngư đi..." Đường Tam Tạng nhìn chậm rãi đem hình chữ nhật hòn đá đi vào trong đây đi Chu Diêm Bồng liếc một cái đạo.

"Sự phụ, trời đất chứng giám, ta mới không phải như vậy nghĩ (muốn) đây." Chu Diêm Bồng cũng không quay đầu lại nói, giữa lông mày tràn đầy đầy đất vẻ hưng phấn.

"Chuyện này... Chuyện này..." Cá quả nhìn bó tay đứng ở một bên Đường Tam Tạng, trên mặt vẻ khiếp sợ trở nên tốt đỉnh.

Nếu như nói trước Đường Tam Tạng một chiêu đánh bại hấn còn chẳng qua là cảm thấy Đường Tam Tạng thực lực mạnh hơn hấn nhiều chút, nhưng bây

giờ nhìn Đường Tam Tạng khổng lồ chế ngự lực đạo, tùy tiện phá vỡ Phong Ấn trận pháp, hấn mới tỉnh minh bạch hấn cùng với Đường Tam Tạng giữa chênh lệch.

Đường Tam Tạng trước một chiêu đánh bại hấn, chỉ sợ cũng chẳng qua là tiện tay một đòn.

Đan Kỳ khiếp sợ với Đường Tam Tạng phá vỡ Phong Ấn đồng thời, lúc này cũng là hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm đang ở đây cửa đá Chu Diêm Bồng, ngàn năm qua chấp niệm, vào giờ khắc này rốt cuộc phải công bố, nếu như không thể nhìn liếc mắt Phong Ấn sau khi đồ vật, chỉ sợ hấn chết cũng sẽ không nhắm mắt.

Hình chữ nhật đá lớn bị chạm rai vào trong đây đi, mọi người đều là ân cần nhìn một màn này, chỗ ngồi này bị phong ấn mấy ngàn năm Phong Ấn sau khi rốt cuộc có cái gì? Ca hát người rốt cuộc là ai? Hết thấy đều đem công bố.

Một trượng đầy đá lớn bị đẩy vào, một tia ánh sáng từ trong động soi sáng ra đến, bên trong không gian tựa hồ rất lớn, phá lệ an tĩnh, tựa hồ không có bị trước Đường Tam Tạng phát ra kinh thiên động địa ảnh hưởng đến.

Chu Diêm Bồng hóp lưng lại như mèo chột lách người liền đi vào, Đường Tam Tạng chính là kéo cá quả cũng cùng đi theo đi vào, bên trong tựa hồ có một cái rất lớn không gian.

Đi ra lối đi, Đường Tam Tạng nhìn ở lối đi đứng lại, giống như là sững sờ một loại Chu Diêm Bồng, mới vừa muốn nói chuyện, tầm mắt rơi vào trong đại điện viên kia dưới cây quế Phương Thạch trên người ảnh bên trên, cũng là hơi sững sờ.

Một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ, lặng yên ngồi ở dưới cây quế, nắm trong tay đến một cuốn sách quyền, không biết từ chỗ nào xuyên thấu qua đi xuống một bó ánh trắng vừa vụn rơi ở trên người nàng, chiếu sáng cuốn sách, cũng chiếu sáng nàng sỏa vai tóc dài màu tím.

Một màn này, để cho hấn hồi tưởng lại lớp mười hai năm ấy mùa hè, ở trường học thao trường thấy cái đó ngồi ở dưới cây ngô đồng đọc sách thiếu nữ, như thế yên lặng, để cho người không đành lòng quấy rầy.

"Sur phụ?" Chạy chậm đi vào Ngao Tiểu Bạch đánh vỡ yên lặng.

Ngồi dưới tàng cây thiếu nữ quay đầu, nhìn thẳng tới.

Đó là một đôi tròng mắt lãnh đạm con mắt màu tím, trong suốt đất như trong ngọn núi Thanh Tuyền, phảng phất chưa từng nhập thế Tiên Tử, tính khiết mà ưu nhã. Như anh đào cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, tinh xảo trắng nõn gương mặt lộ ra mấy phần kinh ngạc về giặt mình, hiển nhiên là không nghĩ tới sẽ có người đi vào.

Chu Diêm Bồng xoa xoa tay,

Trên mặt lộ ra mấy phần nụ cười, chuẩn bị phải thật tốt giới thiệu chính mình.

Đường Tam Tạng thiếu thiếu mi, mặc dù không biết vị cô nương này vì sao lại ở chỗ này, bất quá với Mỹ Nhân Ngư truyền thuyết hiển nhiên là trạch ở trong sông quá lâu cá quả suy nghĩ chủ quan sản vật.

Trước du dương tiếng hát cũng là vị cô nương này hát sao? Khí chất ưu nhã, tiếng hát động lòng người, chẳng qua là, nàng tại sao lại ở tòa này trong Kim Tự Tháp?

Bất quá không đợi Chu Diêm Bồng mở miệng, ba tháp một tiếng, trong tay cô gái cuốn sách rơi xuống đất, trên mặt giặt mình biến thành mừng rỡ cùng hưng phấn, thoáng cái đứng lên, một tay nhắc đến lam bạch sắc ngang eo nhu quần lán váy, đưa ra một cái thông bạch ngón tay chỉ Chu Diêm Bồng vui vẻ nói: "Ồ, thế nào có điều con khi chạy vào!"

Đã đem tâm tình nổi lên đất không sai biệt lắm Chu Diêm Bồng, gắng gượng đem trong miệng mà nói nuốt trở về, có chút quẩn quít mà nhìn kia cao hứng huoi tay múa chân thiếu nữ, chỉ vừa đi vào tới Tôn Ngô Không, "Nàng mới là con khi..."

"Không chỉ một cái đầu rồi, hai cái, ba cái, bốn cái, còn có một cái khi nhỏ, thật là đáng yêu a..." Thiếu nữ tóc tím kia không nhìn thẳng Chu Diêm Bồng lời nói, cuối cùng ánh mắt định ở Ngao Tiểu Bạch trên người, trong đôi mắt tràn đầy đều là hoan hỉ.

Đường Tam Tạng cũng có có tròng lời nói ở cổ họng, hết lần này tới lần khác phun không ra cảm giác —— nói tốt khi chất ưu nhã, yên lặng như nước đây! Thế nào vừa mở miệng liền toàn bộ cũng không trông thấy đây?

Này rõ ràng chính là một đem người làm con khi kỳ quái cô nương, hơn nữa hơn phân nửa là bởi vì bị nhốt ở chỗ này quá tịch mịch, nhìn liền đến con khi cũng siêu (vượt qua) hưng phấn.

Bất quá, một cái con khi là cái gì quý! Vị cô nương này, người giáo sư văn chương văn quan tài sớm muộn có một ngày sẽ nén không được!

Lúc này tới Huyền Diệt không ai bằng cá quả, từ vào cửa thấy dưới tàng cây thiếu nữ bắt đầu, vị này si tình ảo tưởng thêm tương tư đơn phương này trăm năm Hải Yêu Vương Mỹ Nhân Ngư Vương Phi mơ mộng tan biến.

Phong chừng hấn lúc ấy muốn nhất hỏi một câu chính là: Người cái đuôi đây?

Điều này cũng làm cho coi là, ngồi dưới tàng cây yên lặng thiếu nữ, ít nhất còn có một bộ phận phù hợp hẳn đối với (đúng) Mỹ Nhân Ngư ở phương diện khác tưởng tượng —— ôn yên yên lặng, tiếng hát động lòng người.

Bắt quá cô nương này vừa mở miệng... Được rồi, cái gì cũng không còn lại.

Cái này thì giống như lưới yêu ba năm, cách máy tính thấy đối phương là một đẹp như thiên tiên mỹ nhân, kết quả bôi đen gặp mặt mướn phòng, đối phương mọc ra nguoi nghĩ mọc ra đồ vật...

Được rồi, cái thí dụ này không quá thích hợp, chúng ta đổi một cái.

Cái này rất giống lưới yêu ba năm, cách máy tính thấy đối phương là một đẹp như thiên tiên mỹ nhân, gặp mặt cũng đúng là đẹp như thiên tiên, kết quả mướn phòng, đối phương hay lại là mọc ra nguoi nghĩ...

Ngược lại không sai biệt lắm chính là loại cảm giác này đi, cá quả cảm giác mình bị lừa dối, hơn một nghìn năm nhân sinh, vào giờ khắc này đột nhiên trở nên âm đạm rất nhiều, bị đả kích thậm chí so với mới vừa rồi bị Đường Tam Tạng một chiêu đánh bại còn lớn hơn.

Đan Kỳ ánh mắt ở trên không khoáng trong đại diện quét nhìn, bắt quá trừ trung ương viên kia Quế Thụ cùng thiếu nữ tóc tím, còn có một cái giường đá, trong đại diện không có vật gì, nào có cái gì Trường Sinh phương pháp, nào có cái gì tuyệt thế Tiên Đan.

Tâm tình tuyệt vọng Đan Kỳ tê liệt trên mặt đất, trong mắt hoàn toàn không thần thái, trợn trắng mắt một cái, trực tiếp ngất đi.

"Sư phụ, kia đẹp để tỷ tỷ thế nào?" Ngao Tiểu Bạch cọt xát Đường Tam Tạng bấp đùi, nhìn hai mắt sáng lên thiếu nữ tóc tím có chút không hiểu hỏi, ngược lại không thể nào sợ hãi.

"Không việc gì, phản ứng bình thường." Tôn Ngộ Không đi tới trước, nhìn thiếu nữ tóc tím kia thiếu mi, khẽ thở dài một cái, phảng phất nhìn hết thế gian tang thương, "Nàng bị giam mấy trăm năm, lần đầu tiên thấy sống đồ vật, có chút hưng phấn cũng là bình thường. Năm đó ta ở Ngũ Hành Sơn xuống ba năm mới nhìn thấy hai con kiến, ta cao hứng nửa năm..."

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Tôn Ngộ Không, đều có mấy phần đáng thương vẻ.

"Đáng tiếc quá nhỏ, không nhét kê răng, thịt cũng ít, còn có chút chua." Tôn Ngộ Không chép miệng một cái, có chút chê nói.

"Xi ——" Đường Tam Tạng đám người trực tiếp cười phun, được rồi, chuyện cũ quả thật hơn phân nửa là nghĩ lại mà kinh.

"Sau này nguoi có thể ăn hai người phần, ngược lại nguoi cũng sẽ không mập." Đường Tam Tạng đưa tay trấn an nói, đứa nhỏ này ở Ngũ Hành Sơn xuống được (phải) quả thực quá đáng, bồi gia nếu như bị dè ở phía dưới, phòng chừng mười ngày thì phải quý.

"Thật?" Tôn Ngộ Không ánh mắt sáng lên, bắt quá rất nhanh lại vừa là dời ánh mắt sang chỗ khác, sờ mũi một cái, có chút không quan tâm nói: "Đây chính là nguoi một thể nào cũng phải để cho ta ăn, thật ra thì ta lượng cơm cũng liền nửa phần bên cạnh (trái phải)."

"Nguoi liền ngao kiều đi..." Đường Tam giấu ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, bắt quá nghe Tôn Ngộ Không lời nói sau khi, hẳn đối với (đúng) vị kia tóc tím cô nương phản ứng cũng coi như tiếp nhận, mấy trăm năm cô độc đúng là để cho người khó mà chịu đựng.

"Vị cô nương này, chúng ta không phải là con khi..." Đường Tam Tạng về phía trước hai bước, nhìn trên mặt còn tràn đầy nụ cười hưng phấn tóc tím cô nương, "Bắt quá cô nương là ai? Tại sao lại ở chỗ này?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Cô nương này là một mắt cận thị

"À?" Tóc tím cô nương ánh mắt ở trên người mọi người vòng tới vòng lui, thật vất vả chuyển tới Đường Tam Tạng trên người, hơi nheo mắt lại, nhìn kỹ một hồi lâu, lộ ra mấy phần vẻ lúng túng, tay trái nắm quyền, tay phải thành bàn tay, trùng điệp ở bên người có chút một bộ đạo: "Tiểu nữ thất lễ, đem nhầm chương Ngư công tử nhận thức thành con khi."

"Chương... Chương Ngư công tử! ! !" Đường Tam Tạng thân thể thoáng một cái, thiếu chút nữa té ngã trên đất, mặc dù là đầu trực, nhưng là cõi đời này có đẹp trai như vậy Chương Ngư trách sao! Hơn nữa, chạm tay đâu rồi, ta căn bản không có chạm tay cái loại này Quý Súc đồ tốt sao!

"Chương Ngự... Ha ha ha, chương Ngự sư phụ..." Vốn đến xem Đường Tam Tạng lên trước trước tiếp lời, còn cảm giác mình lại mất tốt nhất thành lập hoàn mỹ ấn tượng đầu tiên cơ hội Chu Đệ Đệ cười thiếu chút nữa xóa khí.

"Sư phụ, còn giống như thật có điểm giống đây..." Ngao Tiểu Bạch tiến tới góp mặt, nhìn Đường Tam Tạng đầu nói.

Tôn Ngộ Không băng bó mặt mày vui vẻ đưa ánh mắt dời đi, nghe được Ngao Tiểu Bạch lời nói không khỏi gật đầu một cái, nhếch miệng lên đất sắp lộ ra răng trắng.

Đường Tam Tạng dở khóc dở cười nhìn có chút mờ mịt luồng cuồng mà nhìn mọi người tóc tím cô nương, hẳn đã xác nhận một chuyện, cô nương này suy nghĩ hẳn không có vấn đề, bất quá ánh mắt có chút không tốt lắm.

Nói cách khác, chính là một mắt cận thị.

Năm đó hẳn trên lỗ mũi đỡ 800 độ rắn chắc mắt kính, nhưng là sâu sắc minh bạch lấy mắt kiếng xuống sau năm bước ra bên ngoài loài lưỡng tính, thấp bộ ra lục thân bất nhận, 20 bước ra nhân súc chẳng phân biệt được cảm thụ.

Cô nương này ở lơ mờ như vậy trong hoàn cảnh độc sách, cận thị là không thể tránh được, có thể liếc mắt nhìn ra mọi người giống như con khỉ đã không tệ, đôi năm đó hẳn, nói không chừng sẽ trở thành một cái rất nhiều chỉ chân quái vật...

"Được, là cái gì tùy người thích, bất quá cô nương là ai, tại sao lại ở chỗ này?" Bên trên một đề tài Đường Tam Tạng không muốn tiếp tục kéo, nếu là nàng lại coi hẳn là thành trưởng mạo thành tính, phỏng chừng Chu Đệ Đệ các nàng có thể cười ngất đi.

"Tiểu nữ cát buổi tối tinh, gặp qua chương Ngự công tử cùng chư vị, tiểu nữ bởi vì..." Tóc tím cô nương vẫn là không có hiểu rõ bọn họ đang cười cái gì, bất quá thấy mọi người mừng rỡ cũng là thu liễm rất nhiều, giữa chân mày mặc dù còn có mấy phần vui mừng, bất quá nhân tính lúc ngược lại như kiêu hoa tắm ảnh nước, còn có vẻ này từ phong độ của người trí thức, ngược lại thật giống như xuất thân Thư Hương Thế Gia đại gia khuê tú.

Đương nhiên, này muốn hơi coi thường một chút trước ngực nàng đó cùng tầm thường đại gia khuê tú không ngang nhau đầy đặn, chỉ so với Chu Đệ Đệ Bồng hơi kém một chút, bất quá hợp với kia băng thanh ngọc khiết khí chất, loại này tương phản càng khiến người ta hai mắt tỏa sáng.

Cát buổi tối tinh lời còn chưa nói hết, Kim Tự Tháp bốn vách kim quang chọi lóe, Kim Tự Tháp ngay chính giữa bầu trời xuất hiện bảy chuỗi hiện lên kim quang trường kiếm, kết thúc liên kết, nhanh chóng xoay tròn, vừa lúc ở nàng trên đỉnh đầu.

"Lại ..." Cát buổi tối tinh ngẩng đầu nhìn giữa không trung kia bảy chuỗi đầu đuôi lẫn nhau ngay cả trường kiếm,

Lãnh đạm con mắt màu tím trong lộ ra một chút sợ hãi cùng bất đắc dĩ, hít thở sâu, lại vừa là từ từ phun ra, hai cái quả đấm nắm thật chặt, giống như là đang chờ cái gì, đẹp mắt chân mày thật chặt nhú, làm người thương yêu tiếc.

"Cát... Cát... Cát buổi tối tinh!" Đường Tam Tạng thật ở không khống chế được miệng mình, nội tâm trong nháy mắt này tựa hồ chạy qua một vạn con Thảo Nê Mã.

Cái quỷ gì! Sa Ngộ Tĩnh không phải là bên cạnh cái đó một con Hồng Mao, treo đầu khô lâu, xách vung Nguyệt Nha Sạn gia hỏa sao? Tại sao lại biến thành nữ nhân!

Đúng tại sao ta muốn nói: Lại?

Được rồi, phải thừa nhận, Đường Tam Tạng tam quan đan bễ tan tành vô số lần sau khi, đã kinh biến đến mức vững chắc vô cùng, thậm chí ngay cả loại này hoàn toàn không phù hợp lẽ thường, nhưng vừa tựa hồ rất phù hợp cái này kỳ lạ thế giới quy tắc sự tình sau khi phát sinh, hẳn lại rất nhanh thì tiếp nhận cái kết quả này.

Đúng trên cái thế giới này căn bản không có cái gì Mỹ Nhân Ngự, Sa Ngộ Tĩnh... Không đúng, là cát buổi tối tinh cũng là nữ, về phần dung mạo rất giống như Sa Ngộ Tĩnh gia hỏa —— đó chỉ là một dáng dấp có chút dọa người trùng hợp.

Một khi tiếp nhận loại này thiết lập, Đường Tam Tạng ánh mắt lại rơi vào vậy có nhiều chút điểm đạm đáng yêu đất đứng ở bên dưới kiếm trận cát buổi tối tinh thân bên trên lúc, một cô làm người sư ý thức trách nhiệm liền tự nhiên nảy sinh, như vậy học trò, làm sao có thể để cho người khi dễ đây?

Không đúng, thật giống như trước nói tốt ở Lưu Sa Hà không thu học trò, hơn nữa người ta cũng không nói muốn lay chính mình thầy, này tự nhiên nảy sinh ý thức trách nhiệm —— được rồi, tỉ mỉ nghĩ lại thật là có điểm xấu hổ, từ khi nào thì bắt đầu, chính mình lại biến thành một cái xem mặt người.

Bất quá nghiêng đầu liếc một cái một bên tròn mắt nhìn mắt cá chết, tóc đỏ dán màu xanh lam bánh nướng mặt cá quả, Đường Tam Tạng nội tâm lại trở nên kiên định —— không phải là nhan không ấy ư, đây hoàn toàn là bình thường ý tưởng, hai chọn một chọn ai cái này căn bản không cần đi qua đại não suy nghĩ.

"Sư phụ, người thế nào? Chẳng lẽ người biết nàng?" Tôn Ngộ Không có chút kỳ quái hỏi, đối phương chẳng qua chỉ là nói qua tên, Đường Tam Tạng lại kích động như thế.

"Không thể nào sư phụ, người ta bị vây ở chỗ này mấy trăm năm, người nghĩ dùng già bộ người quen già như vậy bộ sách vở thuật cũng phải đáng tin một chút à?" Chu Đệ Đệ chính là mặt đầy kinh bi nói, lại vừa là chỉ chỉ phía trên càng chuyển càng nhanh bảy thanh phi kiếm, "Đây là Thất Phách Phi Kiếm trận, chuyên môn dùng để trừng phạt những thứ kia phạm tội lớn người, nhìn tới nơi này thật đúng là cùng Thiên Đình có liên quan, hơn phân nửa là

cái bí mật tù."

"Bí... Bí mật tù!" Cả quả thanh âm thoáng cái kéo dài, trước nghe Đường Tam Tạng bọn họ nói Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc lịch sử tàn đoạn có thể là bởi vì Thiên Đình hẳn còn không quá tin tưởng, bây giờ Chu Diêm Bồng lại nói nơi này là Thiên Đình bí mật tù.

Nếu như đây là thật, kia Hải Yêu nhất tộc này hơn một nghìn năm đến, há chẳng phải là đang vì cứu nhân trông chừng tù, mà bọn họ còn là này phát hạ Huyết Thệ.

Hết thấy các thứ này, nào chỉ là trò cười, nói là nhận giặc làm cha cũng không quá đáng.

Nếu như hôm nay Đường Tam Tạng bọn họ không có phá vỡ Phong Ấn, chuyện này sợ rằng còn sẽ kéo dài nữa, mấy ngàn năm, thậm chí đời đời kiếp kiếp, Hải Yêu nhất tộc cũng sẽ tiếp tục công lấy sau lưng cái này Huyết Thệ.

Này đã kích đối với (đúng) cá quả mà nói, thậm chí so với vừa mới nhìn thấy cát buổi tối tỉnh lúc còn lớn hơn.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn liên tiếp được đá kích cá quả, vị này coi như bị bầu thành sử thượng đệ nhất bi thảm Hải Yêu vương đô không quá đáng, sau đó không có chút nào khách khí dần dần Chu Diêm Bồng ốt, "Đầy đầu đều là bộ sách võ thuật, như vậy thì coi là đến người, cũng không chiếm được người khác tâm." Vừa nói vừa ngừng đầu nhìn càng chuyển càng nhanh bảy tám trường kiếm, "Thất Phách Kiếm Trận là vật gì?"

Chu Diêm Bồng che cái trán hướng về phía Đường Tam Tạng mải nghiền răng, có chút không tình nguyện nói: "Cái gọi là Thất Phách chính là mừng, giận, buồn, vui, sợ hãi, yêu, ác, muốn, mà Thất Phách Kiếm Trận danh như ý nghĩa, chính là dùng để chặt đứt này Thất Phách. Người có ba hồn bảy vía, cùng thần hồn liên kết, nếu là bị chặt đứt, thân Hồn câu thương, cho nên này Thất Phách trận pháp có thể nói phạt nặng, ở thiên đình nếu không phải phạm trọng tội, cũng không trở thành dùng loại trận pháp này. Hơn nữa một khi bị trận phong tỏa, trừ phi Phá Trận pháp, nếu không căn bản là không có cách chạy thoát."

Vừa nói vừa là nhìn cát buổi tối tỉnh có chút không hiểu nói: "Bất quá Thiên Đình 3523 cái tiên nữ ta toàn bộ đều gặp, loại này cấp bậc tiên nữ không đạo lý chưa thấy qua à? Chẳng lẽ nàng không phải là Thiên Đình?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Ai nên chịu đựng những thứ này

Đường Tam Tạng đã lười nhô nước bọt kia chính xác đến vị trí tiên nữ số lượng, bất quá từ Chu Diêm Bồng trong lời nói có thể nghe ra Sa Văn Tĩnh khẳng định không phải là cái gì trông chừng cửa cuốn Đại tướng, bất quá này nhìn thư sinh yểu ớt cô nương hay lại là phạm chuyện gì bị nhốt ở chỗ này, còn phải kính thị Thất Phách Kiếm Trận hành hạ.

"Kiếm này trận người có thể phá sao?" Đường Tam Tạng nhìn Chu Diêm Bồng hỏi.

"Dĩ nhiên có thể!" Chu Diêm Bồng rất là kiêu ngạo gật đầu một cái, bất quá liếc mắt nhìn phía trên đã nói thành Thất Sắc cầu vòng Kiếm Trận, buông tay một cái, "Bất quá ít nhất phải một giờ, đó là biết cái này Kiếm Trận hẳn đã kết thúc một vòng Thất Phách chém."

"Cái này cũng không thể khác nhau ở chỗ nào..." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, nhìn bên dưới kiếm trận có chút khẩn trương, nhưng cũng có vài phần thần nhiên thiếu nữ, trong lòng nổi lên mấy phần thương tiếc ý, mấy năm nay nên trải qua bao nhiêu lần Thất Kiếm chém Thất Phách thống khổ, mới có thể làm được thần nhiên.

"Sư phụ, người giúp một tay tỷ tỷ kia đi, nàng ca xướng dễ nghe như vậy, người cũng nhất định rất tốt..." Ngao Tiểu Bạch lắc Đường Tam Tạng cánh tay làm nũng nói.

"Hừ, Thiên Đình liên là ưa thích chơi đùa những thứ này trò gian, chính mình tham không chán, nhưng phải người khác chặt đứt Thất Tình Lục Dục." Tôn Ngộ Không thiếu mi đạo, ánh mắt lóe lên vẻ khinh bỉ, năm đó ở chém yêu trên đài, nàng cũng từng gặp cái gọi là Thất Phách Kiếm Trận, bất quá là năm đó nàng Đồng Bì Thiết Cốt, kiếm này trận không làm gì được hẳn a.

"Sư phụ, mặc dù ta biết người không thích nàng, bất quá gặp chuyện bất bình, không nên rút dao tương trợ sao? Anh hùng này cứu mỹ nhân cơ hội coi như ta nhường cho người." Chu Diêm Bồng cũng là gật đầu nói.

"Rõ ràng là người không có cách nào được không! Nếu không người đã sớm chạy lên. Hơn nữa, lời này thật giống như nơi nào có cái gì không đúng..." Đường Tam Tạng liếc một cái, đi về phía trước hai bước, nhìn Sa Văn Tĩnh nói: "Cần muốn ta giúp người sao?"

"Ừ?" Sa Văn Tĩnh nhìn đi về phía trước Đường Tam Tạng, vội vàng khoát tay nói, "Chương Ngự công tử, ta không sao, ngươi đừng tới đây, kiếm này đâm tới rất thương, các ngươi trước quay đầu đi đi, một khắc đồng hồ liền có thể, một khắc đồng hồ sẽ kết thúc." Trong mắt tràn đầy ân cần.

Sa Văn Tĩnh vừa mới nói xong, giữa không trung kia bảy thanh phi kiếm cũng là nổi thành một đường, mũi kiếm chuyển một cái, hướng chéo xuống hướng đứng ở dưới cây quế Sa Văn Tĩnh ngực đâm tới.

Nổi thành một đường bảy thanh phi kiếm như rực rỡ tươi đẹp Trường Hồng như vậy gào thét hướng Sa Văn Tĩnh đâm tới, đem nguyên vốn có chút tối tăm đại diện chiếu sáng.

Sa Văn Tĩnh đã là nhắm mắt lại, hai cái tay nắm thật chặt quả đấm, kẹp chặt giờ lên hai cánh tay cùng nhô lên đầu vai không khỏi bại lộ nàng khăn trương.

Đứng ở một bên cá quả trên mặt cũng là thoáng qua một tia khăn trương, mặc dù Sa Văn Tĩnh để cho hắn mấy trăm năm qua ảo tưởng Huyền Diệt, bất quá dù sao cũng là mấy trăm năm tình nhân trong mộng, hơn nữa hôm nay chứng thật bị Thiên Đình lừa dối ngàn năm, bây giờ nhìn nàng ngược lại dâng lên mấy phần đồng bệnh tương liên cảm giác tới. Nếu như không phải là hắn bây giờ còn đau nhức toàn thân không thể động đây,

Hắn tuyệt đối sẽ xông lên vì nàng ngăn trở kiếm kia trận.

Bảy tám trường kiếm nổi thành một đường, mũi kiếm đỡ lấy chuỗi kiếm chớp đỉnh, quang mang chớp thước, như có thật thể, lại tựa hồ là hư vô vật, trong nháy mắt liền đến Sa Văn Tĩnh trước người.

Ngao Tiểu Bạch tiếng kinh hô còn dừng lại ở trong miệng, sử dụng Trận Kỳ dự định nhiều loạn Kiếm Trận Chu Diêm Bồng còn không có xuất thủ, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở Sa Văn Tĩnh trước người, duỗi tay nắm chặt thứ một thanh trường kiếm chuỗi kiếm.

Sa Ngô Tĩnh nhắm mắt lại, lông mi thật dài khẽ run, thân thể cũng là thật căng thẳng, Thất Phách Kiếm Trận thống khổ nàng đã chịu đựng mấy trăm năm, nhưng là mỗi một lần như cũ thống khổ dị thường, chẳng qua là chịu đựng nhiều, đối với thống khổ nhẫn nại cũng trở nên cường rất nhiều.

Chẳng qua là, lần này kiếm vì sao đến như vậy chậm?

Sa Văn Tĩnh từ từ mở mắt, nhìn chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước người mình, cảm thứ một thanh trường kiếm Đường Tam Tạng, khẽ nhếch miệng, khắp khuôn mặt là vẻ kinh ngạc.

"A... Oa, sự phụ rất lợi hại a!" Ngao Tiểu Bạch thét chói tai lối rẽ, biến thành tán phục.

Tôn Ngô Không nhìn kia đơn tay nắm chặt thanh thứ nhất kiếm Đường Tam Tạng, có chút ngần ra, cỡi đời này chỉ sợ cũng chỉ có giống như hắn người như vậy, mới thích quan người khác việc vớ vẩn, không có thù lao cũng sẽ trợ giúp người khác đi.

"Ai, thật là đáng tiếc, này tướng mạo cùng thân thể nếu là cho ta thật tốt đây..." Chu Diêm Bồng chính là mặt đầy đáng tiếc nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng.

Cá quả thần sắc có chút phức tạp, nhắc lên tâm buông xuống lúc, lại cũng càng thêm xem không hiểu Đường Tam Tạng, xuất từ Linh Sơn, thực lực cường đại không coi vào đâu, có thể Sa Văn Tĩnh nếu là Thiên Đình phạm nhân, hắn vì sao phải xuất thủ tương trợ?

Đường Tam Tạng cảm thứ một thanh trường kiếm, bảy chuỗi đầu đuôi lẫn nhau ngay cả trường kiếm bên trên ánh sáng bộc phát chói mắt, đề ở trường kiếm sau khi còn lại trường kiếm cũng là phát ra tiếng âm thanh kiếm mình, như có tức giận.

"Chương... Chương Ngự công tử, ngươi... Ngươi thế nào thanh kiếm bắt, mau buông ra đi, nếu không, nếu không nó liền muốn công kích ngươi." Sa Văn Tĩnh cũng là phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra vẻ khăn trương, luôn miệng nói.

"Công kích ta?" Đường Tam Tạng mặc dù rất muốn nhổ nước bọt ở khoảng cách gần thấy hắn sau khi, người này tại sao còn coi hắn là thành chương Ngự Quái, bất quá lúc này cũng không phải quán quít lúc này, đối với (đúng) Sa Văn Tĩnh lời nói có chút không hiểu, Chu Diêm Bồng không phải nói trận pháp này phong tỏa Sa Văn Tĩnh, chỉ sẽ công kích nàng sao?

Bất quá không đợi Đường Tam Tạng suy nghĩ nhiều, bảy thanh trường kiếm bên trên tiếng kiếm reo đột nhiên trở nên bén nhọn, vốn là kết thúc liên kết bảy thanh trường kiếm toàn bộ tách ra, ở giữa không trung có hình quạt tán ra, đối diện Đường Tam Tạng, chuỗi kiếm có chút rung rung, đồng thời đâm về phía hắn.

Đường Tam Tạng nắm trong tay đến thanh trường kiếm kia cũng là ở rung động kịch liệt giằng giằng, kiếm khí màu vàng óng không ngừng cắt tay hắn, chẳng qua là không có thể ở phía trên lưu lại chút nào vết tích.

"Sự phụ cẩn thận, trận pháp này đã đem mục tiêu đổi thành ngươi." Chu Diêm Bồng nhìn một màn này, cũng là lên tiếng nhắc nhở.

Thật ra thì không cần Chu Diêm Bồng nói Đường Tam Tạng cũng nhìn ra, giữa không trung lơ lửng sáu thanh phi kiếm, còn có trong tay cái thanh này kịch liệt gãy giữa trường kiếm, đối với hắn địch ý hoàn toàn ở đối với (đúng) Sa Văn Tĩnh trên.

Hắn ngược lại không có quá lo lắng, nếu hắn có thể bắt được trong tay thanh trường kiếm này, vậy nói rõ còn lại Phi Kiếm tất cả đều là có thể dụng chạm thật thể, vậy thì một quyền một cái quạt ngã đi, chẳng lẽ như vậy một cái dựa vào trận pháp duy trì Phi Kiếm còn có thể mạnh mẽ hơn Yêu Hoàng không được.

Đang lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện ở Đường Tam Tạng trước người, đưa lưng về phía hắn giơ hai tay ra, có chút nóng này, nhưng là phá lệ kiên định nói: "Chương Ngự công tử người đi mau, kiếm này trận là hướng về phía ta tới, không nên người tới chịu đựng, các người đi nhanh đi."

Đường Tam Tạng nhìn lên trước mặt thiếu nữ, ôn uyển về mặt đã bị kiên nghị thay thế, lại càng làm người thương yêu tiếc mấy phần cùng khả ái mấy phần, cũng không biết là ai, nhẩn tâm đem như vậy một cô nương nhốt ở này Âm Vô Thiên Nhật trong điện đá mấy trăm năm.

Sáu thanh phi kiếm bên trên ánh sáng càng thịnh, so với lúc trước càng chói mắt, nếu là bị đâm trúng, cũng nhất định càng thống khổ. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Chỉ là đơn thuần bởi vì người biết quá nhiều...

Bất quá Thất Phách kiếm một khi ra khỏi vỏ, không chém Thất Phách không trở vào bao, cho nên Sa Văn Tĩnh con mắt chăm chú nhìn chăm chăm kia sáu thanh phi kiếm, nếu không ngăn được, vậy chỉ có thể để cho bọn họ đâm xong sau lại trở vào bao.

Kiểm quang chợt lóe, sáu thanh phi kiếm mang ra khỏi sáu đạo tàn ảnh, lần này, Sa Văn Tĩnh không có lại nhắm mắt lại, mím môi, quật cường nhìn kia sáu thanh phi kiếm.

"Đây cũng không phải là người nên chịu đựng." Đường Tam Tạng khẽ thở dài một cái, tay trái dùng sức nắm chặt, trong tay thanh kia không an phận trên phi kiếm ánh sáng trong nháy mắt tiêu tan, hóa thành một cây vụn vụn sắt vụn.

Sa Văn Tĩnh có chút mờ mịt nghiêng đầu nhìn, bên người một trận gió nhẹ lướt qua, một đạo nhân ảnh đã là xuất hiện ở trước người của nàng, giơ tay lên một quyền về phía trước đập tới.

Sáu thanh phi kiếm ngưng tụ đến, mũi kiếm tề tụ, tựa hồ là nghĩ (muốn) duy nhất xuyên thủng người trước mặt.

Bất quá bọn hắn chống lại một cái quả đấm, một cái trắng nõn quả đấm.

Ầm!

Nhất thanh thủy hưởng, sáu cây lóe lên ánh sáng trường kiếm đồng thời nổ tung, ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, hóa thành lục căn sắt vụn bay ngược, đâm vào bốn trong vách.

Trong điện đá khôi phục tới tầm hoàn cảnh, chỉ có từ bên trên bỏ ra một luồng ánh sáng trắng chiếu ở dưới cây quế, cùng dưới tàng cây hai bóng người bên trên.

"Chương... Chương Ngự công tử, người không sao chứ?" Sa Văn Tĩnh nhìn Đường Tam Tạng một quyền đập phi sáu thanh phi kiếm, trên mặt vẻ khiếp sợ đã kinh biến đến mức tột đỉnh, bất quá vẫn là lập tức có nhiều chút quan tâm hỏi.

"Cái chính một chút, ta không phải là cái gì chương Ngự công tử, người có thể gọi ta Đường Tam Tạng." Đường Tam Tạng xoay người lại, nhìn Sa Văn Tĩnh vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Chương... Đường Tam Tạng..." Sa Văn Tĩnh nhu thuận gật đầu, nói chữ thứ nhất, thấy Đường Tam Tạng sắc mặt tối sầm lại, lại liền vội vàng dừng lại, lúc này mới đọc lên Đường Tam Tạng tên.

"Người nào dám can đảm phá ta Thiên Đình Phong Ấn Kiếm Trận!" Đang lúc này, một đạo Hồng Chung thanh âm từ giữa không trung truyền tới.

Đường Tam Tạng dễ dàng phá Thất Phách Kiếm Trận, dường như thành công anh hùng cứu mỹ nhân, bất quá không đợi Sa Văn Tĩnh nói ra lời cảm tạ, Kim Tự Tháp bầu trời kim quang chợt lóe, Hồng Chung như vậy vang lên âm thanh âm vang lên đồng thời, cả người phi kim giáp, mặt đỏ râu dài, tay cầm Kim Cương roi trung niên tướng quân xuất hiện ở bầu trời.

Trung niên tướng quân uy nghiêm ánh mắt quét qua phía dưới mọi người, trước tiên ở Sa Văn Tĩnh trên người bỗng nhiên dừng lại, trực tiếp coi thường Đường Tam Tạng, sau đó nhìn về phía Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng, lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc, "Chu Diêm Bồng, Tôn Ngộ Không! Các người tại sao lại ở chỗ này? Sao dám phá ta Thiên Đình Phong Ấn!"

"Vương Linh Quan lão đầu, ta ở đâu còn phải hướng người báo cáo sao? Người cũng không ở Thiên Hà bên cạnh đi,

Tỷ thí thế nào ta còn quản rộng?" Chu Diêm Bồng ngẩng đầu nhìn trung niên kia tướng quân, lộ ra mấy phần khó chịu.

"Năm đó không ngăn được một gây bại tướng dưới tay." Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi, có chút khinh thường nói.

"Vương Linh Quan?" Đường Tam Tạng khẽ đọc một tiếng, bất quá trong đầu cũng không có liên quan tới hần trí nhớ, cũng không biết vị này tướng mạo hung hãn gia hỏa rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại. Bất quá xem ra vị này hần liền chính là phụ trách trông chừng Sa Văn Tĩnh Thiên Tướng, hơn nữa nơi này hơn phân nửa bố trí Truyền Tống Trận pháp, cho nên hần có thể đủ ở trận pháp bị phá hư sau lập tức xuất hiện ở nơi này.

"Trần thủ Thiên Hà Thiên Bồng Nguyên Soái Chu Diêm Bồng? Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không?" Sa Văn Tĩnh ở Vương Linh Quan lúc xuất hiện còn lộ ra mấy phần sợ hãi về, bất quá tại nghe nói Vương Linh Quan lời nói sau, nhưng là ánh mắt sáng lên đất nhìn về phía Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng phương hướng.

Chu Diêm Bồng nghe được Sa Văn Tĩnh sắc mặt vui mừng, vỗ ngực nói: "Đúng, ta chính là Thiên Bồng Nguyên Soái Chu Diêm Bồng!" Biểu diễn chính mình vĩ ngạn bộ ngực.

"Thiên Bồng Nguyên Soái, Thiên Đình đệ nhất mãnh tướng, trần thủ Thiên Hà, Vực Ngoại tà ma nào dám đặt chân Thiên Hà nửa bước." Sa Văn Tĩnh lộ ra mấy phần vẻ kích động.

"Ha ha, đầu chỉ là Thiên Hà, Thiên Hà ra vạn dặm bên trong, Vực Ngoại tà ma dám bước vào nửa bước, liền trở thành Thiên Hà một bộ công trận bộ bên trên một cái giang." Chu Diêm Bồng tay vung lên, ngược lại thật có vài phần hoành đao lập mã Đại tướng khí phách.

"Nàng không thấy rõ người động tác..." Đường Tam Tạng con mắt thử xem Sa Văn Tĩnh vừa mới đem hần nhận thức thành chương Ngư Quái khoảng cách, phòng chừng lúc này Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng ở trong mắt nàng, chính là một đoàn mơ hồ giống như đứng thẳng con khi đồ vật.

"Sư phụ, như người vậy rất phá hư ta liêu muội tiết tấu..." Chu Diêm Bồng có chút bất đắc dĩ nhìn Đường Tam Tạng nói.

Vương Linh Quan bị Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không như vậy giễu cợt, cũng không có thẹn quá thành giận, không giận tự uy sắc mặt nhưng cũng lạnh mấy phần, lạnh lùng nói: "Chu Diêm Bồng, ba trăm năm trước phạm Thiên Điều, phản ra Thiên Đình, Cừu Chuyển Kim Đan bể, cảnh giới rơi xuống Địa Tiên. Tôn Ngộ Không, năm trăm năm trước đại náo không trung, bị Như Lai Phật Tổ đày ở Ngũ Hành Sơn xuống, mặc dù không biết người như thế nào chạy ra khỏi Ngũ Hành Sơn, bất quá thực lực cũng chỉ còn dư lại Yêu Linh, nếu hôm nay bị ta gặp, nhất định phải đem bọn người cầm lên thiên đình, nghe theo Ngọc Đế xử lý."

"Giọng không nhỏ, chính nghĩa cảm nhận nhịp, vị này rốt cuộc là ai?" Đường Tam Tạng nhìn Vương Linh Quan, trong mắt hay lại là tràn đầy đất không hiểu.

"Vương Linh Quan là năm trăm Linh Quan đứng đầu, phụng mệnh dò xét thế gian, trong tay Kim Tiên có thể đánh Thiên Vương bên dưới toàn bộ Tiên Nhân. Có Thiên Vương chi loại kém nhất Tiên chi danh hiệu, thực lực ở Thiên Tiên Chi Cảnh không địch thủ. Trừ lần đó ra còn phụ trách dò xét Thiên Đình các nơi tù, tỷ như nhốt ta đây nơi tù, liền chỉ có một mình hần biết. Thiên Đình ở trong thiên địa này thiết bảy trăm ba mươi nơi tù, có hai trăm mười ra bí mật tù, ba mươi hai nơi Tuyệt Mật tù, còn có hai nơi chỉ có Ngọc Đế mới biết ở nơi nào." Một bên Sa Văn Tĩnh tựa hồ nghe ra Đường Tam Tạng nghi ngờ, nhẹ giọng cho Đường Tam Tạng giải thích.

"Thiên Vương chi loại kém nhất tiên?" Đường Tam Tạng ánh mắt sáng lên, đối với cái này danh xưng ngược lại khá cảm thấy hứng thú, Thiên Tiên cùng Yêu Hoàng là cùng một cảnh giới, giống như cá quả Sở quân như vậy Yêu Hoàng không tránh khỏi hần một quyền, không biết vị này cái gọi là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên thực lực rốt cuộc như thế nào, nói không chừng có thể căn cứ hần để phán đoán một chút hần và Yêu Vương giữa so sánh thực lực.

"Bất quá, làm sao người biết nhiều đồ như vậy? Những thứ kia chính xác từ số lượng, cũng đều là Tuyệt Mật chứ?" Đường Tam Tạng từ mảnh nhỏ suy nghĩ một chút Sa Văn Tĩnh phía sau lời nói, không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ, hần vốn đang cho là đây là một suốt ngày ở nhà nhìn mái tây nhớ đại gia khuê tú, lại bị nàng thuận miệng nói ra một chuỗi chính xác con số bị dọa cho phát sợ, những thứ này nghe một chút chính là Bất Truyền Chi Bí đi, có thể so với từ Chu Diêm Bồng trong miệng nói ra chính xác Thiên Đình tiên nữ số lượng rung động nhiều.

"Bởi vì ta đọc sách hơi nhiều... Cho nên ta cũng biết." Sa Văn Tĩnh bị Đường Tam Tạng ánh mắt nhìn đến có chút xấu hổ, chân chờ một chút nói.

"Vậy người vì sao lại bị nhốt ở chỗ này?" Đường Tam Tạng cảm giác mình thật giống như bắt cái gì trọng điểm.

"Bọn họ nói ta biết quá nhiều... Ta chỉ là đang ở sửa sang lại Thiên Thư Các Thiên Thư thời điểm, thuận tiện đem Thiên Thư nhìn xong, sau đó liền bị giam lại." Sa Văn Tĩnh có chút vô tội nhìn Đường Tam Tạng.

Chương 144: Luru Sa Hà Hải Yêu, không bao giờ làm nô!

"Lý do này..." Mặc dù nhưng đã có chút chuẩn bị tâm tư, bất quá Đường Tam Tạng hay lại là thiếu chút nữa một cái lão huyết ối đến, nguyên lai biết quá nhiều thật sẽ bị tóm lên đến, hơn nữa còn phải bị nhốt mấy trăm năm, thường thường phải bị Phi Kiếm gai.

Đường Tam Tạng đã không dám tưởng tượng Sa Văn Tĩnh rốt cuộc nhìn bao nhiêu sách, hoặc giả nói là nhìn cái gì dạng sách, biết sự tình lại đến để cho Ngọc Đế phải đặc biệt dâng cái bí mật tù đem nằng nhốt vào trình độ.

Được rồi, Đường Tam Tạng phải thừa nhận, đây thật là một cái kỳ nữ tử!

Nếu như nằng trí nhớ đầy đủ lời nói, hoàn toàn bù đắp được một quyển tam giới Bách Khoa Toàn Thư, hơn nữa bên trong còn bao dung đủ loại —— chú ý, không phải là cái loại này.

Còn nữa, hẳn cũng coi như biết tại sao Chu Diêm Bồng tự xưng là chơi đùa khắp Thiên Đình 3000 tiên nữ lại chưa từng thấy qua Sa Văn Tĩnh, người ta là một cả ngày lẫn đêm trạch ở trên trời Thư Các Đồ Thư nhân viên quản lý a, con mắt khẳng định chính là khi đó ngày ngày đọc sách nhìn xấu.

Vương Linh Quan thân là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, bây giờ đương nhiên sẽ không đem thực lực đại ngã Tôn Ngô Không cùng Chu Diêm Bồng để ở trong lòng, ngược lại nhìn về phía một bên trốn mất nhìn cá quả, trầm giọng quát lên: "Luru Sa Hà tiểu yêu, ngươi dám cấu kết người ngoài phá ta Thiên Đình Phong Ấn, phá năm đó lập được Huyết Thệ, lại lấy phạm nhân làm thức ăn, làm hại nhất phương, hôm nay ta liền tiêu diệt người Luru Sa Hà nhất mạch, còn Luru Sa Hà thanh minh."

"A, Huyết Thệ? Thiên Đình hủy ta Luru Sa Hà Tổ Địa, Đồ Lục ta Tổ Tiên tộc nhân, còn muốn cho chúng ta làm nô thủ tù?" Cá quả cười lạnh, bước lên trước, một tấm xanh đỏ mặt lên, trên người đột nhiên một trận giông vang, một đạo màu đỏ hư ảnh từ sau lưng của hắn bay lên, như ngọn lửa tươi đẹp rực rỡ tươi đẹp, rõ ràng là một cái Hồng Hoàng thay nhau Ngư Long.

Cá quả duỗi tay ra, lúc trước bị Đường Tam Tạng đánh bay đình tại thạch trụ bên trên Nguyệt Nha Sạn thoảng một cái, oành một tiếng trực tiếp xuyên thấu ba trượng đá dày vách tường, đập sập nửa mặt tường, rơi vào trong tay hắn.

Cá quả ngẩng đầu nhìn Vương Linh Quan, giận dữ hét:

"Luru Sa Hà Hải Yêu, không bao giờ làm nô!"

Này gầm lên giận dữ tiếng vang trùng thiên, Đường Tam Tạng cảm thấy màng nhĩ đều bị chấn ông ông tác hưởng.

Mà theo này gầm lên giận dữ, Kim Tự Tháp bên ngoài yên lặng đã lâu Hải Yêu môn cũng là cấu kinh đứng lên, mặc dù không biết bên trong phát sinh cái gì, nhưng vẫn là bị Hải Yêu Vương kia gầm lên giận dữ lấy, mặt đất khẽ chấn động, không biết bao nhiêu Hải Yêu hướng nơi này chạy như điên tới.

"Ngư Long huyết mạch?" Sa Văn Tĩnh nhìn cá quả phía sau bay lên Ngư Long, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đó là cái gì?" Đường Tam Tạng đã bắt đầu coi Sa Ngô Tịnh là Bách Khoa Toàn Thư, có chút hiếu kỳ hỏi.

Sa Ngô Tịnh suy nghĩ một chút nói: "Năm ngàn năm trước Ngư Long nhất tộc ra một thiên tài tuyệt thế, lấy trận pháp Nhập Đạo,

Bất quá ngàn năm đang lúc liền Siêu Phàm Nhập Thánh, trở thành một đời Yêu Thánh. Hắn lấy Luru Sa Hà làm cơ sở, 108 ngôi Phù Đảo làm gốc, một trăm ngàn thông thiên Trụ làm mắt, bày Cửu Cung bát môn trận, muốn dùng cái này nghịch chuyển trong truyền thuyết đem sập đến Vĩnh Dạ."

"Vĩnh Dạ?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn chết ngất trên đất Dench, trước ở trên mặt nước người này cũng nhắc tới cái tù này, mà vị Yêu Thánh năm đó là muốn lấy trận pháp nghịch chuyển Vĩnh Dạ đến, bất quá nhìn bây giờ Luru Sa Hà Hải Yêu tình cảnh, "Xem ra hắn là thất bại chứ?"

"Cái này không tốt định luận, bởi vì hắn không đợi cho đến lúc này, ở thiên đình vậy công bên dưới, Ngư Long nhất tộc Yêu Thánh bỏ mình, Cửu Cung bát môn trận bị phá, 108 ngôi Phù Đảo còn sống một tòa, Ngư Long nhất tộc cùng Luru Sa Hà Hải Yêu cơ hồ bị Đồ Lục hết sạch, thực lực cao hơn Yêu Linh cùng có Ngư Long huyết mạch yêu quái đều bị giết." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái, ánh mắt lộ ra mấy phần vẻ đáng tiếc, ánh mắt rơi vào cá quả trên người lúc, lại vừa là có vài phần cảm khái; "Không nghĩ tới cõi đời này lại còn lưu lại có Ngư Long nhất tộc huyết mạch, mặc dù rất mỏng manh, bất quá trải qua lần thứ hai sau khi giác tỉnh, ngược lại cũng không phải không có trọng chấn Ngư Long nhất tộc hy vọng."

"Nếu vị kia cũng đến Yêu Thánh cảnh giới, lại có đại trận phụ tá, không nên dễ dàng như vậy liền bị giết chết đi, còn bị diệt tộc... Này Yêu Thánh giờ cũng quá bị thảm chứ?" Đường Tam Tạng nghe Sa Văn Tĩnh lời nói cũng có nhiều chút giật mình, bất quá vẫn là có chút kỳ quái hỏi.

Sa Văn Tĩnh sắc mặt có chút cổ quái lắc đầu một cái, "Nếu như là khác (đừng) Yêu Thánh, Thiên Đình chính là toàn bộ mà động, cũng sẽ bị cắn một khối kẻ thịt đến, Ngư Long nhất tộc Yêu Thánh cảnh giới tăng lên quá nhanh, hơn nữa còn là lấy trận pháp Nhập Đạo, bản thân cảnh giới cùng thực lực không đúng lắm các loại. Hơn nữa này Cửu Cung bát môn trận tuy là kinh thế đại trận, bất quá trận pháp này là hắn dùng để nghịch chuyển Vĩnh Dạ, căn bản không cái gì lực công kích, cho nên..."

"Xem ra vui đầu liên quan (khô) nghiên cứu khoa học đúng là không quá đáng tin sự tình..." Sa Văn Tĩnh phía sau lời nói không nói Đường Tam Tạng cũng biết, vị này lấy thiên hạ thương sinh vì kỷ niệm Ngư Long Yêu Thánh, xuất sư không tiếp, liền bị Thiên Đình phái người giết chết, trọn đời tâm huyết bị đập, ngay cả tộc nhân đều bị tàn sát hầu như không còn, có thể nói bi thảm hết sức.

Đường Tam Tạng ngược lại nhìn về phía cá quả, tằm kia mặt xanh đã bắt đầu chuyển đỏ, ba đạo kim sắc đường vân cân đối đất rải rác ở gò má hai bên, bánh nướng mặt thật giống như thoáng cái gây gò không ít, nhiều lắm phần đường cong cảm giác, mặc dù coi như hay lại là nghĩ (muốn) Nam Mỹ thổ dân, bất quá so với trước hay lại là coi được mấy phần.

Cá quả gầm lên giận dữ, khai ra Nguyệt Nha Sạn, trước bị Đường Tam Tạng một quyền đánh ra tới thương thể cũng tựa hồ khô hằn, mà theo sau lưng ngư long đồ đang ngưng tụ, khí thể cũng theo đó tăng trưởng.

Nguyệt Nha Sạn bên trên, lam màu đen da bắt đầu rụng, từng đạo mịn Kim Hồng hai màu cá văn xuất hiện ở cái bên trên, Nguyệt Nha một con xuất hiện một đuôi cá chép màu vàng đồ đằng, một đầu khác chính là xuất hiện một cái màu đỏ phi long đồ đằng.

"Hừ, quả nhiên là Ngư Long nhất tộc tàn dư, xem ra ngàn năm trước ta không có nhìn lầm, hôm nay tiêu diệt Lư Sa Hà Hải Yêu, đưa người cùng nhau giải về Thiên Đình, giao cho Ngọc Đế Thánh Tài." Vương Linh Quan nhìn đột nhiên biến dị cá quả, thanh âm lạnh như băng nói, cũng không có vì vậy lộ ra phân nửa vẻ lo âu, thậm chí nhìn cá quả về mặt đều không mang chút nào cảm tình, giống như nhìn một người chết.

"Hoặc là chết, không vì Nô!" Cá quả gầm nhẹ, một bước đạp xuống, mặt đất cứng rắn xuống phía dưới sụp đổ ra một cái hố sâu, thân hình đột nhiên xông về Vương Linh Quan, trong tay Nguyệt Nha Sạn bên trên, một đuôi dài một trượng kim sắc Đại Lý Ngư cùng một cái dài ba trượng màu đỏ Cự Long đồng thời bay ra, thay nhau hướng Vương Linh Quan đánh tới.

"Hừ, chút tài mọn!" Vương Linh Quan lạnh rên một tiếng, trong tay Kim Tiên vừa nhấc, một đạo dài một trượng kiếm khí màu vàng óng xuất hiện ở Kim Tiên trên, sắc bén kiếm ý tựa hồ ngay cả không khí cũng có thể cắt ra, thậm chí ngay cả trong điện đá cũng liền lạnh mấy phần.

Đường Tam Tạng kéo híp mắt, về phía trước dò cái đầu Sa Văn Tĩnh lui về phía sau mấy bước, người này bây giờ đáng vẻ thật đúng là giống như hấn năm đó quên đeo mắt kiếng, lại muốn nhìn náo nhiệt bộ dáng.

Hấn cũng dự định xem náo nhiệt, bây giờ là Lư Sa Hà Hải Yêu nhất tộc cùng Thiên Đình oán hận chất chứa, một bên là diệt tộc mối hận, bên kia căn bản không đem bọn họ coi ra gì, há mồm ngâm miệng chính là diệt tộc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Cô nương này nên phân phối cặp mắt kiếng

Lấy Thiên Đình lập trường, một bang yêu quái quả thật còn chưa kịp một phạm nhân, mặc dù bọn họ có lúc đối với (đúng) phạm nhân làm việc cũng không có phúc hậu, nhưng dù sao quần chúng cơ sở là đang ở phạm nhân nơi đó, Lư Sa Hà Hải Yêu ăn thịt người, cái này đã có chân lý do lấy đề cho bọn họ diệt tộc.

Tôn Ngộ Không các nàng cũng là dời được Đường Tam Tạng bên người, Vương Linh Quan có thể bị gọi là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, thực lực Tự Nhiên không thể khinh thường, quả thật không phải là bây giờ Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng có thể đối phó.

Chu Diêm Bồng đi lên liền đem Đường Tam Tạng cho đẩy ra, tiến tới Sa Văn Tĩnh thân vừa bắt đầu hoa thức liêu muội.

Mà Sa Văn Tĩnh ở khoảng cách gần miễn cưỡng thấy rõ ràng chúng người bộ dáng sau, có chút lúng túng đối với đó trước đem mọi người nhận thức thành con khi biểu thị áy náy.

Bất quá nàng cận thị rốt cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng đầu rồi, Đường Tam Tạng phỏng chừng yêu cầu một thước khoảng cách mới có thể thấy rõ ràng ngũ quan —— lúc này nàng chính khom người, tiến tới Ngao Tiểu Bạch trước mặt cẩn thận chu đáo đến mặt nàng, cơ hồ muốn dán lên.

Ở lần thứ hai sau khi giác tỉnh thực lực tăng vọt cá quả, hợp với tựa hồ cũng theo đó tiến hóa Nguyệt Nha Sạn, khí thể kinh người. Mà tay kia giờ Kim Tiên, lộ ra nhiều trượng trường kiếm khí Vương Linh Quan cũng là kiếm khí bức người.

Trong điện đá không gian không lớn, hai người thời gian nhoáng một cái đã là đụng vào, đồng thời.

Sắc bén kiếm khí chém ở cá chép màu vàng cùng màu đỏ Cự Long trên đầu, cuối cùng phát ra nhất thanh muện hưởng, giăng co chỉ kéo dài một cái chớp mắt, cá chép màu vàng cùng màu đỏ Cự Long liền bị từ trung gian bỏ ra, hướng hai bên tách ra.

Chẳng qua là quá trình này có chút chậm chạp, hơn nữa kiếm khí màu vàng óng cũng đang không ngừng tiêu hao, nhìn qua càng giống như là một trận đánh giằng co Vương Linh Quan muốn chiếm thượng phong.

Cá quả sau lưng Ngự Long hư ảnh bộc phát ngưng tụ, Nguyệt Nha Sạn bên trên ánh sáng cũng là bộc phát chói mắt, nhưng ở Kim Tiên trước, như cũ không địch lại.

Chúng Hải Yêu đã chạy như điên tới, trước chính là kia ôm Thủy Tinh Cầu Hắc Bào lão đầu, phía sau là mấy trăm người hình hoặc là nửa hình người yêu quái, lui về phía sau nữa là đã hiện ra nguyên hình đủ loại còn phải, rồi rít ở Kim Tự Tháp bên ngoài dừng lại, giương mắt nhìn giữa không trung giằng co cá quả cùng Vương Linh Quan.

Ánh mắt rơi vào cá quả phía sau cái điều nửa cá nửa rồng Long Ngự trên người là, đều là ánh mắt sáng lên, trong mắt dâng lên vẻ cuồng nhiệt.

"Hải Yêu Thánh Hiền huyết mạch lần nữa giác tỉnh, Hải Yêu Thánh Hiền cũng sẽ tái hiện nhân gian!" Hắc Bào lão đầu mừng như điên đạo, ôm Thủy Tinh Cầu tay cũng không nhịn được đang run.

"Hừ!" Vương Linh Quan lạnh rên một tiếng, Kim Tiên trên kim quang tăng vọt, trong nháy mắt cắt rời một cá một con rồng, mặc dù kiếm khí cũng là đồng thời tiêu tan, bất quá Kim Tiên hay lại là rơi vào kia phủ đầy vảy cá Nguyệt Nha Sạn trên.

Đỉnh!

Nhất thanh thúy hưởng,

Kim Tiên cùng Nguyệt Nha Sạn đụng nhau, không âm thanh thế cuộn cuộn va chạm, nhưng là trong nháy mắt phân ra thắng bại.

Bay lên trời cá quả bay ngược mà quay về, trên đất đập ra một cái hố sâu, phun ra một ngụm máu tươi đến, lại cũng không bò dậy nổi, Nguyệt Nha Sạn rời khỏi tay, chán nản rơi xuống đất.

Cá quả hoàn toàn thất bại.

Trong sân trong nháy mắt trở nên tĩnh mịch một mảnh, chúng Hải Yêu nhìn nằm ở trong hố sâu, trọng thương không thể động dậy cá quả, sắc mặt đều là trở nên khó coi.

Trong một ngày, cá quả liên bại hai lần, mà lần này, càng là bị thương nặng.

Nhìn lại không phát hiện chút tổn hao nào đất đứng tại trong hư không kim giáp tướng quân, kia lạnh lùng ánh mắt quét qua Chúng Yêu, lạnh lùng không mang theo chút nào cảm tình, để cho Chúng Yêu đều là tìm gan đều sợ hãi.

"Mặc dù lần thứ hai giác tỉnh, bất quá huyết mạch còn chưa đủ Tinh Thuần, ít nhất phải bốn lần giác tỉnh mới có thể chân chính đem máu thánh nhân Mạch kích thích ra. Ngự Long xúc công hiệu cũng hoàn toàn không có phát huy được, chỉ có thể coi là Yêu Hoàng bên trong hơi cường giả, cùng Vương Linh Quan so sánh có chênh lệch không nhỏ." Sa Văn Tĩnh nhìn nằm trên đất cá quả, phân tích nói.

Đường Tam Tạng như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ, Vương Linh Quan dám xưng Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, tự nhiên là có kỳ bản lĩnh, không phải là cá quả loại này đoạn truyền thừa thánh nhân sau khi có thể so với.

"Đại vương!" Hắc Bào lão đầu người đầu tiên xông vào đến, bảo hộ ở cá quả trước người, trong tay trong thủy tinh cầu có nhu hòa bạch quang hướng cá quả vọt tới, nhìn qua hẳn là phương pháp chữa thương, ngược lại cùng Ngao Tiểu Bạch thủy linh cầu có chút giống.

Chúng Yêu cũng là rồi rít tràn vào điện đến, ngăn ở cá quả trước người, hướng về phía Vương Linh Quan trợn mắt nhìn, đáy mắt tuy có vẻ sợ hãi, nhưng là không có một người lựa chọn nhượng bộ.

"Hừ, Lưu Sa Hà bày yêu gieo họa nhân gian, giết hại bất cá phạm nhân, hôm nay ta liền vì dân trừ hại." Vương Linh Quan nhìn Chúng Yêu, mặt đầy chính khí nói, nhấc tay một cái, trong tay cương tiên đã là như phi kiếm như vậy bị tế khởi.

"Dám dẫm thương ta Đại vương! Để mạng lại!" Một bên một cái đại hán mặt đỏ tức giận quát lên, trong tay một thanh yển nguyệt đao, một bước nhảy lên, hướng Vương Linh Quan ngay đầu bổ tới.

Vương Linh Quan chẳng qua là liếc hần một cái, trước người Kim Tiên lóe lên một cái rồi biến mất, đã là từ trên đầu hần xuyên thủng mà qua.

Kim Tiên trên tia (to) máu không dính, mà kia đại hán mặt đỏ từ trên trời rơi xuống đến, khí tức hoàn toàn không có, cá quả đều không phải là hần một kiếm địch, bất quá chính là một cái Yêu Linh há lại sẽ có có việc đường.

Chúng Yêu đều là biến sắc, cá quả nhìn trừng hai mắt chết không nhắm mắt đại hán mặt đỏ, lộ ra vẻ thống khổ, một búng máu lại vừa là phun ra.

"Hải Yêu nhất tộc, không bao giờ làm nô!" Yêu trong đám, không biết ai kêu lên trước cá quả kêu lên kia gầm lên giận dữ.

"Không bao giờ làm nô! Không bao giờ làm nô!"

Chúng Yêu lục tục đi theo quát lên, một tiếng lán át một tiếng, ngẩng đầu căm tức nhìn này Vương Linh Quan, trong mắt lại không phân nửa sợ hãi.

Yêu trong đám lại có một cái Bán Yêu biến hóa Chương Ngự trách nhảy lên, một cây vai u thịt bắp chạm tay chột đưa dài, hướng Vương Linh Quan bay đi, trên người chột đưa ra tám cái chạm tay bên trên chính là vung gây gộc đao thương, đồng loạt hướng Vương Linh Quan chăm sóc đi.

Vương Linh Quan mắt lạnh nhìn, trước người trường tiên kim quang chột lóe, như đầu bếp quơ múa Khoái Đao, cuối cùng đem kia vai u thịt bắp chạm tay cắt thành vài trăm đoạn, từ trên trời bay là tả đất rớt xuống, trực tiếp đem kia Chương Ngự trách chẻ thành nhân côn, cuối cùng một kiếm đóng chặt trên đất. Máu tươi cùng thịt vụn rơi rải đầy đất, thậm chí cang một ít chạm tay đang co rúc lại rung rung, vô cùng thê thảm.

Bất quá chúng Hải Yêu cũng không lùi bước, cái này tiếp theo cái kia hướng Vương Linh Quan phóng tới, sau đó lần lượt đất bị kia thanh Kim Tiên dễ dàng giết chết.

Trong không khí tràn ngập nồng đậm mùi máu tanh, vách tường cùng trên đất văng đầy máu tươi, từng cái chết không nhắm mắt biến cường giả yêu tộc, một màn này dường như Tu La tràng.

"Sự phụ, chúng ta là xem cuộc vui hay lại là động thủ?" Tôn Ngộ Không mắt lạnh nhìn Vương Linh Quan, sắc mặt có chút bất thiện, vị này năm đó ở chém yêu trên đài nhưng là dùng tất cả biện pháp muốn giết chết nàng, nếu không phải thực lực bây giờ bị phong ấn, đã sớm tiến lên.

"Đây cũng là Lưu Sa Hà Hải Yêu cuối cùng nhất mạch truyền thừa, nếu như toàn bộ chết ở chỗ này, năm đó xưng bá nhất phương Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc cũng chỉ có thể xuất hiện ở lẽ tẻ ghi lại." Sa Văn Tĩnh nhẹ nói đạo, trong mắt có vài phần vẻ đáng tiếc, bất quá Đường Tam Tạng theo nàng tầm mắt nhìn về phía bên kia Quế Thụ, bên kia căn bản không có đứng Hải Yêu, xem ra vị này quả thật hẳn phân phối một cặp mắt kiếng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Lại mời Linh Cát Bồ Tát

"Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, đây cũng là ta đụng phải tối đối thủ lợi hại đi, xem ra yêu cầu nghiêm túc đối phó xuống." Đường Tam Tạng không sai biệt lắm nghe ra các nàng ý tứ, hẳn đối với (đúng) yêu quái thật ra thì cũng không có quá nhiều đồng tình tâm, đứng ở người trên lập trường đến xem, yêu quái mạnh mẽ quá đáng cũng không phải là cái gì chuyện tốt, tùy tiện một cái tiểu yêu là có thể đối với (đúng) phạm nhân tạo thành tổn thương to lớn.

Mà Vương Linh Quan Hàng Ma trừ yêu, tựa hồ cũng không có cái gì sai lầm, Lưu Sa Hà những thứ này Hải Yêu nếu như lên bờ, Lưu Sa Hà phụ cận phòng chừng rất nhanh sẽ không tìm được phạm nhân.

Bất quá, không thể lo lắng dao động sẽ không xây nhà a, đề phòng đừng những thứ này yêu quái ăn thịt người, thì đem bọn hắn toàn bộ sát quang, này suy luận Đường Tam Tạng vẫn là không cách nào công nhận.

Đương nhiên, Vương gia trấn người đang tính kế bọn họ sau khi, hẳn đã đem bọn họ loại bỏ đang bảo vệ phạm vi ra, về phần những thứ kia bị Hải Yêu ăn Ngự Dân, hay là tìm Dềnch đi đi, hết thấy các thứ này đều cùng lão già kia không thoát liên hệ.

"Làm cho ta cái Thánh Quang... Không đúng, là Phật quang." Đường Tam Tạng nhỏ giọng cùng Chu Diêm Bồng nói, dưới tình huống này, dĩ nhiên trước phải đem nôi vậy, nếu không thể nào cũng phải đem Thiên Vương khai ra không thể.

Chu Diêm Bồng tâm linh thần hội gật đầu một cái, trong tay Trần Kỳ run lên, tí ti bạch quang thấm xuống lòng đất, hướng bị phá ra vách tường dọc theo đi, sau đó hướng về phía Đường Tam Tạng gật đầu một cái.

"Vương Linh Quan, người ý vào Thiên Đình thế, ạm sát kẻ vô tội, chuyện này ta Linh Sơn có thể không đáp ứng!" Đường Tam Tạng bước lên trước, lớn tiếng nói.

Chúng Yêu hơi sững sờ, hiển nhiên là không ngờ tới trước còn một chương võ Phi Hải Yêu Vương, nghiền ép mấy chục Hải Yêu Đường Tam Tạng sẽ nói ra lời như vậy tới.

Vương Linh Quan trong tay động tác cũng là một hồi, trước hắn còn hiểu kỳ Đường Tam Tạng một phạm nhân làm sao biết cùng Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng đồng hành, bất quá phạm nhân cuối cùng chỉ là phạm nhân, căn bản không có bị hắn coi ra gì.

Nhưng là lúc này nghe hắn tự báo lai lịch, lại là tới từ Tây Thiên Linh Sơn, vậy coi như không quá giống nhau.

"Hắn phải làm gì?" Sa Văn Tĩnh hí mắt mắt nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, hơi nghi hoặc một chút hỏi.

"Người chờ đó xem kịch vui đi." Sa Văn Tĩnh nhẹ giọng cười nói, trong tay Trần Kỳ còn đang nhẹ nhàng đung đưa, tiếp tục cường hóa trận pháp.

Vương Linh Quan lần nữa quan sát một chút Đường Tam Tạng, vẫn là không có nhìn ra hắn có gì chỗ đặc thù, đồ mặt trầm xuống, râu dài dưới hàm cũng là sau đó đầu đầu, lạnh lùng nói: "Người là người phương nào?"

Đường Tam Tạng chấp hai tay, ung dung đạo: "Ta là Linh Cát Bồ Tát ngồi xuống La Hán, không biết Vương Linh Quan có thể hay không cho ta một bộ mặt, bỏ qua cho những thứ này Hải Yêu. Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, tha cho yêu một mạng, cũng là đồng lý."

"Linh Cát Bồ Tát?" Vương Linh Quan trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc,

Hắn dò xét tam giới, cho nên cũng không biết Tôn Ngộ Không cùng Chu Điem Bồng tại sao lại chạy thoát, cũng không biết Ngao Tiểu Bạch thân phận, càng không biết Đường Tam Tạng lai lịch. Bất quá hắn ở thiên đình quyền cao chức trọng, đối với Tây Thiên Linh Sơn Tự Nhiên dĩ nhiên là sẽ không thái quá nhìn trủng, lạnh lùng nói: "Một mình người Tiểu Tiểu La hán, sao dám một vốn một lời Linh Quan quơ tay múa chân, coi như là Linh Cát Bồ Tát thân chí, hôm nay ta cũng phải diệt trừ đám này Lư Sa Hà Hải Yêu, miễn cho bọn họ sinh thêm sự cố."

"À? Như vậy a." Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ buông tay một cái, này có thể là chính bản thân hắn yêu cầu, ánh mắt cũng là trở nên có chút nghiêm túc, đây chính là hắn hiện tại thì ngưng gặp phải mạnh nhất đối thủ, vẫn còn cần nghiêm túc một chút đối đãi.

"Đã như vậy, ta liền cung thỉnh Linh Cát Bồ Tát!" Đường Tam Tạng lớn tiếng nói, Chu Điem Bồng khẽ gật đầu, tay vung lên, trong điện đá nhát thời dâng lên một đạo Bạch Vụ, để cho cả tòa thạch điện trong nháy mắt trở nên mờ hồ.

Mà Đường Tam Tạng thân hình cũng là đồng thời tại chỗ biến mất, xuất hiện ở thạch điện ra, trên người một trận kim quang lóe lên, cuối cùng trực tiếp biến thành Linh Cát Bồ Tát bộ dáng.

Mà ở kia trong điện đá, Đường Tam Tạng như cũ chấp hai tay đứng tại chỗ, tựa hồ chưa bao giờ động tới.

"Điem bồng này chương nhân pháp ngược lại khéo léo, mặc dù thời gian kéo dài không lâu, bất quá hắn đủ đánh một trận." Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn, cũng là cảm thấy rất là thần kỳ, bất quá hắn không biết đạo pháp, dưới chân thiếu một đóa Bạch Liên Hoa, còn lại nhìn qua cùng Linh Cát đã độc nhất vô nhị.

"Hừ, chút tài mọn! Chu Điem Bồng, người dám can đảm ra tay với ta, hôm nay bắt người xoay chuyển trời đất đình, tội thêm một bậc!" Vương Linh Quan mặt không đổi sắc, lạnh giọng quát lên, liếc mắt nhìn bên dưới chấp hai tay Đường Tam Tạng, cũng không có đem hắn lời nói để ở trong lòng.

Linh Cát Bồ Tát ở Linh Sơn chúng Bồ Tát bên trong mặc dù địa vị không tính là cao quý, thực lực nhưng cũng là Thiên Vương Nhất cấp, tại sao có thể là cái này mới nhìn qua một tia Phật Lực cũng không có tiêu hòa thượng nói mời là có thể mời tới.

Mà hòa thượng này tự xưng Linh Sơn La Hán, mặt đầy nghiêm chứng không thân phận, thứ hai cùng Tôn Ngộ Không, Chu Điem Bồng những ngày qua đình tội nhân cùng chỗ, càng là đánh vỡ Phong Ấn vọng tưởng cứu Sa Văn Tĩnh rồi đi, hắn cho dù thật là Linh Sơn La Hán, hắn cũng dám đem hắn tóm lại, coi như không xử phạt, cũng phải nhường Linh Sơn người tự mình đến lãnh về đi.

Chúng Hải Yêu cũng là không có quá lớn kỳ vọng, trước Đường Tam Tạng còn uy hiếp muốn tiêu diệt Lư Sa Hà Hải Yêu nhất tộc, bây giờ đổi thành Vương Linh Quan, tình huống lại có cái gì bất đồng đây.

Nếu như Linh Cát Bồ Tát thật đến, giúp ai hay lại là khó nói, bọn họ có thể không tin Linh Sơn sẽ vì bọn họ những thứ này Hải Yêu, cùng Thiên Đình xích mích.

Thiên Đình này Đại tướng, một chiêu đánh bại Hải Yêu Vương, tùy ý tru diệt Hải Yêu nhất tộc cường giả, thực lực mạnh, dưới cái nhìn của bọn họ tại phía xa Đường Tam Tạng trên, hôm nay mọi người.

"Vương Linh Quan thật là lớn uy phong, ta Linh Sơn trong mắt người liền như vậy không chịu nổi? Ta Linh Cát trong mắt người có thể có nửa phần uy nghiêm địa vị?" Đang lúc này, một đạo mang theo tiếng giễu cợt thanh âm từ đại điện chi ngoài truyền tới, mọi người theo tiếng nhìn, sương mù hương hai bên tán ra, đi tới một cái dáng vẻ trang nghiêm hòa thượng, trên người cả sa chiếu lấp lánh, để cho mọi người đều là hai mắt tỏa sáng.

"Linh Cát Bồ Tát?" Vương Linh Quan nhướng mày một cái, nhìn theo số đồng Hải Yêu tách ra con đường chậm rãi đi tới Bồ Tát, lộ ra mấy phút vẻ hồ nghi, lại liếc mắt nhìn như cũ chấp hai tay, không nhúc nhích, biểu tình thành kính Đường Tam Tạng, do dự một chút, hay lại là chấp tay một cái đạo: "Nguyên lai là Linh Cát Bồ Tát tự mình, ta phụng mệnh trông chừng nơi này tù, Hải Yêu nhất tộc vốn là nơi này tù thủ yêu Nô, lại cấu kết người ngoài cường phá phong ấn, ý đồ giải cứu Thiên Đình tội phạm. Tên này hòa thượng tự xưng Linh Sơn hòa thượng, không biết Bồ Tát đối với chuyện này thấy thế nào? Nếu là Bồ Tát có gì nghi khác, lại chờ ta đem các loại còn phải tiêu diệt, bắt kia vài tên Thiên Đình trọng phạm, Bồ Tát sẽ cùng ta cùng lên thiên đình, ở Ngọc Hoàng Đại Đế trước mặt mời Thánh Tài đi."

"Nếu là ta không đáp ứng, hôm nay liền muốn hộ xuống này Hải Yêu nhất tộc, liền kia bị khổ một nơi đây mấy trăm năm đáng thương nữ tử, che chờ kia Tề Thiên Đại Thánh cùng Thiên Bồng Nguyên Soái đây?" Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Vương Linh Quan, tự tiểu phi tiểu nói.

Không thể không nói thân là năm trăm Linh Quan đứng đầu, Vương Linh Quan nói chuyện làm việc cũng không có có thể kén chọn, nếu quả thật Linh Cát tới lời nói, chỉ cần Linh Sơn không muốn cùng Thiên Đình xích mích, mà hắn cũng không muốn làm này cái mỗi dẫn lửa, kia chuyện hôm nay thì nhất định phải để xuống Vương Linh Quan lời muốn nói tiến hành.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Cái gọi là có thể tiếp Thiên Vương 1 chiêu hộ thân bảo kính, tự nhiên vẫn là...

Đương nhiên, Đường Tam Tạng không phải là Linh Cát, cũng sẽ không hết thấy đề xuống Vương Linh Quan lời muốn nói tiến hành, cho nên tại hần nói ra lời này thời điểm, đã chuẩn bị xong xuất thủ. . "

Nếu hần là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, Đường Tam Tạng quyết định đem xuất thủ lực đạo bên trên mức độ gấp đôi, đối với (đúng) cá quả lúc gấp đôi.

"Linh Cát Bồ Tát nghĩ lại, chuyện này quan hệ đến Thiên Đình mặt mũi, Tôn Ngộ Không năm đó càng là Phật Tổ tự mình đề ở Ngũ Hành Sơn xuống, hôm nay không biết năng như thế nào chạy thoát, khỏi hữu đề mặc cho này Yêu Hầu lần nữa làm hại thế gian đạo lý. Nếu như hôm nay không thu phục nàng, đợi đến ngày khác lại ra hôn, Bồ Tát chẳng lẽ quên năm trăm năm trước trận kia Đại Náo Thiên Cung? Nếu là hôm nay Bồ Tát khư khư cố chấp, ta nhất định phải hướng Ngọc Đế tấu lên một bản vạch tội." Vương Linh Quan thanh âm cũng là trầm thấp mấy phần, trong lời nói còn mang theo mấy phần uy hiếp.

"Phật Tổ Vân: Chúng sinh tất cả ngang hàng, Thiên Đình mấy năm nay tạo xuống quá nhiều sát nghiệt, hôm nay ta Linh Cát liền muốn ngăn trở nhất thời, còn thiên hạ chúng sinh một cái công đạo." Đường Tam Tạng mặt mũi sầm khổ đạo, ngược lại thật có vài phần tử bi là Hoa Cao Tăng giống như.

"Linh Cát Bồ Tát! Người có thể biết..." Vương Linh Quan thanh âm cũng không khỏi đề cao mấy phần.

"Đừng nhiều lời, Vương Linh Quan bị gọi là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên, hôm nay liền để cho ta tới biết một chút về thực lực người đi." Đường Tam Tạng trực tiếp cắt đứt hần lời nói, ở dài dòng đi xuống này biến thân pháp thuật qua lúc sử dụng giới hạn vậy không liền tệ hại, ánh mắt có chút đông lại một cái, lộ ra mấy phần chiến ý.

Mấy năm nay một mực không gặp phải một cái có thể thật tốt đánh một trận đối thủ, mặc dù hần không phải là nha chiến đấu cuồng nhiệt phân tử, nhưng là vô địch, có lúc thật rất tịch mịch.

Lần trước Linh Cát bởi vì Quan Âm xuất hiện không đánh cho thành, hiện tại ở nơi này Vương Linh Quan mặc dù không có vào Thiên Vương, bất quá nên tính là gần gũi nhất Thiên Vương người, vừa vặn đem ra luyện tay một chút.

"Linh Cát..." Vương Linh Quan hơi biến sắc mặt, hiển nhiên là không nghĩ tới Linh Cát Bồ Tát sẽ nói ra lời như vậy đến, Thiên Đình cùng Linh Sơn mặc dù hai, nhưng là trên mặt nổi vẫn có chút hài hòa, bây giờ Linh Cát Bồ Tát nếu là cùng mình chống lại, bất kể thắng bại như thế nào, chuyện này cũng không phải là một cái Bồ Tát cùng Linh Quan đánh nhau một trận đơn giản như vậy.

Bất quá không chờ hần lời nói xong, Linh Cát Bồ Tát đã là một bước nhảy lên, như mũi tên hướng hần vọt tới, căn bản không có nói tiếp ý tứ.

"Hừ! Vậy hãy để cho ta tới lãnh giáo một chút Linh Sơn Phật Pháp." Vương Linh Quan lạnh rên một tiếng, chuyện tới như thế, bất chiến cũng phải chiến đấu, mặc dù Linh Cát Bồ Tát cao hần cấp một, bất quá mấy năm nay hần một mực bị vây ở Thiên Tiên Chi Cảnh, cách thiên vương chi cảnh cũng chỉ có cách một con đường.

Mà Linh Cát ở Linh Sơn cùng Bồ Tát bên trong, thực lực hần là thấp nhất, nếu là gặp phải Quan Âm Bồ Tát, hần cho dù là chạy cũng sẽ không tiến lên thử, nhưng là chống lại Linh Cát, hần cảm thấy có lẽ có thể đánh một trận.

Hơn nữa, hôm nay nếu là không đánh mà chạy, trở lại Thiên Đình chỉ sợ cũng khó thoát trách phạt, chuyện này chuyện liên quan đến Thiên Đình uy nghiêm, không thể không chiến đấu.

Mà Linh Cát Bồ Tát nể tình Linh Sơn cùng Thiên Đình quan hệ,

Coi như thắng hần, khẳng định cũng sẽ không thật sự đem hần như thế nào, đến lúc đó trở lại Thiên Đình, lại mời Ngọc Đế quyết định, về phần Thiên Đình cùng Linh Sơn như thế nào giải quyết chuyện này, thì không phải là hần một cái Linh Quan có thể đúc kết.

Nhất niệm cấp thử, Linh Cát hai tay bất pháp quyết, trước người Kim Tiên ba roi vào trong tay hần, một đạo dài ba trượng kiếm khí xuất hiện ở Kim Tiên trên, so với trước một roi quét bay cá quả vận may thể càng tăng lên.

Hơn nữa hấn bên trái trên tay còn xuất hiện một cái vòng tròn, tròn trên bàn xuất hiện từng cái màu xanh da trời ký tự, nhanh chớp động, một đạo màn ánh sáng màu xanh lam nhạt xuất hiện ở thân thể của hấn ra, đem cả người hấn bao vây lại. Rất là thần giây.

"Hộ thân bảo kính, năm đó Ngọc Đế ban cho Vương Linh Quan hộ thân vật, nghe nói có thể chống đỡ Thiên Vương một đòn, năm đó Thiên Bồng Nguyên Soái hấn tự tay nghiệm chứng qua chứ ?" Sa Văn Tĩnh hí hóp mắt bên trên Vương Linh Quan, suy nghĩ một chút nói.

"Ừ, đúng là không tệ hộ thân pháp bảo" Chu Diễm Bồng gật đầu một cái, lại vừa là bĩu môi nói: "Bất quá là năm đó ta có thể là bởi vì bị thương nặng, cho nên mới không có thể một Đỉnh Ba đập hư vật này, nếu là ta đỉnh phong thời điểm, đừng nói một cái phá gương, coi như là hấn người mặc gương đến, ta cũng có thể từng cục cho hấn đập bể."

"Người không được." Tôn Ngô Không nghiêm trang lắc đầu một cái.

"Người bây giờ không cũng không được!" Chu Diễm Bồng bị không chút lưu tình vạch trần, sắc mặt một đỏ, cũng là phản kích đạo.

"Rất nhanh là được rồi." Tôn Ngô Không ngẩng đầu Linh Quan, ánh mắt lộ ra mấy phần lửa nóng chiến ý, chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, cỡi ra trên người Phong Ấn, chỉ cần vào Yêu Hoàng cảnh, là hấn có thể để cho hấn cái này cái gọi là Thiên Vương chi loại kém nhất tiên Dịch tên gọi.

Năm đó Thánh Nhân Chi Hạ vô địch, cũng không phải là một cái Thiên Vương chi loại kém nhất tiên có thể so sánh với.

"Sur Ty, sư phụ hấn thể nào ngây người..." Ngao Tiểu Bạch còn chưa có lấy lại tinh thần đến, cạnh chấp hai tay, khom người nghênh đón Linh Cát Đường Tam Tạng có chút không hiểu hỏi "Còn nữa, ban đầu cái đó Linh Cát Bồ Tát không phải là bị Quan Âm tỷ tử từ trên trời rơi xuống tới sao, thế nào bây giờ còn tới giúp chúng ta."

"Hư, Sur Ty đợi một hồi sẽ nói cho người biết." Chu Diễm Bồng liền vội vàng hướng về phía Ngao Tiểu Bạch làm dấu tay chớ lên tiếng, đồng thời cho mọi người ngoài thân thêm một tầng cách âm trận pháp, ngược lại hướng Vương Linh Quan phóng tới Linh Cát Bồ Tát, hoặc giả nói là Đường Tam Tạng.

Đối với Đường Tam Tạng thực lực, mọi người lao thẳng đến hấn quy tội Quan Âm Bồ Tát cho pháp bảo, trước mắt pháp bảo lợi hại đất nghịch thiên, Yêu Hoàng cảnh giới đối thủ căn bản không chống cự nổi hấn một quyền, bây giờ này Vương Linh Quan thực lực đã đến gần Yêu Vương, không biết Đường Tam Tạng có thể thắng hay không qua hấn.

Đường Tam Tạng đạo dài ba trượng kiếm khí màu vàng óng, ánh mắt lần đầu tiên trở nên nghiêm túc, cho nên một quyền này của hấn cũng đánh rất nghiêm túc, mặc dù không có xuất toàn lực, nhưng so với chỉ mấy lần trước xuất thủ, hay lại là nghiêm túc quá nhiều.

Dài ba trượng kiếm khí, so với trước trăm phá cá quả kia một roi kinh khủng hơn.

Bất quá, làm Đường Tam Tạng dài ba trượng, có chút khen kiếm khí thời điểm, thật ra thì vẫn là có chút buồn cười, nguyên lai cái loại này nói Đạo Khí nhiều trượng sự tình là thực sự tồn tại.

Bất quá có vài thứ không phải là càng ngày càng được, thích hợp mới là thật tốt.

Bởi vì quá dài, thường thường đại biểu không linh hoạt, dù là trong tay hấn Kim Tiên chỉ có dài ba xích, nhưng là mang theo kia ba trượng kiếm khí sau khi, hay lại là khó tránh khỏi trở nên kịch cộm cùng sung vũ.

Cho nên, thẳng tắp hướng Vương Linh Quan đánh tới Đường Tam Tạng, dễ dàng tránh hấn căn răng vung chém mà ra Kim Tiên, sau đó tại hấn khiếp sợ trong ánh mắt, một quyền nện ở trên mặt hấn.

Một khắc kia hấn biểu hiện trên mặt, từ mặt lạnh đến hung ác, rồi đến giật mình, rồi đến khiếp sợ, sau đó một cái quả đấm liền rơi vào trên mặt hấn.

Màu xanh da trời quang mô một trận ngoa nguẩy, nhưng là không có đối với quyền kia đầu tạo thành phân nửa ngăn trở hiệu quả, ở quả đấm rơi ở trên mặt trong nháy mắt, này mặt năm đó Ngọc Đế khen thưởng hấn hộ thân bảo kính nổ tung, hóa thành từng mảnh mảnh vụn.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Là thời điểm hiện ra chân chính diễn kỹ

Vương Linh Quan thậm chí còn nhớ năm đó hắn lấy được này hộ thân bảo kính lúc, không biết bao nhiêu thiên tiên đối với hắn quăng tới hăm mộ ánh mắt, thậm chí ngay cả năm đó Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung lúc, hắn cũng dựa vào này hộ thân bảo kính ngăn lại năng một chiêu, mặc dù vẫn là một chiêu tháo chạy, lại cũng ở đây cuộc nháo kịch kia bên trong để cho Chúng Tiên nhìn với cặp mắt khác xưa.

Nhưng là, bây giờ này hộ thân bảo kính, cuối cùng bị Linh Cát Bồ Tát một quyền đập bể, năm đó Tôn Ngộ Không vùng Kim Cô Bồng cũng không có đập bể pháp bảo, cuối cùng ở chỗ này bể, Vương Linh Quan trong lòng khiếp sợ so với hộ thân bảo kính bể thương tiếc càng nhiều.

Oành!

Nhất thanh muện hưởng, trong điện đá mọi người Chúng Yêu đã nhìn thấy Linh Cát Bồ Tát từ Vương Linh Quan bên người thác thân mà qua, sau đó một quyền nện ở trên mặt hắn.

Trước đứng ở đám mây, Ngự Kiểm Sát Yêu hơi hốt Vương Linh Quan, cuối cùng bị một quyền từ trên trời nện xuống đến, trực tiếp nện vào dưới đất.

Mặt đất rung một cái, một cái nửa trượng thật sâu hăm hại xuất hiện ở chính giữa điện đá, từng vết nứt hướng bốn bề khuếch tán đi, ngay cả trên vách tường cũng xuất hiện từng đạo mịn vết nứt.

Chúng Yêu nhìn đã là rơi xuống đất, cúi đầu nhìn trong hố Vương Linh Quan Linh Cát Bồ Tát, ánh mắt lộ ra mừng như điên cùng sống sót sau tai nạn vẻ mừng rỡ như điên.

"Thiên Vương chỉ loại kém nhất tiên? Chẳng lẽ người này danh hiệu là mua được? Làm sao vẫn không điểm cảm giác? Cái này không khoa học a, ta còn không dùng lực đâu rồi, lại nhảy còn lên đánh một chút?" Đường Tam Tạng nhìn mình quả đấm, biểu tình có chút cổ quái, không nghĩ tới hắn nghiêm túc, người này còn là không có chút nào Cẩm đánh, thậm chí không có đụng phải hắn... Xem ra một hồi chỉ có thể mong đợi một chút Thiên Vương cảnh giới đổi thủ.

Vương Linh Quan té xù, không biết là bởi vì bị thương quá nặng, hay lại là không chịu nhận bị Đường Tam Tạng một quyền đánh bay kết quả. Nhìn trước mắt tới đã không tạo được bất cứ uy hiếp gì.

Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không các nàng cũng là lộ ra vẻ giật mình, mặc dù đối với Đường Tam Tạng có loại không từ đâu tới lòng tin, nhưng là thật nhìn hắn một quyền đem Vương Linh Quan đập choáng váng, trong lúc nhất thời còn chưa dễ dàng tiếp nhận hết thấy các thứ này.

"Người nói, Quan Âm tỷ tỷ không phải là phụ thân ở sư phụ trên người chứ? Cối đời này thật có thể để cho một phạm nhân một quyền đánh bể hộ thân bảo kính pháp bảo sao?" Chu Diêm Bồng há hốc mồm, mặt đầy khó tin nhìn Đường Tam Tạng.

"Nếu là như vậy, ta muốn bị đánh hắn." Tôn Ngộ Không bĩu môi một cái, bắt quả ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, cũng là lộ ra mấy phần vẻ nghi hoặc, từ Ngũ Hành Sơn lần đầu tiên thấy Đường Tam Tạng bắt đầu, hắn liền lộ ra khó mà giải thích thực lực.

Rõ ràng là cái không có chút nào linh khí phạm nhân, nhưng là tốc độ cùng lực lượng, thậm chí ngay cả cường độ thân thể, đều vượt xa yêu quái cùng thần tiên.

Mặc dù hắn là cái hòa thượng, nhưng cùng Linh Sơn những thứ kia đối trá Phật cũng là hoàn toàn bất đồng, cũng không có dựa vào chúng sinh niệm lực.

Ngược lại,

Thực lực của hắn chính là kỳ quái tới cực điểm, lúc trước còn có thể dùng Quan Âm cho hắn pháp bảo để giải thích... Bây giờ nhìn hắn một quyền đập bể Vương Linh Quan hộ thân bảo kính, cái giải thích này thật giống như cũng giải thích không thông.

"Này Bồ Tát thật giống như so với lần trước trở nên lợi hại đây... Bất quá hắn sẽ tới hay không tìm chúng ta phiền toái đây?" Ngao Tiểu Bạch còn không có từ trong lòng khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, giương cái miệng nhỏ nhắn, có chút giật mình lại là có chút lo âu nói.

"Tiểu Bạch đừng sợ, có Sư Tỷ ở đây." Chu Diêm Bồng cười xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc nói.

"Kia chương... Đường Tam Tạng đại sư, hắn, rất lợi hại a." Sa Văn Tĩnh cũng là hít mắt, có chút kinh ngạc nói, nàng cũng có thể cảm ứng được Đường Tam Tạng trên người cũng không có linh khí, một tay dựng ở trên cằm, hít mắt cẩn thận suy nghĩ.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng cũng là biết nàng bảo lăm Thiên Thư, bác văn cường thường thức, nói không chừng có thể biết Đường Tam Tạng thực lực từ đâu tới, đều là nhìn về phía nàng.

"Ta cũng không biết... Trong thiên thư thật giống như không có như vậy ghi lại." Sa Văn Tĩnh trầm ngâm một hồi lâu, có chút ngượng ngùng lắc lắc đầu nói.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng đồng thời liếc một cái, quả nhiên nhìn không sách vẫn là không được.

"Nhiều... Đa tạ Linh Cát Bồ Tát..." Cá quả để cho bên người Hải Yêu đỡ hắn lên đến, khom người cảm kích nói, trước hắn nghe Linh Cát nói tới, lần đầu tiên có Tiên Phật có thể mất nhìn thẳng bọn họ, để cho hắn không khỏi có chút làm rung động.

"Như vậy há chẳng phải là để cho Linh Cát làm việc tốt... Không được, vác nồi Hiệp phải tuân theo rớt cuộc." Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn trên mặt đều có vẻ cảm kích chúng Hải Yêu, thiếu thiếu mi, suy nghĩ chuyển một cái, đã là liếm nụ cười, thanh âm cũng là trở nên lạnh rất nhiều: "Hừ, bất quá

chính là Hải Yêu, các người còn đem ta trước nói tới thật không ? Nếu như không phải là Đường Tam Tạng xen vào việc của người khác, các người những thứ này Hải Yêu chết liền chết, Thiên Đình cùng Linh Sơn giữa tranh chấp, khởi là các người những thứ này yêu quái có thể đánh vào, nếu biết không phải biết chuyện, hôm nay liền toàn bộ chết ở chỗ này đi."

"Bồ Tát..." Cá quả biến sắc, vốn là trên mặt còn có sống sót sau tai nạn vui mừng chúng Hải Yêu, cũng là sắc mặt kịch biến, đi một cái Vương Linh Quan, nhưng bây giờ mang đến thực lực càng cường đại hơn Linh Cát Bồ Tát, bất luận là chiến đấu hay lại là chạy trốn, cũng hoàn toàn không thể thực hiện được.

"Linh Cát Bồ Tát, chúng Hải Yêu đều vì vô tội chỉ yêu, mong rằng người có thể tha cho bọn hắn, nếu không Ngã Phật như đi đến lúc hồi tới, cũng không dễ ứng đối." Lúc này, một bên một mực không nhúc nhích Đường Tam Tạng mở miệng nói, như cũ chấp hai tay không nhúc nhích.

Cá quả cùng chúng Hải Yêu nghe vậy, đều là chăm chú nhìn Đường Tam Tạng cùng Linh Cát Bồ Tát.

Trận chiến ngày hôm nay, cũng là để cho Chúng Yêu minh bạch Thiên Đình cùng Linh Sơn hai cái vật khổng lồ căn bản không phải bọn họ có thể đụng chạm, bất kể là Vương Linh Quan hay lại là Linh Cát Bồ Tát, cũng không đáng xưng là người mạnh nhất, lại đều có thể khống chế Lưu Sa Hà Hải Yêu vận mệnh, chuyện này với bọn họ mà nói, giống như là trên đầu treo một cây đao.

Bây giờ, đao đổi được Linh Cát Bồ Tát trong tay, tại giải quyết Vương Linh Quan sau khi, lộ ra nguyên hình.

Mà vốn là đối với bọn họ cũng không tính thân thiện Đường Tam Tạng, nhưng là vì bọn họ cầu tha thứ, thậm chí dọn ra Như Lai Phật Tổ, cái này làm cho Chúng Yêu lần nữa dâng lên một tia khao khát.

Linh Cát Bồ Tát nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, ngược lại nhìn Chúng Yêu thanh âm lạnh như băng nói: "Hừ, chuyện này các người nếu là dám tiết lộ nửa câu, Lưu Sa Hà Hải Yêu định bị diệt tộc."

"Không... Dám." Cá quả cắn răng, cúi đầu nói. Chúng Yêu trong mắt tuy có phẫn hận, cũng là cúi thấp đầu.

"Hừ, người cũng cẩn thận chút." Linh Cát Bồ Tát ngược lại nhìn về phía một bên không nhúc nhích Đường Tam Tạng, giọng mang theo ý uy hiếp đạo, sau đó mây mù lần nữa bay lên, Linh Cát Bồ Tát liền biến mất ở trong đại điện.

"Cung tiễn Linh Cát Bồ Tát." Mà một bên chấp hai tay đứng bất động hồi lâu Đường Tam Tạng, lúc này cũng là lần nữa đứng thẳng người, khóe miệng hơi nhếch lên, tự biên tự diễn một tuồng kịch, ngay cả chính hắn đều bị chính mình diễn kỹ thuyết phục, thành công vẫy hai cái oan ức đến Linh Cát trên đầu, sau đó đem độ hảo cảm cũng quét trở lại trên người mình, mặc dù vật này đem ra vô dụng, bất quá cũng không thể cho Linh Cát a.

Mây mù dần dần tán đi, trong điện đá cũng là khôi phục an tĩnh, trên đất Hải Yêu thịt vụn cùng máu tươi, còn có chính giữa điện đá mặt hướng xuống dưới nằm ở hố đá trong Vương Linh Quan, cũng đang nhắc nhở trước phát sinh cái gì có thể lo sợ tình, mà chúng Hải Yêu lúc này cũng là thở ra một hơi dài, trên mặt đều là sống sót sau tai nạn vui mừng.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Sư phụ, Tĩnh tỷ tỷ cũng sẽ 1 lên lên đường sao?

Cá quả thương không nhẹ, mặc dù kia Hắc Bào lão đầu một mực ở cố gắng vì hắn chữa trị, bất quá kia không cao lắm mình chữa thương pháp thuật tạo tác dụng cũng không phải là rất lớn.

Hắn thần sắc phức tạp nhìn Đường Tam Tạng, trước hắn vẫn cường nhập thánh đảo, phá thánh trận, lại cường nhập thánh đất địch nhân, không nghĩ tới bây giờ nhưng là cứu Hải Yêu nhất tộc, loại chuyển biến này quá mức nhanh chóng, để cho hắn trong lúc nhất thời đều có chút lúng túng.

Bất quá thân là Hải Yêu, mặc dù thanh âm nhẹ một chút, nhưng tính khí tính cách tuyệt đối là hợp cách Hải Yêu Vương, hít sâu một hơi, hướng về phía Đường Tam Tạng nửa khom người thi lễ một cái, trịnh trọng nói: "Đa tạ hôm nay cứu giúp ân, ta Hải Yêu nhất tộc sẽ vĩnh viễn khắc trong tâm khảm, nếu là ngày sau có nhu cầu, nhất định vào nơi đầu sỏ lừa bịp."

"Lời này ta nhớ ở, nếu như người có thể trọng chấn Hải Yêu Thánh Hiền hùng vĩ, có lẽ sẽ có ngày hôm đó." Đường Tam Tạng nhìn cá quả, cười gật đầu một cái, nếu như hắn thật có thể trở thành một đời Yêu Thánh, người bạn này quả thật đáng giá kết giao.

Mặc dù hấn mặc vào Linh Cát hù dọa một chút bọn họ, bắt quả Vương Linh Quan đúng là hấn giết chết, cũng đúng là Hải Yêu nhất tộc ân nhân, cho nên hấn tiếp nhận cả quả cảm tạ cũng không có gì không ổn.

"Sư phụ, hấn xử lý như thế nào?" Chu Diêm Bồng vẫy tay biết cách âm thầm, chỉ trong hố Vương Linh Quan hỏi.

"Người cảm thấy xử lý như thế nào thích hợp?" Đường Tam Tạng hỏi ngược lại, hấn đối với Thiên Đình biết rất có hạn, xử lý những chuyện này, dĩ nhiên là ở thiên đình ăn sung mặc sướng Chu Diêm Bồng có kinh nghiệm.

"Để cho bọn họ đi ra ngoài trước đi, nơi này giao cho chúng ta." Chu Diêm Bồng nhìn cá quả cùng những Hải Yêu đó liếc mắt nói.

Đường Tam Tạng ngược lại nhìn cá quả.

"Thu đủ tộc nhân thi thể, thổi lui ra thạch điện, rồi đi thạch điện một ngàn trượng." Cá quả gật đầu một cái, lớn tiếng nói, thanh âm mặc dù còn có chút nhọt, bắt quả so với vừa mới lần đầu tiên lên tiếng nói chuyện đã là có lòng tin cùng sức lực rất nhiều, liền lấp bắp cũng bị vượt qua.

"Tuân lệnh!" Chúng Yêu cùng kêu lên kêu, rất nhanh thu hẹp trong điện đá Hải Yêu thi thể, thổi lui ra thạch điện, một mực thổi lui đến ngàn trượng trở ra.

Đúng Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ tới Dench... Bắt quả nghiêng đầu nhìn về phía trước mới vừa vào tới chỗ đó, trên đất nhiều một vùng máu... Vị này Vương gia trấn Đại Vu Sư, mơ ước trong phong ấn Trường Sinh phương pháp ngàn năm, quay đầu lại nhưng là toi công dã tràng, chết ở Hải Yêu dưới chân, quả thực có chút thật đáng buồn thật đáng tiếc.

Chu Diêm Bồng tiện tay thi cái chú ngữ nhãn pháp, bị đập đảo này mặt trên vách đá xuất hiện một tầng sương mù, bên ngoài liền không thấy được tình huống bên trong.

Mọi người vây ở bờ hố, nhìn trong hố Vương Linh Quan.

Chu Diêm Bồng tay vung lên, giúp hấn xoa người, Tà Nhân khung bên trên một cái màu đen Quyền Ấn nhớ, nhìn đáng đáp ngay cả xương trên đều bị đập bể không ít,

Vô cùng thâm trầm, bây giờ hít vào thì ít hơi thở nhiều, thật giống như lập tức phải không được.

"Hấn sẽ không không được chứ?" Đường Tam Tạng thiếu thiếu mi đạo, Vương Linh Quan ở thiên đình thân phận tôn quý, là Ngọc Đế tâm phúc chi thần, nếu là treo ở chỗ này, phỏng chừng Thiên Đình lập tức liền muốn chụp mười vạn thiên binh thiên tướng tới bắt bọn họ.

"Sư phụ, người cũng quá coi thường Thiên Tiên, chết không. Bắt quả người một quyền này thật đúng là ngoan độc, mặc dù không có chết, cũng liền treo một hơi thở." Chu Diêm Bồng lắc đầu một cái, bắt quả nhìn về phía Đường Tam Tạng hay lại là tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Chết không là tốt rồi, nửa chết nửa sống đỡ cho hấn tới tìm chúng ta, bắt quả người định xử lý như thế nào hấn? Cũng giống Cửu Diệu những người đó như thế dùng hắc thiết liên buộc lại sao?" Đường Tam Tạng hiểu kỳ hỏi, xích sắt kia chỉ còn lại một đoạn nhỏ, khẳng định không đủ trói Vương Linh Quan.

"Các người thật muốn trói Vương Linh Quan sao? Hấn chính là Thiên Đình Linh Quan đứng đầu, nếu như truy cứu tới, đây chính là tội lớn..." Sa Văn Tĩnh nhìn mọi người chần chờ một chút nói.

"Cũng đánh cho thành như vậy, nói những thứ này cũng muộn đi..." Đường Tam Tạng nhìn trên mặt đất Vương Linh Quan, lại vừa là nhìn Sa Văn Tĩnh nói: "Hơn nữa, chúng ta sẽ đụng phải hấn, có thể nói cũng là bởi vì người... Chẳng lẽ người không nghĩ (muốn) rồi đi nơi này sao?"

"Dĩ nhiên muốn, vốn là nhìn xong Thiên Thư trong các Thiên Thư, ta liền định đi ra xem một chút bên ngoài thế giới, kết quả mới ra Thiên Thư Các liền bị bắt tới đây, mỗi tháng mười lăm còn phải bị kia bảy chuỗi kiếm đâm, có thể ta chính là không trốn thoát được..." Sa Văn Tĩnh càng nói càng ủy khuất, hốc mắt đều có chút đỏ.

"Không việc gì, hết thấy đều đi qua... Thật ra thì thế giới bên ngoài cũng không người tưởng tượng tốt như vậy." Đường Tam Tạng ôn nhu trấn an nói.

"Sư phụ, ta cảm thấy cho người không quá sẽ an ủi người..." Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Tán thành." Tôn Ngộ Không cũng là gật đầu một cái.

"Ho khan khục... Được rồi, bây giờ trước để giải quyết cái vấn đề này đi, nếu không dễ giết hấn, đem hấn thả nơi đó chính là cái vấn đề." Đường Tam Tạng cũng cảm thấy mới vừa rồi lời kia thật giống như bị tổn thương người, không thể làm gì khác hơn là đem đề tài lần nữa quay lại tới.

"Ta có thể đem nơi này nặng mới tu bỏ được, sau đó làm một trận pháp đem hấn vây ở chỗ này, hấn là bởi vì nơi này trận pháp ba động trực tiếp truyền đưa tới, chỉ phải bảo đảm hấn khi tức không tiết lộ ra ngoài, Thiên Đình buổi tối cái mười ngày nửa tháng phát hiện không cũng bình thường, khi đó Phạm Trần đã mười mấy năm trôi qua, thời gian này hấn đủ rộng rãi chứ?" Chu Diêm Bồng nhìn trái phải một chút, gật gật đầu nói.

"Ừ, đủ." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, trong ba năm thì sẽ đến Linh Sơn, đến lúc đó cái gì ân oán cũng vứt cho Linh Sơn cùng Thiên Đình đi giải quyết đi, ngược lại nổi hiện tại cũng linh mãnh cát công lấy sau lưng.

"Ta cảm thấy được (phải) còn có thể thiết một cái Thất Phách Kiếm Trận, thiết lập là ba ngày một lần, mới vừa dễ dàng để cho hấn một mực duy trì như

bây giờ trạng thái trọng thương, hơn nữa cảm giác đau đớn không có chút nào sẽ ít..." Sa Văn Tĩnh khước miệng hơi nhếch lên, ôn uyển trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười quý dị.

Đường Tam Tạng bọn họ đồng thời nghiêng đầu, có chút giật mình nhìn nàng, không nghĩ tới nhìn qua phòng chừng ngay cả con kiến cũng sẽ sợ cô nương, lại sắc mặt bình tĩnh nói ra những lời này, mọi người sau lưng đều không từ đâu tới đất lạnh xuống.

"À? Quá tàn nhẫn sao?" Sa Văn Tĩnh nhìn mọi người ánh mắt, tinh xảo trên gò má tràn đầy đơn thuần, tan rã ánh mắt chợt nhìn chính là có vài phần thâm thúy, thấy thế nào đều có chút mâu thuẫn.

"Bị giam quá lâu, cho nên đơn thuần người cũng thay đổi xấu bụng sao?" Đường Tam Tạng nhìn Sa Văn Tĩnh, trong lòng lặng yên suy nghĩ.

"Làm sao biết, ta cảm thấy được (phải) một ngày làm một lần cũng không tệ, bất quá chỉ sợ hấn bị hại chết." Chu Diêm Bồng vung tay lên nói, một bộ gặp phải tri kỷ biểu tình, ngược đãi cái gì, nàng nhưng là thích nhất.

"Thật ra thì hai ngày số không tám canh giờ một khác 3 phần là cực hạn..." Sa Văn Tĩnh lại thêm một câu.

"Thật đáng sợ, các người nhìn làm đi, ta ra đi vòng vòng." Đường Tam Tạng co rút rút cổ, nữ tử vô tài chính là đức những lời này quả nhiên là có đạo lý, tình này xác thực đến phút giá trị cực hạn là nào dạng kia.

Đường Tam Tạng dắt Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này ra thạch điện, chúng Hải Yêu cách khá xa xa, hơn nữa không có hướng bên này nhìn, hấn đối với cá quả cũng là hài lòng mấy phần.

Ngẩng đầu nhìn lại vẫn là màu trắng bạc mô tăng, bên ngoài là có chút U Hắc nước, ánh trắng đã kinh biến đến mức âm đạm, hấn là sắp trời sáng.

"Sư phụ, Tĩnh tỷ tỷ cũng sẽ cùng chúng ta cùng đi sao?" Bị Đường Tam Tạng ôm Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu hỏi.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Tây Du, đây mới thực sự là bắt đầu đi

"Nhìn nàng tự lựa chọn đi, không bắt buộc." Đường Tam Tạng cười lắc lắc đầu nói, vào nhóm chuyện này hấn vẫn sẽ không cưỡng cầu, dù sao hấn thấy đây chính là một chuyến đi Tây Thiên du lịch, mặc dù bây giờ nhiều không ít chuyện, cũng chọc không ít phiền toái, bất quá đây không phải là đường đi thượng phong Quang Hòa chuyện lý thú ấy ư, có thể so với đã hình thành thì không thay đổi du sơn ngoạn thủy thú vị nhiều.

"Ta cảm thấy được (phải) có thể mang theo nàng." Tôn Ngộ Không cũng từ trong trận pháp đi ra, ở Đường Tam Tạng bên người đứng lại, "Nếu như nàng thật nhìn khắp Thiên Thư Các toàn bộ Thiên Thư, nàng kia chắc chắn biết rất nhiều tam giới mật sự, Tây Du trên đường gặp phải chuyện gì, cũng có thể hỏi một chút nàng."

Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, đúng vậy, đây chính là một bộ sẽ chạy tam giới Bách Khoa Toàn Thư a, ngay cả Ngọc Đế cũng phải đem nàng nhốt vào nhà tù bí mật trong.

Hơn nữa không giết nàng, có thể là yêu tài, cũng có thể là có ý nghĩ khác... Ngược lại thấy thế nào, nàng đều là có thể để cho thánh nhân coi trọng người.

Trong trận pháp thỉnh thoảng truyền tới Chu Diêm Bồng cùng Sa Văn Tĩnh tiếng cười, nghe vào là thực sự rất vui vẻ, xem ra này mấy trăm năm qua bị biệt phối, lúc này muốn báo thù, Đường Tam Tạng cũng không khỏi là vị kia Vương Linh Quan thương tiếc mấy giây.

Hơn nữa canh giờ sau, mới Thất Phách Kiếm Trận đã chuẩn bị xong. Kim Tụ Tháp bề tan tành Thạch Bích cũng bị Chu Diêm Bồng lần nữa bỏ trở về, ở bên ngoài khắc họa bên trên tân trận pháp, một tòa cùng trước độc nhất vô nhị Kim Tụ Tháp nặng mới xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Chu Diêm Bồng ở vòng ngoài lại bố trí một cái Mê Trận cùng che giấu trận pháp, trong tay Tiểu Trận Kỳ vung lên, một đạo sương mù dâng lên, đem Kim Tụ Tháp bao phủ đi vào.

"Giải quyết kết thúc công việc!" Chu Diêm Bồng có chút đắc ý thu hồi Trận Kỳ, nhìn Kim Tụ Tháp cười nói.

"Bồng bồng người quá lợi hại!" Sa Văn Tĩnh nhìn Tôn Ngộ Không hưng phấn nói.

"Nàng ở bên kia..." Đường Tam Tạng nhìn biểu tình cổ quái Tôn Ngộ Không, nín cười chỉ chỉ một bên Chu Diêm Bồng, cô nương này cận thị trình độ, nếu là nói đến đánh nhau, dễ dàng địch ta chẳng phân biệt được a.

"À?" Sa Văn Tĩnh sững sờ, lập tức xoay quá thân thể nói: "Bồng bồng, ngươi quá lợi hại!"

"Đó là một cây cây cột." Đường Tam Tạng nói mà không có biểu cảm gì đạo.

"..." Sa Văn Tĩnh biểu tình có chút lúng túng cứng đờ, trong lúc nhất thời không biết hướng nơi nào coi trọng.

"Buổi tối tĩnh, ngươi thật sự là quá khả ái." Chu Diêm Bồng ngược lại không có chút nào quan tâm, đi tới trước cười ôm Sa Văn Tĩnh eo nhỏ nhắn, trong mắt tràn đầy hoan hỉ, lại vừa là nghiêng đầu nhìn về phía Đường Tam Tạng, "Sur phụ, buổi tối tĩnh nói muốn cùng chúng ta cùng lên đường đi Tây Thiên, cho nên, nàng có thể bái người làm thầy sao?"

"Ừ?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Sa Văn Tĩnh, trước hắn vẫn còn ở cùng Tôn Ngộ Không có muốn hay không để cho Sa Văn Tĩnh cùng lên đường,

Không nghĩ tới Chu Diêm Bồng đã thương lượng với nàng được, bất quá hắn vẫn hỏi "Chúng ta dọc theo đường đi nhưng là dẫn đến không ít Thiên Đình thần tiên, hơn nữa nơi này từng cái đều là Thiên Đình nếu phạm, ngươi nhất định phải cùng chúng ta cùng lên đường?"

Sa Văn Tĩnh hít mắt nhìn Đường Tam Tạng một hồi lâu, chắc chắn không có đem bên cạnh cây cột nhìn thành Đường Tam Tạng sau khi, dùng sức gật đầu một cái, "Ừ, nếu như không phải là các ngươi cứu ta đi ra, ta còn không biết muốn ở trong đó đóng bao lâu đây, phải nói nếu phạm, ta cũng vậy đâu rồi, coi như bị tóm lại, tôi đa cũng chính là đổi một cái tù đi, lần này thật vất vả đi ra, nhất định phải nhìn nhiều một chút thế giới bên ngoài, nếu có thể một đường Tây Hành đi Linh Sơn, vậy thì thật là quá tốt.

Phải biết kiểm tra trận một tháng tụt ra hiện tại một lần, châm trên người có thể đau đầu rồi, làm hại ta mỗi lần nghĩ (muốn) hát điểm bài hát buông lỏng một chút, có thể mỗi lần cũng hát chạy mức độ..." Nói xong lời cuối cùng, lại vừa là lộ ra một tia ngượng ngùng nụ cười.

"..." Đường Tam Tạng, Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không đồng thời không nói gì.

"Khó trách ta một cái dấu chấm câu cũng không có nghe hiểu." Đường Tam Tạng không nhịn được nhổ nước bọt một câu.

"Tĩnh tỷ tỷ, ngươi hát chạy mức độ cũng hát được (phải) dễ nghe như vậy, vậy sau này có thể hay không cho Tiểu Bạch ca hát nghe đây?" Ngao Tiểu Bạch nhảy mắt to nói.

"Có thể a, Tiểu Bạch nghĩ (muốn) nghe cái gì, ta đều cho ngươi hát." Sa Văn Tĩnh cười ngọt ngào đạo, nếu như không phải là nhìn một bên một cây tàn đoạn cột đá nói chuyện lời nói, phải là một hợp cách Đại tỷ tỷ.

"Hảo a!" Ngao Tiểu Bạch trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, ngược lại mong đợi nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sur phụ, ngươi sẽ để cho Tĩnh tỷ tỷ cũng gia nhập đi, những người đó hư như vậy, dùng kiểm châm Tĩnh tỷ tỷ, nàng một người lời nói thật là nguy hiểm."

"Được rồi, vậy cứ như vậy đi." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, nếu mọi người cũng không có ý kiến, cũng không có vấn đề, hơn nữa Sa Văn Tĩnh trong đầu tồn nhiều đồ như vậy, để cho Đường Tam Tạng cũng là khá cảm thấy hứng thú, nói không chừng có thể từ nàng này đắc được đến một ít hần tại sao lại chuyển kiếp đến cái thế giới này, còn có kia không giải thích được xuất hiện thực lực là chuyện gì xảy ra.

"Đồ nhi Sa Văn Tĩnh bái kiến sur phụ." Sa Văn Tĩnh sắc mặt vui mừng, hướng về phía Đường Tam Tạng thi lễ một cái.

Đường Tam Tạng khoát tay một cái nói: "Không cần nhiều quy củ như vậy, ngươi tuổi tác so với Tiểu Bạch cùng Lạc này lớn một chút, ngươi liền xếp hạng thứ ba đi, múa vô ích là đại sư tỷ ngươi, diêm bồng là ngươi Nhị Sư Tỷ, Lạc này là ngươi Tứ sư muội, Tiểu Bạch là ngươi Ngũ sư muội."

"Đại Sư Tỷ, Nhị Sư Tỷ, Tam sư muội, tiểu sư muội." Sa Văn Tĩnh một thi lễ, lại vừa là một cái đầu không tìm đúng, đưa đến mọi người lộ ra nụ cười.

"Sur phụ Thánh Minh!" Chu Diêm Bồng hoan hô đạo, xoay người sẽ phải bị Sa Văn Tĩnh mang đến đại ôm.

"Khác (đừng) khi dễ sư muội của ngươi." Đường Tam Tạng đưa ra một cái ngón tay gầy tại Chu Diêm Bồng trên ót, nếu Sa Văn Tĩnh vào sư môn, lại không thể để cho Chu Diêm Bồng tùy tiện tẩy máy tay chân, nếu không sau này Sa Văn Tĩnh biết chân tướng, sợ rằng sẽ xuất hiện bóng mờ.

Ngươi xem nàng như khuê mật, nàng lại chỉ là đơn thuần mà nghĩ ngu ngươi, đây thật là một cái bị thương cổ sự.

"Sur phụ, loại người như ngươi chính mình không thích cũng không khiến người ta lấy được trong lòng, là rất biến thái!" Chu Diêm Bồng che cái trán, có chút oán nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Buổi tối tĩnh, ngươi nhớ, ngươi Nhị Sư Tỷ nói chuyện, nửa số muốn ngược nghe." Đường Tam Tạng không để ý tới căn răng nghiêng lợi Chu Diêm Bồng, tiếp tục cho Sa Văn Tĩnh đánh một được tề dự phòng châm.

"À? Nha..." Sa Văn Tĩnh mặc dù không biết Đường Tam Tạng tại sao nói như vậy, bất quá mới vừa mới nhập môn, cũng là lần đầu tiên bái sư, đối với sư phụ lời nói dĩ nhiên là muốn khắc trong tâm khảm, lập tức gật đầu đáp ứng.

"Sư phụ... Người thật là ác độc tâm." Chu Diêm Bồng mặt đầy bi phẫn.

"Tam Sư Tỷ, Tam Sư Tỷ..." Ngao Tiểu Bạch tiến lên trước, kéo Sa Văn Tĩnh tay hướng về phía nàng ca hát.

Tôn Ngộ Không cũng là cùng nàng đơn giản nói một chút Lạc này đã qua, coi như là biết nhau, về phần quen thuộc cùng ma hợp, này liền cần thời gian.

Đường Tam Tạng nhìn chúng đồ nhi riu ra riu rít vừa nói chuyện, trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt, Ngũ Hành Sơn xuống Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, Ứng Sầu Giả Ngao Tiểu Bạch, Cao Lão Trang Thiên Bồng Nguyên Soái Chu Diêm Bồng, Hoàng Phong Linh Lạc này, Lưu Sa Hà Sa Văn Tĩnh, trừ Lạc này, cuối cùng vẫn là tụm lại đây.

Tây Du, bây giờ mới tính chân chính bắt đầu đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Rời đi hay là lưu lại, lựa chọn mãi mãi cũng sẽ không nhiều

Mặc dù quá trình có chút quanh co cùng hí kịch tính, vốn là muốn giống Hồng Mao làm mất Sa Ngộ Tĩnh biến thành ôn uyển biết lý Sa Văn Tĩnh, bất quá Sa Văn Tĩnh cuối cùng vẫn là tiếp cận tiến thủ trải qua đội ngũ, như quả không ra ngoài dự liệu lời nói, học hỏi kinh nghiệm trên đường sáu người đi, cũng sẽ không tăng thêm nữa nhân viên.

Đường Tam Tạng quả thực không suy nghĩ một chút giống nếu là mang theo một cái quân đoàn đi qua, hẳn một ngày được (phải) nướng bao nhiêu ăn, nếu là ăn lâu lời nói, yêu cầu làm hơn một nồi lớn —— này đã vi phạm Tây Hành du lịch dự tính ban đầu, biến thành phu khuân vác.

"Được rồi, nếu Vương Linh Quan đã bị lừa nữa Phong Ấn được, chúng ta đây cũng không kém nên rời đi nơi này." Đường Tam Tạng nhìn kỹ kỹ tra tra vừa nói chuyện mấy tên học trò nói, thấy mọi người đồng loạt nhìn tới, lại vừa là nhìn Chu Diêm Bồng nói: "Nếu như Thiên Đình phát hiện Vương Linh Quan bị vây ở chỗ này, sẽ đối với Lưu Sa Hà Hải Yêu làm gì?"

"Diệt tộc, hoặc là toàn bộ Lưu Sa Hà ngay cả một cái cá bột đều không thừa." Chu Diêm Bồng nghĩ (muốn) cũng không có suy nghĩ nhiều liền đáp.

"Thật đúng là bá đạo..." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, ngược lại nhìn về phía cách đó không xa bầu không khí có chút trầm thấp Hải Yêu môn, ở cái thế giới này, cường giả chế định quy tắc, ý nghĩa người yếu không có quyền lựa chọn, loại cảm giác này để cho hắn có chút không thoải mái.

Ở Trường An lúc tiên gỗ, hay lại là Ngũ Hành Sơn xuống Thổ Địa Thần, Ứng Sầu Giả Cự Linh Thần, Hoàng Phong Linh Linh Cát, vô luận Tiên Phật, Tiên Thiên cao cao tại thượng tựa hồ cũng đã sâu tận xương tủy, không chút nào đem người bình thường cùng tiểu yêu coi ra gì, chẳng qua là khi làm có thể tùy ý làm nhục cùng sát hại đối tượng.

Đường Tam Tạng không có người nào đánh ngã Chư Thiên Thần Phật ý tưởng cùng năng lực, dù sao chỉ cần bọn họ ở trên trời mây góc, hắn cũng không có biện pháp tìm tới bọn họ, nhưng nếu như gặp lại những việc này, hắn cũng sẽ không bởi vì keo kiệt với chính mình một chút lông chim, mà lựa chọn tránh, nếu trước cũng một quyền đánh ngã, hy vọng sau này đừng phải Tiên Phật sẽ chính trực một chút đi.

"Quy tắc chính là như vậy, mặc dù đối với Thiên Đình có chút cách làm ta cũng không ưa, bất quá nghiêm trang đạo mạo thần tiên, tương đối không chỗ nào câu nệ yêu quái, đối với phạm nhân mà nói, hay lại là tương đối hiền hòa cùng đáng giá tín ngưỡng." Chu Diêm Bồng thiêu thiêu mỉa nói.

"Đi thôi, nên rời đi." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, đi ra bên ngoài, Chu Diêm Bồng lời nói đúng là nói thật, phạm nhân sở dĩ sẽ tin ngưỡng Tiên Phật, bọn họ ít nhất quyết định quy tắc, mà chia rẽ, không chỗ nào câu nệ cũng đắt hơn a, đối với phạm nhân mà nói không khác nào một trảng tai nạn.

"Đường Tăng... Đại sư." Cá quả dẫn mấy trăm yêu quái ở quảng trường dừng đứng lại, hướng về phía Đường Tam Tạng chấp tay nói.

Đường Tam Tạng khẽ gật đầu, ánh mắt ở ánh mắt phức tạp Chúng Yêu trên người quét qua, trước hắn giết không ít Hải Yêu, những thứ này yêu quái vốn nên hận hắn, bất quá trước hắn lại một tay cứu Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc, ân oán đan xen, đám này Á còn phải Hải Yêu phóng chừng bây giờ không biết nên hận hắn vẫn nên cảm ơn hắn đi.

Đường Tam Tạng ánh mắt lần nữa rơi vào cá quả trên người, thanh âm hơi trầm giọng nói: "Này Phong Ấn lâu thì mười lăm năm,

Nhỏ thì hai ba năm, Thiên Đình người sẽ tới nơi đây phá vỡ Phong Ấn, không ra ngoài dự liệu lời nói, vị kia Vương Linh Quan sợ rằng vẫn sẽ diệt các người Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc, thậm chí toàn diệt Lưu Sa Hà Thủy Tộc. Cho các người một cái đề nghị, rời đi Lưu Sa Hà, bất luận là đi xuống vào

biển, hay lại là lên bờ vào rừng, tốt nhất không nên tiếp tục lưu lại nơi này."

Chúng Yêu sắc mặt thoáng chốc kịch biến, vốn là bởi vì Vương Linh Quan bị đồng phục mà thoáng buông lỏng tâm tình cũng là trở nên khủng hoảng cùng trầm trọng, đều là nhìn về phía trước nhất cá quả, hết thấy đều chờ hần tới quyết định, là từ thủ Lưu Sa Hà, hay lại là như Đường Tam Tạng lời muốn nói chọn rồi đi.

Cá quả ánh mắt buồn bã, ánh mắt nhìn về xa xa thông thiên Trụ, thần sắc hơi lộ ra phức tạp, đã từng thánh địa chẳng qua chỉ là Thiên Đình một nơi bí mật tù, mà hiện ra tại đó mặt lại đang đóng Thiên Đình Vương Linh Quan.

Lưu Sa Hà Hải Yêu không có bị diệt Tộc, vẫn như cũ gặp phải bị diệt Tộc nguy hiểm, mà đúng như Đường Tam Tạng từng nói, một khi Thiên Đình bình lâm Lưu Sa Hà, Lưu Sa Hà Hải Yêu tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết, cái gọi là lựa chọn, cũng chỉ có Đường Tam Tạng lời muốn nói hai loại.

Cá quả yên lặng không có kéo dài quá lâu, tại hần đưa ánh mắt từ thông thiên Trụ bên trên thu hồi, quét qua kia từng tở một nhìn hần còn phải mặt, biểu hiện trên mặt trở nên kiên định, thanh âm có chút nhợt nhạt nhưng không mất trầm ổn lớn tiếng nói: "Truyền lệnh, triệu tập toàn tộc, mang theo thật sự có nhu cầu đồ vật, trong vòng một giờ, ở Thánh Đảo tập họp!"

"Phải!" Chúng Hải Yêu cùng kêu lên kêu, trong mắt tuy có khó bỏ ý, lại không có nửa câu nghi ngờ lời nói.

Một trận chinh tề tiếng ốc biển vang lên, từng cái Hải Yêu xuyên qua màu trắng bạc mô, bơi về phía u đáy biển sâu sâu bên trong, bắt đầu kêu gọi ở những địa phương khác Hải Yêu.

"Xem ra ngươi đã quyết định, bất quá không quản các ngươi là vào biển hay lại là lên bờ, ta hy vọng ngươi cũng có thể đáp ứng ta một chuyện." Đường Tam Tạng nhìn cá quả, thần sắc nghiêm túc mấy phần.

"Ngươi nói." Cá quả cũng là nhìn Đường Tam Tạng.

"Để cho Lưu Sa Hà Hải Yêu không nên thương tổn phạm nhân."

"Được." Cá quả trịnh trọng gật đầu một cái.

"Hi nhìn các ngươi có thể tìm được một cái có thể tiếp tục sống được địa phương đi." Đường Tam Tạng lộ ra vẻ tươi cười, Lưu Sa Hà Hải Yêu thành thiên thượng vạn, nếu như bọn họ lên bờ, bất kể là vào núi rừng hay lại là bước vào bình nguyên, nếu là lấy phạm nhân làm thức ăn, vậy cũng là một tràng tại nạn.

Lưu Sa Hà Hải Yêu tụ họp tốc độ so với Đường Tam Tạng tưởng tượng nhanh hơn rất nhiều, vốn là hần cũng định đi trước, bất quá Chu Diêm Bồng nói lại chờ một lát, để cho nâng lại cảm ứng một chút nơi này trận pháp, cũng liền lưu lại.

Ở từng tiếng ốc biển số hiệu giọng điệu độ xuống, tối om om Hải Yêu phủ đầy Thánh Đảo chung quanh Hải Vực, một mảnh đen kịt, Đại Yêu tiểu yêu, chân có mấy vạn chỉ chúng.

"Sur phụ, nơi này có rất nhiều yêu quái a." Ngao Tiểu Bạch có chút há hốc mồm, nhìn bên ngoài Hải Yêu, "Bất quá là năm đó ông nội của ta điểm binh, so với cái này còn nhiều hơn đây. "

"Tám trăm dặm Lưu Sa Hà, dài ba chục ngàn 6,800 dặm, những thứ này là đã có chút linh trí Hải Yêu, năm đó có thể thành là chúa tể một phương, cũng là có đạo lý." Sa Văn Tinh đại khái chỉ có thể nhìn được một chút bóng đen, bất quá nói ra lời nói hay là để cho mọi người có chút giật mình.

Chúng Hải Yêu tề tụ, linh trí không cao tiểu yêu không biết xảy ra chuyện gì, mà một ít biết đem muốn tiến hành đại di chuyển Hải Yêu, tâm tình đều có nhiều chút đề mê.

Hải Yêu Vương đứng ở Thánh Đảo bên bờ trên một tòa đài cao, một thân hỏa hồng khôi giáp hợp với kia một con sứa vai tóc đỏ, ngược lại rất là anh vũ, vừa mới Ngao Tiểu Bạch giúp hần chữa thương, đã không có đáng ngại, ánh mắt quét qua bầy yêu, nguyên vốn có chút ồn ào Hải Yêu lập tức an tĩnh lại.

Một đạo cao ba trượng, Kim Hồng hai màu Ngư Long hư ảnh xuất hiện ở cá quả sau lưng, phảng phất cần phải phù điều lên, to lớn hùng vĩ.

Cá quả cái miệng, phát ra một tiếng gào thét, Ngư Long hư ảnh đồng thời cái miệng, phát ra một tiếng có chút giống tiếng rồng ngâm thanh âm.

Chúng Hải Yêu nhìn cái điều kim hồng sắc Ngư Long, thoáng chốc trở nên phấn chấn đứng lên, ngửa mặt lên trời thét dài, bầy yêu xúm xít, trong lúc nhất thời khí thế cực kỳ kinh người.

Chương 152: 1 người 1 trận, sùng sùng 1 phương

Mấy chục ngàn Hải Yêu tề tụ Thánh Đảo chung quanh, còn có càng nhiều Hải Yêu hướng cái hải vực này chạy tới, như là đã dự định rồi đi, cá quả liền muốn đem Lư Sa Hà trong toàn bộ Hải Yêu đều mang đi, không để cho bất kỳ một cái nào tộc nhân lưu lại, trở thành Thiên Đình phát tiết đối tượng.

Theo cá quả một tiếng ngâm nga, chúng Hải Yêu cũng là lâm vào trạng thái phấn khởi, vốn là đem phải rồi khỏi cố thổ buồn cũng là giảm bớt rất nhiều.

"Chúng ta đem dọc theo Lư Sa Hà một mực đi xuống, thẳng vào Đại Dương, nếu không thể thành Yêu Vương, đem sẽ không lại bước vào Lư Sa Hà nửa bước." Cá quả xoay người nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Phía nam Đại Dương vô cùng mênh mông, trong biển sâu Hải Yêu thực lực cũng là sâu không lường được, cho dù là Thiên Đình cũng sẽ không phải thần tiên đi nơi nào tìm tìm yêu quái." Sa Văn Tĩnh nhẹ nói đạo, đối với những chuyện này, tại chỗ không có so với nàng biết càng nhiều.

"Đi Đại Dương cũng rất tốt... Bất quá khả năng phải cẩn thận một chút, bên kia cá có thể sẽ tương đối lớn." Đường Tam Tạng suy nghĩ một chút, mang theo mấy phần an ủi giọng nói, ly biệt quê hương cái gì, còn thật cảm giác khó chịu.

"Ho khan khục... Sur phụ, lời an ủi đứng đắn một chút." Tôn Ngộ Không ho nhẹ hai tiếng, biểu tình có chút cổ quái nhẹ nói đạo.

Chu Diêm Bồng đã nghiêng người sang đi cười lên, nếu không phải cân nhắc ra ngoài bên mấy chục ngàn Hải Yêu cảm thụ, phỏng chừng biết cười được (phải) khoa trương hơn.

"Sur phụ, Đại Dương bên trên cá cũng không phải lấy đại sở trường, thực lực và đáng cũng không bằng nhau. Hơn nữa, người thật là đang an ủi bọn họ à..." Sa Văn Tĩnh hí mắt nói, khắp nơi tìm Đường Tam Tạng bóng người.

"Được, các người cũng đi đường cẩn thận, trước cam kết lời nói, vĩnh nhớ trong lòng." Cá quả chấp tay nói.

Đường Tam Tạng nhìn biểu tình có chút kỳ quái cá quả, đối với Sa Văn Tĩnh nhỏ nước bọt cuối cùng không lời chống đỡ... Lúng túng cười cười, nếu Hải Yêu nhất tộc đã tề tụ chuẩn bị lên đường, bọn họ cũng không cần phải tiếp tục ở nơi này lãng phí thời gian, xoay người nhìn về phía Chu Diêm Bồng, "Trận pháp nghiên cứu được không? Chúng ta cũng đi thôi, ở chỗ này cũng trì hoãn rất lâu."

"Ta là ai? Năm đó một trận chôn giết ba chục ngàn đại quân ma giới Thiên Bồng Nguyên Soái, nghiên cứu cái trận pháp Tự Nhiên không thành vấn đề." Chu Diêm Bồng một bộ tràn đầy tự tin biểu tình, đang khi nói chuyện khoe miệng khêu một cái, có chút hưng phấn nhìn mọi người nói: "Hơn nữa ta phát hiện trận pháp này mặc dù tàn phá, nhưng chỗ ngồi này trên phù đảo trận khu lại bị hoàn chỉnh bảo tồn lại, cũng có thể đem trọn tòa trận pháp thúc giục một lần, cho dù không thể tái hiện năm đó thịnh hướng, cũng có thể từ bên trong thấy năm đó chuyện cũ một vùng ven, có muốn hay không chơi một chút?"

"Người nói có thể tái hiện chỗ ngồi này Cửu Cung bát môn trận? Nếu Phù Đảo đã chìm, cột đá đã hủy, lại còn có thể tái hiện sao?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn, nếu như có thể tái hiện năm đó tình cảnh, thật đúng là để cho người có chút mong đợi, bất quá trận pháp này dù sao cũng là Ngự Long nhất tộc Thánh Hiền bày, cho nên hẳn lại vừa là nhìn về phía cá quả, "Chuyện này chẳng biết có được không?"

"Lư Sa Hà Hải Yêu nhất tộc bởi vì chuyện năm đó đoạn truyền thừa,

Ngay cả Tổ Tiên là ai, làm thế nào chuyện bị Thiên Đình diệt tộc cũng không biết, nếu là có thể để cho chúng ta thấy chuyện năm đó, Hải Yêu nhất tộc vô cùng cảm kích!" Cá quả trên mặt lộ ra mấy phần vẻ kích động, chuyện hôm nay với hắn mà nói không thể nghi ngờ là to đã kích lớn, bất kể là cao cao tại thượng Vương Linh Quan, hay là đem muốn đi xa tha hương, nếu như có thể biết năm đó Tổ Tiên chuyện làm là đáng giá, hẳn, hoặc có lẽ là Lư Sa Hà Hải Yêu môn, sợ rằng cũng có thể được một ít trấn an.

"Thúc giục một lần phải dùng một khối Băng Phách Lam Tinh, nhắc tới thật là có điểm không nỡ bỏ đây." Chu Diêm Bồng có chút đau lòng đất từ trong túi càn khôn xuất ra trước thu Băng Phách Lam Tinh, cắt nửa lớn chừng bàn tay một khối, đi tới trước phá vỡ trận pháp trung xu, đem Băng Phách Lam Tinh thả lại nguyên lai chỗ.

Cơ sở trận pháp nàng cũng không có phá hư, cho nên không cần lần nữa bố trí, tiếp lấy nàng từ trong túi càn khôn xuất ra một ít Tinh Thạch loại tài liệu, lấy nhất định quy luật bố trí ở Băng Phách Lam Tinh chung quanh, thần sắc nghiêm túc xuất ra cái kia Ngân Bút, phác họa trận pháp.

Mọi người đứng bên ngoài, đều là nhìn Chu Diêm Bồng, mặc dù nói chuyện làm việc không có chính hình, bất quá đối với trận pháp nhất đạo thành tựu, Đường Tam Tạng đối với (đúng) Chu Diêm Bồng vẫn là rất tin tưởng, trước dễ dàng phá vỡ trên đảo trận pháp cũng có thể thấy được nàng tự tin tuyệt không phải không có lý làm sao có khối.

Cá quả cũng là dùng Hải Yêu nhất tộc phương thức câu thông ổn định xuống chúng Hải Yêu, để cho bọn họ giữ yên lặng, đồng thời bảo hắn biết môn tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Linh trí thấp kém Hải Yêu không hiểu rõ nghiêm ngặt, linh trí nhỏ cao Hải Yêu chính là khó nén về kích động, coi như là yêu quái, ai không muốn mình là đã từng sùng sùng ở trong thiên địa Chí Cường giả đời sau.

Trận pháp phác họa hoàn thành, Chu Điem Bồng lật tay thu hồi Ngân Bút, trên tay chuyển xuất hiện một mặt Tiểu Trận Kỳ, hai mắt nhắm nghiền, tay kết pháp quyết, Tiểu Trận Kỳ bị một đạo pháp lực màu xanh lam trôi lơ lửng ở Băng Phách Lam Tinh phía trên, cũng là cả trận pháp ngay phía trên, từ từ xoay tròn.

Từng tia từng sợi pháp lực màu xanh lam xuống phía dưới lan tràn đi, ở đúng chạm lấy Băng Phách Lam Tinh trong nháy mắt, phảng phất ở nóng hổi trong chảo dầu bát một gáo nước, vốn là óng ánh trong suốt Băng Phách Lam Tinh cuối cùng trong nháy mắt bộc phát ra chói mắt Lam Quang, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tan rã.

Băng Phách Lam Tinh chung quanh trận pháp cũng là đồng thời bị điểm phát sáng, từng cái Phù Văn sáng lên, ánh sáng toàn bộ rót vào Băng Phách Lam Tinh bên trong.

Ánh sáng màu lam xuyên thấu hết thảy, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi, phảng phất là trong đêm tối xuất hiện một vòng màu xanh da trời thái dương, xuyên thấu vô tận thủy vực, đem U Hắc dưới nước tắm ánh một mảnh lam mù mịt.

"Cửu Cung bát môn trận! Hiện tại!" Chu Điem Bồng thoáng cái mở mắt, hai tay ngón tay nhập lại thành kiếm, chỉ một cái trung ương trận pháp Băng Phách Lam Tinh, Trận Kỳ xuống phía dưới vừa rơi xuống, trực tiếp cắm ở trung ương trận pháp.

Mặt nước vo ve run lên, mấy ngàn trượng đáy biển bên dưới cũng là một trận rung động, từng cục phù đầy rêu xanh đá vụn cùng tàn đoạn cột đá chậm rãi hướng lên dâng lên, bắt đầu lần nữa lắp ráp, biến thành từng ngọn tan nát Phù Đảo cùng từng cây một phù đầy vết rách cột đá, cuối cùng ngừng ở cùng Thánh Đảo ngang bằng địa phương.

108 ngôi Phù Đảo, một trăm ngàn thông thiên Trụ, ở Lam Quang chiếu sáng thủy vực tức giận gạt ra, hiện ra hết đại khí bàng bạc.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chúng Hải Yêu nhìn này phảng phất Thần Tích một màn, đều là bình khí ngưng thần, không dám lên tiếng, trong mắt tràn đầy kích động cùng say mê vẻ.

Kia từng ngọn trôi lơ lửng ở chung quanh Phù Đảo, cùng Thánh Đảo cơ hồ giống nhau như đúc, mà kia một trăm ngàn căn (cái) thông thiên Trụ, càng là không biết thâm tóm nhiều khu vực lớn, ở Lam Quang chiếu rọi xuống, tản ra lãnh đạm tia sáng màu vàng.

Cột đá trên, từng đạo yếu ớt tia sáng màu vàng hướng Đường Tam Tạng bọn họ chỗ trên phù đảo vô ích tụ tập tới, khép lại thành một chút, vừa vặn ở vào trận pháp ngay phía trên.

Mặt nước tựa hồ vặn vẹo một cái chớp mắt, một đạo thân ảnh xuất hiện ở trận pháp ngay phía trên.

Đó là một đạo mặc trường bào màu trắng thon gầy bóng lưng, mái tóc màu đỏ ở sau lưng tùy ý dùng vài cái châm cái kết, hai tay chấp sau lưng, hơi ngược đầu. Sau lưng hắn, một cái cao vài chục trượng kim hồng sắc Ngư Long ngạo nghễ mà đứng, dưới chân là Cửu Cung bát môn kinh thể đại trận.

Một người một trận, sừng sững ở trong thiên địa, tựa hồ phải lấy lực một người vẫn Thiên chi đem nghiêng, chống cự vậy để cho người sợ hãi Vĩnh Dạ.

Tiêu sai vô cùng (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Trong trận pháp hiển tế hòa thượng

"Cá quả, bá kiến Tổ Tiên!" Cá quả ngẩng đầu nhìn bốn phía khí thể bàng bạc đại trận, còn có giữa không trung đạo thân ảnh kia, thân thể cũng không ngần được run rẩy, lớn tiếng la lên, quý một chân trên đất, lớn tiếng la lên.

"Bá kiến Thánh Hiền!" Thánh Đảo Thượng Hải yêu cũng đều là quý xuống, cùng kêu lên.

Thánh Đảo ra mấy chục ngàn Hải Yêu, cũng là đi theo cùng kêu lên la hét.

Đường Tam Tạng cũng là há to mồm nhìn một màn này, liếc nhìn lại, 108 ngôi tản ra ánh sáng Phù Đảo, còn có kia đếm không hết thông thiên cột đá, còn có đạo kia sừng sững ở trận pháp trên bóng người, hoàn toàn vượt qua hắn tưởng tượng.

Trên mặt nước tòa kia Thạch Trận chỉ có thể coi là chỗ ngồi này kinh thiên đại trận bằng sơn một vùng ven, trước hắn còn cảm thấy vị kia Hải Yêu Thánh Hiền muốn lấy một tòa trận pháp tới cùng ngày đối kháng là nói vớ vẩn, nhưng bây giờ, hắn phản ngược lại có chút tin tưởng.

Mà năm đó Thiên Đình vì sao phải vây giết Ngư Long nhất tộc Tổ Tiên, tru diệt Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc cường giả, còn đem chỗ ngồi này tổn sức tâm lực bày đại trận hư mất hầu như không còn, hết thảy các thứ này cũng không biết được.

Đạo nhân ảnh kia hẳn là trận pháp chiếu Hư Tượng, có lẽ là năm đó một cái thời gian đoạn sự tình, bất quá hẳn tựa hồ cảm thấy có chút quen thuộc, giống như là đã gặp qua ở nơi nào bóng lưng này, không khỏi cau mày nhớ tới.

Chu Điem Bồng cũng là trọn to hai mắt, mặc dù trận pháp là nàng kích thích, nhưng là chân chính thấy đồ sộ như vậy cảnh tượng, vẫn bị khiếp sợ đến, coi như là nàng lúc toàn thịnh, cũng bố trí không ra như vậy trận pháp, vô luận là tài liệu hay lại là bày trận thủ pháp, đều không phải là nàng có thể so sánh.

Sa Văn Tinh ngẩng đầu, cố gắng hí mắt nhìn lên, bất quá lấy nàng cận thị trình độ, chỉ có thể nhìn được đạo kia cao vài chục trượng Ngư Long.

Cũng may Ngao Tiểu Bạch ở bên người nàng cho nàng miêu tả một chút đạo kia tóc đỏ bóng lưng, trong mắt nàng cũng là lóe lên hưng phấn ánh sáng, "Nghe nói năm đó Ngư Long nhất tộc Tổ Tiên dung mạo tuấn mỹ, năm đó không biết mê đảo nhiều thiếu nữ yêu đây."

"Nếu như màu da là di truyền lời nói, ta cảm thấy được (phải) truyền thuyết này hẳn không quá đáng tin..." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn cá quả, trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt một câu, lời nói này đi ra, hẳn sợ trước hòa bình sẽ bị đánh vỡ.

Trận pháp tái hiện, Ngư Long nhất tộc Thánh Hiền cũng là tái hiện nhân gian, ngay tại Đường Tam Tạng cho là Chu Điem Bồng làm phép không sai biệt lắm kết thúc thời điểm, Chu Điem Bồng khẽ đọc một tiếng: "PHÁ...!"

Trung ương trận pháp, chỉ còn lại mẫu chừng đầu ngón tay Bạng Phách Lam Tinh trực tiếp nổ tung mở ra, Lam Quang đột nhiên bùng nổ, sau đó trong nháy mắt chôn vùi.

Chung quanh trên trận pháp xuất hiện từng vết nứt, phác họa tinh xảo Phù Văn trong nháy mắt bị lau sạch, Thánh trên đảo toàn bộ trên trụ đá Phù Văn cũng là từ từ tiêu tán, hóa thành đầy trời phấn tiết.

Một trăm lẻ bảy ngòi Phù Đảo,

Một trăm ngàn căn (cái) thông thiên cột đá, đồng thời giải đề, hóa thành nhỏ bé đá vụn, hướng đáy biển sâu bên trong chìm xuống.

Từng đạo chói mắt tia sáng màu vàng hướng trên phù đảo vô ích tề tụ đi, mặt nước lần nữa vận vẹo, một tòa đại trận hư ảnh xuất hiện ở đạo nhân ảnh kia phía dưới, một cái ngàn trượng dài vật khổng lồ xuất hiện ở Ngư Long Thánh Hiền bên người, rõ ràng là một cái so với trước kia đem Đường Tam Tạng bọn họ nuốt xuống đánh đại kinh ngư còn muốn lớn hơn gấp mấy lần Thánh Kinh.

Ngay sau đó, một cái cao trăm trượng Đại Chương Ngư cũng là xuất hiện ở Ngư Long Thánh Hiền sau lưng, dài mấy trăm trượng đại chạm tay vỗ mặt nước, đập lên to lớn nước.

Một cái cao vài chục trượng, vung uy nghiêm to kim vàng Cự Giải xuất hiện ở Đại Chương Ngư bên người, hai tay giờ cao Cự Giải, tựa hồ có thể kẹp cắt hết thảy.

Một cái lại một con thân hình khổng lồ Hải Yêu xuất hiện ở Ngư Long Thánh Hiền phía sau, bất kỳ một cái tựa hồ cũng so với bây giờ cá quả càng cường đại hơn, đều có thể từ tại chỗ Hải Yêu bên trong sau khi tìm được thay mặt.

Những thứ này, liền là năm đó đi theo Ngư Long Thánh Hiền Hải Yêu, cũng là Lưu Sa Hà Hải Yêu các tổ tiên.

"Sư phụ, người xem nơi đó có một hòa thượng..." Ngao Tiểu Bạch tinh mắt, chỉ trung ương trận pháp kia cao nhất bốn cái thông thiên Trụ vây quanh một tòa Bạch Ngọc tế đàn, ở đó bên trên tế đàn, ngòi xếp bằng một cái hòa thượng.

Một thân màu đỏ nhạt cà sa, bên trái tay vân vẽ Phật Châu, hơi cúi đầu, không thấy rõ dung mạo, ở dưới người hẳn tựa hồ có một tòa trận pháp, tay phải ẩn ở trận pháp lõm trên, tựa hồ có kim sắc máu tươi từ trên ngón tay của hắn chảy ra, nhỏ vào trong trận pháp.

"Làm sao nhìn khá quen, chẳng lẽ đã gặp qua hắn ở nơi nào?" Chu Điem Bồng khẽ nhíu mày, nhìn hòa thượng kia có chút không hiểu.

Tôn Ngộ Không cũng là như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, cũng là cảm thấy có chút kỳ quái.

"Chuyện này... Sẽ không phải là ta đi." Đường Tam Tạng mặt đầy mộng ép nhìn kia ngòi xếp bằng ở trung ương trận pháp hòa thượng, Tôn Ngộ Không các nàng cảm thấy quen thuộc, hẳn chính là bị hù dọa, đầu chỉ là nhìn quen mắt a, hòa thượng này nhìn cùng hắn không phải là giống nhau như đúc sao!

"Đúng vậy, sư phụ, thật đúng là rất giống người thì sao? Người trước kia đã tới nơi này sao?" Ngao Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, có chút kỳ quái nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Lúc đó sư phụ còn chưa ra đời đây." Đường Tam Tạng dở khóc dở cười nói.

"Sư phụ, chẳng lẽ người là lợi hại gì người chuyển thế?" Chu Điem Bồng suy đoán nói.

"Ta đây cũng không biết..." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, tâm lý nghi hoặc nhưng là càng ngày càng nhiều.

Hắn tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Hoặc có lẽ là cái này đáng đáp cùng hắn giống nhau như đức hòa thượng tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Dòng máu vàng, như thể dòng máu vàng, tại sao lại xuất hiện ở trận pháp này bên trên tế đàn? Hơn nữa lấy chính mình máu tươi hiến tế đến cái gì?

Chẳng lẽ là Kim Thiên Từ? Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ đến điểm này, năm đó Hồn xuyên tới, ở đó trẻ sơ sinh trong cơ thể, hắn trong hỗn độn tựa hồ gặp phải một đạo kim sắc trẻ sơ sinh.

Khi đó ý hắn thường thức còn không có khôi phục, trong sương mù tựa hồ dung hợp cái gì, hoặc giả nói là ăn cái gì, sau đó giống như là làm một một cái rất dài mơ, trong mộng xuất hiện rất nhiều thứ, nhưng cuối cùng nhưng cái gì cũng không có thể hồi tưởng lại.

Cho đến ra đời sau khi, hắn mới chậm rãi hồi tưởng lại một ít gì đó, nhưng là giới hạn với cái đó vô hình biến mất kim sắc trẻ sơ sinh, có lẽ là bị hắn ở vô ý thức dưới tình huống chiếm đoạt.

Về sau nữa, hắn xác nhận mình chính là Đường Tam Tạng chuyện này, cái đó kim sắc trẻ sơ sinh thân phận cũng rất dễ dàng đoán được —— Phật Tổ Nhị Đệ Từ Kim Thiên Từ.

Cho tới nay, hắn đều cẩn thận trông coi điều bí mật này, thậm chí nhanh quên chuyện này, cho đến Quan Âm xuất hiện, cùng Tây Thiên lễ trình bắt đầu, chuyện này lần nữa từ từ từ đáy lòng nổi lên.

Nếu hòa thượng này không phải là hắn, chỉ sợ sẽ là năm đó Kim Thiên Từ, lấy Phật Tổ Nhị Đệ Từ thân phận, tham dự vào năm đó Ngự Long Thánh Hiền trong kế hoạch tới cũng không tính là khó hiểu, hơn nữa từ hắn dòng máu vàng đến xem, Đường Tam Tạng huyết dịch quý dị chỗ, cùng hắn là như vậy trốn không quan hệ.

Đây cũng là Đường Tam Tạng lần đầu tiên thấy Kim Thiên Từ, phảng phất nhìn trong gương chính mình, nhưng lại không phải mình, bởi vì giống nhau trong thân thể ở một cái khác linh hồn.

"Hiển tế hòa thượng?" Sa Văn Tĩnh nhẹ giọng thì thầm, cắn môi, nhắm mắt lại nhận thức thật nghĩ.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Ta chưa từng thấy qua như thế vô liêm sỉ người

Đường Tam Tạng bọn họ đều là nhìn sang, chuyện năm đó ngay cả Chu Diêm Bồng cũng không biết, chỉ sợ cũng chỉ có Sa Văn Tĩnh đến loại này thích ôm Thiên Thư gã người có thể biết

"Năm đó Ngự Long Thánh Hiền khư khư cố chấp, cùng Linh Sơn, Thiên Đình quan hệ đều không tốt, trên Thiên Thư chỉ ghi lại linh trong núi tựa hồ có Thánh Hiền từng ủng hộ qua Ngự Long Thánh Hiền, còn đưa đến Phật Tổ tức giận. Bất quá chuyện này chân thực tính không thể kiểm tra, hơn nữa không biết vị kia Thánh Hiền là người phương nào, cho nên ta cũng không biết vị kia hiển tế và trên là ai, nếu như có thể lấy máu tươi hiến tế trận pháp, xem ra năm đó sự kiện kia chết thật, hòa thượng này rất có thể tự ra tự Linh Sơn." Sa Văn Tĩnh mở mắt, lắc lắc đầu nói, cũng không biết hòa thượng kia thân phận.

"Thánh Hiền?" Đường Tam Tạng tâm lý máy động, chẳng lẽ năm đó Kim Thiên Từ đã thành thánh Hiền? Thực lực của hắn tới quý dị, cơ hồ là theo tuổi tác tăng trưởng một mực ở leo lên, cho đến năm nay vừa vặn mười tám tuổi sinh nhật ngày đó dừng lại.

"Coi là, bất kể, ngược lại không ảnh hưởng ăn cơm ngủ liền có thể." Cẩn thận nghĩ một lát, Đường Tam Tạng vẫn là không có lý giải đầu mối gì đến, Kim Thiên Từ, Ngự Long Thánh Hiền, Như Lai, Thiên Đình, còn có truyền thuyết kia bên trong Vĩnh Dạ, đây đưa thành một cái nút chết, hắn còn không có buồn chán đến ở nơi này cẩn thận thăm dò giải quyết vấn đề trình độ, thời điểm này, nhìn nhiều một chút tên gọi Xuyên Đại Sơn, ăn nhiều ăn các nơi mỹ thực thật tốt.

"Sư phụ, ta cảm thấy cho người linh mẫn núi Thánh Hiền có khả năng rất thấp." Chu Diêm Bồng ngữ trọng tâm trường nhìn Đường Tam Tạng nói: "Linh Sơn hòa thượng không dính thức ăn mặn, mà dọc theo đường đi đều là người đang nấu cơm... Cho nên, người cũng không cần suy nghĩ nhiều."

"Người lý do này ngược lại thật rất khác biệt." Đường Tam Tạng sờ mũi một cái, hắn không phải là Kim Thiên Từ chuyển thế, nhiều nhất coi như là tu hú sản tổ (khách chiếm nhà chủ) a.

Chúng Hải Yêu ở Ngự Long Thánh Hiền cùng còn lại cường đại Hải Yêu xuất hiện sau khi, tâm tình càng cuồng nhiệt cùng sức sôi, một cái Yêu Thánh,

mấy vị Yêu Vương, vô số Yêu Hoàng, năm đó Lưu Sa Hà Hải Yêu cường đại có thể thấy được lóe lóe.

Không có so với cái này tốt hơn an ủi, cho dù là ly biệt quê hương, chỉ cần ở trong lòng nhớ những thứ này cường đại Tổ Tiên, cùng bọn họ thật sự phải làm việc, Lưu Sa Hà Hải Yêu nhất tộc cũng nhất định có thể lại lần nữa cường mức.

Đây là cường Đại Tín Niệm, đủ để cho Chúng Yêu làm trọng tổ Tổ Tiên Huy Hoàng mà cố gắng, mà không phải là thù hận một tòa Phù Đảo, cùng bị một đạo không khỏi Huyết Thệ bao vây Lưu Sa Hà bên trong.

Hào quang dần dần âm đạm đi, Ngự Long Thánh Hiền sau lưng kia từng cái Hải Yêu cũng là từ từ tiêu tán, vậy do ánh sáng tạo thành trận pháp cũng là dần dần tán đi, hóa thành hư vô.

Một màn này, hẳn là năm đó một cái thời gian điểm hình chiếu, có lẽ là trận pháp mới thành lập, hay là lấy Lưu Sa Hà Hải Yêu lực kháng Thiên Đình.

Đệ nhất Thánh Hiền lúc đó tắm màn rơi xuống, dự cho người thổn thức, ngược lại là một đáng kính người.

Giữa không trung, chỉ còn lại kia đưa lưng về phía chúng người thân ảnh, cùng ngồi xếp bằng ở bốn cái thông thiên Hashirama hòa thượng, muốn không bao lâu, chắc cũng sẽ biến mất.

"A, không nghĩ tới còn có một tiểu gia hòa, xem ra năm đó những tên kia cũng không tính là quá tuyệt, bắt quá, đáng đáp hơi khó coi a."

Đang lúc này, một đạo có chút âm nhu, lại có vài phần khinh bạc thanh âm truyền tới, đạo kia một mực đứng chấp tay bóng người chậm rãi xoay người lại, nhìn về phía cá quả.

Vốn là huyền ảo phần chấn Chúng Yêu nhất thời an tĩnh lâm vào trong tĩnh mịch, Đường Tam Tạng mấy người cũng là lộ ra vẻ giật mình, vốn cho là đây bắt quá là trận pháp Hư Tượng hình chiếu, không nghĩ tới vị kia Ngự Long nhất tộc Thánh Hiền lại nói chuyện, hơn nữa còn động...

"Phốc ——" Chu Diêm Bồng nhìn kia xoay người lại Ngự Long Thánh Hiền, trực tiếp cười phun, tận lực đè thấp mấy phần thanh âm nói: "Buổi tối tĩnh, người quyền kia Thiên Thư khẳng định ghi lại sai..."

Tôn Ngộ Không thâm đi vì nhiên gật đầu,

Biểu thị đồng ý Chu Diêm Bồng cái nhìn.

"Sự phụ, hẳn mặt cũng là màu xanh da trời đầu rồi, hơn nữa lông mày thật tốt chơi đùa a, một cái hướng lên cong, một cái xuống phía dưới cong, con mắt cũng tụ ở mũi bên cạnh, lỗ mũi thật là lớn a, môi cũng tốt dày, lỗ tai không thấy, không đúng, là thật nhỏ a..." Ngao Tiểu Bạch đưa ngón tay ra, khắp khuôn mặt là hiện tại mới loại vật biểu tình.

"Cá... Phong..." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Ngự Long Thánh Hiền tầm kia phảng phất vừa mới trải qua Thập cấp như địa chấn vô cùng thâm trầm mặt, theo bản năng đọc lên này hai chữ này, trong đầu tựa hồ đột nhiên thoáng qua một ít gì đó, nhưng là không có thể bắt được chút nào.

"Hơn Phong?" Sa Văn Tĩnh cũng là khẽ đọc một tiếng, có nhiều chút tò mò nhìn Đường Tam Tạng, "Sự phụ, làm sao người biết Ngự Long Thánh Hiền tên?"

"Ta cũng không biết ta là làm sao biết... Bắt quả hẳn lớn lên như vậy còn dám nhỏ nước bọt cá quả dung mạo khó coi, khả năng người xem quyền kia Thiên Thư chính là hắn viết." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, cũng không biết mình tại sao sẽ ở thấy hắn mặt sau thuận miệng đọc lên hai chữ kia, bắt quả sau khi tĩnh hồn lại, vẫn là không nhận được nhỏ nước bọt tầm kia dùng kỳ quái ngữ quan chấp và đi ra mặt, còn có mặt kia bên trên tràn đầy tràn đầy tự tin xú thí nụ cười.

Như vậy vô liêm sỉ người, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, tâm lý đối với (đúng) cái gì Hải Yêu Thánh Hiền, lấy lực một người lực kháng Vĩnh Dạ kinh ngưỡng trong nháy mắt sụp đổ.

"..." Sa Văn Tĩnh không thấy rõ cá Phong bộ dáng, bắt quả cũng từ vừa mới Ngao Tiểu Bạch trong miêu tả chấp và ra một tấm kỳ quái mặt, tí mĩ nghĩ lại, cảm thấy Đường Tam Tạng nói tới thật có khả năng.

Đường Tam Tạng dám người giật mình, cá quả cùng chúng Hải Yêu càng là vô cùng khiếp sợ, cá quả lẳng lẳng, ngay sau đó lộ ra vẻ kích động, nửa quỳ lớn tiếng nói: "Ngự Long Tộc cá quả, bái kiến Ngự Long Thánh Hiền!"

"Cái gì chó má Thánh Hiền, Lão Từ nhưng là Hải Yêu Vương." Cá Phong thiêu thiêu mi, hai cái trên dưới cong lông mày run thành sóng tuyến, vung tay lên, nửa quỳ cá quả liền đứng lên, có chút bất mãn nói: "Tiểu gia hòa, ta Ngự Long nhất tộc thất lưng có thể chết, chân nhưng xưa nay sẽ không cong, nếu là sau này người lại quỳ xuống, vậy liền không nên nhắc lại ta Ngự Long nhất tộc danh hiệu, mất mặt."

"Cần tuân Tổ Tiên dạy bảo." Cá quả lớn tiếng kêu, đứng nghiêm, như một cây thương.

"Huyết mạch thừa thừa, căn cốt cực kém, suy nghĩ lại không quá linh quang, đem khôi phục Ngự Long nhất tộc nhiệm vụ giao cho người, cũng thật sự là quá làm khó dễ người, nếu không người vội vàng sinh mấy con trai đi, nói không chừng có thể so sánh người hữu dụng điểm." Cá dán lại xuống quan sát một chút cá quả, bĩu môi nói.

Cá quả xoa xoa tay, giống như là làm chuyện sai hải từ, Niếp Niếp không biết nên thế nào tiếp lời.

"Người này miệng, thật đúng là độc a, không phải nói môi mỏng người miệng mới lợi hại à." Đường Tam Tạng nhìn một chút cá quả, dờ khóc dờ cười nhìn cá Phong, nơi nào có một chút hiền đức Tổ Tiên đáng vẻ.

"Được rồi, ngươi cũng một hai ngàn tuổi còn không có con trai, xem ra nơi đó đoán chừng là có chút vấn đề, vậy thì không làm khó dễ ngươi." Cá có phong nhiều chút bất đắc dĩ lắc đầu một cái, "Ngư Long nhất tộc liền còn dư lại ngươi một dòng máu, không được cũng phải chọn ngươi, sống nhiều năm như vậy, huyết mạch mới phát giác tình hai lần, như vậy sống tiếp, chết cũng giác tình không lần thứ ba, nhìn ngươi này suy nghĩ cũng không thích hợp chơi đùa trận pháp cao như vậy cấp đồ vật, giác tình huyết mạch, tìm một chỗ trốn tu luyện đi." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Ta nói, chúng ta quen lắm sao?

Làm một người vậy xem, Đường Tam Tạng đều có chút nghe không vô, nhìn lại bên kia cá quả như cũ cúi đầu, nửa câu không dám đáp ứng, nói cái gì đều nghe đến.

Về phần còn lại Hải Yêu, lúc này đều là run lấy bầy, nơi nào đến phiên bọn họ chen vào nói, bắt quá ánh mắt rơi vào cá Phong trên người, đều có đến kính sợ cùng cuồng nhiệt.

Ở yêu quái trong lòng, thực lực cao thấp không phải là đáng ngoài có thể so sánh với, huống chi là năm đó Lưu Sa Hà Hải Yêu truy đuổi Thánh Hiền.

Cá bìa một mặt bất đắc dĩ lắc đầu một cái, theo tay vung lên, sau lưng cái điều cao vài chục trượng Ngư Long lóe lên một cái rồi biến mất, xuất hiện ở cá quả trước người, đã là biến thành nửa thước dài kim hồng sắc tiểu Long cá, trực tiếp không có vào hấn mi tâm.

Cá quả cả người run lên, con mắt thoáng cái tròn tròn, lại vừa là lập tức nhắm lại, một tấm lam mặt chuyển thành màu đỏ, rất nhanh lại biến thành màu xanh, sau đó giống như đèn kéo quân loại nhanh chóng biến đổi màu sắc.

"Đỏ, Chanh, vàng, Lục, Thanh, Lam, Tím..." Ngao Tiểu Bạch nhẹ giọng đếm, một đôi trạm con mắt màu xanh lam trùng tròn trịa tràn đầy là vẻ hiếu kỳ.

Đường Tam Tạng nhìn cá quả, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, Ngư Long nhất tộc Thánh Hiền tự mình làm hấn giác tình huyết mạch, đây đối với cá quả mà nói không thể nghi ngờ là một trận Đại Tạo Hóa, nguyên vốn cần mấy trăm năm tích lũy thời gian, cứ như vậy bị trực tiếp gọt ngắn.

Mà cá Phong ánh mắt cũng là từ cá quả thân di chuyển đến Đường Tam Tạng trên người, sóng hình lông mày lại đầu khởi đến, trực tiếp cười phun, ngón tay khẽ run đất chỉ Đường Tam Tạng, "Ta nói hòa thượng, ngươi không phải là chơi qua đầu đi, thế nào biến thành cái này quỷ bộ dáng, ngươi kia u buồn lông mày đây? Còn có này chuỗi không rời tay mười hai đốt ngón tay Phật Châu đây?"

"Ta cảm thấy cho ngươi này lông mày mới thật... U buồn." Đường Tam Tạng nhìn cá Phong, cân nhắc một chút từ ngữ mới nói xong, dĩ nhiên, Ma Tính khả năng thích hợp hơn một chút.

Hắn không có ở cá Phong trên người cảm nhận được địch ý, bắt quá từ hấn lời nói trong cơ bản có thể chắc chắn cái đó trong tế đàn hòa thượng hơn phân nửa chính là Kim Thiên Tử, hơn nữa cùng hấn quan hệ không bình thường, thậm chí ngay cả hấn đều có loại thấy lão hữu như vậy cảm xúc.

"Chật chịt... Ngươi còn nhớ lời này a, cũng liền ngươi sẽ đem ta đây khí chất cao quý làm u buồn." Cá Phong chặt chặt đạo, ánh mắt chuyển tới Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng bọn người trên thân, ánh mắt sáng lên, giống như là phát hiện tân đại lục nặng như mới quan sát Đường Tam Tạng, "Ta nói, chẳng lẽ ngươi mở mạng trí tuệ? Năm đó ta chọn bao nhiêu Hải Yêu nhất tộc nữ yêu để cho chính ngươi chọn, ngươi dĩ nhiên chỉ lưu lại một cái nam yêu, không nghĩ tới bây giờ bên người khoe Phi Gây Yên như thế không thiếu, ngay cả Tiểu Long Nữ cũng không buông tha a, mặc dù nhìn qua cũng một dạng bất quá này tiên bộ có thể thật không nhỏ a."

"Sur phụ, ngàn vạn nữ yêu bên trong, ngươi chọn nam yêu sao?" Chu Diêm Bồng thiêu thiêu mi, một bộ bất gian ở giường gian trá biểu tình.

"Sur phụ, ngươi biết này tên kỳ quái thúc thúc sao?" Ngao Tiểu Bạch nửa câu cũng nghe không hiểu, bắt quá vẫn là có chút hiếu kỳ hỏi.

Tôn Ngộ Không biểu tình cũng có chút kỳ quái, bắt quá lúc này không hỏi lời nói.

Về phần Sa Văn Tĩnh, mấy năm nay mê một Thiên Thư không thể tự thoát ra được, cho nên căn bản không có hiểu cá Phong trong lời nói ý tứ, bắt quá lúc này chính híp mắt tìm Đường Tam Tạng, lãnh đạm con mắt màu tím trong tràn đầy cũng là vẻ hiếu kỳ.

"Ta nói... Chúng ta quen lắm sao? Người này thỏa thỏa một cái bóng lưng sát thủ a, thấy ngay mặt không nói coi như được, còn có một thí khí chất cao quý a! Nói người u buồn, này đánh giá là khu hoàn từ điển ca ngợi từ ngữ sau khi tùy tiện chọn, lại còn dám chê!" Bị một cái lần đầu tiên gặp mặt người nói như vậy, Đường Tam Tạng một cái lão huyết thiếu chút nữa phun ra, chỉ cá Phong tiếp tục nhỏ nước bọt: "Còn nữa, lấy người thăm mý, người lựa chọn nữ yêu không cần suy nghĩ cũng là với người một cái cấp bậc đi, đương nhiên là chọn một nam yêu cũng mạnh hơn các nàng a... A Phi,

Chọn một nam yêu Tự Nhiên cũng không phải muốn làm chuyện gì. Còn nữa, những thứ này là đồ đệ của ta, người cho rằng là là một nam liền giống như người dùng nửa người dưới suy nghĩ a, nhân sinh trừ ngủ, còn rất nhiều chuyện có thể làm đây."

"Thích, ta biết người đối với ta xinh đẹp vẫn luôn rất ghen tị, năm đó nhiều thiếu nữ Yêu Tiên nữ bị ta hỏi mầu cười một tiếng mê đảo, người cũng không phải không biết." Cá Phong bủi mủi một cái, xem thường, chợt lại vừa là lộ ra mấy phần vẻ khinh bỉ đạo: "Cái gì học trò a, người một cái hòa thượng thu học trò thu hết nữ học trò, đây cũng quá lộ liễu đi, người muốn thật muốn thu đồ đệ, người xem bên kia tiểu tử kia, mặc dù xấu xí điểm, bất quá Ngự Long huyết mạch run sau khi giác tỉnh, thiên phú chung quy không kém đi, người có bản lĩnh đem hắn cũng thu làm đồ đệ?"

"Đồ hơn phân nửa là bị người dọa ngất..." Đường Tam Tạng nhỏ nước bọt nửa câu đầu, nửa câu sau thật đúng là không lời chống đỡ, cũng không thể trách hắn đi, dọc theo đường đi gặp phải có thể thu đồ đệ đều là nữ, đây là vận mệnh lựa chọn, hắn nơi nào nghĩ lấy được Tôn Ngộ Không là nữ, Tiểu Bạch Long là nữ, Trư Bát Giới là nữ, ngay cả Sa Ngộ Tĩnh cũng là nữ... Cuối cùng ánh mắt rơi ở trên mặt còn đang chạy đèn bão cá quả, kiên quyết lắc đầu nói: "Không thu!"

"Xem đi, ta cũng biết người thu đồ đệ chính là một nguy trang." Cá bìa một mặt ta hiểu người biểu tình, ánh mắt quét qua bên ngoài mấy chục ngàn cảm như hén Hải Yêu, đảo cũng không có bao nhiêu thương cảm, cúi đầu liếc mắt nhìn kia bề tan tành trận pháp, còn có này mặt vẫn còn ở có chút rung rung Tiểu Trận Kỳ, nhìn về phía Chu Diễm Bồng, lộ ra mấy phần vẻ kinh ngạc, "Ồ? Không nghĩ tới còn có một thú vị tiểu tử đâu, người đã có thể giải ta trận, cũng coi như hữu duyên, vậy thì đưa người một chút lễ vật đi, sau này nếu như các người chuyện tốt thành, coi như ta tặng quà."

"Này, Nghiêm Chính thanh minh một chút, ta thích là..." Chu Diễm Bồng giậm chân một cái, muốn kháng nghị.

Bất quá cá Phong nhắc tay một cái, một vệt sáng xanh từ đầu ngón tay hắn bay ra, rơi vào Chu Diễm Bồng trên mi tâm, nàng hơi sững sờ, chợt lộ ra vẻ giật mình, không có phân nửa do dự, lập tức ngậm miệng cùng con mắt, tựa hồ đang tìm hiểu cái gì, trên mặt mặc dù không có giống như cá quả khoa trương như vậy đất phi ngựa đền, bất quá vẻ mặt vẫn thật xuất sắc, khi thì cau mày khổ tư, khi thì bừng tỉnh đại ngộ.

"Không việc gì." Đường Tam Tạng giờ tay lên ngừng muốn lên trước bảo vệ Chu Diễm Bồng Tôn Ngộ Không, cá Phong hẳn là muốn chỉ điểm Chu Diễm Bồng trận pháp nhất đạo, đây đối với Chu Diễm Bồng mà nói có thể gặp không thể cầu, thậm chí so với cá quả còn lớn hơn tạo hóa.

Mặc dù là lần đầu tiên thấy cá Phong, bất quá Đường Tam Tạng đối với người này quả thật không có chán ghét lòng, thậm chí mơ hồ có loại lão hữu gặp lại cảm giác thân thiết, dĩ nhiên, nếu như hắn cái miệng này có thể tha người một chút, có lẽ sẽ tốt hơn điểm.

"Được rồi, chênh lệch thời gian không nhiều, ta cũng nên đi, không biết người chim kia thành kiến như thế nào, hàng này liền thích chơi đùa những thứ kia chán ngán người chơi ý, cái gì Tự Do Chi Thành, nếu không phải Như Lai làm phiền mặt mũi, sớm bị Linh Sơn đầu trọc môn nghiền cái mười lần tám lần." Cá Phong ánh mắt ngắm hướng Tây Phương, tựa hồ xuyên thấu khoảng cách vô tận, một tia hoài niệm về mặt lóe lên một cái rồi biến mất, lần nữa nhìn về phía Đường Tam Tạng, lựa chọn sóng lông mi đạo: "Hòa thượng, này đầu hói có thể cho ta xem vào mắt chỉ một mình người, lần này cũng đừng chơi nữa rồi, nếu là này thiên chân đến, nói không chừng Bản vương thì trở lại." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Tương tư đơn phương cái gì... Liền cần thận đơn đến đi

Cá Phong vừa dứt tiếng, vốn là âm đạm kim quang lóe lên một cái rồi biến mất, mặt nước lần nữa khôi phục bình tĩnh và u ám, cá Phong còn có còn sót lại bốn cái thông thiên Trụ đồng thời tiêu tan mất tăm.

"Đi tốt..." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn trước cá Phong biến mất vị trí, yên lặng một hồi, nhẹ nói hai chữ.

Đối với cá Phong lời nói, hắn không có nghe hiểu quá nhiều, cái gì Điều Nhân, cái gì Tự Do Chi Thành, hắn cũng không biết đó là vật gì.

Bất quá là năm đó bọn họ nhất định là mưu đồ đại sự gì, bất quá cuối cùng đều không có thể thành công, hoặc có lẽ là chơi đùa rồi. Cho nên cá Phong bỏ mình, trận pháp bị hủy, mà Kim Thiên Tử tựa hồ cũng không thể chạy thoát, về phần kết quả cuối cùng như thế nào, mười tám năm trước đang cùng hắn ở trẻ sơ sinh trong cơ thể gặp nhau lúc, tại sao lại bị hắn tùy tiện chiếm đoạt, những vấn đề này càng là không biết nên từ nơi nào tìm câu trả lời.

Cá quả cùng Chu Diễm Bồng còn đắm chìm trong mỗi người tạo hóa bên trong. Chúng Yêu đối với cá Phong tiêu tan mặc dù có chút thương cảm, bất quá càng nhiều hay lại là phần chấn, cho dù là đi xa tha hương, tin tưởng hôm nay sở chứng kiến hết thấy, cũng đủ để cho bọn họ có tín niệm trở nên càng mạnh mẽ hơn, lần nữa trở lại cố thổ.

"Sư phụ, ta tốt muốn biết Tự Do Chi Thành là cái gì." Sa Văn Tĩnh do dự một chút, hướng về phía bên người một cây cột nói.

"Được, đợi một hồi sau khi đi lên ngươi sẽ cùng ta nói một chút." Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói, làm kẻ chỉ điểm kính kế hoạch phải trước thời hạn một ít, thế giới bên ngoài cũng không giống như trong tù đơn giản như vậy.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, Chu Diễm Bồng trước mở mắt, trong ánh mắt tựa hồ có một đạo kim sắc đường cong tạo thành trận pháp từ từ giấu, sau đó khôi phục thanh minh.

"Mặc dù được (phải) tiền bối trận pháp truyền thừa, bất quá ta vẫn là phải trình trọng thanh minh một chút, coi như sư phụ thay đổi chính mình, cường bách ta làm loại chuyện đó, ta cũng sẽ không từ hấn!" Chu Diễm Bồng mở mắt ra câu nói đầu tiên chính là như vậy, bất quá ngẩng đầu nhìn lên, cá Phong đã biến mất, không khỏi le lưỡi, "Tiền bối, dễ đi..."

"Mặc dù ta thù hờ bình thường, nhưng tuyệt đối không làm được bức bách ngươi làm cái kiểu mọi chuyện tới..." Đường Tam Tạng đưa ngón tay ra đàn một chút Chu Diễm Bồng ót, có chút không lời nói.

"A... Sư phụ, ngươi tiếp tục bắn ra ta, ta liền muốn náo!" Chu Diễm Bồng che cái trán lui về phía sau hai bước, mặt đầy ai oán đạo.

"Sư phụ, Nhị Sư Tỷ nói loại chuyện đó là chuyện gì đây?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu hỏi, tròn vo trong đôi mắt tràn đầy là vẻ hiếu kỳ.

"Chẳng lẽ sư phụ phải đem Nhị Sư Tỷ giam lại sao?" Sa Văn Tĩnh cũng là tò mò nhìn một bên cột đá hỏi.

"Sư phụ, chẳng lẽ ngươi cũng tốt nhất kia một cái?" Chu Diễm Bồng biểu tình có chút khoa trương lui về phía sau hai bước, "Mặc dù ta thích nhất người khác, bất quá đối với bị nhốt nhưng là không có hứng thú, cũng sẽ không sinh ra cái gì nhanh. Cảm giác."

"Nhốt cái gì, ta mới không có nghĩ qua..." Đường Tam Tạng cảm giác mình phải bị Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh vòng vào đi, không thể làm gì khác hơn là xụ mặt nói: "Tiểu hài tử không nên hỏi nhiều loại sự tình này, đợi một hồi đi lên ngủ một giấc thật ngon, sư phụ cho các ngươi đã nướng chín ăn..."

"Hảo a!" Ngao tiểu cao hứng huyệt kêu lên, bẻ đầu ngón tay nói: "Ta muốn ăn Đại Bàng Giải, còn có Đại Tôm Hùm, còn có Đại Chương Ngư..." Quả nhiên lập tức liền đem lòng hiếu kỳ vứt bỏ.

Mà Sa Văn Tĩnh đối với (đúng) ở phương diện này hiếu kỳ cũng không có kéo dài quá lâu, khéo léo hướng về phía cột đá gật đầu một cái, hơi cúi đầu, điểm đầu ngón tay, không biết đang suy nghĩ gì.

Chưa tới một khắc đồng hồ, cá quả cũng là tỉnh lại, cặp mắt mở một cái, một cái bắt chước như vật sống Kim Hồng hai màu Ngư Long ra hiện tại sau lưng hấn, đứng lên ba trượng hơn cao.

Trong mắt Kim Hồng lưỡng sắc quang mang lóe lên,

Trên mặt cũng là lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, không khỏi ngửa đầu hét dài một tiếng, một Cổ khí thể kinh khủng hướng bốn bề khuếch tán đi, Thánh trên đảo nấy trăm Hải Yêu, còn có bên ngoài mấy chục ngàn Hải Yêu, lại là đồng thời cúi đầu khê kêu, tỏ vẻ thần phục.

"Ngư Long huyết mạch hoàn toàn giác tỉnh, nguyên lai thánh nhân điểm hóa hậu bối tộc nhân huyết mạch giác tỉnh cùng một là thực sự." Sa Văn Tĩnh nghe cá quả tiếng hét dài, nhẹ giọng tự nói.

"Huyết mạch sau khi giác tỉnh có ích lợi gì?" Đường Tam Tạng nhìn còn đắm chìm trong huyết mạch giác tỉnh cá quả, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Thay đổi lớn nhất là thiên phú, mặc dù giác tỉnh huyết mạch cũng không nhất định có thể Siêu Phàm Nhập Thánh, vốn lấy hấn bây giờ Yêu Hoàng thực lực, chỉ cần không vẩn lạc, tấn nhập Yêu Vương chẳng qua là vấn đề thời gian, đủ để thành là chúa tể một phương." Sa Văn Tĩnh nhẹ giọng giải thích.

Đường Tam Tạng gật đầu một cái, ngược lại nhìn Chu Diễm Bồng hỏi "Hắn đưa ngươi truyền thừa là cái gì? Trọn đời trận pháp kinh nghiệm sao?"

"Làm sao có thể, coi như hấn chịu đưa, ta cũng sẽ không muốn, ta đây chẳng phải thì trở thành hấn." Chu Diễm Bồng bĩu môi một cái, ngón tay bên cạnh (trái phải) điểm một cái, "Hắn cho tòa trận pháp này đi, hấn trọn đời trận pháp thành tựu cũng toàn bộ ở chỗ này."

"Còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy." Tôn Ngộ Không thiêu thiêu mi.

"Cá cùng cá làm sao có thể như thế, ngươi xem như vậy ta giống như trực tiếp được (phải) một con cá, bây giờ chỉ cần ta có tài liệu, ta là có thể đem chỗ ngồi này Cửu Cung bát môn trận Geb đi ra." Chu Diễm Bồng mặt mày hớn hờ nói.

"Ngươi này nào đường về cùng người khác thật đúng là không giống nhau..." Đường Tam Tạng đã vô lực nhổ nước bọt, bất quá này Cửu Cung bát môn trận đúng là cá Phong đỉnh phong số lượng, Chu Diễm Bồng nếu như có thể chính mình hiểu thấu đảo tòa trận pháp này, được (phải) đúng lúc tuyệt đối sẽ không ít.

Cá quả đã từ huyết mạch giác tỉnh trong vui sướng tỉnh lại, thấy cá Phong đã biến mất, trong mắt lóe lên một chút âm đạm, bất quá rất nhanh thì bị kiên

định thay thế, ngược lại nhìn về phía Đường Tam Tạng đám người, chấp tay nói: "Đa tạ."

"Nếu sự tình đã kết, chúng ta cũng nên đi." Đường Tam Tạng gật đầu nói, ở chỗ này không sai biệt lắm trì hoãn một buổi tối thời gian, hẳn hiện tại cũng có chút mệt, cũng không muốn lại tiếp tục ở đây nước ngâm ngốc.

"Được, ta để cho Thánh Kinh đưa các người đi lên, nếu như các người muốn đi bờ bên kia, cũng có thể trực tiếp đưa các người đi." Cá quả cũng không nói nhảm, chỉ Thánh Đào bên ngoài đại kinh ngư nói.

Đường Tam Tạng nhìn về phía Chu Diêm Bồng, dùng ánh mắt hỏi thăm một chút nàng là hay không có thể để cho mọi người đi lên, Chu Diêm Bồng minh bạch Đường Tam Tạng ý tứ, trực tiếp lắc đầu nói: "Không cần, tự chúng ta có thể lên, qua sông tự chúng ta cũng có biện pháp."

Cá quả biết trước Đường Tam Tạng chính bọn hắn bay tới Thánh Đào đi lên, đến trên mặt nước không tính là việc khó, cũng không có nhiều lời nữa, bắt quả ánh mắt hay là ở Sa Văn Tĩnh trên người dừng lại một hồi, muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không nói ra lời.

Sa Văn Tĩnh đối với cá quả này mấy trăm năm qua tương tư đơn phương không có chút nào biết, lúc này còn tiếp tục đem cột đá làm Đường Tam Tạng, nhẹ giọng hỏi làm như thế nào đi lên vấn đề.

Tương tư đơn phương cái gì, vậy thì đơn đến đi, Đường Tam Tạng mới lười làm cái gì truyền lời, nói cho Sa Văn Tĩnh có một si tình Hải Yêu Vương ở Phong Ấn ra đem nàng ý. Dám thành một cái Mỹ Nhân Ngư, sau đó đơn phương yêu mến mấy trăm năm... Đây không phải là hưởng đồ đệ mình tình khiết nội tâm nhét đao phiền ấy ư, đối với nàng kia mới từ Ivory Tower mang ra ngoài thuần khiết tâm linh dễ dàng tạo thành không nhỏ đánh vào.

Nếu là nàng nhất thời xung động thật lưu lại làm Hải Yêu Vương phi —— nàng mấy trăm năm qua vẫn luôn ở xem thiên thư, đối với ngoại giới bịt tai không nghe, tâm linh thuần khiết như một tờ giấy trắng, loại chuyện này phát sinh có khả năng thật đúng là không thấp. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: 9 chuyển Tiên Đan cùng nam nhân trứng là không 1 dạng

"Cáo từ." Đường Tam Tạng một tay ôm Ngao Tiểu Bạch, một tay khẽ vuốt ve Lạc này cổ, không lưu luyến chút nào đất đối với (đúng) cá quả nói. Mặc dù cả Phong thả lỏng Chu Diêm Bồng một món lễ lớn, bắt quả hẳn vẫn hoàn toàn không có một chút muốn thu cá quả làm đồ đệ xung động, hơn nữa hẳn người mang phục hưng Lưu Sa Hà Hải Yêu trách nhiệm nặng nề, cùng đi Tây Thiên Thủ Kinh hoàn toàn không dưng.

Tôn Ngộ Không đem vẫn còn ở cùng cột đá nói chuyện Sa Văn Tĩnh kéo đến gần một chút, Chu Diêm Bồng vẫy tay làm ra một cái bong bóng lớn đám đông đồng thời bọc đi vào, ném một ít cây phong nguyên bảo bụi gỗ đi vào, bọt khí liên hướng lên thổi tới, xuyên thấu Thánh Đào bên ngoài màu trắng bạc mô, không có vào sâu thăm Lưu Sa Hà trong nước, hướng phía trên phù đi.

Mấy chục ngàn Hải Yêu một mảnh đen kịt, không nhúc nhích nhìn chăm chú mọi người rời đi, đem so với trước ở trên mặt nước điên cuồng, lúc này ít không ít dích ý.

Mà bây yêu đối với (đúng) mọi người chính giữa Sa Văn Tĩnh, cảm giác có chút thân cận, bắt quả sợ rằng không có mấy người còn phải có thể nghĩ đến nàng chính là mấy trăm năm nay tới đây tháng lúc liền biết ca hát người.

Đương nhiên, muốn là bọn hắn biết nàng lúc là hóa giải nội tâm sợ hãi mới ca hát, hơn nữa bởi vì quá sợ hãi cho nên hát xong toàn bộ chạy mức độ, phỏng chừng cũng phải học máu.

Màu xanh da trời bọt khí nhanh chóng hướng lên thổi tới, Đường Tam Tạng mặc dù ôm Ngao Tiểu Bạch, còn vừa ở an ủi Lạc này, nhưng lúc này đã là trực tiếp nhắm mắt lại, phải nói sợ hãi, sợ rằng tất cả mọi người chính giữa chúc hẳn sợ nhất.

"Lưu Sa Hà có thể chìm vạn vật, Tiên Nhân pháp bảo ở nơi này nich trong nước cũng lớn đều không thể hiện lên, này thông thường nhất Tị Thủy thuật tại sao có thể nổi lên đây?" Sa Văn Tĩnh đưa tay nhẹ nhàng đụng chạm màu xanh da trời bạc mô, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Dĩ nhiên là bởi vì là sư tỷ ta pháp lực cao cường, người bình thường Tị Thủy thuật không được, vậy cũng là bởi vì quá yếu." Chu Diêm Bồng có chút tự đắc nói, mặt không đỏ tím không đập, phảng phất chính mình còn là năm đó cái đó hăm hở Thiên Bồng Nguyên Soái.

"Ta xem thiên thư bên trong ghi lại, cửu chuyển Tiên Đan bề sau khi, thực lực người đã hàng tới địa tiên cảnh. Hơn nữa trừ phi chuyển thể Trọng Tu, cơ hồ không có trọng tụ Tiên Đan cơ hội, thực lực cảnh giới sẽ còn tiếp tục ngã xuống, thẳng đến trở thành phàm nhân." Sa Văn Tĩnh nhìn Chu Diêm Bồng

không nhanh không chậm nói.

Chu Diễm Bồng nụ cười trên mặt nhất thời cứng đờ, há hốc mồm, trong lúc nhất thời không biết nên thế nào tiếp lời tốt.

Ở Sa Văn Tĩnh trước mặt thời phỏng hoàn toàn không thể thực hiện được, nàng biết sự tình quả thực quá nhiều, có thể nói tam giới Bách Khoa Toàn Thư. Hơn nữa như vậy lạnh nhạt nói ra từng món một mặt sự... Thật đúng là có điểm để cho người cảm thấy kinh khủng.

"Đã trúng thiết bản đi." Tôn Ngộ Không thiếu mi đạo, bất quá trong mắt cũng chẳng có bao nhiêu cười trên nỗi đau của người khác vẻ, phản ngược lại có chút ân cần.

Nhìn Chu Diễm Bồng cất biết, Đường Tam Tạng cũng cảm thấy có chút buồn cười, bất quá hấn ngược lại thật lần đầu tiên biết Chu Diễm Bồng tình trạng trước nàng chưa bao giờ nói nàng thực lực như thế nào, cũng cho tới bây giờ không có biểu đạt qua muốn khôi phục thực lực ý tưởng.

Xem ra năm đó là không bị đầu nhập súc sinh đạo, nàng bỏ ra vô cùng giá thật lớn, bất kể là thực lực không ngừng hạ xuống, hay lại là khả năng biến trở về phạm nhân, đây đối với Chu Diễm Bồng mà nói đều là khó mà tiếp nhận sự tình đi.

Khoảng thời gian này sống chung, mặc dù Chu Diễm Bồng như cũ tư tư bất quyết đất ở đen hấn, bất quá mọi người từ xa lạ đến quen thuộc, Đường Tam Tạng cũng quả thật xem nàng như thành học trò cùng thân cận người, nhìn nàng hỏi nhỏ: "Thế nào trước không nói?"

"Này tính là gì chuyện, không phải là Đan bễ ấy ư, lại không phải là các người nam nhân trứng, dài không trở lại cũng không tính..." Đối mặt mọi người ân cần, Chu Diễm Bồng ngược lại thì mặt đầy không có vấn đề, căn bản không đem chuyện này để ở trong lòng.

"Buổi tối nhiều hơn nữa nướng một con cá..." Đường Tam Tạng nhìn lại muốn hỏi vấn đề Ngao Tiểu Bạch, liền vội vàng giành nói trước.

"Hảo a!" Ngao Tiểu Bạch cao hứng hơn, bất quá vẫn là tò mò hỏi "Bất quá sư phụ, nam nhân trứng là cái gì? Sư phụ người cũng sẽ đẻ trứng sao?"

"..." Đường Tam Tạng nhìn cặp kia tràn đầy ham học hỏi trạm mắt xanh, còn có một cạnh cũng lần nữa bị đốt lòng hiếu kỳ Sa Văn Tĩnh, vấn đề này thật đúng là khó trả lời a.

"Nếu Cửu Chuyển Kim Đan không thể trọng tụ, chuyển thể Trọng Tu cũng không thực tế, kia có biện pháp gì hay không có thể khôi phục thực lực, hoặc là ức chế cảnh giới ngã xuống?" Đường Tam Tạng trực tiếp chuyển đề tài, nhìn Sa Văn Tĩnh hỏi.

"Tu luyện Cửu Chuyển Kim Đan người vốn cũng không nhiều, một loại Đan bễ người mất, Nhị Sư Tỷ hấn là người thứ nhất sống sót, trong thiên thư cũng không có ghi lại khôi phục biện pháp." Sa Văn Tĩnh lung lay.

"Nếu năm đó Ngư Long Thánh Hiền có thể lấy trận pháp nhập thánh, nàng kia có khả năng hay không cũng dựa vào trận pháp nhập thánh?" Tôn Ngộ Không chần chờ một chút hỏi.

"Nếu là lấy trận pháp nhập thánh, sẽ không lớn lên vị tiền bối kia như vậy quý phù thần công bộ đáng chứ?" Chu Diễm Bồng đưa đầu tới, có chút khẩn trương hỏi.

"Trọng điểm không phải là cái này đi..." Đường Tam Tạng đem Chu Diễm Bồng đầu theo như trở về, tức giận nói.

"Không, sư phụ, đây mới là trọng điểm, nếu là ta đây phong lưu phóng khoáng dung mạo thật dài thành vị tiền bối kia cái đó bộ đáng, kia cách ta mơ mộng chẳng phải càng ngày càng xa xôi." Chu Diễm Bồng đem rừ xuống tóc trước trán hất một cái, nghiêm mặt nói.

"Coi như không thay đổi, ta cảm thấy cho người giấc mộng kia nghĩ (muốn) cũng thật khó khăn thực hiện..." Đường Tam Tạng khề thờ dài, mặc dù dọc theo đường đi Chu Diễm Bồng cũng đang cố gắng muốn liêu muội, nhưng kết quả luôn là hướng kỳ quái phương hướng phát triển, ngược lại thì hấn luôn là không giải thích được ở phỏng độ hảo cảm...

"Sư phụ, như người vậy rất dễ dàng rả đám." Chu Diễm Bồng run đến chân, rất là bất mãn nói.

"Trên Thiên Thư đối với (đúng) Ngư Long Yêu Thánh cá Phong ghi lại có không ít, hấn năng lực chiến đấu ở thánh nhân cấp một bên trong là đội sổ, dĩ nhiên, nếu như hấn trước bày trận pháp, thánh nhân bên trong cũng không có mấy người dám nhẹ xông. Hơn nữa dựa vào trận pháp nhất đạo nhập thánh cũng là rất kỳ quái phương thức, cũng chỉ có hấn thành công, thậm chí ngay cả loại thuyết pháp này cũng có cần nghiên cứu thêm chứng, cho nên có thể hay không giống như hấn dựa vào trận pháp nhập thánh, ta cũng không biết." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái nói.

Đường Tam Tạng khề nhú này, không nghĩ tới ngay cả Sa Văn Tĩnh cũng không xác định chuyện này, hơn nữa nhập thánh nghe một chút chính là rất khó chuyện, năm đó lúc toàn thịnh Chu Diễm Bồng đều không có thể thành công, bây giờ muốn muốn chỉ dựa vào trận pháp nhất đạo, có khả năng quả thật không cao.

"Không việc gì, năm nay cũng không đến nỗi rơi xuống địa tiên cảnh, chỉ cần đi hết này trăm lẻ tám ngàn dặm, thu đủ mỹ nhân, coi như làm cái phạm nhân cũng mau sống thẳng thần tiên a. Về phần có làm hay không thánh nhân, loại sự tình này thả ở phía sau cân nhắc là được." Chu Diễm Bồng vung tay lên, trực tiếp đem chuyện này bỏ qua, ngược lại có nhiều chút tò mò nhìn Sa Văn Tĩnh, "Buổi tối tỉnh, người mấy trăm năm trước liền bị đóng ở nơi nào, làm sao biết bên ngoài sự tình?"

Đường Tam Tạng hơi sững sờ, Chu Diễm Bồng không nói hấn còn chưa kịp phản ứng, năm trăm năm trước Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung thời điểm, nàng liền bị nhốt ở Lưu Sa Hà, làm sao biết Tôn Ngộ Không Tề Thiên Đại Thánh danh hiệu.

"Cách mỗi ba năm, Thiên Đình liền sẽ phái người đem trời mới sách sao bổn đưa một phần cho ta, những thứ này ta đều là từ trên Thiên Thư xem ra, có thể là sợ ta thấy đến phát chán đi." Sa Văn Tĩnh không chút nghĩ ngợi nói.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Biển khơi a —— tất cả đều là nước

"Mỗi tháng dùng Thất Phách Kiếm Trận đâm người, trả về lo lắng người buồn chán sao? Thế nào không cho người phân phối hai tiên nữ hầu hạ người thì sao? Cô nương, người tốt ngạt dài một chút tâm đi." Đường Tam Tạng có chút vô lực nhổ nước bọt, nhà mình học trò thật đúng là một cái so với một cái đơn thuần a.

Thiên Đình bởi vì Sa Văn Tĩnh nhìn khắp Thiên Thư mà nhốt nàng vốn chính là cái kỳ quái chuyện, ở nhốt trong quá trình còn không ngừng cho nàng cảm trời mới sách sao bổn, này liền càng quý dị hơn, bất quá Đường Tam Tạng nhất thời bán hội cũng nghĩ không thông một cái có thể tự động kiểm tra Đồ Thư kho cùng một tòa Thiên Thư Các có khác nhau lớn bao nhiêu.

Lúc này, bên trên mới dần dần trở nên sáng lên, Chu Diêm Bồng thuận tiện bắt một ít Chương Ngư, con cua cùng cá, quá lớn nhà ăn một bữa.

Ba một tiếng vang nhỏ, màu xanh da trời bọt khí đã là xuyên ra mặt nước, lần nữa trở lại trên mặt nước.

Từ phía đông dâng lên Triều Dương ánh chiếu ở trên mặt nước, dâng lên chói mắt vàng rực, mịt mờ vô tận trên mặt nước, đã là không những thứ kia cột đá bóng dáng, chuyển này nước vào, ước chừng ngày ngó một đêm thời gian.

"Đem thuyền lấy ra đi, cái này bọt khí ngày ngó có chút bức bối." Đường Tam Tạng cũng là thở ra một hơi thật dài, tâm tình sáng tỏ thông suốt, hướng về phía Chu Diêm Bồng nói.

Chu Diêm Bồng hướng về phía mặt nước mở ra Túi Càn Khôn, một chiếc dài khoảng ba trượng thuyền gỗ xuất hiện ở trên mặt nước, chính là đêm hôm đó Đường Tam Tạng cùng Chu Diêm Bồng làm chiếc kia.

Bọt khí chậm rãi bay lên, rơi vào trên thuyền, Chu Diêm Bồng tay vung lên, bọt khí liền biến mất.

"Sư phụ, người thật rất nặng ai, lại chống đỡ một hồi, bọt khí đều phải nổ..." Chu Diêm Bồng vẫy vẫy tay, nhìn Chu Diêm Bồng nói.

"Ta nhưng là tiêu chuẩn trọng lượng cơ thể..." Đường Tam Tạng phản bác, hơn phân nửa là hán kỳ quái Ma miễn thể chất đưa đến tác quái, cho nên rất nhiều pháp thuật đối với hắn cũng vô hiệu, cho dù có hiệu cũng sẽ bị nhục hóa.

Dài ba trượng thân thuyền, đủ để cho mọi người thoải mái trải qua tiếp theo lộ trình. Chủ yếu là trước đem nổi vớt cho Linh Sơn, mà Linh Sơn ở phía tây, nếu không Đường Tam Tạng cũng muốn để cho cá quả phải mấy con Hải Yêu giúp bọn hắn kéo thuyền.

Mà bây giờ, thuyền phải đi, phải có người đi chèo thuyền, cho nên Đường Tam Tạng nhìn mọi người, mỉm cười nói: "Bây giờ, trước biểu quyết một chút ai đi chèo thuyền đi, Lạc này miễn."

"Sư phụ, trong tay ta với không tới hai bên mái chèo." Ngao Tiểu Bạch thò đầu nhìn một chút bên dưới hai cây thuyền lớn Mái chèo, có chút bất đắc dĩ nói.

"Ta phụ trách chắc chắn hàng hướng." Tôn Ngộ Không một bước nhảy lên thuyền cao hơn nơi, đem trên đỉnh đầu kính râm xuống phía dưới kéo một cái, có chút khốc khốc nói.

"Sư phụ, đây chính là biển khơi sao? Thật tất cả đều là nước a..." Sa Văn Tĩnh có chút mừng rỡ nói, đưa tay nghĩ (muốn) muốn nắm vỗ vào mạn thuyền nước.

"Tiểu Bạch, nhìn một chút người Tam Sư Tử..." Đường Tam Tạng ngay cả vội vờ tay bắt thiếu chút nữa té xuống Sa Văn Tĩnh, dở khóc dở cười đối với (đúng) Ngao Tiểu Bạch nói, mới từ tối tăm trong tù bị giải cứu ra, quả thực không đành lòng lập tức xem nàng như khổ lực đi mái chèo.

"Sư phụ, ta biết người muốn cho ta đi chèo thuyền, nhưng là, người ta thật tốt một mối, thật là khổ cực a, người hẳn tâm để cho một cô nương nhà đi

làm như vậy chương tãi gai mắt sự tình à..." Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng điềm đàm đáng yêu đạo, nói xong khoa tay múa chân mấy cái chèo thuyền tư thế, trước ngực đầy đặn một trận hoa cả mắt run lấy bầy.

"Khác (đừng) làm, người hoa một giờ đổi lại ta." Đường Tam Tạng không chút lưu tình đàn một chút Chu Diêm Bồng ót, nhìn một tay dất Sa Văn Tĩnh, một tay vỗ vỗ bụng Ngao Tiểu Bạch cười nói: "Ta đi trước làm chút bữa ăn sáng, tất cả mọi người đói."

"Sư phụ, như người vậy thiên vị lời nói, sớm muộn là sẽ ra đám." Chu Diêm Bồng che cái trán, mải rặng hương dưới thuyền phương đi tới.

"Nếu là không nguyện ý hoa, vậy người liền bày một động lực trận pháp để cho thuyền chính mình chạy a, cái gì đó Băng Phách Lam Tĩnh không phải là cũng còn khá nhiều không? Đây đối với người mà nói không khó lắm đi." Đường Tam Tạng nhìn Chu Diêm Bồng bóng lưng nói, trước ngòì thuyền thời điềm hấn ngược lại không có cân nhắc đến điềm này, trước thấy Dench cùng Chu Diêm Bồng cũng có thể tùy tiện không chề Ngư Thuyền đi sau, này vừa nghĩ đến không nên dùng cố định suy nghĩ đối đãi sự tình.

"Băng Phách Lam Tĩnh đem ra bày trận để cho thuyền chạy, cả Phong tiền bối nếu là nghe được, buổi tối nhất định sẽ tới tìm người." Chu Diêm Bồng thanh âm từ trong khoang thuyền truyền tới, một lát nữa lại vừa là tự lảm bảm: "Thật giống như liền còn dư lại Băng Phách Lam Tĩnh, tiền bối, người muốn tìm phải đi tìm sư phụ đi, đây đều là hấn bức bách."

Đường Tam Tạng trước cho Lạc này Uy nhiều chút thảo, tiểu gia hỏa chuyển này vào biển có chút bị hù dọa, cũng mệt mỏi, sau khi ăn xong liền ngủ mất.

Tiếp lấy chính là xử lý một chút những thứ kia cương thảo đi lên còn nhảy nhót tung bùng cá cua, Sa Văn Tĩnh đối với (đúng) mờ mịt vô tận mặt nước mắt đi lòng hiếu kỳ sau khi, cũng là cùng Ngao Tiểu Bạch dời băng ghế nhỏ ngòì vào Đường Tam Tạng bên người, nghĩ (muốn) phải giúp một tay làm chút chuyện.

Bất quá Đường Tam Tạng nhìn nàng đem con cua làm tôm, sau đó bị kẹp tới tay, đau đến hốc mắt đỏ sau khi, dứt khoát để cho nàng ở một bên nhìn được, cho tới bây giờ không có làm qua loại chuyện này nàng, hiển nhiên sẽ càng giúp càng bận rộn.

Sa Văn Tĩnh nhu thuận ngòì, tránh lên trước mặt cây phong nguyên bảo nhìn một hồi lâu, có chút hiếu kỳ hỏi: "Sư phụ, đây là cái gì vật liệu gỗ? Vì sao có thể ở Lưu Sa Hà nịch trong nước không chìm?"

Đường Tam Tạng nhận lấy Ngao Tiểu Bạch đưa tới to bằng chậu rửa mặt tiểu Đại Bàng Giải, một bên cọ rửa vừa nói: "Nghe bên bờ người ta nói kêu cây phong nguyên bảo, đúng chính là bên trên vàng chói lọi những thứ kia điềm, đó là Nguyên Bảo hình dáng."

"Nguyên Bảo? Ta biết, đây là Kim Nguyên Kaede (Phong). Thiên bí thư chờ, năm đó Thiên Đình chinh phạt Lưu Sa Hà, phổ thông thiên binh thiên tướng khó khăn khó mà ở trên sông đặt chân, thuận tiện lấy này Kaede (Phong) Tạo Thuyền, mới có thể nhất dịch tiêu diệt Lưu Sa Hà. Bất quá là năm đó Yêu Thánh cả Phong Tướng Tử chỉ lúc, giận dữ đem Lưu Sa Hà bên trên toàn bộ thuyền bè bẻ tan tành, trong thiên địa Kim Nguyên Kaede (Phong) cũng là toàn bộ khô chết, sư phụ, các người là từ nơi nào tìm tới?" Sa Văn Tĩnh ánh mắt sáng lên nói.

"Sẽ ở đó bên bờ, có tòa bị dân bản xứ gọi là Mộ Nam Sơn trên núi nhỏ, khắp núi dài cũng vắng." Đường Tam Tạng chỉ chỉ phía đông đã không thấy được bờ biển nói, không nghĩ tới năm đó hoàn sinh như vậy sự tình, bất quá cả Phong dưới con nóng giận để cho một cái loại vật diệt tuyệt, loại chuyện này cũng thật sự là quá thần kỳ đi.

"Sư phụ, chờ chúng ta từ Tây Thiên trở lại, có thể mạng ta đi Mộ Nam Sơn nhìn một chút sao? Ta cảm thấy được (phải) nơi đó khả năng cùng năm đó Lưu Sa Hà nhất dịch có liên quan." Sa Văn Tĩnh có chút mong đợi nhìn Đường Tam Tạng.

"Được a, ngược lại thuận đường." Đường Tam Tạng cười gật đầu một cái, xem ra Sa Văn Tĩnh đối với (đúng) đem trong thiên thư thấy đồ vật cùng thực hành đối ứng rất có mong đợi.

"Cảm ơn sư phụ." Sa Văn Tĩnh ngòn ngọt cười.

"Đúng, người thích ăn cái gì? Có cái gì không ăn kiêng? Khẩu vị thiên về hay lại là thanh đạm?" Đường Tam Tạng đem rửa sạch ốc biển bỏ qua một bên, bắt đầu xử lý Chương Ngư, vừa nói.

"Ăn không? Ta đã nhiều năm chưa từng ăn qua đồ vật, Quế Thụ thượng hội ngưng kết nước sương, ta một tháng chỉ cần uống một chút là được rồi." Sa Văn Tĩnh lắc lắc đầu nói. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Bất kể làm cái gì sự tình đều phải cần thiên phú

"Xem ra người thích thanh đạm đồ vật, vừa vặn có điều rong biển, đợi một hồi cho người đốt biển mang canh..." Đường Tam Tạng khẽ gật đầu, thần tiên có thể ích Cốc, không ăn cơm quả thật cũng không có vấn đề gì.

Bất quá không chờ hắn lời nói xong, Sa Văn Tĩnh đã là cầm lên một cái ốc biển, thả vào mép hút một cái, nhai hai cái nuốt xuống, "Sư phụ, đây chính là có thể ăn sống ốc biển sao? Thật ăn thật ngon đấy."

Đường Tam Tạng tay cứng đờ, mắt nhìn trong giỏ xách vẫn còn ở chậm rãi bò ốc biển, biểu tình có chút cổ quái gật đầu, "Xem ra là ta nghĩ rằng nhiều, đợi một hồi liền ăn chung đi."

"Tam Sư Tử, ăn ngon thật sao?" Ngao Tiểu Bạch nửa tin nửa ngờ cầm lên một cái ốc biển, nhìn kia từ từ ngọ nguyệt thịt non một hồi lâu, hay lại là yên lặng trả về, "Ta còn là các loại (chờ) sư phụ nướng ăn nữa đi."

Đường Tam Tạng bày ra vỉ nướng, đem lửa than đốt xong, sau đó bắt đầu nướng Chương Ngự cùng đủ loại cá tôm.

"Trừ số ít già yếu ở lại trên phù đảo, còn lại đã toàn bộ rời đi." Tôn Ngộ Không nhảy xuống, vừa giúp bận rộn lật lên vỉ nướng bên trên cá tôm, vừa nói: "Sư phụ, điều này Chương Ngự ta tới nướng đi, gần đây ta tài nấu ăn nhưng là tiền rất xa."

"Kia lại quét chút dầu, muốn tiêu." Đường Tam Tạng nhắc trợn mắt, nghiêng đầu liếc mắt nhìn mặt nước, xem ra Lưu Sa Hà sẽ hồi lâu không có Hải Yêu quấy phá.

"Sư phụ, bọn họ sẽ không đem cá tôm còn có Đại Chương Ngự đều mang đi chứ?" Ngao Tiểu Bạch có chút khẩn trương hỏi.

"Không biết, trong đại dương cá tôm càng nhiều đâu rồi, có thể đem Hải Yêu toàn bộ mang đi đã là không tệ." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái.

"Tiểu Bạch, ném thử một chút thực không có." Tôn Ngộ Không cắt một đoạn ngắn Chương Ngự chân, hướng Ngao Tiểu Bạch chuyển tới.

"Sư Tử, người chắc chắn lần này bỏ muối chứ?" Ngao Tiểu Bạch mặt đầy hoài nghi hỏi.

"Thả, ta vừa mới đảo đây." Tôn Ngộ Không gật đầu định gật đầu.

"Kia ta ném một chút..." Ngao Tiểu Bạch nửa tin nửa ngờ há miệng, nhận lấy Chương Ngự chân.

"Thế nào, lần này là không phải là đồ ăn ngon (ăn ngon)?" Tôn Ngộ Không có chút mong đợi nhìn Ngao Tiểu Bạch hỏi.

"Phi ——" Ngao Tiểu Bạch chạy đến mạn thuyền đem trong miệng Chương Ngự chân phun ra, mặt đầy ủy khuất nhìn Đường Tam Tạng, "Sư phụ, Đại Sư Tử nhất định là rơi vãi ba lần muối."

"Làm sao biết, ta rõ ràng rơi vãi bốn lần..." Tôn Ngộ Không xóc lên một đoạn thả vào trong miệng, biểu tình lập tức trở nên đặc sắc, miệng động mấy cái, nghiêng mặt đi nuốt xuống, sau đó yên lặng cảm bình nước lên rót hai cái, ho khan hai tiếng đạo: "Ta cảm thấy phải trả được a... Ho khan một cái, trừ có chút mặn."

"Trước uống nước súc miệng một chút, sau đó ăn sư phụ nướng." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, khoảng thời gian này Tôn Ngộ Không đột nhiên đối với (đúng) nấu cơm cảm thấy hứng thú, mỗi lần hắn thịt nướng nấu cơm thời điểm đều thích tiếp cận nhìn lên, thỉnh thoảng còn tự mình động thủ thử một chút.

Bất quá đối với tài nấu ăn phương diện này, nàng thiên phú giá trị hẳn ở số không dưới đây —— coi như là đã nướng chín Chương Ngự để cho nàng quét điểm nước tương cũng có thể tẩy thành hắc ám xử lý, chẳng qua là khổ khoảng thời gian này một mực bị nàng kéo ăn thử Ngao Tiểu Bạch.

Đường Tam Tạng đem hình sợi dài cái bàn gỗ bày ra, mấy cái băng ngồi nhỏ cũng là đặt ở bên cạnh bàn, những thứ này đều là dọc theo đường đi chính bọn hắn động thủ làm, có thể thu phóng, xếp sau khi đặt ở Chu Điểm Bồng trong túi càn khôn cũng không chiếm nhiều ít địa phương.

"Cảm ơn sư phụ." Ngao Tiểu Bạch hai tay dâng Tôn Ngộ Không đưa tới bình nước súc miệng, lúc này mới nhận lấy Đường Tam Tạng cho hắn cắt gọn đặt ở trên mâm Chương Ngự chân cùng hai cái bóc tốt da tôm bự, ngồi ở trên băng ghế nhỏ nồng nhiệt bắt đầu ăn.

Xóc lên hai cây Chương Ngự chân bỏ vào trong miệng,

Hai má cũng nhét tràn đầy, giống như là gò lên hai cái bọc nhỏ tử, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là thỏa mãn nụ cười, lối ăn khá ái vô cùng.

Sa Văn Tĩnh có chút kinh ngạc nhìn một màn này, nghe trong không khí tràn ngập mùi thơm, cổ họng cuộn cuộn, có chút mất tự nhiên xoay uốn người từ.

"Ăn đi, con cá này thịt cũng không đậm, chỉ là có chút nóng, cẩn thận một chút ăn." Đường Tam Tạng cười đem cái mâm đưa tới, bên trên có nửa cái cạo xương cá Hải Ngự cùng mấy cây Chương Ngự chân, còn có mấy cái đã nướng chín ốc biển.

"Cảm ơn sư phụ." Sa Văn Tĩnh hí mắt tiến tới cái mâm trước, nhìn trong khay nướng màu vàng kim Chương Ngự chân cùng ốc biển thịt, có chút không quá thích ứng đất nầm dừa, bất quá kẹp nhiều lần đều không có thể gấp lên.

Đường Tam Tạng đem còn lại cũng cho Tôn Ngộ Không cùng Chu Điem Bồng lộ hàng cái mâm, thấy Sa Văn Tĩnh hay lại là kẹp không nổi đồ vật đến, chính là đi tới, đứng ở sau lưng nàng cầm tay nàng, mỉm cười nói: "Quá lâu vô dụng đùa đi, đừng có gấp, như vậy, một cây khoắc lên ngón giữa ven, một cây dùng ngón tay trở cùng ngón tay cái đồng thời đè lại, muốn gấp thức ăn thời điểm liền lấy ngón trở dùng sức, sau đó là có thể gấp lên."

"À?" Sa Văn Tĩnh bị Đường Tam Tạng cầm tay thời điểm không khỏi hoảng một chút, trắng nõn gương mặt thoáng cái đỏ lên, ngay cả bên tai đều đỏ, bất quá nghe Đường Tam Tạng dịu dàng lời nói, lại vừa là dần dần an tâm lại, đè xuống Đường Tam Tạng dẫn dắt xốc lên một đoạn Chương Ngự chân, từ từ cầm lên, thả vào trong miệng.

"Ừ, ăn thật ngon a." Thom giòn tron mềm Chương Ngự chân, thêm trên bề mặt ngọt ngào hương vị nước tương, hai ba lần nuốt xuống, rằng môi Lưu Hương, Sa Văn Tĩnh con mắt không khỏi sáng lên nói.

"Sur phụ, người... Người lại công lấy sau lưng ta đối với (đúng) buổi tối tĩnh làm ra như vậy chuyện! Chẳng lẽ đây chính là người đem ta đẩy ra nguyên nhân?" Lúc này, mới vừa từ phía dưới khoang thuyền leo lên Chu Điem Bồng nhìn đứng ở Sa Văn Tĩnh sau lưng, một tay cầm tay nàng Đường Tam Tạng, mặt đầy đau lòng nói.

"Ta đây là dạy nàng dùng đũa, thu hồi người những thứ kia vô danh Đường nhớ lại, vội vàng rửa tay ăn cơm." Đường Tam Tạng buông ra Sa Văn Tĩnh tay, chỉ chỉ một bên chậu nước nói, đem chương mới cá cùng cá thả vào vỉ nướng bên trên, Ngao Tiểu Bạch cái mâm cũng sắp vô ích, tiểu gia hòa còn nhớ đến trước ở dưới nước hẩn cam kết những thứ kia ăn đây.

"A, cái này a." Chu Điem Bồng thờ phào, rửa tay, xoa xoa tay hướng Sa Văn Tĩnh đi tới, "Đến, buổi tối tĩnh, để cho Sur Tỷ tay nắm tay dắt dạy người, phải nói dùng đũa, côi đời này cũng không có so với ta càng lành nghề."

"Được (phải) đi, bình thường người đều dùng tay bắt." Đường Tam Tạng xách nàng cổ áo vút xuống Tôn Ngộ Không bên cạnh chỗ ngồi.

Bữa tiệc này bữa ăn sáng ăn phá lệ phong phú, Ngao Tiểu Bạch ngay cả gặm ba cái Đại Bàng Giải, lúc này mới hài lòng nói với Đường Tam Tạng không cần nướng.

Sa Văn Tĩnh ăn không được nhiều, lỏi ăn rất thù mị, trong khay đồ vật chỉ ăn một nửa, miễn cưỡng học được kẹp đồ vật, bất quá giống như ốc biển loại này độ khó hệ số tương đối cao, hay lại là bất chấp phong phạm thực nữ trực tiếp lấy tay bắt.

"Sur phụ, người nói nếu muốn làm xong xử lý, nhất định phải học trước rửa chén, thật có loại thuyết pháp này sao?" Sau khi ăn xong, Tôn Ngộ Không cùng Đường Tam Tạng đồng thời ở một bên rửa chén, có chút hoài nghi hỏi.

"Đây đương nhiên là thật, người xem mỗi một lần các người ăn xong chén đều là ta giặt rửa, cho nên ta đốt đi ra đồ vật ăn mới ngon." Đường Tam Tạng mí mắt đều không nháy mắt một cái nói. Bây giờ người càng ngày càng nhiều, kéo một người cùng tắm chén cũng là hành động bất đắc dĩ a, so với nấu ăn, rửa vô ích ở rửa chén về thiên phú hay lại là khá một chút, ít nhất sẽ không giống như Tiểu Bạch giặt rửa một cái chén muốn gõ bẻ hai cái... (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Chẳng qua chỉ là cận thị chút chuyện nhỏ này

Chu Điem Bồng tiếp tục đi tới tầng khoang thuyền đảo cô trần pháp, Ngao Tiểu Bạch mệt, đề phòng dùng Sa Văn Tĩnh trượt chân rơi biển, Đường Tam Tạng dứt khoát để cho Sa Văn Tĩnh cũng đi nghỉ ngơi, nàng chắc thật mệt mỏi.

Đường Tam Tạng đem ghế nằm hướng mũi thuyền trống không trên boong ngăn lại, thoải mái nằm trên đó, trong ngực ôm hai khúc màu đen xích sắt, ánh mặt trời mùa hè chiếu lên trên người, bị xích sắt rừng mình hấp thu hơn nửa, ngực lại trở nên thật thoải mái.

Tôn Ngộ Không cũng nói đem ghế nằm ở một bên nằm xuống, nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng, xuyên thấu qua màu hổ phách tròn kính nhìn Đường Tam Tạng, nhưng là hồi lâu không nói gì.

"Ta biết ta soái, bất quá như người vậy nhìn chằm chằm, ta còn là sẽ ngưng ngưng." Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Tôn Ngộ Không, cười nói.

"Phải không, ta một chút cũng không có cảm thấy." Tôn Ngộ Không từ từ quay đầu, dùng dung nói, khóe miệng nhưng là mang theo một cái hơi nhếch lên độ cong.

"Yêu Hạch đã có bốn cái, rất nhanh thì có thể giải mở đạo phong ấn kia." Đường Tam Tạng từ trong lòng ngực móc ra một viên màu xanh thẫm Yêu Hạch, ngày hôm qua ở ai xuống thời điểm, hẳn một chường võ Phi Ngư quả, cũng đập chết một người Hải Yêu Yêu Linh, hẳn thuận tay đem Yêu Hạch cầm, chính là Thủy Thuộc Tinh.

"Ừm." Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng trong tay dưới ánh mặt trời hiện lên Lam Quang Yêu Hạch, ánh mắt lần nữa rơi vào Đường Tam Tạng trên người, yên lặng một hồi, từ từ đem kính râu đẩy lên đi, nhẹ giọng nói: "Sur phụ, người tại sao phải cứu chúng ta? Nếu như không có chúng ta, người đi một mình Tây Thiên Thủ Kinh hẳn sẽ đơn giản rất nhiều đi?"

Đường Tam Tạng nhìn Tôn Ngộ Không cái loại này rất có anh khí gương mặt, cùng giữa lông mày không hiểu, khẽ mỉm cười nói: "Phải không, ta có thể cho tới bây giờ không có nghĩ như vậy chứ, đi Tây Thiên chẳng qua chỉ là một chuyện lữ hành, có các người mới hiện lên rõ động lòng người cùng thú vị. Nếu không ta thức ăn đốt khá hơn nữa ăn, cũng không có ai khen một câu, đây chẳng phải là quá không thú vị."

"Chỉ là bởi vì như vậy phải không? Vì có thể có người khen một câu thức ăn đồ ăn ngon (ăn ngon)?" Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tam Tạng con mắt, tiếp tục hỏi.

Đường Tam Tạng cũng nhìn Tôn Ngộ Không thăm con mắt màu đỏ, lắc đầu một cái, "Dĩ nhiên không chỉ là như vậy, nếu như ta nói khả năng này là số mệnh, có lẽ người sẽ không tin tưởng, đó cũng là bởi vì ta đã từng bị các người làm rung động đi, các người đối với ta mà nói chưa bao giờ là liên lụy, cũng không phải gánh nặng, càng không biết để cho ta cảm thấy khó có thể chịu đựng. Về phần Thiên Đình cùng Linh Sơn, những chuyện kia ta không nghĩ ra, dứt khoát sẽ không nghĩ."

"Có chút nhục ma..." Tôn Ngộ Không đem kính râu đi xuống kéo một cái, xoay người, đưa lưng về phía Đường Tam Tạng.

"..." Đường Tam Tạng có chút bất đắc dĩ nhắm mắt lại, lộ ra chân tình cái gì, dĩ nhiên sẽ nhục ma, đây là cắt giảm bản đây.

Chu Diêm Bồng hiệu suất vẫn đủ cao, đảo cỗ không bao lâu, liền đem trận pháp chuẩn bị xong, thuyền gỗ phá vỡ mặt nước, ở một mỏm vô tận trên mặt nước hướng mặt tây đi tới, tốc độ so với dựa vào cánh buồm nhanh không biết bao nhiêu, rất có du thuyền cảm giác.

Dùng Bạng Phách Lam Tinh làm một chiếc thuyền gỗ động lực trận pháp, mặc dù chỉ có mẫu chừng đầu ngón tay một khối, bắt quả này xa xỉ trình độ cũng đủ để cho Luyện Khí Sư kinh diệu rằng lớn.

Chu Diêm Bồng vốn là muốn vào khoang thuyền cùng Sa Văn Tĩnh các nàng ngủ chung, bắt quả cuối cùng vẫn là bị Đường Tam Tạng đè ở thứ ba cái ghế nằm, người này muốn làm cái gì, hẳn có thể cũng rõ ràng là gì.

Này ngủ một giấc đến xế chiều —— bởi vì Ngao Tiểu Bạch bị đói tình, cho nên Đường Tam Tạng lại bắt đầu nướng hải sản.

Sau khi ăn cơm trưa xong, mọi người tinh thần cũng khôi phục không sai biệt lắm, mọi người ngồi đang hướng ra bên ngoài lộ ra thuyền dưới mái hiên uống trà, lá trà là lần trước đánh thổ hào thời điểm tiện tay thuận, Ngao Tiểu Bạch cùng Chu Diêm Bồng đều không thích uống.

Sa Văn Tĩnh ngược lại phẩm nồng nhiệt,

Hơn nữa tinh thông nghệ thuật uống trà, một bộ kia Bạch Ngọc trà cụ ở trong tay nàng lập tức trở nên tao nhã, hoàn toàn không phải là Đường Tam Tạng loại này đem lá trà ném vào, sau đó đem nước sôi đổ vào cấp thấp tiêu chuẩn có thể so với.

"Trà ngon." Đường Tam Tạng nâng chung trà lên nhẹ ngửi, khẽ gật đầu nói, mặc dù sẽ không ngậm (cưa), nhưng hẳn uống qua nghệ thuật uống trà đại sư trà cũng không phải là ít, Lý nghi Mẫn cũng rất thích uống trà, trong hoàng cung không ít kéo hẳn cùng uống. Trong trà không dưới thuốc, đây cũng là nàng nguyên tắc.

"Ban đầu ở Thiên Thư Các đọc sách sau khi, ta thích nhất chính là uống trà, bởi vì nội các chỉ có ta một người, cho nên chỉ có thể tự ngậm (cưa) tự uống, sur phụ muốn là ưa thích, buổi tối tĩnh sau này đều có thể cho người ngậm (cưa)." Sa Văn Tĩnh hai gòi chạm đất, cái miệng rơi vào hai trên đùi, nâng bình trà lên, cổ tay trắng hơi cong, nước trà theo Hồ Khẩu thật cao hạ xuống, rót ở... Đường Tam Tạng ly trước mặt trên bàn.

Đường Tam Tạng yên lặng đem ly đi vào trong đây một chút, tiếp lấy ái mộ xuống nước trà, mặc dù động tác ưu nhã, dáng vẻ ung dung, bắt quả này chính xác...

Chờ đến Sa Văn Tĩnh thả tay xuống trong bình trà, Đường Tam Tạng nâng chung trà lên uống một hớp, lúc này mới lên tiếng đạo: "Buổi tối tĩnh, ánh mắt người có chút vấn đề, ta cảm thấy phải cần làm cho thẳng một chút thị lực, trọt chân rơi biển có thể vớt lên coi như chuyện nhỏ, nếu là ở sau lưng coi chúng ta là địch nhân, mang đến một kích trí mạng vậy thì không tốt."

"Sur phụ, Tam Sur Tỷ con mắt thế nào?" Ngao Tiểu Bạch có chút kỳ quái hỏi.

"Chẳng lẽ cũng là mắt nhanh?" Tôn Ngộ Không nhìn Sa Văn Tĩnh có chút ân cần hỏi.

"Ta cảm thấy trẻ tĩnh con mắt trong suốt sáng ngời, không giống có vấn đề à?" Chu Diêm Bồng tiến tới Sa Văn Tĩnh trước mặt nghiêm túc quan sát một hồi, lắc lắc đầu nói.

Sa Văn Tĩnh rũ hai tay ngồi chồm hổm đến, há hốc mồm, lại vừa là nhắm lại.

"Ta đây đơn giản thử một chút đi." Đường Tam Tạng thấy mọi người không quá tin tưởng, đưa tay phải ra ngón trỏ, nhìn mọi người hỏi "Nơi này có mấy

ngón tay."

"Một cái." Ngao Tiểu Bạch giành trước đáp, Tôn Ngộ Không cùng Chu Điem Bồng cũng là cũng là đáp một cái.

Sa Văn Tĩnh híp mắt nhìn hồi lâu, do dự nói: "Một cái."

"Ngươi xem, không tật xấu à?" Chu Điem Bồng gật đầu nói.

"Kia đây là mấy cái." Đường Tam Tạng đổi thành ngón trỏ trái, đồng thời tỏ ý Tôn Ngộ Không các nàng không cần nói.

Sa Văn Tĩnh híp mắt nhìn Đường Tam Tạng ngón tay, chần chờ nói: "Một cái? Không đúng, là hai cái? Hình như là ba cái?" Cuối cùng dứt định gật đầu, "Hắn là hai cái."

"Sư phụ, đây không phải là một cái sao?" Ngao Tiểu Bạch hỏi nhỏ, còn đưa ngón tay ra sờ một cái Đường Tam Tạng ngón trỏ, cẩn thận xác nhận một lần không phải mình nhìn lầm.

Trong sân nhất thời an tĩnh lại, Chu Điem Bồng nhìn một chút Đường Tam Tạng thẳng đứng ngón trỏ, lại vừa là nhìn một chút Sa Văn Tĩnh, hiển nhiên là gật mình đến.

"Ta nhìn trúng đi giống như là hai cái." Sa Văn Tĩnh giữa lông mày có một chút bất đắc dĩ, có chút chán nản rũ xuống mi mắt.

Tôn Ngộ Không đưa tay vỗ nhẹ chụp Sa Văn Tĩnh sau lưng, con mắt không thể nhìn thẳng thái dương nàng, hẳn là có khả năng nhất cảm động lấy, liếc mắt nhìn trong tay kính râm, nhìn Đường Tam Tạng hỏi "Sư phụ, này kính râm cho buổi tối tình, nàng có thể thấy rõ ràng đồ vật sao?"

"Này số độ lại đeo cặp kính mát, có thể trực tiếp ở ven đường sắp xếp Đoán Mệnh than." Đường Tam Tạng không khỏi mỉm cười, thấy Sa Văn Tĩnh tâm tình có chút đê mê, cười nói: "Không việc gì, không phải là cận thị chút chuyện nhỏ này ấy ư, cũng không phải là ngươi phạm cái gì sai lầm lớn, ngược lại những ngày qua đều không sao, ta cho ngươi phân phối cặp mắt kiếng, số độ không nhất định có thể chuẩn, nhưng cải thiện thị lực còn là hoàn toàn không thành vấn đề." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Như thế nào chế tạo 1 Phó Tiểu Viên Nhãn Kính

Người người tiểu thuyết chào mừng ngài đến chơi, xin nhớ địa chỉ trang web:, đọc trên điện thoại, để tùy thời đọc tiểu thuyết « một quyền Đường Tăng »

"Thật sao? Sư phụ, hợp với mắt... Mắt kính, ta là có thể thấy rõ ràng đồ vật sao?" Sa Văn Tĩnh ánh mắt sáng lên, cũng không để ý dè dặt, bắt lại Tôn Ngộ Không tay, mặt đầy mong đợi hỏi.

"Ừ, ít nhất sẽ không bắt lỗi tay." Đường Tam Tạng bật cười nói, mặc dù không đeo mắt kiếng không có phương tiện, bắt quá như vậy thật đúng là có mấy phần ngạc nhiên đây.

"Sư phụ, cận thị là một loại gì mắt nhanh?" Tôn Ngộ Không khẽ nhú mày nói.

"Đây là một loại dùng mắt quá độ đưa đến mắt nhanh, hơi vật xa liền không thấy được." Đường Tam Tạng giải thích, suy nghĩ một chút, lại là hơi nghi hoặc một chút đất nhìn về phía Sa Văn Tĩnh, "Thần tiên thân thể bình thường sẽ không nhuộm nhanh, tại sao ngươi sẽ cận thị? Chẳng lẽ là ngày đó sách có chỗ đặc biệt gì?"

Chu Điem Bồng suy nghĩ một chút nói: "Ở thiên đình, Thiên Thư Các thị xử cảm địa, ngay cả ta cũng không biết ở địa phương nào. Bất quá ta từng nghe nói qua, cái gọi là Thiên Thư, trừ Tứ Trữ Công Tào ghi lại các loại sự lạng, còn lại phần nhiều là thánh nhân thật sự sách, ẩn chứa trong đó thánh nhân pháp tắc, coi như là thánh nhân cũng không nhất định có thể xem hiểu. Thánh Nhân Chi Hạ cường xem thiên thư, hung hiểm khó dò, thậm chí có quá tràng tự bạo, thần hồn tất cả tang sự tình."

"Ngươi nói ngươi xem khắp Thiên Thư Các Thiên Thư?" Đường Tam Tạng có chút kinh ngạc nhìn về phía Sa Văn Tĩnh.

"Ừ, ta cũng chỉ là nhìn ba lần... Bất quá không có phát sinh Nhị Sư Tử nói chuyện." Sa Văn Tĩnh gật đầu một cái, lại vừa là lắc đầu một cái.

"Địa tiên cảnh giới có thể nhìn khắp Thiên Thư Các Thiên Thư, đây chính là ngươi bị nhốt nguyên nhân." Đường Tam Tạng có chút gật đầu đạo, như vậy

thì có thể giải thích thông, Thiên Thư Các Thiên Thư ngay cả thánh nhân đều không thể toàn bộ xem hiểu, đem toàn bộ Thiên Thư nhìn khắp Sa Văn Tĩnh trong đầu nhớ những Thiên Thư đó liền lộ ra di túc trần quý, đây chính là thánh nhân cũng sẽ động tâm đồ vật.

"Nhưng ta cho tới bây giờ không có cùng người khác nói qua trong thiên thư cho, bọn họ tại sao phải đem ta giam lại đây?" Sa Văn Tĩnh có chút không hiểu.

"Đối với Ngọc Đế mà nói, là phòng ngừa loại chuyện này phát sinh đem ngươi giam lại, cũng không phải là cần đòi lý do chuyện." Chu Diễm Bồng bĩu môi nói.

"Được, những chuyện này trước hết đừng đề ý, trước làm kẻ chỉ điểm kính đi. Xem ra ngươi mặc dù có thể xem thiên thư, bất quá đối với con mắt vẫn có hao tổn, cho nên mới cận thị." Đường Tam Tạng ngừng đề tài, để cho Chu Diễm Bồng xuất ra bút mực đến, hẳn trước thiết kế đồ.

Kiếp trước làm một vị thâm niên độ cao cận thị nhân sĩ, Đường Tam Tạng đối với như thế nào chế tạo một cặp mắt kiếng dĩ nhiên là một chữ cũng không biết, nhưng là một bộ mắt kính đáng đập ra sao, kia mỗi ngày lau chùi sạch mấy lần, độ dày khen trông kính đại khái độ dày cùng độ cong cũng còn có chút ấn tượng, coi như số độ không thể làm được hoàn toàn giống in, cải thiện một chút thị lực, sau đó từ từ tinh điều mảnh nhỏ mãi đến có thể chỉ phí cân nhắc hẳn không phải là việc khó.

Đương nhiên, mấu chốt nhất là có Chu Diễm Bồng ở, ngày đó gặp qua nàng dùng dao bầu ngồi thuyền sau khi, Đường Tam Tạng đối với nàng lời muốn nói Luyện Khí đại sư danh xưng đã không có bao nhiêu hoài nghi, về xong bản vẽ để cho nàng làm cặp mắt kiếng còn chưa phải là đơn giản chuyện.

"Sư phụ, cái gì đó mắt kính là pháp bảo gì? Cùng kính râm không sai biệt lắm sao? Nếu không lần này cho ta đồng thời làm một cặp kính mát đi." Chu Diễm Bồng lấy ra giấy và bút mực các thứ, thả vào Đường Tam Tạng dọn dẹp xong trên mặt bàn, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Bề ngoài bên trên không sai biệt lắm, bất quá kính râm là ngăn cản ánh mặt trời, mắt kính chính là cải thiện cận thị." Đường Tam Tạng một bên phác họa Tiên Thiên, vừa nói, "Đeo mắt kiếng nhưng thật ra là cái không quá thoải mái sự tình, không đeo thời điểm cảm thấy hiếu kỳ, thật mang theo cỏi không xuống sau khi, liền sẽ cảm thấy không đeo mắt kiếng là hạnh phúc dường nào sự tình."

Sa Văn Tĩnh mắt kính thiết kế, Đường Tam Tạng trong lòng cũng là có một ít ý tưởng, Sa Văn Tĩnh khuôn mặt là thoáng hơi dài tình xảo mặt trái soan, hợp với một bộ hẹp khung tiểu kính tròn, cộng thêm kia sỗ vai vẽ tóc dài, cùng màu tím nhạt sáng ngời con ngươi, nhất định sẽ rất khả ái.

Đương nhiên, đây hoàn toàn không phải là Đường Tam Tạng là thỏa mãn chính mình đối với (đúng) đeo kính cô gái tương tượng mới cho Sa Văn Tĩnh phân phối mắt kính, cận thị có thể làm sao, nhất định là phân phối mắt kính a, về phần kính sát trùng cái loại này cao đương hóa, hẳn cũng sẽ không làm.

Rất nhanh, một bộ hẹp khung tiểu kính tròn liền xuất hiện ở trên giấy,

Đường Tam Tạng dùng giấy đo Sa Văn Tĩnh khuôn mặt nhỏ bé, đánh dấu trên giấy, ngay cả mấy viên đinh ốc cùng vân tay cũng đánh dấu, như vậy Chu Diễm Bồng mới có thể chính xác chế biến.

Sa Văn Tĩnh nằm ở đó nhìn lên một hồi lâu, hay lại là nửa tin nửa ngờ hỏi "Sư phụ, mắt kiếng này là pháp bảo sao?"

"Ừ, rất pháp bảo lợi hại, ta làm đồ, ngươi Nhị Sư Tỷ tự mình luyện chế mới có thể làm đi ra." Đường Tam Tạng nghiêm túc một chút gật đầu, xem ra trước hết thôi một lớp.

Quả nhiên, Sa Văn Tĩnh đối với (đúng) mắt kiếng này lập tức liền có lòng tin nhiều.

Chu Diễm Bồng trong túi càn khôn còn có một chút kim loại vật liệu thừa, mới vừa tốt có thể dùng đến làm khung tài liệu, Sa Văn Tĩnh chọn một đoạn vào tay rất nhẹ đồng thau sắc tài liệu.

Chu Diễm Bồng nhìn hai mắt bản vẽ, sau đó xách ra lần trước dùng qua kia hai cây dao bầu, hai tay bóp cái pháp quyết, hai cây dao bầu liền hướng về phía trên bàn đồng thau tài liệu một trận loạn cắt, kim loại vỡ vụn rơi đầy đất.

Chờ đến nàng hai tay giương một cái, bắt hai cây dao bầu, một bộ vàng chói lọi khung kiếng cũng rơi vào trên bàn, bề mặt sáng bóng trơn trượt bằng phẳng khung kiếng, hai cái nhỏ dài chân kiếng, còn có hai cây đinh ốc, cùng chỗ nối tiếp vân tay lỗ nhỏ đều hết sức hoàn mỹ.

"Không sai." Đường Tam Tạng cầm lên khung kiếng nhìn một chút, đem hai cây đinh ốc bỏ vào, có thể bình thường hoạt động, so với hẳn cho Tôn Ngộ Không làm bộ kia tình xảo nhiều. Hơn nữa tài liệu này mặc dù nhẹ, độ cứng cùng nhận tính cũng không tệ, không giống màu đồng nhẹ nhàng gấp lại thì trở nên hình.

Đương nhiên, cỏi đời này dùng Phật Tổ ban thưởng Kim Cô làm kính râm, thật đúng là duy nhất cái này một phần.

"Phía dưới làm trông kính đi, ta nhớ được cả sa trên có khối thủy tinh rất tốt." Đường Tam Tạng đem khung kiếng buông xuống, để cho Chu Diễm Bồng xuất ra cả sa lục lợi lên, thật đúng là để cho hẳn tìm tới một khối trong suốt không rãnh hình vuông thủy tinh.

"Lớn nhỏ liền theo đến khung kiếng lớn nhỏ đi, ngươi trước tài ra một cái tròn tựa viên đến, phân chia hai nửa sau khi, lại đem bên bờ mài thành tròn đẹp hình, cuối cùng lại chia đều thành hai nửa, đây chính là bản thành phẩm." Đường Tam Tạng hướng về phía bản vẽ cùng thủy tinh ra dấu nói, trông kính cần phải từ từ mài, trọng yếu nhất hẳn là độ dày cùng độ cong, dĩ nhiên, có thể vừa vụn bỏ vào khung kiếng trong cũng rất trọng yếu.

"Ừ, đơn giản." Chu Diễm Bồng gật đầu một cái, sau đó vung dao bầu hướng về phía trên mặt bàn thủy tinh một trận loạn băm, hai cây dao vừa thu lại,

thổi một chút thủy tinh bên trên màu trắng phấn tiết, đưa tay cầm lên một khối bề mặt sáng bóng trơn trượt tròn đẹp trạng thủy tinh, ngón tay xê dịch, vừa vặn từ trung gian phút vì làm hai nửa.

"Thoạt nhìn là thật đơn giản..." Đường Tam Tạng nhận lấy hai khối thủy tinh nhìn kỹ một chút, cùng hần dự đoán như thế, bề mặt sáng bóng trơn trượt không có chút nào tế văn, cũng không mang chút nào tỳ vết nào.

"Sư phụ, đem hai thứ đồ này hợp lại cùng nhau liền có thể sao?" Sa Văn Tĩnh tiến tới góp mặt, có chút mong đợi hỏi.

"Không, còn có mấu chốt nhất một bước, mài tròn kính." Đường Tam Tạng lắc đầu nói. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Đồ Thư nhân viên quản lý

Chu Diễm Bồng thủ pháp tinh tế trình độ đủ để cho tốt nhất thợ thủ công xấu hổ, dĩ nhiên, cảm thần tiên cùng bọn họ so với, vốn chính là khi dễ người.

Bất quá trông kính cũng không phải là đẹp mắt là được, quan trọng hơn hay lại là làm cho thẳng thị lực, này liền cần đem tròn kính mài đến vừa vặn thích hợp Sa Văn Tĩnh lõm hình độ cong.

Đường Tam Tạng bây giờ có thể nhớ lại chính là một ít Đi-ốp loại danh từ, nhưng là cụ thể làm thế nào hần không biết, nhưng là thay đổi trong mặt gương bên lõm hình độ cong vẫn biết.

Hần đã chuẩn bị mài xuống một chút sẽ để cho Sa Văn Tĩnh thử đeo một lần, phương pháp mặc dù dần dần, bất quá hần là trước mắt hần có thể nghĩ đến ổn thỏa nhất biện pháp.

Đương nhiên, mài công việc vẫn là được (phải) Chu Diễm Bồng làm, mặc dù Đường Tam Tạng tay cùng không chế lực đạo đều rất ổn, bất quá phương diện tốc độ có chênh lệch rõ ràng, Chu Diễm Bồng trong nháy mắt liền có thể làm tốt sự tình, hần khả năng yêu cầu nửa ngày.

Đường Tam Tạng đem đại khái ý tưởng cùng Chu Diễm Bồng nói một chút, phương diện này năng lực hiểu cực mạnh, dù sao nàng đem làm kẻ chỉ điểm kính trở thành Luyện Khí.

"Sư phụ, người nói cái này độ cong là trọng yếu nhất, nếu là mài quá nhiều, khối này thủy tinh há chẳng phải là phí? Mài nhiều mài ít ta ngược lại thật ra có thể không chế, nhưng là qua lại giả bộ để chứa đựng đi vậy quá phiền toái chứ?" Chu Diễm Bồng nhìn Đường Tam Tạng có chút không kiên nhẫn đạo.

"Vậy người có biện pháp gì có thể trực tiếp chắc chắn độ cong sao?" Đường Tam Tạng nghiêm túc hỏi, nếu như có thể trực tiếp chắc chắn độ cong, làm được mắt kính dĩ nhiên là thích hợp nhất.

"Ta nghĩ rằng đến." Chu Diễm Bồng vỗ tay một cái, cầm lên vậy không có chứa tròn kính khung kiếng, trực tiếp cho Sa Văn Tĩnh đeo lên.

Đồng thau hẹp bên khung kiếng gác ở nàng tinh xảo trên sống mũi, hai bên kính chân ở tóc tím đang lúc như ẩn như hiện, vốn là ôn nhuận khí chất tăng thêm mấy phần hoạt bát khả ái, ngược lại thật giống như một Đồ Thư nhân viên quản lý.

"Nhị Sư Tỷ, sư phụ không phải nói còn chưa hoàn thành sao?" Sa Văn Tĩnh đem khung kiếng xuống phía dưới kéo một chút, khoác lên trên chóp mũi, chuyên liếc tròn mắt đánh giá trên sống mũi mắt kính, hỏi nhỏ.

"Còn rất hợp thích." Đường Tam Tạng nhìn Sa Văn Tĩnh, hai mắt tỏa sáng.

Đeo kính cô gái quả nhiên rất khả ái a!

Đúng đây chính là Đường Tam Tạng ý tưởng chân thật thế nào, theo đuổi tốt đẹp sự vật thiên tính là không cho bóp chết.

"Buổi tối tình người đừng vội." Chu Diễm Bồng trước hướng về phía Sa Văn Tĩnh nói, ngược lại nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sư phụ, người đã nói cần đem không là mặt kiếng độ dày cùng cong trình độ, ta đây trực tiếp dùng cùng thủy tinh này giống nhau bạc mô thay thế tròn kính, sau đó không chế bạc mô biến hóa, các loại (chờ) đặt tới người nói yêu cầu sau khi, lại dùng này xác định được bạc mô độ dày cùng độ cong tới mài mảnh thủy tinh không phải là đơn giản hơn sao?"

"Đạo lý là như vậy, bất quá người thế nào bảo đảm bạc mô cùng thủy tinh có thể giống nhau, nếu như chất liệu bất đồng lời nói, kết quả hiển nhiên tương

ngộ đi khá xa." Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ trên người Sa Văn Tĩnh thu hồi, trầm ngâm một hồi đạo, Chu Điem Bồng ý tưởng ngược lại thật tốt, bất quá thao tác bên trên lại có chút khó khăn.

"Cái này còn không đơn giản, ta chỉ muốn tùy tiện nhìn hai mắt là có thể xác nhận, nếu không phải bạc mô không thể kéo dài, trực tiếp dùng đều được." Chu Điem Bồng lơ đãng khoát khoát tay, "Đúng, sư phụ người dự định thế nào kiểm nghiệm?"

"Nếu như vậy, ta vẽ một bảng đo thị lực đi, dùng cái đó có thể đại khái trắc đi ra." Đường Tam Tạng nghe vậy, cũng không hỏi nhiều, hắn mới lười đem thần tiên pháp thuật mạnh mẽ dùng khoa học đi nghiệm chứng, cái gì bạc mô mật độ còn có đủ loại cấu tạo cùng thủy tinh khác biệt đưa đến Đi-ốp khác biệt... Loại chuyện này hắn cũng không hiểu a.

Cái gọi là bảng đo thị lực, cũng chính là đủ loại hướng ngược lại e, từ lớn đến nhỏ xếp hàng đi xuống, đem ra đơn giản thử một chút thị lực hay lại là đủ, làm cho thẳng mã, chỉ cần không ảnh hưởng bình thường sinh hoạt là được, đeo mắt kiếng lên có một năm giờ một chân đủ.

Đường Tam Tạng đem bảng đo thị lực dán ở đầu thuyền trên tấm ván, nắm cái cần (cái) mộc còn nhỏ, trước hết để cho Ngao Tiểu Bạch thử một chút.

Ừ, sự thật chứng minh, khảo nghiệm này không chỗ dùng chút nào, bởi vì nhỏ nhất một nhóm Ngao Tiểu Bạch cũng có thể trực tiếp đọc lên đến, năm mét bên ngoài ngay cả con kiến lớn nhỏ e cũng có thể liếc mắt nhìn ra hướng.

"Sư phụ, ta cảm thấy cho người khảo nghiệm này không quá đáng tin chứ?" Chu Điem Bồng nửa tin nửa ngờ nhìn một tay cầm tiểu cây gậy đứng ở đầu thuyền Đường Tam Tạng.

"Không việc gì, chỉ cần có thể thấy rõ ràng đếm ngược tam hành, liền không ảnh hưởng bình thường sinh hoạt, ngược lại cũng không cần cái gì Thiên Lý Nhân loại chức năng." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, "Bắt đầu đi, cẩn thận một chút, nếu là tính sai, chúng ta lại được (phải) làm lại lần nữa."

"Được rồi, kia thử trước một chút." Chu Điem Bồng ngón tay ở trên bàn hai khối mảnh thủy tinh phía trên nhẹ nhàng vạch qua, một đạo nhân nhật bạch quang đem hai khối thủy tinh bọc, tay nàng vung lên, hai khối tròn đẹp trạng màu trắng bạc mô bay lên, rơi vào Sa Văn Tĩnh trên sống mũi khung kiếng bên trên, bạch quang tản đi, bạc mô cuối cùng biến thành hai khối cùng trên bàn mảnh thủy tinh giống nhau như đúc trong kính.

"Buổi tối tĩnh, đem mắt kính đeo chính, nhìn bên ta hướng, sư tỷ của người sẽ cải biến bạc mô độ cong cùng độ dày, người nếu là thấy rõ ràng ta sau khi, liền nói một tiếng, sau đó sẽ từ từ điều chỉnh." Đường Tam Tạng nhìn Sa Văn Tĩnh nói.

"Được, sư phụ." Sa Văn Tĩnh nhẹ giọng kêu, lãnh đạm con mắt màu tím trong tràn đầy vẻ chờ mong, bất quá lúc này hiển nhiên còn không thể thấy rõ cái gì.

"Trước cắt một nửa đi." Chu Điem Bồng theo tay vung lên, vốn đang rất là khoan hậu bạc mô trong kính lập tức biến hóa mỏng một nửa, bằng phẳng bên trong mặt ngoài xuất hiện rõ ràng bằng phẳng độ cong.

"Này, có muốn hay không như vậy tùy ý a." Đường Tam Tạng có chút không nói gì, này tim thật đúng là lớn.

"Màu xanh da trời... Bầu trời màu lam, còn có biển lớn màu xanh lam..." Sa Văn Tĩnh có chút kinh hi nói, mắt nhìn không trung, còn có thuyền thu nhập thêm mặt, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

Thiên Thu trong các ngày ngộ mấy trăm năm, lại đang Lưu Sa Hà trong tù một mấy trăm năm, sau khi đi ra lại không nhìn rõ bất cứ thứ gì Sô, loại này thất lạc có thể tưởng tượng được.

Mà bây giờ lại có thể thấy rõ ràng không trung màu sắc cùng vô biên vô hạn mặt nước, trong lòng Tự Nhiên kinh hi.

"Nói tốt xem ta đây..." Đường Tam Tạng nhìn mặt lộ vẻ vui mừng Sa Văn Tĩnh, có chút bất đắc dĩ nói, xem ra Chu Điem Bồng một đạo này cắt một nửa hay lại là cắt được (phải) rất chuẩn.

Sa Văn Tĩnh lộ ra một tia xấu hổ, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, con mắt theo bản năng nheo lại, "Sư phụ, ta cũng có thể gặp lại người, bất quá vẫn là không thấy rõ ngũ quan." Ánh mắt chuyển tới một bên Ngao Tiểu Bạch trên người, vừa cao hứng đạo: "Tiểu Bạch, ta có thể thấy Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thật rất khá ái đây."

"Tam Sư Tỷ, người thật có thể thấy rõ ràng sao?" Ngao tiểu cao hứng huyệt mà nhìn Sa Văn Tĩnh.

Tôn Ngộ Không cũng là lộ ra mấy phần vẻ vui mừng, có chút tán thưởng nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt.

"Ân ân, còn có Đại Sư Tỷ, Đại Sư Tỷ cũng tốt đẹp trai a, Nhị Sư Tỷ thật là đẹp." Sa Văn Tĩnh dùng sức gật đầu một cái, nhìn một chút Tôn Ngộ Không lại vừa là nhìn một chút Chu Điem Bồng nói.

"Không đúng, ta mới là thật là đẹp trai khí a!" Chu Điem Bồng có chút bất mãn dất nhảy ra, bất quá đối với Sa Văn Tĩnh có thể thấy rõ ràng đồ vật vẫn có chút cao hứng.

"Đừng nóng, điều chỉnh còn không có kết thúc đâu rồi, buổi tối tĩnh đứng ngay ngắn, nhìn ta cái phương hướng này. Điem bồng, lần này lột bỏ ít một chút, cũng nhanh đến cái điểm kia." Đường Tam Tạng nhìn mừng rỡ Sa Văn Tĩnh cùng ba tên học trò, cười nói.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Thuyền tuy nhỏ, bất quá ổn...

Sa Văn Tĩnh lần nữa đứng thẳng người, trịnh trọng nhìn Đường Tam Tạng phương hướng, Chu Diêm Bồng lúc này cũng nghiêm túc một chút, ngón tay nhắc nhắc, lật bỏ một chút, sau đó chờ Sa Văn Tĩnh nhìn Đường Tam Tạng cùng bảng đo thị lực nhận.

Quá trình này có chút chậm chạp cùng phiền toái, bất quá so với tháo ra một lần mãi một lần hiển nhiên thuận lợi nhiều.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, Đường Tam Tạng đem côn gỗ chỉ hàng cuối cùng trung gian cái đồ e bên trên, nhìn đắp lại một con mắt Sa Văn Tĩnh hướng lên chỉ chỉ đầu ngón tay sau, thả ra trong tay côn gỗ, nắm bảng đo thị lực đi về tới, cười nói: "Được, chính là cái này độ cong cùng độ dày. Diêm bồng ngươi đem mảnh thủy tinh để xuống cái này làm xong, gắn lên đi, sau đó ở sống mũi chỉ giá nơi đó thêm một khối nhỏ li e, liền làm xong."

Sa Văn Tĩnh tại chỗ chuyển tầm vài vòng, nhìn bầu trời phía xa, nhìn xanh thắm mặt nước, nhìn thỉnh thoảng thỉnh thoảng nhảy ra mặt nước con cá, nhìn trên thuyền trên tấm ván Nguyên Bảo đồ án, trong mắt tràn đầy là tò mò, khắp khuôn mặt là vẻ mừng rỡ. Cuối cùng ánh mắt rơi vào một thân không chút tạp chất Suyai đồ nhạ cả sa Đường Tam Tạng trên người, nhìn hấn anh tuần gương mặt, cùng trên mặt nụ cười ấm áp, chính muốn nói chuyện, chuyển mấy vòng cảm giác hôn mê đánh tới, bước chân thoáng một cái, trực tiếp hướng hấn nhào qua.

Đường Tam Tạng một tay cầm côn gỗ, một tay cầm bảng đo thị lực, nhìn hướng chính mình nhào tới Sa Văn Tĩnh, không thể làm gì khác hơn là mở ra ấm áp ôm trong ngực tiếp lấy nàng.

"Su phụ, thật có thể nhìn đến tốt rõ ràng a, ngươi rất lợi hại." Cả người nằm ở Đường Tam Tạng trong ngực Sa Văn Tĩnh, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng mừng rỡ nói, hiển nhiên còn đắm chìm trong khôi phục thị lực trong vui mừng.

"Ừ, ngươi đeo mắt kiếng cũng rất đẹp." Đường Tam Tạng nhìn gác ở hấn tinh xảo trên sống mũi mắt kính, mỉm cười nói, dĩ nhiên, ôn hương tràn đầy cảm giác cũng coi như không tệ, dù sao Sa Văn Tĩnh vóc người nhưng là chỉ so với Chu Diêm Bồng không khoa trương như vậy một chút.

"Su phụ, các ngươi dự định tiếp tục giữ cái tư thế này bao lâu?" Một bên Chu Diêm Bồng hai tay xiên trước eo, cực kỳ bất mãn đất giậm chân.

"À?" Sa Văn Tĩnh lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhìn cơ thể hơi nghiêng về phía sau Đường Tam Tạng, còn có chính mình ép ở trên người hấn biến hình một cái địa phương nào đó, không khỏi khẽ hô một tiếng, gương mặt thoáng cái đỏ lên, liền dối bên tai đầu đỏ, hốt hoảng đỡ Đường Tam Tạng tay đứng lên, lui về phía sau hai bước, cúi đầu nhìn mình chằm chằm mũi giày.

Đường Tam Tạng ngược lại không có chút rung động nào, đem trong tay đồ vật bỏ lên trên bàn, nhìn đỏ bừng cả khuôn mặt Sa Văn Tĩnh cười lắc đầu một cái, da mặt thật đúng là mỏng, thật đáng yêu, bất quá kích động đảo mắt sẽ đem đại gia khuê tú dè dặt cũng không hề để tâm.

Chu Diêm Bồng đem trong tay đồ vật vừa thu lại, bốn mươi lăm độ nhìn ngày, vênh vào chân, giọng có chút chua nói đến: "Rõ ràng là đều là ta động thủ, khung kiếng là ta làm, trông kính độ dày là ta chắc chắn, trông kính cũng là ta làm, ta cũng cần một cái ấm áp ôm tới an ủi ta nết mũi bị thương tâm linh."

"Nhị Sư Tỷ..." Sa Văn Tĩnh lấy tay quạt đến gió, hạ xuống hai má nhiệt độ, do dự muốn lên trước cho Chu Diêm Bồng ôm một cái.

Không đợi Chu Diêm Bồng khoe miệng hướng lên cong lên độ cong đến một nửa, Đường Tam Tạng đã là hướng Sa Văn Tĩnh nói: "Buổi tối tỉnh ngồi xuống."

"À? Nha..." Sa Văn Tĩnh nhìn Đường Tam Tạng, lại nhìn một chút Chu Diêm Bồng, hay lại là khéo léo ngồi vào Đường Tam Tạng đối diện, vừa mới là chính nàng không có đứng vững, cũng không trách được (phải) Đường Tam Tạng, mặc dù đáy mắt có vài phần ngưng ngưng, bất quá cũng không có gì lưu tâm.

"Ta cho ngươi giả bộ hai cái ký thác lá, đeo mắt kiếng sơ kỳ sẽ có nhiều chút không thích ứng, có thể sẽ cảm thấy có chút nặng, bất quá đeo lâu sẽ thói quen." Đường Tam Tạng đưa tay gỡ xuống Sa Văn Tĩnh trên sống mũi mắt kính, cầm lên trên bàn chuẩn bị tốt hai khối màu đen li e, lâu như vậy đeo cũng sẽ không cảm thấy mũi đau.

"Su phụ,

Như ngươi vậy sẽ phải chịu báo ứng! !" Chu Diêm Bồng úp sấp trên bàn, nghĩ (muốn) phải hướng Đường Tam Tạng bỏ tới, bất quá bị Tôn Ngộ Không kéo, móng tay ở trên bàn kéo ra thừ thừ âm thanh.

"Người điểm nhỏ này tâm tư ta sẽ còn xem không rõ sao?" Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn Chu Diêm Bồng khẽ mỉm cười, một bộ ta đã sớm nhìn thấu người biểu tình.

"Xem như người lợi hại..." Chu Diêm Bồng chán nản ngồi xuống, ngón tay thấm nước trà một bên vẽ vòng tròn, một bên mắt liếc nhìn Đường Tam Tạng, thuận tiện kéo kẹt kéo kẹt đất mài răng, "Hừ, ngược lại người thích là nam nhân, cuối cùng đều là ta..."

Gắn tốt ký thác lá, Đường Tam Tạng đem mắt kính lần nữa cho Sa Văn Tĩnh đeo lên, thuận thủ công tiểu kính tròn coi như là chính thức làm xong, trông kính tròn trịa, so với phổ thông trông kính lớn một chút, càng lộ ra nàng khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo.

Có Chu Diêm Bồng vị này Luyện Khí đại sư ở, từ đầu đến cuối cũng liền hoa nửa giờ, nhìn mạng mắt kính nằm ở mạn thuyền cái cạnh, cùng Ngao tiểu Bạch Khai Tâm đất trời chọc đến trong nước con cá Sa Văn Tĩnh, Đường Tam Tạng cảm thấy có thành tựu nhỏ cảm giác.

Chu Diêm Bồng vẽ vòng tròn nguyên rửa cũng không có kéo dài quá lâu, rất nhanh lại nhấc lên hứng thú, tiến tới Đường Tam Tạng bên người, "Sư phụ, người cũng cho ta đo đo, cho Tiểu Bạch cũng đo đo, chính người nếu không cũng đo đo, ta trực tiếp làm mấy cặp kính mát đi ra, đỡ cho phiền toái sau này." Chu Diêm Bồng nhìn Tôn Ngộ Không để ở một bên kính râm, lại vừa là đưa tay khoa tay múa chân hai cái, "Tròn không đủ thô bạo, người cho ta đổi thành phương đi, góc cạnh không cần đi xuống."

"Ừ, giữ lại dự bị cũng được, bất quá cũng không phải là ai đều thích đeo mắt kiếng," Đường Tam Tạng cười kêu, cho Chu Diêm Bồng cùng Ngao Tiểu Bạch còn có mình cũng đo nhỏ bé, vẽ ba bức bản vẽ.

Chu Diêm Bồng cho mình chọn cái màu đen, Ngao Tiểu Bạch chọn một màu xanh nhạt, Đường Tam Tạng tùy ý chọn cái màu nâu khùng, về phần tài liệu, dĩ nhiên là từ cẩm lan cả sa bên trên trù.

Nếu như Như Lai biết hẳn ban thưởng cẩm lan cả sa bị coi là kính râm tài liệu, không biết có thể hay không giận đến nhảy cõn lên.

Có làm kẻ chỉ điểm kính kinh nghiệm, hơn nữa không cần quan cái gì mặt kiếng độ cong vấn đề, Chu Diêm Bồng bắt đầu động thủ nhanh hơn, gần nửa canh giờ liền đem hai lớn một nhỏ ba bức kính râm làm được.

Đường Tam Tạng cảm lấy chính mình bộ kia thử một chút, trong suốt độ cùng già quang hiệu quả cũng không tệ, bất quá đời trước đeo vài chục năm mắt kính, coi như là kính râm hẳn cũng không muốn đeo, cho nên tìm một hộp gỗ nhỏ thả đứng lên.

"Sư phụ, ta có thể không mang sao? Thật là tối, hơn nữa ép ở trên mũi thật là nặng a." Ngao Tiểu Bạch tiểu nửa gương mặt đều bị kính râm đắp lại, ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Dĩ nhiên có thể." Đường Tam Tạng đưa tay giúp nàng hái xuống, cũng đồng thời thả vào trong hộp gỗ.

"Sư phụ, đem ta cũng thả đứng lên đi, vật này mang theo tốt không được tự nhiên a." Chu Diêm Bồng đi tới, tháo xuống chính mình hình vuông kính râm tiện tay ném vào cái hộp, có chút mất hết hứng thú.

"Thật tốt hưởng thụ tiếp theo dễ dàng đường đi đi, không cần đi bộ, còn có thể ngày ngày ăn hải sản thời gian cũng không phải là thường có." Đường Tam Tạng đem cái hộp đập kín để ở một bên, cười nói, cảm thụ từ trên mặt biển thổi tới âm áp gió biển.

Bị thuyền bè phá vỡ mặt nước có chút rạo rức, hiện lên màu bạc óng sáng, lái thuyền múa vô ích ngồi ở trên lan can, cùng Lạc này nhẹ giọng trò chuyện, rất nhiều lúc đều là nàng đang chiếu cô Lạc này.

Ngao Tiểu Bạch kéo Chu Diêm Bồng cùng Sa Văn Tĩnh ngồi ở trên ghế nhỏ câu cá, chuẩn bị bữa ăn tối nguyên liệu nấu ăn, mỗi lần câu đi lên đồ vật, cũng có thể đưa đến ba người một trận cười vui.

Ừ, hết thầy an nhàn mà thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Trong núi có nơi trang viên

Thời gian như thời gian qua nhanh, đảo mắt bảy tám ngày liền đi qua.

"Sư phụ, chúng ta thật giống như sắp đến bên bờ." Dậy sớm đứng ở đầu thuyền gió lạnh thổi Sa Văn Tĩnh nhìn phía xa như ẩn như hiện màu đen đường

ven biển, quay đầu nhìn ngáp từ dưới bên khoang thuyền leo lên Đường Tam Tạng nói.

Đường Tam Tạng lấy tay ngăn cản ngăn cản sáng sớm ánh mặt trời, hí mắt theo Sa Văn Tĩnh ngón tay phương hướng nhìn, từng ngọn núi cao chạy dài đi, mây mù lượn quanh, vừa ý quả thật không xa.

"Đến sao?" Chu Diêm Bồng cũng từ dưới tầng khoang thuyền leo lên, vượt tình tảo con mắt hỏi. Dĩ nhiên, mặc dù đều ngủ tại hạ tầng, nhưng Đường Tam Tạng cùng Chu Diêm Bồng cũng không có ngủ chung ở cái trong khoang thuyền.

Chu Diêm Bồng bố trí trận pháp quả thật tốt dùng, một mực dùng đến bây giờ kia Băng Phách Lam Tinh một chút cũng không nhỏ lại, coi là động lực trang bị có thể so với động lực hạt nhân, phỏng chừng đi cái mây vạn dặm cũng chưa dùng hết.

"Các ngươi cũng nửa mặt đi, ta trước nấu cháo, ngày hôm qua Tiểu Bạch câu chi Đại vương tám, buổi sáng liền nấu Vương Bát cháo đi." Đường Tam Tạng rửa mặt một chút, một bên xử lý cái kia Đại Ô Quy vừa nói.

"Sư phụ, này có phải hay không là tiểu Hắc thân nhân đây?" Ngao Tiểu Bạch đứng lên đến, có chút lo âu hỏi.

"Vậy nếu không đồng thời đốt đi." Chu Diêm Bồng thiêu mi dựng một câu.

"Không được! Tiểu Hắc quá nhỏ, không thể ăn." Ngao Tiểu Bạch liền vội vàng chạy đến một bên ôm lấy giả bộ Tiểu Ô Quy ổng trúc nhỏ, che ở trước người, có chút không tình nguyện nói: "Vậy thì ăn Đại Ô Quy đi."

Đường Tam Tạng cùng Chu Diêm Bồng bọn họ đều bị chọc cười, Ngao Tiểu Bạch đối với (đúng) cái kia đặt tên là tiểu Hắc Tiểu Ô Quy vẫn là rất thích.

Về phần phi long Trọng trong đại hắc, những ngày qua Chu Diêm Bồng cũng thử luyện hóa hai lần, bất quá bởi vì phi long Trọng là dùng Bát Trảo Kim Long luyện chế, cùng đại hắc Long thuộc tính có chút bất đồng, mặc dù miễn cưỡng thành công, nhưng cùng ban đầu Linh Cát đem ra phi long Trọng vẫn không thể như nhau, dứt khoát đổi tên là Hắc Long Trọng.

Bây giờ Ngao Tiểu Bạch chính là Yêu Linh thực lực, Hắc Long Trọng đủ năng dùng, hơn nữa đại hắc Long là nàng hàng phục, cũng có thể tùy tâm sở dục thao túng.

Sa Văn Tĩnh nói theo Ngao Tiểu Bạch thực lực tăng trưởng, bằng vào Chân Long Huyết Mạch, còn có thể phụng dưỡng cha mẹ đại hắc Long, có tỷ lệ nhất định để cho phi long Trọng tiến hóa.

Đường Tam Tạng nấu cháo thông thạo, gần nửa canh giờ ra nồi, một người một chén nóng hổi Vương Bát cháo, mùi ngon.

"Sư phụ, nếu không chúng ta lại câu mấy con Vương Bát nấu cháo đi, ăn thật ngon a." Ngao Tiểu Bạch lè lưỡi liếm một môi dưới, nhìn Đường Tam Tạng mong đợi nói, nơi nào còn có trước ưu sầu.

"Không cần, trong núi thứ ăn ngon còn nhiều nữa, khoảng thời gian này ăn hải sản cũng có chút chán ăn, mấy ngày trước nướng không ít cá khô cùng cá mực tia (to), muốn ăn liền hướng người Nhị Sư Tỷ muốn." Đường Tam Tạng cho Ngao Tiểu Bạch thêm một chén, cười nói.

Một bên Sa Văn Tĩnh dùng trường mộc múng cái miệng nhỏ uống cháo, những ngày qua nàng cũng thích ứng đeo mắt kiếng, chẳng qua là buổi sáng thức dậy thời điểm thường thường yêu cầu Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh giúp nàng tìm tới mắt kính. Bất quá trừ một ít chuyện nhỏ, cơ bản sinh hoạt hàng ngày đã từ từ ở thích ứng.

Gần thời gian gần năm gần cách với đời, rất nhiều cơ bản thông thường nàng so với Ngao Tiểu Bạch biết cũng ít, cũng may nàng trí nhớ được, học tập thiên phú cũng cao, trừ năng lực động thủ cực kém ra, tỷ như dùng đũa vẫn là rất khó khăn xốc lên sự vật, còn lại cũng biểu hiện thật bình thường.

Thu thập chén đũa, mọi người đứng ở đầu thuyền, nhìn càng ngày càng gần bờ sông.

Nhìn cách bờ bên không xa, thật ra thì vẫn là có chút khoảng cách, thuyền ước chừng chạy một giờ mới đến bên bờ, tìm một thong thả địa phương cập bờ,

Trước hết để cho Lạc này nhảy đến trên bờ, mọi người mới xuống thuyền.

Thuyền bị Chu Diêm Bồng thu vào Túi Càn Khôn, mặc dù nàng có chút không quá tình nguyện những người này chiếm Túi Càn Khôn phần lớn không gian, bất quá một đường Tây Hành ai biết lúc nào sẽ gặp phải con sông trở ngại, mang trên chiếc thuyền đường mặc dù khen điểm, nhưng thật ổn thỏa.

Lên bờ, Lạc này hứng thú lập tức cao lên, cùng Ngao Tiểu Bạch còn có Sa Văn Tĩnh dọc theo phủ đầy cỏ xanh bên bờ sông bắt đầu chạy, khoảng thời gian này ngây ngô ở trên thuyền cũng làm nàng biệt phối.

Qua Lưu Sa Hà sau khi có Ngũ Trang Quan, cũng chính là dài nhân sâm quả địa phương, điểm này Đường Tam Tạng đảo còn nhớ, bất quá này Ngũ Trang Quan cách Lưu Sa Hà rốt cuộc có bao nhiêu xa, hẳn đây cũng không rõ ràng.

Hành trang đều đặt ở Chu Diêm Bồng trong túi càn khôn, cho nên tất cả mọi người là trang bị nhẹ nhàng lên đường. Tôn Ngộ Không ngồi xếp bằng ở Cẩn Đầu Vân bên trên, một đường nhiều lần chiến đấu, trên người nàng da hồ áo lót cùng váy ngắn cũng khâu vá sửa lại nhiều lần, nhìn qua rất tàn phá.

Mà Chu Diêm Bồng khát cái trang chó nói chi là, cũng may nàng đã sớm thói quen cái này trang phục, hơn nữa bây giờ mùa hè mặc còn rất mát mẻ, cho

nên không có bao nhiêu.

Ngao Tiểu Bạch trước ở trần trên mua cho nàng không ít tiểu y phục, dọc theo đường đi xuyên cũ liền ném, ngược lại một thân mới.

Sa Văn Tĩnh một thân trôi giạt quần trắng, không biết là làm bằng vật liệu gì chế thành, vẫn đủ mới, không cần phải gấp gáp thay mới.

Đường Tam Tạng mình cũng không có vấn đề, hơi cũ cả sa mặc chính thoải mái.

"Chờ khi đến cái thành trấn, dừng một ngày đi, là nên cho các nàng đổi thân quần áo mới." Đường Tam giấu ở trong lòng lặng yên suy nghĩ, Chu Điem Bồng cũng nhắc tới chừng mấy hồi, lại tiếp tục mặc là có chút ủy khuất các nàng, không biết còn tưởng rằng vô lương sư phụ chèn ép học trò đây...

Xuyên qua thông thả bên bờ, liền tiến vào trong quần sơn, mặc dù mặc quần dài, nhưng Sa Văn Tĩnh vẫn có thể đuổi theo mọi người, hơn nữa dọc theo đường đi hứng thú rất cao, một thạch một cây đều thích hỏi Đường Tam Tạng, nếu là gặp phải trong thiên thư xem qua đồ vật, càng là mừng rỡ không thôi, cùng Ngao Tiểu Bạch còn có Lạc này đi ở phía trước.

Đi lần này chính là một tháng có thừa, Sa Văn Tĩnh đã không sai biệt lắm dung nhập vào đội ngũ, mà Đường Tam Tạng buổi tối kể chuyện xưa cổ định giai đoạn, cũng rất cuộc có Sa Văn Tĩnh tiếng hát tới nhận đi làm hộ, thời miên hiệu quả so với hần cổ sự rất nhiều, thường thường là nàng một ca hát liền toàn bộ ngủ, ngay cả chính nàng cũng hát ngủ.

Ngày này chạng vạng tối, thái dương ngã về tây, mọi người đang định tìm một tránh gió sơn cốc ngủ ngoài trời, ngồi ở Căn Đầu Vân bên trên Tôn Ngộ Không chỉ phía trước núi nhỏ nói: "Sư phụ, bay qua ngọn núi kia có nơi trang viện, chúng ta tối nay có thể đi nơi đó tá túc."

"Được, vậy thì đi tá túc đi, nhà ở ở chung quy thoải mái nhiều chút." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, mọi người liền lại tiếp tục lên đường, mới vừa bay qua đỉnh núi, trong khe núi một nơi trang viện liền rơi vào trong tầm mắt mọi người.

Rải rác hơn mười gia đình, chúng tinh bảo vệ một tòa đại trạch viện, có mười mấy căn nhà, nhìn qua quy mô khá lớn.

Bốn phía đều là ruộng đất, một cái nửa trượng rộng giòng suối nhỏ từ trong núi chảy ra, vừa vắn từ ruộng đất đang lúc xuyên qua, cho nên điền lý ngũ cốc cũng xanh mơn mơn, rất là Phồn Thịnh. Khói bếp lượn lờ, gà chó lẫn nhau ngủ, ở chiều tà chiếu rọi xuống rất là an tĩnh tường hòa.

"Thanh sơn lục thủy, ngược lại nơi địa phương tốt." Đường Tam Tạng cười nói.

"Sư phụ, ta trước đi tìm hiểu một phen, thuận tiện nói một chút chúng ta muốn mượn túc..." Chu Điem Bồng trước hướng dưới núi phong phong hòa hòa chạy đi.

"Nhị Sư Tỷ, ngươi chờ ta một chút cùng Lạc này Sư Tỷ." Ngao Tiểu Bạch nằm ở Lạc này trên lưng, cũng đi theo Chu Điem Bồng hướng dưới núi chạy đi.

"Này trang viện trên có Tường Vân bao phủ, sợ rằng không đơn giản." Tôn Ngộ Không đem kính râm hướng lên đẩy đi, dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn, có chút hoài nghi nói. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Chỗ này có Ngự Tỷ

"Chẳng lẽ là yêu quái?" Đường Tam Tạng hiếu kỳ nói, hơn một tháng qua này, bọn họ còn không có đụng phải lợi hại gì yêu quái, cũng liền thuận tay giải quyết hai cái Yêu Linh, bất quá đều không phải là Hỏa Thuộc Tinh yêu quái, thật sự lấy một viên cuối cùng Hỏa Thuộc Tinh Yêu Hạch vẫn không thể nào gộp đủ.

"Không, này Tường Vân phải cùng Linh Sơn có liên quan." Một bên Sa Văn Tĩnh nhìn chăm chăm trang viện phía trên Bạch Vân nhìn một hồi, lắc đầu một cái nói.

"Linh Sơn? Chỉ cần không phải Linh Cát, cũng sẽ không làm khó chúng ta." Đường Tam Tạng cười nói, Linh Sơn bọn họ trước mắt kết thù chỉ có Linh Cát một người, về phần xiên gỗ, kia mập cô nương thực lực quá kém, Đường Tam Tạng căn bản không có để ý.

"Như vậy là vì sao? Chẳng lẽ là nghĩ (muốn) dò xét chúng ta?" Tôn Ngộ Không từ Căn Đầu Vân bên trên rơi xuống, có chút không hiểu nói.

"Ta đây cũng không biết, không biết lần này Linh Sơn tới là ai, chúng ta trước đi xem một chút đi, nếu là dò xét lời nói, vậy thì thật là tốt xin ăn cợ ngủ một đêm." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, đi xuống núi, hần ngược lại đối với (đúng) Linh Sơn lần này phải ai tới có chút hiểu kỳ, không biết Quan Âm có hay không tới.

Lần trước không để cho nàng ăn đến thịt nướng, có chút đáng tiếc, mới vừa rồi ở trên đường bọn họ nhưng là bắt hai con thỏ cùng một cái Lộc, hơn nữa cũng xử lý xong, sẽ chờ nướng.

Cũng không lâu lắm, mọi người liền vào thôn trang nhỏ, làm xong làm ruộng nông hộ vác cuốc có chút ly kỳ mà nhìn mọi người, cũng không dám tiến lên tiếp lời, nhìn qua dân tình rất là chất phác.

Nếu biết có Linh Sơn Phật ở chỗ này, Đường Tam Tạng dám người Tự Nhiên lười hỏi đường, trực tiếp hướng về kia ngồi đại viện đi tới.

Bên ngoài có tòa cửa lâu, chùy Liên vôi vôi, nóc vẽ điều lưng, đất kháng tường cao vờn quanh, bên trên đang đắp ngói xanh, phòng lộ ra một góc, nhìn một cái chính là nhà giàu sang.

Chu Diễm Bồng đã gõ sân đại môn, một cái lão phụ nhân rúc lại mở phân nửa trong cửa, Chu Diễm Bồng chính ôm một người mặc xanh nhạt quần áo thanh tú nha hoàn đang hỏi chuyện.

Ngao Tiểu Bạch hai tay nâng cầm lên có chút nhàm chán ngồi ở trên thềm đá, Lạc này cũng là an tĩnh đứng ở một bên.

"Diễm bồng, không thể vô lễ." Đường Tam Tạng nhìn bị Chu Diễm Bồng ôm vào trong ngực, bị nơi này bóp một cái, nơi đó cợ hai cái, mặt đã đỏ bừng nha hoàn, có chút bất đắc dĩ lên tiếng nói, hy vọng vị này không phải là cái gì Bồ Tát, nếu không này liền có chút lúng túng.

Chu Diễm Bồng buông ra nha hoàn kia, thuận tay vẫn còn ở nàng đỏ bừng trên gò má bóp một cái, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Sur phụ, cô nàng này nhần nhần nhỏ nhỏ chính là không chịu nói đây là cái gì địa giới, cũng không dám đáp ứng để cho chúng ta tá túc đây."

"Liền người đây này hào phóng tính cách, tiểu cô nương này nhần nhỏ còn chưa phải là bị người hù được." Đường Tam giấu ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, này tiểu nha hoàn không biết là ai, da mặt ngược lại mỏng, tiến lên hai bước chấp hai tay đạo: "Thí chủ chớ sợ, bản tăng..."

"Là người nào, ở ta quả phụ trước cửa huyền nào?" Đang lúc này, một tiếng nũng nịu âm thanh từ trong cửa truyền tới, kia tránh trong cửa lão phụ nhân liền vội vàng mở cửa, cung kính nói âm thanh, "Phụ nhân."

Đường Tam Tạng ngừng trong miệng lời nói, theo tiếng nhìn, từ mở phân nửa đỏ thắm trong cửa chậm rãi đi ra cái thiếu phụ, không khỏi lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn.

Thiếu phụ này người mặc đan dệt kim màu xanh lá cây áo mỏng, bên dưới là một cái kết hoa nga hoàng cầm tú váy, chân mang cao đáy hoa giày, tóc dài màu đen bần khô, nghiêng cầm hai cổ Xích Kim trâm, tóc mây cần Phi Phụng Sứ, hai lỗ tai treo Pearl bông tai, nhìn qua chừng ba mươi tuổi, trang điểm da mặt tinh xảo, dáng người như cũ dịu dàng, giữa lông mày hiện ra hết ung dung hoa quý, càng có vài phần phong vận thành thực, rất có Ngự Tỷ phong độ.

Ở nơi này Sơn Dã trong trang viện xuất hiện như vậy một vị quần áo đắt tiền, khí chất ung dung thiếu phụ, coi như Tôn Ngộ Không không nhìn ra cái gì Tường Vân, cũng khó tránh khỏi có vẻ hơi đột ngột, Linh Sơn khảo nghiệm này có chút không đi tâm a.

"Bản tăng Đường Tam Tạng, từ Đông Thổ Đại Đường đến, đi Tây Thiên bái phật thủ kinh, đồ kinh nơi đây, sắc trời đã tối, chuyên tới để quý phủ, tá túc một đêm, lại nhai thí chủ, mong rằng chớ trách." Đường Tam Tạng chấp hai tay, ánh mắt yên tĩnh nói tự nhiên, mấy năm nay kiến quán Lý nghĩ Mẫn hậu cung, đối với sắc đẹp sức đề kháng phòng chừng ít có có thể cùng hần như nhau nam nhân.

"Đứng đứng đứng,

Vị này Nữ Thí Chủ, chúng ta đường xa tới, một đường dãi gió dầm sương, mong rằng có thể ở quý phủ ở thêm một đêm." Chu Diễm Bồng nhìn phụ nhân kia, con mắt nhất thời sáng lên đứng lên, rất tự nhiên liền dán tiến lên, muốn đi dắt thiếu phụ kia tay.

"Nguyên lai là Đông Thổ Đại Đường dài lão, người làm thất lễ, chư vị mời vào, tiểu phụ tự mình chiêu đãi chư vị trưởng lão." Phụ nhân kia chân mày vì thiêu, bất quá rất nhanh thay nụ cười, lui về phía sau nửa bước, vừa vặn tránh Chu Diễm Bồng bàn tay heo ăn mận, trước hướng bên trong cửa đi tới.

"Nghịch ngợm" Chu Diễm Bồng nhìn phụ nhân kia có chút gãy dựa eo, cười híp mắt đi theo hướng trong cửa đi tới.

"Sur phụ, có nên nói cho biết hay không Nhị Sur Tỷ khả năng này linh mẫn núi dò xét?" Sa Văn Tĩnh nhìn Chu Diễm Bồng bóng lưng, hỏi nhỏ.

"Nếu là Linh Sơn dò xét, hơn phân nửa là muốn thử chúng ta là không phải là từ bỏ thế tục tham lam, thật lòng nghĩ (muốn) đi thủ kinh đi, vậy trước tiên không cần nói cho nàng. Ta xem vừa mới vị kia biểu tình còn rất thú vị, không bằng chúng ta cũng thử một chút Linh Sơn Bồ Tát có phải là thật hay không vô dục vô cầu đi." Đường Tam Tạng nhìn có chút thô bỉ theo sát ở kia sau lưng phụ nhân Chu Diễm Bồng, cười nói.

"Sur phụ, người không sợ bọn họ thay đổi người sao?" Tôn Ngộ Không biểu tình có chút cổ quái nói.

"Cái này ngược lại không có vấn đề, người xem trước Hải Yêu Vương trên cổ treo kia chín đầu khô lâu, nếu là tìm Thường hòa thượng, Lưu Sa Hà liền gây khó dễ." Đường Tam Tạng buông tay đạo, Tây Hành trên đường bao nhiêu yêu quái, Linh Sơn muốn đổi người đi lấy kinh cũng không dễ dàng.

Hơn nữa nếu không phải hấn, Lý nghĩ Mẫn chắc chắn sẽ không thừa nhận cái gì người đi lấy kinh, đến lúc đó kinh thư thu hồi Đại Đường, kết quả Lý nghĩ Mẫn mang đến Cẩm Phật làm, vậy coi như thú vị.

Lấy Đường Tam Tạng đối với (đúng) Lý nghĩ Mẫn biết, loại chuyện này nàng thật đúng là làm được, dù sao nàng nhưng là liên phát Bình Linh Sơn lời như vậy cũng dám nói.

"Sur phụ, ta cảm thấy được (phải) Sur Tỷ khẳng định lại phải nói ra đám chuyện." Sa Văn Tĩnh có chút đáng thương nhìn Chu Diễm Bồng.

"Ho khan khục... Ta đây cũng là hành động bất đắc dĩ a, lần này nàng muốn làm cái gì ta cũng sẽ không ngăn lấy, để cho nàng thật tốt thả ra thiên tính đi." Đường Tam Tạng sờ mũi một cái, dắt Ngao Tiểu Bạch vào cửa.

Thiếu phụ kia dẫn mọi người đi vào, xuyên qua một cái đại viện, Lạc này lưu ở trong sân, mọi người chính là theo phụ nhân kia vào một gian rất là đại khí đại sảnh.

Chính giữa có trưng lui ánh sáng son đen thom tho mấy, mấy bên trên thả một cái cổ đồng thú lò, trong phòng hai bên bày sáu cái giao y, bên cạnh đứng thẳng mấy phiến bốn mùa treo bình.

"Chư vị trưởng lão mời ngồi." Phụ nhân kia mỉm cười nói, ở trên cao vị trí đầu nào đưa làm ngồi xuống. Đường Tam Tạng mấy người cũng là tìm cái ghế ngồi xuống.

Chỉ chốc lát, trước bị Chu Diễm Bồng ôm câu hỏi tiểu nha hoàn nâng vàng bản, Bạch Ngọc ngọn đèn đi vào cửa, đem đủ loại hương quả sắp xếp đang lúc mọi người trong tay trên bàn trà, từng cái dâng trà, lại vừa là yêu kiều một bộ, xoay người ra đại sảnh.

Đường Tam Tạng nâng chung trà lên nhấp một hớp, nhìn này mặt lộ vẻ cười ý thiếu phụ nói: "Nữ Thí Chủ xưng hô như thế nào? Nơi đây lại là phương nào địa giới?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Tiểu quả phụ cùng nữ nhi của hấn môn

"Chỗ này là Tây Ngưu Hạ Châu nơi, Tiểu Phụ Nhân nhà mẹ họ Cổ, phu gia họ Mạc, trưởng lão kêu ta Mạc phụ nhân là được." Phụ nhân có chút gật đầu, tiếp tục nói: "Cha mẹ chồng mất sớm, tiểu phụ cùng chồng trông coi tổ nghiệp, có gia tư vạn quán, ruộng tốt trăm ngàn mẫu, còn có ba cô con gái. Năm trước nhà phu bất hạnh nhuộm nhanh ly thế, lại không nữa quyền tộc thân nhân, chỉ để lại tiểu phụ mẹ nữ bốn người thừa kế gia sản."

"Mạc phụ nhân phụ mẫu đều mất, chồng chết sớm, tuổi trẻ mao mĩ, gia tài vạn quán, ba cô con gái, không có con trai... Đây quả thực là chủ giác mô bản, nhân sinh đỉnh..." Đường Tam Tạng thanh âm không khỏi đề cao vài lần, bắt quả nhìn trong phòng mọi người nhìn lại quý dị ánh mắt, lại vừa là từ từ hàng thấp giọng.

"Mạc phụ nhân thịnh vật kiến quái, sư phụ hấn không quá giỏi an ủi người..." Sa Văn Tĩnh nhìn Mạc phụ nhân có chút xin lỗi nói, có chút bất đắc dĩ nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt.

Tôn Ngộ Không đem đầu nghiêng qua một bên, đã sắp không nhịn nổi bật cười.

Chu Diễm Bồng nghe Mạc phụ nhân lời nói, con mắt càng ngày càng sáng, ngón tay ở trên bàn trà nhẹ nhàng bấu, không biết đang suy nghĩ gì.

"Chuyện này há có thể trách trưởng lão, đáng thương mẹ ta nữ bốn người, muốn gả người khác, lại khó bỏ gia sản, sợ đem tới không mặt mũi nào thấy chồng." Mạc phụ nhân vẻ mặt có chút âm đạm.

Đường Tam Tạng lúng túng gật đầu, mặc dù biết đây là Linh Sơn dò xét, không biết vị này Mạc phụ nhân là ai mặc vào, diễn kỹ ngược lại thật không tệ.

"Chuyện này cần gì phải phiền não..." Chu Diễm Bồng khoát khoát tay, sửa sang lại quần áo một chút, đang định nói chuyện.

Mạc phụ nhân nhưng là đột nhiên giương mắt nhìn về phía Đường Tam Tạng, ánh mắt sáng lên nói: "Vừa gặp Đường Tam Tạng trưởng lão đến chỗ này, nhìn trưởng lão năm bất quá 20, tướng mạo đường đường, tiểu phụ mẹ nữ bốn người muốn tòa sơn chiêu phu, không biết trưởng lão có thể đáp ứng không."

"Phốc ——" chính nâng chung trà lên nhấp một hớp Đường Tam Tạng trực tiếp một cái nước phun ra ngoài, mặt đầy khiếp sợ nhìn về phía thần tình kia

nghiêm túc, giữa lông mày hơi có mấy phần mỉa ý Mạc phu nhân, không nghĩ tới ngay từ đầu sẽ tới đây sao bùng nổ.

"Ta... Người... Chuyện này..." Một bên lời còn chưa nói hết Chu Diêm Bồng cũng là lẳng lẳng, trong lúc nhất thời ngay cả lời đều nói không lạnh lẽ.

Mạc phu nhân tiếp tục nói: "Đường trưởng lão chó muốn gấp cứt tuyệt, nhà mình còn có ruộng nước hơn ba trăm Khoảnh, ruộng cạn hơn ba trăm Khoảnh, núi trồng cây ăn quả hơn ba trăm Khoảnh, Hoàng Thủy trâu có hơn một ngàn chỉ, la ngựa thành đoàn, heo dê vô số, Đông Nam Tây Bắc, trang Bảo đồng cỏ, tổng cộng có sáu mươi bảy mươi cân nhắc, nhà dưới có bảy tám năm không ăn hết thóc, chừng mười năm xuyên không xong lã lã, cả đời chưa dùng hết vàng bạc, chỉ cần người chịu gạt đầu đáp ứng, những thứ này đều là người. Kìa Tây Thiên Thủ Kinh chi đường nhiều gian khó hiểm, không bằng lúc đó lưu lại, hưởng vô tận vinh hoa phú quý, khỏi không vượt qua kìa đường đi vất vả."

"Chuyện này..." Đường Tam Tạng cau mày chờ một chút, Mạc phu nhân lời nói thật đúng là sức dụ dỗ mười phần, rất nhiều chỉ cần gạt đầu, lập tức là có thể đón đầu bạch phủ mỹ, đảm nhiệm Đại Địa Chủ, đi lên nhân sinh đỉnh phong.

Không nói ba người kia con gái đáng đáp ra sao, liền da trắng mạo mỹ thắng được hai bát thiếu nữ Mạc phu nhân, đây hoàn toàn liền không phải bình thường nam nhân có thể cự tuyệt.

"Ta hiện đêm 30 năm, Đại Nữ Nhi Chân Chân mười chín tuổi, Nhị Nữ Nhi yêu yêu mười tám tuổi,

Tam nữ mà Liên Liên mười sáu tuổi, ta mặc dù nhan mạo xấu xí, may mắn ba cô con gái tất cả có vài phần màu sắc, nữ công chăm chỉ không chỗ nào sẽ không, từ nhỏ cũng học chữ, không phải là thô bỉ xuân Cô, nếu là trưởng lão chịu từ bỏ này cả sa, lần nữa để tóc dài, lưu lại làm một nhà này dài, ba cô con gái tự mình do trưởng lão chọn chọn." Mạc phu nhân thấy Đường Tam Tạng chờ, tiếp tục tăng giá cả, cuối cùng càng là khê rử mắt xuống liêm, "Nếu là trưởng lão bất khí, ta cũng có thể gả cho trưởng lão."

Đường Tam Tạng nhìn Mạc phu nhân có chút cúi đầu bộ dáng, thật đúng là ta thấy mà yêu, bất quá lúc đó ở Trường An, Lý nghi Mẫn nhưng là lấy một tòa hậu cung, cùng Đại Đường giang sơn cũng không có để lại hấn, há lại sẽ là chỗ này trang viện, ba cái không quen biết nữ nhân động tình động tâm.

Đương nhiên, trọng yếu nhất hay lại là đây hoàn toàn chính là Linh Sơn dò xét, những thứ này hơn phân nửa đều là dùng Phật Pháp huyền hóa ra đến, sức dụ dỗ càng là giảm nhiều, mỉm cười lắc lắc đầu nói: "Mạc phu nhân, bản tăng là người xuất gia, chuyện này sợ rằng không quá thỏa đáng."

"Đường trưởng lão..." Mạc phu nhân ngược mắt nhìn Đường Tam Tạng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ u oán.

Một bên bên trái xoay bên phải xoay, đã sớm nghĩ (muốn) chen vào nói Chu Diêm Bồng, thấy Mạc phu nhân như vậy thần thái, thoáng cái đứng lên, vỗ ngực nói: "Mạc phu nhân chó phải thương tâm, sự phụ ta quá mức bảo thủ, giai nhân giữ lại cũng thờ ơ không động lòng, nếu là phu nhân không ngại lời nói, ta Chu Diêm Bồng lưu lại làm cái con rể tới nhà như thế nào?"

"Vị trưởng lão này..." Mạc phu nhân nhìn Chu Diêm Bồng hơi sững sờ, ngược lại thật giật mình, hiển nhiên không ngờ tới Chu Diêm Bồng sẽ chạy đến.

"Nhị Sư Tỷ... Người là nữ tử, như thế nào làm con rể tới nhà, làm một nhà dài đây?" Sa Văn Tĩnh cũng có nhiều chút giật mình nhìn Chu Diêm Bồng, suy nghĩ nhất thời bán hội còn không có quay lại.

"Ai nói nữ tử không bằng nam, ta ở Cao Lão Trang nhiều năm như vậy, nếu bản về như thế nào để cho nữ nhân vui vẻ cùng thoải mái, cõi đời này sợ rằng không có người đàn ông nào có thể thắng được ta." Chu Diêm Bồng nhìn Mạc phu nhân, lộ ra một tia không khỏi nụ cười.

Mạc phu nhân không khỏi đánh cái rùng mình, ngay cả cảm lý trà tay cũng run rẩy, hiển nhiên là bị Chu Diêm Bồng thần thái này cùng lời nói bị dọa cho phát sợ, nâng chung trà lên uống một hớp trà, rồi mới miễn cưỡng sắp xếp điểm nụ cười, "Nếu là Đường trưởng lão chịu lưu lại, Chu trưởng lão nghĩ tại trên trang chọn cái cường tráng gia đình lưu lại cũng không sao, tiểu phụ sẽ tự phân ra ruộng đất gia sản cho trưởng lão, bảo quản áo cơm không lo."

"Không phải là cường tráng gia đình, ta là nói ta có thể thay thế ta sự phụ lưu lại a. Mạc phu nhân không phải nói có ba cô con gái sao? Ta đều có thể cùng nhau thu, dĩ nhiên, ta cũng sẽ không lạnh nhạt phu nhân." Chu Diêm Bồng đi về phía trước hai bước, trực tiếp ở Mạc phu nhân trước mặt trạm định, cư cao lâm hạ ánh mắt sáng quắc mà nhìn nàng, rất có xâm lược tính nói.

Mạc phu nhân đem khế run ly trà thả vào trên bàn trà, phát ra một tiếng vang nhỏ, nước trà rạo rực thoáng qua ra ly trà ven, nụ cười trên mặt đã hoàn toàn cứng đờ, ngẩng đầu nhìn Chu Diêm Bồng, há hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng không biết làm như thế nào tiếp lời.

Đường Tam Tạng cúi đầu uống trà, tựa hồ không có nghe được các nàng đối thoại, tâm lý nhưng là cười mờ mờ, đụng phải Chu Diêm Bồng như vậy một vị không theo lẽ thường xuất bài, phỏng chừng lúc này Mạc phu nhân nội tâm đều phải tan vỡ, rốt cuộc là ai dò xét ai, lần này ngược lại thú vị.

Dù sao năm đó liêu khắp Thiên Đình tiên nữ, đang không có gặp phải Đường Tam Tạng trước, Chu Diêm Bồng có thể là tới nay không thiếu kỹ xảo cùng tưng tưng.

Sa Văn Tĩnh lúc này cũng là mặt đầy mộng ép, nhìn một chút Chu Diêm Bồng lại nhìn một chút Mạc phu nhân, nhìn mấy trăm năm Thiên Thu, hoàn toàn không hiểu nổi đây là tình huống gì, đã hoàn toàn vượt qua năng nhận thức.

"Chu trưởng lão, chẳng lẽ người nghĩ rằng ta cô nhi quả mẫu dễ bắt nạt khinh, cho nên như vậy làm nhục ta?" Mạc phu nhân bị Chu Diêm Bồng nhìn đến hai má ửng đỏ, đánh một cái bàn uống trà nhỏ đứng lên, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Đường trưởng lão, ta mời người là Đại Đường khách tới, người nếu chịu đáp ứng lưu lại, trước chuyện ta liền quyền khi không có phát sinh, nếu không phải chịu lưu lại, liền chó trách ta quá phụ trong viện không dám lưu người." Nói xong phát tay áo mà đi, lưu lại trong phòng trở mặt nhìn nhau mọi người.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Mẹ con toàn thu, độc hưởng tề nhân chi phúc?

"Ai ai ai, Mạc phu nhân người đừng đi a, ta nhưng là không có nửa điểm làm nhục ý người, ta vừa mới nói chuyện đều là nghiêm túc." Chu Diêm Bồng nhìn Mạc phu nhân bóng lưng biểu tình oan uổng nói.

"Hừ..." Mạc phu nhân lạnh rên một tiếng, bước chân gấp hơn mấy phần, rất nhanh thì biến mất ở sau tấm bình phong.

"Xem ra chúng ta tối nay lại phải ngủ ngoài đồng." Tôn Ngộ Không cảm lên một viên hột đào tiện tay bóp vỡ ném vào trong miệng, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Đường Tam Tạng.

"Muốn cự còn nghị, như vậy có chút độ khó mới càng thú vị chứ sao." Chu Diêm Bồng cũng không có quá mức chán nản, lần nữa ngồi xuống nâng chung trà lên uống một hớp, trong mắt ý chí chiến đấu càng là mãnh phát, vẫn không quên quay đầu nhỏ nước bọt Đường Tam Tạng một câu: "Sư phụ, người đây hoàn toàn là ở làm nhục tới Thiên Tử cho người cái túi da này."

"Không có cách nào lớn lên như vậy là trời sinh." Đường Tam Tạng ung dung uống trà, không mặn không nhạt kêu.

"A, sư phụ, người nhanh dạy một chút ta như thế nào mới có thể để cho nữ nhân lập tức nghĩ (muốn) muốn lấy thân báo đáp." Chu Diêm Bồng tháo chạy, có chút phát điên hỏi.

"Cái này hà, đầu tiên phải là nam, thứ yếu dài phải cần một chút như vậy đẹp trai, cuối cùng, vẫn phải là có độ sâu, không thể nhìn thấy mỹ nữ liền liếm mặt dính lên đi." Đường Tam Tạng nghiêm túc suy nghĩ một chút, trực cái nói.

"Sư phụ, sau này như vậy nói nhằm hay lại là nói ít..." Chu Diêm Bồng lùi về cái ghế, bĩu môi nói.

Ngồi ở nàng bên người Sa Văn Tĩnh từ từ hướng Đường Tam Tạng phương hướng chuyển đổi, hôm nay Chu Diêm Bồng coi như là cho nàng mở mang hiểu biết, phẳng phát mở ra Tân Thế Giới một dạng lúc này cảm thụ cùng Mạc phu nhân có chút đến gần.

Khoảng thời gian này ở Đường Tam Tạng chặt tránh, còn có Tôn Ngộ Không gây gộc uy hiếp, Chu Diêm Bồng không có đem móng vuốt vươn hưởng Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh, nếu không như hôm nay như vậy sự tình sợ là đã sớm ở Sa Văn Tĩnh trên người diễn ra thật nhiều lần.

"Sư phụ, chúng ta đây làm sao bây giờ, lần nữa đi bên ngoài tìm một chỗ dựng trường bồng sao?" Sa Văn Tĩnh nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Ồ... Ô, ta... Đói..." Ngao Tiểu Bạch trong miệng bỏ vào tràn đầy bánh ngọt, nhìn Đường Tam Tạng có chút mơ hồ không rõ nói.

"Cho thỏa đáng ngủ ngon một đêm cùng một bữa cơm, các người không đến nỗi đem ta bán đi." Đường Tam Tạng nhìn mọi người, có chút bất đắc dĩ nói.

Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng, đột nhiên ánh mắt sáng lên nói: "Sư phụ, ta biết người đối với nữ nhân không có hứng thú, bất quá ta nghĩ đến một cái biện pháp, vừa vặn có thể giải quyết trước mặt cái vấn đề này, bất quá yêu cầu người ủy khuất một tí tẹo như thế."

"Đem trước mặt nửa câu loại trừ, có biện pháp gì liền nói nghe một chút." Đường Tam Tạng nâng chung trà lên uống một hớp, nhìn nhìn mình ánh mắt bắt đầu trở nên có chút kỳ quái Sa Văn Tĩnh, đơn thuần như vậy thiếu nữ ở tạo nên tam quan trong quá trình là rất dễ dàng được ngoại giới ảnh hưởng, bây giờ Chu Diêm Bồng đã biến thành Bách Hợp công, hẳn cũng không thể bị nàng dụ dỗ.

"Đúng vậy, Nhị Sư Tử, người có biện pháp gì?" Sa Văn Tĩnh cũng là có chút hiếu kỳ hỏi.

Chu Diêm Bồng đứng dậy, đè thấp mấy phần thanh âm nói: "Nếu này Mạc phu nhân không phải là sư phụ không lấy chồng, thậm chí chịu đem ba cô con gái để cho sư phụ chọn, sư phụ kia dứt khoát sẽ tới cái mẹ con toàn thu, độc hưởng tề nhân chi phúc, lấy Mạc phu nhân dung mạo, nàng còn nói ba cô con gái so với nàng đẹp đẽ, vậy tuyệt đối đều là nhất đẳng mỹ nhân."

"Phốc ——" chính uống trà Đường Tam Tạng lại vừa là một cái nước phun ra ngoài, biểu tình cổ quái nhìn Chu Diêm Bồng, không nghĩ tới như vậy Quý Súc ý tưởng cũng từ nàng trong đầu chạy đến, mẹ con toàn thu, đó là phải chơi quý phụ sao?

"Sur Tỷ, người... Người... Làm sao có thể nói lời như vậy đây?" Sa Văn Tĩnh há hốc mồm, sợ lời nói đều nói không lưu loát.

"Sur phụ, người nếu là lưu lại làm con rể tới nhà, vậy chúng ta là không phải là sẽ không đi Tây Thiên Thủ Kinh, kia Tiểu Bạch cũng cùng sur phụ ở lại chỗ này có thể không?" Ngao Tiểu Bạch đem trong miệng bánh ngọt nuốt xuống, có chút khản trương nhìn Đường Tam Tạng.

"Hừ, dựa vào cái gì nữ nhân liền muốn cùng người khác cùng chung một chồng?" Tôn Ngộ Không cũng là sắc mặt hơi trầm xuống, có chút bất mãn đất nhìn về phía Đường Tam Tạng.

"Đừng nhìn ta a, ta không nói gì..." Đường Tam Tạng mặt đầy vô tội nhìn Tôn Ngộ Không, cảm giác cổ lạnh lẽo, một lời không hợp liền muốn biến thành Tu La tràng a.

Chu Diễm Bồng khoát khoát tay tiếp tục nói: "Các người đừng hoảng hốt,

Nếu sur phụ không thích, ta đương nhiên sẽ không miễn cưỡng hấn. Chỉ cần sur phụ trước gật đầu đáp ứng chuyện này, đến tối, ta biến hóa Thành sur phụ bộ dáng cùng các nàng động phòng, như vậy sur phụ lại không cần làm cái gì, chúng ta tối nay lại có chỗ ở, há chẳng phải là lưỡng toàn kế sách."

"Quả nhiên kế sách hay!" Đường Tam Tạng vỗ án, dẫn đầu vỗ tay.

Tôn Ngộ Không cùng Sa Văn Tĩnh đều là sững sờ, bất quá khi nhìn đến hướng về phía các nàng nháy mắt Đường Tam Tạng sau, biểu tình nhất thời trở nên có chút cổ quái, cũng đi theo gật đầu một cái, coi như là biểu thị công nhận.

Dù sao các nàng đều là biết đây là Linh Sơn dò xét, vị kia Mạc phu nhân cùng nàng ba vị con gái Tự Nhiên cũng không phải người phạm tục, nếu là đề xuống Chu Diễm Bồng kế sách làm việc, kết quả sẽ như thế nào còn thật không biết, ngược lại chắc chắn sẽ không là nàng độc hưởng tề nhân chi phúc kết quả.

"Được, đã như vậy, sur phụ ta trước đi hậu viện điều tra điều tra, thuận tiện đem Mạc phu nhân lại mời về, nếu là tối nay là có thể báỉ đường vậy thì tốt nhất." Chu Diễm Bồng tính nôn nóng, lập tức ngồi không yên, chuyển qua bình phong đi về phía hậu viện.

"Sur phụ, Nhị Sur Tỷ thật phải ở lại chỗ này sao?" Ngao Tiểu Bạch hỏi nhỏ.

"Cái này há, thì nhìn chính nàng ý nguyện, nếu là thật nguyện ý lưu lại, ta đây cũng sẽ không miễn cưỡng nàng. Lại chờ một lát đi, sẽ không lại cho dọn com chúng ta phải đi bên ngoài đất bằng phẳng làm com tối, dựng một lều vải cũng không khó khăn." Đường Tam Tạng cười nói.

...

Hậu viện vườn hoa, bốn bóng người đẹp để đứng ở ao đường bên Tiểu Đình trong, dựa lan can ngồi chính là Mạc phu nhân.

"Tỷ tỷ, người nói thế nào Chu Diễm Bồng lời nói can rờ, thân là nữ tử, lại lên tiếng trêu đùa người, người này sợ rằng không có Phật Tâm, không kham nổi học hỏi kinh nghiệm chỉ dẫn nhiệm." Một bên một người vóc dáng cao gầy nữ tử lên tiếng nói, thanh âm lạnh giá.

"Chu Diễm Bồng vốn là Thiên Đình Thiên Bồng Nguyên Soái, năm đó cũng là bởi vì trêu đùa Thường Nga Tiên Tử, lại không muốn vào Súc Sinh Đạo luân hồi, cho nên mới rơi vào kết cục như thế, xem như vậy, Thiên Đình giải thích đạo cũng có đạo lý. Chỉ là năm đó nàng mấy lần cự Vực Ngoại Thiên Ma với Thiên Hà ra, chiến công cao, Thiên Đình làm việc như vậy cũng quá mức để cho người đau lòng nhiều chút." Một người khác có chút mềm mại nhu thanh âm truyền tới, ngược lại là Chu Diễm Bồng đáng tiếc.

"Tỷ tỷ, ta không có lừa các người đi, Đường Tam Tạng thật rất anh tuấn, ta bây giờ có thể đi gặp một chút nàng sao?" Lúc này, một đạo có chút nhanh nhẹn thanh âm chen vào, trong giọng nói tràn đầy hưng phấn cùng vui sướng ý.

"Người nha, nếu như bị Phật Tổ biết người đối với (đúng) Đường Tam Tạng như vậy để ý, thế nào cũng phải phạt người ngàn năm cấm bế." Mạc phu nhân có chút nghiêm nghị nói, giữa lông mày lại không có tức giận, trầm ngâm nói: "Đường Tam Tạng người này ngược lại không vì tiền tài và sắc đẹp lay động, hơn nữa dọc theo đường đi có thể để cho Tôn Ngộ Không, Chu Diễm Bồng, còn có kia con rồng nhỏ nhận thức hấn thầy, ngược lại cũng có vài phần thủ đoạn, nói không chừng thật có thể đi qua này trăm lẻ tám ngàn dặm đường xá đến Tây Thiên lấy được Chân Kinh." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Ta nghĩ rằng cưới người, Mạc phu nhân

Chu Diễm Bồng ra phòng khách, đi về phía hậu viện, dọc theo đường đi thấy gia đình nha hoàn cái gì, cũng khiến cho cái chương nhân pháp tránh, đi thẳng đến hậu hoa viên, thấy kia cái ao bờ trong đình ngồi bốn bóng người đẹp đẽ, không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Mạc phu nhân lời đã nói tuyệt, không phải là Đường Tam Tạng không khai tể, thân là thân con gái, chính mình liêu là được tử cục, bất quá thấy mỹ nữ khỏi hữu bỏ qua cho đạo lý, cho nên Chu Diễm Bồng cũng chỉ có thể mang đến Ly Miêu đôi thái tử, cười vẫy tay la lên: "Mạc phu nhân, ba vị tiểu thư, sự phụ ta đáp ứng làm con rể tới nhà, các ngươi cũng một đạo đi phòng khách, thương lượng một chút cưới gả ở rể chuyện đi."

"Nàng chạy thế nào đi vào!" Mạc phu nhân hơi biến sắc mặt, thoáng cái đứng lên.

Mặc dù Chu Diễm Bồng là thân con gái, bất quá vừa mới ở phòng khách bị cô ấy là sáng quắc ánh mắt nhìn chăm chăm, Mạc phu nhân cảm thấy so với bị một người nam nhân nhìn chăm chăm còn không được tự nhiên.

"Thật là đẹp, nguyên lai đây chính là tiếng tăm lừng lẫy Thiên Bồng Nguyên Soái, nếu là mặc nhung trang, không thông báo là bực nào anh khí bộc phát." Thanh âm mềm mại nhu thiếu nữ có chút vui vẻ nói, trong mắt có vẻ sùng bái.

"Đường Tam Tạng lại đáp ứng, hừ, quả nhiên lục căn chưa sạch phàm phu tục tử." Một bên cao gầy bóng người lạnh lùng nói.

"Đáp ứng không? Hắn có hay không nói muốn kết hôn ai? Có phải hay không là ta, nếu như hắn chọn ta lời nói, ta là đáp ứng chứ, hay lại là đáp ứng chứ? Thật thật làm khó a." Thanh âm kia có chút nhanh nhẹn thiếu nữ điểm đầu ngón tay, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy quần quít vẻ.

"Chúng ta là tới thử Thiên Tâm, không nên bị Ngoại Vật thật sự nhiễu, theo ta gấp gỡ bọn họ đi." Mạc phu nhân trước nhất tỉnh táo lại, bước liên tục nhẹ nhàng hướng Đình đi ra ngoài.

Còn lại tam nữ suốt y phục, cũng là vói ở sau lưng nàng đi ra ngoài, nắm trong tay đem quạt tròn, nửa chận nửa che đến mặt đẹp.

"Mạc phu nhân, ba vị tiểu thư, Chu Diễm Bồng lễ độ." Chu Diễm Bồng nhìn Mạc phu nhân cùng phía sau nàng ba cái vóc người điệu mạn, lại mỗi người mỗi vẻ thiếu nữ, con mắt cũng trừng thẳng, bất quá nghĩ đến trước Đường Tam Tạng lời nói, lần này coi như là cầm giữ ở chính mình, khá có phong độ đứng tại chỗ, cười chấp tay nói.

Chu Diễm Bồng dung mạo vốn là đẹp đẽ, một con hoi cuộn tóc đỏ tùy ý xoắn, tăng thêm mấy phần dã tính, trừ trên người bộ quần áo này quả thực có chút quá mức lợi hại, tuyệt đối là nhất đẳng mỹ nhân.

"Tiểu nữ Liên Liên, gặp qua Chu trưởng lão." Đi ở cuối cùng một bên, người mặc màu thủy lam nhu quần, vóc người thon nhỏ thiếu nữ dõng bước tiến lên, có chút một bộ đạo, thanh âm mềm mại nhu êm tai.

"Nguyên lai là Tam tiểu thư..." Chu Diễm Bồng ánh mắt sáng lên, cười trả lời.

"Chu trưởng lão trước hết mời, có lời cho đến đại sảnh ngồi xuống tương tự." Mạc phu nhân lúc này đã sùng sộ lên, trực tiếp cắt đứt Chu Diễm Bồng lời nói.

Liên Liên che miệng cười một tiếng, lần nữa thối lui đến hai vị tỷ tỷ sau lưng.

"Được, mời." Chu Diễm Bồng cũng không giận, trở về Tam tiểu thư một nụ cười sau, xoay người trước hướng bên ngoài đi tới.

...

Trong phòng khách, mọi người vẫn còn ở tán gẫu.

"Sự phụ, các nàng sẽ không để cho Nhị Sư Tỷ cùng chúng ta cùng đi học hỏi kinh nghiệm chứ?" Sa Văn Tĩnh có chút bận tâm nói.

"Chuyện này Linh Sơn có thể không xen vào, bọn họ chỉ nói để cho ta đi thử kinh, về phần mang ai đi, thì không phải là bọn họ quản lý." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, đối với lần này ngược lại không có chút nào lo lắng.

Nếu Linh Sơn đến xò xét hần, hần cũng dự định thừa dịp cơ hội này thử một chút Linh Sơn thái độ, lấy Hậu Thiên đình thật muốn tính sổ, hần cũng không muốn làm chim đầu đàn.

Đang lúc này, sau tấm bình phong truyền tới một trận bước chân thân, trước đi ra là Chu Diễm Bồng, vừa tiến đến liền hướng về phía mọi người nháy nháy mắt, hướng phía sau nỗ bữu môi.

Đường Tam Tạng nhìn sang, ngay sau đó đi vào là Mạc phu nhân, ở trên cao thủ chỗ ngồi xuống, Mạc phu nhân sau lưng đi vào nữa là một vóc người cao gầy nữ tử, liếc mắt cùng Tôn Ngộ Không không sai biệt bao cao, mười tuổi, một thân thảng váy đầm dài màu trắng, dung mạo thanh mỹ, mặt mày càng là lạnh lùng, ánh mắt liếc một cái Đường Tam Tạng đám người, ở Mạc phu nhân đứng phía sau định.

Tiếp lấy đi vào là một mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ, dung mạo thanh tú đẹp đẽ, mi tâm có viên nốt ruồi, người mặc lam lam quần dài, trong tóc nghiêng xen vào một cây Bạch Ngọc trâm, trên người treo mấy thứ tinh xảo quải sức, trên cổ tay còn có hai chuỗi Tiểu Linh Đang, phát ra đinh đương giòn vang.

Vừa vào cửa ánh mắt liền rơi vào Đường Tam Tạng trên người,

Hai con mắt trong cũng sắp dâng lên sao, hay lại là Mạc phu nhân ho nhẹ một tiếng mới phục hồi tinh thần lại, có chút cúi đầu đứng ở Mạc phu nhân sau lưng.

"Biến thân đầu gì cũng biến thành không giống một chút đi, nốt ruồi son biến thành nốt ruồi đen là nào dạng kia, còn có này thân quái sức, mặc dù là nhược hóa bản đến, nhưng là vẫn đi kia vang đến đâu, về phản ánh mắt..." Một điểm cuối cùng Đường Tam Tạng liền lười nhỏ nước bọt, một bên vuốt mi tâm, một bên thư giãn đến đã sắp muốn không nhìn được bật cười biểu tình, Quan Âm quả nhiên vẫn là đến, hơn nữa liếc mắt liền bị hấn cho nhận ra.

Tôn Ngộ Không hơn phân nửa cũng nhận ra, bởi vì đã có ba cái hột đào ở trong tay nàng bẻ thành bụi phấn hình, nàng chính lấy loại phương thức này điều chỉnh chính mình.

Cuối cùng đi vào là một vóc người thon nhỏ thiếu nữ, trứng gương mặt có chút đỏ bừng, màu thủy lam nhu quần là cùng đường trang dạng thức có chút giống, rồi bù vạt áo càng nổi bật lên nàng kiều Tiểu Khả Ai.

Nàng nhìn mọi người cũng không hoảng hốt, yêu kiều một bộ đạo: "Tiểu nữ Liên Liên, gặp qua chư vị trưởng lão." Ánh mắt ở Đường Tam Tạng trên người bỗng nhiên dừng lại, cuối cùng vẫn là rơi vào Chu Đỉnh Bồng trên mặt, hướng hấn khẽ mỉm cười, nhu thuận đứng ở Mạc phu nhân sau lưng.

"Sư phụ, ta cảm thấy cho ta muốn lâm vào ái tình." Ngồi ở Đường Tam Tạng bên người Chu Đỉnh Bồng lấy tay khẽ che miệng, nhẹ nói đạo.

"Người thật đúng là dễ dàng lâm vào trong tình yêu..." Đường Tam Tạng không nói gì trở lại, bởi vì là một nụ cười mà lâm vào ái tình, loại sự tình này cũng chỉ có nàng làm được, bất quá thật bất ngờ a, cô gái kia hảo cảm lại bị Chu Đỉnh Bồng quét đi.

Mạc phu nhân để cho ngoài ra hai thiếu nữ cũng cùng mọi người làm lễ ra mắt, băng sương mỹ nhân là Đại tiểu thư Chân Chân, Nhị tiểu thư yêu yêu, Tam tiểu thư Liên Liên.

Danh tự này lấy được tùy ý trình độ Đường Tam Tạng liền lười nhỏ nước bọt, nếu như Quan Âm tên là chính mình lấy được kêu yêu yêu... Danh tự này thật là không đành lòng nhìn thẳng a.

"Đường trưởng lão, ta nghe Chu trưởng lão nói người đáp ứng lưu lại, không biết chuyện này có phải là thật hay không?" Mạc phu nhân nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Ừ, thật có chuyện này." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói.

"Ba vị tiểu nữ Đường trưởng lão tất cả đã từng thấy, không biết Đường trưởng lão nguyện cưới ai là thế?" Mạc phu nhân thoáng ngồi thẳng người, nhìn Đường Tam Tạng, trong tay còn ưu nhã bưng ly trà, dùng ly nắp nhẹ nhàng đùa bốn mặt nước lá trà, bình tĩnh hỏi.

Ba vị tiểu thư cũng đều nhìn về Đường Tam Tạng, Chân Chân tiểu thư vẻ mặt lạnh giá, ánh mắt dường như không mang theo chút nào cảm tình, Liên Liên tiểu thư có nhiều chút tò mò nhìn Đường Tam Tạng, vẻ phần yêu tham món lợi nhỏ tở, hai cái tay nhỏ bé vận chung một chỗ, trên mặt viết đầy khẩn trương, thật giống như thật muốn được quyết định gả cho người nào một dạng hoàn toàn đại nhập nhân vật.

Đường Tam Tạng ánh mắt lướt qua ba thiếu nữ, cuối cùng định ở Mạc phu nhân trên người, khẽ mỉm cười nói: "Ta nghĩ rằng cưới người, Mạc phu nhân." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Chấn lớn cùng ngủ, khởi bất khoái tai

"Loảng xoảng cheng" nhất thanh thủy hưởng, chớ trong tay phu nhân ly nắp rơi vào Bạch Ngọc ly bên trên, trên mặt lộ ra vẻ giật mình, kinh nghi bất định nhìn Đường Tam Tạng.

"Nghịch ngợm, người khởi nhưng này như vậy cùng trưởng bối nói chuyện." Chân Chân tiểu thư lạnh giọng nói, ánh mắt lạnh như băng nhìn Đường Tam Tạng.

"Đường trưởng lão, chuyện này" Liên Liên tiểu thư cũng có nhiều chút kinh ngạc, bất quá lời nói là trước kia Mạc phu nhân tự mình nói đi ra ngoài, bây giờ muốn lấy lại hiển nhiên có chút không quá thích hợp.

"Không được! Người không thể cưới nàng!" Đang lúc này, một bên yêu tham món lợi nhỏ tở nhưng là nhảy ra, rất là gấp gáp la lên, tiểu đỏ mặt lên mấy

phần, giọng rất là gấp gáp tiếp tục nói: "Nói tốt là từ chúng ta trong ba tỷ muội chọn đầu rồi, người tại sao có thể chọn chọn mẹ ta."

"Oh? Vừa mới ta nghe đến lời nói có thể không phải như vậy đây? Người nói sao, Mạc phu nhân?" Đường Tam Tạng đứng dậy, đi tới Mạc phu nhân thân dùng đứng lại, cơ thể hơi nghiêng về trước, nhìn ngồi ở trên ghế Mạc phu nhân mặt nở nụ cười nói.

"Ta" nhìn tầm kia đến gần anh tuấn gương mặt, cùng vậy có nhiều chút xấu xa nụ cười, Mạc phu nhân theo bản năng rút về phía sau, chẳng qua là giao y sau lưng dựa vào ngăn trở lui về phía sau không gian, chỉ có thể ngẩng đầu lên nhìn Đường Tam Tạng, do dự một chút, hay lại là gật đầu nói: "Tiểu phụ trước đúng là đã nói lời này."

"Ừ, Mạc phu nhân nhớ cho giới." Đường Tam Tạng lúc này mới đứng thẳng người, nụ cười như cũ, ánh mắt đã là chuyển hướng đứng ở Mạc phu nhân sau lưng ba vị tiểu thư.

Mạc phu nhân thở phào, bình tĩnh tâm thần, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, chính mình cuối cùng bị Đường Tam Tạng trước khí thế bên trên hoàn toàn áp đảo, trong lòng không khỏi dâng lên mấy phần căm tức ý.

Bất quá tính tế tương đối, mặc dù Đường Tam Tạng chuyện làm, cùng trước Chu Diêm Bồng chênh lệch không bao nhiêu, nhưng nam nhân nên làm cùng nữ nhân đúng là có bất đồng lớn, bất quá trong lòng mặc niệm mấy tiếng niệm phật, rất nhanh thì đem loại ý niệm này đè xuống, không nghĩ cũng không dám suy nghĩ nhiều.

"Hừ hừ hừ không phải là học ta sao, một chút sáng tạo cũng không có." Chu Diêm Bồng run đến chân, nhỏ giọng lầm bầm đến.

"So với hần người biết nắm chặt khác (đừng) tình cảm ý nghĩ." Tôn Ngộ Không đem trong tay một cái bóc tốt nhân hồ đào đưa cho Ngao Tiểu Bạch, từ tốn nói.

Đường Tam Tạng ánh mắt trước tiên ở Chân Chân tiểu thư trên người dừng lại, không tính là thất lễ, cũng không che giấu đất quan sát một chút vị này vóc người cao gầy băng sương mỹ nhân, trong mắt tán thưởng không che giấu chút nào, "Chân Chân tiểu thư khí chất cao nhã, vóc người cao gầy, nếu có thể lấy chi làm vợ, khỏi không vượt qua thần tiên."

"Hừ, người đã tỏ tình mẹ ta, há có thể nói với ta bức này cần rồi nói như vậy." Chân Chân tiểu thư lạnh rên một tiếng nói, có chút bất mãn đất nghiêng người sang đi.

Đường Tam Tạng cũng không ở ý, nhảy qua yêu tham món lợi nhỏ tỷ nhìn về phía Liên Liên tiểu thư, mỉm cười nói: "Liên Liên tiểu thư 16 tuổi, kiêu Tiểu Khả Ai, giữa lông mày không mất cuốn sách khí, nghĩ đến cầm kỳ thư họa tất cả thông, là vì có tri thức hiểu lễ nghĩa chi phu quân."

"Đường trưởng lão quá khen, tiểu nữ cũng chỉ là hiểu sơ một, hai, không kịp Đường trưởng lão đọc vạn quyển sách, đi ngàn dặm đường." Liên Liên tiểu thư mỉm cười nói, ngược lại không có bởi vì Đường Tam Tạng lời nói tức giận.

"Ta đâu rồi, ta đây." Đứng ở chính giữa yêu tham món lợi nhỏ tỷ đã có nhiều chút không kịp đợi, mặt đầy mong đợi nhìn Đường Tam Tạng.

"Yêu tham món lợi nhỏ tỷ hoa dung nguyệt mạo, dáng điệu uyển chuyển, lại đáng yêu khả ái, vốn là lương phối, bất quá" Đường Tam Tạng nhìn yêu tham món lợi nhỏ tỷ, giọng đúng là một hồi.

Yêu tham món lợi nhỏ tỷ vốn là nghe hai mắt sáng lên, thấy Đường Tam Tạng đột nhiên dừng lại, ngay cả bận rộn có chút nóng nảy hỏi: "Bất quá? Tuy nhiên làm sao?"

"Không gì hơn cái này giai nhân mỹ quyền, nếu là thành người khác vợ, hẳn là Đại Bất Hạnh." Đường Tam Tạng khẽ nhíu mày, hơi xúc động nói.

"Vì sao lại thành người khác vợ?" Yêu tham món lợi nhỏ tỷ có chút ngốc manh mà nhìn Đường Tam Tạng, "Vậy người có thể cưới ta à."

"Cô nương này thật đúng là dễ gât" Đường Tam Tạng nhìn biểu tình ngốc manh yêu tham món lợi nhỏ tỷ, trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt một câu, lui về phía sau hai bước, nhìn Mạc phu nhân nói: "Nếu Mạc phu nhân cố ý lưu ta ở nơi này làm Nhất Gia Chi Chủ, phu nhân hoa dung nguyệt mạo, ba vị tiểu thư cũng là xinh đẹp như hoa, nếu như gả làm vợ người khác, khỏi không phải là nhân sinh một đại chuyện ăn năn, không nếu các người bốn người tất cả gả ta a. Này lớn như vậy một nơi trang viện, cùng ở, khỏi không náo nhiệt, chán lớn cùng ngủ, khỏi bắt khoái tai,

Càng đỡ cho lấy chồng ở xa tha hương, khó mà gặp nhau."

Đường Tam Tạng này vừa nói, mọi người thoáng cái toàn bộ đều nhìn về nàng, biểu hiện trên mặt đều là trở nên đặc sắc.

"Lẽ nào lại như vậy! Người một người sao có thể chiếm ta mẹ con bốn người, truyền đi chẳng phải làm trò cười cho thiên hạ, chúng ta còn có cỡ nào mặt mũi ở chỗ này sinh hoạt!" Vốn là đã bình phục lại tâm tình Mạc phu nhân nghe Đường Tam Tạng lời nói, lông mày cũng đứng lên, tức giận đạo.

"Hừ, lúc trước còn như vậy nghiêm trang đạo mạo, nguyên lai là đánh tâm tư như vậy, cái gì Đại Đường Cao Tăng, ta nhìn bất quá là một tham luyến phàm tục tăng người a." Chân Chân tiểu thư nhìn lạnh lùng nói.

"Đường trưởng lão, Liên Liên tuổi tác còn hôn phu có thể cho sau suy nghĩ thêm." Liên Liên tiểu thư không chút hoang mang đất lắc lắc đầu nói, nụ cười trên mặt vui vẻ, tựa hồ cũng không có đem Đường Tam Tạng lời nói để ở trong lòng.

"Có thể đem vô si như vậy lại nói nghiêm trang đạo mạo, sư phụ quả nhiên chính là sư phụ, ta phục." Chu Diêm Bồng mặt đầy sùng bái mà nhìn Đường

Tam Tạng bóng lưng.

"Mặc dù biết sư phụ đang diễn trò, nhưng là cảm giác gì hần nói tốt Tự Nhiên, không có chút nào không được tự nhiên, không có chút nào lộ ra đường đột, chẳng lẽ đây mới thực sự là sư phụ." Sa Văn Tĩnh điểm đầu ngón tay, trong lòng lặng yên suy nghĩ, trên mặt lộ ra một tia thì ra là như vậy biểu tình.

Tôn Ngộ Không trong tay hột đào lại bắt đầu không giải thích được nát báy, hột đào bột rơi vào da hổ trên váy còn hồn nhiên không biết, chẳng qua là nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng sau lưng không nói một lời.

Trong sân lần nữa lâm vào trong trầm mặc, Đường Tam Tạng cảm thấy sau lưng không giải thích được lạnh lẽo, thật ra thì đem những này lời kịch nói ra khỏi miệng, hần cũng cảm thấy rất mắc cỡ, bất quá không có như vậy cường độ, nơi nào có thể thỏa mãn Chu Diêm Bồng mẹ con toàn thu nguyện vọng.

Bất quá thật giống như đám này câu cá rất không chuyên nghiệp a, có phải hay không nhân vật đại nhập quá sâu, lại một cái, hai cái, ba cái cũng cự tuyệt, như vậy dò xét há chẳng phải là không điểm độ sâu cùng lực đạo, hoàn toàn cùng tưởng tượng không giống nhau.

Bất quá nếu là lời như vậy, kia trước hần nói chuyện có thể không phải mình nhảy hố trong, hơn nữa bên trên đám người kia còn chuẩn bị bắt đầu chôn hãm hại.

"Ta cảm thấy cho hần nói rất có đạo lý a." Đang lúc này, yêu tham món lợi nhỏ tỷ nhưng là mặt đầy đồng ý lên tiếng, còn tràn đầy phấn khởi mà nhìn Đường Tam Tạng nói: "Vậy người nhất định phải cưới ta nha, mọi người ở cùng một chỗ cũng quá thật rất thuận lợi đây."

Trong khoảnh khắc đó, Đường Tam Tạng thừa nhận mình quả thật bị làm rung động.

Không nghĩ tới cõi đời này còn có đơn thuần như vậy không làm bộ thiếu nữ, lại mấy câu đường như có đạo lý lời nói là có thể lừa gạt tới tay, hơn nữa hoàn toàn đồng ý mở hậu cung.

"Yêu yêu, người và Chân Chân, Liên Liên đi vào trước." Mặc phu nhân trên mặt tức giận đã rút đi hơn nửa, đoán chừng là nghĩ rõ ràng lần này tới nhiệm vụ, hướng về phía yêu tham món lợi nhỏ tỷ nói.

"Bất kể chọn ai, nhất định phải mang ta lên a." Yêu tham món lợi nhỏ tỷ bị Chân Chân cùng Liên Liên kéo lúc đi, vẫn không quên hướng về phía Đường Tam Tạng nói. Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Sư phụ, người đây là đang đùa lừa

"Đường trưởng lão làm thật muốn cưới ta mẹ con bốn người?" Mặc phu nhân xử lý y phục, ngồi thẳng thân thể nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Nếu ta đã nói lúc trước lời nói, như thế nào nói đùa, chẳng qua là không biết Mặc phu nhân có thể hay không tác thành." Đường Tam Tạng cũng là ngồi về chỗ ngồi, nhìn Mặc phu nhân nói.

Mặc phu nhân nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng nhìn một hồi, Đường Tam Tạng từ đầu đến cuối mặt nở nụ cười, ánh mắt trong trẻo ngây thơ, không giống dân hạng người, chẳng qua là lúc trước lời muốn nói lời nói, lại không giống đứng đắn người, thấy thế nào cũng cảm thấy kỳ quái, tựa hồ nhìn không thấu hần ý tưởng.

Chu Diêm Bồng thấy Mặc phu nhân do dự bất quyết, chớp mắt một cái, lên tiếng nói: "Mặc phu nhân, sư phụ ta nhưng là Đại Đường khâm sai, hơn nữa còn là Đường Vương Ngự Đệ, Phật Tổ đích thân chọn người đi lấy kinh, Quan Âm Bồ Tát tự mình đến mời, lúc này mới lên đường Tây Hành tới lấy trái qua, bực này Nhân Gian Cực Phẩm nam tử, chịu ở nơi này dạng một nơi trong núi trang viện để tóc hoàn tục, đây chính là ngàn năm hiếm thấy thiện duyên, người và ba vị tiểu thư đều có phúc phận người, cái này còn do dự cái gì, vội vàng chuẩn bị hương đường, tối nay liền bái đường thành thân a."

"Xâu này danh hiệu thật đúng là có chút quen thuộc cảm giác." Đường Tam Tạng nghiêng đầu liếc mắt nhìn lên tiếng trợ công Chu Diêm Bồng, nhớ tới năm đó ở Trường An lúc chính mình này chuối lạp phong danh hiệu, không khỏi cười lắc đầu một cái.

Mặc phu nhân sâu hơn thâm nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, gât gât đầu nói: "Được, Đường trưởng lão tướng mạo đường đường, lời nói không tầm thường, quả thật không phải là người phàm tục có thể so với, người đã chịu lưu lại, kia Thiếp Thân liền đáp ứng gả cho trưởng lão. Chẳng qua là ba cô con gái chuyện không thể do tiểu phụ một người quyết định, hôm nay trước tạm không nghĩ, đợi đến ngày sau lại thương lượng, trưởng lão người xem coi thế nào?"

"Phu nhân lời ấy cũng có lý, ba vị tiểu thư chuyện Tự Nhiên không thể cưỡng cầu." Đường Tam Tạng gật đầu một cái kêu.

Chu Diễm Bồng đứng dậy, cười nói: "Mạc phu nhân quả nhiên thương thức đại thể, đã như vậy, vậy tối nay liền đơn giản tổ chức hôn sự đi, mấy người chúng ta học trò cũng tốt làm chứng, nếu học hỏi kinh nghiệm không được, cũng tốt rồi đám cưới mỗi người về nhà."

"Rà đám?" Mạc phu nhân nhu mì lông mày vì thiêu, đáy mắt có vài phần cuồng cuồng vẻ, vốn là chỉ là muốn thử một chút Đường Tam Tạng Thiền Tâm, nếu là thật đem này học hỏi kinh nghiệm đội ngũ cho tán, kia nên kết cuộc như thế nào.

Đường Tam Tạng nhìn Mạc phu nhân đáy mắt quán quít, nín cười gật đầu nói: "Điềm bồng lời ấy để ý tới, mấy tên đồ đệ chính là như hoa tuổi tác, lại có bản lĩnh lớn, không tốt theo ta ở nơi này trong núi nhân nhả độ nhật, dĩ nhiên là muốn mỗi người đi mưu đồ tiền đồ."

"Này" Mạc phu nhân còn muốn nói chuyện.

Chu Diễm Bồng đã là tiếp lời đầu, cười nói: "Cái này thì quyết định, Mạc phu nhân đi trước chuẩn bị một chút, chúng ta và sư phụ thương lượng một chút, đợi một hồi sẽ để cho sư phụ đến hậu viện đến, cũng không cần quản chúng ta, chúng ta mang nhiều chút thức ăn, đợi một hồi ở trong sân nấu một chút là được, cắt không thể lãng phí các ngươi một khắc."

Mạc phu nhân hiển nhiên còn không có lý giải đầu mỗi đến, mộng trong u mê ra đại sảnh, có chút nóng nảy dắt đi về phía sau viện, suy nghĩ phải nhanh chóng thương lượng cái đối sách đi ra.

"Sư phụ, ngươi thật sự là quá lợi hại, ta cam bái hạ phong." Chu Diễm Bồng đem phòng khách cửa đóng lại, nhìn Đường Tam Tạng nói, khắp khuôn mặt là vẻ sùng bái.

Đường Tam Tạng khoát tay một cái nói: "Được, tất cả đều để xuống ý ngươi làm, tiếp theo vào động phòng cái gì chỉ một mình ngươi nhìn làm đi, đừng quá sớm lộ hãm, ngày mai chúng ta còn phải chạy trốn. Ngươi nếu là muốn ở chỗ này tiếp tục làm cô gia liền giữ lại, nếu là muốn đánh một phát súng chạy, chúng ta đây ở trước mặt chờ ngươi, chính ngươi chạy tới là được."

"Được, sư phụ, chúng ta đây thay quần áo một chút đi, các ngươi không là chuẩn bị đi bên ngoài thịt nướng ấy ư, nhanh đi đi." Chu Diễm Bồng đem món đồ rách nát khất cái trang cời ra, chỉ mặc cái áo mỏng sẽ tới bái Đường Tam Tạng quần áo, bên ngoài sắc trời đã đen, vội vã đi bái đường vào động phòng.

"Ngươi đừng loạn lộ y phục, trong hành lý bên có không chút tạp chất, tự cầm một món thay." Đường Tam Tạng nhắc tay đè chặt Chu Diễm Bồng đẩy ra phía ngoài đây, đưa ánh mắt hướng bên cạnh dò đi, người này thật đúng là không coi hãm là người ngoài, ngược lại thì hãm có chút ngưng ngưng nhìn.

"Há, ngươi nói sớm a." Chu Diễm Bồng mở ra Túi Càn Khôn lục soát ra một thân màu đỏ nhạt cả sa cùng bên trong màu xám trắng tăng bào, muốn đổi váy mới chuyển tới sau tấm bình phong thay.

Chu Diễm Bồng từ sau tấm bình phong đi ra thời điểm,

Đã biến thành Đường Tam Tạng bộ dáng, mặc trên người cả sa, nhìn qua ngược lại thật cùng Đường Tam Tạng giống nhau như đúc.

Đường Tam Tạng có chút kỳ kỳ đất quan sát một hồi, trừ một ít nhỏ bé nơi bất đồng, cơ hồ giống nhau như đúc.

"Nhị Sư Tỷ, ngươi tại sao phải biến hóa Thành sư phụ dáng vẻ đây?" Ngao Tiểu Bạch vòng quanh Chu Diễm Bồng đi một vòng, có chút kỳ quái hỏi. Nàng đầu nhỏ còn xem không hiểu mới vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Đại nhân sự tình, các loại (chờ) Tiểu Bạch lớn lên sẽ biết." Chu Diễm Bồng cười xoa xoa Ngao tiểu tóc bạc, lại vừa là ngược lại nhìn về phía Đường Tam Tạng, "Sư phụ, có muốn hay không giúp ngươi biến thành ta dáng vẻ?" Luôn miệng thanh âm cũng bắt chước đất giống như đúc.

"Không cần, ngược lại sắc trời đã đen, đợi một hồi ta mang nón lá đi ra ngoài, không để cho trong phủ gia đình đến gần là được." Đường Tam Tạng liền vội vàng nói, hãm cũng không muốn biến thành Chu Diễm Bồng dáng vẻ thể nghiệm biến thân cảm giác.

"Được rồi, ta đây đi." Chu Diễm Bồng xử lý cả sa, xoay người rời đi.

Nghe Chu Diễm Bồng bước chân thân đi xa, Đường Tam Tạng cùng Sa Văn Tĩnh còn có Tôn Ngộ Không nhìn nhau liếc mắt, đồng thời bật cười.

"Sư phụ, Sư Tỷ, các ngươi cười cái gì? Nhị Sư Tỷ thật phải ở lại chỗ này sao?" Ngao Tiểu Bạch mặt đầy không hiểu nhìn ba người hỏi.

"Không biết, ngày mai nàng khẳng định còn có thể cùng chúng ta cùng lên đường." Đường Tam Tạng cười nói, đứng dậy nhắc lên trên đất hai con thỏ cùng đã Lộc đi ra ngoài cửa, "Chúng ta đi thịt nướng đi, bữa ăn tối còn là tự mình giải quyết đi, đợi một hồi để cho bọn họ cho một chỗ ở phương là được."

"Được a được a." Ngao Tiểu Bạch nhảy tung tăng theo kịp, rất nhanh thì đem Chu Diễm Bồng quên mất.

"Đại Sư Tỷ, ngươi nói các nàng sẽ không đem Nhị Sư Tỷ thế nào chứ? Mặc dù không có từ trên người các nàng cảm ứng được pháp lực, nhưng này không liền nói rõ các nàng thực lực mạnh hơn ta rất nhiều sao? Nhị Sư Tỷ bây giờ hãm không phải là các nàng đối thủ đi." Sa Văn Tĩnh đi theo Tôn Ngộ Không bên người, hỏi nhỏ.

"Dạy dỗ một chút nàng cũng vừa được, cũng tốt để cho nàng nhớ lâu một chút, xem ở sự phụ trên mặt, cũng sẽ không thật bất năng thế nào." Tôn Ngộ Không nhếch miệng lên, đối với lần này chút nào không lo lắng.

"Vậy thì tốt." Sa Văn Tĩnh cũng suy nghĩ ra trong đó liên quan, lại vừa là che miệng khẽ cười nói: "Bất quá lần này Linh Sơn người đến xò xét sự phụ, phỏng chừng cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành cái bộ dáng này đi, không biết cuối cùng các nàng dự định kết thúc như thế nào, ta xem vừa mới Mạc phu nhân cùng Chân Chân tiểu thư cũng sắp muốn bùng nổ."

Tôn Ngộ Không thanh âm cũng là lạnh mấy phần, hướng bóng đêm tràn ngập phía tây liếc mắt nhìn, thanh âm lạnh lùng nói: "Ha ha, Linh Sơn nhiều đối trá đồ, nếu để cho người học hỏi kinh nghiệm, vẫn còn lại nhiều lần muốn dò xét, bức này làm việc, cùng Như Lai tính tình giống nhau như đúc."

"Trong thiên thư ghi lại Linh Sơn quả thật không tốt lắm." Sa Văn Tĩnh khẽ gật đầu, nhìn đã tại sân bắc lên vì nướng Đường Tam Tạng, biểu tình có chút cổ quái nói: "Bất quá, người xuất gia Cấm thức ăn mặn, sự phụ trực tiếp ở trong sân thịt nướng, thật không phải là đang đùa với lửa sao?" Chưa xong còn tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Trường An muốn lấy hấn nữ nhân có thể xếp 1 con phố đây

Chỗ này trang viên sân rất lớn, Đường Tam Tạng tìm một bằng phẳng đất trống phương dọn xong vì nướng, ở sân nhặt nhiều chút củi lửa bắt đầu nhóm lửa. (đọc

Ngao Tiểu Bạch khắp nơi tìm nhánh cây, Tôn Ngộ Không bay thẳng đến phòng bếp làm một nhóm phách tốt củi lửa, đủ buổi tối nướng đồ vật dùng.

Sắc trời đã hoàn toàn tối lại, Đường Tam Tạng đem cả đầu Lộc trực tiếp thả vào có thể lộn vì nướng bên trên, tỉ mỉ quét đến dầu, theo màu da từ từ biến thành màu vàng kim, nướng mùi thịt cũng tràn ra mờ.

"Sự phụ, chúng ta ngay trước các nàng mặt ăn thịt không việc gì sao?" Sa Văn Tĩnh ngồi ở bên cạnh đồng lửa, đẩy đẩy trên sống mũi mắt kính.

"Không việc gì, cái gọi là hòa thượng không thể ăn thịt, chẳng qua chỉ là tiền triều một cái buồn chán Hoàng Đế rảnh rồi hoảng ra lệnh, Linh Sơn không đến nỗi bảo thủ đến loại trình độ này đi." Đường Tam Tạng lơ đãng lắc đầu nói: "Về phần ba sạch thịt, liên toàn bộ đẩy tới diêm bông trên người được, ngược lại các ngươi bái ta làm thầy, cũng không phải là thật quy y xuất gia."

"Sự phụ nói như người vậy, ta cảm thấy được (phải) Nhị Sư Tỷ thật đáng thương a." Ngao Tiểu Bạch cũng nâng cằm lên ngồi ở bên cạnh đồng lửa, bĩu môi nói.

"Không việc gì, người Nhị Sư Tỷ bây giờ chính hưởng đến tề nhân chi phúc đây." Đường Tam Tạng cười nói, quay đầu liếc mắt nhìn đèn sáng ngồi phòng, khoe miệng QQ bên trên Dương: "Linh Sơn tới thử chúng ta, không bằng chúng ta cũng thử một lần Linh Sơn Bồ Tát đến cùng phải hay không tuân thủ nghiêm ngặt thanh quy, đoạn phạm tâm."

"Bồ Tát?" Sa Văn Tĩnh hơi lộ ra giật mình, nàng còn chưa từng thấy qua Quan Âm Bồ Tát, cho nên không có giống Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không như vậy nhận ra, "Sự phụ người là nói lần này Linh Sơn người đến là Bồ Tát?"

"Ừ, bên trong có một quen biết người, mấy vị khác là ai ta cũng không biết, không quá nửa cũng là Bồ Tát." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, roi vãi nhiều chút hương liệu đi lên, để cho nướng mùi thịt càng đậm đà một ít, theo gió hướng hậu viện phương hướng thổi tới.

"Linh Sơn Bồ Tát sẽ không bởi vì thịt bị hấp dẫn mà đến đây đi?" Sa Văn Tĩnh có chút hoài nghi.

"Nếu là thử, kết quả kia dĩ nhiên là không biết, ngược lại tự chúng ta cũng phải ăn, có tới hay không cũng không đáng kể." Đường Tam Tạng bình tĩnh lật lên hươu nướng, thuận tiện đem hai con thỏ cũng lên vì nướng, thỏ nhanh thực một ít, trước tiên có thể viết lấp bao tử, Ngao Tiểu Bạch nhưng là đã sớm kêu đói.

Về phần hứng thú sôi sục đất đi hậu viện Chu Diêm Bồng rót cuộc thế nào, Đường Tam Tạng sẽ không nhớ lại, không nói đến người khác, chỉ là một cái Quan Âm là có thể sửa chữa nàng.

Bồ Tát có thể là có Thiên Vương thực lực, coi như nhìn không thấu Chu Diêm Bồng biến thân pháp thuật, luôn có thể cảm ứng được hấn một người lớn sống sờ sờ ở trong sân đi, về phần bị phát hiện sau khi sẽ phát sinh cái gì, cái này thì thú vị, ngược lại khẳng định không phải là Chu Diêm Bồng thành

công đưng ngà Mạc phu nhân kết quả.

Thỏ rất nhanh thì thực, Đường Tam Tạng lại quét một tầng sương trắng, trước cho Sa Văn Tĩnh cắt hai cái chân thỏ, sau đó rơi vài nhiều chút bột hồ tiêu đi lên, cho Ngao Tiểu Bạch cùng Tôn Ngộ Không các cắt hai chân cùng một ít thịt thỏ.

Sa Văn Tĩnh không thể ăn bột hồ tiêu, ngày thứ nhất ăn hải sản thêm bột hồ tiêu, kết quả ngày thứ hai trên trán lên mấy viên chấm đỏ nhỏ, nàng cũng không dám ăn.

...

Cùng lúc đó, hậu viện một nơi mái hiên bên ngoài, Chân Chân, yêu yêu, Liên Liên ba vị tiểu thư đứng, mắt lớn trừng mắt nhỏ trầm mặc.

"Tiểu Thư, Tiểu Hiền, Lê tỷ tỷ cùng hán hai người ở bên trong, thật có thể không? Ta không nên cũng đi vào sao?" Hóa thành yêu yêu Quan Âm đánh vỡ yên lặng, hai tay vận đến, có chút quần quít nhìn hai người.

"Người nha, thật là bị kia Đường Tam Tạng mê tâm Khiếu, như vậy dâm. Tà hạng người, người lại còn như thế để ý. Chờ Lê tỷ tỷ kiểm tra xong hán Thiên Tâm bất chính, không thích hợp làm học hỏi kinh nghiệm người, người lại đi Đại Đường tìm một cái người đi lấy kinh đi." Chân Chân đưa ra một cái ngón tay chỉ điểm Quan Âm ót, có chút hận thiết bất thành cương nói.

"Ai nói hán Thiên Tâm bất chính, trước ta một đường đi về hướng đông, gặp qua hòa thượng không biết bao nhiêu, còn không có một Thiên Tâm so với hán kiên định." Quan Âm giải thích, nghĩ đến Đại Đường, lại vừa là lắc đầu liên tục nói: "Ta mới không đi, kia Đường đế Lý nghi Mẫn thật là đáng sợ, lần trước cái móng thiếu chút nữa bị hán mờ ra hoa."

"Đại Đường binh cường Quốc Thịnh, ở nhân gian Chư Quốc danh hiệu số một, phạm nhân số lượng nhiều, nhưng khi nửa Tây Ngưu Hạ Châu. Đường đế khí vận gia thân, mặc dù vẫn là phạm nhân, lại thừa tài nhân quả lớn lao, chính là thánh nhân cũng không muốn đụng chạm, thanh âm tỷ tỷ người cảm thấy hán là cái như thế nào người?" Liên Liên có chút hiếu kỳ hỏi.

"Là cái rất người đáng sợ." Quan Âm trên mặt lộ ra một phần sợ hãi vẻ, lại vừa là trợn mắt nói: "Hơn nữa hán thật giống như rất thích Đường Tam Tạng, điểm này thật kỳ quái a, hán rõ ràng là nam nhân, làm sao có thể cùng ta cướp đây."

Chân Chân cùng Liên Liên trao đổi một chút ánh mắt, biểu tình đều có nhiều chút không nói gì.

"Thật là thơm, nơi nào truyền tới mùi thơm." Lúc này, Quan Âm ngửi ngửi mũi, có chút không hiểu nói.

"Đây là vị thịt." Chân Chân khẽ nhủ mảy, có chút không thích, "Vừa mới nghe Đường Tam Tạng nói, mấy tên học trò sẽ tự mình làm ăn, không cần làm phiền trong phủ, chẳng lẽ các nàng đang nướng thịt?"

"Các nàng nếu lạy Đường Tam Tạng thầy, cũng coi là người trong phật môn, tại sao có thể phá huân giới đây?" Liên Liên cũng là nhẹ bưng mũi, cau mày nói.

"Thật quen thuộc mùi vị." Quan Âm nhỏ hơi hít hít, có chút kỳ quái nói, mờ mắt nói: "Chúng ta đi xem một chút đi, phản chính ở chỗ này cũng không có chuyện làm, Lê tỷ tỷ không biết còn phải hỏi bao lâu đây."

"Được, ta cũng muốn cùng Thiên Bồng Nguyên Soái rảnh rỗi phiếm vài câu, ta còn chưa từng thấy qua Vực Ngoại Thiên Ma đây." Liên Liên cũng là gật đầu một cái biểu thị đồng ý.

"Nếu không phải có thể đem cảm Thanh Quy Giới Luật, há có thể gánh chịu nỗi học hỏi kinh nghiệm nhiệm vụ lớn, hôm nay nhất định phải cho các nàng nhiều chút giáo huấn, nếu muốn dựa vào ta Linh Sơn thoát khỏi Thiên Đình đuổi giết, cũng không phải là đi theo lên đường là được." Chân Chân sầm mặt lại, trước hướng sân phương hướng đi tới.

"Ba vị tiểu thư đến, sư phụ, người có muốn hay không tránh một chút." Ngồi ở trên ngọn cây gặm chân thỏ Tôn Ngộ Không lắc chân dài to, nhìn hướng bên ngoài đi tới ba vị tiểu thư.

"Không cần, ngược lại lấy điểm bông vải vàng trình độ, bây giờ cũng nên bị phát hiện." Đường Tam Tạng lật lên hươu nướng, cũng không ngẩng đầu lên kêu.

Vì nướng bên trên còn có nửa con thỏ, thịt nai nướng vàng óng, bắt quá còn không có thực, trong không khí tràn ngập nướng mùi thịt, bùng cái mầm, nắm đũa Ngao Tiểu Bạch đã sớm ở nuốt nước miếng, tiểu gia hỏa có cùng bề ngoài không đối ứng khẩu vị, một bữa ăn so với Đường Tam Tạng còn nhiều hơn, có thể hết lần này tới lần khác một chút cũng không mập đứng lên.

"Ồ, đây chẳng phải là Đường Tam Tạng." Mới vừa bước qua viện môn Chân Chân nhìn đứng ở trước đồng lửa lợn thịt nướng đầu trọc bóng người, hơi nghi hoặc một chút đạo.

"Đường Tam Tạng, hán không phải là ở Lê tỷ tỷ trong căn phòng sao? Kia ở Lê tỷ tỷ trong căn phòng..." Liên Liên cũng có nhiều chút giật mình, ánh mắt ở bên cạnh đồng lửa trên người mọi người quét qua, biểu tình nhất thời trở nên cô quái, "Là Thiên Bồng Nguyên Soái."

Quan Âm nhìn Đường Tam Tạng, rất là vui vẻ nói: "Là hán, thật là hán ai, khẳng định đều là Chu Diêm Bồng chủ ý, trước hán nói chuyện cũng không phải bốn ý đầu rồi, ta liền nói hán không phải như vậy người mà, ở Trường An muốn gả cho hán cô nương nhưng là có thể xếp tràn đầy một con đường đây."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Xin lỗi, năm ngoái ta mới vừa sửa đổi Giới Luật

"Hừ, thân là người xuất gia, tùy ý Sát Sinh, còn ăn thịt, coi như kia trong phòng người không phải là hân, dung túng trợ giúp học trò lừa dối làm nhục nữ tử, bức này đức hạnh, cũng không phải có thể gánh chịu nổi học hỏi kinh nghiệm chỉ mặc cho người." Chân Chân lạnh rên một tiếng đạo, ánh mắt lạnh giá.

"Thật nhỏ thù, chúng ta trước qua xem một chút đi, mặc dù không có thể ăn, bất quá này mùi vị thật thơm tho đây." Quan Âm cười nói, trước hướng đồng lứa phương hướng đi tới.

"Thù tỷ tỷ, chúng ta cũng đi qua đi, Đường Tam Tạng nhìn qua cũng không giống người xấu, thanh âm tỷ tỷ mặc dù có thời điểm không quá đáng tin, bất quá xem người nhưng vẫn là rất chuẩn." Liên Liên kéo Chân Chân cánh tay, cười nói.

"Nàng chính là bị Đường Tam Tạng mê tâm Khiếu, lần này tới thử Đường Tam Tạng Thiền Tâm, bây giờ khởi không biến thành thử nàng Thiền Tâm. Lần trước Linh Cát sư huynh trở về Linh Sơn, nói là bị nàng xấu Phật Tổ nhiệm vụ, còn cướp phi long Trượng, Phật Tổ mặc dù không nói gì, nhưng như thế đi xuống, sợ rằng sớm muộn phải ra chuyện." Chân Chân thanh âm lạnh lùng nói, trên mặt có một tia lo lắng, nhìn lại Đường Tam Tạng lúc, vẻ mặt càng là lạnh giá.

"Đường trưởng lão không phải là cùng mẹ ta đi động phòng sao? Tại sao còn nơi này?" Quan Âm ở trước đồng lứa đứng lại, nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Nguyên lai là ba vị tiểu thư đến, đồ nhi ham chơi, muốn tìm một chút Mạc phu nhân khuê phòng, làm sư phụ không thể làm trái, chỉ có thể giúp nàng xuất ra nhiều chút lão, mong rằng ba vị tiểu thư chớ trách." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn một chút Quan Âm cùng cặp tay đi tới Chân Chân, Liên Liên, giống như là mới phát hiện tam nữ, có chút nói xin lỗi.

"Xem đi, ta liền nói đây không phải là hân chủ ý." Quan Âm nghe một chút, có chút đắc ý nghiêng đầu nhìn Chân Chân, Liên Liên nói.

Đường Tam Tạng nín cười, cô nương này thật đúng là không có chút nào để ý, nói cái gì tin cái gì, bất quá biểu hiện trên mặt như cũ không thay đổi, mỉm cười nhìn ba người hỏi "Ba vị tiểu thư tới đây chuyện gì? Không biết ăn xong cơm tối không có, nếu không phải ché, có thể ngồi xuống ăn chung, hôm nay thịt nai rất là phi nộn, một hồi sẽ qua là có thể ăn."

"Chúng ta là tới..." Quan Âm mới vừa há mồm, Liên Liên liền vội vàng kéo nàng vạt áo, mỉm cười nói: "Ba chúng ta chị em gái trong lúc rảnh rỗi, ở vườn hoa đi lang thang, ngửi được nức mùi thịt, nghĩ... lại tới, không nghĩ tới là Đường trưởng lão cùng mấy vị cao đồ ở chỗ này thịt nướng, cũng không chuyện gì."

"Ừ, đúng chúng ta chính là đi ra đi dạo một chút, vừa vận đi mệt, vậy thì ngồi xuống nghỉ một lát đi." Quan Âm gật đầu một cái, trực tiếp ở Ngao Tiểu Bạch ngồi xuống bên người, cười híp mắt nhìn Ngao Tiểu Bạch nói: "Ừ, Tiểu Bạch càng ngày càng khả ái đây."

"Yêu yêu tỷ tỷ, làm sao người biết ta gọi là Tiểu Bạch?" Ngao Tiểu Bạch bụng cái mồm, có chút kỳ quái nhìn Quan Âm hỏi, nàng nhớ được bản thân không có nói qua tên.

"Cái này hà..." Quan Âm sắc mặt một xui xẻo, vừa nhìn thấy Ngao Tiểu Bạch thật là vui, quên chính mình biến dạng từ cùng thân phận, ngoẹo đầu nghĩ một lát, rồi mới lên tiếng: "Vừa mới sư tỷ của người không phải là gọi người ấy ư, cho nên ta liền nhớ."

"Không nghĩ tới người còn có trí nhớ thời điểm tốt đây." Tôn Ngộ Không từ trên ngọn cây rơi xuống, vừa vận rơi vào bên người nàng, có chút nghiêng đầu nhìn nàng, ánh mắt có chút hài hước.

"Ta... Ta nhớ tính có thể vẫn khỏe." Quan Âm bị Tôn Ngộ Không nhìn chăm chăm, hướng Ngao Tiểu Bạch bên người chuyển chuyển, có chút không có sức nói.

"Được, mưa vô ích người ngồi bên này đi, cho hai vị tiểu thư lưu cái vị trí, buổi tối tính thêm... nửa điểm củi lửa." Đường Tam Tạng cười nói, không để cho Tôn Ngộ Không tiếp tục trêu chọc Quan Âm, tiếp tục lật tới lật lui hươu nướng.

Liên Liên cười ở Sa Văn Tĩnh ngồi xuống bên người, cùng nàng lên tiếng chào hỏi, Sa Văn Tĩnh mang mắt kính, nhìn qua mặc dù có chút kỳ quái, bất quá vẻ này từ thư quyền khí vẫn đủ hấp dẫn nàng, nếu như nói đối với (đúng) Chu Diêm Bồng là ở vào anh hùng như vậy sùng bái, kia Sa Văn Tĩnh liền là một loại thuộc tính đến gần cảm giác.

Chân Chân lại đứng nguyên, mắt lạnh nhìn tí mỉ lật lên hươu nướng Đường Tam Tạng.

"Chân Chân tiểu thư có gì chỉ giáo? Chẳng lẽ tiểu thư cũng giỏi nấu phương pháp?" Đường Tam Tạng tự tiểu phi tiểu nhìn Chân Chân, ánh mắt có chút thăm dò mà nhìn nàng.

Chân Chân thanh âm lạnh lùng nói: "Nấu có gì khó khăn, bất quá một mình người người xuất gia, lại lòng giết dã Lộc, thỏ hoang, giết nấu, khởi không phạm giới Luật? Như thế làm việc, làm sao có thể gọi là người xuất gia?" Ánh mắt sáng quắc đất nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng,

Tựa hồ muốn từ trong mắt của hắn thấy vẻ kinh hoàng.

"Há, nguyên lai Chân Chân tiểu thư khôn nhiều là một điểm này." Đường Tam Tạng không chút hoang mang đem bàn chải bỏ qua một bên, nhìn Chân Chân, ung dung mỉm cười nói: "Thật ra thì này thỏ cùng Lộc cũng tới trùng hợp, hôm nay ở đó trên núi, thầy trò chúng ta một nhóm chính đi, từ giữa núi rừng thoát ra hai con thỏ, phía sau còn đuổi theo một cái dã Lộc."

"Dã Lộc ở đuổi theo thỏ? Tại sao?" Quan Âm tò mò xen vào nói.

"Đúng vậy, dã Lộc cũng chẳng biết tại sao đuổi theo hai con thỏ, hơn nữa đuổi theo đuổi theo, đuổi theo thời điểm, dã hươu chạy đến trên cây, trực tiếp khí tuyệt, đáng thương hai con thỏ cũng bị đẩy đến trên cây, cùng đi hoàng tuyền đi." Đường Tam Tạng gật gật đầu nói, lộ ra mấy phần thương hại vẻ, "Ta muốn nếu thỏ cùng dã Lộc đã chết, mà thầy trò chúng ta đoàn người cũng đã chùng mấy ngày không có ăn cơm no, liền đem này hai con thỏ cùng dã Lộc mang theo."

"Thật đáng thương dã Lộc cùng thỏ." Quan Âm cũng có nhiều chút thương hại gật đầu, chợt lại vừa là ánh mắt sáng lên nói: "Như vậy dã Lộc cùng thỏ hoang là mình đứng trên tảng cây chết, Tự Nhiên không coi là người sát sinh."

"Yêu tham món lợi nhỏ tỷ quả nhiên thiên tư thông minh, thoáng cái liền muốn thông." Đường Tam Tạng rất là tán thưởng mà nhìn Quan Âm gật đầu một cái.

Một bên chính gặm đào Tôn Ngộ Không đột nhiên ho khan đứng lên, nghiêng người sang đi, một cái tay cản trở mặt không biết đang làm gì.

"Su phụ bây giờ nói lên lão đến, mắt cũng không nháy một cái... Hơn nữa, đây thật là Linh Sơn Bồ Tát sao?" Đang cùng Liên Liên nói mấy câu Sa Văn Tĩnh trên mặt bấp thịt cũng là khẽ run, cố gắng khống chế không để cho mình bật cười, liếc Đường Tam Tạng bóng lưng liếc mắt, trong lòng yên lặng nhô nước bọt đạo.

Ngao Tiểu Bạch nghe sừng sốt một chút, đầu từ hiển nhiên không có phản ứng kịp Đường Tam Tạng rút cuộc nói là cái gì, bất quá ở nàng muốn mở miệng hỏi thời điểm, Đường Tam Tạng đem một điều cuối cùng chân thỏ thả vào nàng trên mâm, nàng lập tức dừng nói lời nói, bùng chân thỏ tiếp tục gặm.

Chân Chân hiển nhiên không nghĩ tới Đường Tam Tạng sẽ nói ra lời như vậy đến, lẳng lặng sau, cũng là kịp phản ứng Đường Tam Tạng là đang trêu các nàng, khả quan thanh âm hết lần này tới lần khác sẽ tin. Hơn nữa Đường Tam Tạng lời này mặc dù nghe có chút vượt quá bình thường, lại nói có bài có bản, các nàng không nhìn thấy, dĩ nhiên là không tiện phản bác.

"Cho dù là không có Sát Sinh, thân là Phật Môn đệ tử, cũng không thể tham miệng lưỡi chi dục mà Cấm thức ăn mặn, người nhưng là ở chỗ này thịt nướng, có từng đem Phật Pháp để ở trong lòng?" Chân Chân hít sâu một hơi, tiếp tục nói.

"Ồ? Không nghĩ tới Chân Chân tiểu thư ở lâu Sơn dã trang viện, đối với Phật gia Giới Luật ngược lại rất rõ." Đường Tam Tạng lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, tiếp lấy mỉm cười lắc đầu một cái: "Bất quá đây là các người Tây Ngưu Hạ Châu Giới Luật chứ? Năm ngoái ta mới vừa sửa đổi Đại Đường Phật Giáo Giới Luật, bên trong thật giống như không điều này."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Linh Sơn có thể phản đối, bất quá...

Chân Chân trên mặt biểu tình lạnh như băng nhất thời cứng đờ, nhìn nụ cười trên mặt ám áp Đường Tam Tạng, phảng phất sức lực đã lâu một quyền nện ở trên bông vải, không chỗ Tả Lực, loại cảm giác này vô cùng khó chịu.

Nàng thân phận bây giờ là Tây Hạ Ngưu Châu một nơi xa xôi trang viện tiểu thư, chỉ cần không vạch trần thân phận của mình, nàng kia thì nhất định phải tuân theo cái thân phận này mang đến đủ loại hạn chế, nếu không lần thăm dò này trở nên không có chút ý nghĩa nào.

Mà Đường Tam Tạng, hần ở Đại Đường thân phận tôn kính, điểm này nàng đã sớm nghe Quan Âm nói qua, thân là đại Xiển pháp sư, tu đỉnh Đại Đường Phật Giáo Giới Luật cũng không coi là việc khó, huống chi phía sau còn có Đường Vương ủng hộ, sợ rằng căn bản không có người dám phản đối.

Vốn là chuẩn bị xong một nhóm giải thích, nhưng bây giờ là nửa câu đều không nói được, Chân Chân lạnh giá trên khuôn mặt lộ ra một tia tức giận vẻ, ngược lại thì sinh động mấy phần.

"Đường trưởng lão nói tu đỉnh Đại Đường Phật Giáo Giới Luật, chẳng lẽ Đại Đường người xuất gia cũng có thể ăn thức ăn mặn sao?" Liên Liên có chút hiếu kỳ nhìn Đường Tam Tạng hỏi, cũng coi là là thật Chân Giải vậy.

"Kìa ngược lại cũng không phải, giới thức ăn mặn Nãi Phật nhà Giới Luật, hơn nữa đã truyền lưu đã lâu, ta nếu là đẩy mạnh cử động lần này sợ rằng Đại Đường tăng lữ muốn khởi nghĩa khởi nghĩa." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, cắt một miếng nhỏ thịt nai thả trong miệng nếm thử một chút mặn lãnh đậm, hài lòng gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Đại Đường tăng lữ đông đảo, nhiều không nghĩ làm lụng, vừa vui vân du bốn phương, hóa duyên lúc, biến hóa đến cái gì liền ăn cái gì, há lại có kén chọn lý lẽ. Ta cái gọi là Bất Giới tình, chỉ nói là có thể ăn ba sạch thịt."

"Ba sạch thịt? Giới thức ăn mặn lấy thi hành nhiều năm, trưởng lão pháp này không sợ đưa đến tăng lữ bất mãn, chọc giận Chư Thiên Thần Phật sao?" Liên Liên có chút ngoài ý muốn, lại là tò mò hỏi.

"Ăn ba sạch thịt ở tiền triều trước kia là bị công nhận, bắt quá bị kia hồ đồ Hoàng Đế uốn cong thành thẳng, mới xuất hiện người xuất gia Cấm thức ăn mặn cách nói, nếu tiền triều đã mất, ta đại Đường quốc lực cường thịnh, ta bước phát triển mới pháp đem kéo về chính quỹ, lại có gì sai?" Đường Tam Tạng nhìn Liên Liên, khẽ nhún mày, "Linh Sơn đứng ở Tây Thiên không biết bao nhiêu chờ, nếu là bởi vì Đệ nhất Đế Vương chỉ Từ liên Cấm Phật gia người ăn thịt, khởi không khiến người ta làm trò cười cho thiên hạ, này mới Luật cũng là ta Đường Vương hôn ân quyết định, nếu như Linh Sơn cảm thấy ta Đại Đường không bằng trước triều, tần có thể tới tìm ta nói một chút."

Đường Tam Tạng thoáng một hồi, mỉm cười nói: "Dĩ nhiên, nói ta cũng không dối."

"Người!" Chân Chân thanh âm chợt đề cao, giữa lòng mây tức giận đã là đến gần bùng nổ.

Linh Sơn là thánh địa Phật giáo, chính là không người tin Phật cũng nhiều sẽ có mang lòng kính sợ, Đường Tam Tạng thân là người đi lấy kinh, trong lời nói đối với (đúng) Linh Sơn cũng không bao nhiêu tôn kính ý, nói khoác mà không biết ngượng, quả thực để cho nhân khí nào.

"Chân Chân tỷ, ngồi trước đi." Liên Liên liền vội vàng lên tiếng nói, hướng về phía Chân Chân có chút lắc đầu một cái, nếu là nàng không nhận được, kia lần thăm dò này khởi không rơi xuống ngồi.

Lúc trước lấy sắc đẹp tiền tài tương dụ, Đường Tam Tạng căn bản không có động tâm, ngược lại thì để cho Chu Diêm Bồng đem mọi người trên đũa một lần, nếu là bây giờ vạch trần thân phận, càng là lúng túng.

Học hỏi kinh nghiệm chuyện dính dấp quá nhiều, không cho sơ sót, Đường Tam Tạng từ Đại Đường đến chỗ này, đã là đi tương đối xa, hiện hữu Tôn Ngộ Không đám người hỗ trợ, có lẽ thật có thể đi qua này trăm lẻ tám ngàn dặm đường xa đến Linh Sơn.

Đây cũng là mọi người quán quít nguyên nhân, nếu là dối một người có thể được, hà chí vụ thử. .

Chân Chân siết quả đấm, hít sâu một hơi, hay là ở Liên Liên ngồi xuống bên người.

"Cùng người ta tranh luận đáng về cũng tốt an tuấn." Quan Âm nâng cằm lên nhìn Đường Tam Tạng, trong đôi mắt tràn đầy tiểu tình tình, hoàn toàn không có bởi vì Đường Tam Tạng lời nói có không chút bất mãn nào.

Đường Tam Tạng khoe miệng hơi nhếch lên, quả nhiên vẫn là Quan Âm khả ái nhất, cũng không bởi vì thắng được vậy thật thật mà biểu hiện đắc quá mức tự mãn.

Bất quá giống như hần từng nói, Linh Sơn muốn Truyền Giáo Đại Đường, lấy Lý nghi Mẫn trăm năm tuổi thọ coi như trao đổi, hần không có cự tuyệt. Nhưng là cái gọi là đại thừa Phật Pháp truyền vào Đại Đường, như cũ phải tuân thủ Đại Đường quy củ, toàn bộ rạp theo chẳng phải thành kẻ ngu.

Đại Đường Phật Giáo truyền thừa mấy trăm năm, cũng là có chỗ độc đáo, không thể nào toàn bộ bị hủy bỏ. Đây cũng là hần thái độ, nếu sớm muộn cũng phải biểu lộ cho Linh Sơn nhìn, dứt khoát bây giờ liền nhắc nhở trước một chút, đỡ cho đến lúc đó bọn họ quá mức khiếp sợ.

Sa Văn Tĩnh như có điều suy nghĩ nhìn Đường Tam Tạng, lại vừa là bất động thanh sắc đánh giá bên người Liên Liên cùng Chân Chân,

Đương nhiên càng quan tâm kỹ càng vẫn còn ở Quan Âm trên người.

"Vị này Bồ Tát nhập vai diễn quá sâu, hay lại là diễn kỹ quá mức trác tuyệt, thật đúng là nhìn không thấu đây..." Nếu như không phải là biết mấy vị này là Linh Sơn tới Bồ Tát, nàng đều muốn hoài nghi đây cũng là một vị mê mị sư phụ sắc đẹp không thể tự thoát ra được thiếu nữ.

"Được, thật thực, yêu tham món lợi nhỏ tỷ cũng nếm thử một chút đi, tương trấp cũng trong không có thêm huân gia vị, các người vừa vận dụng lên, thịt này cũng coi như ba sạch thịt." Đường Tam Tạng cắt hai mảnh thịt sườn thả tại sạch sẽ trên đĩa, đưa về phía Quan Âm.

"Ta..." Quan Âm nhìn trong khay vàng óng phỉ non thịt nai, biểu tình có chút quán quít, theo bản năng nhìn về phía Chân Chân cùng Liên Liên.

"Chúng ta một nhà tin phật, ngày thường chỉ ăn chay, không ăn thịt." Chân Chân nhìn đã chuẩn bị đưa tay đón Quan Âm, lạnh giọng nói, ánh mắt có chút nghiêm nghị nhìn Quan Âm liếc mắt.

"Ta... Ta không ăn thịt..." Đưa tay đến một nửa Quan Âm lập tức rút tay về, liên tục bày đạo.

"Có chút đáng tiếc đâu rồi, vậy không thể làm gì khác hơn là lại chờ lần sau." Đường Tam Tạng hơi nhỏ có chút tiếc nuối cười nói, đem cái mâm đưa cho một bên đã cuống nuốt nước miếng Ngao Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch từ từ ăn, còn rất nhiều."

"Ừ, khá là đáng tiếc..." Quan Âm trên mặt cũng là lộ ra một tia tiếc nuối, nhìn một bên bụng cái mâm, đem hai má nhét tròn vo, lồi ăn khá ái Ngao Tiểu Bạch, lại vừa là lộ ra vẻ tươi cười, "Tiểu Bạch từ từ ăn nha, khác (đừng) ghen."

"A... Yêu yêu tỷ, sư phụ thịt nướng khỏe không ăn đâu rồi, người thật không muốn nếm thử một chút không?" Cố gắng đem trong miệng một hóp lớn thịt nuốt xuống, Ngao Tiểu Bạch nhìn Quan Âm nói.

"Ừ, tỷ tỷ không thích ăn thịt đâu rồi, bất quá Tiểu Bạch ăn thật tốt, tỷ tỷ dứt người ăn có được hay không?" Quan Âm cười lắc đầu một cái, nhận lấy cái đĩa cùng đĩa, xúc lên một mảnh thịt, dứt cho Ngao Tiểu Bạch.

"Cám ơn yêu yêu tỷ tỷ." Ngao Tiểu Bạch cái miệng nhận lấy thịt, nhu thuận kêu, nồng nhiệt đất nhai.

Đường Tam Tạng nhìn Quan Âm cùng Ngao Tiểu Bạch liếc mắt, lộ ra một nụ cười châm biếm, cho Tôn Ngộ Không cùng Sa Văn Tĩnh cũng các cắt một bàn thịt nai, lúc này mới cho mình cắt một phần, ngồi vào một bên từ từ ăn đứng lên.

Chân Chân cùng Liên Liên đều có nhiều chút ngoài ý muốn nhìn Đường Tam Tạng, lấy Đường Tam Tạng lúc trước hùng hổ dọa người thái độ, các nàng còn tưởng rằng Đường Tam Tạng sẽ hoa ngôn xảo ngữ dễ Quan Âm ăn thịt, đều đã chuẩn bị bắt đầu nghĩ đối sách.

Để xem thanh âm tính tình, nói không chừng không suy nghĩ nhiều liền ăn, nàng kia trở về Linh Sơn sau nhất định phiền toái không nhỏ, đặc biệt là bây giờ Linh Cát Bồ Tát đã đối với nàng rất là căm thù, nếu là bị hấn nắm được cán, không thông báo chính ra cái gì yêu nga từ tới.

Không nghĩ tới Đường Tam Tạng cuối cùng trực tiếp trở về ngồi, thậm chí không có khuyên nhiều nữa câu, hai người không khỏi có chút không mò ra hấn trong hồ lô rót cuộc mua bán cái gì thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Bàn tăng không xa vạn dặm tới đây, có câu mẫu thân bán miệng lưỡi công kích không biết có nên nói hay không

"Hai vị tiểu thư muốn ăn một chút sao?" Đường Tam Tạng hướng về phía nhìn hấn chăm chăm Chân Chân, Liên Liên mỉm cười nói, còn chỉ chỉ trong chén thịt nai.

"Không muốn." Chân Chân trực tiếp nghiêng đầu.

"Đường trưởng lão khách khí, chúng ta lúc trước đã ăn xong cơm tối." Liên Liên chính là mỉm cười đáp.

"Vậy thì không miễn cưỡng. ." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, tiếp tục ăn thịt, cũng không biết này Liên Liên linh mẫn núi vị kia Bồ Tát, tính khí so với vị đại tiểu thư kia tốt không ít, lại so với Quan Âm nhiều mấy phần khôn khéo, nói chuyện làm việc cũng rất là thể cố.

Vốn là Đường Tam Tạng muốn thử một chút để cho Linh Sơn Bồ Tát ăn thịt sẽ như thế nào, bất quá thấy Quan Âm sau khi, lại đem này ngay thơ ý tưởng buông tha. Chuyện này không có chút ý nghĩa nào, nếu để cho Quan Âm sẽ chọc cho bên trên phiền toái, vậy thì càng không phải là hấn bốn ý, cho nên ở Chân Chân lên tiếng, Quan Âm đối với (đúng) thịt cũng quá thật không có quá nhiều hứng thú sau, liền không có khuyên nữa nói.

"Sư phụ, ta khát." Ngao Tiểu Bạch bị Quan Âm dứt ăn xong một đĩa thịt nai, nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Ừ, uống đi." Đường Tam Tạng từ một bên cầm cái hồ lô rượu, cầm một chén sứ rót một ly màu hồng chất lỏng, cho Ngao Tiểu Bạch đưa tới.

"Ba sạch thịt liền coi như, lại còn để cho đồ nhi uống rượu, ăn thịt uống rượu, người người sư phụ này là như thế nào làm? Chẳng lẽ người Đại Đường Giới Luật Từu Giới cũng bị người đời? Cái gì rộng lớn Trung Quốc, ta không thấy quá là nhiều chút chưa khai hóa Man Di a." Chân Chân liếc mắt nhìn bụng ly Ngao Tiểu Bạch, giống như là nắm được cán, nhìn Đường Tam Tạng nói.

Lúc trước bị Đường Tam Tạng sắc âm thanh, nàng có thể là có chút tức không nhịn nổi, bây giờ đương nhiên sẽ không bỏ qua cho cơ hội này giễu cợt trở lại.

"Uống rượu không?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trong tay hồ lô rượu, cười lắc lắc đầu nói: "Tiểu Bạch có thể không uống rượu."

"A." Chân Chân lạnh a một tiếng, biểu tình tràn đầy vẻ không tin.

Quan Âm cùng Liên Liên nhìn Ngao Tiểu Bạch trong tay ly, cũng là hơi nghi hoặc một chút.

"Đây là dưa hấu dịch, không phải là rượu, Đại Sư Tỷ tìm đến dưa hấu, từ Thiên Sơn lấy tới băng tuyết, sư phụ làm mùa hè đặc biệt uống, có thể vô hạn rót thêm nha." Ngao Tiểu Bạch thấy mọi người nhìn chăm chăm nàng, có chút kiêu ngạo nói, còn bụng ly tiến tới Quan Âm trước mặt, "Yêu yêu tỷ tỷ người ném thử một chút, thật là dưa hấu dịch nha."

Chân Chân biểu tình nhất thời trở nên đặc sắc, nhìn đem ly tiến tới Quan Âm bên cạnh Ngao Tiểu Bạch, muốn nói lại thôi, đáy mắt còn có mấy phần vẻ lúng túng, tâm lý chỉ có thể kỳ vọng Quan Âm nói đây chẳng phải là dùng dưa hấu ép dịch, bất quá nhìn Ngao Tiểu Bạch cùng Đường Tam Tạng vẻ mặt, loại chuyện này ít ỏi khả năng phát sinh.

Quan Âm nhìn trong chén Hồng Phấn sắc chất lỏng, tiến tới bên cạnh còn có nhân nhặt dưa hấu thoang thoang, đúng là dưa hấu dịch, chờ một chút, hay lại là củi đầu uống một hợp, con mắt có chút nheo lại, gật gật đầu nói, "Đúng là tuyết nước cùng dưa hấu sấm chung một chỗ dưa hấu dịch đầu rồi, Diễm Diễm, lạnh lạnh, thật tốt uống."

"Chân Chân tiểu thư dường như đối với ta có rất nhiều bất mãn đầu rồi, không biết bản tăng có thể có nơi nào đắc tội? Nếu là tiểu thư còn là trước ở trong sân căn rờ nói như vậy tức giận, vậy tại hạ ở chỗ này trước nói lời xin lỗi." Đường Tam Tạng nhìn Chân Chân tiểu thư chấp hai tay, có chút gật đầu nói lời xin lỗi, ngẩng đầu nhìn nàng, nụ cười dần dần liếm, thanh âm cũng là trầm thấp mấy phần, "Nếu như tiểu thư nhục một mình ta, bản tăng đại khái cười trừ, chẳng qua là người trong lời nói đối với ta Đại Đường chi khinh miệt cùng khinh vũ, thứ cho tại hạ không dám gật bừa."

Trước mới vừa bị Đường Tam Tạng lấy sắc âm thanh, không nghĩ tới cho là bắt được cái đuôi, nhưng lại làm trò cười, Chân Chân lúng túng sau khi, nghe Đường Tam Tạng như vậy nói chuyện, lạnh lẽo cười nói: "Ta nghe người Nam Thiệm Bộ Châu người, tham dâm nhạc Họa, giết nhiều nhiều cạnh tranh, chính là miệng lưỡi hung trảng, thị phi ác biến, hôm nay thấy người, là được tầm nhìn hạn hẹp, kia Đại Đường như thế nào, còn dùng nhiều lời?"

"Bản tăng Đường Tam Tạng, không xa vạn dặm đến chỗ này, có câu mẫu thân bán miệng lưỡi công kích không biết có nên nói hay không?" Đường Tam Tạng nhìn Chân Chân, con mắt có chút nheo lại, xưa nay trong bình tĩnh tâm, hiếm thấy dâng lên chút gợn sóng, hoặc có lẽ là có chút khó chịu.

"Người..." Chân Chân nhỏ dài lông mày nhướn lên, mặc dù nghe không hiểu Đường Tam Tạng câu nói kia ý tứ, nhưng nghe hẳn ngay cả đôi mắt cũng kéo ra, Tự Nhiên có thể đoán ra không phải là cái gì lời khen.

"Dám hỏi người có từng bước lên ta Đại Đường nửa bước? Có từng thấy ta Đại Đường tướng sĩ thủ vệ biên cương không nhượng chút nào? Có từng thấy ta Đại Đường bắc cơ hoang nam điều lương cùng trời kháng? Trăm họ an khang lạc nghiệp,

Biên Cảnh không người dám phạm, đây cũng là người cái gọi là tham dâm nhạc Họa, giết nhiều nhiều cạnh tranh?" Bất quá không chờ nàng nói một chút, Đường Tam Tạng đã là lạnh lẽo nói.

Giọng một hồi, khoe miệng lộ ra mấy phần cười trào phúng cho, tiếp tục nói: "Đường Tam Tạng tự Trường An lên đường, một đường Tây Hành, qua ta Đại Đường lãnh thổ, dân tình chất phác, thích làm vui người khác, không thấy một cái Yêu Linh trở lên yêu quái quấy phá. Ra Đại Đường Biên Cảnh, một đường Tây Hành thấy chỉ yêu, nhưng là bộc phát cường đại, làm ác nhất phương, không người nào có thể trừ. Lại dân tình dũng mãnh, làm ác thành tánh, đây cũng là người Tây Ngưu Hạ Châu cái gọi là không tham không giết, đường khí lặn lặn?"

Đường Tam Tạng mắt lạnh nhìn Chân Chân tiểu thư, đã là không lúc trước dịu dàng, ngày thường treo ở mép nụ cười cũng là thu lại, dù chưa giận dữ, trầm mặc lại làm cho người ta một loại chưa bao giờ có chèn ép cảm giác, phảng phất một khối Ngoan Thạch, hoặc như là phong mang tất lộ đao nhọn.

Tôn Ngộ Không có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt một ánh lửa đột nhiên nhảy, trong tóc kim sắc phát từng không tự chủ chảy xuống, rơi vào trên tay nàng, có chút rung rung, tựa hồ trở nên hưng phấn.

Ngao Tiểu Bạch dừng lại nhai, hai má phình, khẽ nhếch miệng nhìn Đường Tam Tạng, tựa hồ lần đầu tiên nhìn sư phó như vậy vẻ mặt.

"Không nghĩ tới sư phụ giả bộ soái công phu cũng là, chính là ánh mắt tận lực điểm." Sa Văn Tĩnh nhìn Đường Tam Tạng, trong lòng nhỏ nước bọt đến.

"Tam Tạng..." Quan Âm trên mặt cũng là lộ ra mấy phần vẻ lo âu, không nghĩ tới Đường Tam Tạng biết cái này như vậy phản ứng.

Chân Chân bị Đường Tam Tạng như vậy mắt lạnh giễu cợt, sắc mặt không khỏi khẽ biến, theo bản năng lui về phía sau nửa bước. Bất quá rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, dùng chân lại, sắc mặt trở nên vô cùng băng lãnh.

Đường Tam Tạng ở trong mắt nàng bất quá là một phạm nhân thôi, Quan Âm phụng chỉ đi Đại Đường, chọn hẳn làm người đi lấy kinh, lại không nói học hỏi kinh nghiệm chưa thành công, chính là coi là thật lấy Chân Kinh, ở Linh Sơn bị sắc phong làm Phật, địa vị cũng tuyệt đối so với không được nàng.

Huống chi Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không dám người bây giờ còn bị Thiên Đình đuổi giết, nếu như không cầu viện Linh Sơn, cho dù có thể né qua học hỏi kinh nghiệm trên đường yêu quái, thì như thế nào có thể tránh thoát Thiên Đình số lượng đông đảo thiên binh thiên tướng.

Tôn Ngộ Không cùng Chu Đệ Đệ tuy có lớn như vậy danh tiếng, có thể thực lực bây giờ bắt quá Yêu Linh Địa Tiên Chi Cảnh, tùy tiện mang đến Thiên Tiên liền đủ để cho các nàng chật vật không chịu nổi.

Như vậy, các nàng có tư cách gì phách lối?

Chân Chân giương mắt hướng Đường Tam Tạng, miệng mạnh mẽ mở, "Người khả năng không biết trước mặt tình cảnh, nếu như hoang mang như tang gia chi khuyến, tây tây như phiêu bạc chi bèo, muốn có kia che chở chỗ, không rửa chân bên trên chi nhuyển bột, vậy đi trên người nước, nơi nào có thể cho người?"

Đường Tam Tạng cũng là không tránh không né đất chống lại ánh mắt của nàng, khẽ lắc đầu nói: "Rời nhà mà không phải mất nhà, lữ hành mà không phải là theo ba phiêu bạc, người đánh giá cao người cái gọi là che chở chỗ giả trị, dĩ nhiên, nếu là ở đâu không có một chỗ có thể che gió che mưa nơi, không đi cũng được. Về phần cái gọi là bần, ta nếu không nguyện, ai có thể cưỡng cầu?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Chỉ cần người tới, ta che chở người

Đường Tam Tạng nhìn Chân Chân tiểu thư, một câu ai có thể cưỡng cầu, trong sân nhất thời lâm vào an tĩnh.

Vốn là sắc mặt lạnh giá, mặt lộ vẻ vẻ hài hước Chân Chân, có chút khó có thể tin nhìn Đường Tam Tạng, hiển nhiên không nghĩ tới hẳn lại sẽ nói ra lời như vậy tới.

Tôn Ngộ Không nắm chặt trong tay có chút rung rung kim sắc phát từng, trên môi kiêu, nhìn Đường Tam Tạng, lộ ra sáng khoái nụ cười.

Đường Tam Tạng thần sắc đã khôi phục lại bình tĩnh, như cũ nhìn Chân Chân không né tránh mà nhìn Chân Chân, giống như là đang chờ nàng câu trả lời, hoặc có lẽ là thái độ.

"Đường Tam Tạng, người lại dám như vậy khinh thị Linh Sơn, sẽ không sợ..." Chân Chân hô hấp không khỏi tăng thêm mấy phần, lưỡng đạo mày liễu như phi đao như vậy đứng lên, nguyên bốn đã tới tám đồng lửa cũng là chợt dâng lên ngọn lửa, tia lửa văng khắp nơi, phảng phất Hòa Thần nổi giận.

"Đường trưởng lão, Chân Chân tỷ xưa nay đối với (đúng) Linh Sơn Thần Phật tôn sùng có thừa, nếu là trong lời nói không hề kính chỗ, mong rằng tha thứ." Đang lúc này, ngồi ở một bên Liên Liên cũng là đứng lên, giạt nhẹ Chân Chân ống tay áo, có chút xin lỗi nhìn Đường Tam Tạng nói, trong trẻo con người bình tĩnh mà an bình, tựa hồ có thể nhìn thấu hết thảy.

"Liên Liên tiểu thư lời ấy cũng không có sai, Chân Chân tiểu thư trong lời nói hoặc có thiên lệch, bắt quá ta lúc trước nói như vậy chính là ta ý tứ." Đường Tam Tạng coi thường một bên còn mặt lộ vẻ tức giận Chân Chân, nhìn Liên Liên, thăm dò đạo: "Người nói thế nào con đường phía trước cuối nếu là không có che chở chỗ, đoạn đường này áo khoác ngoài Đái Vũ, bị chó điên cuồng đuổi đi, lại vừa là tội gì? Đây chó điên tại sao, chắc hẳn có vài người là có thể suy nghĩ ra. Về phần cái gọi là đại thừa Phật Pháp, có cùng vô, Đại Đường vẫn là đệ nhất thiên hạ nước."

"Đường trưởng lão thế nào nói ra lời này, đại thừa Phật Pháp có thể siêu (vượt qua) người chết thăng thiên, có thể độ làm khó người khác cõi khổ, có thể sửa vô lượng Thọ thân, có thể làm vô tội vô đi, nếu như Đại Đường có thể được như vậy Phật Pháp, có thể đảm bảo Quốc Thái Dân An, giang sơn vĩnh cố." Liên Liên khẽ lắc đầu, "Về phần che chở chỗ, nếu như học hỏi kinh nghiệm viên mãn, ở Đại Đường trải rộng Phật Pháp, thiên hạ này nơi nào không thể làm."

"Như vậy như không bên trong lâu các lời nói, cần gì phải nhiều lời." Đường Tam Tạng khẽ mỉm cười, thanh âm lại là có chút trầm thấp.

"Chuyện này..." Liên Liên nhìn Đường Tam Tạng, do dự một chút, trong lúc nhất thời nhưng là không có cho hẳn rõ ràng câu trả lời. Trong mắt nàng có mấy phần vẻ ngoài ý muốn, nàng cũng nhìn ra Đường Tam Tạng đã sớm đoán được thân phận các nàng, lời muốn nói chỉ lời nói mặc dù không có vạch rõ, nhưng là ý trong đó đã rất rõ ràng.

Đại Đường Đạo Giáo thịnh hành, là trời đình căn cơ, Linh Sơn muốn ở Đại Đường trải rộng đại thừa Phật Pháp, không khác nào đào Thiên Đình căn cơ, Đường Tam Tạng sẽ bị đuổi giết, hơn phân nửa từ này.

Linh Sơn không muốn cùng trời đình vạch mặt, cho nên trên đường đi cũng không phải Linh Sơn người đi theo bảo vệ Đường Tam Tạng, mà Thiên Đình cũng rất có ăn ý không có đặt tới trên mặt nổi, ngoài mặt cũng lấy lòng bắt Tôn Ngộ Không đảm người làm lý do.

Đường Tam Tạng bây giờ muốn chính là Linh Sơn thái độ, để cho Linh Sơn không thể lại Ẩn giấu ở sau lưng, coi như không đứng ở thiên đình phía đối lập, cũng phải cho một cái cam kết, bảo đảm ở vạch mặt sau, phải bảo vệ đám người bọn họ.

Nếu như Đường Tam Tạng chính là một cái bình thường phạm nhân, đi theo cũng chỉ là phạm nhân, kia Linh Sơn tùy tiện cho mấy câu chót miệng từ chối cũng không tính, có thể Tôn Ngộ Không nhưng là đã từng Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, Trư Bát Giới mặc dù tính cách kỳ quái nhiều chút, mấy trăm năm Thiên Bồng Nguyên Soái cũng không phải bạch làm, giả tạo nói như vậy có thể không gạt được các nàng.

Linh Sơn thái độ, nếu như cho ra liên đới ý không phải, cho dù các nàng ở Linh Sơn thân phận tôn kính, nhưng cũng không dám vọng xuống lý luận, nếu không trở lại Linh Sơn sau khi, khó mà cùng Phật Tổ giao phó.

"Chỉ cần ngươi tới, ta che chở ngươi." Đang lúc này, một bên Quan Âm đứng dậy, nhìn Đường Tam Tạng nghiêm túc nói, bất quá đứng đắn mặt không có kéo dài mấy giây, rất nhanh thì thay ngọt ngào nụ cười, "Ta là nghiêm túc nha..."

Vốn là nhìn Liên Liên do dự thái độ, Đường Tam Tạng sắc mặt còn hơi có chút trầm thấp, nghe được Quan Âm lời nói sau khi, nhưng là không nhìn được lộ ra vẻ tươi cười.

"Yêu yêu, chớ nói bậy bạ." Chân Chân nhìn Quan Âm lên tiếng nói, đáy mắt có vài phần bất đắc dĩ, có là hung hăng trừng Đường Tam Tạng liếc mắt.

"Đường trưởng lão cái gọi là che chở chỗ, tiểu nữ cũng không biết nên đáp lại như thế nào, nghĩ đến trưởng lão tiếp tục Tây Hành, sớm muộn cũng sẽ lấy được câu trả lời." Liên Liên nhìn Quan Âm liếc mắt,

Trầm ngâm một hồi, nhìn Đường Tam Tạng nói, vẫn không có cho ra chắc chắn câu trả lời.

"Ha ha, Linh Sơn hạng người, thật đúng là một cái đối trá làm bộ, ngay cả nhậu nhẹt đều thích quản, thật là đem mình làm chuyện gì xảy ra đây." Tôn Ngộ Không đứng dậy, dùng trong tay kim sắc phát thùng lần nữa trói lại đuôi ngựa, từ một bên cầm qua một cái hồ lô, ba một tiếng mở ra một nút, đậm đà mùi rượu liền tràn ra mở ra, ngửa đầu rót một hớp lớn, duỗi tay gạt đi mệp vết rượu, có chút khiêu khích nhìn Chân Chân tiểu thư, cười nói: "Năm đó Bàn Đào Hội, ta độc uống Tiên Nương ba trăm vò, ngươi nói không cho uống rượu, ta liền không uống? Ngươi, là thứ gì?"

"Tôn Ngộ Không!" Chân Chân tiểu thư bàn khôi tóc dài tản ra, không gió mà bay, đã tới gần bùng nổ.

"Đường trưởng lão cùng chư vị trưởng lão từ từ dùng, đêm đã khuya, tiểu nữ bất tiện ở lâu, xin được cáo lui trước, con đường phía trước mặc dù gian hiểm, thượng khả đi trước, về phần đường lui, nghĩ đến trưởng lão thì sẽ không lựa chọn." Liên Liên ngay cả vội vрон tay nhẹ nhàng bắt Chân Chân cổ tay, hướng Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không đám người khẽ gạt đầu nói, lại vừa là nhìn về phía Quan Âm, "Yêu yêu tỷ, chúng ta đi về trước đi, nếu không mẫu thân lại nên phải nói chúng ta."

Quan Âm trên mặt tuy có nhiều chút Bất Xá, bất quá vẫn gạt đầu, sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu, nhìn Đường Tam Tạng nói: "Nếu là có lần sau, ngươi có thể nhất định phải chọn ta nha."

"Chọn cái gì chọn, còn có lần sau ta liền hủy đi này phá nhà ở." Không đợi Đường Tam Tạng nói chuyện, một bên Tôn Ngộ Không một cước đạp gãy một cây cổ tay to gỗ, mắt liếc nhìn Quan Âm, trong mắt tràn đầy ý uy hiếp.

"A... Khác (đừng) dữ dội như vậy chứ sao..." Quan Âm hơi biến sắc mặt, đi nhanh đến Liên Liên bên người, nhìn Đường Tam Tạng nói một tiếng "Bảo trọng." Bay tới Tôn Ngộ Không ánh mắt, lập tức xoay người hướng hậu viện phương hướng bước nhanh tới.

Chân Chân cuối cùng mắt lạnh nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, cũng là cùng Liên Liên xoay người rời đi.

"Sự phụ, tỷ tỷ kia tại sao dữ như vậy đây?" Ngao Tiểu Bạch có chút không hiểu nói.

"Bởi vì đem mình bày quá cao lâu, đột nhiên xuất hiện một không đem nàng coi ra gì người, tâm tính mất thăng bằng, cho nên liền sẽ làm ra một ít cùng bình thường hình tượng không hợp sự tình đến, tỷ như nàng vừa mới tức giận đáng về, nghĩ đến là này mấy trăm năm qua lần đầu tiên đi." Đường Tam Tạng giải thích, đem vừa mới sao Hỏa bay loạn đống lửa lần nữa loay hoay một chút, chỉ vì nướng bên trên còn chưa ăn bao nhiêu hươu nướng cười nói: "Được, bây giờ bắt đầu ăn bữa ăn chính đi, không người vậy xem mới có thể ăn nhiều cơm đây."

"Hảo a." Ngao tiểu cao hứng huyệt kêu lên, hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm hươu nướng, "Sự phụ, ta có thể ăn ngay ngắn một cái cái chân sao?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Đây hoàn toàn chính là một SM hiện trường

Linh Sơn dò xét hẳn là thuộc về thất bại, dù sao loại này rõ ràng cần phải giữ bí mật dò xét, ở Đường Tam Tạng bọn họ trước thời hạn sau khi biết, liền lộ ra không có chút ý nghĩa nào.

Mà Đường Tam Tạng đối với Linh Sơn thái độ dò xét, mặc dù không có lấy được chắc chắn câu trả lời, nhưng là có thể từ Chân Chân trong thái độ thấy Linh Sơn thái độ.

Hắn nhưng cho tới bây giờ đều không tin Như Lai như vậy mưu đồ, để cho Quan Âm tự mình đến Trường An tìm người đi lấy kinh chẳng qua là vì giải cứu Nam Thiệm Bộ Châu phẩm nhân với đầu sôi lửa bỏng, về phần Kim Thiên Tử có phải hay không trong kế hoạch một vòng, hẳn cũng không rõ lắm.

Linh Sơn không muốn cùng Thiên Đình vạch mặt, mà hắn cũng không muốn làm giữa hai người tỷ đầu bày ra trên mặt bàn trêu đùa quân cờ, phải chơi liên mọi người cùng nhau chơi đùa mà, một cái Linh Cát không đủ, vậy thì trở lại mấy cái, không đem chuyến này nước khuấy đục, đem Linh Sơn cùng Thiên Đình lôi vào hết, hẳn làm sao có thể che chở nhà mình đồ nhi thật vui về lên đường đi Tây Du.

Cái gì thánh địa phật giáo Linh Sơn, trong lòng hắn địa vị còn chưa lành tốt làm bữa cơm trọng yếu đâu rồi, về phần những thứ kia tự nhận là cao cao tại thượng, lấy thiên địa làm bàn cờ, chúng sinh là tử người, coi như hắn nhảy không đứng lên đánh bọn họ, cũng sẽ không chân do của bọn hắn ý tứ tới đi.

"Nhìn ra đây là mấy vị kia sao?" Đường Tam Tạng cầm lên bột hồ tiêu cùng đủ loại gia vị đi lên vậy tới, trực tiếp cắt gần nửa cái chân đưa cho Ngao Tiểu Bạch, lại vừa là cắt ngoài ra nửa con cho Tôn Ngộ Không, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Tính khí không nhỏ vị kia hẳn là Văn Thù, năm đó ta từng gặp nàng một mặt, mặc dù thay đổi tướng mạo, bắt quá vẻ này từ ngạo khí giống nhau như đúc." Tôn Ngộ Không khẳng định nói, nhận lấy nửa chân nai, "Về phần hai vị khác, ta thì không phải là quá rõ."

"Văn Thù..." Đường Tam Tạng khẽ đọc một tiếng, Linh Sơn đối với hắn thật đúng là coi trọng, nhìn Mạc phu nhân cùng vị kia Liên Liên tiểu thư cùng Quan Âm cùng Văn Thù trao đổi đến xem, khẳng định lại vừa là hai vị Bồ Tát, giải phẫu thẩm mỹ có thể nói sang trọng vô cùng.

"Ta cảm thấy được (phải) vị kia Liên Liên tiểu thư có thể là Phổ Hiền Bồ Tát." Sa Văn Tĩnh ăn mạnh tiểu, ăn chân thỏ cùng một chút thịt nai liền ăn no, có chút không quá tự tin xen vào nói: "Ta xem qua có quan hệ với Linh Sơn Thiên Thư, chư vị Bồ Tát bên trong, lấy Phổ Hiền Bồ Tát hoan hỷ nhất đi học, mới vừa cùng nàng rảnh rồi phiếm vài câu, học thức rất phong phú, khí chất cũng tương cận."

"Kia Mạc phu nhân là ai?" Đường Tam Tạng thấy Sa Văn Tĩnh đoán ra Liên Liên, lại là tò mò hỏi.

"Mạc phu nhân ta cũng không biết là ai, hẳn là nhập vai diễn quá sâu, không chút nào lộ ra ngày thường hình tượng." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái, nhân tiện nhổ nước bọt Mạc phu nhân.

"Ừ, ngược lại ở nơi này cũng không trọng yếu, tiếp theo chờ Linh Sơn cho thái độ." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, cũng không ở ý.

"Đối với (đúng) sư phụ, chúng ta thật không cần đi cứu một chút Nhị Sư Tỷ sao?" Sa Văn Tĩnh do dự một chút, hay lại là nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Người không phải nói Mạc phu nhân nhập vai diễn quá sâu sao? Nói không chừng các nàng bây giờ đang ở cao hứng đâu rồi, cưỡng ép đi quấy rầy, điềm bồng phồng chừng sẽ còn mất hứng, trực tiếp đợi ngày mai lại hướng các nàng cần người đi." Đường Tam Tạng cười lắc đầu nói, cho mình cắt nhiều chút thịt sườn, lại đảo hai chén dưa hấu dịch, đưa một ly cho Sa Văn Tĩnh.

Hồ lô là Chu Diêm Bồng minh khác qua trận pháp, có thể chống lạnh cùng giữ ấm kiêm giữ tươi, nội bộ không gian rất lớn, đủ bọn họ uống mấy ngày.

Đoàn người không nhanh không chậm ăn thịt nướng, thỉnh thoảng rảnh rồi phiếm vài câu, ở nơi này mùa hè ban đêm, ngược lại cũng rất là nhân nhả.

Ngay gần một cái chỉ hươu nướng cuối cùng đều bị ăn xong, Ngao Tiểu Bạch ăn một nửa, Tôn Ngộ Không ăn một nửa kia đại đa số, Đường Tam Tạng cũng là ăn thật ăn no.

Thu thập đồng lửa, Đường Tam Tạng tìm tên gia đình mang theo mọi người đi biệt viện, nơi đó có bốn căn nhà, vừa vặn một người một gian.

Nằm ở trên giường, Đường Tam Tạng nhìn ngoài cửa sổ trên bầu trời Minh Nguyệt, hạ trời đã đến gần sau cùng, từ Trường An đi ra, gần một năm.

Cũng may đoạn đường này Tây Hành tốc độ coi như rất nhanh, bây giờ đã vào Tây Ngưu Hạ Châu địa giới, chỉ phải tiếp tục đi tây, thời gian hai năm nhất định có thể đến Linh Sơn.

Lúc trước sẽ đáp ứng Tây Hành, thứ nhất là có loại số mệnh cho phép cảm giác, cũng muốn đi xa xem xét các mặt của xã hội, thứ hai là bởi vì Lý nghi Mẫn mệnh, ba năm quả thực quá ngắn, nàng, hẳn sống được lâu hơn một chút, bất kể là đối với Đại Đường, còn là đối với hắn mà nói, điểm này cũng rất trọng yếu.

Đương nhiên, Đường Tam Tạng sẽ không ở trước mặt người khác lộ ra đối với (đúng) điềm thứ hai coi trọng.

Nếu như Lý nghi Mẫn thành hắn nhược điềm, nàng kia sẽ càng nguy hiểm, hắn cũng sẽ nhiều hơn rất nhiều băn khoăn.

Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ đến Trường An đêm đó, Lý nghi Mẫn buông xuống tóc dài, một tiếng Hồng Y, chậm rãi hướng hắn đi tới bộ dáng, mặc

dù biểu hiện trên mặt vẫn là không chế hết thảy dáng vẻ, đáy mắt nhưng cũng có chút Hứa khấn trương, không khỏi lộ ra mấy phần nụ cười.

Nếu như Linh Sơn không thể thực hiện sự kiện kia, kia Đường Tam Tạng liền muốn đích thân hỏi một câu Như Lai lúc trước hỏi Văn Thù lời nói.

...

Một đêm vô sự, ngày thứ hai Đông Phương trắng bạch, Đường Tam Tạng tỉnh lại, phủ thêm cà sa, kéo cửa ra, nhìn một chút bên ngoài, không khỏi trợn to hai mắt, không hề nghĩ ngợi lại lần nữa đóng cửa lại, một lát nữa mới một lần nữa kéo cửa ra, biểu tình có chút cổ quái, bất quá cũng xác nhận chính mình cũng không có nhìn lầm.

Vốn là san sát phòng xá đều biến mất hết, nhìn một cái, là một mảnh rừng cây tùng, cách đó không xa vốn là trồng đầy hoa màu ruộng đất, còn có các nơi nông trại thôn dân cũng cùng nhau biến mất, chỉ còn lại chỗ này trong tiểu viện bốn gian phòng phòng.

Đường Tam Tạng từng cái một gõ cửa, Tôn Ngộ Không không có quá mức kinh ngạc, còn đôi mắt còn díp lại buồn ngủ mờ mịt đất Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh nhìn giữa đêm biến mất nhà, đều là xoa xoa con mắt, mặt đầy ngu dốt vòng.

"Sur phụ, nhà ở thế nào cũng không trông thấy?" Ngao Tiểu Bạch nhìn trái phải một hồi lâu, rốt cuộc không nhận được nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

"Những thứ này nhà hẳn là pháp lực biến ảo đi ra, tối hôm qua mấy vị kia tỷ tỷ đều không phải là phạm nhân, lần sau gặp Quan Âm tỷ tỷ, người có thể hỏi một chút năng." Đường Tam Tạng cười sờ một cái Ngao Tiểu Bạch đầu.

Đang lúc này, một trận hào quang màu vàng kim nhạt thoáng qua, trong tiểu viện bốn căn nhà cũng biến mất, mấy cây lư thừa Tùng Thụ xuất hiện ở mọi người bên người.

"À? Oh, thật lâu không nhìn thấy Quan Âm tỷ tỷ đây." Ngao Tiểu Bạch cái hiểu cái không gật đầu.

"Đúng, Nhị Sư Tỷ đây?" Sa Văn Tĩnh xoa xoa con mắt, bốn phía nhìn.

Tôn Ngộ Không nhảy lên một cây Tùng Thụ, nhìn trái phải một chút, biểu tình trở nên có chút cổ quái.

"Thấy năng ở nơi nào không?" Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn Tôn Ngộ Không hỏi.

"Ở trước mặt, tự các người đi qua xem đi." Tôn Ngộ Không roi xuống đất, chỉ chỉ trước vừa nói.

Đường Tam Tạng hơi nhíu mày, không biết Tôn Ngộ Không tại sao biết cái này như vậy biểu tình, bất quá khi mọi người đang Tôn Ngộ Không dưới sự chỉ dẫn tìm tới bị trói ở một cây tùng lớn bên trên Chu Diêm Bồng thời điểm, biểu tình cũng là trở nên có chút cổ quái, cuối cùng vẫn là không nhận được cười lên.

Mặc rộng thùng thình tăng bào cà sa Chu Diêm Bồng bị dùng ngón cái to giấy đỏ trói, treo ở giữa không trung, hơn nữa dùng là cực kỳ xấu hổ Quy Giáp buộc, vóc người hoàn mỹ bị giấy đỏ buộc vòng quanh đến, màu đỏ nhạt cà sa ngược lại thì thêm mấy phần biệt dạng ý nhị.

Hơn nữa không riêng gì bị trói, trong miệng còn bị nhét một đoàn tằm vải đỏ, đoán chừng là sợ năng đem vải bỏ phun ra, còn dùng một cây hồng tuyến trói đến phía sau.

Đây hoàn toàn chính là một SM hiện trường a.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Trước có núi cao cản đường

Chu Diêm Bồng thấy Đường Tam Tạng đám người đến, trợn tròn con mắt, lắc thân thể, ô ô lớn tiếng kêu đến, kia ai oán vẻ mặt, phảng phất bị tức tiểu tức phụ, không đúng, là mới vừa bị giày xéo qua tiểu tức phụ.

Sa Văn Tĩnh tiến lên trước giúp Chu Diêm Bồng đem mặt bên trên dây nhỏ cởi ra, xuất ra trong miệng vải đỏ, có chút ân cần nhìn năng: "Nhị Sư Tỷ, người không sao chứ, thế nào bị người trói ở chỗ này đây?"

"Thanh khiết ta cứ như vậy bị lừa dối, kia Mạc phu nhân căn bản không phải cái gì tiểu quả phụ, rõ ràng chính là cái Hắc Quả Phụ, lại đem ta như vậy

treo ở trên cây treo một đêm, một chút cũng không có đựng phải nằng." Chu Diễm Bồng rất là u oán vừa nói, nói xong lời cuối cùng nhưng là mang theo mấy phần vẻ đáng tiếc, xem ra đối với tối hôm qua không có thể chiếm được tiện nghi rất là lưu tâm.

"Thường tại đi bờ sông, nào có không ướt giày." Đường Tam Tạng cười nói, không nghĩ tới kia Mạc phu nhân Quy Giáp buộc thủ pháp như vậy cao siêu, phức tạp trình độ đủ để so sánh lần trước ở Hoàng Phong Lĩnh bên ngoài Chu Diễm Bồng trói Xích Cước Đại Tiên thời điểm.

Hơn nữa trực tiếp treo ở giữa không trung, thân thể đóng chồng lên nhau, ngược lại một loại phong cách khác, Mạc phu nhân linh mãnh núi người, há lại sẽ bức này trói pháp, nghĩ đến điểm này, Đường Tam Tạng không khỏi biểu tình có chút cổ quái nhìn Chu Diễm Bồng, có chút hoài nghi hỏi "Đây sẽ không là chính người hướng dẫn nằng chứ?"

"Nào có..." Chu Diễm Bồng lắc đầu, bất quá thấy Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không bọn người một bộ không tin biểu tình, giọng thoảng thấp mấy phần, "Tay nằng pháp quả non nớt, ta liền thoảng chỉ điểm mấy câu, không nghĩ tới nằng đối với phương diện này thiên phú kinh người, thậm chí ngay cả khó khăn nhất Quy Giáp buộc cũng học được."

"Nhị Sư Tỷ, cái gì là Quy Giáp buộc? Giống như tiểu Hắc trên lưng hoa văn như thế sao?" Ngao Tiểu Bạch có chút hiếu kỳ nhìn Chu Diễm Bồng, lại vừa là tự hỏi tự trả lời đạo: "Thật rất giống đầu ròi, bất quá Sư Tỷ tại sao phải trói thành cái bộ dáng này đây?"

"Đây là người Sư Tỷ đặc biệt yêu thích, không cho học." Đường Tam Tạng xụ mặt dạy dỗ đạo.

"Sư phụ, ta yêu thích là trói người khác, không phải là bị người trói, này khác biệt rất lớn." Chu Diễm Bồng kháng nghị này, không biết nghĩ đến cái gì, lại vừa là hỏi "Đúng, sư phụ, các nằng là người nào? Kia Mạc phu nhân thực lực ít nhất ở trên trời Tiên chi bên trên, không phải là Thiên Đình người, vừa không có Yêu Khí, chẳng lẽ là Linh Sơn người?"

"Đây không phải là có tờ giấy à..." Tôn Ngộ Không đi tới một bên, từ Chu Diễm Bồng trên chân bóc tấm kẻ tiếp màu vàng giản thiếp, nhìn bên trên chữ viết đọc đến: "Lê Sơn Lão Mẫu không nhớ trần tục, Nam Hải Bồ Tát mời xuống núi. Phổ Hiền Văn Thủ đều là khách, hóa thành mỹ nữ ở trong rừng. Thánh Tăng có đức còn vô tục, Bát Giới Vô Thiện còn có Phàm. Từ nay Tĩnh Tâm phải sửa đổi, nếu sinh lạnh nhạt đường xá khó khăn."

"Lê Sơn Lão Mẫu?" Chu Diễm Bồng trừng mắt, nghiêng răng đạo: "Nguyên lai là nằng, không phải là năm đó ở Bàn Đào Hội bên trên treo đùa nằng đôi câu ấy ư, lại thù dai đến bây giờ, còn để cho ta Tĩnh Tâm sửa đổi, lần sau đựng phải nữa nằng, nhất định phải đem nằng cũng buộc lại treo một buổi tối."

"Được (phải) đi người, liền người bây giờ cảnh giới này, đựng phải nữa nằng cũng chỉ có bị treo phần." Tôn Ngộ Không tiện tay đem tấm kia giản thiếp ném, bừm môi nói.

"Chết con khi, có bản lãnh để cho ta bày ra đại trận, tới đại chiến cái ba trăm hiệp!" Chu Diễm Bồng nhìn Tôn Ngộ Không, cả giận.

"Chết heo mẹ, tới thì tới, ai sợ ai, bất quá đánh người kia cần ba trăm hiệp, ba chiêu đủ rồi." Tôn Ngộ Không nhìn nằng, thiếu mi nói.

"Có bản lãnh trước thả ta xuống, ta đây liền bày trận." Chu Diễm Bồng cứng cổ.

"Người có bản lãnh chính mình đi xuống, ta sẽ chờ ở đây đến." Tôn Ngộ Không không hề bị lay động.

"Cứng cỏi, sáng sớm cơm cũng không ăn, kia đến như vậy lửa lớn khi." Đường Tam Tạng có chút dở khóc dở cười nhìn đứng ở giữa hai người, khoảng thời gian này hai người mới vừa mới vừa an phận một đoạn thời gian, xem ra tiếp theo lại muốn ồn ào đáng.

Sa Văn Tĩnh cùng Ngao Tiểu Bạch lẫn nhau nhìn nhau một cái, đối với Tôn Ngộ Không cùng Chu Diễm Bồng thỉnh thoảng lẫn nhau đối mấy câu, ngược lại cũng thói quen.

"Bất quá ngày hôm qua người phải đem bốn vị Bồ Tát toàn thu, bây giờ suy nghĩ một chút có phải hay không rất kích thích a." Đường Tam Tạng vừa giúp Chu Diễm Bồng cởi sợi dây, vừa cười nói.

"Sư phụ người khoan hãy nói, thật rất kích thích ai, nguyên lai Linh Sơn Bồ Tát cũng xinh đẹp như vậy, ta đối với (đúng) đi Tây Thiên Thủ Kinh cũng càng có hứng thú đây." Chu Diễm Bồng hai mắt sáng lên gật đầu,

Hai chân vừa hạ xuống đất, bị hai chân trùng điệp tư thế treo một buổi tối, hai chân đã sớm tê dại, mắt thẳng bằng trực tiếp nhào vào Đường Tam Tạng trong ngực, trực tiếp sau lưng treo ở trên cổ hắn, trong miệng còn lẩm bẩm: "Sư phụ đỡ điểm, chân tê dại chết."

"Nhị Sư Tỷ, người này tư thế cũng không quá thích hợp đi..." Sa Văn Tĩnh có chút cái miệng nhìn treo Đường Tam Tạng cổ, cả người ép ở trên người hắn Chu Diễm Bồng, biểu tình có chút cổ quái nói, xem ra còn nhớ lần trước Chu Diễm Bồng nói chuyện.

"Ai, buổi tối tĩnh, chúng ta là không giống nhau." Chu Diễm Bồng nhưng là lơ đãng khoát khoát tay, "Hơn nữa khác (đừng) nam nhân coi như, sư phụ liền không cần lo lắng, ngược lại hắn lại không thích..."

"Ta nói, muốn ta đỡ liền khác (đừng) nhiều lời như vậy." Đường Tam Tạng giờ tay lên nắm được Chu Diễm Bồng miệng, treo Chu Diễm Bồng đi tới một bên trên đất phủ kín lá khô vài gốc cạnh, trực tiếp đem nằng bỏ trên đất, người này thật đúng là hoàn toàn không coi hắn là nam nhân, cũng còn khá hắn cũng không xem nằng như bình thường nữ nhân.

...

"Sư phụ, lời nói nói có phải hay không các người đã sớm biết những kẻ người kia Linh Sơn người?" Bị Đường Tam Tạng để xuống, chính ngồi ở một bên uống cháo Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng hỏi.

Đang cúi đầu húp cháo Đường Tam Tạng nhất thời ho khan đứng lên, quản lý biểu tình sau khi ngẩng đầu lên, kiên định lắc đầu nói: "Làm sao có thể, ngay cả người cũng nhìn không ra, chúng ta thể nào nhìn ra được."

Chu Diêm Bồng mặt đầy hoài nghi nhìn Đường Tam Tạng mặt, qua một hồi lâu mới gật đầu một cái, "Cũng đúng, sư phụ người ngay cả yêu quái cảnh giới cũng không phân ra được, coi như là Như Lai đứng ở trước mặt người phỏng chừng vừa làm lão hòa thượng."

"Đúng vậy..." Đường Tam Tạng đi theo gật đầu một cái, cảnh giới hẳn quả thật không phân ra được, bất quá có vài thứ căn bản không yêu cầu nhìn cảnh giới là có thể nhìn ra —— tỷ như Quan Âm

"Sư phụ tốt xấu bụng..." Một bên cúi đầu chậm rãi húp cháo Sa Văn Tĩnh lặng lẽ nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, cố nén cười.

Thu thập xong hành trang, mọi người lần nữa lên đường, chiều nay ngược lại cũng ngủ thực tế, chẳng qua là khổ bị treo một đêm Chu Diêm Bồng, nhắm mắt lại buồn ngủ đi một đường, cũng còn khá Sa Văn Tĩnh ở một bên đề phòng, không đến nỗi đụng vào trên cây, rơi đến trong hồ.

Một đường tiếp tục Tây Hành, đều là rừng sâu núi thẳm, thỉnh thoảng vô tình gặp được đến một hai nơi người ta, cũng chỉ là nhiều chút thôn trang nhỏ, đám người bọn họ cân nhắc đông đảo, dứt khoát liền qua mà không vào, trực tiếp tìm một bằng phẳng địa phương bày ra lều vải, chính mình nấu ngược lại dễ dàng hơn, hơn nữa ăn đồ ăn cũng càng tốt.

Về phần Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không trực tiếp cãi vã cũng rất nhanh ngừng công kích, Chu Diêm Bồng đúng là không đánh lại Tôn Ngộ Không, cho nên mắng lên sức lực có chút chưa đủ, muốn bày trận trong tay vừa không có tài liệu, bức bối mấy ngày, dứt khoát liền quên này tra.

Đi tây lại đi mấy chục ngày, mấy trận Thu Vũ mang đi mùa hè nóng bức, đầu thu gió nhẹ tập tập, ngược lại cũng nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái.

Xa xa chợt thấy một tòa núi cao cản đường, mọi người không khỏi dừng bước.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quan

Ngon núi lớn kia cực kỳ hiểm trở, đại thể cao ngất, chân có cao mấy ngàn trượng, mây mù lượn quanh, hơi có mấy phần tiên gia khí.

"Thật là cao núi a." Nằm ở Lạc này trên lưng Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Đại Sơn, có chút thở dài nói.

"Lớn như vậy trong núi, chắc có Đại Yêu Quái đi, không biết có hay không Hòa Thuộc Tinh yêu quái." Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn ngọn núi lớn kia, hơi nhú mày, con đường đi tới này, hẳn đối với (đúng) yêu quái chỗ tụ hợp cũng có không ít biết, giống như vậy nhìn một cái liền linh khí mười phần Đại Sơn, bên trong không có yêu quái quần tụ mới là chuyện lạ.

"Trong núi này không có gì đại ác chi yêu, ngược lại giống như trên đất Tấn Tiên Động Phủ, bất quá cũng không có thấy có Lục Địa Thần Tiên ở chỗ này, ngược lại không phải là nơi ác núi liền vắng." Tôn Ngộ Không đánh Cán Đầu Vân hướng lên bay lên không một ít, nhìn một hồi đạo.

"Nơi này nhưng là Vạn Thọ Sơn?" Sa Văn Tĩnh đem mắt kính hướng lên đỡ đỡ, nhìn một hồi lâu, có chút không xác định nói.

"Vạn Thọ Sơn?" Đường Tam Tạng trầm ngâm, mơ hồ cảm thấy đất này tên gọi thật giống như có chút quen thuộc.

"Vạn Thọ Sơn là địa phương nào? Sư phụ người cũng biết sao?" Chu Diêm Bồng tiến tới góp mặt, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Không nhớ nổi." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái, thật giống như ở địa phương nào nghe qua đất này tên gọi, trong lúc nhất thời cũng không nhớ ra được.

"Ngược lại đã đến nơi đây, lên trước núi đi, ta cũng không biết có đúng hay không." Sa Văn Tĩnh cũng không có nói thẳng ra, chỉ phía trước núi cao nói.

Đường Tam Tạng mấy người cũng liền không hỏi nhiều, tiếp tục đi đến phía trước, lúc này mặt trời mới vừa qua đỉnh đầu, mọi người tùy tiện ăn nhiều chút Tôn Ngộ Không hái tới trái cây, buổi trưa dừng lại nấu cơm cũng phiền toái, dứt khoát liền đợi buổi tối ăn nhiều một chút.

Nhìn núi làm ngửa chết, này ngóng thấy núi cao, thật đi tới kia dưới chân núi lúc, sắc trời đã tối tăm, mọi người đang dưới chân núi đất bằng phẳng nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai mới lên núi.

Giả cao núi mặc dù hiểm trở, bất quá đường cũng không khó đi, mặc dù không có gì đại đạo có thể đi, bất quá Chu Diễm Bồng ở phía trước tiện tay thanh trừ một ít cản đường nhánh cây bụi cây, mọi người liền có thể dễ dàng đi lên.

Đầu thu lá xanh còn chưa ố vàng, cây bách sâm sâm, chim muông ở trong rừng phác đảng bay lượn, rỗng ngâm hồ gằm, Hạc múa Viên Hí, Mi Lộc thành đôi xuất nhập, Thanh Loan ở giữa không trung bay lượn, quả thật có chút Tiên Sơn Phúc Địa ý tứ, so với dọc theo đường đi thấy những thứ kia sơn cùng thủy tận hài hòa rất nhiều.

Ngao Tiểu Bạch nhảy lên đầu cành, cười đùa cùng Lạc này về phía trước nhảy về phía trước đi, Lạc này vốn cũng không phải là Phàm ngửa, ở nơi này trong rừng tạt qua nhảy ngược lại cũng nhân nhả, một trước một sau chơi đùa phi thường cao hứng.

Đi lần này lại vừa là ban ngày, đang chuẩn bị dừng lại nghỉ ngơi một chút, chạy ở phía trước Ngao Tiểu Bạch đột nhiên phát ra thét một tiếng kinh hãi.

Tôn Ngô Không dưới chân động một cái, chợt lóe đang lúc đã là tại chỗ biến mất, xuất hiện ở ở tầm hơn mười trượng ra, mấy cái chớp động liền xuất hiện ở Ngao Tiểu Bạch bên người.

"Thế nào?" Đường Tam Tạng bước nhanh đuổi theo, nhìn đứng ở một đồng đá vụn bên trên Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này còn có một tay dè ở Ngao Tiểu Bạch trên vai Tôn Ngô Không, nhắc tới tâm trở về đi, lên tiếng hỏi.

"Sư phụ, người xem nơi đó, thật giống như có rất nhiều cung điện đây." Ngao Tiểu Bạch quay đầu nhìn Đường Tam Tạng, ngón tay chỉ xa xa nói.

"Cung điện?" Đường Tam Tạng có chút kỳ quái đi tới trước, theo Ngao Tiểu Bạch ngón tay phương hướng nhìn, chỉ thấy kia giữa sườn núi, mây mù sâu bên trong, có lầu các mái cong lộ ra một góc, chợt nhìn đi, quả thật giống như là từng ngọn cung điện.

Sa Văn Tĩnh ngẩng đầu nhìn chỗ đó một hồi lâu, trong mắt đã là có vài phần chắc chắn, "Nơi này hẳn là Vạn Thọ Sơn, kia giữa sườn núi cung điện là một nơi Đạo Quan, được đặt tên là Ngũ Trang Quan."

"Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quan..." Đường Tam Tạng khẽ đọc đến, đột nhiên ánh mắt sáng lên, bật thốt lên: "Nhân sâm quả!"

"Ồ? Sư phụ, người cũng biết nhân sâm quả?" Sa Văn Tĩnh có chút ngoài ý muốn nhìn Đường Tam Tạng.

"Ừ, nghe nói qua." Đường Tam Tạng biểu tình hơi có chút cổ quái gật đầu, nhân sâm quả hẳn tự nhiên là biết, đây chính là cùng hẳn Đường Tăng thịt cùng nói danh đồ vật, cụ thể công hiệu không biết, hình như là ăn sau khi có thể trường sinh bất lão đi.

Khó trách hẳn nghe được Vạn Thọ Sơn thời điểm cảm thấy quen thuộc, nguyên lai là đến Ngũ Trang Quan, đây chẳng phải là còn có Trần Nguyên Từ cùng cái gì đó Thanh Phong Minh Nguyệt Tiểu Đạo Đồng.

Đối với trong Tây Du kí nhân sâm quả đoạn này nội dung cốt truyện hẳn vẫn rất quen,

Hơn nữa nhớ kia Trần Nguyên Từ hẳn thật lợi hại, ít nhất Tôn Ngô Không bọn họ cũng đánh không lại hẳn.

Chẳng qua là không biết nơi này Trần Nguyên Từ rốt cuộc bộ dạng dài ngắn thế nào, nếu là thật rất lợi hại lời nói, nhân sâm kia quả còn chưa trộm, đỡ cho gây phiền toái.

"Sư phụ, này Ngũ Trang Quan là địa phương nào? Nhân sâm quả lại là vật gì?" Tôn Ngô Không nghe hai người lời nói, có chút không hiểu hỏi.

"Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, Ngũ Trang Quan hẳn là Địa Tiên Chi Tổ Trần Nguyên Từ Đạo Quan, nhân sâm quả là hẳn nuôi một viên cây ăn quả, bên trên Biên hội trường một ít như đứa trẻ con trái cây, ăn sau khi có thể trường sinh bất lão. Về phần cái gì là Địa Tiên Chi Tổ, ta cũng không hiểu lắm..." Đường Tam Tạng suy nghĩ một chút nói.

"Nhân sâm quả ta cũng biết, năm đó ở Bàn Đào Hội bên trên, từng gặp hải ngoại Chư Tiên đem trái cây này hiến tặng cho Vương Mẫu chúc thọ, chính là chưa ăn qua, nguyên lai cây này ở nơi này a." Chu Diễm Bồng xen vào nói, chớp mắt một cái, lại vừa là cười nói: "Ta nghe nói nhân sâm này quả mùi ngon, ăn còn có thể tăng thêm pháp lực, nếu chúng ta tới, không bằng liền hưởng cái gì đó Trần Nguyên Từ muốn mấy viên nếm thử một chút."

"Sư Tỷ, nhân sâm kia quả thật ăn thật ngon sao?" Nghe được đồ ăn ngon (ăn ngon), một bên Ngao Tiểu Bạch con mắt nhất thời sáng lên đứng lên.

"Không biết nhân sâm này quả cùng Bàn Đào vườn Bàn Đào so sánh, mùi vị như thế nào?" Tôn Ngô Không cũng là nghiêng đầu nhìn bên trên, ánh mắt lộ ra mấy phần vẻ hiếu kỳ, nói đến trái cây, hay lại là chúc mừng thích nhất.

"Ngũ Trang Quan quả thật từng là Trần Nguyên Đại Tiên Đạo Trạng, nhân sâm quả đã từng trồng ở nơi đây, bất quá ba ngàn năm trước Trần Nguyên Đại Tiên dọn nhà... Cho nên, nhân sâm quả cũng bị đồng thời dọn đi. Phía trên hẳn là Ngũ Trang Quan di chỉ, những thứ này mây mù là đạo Mê Trận, bên trong hẳn chỉ còn cái trống rỗng." Sa Văn Tĩnh nhìn nhao nhao muốn thử mọi người, nhưng là khẽ lắc đầu nói.

"Dọn nhà?" Đường Tam Tạng trừng mắt, giắt mình nói: "Thế nào thần tiên cũng thích chơi đùa dọn nhà, không phải nói phúc địa động thiên hiểm thấy ấy ư, thế nào hẳn nói dời liền dời? Hơn nữa giống nhân sâm quả loại này quý trọng loại vật, ngay gần dọn đi sẽ không sợ chết sao? Ba ngàn năm trước liền dọn đi, thời gian này cũng quá xa xưa một chút đi."

"Không thể nào, chúng ta vận khí thế nào kém như vậy." Chu Diêm Bồng chép miệng một cái, có chút thất vọng.

Sa Văn Tĩnh mỉm cười nói: "Nhân sâm quả lại tên gọi Thảo Hoàn Đan, là Hồn Độn ban đầu phút, thiên địa không mở lúc sinh hạ linh căn, trong thiên địa duy nhất cái này một phần. Ba ngàn năm nở hoa một lần, ba ngàn năm kết quả, lại 3000 năm mới thành thực, một vạn năm mới có thể ăn một lần, người một cái là có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một cái có thể sống 47,000 năm, liền coi như chúng ta đến cửa đi, Trần Nguyên Đại Tiên cũng chưa chắc chịu đưa chúng ta ăn."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Thật là lớn 1 cái hồ...

"Một vạn năm ăn một lần, cho dù có vận khí đúng phải, còn chưa nhất định có lệnh chờ đến thành thực thời điểm, bất quá ăn một cái người có thể sống 47,000 năm, này hơi cường điệu quá đi." Đường Tam Tạng chắc lưỡi hít hà, nghỉ lại, hơi biến sắc mặt, nhìn Sa Văn Tĩnh hỏi "Buổi tối tình, người nói nhân sâm này quả vạn năm mới có thể ăn một lần, kia Trần Nguyên Từ độc chiếm nhân sâm này quả, nghĩ đến cũng không chỉ một vạn năm, vậy hẳn sống bao nhiêu năm? Há chẳng phải là lấy vạn năm tới tính toán?"

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng nghe này, cũng là lộ ra chút vẻ giật mình, năm đó bọn họ cũng từng vào tiên tịch, bất quá cũng chỉ là đến trăm ngàn tuổi, tuổi tác còn không bằng một người nhân sâm dài, kia Trần Nguyên Từ trông coi nhân sâm quả, càng là không biết sống bao nhiêu năm, quả thực có chút kinh khủng.

"Trần Nguyên Đại Tiên hẳn là Thiên Địa Sơ Khai lúc đắc đạo Tán Tiên, bồi phận cực cao, đã sớm Siêu Phàm Nhập Thánh, càng là thể gian Tán Tiên chỉ tổ, biệt danh Dữ Thế Đồng Quân, về phần sống bao nhiêu năm tuổi, trên thiên thư cũng không có ghi lại, nhưng tuyệt đối là đương thời nhiều tuổi nhất một trong mấy người, cũng là thánh nhân bên trong thần bí nhất một cái." Sa Văn Tĩnh suy nghĩ một chút nói.

"Nguyên lai hẳn chính là thánh nhân." Đường Tam Tạng có chút nhưng gạt đầu, đây là hẳn thứ nhất biết thánh nhân, lại là tò mò hỏi "Kia Như Lai Phật Tổ cùng Ngọc Hoàng Đại Đế cũng là thánh nhân sao?"

"Ngọc Đế đầu khổ trải qua 1750 cướp, mỗi một cướp đầy ấp 12 Vạn 9600 năm, từ đó được chứng Thánh Vị, là trời đình đứng đầu. Như Lai Phật Tổ khổ tu mấy vạn năm, cũng là nhập thánh, là Linh Sơn Phật Tổ." Sa Văn Tĩnh cũng là cho giải thích.

"Sur phụ, nếu đến chỗ này, không bằng đi lên xem một chút, ta cảm thấy được (phải) phía trên kia thật giống như có cái gì đó." Một bên Tôn Ngộ Không thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Đường Tam Tạng.

"Được a, lần trước ở Lưu Sa Hà thăm một chút cá Phong thánh nhân trận, hôm nay nhìn một chút này Địa Tiên Chi Tổ Đạo Tràn, vừa làm mở mang hiểu biết." Đường Tam Tạng cười gạt đầu một cái, tìm cái có thể đi lên đi tiểu đạo, hướng giữa sườn núi tòa kia Đạo Quan đi tới.

Mặc dù đã sớm nghe nói Thánh loại người cách nói, bất quá hôm nay Đường Tam Tạng mới xem như đối với (đúng) thánh nhân có một ít biết, vốn là hẳn cho là cá Phong như vậy sống mấy ngàn năm Yêu Thánh đã coi là tuổi thọ rất xưa, không nghĩ tới còn chưa kịp một viên nhân sâm quả...

Về phần giống như Ngọc Đế cùng Trần Nguyên Từ như vậy tuổi tác theo như ước năm để tính, vậy thì càng không cần phải nói.

Bất quá ít nhất có thể khẳng định một chút, cái thế giới này cùng Trái Đất hẳn không có quan hệ gì, bởi vì Ngọc Đế bắt đầu khi độ kiếp sau khi, trên địa cầu còn không có linh trường động vật đâu rồi, hẳn dù thế nào cũng sẽ không phải lấy kỳ quái tồn tại phương thức ở Độ Kiếp đi.

Một đường leo lên treo hồi lâu, phía trước tiểu đạo đã bị sương mù bao phủ ở, bất quá có Chu Diêm Bồng ở, loại năm này lâu không tu sửa phổ thông Mê Trận dĩ nhiên là phát tay liền tan đi, một tòa kích thước to lớn tàn đạo quan đồ nét xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Sườn núi nơi không biết là thiên thành một khối đất bằng phẳng, hay lại là gắng gượng bị cắt ra tới một khối đất bằng phẳng, liếc nhìn lại từng ngọn thạch điện cao vút trong đó, mặc dù nhiều đã tàn phá, nhưng là từ cái nào còn đứng thẳng cột đá có thể thấy được năm đó là bực nào kích thước, trung ương tòa kia như cũ sừng sững cao vút đại điện đạt tới cao năm, sáu trượng, mặc dù trên điện bằng hiệu, trong điện cái gì cũng dọn đi, nhưng như cũ để cho người nghiêm nghị.

"Sur phụ, nơi này có ngôi Thạch Bi." Ngao Tiểu Bạch chỉ một bên một khối màu xanh Thạch Bi nói.

Thạch Bi hơn trượng cao, không biết đứng ở nơi này bao nhiêu năm tháng, Thạch Bi nhưng là bóng loáng như cũ, bên trên viết mười chữ to: Vạn Thọ Sơn đất lành, Ngũ Trang Quan Động Thiên.

Cửa chính đi vào là tọa bài phượng, phía trên bảng hiệu bị nước mưa nhuộm thành màu xám đen, hai bên hai cây bạch ngọc thạch Trụ trên viết đôi liên ngược lại còn có thể thấy rõ: Trường sinh bất lão thần tiên Phủ, Dữ Thiên Đồng Thọ đạo nhân nhà.

"A, lão đạo này tên gọi tiếng không lớn, giọng cũng không nhỏ." Tôn Ngộ Không nhìn vậy đối với Liên, bĩu môi cười nói.

"Suy nghĩ kỹ một chút, hần lòi này cũng không sai, các loại (chờ) một vạn năm nhân sâm quả, ăn một cái, lại có thể sống bốn chục ngàn năm, chỉ cần Nhân Sâm Quả Thụ không già, thiên địa không thay đổi, hần muốn sống bao nhiêu năm chẳng phải là có thể sống bao nhiêu năm." Đường Tam Tạng cười nói, tính như vậy đến, Trần Nguyên Từ thật đúng là không cần lo lắng cái gì Thọ Nguyên sắp tới loại sự tình.

"Lão đạo này trận pháp thành tựu rất bình thường, hoàn toàn không có cá Phong tiền bồi lợi hại, so với ta cũng kém xa." Chu Diêm Bồng bên cạnh (trái phải) đi một vòng.

Cũng là có chút khinh thường nói.

"Nhị Sư Tỷ, thánh nhân nhập thánh một loại cũng sẽ không tinh thông quá nhiều thủ đoạn, này ngược lại sẽ trở thành nhập thánh trở ngại, giống như cá Phong Yêu Thánh lấy trận pháp nhập thánh, cho nên thần thông thành tựu liền không lớn bằng khác (đùng) thánh nhân, trong này phải có chút chọn lựa cùng lựa chọn." Sa Văn Tĩnh cười lắc lắc đầu nói: "Trần Nguyên Đại Tiên một tay Tụ Lý Càn Khôn, có thể thu vạn vật, đối với không gian một đạo hiểu, thể gian không người có thể ra kỳ tả hữu."

"Chờ ta trận pháp đại thành, ta đến lúc đó muốn bày cái đại trận xin hần vào đi thử một chút, xem hần Tụ Lý Càn Khôn có phải là thật hay không có thể đem ta trận pháp cũng thu vào đi." Chu Diêm Bồng cũng không nổi giận, thiếu mi đạo.

"Bên cạnh (trái phải) vòng vo một chút đi, người ta ba ngàn năm trước liền dọn nhà, khẳng định không có vật gì tốt lưu lại, cảm thụ một chút này thánh nhân Động Phủ, chúng ta liền tiếp tục lên đường." Đường Tam Tạng hướng trong đạo quan vừa đi đi, đối với (đúng) Tôn Ngộ Không trước nói cảm thấy nơi này có cái gì cũng không hề để ý, nhân sâm quả đều bị dời đi, kia còn có thứ gì khả năng hấp dẫn bọn họ đâu.

3000 năm không có người xử lý, hơn nữa nhìn một cái liền biết là không tính dọn về đến, ngay cả Hộ Sơn trận pháp cũng rút lui, liền sắp xếp người kế tiếp có thể mê muội một chút phạm nhân cùng cấp thấp yêu quái Mê Trận, khắp nơi đều là tàn phá lâu đài đền, hơn nữa nhìn đi lên đại cũng không phải là bởi vì thời gian xa xưa Tự Nhiên thấp sụp, càng giống như là bị đào sâu ba thước đào thành bộ dáng này.

Địa Tiên Chi Tổ lớn như vậy danh tiếng, nếu chỗ này Động Phủ bỏ đi không dùng, quả thật chân quá hấp dẫn một ít Tán Tiên cùng có linh trí yêu quái, tò mò vào trận, đào sâu ba thước cũng muốn đào một chút bảo bối đi.

Rốt cuộc có hay không đào được bảo bối Đường Tam Tạng cũng không biết, bất quá từ đá vụn đang lúc thỉnh thoảng có thể thấy đủ loại xương người cùng yêu cốt đến xem, giết người Đoạt Bảo loại tiết mục phòng chừng thường ở chỗ này diễn ra.

"Sur phụ, người nhanh tới xem một chút, nơi này có tốt một cái lớn hãm hại!" Đường Tam Tạng đang muốn bước vào chính điện nhìn một chút, Ngao Tiểu Bạch thanh âm từ sau bên truyền tới, chính là chuyển phương hướng hướng hậu viện phương hướng đi tới.

Tôn Ngộ Không đám người đã đứng ở Ngao Tiểu Bạch trong miệng hổ to cạnh, xa xa liền có thể thấy một cái hơn trăm trượng chu vi hổ to đột ngột xuất hiện ở bằng phẳng trên mặt đất.

"Này hãm hại thật sâu." Đường Tam Tạng cũng đi tới hãm hại cạnh, cúi đầu liếc mắt nhìn, cũng có nhiều chút giật mình, nhìn một cái, chân có mấy trăm trượng sâu, hơn nữa đáy hổ bên dưới còn tích đầy nước mưa, cũng không biết dưới nước còn bao sâu.

"Này không phải là cây ghép nhân sâm kia quả tạo ra bấy hổ đi, cây kia thật đúng là lớn." Chu Diêm Bồng chắc lưỡi hít hà đạo.

"Nhân sâm quả có Tiên Căn danh xưng là, hơn phân nửa là đem căn tu lan tràn đất sét cũng đào đi, nếu là cây ghép sau khi không thể sống, chẳng phải làm không công." Tôn Ngộ Không đá một tảng đá xanh đi xuống, thật lâu mới vừa rơi vào dưới đất, văng lên không ít nước.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 180: Sur phụ, người lần này chung quy không thể cự tuyệt đi

"Hần không phải là, các người nhìn bốn vách bên trên những thứ kia hang động, những thứ kia chỉ sợ là căn tu bị quét ra sau khi lưu lại, nếu như đem căn

tu lan tràn đất sét cũng đào đi, sợ rằng nửa toà Vạn Thọ Sơn đều phải bị đào đi." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái, đem con mắt hướng lên đây một chút, "Đây chính là thiên địa sơ khai liền xuất hiện linh căn, bên dưới căn tu cũng không biết xuống phía dưới lan tràn bao nhiêu thâm, Trần Nguyên Đại Tiên thật đúng là thật là thù đoạn."

"Vây những thứ này địa đạo cũng có thể lượn quanh thành mê cung." Đường Tam Tạng cũng là phát hiện hố sâu trên vách những thứ kia sâu không thấy đáy hố, như vậy một cây vật khổng lồ căn tu quả thật có chút khen, không ít cửa hang đều có hơn trượng cao, có thể dễ dàng tiến vào.

"Sur phụ, ta vừa mới nhặt được vật này, là một cái cầu sao? Có chút mềm mại, có thể đá sao?" Ngao Tiểu Bạch hai tay giơ một cái đại nhân quả dầm lớn nhỏ hoàng hôn sắc quả cầu hỏi.

Tất cả mọi người nhìn về phía viên kia cầu, không nghĩ tới ở nơi này dạng trong phế tích, Ngao Tiểu Bạch còn có thể tìm được một người giống kiểu đồ.

"Đây là nơi nào nhặt được?" Đường Tam Tạng đưa tay cầm lấy viên kia cầu, vào tay hơi lạnh, quả thật có một chút mềm mại cảm giác, bắt quả hình thái rất ổn định, mơ hồ có thể xuyên thấu qua chút ánh sáng, ngoài mặt có một chút điểm nhỏ vụn vết nứt, nhìn qua giống như một cao su cầu.

"Bên kia." Ngao Tiểu Bạch chỉ hồ to cạnh một viên cây bách, "Dưới tàng cây nhặt được."

"Các ngươi quen biết sao?" Đường Tam Tạng đem cao su cầu đưa cho Sa Văn Tĩnh, nếu bàn về kiến thức, đương nhiên vẫn là nàng đệ nhất.

Sa Văn Tĩnh một tay nâng quả cầu, con mắt đung lên đi quan sát hồi lâu, hay lại là lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, từ phía trên không cảm ứng được chút khí tức nào, không giống như là pháp bảo gì, cũng không phải là cái gì trướng, càng giống như là tùy ý xoa bóp đi ra đồ vật."

"Nếu không gõ nhìn một chút?" Tôn Ngộ Không từ Sa Văn Tĩnh cầm trong tay qua quả cầu, làm bộ liền muốn hướng trên đất vỗ tới.

"Gõ chính là biến thành hai nửa, có cái gì tốt nhìn." Chu Diêm Bồng liếc một cái, căn bản không đem viên kia cầu coi ra gì.

"Coi là, nếu không phải là cái gì bảo bối, cho Tiểu Bạch cùng Lạc này giữ lại chơi đùa đi." Đường Tam Tạng cười nói, lấy tới đưa trả lại cho Ngao Tiểu Bạch, vật này nhìn qua cũng không giống niên đại xa xưa vật, hơn phân nửa là phía sau tiến vào Ngũ Trang Quan Tu Tiên Giả lưu lại. Ngay cả pháp bảo cũng không tính, gõ hơn phân nửa cũng không có đồ vật, không bằng để lại cho Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này làm món đồ chơi.

"Hảo a, ta đây cùng Lạc này Sur Tỷ đi chơi nha." Ngao tiểu cao hứng hệt nói, ứng tiền trước mũi chân ở Lạc này bên tai cô mấy câu, Lạc này cao hứng dậm chân một cái, trước chạy ra ngoài.

Ngao Tiểu Bạch nhắc chân một cước đem quả cầu đá bay ra ngoài, sớm liền chạy ra ngoài Lạc này lập tức quay đầu dùng trên đầu Độc Giác chống đỡ một hồi, cầu hướng một hướng khác bay đi, Ngao Tiểu Bạch cười ha ha đến chạy tới tiếp lấy, thuận chân đá bay, chơi đùa phi thường cao hứng.

Đường Tam Tạng đưa ánh mắt từ Lạc này cùng Ngao Tiểu Bạch trên người thu hồi lại, lại liếc mắt nhìn này hố sâu, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, không khỏi nghiêng đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, "Ngươi có không có cảm thấy này hăm hại khá quen."

"Điện quan âm" Tôn Ngộ Không nhẹ giọng phun ra ba chữ.

"Ta còn tưởng rằng chỉ có một mình ta có loại cảm giác này." Đường Tam Tạng cũng là gật đầu một cái, cúi đầu nhìn lại hai mắt, bật cười nói: "Hắn là ảo giác, đó bất quá là cái Thụ Yêu liền oán khí ngút trời, nếu là này trong hố thật lấp đầy, cấp độ kia oán khí, phỏng chừng có thể xông thẳng Thiên Khung."

"Sur phụ, các ngươi đang nói gì? Điện quan âm lại là chuyện gì?" Chu Diêm Bồng nghe Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không bắt mình sờ đi đối thoại, không nhận được hiểu kỳ hỏi.

Đường Tam Tạng liền đem ban đầu ở Quan Âm Thiên Viện gặp phải cái kia dùng người sống làm đường liêu Đại Hòe Thụ chuyện nói đơn giản một chút, ban đầu hẳn một quyền đâm chết kia thụ yêu thời điểm, hẳn thật giống như có lời muốn nói, bất quá hẳn không chú ý nghe, bây giờ nghĩ lại, lần sau thật đúng là hẳn đề cho đối phương báo danh xong số hiệu, mặc dù kết quả hay lại là đánh chết hẳn, ít nhất cũng có thể đề phòng điểm phía sau muốn tới đại gia hỏa.

"Trần Nguyên Đại Tiên thường có thiện tên gọi, năm đó Vạn Thọ Sơn phụ cận dân chúng chịu kỳ Trạch tí, mưa thuận gió hòa, sinh hoạt an khang, phải làm sẽ không làm chuyện như thế tới. Hơn nữa nhân sâm quả làm thiện quả, Thiên Đình Chư Tiên cũng từng gặp, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu càng là chính miệng nếm qua, nếu như thật có chuyện này ư, bọn họ tuyệt đối sẽ không dính như vậy nhân quả." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái,

Đối với lần này cũng không đồng ý.

"Cũng vậy, đó bất quá là cây phổ thông Đại Hòe Thụ, cùng nhân sâm quả kém xa." Đường Tam Tạng cũng là gật đầu, Sa Văn Tĩnh lời nói có đạo lý, lần trước bị sợ ra bóng mờ, bây giờ thấy hố sâu cũng sẽ kim lòng không dạng liên tưởng đến cây kia đeo đầy xương người Đại Hòe Thụ.

Tôn Ngộ Không khẽ nhủ mảy mà cúi đầu nhìn hố sâu, trong mắt hai luồng ngọn lửa màu đỏ nhảy lên, tựa hồ muốn dùng Hòa Nhân Kim Tinh nhìn thấu dưới đất có hay không có có thể nghi đồ vật.

"Được, nếu không có thứ gì, vậy cứ tiếp tục lên đường đi." Đường Tam Tạng bên cạnh (trái phải) lại liếc mắt nhìn, nhìn đã càng chơi đùa càng xa Ngao Tiểu Bạch, hướng các nàng phương hướng đi tới, nhỏ giọng lầm bầm đến: "Lại dọn nhà, không nên miễn phí đưa ta hai người nhân sâm nếm thử một chút không..."

"Sur phụ, quần áo đầu rồi, người xem ta y phục này cũng sắp không giấu được thân thể." Chu Diêm Bồng đi lên trước, trực tiếp đưa tay nắm ở Đường Tam Tạng bả vai, nửa người ép ở trên người hắn, nói ra chính mình rách nát khát cái trang bất mãn nói.

"Tòa tiếp theo thành, chỉ cần vào thành liền cho các người làm quần áo mới." Đường Tam Tạng nghiêm túc gật đầu nói, lần này hắn hẳn sẽ nhớ, dải gió dầm sương dài như vậy một đoạn thời gian, cũng nên dừng lại nghỉ dưỡng sức xuống.

Cũng tốt ở có như vậy một đám học trò phụng bồi, Đường Tam Tạng đối với chính mình thu học trò chính xác quyết định biểu thị tán thưởng, nếu không dọc theo con đường này không phải là đến phát chán chết.

"Đại Sư Tỷ, chúng ta cũng đi thôi." Sa Văn Tĩnh nhìn còn đứng ở hồ sâu cạnh Tôn Ngộ Không nhẹ giọng nói.

"Vẫn cảm thấy có chút cổ quái..." Tôn Ngộ Không trong mắt ánh lửa rút đi, giữa lông mày có vài phần quán quít về, bất quá vẫn gật đầu, "Đi thôi, ngược lại chẳng qua là đi ngang qua."

Qua Ngũ Trang Quan, đường núi trở nên bằng phẳng đứng lên, mặc dù Ngũ Trang Quan đã dời khỏi nhiều năm, bất quá là năm đó lưu hạ sơn đạo phần lớn không có bị che giấu, so với cường ép ở trong rừng rậm tìm đường tốt hơn đi rất nhiều.

Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này một cái đá cầu, một cái dùng đầu đỉnh, đã chạy xa, còn có thể nghe được Ngao Tiểu Bạch tiếng cười cùng Lạc này hưng phấn hí, thật đúng là dễ dàng thỏa mãn hai thằng nhóc.

Ngũ Trang Quan xa dần, dĩ nhiên cũng làm như vậy cái gì đều không phát sinh liền đi qua.

Bất quá nghĩ đến nhân sâm quả, Đường Tam Tạng cũng động nhiều chút tâm tư, nếu là trên đường còn có thể đụng tới Ngũ Trang Quan, không bằng phải đi hướng Trần Nguyên Từ muốn một người nhân sâm, lấy về cho Lý nghi Mẫn ăn, ba năm không thì trở thành 47,000 năm, chẳng qua là không biết nàng có nguyện ý hay không, Lý nghi Mẫn tâm tư, hẳn chính là vẫn không có tính toán biết, thật sự là quá nhanh nhẹn cùng không theo lẽ thường xuất bài.

Liền với mấy ngày ở Vạn Thọ Sơn trong tạt qua, rồi núi Mạch lại vừa là hai Thiên, Địa thế dần dần thông thả, một tòa sừng sững thành lớn cũng là xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

"Sur phụ, người lần này chung quy không thể cự tuyệt đi!" Chu Diêm Bồng chỉ tòa thành lớn kia lớn tiếng nói

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: 1 Tọa Mộ Khí Trầm Trầm Thành

Trong tầm mắt xuất hiện đúng là một tòa sừng sững thành lớn, từ cách Đại Đường một đường Tây Hành, thấy đều là Tây Vực nước nhỏ thành trấn nhỏ, số người có thể đạt tới mười ngàn thành trấn chỉ đếm được trên đầu ngón tay, mà ngồi dùng màu xám trắng hòn đá lũy cao hai trượng thành tường thành lớn, nhưng là để cho hắn có loại ngóng thấy Trường An cảm giác.

Đương nhiên, thiên hạ như Trường An cấp độ kia dân số triệu Cự Thành hẳn không có thứ 2 ngôi, tòa thành này so với Trường An cũng quả thật tiểu không ít, nhưng nhìn không kích thước, bên trong số người cũng không xuống một trăm ngàn chỉ chúng, thậm chí nhiều hơn, đủ để xưng là thành lớn.

"Sur phụ, người nói trong thành này có thứ ăn ngon sao?" Có chút chơi một Ngao Tiểu Bạch trong ngực còn ôm viên kia hoàng hôn sắc quả cầu, mặt đầy mong đợi nhìn tòa thành lớn kia.

Đường Tam Tạng nhìn Sa Văn Tĩnh xuất ra một khối màu trắng khăn vuông cho Ngao Tiểu Bạch lau mồ hôi, cười gật đầu nói: "Nhất định sẽ có, vừa vận buổi trưa vào thành ăn, liền với đi mấy tháng, chúng ta ở nơi này trong thành nghỉ dưỡng sức ba ngày sau đó sẽ lên đường, cho các người đổi một bộ quần áo, ăn tốt hơn ăn."

"Hào a, chúng ta đây nhất định phải đi nhiều ăn mấy nhà tửu lầu nha." Ngao tiểu cao hứng hự kêu lên, liền đối Lạc này cũng cao hứng dậm chân một cái, nàng tựa hồ thích dùng loại phương thức này biểu đạt tâm tình mình.

Ở trên đường Đường Tam Tạng cũng hỏi qua Sa Văn Tĩnh có hay không trọng tụ Lạc này thần hồn biện pháp, Sa Văn Tĩnh trả lời cùng Quan Âm không sai biệt lắm, nhất định phải đi Linh Sơn mới có thể trọng tụ thần hồn, giữ được tánh mạng.

Bất quá nàng còn nói nếu là có đối với (đúng) Tụ Hồn có hiệu quả thiên tài địa bảo dùng, nói không chừng có thể đem du ly hơn trong thiên địa một số ít thần hồn gom tới, mặc dù không có thể trọng tổ trí nhớ, nhưng ít ra có thể tăng lên một ít linh trí, nói không chừng liền có thể mở miệng nói chuyện.

Đương nhiên, Thiên Tài Địa Bảo vốn là có thể gặp không thể cầu vật, hưởng chi hay là đối với Tụ Hồn có hiệu quả, có thể dụng phải có khả năng cực thấp, chỉ có thể nhìn vận khí.

Bên ngoài thành có bằng phẳng đại đạo, mọi người đang trong rừng đi hồi lâu, cơ hội không thấy người, lúc này nhìn dưới cửa thành ra ra vào vào mọi người, đều có mấy phần hưng phấn.

"Nguyên lai đây chính là Phàm Trần thành lớn a." Sa Văn Tĩnh có chút há hốc mồm nhìn thành lớn phương hướng, trong mắt tràn đầy là vẻ hiếu kỳ, đây cũng là năng lần đầu tiên thấy lớn như vậy thành.

Cửa thành rất là rộng rãi, hai bên còn có tất cả trang web đến tám gã tay cầm trường thương, người khoác Khinh Giáp binh sĩ, đối với (đúng) dân chúng tầm thường cũng không kiểm tra, chỉ có mấy người đồng hành, hoặc là có đoàn xe vào thành lúc mới có thể kiểm tra.

Trên cửa thành có ba chữ to: Thiên Lưu Thành

Thành tường nhìn qua có chút niên đại, có thể rõ ràng nhìn ra mấy lần dấu vết tu bổ, bất quá như cũ ngật đứng không ngã, có thể thấy thành này lịch sử chi lâu đời.

Đoàn người hướng hướng cửa thành đi tới, cao gầy Tôn Ngộ Không, sắc sỡ Chu Diêm Bồng, điềm đạm Sa Văn Tĩnh, khả ái Ngao Tiểu Bạch, còn có đi ở một bên anh tuấn Đường Tam Tạng, hơn nữa một không có phân phối yên ngựa, lại dài Độc Giác thân tuấn Bạch Mã, quả thực hút con người, đã qua người đi đường không khỏi nhiều xem bọn hắn mấy lần.

Bất quá để cho Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn là, những người đi đường này trừ nhiều xem bọn hắn mấy lần ra, liền không có gì dư thừa phản ứng, thậm chí ngay cả bình thường những thứ kia tươi đẹp ánh mắt ghen tị cũng lúc đó có thể đếm được, chớ nói chi là sắc chạy lên nào, cường ép đi lên đùa bốn lưu manh.

Đường Tam Tạng đem thông quan văn điệp đưa cho thủ thành binh sĩ, hắn chẳng qua là tùy tiện liếc một cái, liền hướng về phía Đường Tam Tạng đoàn người phát tay một cái, tỏ ý bọn họ đi vào, cặp mắt có chút vô thần đất ôm lấy trong tay trường thương, quần áo không có ngủ đủ đáng vẻ.

Đường Tam Tạng đem thông quan văn điệp thu, liếc một cái giống vậy về mặt uể oải những binh sĩ kia, hướng về phía Tôn Ngộ Không các nàng gật đầu một cái, dắt Ngao Tiểu Bạch hướng thành đi tới.

Người đi đường tinh thần cũng đều có nhiều chút uể oải không dao động, ngay cả bị ôm vào trong ngực trẻ nít, biểu tình cũng không thể nào sinh động, bắt đầu còn có nhiều chút tò mò nhìn Đường Tam Tạng đám người bọn họ, bất quá rất nhanh thì mất đi hứng thú, nằm ở nữ nhân trong ngực nhắm mắt lại.

"Sur phụ, người ở đây thật kỳ quái a, thật giống như cũng không có ngủ đủ." Ngao Tiểu Bạch nhìn trái phải một chút, có chút không hiểu nhìn Đường Tam Tạng.

"Như vậy một tòa thành lớn, lại là không khí trầm lắng, sợ rằng có cái gì không đúng." Tôn Ngộ Không cũng là khẽ nhíu mày, giọng hơi trầm xuống đạo.

"Có phải hay không là tập thể mất ngủ? Chẳng lẽ trong thành này có vị vừa vào đêm là có thể làm cho khắp thành khó mà ngủ kỳ nhân?" Chu Diêm Bồng lại gần,

Thieu mi nói.

"Người thật là không có cứu..." Đường Tam Tạng đưa đầu ngón tay ra dần dần hấn ót, biểu tình có chút bất đắc dĩ.

"Sur phụ, người đang suy nghĩ gì? Ta chỉ nói là có thể có thể có một người điên nửa đêm ở kêu loạn a! Người tại sao đánh ta?" Chu Diêm Bồng che cái trán mặt đầy vô tội.

"Tại sao có thể qua loa đoán chừng đầu rồi, nửa đêm không ngủ chạy đến làm ồn người ta người điên, là sẽ bị đánh chết, làm sao có thể lưu đến bây giờ." Đường Tam Tạng nhìn Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh nhìn mình nghi ngờ biểu tình, nghiêm túc nói, nói xong vung tay lên, "Đi thôi, trước tìm một tửu lầu ăn cơm, lại đi tìm một khách sạn dừng chân." Trước dọc theo trái màu đen tám đá đường phố đi về phía trước.

Thành này quả thật quý dị, bị một cổ đậm đà đáng vẻ giả nua bao phủ, nhưng là Đường Tam Tạng cũng không có cảm nhận được Yêu Khí, cũng không có cái gì cảm giác âm lãnh thấy, nhưng là trong thành này trăm họ đáng vẻ, lại hoàn toàn không giống không việc gì.

Bất quá bọn hắn vừa mới đến, coi như nghĩ (muốn) xen vào chuyện người khác cũng phải biết trước nơi này rốt cuộc phát sinh cái gì, tửu lầu ba đạo Cửu Lưu tụ tập, hơn nữa bọn họ cũng đứng lúc nghĩ (muốn) ăn cơm trưa, ngược lại là có thể đi hỏi thăm một ít tin tức.

Tùy tiện tìm một người đi đường hỏi phụ cận đây tốt một chút tửu lầu, đoàn người tìm tới cửa.

Đường Tam Tạng cự tuyệt tiểu nhị hỗ trợ Uy Lạc này hảo ý, để cho Tôn Ngộ Không bọn họ đi vào trước, chính hắn trước cho ăn no Lạc này, để cho năng trước ở bên ngoài đợi một hồi.

Lạc này mặc dù một bộ vô hại bộ dáng, nhưng là thứ thiệt yêu quái, hơn nữa khoảng thời gian này ở Tôn Ngộ Không điều giáo bên dưới, đã đột phá Đại Yêu cảnh, người bình thường cũng khi dễ không để cho, cho nên Đường Tam Tạng yên tâm để cho nàng một mình ở bên ngoài ngây ngốc.

Từ lâu này được đặt tên là tụ phúc lâu, Đường Tam Tạng phản ứng đầu tiên là thành Trường An nhà kia ở chỗ này mở phân điểm, bắt quá nghĩ lại cũng không quá thực tế, bệnh thần kinh mới thả đến thành Trường An tiền không kiếm, chạy mấy vạn dặm tới nơi này mở phân điểm.

Chính trị giờ cơm, trong từ lâu người ngược lại rất nhiều, bắt quá cùng tâm thường từ lâu người tới ta đi đi từ lệnh tiếng la bên tai không dứt bất đồng, trong từ lâu này mặc dù ngồi đầy người, bầu không khí nhưng là không có chút nào nhiệt, thực khách coi như uống rượu, nói chuyện cũng lớn cũng nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, nhiều hơn là đang ở tự rót tự uống.

Dẫn Đường Tam Tạng lên lầu Điểm Tiểu Nhị ngược lại nhiệt tình một ít, bắt quá mặc dù lộ ra rằng, biểu hiện trên mặt nhưng là không có chút nào thân thiết, có thể thấy tâm tình cũng là dè dặt.

Đường Tam Tạng bên trên lầu hai, Tôn Ngộ Không các nàng ngồi cạnh cửa sổ bàn, bên cạnh còn có mấy bàn ngồi đầy người, lúc này cũng không có tâm uống rượu, hoặc trắng trơn, hoặc là lén lút đánh giá Tôn Ngộ Không các nàng, này đám con gái ở nơi này Thiên Lư Thành đây chính là chưa từng thấy qua, hướng chỉ là đồng thời xuất hiện bốn cái, rượu trắng người mặt, ngay cả uế oải tinh thần cũng phản chấn một ít, bầu không khí cùng lời nói cũng sống động không ít.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Cùng 1 tòa thành cùng 1 năm mơ

Đường Tam Tạng ở trước bàn ngồi xuống, Sa Văn Tĩnh cho hắn rót ly trà, "Lạc này ăn xong sao?"

"Ừ, nhìn nàng cũng muốn đi lên đầu rồi, bắt quá thang lầu này không quá thích hợp." Đường Tam Tạng nâng chung trà lên nhấp một hớp, cười nói.

"Vậy nếu không ta đi ôm nàng đi lên." Chu Diêm Bồng nghiêng đầu mắt nhìn ngoài cửa sổ.

"Được, vừa mới đến đừng quá thu hút sự chú ý của người khác, trước gọi thức ăn đi." Đường Tam Tạng liền vội vàng kéo lấy chuẩn bị nhảy cửa sổ đi ra ngoài Chu Diêm Bồng.

"Không làm người khác chú ý hiển nhiên là không có khả năng." Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn cũng nhìn bọn hắn chăm chăm các thực khách, bĩu môi một cái.

"Này có biện pháp gì đây." Đường Tam Tạng bắt đầu đi buông tay, năm đó ở Trường An hắn chính là ra ngoài liền bị vây xem quý trọng loại vật, bây giờ mang theo năm cái đồ nhĩ, không có đem đường phố ngăn chỉ có thể nói tòa thành này thật sự là thật không có có sức sống, muốn đổi thành thành Trường An, Chu Tước đường lớn cũng thế nào cũng phải ngăn trong đó ba tầng ngoài không thể, Đại Đường trăm họ cũng không có loại này trì mị cảm giác.

Đường Tam Tạng gọi tới Điểm Tiểu Nhị, điểm một nhóm từ lâu này bằng hiệu thức ăn, lần trước đánh thổ hào lưu lại vàng cũng không ít, hẳn đủ phung phí một hồi.

Đương nhiên, coi như muốn ăn cơm chùa, bọn họ đám người này chạy, cũng không người đuổi kịp a.

Thức ăn còn chưa lên đến, Sa Văn Tĩnh theo Ngao Tiểu Bạch chơi lấy hai cái Tiểu Mật Phong trò chơi, loại này siêu tiền trò chơi nhỏ đương nhiên là xuất thân từ Đường Tam Tạng cái tay, cũng may bây giờ có Sa Văn Tĩnh phụng bồi chơi đùa, nếu không ở nơi này trước mặt mọi người để cho hắn và một cái tiểu cô nương ở chỗ này đứng đứng, cũng thật có chút xấu hổ.

Đổi thành Sa Văn Tĩnh kia thì bất đồng, không thấy cách vách bàn kia hai cái thư sinh cũng trừng thẳng mắt, ngay cả rượu đào ở trên đứng quán cũng không có chú ý a.

Đường Tam Tạng chậm rãi uống trà, đối với quanh mình nam nhân theo dõi ánh mắt, hắn dĩ nhiên không đến nổi tức giận, người mà, ra ngoài luôn là cũng bị người nhìn, chung quy không thể nhìn thấy người ta nhìn lâu người mấy lần tự muốn đem người ta giết chết đi.

Hơn nữa cảm thụ mọi người từ hăm mị dần dần biến chuyển thành ánh mắt ghen tị, Đường Tam Tạng nụ cười trên mặt bộc phát Xán Lạn, đứng không, liền là ưa thích bọn họ nghĩ như vậy giết chết hắn, hết lần này tới lần khác lại không làm hơn hắn đáng vẽ, cái này so với đi lên giẫm đạp hai chân còn phải sáng khoái.

Chu Diêm Bồng tính tình khoảng thời gian này cũng coi là liêm không ít, chính ngạo đầu nhìn Sa Văn Tĩnh cùng Ngao Tiểu Bạch chơi đùa, nếu không dè

xuống nạng lúc trước tính cách, lúc này lâu hai người đã không có con người.

Lầu hai thực khách máy hát dần dần mở ra, vài chén rượu hạ đồ, âm lượng dần cao, tựa hồ là muốn dụ được (phải) một bên giai nhân ghé mắt.

"Này cũng hơn nửa năm, người nói như vậy thời gian lúc nào mới có thể kết thúc đây? Ở tiếp tục như vậy, ta ngược lại thật ra còn có thể lại xanh xanh, ta kia mẹ già nhưng là không chịu nổi hù dọa." Một bên một cái mập lùn trung niên nam nhân thở dài, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch rượu trong ly.

Đường Tam Tạng cùng Tôn Ngộ Không đồng thời nghiêng đầu nhìn sang, nghe Hứa nói nhảm nhieu, thật giống như rốt cuộc có người nói điểm hữu dụng lời nói đầu rồi, tòa thành này rốt cuộc vì sao biến thành như vậy bộ dáng, hay là để cho bọn họ thật tò mò.

"Cũng không phải sao, đều nói chúng ta Thiên Lư Thành dẫn đến thần tiên, cho nên mới biến thành bộ dáng như vậy, nhưng này Nguyệt Nguyệt cũng Tề Tự chừng mấy hồi, các lộ thần tiên cũng lạy, làm sao lại không điểm sử dụng đây." Ngồi cùng bàn một cái mặt chữ quốc người trung niên cũng là thở dài, về mặt có chút chán nản.

"Ta xem căn bản không phải dẫn đến thần tiên, hơn phân nửa là dẫn đến quỷ quái, các người biết ta ngày hôm qua nằm mơ thấy cái gì không?" Bên cạnh bàn một người thanh niên chen miệng nói.

"Nằm mơ thấy cái gì?" Mọi người nghe vậy, tất cả là có chút hiếu kỳ đất nhìn về phía hắn, đáy mắt lại vừa là có vài phần sợ hãi và sợ hãi.

"Một cái lưỡi dài đầu quỷ, một đường đuổi theo ta, từ Thiên Lư Thành một mực đuổi theo ra bên ngoài thành, một mực đuổi theo, một mực đuổi theo..." Thanh niên kia thanh âm có chút trầm thấp "về mặt có chút kinh sợ cũng sợ."

"Á!" Một bên một tên mập kêu lên một tiếng, thân thể lắc lư, dưới móng cái ghế chịu đựng không được hấn sức nặng, nhất thời suy sụp, đồng một tiếng trực tiếp ngồi dưới đất, nhưng là bất chấp đau đớn, sợ hãi nhìn thanh niên kia, môi cùng trên mặt thịt béo một trận run lấy lấy, "Người... Người cũng làm giấc mộng này."

Lời này vừa nói ra, trong tửu lầu nhất thời phát ra một trận đảo hấp khí thanh vang, mọi người nhìn nhau, đều là ở trong mắt đối phương thấy sợ hãi, sau đó cũng xác nhận một chút —— tối hôm qua,

Bọn họ cũng làm giống nhau mơ.

"Tại sao có thể như vậy, lần trước không phải là ở ba tháng trước sao? Nước sạch pháp sư cách làm sau khi không phải là không có lại khắp thành cùng mơ qua sao? Tại sao lại xuất hiện!" Một người thanh niên to con rộng rãi đứng dậy, thân thể cũng đang run rẩy, quả đảm càng là cảm kéo kẹt vang dội.

"Giống nhau mơ?" Sa Văn Tĩnh cũng là dừng lại cùng Ngao Tiểu Bạch trò chơi, khẽ đọc một tiếng, khẽ nhú mày, tựa như đang tự hỏi cái gì.

"Ha ha, cái này nhất định là quỷ thần, nhất định là Thượng Thiên phải trừng phạt chúng ta!" Một bên người mập mập kia đột nhiên thoáng cái nhảy lên, ha ha cười nói, một câu vừa mới dứt lời, trừng mắt, trực đỉnh đỉnh ngã về phía sau, rớt ở trên tấm ván, phát ra một tiếng tiếng vang trầm trầm, thân thể co quắp, không ngừng phiến trừ bạch nhãn, trong miệng còn phun bọt mép.

"Tiểu Lục, đi mời Phi Vệ." Một người mặc một thân trường bào màu lam, vóc người thật cao, dưới môi giữ lại râu cá trê trung niên nam nhân đi nhanh đi lên, liếc mắt nhìn trên đất mập mập, nhìn một bên tiểu nhị phân phó nói, xem bộ dáng là này chương quỷ tửu lầu.

Tiểu nhị kia đáp một tiếng, bước nhanh rời đi.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn chương quỷ kia, người này đều là hơi có mấy phần khí chất xuất trần, không như một loại chương quỷ tửu lầu như vậy bụng phê, cũng không có quá lớn hơi tiền vị, mặc dù sắc mặt cũng có vài phần tiêu tụy, bất quá một đôi mắt ngược lại vẫn tính toán rõ ràng minh.

Vốn là ngồi ở đó mập mập bên người người cũng liền vội vàng hướng bên cạnh chuyển đi, cũng không người tiến lên đỡ, có chút chệch, lại là có chút sợ hãi, trong lúc nhất thời cũng không một người nói chuyện, bùng lên trên bàn ly rượu uống hai miệng, rồi rít rời chỗ chuẩn bị đi, tựa hồ đối với kia Phi Vệ rất là kiêng kỵ.

"Quấy rối chư vị, hôm nay ăn tất cả mọi thứ, cũng coi là làm nửa giá, tạm thời Liễu mỗ bồi tội." Chương quỷ kia chấp tay nói có chút nói xin lỗi.

"Liễu chương quỷ khách khí." Mọi người khách khí đôi câu, rất nhanh lâu hai người liền đi vô ích, chỉ còn lại Đường Tam Tạng bọn họ một bàn, cùng trên đất vẫn còn ở có chút co quắp mập mập.

"Tại hạ tự phúc lầu chương quỷ liễu trầm sông, chư vị nhưng là vừa tới Thiên Lư Thành khách nhân? Phi Vệ chẳng mấy chốc sẽ đến, chư vị không tránh một chút sao?" Liễu chương quỷ đi tới trước, nhìn Tôn Ngộ Không các nàng liếc mắt, bất quá cũng không có quá khuyết điểm thái, hiển nhiên cũng nhìn ra mọi người lấy Đường Tam Tạng cầm đầu, chính là nhìn Đường Tam Tạng nói.

Đường Tam Tạng nhìn liễu trầm sông mỉm cười nói: "Bản tăng Đường Tam Tạng, từ Đông Thổ Đại Đường tới, mấy vị này là tại hạ đồ nhi, đúng là hôm nay mới vừa vào Thiên Lư Thành. Bất quá tại hạ nhìn Thiên Lư Thành tựa hồ xảy ra chuyện gì, không biết Liễu chương quỷ có thể hay không giải thích? Còn có Phi Vệ thì là người nào, chúng ta vì sao phải tránh?"

"Ha ha, ở Thiên Lư Thành lại không biết chúng ta Phi Vệ, người nhưng là muốn vào viện người điên?" Đang lúc này, một đạo hung ác thanh âm từ cửa thang lầu phương hướng truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Luôn có điều dân muốn hại trẫm

Liễu trẫm sông hơi biến sắc mặt, bắt quá rất nhanh thì khôi phục lại bình tĩnh, Đường Tam Tạng có chút thiếu mị, theo tiếng nhìn về phía cửa thang lầu phương hướng, nhìn trước mọi người và liễu trẫm sông phản ứng, này Phi Vệ hẳn không phải là cái gì hiền lành, bắt quá, viện người điên vậy là cái gì quý?

Cửa thang lầu truyền tới đặng đặng tiếng bước chân, nghe vào là cứng rắn chất để giày cùng tấm ván gỗ phát ra tiếng vang, làm trước đập lên lầu hai là một thân hình cao lớn người tuổi trẻ.

Mặc trên người một thân màu đen Kinh Giáp, một con tóc ngắn như căn (cái) cây ngân châm hướng lên đâm lên, hốc mắt khá sâu, một đôi mực mắt đen như ưng như vậy nhìn về phía Đường Tam Tạng, trên dưới quan sát liếc mắt, môi QQ bên trên Dương, lộ ra chút vẻ khinh thường.

Trước ngực Nhuyễn Giáp trên thêu một cái ngắn màu bạc kiếm, kiếm hai bên lại còn thêu hai cái rất đáng yêu cánh, bên hông khoác một cái trường kiếm màu bạc, tay trái ấn ở trên chuôi kiếm, ngược lại rất là thần vũ.

Theo sát lên lầu tới trả có tám cái Hắc Giáp thanh niên, trước ngực cũng thêu ngắn màu bạc kiếm, ngắn trở thang lầu lầu hai miệng, mắt lạnh nhìn lầu hai mọi người.

"Nguyên lai là Mạc Tổng Ti thân chí, còn mời ngồi vào, Tiểu Lục, tranh thủ thời gian để cho dưới bếp bên trên rượu ngon nhất, lại đem buổi sáng mới vừa vận chuyển tới thịt trâu cắt ba cân đi lên." Liễu trẫm sông nhìn kia tóc ngắn thanh niên, trong mắt lóe lên một tia vẻ kiêu kỳ, nở nụ cười nói.

Một bên tiểu nhị đáp một tiếng, liền muốn xoay người rời đi.

"Không cần, làm theo phép, hy vọng Liễu chương quỹ thật tốt phối hợp." Mạc Tổng Ti khoát tay, tiểu nhị kia lập tức dừng chân lại, có chút sợ lui sang một bên.

"Mạc Tổng Ti nói đùa, tiểu tự nhiên sẽ thật tốt phối hợp Phi Vệ làm việc." Liễu trẫm sông gật đầu nói.

Đường Tam Tạng chống lại cặp kia tràn đầy lệ khí con mắt, thần tình bình tĩnh như cũ, có chút hiếu kỳ đặt đánh giá những thứ này cái gọi là Phi Vệ, cũng không biết chỗ ngồi này Thiên Lưu Thành thuộc về quốc gia nào, nhìn dáng dấp những thứ này Phi Vệ phải cùng Bộ Khoái không sai biệt lắm.

Đại Đường bách chiến tướng quân hẳn đều thấy không ít, thủ hạ kia cũng đều nhuộm mấy chục ngàn dị tộc máu tươi, không phải là mấy cái này Bộ Khoái có thể so sánh, chẳng qua là nhìn dáng dấp bọn họ tương đối đem mình làm chuyện gì xảy ra.

Mạc Tổng Ti sâu hơn thâm liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng, ánh mắt chuyển hướng một bên Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng đảm người, hung ác ánh mắt không khỏi sáng lên, đáy mắt thoáng qua một vết vè tham lam, bắt quá cũng không có ở trên mặt biểu hiện ra, lúc này mới nhìn về phía trên đất cái đó vẫn còn ở sùi bọt mấp mấp mạp, cũng đứng, dường như vị này mới là chính chủ.

"Trước đánh thức hẳn." Mạc Tổng Ti trầm giọng nói.

Một cái Phi Vệ bước nhanh đi tới trước, từ trên bàn cầm lên một bầu rượu, trực tiếp tưới vào mấp mạp kia trên mặt.

Mấp mạp một cái cơ trí, nhưng là đột nhiên tròn to hai mắt, tan rã đồng tử từ từ tập trung, vèo một chút liền vọt lên đến, hoàn toàn không phù hợp hẳn cái này thể trạng nên có tốc độ, ánh mắt tại chỗ đang lúc trên người mọi người quét qua, xuống người cho là đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngửa mặt lên trời cười như điên.

"Hắn đã điên, buộc lại." Mạc Tổng Ti nhướn mày một cái.

"Phải!" Hai cái Phi Vệ từ hông bên trên tiếp sợi dây, hướng mấp mạp đi tới.

"Ta không điên! Không muốn trói ta!" Mấp mạp nhìn kia lớn tiếng kêu, muốn lui về phía sau.

"Người điên thích nhất nói chính là chỗ này câu." Bắt quá không chờ hẳn đi xa, đứng ở hẳn bên người Phi Vệ một cái Tảo Đường Thối đem hẳn trật chân té, hai cái Phi Vệ nhào tới, tha cho mấy vòng, đem hẳn vững vàng buộc lại.

Mấp mạp gắng sức gãy giữa, một bên lớn tiếng la lên: "Thật ra thì căn bản không có cái gì đặt, cái gì đề cử, cái gì cất giữ, chứ gì cân nhắc, cái gì độc giả,

Trộm. Bàn đầu đi chết đi! Ha ha ha, đều là giả! Giả! Không nên đụng trẫm, trẫm không cần uống thuốc, các ngươi buông ra trẫm, trẫm không điên, luôn có điều dân muốn hại trẫm! Ha ha ha trẫm không điên! Buông ra trẫm! Trẫm không điên! ! Trẫm không nên đi điên vì cái gì người viện! ! Các ngươi những thứ này đều dân muốn hại trẫm! Hộ giá! Hộ giá!"

"Đặt là cái gì quý? Đề cử vậy là cái gì quý? Độc giả? Đây là nào dạng kia?" Đường Tam Tạng tròn mắt há mồm nhìn kia cả người thịt béo run lẩy bẩy mập mạp, biểu tình nhất thời trở nên cổ quái, bọn họ đều nói mập mạp này điên, nhìn qua thật đúng là giống như điên.

Nhưng trên cái thế giới này không phải là không có những thứ này sao? Mập mạp kia là từ nơi nào biết? Chẳng lẽ mập mạp này không phải là điên, cũng là bị chuyển kiếp? Hơn nữa còn là một phác nhai tay viết?

Một chuỗi vấn đề từ Đường Tam Tạng trong đầu thoáng qua,

Trong lòng cũng là quán quít vạn phần, bất quá nhìn dáng dấp hàng này coi như thật là chuyển kiếp, hơn phân nửa chuyển kiếp trước liền điên, Internet tay viết thật đúng là đáng sợ.

Mập mạp vẫn còn ở rêu rao, một bên Phi Vệ thuận tay nhặt lên một khối giẻ lau trực tiếp nhét vào trong miệng hắn, nhất thời liền không phát ra được thanh âm nào, nghẹn ngào mấy tiếng, giống như là hưng đầu đi qua, về mặt nhất thời trở nên uể oải, gục đầu, không lên tiếng nữa, hoặc như là biến hóa cá nhân.

Đường Tam Tạng đám người giật mình không thôi, mà kia Mạc Tổng Ti cùng chúng Phi Vệ, thậm chí là liễu trẫm sông cùng Điểm Tiểu Nhị lại là một bộ chuyện thường ngày ở huyện đáng vẻ, xem ra khoảng thời gian này trong tòa thành này như vậy sự tình không chỉ phát sinh một lần, hơn nữa xử lý những chuyện này chính là Phi Vệ.

Mặc dù có chút hoài nghi vị này cũng là xuyên Việt huynh đệ, bất quá Đường Tam Tạng vẫn là không có bao nhiêu giải quyết dục vọng, cứu xuống một người điên cũng không cách nào trao đổi a.

Đương nhiên, hắn cũng có chút vui mừng, cũng còn khá khi còn bé ở Kim Sơn Tự không có biểu hiện quá mức nghịch thiên, cũng không muốn nào cái gì cách tên gọi, tạo cái gì phản, nếu không lúc này phòng chừng cũng giống vị huynh đệ kia như thể trực tiếp bị giam đến viện người điên đi.

Nha, đối với (đúng) Đại Đường có thể không người điên viện, nếu là nhốt vào tù, phòng chừng sẽ bị mở mang chức năng mới.

Mập mạp bị trói, chuyện lần này cũng coi là kết thúc, bất quá Mạc Tổng Ti nhưng là hướng Đường Tam Tạng bọn họ đi tới, hung ác con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng, tựa hồ muốn cho hắn một ít cảm giác bị áp bách.

"Liễu chương quỹ, chúng ta giẫm đạp nên lên đi? Chúng ta có thể các loại (chờ) một hồi lâu." Tôn Ngộ Không nhìn liễu trẫm sông, không lạnh không nhạt nói, ngón tay ở bàn nhẹ một chút đến, người khác nhìn qua chỉ là có chút không kiên nhẫn, Đường Tam Tạng nhưng là biết nàng đã tại kèm chế có muốn hay không cho mấy tên này một người một gậy.

"Tiểu Lục, nhanh đi dưới bếp thúc giục thúc giục." Liễu trẫm sông nhìn Mạc Tổng Ti liếc mắt, do dự một chút, còn là hướng về phía một bên Điểm Tiểu Nhị nói.

Điểm Tiểu Nhị cúi đầu hướng dưới lầu bước nhanh tới, nói thầm trong lòng đến mấy cái này người xứ khác không hiểu được mắt nhìn sắc, bị Phi Vệ đề mắt tới còn nhớ được ăn cơm.

"Các ngươi là người nào? Vào Thiên Lư Thành, có thể có thân phận bằng chứng?" Mạc Tổng Ti tiến lên hai bước, nhìn mọi người nói, ánh mắt nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng.

"Bàn tăng Đường Tam Tạng, tự Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, mấy vị này là tại hạ học trò, thông quan văn điệp ở vào thành lúc đã trình qua, có thể yêu cầu ra lại thị một lần?" Đường Tam Tạng về mặt tự nhiên đáp, đám người bọn họ nhìn qua thành phần quả thật có chút kỳ quái, sẽ bị người để mắt tới cũng coi là bình thường chuyện.

Hy vọng vị này đúng là công sự công bạn, không phải là tình tròng lên óc hạng người, nếu không bữa cơm này chỉ sợ là ăn không được, bên kia Chu Diêm Bồng đã bắt đầu run chân, Tôn Ngộ Không điểm mặt bàn ngón tay cũng là nặng mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Ừ, như vậy thì tốt nhiều

"Lớn mật! Mạc Tổng Ti nói với ngươi, sao dám ngồi!" Một bên một cái Phi Vệ thấy Đường Tam Tạng ngồi trả lời, lòng mày một lập, lớn tiếng quát.

"Vi sao không thể ngồi? Nếu là cảm thấy hân đứng thua thiệt, đại khả cùng sư phụ ta như thể ngồi a, ngươi có phải hay không ngồi à?" Chu Diêm Bồng thích một tiếng, bấu môi nói.

"Ngươi..." Kia Phi Vệ nhìn Chu Diêm Bồng, biểu hiện trên mặt càng giận mấy phần, Phi Vệ ở Thiên Lư Thành có thể nói người người sợ hãi như hổ, không nghĩ tới những thứ này ngoại lai hòa thượng lại dám... như vậy không đem bọn họ coi ra gì.

Đàn bà này mặc dù đẹp như thiên tiên, nhưng là nói chuyện như vậy, khởi hữu dễ dàng tha thứ lý lẽ, tay phải đã là nắm lấy bên hông trường kiếm.

"Đồng Thô Đại Đường?" Mạc Tổng Ti nhượng mày một cái, giờ tay lên ngừng một bên Phi Vệ, đối với Chu Diêm Bồng lời nói ngược lại không có bao nhiêu sinh khí, mà là nhìn Đường Tam Tạng bật cười nói: "Ta nghe nói kia Đông Phương xa vạn dặm có một cái nước lớn được đặt tên là Đường, ngươi nói ngươi từ Đại Đường tới, là như thế nào mang theo mấy vị này nữ tử cùng trẻ nít, đi qua này xa vạn dặm? Lại không nói trên đường có hay không có yêu quái ngăn lại nói, chính là đoạn đường này Sơn Xuyên Hà Lư, các ngươi lại là như thế nào vượt qua? Bực này không thiết thực lời nói, cũng dám đem ra đi ra lừa gạt người khác sao?"

"Nói cho đúng, là ba mươi sáu ngàn dặm, về phần như thế nào vượt qua, dĩ nhiên là gập núi leo núi, gập sông qua sông." Đường Tam Tạng mỉm cười kêu, từ trong lòng ngực đem thông quan văn điệp lấy ra, nhẹ bỏ lên trên bàn, "Đây là thông quan văn điệp, ngươi đã không tin, có thể tự chính mình lật xem, phía trên nắp có Đại Đường Hoàng Đế Ngọc Tỷ."

Mạc Tổng Ti đưa tay cầm lên thông quan văn điệp, tùy ý lật xem mấy tờ, ánh mắt ở đó in Ngọc Tỷ từ kia nhìn lâu một hồi, mặc dù như cũ cau mày, bất quá từ hân trong mắt lóe lên tươi đẹp về có thể thấy được, hân đã tin tưởng đây không phải là tìm Thường hòa thượng có thể làm giả đi ra được vật.

Bất quá hân đem thông quan văn điệp hướng trên bàn để xuống một cái, một cái tay theo như tại cạnh trên, khoe miệng QQ bên trên Dương, nhìn Đường Tam Tạng lộ ra một tia thâm độc nụ cười, "Này thông quan văn điệp bên trên chữ ta không quen biết bất cứ ai, khởi có thể nhượng cho ngươi không khẩu nói bây bạ, khoảng thời gian này ta Thiên Lư Thành bên trong phát sinh không ít chuyện, Thành Chủ hôn làm Phi Vệ không chế bên trong thành trật tự, các ngươi thân phận không biết, trước theo ta trở về Thành Chủ Phủ một chuyến, chờ đến xác nhận thân phận sau khi, lại cho các ngươi rời đi."

Mạc Tổng Ti vừa nói, liễu trăm sông cùng vừa mới chạy trở lại Điểm Tiểu Nhị đều là hơi biến sắc mặt, có chút đồng tình nhìn về phía Đường Tam Tạng.

Thành Chủ Phủ cũng không phải là dễ vào, Mạc Tổng Ti để cho Đường Tam Tạng đám người đi Thành Chủ Phủ, ngay cả bọn họ cũng nhìn ra được không là bởi vì cái gì thân phận có thể, mỗi ngày ra vào Thiên Lư Thành bao nhiêu khách thương, nếu là thấy thân phận không biết rồi mới đi Thành Chủ Phủ, kia Thành Chủ Đại Nhân không phải là đem Phi Vệ cho rút lui không thể.

Nhưng là Đường Tam Tạng đoàn người có thể thì bất đồng, Thiên Lư Thành mặc dù ngoài miệng không ai dám nói, nhưng người nào không biết Thành Chủ Đại Nhân tối hảo nữ sắc, mặc dù nửa năm qua này tựa hồ thu liễm rất nhiều, nhưng Mạc Tổng Ti làm việc như vậy, người sáng suốt cũng có thể đoán được hân là muốn dùng mấy vị này Dị Vực mỹ nhân hiến tặng cho cái kia vị nghĩa phụ đại nhân.

Đường Tam Tạng tướng mạo ngược lại anh tuấn, bất quá nhìn qua cũng bất quá là một phổ thông hòa thượng, thì như thế nào là Phi Vệ đối thủ, hôm nay khó thoát tại kiếp.

Mà chúng Phi Vệ khá ă ý đất phòng thủ cửa thang lầu cùng một bên cửa sổ, mấy người còn lại chính là nắm tay dè ở bên hông trên trường kiếm, tản ra vây quanh Đường Tam Tạng đám người ngồi bàn, để phòng Đường Tam Tạng đám người chạy trốn cùng phản kháng.

Đương nhiên, một cái tiểu hòa thượng còn có ba nữ nhân một đứa bé, ở tại bọn hân những thứ này từ Thành Vệ Quân bên trong Ngàn chọn Vạn chọn đi ra Phi Vệ xem ra, căn bản không khả năng chạy thoát. Dĩ nhiên, nếu như bọn họ lựa chọn phản kháng lời nói, bọn họ cũng rất vui lòng thương thuyết người trói các nàng, thôi tắng bên trong sờ lên 1 2 thanh loại sự tình này bọn họ cũng không ít liên quan (khô).

Mọi người ở đây cho là Đường Tam Tạng bọn họ không có lựa chọn nào khác, nhất định sẽ ngoan ngoãn phối hợp thời điểm, một mực ôn hủ hòa ái Đường Tam Tạng nhưng là đưa ra hai cái ngón tay nắm được thông quan văn điệp biên giác, đang lúc mọi người hải hước trong ánh mắt dễ dàng từ Mạc Tổng Ti thủ hạ rút trở về, lắc lắc đầu nói: "Xin lỗi, chúng ta còn muốn ăn cơm, không có hứng thú gì đi Thành Chủ Phủ. Ăn sau khi còn muốn đi mua rất nhiều thứ, cũng không có hứng thú đi, cho nên, xin trở về đi."

Liễu trăm sông cùng Điểm Tiểu Nhị đều là sững sờ, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, Mạc Tổng Ti thân là Phi Vệ thống lĩnh,

Một thân công phu ở Thiên Lư Thành có thể xếp vào ba vị trí đầu, theo như dưới tay thông quan văn điệp cuối cùng bị Đường Tam Tạng rút về đi, một màn này vô cùng quý dị.

Chúng Phi Vệ cũng đều là sững sờ, bọn họ so với liễu trăm sông rõ ràng hơn Mạc Tổng Ti thực lực, hơn nữa đều là nhìn ra lúc trước Mạc Tổng Ti cũng không phải là nhất thời không chú ý bị quát đi kinh thư, mà là ở đã tăng thêm trên tay lực đạo sau khi, bị tiện tay rút đi kinh thư, nhìn về phía Đường Tam Tạng ánh mắt không khỏi trở nên có chút cảnh giác.

"Rất tốt, xem ra ngươi không tính phối hợp." Mạc Tổng Ti sắc mặt âm trầm mấy phần, thu hồi theo như ở trên bàn tay, cầm bên hông chuỗi trường kiếm, "Bắt lại cho ta!" Tiếng nói vừa dứt, trường kiếm trong tay đã là uy nghiêm ra khỏi vỏ, một kiếm bổ về phía Đường Tam Tạng cổ, một lời không hợp, cuối cùng nghĩ (muốn) hạ sát thủ.

Mà vậy ở một bên chúng Phi Vệ thấy vậy, cũng là rồi rút rút ra bên hông trường kiếm, hướng Tôn Ngộ Không các nàng chỉ đi, dự định trước đem các nàng không chế được.

"Om sòm!" Vẫn không có nói chuyện Tôn Ngộ Không có chút không kiên nhẫn thiếu mi, tay trái ở trên bàn đánh một cái, trên mặt bàn trong ống đĩa một cái đĩa bay lên, bị nâng theo tay vung lên, tựa như từng cây một mũi tên như vậy hướng bốn bề bay đi.

Đình! Nhất thanh thúy hưởng, Mạc Tổng Ti hưởng Đường Tam Tạng bỏ tới thanh trường kiếm kia bị một chiếc đĩa đâm trúng, trực tiếp cắt thành hai khúc, kiếm gãy rời khỏi tay.

Mạc Tổng Ti hơi biến sắc mặt, bất quá nhìn lên trước mặt đột nhiên xuất hiện một cây phóng tới đĩa, sắc mặt thoáng chốc tử bạch, có thể đập gãy bách luyện Tinh Cương luyện chế trường kiếm, như vậy đĩa há là hắn có thể tránh thoát, nếu là xuyên đầu mà qua, nơi nào còn có còn sống khả năng.

"Chờ sẽ trả được (phải) ăn cơm đây." Bất quá sẽ ở đó đĩa sắp bắn vào hắn cái trán lúc, một đạo có chút bất đắc dĩ âm thanh âm vang lên, một cái tay nâng lên, vừa vịn cầm đĩa.

Mạc Tổng Ti nhìn một tay cầm đĩa Đường Tam Tạng, tâm thần nhất thời buông lỏng một chút, chói mắt đang lúc chính là ở trước Diêm vương điện đi một lần, bất quá không chờ hắn nói chuyện, nắm đĩa Đường Tam Tạng trực tiếp một quyền khắc ở trên mặt hắn, kia mũi miệng con mắt thoáng cái toàn bộ chen chúc chung một chỗ.

Kèm theo rên lên một tiếng, lúc trước còn tiêu sái rút kiếm Mạc Tổng Ti bay rớt ra ngoài, đập bẻ một nhóm bàn ghế chén đĩa, cuối cùng ở trên tường gổ đập ra cá nhân hình lỗ hồng, xuống đến phía dưới trên đường, phát ra nhất thanh muện hưởng.

Cùng lúc đó, những Phi đó bắn mà ra đĩa, ở ghim vào những Phi đó Vệ cái trán trước, cuối cùng vẫn chuyển thành ngang, lực đạo như cũ, tám người cũng giống bị một quyền đập ở trên mặt một dạng lấy không chút nào kém hơn Mạc Tổng Ti tư thế tường đổ mà ra.

"Ừ, như vậy thì tốt nhiều." Đường Tam Tạng nhìn một mảnh hỗn độn lầu hai cùng cái kia nhân hình lỗ hồng, hài lòng gật đầu.

"Sự phụ, như vậy thật tốt sao?" Sa Văn Tĩnh nhìn một bên run lẩy bẩy liễu trăm sông cùng Điểm Tiểu Nhị, có chút bất đắc dĩ nhìn Đường Tam Tạng.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Sự phụ, nói như người vạ dọa người hơn

Từ Mạc Tổng Ti xuất thủ, đến Phi Vệ toàn bộ đập xuyên tám ván rơi xuống lầu hai, hết thấy các thứ phát sinh bất quá tại chuyển thuận giữa.

Liễu trăm sông cùng Điểm Tiểu Nhị quả thật mộng, thứ nhất là khiếp sợ với Đường Tam Tạng đám người thực lực đáng sợ, thứ hai là bởi vì bọn hắn lại đem ngay ngắn một cái đội Phi vệ đồ đánh ngã, thậm chí bên trong còn có Mạc Tổng Ti, như vậy sự tình phát sinh ở Thiên Lư Thành, cũng tạo phản cũng không khác.

Mà chuyện này phát sinh ở tự phúc lầu, cho dù là bọn họ cũng không có tham dự trong đó, sau chuyện này cũng khẳng định miễn không chịu dính líu, liễu trăm sông tâm tình nhất thời chìm vào đáy cốc.

Đường Tam Tạng nhìn biểu tình buồn rầu chán nản liễu trăm sông, trên mặt lộ ra nẩy phần ngưng ngưng, này đối với hắn mà nói dường như thật không tốt lắm.

Dưới lầu kêu thảm thiết cùng vây xem đám người tiếng kinh hô bên tai không dứt, ở Thiên Lư Thành thân phận đặc thù Phi Vệ lại bị người từ lầu hai bỏ lại đến, cái này ở Thiên Lư Thành nhưng là chuyện chưa bao giờ có.

Chu Diêm Bồng dò được cửa sổ, nhìn bên dưới trực tiếp đã hôn mê Mạc Tổng Ti, cười nói: "Sự phụ, người một quyền này thật là đại kính, bất quá ta phải nói thì đem bọn hắn toàn bộ đều giải quyết, còn tính phía sau sự tình, chẳng qua chỉ là nhiều chút phẩm nhân, vẫn cùng hắn nói nhảm cái gì."

"Không nên hỏi một tí liền chém chém giết giết, chúng ta là người văn minh." Đường Tam Tạng khẽ lắc đầu, lại là hướng về phía liễu trăm sông mỉm cười nói: "Liễu chương quý, xem ra chúng ta đối với người tạo thành không nhỏ khó khăn, như vậy đi, người tính một chút nơi này cần bao nhiêu tiền tu bổ, đội một hồi tính tiền thời điểm chúng ta đồng thời trả cho người."

Liễu trăm sông nghe vậy, mặt mũi có chút khổ sở lắc đầu nói: "Chư vị đại hiệp người có võ công, chuyện hôm nay tạm thời tạm nhỏ vận khí không tốt, cũng không cần chư vị bồi thường, chư vị hay lại là thừa dịp Phi Vệ cùng Thành Vệ Quân chưa có tới đến trước mau mau đi thôi."

"Sự phụ, chúng ta đây gọi thức ăn đây?" Ngao Tiểu Bạch lập tức mất hứng, nhìn Đường Tam Tạng bữu môi ba, một đôi mắt to trong bắt đầu dâng lên

sương mù.

Đường Tam Tạng cũng biết liễu trăm sông không nghĩ dính vào vào chuyện này, hơn nữa còn coi là tốt tâm nhắc nhở bọn họ rời đi Thiên Lư Thành, bắt quá nhìn một chút Ngao Tiểu Bạch bộ dáng, còn có trước đáp ứng Chu Diêm Bồng bọn họ quần áo, thành này nhất thời bán hội là không ra được, chỉ có thể bắt đắc dĩ buông tay đạo: "Người xem, bàn tăng đồ nhĩ này không có ăn cơm là không tính đi, Liễu chương quỹ trước hết để cho dưới bếp nâng cốc món ăn lên đi, bàn tăng còn có một số việc cũng muốn hỏi Liễu chương quỹ, chẳng biết có được không giải thích."

Liễu trăm sông nghe Đường Tam Tạng lời nói, cũng coi là minh bạch ý hẩn, đây là không ăn xong tuyệt đối không đi, liền ý ở chỗ này nhất định phải ăn xong bữa này, chỉ có thể để cho một bên Điểm Tiểu Nhị đi để cho mang thức ăn lên.

"chờ một chút." Chu Diêm Bồng chụp vỗ bàn, nhìn nhìn tới liễu trăm sông nói: "Vừa mới thức ăn tẩm ánh bên trên, sau đó đem vừa mới người định cho kia chó thứ gì bên trên rượu ngon nhất, cùng buổi sáng vừa tới thịt trâu bên trên ba cân tới."

"Liên theo vị trưởng lão này nói lên." Liễu trăm sông hướng về phía điểm tiểu nhị kia gật đầu nói.

"Còn nữa, đem vị này cho những Phi đó Vệ đưa đi xuống lầu đi, ta cảm thấy cho hẩn còn thật thích hợp đi viện người điên." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn một bên ánh mắt dờ dẩn mập mạp, lại nói với Điểm Tiểu Nhị.

"Ừ... Vâng." Điểm Tiểu Nhị nhìn vị này vừa mới một quyền đem Mạc Tổng Ti đánh bay người mạnh, hai chân đều có chút run lên, nửa nửa đỡ mang mập mạp kia đi xuống lầu.

Dưới lầu đám người tụ tập, không ít người hướng trên lầu nhìn quanh, cũng muốn nhìn một chút là ai có như vậy là gan đem chúng Phi Vệ đánh cho thành bộ dáng như vậy, mà nên có người phát hiện trong đó còn có Mạc Tổng Ti sau khi, tâm tình mọi người thì càng thêm khiếp sợ.

Đường Tam Tạng sẽ không đem một cái Phi Vệ tổng ty để trong lòng, Tôn Ngộ Không bọn họ liền càng sẽ không đặt tại trong mắt, về phần Ngao Tiểu Bạch, còn không có một cái đuôi gà trọng yếu.

Rượu và thức ăn rất nhanh thì đi lên, phát sinh như vậy chuyện, lầu hai thanh tràng, lầu một thực khách phòng chừng cũng chạy sạch, đã nhiều ngày tụ phúc lầu coi là thì không cần làm ăn.

Đường Tam Tạng cho Ngao Tiểu Bạch kẹp hai khối thịt bò kho, nhìn liễu trăm sông mỉm cười nói: "Liễu chương quỹ mời ngồi, có mấy chuyện muốn hướng người lãnh giáo một chút."

Liễu trăm sông nhìn nụ cười ám áp Đường Tam Tạng, tâm tình cùng thần thái đều có nhiều chút phức tạp, hẩn nhà này tụ phúc lầu mở hai mươi mấy năm, không biết thấy bao nhiêu người, hẩn vẫn là lần đầu tiên thấy giống như Đường Tam Tạng trẻ tuổi như vậy người.

Nhìn qua tuổi tác hẩn còn chưa tới hai mươi tuổi,

Nhưng tính cách nhưng là cố gắng hết sức trầm ổn, nhìn qua dịu dàng như người khiêm tốn, nhưng ra tay một cái nhưng là không chút lưu tình, rõ ràng là hòa thượng, lại mang theo một bang nữ học trò, điểm một bàn rượu và thức ăn, thức ăn mặn không ky, ngược lại thấy thế nào cũng cảm giác là một kỳ quái người.

Đụng phải như vậy một đám người, thân là chương quỹ lại không thể chính mình chạy trước, liễu trăm sông cắn răng một cái, hay là ở Đường Tam Tạng bên cạnh trên ghế ngồi xuống đến, gật đầu nói: "Được, đại sư muốn hỏi cái gì, nếu là ở xuống biết, nhất định biết mà không nói."

Đường Tam Tạng cho liễu trăm sông rót ly rượu, mỉm cười nói: "Liễu chương quỹ không cần khẩn trương, chúng ta không là người xấu, sẽ không động một chút là giết người phóng hỏa."

"Ho khan khục... Sư phụ, nói như người vậy dọa người hơn." Sa Văn Tĩnh nhìn trên mặt bắp thịt rút ra rút ra liễu trăm sông, kéo Đường Tam Tạng vạt áo nhẹ nói đạo.

Đường Tam Tạng nhìn biểu hiện trên mặt có chút không được tự nhiên liễu trăm sông, có chút xin lỗi cười cười, cũng không vòng vo, trực tiếp hỏi: "Vào Thiên Lư Thành sau khi, ta xem này dân chúng trong thành vẻ mặt uể oải, ngay cả ba tuổi tiểu nhi cũng có vẻ không vui, không biết đây là có gì? Còn có lúc trước ta nghe bọn hẩn từng nói, trong thành này người tựa hồ thường thường nằm mơ, hơn nữa hôm qua còn làm giống nhau mơ, chuyện này nhưng là thật? Còn có điều vị viện người điên lại là địa phương nào, tại sao những người đó vừa nghe đến Phi Vệ liền toàn bộ chạy?"

Liễu trăm sông nghe Đường Tam Tạng vấn đề, do dự một hồi, vẫn là nói: "Chuyện này nói đến liền lời nói dài, còn phải từ nửa năm trước nói đến, hôm đó thái dương vừa dứt núi không lâu, phía đông không trung nhưng là bị hào quang màu đỏ như máu chiếu sáng, hơn nữa hướng Thiên Lư Thành lan tràn tới, đem trọn ngôi Thiên Lư Thành bao phủ đi vào, không trung biến thành đỏ như máu máu, hơn nữa kéo dài suốt một đêm."

"Một đêm này, Thiên Lư Thành hải đồng khóc suốt đêm, trong nhà chăn heo chó vật giữa đêm chết hơn nửa, còn lại còn sống cũng lớn cũng giống như điên cuồng, ngay cả chủ nhân cũng dám ngoạm ăn cắn xé, sau đó bị Thành Vệ Quân toàn bộ phác sát. Thiên Lư Thành trăm họ cũng một đêm chưa ngủ, mặc dù ngày thứ hai sáng sớm hồng quang liền biến mất, nhưng từ ngày đó sau khi, Thiên Lư Thành người bên trong chỉ cần nhắm mắt lại, thì nhất định sẽ nằm mơ, hơn nữa ngày thứ hai lẫn nhau nói một chút, làm chi mộng cuối cùng giống nhau, đưa tới cực lớn khủng hoảng."

"Lúc trước có người nói Thanh Thủy Pháp Sư cách làm sau khi liền không xuất hiện nữa giống nhau mộng cảnh, kia thì là người nào?" Sa Văn Tĩnh dờ dờ khung kiếng hỏi.

"Thanh Thủy Pháp Sư là Thành Chủ Đại Nhân tự mình mời tới Đại Pháp Sư, ba tháng trước hẳn thiết vô cách làm, mặc dù mỗi ngày vẫn sẽ nằm mơ, nhưng là khắp thành cùng mơ sự tình cũng không có phát sinh nữa, không nghĩ tới ngày hôm qua lại phát sinh, sợ rằng lại phải đưa tới khủng hoảng." Liễu trăm sông thờ dài nói, đáy mắt cũng là không giấu được đất một mỗi cùng sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Cái thế giới này người điên có thể thật thú vị

"Hong quang... Nổi điên động vật... Nằm mơ?" Đường Tam Tạng nhỏ giọng lầm bầm mấy cái từ, xem ra Thiên Lư Thành chuyện phát sinh thật đúng là không quá đơn giản, sợ rằng trọng yếu nhất chính là nửa năm trước phía đông không trung xuất hiện hồng quang.

"Phong Nhân Viện Nĩ? Ta xem các ngươi đối với (đúng) nổi điên chuyện này đã tiếp nhận đất rất tự nhiên?" Đường Tam Tạng vừa tò mò hỏi.

Trừ vài đầu nghiêm túc ăn mấy thứ linh tinh Ngao Tiểu Bạch, những người còn lại cũng đều là nhìn về phía liễu trăm sông, đem nổi điên người tập trung ở đồng thời, đây chính là chuyện ly kỳ.

Liễu trăm sông giống như là nghĩ đến cái gì, trên mặt lộ ra mấy phần vẻ cảm khái, khẽ thở dài nói: "Đêm đó heo chó nổi điên, mọi người cho là chuyện này cũng liền đi qua, chưa từng nghĩ từ ngày đó bắt đầu, trong thành liền tiếp xuất hiện người điên, giống như vừa mới các ngươi thấy mập mạp kia một dạng sau khi tỉnh lại liền sạch nói mê sảng. Mấy ngày trước đây còn có một sau khi tỉnh lại kêu to Lolicon cuộc so tài cao loại lời nói, lại đang trên đường chính liền muốn cướp người ta ôm vào trong ngực tiểu cô nương, cuối cùng bị trời đang nung trên kệ đốt chết."

"Đốt chết..." Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái, chẳng lẽ như vậy là một vị chuyển kiếp tới Lolicon người điên? Quả nhiên Lolicon cái gì, giấu tại chính mình đáy lòng liền có thể, gọi ra cũng đã nổi điên, ngoài đường phố cướp Laury loại sự tình này càng là ngàn vạn lần chó làm, thật đúng là sẽ bị thả vào vì nướng bên trên đốt chết.

"Phong Nhân Viện Nĩ?" Đường Tam Tạng vẫn là đem đề tài kéo trở lại, hẳn phát hiện vị này Liễu chương quỹ nói chuyện dễ dàng kéo xa, nếu để cho hắn tiếp tục kéo xuống đi, phỏng chừng có thể nói một giờ người điên cổ sự.

Liễu trăm sông gật đầu nói: "Từ ngày đó bắt đầu, trong thành người điên càng ngày càng nhiều, nổi điên sau khi chẳng những nói bậy bạ mê sảng, làm việc càng là quỷ dị khó phòng, an tĩnh ngay góc cũng còn khá, có chút xách côn gỗ núp ở ven đường trong buổi cỏ, vừa nhìn thấy người đi đường liền kêu to 'Đức Maricia!' đi lên cho người ta một côn, hoặc là dùng gỗ gọt căn (cái) mang đem côn trạng vật, nằm úp sấp ở một chỗ chính là ban ngày, thấy người liền trong miệng phát ra 'Đùng đùng' hai tiếng, sau đó hải lòng chuyển sang nơi khác tiếp tục nằm, đưa tới không ít hỗn loạn cùng xôn xao."

Cho nên Thành Chủ Đại Nhân nằm viện người điên, khiến cho Phi Vệ đem trong thành nổi điên người cũng bắt lại, toàn bộ giam lại, để tránh bọn họ loạn tổn thương người, mà chỗ này liền bị gọi là viện người điên, nằm trong thành "thánh bia" cạnh."

"Phốc ——" nâng chung trà lên uống một hớp trà Đường Tam Tạng nhất thời phun, giờ à, đây là LOL cùng CS trúng độc quá sâu đi, những thứ này người điên rốt cuộc là cái quỷ gì? Đối với người điên này viện, Đường Tam Tạng đột nhiên dâng lên rất hưng thịnh thú, nói không chừng có thể từ bên trong tìm tới một hai tri kỷ đây.

"Ho khan khục... Liễu chương quỹ ngươi nói tiếp." Đường Tam Tạng nhìn mọi người nhìn về phía chính mình kỳ quái biểu tình, dù sao bọn họ không hiểu ngồi xổm bụi cỏ cùng chơi đùa thư nhàn. Dĩ nhiên, như vậy hành vi coi như ở cái thế giới kia, cũng là thuộc về hắn bị giam lại trình độ, cho nên đối với đem bọn họ nhốt vào viện người điên xử phạt, hẳn không có chút nào đồng tình.

Liễu trăm sông hơi xúc động đạo: "Mặc dù biết này nổi điên hơn phân nửa cùng nằm mơ có liên quan, đối với chúng ta lại không có nửa điểm biện pháp, lại không thể không ngủ, cho nên thường thường có thể thấy có người bị Phi Vệ bắt đi, lâu ngày, cũng liền thói quen, khoảng thời gian này chỉ là ở tự phục lâu ăn cơm người, cũng không dưới mười tại chỗ bị mang đi."

"Tại sao các ngươi không dời đi?" Tôn Ngộ Không kỳ quái nói.

"Nếu là dọn đi thì không có sao, sợ rằng Thiên Lư Thành người đã sớm đi hơn nửa." Liễu trăm sông lắc đầu một cái, vẻ mặt có chút chán nản nói: "Sự kiện kia phát sinh sau nửa tháng, trong thành Vương lão tài sản một nhà liền chuẩn bị dọn đi, kết quả hành lý thu thập xong, sáng sớm ngày thứ hai bị người phát hiện nhất gia tử tất cả đều điên, cộng thêm những gia đình kia nha hoàn, ước chừng bị Phi Vệ mang đi bảy mươi, tám mươi người. Sau đó có mấy nhà không chịu nổi hành hạ, cũng muốn đi, cuối cùng cũng vào viện người điên, còn có một nhà trực tiếp ở cửa thành hạ phát bệnh, từ đó về sau, lại cũng không ai dám loại nghĩ gì này."

"Đây sẽ không là bị người xuống Cấm Chế chứ?" Đường Tam Tạng hơi nhíu mày, nếu như nói bởi vì liên tục nằm mơ đưa đến tinh thần tan vỡ nổi điên,

này còn có thể lý giải, nhưng là một khi kích động rồi đi Thiên Lư Thành liền sẽ nổi điên, vậy coi như rất quý dị.

"Cái gì là Cẩm Chế?" Liễu trăm sông khẽ nhủ mày, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Đùa giỡn thôi,

Liễu chương quỹ không để ý, đúng kia Mạc Tổng Ti tên gọi là gì? Các người Thành Chủ Đại Nhân lại là như thế nào người đâu?" Đường Tam Tạng cười khoát tay, thật ra thì hắn cũng không hiểu lắm Cẩm Chế là vật gì, cũng không cần phải để cho Liễu trăm sông một người bình thường tham gia như vậy chuyện, nghĩ đến vừa mới kết thù Mạc Tổng Ti, lại vừa là hỏi thêm một câu.

"Mạc Tổng Ti được đặt tên là Mạc Vân, chính là Thành Chủ chó đòi hoàng nghĩa tử, các người hôm nay đưa hắn đánh trọng thương, nếu không phải mau mau rời đi, chỉ sợ cũng khó mà rời đi Thiên Lư Thành." Liễu trăm sông lại vừa là không nhận được khuyên một câu, về phần Thành Chủ lại không có nói chuyện nhiều, chỉ sợ là có chút kiêng kỵ.

"Đa tạ Liễu chương quỹ hảo ý, chúng ta ăn bữa này liền đi, chương quỹ đi trước tính một chút bàn này ghế hư hại nên còn có bữa cơm này thức ăn bao nhiêu tiền, đợi một hồi chúng ta đồng thời thanh toán." Đường Tam Tạng cười nói, không có miễn cưỡng hắn nói tiếp, coi như là mời Liễu trăm sông rời chỗ.

"Tốt lắm, chur vị từ từ ăn." Liễu trăm sông cũng không phải bảo thủ người, thấy Đường Tam Tạng đảm người không thềm để ý, chính là không khuyên nữa nói, đứng dậy cáo lui.

"Các người nói ở trong thành này quấy phá rất cuộc là thứ gì?" Lầu hai chỉ còn lại bọn họ, Đường Tam Tạng lên tiếng nói.

"Không có Yêu Khí, hắn không phải là yêu quái quấy phá." Tôn Ngộ Không lắc đầu nói.

"Thiên Đình thần tiên cùng Linh Sơn Thần Phật đối với nhân quả cũng rất là coi trọng, cũng sẽ không làm như vậy chuyện." Chu Diêm Bồng cũng là lắc đầu một cái, "Lúc vào thành sau khi ta xem, cửa thành cũng không có bày trận pháp gì Cẩm Chế."

"Vây... Đây rất cuộc là cái gì?" Đường Tam Tạng cau mày, không nghĩ ra rất cuộc là nguyên nhân gì.

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, chỉ sợ là quỷ quái quấy phá." Sa Văn Tĩnh chân chờ một chút nói.

"Quỷ quái?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn.

"Trong thành này mặc dù có một ít âm khí, nhưng thuộc về bình thường phạm vi, không giống có lợi hại Quỷ Vật quấy phá, nếu không vừa vào thành ta biến hóa có thể phát hiện." Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, nói với Sa Văn Tĩnh pháp cũng không đồng ý.

Sa Văn Tĩnh nhưng là kiên trì nói: "Nếu như Quỷ Vật tìm tới thích hợp phụ thân người, liền có thể thu lại phần lớn âm khí, thực lực cường đại Quỷ Vật càng là khả năng hoàn toàn thu liễm. Có thể ảnh hưởng như vậy một tòa bên trong tòa thành lớn tất cả mọi người, quỷ này vật thực lực không thể khinh thường."

"Sư phụ, cái này không đúng chúng ta chuyện đi, này thịt trâu cùng rượu cũng không tệ, các người cũng nếm thử một chút đi, ăn no chúng ta đi mua ngay vài làm quần áo đi." Chu Diêm Bồng bụng rượu lên âm cho mọi người các rót một ly rượu, hiển nhiên đối với (đúng) trợ giúp Thiên Lư Thành người bên trong không có bao nhiêu hứng thú.

"Mặc dù không mắc mớ gì đến chúng ta, bất quá thấy làm không thấy, tâm lý luôn sẽ có điểm vướng mắc, tâm ý không thuận." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, lần nữa cầm đĩa lên, "Ăn cơm trước đi, đợi một hồi đi người điên kia viện nhìn một chút, ta đã từng xem qua một quyển sách, thiên tài bên trái, người điên bên phải, như vậy chuyện nói không chừng chúng ta cũng có thể tận mắt thấy đây."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Thần bí Tế Đàn

Tụ phúc lầu rượu và thức ăn quả thật không tệ, một bàn lớn thức ăn, trừ mấy thứ chán ăn đã vị, còn lại cơ hồ bị thanh bàn.

Bởi vì là buổi trưa, cho nên Chu Diêm Bồng cùng Tôn Ngộ Không cũng không uống nhiều, Đường Tam Tạng gọi tới Liễu trăm sông, trực tiếp cho hắn hai đỉnh Đại Kim tử, vật này mặc dù không nhất định có thể làm tiền lưu thông, bất quá phổ biến tương đối đáng tiền, ít nhất từ Liễu trăm sông biểu tình đến

xem, hẳn là cao hơn nhiều những cái bàn này giá trị.

Mạc Vân cùng mấy cái Phi Vệ đã sớm bị khiêng đi, dù sao thân phận bày ở nơi đó, không ít người ôm nịnh hót ý tứ, Tự Nhiên nguyên ý phụ một tay đem bọn họ đưa trở về.

Bên ngoài quán rượu trên đường phố còn có không ít người, đều nghe nói đánh bay Vệ người xứ khác vẫn còn ở tụ phúc trong lầu, cho nên lúc này cũng tiếp cận ở chỗ này chờ xem náo nhiệt.

Thiên Lưu Thành từ ra chuyện kia sau khi, ngay cả đáng giá một xem náo nhiệt cũng ít không ít, chỉ có kia mấy lần những thứ kia bởi vì phạm đại sự bị xử từ người điên hành hình thời điểm, mọi người mới có thể nhắc lên một ít hứng thú tới.

Những thứ này người xứ khác đánh Mạc Vân cùng Phi Vệ, nhìn đáng đáp hay lại là trọng thương. Thành Chủ Phủ cùng Phi Vệ chắc chắn sẽ không nhẹ tha cho bọn hắn, hôm nay ở chỗ này nhất định sẽ có một trận trò hay nhìn.

"Đi ra!" Có người tỉnh mắt, nhìn từ trong từ lâu đi ra cửa Đường Tam Tạng đám người, thanh âm the thé kêu lên.

Mọi người đồng loạt nhìn, kinh ngạc sau khi, cũng là lộ ra mấy phần tươi đẹp vẻ. Vốn tưởng rằng là một bang to bàng đại hán, không nghĩ tới đi ra là một anh tuấn tiêu hòa thượng cùng ba cái cô gái đẹp, thậm chí còn có cái năm sáu tuổi tiểu cô nương, như vậy một đám người là như thế nào đem Phi Vệ trực tiếp đánh hạ lầu tới?

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trong ba tăng ngoài quần chúng vây xem, mặc dù ở trong dự liệu, nhưng là đối với đám này đồng loạt treo đen vòng tròn gia hỏa, lại còn nhắc lên xem náo nhiệt tâm tình, không khỏi dâng lên mấy phần bội phục ý.

"Sur phụ, có người tới." Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn xa xa, nhẹ nói đạo. Cuối đường phố xuất hiện hai người cưỡi ngựa Hắc Giáp người, đi theo phía sau mấy chục bội kiếm Phi Vệ, vây xem đám người hướng hai bên tách ra, nhường ra con đường tới.

"Sur phụ, để cho ta tới mở đường đi." Chu Diêm Bồng lăm le sát khí, vừa vận làm cơn hậu vận động.

"Không cần vội vã gây chuyện, bên cạnh có cái hẻm nhỏ, chúng ta quẹo vào, người lại thì cái Ấn Thân Thuật tránh những người này đi." Đường Tam Tạng lắc đầu một cái nói, ôm lấy Ngao Tiểu Bạch, thấy Tôn Ngộ Không đã đem Lạc này mang về, liền hướng một bên hẻm nhỏ bước nhanh tới.

Giải quyết những thứ này Phi Vệ ngược lại không khó khăn, nhưng những thứ này giống như phụ cốt chỉ thừa một dạng giết mà không dứt. Thân là Thiên Lưu Thành Chấp Pháp Giả, Đường Tam Tạng cảm thấy những người này ít nhất ít chế người điên đối với người bình thường tổn thương, điểm này vẫn đủ cho hắn tâm. Nếu thật điên, còn có tổn thương người khác nghiêng về, vậy thì tốt hảo quan đến đi.

"Được rồi, khá là đáng tiếc đây." Chu Diêm Bồng có chút đáng tiếc lắc đầu một cái, đi theo Đường Tam Tạng phía sau.

Vây xem đám người đều là tản ra nhường ra con đường đến, gấp qua mấy vị kia Phi Vệ thăm trạng, bọn họ cũng không có lá gan ngăn trở.

Mọi người chuyển vào hẻm nhỏ, qua thứ nhất cua quẹo, bốn bề vắng lặng, Chu Diêm Bồng tay vung lên, một vệt màu trắng bạc mô đám đông bọc đi vào.

Chỉ chớp lát, hai cưỡi và mấy chục người vọt vào hẻm nhỏ, từ trước mặt mọi người gào thét mà qua, căn bản không có phát hiện bọn họ.

"Sur phụ, chúng ta cứ như vậy ẩn thân đi qua, hay là trực tiếp đi qua?" Chu Diêm Bồng hỏi.

"Qua hai con đường sẽ đi qua đi, phòng chừng bây giờ có không ít người đang tìm chúng ta, đi trước trung ương thành nhìn một chút, nghe liễu trăm sông nói nơi đó có ngôi "thánh bia", viện người điên cũng ở đó." Đường Tam Tạng khẽ lắc đầu nói.

"Sur phụ, chúng ta không nên trước đi xem một chút vài vốc sao?" Chu Diêm Bồng nhìn, nghiêm túc hỏi.

Đường Tam Tạng gật gật đầu nói: "Đi nơi đó nhìn hai mắt, sau đó phải đi vài vốc tiệm, vừa mới liễu trăm sông không phải nói tốt nhất vài vốc tiệm ở bên kia ấy ư, vừa vận thuận đường."

"Sur phụ, người là cảm thấy Thiên Lưu Thành tình huống này cùng người điên kia viện có liên quan?" Sa Văn Tĩnh hiếu kỳ nói.

"Viện người điên là tình huống này sau khi xuất hiện sản vật, không trong khu vực quản lý người là thế nào điên, khẳng định cùng tình huống kia có liên quan, nói không chừng đến nơi đó có thể nhìn ra vài thứ đi ra. Coi như không nhìn ra cũng không có vấn đề, chúng ta chỉ cần làm hết sức,

Về phần kết quả như thế nào, chúng ta lại không cần đối với người nào làm ra cam kết." Đường Tam Tạng cười lắc đầu một cái, xen vào chuyện người khác hoàn toàn là hứng thú cho phép.

Mọi người chống giữ ẩn thân hướng trung ương thành phương hướng đi tới, Ngao Tiểu Bạch không ở không được, lại lấy ra cái đó hoàng hôn sắc quả cầu cùng Lạc này chơi.

Ngược lại cũng không có mấy người gặp qua bọn họ, Phi Vệ cũng không khả năng ở thời gian ngắn như vậy bên trong dán ra bố cáo, cho nên qua hai con đường Chu Diêm Bồng liền triệt hồi Ấn Thân Thuật, mọi người một bên đi dạo phố vừa đi.

Sa Văn Tĩnh cùng Ngao Tiểu Bạch cũng là lần đầu tiên vào thành lớn, dọc theo đường đi thấy cái gì cũng sờ một cái xem nhìn, rất là kỳ kỳ cùng hoan hỉ.

Bốn tên học trò đi ở phía trước, một trong tay người nắm một cây kẹo hồ lô, Đường Tam Tạng trên vai khiêng một cây châm trần đầy kẹo hồ lô hạt ngô, trong tay xách mấy thứ ăn cùng dùng cái gì, nhìn qua giống như một túi xách.

Đi hơn nửa canh giờ, cuối đường phố rốt cuộc xuất hiện một tòa cao hai trượng màu xanh Thạch Bi, sừng sững ở một tòa phong cách cổ xưa tế đàn năm màu trung ương.

Chung quanh tế đàn người không nhiều, cũng không có ai trông chừng, mặc dù không ít người đi đường sẽ thêm xem bọn hắn mấy lần, bắt quá cũng không có đưa tới cái gì hỗn loạn.

Tế Đàn niên đại hắn cố gắng hết sức rất xưa, phong cách cổ xưa ký tự bị nước mưa cọ rửa không nhìn ra diện mục thật sự, chỉ còn lại từng cái mơ hồ rãnh. Bất quá Tế Đàn phứt Ngũ Sắc, đều đều ráp thành hình một vòng tròn tế đàn, cũng không biết là đá gì.

Mà tòa kia cao hai trượng Thạch Bi, mặt ngoài nhưng là dị thường bóng loáng, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng thậm chí phản xạ ánh sáng, rõ ràng là một khối không có chữ Thạch Bi.

"Đây chính là bọn họ trong miệng 'thánh bia'? Nhìn qua liền là một khối phổ thông Thạch Bi chứ?" Chu Diêm Bồng vòng quanh màu xanh Thạch Bi đi một vòng, khẽ nhủ mảy.

"Đây là tế đàn năm màu, có truyền tống chi dụng, không biết là người nào xây, cũng không biết là còn có hay không dùng." Sa Văn Tĩnh nhìn Tế Đàn, có chút ngoài ý muốn nói.

Tôn Ngộ Không đứng ở trên tế đàn, cũng là lộ ra mấy phần vẻ nghi hoặc.

Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này vòng quanh Tế Đàn chạy, một cái ném, một cái tiếp tục, màu vàng quả cầu ở trên tế đàn bay tới bay lui, chơi được phi thường cao hứng, vật này đủ hai tháng nhóc chơi đùa một đoạn thời gian.

"Ta đi cách vách viện người điên nhìn một chút, các người trước ở chỗ này hãy chờ xem." Đường Tam Tạng nhìn một hồi này cái gọi là tế đàn năm màu cùng Thạch Bi, không nhìn ra manh mối gì đến, ngược lại nhìn về phía cách đó không xa thỏ hoàng sắc hòn đá lũy khối cao hơn một trượng tường đá, lộ ra mấy phần vẻ hiếu kỳ, chậm rãi hướng chạy đi đầu đi.

"Su phụ, ta cầu roi vào." Đường Tam Tạng còn chưa đi ra đi bao xa, Ngao Tiểu Bạch đột nhiên lên tiếng la lên.

Đường Tam Tạng cười xoay người, vừa định để cho ai giúp nâng nhặt một chút, đồng tử nhưng là chợt co rụt lại.

Vốn là cổ phác vô hoa bên trên tế đàn ngũ sắc đột nhiên sáng lên ngũ sắc quang mang, ánh sáng chợt lóe, đứng ở trên tế đàn Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch các nàng cuối cùng trong nháy mắt biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Vào Phong Nhân Viện

"Thế nào thoáng cái toàn bộ không thấy!" Đường Tam Tạng thời gian nhoáng một cái liền xuất hiện ở cạnh tế đàn một bên, trên tế đàn ánh sáng đã biến mất, từng đạo mới vết rách xuất hiện ở Tế Đàn Ngũ Sắc Thạch bên trên. Mà vốn là cổ phác vô hoa màu xanh trên tấm bia đá Thanh Quang chợt lóe, rất nhanh lại khôi phục yên lặng.

"Xem ra đây không phải là khối phổ thông Thạch Bi, này cái gọi là tế đàn năm màu cũng còn có thể dùng..." Đường Tam Tạng tự lẩm bẩm, nhìn mấy cái người sống sờ sờ ở trước mặt mình đột nhiên biến mất, hơn nữa đều là hắn chú ý người, trong lòng Tự Nhiên rất là khả trương.

Bất quá nghĩ lại, nếu các nàng là đồng thời bị truyền tống đi, kia chắc còn ở đồng thời, có Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng che chở, lại có Sa Văn Tĩnh cái này tam giới Bách Khoa Toàn Thư, tự vệ hắn không có vấn đề.

Bây giờ vấn đề lớn nhất là, Đường Tam Tạng không biết các nàng bây giờ đang ở nơi nào, nếu như chẳng qua là không gian lên chức dời ngược lại không có sao, nhưng nếu như bị truyền tới kia tên kỳ quái địa phương vậy khốn, vậy coi như có chút không ổn, hắn phải mau sớm tìm tới bọn họ.

"Nếu có thể truyền tống một lần, khả năng này cũng có thể truyền tống hai lần chứ? Không biết cái gì tư thế mới có thể kích động đây?" Đường Tam

Tạng chống cảm nghĩ một lát, đứng ở trên tế đàn, hựu bính hựu khiêu, học một ít Tôn Ngô Không động tác, lại vừa là học một ít Ngao Tiểu Bạch động tác, nghĩ (muốn) phải thử một chút có thể hay không lần nữa kích thích tế đàn năm nài.

Lúc này cạnh tế đàn đã tụ tập không ít người, nhìn ở phía trên bính bính khiêu khiêu Đường Tam Tạng, chỉ chỉ trỏ trỏ đứng lên, nhẹ nói đến lời nói.

"Lại điên một cái, đi nhanh kêu Phi Vệ đi."

"Này phát tác địa điểm thật đúng là đúng dịp, bên này bắt, bên kia liền có thể ném vào Phong Nhân Viện."

"Cái này có gì thật ly kỳ, lần trước không phải là Vương gia Nhị tiểu thư không phải là đồ "thánh bia" loạn xoay đứng lên ấy ư, trong miệng còn kêu cái gì 'Evie tám đời cùng đi'. Động tác kia, thật đúng là bôi xấu Vương gia danh tiếng."

"Hòa thượng này đáng đáp tốt anh tuấn, sau khi tiến vào khảng định rất được hoan nghênh, Phong Nhân Viện cùng tù cũng kém không nhiều lắm, đây nếu là đi vào, hơn phân nửa là xuống không giường."

...

Đường Tam Tạng cũng không phải không nghe được mọi người dưới đài lời nói, bất quá lúc này hấn một lòng nghĩ lấy cái gì động tác có thể lần nữa kích động trận pháp, cũng lười để ý bọn họ ý tưởng.

Bất quá Đường Tam Tạng ước chừng đôi mấy trăm động tác, nhảy suốt một khắc đồng hồ, vẫn không thể nào lần nữa kích động trận pháp, ngược lại thì nhìn mấy cái Phi Vệ trong tay siết sợi dây, hướng bên này chạy tới.

"Ta không điên, khác (đừng) trời ta." Đường Tam Tạng nhìn dưới đài mặt đầy cảnh giác nhìn hấn Phi Vệ, đột nhiên cảm thấy lời này thật giống như có chút quen tai.

"Người điên đều thích nói như vậy." Dẫn đầu cái đó Phi Vệ cười lạnh nói, vung tay lên, hai cái Phi Vệ đã là nhảy lên tế đàn.

"Ta cuối cùng không lời chống đỡ..." Đường Tam Tạng coi như là nhớ tới, lúc trước mập mạp kia thật giống như cũng trải qua giống vậy đối thoại, nói rõ lời này quả thật có đạo lý.

"Lần trước có một lão đầu ở "thánh bia" cạnh điên, trong miệng lầm bầm nói thấy qua một cái lớn hơn so với cái này số hiệu "thánh bia", bên trên còn rất nhiều tên người chữ, hấn cũng ở phía trên, hòa thượng này sẽ không cùng lão đầu kia như thể bệnh chứ?" Một người thanh niên cười nói, có chút cười trên nỗi đau của người khác.

"Cừu lão đầu đứng không, lão già này vốn là thần thần đạo đạo, lúc này bị nhốt vào còn có thể có com ăn, hấn có thể nhàn nhả lắm." Một bên một người trung niên tiếp lời nói, thần sắc có vài phần khinh bỉ.

Vốn là dự định rời đi trước Đường Tam Tạng nghe được hai người lời nói, giật mình, chân mày cau lại, lập tức dừng bước, do dự một cái chớp mắt, hay lại là ngoan ngoãn đưa tay ra, nhìn đi tới trước mặt tiểu đầu mục nói: "Xem ra ta quả thật điên."

"Người biết liền có thể." Tiểu đầu mục kia ngược lại thì lảng lảng, cũng là lần đầu tiên gặp phối hợp như vậy người điên, quả nhiên thử người như vậy đều không thể theo lẽ thường đo lường được, hướng về phía một bên Phi Vệ gật đầu một cái, trực tiếp trời Đường Tam Tạng tay.

Cũng không cần bọn họ thôi táng, Đường Tam Tạng chính mình đi xuống tế đàn, hướng Phong Nhân Viện phương hướng đi tới.

Vốn là dự định xem náo nhiệt quần chúng vây xem, nhìn Đường Tam Tạng phối hợp như vậy liền theo Phi Vệ đi, đều có nhiều chút thất vọng lác đầu tản đi.

Đường Tam Tạng không nói một lời đi theo kia Phi Vệ tiểu đầu mục sau lưng, Phong Nhân Viện cách nơi này không xa, rất nhanh liền chuyển tới cửa chính, hai tòa tượng mạo dữ tợn, thất lưng dây dưa Đại Xà thạch tượng lập ở trước cửa,

Tám cái bên hông treo trường kiếm Phi Vệ chia làm hai bên.

"Vương đội trưởng, thế nào nhanh như vậy thì trở lại?" Một cái môi trên giữ lại râu cá trê, đáng đáp rất là cơ trí Phi Vệ đồng cười cùng tiểu đầu mục kia nói, liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng, lộ ra mấy phần ý khó hiểu nụ cười, "Nhé, hòa thượng này đáng đáp thật là tài, Vương đội trưởng không ném thử tươi mới? Ước chừng phải cho huynh đệ lưu khẩu thang."

"Lưu tiểu Tứ, người mẹ hấn cách Lão Từ xa một chút, Lão Từ muốn chơi bên trên xuân hương Uyển đi chơi, ai mẹ hấn giống như người thích đi đường bộ." Tiểu đầu mục kia mặt đầy khinh bỉ nói, làm bộ nói chân muốn đạp.

Kia Lưu tiểu Tứ cười bị ối đến né tránh, cũng không dám cãi lại, chẳng qua là nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng nhìn lâu mấy lần, phảng phất nhìn mình chăm chăm sự vật.

Đường Tam Tạng có chút nghiêng đầu nhìn Lưu tiểu Tứ liếc mắt, rộng thùng thình tăng bào xuống nổi da gà đứng lên, ban đầu ở hoàng cung bị Lý nghĩ Mẫn thế nào treu đùa cũng không có cảm giác gì, bây giờ bị này chết cơ lão nhìn mấy lần, thiếu chút nữa không nhịn được một quyền đánh bay hấn.

Nặng nề đỏ thắm đại môn vào trong đây đi, mở ra một cái có thể đi lại con đường, vào cửa là hoàn toàn trống trải đất bằng phẳng, từ dưới đất bị giẫm

vào trong bùn cỏ đại đến xem bình thường hẳn có không ít người hoạt động, đoán chừng là dùng để hoạt động.

Xa hơn trong chính là một tòa màu xám trắng Phương Thạch xây dựng đại điện, lẻ loi cao vút trong sân, phảng phất một con cán người khác quái thú, không khỏi hiện lên rừng mình, thỉnh thoảng còn có thể nghe được một hai tiếng thét chói tai cùng kêu lên.

Tiểu đầu mục kia dẫn Đường Tam Tạng đi trước ghi danh một chút, Đường Tam Tạng tùy tiện biên cái trên trời thân phận, ngược lại những người này đã khi hẳn điên, căn bản không có suy nghĩ nhiều.

"Vương đội trưởng, người biết không, hôm nay chúng quy ty còn có mấy vị huynh đệ gặp nganh tra tử, nghe trở lại huynh đệ nói, chúng quy ty bây giờ còn chưa tỉnh lại, có hai vị huynh đệ đã đi, còn lại sáu cái cũng còn không có tỉnh lại." Cho Đường Tam Tạng cấp bậc cái đó vẫn thư nhẹ nói đạo.

"Ừ?" Vương đội trưởng biến sắc, "Người nào liên quan (khô)? Người bắt không có? Mạc Tổng Ti công phu ở chúng ta Thiên Lư Thành nhưng là có thể xếp vào ba vị trí đầu."

"Nghe nói là cái từ Đại Đường tới hòa thượng cùng mấy cái cô nương xinh đẹp, chu Phó tổng ty tự mình dẫn người đuổi theo, bắt quá bây giờ còn không có tìm được." Kia vẫn thư lắc đầu một cái, nhìn vẫn còn ở viết tờ đơn Đường Tam Tạng, lông mày chau, "Không phải là hòa thượng này chứ?"

"Người nói cái gì?" Đường Tam Tạng ngừng đầu, thao một cái chính tông Tây Vực ngữ hỏi.

"Không thể nào, vừa mới bắt hẳn thời điểm không nhìn thấy cái gì nữ nhân, hẳn là Thiên Lư Thành trong chùa, chính là không biết là kia ngôi miếu trong tiểu hòa thượng." Tiểu đầu mục kia đốc định lắc đầu một cái, hướng về phía một bên Phi Vệ nói: "Dẫn hẳn đi xuống, tìm người ít căn phòng ném vào."

Đường Tam Tạng đi theo kia Phi Vệ sau lưng, phía sau còn đi theo cái nắm căn (cái) màu đen Đoán Côn Phi Vệ, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười. Những thứ này Phi Vệ nghĩ (muốn) vỗ đầu từ sợ rằng cũng không nghĩ ra hẳn ở nơi này Phong Nhân Viện bên trong đi, thật đúng là một đứng ở sau đèn thì tối địa phương tốt, hy vọng cái đó Cừ lão đầu thật biết chút ít cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Luôn có cơ lão muốn lên ta

Màu xám cung điện màu trắng phảng phất một cái hoành buồng dài cái hộp, một cánh phiến dày đặc xếp hàng cửa sổ nhỏ hẳn liền đại biểu căn phòng số lượng, tùy tiện kê đệm, đơn xếp hàng liền có trên trăm số.

Đại môn ở ngay chính giữa ra, đứng ở cửa hai cái Phi Vệ, thấy hai cái Phi Vệ từ đầu đến cuối dẫn Đường Tam Tạng đi tới, hướng trong cửa kêu một tiếng, nặng nề cửa lớn màu đen liền hướng ra phía ngoài chậm rãi mở, một mực đi vào trong qua ba đạo môn, ước chừng mười hai tên gọi Phi Vệ trông chừng, lúc này mới coi là chính thức tiến vào đại điện.

Đối diện đại môn là một cái ngắn hành lang, ba cái ngang hành lang chia đều ngắn hành lang, nhìn đáng đáp chắc có năm xếp hàng căn phòng, trong hành lang điểm tối tám ngọn đèn dầu, thể lượng tiếng gào thét cùng đủ loại âm thanh kỳ quái kêu gọi kết nối với nhau, phảng phất đặt mình trong Địa Ngục.

Một điều cuối cùng hành lang dài bị một cánh cửa sắt khóa lại, trước cửa còn đứng hai cái Phi Vệ, dựa vào vách tường đập ngủ gật, nghe được tiếng cửa mở cuống quýt đứng thẳng, thấy rõ ràng người sau mới thả lỏng ra đến, một người trong đó cười tiến lên đón đến, cùng hai cái Phi Vệ rảnh rỗi phiếm vài câu, dẫn Đường Tam Tạng vào hàng thứ nhất hành lang, tùy tiện tìm căn phòng mở cửa đem Đường Tam Tạng thôi táng đi vào.

"Hòa thượng này đáng đáp ngược lại thật thanh tú, Lư tiểu Tứ tối nay hơn phần nửa lại muốn tới."

"Người khoan hãy nói, ta đều nghĩ (muốn) ném thử một chút tư vị này, hai tháng trước bài bạc thua không ít bạc, ta có thể là có chút thời gian không có đụng nữ nhân."

Cửa phòng chậm rãi nhắm lại thời điểm, Đường Tam Tạng nghe được kia hai cái Phi Vệ đối thoại, xuyên thấu qua trên cửa lan san, hẳn nhớ cái đó cao gầy bóng người, lúc này mới quay đầu quan sát chỗ ngồi này bày tám thước vuông tối tám căn phòng.

Căn phòng rất cao, ngược lại càng lộ vẻ hẹp hòi, một tia sáng từ chỗ cao cửa sổ nhỏ chiếu vào, miễn cưỡng có thể khiến người ta thấy rõ trong căn phòng tình huống.

Trong căn phòng không có giường, trên đất trải một ít rom rạ, bên trong có năm người.

Trong không khí tràn ngập mùi nước tiểu khai cùng đủ loại mùi mồ hôi thúi, Đường Tam Tạng khẽ nhủ thầm, liếc mắt nhìn góc tường không có nắp thùng nước tiểu, cùng trên tường đi tiểu tích, này cái gọi là Phong Nhân Viện, quả nhiên cùng tù không có khác nhau quá nhiều.

Thấy Đường Tam Tạng đi vào cửa, có ba cái đã là đứng dậy, chậm rãi đi về phía trước, có một lão đầu và một cái mui mấy tuổi thiếu niên quyền rúc ở trong góc, không nói một lời. Đường Tam Tạng nhìn mang trên mặt nụ cười quỷ dị vậy tiến lên ba người, trung gian người kia thân hình cao lớn, lý cái đại đầu trục, bóng loáng tỏa sáng đầu ngược lại cùng Đường Tam Tạng kêu gọi kết nối với nhau, chẳng qua là dài một trương trư ca mặt, mi giác còn có sẹo, lộ ra rất là hung ác.

Bên cạnh hai người thanh niên ánh mắt là có chút dờ dẫm, bắt quả một bộ lấy đầu trục tên mặt thẹo cầm đầu bộ dáng, xem ra cũng không có điên rất hoàn toàn.

"Tiểu tử, mới tới? Trên người còn có thứ gì, vội vàng cũng cho phí gia lấy ra." Tên mặt thẹo ở Đường Tam Tạng trước mặt trạm định, giường mắt nhìn Đường Tam Tạng nói, thấy rõ Đường Tam Tạng tướng mạo sau, con mắt không khỏi sáng lên, lộ ra mấy phần cười dâm dăng, đưa tay liền hướng Đường Tam Tạng đầu vai bắt đi, "Nhé, dung mạo so với con bé nghịch ngợm đều đẹp, kia Hầu tiểu tử dùng không thoải mái, sau này ngươi phục vụ gia, trước tiên đem quần áo cho gia cởi, đi theo phí gia không lo ăn uống."

Kia hai cái người hầu đi theo cười khan hai tiếng, nhìn đáng đáp điều giáo coi như thật thành công.

Trong góc thiếu niên chính là ngẩng đầu có chút oán độc nhìn vết sẹo đao kia nam liếc mắt, nắm tay chặt chẽ siết, đốt ngón tay trắng bệch. Lão đầu kia như cũ bình chân như vại mà ngồi xuống, tựa hồ chuyện gì đều không thể nhắc lên hấn hứng thú.

"Xin lỗi, ta không hứng thú này." Đường Tam Tạng nhìn kia đưa tới bàn tay heo ăn mặn, khoe môi nhếch lên nụ cười, ánh mắt nhưng là lạnh lùng, luôn có cơ lão muốn lên hấn, đây thật là cái tiếc nuối chuyện, trên tay chẳng biết lúc nào nhiều một cái khăn vuông, hai ngón tay vẽ khăn vuông, cách vài năm được tên mặt thẹo cổ tay, không thể tiếp tục tiến lên chút nào.

"Còn thật ngạnh khí, không biết đợi một hồi còn có thể hay không thể cứng như thế khí." Tên mặt thẹo cười ha ha nói, một cái tay khác cũng hướng Đường Tam Tạng bắt đi.

"Lời này hấn hỏi ngươi." Đường Tam Tạng nhẹ nói đạo, tay trái thoáng vừa dùng lực về phía sau kéo một cái, thẹo thanh niên tay trái khớp xương liền toàn bộ bị tháo xuống, tay nhất phương, còn nắm khăn vuông tay lại ngồi hấn tay phải, một trận giòn vang, tay phải khớp xương cũng là toàn bộ bị tháo.

Không chờ hấn trong miệng tiếng kêu đau cửa ra, Đường Tam Tạng nói chân một cước đá vào hấn trên đầu gối,

Theo bấp chân xuống phía dưới hướng trên bàn chân giẫm lên một cái, liền với đốt ngón tay cũng đồng thời tháo. Cuối cùng một cước đá vào hấn còn hoàn hảo cái chân kia bên trên, đập gãy thế nào chỉ chân đồng thời, cũng đem hấn trực tiếp đập bay vào xô xinh cái đó thùng nước tiểu trong, cả đầu ghim vào, rên lên một tiếng, co quắp mấy cái, trực tiếp đã hôn mê.

Một loạt động tác này nước chảy mây trôi, một bên hai cái rõ ràng phản ứng chậm lụt tiểu đệ cho đến nhìn đầu trục tên mặt thẹo bay ra ngoài sau, mới không sợ chết về phía Đường Tam Tạng vọt tới, sau đó bị Đường Tam Tạng một cước một quyền mỗi người một cái đánh bay ra ngoài, dán ở trên vách tường chậm rãi trơn nhẵn ngã xuống đất, nhất thời bán hội cũng không bò dậy nổi tới.

Lão đầu thoáng cái mở mắt ra, có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Đường Tam Tạng.

Trong góc thiếu niên kia lẳng lẳng nhìn Đường Tam Tạng, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, rồi sau đó biến thành sùng bái, run rẩy vịn tường vách tường đứng lên, không biết từ đâu tới đây khí lực cùng dũng khí, tư thế đi có chút kỳ quái hướng về kia đầu trục tên mặt thẹo đi tới, đi tới bên cạnh hấn, hướng về phía đầu hấn nói chân một cước một cước xuống phía dưới đập, một bên đang một bên khóc.

Bên này động tĩnh rất nhanh thì đưa tới Phi Vệ chú ý, chờ đến Phi Vệ gào thét hướng đi vào cửa thời điểm, thấy chính là thiếu niên kia đã đem kia đầu trục tên mặt thẹo đập đất máu me đầy mặt một màn.

Hai cái Phi Vệ hướng đi vào cửa, một cước liền đem thiếu niên kia lược ngã xuống đất, đem hấn tay khác (đùng) đến sau lưng, gắt gao đè xuống đất, một cái khác che mũi thăm dò một chút kia đầu trục tên mặt thẹo hơi thở, thở phào, bắt quả nghĩ (muốn) đưa tay muốn đem hấn kéo lên thời điểm, nhưng là nắm lấy một cái dặt dẹo tay, không khỏi biến sắc.

Sau đó đi vào hai cái Phi Vệ thử một chút ngoài ra hai người thanh niên, mặc dù còn không có hoàn quá khí lại, nhưng hấn không có đáng ngại.

Đường Tam Tạng né người đứng ở cửa phương hướng, nhìn bị đè xuống đất hướng hấn khẽ lắc đầu thiếu niên, cặp kia nước son trông mắt đen trong tràn đầy cảm kích, do dự một chút, cuối cùng vẫn không nói ra là mình đã thương mấy người kia.

Nội này, thiếu niên này cam tâm tình nguyện cống lấy sau lưng.

"Đem tên trục đầu này lão khiêng đi, nhìn xem có thể hay không cứu sống, cái này đưa đến trọng chứng khu đi." Phải là một đầu mục Phi Vệ phân phó nói, nhìn lại thiếu niên kia hai mắt, xoay người đi ra cửa, nhỏ giọng lầm bầm đến: "Người điên quả nhiên cũng không thể coi thường, hai ngày trước ngay cả Lưu tiểu Tử cũng có thể ở trên người hấn cứng lại, hôm nay ngay cả phí giết heo đều bị đánh ngã... Chuyện lạ, chuyện lạ."

"Cũng cho ta đằng hoàng một chút!" Khiêng đi lão đầu trục, dùng sợi dây trói chặt thiếu niên kia giải đi, cuối cùng quan môn Phi Vệ dùng trong tay màu đen Đoàn Côn chỉ Đường Tam Tạng đám người hung tợn nói, lúc này mới phanh đất đóng cửa, căn bản không để ý tới còn dựa vào tường ôm bụng, mặt đầy hoảng sợ nhìn Đường Tam Tạng hai người.

Đường Tam Tạng bắt đầu đi nhún nhún vai, cẩn thận tránh trên đất vật dơ bẩn, tìm một cái coi như khô ráo xó xỉnh, đem lúc trước kia cái khăn vuông đệm ở rom rạ bên trên, ngồi xếp bằng xuống, nhìn một bên vẫn còn đang đánh đo hán lão đầu mỉm cười nói: "Lão nhân gia, ngươi có thể nhận biết một cái họ Cừu lão đầu?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Ủ, đây là Phong Nhân Viện, không tặc xấu

Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng ở quần áo xám lão đầu đối diện, lúc này mới quan sát cái này ngồi ở tối tăm trong góc lão đầu, sắc mặt có chút biến thành màu đen, râu tóc trắng xám các chiếm một nửa, nhưng là cẩn thận dùng một cây màu đen vải buộc. Ánh mắt thâm thúy yên lặng, cho dù là như vậy ở hỗn loạn rom rạ bên trên tùy ý ngồi, cũng không lộ vẻ mặc mạc chán nản, ngược lại thì có vài phần nhả sĩ phong độ, một chút cũng không nhìn ra giống như người điên.

"Ngươi không phải là Thiên Lư Thành người." Bất quá lão đầu này nhìn Đường Tam Tạng, mở miệng câu nói đầu tiên cũng không phải trả lời hán vấn đề.

"Tiên sinh thật là tinh mắt, bản tăng Đường Tam Tạng, không biết tiên sinh xưng hô như thế nào." Đường Tam Tạng khẽ mỉm cười, không có khăn trương, cũng không biện giải, nhìn hỏi hán.

"Lão hủ thuộc về ngàn Tạ, nghe tiểu sư phụ khẩu âm hán là từ phía đông đến đây đi? Tìm kia Cừu lão đầu vì chuyện gì?" Lão đầu thật sâu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, hỏi nhỏ.

"Nguyên lai là Quy tiên sinh, Tiểu Tăng tìm kia Cừu lão đầu có một chuyện muốn hỏi, không biết tiên sinh miêng hay không bảo hán biết ở nơi nào?" Đường Tam Tạng chân mày vì thiếu, thần sắc nhưng là không thay đổi, như cũ mỉm cười hỏi.

Từ nơi này Quy lão đầu trên người hán cảm nhận được Đại Đường trên triều đình những lão già kia khí tức, tỷ như cái kia vị tiện nghi cha cùng ông ngoại, trong ngày thường cũng bày ra như vậy một bộ vân đạm phong khinh, nhìn thấu hết thảy đáng về.

Đương nhiên, thật ra thì đều là giả bộ, đây là Đường Tam Tạng cùng Lý nghi Mẫn nghiệm chứng rất nhiều lần sau khi ra được kết luận, quả thật có năng lực trình thám hơn người đại thần, nhưng phải nói thật có thể đoán được lòng người, còn thật không có mấy người có thể làm đến.

"Cừu lão đầu, cũng không dễ dàng thấy..." Quy lão đầu lắc đầu một cái, mới vừa muốn nói chuyện, bên ngoài đột nhiên truyền tới một thanh âm vang lên phát sáng tiếng chiêng vang.

"Mở cửa! Hóng gió!" Bên ngoài truyền tới liệu lượng thanh âm, hai đội mười mấy Phi Vệ đi vào hành lang, bắt đầu mở cửa.

"Đây là?" Đường Tam Tạng nhìn Quy lão đầu, hơi nghi hoặc một chút.

"Phong Nhân Viện cùng nhà tù khác biệt lớn nhất, chính là mỗi ngày cơm tối trước có thể đi ra ngoài hóng gió nửa giờ." Quy lão đầu phụ trách tường đứng lên, liếc mắt nhìn trên đất co rút cái đầu run lấy bấy, không dám nhìn Đường Tam Tạng thanh niên, hướng cửa đi tới, "Chờ sẽ ngươi nói không chừng là có thể thấy Cừu lão đầu, bất quá muốn cùng hán nói chuyện thật không đơn giản."

"Ồ?" Đường Tam Tạng hơi nhíu mày, cũng không đem kia hai cái ánh mắt dò dẫn kẻ ngu đờ trong lòng, đối với (đứng) thuộc về ngàn Tạ lời nói có chút không hiểu, bất quá có thể xác định Quy lão đầu hán là biết Cừu lão đầu, điều này cũng làm cho đủ.

Đường Tam Tạng sẽ tiến vào Phong Nhân Viện, chính là muốn hỏi một chút Cừu lão đầu hán lời muốn nói giác mộng kia cảnh, Thiên Lư Thành người bên trong sẽ nổi điên, có lẽ cùng tòa kia tế đàn năm màu cùng không có chữ "thánh bia" có liên quan, mà Cừu lão đầu thật sự nằm mơ thấy đồ vật, bên trong có lẽ có một ít tin tức hữu dụng.

"Đi ra, đứng ở cửa xếp thành hàng!" Cửa phòng khóa rất nhanh đã bị mở ra, hai cái Phi Vệ đứng ở cửa lớn tiếng la lên, nhìn Đường Tam Tạng cùng thuộc về ngàn Tạ đi ra cửa, lại vừa là vào bên trong vừa đem kia hai cái mặt đầy vẻ sợ hãi gia hỏa đẩy ra ngoài.

Thật dài trên hành lang đã đứng đầy người, vào Phong Nhân Viện sau, Đường Tam Tạng thấy trước kia đầu trục cơ lão cùng hai cái nào tàn tiểu đệ, ở cộng thêm một cái bị buộc liên tiểu thụ thiếu niên cùng một cái rõ ràng ở quan trường trà trộn qua lão đầu, dĩ nhiên không thấy một cái đứng đắn người điên.

Bất quá lúc này hẳn cuối cùng thấy được cái gì gọi là Phong Nhân Viện, phía trước một cái mập tròn Đại Hán ngồi chồm hổm dưới đất, ôm một cái cao gầy lão đầu bắp đùi, lặc một thân thịt béo, bấu mỗi ba kêu: "Mẹ, mẹ, ta muốn bú sữa mẹ, bảo bảo muốn ăn sữa..."

Này biến thành trẻ sơ sinh cũng không tính, lão đầu kia phản ứng càng làm cho Đường Tam Tạng nổi da gà cả người, chỉ thấy hắn phong tao liêu liêu xõa lưa thưa tóc dài, mặt đầy chê mà nhìn trên đất mập bảo bảo, "Mau buông lão nương ra vậy, Lão Tử nơi đều không phá đâu rồi, lấy ở đâu con trai!"

Đường Tam Tạng mí mắt không ngừng nháy, tầm mắt dời đi, rơi vào một bên trên hai tay xuống để ở trước ngực, dán khung cửa, mặt đầy cảnh giác nhìn bốn phía người tuổi trẻ trên người, kia chuyên chú về mặt, cao ngất đáng người, Đường Tam Tạng cũng thiếu chút nữa cho là mình thấy một cái cảm thương Đặc Cảnh đứng ở trước mặt mình.

Quả nhiên, sau một khắc, thanh niên kia một cái xoay người, lưu loát kéo một chút thương xuyên, hướng về phía hướng đi tới bên này Phi Vệ chính là dùng dùng hai phát súng, thuận thế hướng trên đất nhào lên,

Một cái lặn qua một bên lật ngời bẹp xuống đất, xoay người lại vừa là dùng dùng hai phát súng.

Đương nhiên, súng là Đường Tam Tạng nhớ lại, tiếng súng là thanh niên kia chính mình phân phối, này xuất diễn cũng liền Đường Tam Tạng nhìn ra nhiều chút manh mối, kia nắm Đoàn Côn đi lên hai côn đem thanh niên kia rút về thực tế Phi Vệ hiển nhiên coi này là thành khiêu khích hành vi.

Sau lưng ăn hai côn, thanh niên kia nhất thời giống như sương đánh quả cà, dựa vào vách tường cúi đầu không nói thêm gì nữa.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn trong tay hắn không có đồ lại giống như là tại chuyển đến thứ gì tay trái, nhìn hắn nghịch súng có bài có bản, cho hắn một cây chùy thủ hoặc là một cái xẻng, nói không chừng thật đúng là có thể giết chết mấy cái Phi Vệ.

Tiếp lấy Đường Tam Tạng lại trong đám người tìm tới một cái ngồi xổm ở dưới chân mọi người, hai tay hư cầm ở trước ngực, phảng phất nắm lấy một thanh Trọng Kiếm thanh niên, ánh mắt ở đủ loại giữa bắp đùi quét nhìn, cuối cùng định ở một cái hướng đi tới bên này Phi Vệ trên người, cơ thể hơi cung, ở đó Phi Vệ đi tới trước người thời điểm, đột nhiên nhảy ra, hai tay giơ cao, trong miệng hô to: "Đức Maricia!"

Bất quá kia Phi Vệ hiển nhiên sớm có phòng bị, nhấc chân một cước liền đá vào bộ ngực hắn bên trên, lập tức oanh đụng vào trên tường, biểu tình thống khổ vuốt ngực.

"Thật đúng là danh xứng với thực Phong Nhân Viện..." Đường Tam Tạng khề thì thầm một tiếng, đây vẫn chỉ là khu phổ thông, không biết trọng chứng khu những tên kia sẽ là dạng gì.

Của mọi người Phi Vệ xua đuổi xuống, chúng người điên đứng xếp hàng ra đại môn, sau đó lấy mười người Đội một từ một tên gọi Phi Vệ trông chừng, ở trước đại điện trên đất trống phơi nắng cùng hạn chế bên trong khu vực hoạt động.

Người điên hóng gió cùng Từ Phạm hóng gió vẫn còn có chút khác biệt, dù sao một loại phạm nhân cũng không trở thành mấy chục người ở một cái người dưới sự hướng dẫn trận đấu tay không tạo ra bấy hỏ, kia bụi đất tung bay tình cảnh để cho Đường Tam Tạng cũng rung động một cái.

Liếc mắt nhìn ở một bên đồng đất ngồi xuống Quy lão đầu, Đường Tam Tạng nhẹ giọng nói: "Quy tiên sinh, lúc trước lời còn chưa dứt, mong rằng tiên sinh không keo kiệt chỉ giáo."

"Đi ra." Thuộc về ngàn Tạ nhìn cửa phương hướng nhẹ nói đạo.

Đường Tam Tạng theo hắn ánh mắt nhìn, từ đầu đến cuối các bốn cái bội kiếm Phi Vệ dẫn Đội một mười mấy người điên đi ra phía ngoài đến, dẫn đầu là một mặc áo xanh, chừng hai mươi tuổi người tuổi trẻ, dung mạo thanh tú tuấn mỹ, một đầu tóc bạch kim tán ở sau ót, ở chính giữa tùy tiện dùng miếng vải đen mỏng châm cái kết, một đôi trong trẻo con ngươi Hắc Bạch Phân Minh, có chút hăng hái đất đánh giá bốn phía, không giống người điên, càng giống như cái tuấn tú thư sinh.

Chẳng qua là trên tay hắn trên chân cũng mang cùm, không riêng gì hắn, phía sau hắn kia mười mấy vị tay chân trên đều mang cùm, từ các nàng tốc độ đi động đến xem, này cùm hẳn rất là nặng nề.

"Nhé, tới người mới." Thanh niên tóc bạc kia rất nhanh liền phát hiện Đường Tam Tạng, ánh mắt sáng lên nói.

Đường Tam Tạng ánh mắt nhưng là rơi vào đám người kia cuối cùng lão trên đầu người.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Quả nhiên 1 hạ tử liền không bình thường

Đám này mang cùng người điên xuất hiện, quả thật đưa tới không ít người điên chú ý, rất có người điên chỉ vương hạ xuống cảm giác, thậm chí ngay cả chuyên chú với đào đất trận đấu những người điên kia đều dừng lại động tác trên tay, sau đó lấy càng thêm nhiệt tình đào đất tư thái nghênh đón mọi người đến.

Mà kia đi tuốt ở đằng trước thanh niên tóc trắng, phảng phất là toàn bộ người điên Vương một dạng dò xét chính mình các con dân.

Đường Tam Tạng không có đem thanh niên kia lời nói cùng mọi người nhìn lại ánh mắt coi ra gì, mà là chăm chú nhìn mọi người cuối cùng lão đầu kia.

Đó là một cái vóc người nhỏ thấp, lưng gù được (phải) đến gần chín mươi độ lão đầu, trên tay cầm xích sắt kéo trên đất, phát ra đinh đương giòn vang, bất quá hần bước chân đứng là cố gắng hết sức kiên định cùng bền chắc, đi tựa hồ cũng không khó khăn.

Có chút ngẩng đầu lên, có thể thấy một tấm vỏ cây già như vậy tràn đầy nếp nhăn mặt, con mắt rất đục Trọc, bạch cùng đen cơ hồ trộn chung, giống như rắn độc chậm rãi quét nhìn chung quanh, để cho người không rét mà run.

"Đó chính là Cừ lão đầu, bất quá trọng chứng khu người điên cũng đều là chân chính người điên, có độc lập khu vực hoạt động, người bình thường không được đến gần, với đừng nói cùng bọn họ nói chuyện với nhau." Thuộc về ngàn Tạ cũng là nhìn kia lưng gù lão đầu, thanh âm hơi lộ ra trầm giọng nói.

"Chân chính người điên? Không biết tiên sinh lời này ý gì?" Đường Tam Tạng có chút kinh ngạc, dưới cái nhìn của nó nơi này còn thật không có mấy người không giống như là người điên.

"Người chó nhìn bọn họ từng cái mạo bất kinh nhân, thật ra thì đều là nhân vật hung ác." Thuộc về ngàn Tạ trong mắt nhiều mấy phần vẻ kiêng kỵ, ánh mắt nhìn về phía đi ở phía trước người kia, "Thanh niên tóc bạc kia được đặt tên là ô mai giới này, cha hắn là Thiên Lưu Thành tối đại phu tốt, có hoa mai Thánh Thủ mỹ dự Mehane, nhưng là sáu tháng trước cái đó huyết quang đêm, ô mai giới này một đêm bạc đầu, ngày thứ hai hần trong sân xuất hiện mười con trao đổi đầu mèo cùng chó, máu tươi thấm ướt sân, tình cảnh cực kỳ kinh khủng."

"Đầu trao đổi giải phẫu?" Đường Tam Tạng hơi nhũ mày, không nghĩ tới này ô mai giới này như thế này mà có đoán trước tính, bất quá có chuyện có chút kỳ quái nói: "Loại trình độ này, hần chỉ có thể đợi đang bình thường phòng chứ ?"

"Sau đó hần đem hoa mai Thánh Thủ cùng phu nhân trói, nói muốn cho chúng nó cũng đổi một cái đầu." Thuộc về ngàn Tạ bình tĩnh nói, nói ra lời nhưng là để cho Đường Tam Tạng không rét mà run, loại trình độ này, quả nhiên hần bị giam đến trọng chứng khu.

"Cừ lão đầu đây? Nếu như hần chỉ nói là nhiều chút kỳ quái lời nói, không nên bị giam đến trọng chứng khu chứ ?" Đường Tam Tạng đối với lần này ngược lại cũng dẫn lên hứng thú.

Thuộc về ngàn Tạ lắc lắc đầu nói: "Cừ lão đầu phát bệnh thời điểm coi như bình thường, bất quá mới vừa vào Phong Nhân Viện buổi chiều đầu tiên, sáng sớm ngày thứ hai cả phòng giam trong cũng chỉ còn lại có một mình hần còn sống. Phi Vệ không có tra ra những người đó nguyên nhân cái chết, nhưng không nói một lời sống sót Cừ lão đầu không thể nghi ngờ là hiểm nguy lớn nhất người."

"Mật thất thần bí Từ Vong sự kiện..." Đường Tam Tạng biểu tình càng thêm đặc sắc, không nghĩ tới như vậy một gian Phong Nhân Viện trong lại phát sinh nhiều chuyện như vậy,

Bất kể những ngưỡng người kia không phải là Cừ lão đầu giết, hần nhất định là có vấn đề.

"Ta xem tiên sinh hần là nơi này tối thanh tĩnh người, không biết tiên sinh vì sao vào nơi này?" Chắc chắn Cừ lão đầu là ai, hơn nữa quả thật có biết một ít gì đó có khả năng, Đường Tam Tạng cũng tất nhiên không thể cuống cuống, ngược lại nhìn thuộc về ngàn Tạ hỏi.

Mặc dù hần không có bao nhiêu y học bên trên năng lực phán đoán, nhưng cho tới bây giờ thuộc về ngàn Tạ quả thật cho hần rất bình thường cảm giác, càng giống như là một lão mưu thâm toán chính khách.

"Ta đem mình nơi này cắt..." Thuộc về ngàn Tạ ngẩng đầu nhìn Đường Tam Tạng, tay trái hướng về phía hần dưới quần so với cái cắt người cầm đao thế.

Đường Tam Tạng bên dưới nhất thời căng thẳng, theo bản năng lui về phía sau nửa bước, thuận tiện thu hồi trước lời nói, quả nhiên thoáng cái liền không bình thường.

"Quy tiên sinh quả nhiên tốt quyết đoán... Nói không chừng có vốn Tịch Tà Kiếm Pháp sẽ để cho tiên sinh tòa sáng thứ 2 xuân." Đường Tam Tạng do dự một hồi, trấn an nói.

"Cái gì thứ 2 xuân, kia Xú Bà Nương ý vào tuổi tác so với ta nhỏ hơn mười mấy tuổi, một ngày muốn ta bày đồ cúng vài chục lần, ta bộ xương già này sớm muộn phải bị nàng ngồi tán, đau dài không bằng đau ngắn, dứt khoát áp đặt sáng khoái." Thuộc về ngàn Tạ giống như là bị giẫm đạp cái đuôi hồ ly, hai hàng lông mày như kiếm như vậy đứng lên, một bộ người đang ở đây nói ta và người không xong biểu tình.

"Nguyên lai tiên sinh còn là một có cổ sự người..." Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái gật đầu một cái, lại bởi vì trong nhà có cái như sói như hổ kiêu thế tự thiên, này suy nghĩ cũng quả thật có chút vấn đề a, hơn nữa căn bản không có cần nhắc độc thân chó môn cảm thụ.

Thuộc về ngàn Tạ khôi phục rất nhanh ổn định, ánh mắt nhìn về phía bầu trời xa xa, giống như là nhìn thấu thể tục như vậy nói: "Hay lại là tiểu sư phụ được a, đoạn Phàm Trần, vô dục vô cầu, cũng không có cái gì phiền lòng chuyện."

"Vậy ngươi tại sao ban đầu không chọn xuất gia?" Đường Tam Tạng thiếu chút nữa bật thốt lên, đầu gì nhin được, không thể làm gì khác hơn là chuyển đề tài hỏi "Ta có lời muốn hỏi Cừu lão đầu, không biết như thế nào mới có thể vào trọng chứng khu?"

"Nếu là trọng chứng khu, vậy dĩ nhiên yêu cầu làm chút giống như yêu cầu trọng điểm trông chừng người điên cán sự." Thuộc về ngàn Tạ đảo nhỏ, có chút nghiêng đầu, "Làm phiền ngươi đến."

"Quả thật có chút phiền toái nhỏ." Đường Tam Tạng nhìn một tay cầm một cây màu đen Đoán Côn, dưới hàm giữ lại râu cá trê Lưu tiểu Tứ cùng trước ở đưa hấn vào giữa phòng lúc cái đó cao gầy Phi Vệ đang hướng về đi tới bên này, câu kiên đáp bối, vừa nói vừa cười, ngược lại cùng chung chí hướng tậm lại.

"Ha, không nghĩ tới xanh nói tiểu tử kia phát điên lên tới trả có loại bản lãnh này, lần trước hai chúng ta vận khí coi như tốt." Lưu tiểu Tứ có chút vui mừng nói.

"Sợ cái gì, vào trọng chứng khu trước đối hấn ba ngày, đến lúc đó mang còng tay cùm, còn chưa phải là đảm nhiệm hai anh em chúng ta rong ruổi." Kia thanh niên cao gầy nhưng là lơ dềnh nói.

Đường Tam Tạng vẫn đủ có nguyên tắc, có mấy lời Chu Diêm Bồng nói có thể cười trừ, nhưng nếu là đổi thành một cái dự mưu lo nghĩ bên trên hấn chết cơ lão nói ra khỏi miệng, vậy hấn nhưng là không còn có cười trừ tính khí tốt.

"Tiểu Lý, trước nghỉ một lát, hai anh em giúp ngươi nhìn biết." Lưu tiểu Tứ hướng về phía trông chừng Đường Tam Tạng bọn họ Phi Vệ cười nói.

"Đừng làm xảy ra chuyện đến, lúc trước phí đầu trọc có thể làm bị Ứng mở mắt." Kia bị gọi là tiểu Lý Phi Vệ ánh mắt lóe lên một vệt chán ghét, không mặn không nhạt nói một câu, hay lại là rời đi.

"Nhé, tiểu hòa thượng, ngươi tên trọc đầu này ngược lại thật phát sáng chứ sao." Lưu tiểu Tứ cùng thanh niên cao gầy đối với (đúng) liếc mắt, đáy mắt đều có nụ cười cùng vui mừng, một tả một hữu ở Đường Tam Tạng bên người đứng lại, ngưỡng cái đầu nhìn Đường Tam Tạng nói.

Đường Tam Tạng khề nhú mày, không có trả lời, đáy mắt rung mình nhưng là càng tăng lên mấy phần. Xem ra lúc trước kia vì hấn vác nôi thiếu niên kêu xanh nói, không chỉ bị phí trên đầu trọc, còn bị hai người này khi dễ qua, khó trách lúc trước dùng chân ác giẫm phí đầu trọc lúc như vậy kiên quyết.

Tuy là bèo nước gặp gỡ, bất quá cặp kia lấp lóe trong bóng tối đến cừu hận con mắt hay là để cho Đường Tam Tạng có chút xúc động, như vậy một người thiếu niên, coi như là cho đám người cận bã này hoàn toàn hủy.

"Nếu như thích, ta có thể miễn phí cho các ngươi lý một cái." Đường Tam Tạng nhìn hai người, đổi một chút nếp lấy trong tay Phật Châu, bình tĩnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Đi ra chơi đùa, sớm muộn cũng phải còn

Mà ở tràng người điên cũng không ít hướng nhìn bên này đến, một mực thuộc về điên trạng thái, hoặc là mê mết chính mình thế giới không thể tự thoát ra được dù sao cũng là số ít, càng nhiều là đại đa số thời gian bình thường, một số ít thời gian bệnh phát, ở chỗ này lâu, cũng liền biết kia Lưu tiểu Tứ là mặt hàng gì, không biết giày xéo bao nhiêu tướng mạo nhìn được, tuổi tác vừa nhỏ nhiều chút thiếu niên Lang.

Đường Tam Tạng tuổi không lớn lắm, tướng mạo lại cực kỳ anh tuấn, nữ tử thấy nhất định xuân tâm mạnh động, mà giống như Lưu tiểu Tứ cùng kia thanh niên cao gầy tốt một hợp này, dĩ nhiên là trở thành cực phẩm.

Này tiểu hòa thượng hôm nay mới vào Phong Nhân Viện, liền muốn tao độc thủ, mặc dù cũng có chút lòng người sinh không cam lòng cùng cảm thấy hấn đáng thương, nhưng ở người điên này trong nội viện, Phi Vệ thì có ai dám phản kháng.

Mặc dù Thành Chủ Đại Nhân có lệnh, Phi Vệ không phải ngược đãi Phong Nhân Viện trong người điên, nhưng coi như không đánh chết, tùy tiện đối người mấy ngày, bình thường cho người mặc mang giày nhỏ, tùy tiện đi lên hai muện côn, đã đủ người được.

Cho nên Phi Vệ ở Phong Nhân Viện bên trong đối với (đúng) chúng người điên có cực lớn lực uy hiếp, trừ phi phạm nổi bệnh tới lục thân bất nhận, nếu không bình thường những thứ này người điên đều hết sức nhu thuận ngay ngốc.

"Này tiểu hòa thượng phỏng chừng bây giờ còn phạm bệnh đầu rồi, cũng không biết tiếp theo sẽ phát sinh cái gì."

"Đám này Thiên Sát gia hỏa, sớm muộn sẽ có báo ứng, ta mất mạng lĩnh đại quân đã tại trên đường, chờ ta ở bên này sườn tốt thời không tiết điểm, đập bằng Phong Nhân Viện, nhất định phải đem những người này cũng nhốt vào Phong Nhân Viện ở cái mười năm tám năm "

"Vong Lĩnh đại quân tính là gì, hạm đội của ta đã tại trên đường, đến lúc đó cho các người nhìn một chút ta Hạm cô nàng, đảm bảo quản các người chảy nước miếng."

Chúng người điên nhẹ giọng bàn luận, dĩ nhiên, bọn họ đối thoại so với người bình thường đối thoại muốn bùng nổ rất nhiều, mà đối với Đường Tam Tạng kết quả là không có báo cáo cái gì chính diện ý tưởng.

"Thật có ý tứ người mới đây." Xa xa cái mền độc cô lập trọng chứng khu người điên đại cũng ngồi dưới đất, một mình đứng ở một bên ô mai giới này nhìn Đường Tam Tạng khẽ mỉm cười nói, ánh mắt lộ ra một nhiều chút vẻ hiếu kỳ.

Ngồi dưới đất, dựa vào đồng đất Cừu lão đầu cũng nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng nhìn, đục ngầu con mắt không biết đang suy nghĩ gì.

Lưu tiểu Tử nghe Đường Tam Tạng lời nói sững sờ, bất quá nghĩ đến Đường Tam Tạng là người điên, coi như nói ra lời này đảo cũng chẳng có gì lạ, nhìn như vậy đi lên còn thật phối hợp, hơn nữa tính tình cũng tốt, ngược lại dễ dàng điều giáo, nụ cười trên mặt bộc phát thô bỉ, tay đã là suy nghĩ Đường Tam Tạng đầu mò đi, "Được a, vậy người có thể rất tốt phục vụ tiểu gia."

"Còn có đại gia ta đây.

" một bên thanh niên cao gầy cũng cười nói, một tay đã là hướng Đường Tam Tạng thí. Cỏ mò đi.

"Này đảo không cần khách khí." Đường Tam Tạng thanh âm lạnh lùng, không đợi kia hai cái tay bản đụng phải đã là lui về phía sau một bước, hai tay nâng lên, bắt lại hai đầu tóc.

Lưu tiểu Tử cùng thanh niên cao gầy tất cả bất vô ích, hơn nữa tóc còn bị Đường Tam Tạng nắm ở trong tay, sắc mặt không khỏi khẽ biến, Lưu tiểu Tử giọng nói nhất thời nói cao quảng tám, "Người làm gì!"

Một bên vây xem người điên thấy vậy đều lộ ra vẻ kinh ngạc, Đường Tam Tạng bây giờ nhưng là đang gây hấn với Phi Vệ, không nghĩ tới hấn một cái mới vừa vào Phong Nhân Viện gia hỏa lại dám làm như vậy.

Thuộc về ngàn Tạ trước xem qua Đường Tam Tạng dễ dàng lấy một địch tam phế phí đầu trợ cùng hai người khác, biết Đường Tam Tạng không phải là cái gì người hèn yếu, hơn nữa còn là một người thông minh, cho nên cũng không có lộ ra vẻ gì ngoài ý muốn.

"Các người không là ưa thích đầu trợ sao? Kia thì trở thành đầu trợ đi." Đường Tam Tạng hai tay đi vào trong hợp lại, tóc thoát khỏi da đầu thanh âm kèm theo hai tiếng kêu thảm thiết cuối cùng bởi vì một tiếng trầm muộn tiếng va chạm ngừng.

Vốn là náo nhiệt sân trong nháy mắt an tĩnh lại, mọi người thấy tiện tay đem trong tay nhuộm máu tóc vứt xuống một bên Đường Tam Tạng, còn có trên đất đầu đầy máu tươi Lưu tiểu Tử cùng thanh niên cao gầy, đều là lộ ra vẻ khiếp sợ.

Đường Tam Tạng lại đem hai cái Phi Vệ tóc cho rút ra hết sạch, nhìn đáng đáp thậm chí ngay cả da đầu đều bị kéo một khối đi xuống.

"Nhanh! Đem hấn buộc lại!" Có một Phi Vệ tiểu đầu mục nghiêm nghị quát lên, một cái rút ra bên hông trường kiếm, một bên ba cái Phi Vệ là kéo xuống bên hông sợi dây, mặt đầy phòng bị hướng Đường Tam Tạng vây lại.

"Ta muốn giết người! Muốn cho người chết không được từ tế!" Lưu tiểu Tử oán độc kêu, một tay ôm đầu, một cái tay run rẩy chỉ Đường Tam Tạng, không nghĩ tới trước tiểu Lý nói chuyện cuối cùng một lời thành thiêm, lần này không có bị Ứng mở mắt, tóc nhưng là không.

"Các người chẳng qua là không tóc, không tính là hòa thượng, sau này khác (đừng) làm nhục hai chữ này." Đường Tam Tạng tựa hồ không nhìn thấy hướng quanh hấn tới Phi Vệ, nhìn trên mặt đất Lưu tiểu Tử cùng thanh niên cao gầy bình tĩnh nói, sau đó nhấc chân ở hai người kinh hãi muốn chết trong ánh mắt giẫm đạp ở tại bọn hấn hai dưới quần.

Hai tiếng thảm thiết tiếng kêu sợ là ngay cả tường cao bên ngoài cũng có thể nghe được, Đường Tam Tạng lui về phía sau hai bước, nhìn dưới quần một vũng máu, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, gào thét bị thương lẫn lộn đến Lưu tiểu Tử cùng thanh niên cao gầy, "Đi ra chơi đùa, sớm muộn cũng là muốn còn."

Người điên không thể lẽ thường đo lường được, an tĩnh chỉ kéo dài một hồi, vốn là đảo đất kia đám người điên ở dẫn đầu cái đó mập lùn thanh niên dưới sự hướng dẫn bắt đầu xuất ra hoàng thổ ăn mừng, không biết vô tình vẫn có ý nhiều chiều cổ một chút Phi Vệ, tiếng quát mắng cùng tiếng cười đùa trộn lẫn, màu vàng bụi bặm mê hoặc chứng mất người, hoàn toàn đưa tới một trận bạo động.

"Đứng lên! Không muốn làm người điên mọi người! Đem chúng ta máu thịt, trúc thành một đạo..." Một đạo liệu lượng tiếng hát từ đằng xa truyền tới, giọng nói như chuông đồng, dường như muốn đánh xuyên màng nhĩ.

Vốn tới nơi này liền đang đóng mấy trăm gần ngàn người điên, bị máu tươi cùng thanh âm kia dưới sự kích thích, thoáng cái thật già toàn bộ bệnh phát, mấy cái một đám, bắt kia Phi Vệ chính là một hồi ăn no đánh.

Từng tiếng dồn dập tiếng chuông từ trên tường cao nhớ tới, Phong Nhân Viện đại môn chậm rãi mở ra, hai hàng hơn trăm tên gọi cầm đao Phi Vệ từ ngoài cửa xông vào, trung gian còn có tám cái mang đại la Phi Vệ, thùng thùng gõ, ngược lại thành công hù dọa không ít người điên, cuống quýt hướng góc tường tránh đi.

Mấy cái Phi Vệ đầu gị chen đến Đường Tam Tạng bên người, Đường Tam Tạng tiện tay hóa giải vài cái nghi (muốn) chính mình đập tới Tảo Đường Thối cùng quyền cước, bất quá cũng không có kháng cự bọn họ đem sợi dây khóa lên người.

"Bên trên cùm, vút xuống trọng chứng khu, ngày mai hỏi lại chung quy ty đại nhân xử trí như thế nào." Tiểu đầu mục kia thật sâu nhìn Đường Tam Tạng liếc mắt, trầm giọng nói.

Đường Tam Tạng bị hai cái Phi Vệ áp giải hướng tòa kia màu xám trắng căn phòng lớn đi tới, hần nghiêng đầu liếc mắt nhìn bị mười mấy vệ mặt rất là khảm trương Phi Vệ áp giải trọng chứng khu người điên môn, ánh mắt vừa vận chống lại ô mai giới này, hai người nhìn nhau cười một tiếng, đồng thời dời ánh mắt sang chỗ khác.

Lối đi nặng nề cửa sắt bị kéo ra, Đường Tam Tạng bị thôi táng đi vào, điều thứ ba dài trong hành lang không có dày đặc cửa phòng, chỉ có một đạo bên trên tam trọng khóa nặng nề cửa sắt.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Chúng ta cái thế giới này khả năng xoay vòng quanh mặt trời

"Đi vào!" Nặng nề cửa sắt bị ba cái Phi Vệ dùng ba cái chìa khóa mở ra, một người trong đó dùng sức đẩy Đường Tam Tạng một cái, nghiêm nghị quát lên.

Đường Tam Tạng nhưng là vẫn không nhúc nhích, ánh mắt yên tĩnh đất nghiêng đầu liếc hần một cái, kia Phi Vệ nhất thời như bị đâm ở cái đuôi con chuột, lui về phía sau hai bước, theo bản năng bảo vệ dưới đũng quần, xem ra lúc trước Đường Tam Tạng kia hai chân mang đến cho hần rất sâu bóng mờ.

"Chớ khảm trương, đoạn từ tuyệt tôn loại sự tình này ta cũng không thường thường làm." Đường Tam Tạng trấn an nói, chính mình đi vào phòng.

Kia Phi Vệ trên mặt vẻ sợ hãi càng nồng nặc phần, ngay cả sợi dây cũng không dám bắt, không thường thường làm khách không có nghĩa là không làm, mới vừa Đường Tam Tạng nhưng là một chút triệu chứng không có liên tục tiếp đem kia hai cái tuyệt hậu.

Đường Tam Tạng tả hữu quan sát một chút cái này trọng chứng khu căn phòng, đạt tới hơn mười trượng chu vi, dựa vào bên ngoài trên tường có một hàng cài đặt thiết lan hàng rào cửa sổ, ngã về tây chiều tà vừa vận từ cửa sổ chiếu vào, chiếu sáng so với trước gian phòng nhỏ không biết tốt bao nhiêu.

Hơn nữa trong phòng còn có mười mấy tấm trải rom rạ đất kháng, có chút thậm chí có phá chần, cùng phổ thông căn phòng vừa so sánh với, có thể nói sang trọng.

"Ồ?" Đường Tam Tạng đem đầu chôn ở giữa hai đùi, hai tay ôm chân thon gầy bóng người, đây không phải là cái đó gọi là xanh Ngôn thiếu năm sao?

Cũng đúng, lúc trước liền nghe Phi Vệ nói phải đem hần đưa đến trọng chứng khu đến, ở chỗ này thấy hần coi như bình thường.

Hai cái Phi Vệ thừa dịp Đường Tam Tạng xuất thần thời điểm mau đưa 2 bức nặng nề màu đen cùm khóa ở trên tay hần, lúc này mới thở dài một hơi, trên trán cũng phủ đầy mồ hôi lạnh.

Mà lại mặt bên ngoài đã là truyền tới cùm kéo trên đất âm thanh, hai cái Phi Vệ buông ra Đường Tam Tạng, tiểu đầu mục kia nhìn làm vào cửa trước tới ô mai giới này cười nói: "Mai công tử, thật tốt trông nom hai vị này người mới, loại sự tình này người nên rất muốn gì được nấy đi."

"Đúng vậy, mang người mới chơi đùa ta thích nhất." Ô mai giới này cười gật đầu một cái, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người, nụ cười khỏi bệnh Xán Lạn, "Đặc biệt là có ý tứ người mới."

Tiểu đầu mục kia vung tay lên, chúng Phi Vệ liền đi ra cửa, khung một tiếng sús thượng cửa sắt, ngay sau đó liền truyền tới ba tiếng khóa lại thanh âm.

Trong góc thiếu niên kia ngẩng đầu nhìn liếc mắt, vốn là tĩnh mịch ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng trên người lúc, nhưng là tuôn ra khao khát ánh sáng.

Đường Tam Tạng hướng về phía hắc mím cười một chút, xoay người nhìn lồi kéo nặng nề cùm đi vào cửa tới mọi người.

Bên ngoài gào thét, tiếng quát mắng vẫn còn tiếp tục, mấy trăm người điên đồng thời điên, muốn đưa bọn họ toàn bộ đuổi trở về phòng, có thể không phải là cái gì đơn giản sự tình.

Ngược lại thì trọng chứng khu những người này biểu hiện rất bình tĩnh,

Tựa hồ cũng không có bị ảnh hưởng, càng giống như là cao cao tại thượng xem nào nhiệt người.

Không phải là mỗi một người điên cũng đối với (đúng) Đường Tam Tạng cảm thấy hứng thú, sau khi vào cửa phần lớn đi trở về chính mình giường ngủ ngồi xuống, xuất ra một ít đồ chơi nhỏ vuốt vuốt.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn còng lưng đi trở về góc tường giường ngủ, không biết từ nơi nào móc ra một cái Tiểu Yên đầu, lại móc ra cái đá lửa, rắc hai cái đốt thuốc tia (tơ), bẹp bẹp đất rút ra, trong không khí rất nhanh thì tràn ngập lên gay mũi mùi thuốc lá.

Ô mai giới này phát tay một cái, muốn xua tan mùi thuốc lá, đi tới trước, cười tủm tỉm nhìn Đường Tam Tạng, "Ta là ô mai giới này, không biết các hạ xưng hô như thế nào."

Mặc dù lúc trước tiểu đầu mục kia có để cho ô mai giới này trọng điểm chiếu cố Đường Tam Tạng ý tứ, bất quá Đường Tam Tạng không có ở trên người hắc cảm nhận được ác ý, lúc trước nghe thuốc về ngăn Tà nói hắc thích chơi đùa đối đầu trò chơi, làm là một người bình thường, đáy lòng bao nhiêu còn có chút ngăn cách, bất quá vẫn là cười gật gật đầu nói: "Bản tăng Đường Tam Tạng."

"Đường Tam Tạng?" Ô mai giới này đi theo khề đọc một tiếng, cười nói: "Nghe khẩu âm ngươi, không phải là Tây Vực Nhân đi, ta nghe nói Đông Thổ có một nước lớn được đặt tên là Đường, chẳng lẽ ngươi từ nơi đó tới?"

Đường Tam Tạng hơi kinh hãi, thuốc về ngăn Tà nghe ra hắc không phải là Thiên Lư Thành người cũng không tính, lão già kia một bộ nhân tình đáng vẻ, có thể ô mai giới này nhìn qua năm bất quá 20, lại có thể nghe ra hắc không phải là Tây Vực khẩu âm, hơn nữa trực tiếp một chút ra Đại Đường, quả thực để cho hắc có chút giật mình.

Ô mai giới này thấy Đường Tam Tạng chần chờ một chút, chính là lộ ra nhưng vẻ, cười tiếp tục nói: "Xem ra ta không có đoán sai, ta nghe qua lại khách thương nói, đại Đường quốc lực cường thịnh, mỹ nữ đông đảo, khắp nơi vàng, không biết thực hư?"

"Loại chuyện hoang đường này nếu là có thể tin, chẳng phải thế gian người cũng đối với (đúng) Đại Đường đổ xô vào." Đường Tam Tạng cũng lười ở về mặt thân phận phân bác, này ô mai giới này so với thuốc về ngăn Tà còn phải bén nhạy, biến tạo lý do gì mượn cớ ngược lại bị coi thường, tùy tiện tìm tương không có ai giường đá ngồi xuống.

Ô mai giới này tựa như quen, trực tiếp ở Đường Tam Tạng bên người ngồi xuống, tiếp tục hỏi "Vậy ngươi là lúc nào đến Thiên Lư Thành? Nếu như không mấy ngày, cũng không đến nỗi bị giam vào đi?"

"Đã nhiều ngày." Đường Tam Tạng không lạnh không nhạt đáp, ánh mắt nhìn về phía một bên lấy tay làm gối, nằm ở trên giường đá thôn vân thổ vụ Cừu lão đầu.

"Vậy ngươi bởi vì sao bị vồ vào tới? Có thể đi vào người ở đây cũng đều không đơn giản, vừa mới nhìn ngươi hai ba lần liền đem hai cái Phi Vệ phí, đây chính là ngươi bệnh sau khi trạng thái sao?" Ô mai giới này vẫn như cũ nhiệt tình không giảm, tiếp tục hỏi.

"Ừ, không kém bao nhiêu đâu, có lúc ta liền không khống chế được chính ta đôi tay này." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, nói xong liếc mắt nhìn hai tay mình, có chút rung rung hai cái, định đem người tự tới làm quen này gia hòa dọa cho xa một chút.

"Ngươi năng lực này rất thú vị a, đáng tiếc không có thể khống chế, nếu có thể khống chế lời nói, ta phỏng chừng Thiên Lư Thành Đệ Nhất Cao Thủ đến lượt cho ngươi nhường ngôi." Ô mai giới này nhưng là không có nửa điểm bị hù dọa, ngược lại thì có chút hăng hái đất nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng hai tay nhìn.

"Ta đây giới thiệu cho ngươi một chút bạn cùng phòng đi, nói không chừng mọi người còn phải đồng thời ở một thời gian ngắn, hiểu một chút mắc bệnh quy luật cùng tình huống, tình mắc bệnh sau bị sợ đến." Ô mai giới này thấy Đường Tam Tạng không có trả lời, liền giới thiệu với hắc lên trong căn phòng người đến.

"Vị này là Lư thiết thực, bởi vì nói lên thế giới là hình cầu, hơn nữa còn tự chứng ở "thánh bia" xuống tuyên giảng một điểm này, bởi vì đưa tới không ít người sợ hãi chính mình chuyển tới hướng trên trời xuống đi khủng hoảng, cho nên bị giam vào trọng chứng thất." Ô mai giới này chỉ một bên trong tay vuốt vuốt một cái màu vàng đất cầu, tự lẩm bầm Lạp Tháp trung niên nam nhân nói.

"Cho là thế giới là tròn?" Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn về phía người kia, thuyết pháp này bất kể là ở Tây Phương hay là ở Đông Phương rất sớm đã đi ra, nhưng tiếp nhận tỷ số phổ biến không cao

"Cái thế giới này nhất định là hình cầu, từ xa phương tới thuyền luôn là xem trước đến cột buồm sau thấy thân thuyền, chúng ta muốn lên cao mới có thể nhìn xa, nếu như thế giới là bình, vậy chỉ cần tầm mắt không có bị ngăn trở, vô luận đứng rất cao cũng hắc thấy giống vậy xa địa phương." Kia Lạp Tháp trung niên nam nhân nghe được ô mai giới này nói đến hắc, lập tức ngắt đầu lên, vừa chỉ Thổ Hoàng quả cầu, thanh âm kiên định nói: "Ngươi xem, nơi này là hải ngoại Đông Thắng Thần Châu, nơi này là Nam Thiệm Bộ Châu, bên trên là Bắc Cầu Lô Châu, nơi này là Tây Hạ Ngưu Châu, địa phương còn

lại đều bị Đại Dương bao vây, vừa vặn làm thành một cái hình cầu."

"Hơn nữa..." Lưu Thiết Thực thanh âm đề thấp mấy phần, rất là thần bí nhìn mọi người, "Ta gần đây hiện tại một cái bí mật, chúng ta cái thế giới này có thể là vòng quanh thái dương tại chuyển."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194: Không nói, người sẽ chết...

Địa cầu là hình cầu cũng không tính, nhật tâm thuyết lại vừa là muốn ồn ào dạng nào! Đường Tam Tạng tròn mắt há mồm nhìn Lưu Thiết Thực cầm trong tay cái dùng nhánh cây đơn giản hoa vài nét bút đất cầu, đây không phải là cái mô hình địa cầu sao? Hàng này hoàn toàn có thể đi làm cái nhà thiên văn học.

"Lưu Thiết Thực, bầu trời này thái dương liền hơi lớn như vậy, chúng ta lớn như vậy một thế giới làm sao có thể vòng quanh hần chuyển đây?" Ô mai giới này thứ nhất không tin, nói ra bản thân nghi ngờ.

"Thích, người nếu là đứng ở ngoài ba mươi dặm đủ vàng đỉnh nhìn Thiên Lưu Thành, cũng liền lớn cỡ bàn tay, thái dương cách chúng ta này đâu chỉ nghìn vạn dặm, người nói hần nên bao lớn." Lưu Thiết Thực có chút khinh bỉ nhìn ô mai giới này liếc mắt.

"Lời này ngược lại đề ý tôi." Ô mai giới này suy nghĩ kỹ một chút, gật đầu một cái, ngược lại không có tức giận, ngược lại thì khiêm tốn tiếp nhận.

Đường Tam Tạng đã không biết nên nói cái gì cho phải, suy nghĩ một chút vẫn là không có cường ép giường cao vị này nhà thiên văn học tìm tòi ngày tám Học Thuyết tiến trình, dám ở thời đại này nói ra lời như vậy, Lưu Thiết Thực coi như không phải là một người điên, cũng tuyệt đối sẽ bị đương thành rất nghiêm trọng người điên giam lại.

"Vị này là Thần Tài Bạch Phụng minh, hần nói mình là Thần Tài chuyển thế, cho nên mang rượu lên lầu, xuống thanh lâu, thông thông không cần bỏ ra tiền, còn có thể phù hộ bọn họ tài nguyên xung túc tiến vào." Ô mai giới này tiếp lấy cho Đường Tam Tạng giới thiệu một chút một vị ngồi ở mép giường mập lùn người trung niên, mặc áo gấm bên trên thêu tràn đầy kim sắc Nguyên Bảo, bụng phệ, gương mặt trứng béo trắng, ngược lại thật có vài phần Tài Thần lẫn nhau.

Đường Tam Tạng quan sát một chút vị này, bất quá vị này sẽ bị ném tới nơi này, sợ rằng cùng chính hần nói những lời đó không quá giống nhau.

Quả nhiên, ô mai giới này ngay sau đó liền cười nói: "Bất quá bị hần lên lầu ăn cơm từ lâu nào ngày thứ hai liền đốt, hần đi một chuyến nhà kia thanh lâu ngày thứ hai hoa khôi toàn bộ chạy cách vách đi, hần ở cái điều trên đường ngày thứ hai đều bị trộm, ngay cả hần ra ngoài đi con đường kia, cũng gắng gượng nứt ra một cái khe lớn."

"Đây là móc thần đi..." Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái, ở nơi này là cái gì Thần Tài.

Ô mai giới này thâm dĩ vi nhiên gật đầu, "Sau đó hần ở Thành Chủ Phủ bên ngoài đi một vòng, Thành Chủ Phủ tường viện sập một nửa, hần liền trực tiếp bị ném vào trọng chứng khu."

"Ai ai, tiểu huynh đệ, người đừng nghe hần nói vậy, ta thật là Thần Tài chuyển thế, ta xem người ẩn đường sáng ngời, đời này không lo ăn mặc, mặc dù phát không lớn tài sản, nhưng cũng không đói đông không được." Bạch Phụng minh có chút bất mãn đất đứng dậy, khoát tay nói.

"Dừng lại dừng lại, người đừng tới đây." Ô mai giới này hơi biến sắc mặt, liền vội vàng kéo Đường Tam Tạng lui về phía sau hai bước, rắc rắc một tiếng liệt hưởng, trên đỉnh đầu một tảng đá trực tiếp rơi đến Đường Tam Tạng trước đứng vị trí.

"Nửa trượng khu an toàn, điểm này phải nhớ kỹ." Ô mai giới này nhìn Đường Tam Tạng dặn dò.

"Chuyện này... Đây chỉ là một ngoài ý muốn." Bạch Phụng minh liếc mắt nhìn trên đất đá, có chút bất đắc dĩ buông tay một cái.

"Ừ, loại ý này bên ngoài hay lại là ít một chút tốt." Đường Tam Tạng biểu tình có chút cổ quái gật đầu, từ Lưu Thiết Thực cùng Bạch Phụng minh trên người, hần coi như là biết cái gì gọi là làm trọng chứng người mắc bệnh.

Tiếp lấy ô mai giới này lại cho Đường Tam Tạng giới thiệu mấy người còn lại, từ có thể sử dụng đầu lưỡi liếm đến lỗ tai lưỡi dài người đến có thể dùng miệng ba phát ra âm thanh trực tiếp đem người dao động diệc siêu (vượt qua) âm lượng ca xướng người.

Lúc trước kia trung khí mười phần soạn lại bản không muốn bắt nạt người điên ca khúc... Chính là xuất từ miệng hắn, về phần ca từ Kẻ cung cấp, lúc này chính co rúc ở một bên nằm một quyển Hồng Bì sách nhỏ ở nơi thâm ngưa gì khác nghĩ, Lenin...

Về phần cái đó kêu xanh Ngôn thiếu năm, như cũ không nói một lời, đứng ở góc tường, đơn bạc quần áo khóa không dùng được thon gầy thân hình, có vẻ hơi cô đơn cùng đáng thương.

"Đây là Cừu lão đầu, người cứ như vậy gọi hắn tốt." Cuối cùng, ô mai giới này rốt cuộc mang theo Đường Tam Tạng chuyển tới Cừu lão đầu mép giường.

"Lão gia tử này tại sao đi vào?" Đường Tam Tạng thích hợp lộ ra mấy phần vẻ hiếu kỳ hỏi.

"Cừu lão đầu có thể là chúng ta nơi này lợi hại nhất tiên tri, hắn nói chúng ta Thiên Lư Thành có ba tầng, trên trời một tầng, trên đất một tầng, dưới đất còn có một tầng, huyết sắc đêm đến sau khi, trên trời Thiên Lư Thành cần phải lật, dưới đất Thiên Lư Thành cũng phải sụp đổ. Mà chúng ta bây giờ ở trên mặt đất tầng này gặp nhau theo dưới đất Thiên Lư Thành sụp đổ mà mất vào tay giặc, sau đó bị trên trời tòa kia Thiên Lư Thành bao trùm.

Khi đó, trên trời tòa kia Thiên Lư Thành đem lấy thay mặt chúng ta bây giờ chỗ ngồi này Thiên Lư Thành xuất hiện ở bên trên, mà chúng ta bây giờ chỗ ngồi này Thiên Lư Thành là trở thành đã qua, hoặc có lẽ là biến thành đất xuống Thiên Lư Thành." Ô mai giới này nói một hơi đoạn này có chút lộn quanh miệng lời nói.

Đường Tam Tạng cau mày lý một hồi lâu, mới tính Lý Thanh ô mai giới này trong lời nói ý tứ, bất quá lời này nghe quá mơ hồ, nếu như trên trời cùng dưới đất thật có một tòa Thiên Lư Thành, không đạo lý Tôn Ngộ Không cùng Chu Đỉnh Bồng sau khi vào thành không phát hiện chút nào.

Mà Cừu lão đầu dự ngôn rất có mặt thế hạ xuống ý, cái gọi là trên trời tòa thành kia thật rốt xuống ép xuống trên đất tòa thành này, rốt cuộc có cái dạng gì ý đây?

Nếu không nghĩ ra, Đường Tam Tạng cũng sẽ không suy nghĩ nhiều, nhìn như cũ nằm ở trên giường bẹp rút ra tẩu thuốc Cừu lão đầu nói: "Cừu lão gia tử, Tiểu Tăng có một chuyện muốn hỏi, không biết lão gia tử có thể hay không trả lời."

Cừu lão đầu xoay người, tiếp tục hút thuốc, không có tiếp lời.

Ô mai giới này đưa tay đẩy hắn một cái, "Cừu lão đầu, người ta hỏi người lời nói đầu rồi, đầu gì nói hai câu chứ?"

"Người biết cái cầu, hắn căn bản không phải người." Cừu lão đầu bay vùn vụt mí mắt, tiếp tục vui đùa hút thuốc.

Cừu lão đầu này vừa nói, trong căn phòng mọi người nhìn về phía Đường Tam Tạng ánh mắt đều là biến hóa biến hóa, nhắc tới lý thuyết lời nói tới mơ hồ dọa người không ai bằng Cừu lão đầu, ban đầu hắn nói kia gian phòng Phong Thủy không tốt lắm, ngày thứ hai tỉnh lại liền còn dư lại một mình hắn.

Ô mai giới này lá gan không nhỏ, cười hi hi hỏi "Không phải là người? Đó là cái gì?"

Đối với Cừu lão đầu đối với hắn đánh giá lời nói hắn cũng không có quá nhiều hứng thú, hơn nữa đã không có quá nhiều kiên nhẫn, trực tiếp một cái nắm Cừu lão đầu cổ áo đè vào trên vách tường, nhìn thanh âm hắn lạnh lùng nói: "Người nói người thấy viết đầy tên "thánh bia" cùng to lớn hơn tế đàn năm màu, những thứ này rốt cuộc là cái gì? Muốn tới chỗ nào mới có thể tìm được?"

"Đây không phải là người có thể đụng chạm đồ vật, quỷ thần gặp nhau cân nhắc quyết định hết thảy các thứ này, mà bọn người phạm tục, nhất định Tử Vong." Cừu lão đầu đục ngầu mắt nhìn Đường Tam Tạng, thanh âm có chút khàn khàn.

"Ai ai, có chuyện nói chuyện, đừng động thủ a." Ô mai giới này thấy Đường Tam Tạng đem Cừu lão đầu đè lên tường, liền vội vàng nói, những người còn lại cũng là rối rít đứng lên.

"Người đã biết ta không phải là người, ta đây có thể thì không phải là phạm tục, nếu như người thật không sợ chết, vừa mới là ông điều giả bộ tia khói thời điểm tay cũng sẽ không run? Người đang sợ ta?" Đường Tam Tạng không có để ý ô mai giới này cùng những người còn lại, nhìn chăm chăm Cừu lão đầu con mắt, giống như là có thể nhìn thấu tầng kia đục ngầu cùng mờ mịt, môi hé mở, "Không nói, người sẽ chết."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: 3 ngôi Thiên Lư Thành

Đường Tam Tạng thanh âm rất nhẹ, lại hết sức đốc định, từ trước hấn một cái rút ra hai cái Phi Vệ đầu cùng đoạn bọn họ con cháu căn lai nhìn, mọi người cũng biết hấn không phải là cái gì lỏng dạ từ bị hòa thượng.

Một mực biểu hiện đất cố gắng hết sức ổn định như thường Cừu lão đầu, trong mắt rốt cuộc có một tí sợ hãi, bỗng giãy giữa hai cái, căn bản là không có cách tránh thoát, nhìn Đường Tam Tạng, không biết nhớ lại chuyện gì, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, môi run rẩy nói: "Đó là một tòa không biết bao nhiêu cao "thánh bia", trên đó viết rậm rạp chẳng chịt tên, rất nhiều, rất nhiều, rậm rạp chẳng chịt, nặng chồng lên nhau.

Thiên Lư Thành người bên trong tên ở phía dưới cùng, ta xem chính mình bọn họ, Mai đại phu, Thành Chủ Đại Nhân, Vương Tướng Quân, bọn họ tên cũng ở phía trên, đây là mộ bia, căn bản không phải cái gì "thánh bia", tên bị ghi lại ở phía trên người đều phải chết, cũng sắp chết!"

Đường Tam Tạng cau mày, Cừu lão đầu nói đồ vật mặc dù nhiều nửa là hấn ở trong giấc mộng thấy, nhưng Đường Tam Tạng mơ hồ cảm thấy hết thấy các thứ này cũng không chỉ là nằm mơ đơn giản như vậy.

Bất kể là Thiên Lư Thành trong đột nhiên tăng vọt người điên, hay lại là mỗi buổi tối không ngừng lặp lại ác mộng, hết thấy các thứ này tựa hồ cũng chỉ hướng đến một chuyện.

Mà Cừu lão đầu nói tới, còn có hấn quý dị chỗ, càng là đem sự tình hướng trong miệng hấn nói như vậy dẫn đi.

Trong căn phòng mọi người hấn không phải lần thứ nhất nghe Cừu lão đầu nói lời như vậy, nhưng bây giờ vẫn không khỏi tin mấy phần, có chút kinh nghi bất định nhìn hai người.

"Mộ bia? Làm sao người biết đó là mộ bia?" Ô mai giới này tò mò hỏi, thần sắc dễ dàng, tựa hồ không có bị Cừu lão đầu lời nói hù được.

"Bởi vì Thiên Lư Thành viết tại cạnh trên những người kia chết, cách vách giết heo lão đầu, cuối đường Chu quả phụ... Những người này đều chết!" Cừu lão đầu thanh âm chột một tiếng, nhìn về phía ô mai giới này, trong mắt dâng lên màu đỏ tia máu.

"Ồ! Hù chết bảo bảo!" Ô mai giới này thoáng cái về phía sau văng ra đi xa nửa trượng, rốt cục thì có một chút điểm sợ hãi.

"Tể đàn năm màu đây? Nơi đó cũng có một tòa cùng bên ngoài tòa kia như thế tể đàn năm màu sao?" Đường Tam Tạng nhìn Cừu lão đầu tiếp tục hỏi, hấn tới nơi này chính là bởi vì Tôn Ngộ Không các nàng đột nhiên biến mất ở bên trên tể đàn ngũ sắc, đây cũng là tối vấn đề mấu chốt.

"Tể đàn năm màu..." Cừu lão đầu trên mặt vẻ sợ hãi càng tăng lên, hô hấp càng ngày càng nặng nề, ước chừng nửa khắc đồng hồ sau mới hoãn quá khí lại, giống như là bị quất ánh sáng khí lực một loại nói: "Đầu người, đều là đầu người, đó là một tòa dùng năm loại màu sắc đầu người xây xong tể đàn năm màu, rất lớn, rất lớn!"

"Người cũng đã biết vật kia vị trí?" Đường Tam Tạng thần sắc khỏi bệnh ngưng trọng, một tòa dùng người đầu xây xong tể đàn năm màu hay là để cho hấn nhắc lên tâm, không khỏi có chút bận tâm tới Tôn Ngộ Không các nàng.

"Trên trời! Đó nhất định là ở trên trời! Chờ đến trên trời Thiên Lư Thành rút xuống,

Tất cả mọi người đều sẽ chết đi, thật sự hữu danh tự nhớ tại thạch bi thượng nhân cũng sẽ chết!" Cừu lão đầu trên mặt gân xanh nổi lên, đỏ lên mặt la lên.

Đường Tam Tạng nhìn về mặt điên cuồng Cừu lão đầu, cau mày buông tay ra, mặc cho hấn té ngã xuống giường, cuối cùng vẫn không có được tể đàn kia tin tức xác thật, mà Cừu lão đầu cái gọi là trên trời tòa kia Thiên Lư Thành cũng không có cái gì giá trị, bởi vì Thiên Lư Thành ngẩng đầu nhìn trời, rõ ràng chính là trời xanh mây trắng, nơi nào đến cái gì không trung treo thành.

Ô mai giới này không biết từ nơi nào móc ra một cây ngân châm, ở Cừu lão đầu mi tâm cùng nhân trung còn có mỗi cái Huyệt Đạo đâm một châm, sắc mặt đỏ lên bắt đầu co quắp a co rút Cừu lão đầu rất nhanh thì an tĩnh lại, xụi lơ ở trên giường đá.

"Người vì sao phải tìm tòa kia Tể Đàn?" Ô mai giới này đem một khối phách chắn vứt xuống ngũ mê mang Cừu lão đầu trên người, nhìn Đường Tam Tạng có chút kỳ quái hỏi.

"Ta muốn tìm người." Đường Tam Tạng nhìn ô mai giới này nói, do dự một chút, hay là hỏi: "Người đối với hấn lời nói thấy thế nào?"

"Ta cảm thấy cho hấn lời nói có một nửa có thể tin." Ô mai giới này gật đầu nói.

"Ồ? Là vậy một nửa?" Đường Tam Tạng vốn là chẳng qua là thuận miệng hỏi một chút, nghe được ô mai giới này lời nói nhưng là ánh mắt sáng lên.

"Dưới đất có lẽ thật có một tòa Thiên Lư Thành." Ô mai giới này cười nói, đi tới một bên góc tường tùy tiện đá rơi xuống nắp tại cạnh trên rom rạ, vén lên một cái phách chắn, một cái có thể chứa một người thông qua U Hắc cửa hang tự ra hiện tại.

Đường Tam Tạng đi tới cửa hang, bên dưới U Hắc một mảnh, không nhìn ra sâu cạn, càng không biết thông hướng nào, bất quá có thể rõ ràng cảm thấy có gió từ cửa hang thổi ra, nói rõ phía dưới không gian hấn rất lớn, hơn nữa có lỗ thông hơi.

"Đây là người đào?" Đường Tam Tạng có chút giật mình nhìn về phía ô mai giới này, cửa hang ngẫu nhiên bật hiển nhiên là mới đào, hơn nữa đi xuống ít nhất có dài nửa trượng độ đều là gần đoạn thời gian mở đào, mặc dù cửa hang không lớn, bất quá ở nơi này cùng phòng giam không sai biệt lắm địa phương đào như vậy một cái hang cũng không dễ dàng.

"Ta là tổng chỉ huy." Ô mai giới này lắc đầu một cái, nhìn trong căn phòng mọi người tay vung lên đao: "Những thứ này mới thật sự là động thủ."

"Người ngược lại biết tiết kiệm sức lực." Đường Tam Tạng nhỏ nước bọt một câu, chỉ cái hang lớn màu đen, "Người xuống đi qua chưa?"

"Không có." Ô mai giới này lắc đầu một cái, chợt lại vừa là nhìn Đường Tam Tạng thiêu thiêu mi đao: "Vốn là ta dự định hôm nay đi xuống, bắt quá bọn hần đều bị Cừu lão đầu hù dọa, sống chết không chịu theo ta đi xuống, nói là bị chôn một tầng đã đủ thảm, chôn hai tầng quả thực quá thảm, không bằng chúng ta đồng thời đi xuống có chút việc chuẩn bị đi ra ngoài làm một làm."

"Được." Đường Tam Tạng trực tiếp gật đầu đáp ứng, nói thật, cửa động này sâu lắm, nhìn qua quả thực có chút kinh khủng, để cho một mình hần đi thật là có điểm sợ hãi, hiển nhiên ô mai giới này lá gan cũng không lớn, hai người bọn họ tụ tập với nhau, ít nhất có thể lẫn nhau trắng đêm lá gan.

"Đưa cơm tới!" Giọng oang oang kim mạp mập lớn tiếng nói.

Ô mai giới này thăm qua chân đem chân câu đến trên cái hang lớn, trên mặt lộ vẻ cười hướng cửa phương hướng đi tới, vừa đi vừa nói chuyện: "Tối nay có cái gì tốt ăn, để cho ta xem."

"Mai công tử, hôm nay nhưng là có người thích ăn nhất thịt kho, bắt quá những thức ăn này vẫn là ban đầu phân lượng, đại nhân phân phó, kia hai cái mới tới trước đổi thêm mấy ngày." Bên ngoài truyền tới một giọng nói, dưới cửa sắt vừa đánh mở một đạo lỗ hồng, một mâm mâm thức ăn từ lỗ hồng tiến dần lên tới.

"Được, nếu đối với bọn họ phần trước hết đói bụng, có thịt kho, vậy xem ra tối nay ta phải ăn nhiều mấy chén." Ô mai giới này cười nói, chăm sóc hai người tới đem thức ăn bưng đến trung gian tầm kia cái gì đều không thả trên bàn đá, trong căn phòng mọi người cũng là thả tay xuống trong đồ vật, ngồi vây quanh đi lên, nghe bên ngoài người đã đi, lập tức hướng về phía Đường Tam Tạng cùng xanh nói ngoắc ngoắc tay đao: "Nhanh tới dùng cơm đi, Cừu lão đầu muốn ngủ tới khi sáng sớm ngày mai, cái kia phần coi như các người."

"Ta đây liền không khách khí." Đường Tam Tạng cùng vậy đi bộ còn có chút không có phương tiện xanh nói nghe vậy cũng là đi tới bên giường bằng đá, Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn cơ hội bày đầy giường đá phong phú món ăn, không khỏi lộ ra mấy phần thần tình cổ quái, ở nơi này là cái gì trọng chứng khu, hoàn toàn là vip phòng bệnh a.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Ta thật giống như đã tới chỗ này

Ăn no lên đường lời này nghe thật giống như có chút kỳ quái, bắt quá Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này quả thật là nghĩ như vậy, cho nên ăn uống no đủ sau, cảm chén đĩa lần nữa từ cái hang nhỏ kia ném ra ngoài, nghe bên ngoài không người, hai người cũng chuẩn bị lên đường.

"Ta có thể cùng các người cùng đi sao?" Ngay tại Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này lần nữa kéo ra chân, nắm hai cây dùng bông vải cùng côn gỗ buộc chung một chỗ cây đuốc chuẩn bị tiến vào trong hắc động thời điểm, xanh nói nắm tay trong xích sắt nặng nề, nhìn Đường Tam Tạng nhút nhát đức hoa sen hỏi.

"Xanh Ngón tiểu huynh đệ, này đi xuống cũng không biết thông hướng nào, người nhất định phải cùng chúng ta cùng đi?" Ô mai giới này nhìn xanh nói hỏi.

"Ừ, cho dù chết, ta cũng không phải chết ở chỗ này." Xanh nói dùng sức gạt đầu một cái, trong mắt tràn đầy kiên quyết vẻ.

"Được, kia liền theo chúng ta đi thôi." Đường Tam Tạng nhìn xanh nói, gật đầu nói.

Xanh nói trong mắt nhất thời dâng lên vẻ mừng rỡ, lôi kéo xích sắt nặng nề, có chút chật vật hướng Đường Tam Tạng bọn họ đi tới.

"Lưu thiết thực, ta cảm thấy cho người thuyết pháp rất có ý tứ, lần sau có thời gian lời nói có lẽ chúng ta có thể trò chuyện một chút." Đường Tam Tạng lại vừa là nhìn Lưu thiết thực cười nói.

"À?" Lưu thiết thực hiển nhiên là lần đầu tiên nghe người khác nói đồng ý hần lời nói, lẳng lẳng mới phản ứng được, thoáng cái ngồi thẳng người, cười nói: "Được."

Đường Tam Tạng dùng Cừu lão đầu đá lửa đốt cây đuốc, trước hướng trong động khẩu chiếu chiếu, Hắc U U cửa hang xuống phía dưới đạt tới cao hơn một trượng, hơn nữa trừ bên trên nửa trượng có Thạch Bích có thể chống đỡ, bên dưới hẳn là trống trải lối đi.

Bởi vì lo lắng rất lâu cũng không tìm tới cửa ra, cho nên bọn họ còn chuẩn bị năm, sáu cây dự bị cây đuốc, trong lòng đất lăm vào trong bóng tối vẫn còn có chút kinh khủng.

"Ta trước nhảy xuống, đợi một hồi hai người các ngươi nhảy xuống ta tiếp lấy các ngươi." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn chuẩn bị dùng chân kết thành sợi dây ô mai giới này, tiện tay kéo đứt trên tay lượng nặng cùm, đem trên chân lượng nặng cũng đẩy ra vút xuống trong động, không để ý trợn mắt hốc mồm mọi người, trực tiếp nắm cây đuốc nhảy xuống.

Roi xuống đất là kiên đá cứng, Đường Tam Tạng dùng cây đuốc chiếu một cái, bên dưới cuối cùng trải bằng phẳng đá xanh, là một cái không biết đi thông nơi nào lối đi, cao tới một trượng, rộng cũng có hơn trượng, hai bên Thạch Bích không tính là bằng phẳng, nhưng cố gắng hết sức bền chắc, cũng không phải là xốp đất sét.

Không khí hơi lộ ra đục ngầu, có loại Trần nhà cũ mùi, bất quá quả thật có yếu ớt gió từ trong lối đi thổi tới, từ cửa hang thổi ra đi, cho nên còn không đến mức không thể hô hấp, bất quá vậy không biết thông hướng nào U Hắc lối đi nhìn quả thực hơi dọa người.

"Này, Đường Tam Tạng, ngươi không có té chết chứ?" Ô mai giới này lộ ra cái đầu hỏi.

"Không việc gì, các ngươi nhảy xuống đi, ta tiếp lấy các ngươi." Đường Tam Tạng ở một bên trên vách đá đập cái động, cây đuốc đem cắm vào, ngẩng đầu nói, làm một có đoàn đội tinh thần người đầu, kiên quyết không thể bỏ lại đồng đội.

"Ngươi chắc chắn ngươi có thể tiếp lấy?" Ô mai giới này có chút không tin hỏi.

"Có thể." Đường Tam Tạng đốc định trả lời.

"Nếu không ta còn là tiếp tục đi trói chân đi." Ô mai giới này như cũ hoài nghi, hoặc có lẽ là lá gan đúng là tiểu kinh người.

"Ta trước nhảy đi." Một bên xanh nói lên tiếng nói, cũng đến chân trực tiếp nhảy xuống tới.

Đường Tam Tạng đưa tay vừa tiếp xúc, ôm ngang ở xanh nói, cánh tay xuống phía dưới hòa hoãn phần lớn lực đạo.

"Cám ơn." Xanh nói đứng ở một bên, nhẹ nói đạo.

"Ừ, không việc gì." Đường Tam Tạng đưa tay giúp hắn bài đoạn cùm cùng chân khảo, ngẩng đầu nhìn hay lại là mặt đầy do dự ô mai giới này, có chút bất đắc dĩ nói: "Ta nói,

Ngươi rút cuộc Hạ Bất Hạ tới?"

"Được rồi, ta tới!" Ô mai giới này thấy xanh nói bị Đường Tam Tạng an ổn tiếp lấy, cắn răng một cái, cũng trực tiếp nhắm mắt thét lên nhảy xuống.

"Được, đến trên đất, ngươi lá gan đây." Đường Tam Tạng đem chặt nhắm chặt hai mắt, nắm hắn cà sa ô mai giới này bỏ trên đất, có chút bất đắc dĩ nói, mới vừa rồi nghe Cừ lão đầu nói những chuyện kia hắn còn một bộ cảm thấy rất hứng thú đáng về đây.

Ô mai giới này thử thăm dò mở mắt, chắc chắn mình quả thật giẫm đạp trên đất sau, lúc này mới lòng ra Đường Tam Tạng quần áo, cả chính mình quần áo, ho khan một tiếng, "Điểm này độ cao há lại sẽ dọa ta, ta đây là đang thử thăm dò chúng ta độ ăn ý."

"Đi thôi." Đường Tam Tạng cũng lười vạch trần, giúp hắn làm gãy cùm, giúp hắn cây đuốc đem cũng đốt, nắm cây đuốc trước hướng phía trước đi tới.

"Ngươi biết đi hướng nào ấy ư, cái này thì dẫn đường?" Ô mai giới này nắm cây đuốc đi ở phía sau cùng, hướng về phía Đường Tam Tạng hỏi.

"Ngươi biết?" Đường Tam Tạng dừng bước lại, quay đầu nhìn ô mai giới này hỏi.

"Không biết." Ô mai giới này rất ngay thẳng đất lác đầu một cái, trên mặt không có chút nào ngượng ngùng.

"Kia đi bên nào khác nhau ở chỗ nào..." Đường Tam Tạng liếc một cái, tiếp tục tại phía trước đi.

Xanh nói từ sau khi rơi xuống đất liền một mực đánh giá bốn phía, trong mắt có thật sâu vẻ nghi hoặc, coi như thanh tú chân mày thật chặt nhíu, diệp bộ diệp xu với sau lưng Đường Tam Tạng. Không có cùm trói buộc, hắn vẫn có thể miễn cưỡng đuổi theo Đường Tam Tạng không tính là quả nhanh bước chân.

U Hắc trong lối đi không có nửa điểm thanh âm, về phía trước một mực dọc theo đi, tựa hồ vĩnh còn lâu mới có được cuối, ba người không nhanh không chậm đất đi về phía trước, tiếng bước chân rõ ràng có thể nghe.

Đi về phía trước một khắc đồng hồ, vừa vặn đến một cái phân nhánh giao lộ, ô mai giới này dừng bước, trầm ngâm nói: "Nếu như Cừ lão đầu lời thật, dưới đất này quả thật còn có một ngôi Thiên Lư Thành, vậy chúng ta bây giờ không phải trong thành? Nếu như cửa thành mới là cửa ra, chúng ta đây không muốn biết đi tới khi nào mới có thể đi ra ngoài. "

"Ừ, đây cũng là một vấn đề, ta hôm nay mới vừa tới Thiên Lư Thành, cửa thành phương hướng cũng không biết ở nơi nào, ngươi có nhớ hay không?" Đường Tam Tạng cũng là dừng bước, nhìn ô mai giới này hỏi.

"Ta ra ngoài cho tới bây giờ đều là ngồi xe ngựa, trời mới biết cửa thành ở nơi nào." Ô mai giới này mặt đầy chuyện đương nhiên nói, không chút nào lấy dân mù đường lấy làm hổ thẹn.

"Làm sao biết tin tưởng như vậy một cái hàng đây..." Đường Tam Tạng âm thầm nhỏ nước bọt một câu, nhìn phía trước tách ra giao lộ, có chút bất đắc dĩ nói: "Kia tiếp theo đôi thế nào chuyển?"

"Nếu không chúng ta tùy tiện chọn một cái đi, nói không chừng liền tụ thành một đôi." Ô mai giới này nói cái đề nghị.

"Ta thật giống như đã tới nơi này." Đường Tam Tạng còn muốn ỏi cái máng một chút ô mai giới này này không có bất kỳ ý nghĩa gì đề nghị, một bên xanh nói nhưng là yếu ớt nói.

"Ừ?" Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này đồng thời nhìn về phía xanh nói, ô mai giới này thiêu mi đạo: "Người làm sao có thể đã tới nơi này? Chẳng lẽ là người nằm mơ nằm mơ được?"

"Vậy người có nhớ hay không nơi này có cái gì kỳ quái phương? Hoặc có lẽ là hấp dẫn người địa phương?" Đường Tam Tạng cũng là hỏi, Thiên Lư Thành người mộng cảnh thật giống như rất kỳ lạ, không thể đơn giản coi là mơ.

"Ta nằm mơ được chỗ này, hơn nữa không chỉ một lần... Ta nhớ được nơi đó thật giống như có một vật, ta rất sợ... Nhưng lại muốn đi xem." Xanh nói trên mặt sợ hãi và vẻ khát vọng đan xen, ngón tay khẽ run đất chỉ phía tây phương hướng nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Làm quỷ nhất gan tiếp cận thành đôi

Đường Tam Tạng theo xanh nói ngón tay phương hướng nhìn, đáng tiếc là mặt màu đen Thạch Bích, bất quá xanh nói nói hẳn là phương hướng, nhưng thế nào đến nơi đó là một vấn đề.

Nếu xanh nói trong tiềm thức đối với (đúng) nơi đó thứ nào đó cảm thấy sợ hãi và khát vọng, nói rõ nơi đó thật có khả năng có đáng giá nhìn một cái đồ vật, có lẽ cùng Vô Sắc Tế Đàn cũng có quan hệ.

Đã có ba tòa Thiên Lư Thành, ngoài ra hai tòa đều có tế đàn năm màu cùng Thạch Bích, không đạo lý dưới đất chỗ ngồi này không có gì cả chứ ?

"Cái hướng kia..." Ô mai giới này cũng theo xanh nói ngón tay phương hướng nhìn, nghĩ (muốn) một hồi lâu, ánh mắt sáng lên nói: "Nếu là ta nhớ không lầm lời nói, vậy hẳn là là tế đàn cùng Thạch Bích phương hướng chứ ?"

"Ta không nhớ sau khi đến nơi đó thấy cái gì, nhưng là có thể chắc chắn là ở chỗ đó." Xanh nói lắc đầu một cái, lại vừa là gật gật đầu nói.

"Vậy người nhớ thế nào đi nơi đó sao?" Ô mai giới này lời nói coi như là bằng chứng Đường Tam Tạng phỏng đoán, hẳn nhìn xanh nói hỏi.

"Xanh nói nhìn trái phải hai cái lối đi, chỉ bên trái cái điều đạo: "Hẳn là điều này."

"Được, chúng ta lên đường." Đường Tam Tạng không lại tiếp tục do dự, từ phía sau lưng trong bao vải xuất ra một cây dục bị cây đuốc đốt bên trên, vút bỏ trong tay cái kia nhanh chày hết cây đuốc, trước hướng bên trái cái lối đi kia đi tới.

Vừa mới chuyển vào lối đi kia, một trận gió lạnh không biết từ nơi nào thổi tới, ba người không khỏi đồng thời đánh cái rùng mình.

"Ho khan một cái, chúng ta hay lại là cùng đi đi." Ô mai giới này bước nhanh đi tới trước, cùng Đường Tam Tạng đi song song, vẻ mặt hơi có chút không được tự nhiên.

"Ừm." Đường Tam Tạng không lạnh không nhạt đáp một tiếng, thật ra thì trong lòng cũng là có chút sợ hãi, ngay cả nắm cây đuốc tay đều có chút cương, chỉ sợ đợi một hồi vừa căng thẳng cây đuốc đem cho bóp vỡ.

Ngược lại thì nhìn gầy yếu nhất xanh nói mặt không đổi sắc, một vừa quan sát chung quanh, vừa suy nghĩ đến, hẳn là đang cố gắng đánh thức trong trí nhớ những thứ kia đường.

Trên con đường này gió lạnh một mực vù vù thổi tới, mặc dù chung quanh như cũ an tĩnh, nhưng Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này thần kinh hiển nhiên cũng căng thẳng, chẳng qua là cố gắng duy trì trên mặt vẫn đạm phong khinh biểu tình.

"Trước mặt hẳn muốn quẹo phải." Xanh nói chỉ trước mặt xuất hiện Thập Tự đường nói.

"Ừm." Đường Tam Tạng đáp một tiếng, cùng ô mai giới này đồng thời hướng bên phải đi tới, bất quá phía trước đầu đường tựa hồ đứng thẳng cái bóng đen, cây đuốc ánh sáng chiếu qua, rõ ràng là sắp sỉ cao một trượng, mặt xanh nanh vàng quái vật, ở có chút tối tăm ánh lửa chiếu sáng lộ ra cực kì khủng bố.

"A!" Ô mai giới này một tiếng thét chói tai, trực tiếp nhảy đến Đường Tam Tạng trên người, Đường Tam Tạng cũng là cả kinh, nắm trong tay lửa cháy đem bên dưới bộ phận trực tiếp hóa thành mặt gỗ, cũng không để ý kia rơi xuống đất cây đuốc, một quyền đập đi, bất kể hẳn là cái gì yêu ma quỷ quái, trước một quyền đầm chết lại nói.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, kia xúc cảm lạnh như băng quái vật bay thẳng đi ra ngoài, không biết vỡ thành bao nhiêu khối, nện ở đường phố cùng trên vách đá, phát ra một trận loạn hưởng, mặt đất cũng vì đó thoáng một cái.

Mà lúc này tới gần "thánh bia" trên một con đường, mặt đất đột nhiên rung một cái, đánh ngã lâu năm không tu sửa tường đất, rung sụp Thúy Hương Uyển trong lay động giường, người đi đường kinh hoảng thất thố chạy, cũng cho là động đất.

Vang lớn sau khi, thế giới ngằm lẫn nửa khôi phục an tĩnh, Đường Tam Tạng khí tức thờ nhẹ, có chút sợ hãi, lại có chút phòng bị mà nhìn chung quanh, ô mai giới này còn giống như một bạch tuộc như thế treo ở trên người hẳn, hoàn toàn bị lừa dối mộng, trong miệng ý vị lâm lâm "Ta còn là cái Xứ Nam a, ta không muốn chết a! Ta còn không có bê đây..."

Lúc này, một tia sáng lẫn nửa chiếu sáng chung quanh, xanh nói nắm trong tay đến cái kia đoạn một đoạn cây đuốc nhìn Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này,

Biểu tình có chút cổ quái nói: "Đây chẳng qua là một con sư tử đá."

"Sư tử đá?" Đường Tam Tạng nhìn kỹ lại, trên đất vỡ vụn quả thật không phải là cái gì quỷ quái thi thể, mà là một khối khối bất quy tắc đá, một viên mặt xanh nanh vàng đầu sư tử còn khảm nạm ở trên vách đá, trùng hai mắt nhìn Đường Tam Tạng —— chết không nhắm mắt.

"Mẹ nhà nó, cái này thì lung tung!" Đường Tam Tạng biểu tình một xui xẻo, lại đem một cái sư tử đá làm quỷ quái, hơn nữa một quyền đem hẳn đánh bể.

"Này, mau xuống, có hay không điểm ra hơi thở a." Đường Tam Tạng cúi đầu liếc mắt nhìn còn treo ở trên người hẳn ô mai giới này, trước mặt chỉ có thể tìm một cang kinh sợ tới hóa giải một chút lung tung.

"Thật không phải là quỷ a?" Ô mai giới này có chút không quá tin tưởng đất trước liếc mắt nhìn trên đất đá, lại vừa là mặt đầy nghi ngờ nhìn trái phải một chút, lúc này mới buông ra vòng tại Đường Tam Tạng trên người chân, buông ra ôm cổ của hẳn tay, hướng bên cạnh lui hai bước, vỗ vỗ quần áo, ho khan hai tiếng, biểu tình có chút không quá tự tại nhìn về phía một bên, "Cái gì đó, hôm nay Phong nhi thật giống như có chút huyền não a, chúng ta tiếp tục lên đường đi."

"Ừ, là có chút." Đường Tam Tạng đuổi theo, cũng cảm thấy hẳn bỏ qua này có chút lung tung một trang.

Xanh nói lỏng tai nghe một chút, có chút kỳ quái nhún nhún vai, hẳn tại sao không có nghe được phong thanh thanh âm đâu rồi, bất quá vẫn là thêm mau một chút bước chân đuổi theo.

"Chúng ta mà nói điểm khác chuyện đi, trách buồn chán." Đi một hồi, ô mai giới này lại nói.

"Nói cái gì?" Đường Tam Tạng cũng cảm thấy trách buồn chán, liền phối hợp hỏi.

"Ta đây cho các ngươi nói một chút ta nọ vậy thiên tài như vậy tướng tượng —— đầu trao đổi thuật đi." Ô mai giới này nhìn hai người xoa xoa tay đạo: "Thật ra thì ta có một cái tướng tượng, người sờ dĩ sẽ chết, cũng là bởi vì thân thể lão hóa sau khi, dần dần trở nên không có dùng, mà ở trong đó một bên, tìm hẳn là mấu chốt. Nếu như có thể đem một cái sắp chết già đầu người chuyển tới một cái khác cụ khỏe mạnh trên thân thể, kia nói không chừng hẳn tuổi thọ liền có thể kéo dài."

"Khỏe mạnh thân thể từ đâu tới đây?" Đường Tam Tạng nhìn ô mai giới này hỏi.

"Có thể làm lên loại giải phẫu này người, muốn mua một thân thể cường tráng nô lệ không là vấn đề, mấu chốt hay là thể nào dạng đem đầu nhận lấy đi sau khi còn có thể tiếp tục còn sống sót." Ô mai giới này lơ đãng khoát khoát tay.

Cái thời đại này, nô lệ sinh mệnh quả thật không coi vào đâu, đây là hoàn cảnh lớn xuống giới hạn, điểm này Đường Tam Tạng cũng lười phản bác cái gì, lại vừa là hỏi "Vậy ngươi làm những thứ kia mèo chó đầu trao đổi có thành công sao?"

"Mèo chó trao đổi làm sao có thể thành công, ít nhất cũng phải chó cùng chó đổi, mèo cùng mèo đổi đi..." Ô mai giới này lắc đầu một cái, "Bất quá trước mắt coi như chó cùng chó giữa trao đổi cũng được công không, cho nên dứt khoát làm thứ vị điểm, thay mèo đầu chó đáng đáp có thể có thú đây."

"Đầu gì ngươi vẫn còn ở biết loại vật giữa khác biệt..." Đường Tam Tạng nhỏ nước bọt một câu, hướng bên cạnh chuyển chuyển, đối với cái này dạng một vị cảm thấy đổi mèo đầu chó thú vị biến thái, hẳn vẫn xa lánh đi.

Ô mai giới này còn muốn phản bác, xanh nói nhưng là đột nhiên dừng bước, hơi neho mắt lại, lại vừa là đột nhiên mở ra, lui về phía sau nửa bước, chỉ

trước mặt, thanh âm khẽ run đạo: "Là ở chỗ đó."

===== năm mới vui về!! Kinh Ngự ở chỗ này cho các vị chúc tết, chúc mọi người ở năm đầu thân thể khỏe mạnh, Vạn Sự Như Ý, bạn gái, bạn trai cái gì thông thông ôm về nhà.

Sau đó, hôm nay cuối năm, ta cứ tiếp tục làm thêm giờ đi, tiên phát hai chương, sau đó bạo nỏ càng, không có chuyện gì liền không đi ra, có thể viết bao nhiêu thì càng bao nhiêu.

Bất quá, hôm nay có đọc sách người sao? Có lời ngay tại bình luận sách bốc lên cái ngâm (cưa) đi, dầu gì để cho ta biết không phải là chiến đấu một mình a!!

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Người là ai?

Đường Tam Tạng cùng ô mai giới này đồng thời nhìn sang, trong bóng tối, thật giống như có một mặt rộng rãi Thạch Bích xuất hiện ở xa xa, mà vốn là rộng một trượng lối đi cũng bị một mảng lớn trống trải thay thế, thật giống như tiến vào một cái rất rộng son động một dạng cách đó không xa một đoàn một dạng xanh mon mồn ánh lửa chột lóc chột lóc, ở yên tĩnh này trong bóng tối lộ ra phá lệ sầm nhân.

"Vây... Đó là cái gì..." Ô mai giới này có chút sợ nhìn phía xa Thạch Bích, lại có hướng Đường Tam Tạng nhào tới khuynh hướng.

Chỗ này trình độ kinh khủng so với lần trước ở gấu Tiểu Bồ trong son động hay lại là thấp không ít, hơn nữa bên người còn có hai người, cho nên Đường Tam Tạng tâm tình coi như ổn định. Hướng bên cạnh lui hai bước, để tránh lại bị ô mai giới này nhảy cộn lên ôm lấy, Đường Tam Tạng từ phía sau lưng cầm một cây đũa bị cây đuốc từ xanh nói cái kia sắp cháy hết cây đuốc phía trên một chút bên trên, về phía trước tầm ảnh đi.

Hai cái cây đuốc ánh sáng chiếu sáng một vùng, trước mặt đứng là một mảnh đất trống, hoặc giả nói là một chỗ diện phủ đến phương chính đá xanh quảng trường, trung ương cũng không có té đàn năm màu, cũng không có cái gì Cự Đại Thạch Bì, trống rỗng một mảnh.

Xa hơn địa phương có một mặt hơn mười trượng đá bờ tát (fèn-xpát) vách tường, phía trên tựa hồ nạm một ít xanh mon mồn đá, ở trong bóng tối hiện lên lục quang, từng cái sâu thẳm lối đi hướng bốn phương tám hướng duyên triển đi, không biết thông tới đâu.

"Qua bên kia xem một chút đi." Đường Tam Tạng chỉ xa xa kia Thạch Bích nói, thả mắt nhìn đi, cũng liền này mặt Thạch Bích nhìn có chút quý dị.

"Ta... Ta sợ..." Xanh nói chân chờ một chút, dừng chân lại không dám lên trước.

"Ta cảm thấy cho ta có cần phải lưu lại bồi bồi hấn." Ô mai giới này chính nghĩa lẫm nhiên đạo.

"Cũng được." Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn từ từ hướng xanh nói chuyển đi ô mai giới này, hít sâu một hơi, nắm cây đuốc hướng Thạch Bích đi tới, giấu ở rộng thùng thình trong ống tay áo bên trái tay cầm một chuỗi Phật Châu, lấy hấn Phật Pháp thành tựu muốn loại trừ một ít lên lút còn chưa khó khăn, chẳng qua là hiện tại ở loại hoàn cảnh này có chút kinh khủng, giống như nhìn quỷ phiến quỷ xuất hiện lúc trước đoạn một nhọc thời gian như thế.

Giày vải giẫm ở trên tấm đá xanh, phát ra nhỏ nhẹ thanh âm, Đường Tam Tạng chậm rãi đi về phía trước, cây đuốc ánh sáng chiếu sáng một mảng lớn, rộng rãi bầu trời quảng trường không một vật.

"Ta mau chân đến xem

" xanh nói nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, do dự một chút, nắm chặt quả đấm, cũng đi theo Đường Tam Tạng hướng Thạch Bích đi tới.

"Ai... Các người như vậy, coi là, ta đây liền cùng các người đi một chuyến đi." Ô mai giới này liếc mắt nhìn quanh mình xúm lại tới hắc ám, dậm chân một cái, đại nghĩa lẫm nhiên đất bước nhanh đuổi theo xanh nói.

"Đây là?" Đường Tam Tạng ở trước vách đá đứng lại, trên mặt lộ ra nấy phần vẻ giật mình, khối này cao hai trượng, không biết dọc theo đi dài hơn Thạch Bích, rõ ràng là một khối to lớn Phù Điều, đỉnh dài lâu các lộn xộn thích thú, mây khói lượn lờ, đại khí bàng bạc, để cho Đường Tam Tạng mơ hồ có loại quen thuộc cảm giác. Từng viên đủ loại kiểu dáng bảo thạch tô điểm trên đó, phảng phất về rồng điểm mắt, ở ánh lửa chiếu rọi xuống hiện lên ánh sáng.

"Cổ thụ đồ đằng!" Xanh nói bước nhanh đi tới trước, trong tay cây đuốc về phía trước chiếu một cái, ngẩng đầu nhìn trên phù điều một viên cổ thụ to lớn,

mặt đầy cả kinh nói.

"Thật là lớn một thân cây!" Ô mai giới này thanh âm cũng là đề cao mấy phần, ngẩng đầu nhìn viên kia từ mặt đất kéo dài đến phía trên đại thụ, ngạc nhiên nói.

"Ngũ Trang Quan, Nhân Tham Quả Thụ!" Đường Tam Tạng ánh mắt cũng là rơi vào cây cổ thụ kia bên trên, cùng dưới tàng cây quả đậm như vậy bóng người so sánh không lồ thân cây, còn có chung quanh những thứ kia quen thuộc kiến trúc và ở Ngũ Trang Quan lúc thấy những thứ kia di tích đối ứng bên trên, không khỏi bật thốt lên.

"Ngũ Trang Quan? Nhân Tham Quả Thụ? Người nói cái gì?" Chính đưa tay bầu một viên khảm nam ở trên vách đá một viên hoàng hôn sắc quả cầu ô mai giới này, có chút kỳ quái nghiêng đầu nhìn Đường Tam Tạng hỏi, bất quá trên vách đá cái kia biên giác cố gắng hết sức sắc bén, nhất thời không có chú ý, trên tay lập tức bị vạch ra một vết thương, thoáng cái rút tay về, thân thể đột nhiên rung một cái, giống như là thấy cái gì, động tác nhất thời cứng đờ.

Bất quá Đường Tam Tạng cũng không có chú ý tới ô mai giới này có cái gì không đúng, cầm trong tay cây đuốc giờ cao hơn một chút, ánh mắt rơi vào đầu cành bên trên từng cái dùng màu vàng nhạt thủy tinh điêu khắc mà thành trẻ sơ sinh trên người lúc, không khỏi dừng lại ánh mắt.

"Khó trách ban đầu Đường Tăng không dám ăn... Muốn ta cũng không xuống được miệng." Đường Tam Tạng nhìn kia rất sống động trẻ sơ sinh, chắc là nhân sâm quả, thật đề cho hắn ăn như vậy một cái mới sinh ra như trẻ con đồ vật, căn bản là không có cách ngoạm ăn đi.

Dưới tàng cây vây quanh rậm rạp chẳng chịt người, mặc dù vẻ rất đơn giản, nhưng có thể thấy được đối diện Nhân Tham Quả Thụ ở tham bái, không biết là người bình thường hay lại là Ngũ Trang Quan trong đạo sĩ.

Đây cũng là năm đó Ngũ Trang Quan lúc toàn thịnh cảnh tượng, nhưng chẳng biết tại sao sẽ lấy Phù Điều hình thức xuất hiện ở nơi này, chẳng lẽ cái gọi là ba tầng Thiên Lư Thành cũng cùng Ngũ Trang Quan có liên quan? Nhưng Ngũ Trang Quan dọn đi đã 3000 năm, năm đó phỏng chừng cũng không có Thiên Lư Thành, cái này thì càng không nói được.

"Nơi này có Tề Đàn." Xanh lên tiếng thanh âm từ một bên truyền tới.

Đường Tam Tạng đi nhanh tới, tới nơi này con mắt chính là là tề đàn năm màu, mặc dù không hiểu Ngũ Trang Quan Phù Điều vì sao xuất hiện ở nơi này, nhưng trước mắt trọng yếu nhất hay là trước tìm tới Tôn Ngộ Không các năng.

Cây đuốc chiếu vào trên phù điều, cách Nhân Tham Quả Thụ cách đó không xa, quả thật có một tòa tề đàn năm màu, trừ không có "thánh bia" ra, cùng Thiên Lư Thành trong kia ngôi không có chút nào khác biệt.

Bất quá này chung quanh tề đàn cũng vây Mãn Nhân, tựa hồ đang tiến hành nào đó thần bí nghi thức, trên đài đứng hai người, một người trong đó trong tay bưng một vật, chính hướng chính giữa tề đàn cái đó lơ lửng bên trong đi.

Đường Tam Tạng bước lên trước, mị mắt thấy trong tay người kia nắm đồ vật, không khỏi sững sờ, mặc dù vật kia nhìn chỉ có tay chùng đầu ngón tay, nhưng đúng là một viên hoàng hôn sắc Thạch Châu, bất ngờ chính là Ngao Tiểu Bạch ở Ngũ Trang Quan nhặt được một đường làm cầu để đá tới viên kia quả cầu phiên bản thu nhỏ.

"Nguyên lai không phải là cái gì tư thế, quả cầu này mới thật sự là chìa khóa..." Đường Tam Tạng bừng tỉnh đại ngộ, nhớ tới lúc ấy Ngao Tiểu Bạch nói câu nói sau cùng, nâng cầu rơi đến trong động, mà trên bích họa người, cũng là đem viên kia cầu bỏ vào tề đàn năm màu trung ương trong cái động kia, hết thảy các thứ này cũng liền cũng chóng lại.

Tại sao lại bị truyền tống đi vấn đề biết, nhưng truyền tống địa điểm cũng như thế nào tìm được bọn họ, Đường Tam Tạng như cũ đầu óc mơ hồ, này trên bích họa cũng không có biểu hiện.

"Người nghĩ vào trên trời tòa kia Thiên Lư Thành sao?" Lúc này, ô mai giới này thanh âm từ một bên truyền tới.

Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn, đứng ở một bên ô mai giới này còn là trước kia bộ dáng, nhưng cho Đường Tam Tạng cảm giác giống như đột nhiên đổi một người một dạng chần chờ một chút, hay lại là thanh âm lạnh lùng nói: "Người là ai?"

"Ta còn là ô mai giới này, dĩ nhiên, không phải là các người trước gặp qua cái đó ô mai giới này." Ô mai giới này nhìn Đường Tam Tạng, ung dung kêu.

"Ta bắt kẻ người từ đâu tới đây, ta khuyên người lập tức rời đi thân thể của hắn, nếu không, coi như cứu không hắn, ta cũng sẽ giết người." Đường Tam Tạng sắc mặt đã là trầm xuống, chậm rãi nắm chặt quả đậm.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: 1 đóa tương tự hoa

Ở Lưu Sa Hà trải qua Đan phong đoạt xá Đan Kỳ sự tình sau khi, Đường Tam Tạng đối với loại chuyện này cũng coi là có một ít biết.

Cùng ô mai giới này sống chung thời gian không lâu lắm, bất quá cái này sở thích mặc dù có chút biến thái, nhưng làm người cùng đức hạnh coi như bình thường có thể sống chung người điên, hẳn vẫn không muốn nhìn khác (đừng) đồ vật tùy tiện chiếm cứ thân thể của hắn.

Xanh nói cũng là từ Đường Tam Tạng trong lời nói nghe ra ô mai giới này dị thường, hướng Đường Tam Tạng bên này lui mấy bước, trong mắt có vài phần kinh hoàng và sợ hãi.

"Đừng lo lắng, ta không có ác ý, ngươi đã có thể nhìn ra, nói rõ ngươi cũng không là người bình thường, hơn nữa ngươi không thuộc về Thiên Lưu Thành, còn muốn đi trên trời Thiên Lưu Thành, có lẽ chúng ta có thể trở thành bằng hữu, ngươi có thể đem ta coi là chỗ ngồi này Địa Hạ Chi Thành cổ nhân." Ô mai giới này giờ tay lên tỏ ý chính mình không có ác ý, mỉm cười nhìn Đường Tam Tạng nói.

"Nếu như nói bằng hữu lời nói, kia ta và ngươi bây giờ chiếm cứ thân thể này trước coi như bằng hữu, kết bạn loại vật này, ta từ trước đến giờ chú trọng tới trước tới sau." Đường Tam Tạng không hề bị lay động, bước về phía trước một bước, đến khi hắn cái gọi là Địa Hạ Chi Thành cổ nhân giải thích, cũng không phải là rất tin tưởng.

"A, ngươi ngược lại là một thú vị người." Ô mai giới này không có hốt hoảng, ngược lại cười tủm tỉm nhìn Đường Tam Tạng, "Có lẽ ngươi nghe qua Kiếp trước và Kiếp này loại lời nói, mà ta đối với hắn mà nói, chính là kiếp trước, mới vừa rồi hắn đem máu tươi nhuộm ở trên vách đá, đánh thức ta, cho nên ta tạm thời không chế thân thể của hắn, ta còn có một chuyện không, chờ ta làm xong sự kiện kia sau khi, ta liền rời đi, đem thân thể trọng tâm trả lại cho ngươi vị bằng hữu kia."

"Kiếp trước và Kiếp này? Lời này quá mức mơ hồ, ngươi như thế nào mới có thể làm cho ta tin tưởng?" Đường Tam Tạng ngừng bước chân, bất quá cũng chưa hoàn toàn tin tưởng hắn.

"Chuyện này sợ rằng không tốt giải thích, bất quá ngươi nên cũng biết đoạt xá loại sự tình này bất quá một phần vạn tỷ lệ, ta không thể nào tùy tiện tìm một người liên chiếm cứ thân thể của hắn. Hơn nữa ta làm việc liên tại cạnh trên Thiên Lưu Thành bên trong, nếu không mấy ngày ta sẽ biến mất, nếu là ngươi không tin, đại khái một mực đi theo ta." Ô mai giới này có chút bất đắc dĩ buông tay.

Đường Tam Tạng nhìn chằm chằm ô mai giới này mắt nhìn một hồi lâu, ban đầu Chu Diêm Bồng nói Đan phong đối với (đúng) Đan Kỳ hẳn là Ngàn chọn Vạn chọn chọn trúng, sau đó từ nhỏ từ từ bồi dưỡng, có thể thấy đoạt xá điều kiện quả thật cố gắng hết sức hà khắc, ô mai giới này cùng hắn vào xuống lòng đất chẳng qua chỉ là ý muốn nhất thời, này chiếm cứ thân thể của hắn người lời muốn nói lời nói đảo cũng có đạo lý, nếu như hắn làm xong sự tình sau khi liền sẽ rời đi lời nói, đối với (đúng) ô mai giới này mà nói hẳn là tổn thương nhỏ nhất.

Yên lặng một hồi,

Đường Tam Tạng trầm giọng nói: "Ngươi biết ta không có thời gian, nghe ngươi lúc trước lời nói, ngươi cũng đã biết trên trời Thiên Lưu Thành ở nơi nào? Phải như thế nào mới có thể đi qua?"

"Tể Đan, người bình thường muốn đi vào trên trời tòa kia Thiên Lưu Thành, chỉ có thể thông qua Tể Đan tiến vào." Ô mai giới này chỉ một bên tòa kia tế đàn năm màu nói, "Trên trời tòa thành kia phiêu bạc không chừng, chỉ có dùng Kim Phụng thạch làm tế phẩm, mới có thể chạy Tể Đan."

"Kim Phụng thạch là vật gì? Thiên Lưu Thành trong kia ngôi Tể Đan sợ rằng đã hủy, nơi nào còn có tế đàn năm màu?" Đường Tam Tạng tiếp tục hỏi.

"Đây cũng là Kim Phụng thạch." Ô mai giới này duỗi tay nắm chặt khảm nạm ở trên tường một khối màu vàng nhạt đá, trên tay vừa dùng lực, một viên màu vàng nhạt quả cầu đã là rơi vào trong tay hắn, "Năm đó xây cái này Thạch Bích người lưu lại một cái chìa khóa."

"Ngươi làm sao biết?" Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn ô mai giới này là trong tay Kim Phụng thạch, nhìn thanh âm hắn hơi trầm xuống đạo. Hòn đá kia Ngao Tiểu Bạch ban đầu vuốt vuốt khối kia lớn nhỏ tương tự, nhưng bên trong mơ hồ có một cái kim sắc Phụng Hoàng, lộ ra vô cùng tôn quý, ở bên ngoài tuyệt đối là giá trị liên thành bảo bối.

"Bởi vì này Phù Điều năm đó chính là ta khắc." Ô mai giới này thon dài ngón tay khẽ vuốt qua trên tượng đá từng cái tinh tế đồ vật, động tác ôn nhu giống như khẽ vuốt ve chính mình hài tử.

Đường Tam Tạng khẽ nhíu mày, Ngũ Trang Quan ba ngàn năm trước liền dọn đi, hắn nói này Phù Điều là hắn khắc, vậy hẳn ít nhất là 3000 năm lúc trước người, nếu như khi đó dưới lòng đất trong tòa thành này ở người, vậy vì sao sẽ chìm vào lòng đất, thì là người nào trên đất tái kiến một tòa mới Thiên Lưu Thành đây?

Ô mai giới này yên lặng một hồi, chỉ trên bích họa cái đó Tể Đan nói: "Về phần tế đàn năm màu, có thể thông hướng chỗ đó, sợ rằng chỉ có này một tòa."

"Ta phải đi tìm người, hy vọng ngươi nói chuyện đều là thật, ta sẽ trở lại Thiên Lưu Thành, nếu như hắn không về được, vậy ngươi cũng không cần phải chiếm thân thể của hắn." Đường Tam Tạng đưa tay cầm lấy ô mai giới này trong tay Kim Phụng thạch, nhìn hắn nói.

"Được, người tùy thời đều có thể tới." Ô mai giới này mỉm cười gật đầu một cái, từ một bên trên vách đá mọc ra một khối lớn chừng bàn tay hài nhi Bạch Ngọc lệnh bài hướng Đường Tam Tạng đưa tới, "Vật này người đến nơi đó có lẽ phải dùng tới, cho dù là quý, cũng không nhất định là ác quý."

Đường Tam Tạng nhận lấy lệnh bài, bên trên có khắc một cái Bạch Lộc, trông rất sống động, tuy không Lư Quang lưu chuyển, nhưng là tuyệt đối gọi là hiếm thế Trân Phẩm.

Nếu chắc chắn Tể Đan vị trí cùng truyền tông biện pháp, Đường Tam Tạng cũng không có ý định tiếp tục trì hoãn, bất quá liếc mắt nhìn từ mới vừa rồi cũng có chút sợ hãi xanh nói, lại vừa là nhìn ô mai giới này nói: "Người tính toán đến đâu rồi? Có thể hay không hỗ trợ an trí một chút vị tiểu huynh đệ này?"

"Ta nghe nói Thành Chủ Đại Nhân không để cho mọi người rời đi Thiên Lư Thành, làm như vậy không đúng, ta phải đi tìm hân trò chuyện một chút, chuyện này ta cũng có trách nhiệm." Ô mai giới này lộ ra vài phần bất đắc dĩ, ánh mắt rơi vào một bên xanh nói trên người, tựa hồ suy tư một hồi, lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, "Xanh nói? Không đúng, là một đóa tương tự hoa... Không nhớ cũng tốt..."

Ô mai giới này tự nhủ kể một ít kỳ quái lời nói, thấy Đường Tam Tạng cùng xanh nói cũng vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, lại là có chút xin lỗi cười cười, gật đầu nói: "Ta cùng hân cũng coi như quen biết đã lâu, sẽ dẫn hân rời đi nơi này, người nếu là cuồng cuồng lời nói liền đi trước đi, Ngũ Trang Quan phương hướng ở bên này, đi suốt, thấy giao lộ liền quẹo phải."

"Được, nếu như người và Thành Chủ nói không thông, chờ ta trở lại, ta giúp người nói." Đường Tam Tạng gật đầu một cái, lại vừa là vỗ nhẹ chụp xanh nói bả vai, một tay nhắc lửa cháy đem, hướng ô mai giới này chỉ phương hướng bước nhanh tới, vừa mới chuyển qua một cái cua quẹo, tốc độ lập tức đề lên, cấp tốc ở khúc chiết trong thông đạo dưới lòng đất tạt qua, nếu như không lo lắng cây đuốc diệt, tốc độ của hân còn có thể mau hơn một chút.

Ô mai giới này trong lời nói có hàm ý, Thiên Lư Thành trong chuyện phát sinh sợ rằng cùng vị thành chủ kia đại nhân không thoát liên hệ, mà ô mai giới này trong thân thể người kia kết quả phần diễn thế nào nhân vật không biết được, bất quá bây giờ không có so với tìm tới Tôn Ngộ Không các nàng càng chuyện trọng yếu.

Nửa khắc đồng hồ sau, không biết quẹo phải bao nhiêu lần Đường Tam Tạng một cước đạp bay cuối lối đi một tảng đá lớn, vừa sai bước đi ra.

Trên trời trắng sáng treo cao, nghiêm nhưng đã vào đêm, Đường Tam Tạng tả hữu quan sát một chút, cách đó không xa Thiên Lư Thành như cũ còn có thể thấy màu đen đường ranh, trong đêm đen si mê trầm xuống sương mù.

Phân biệt một chút Vạn Thọ Sơn phương hướng, Đường Tam Tạng khề hô một hơi thở, hai chân hơi cong, một tiếng nhỏ nhẹ nổ vang, người đã là tại chỗ biến mất, lấy cực nhanh tốc độ hướng Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quan phóng tới.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Lựa chọn

Nồng đậm sương mù dày đặc bao phủ tàn phá đường phố, bằng phẳng màu xanh tím đá vỡ vụn, lật lên, hai bên đường phố nhà kiến trúc cũng nhiều sụp đổ, đá vụn khắp nơi, giống như là mới việc trải qua một trận chiến đấu kịch liệt.

Trường nhai cuối, mấy bóng người vây chung chỗ, đứng ở phía trước nhất chính là một tay cầm Kim Cô Bồng Tôn Ngộ Không, trên người vốn là cũ kỹ da hồ áo lót lại thêm lưỡng đạo lỗ hồng, trên người mặc dù không có vết thương, bất quá nhìn qua vẫn còn có chút mệt mỏi.

Ngao Tiểu Bạch trong tay ôm thủy linh cầu, đang giúp đứng ở phía sau bên Chu Diêm Bồng chữa thương, chống Cửu Xi Đình Ba Chu Diêm Bồng cánh tay phải bên trên một đạo thâm thiết vết thương sâu đủ thấy xương, trên vết thương còn có một chút khói đen mờ mờ, nhìn qua thương thế rất là nghiêm trọng.

Sa Văn Tĩnh không biết từ nơi nào xuất ra một quyền nặng nề quyền sách, ngón tay trên giấy thật nhanh lật, trên người trắng tinh quần áo bên trên nhuộm một ít màu đen vết bẩn, mặc dù không có bị thương, nhưng là ít nhiều có chút chật vật, bất quá nàng cũng không hề để ý những thứ này.

Lạc này bị mọi người vây ở chính giữa, cùng Ngao Tiểu Bạch như thế một chút cũng không có bị thương, đưa qua đầu đi từ từ Chu Diêm Bồng, thấp giọng hí hai tiếng.

"Lạc này ngoan ngoãn, Sư Tỷ không việc gì." Chu Diêm Bồng buông ra Cửu Xi Đình Ba, đưa tay xoa xoa Lạc này đầu nói.

"Sur Tỷ, nhất định rất thương đi, đều là Tiểu Bạch vô dụng, Sur Tỷ mới có thể bị cái đó bộ xương màu đen bắt..." Ngao Tiểu Bạch trong đôi mắt đã là dâng lên nước mắt, một bên thúc giục pháp lực cho Chu Diễm Bồng chữa thương, vừa nói. Hào quang màu xanh nước biển đem bị thương cánh tay bọc đi vào, hắc khí rất nhanh thì tản đi, thịt mới trọng sinh, vết thương cũng là bắt đầu khép lại.

"Ai nói, không có chút nào đau, ta nhưng là Thiên Bồng Nguyên Soái, năm đó rong ruổi sa trường, thân kinh bách chiến, trên người vết sẹo nếu là cũng có thể lưu lại, sợ rằng đối thủ đều không địa phương rơi đao, chút thương nhỏ này không đến nơi đến chốn." Chu Diễm Bồng bĩu môi một cái, nhìn huyền huyền muốn khóc Ngao Tiểu Bạch, thiêu thiêu mi đạo: "Tiểu Bạch ngươi nếu là thật cảm thấy Sur Tỷ thương ngươi lời nói, tối nay liền theo Sur Tỷ ngủ chung đi, nếu có thể ôm Tiểu Bạch ngủ lời nói, ta cảm thấy được (phải) vết thương này cũng liền hoàn toàn sẽ không đau đấy."

"Vậy... Kia Tiểu Bạch buổi tối liền..." Ngao Tiểu Bạch nhìn Chu Diễm Bồng nụ cười trên mặt, do dự liền phải đáp ứng.

"Tiểu Bạch, buổi tối ngươi và buổi tối tỉnh cùng ngủ." Không chờ nàng nói xong, Tôn Ngộ Không đã là nói, quay đầu nhìn hướng nàng nghiêng rằng Chu Diễm Bồng, thiêu thiêu mi có chút bất mãn nói: "Lần sau có quỷ linh xuất hiện,

Ngươi phụ trách bảo vệ Lạc này cùng Tiểu Bạch bọn họ, để ta giải quyết bọn họ, nếu thực lực không đủ liền không nên miễn cưỡng."

Chu Diễm Bồng hừ hừ đạo: "Bất quá chính là quỷ linh, ta phát tay liền đem các nàng tất cả đều diệt, chẳng qua chỉ là ta lười bỏ trí trận pháp thôi, nếu không Quý Hoàng tới cũng được (phải) chiết ở trên tay ta."

"Chờ ngươi trận pháp bố trí xong, sợ rằng những quỷ kia đã sớm đem ngươi giết chết." Tôn Ngộ Không bĩu môi một cái.

"Không tin đúng không, không tin chúng ta tới so tài một chút, thì nhìn ai làm xuống quỷ linh càng nhiều." Chu Diễm Bồng một Trụ Cửu Xi Đình Ba, mặt đầy không phục nhìn Tôn Ngộ Không.

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, trong tòa thành này ác quỷ hẳn là ngay ngắn một cái tòa thành người đồng thời Từ Vong lưu lại, cho nên mới có đậm đà như vậy oán khí, trong thiên thư từng ghi lại qua một tòa tương tự Quý Thành, bên trong xuất hiện Quý Hoàng tỷ lệ rất lớn." Sa Văn Tĩnh khép lại trong tay sách, cắt đứt hai người tranh chấp, "Đề xuống lúc trước những quỷ hồn kia còn có Khô Lâu đại quân kích thước cùng tương đối có thành tựu tấn công rút lui, phía sau nhất định có một cái cường đại Quý Hoàng, chẳng qua là không biết bởi vì sao không có ra tay với chúng ta. Một khi hẳn xuất thủ, phối hợp với số lượng không thấp hơn 20 Yêu Linh, chúng ta rất khó chống nổi thời gian một nén nhang."

Tôn Ngộ Không cùng Chu Diễm Bồng đồng thời dừng lại tranh luận, hai người cũng biết Sa Văn Tĩnh lời không sai, nếu quả thật có một cái Quý Hoàng ra tay với bọn họ, coi như Tôn Ngộ Không có thể ngăn được hắn mấy lần công kích cũng vụ sự vô bổ, cũng không thể thay đổi kết cục.

"Sur phụ sẽ tới cứu chúng ta sao?" Ngao Tiểu Bạch ngẩng đầu hỏi nhỏ.

"Sur phụ không biết pháp thuật, lại không cảm ứng được sóng pháp lực, bây giờ phòng chừng vẫn còn ở tế đàn kia phụ cận đi loanh quanh đi." Chu Diễm Bồng có chút bất đắc dĩ buông tay, lại vừa là cười nói: "Các ngươi nói hẳn có thể hay không bởi vì lo lắng chúng ta, trực tiếp đem tế đàn kia cho đào ra, sau đó một mực đào xuống đi."

"Sur phụ mặc dù sẽ không pháp lực, nhưng hẳn rất thông minh, bất quá kia tế đàn năm màu cũng chẳng biết tại sao đem chúng ta truyền tống vào chỗ ngồi này Quý Thành, sur phụ muốn đi vào phải tìm tới chạy trận pháp biện pháp, chỉ sợ không phải một chuyện dễ dàng chuyện." Sa Văn Tĩnh là Đường Tam Tạng kêu bất bình, bất quá đối với Đường Tam Tạng đi tới nơi này vẫn là không có báo cáo hy vọng quá lớn.

"Sur phụ..." Ngao Tiểu Bạch ánh mắt lộ ra mấy phần thất vọng, nhẹ giọng ni non một tiếng.

"Không, hẳn nhất định sẽ tới." Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, ánh mắt kiên định nhìn Ngao Tiểu Bạch, vừa nhìn về phía Sa Văn Tĩnh cùng Chu Diễm Bồng, "Bất quá chúng ta có thể dựa vào chính mình sống tiếp, sau đó đi ra ngoài."

"Ừ, Tiểu Bạch sẽ tự mình đi tìm sur phụ." Ngao Tiểu Bạch dùng sức gật đầu một cái.

Sa Văn Tĩnh cùng Chu Diễm Bồng cũng không tự chủ thẳng tắp eo, mặc dù hai người trong mắt cũng không xuất hiện qua vẻ sợ hãi, thế nhưng điểm hơi mất mát lúc này cũng bị kiên định thay thế.

Sa Văn Tĩnh nhặt một hòn đá lên trên đất vẽ lên đến, vừa nói: "Chưa tới nửa khắc đồng hồ, đợt công kích tới liền tới, chúng ta trước chắc chắn một chút phương án tác chiến đi. Nếu như chúng ta lựa chọn trú đóng ở nơi này lời nói, Nhị Sur Tỷ trước vài tòa tiếp theo Mê Trận, tiếp theo sau đó bổ sung đến tiếp sau này trận pháp, Đại Sur Tỷ còn có ta cùng Tiểu Bạch phụ trách dọn dẹp xông vào trong trận quỷ quái, mới có thể chống đỡ thêm ba canh giờ."

"Không thể ngồi chờ chết, nếu như sau ba canh giờ trận pháp bị phá, chúng ta cũng đến kiệt lực thời điểm, khi không chỉ có mặc người chém giết phần?" Tôn Ngộ Không lắc đầu nói, đối với có thủ phương án cũng không đồng ý.

"Trên người của ta bày trận tài liệu có hạn, nếu như Quý Hoàng tham dự tấn công, sợ rằng không ngăn được hắn mấy cái công kích." Chu Diễm Bồng lúc này cũng không không khẩu nói mạnh miệng, trực tiếp một chút minh tình hướng mình.

Sa Văn Tĩnh gật đầu một cái, lại trên đất vẽ ra một cái phương chính đồ án, "Chúng ta đây chỉ có thể lựa chọn rút lui, không biết các ngươi có phát hiện không, tòa thành này cùng Thiên Lư Thành có điểm giống, thậm chí có thể nói chính là phóng đại bản Thiên Lư Thành. Bây giờ chúng ta đứng con đường này chúng ta ở Thiên Lư Thành cũng đi qua, chính là không có rộng như vậy, không có dài như vậy, nếu như ta suy đoán không nói bậy, chúng ta bây giờ hẳn ở vị trí này, những thứ này là chúng ta ở Thiên Lư Thành thượng tẩu qua phổ đạo, hướng đông có thể ra khỏi thành, đi tây có thể đến trung ương Tế Đàn cùng Thạch Bì, chúng ta vừa vịn ở chính giữa."

"Ra khỏi thành liền có thể rời đi nơi này sao?" Chu Diêm Bồng nhìn trên mặt đất đồ án, cau mày hỏi.

"Sợ rằng không đơn giản như vậy." Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, "Từ vừa mới tình huống đến xem, quý quái phần nhiều là từ mặt đông đến, rút lui Thời đã hướng phía đông rút lui, bên kia chỉ sợ là bọn họ ồ."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Bao vây

"Nếu như đi tây bên đi, coi như càng lúc càng thâm nhập, há chẳng phải là đem mình hướng hổ trong đưa?" Chu Diêm Bồng nhìn trên mặt đất bị Sa Văn Tĩnh dùng một vòng tròn thay thế Tề Đan, lắc đầu nói.

"Đại Sư Tỷ trước khi nói nhìn xa hơn địa phương ngược lại thì không có quá nhiều oán khí, hơn nữa trong tòa thành này quý quái tựa hồ cũng không phải là đều đều rải rác, có lẽ một bên khác thành có chút không quá giống nhau." Sa Văn Tĩnh dùng một đường tia đem trọn tòa thành chia làm đôi vật hai nửa.

"Người không phải nói tòa thành này người là bởi vì đồng thời chết đi mới có thể tích lũy nhiều như vậy oán khí sao? Vậy làm sao có thể bắt đồng?" Chu Diêm Bồng như cũ không hiểu nói.

"Tình huống như vậy phát sinh có khả năng mặc dù không cao, chẳng qua nếu như trong tòa thành này có hai cái Quỷ Hoàng, mà một vị trong đó cũng không có ác niệm lời nói, vẫn có tỷ lệ nhất định." Sa Văn Tĩnh gật đầu một cái, lại vừa là dùng đá điểm một cái trung ương cái đó vòng tròn, "Hơn nữa ta cảm thấy được (phải) nếu như nghĩ (muốn) phải rời đi nơi này, lấy chúng ta bây giờ thực lực đánh vỡ cái thế giới này căn bản không làm được, kìa biện pháp duy nhất liền là thông qua trận pháp lần nữa truyền tống rời đi nơi này, Tề Đan chính là trọng yếu nhất một vòng. Từ nơi này đến Tề Đan hiển nhiên so với thành sau đó mới đánh trở lại càng dễ dàng một chút."

"Được, vậy thì đi nơi này, bây giờ tự ra phát, ta ở phía trước mở đường, heo mẹ cản ở phía sau, Tiểu Bạch cùng buổi tối tính các thủ một bên, bảo vệ cẩn thận Lạc này." Tôn Ngộ Không gật đầu nói, kính râm đã là bị đẩy đến cùng.

"Ừm." Sa Văn Tĩnh cùng Ngao Tiểu Bạch đồng thời gật đầu.

"Người mới là heo! Chết con khi!" Chu Diêm Bồng có chút bất mãn nói đất lắm bầm mấy câu, đối với Tôn Ngộ Không an bài ngược lại không có Từ Y.

Tôn Ngộ Không giống như là không có nghe được Chu Diêm Bồng lắm bầm, trong mắt hồng quang lóe lên, quét nhìn trong bóng tối đường phố, chỉ tây nam vừa nói: "Bên này!" Nói xong chính là trước bước nhanh tới.

Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh đem Lạc này hộ ở chính giữa, cũng là bước nhanh cao hơn, mà trên tay thương thế đã khép lại Chu Diêm Bồng chính là đi theo phía sau cùng, một mặt tiểu trận màu bạc Kỳ treo ở trên đỉnh đầu, từng đạo màu xanh da trời rung động đám đông bọc, xua tan âm lãnh hắc ám.

"Tam Sư Tỷ, vật này rốt cuộc là cái gì?" Ngao Tiểu Bạch giờ lên trong tay viên kia hoàng hôn sắc quả cầu, nhìn Sa Văn Tĩnh hỏi nhỏ.

"Đây chính là tòa kia tế đàn năm màu chìa khóa,

Kỳ quái là từ phía trên không có cảm nhận được chút nào sóng linh lực, cũng không nhìn ra rốt cuộc là thứ gì. Hơn nữa vật này là từ Ngũ Trang Quan phải đến, tại sao lại trở thành trôi qua trong thành Tề Đan chìa khóa, điểm này cũng rất kỳ quái." Sa Văn Tĩnh nhìn viên kia hoàng hôn sắc quả cầu lắc đầu một cái, giữa lông mày có vài phần mệt mỏi ý, sắc mặt cũng tái nhợt mấy phần.

Chu Diêm Bồng chần chờ một chút nói: "Buổi tối tính, người không phải nói kia Trần Nguyên Từ am hiểu nhất chính là không gian một đạo sao? Người nói có thể hay không chỗ này chính là hấn lấy ra, trôi qua thành cách Vạn Thọ Sơn gần như vậy, coi như hấn ở nơi nào lưu lại một ngôi Tề Đan cũng không kỳ quái đi."

"Tòa thành này mặc dù kỳ quái trong không gian, nhưng là Trần Nguyên Từ Đại Tiên tại sao phải lưu lại như vậy một tòa thành chết?" Sa Văn Tĩnh có chút không hiểu.

Tôn Ngộ Không cau mày nói: "Có phải hay không là hấn đem trong tòa thành này người cũng giết chết, là hủy thi diệt tích, không dính vào nhân quả, cho nên lợi dụng thánh nhân thủ đoạn đem chỗ này cùng ngoại giới cô lập? Như vậy một tòa mấy trăm ngàn người thành lớn, nghĩ (muốn) phải đồng thời giết chết người bên trong cũng không dễ dàng."

"Nhưng là hấn tại sao giết bọn hấn? Người bên trong thật đáng thương.." Ngao Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ không hiểu.

Sa Văn Tĩnh chân mày lần nữa nhíu lại, nhìn chằm chằm Ngao Tiểu Bạch trong tay hoàng hôn sắc quả cầu nhìn một hồi lâu, đột nhiên ánh mắt sáng lên, đưa tay cầm lấy quả cầu, tay phải bóp cái pháp quyết, một đạo pháp lực màu xanh lam đánh vào quả cầu bên trên, quả cầu bên trên kim quang chọi lóe, từng nét bùa chú xuất hiện ở quả cầu mặt ngoài, trực tiếp ngăn trở pháp lực màu xanh lam, trong lúc mơ hồ còn có thể thấy một cái kim sắc Phụng Hoàng.

"Đây là?" Chu Diễm Bồng mọi người đều là nhìn về phía Sa Văn Tĩnh trong tay sáng lên kim sắc quả cầu.

"Tu Di châu." Sa Văn Tĩnh nhẹ giọng nói, chậm rãi chuyển lấy trong tay quả cầu, tiếp tục giải thích: "Một viên Tu Di châu chính là một thế giới, cõi đời này chỉ có Trần Nguyên Đại Tiên cùng một vị Yêu Thánh có thể luyện chế, hơn nữa chỉ có Trần Nguyên Đại Tiên luyện chế có thể đủ cam đoan Tu Di trong thế giới pháp tắc hoàn chỉnh, có thể làm cho sinh linh ở bên trong trong thời gian ngắn sinh tồn."

"Sáng tạo một thế giới nhỏ, loại thủ đoạn này thật đúng là lợi hại, xem ra chuyện này cùng Trần Nguyên Tử lão đạo kia thật đúng là trốn không can hệ, bắt quá chúng ta bây giờ đang ở một viên Tu Di trong châu sao?" Chu Diễm Bồng nghi ngờ nói.

Tất cả mọi người không nghĩ tới viên này bị Ngao Tiểu Bạch cùng Lạc này làm cầu chơi đùa một đường phổ thông hạt châu, thậm chí có lớn như vậy lại lịch, dắt kéo ra đồ vật càng là làm người ta giật mình.

"Viên này Tu Di châu có hồng, bên trong pháp tắc hấn đã rất không ổn định, mà chúng ta bây giờ ở cái địa phương này mặc dù hoàn cảnh tồi tệ, nhưng là còn có thể duy trì cơ bản ổn định trạng thái, coi như nơi này thật là Tu Di châu không gian, cũng khẳng định không phải là này một viên." Sa Văn Tĩnh lắc đầu một cái, tịch thu trên tay pháp lực, màu vàng quả cầu lại lần nữa khôi phục phổ thông đáng vẻ, "Bắt quả viên này Tu Di châu mới có thể bảo đảm tế đàn năm màu chạy, chỉ cần chúng ta chạy tới tế đàn năm màu, liền có thể nặng mới truyền tống rồi đi."

"Tới." Lúc này, đi ở phía trước Tôn Ngộ Không lên tiếng nói, trong tay Kim Cô Bồng chỉ xéo, phía trước rộng năm, sáu trượng trên đường phổ đột nhiên lên một trận âm phong, trên mặt đất đột nhiên bò ra ngoài từng cỗ bộ xương màu đen, nằm trong tay đến rỉ loang lỗ tàn phá bình khí.

Hai bên đường phổ, còn có mọi người sau lưng, cũng bò ra ngoài rất nhiều khô lâu binh, số lượng ở trên một ngàn, trong mắt hiện lên xanh nhạt ánh sáng, lão đạo hướng mọi người vọt tới, trong đó có mấy cái khoác trên người tàn phá Khinh Giáp, đáng cũng so với phổ thông khô lâu binh cao lớn gấp hai, dưới quần cưỡi một Khô Lâu ngựa, phảng phất tướng quân một loại dẫn khô lâu binh phát động công kích.

Hơn nữa không riêng gì khô lâu binh, bốn phía còn có một đoàn đoàn Hắc Vụ cuốn tới, thế lương tiếng kêu rên từ quỹ trong sương mù truyền tới, mơ hồ còn có thể thấy bên trong từng đạo dài mỏng nhọn ác quỷ.

"Ta tới mở đường, đuổi theo ta!" Tôn Ngộ Không lớn tiếng nói, tiếng nói vừa dứt, đã là như mũi tên lao ra, một bước nhảy lên cao một trượng, hai tay nắm chặt Kim Cô Bồng, hướng về phía trước vọt tới Khô Lâu tướng quân roi đập.

Khô lâu kia tướng quân trong tay nắm một cán màu đen đại thương, toát ra ánh sáng màu lam mắt nhìn hướng Tôn Ngộ Không, giờ tay lên một phát súng trực tiếp hướng Tôn Ngộ Không ghèngh đón.

Đình! Nhất thanh thúy hưởng, Kim Cô Bồng cùng màu đen đại thương đụng nhau, màu đen đại thương lấy khen độ cong cong, sau đó trong nháy mắt vỡ nát, Kim Cô Bồng chẳng qua là dừng lại một cái chớp mắt, chính là trực tiếp roi đập ở khô lâu kia tướng quân trên đầu, thế như chẻ tre như vậy đem khô lâu kia tướng quân cả người lẫn ngựa đập thất linh bát lạc.

Tôn Ngộ Không rơi xuống đất, một cước giẫm ở vậy còn hiện lên Lam Quang đầu khô lâu bên trên, Lam Quang trong nháy mắt chôn vùi, những thứ kia tất tất tốt tốt hướng đầu khô lâu tụ tập tới Khô Lâu mảnh vụn cũng là ngừng, phanh một tiếng vang nhỏ hóa thành phấn tiét.

"Tám cái Khô Lâu quỷ linh, năm cái quỷ vụ quỷ linh, một ngàn năm trăm khô lâu binh, cái đó thật giống như cũng treo ở phía sau, phải mau sớm chạy tới Tế Đàn." Nhắm mắt lại Sa Văn Tĩnh đột nhiên mở mắt, nhẹ nói đạo.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Lăn nhau thủ hộ

Nếu như lúc này có người ở trên quan đạo, có lẽ có thể thấy một đạo nhân ảnh từ trên quan đạo chọi lóe lên, trên đất lưu lại một chuỗi cách nhau mấy trượng xa dấu chân.

Đạo nhân ảnh này dĩ nhiên là mới từ trời qua thành dưới lòng đất chui ra ngoài Đường Tam Tạng, cây đuốc bị hấn thu, tọt ở trên trời mình trắng đang nhô cao, hơn nữa coi như đụng vào đá cũng là đá tan vỡ, cho nên hấn liền lấy cực kỳ dũng mãnh tư thế tiến đụng vào Vạn Thọ Sơn.

Lần nữa trở lại Ngũ Trang Quan trong cái rãnh to kia cạnh, Đường Tam Tạng cẩn thận nhận đến phương hướng, cùng mới vừa rồi nhớ tòa kia Vô Sắc Tế Đàn vị trí đối ứng bên trên, nhưng là cũng không có ở vị trí này tìm tới cái gì tế đàn năm màu.

Điểm này hấn ngược lại cũng có chuẩn bị tâm lý, dù sao trước bọn họ sẽ tới qua nơi này một chuyến, cũng không có phát hiện cái gì tế đàn năm màu.

Đường Tam Tạng lần nữa xuất ra cây đuốc đốt, đi tới hồ to cạnh, trong bóng tối hồ to kinh khủng hơn mấy phần, tựa hồ ngay cả ánh trăng đều không cách nào xuyên thấu cái này độ sâu, trong hồ đen thui một mảnh, cái gì cũng không thấy được.

Đường Tam Tạng một tay cầm cây đuốc, một tay cầm một cây vừa mới ở trên đường chiết tới cổ tay to cây gậy, khẽ hô một hơi thở, trực tiếp nhảy xuống đi.

Gió bên tai vù vù thổi, Đường Tam Tạng một tay vững vàng nắm cây đuốc, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm trên vách, làm một cái khoảng một trượng cao lớn động xuất hiện trong tầm mắt thời điểm, tay phải cầm cây gậy nửa đoạn cắm vào Thạch Bích, thân thể thoảng một cái vào sơn động.

Sơn động bốn vách đều rất cứng rắn, mặc dù là đá cùng đất sét hỗn hợp cấu tạo và tính chất của đất đai, nhưng nhìn qua giống như là bị lực lượng cực lớn nghiền ép lên, cứng rắn có thể so với đá.

Đường Tam Tạng tâm lý mơ hồ có chút bất an, loại tình huống này ban đầu ở Hoàng Phong Linh thời điểm cũng xuất hiện qua, nhưng là lần này càng thêm mãnh liệt, loại cảm giác này mặc dù có chút mơ hồ, nhưng hấn quả thật có chút khẩn trương.

Bất kể Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng năm đó thật lợi hại, nhưng là bây giờ các nàng thực lực đều không thể uống năm đó so sánh, nghe ô mai giới này trong lời nói ý tứ, nơi nào sợ rằng có một ít không đồ vật bình thường.

Nắm cây đuốc bước nhanh đi vào trong, sơn động này oai oai nữ nữ về phía trong dọc theo đi, nếu như nơi này không có tế đàn năm màu lời nói, kia sợ rằng cõi đời này cũng chưa có cái thứ 2 có thể truyền tống đến nơi đó tế đàn năm màu.

Ba ngàn năm qua đi, vật đổi sao dời, nếu như tế đàn kia không có bị kẻ tới sau phá hư, có khả năng nhất chính là ở trong lòng đất, vị trí hấn không có biến hóa quá lớn.

Đường Tam Tạng không có đề xuống lối đi kia chạy về phía trước, mà là lấy thẳng tắp phương thức về phía trước đánh tới, bất kể là kiên đá cứng hay lại là vững chắc đất sét, đều bị hấn trực tiếp đánh vỡ.

Cái vị trí kia cách Nhân Tham Quả Thụ hăm hại cũng không xa, cho nên khi Đường Tam Tạng đụng xuyên thấu qua ba cái lối đi sau khi, rốt cuộc tiến đụng vào một cái hơn mười trượng chu vi, cao hơn một trượng bịt kín không gian.

Đường Tam Tạng tiện tay vỗ tới cả sa bên trên đất sét cùng đá vụn, xuất ra cây đuốc lần nữa đốt, chiếu sáng không gian xung quanh.

Một tòa một trượng chu vi tế đàn năm màu bất ngờ xuất hiện ở vị trí trung ương, ngay cả một tia tro bụi đều chưa từng dính, trong suốt Ngọc Thạch ở ánh lửa chiếu rọi xuống phản xạ ngũ sắc quang mang.

Đường Tam Tạng quan sát một chút chung quanh, xác nhận nơi này hấn không có cấm chế gì cùng trận pháp loại đồ vật, chậm rãi hướng tế đàn năm màu đi tới, Kim Phụng thạch đã bị hấn nắm ở trong tay, chẳng qua là không biết trận pháp này có hay không còn có thể chạy.

...

Cùng lúc đó, tòa kia như cũ bị bóng tối bao trùm trong thành lớn.

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục, bất quá đã không phải là trước cái đó đường phố, xa xa một ngôi Cự Đại Thạch Bi đã mơ hồ có thể thấy.

Tựa hồ vô cùng vô tận Khô Lâu binh lính còn đang không ngừng từ dưới đất leo lên, từng cổ một đậm đà Hắc Vụ ở giữa không trung quanh quần du đăng, giống như súc thể đại phát rắn độc, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lên cắn một cái.

Tôn Ngộ Không vung dài một trượng Kim Cô Bổng, chỉ cần lau qua đụng, những khô lâu binh kia lập tức hóa thành mảnh vụn.

Bất quá lúc này Tôn Ngộ Không khí tức đã có nhiều chút dồn dập, trong tay vung Kim Cô Bổng như cũ cường thế, nhưng so với trước hiển nhiên muốn chậm rất nhiều.

Hai cái Khô Lâu tướng quân cười Khô Lâu ngựa, đồng thời hướng Tôn Ngộ Không vọt tới, Tôn Ngộ Không nói tốt rồi đập, nhưng là bị hoành ngăn hồ sơ trường thương ngăn trở, một cái khác Khô Lâu tướng quân gầm nhẹ một tiếng, một phát súng đâm về phía Tôn Ngộ Không ngực.

"Định!" Đang lúc này, Sa Văn Tĩnh hai tay bất pháp quyết, chỉ một cái kia đâm về phía Tôn Ngộ Không màu đen đại thương, đầu súng trước lập tức xuất hiện một đạo màu xanh da trời tiểu lá chắn, trường thương thế tới nhất thời giảm một chút, tạm thời dừng lại.

Tôn Ngộ Không nhân cơ hội thu hồi Kim Cô Bổng, một gậy cần quét ở đó vọt tới trước người Khô Lâu tướng quân trên đầu, trực tiếp đem hấn đập

thành không đầu kỵ sĩ.

"Tam Sư Tỷ cần thận!" Hai tay nắm phi long Trương Ngao Tiểu Bạch nhìn một cái bay đến Sa Văn Tĩnh sau lưng quý linh, không khỏi kinh hô, cách đó không xa một con màu đen Độc Giác Cự Long ở khô lâu binh bên trong lẫn lộn, Long Vĩ ngăn lại chính là một mảnh ngã xuống.

Khắp khuôn mặt là vẻ mệt mỏi Sa Văn Tĩnh có chút ngẩn ra nghiêng đầu nhìn, tầm kia đến một đôi màu đen cánh bằng thịt quý linh cách nàng đã chưa đủ nửa trượng, thối rữa xấu xí gương mặt một đôi đục ngầu con mắt nhìn chằm chằm nàng, nước miếng trích (dạng) trên đất lập tức ăn mòn ra một cái hố nhỏ, hai cái như móng gà trên tay đều có nửa thước dài móng vuốt sắc bén, trực tiếp hướng Sa Văn Tĩnh trên mặt bắt đi.

Vừa mới làm phép qua Sa Văn Tĩnh đã phản ứng không kịp nữa, theo bản năng nhắm mắt lại.

"Cút ngay cho ta!" Đang lúc này, một đạo nữ nộ truyền tới, một cái hiện lên lam ánh sáng màu bạc Đinh Ba hung hăng nện ở người chim kia quý linh trên người, sắc bén xuyên thấu thân thể của hắn, oanh một tiếng rơi đập trên đất, nồng nặc ngọn lửa trong nháy mắt đem quý kia linh bọc.

Quý linh kịch liệt giãy giụa cùng gào thét, Cửu Xi Đinh Ba thượng hỏa ánh sáng vừa thu lại, khí lạnh đại phóng, trực tiếp đem vậy còn đang giùng giàng quý linh đông thành nước đá.

Mà đúng lúc này, một vệt bóng đen đã là đột nhiên cướp đến Chu Diễm Bồng phía sau, móng vuốt sắc bén xé quần áo, trực tiếp ở nàng trên lưng móc ra một đạo sâu đủ thấy xương lỗ, máu tươi bành trào mà ra.

Chu Diễm Bồng về phía trước lao đảo một bước, bất quá cũng không ngã xuống, hơi nhấc ngón tay, trước nàng đứng trên mặt đất xuất hiện một đạo rất nhỏ lục mang tinh trận pháp, ánh sáng màu bạc vừa vận đem kia đánh lên quý linh bao phủ đi vào, Ngân Quang phảng phất từng đạo chi bạc, trôi buộc quý kia linh.

Bất quá những thứ này chỉ bạc trôi buộc năng lực hiển nhiên có hạn, ở quý linh giãy giụa bên dưới đã bắt đầu đứt thành từng khúc, rất nhanh sẽ bị phá vỡ.

Bất quá nó không kịp, Cửu Xi Đinh Ba rơi vào trên đầu hắn, trực tiếp đem hắn đóng xuống đất, ngọn lửa cùng băng sương trong nháy mắt đưa hắn bao phủ, chín thước Đinh Ba lần nữa bị nhấc lên lúc, đã hóa thành băng tiết.

"Tiểu Bạch, để cho đại hắc trở lại!" Một gậy đập bay người cuối cùng Khô Lâu tướng quân Tôn Ngộ Không rơi vào Ngao Tiểu Bạch bên người, trong tay Kim Cô Bổng hướng trên đất một Trụ, trực tiếp đem một cái mới vừa từ dưới đất leo lên Khô Lâu binh lính đập nát bấy.

"Ừ!" Ngao Tiểu Bạch đáp một tiếng, trong tay phi long Trương bên trên kim quang chọi lóe, cái điều ở Khô Lâu trong binh lính lẫn lộn màu đen Cự Long phát ra một tiếng rống gầm, bay trở về đến bên người mọi người, to lớn thân thể bàn chung một chỗ, đám đông vây vào giữa, phảng phất đứng lên một đạo tường rào.

Đang lúc này, một tiếng thê lương gào thét từ đằng xa truyền tới, điên cuồng hướng mọi người vọt tới Khô Lâu binh lính cùng quý vụ bắt đầu rút lui, bất quá lần này rút lui cũng không có xa rút lui, mà là đem vòng vây kéo đến cân nhắc bên ngoài trăm trượng, như cũ vây quanh mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Đây cũng không phải là các ngươi nên ủng hộ

Khô Lâu đại quân cùng quý vụ quý linh tạm thời thối lui, mọi người không khỏi thở phào một cái.

"Ngươi không sao chứ?" Tôn Ngộ Không ngực có chút lên xuống, nhìn sắc mặt bạch máy phản Chu Diễm Bồng hỏi, trong mắt có ân cần.

"Không việc gì, một đạo lỗ nhỏ a." Chu Diễm Bồng lơ đãng khoát khoát tay, nhưng là làm động tới vết thương, không khỏi hít một hơi lạnh khí.

"Nhị Sư Tỷ, cảm ơn." Sa Văn Tĩnh ngay cả vội vươn tay đỡ Chu Diễm Bồng, vẻ mặt có chút tự trách.

"Nhị Sư Tỷ, ta giúp ngươi chữa thương." Ngao Tiểu Bạch cũng là ngay cả vội vàng lấy ra thủy linh cầu, một đạo pháp lực màu xanh nước biển đưa hắn bọc đi vào, bắt đầu là Chu Diễm Bồng chữa thương.

"Buổi tối tỉnh, ta không sao, đừng lo lắng." Chu Diễm Bồng cười nói, bị Sa Văn Tĩnh nắm tay còn có chút không đứng đắn lên tay nàng đến, ánh mắt xuyên thấu qua màu đen Cự Long thân thể khe hở hướng nhìn ra ngoài, lộ ra mấy phần ngưng trọng: "Hắn đây là nghĩ (muốn) hao tổn vượt chúng ta, bất quá vừa vận thừa dịp lần này kẻ hở thời gian vọt tới Tế Đàn đi, bọn họ hẳn không biết trên tay chúng ta có râu di châu."

"Ừ, đại hắc mở đường, ta đoạn hậu, Tiểu Bạch ngươi tiếp tục giúp nàng chữa thương, buổi tối tình ngươi xem điểm Lạc này." Tôn Ngộ Không thấy Chu Diêm Bồng phía sau vết thương đã cầm máu, gật gật đầu nói.

"Đại hắc, đi!" Ngao Tiểu Bạch kêu một tiếng, quanh quần đang lúc mọi người chung quanh đại hắc Long chậm rãi về phía trước bay đi, dọc theo đường đi toàn bộ vách tường trở ngại cũng trực tiếp bị đụng ra, trực tiếp đã thông một cái thông hướng kia to Đại Thạch Trụ lối đi.

Chu Diêm Bồng nhắc lên Cừu Xi Đình Ba, trước vọt tới trước, Ngao Tiểu Bạch với ở sau lưng nàng, tiếp tục làm phép vì hấn chữa trị, Sa Văn Tĩnh an ủi Lạc này, cũng là bước nhanh đuổi theo.

Tôn Ngộ Không đứng ở sau lưng mọi người, trong mắt hai luồng Kim Sắc Hỏa Diễm chậm rãi nhảy lên, giống như là muốn nhìn thấu kia nặng nề Hắc Vụ, thấy rõ kia đứng ở Hắc Vụ phía sau cao lớn bóng mờ, trong tay Kim Cô Bổng khẽ run, phát ra vo ve run giọng, xoay người bước nhanh đuổi theo.

Trên đường dài che lấp một tầng màu đen bụi bặm, đó là bộ xương màu đen phong hóa sau khi lưu lại, xa xa trong bóng tối còn có thể thấy từng viên khiêu động lên ngọn lửa màu xanh lam, vậy là không có lui xa Khô Lâu binh lính, thỉnh thoảng truyền tới cả đời thê lương tiếng kêu, có thể thấy quý vụ quý linh cũng vẫn chưa đi xa.

Bất quá những thứ này quả thật không có lần nữa đi ra ngăn trở mọi người, giống như là cố ý thả bọn họ đi qua.

"Không đúng, tế đàn này có ma!" Hướng ở trước mặt Chu Diêm Bồng đột nhiên dừng bước, nhìn cách đó không xa Tế Đàn trầm giọng nói.

Mọi người nghe vậy nhìn về phía trước, sắc mặt đều là biến đổi.

Ngoài mười mấy trượng, một tòa cao trăm trượng Cự Đại Thạch Bi bắt ngờ cao vút, mà ở dưới tấm bia đá, có một tòa hơn mười trượng chu vi to Đại Tế Đàn. Mà để cho mọi người giật mình là, kia cuối cùng dùng Ngũ Sắc đầu khô lâu tạo thành, Khô Lâu trong hai mắt còn khiêu động lên ngọn lửa, trong bóng đêm tạo thành một cái khiêu động lên ngọn lửa năm màu Tế Đàn.

"Đây là... Lấy Ngũ Linh Khô Lâu bố trí tế đàn năm màu, năm đó bố trí trận pháp này người thật là ác độc." Sa Văn Tĩnh nhìn tế đàn kia, khẽ hô đạo, ánh mắt rơi vào bia đá kia bên trên sau, càng là biến sắc, bật thốt lên cả kinh nói: "Tế Mệnh Bi!"

"Đó là cái gì?" Tôn Ngộ Không nhìn bia đá kia, biểu tình ngưng trọng nói: "Phía trên viết tất cả đều là tên, ít nhất ở mười vạn trở lên."

Sa Văn Tĩnh ngữ tốc khá nhanh nói: "Tế Mệnh Bi là lấy người sống chi mệnh tế hiến, dùng cái này tụ tập âm khí, pháp này cần Đồ Lục số lượng khổng lồ phạm nhân, hữu thương thiên hòa, thời đại thượng cổ từng có thánh nhân dùng qua, sau bị mấy vị thánh nhân vây công mà chết, pháp này cũng trở thành công nhận không thể dùng phương pháp. Bên trong tòa thành này âm khí vốn là cực kỳ đậm đặc, mà có người ở trong thành này ương lập một khối tế Mệnh Bi, chỉ sợ là muốn lấy âm khí đối trùng phương thức trấn áp trong tòa thành này âm khí không tiết ra ngoài."

"Nói cách khác tấm bia đá này bên trên tên không thuộc về trong tòa thành này người, mà tên bị nhớ ở phía trên những người đó gặp nhau bị hiến tế?" Chu Diêm Bồng hỏi.

Sa Văn Tĩnh lắc đầu nói: "Không, trên tấm bia đá ghi chép những thứ kia tên hấn đã bị hiến tế, về phần hay không còn có sẽ bị hiến tế, cái này cần nhìn ban đầu lập được này tế Mệnh Bi nhân viên đoạn như thế nào."

"Sur Tỹ, chúng ta có thể rời đi nơi này sao? Nơi này thật là đáng sợ..." Ngao Tiểu Bạch nhìn phía xa tế đàn, trên mặt lộ ra mấy phần sợ hãi vẻ.

"Có thể, mặc dù tế đàn năm màu tài liệu bị Ngũ Sắc Khô Lâu thay thế, nhưng truyền tống hiệu quả chắc còn ở, chỉ cần Tu Di châu không có xảy ra vấn đề, chúng ta liền có thể rời đi." Sa Văn Tĩnh gật gật đầu nói, từ trong lòng ngực xuất ra Tu Di châu.

Đang lúc này, một tiếng gào thét theo số đông thân thể con người truyền sau đến, bốn phía mây mù màu đen hướng mọi người vọt tới, mặt đất khẽ chấn động, mấy ngàn Khô Lâu binh lính bước dài hướng mọi người vọt tới.

Mà quý dị là, lấy Tế Đàn là phân giới, một bên kia lại có vẻ phá lệ an tĩnh, phảng phất ngoài ra nửa tòa thành phảng phất ngủ một dạng không có Khô Lâu binh lính, cũng không có quý linh.

"Hấn muốn tới, chúng ta bên trên tế đàn, rời khỏi nơi này rồi nói sau!" Tôn Ngộ Không quay đầu liếc mắt nhìn, ánh mắt vượt qua những Khô Lâu đó binh lính cùng quý vụ quý linh, về mặt có chút ngưng trọng nói.

Mọi người cũng không để ý tế đàn kia quý dị, mấy cái chớp động đang lúc liền xuất hiện ở trên tế đàn.

Chớp động ngọn lửa năm màu đầu khô lâu phảng phất thủy tinh điêu khắc như vậy óng ánh trong suốt, nhìn như tùy ý chồng đến, thật ra thì giữa lẫn nhau cố gắng hết sức vững chắc, coi như mọi người đạp lên cũng không có giao động chút nào.

Tòa tế đàn này so với trời qua trong thành tòa kia lớn hơn mười mấy lần, trung ương giống vậy có một cái lỗ nhỏ, một đoàn kim sắc ánh lửa ở nơi nào chậm rãi nhảy lên.

Quý trong sương mù quý linh đã có thể thấy uy nghiêm Quý Trảo, cười Khô Lâu ngựa xông lên phía trước nhất năm cái Khô Lâu tướng quân trên tay màu đen đại thương hiện lên Hắc Quang, có nửa vòng tròn trận thế hướng tế đàn vọt tới, bọn họ lại phải lâm vào trước như vậy trong xung đột.

"Đem Tu Di châu bỏ vào nơi đó!" Sa Văn Tĩnh cướp thân hướng chính giữa tế đàn cái đó lơ nhỏ phóng tới, cầm trong tay Tu Di châu hướng lơ nhỏ bên trong thả đi, vốn là âm đậm mặt ngoài ở gặp phải kim sắc ánh lửa sau khi, lập tức dâng lên một chuỗi phức tạp phù văn màu vàng, phảng phất gặp phải huyênh đệ một dạng vui sướng nhún nhảy.

"Kiệt kiệt... Nguyên lai vật này thật ở các ngườì nơi này." Đang lúc này, một đạo âm lãnh thanh âm đột nhiên truyền tới, một vệt bóng đen từ đằng xa bay tới, chợt lóe đang lúc đã là xuất hiện ở bên rìa tế đàn, là một đạo mặc đầu bông màu đen thanh âm, Hắc Bào bao phủ xuống, một đôi con mắt màu bạc chậm rãi nhảy lên.

"Buổi tối tỉnh cẩn thận!" Tôn Ngộ Không lớn tiếng la lên, dưới chân một chút, ngăn cản sau lưng Sa Văn Tĩnh, trong tay Kim Cô Bồng giờ lên, một gậy hướng hắc bào nhân kia ngang nhiên rơi đập.

Oành! Một tiếng, hắc bào nhân kia đứng chỗ mặt đất trực tiếp bị đập ra một đạo nửa trượng hố sâu, bóng đen tiêu tan mất tăm, hắc bào nhân nhưng là tan biến không còn dấu tích.

"Lấy tới đi, này không phải là các ngườì nên ủng có đồ." Lúc trước đạo thanh âm kia xuất hiện ở Tế Đàn một bên kia, một vệt bóng đen chậm rãi tụ lại, một cái tải nhọt tay từ dưới hắc bào đưa ra, từng tia hắc khí từ trên tay hần lan tràn mà ra, Sa Văn Tĩnh đã thả nửa dưới Tu Di châu nhất thời dừng lại, ngược lại hướng hần bay đi, tùy ý nằng như thế nào làm phép cũng không thể ngăn cản chút nào.

"Này, cũng không phải ngườì nên ủng có đồ." Đang lúc này, một đạo dịu dàng thanh âm từ một bên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Ngươi 2 Sư Tỷ nghiêm túc thời điểm cũng có vài phần khả ái

Theo đạo kia dịu dàng thanh âm xuất hiện, mọi người đều là hướng Tế Đàn một hướng khác nhìn.

"Sư phụ..." Ngao Tiểu Bạch sắc mặt vui mừng, bất quá nghiêng đầu nhìn người tới sau khi, lại vừa là đem phía sau lời nói toàn bộ nuốt trở về.

Một người mặc một thân rộng thùng thình áo dài trắng người tuổi trẻ từ trong bóng tối đi tới, ở Tế Đàn một bên kia bên bờ đứng lại, mái tóc dài màu bạc đuôi tóc ở sau lưng tùy ý dùng vài cái buộc, trên mặt mang nhân nhật nụ cười ấm áp, cùng chỗ ngồi này âm lãnh Quỷ Thành hoàn toàn xa lạ, tay hần như thể trắng nõn nhỏ dài, khẽ nâng lên.

Viên kia vốn đã hướng hắc bào nhân bay đi Tu Di châu nhất thời ngừng giữa không trung bên trong, không đi về phía trước nữa, quay tròn chuyển.

Hắc bào nhân xuất hiện đã làm cho mọi người trong lòng lạnh lẽo, có thể tùy tiện tránh Tôn Ngộ Không một đòn, định lại chính là vị kia một mực xa xa theo sau lưng Quỷ Hoàng, cũng là mọi người kiêng kỵ nhất tồn tại.

Khô Lâu tướng quân dẫn hơn ngàn Khô Lâu binh lính đã đem nửa toà Tế Đàn bao vây, trong tay đại thương súc thể dài phát, tựa như lúc nào cũng sẽ ném ra đi, một đoàn một dạng quý vụ phiêu ở giữa không trung, từng đạo âm lãnh ánh mắt quét nhìn trên tế đàn mọi người.

Mà vị đột nhiên xuất hiện thanh niên tóc trắng, mặc dù nhìn qua rất là ấm áp, nhưng từ trên người tản mát ra khí tức đến xem, cũng không phải là cái gì người lương thiện, có thể cùng hắc bào nhân lực lượng tương đương đất tranh đoạt Tu Di châu, hơn phân nửa chính là Sa Văn Tĩnh lúc trước nói một vị khác Quỷ Hoàng.

"Metz, ngươi không nên ép ta, chúng ta mấy ngàn năm mới chờ đến viên này Tu Di châu, ngươi nếu là nhất định phải đánh vào một cước, hôm nay liền không chết không thôi!" Hắc bào nhân nhìn thanh niên tóc bạc kia nghiêm nghị quát lên, trên người hắc khí càng đậm đà mấy phần, từng tia từng sợi hắc khí càng là giống như gậy thừng một loại hướng Tu Di châu quần quanh đi.

"Hình phương, ngươi muốn làm cái gì ta rất rõ, ta sẽ không cho ngươi làm như vậy, này Tu Di châu ta coi như hủy cũng sẽ không cho ngươi, ta không thể để cho ngươi làm ra như vậy chuyện tới." Metz nhìn hắc bào nhân kia lắc lắc đầu nói, trên tay lực đạo cũng là thêm mấy phần, quý màu trắng khí xua tan một ít hắc khí, ở Tu Di châu bên trên mở ra tranh đoạt.

"A, chẳng lẽ ngươi sẽ chờ mọi người cùng nhau biến mất?" Hình phương lạnh lẽo cười một tiếng, thanh âm nhưng là trở nên có chút sức dụ dỗ, "Nếu như ngươi chịu cùng ta đồng thời làm chuyện này, ta bảo đảm làm cho tất cả mọi người cũng có thể được thích hợp thân thể, thoát khỏi này đời đời kiếp kiếp luân hồi."

"Chuyện này ta tuyệt sẽ không đáp ứng,

Nếu như đúng như chuyện này chuyện, vậy ngươi và năm đó người kia có cái gì khác nhau chứ?" Metz lắc đầu nói, không hề bị lay động.

"Đã như vậy, các ngươi những phế vật này liền cũng đi chết đi cho ta!" Hình phương quát lạnh, nhắc tay một cái, vốn là vây quanh tế đàn Khô Lâu binh lính cùng quý vụ quý linh hướng Tế Đàn ngoài ra nửa toà thành phát động công kích.

"Lấy Tế Đàn làm ranh giới, phòng thủ nửa thành!" Metz cũng là trầm giọng nói, phía sau hắn vốn là yên tĩnh không tiếng động trong bóng tối, đột nhiên sáng lên điểm một cái màu xanh da trời ánh lửa, bàng như Tinh Hỏa Liệu Nguyên một dạng cuối cùng không dưới mấy chục ngàn chi chúng.

Từng tiếng binh khí tiếng va chạm âm vang lên, phía trước nhất rõ ràng là mấy vị trong tay trường đao, người khoác Phá Giáp Khô Lâu tướng quân, dẫn mấy ngàn Khô Lâu binh lính hướng đôi phương Khô Lâu binh lính phát động đối trùng.

Mà giữa không trung, quý vụ số lượng cũng không ít với đôi phương, canh giữ ở Tế Đàn một bên, nửa bước không lùi.

Tôn Ngộ Không rơi vào chính giữa tế đàn, kéo Sa Văn Tĩnh lui về phía sau mấy bước, Chu Diêm Bồng cùng Ngao Tiểu Bạch các nàng cũng lại gần, kinh nghi bất định nhìn kịch liệt tranh đoạt Tu Di châu nhất Hắc nhất Bạch hai vị Quý Hoàng.

Dưới đài khô lâu binh cùng trên bầu trời quý linh cũng là đụng vào nhau, trong lúc nhất thời ngược lại thì bọn họ bị lượng ở trên đài, không người chiếu cố đến.

"Làm sao bây giờ? Nếu là Tu Di châu bị hủy, chúng ta chỉ sợ cũng không thể rời đi nơi này." Sa Văn Tĩnh vẻ mặt có chút khẩn trương nhìn lơ lửng ở giữa không trung Tu Di châu, lúc trước cùng hắc bào nhân kia chiến đấu Tu Di châu lại hao phí năng không ít tinh thần lực, trên mặt vẻ mệt mỏi như thế nào cũng che không đi.

"Kia bạch quý chi sợ cũng không là thứ tốt gì, bất kể Tu Di châu rơi vào trong tay người nào, chúng ta cũng không có năng lực đoạt lại, chỉ có thể ở hai người đánh nhau thời điểm mới có một cơ hội." Chu Diêm Bồng nhìn hai người kia, cau mày nói.

"Ta đi." Tôn Ngộ Không nhìn kia quay tròn xoay tròn Tu Di châu, nhẹ giọng lại phá lệ kiên định nói, hai chân hơi cong, một bước nhảy lên cao một trượng, trong tay Kim Cô Bồng chợt đưa dài, như một cây Kinh Thiên Chi Trụ như vậy hướng Hình phương rơi đập.

"Cút!" Hình mới ngẩng đầu nhìn Kim Cô Bồng liếc mắt, Hắc Bào che giấu bên dưới bất ngờ còn mang một cái hai màu trắng đen mặt nạ, thanh âm lạnh giá vượt trội một chữ, trên người đậm đà hắc khí biến ảo thành một cái đại thủ, cuối cùng bắt lại Kim Cô Bồng, dài hơn ba trượng, nửa trượng to hơn Kim Cô Bồng liền không thể lại hướng xuống chút nào.

"Ta bày trận, các ngươi chống đỡ nửa khắc đồng hồ." Chu Diêm Bồng liếc mắt nhìn một đòn bị dễ dàng tiếp lấy Tôn Ngộ Không, sắc mặt ngưng trọng nói, lộn Tái Càn Khôn đổ ra một nhóm rải rác đồ vật, trong đó có một ít là trước kia ở trên đường Sát Yêu trách phải đến, trong đó quý giá nhất chắc là kia Đoạn Băng Phách Lam Tinh.

"Ừm." Sa Văn Tĩnh cùng Ngao Tiểu Bạch đồng thời gật đầu, Ngao Tiểu Bạch đưa ngón tay ra chỉ một cái Hình phương, "Đại hắc, cẩn hẩn."

Màu đen Cự Long gầm nhẹ một tiếng, lắc đầu to hướng huyền hóa ra một cái đại thủ bắt Kim Cô Bồng Hình phương đánh tới, uy nghiêm Độc Giác trên có Hắc Quang lóe lên, nếu như đụng vào, nhất định có kinh khủng lực đạo.

Hình phương lạnh rên một tiếng, bàn tay lớn màu đen nắm Kim Cô Bồng xuống phía dưới đánh tới, mới vừa bay đến một nửa đại hắc Long bị đánh đòn cảnh cáo trực tiếp đập ngã xuống đất, nghẹn ngào một tiếng, trực tiếp hóa thành một đạo Hắc Quang bay trở về Ngao Tiểu Bạch trong tay phi long Trung bên trong, ánh sáng âm đạm, xem ra bị thương không nhẹ.

Mà hai tay ôm Kim Cô Bồng không chịu buông tay Tôn Ngộ Không càng bị một gậy đập ở trên tế đài, một ngụm máu tươi lập tức xông tới, lại bị nàng quật cường nuốt trở về, chẳng qua là Kim Cô Bồng nhỏ đi rơi ở một bên, nàng lại như thế nào cũng không cầm được, cũng không đứng dậy nổi.

"Đại Sư Tỷ!" Ngao Tiểu Bạch cùng Sa Văn Tĩnh đều là kinh hô thành tiếng, Sa Văn Tĩnh hai tay Kết Ấn, một đạo to bằng cái thớt màu xanh da trời tám thuấn xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trước người, gắng gượng kháng cự một cây hắc khí ngưng tụ mà thành, hướng Tôn Ngộ Không bắn nhanh tới màu đen mũi tên.

Bất quá màu đen mũi tên đụng ở trên khiên, cũng là để cho tám thuấn một trận đùng đùng, một số gần như tan vỡ. Sa Văn Tĩnh sắc mặt thoáng chốc trắng nhợt, ngay cả thân thể cũng lắc lư, nhưng là trên tay Kết Ấn lại không có phân nửa hăm hở, mũi dưới bị cản ra một tia tia máu, mắt kính sau khi ánh mắt càng là dị thường kiên định.

"Đại Sư Tỷ, ngươi không có việc gì..." Ngao Tiểu Bạch mang theo tiếng khóc nức nở chạy đến Tôn Ngộ Không bên người, quỳ một chân trên đất, nước mắt đã là không ngừng được từ hai má chảy xuống, thủy linh cầu bên trong ánh sáng màu lam đem Tôn Ngộ Không bao vây lại, nhưng là như vậy thương thế cũng không đủ thời gian cũng không cách nào khôi phục.

"Tiểu Bạch đừng khóc, sư phụ nói qua, hẩn nhất định sẽ tới." Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn Ngao Tiểu Bạch, đưa tay nhẹ nhàng quất đi gò má nàng bên trên nước mắt, nhẹ nói đạo, ánh mắt chuyển hướng đầu đầy mồ hôi, một tay cầm đao, một tay cầm bút Chu Diêm Bồng, lộ ra vẻ tươi cười, "Nhìn ngươi Nhị Sư Tỷ, nghiêm túc thời điểm cũng có như vậy mấy phần khả ái đây."

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Xin lỗi, ta tới buổi tối

Hắc bào nhân hắc khí ngưng tụ mà thành bàn tay năm ngón tay biến thành năm cây màu đen lưỡi dao sắc bén, hướng Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch đánh tới, một đoàn quỷ vụ trong truyền tới kiệt kiệt tiếng cười, chính là hướng Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh phóng tới.

Metz như cũ bó tay đứng, khẽ nhíu mày mà nhìn một màn này, nhưng là cũng không có ngăn cản, cũng không có lên tiếng nói cái gì, thậm chí ngay cả một bên đã chiến đấu thành một đoàn Khô Lâu binh lính cùng quỷ vụ quỷ linh cũng không thêm để ý chút nào.

"Tiểu Bạch, đi!" Tôn Ngộ Không nhìn kia ngang nhiên rơi đập uy nghiêm móng nhọn, đẩy ra nửa quỷ ở bên cạnh Ngao Tiểu Bạch, vừa mới khôi phục một chút khí lực bên phải tay nắm lấy Kim Cô Bông, dùng sức hướng về kia đánh về phía Sa Văn Tĩnh cùng Lạc này quỷ linh ném tới.

"Đại Sư Tỷ!" Ngao Tiểu Bạch bị đẩy ra xa một trượng, đã không nữa màu đen kia móng nhọn phạm vi bao trùm bên trong, trên đất cút hai vòng, nhìn móng nhọn bên dưới Tôn Ngộ Không khốc la lên.

"Cẩn thận! Lạc này." Sa Văn Tĩnh nhìn kia vung uy nghiêm móng nhọn hướng mình và Lạc này chớp tới quỷ linh, đã hoàn toàn hao hết linh lực cùng tinh thần lực đã không cách nào nữa ngưng tụ tâm thần, trực tiếp đem người nhào vào Lạc này trên lưng, muốn dùng thân thể của mình bảo vệ Lạc này.

Màu đen quỷ khí ngưng tụ Cự Trảo đạt tới dài ba trượng, năm cái dài hơn nửa trượng móng nhọn đã hóa thành lợi kiếm, thẳng tắp hướng Tôn Ngộ Không chém xuống.

Tôn Ngộ Không người bị thương nặng, trong cơ thể linh lực lại tiêu hao hầu như không còn, không thể tránh né.

"Không được!" Chu Diêm Bông phần nộ quát, nhưng là trong tay như một đóa băng tuyết liên hoa trận pháp còn vẫn chưa xong, căn bản rút không ra tay đến giúp đỡ.

Ngao Tiểu Bạch giằng giằng bò dậy, không để ý Tôn Ngộ Không lời nói hướng nàng nhào tới.

"A, cảm tình loại vật này, thật đúng là thật nhiều năm chưa từng thấy qua đây." Hình phương giữu cột đang lúc mang theo mấy phần cảm khái thanh âm truyền tới, bất quá động tác trên tay cũng không có chậm hơn chút nào, thậm chí năm cái móng nhọn trên Hắc Quang còn đậm đà mấy phần, đã tồn một đòn giải quyết ý nghĩ.

Dưới mặt nạ nhảy lên ánh lửa màu trắng, lạnh lùng nhìn một màn này, kết cục tựa như có lẽ đã định, thực lực nghiêng ép, mỗi người cũng tự lo không xong, đối với người ngoại lai, chết tại đây trên tế đàn coi như là tốt nhất nơi quy tụ.

Keng! Một tiếng.

Tôn Ngộ Không quăng ra Kim Cô Bông đập lui quỷ kia linh nửa trượng, chán nản rơi xuống đất, cũng không có tạo thành quá lớn tổn thương, quỷ linh gào thét một tiếng lần nữa vọt tới.

Đang lúc này, vốn là ánh sáng chỉ có thể coi là nhu hòa tế đàn năm màu đột nhiên bộc phát ra như mắt ngũ sắc quang mang, hướng phía trên tâm ảnh đi, cuối cùng đem một bên tế Mệnh Bi chiếu sáng phát sáng thông suốt, rậm rạp chằng chịt sắp hàng tên ở ngũ sắc quang mang chiếu rọi xuống rất là nổi bật.

Mà cái kia hướng Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh lao xuống đi Điều Nhân quỷ linh trên người sương mù bị ngũ sắc quang mang chiếu một cái, cuối cùng giống như hướng trong chảo dầu bát một gáo nước, trong nháy mắt bốc hơi.

Người chim kia quỷ linh cũng là phát ra thê lương tiếng gào thét, ở giữa không trung kịch liệt lăn lộn, một hai cánh trước nhất hóa thành nước đặc, ba tháp rơi xuống đến trên tế đàn, lần này càng giống như là xuống chảo dầu thịt, thử một tiếng, thậm chí ngay cả thét chói tai cũng không kịp tái phát mấy tiếng, trực tiếp hóa thành một than nước đặc.

Ngao Tiểu Bạch đã vọt tới Tôn Ngộ Không trước người, hai tay nắm thật chặt phi long Trượng, nước mắt đã ngừng, ngẩng đầu quật cường nhìn sắc bén kia móng nhọn, phi long Trượng bên trên yếu ớt Hắc Quang lóe lên, đã không phát huy ra quá nhiều linh lực.

Chúng mắt người đều bị như mắt ngũ sắc quang mang thoáng qua, đều là bị này biến cố kinh động đến, Hình phương liếc mắt nhìn trên tế đàn nước đặc, khẽ di một tiếng, bất quá màu đen móng nhọn như cũ xuống phía dưới vô tới, Metz ngẩng đầu nhìn về phía không trung, ánh mắt hơi chăm chú, không biết đang suy nghĩ gì.

"Đây là?" Sa Văn Tĩnh cũng có nhiều chút mờ mịt ngẩng đầu đến, nhìn bộc phát ra như mắt ánh sáng Tế Đàn, không biết đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong

mắt không khỏi lộ ra kinh hãi ánh sáng.

Mà đúng lúc này, Ngao Tiểu Bạch kia trợn mắt to màu xanh lam con ngươi trong xuất hiện một điểm đen, kia quen thuộc cả sa, thân ảnh quen thuộc, quật cường ánh mắt trong nháy mắt nhu biến hóa.

Một đạo thân ảnh từ trên trời hạ xuống, một cước giẫm ở cái kia móng nhọn trên, sau đó rơi vào trên tế đàn, kia có thể rất cứng miễn cưỡng tiếp lấy Tôn Ngộ Không Kim Cô Bồng màu đen bàn tay không lồ, cuối cùng bị một cước này trực tiếp đập gãy.

Oành một tiếng vang thật lớn, mặt đất kịch liệt rung một cái, chung quanh tế đàn kiến trúc trực tiếp sụp đổ nửa số, những thứ kia vùng tàn phá binh khí khô lâu binh cũng không biết bị đánh tan chiếc bao nhiêu.

Hiện lên uy nghiêm Hắc Quang móng nhọn đứt đoạn bay về phía bên kia, chấn nán rơi vào trên tế đàn, còn dư lại nửa đoạn dưới cụt tay cũng là hóa thành hắc khí, trở lại Hình phương trên người.

Tế Đàn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, mà cả tòa Tế Đàn cuối cùng hạ xuống ba thước, tro bụi nổi lên bốn phía, tràn ngập cả tòa Tế Đàn.

Bốn phía tĩnh mịch một mảnh, thậm chí ngay cả quỷ quái đều dừng lại tiếng gào thét, tựa hồ bị hù được.

Bầy quỷ kinh nghi bất định nhìn về phía chính giữa tế đàn, từ trên trời kết quả rớt xuống cái thứ gì, lại phát ra động tĩnh lớn như vậy, thậm chí ngay cả Hình phương Vụ biến hóa Cự Trảo đều bị đập gãy.

Mà Hình phương cũng là lao đao lui về phía sau nửa bước, khí tức loạn lên, vốn là cùng Metz giằng co hắc khí cũng là trực tiếp đoạn.

Metz trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, tay khẽ vẫy, vừa muốn đem Tu Di châu chiêu tới.

Bất quá một cái tay từ tro bụi từ vurun ra, nhẹ nhàng cầm kia hương Metz cực nhanh bay đi Tu Di châu, tay vùng lên, tro bụi tản đi, một cái khoác màu đỏ nhạt cả sa hòa thượng chậm rãi đi ra, nhìn Hình phương, một bên kéo tay áo, vừa nói: "Người, chọn một chết kiểu này đi."

"Trên trời rơi xuống mang đến hòa thượng!" Bầy quỷ bên trong, không biết là cái nào cao giọng kêu một câu, đưa đến bầy quỷ một trận kêu loạn, liên đài đầu cũng không có tiếp tục tiếp, mà đứng ở bên rìa tế đàn quỷ quái cũng là thoáng cái toàn bộ đều tán ra, đối với (đúng) kia ngũ sắc quang mang tựa hồ cố gắng hết sức sợ hãi.

Từ trên trời rơi xuống đến, dĩ nhiên chính là dựa vào Kim Phụng thạch truyền đưa tới Đường Tam Tạng.

Tôn Ngộ Không trọng thương, Chu Diêm Bồng bị thương, Sa Văn Tĩnh kiệt lực, Ngao Tiểu Bạch khóc thành lệ người, Lạc này khóe mắt treo nước mắt, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hoàng.

Đường Tam Tạng tâm tình đã chìm đến đáy cốc, mà hết thảy này, hiển nhiên cùng cái đó muốn dùng bàn tay lớn màu đen vỗ về phía Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch hắc bào nhân có liên quan.

Trong lòng của hắn có một đám lửa ở bay lên, phải phát tiết.

"Sự phụ..." Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, nhìn được nước mắt, nhưng thanh âm nhưng là không nhìn được ghen ngào, bất quá, trong mắt đã không có sợ hãi về.

Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh cũng là ngơ ngác nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, căng thẳng tâm huyền đều là buông lỏng một chút.

"Sự phụ, người không tới nữa ta liền muốn tự bạo." Chu Diêm Bồng biểu tình buông lỏng một chút, lộ ra vẻ tươi cười, tiếp tục bố trí trong tay trận pháp.

"Người tới." Tôn Ngộ Không ngẩng đầu nhìn đạo kia không tính là khoan hậu, nhưng lại khiến người ta cảm thấy thực tế cùng an tâm bóng lưng, nhẹ giọng nói.

"Xin lỗi, ta tới buổi tối." Đường Tam Tạng quay đầu nhìn Tôn Ngộ Không, nghiêm túc nói: "Người đã làm rất khá, tiếp đó, để cho ta đi."

"Người là ai?" Hắc bào nhân nhìn Đường Tam Tạng, thanh âm có chút nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 206: Sur phụ, như người vậy sớm muộn sẽ mất đi ta...

Này từ trên trời hạ xuống hòa thượng mặc dù không có chút nào sóng pháp lực, nhưng lại cho Hình phương một loại vô hình cảm giác bị áp bách, loại cảm giác này đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện, này làm cho hắn rất khó chịu.

Dưới hắc bào nhảy lên hai luồng ngọn lửa màu trắng theo dõi hắn trong tay Tu Di châu, thuận tiện liếc mắt nhìn Tế Đàn đối diện Metz, vốn là lực lượng tương đương cục diện vì vậy hòa thượng xuất hiện bị phá vỡ.

Mấy cái cô gái ngoại lai mặc dù có chút tay, nhưng bây giờ đã không có gì tác dụng, Hình phương nhìn Đường Tam Tạng, lạnh lùng nói: "Đem vật kia đưa cho ta, ta tha các ngươi rồi đi."

Đường Tam Tạng xoay người, cúi đầu liếc mắt nhìn trong tay đất hoàng hôn sắc quả cầu, tiện tay về phía sau ném đi, "Tiểu Bạch, tiếp lấy người món đồ chơi."

"Ừ, sur phụ." Ngao Tiểu Bạch đáp một tiếng, đưa tay tiếp lấy Tu Di châu, vững vàng nắm ở trong tay.

"Đây là ta đồ nhi món đồ chơi, ngươi dựa vào cái gì hướng ta muốn? Ta cũng không thu như người vậy xấu xí làm đồ đệ." Đường Tam Tạng tiếp tục quyền bên kia tay áo, bình tĩnh mỉm cười nhìn hắc bào nhân kia, "Hơn nữa, ngươi khi dễ đồ đệ của ta, ta đã quyết định muốn đánh chết ngươi, vậy ngươi còn phải vật này làm gì?"

"Ngươi tìm chết!" Hình phương giận dữ, trên người hắc khí bay lên, huyền hóa ra một cái cao ba trượng to lớn quỷ quái, một đôi màu đen cánh bằng thịt chậm rãi xúi giục, dữ tợn trên khuôn mặt có hai khóa dài vài thước răng nanh, trên trán giương hai cây màu đỏ sừng dài, rất là kinh người.

"Vị bằng hữu này, trên người của ngươi tựa hồ có ta khí tức quen thuộc, nếu là cổ nhân, có thể hay không đem kia Tu Di châu đóng cho tại hạ?" Lúc này, một bên đứng Metz lên tiếng nói, thanh âm dịu dàng, nụ cười ấm áp, nhìn qua giống như một phong độ nhẹ nhàng công tử ca, nói xong nhìn Hình phương liếc mắt, "Nếu như có thể mà nói, tại hạ nhưng lấy làm dùm giúp ngươi giải quyết hắn."

"Sur phụ, kia bạch quỷ cũng không là thứ tốt gì, hắn lời không thể tin." Chu Diêm Bồng lên tiếng nói, có chút khinh bỉ nói: "Trước hắn nhưng là vẫn nhìn nghĩ (muốn) để cho chúng ta chết."

"Ta biết một cái cùng ngươi giống nhau như đúc người, vốn là ta cảm thấy cho hắn thật biến thái, bất quá bây giờ xem ra, hắn vẫn thật tốt một người." Đường Tam Tạng nghiêng đầu nhìn về phía thanh niên tóc bạc kia, hơi nhíu mày, từ trong lòng ngực móc ra một khối màu trắng Ngọc Bài, bàn tay nắm chặt, Ngọc Bài liên hóa thành màu trắng phấn tiết, "Ta bất kể lòng đất trôi qua trong thành cái đó là ai, cũng đừng cần biết ngươi là ai,

Hai mặt người ta chưa bao giờ sẽ làm bằng hữu."

"Rất tốt, xem ra ngươi gặp phải hắn." Metz nhìn từ Đường Tam Tạng trong tay chậm rãi bay xuống màu trắng phấn tiết, nụ cười trên mặt bộc phát Xán Lạn, ánh mắt có ý riêng nhìn về phía Tôn Ngộ Không đám người, "Ổ chỗ này đồng thời dẫn đến hắn và ta, có thể không phải là cái gì sáng suốt lựa chọn."

Một vết màu trắng hư ảnh sau lưng Metz chậm rãi ngưng tụ, một cái màu trắng Điều Nhân xuất hiện ở sau lưng của hắn, gương mặt cũng không dữ tợn, mà là cùng hắn giống nhau như đúc.

Mấy ngàn Khô Lâu binh lính ở Hắc Bạch Lưỡng Đạo quỷ thần xuất hiện sau khi đã là dừng lại tranh đấu, phân biệt lui về Tế Đàn hai bên, đem Tế Đàn nặng nề vây quanh.

Mà ở càng phía ngoài xa, điểm một cái màu xanh da trời ánh lửa phủ đầy lấp đầy toàn bộ có thể đứng người làm địa phương, chột nhìn đi, phảng phất phủ đầy Tinh Thần không trung, chân có mấy vạn, thậm chí mấy trăm ngàn chi chúng.

Lấy Tế Đàn là phân giới tuyến, hai bên quỷ quái đều là sừng kính mà nhìn kia hai màu trắng đen to lớn quỷ thần, từ trên người bọn họ tán mát ra uy áp để cho bọn họ sợ hãi, ánh mắt cũng là biến hóa cuồng nhiệt.

Bởi vì hóa thành Quỷ Hồn, cho nên linh trí hay lại là bảo tồn lại, mấy ngàn năm yên lặng xóa đi tuyệt đại đa số coi như người và ý tưởng, thậm chí ngay cả trao đổi cũng sẽ không tiếp tục nhớ, nhưng là cừu hận lại giống như là mọc rễ nảy mầm mầm mống, ở nơi này mấy ngàn năm sau không ngừng tư tưởng, thành bọn họ tiếp tục tồn tại ý nghĩa.

Mà kia cao lớn thân ảnh màu đen, đã cho bọn họ cam kết, hắn đem chỉ huy bọn họ về lại chốn cũ, tìm về thuộc về bọn họ đồ vật.

Về phần Metz sau lưng bọn quỷ quái, về mặt cũng giống vậy lửa nóng, là đạo kia cường đại bóng người hộ vệ bọn họ mấy ngàn năm, mới có thể ở chỗ này an tĩnh tương hòa đất tiếp tục sinh tồn.

Từ Vong mặc dù có cừu hận, nhưng có thể lấy phương thức như vậy tiếp tục còn sống, cũng coi là một loại không tệ nơi quy tụ, người sống cả đời bất quá trăm năm, mà bọn họ ở chỗ này đã sống mấy ngàn năm, có lẽ còn có thể một cái sống tiếp, còn có cái gì so với cái này càng kết quả tốt đây.

"Thật sao?" Đường Tam Tạng nhìn Metz, tựa hồ không nhìn thấy vòng ngoài những thứ kia xao động quỷ quái, buông xuống trên tay áo tay, lắc lắc đầu nói: "Lựa chọn đúng sai cũng không phải là do ngươi tới định, xem ra ngươi cũng không phải là cái gì thợ chạm, nghĩ đến đi tìm Thành Chủ Đại Nhân cũng không phải vì dễ trôi qua thành người có thể rồi đi, vậy ta còn sẽ đi trôi qua thành một chuyến, đem ngươi từ trong thân thể hắn lấy ra tới."

"Con lừa trọc, nhận lấy cái chết!" Hình phương giận quát một tiếng, màu đen Điều Nhân vỗ cánh một cái, hơn mười đạo hắc khí ngưng tụ mà thành mũi tên hướng trên tế đàn mọi người phóng tới, không chỉ là hướng về phía Đường Tam Tạng, còn bao trùm đứng sau lưng hắn Tôn Ngộ Không dám người.

Đám quỷ nhìn một màn này, cùng kêu lên gào thét kêu to lên, bộ kia bên trên hòa thượng mặc dù rút xuống lúc phát ra động tĩnh to lớn, nhưng là ở trong mắt bọn hắn bất quá là một dương khí rất nặng phạm nhân a. Như vậy phạm nhân nhưng là bồi bổ thứ tốt, nếu như đợi một hồi có thể phân thượng một chén canh, nói không chừng liền có thể đột phá, không ít quỷ linh đều lộ ra thêm thường ánh mắt, chỉ chờ đó cùng hòa thượng bị Quỷ Hoàng giết sau khi chết, có thể uống một chút canh.

Trên tế đàn mọi người cũng là hơi biến sắc mặt, lúc trước là ngăn trở một mũi tên, Sa Văn Tĩnh nhưng là hao hết cuối cùng một tia pháp lực, này đầy trời tới màu đen mũi tên các nàng thì như thế nào có thể ngăn trở.

"Cẩn thận!" Tôn Ngộ Không nhìn một chút hướng Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh còn có Chu Diêm Bồng, giùng giàng muốn đứng dậy, nhưng là thương thế trên người thức sự quá nghiêm trọng, căn bản là không có cách đứng dậy.

"Vô si!" Chu Diêm Bồng trong tay màu băng lam hoa sen đã sắp muốn ngưng tụ, một đôi tay tựa như tia chớp ở hoa sen phía trên một chút đến, như cũ không cách nào rút tay lại ngăn cản cùng phòng ngự.

"Sự phụ nhất định có thể..." Ngao Tiểu Bạch ngơ ngác nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, trong mắt tràn đầy tin cậy.

"Đừng lo lắng, có ta ở đây." Đường Tam Tạng nhẹ giọng nói, ngón tay ở cà sa nút thông lưng bên trên một dụng, màu đỏ nhạt cà sa đã là rơi vào trong tay hắn, ba một tiếng đột nhiên banh trực, cánh tay hất một cái, tới bản về phía hắn và Tôn Ngộ Không còn có Ngao Tiểu Bạch mười mấy căn (cái) màu đen mũi tên phẳng phát đụng vào cối xay thịt, trực tiếp bị xoay tròn quần áo xoắn thành mảnh vụn.

Ngay sau đó thân hình hắn về phía sau vừa lui, rơi vào Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh trước người, cà sa vung lên, lại vừa là mười mấy căn (cái) màu đen mũi tên đứt đoạn, không có một cây từ trong tay hắn bỏ sót.

Cuối cùng rơi vào Chu Diêm Bồng trước người, đuôi tay nắm chặt cuối cùng một cây hướng nàng mặt bay đi mũi tên, ngừng ở nàng trước trán ba tấc địa phương, đuôi tên có chút rung rung, vẫn không thể lại hướng trước chút nào.

"Sự phụ, như ngươi vậy sớm muộn sẽ mất đi ta tên đồ đệ này..." Chu Diêm Bồng nhìn ở Đường Tam Tạng trong tay hóa thành đen khí từ từ tiêu tán mũi tên, biểu tình nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Sự phụ 1 nhất định lấy

Hơn mười đạo màu đen mũi tên bị Đường Tam Tạng dùng một món cà sa toàn bộ chặn, đừng nói tổn thương người, thậm chí ngay cả cà sa bên trên cũng không có để lại nửa lỗ nhỏ.

Trong sân nhất thời lâm vào trong tĩnh mịch, bảy quỷ mặt đầy khiếp sợ nhìn Tế Đàn theo tay nhắc cà sa Đường Tam Tạng, không khỏi lộ ra mấy phần vẻ sợ hãi.

Hình phương thực lực kinh khủng là mọi người đều biết, coi như là Metz cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng hắn đánh ngang tay, hơn nữa hơn phân nửa thời điểm đều là thua thiệt.

Lúc trước Tôn Ngộ Không cùng cái điều màu đen Cự Long bị hắn tiện tay liền giải quyết, tùy tiện sử dụng ra một chút thủ đoạn liền để cho những thứ kia người ngoại lai chật vật không đỡ.

Nhưng đụng phải Đường Tam Tạng sau khi, nhưng là trước bị một cước đạp gãy màu đen bàn tay khổng lồ, ngay sau đó lại bị hắn dùng cà sa dễ dàng phá mũi tên tế phát, như vậy chênh lệch cho bảy quỷ mang đến cực lớn đánh vào cùng rung động.

Metz trên mặt cũng lộ ra mấy phần vẻ ngoài ý muốn, đáy mắt thoáng qua một tia thâm độc, giấu ở rộng trong tay áo tay có chút rung rung, vẻ mặt lại vẫn lạnh nhạt như cũ.

Hắc Bào cùng hai màu trắng đen mặt nạ bao phủ xuống Hình phương không nhìn ra chút nào biểu tình, nhưng là từ hắn lộ ở ống tay áo bên ngoài khe run hai tay có thể thấy được nội tâm cũng không bình tĩnh.

Hòa thượng này trên người quả thật không có Pháp Lực, nhưng tốc độ lại là quý dị nhanh, bằng vào một món cà sa liền có thể đánh gãy hán quý mũi tên, có thể thấy lực lượng cũng cực kì khủng bố.

Đây hoàn toàn không phù hợp lẽ thường lực lượng và tốc độ, xuất hiện ở đây dạng một cái nhìn như phổ thông hòa thượng trên người, cướp đi vốn nên tới tay đồ vật, để cho hán của mọi người Quý Diện trước mắt hết mặt mũi, sau lưng cái đó ba cao ra ác quý biểu tình càng dữ tợn mấy phần, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng làm người ta buồn nôn gào thét.

"Sư phụ, thật là giỏi!" Ngao Tiểu Bạch nhìn Đường Tam Tạng, hưng phấn la lên.

Tôn Ngộ Không cũng là nhìn không việc gì mọi người, cũng là thở phào một cái, trên người đau đớn đánh tới, lại vừa là lần nữa nằm xuống đất.

Sa Văn Tĩnh ôm Lạc này cổ, lãnh đạm con mắt màu tím xuyên thấu qua tròn trịa trông kính nhìn Đường Tam Tạng, lộ ra một tia điểm tĩnh nụ cười,

Bất quá trong mắt cũng là có mấy phần hiếu kỳ cùng nghi ngờ.

"Lần sau ta tận lực nhanh hơn chút nữa..." Đường Tam Tạng nhìn một thân khát cái trang đã bể tan tành không còn hình dáng, sau lưng càng là phơi bày ra một mảng lớn, chính nhất mặt bị thương biểu tình Chu Diêm Bồng, ngưng ngưng cười cười, cầm trên tay cà sa phi đến trên người nàng, ngược lại nhìn Ngao Tiểu Bạch nói: "Tiểu Bạch, giúp đại sư tỷ người chữa thương."

"Ấn ấn." Ngao Tiểu Bạch dùng sức gập đầu một cái, xuất ra Thủy Linh Châu bắt đầu là Tôn Ngộ Không chữa thương, hào quang màu xanh nước biển có chút âm đạm, năng pháp lực cũng đã sắp hao hết.

"Sách sách sách, thật đúng là ôn tình một màn đầu rồi, bất quá người có thể chống đỡ 100 cây, kia một ngàn cây, một vạn cây đây?" Hình phương âm lãnh thanh âm truyền tới, hai tay giương một cái, sau lưng không lồ kia ác quý là hai cánh cũng là thoáng cái mở ra, hắc khí từ bốn phương tám hướng tụ đến, ở giữa không trung tạo thành một cái to lớn vòng xoáy màu đen, hướng về kia ác quý quán thấu đi.

Đậm đà âm khí hướng nơi này tụ tập tới, vốn là làm vào tĩnh mịch bày quý lần nữa hưng phấn, thậm chí ngay cả Metz sau lưng bày quý cũng bắt đầu trở nên nóng nảy, từng tia từng sợi quý khí theo số đông Quý thân bên trên tán mát ra, hướng vòng xoáy vọt tới, một đôi con mắt màu xanh lam đã hướng màu đỏ nhạt chuyển hóa.

Metz mặt không thay đổi nhìn một màn này, sau lưng trời tóc bạch kim màu đen vài không tiếng động rung, hóa thành một đạo đen khí tiêu tán, rộng thùng thình ông tay áo không gió mà bay, trong lúc mơ hồ có thể thấy trên tay hán nắm một cái hai màu trắng đen quang cầu.

"Sư phụ, người giải quyết hán là được, đợi một hồi ta cho bọn hán loại cái nắm." Chu Diêm Bồng thanh âm từ sau bên truyền tới, tránh lấy trong tay màu băng lam hoa sen, trong mắt lóe lên hưng phấn ánh sáng.

"Loại nắm?" Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn đã tại tĩnh tế kết thúc Chu Diêm Bồng, biểu tình có chút cổ quái gập đầu, ngược lại nhìn tựa hồ đang ngưng tụ lợi hại đại chiêu Hình phương, lắc lắc đầu nói: "Mười triệu căn (cái), ta có lẽ không ngăn được, bất quá tại sao phải ngăn cản đây?"

Tiếng nói vừa dứt, một tiếng nổ vang ở trên tế đàn vang lên, Đường Tam Tạng đứng tại chỗ bóng người từ từ hư ảo, tại chỗ biến mất.

Màu đen Cự Quý trên đỉnh đầu vòng xoáy màu đen điên cuồng xoay tròn, giữa không trung truyền tới tiếng ô ô, từng đạo dài hơn nửa trượng trường thương màu đen đang bay nhanh ngưng tụ, uy nghiêm trên mũi thương có Hắc Quang lóe lên, đây trời đều là, không dưới một ngàn số, so với lúc trước màu đen mũi tên càng kinh khủng hơn.

Hình phương Hắc Bào che giấu xuống cặp mắt bạch quang trong nháy mắt tăng vọt, tay trái vung về phía trước một cái, trước người năm cái đã hoàn toàn ngưng tụ thành hình trường thương màu đen cơ hồ luyện thành một đường, về phía trước đâm tới.

Một đạo nhân ảnh xuất hiện, chính là tại chỗ biến mất Đường Tam Tạng, nhìn kia năm cái nối thành một đường trường thương, không tránh không né, giơ tay lên chính là một quyền đập ra.

Bày quý thấy vậy, đều là lộ ra vẻ kinh hãi, mặc dù lúc trước Đường Tam Tạng lấy cà sa dễ dàng hóa giải mấy chục cây màu đen quý mũi tên, nhưng là quý mũi tên như thế nào này ngưng tụ cả tòa Quý Thành âm khí súc thể mà trường thành sừng có thể so với, cấp độ kia âm khí chính là bày quý đều cảm thấy kinh hồn bạt vía, với đừng nói người bình thường.

Đường Tam Tạng muốn lấy chính là nhục thân chống cự, cùng châu châu đá xe không khác, bày quý cười gằn, giữa không trung quý linh đã chuẩn bị xong lao xuống cho hán bổ một móng vuốt, thuận tiện cầu một chút thịt tới nếm thử một chút, ở nơi này chính là có mấy ngàn năm không có hương qua thịt mùi vị.

"Sư phụ có thể không?" Sa Văn Tĩnh nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, cũng là lẩm bẩm nói.

"Sư phụ nhất định có thể!" Ngao Tiểu Bạch kiên định gập đầu, "Sư phụ là lợi hại nhất!"

Một bên Metz liếc mắt nhìn Đường Tam Tạng sau lưng, do dự một cái chớp mắt, vẫn là đem ánh mắt nhìn về phía nửa ngồi ở Tôn Ngộ Không bên người Ngao Tiểu Bạch trên người, tay phải chậm rãi nắm lại, trên tay phải một viên quả đấm lớn nhỏ hai màu trắng đen quả cầu ở lòng bàn tay xoay chậm chậm.

"Hừ! Cuồng vọng!" Hình phương nhìn Đường Tam Tạng, lạnh rên một tiếng, tay phải nhắc một cái, trên mặt đất đột nhiên thoát ra một cái màu đen bàn

tay lớn màu đen, hướng Đường Tam Tạng hai chân bắt đi, một bên mới ngưng tụ ra mười cây trường thương cũng là từ Thượng Trung Hạ ba phương hướng hướng Đường Tam Tạng đâm tới.

Hơn ngàn căn (cái) trường thương màu đen đã sắp muốn toàn bộ ngưng tụ ra, phát tay liền có thể đem trọn ngòi Tể Đan, thậm chí càng khu vực lớn bao trùm.

Đệ nhất cây trường thương đụng vào Đường Tam Tạng quả đấm, trắng nõn quả đấm cùng thương nhân không khác, trừ ngón tay càng sùu lâu một chút, da thịt càng trắng nõn một chút, này nhìn qua giống như một người bình thường thư sinh quả đấm.

Nhưng là khi cái này nhìn như phổ thông quả đấm rơi vào kia hiện lên uy nghiêm Hắc Quang trường thương trên mũi thương, một tiếng thanh thúy tiếng rắc rắc nhưng là rõ ràng truyền tới.

Đậm đà hắc khí ngưng tụ mà thành mũi thương tới bị gãy trước, thân thương lấy quỹ độ cong cong, sau đó nổ tung thành đoạn đoạn nhọn mảnh vụn, hướng hai bên bay đi, trực tiếp xuyên qua hai hàng Khô Lâu binh lính, trong nháy mắt dọn dẹp ra hai cái lối đi.

Ngay sau đó một chuỗi thanh thúy ầm! Ầm! Ầm! Tiếng vang lên, năm cây trường thương, cộng thêm sau khi từ trung gian đuổi theo bốn cây trường thương liền tiếp vỡ nát, thanh âm cơ hồ nổi thành một mảnh.

Đường Tam Tạng thân hình lần nữa biến mất, thời gian nhoáng một cái xuất hiện ở Hình phương diện trước, một quyền đánh bẻ chín cây trường thương quả đấm cũng là khác ở hân trên mặt nạ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyền Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Các người rốt cuộc muốn làm gì?

Đường Tam Tạng một quyền đánh bẻ chín cái trường thương màu đen, trên đất quán quanh lên bàn tay thậm chí ngay cả nàng chân cũng sao có đụng phải liền bị va nát, chợt lóe đang lúc xuất hiện ở Hình phương trước người, tốc độ nhanh, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng theo không kịp chút nào.

Bây quỹ đều là biến sắc, bất quá nhìn Hình phương trong lòng như cũ có lòng tin, Hình mới có thể là có Bất Tử Bất Diệt thân, hơn nữa có quỷ thần thêm được, coi như chính diện cùng Đường Tam Tạng chống cự cũng tuyệt đối không có vấn đề.

Trên tể đàn Tôn Ngộ Không đám người đều là nắm chặt quả đấm, hân chúng ta đối với Đường Tam Tạng thực lực cũng có một ít biết, coi như là cá quả như vậy Yêu Hoàng ở trước mặt hân cũng không phải hợp lại địch.

Nhưng là Hình phương thực lực quỹ độ khó lường, liền như lúc trước Tôn Ngộ Không đệ nhất tốt ngay cả hân vật áo cũng không có dính vào chút nào, bất kể là tốc độ hay lại là phân thân năng lực cũng có thể nói khó dây dưa, đối với Đường Tam Tạng như vậy hoàn toàn dựa vào lực lượng và tốc độ, không có Pháp Lực phụ trợ người mà nói, có thể sẽ xuất hiện không đụng tới hân cục diện khó xử.

Nghĩ như vậy không chỉ Tôn Ngộ Không các nàng, kinh nghiệm lão luyện đất Hình phương sớm liền phát hiện Đường Tam Tạng không có Pháp Lực, thuần túy lực lượng và tốc độ tựa hồ không chỗ nào bất lợi, nhưng ở rất nhiều lúc lại sẽ trở thành trí mạng trời buộc.

Hắc Bào bên dưới hai luồng màu bạc ánh lửa đột nhiên sáng lên, từng đạo hắc khí từ trên người hân như chạm tay như vậy hướng Đường Tam Tạng quán quanh đi, ba cao ra quỹ quái không nữa thả ra trường thương, một tay nắm quyền, một tay hóa thành một thanh trường kiếm, đồng thời cúi người hướng Đường Tam Tạng đập tới.

Hình phương thân hình ngửa về sau, muốn lui về phía sau, lộ ở bên ngoài cặp kia trắng bạch tay đã có Hắc Vụ tràn ngập trên đó, chuẩn bị Vụ biến hóa né tránh.

Chỉ là trong nháy mắt, Hình phương đã làm tốt vạn toàn ứng đối biện pháp, dưới mặt nạ mặt lộ ra vẻ tươi cười, chỉ cần Đường Tam Tạng một quyền này rơi vào khoảng không, hân có là thủ đoạn hành hạ cái này chỉ có một thân man lực hòa thượng, quả đấm cường đại đi nữa, thì như thế nào có thể đánh không sờ được đồ đâu?

Bây quỹ cũng là nghĩ như vậy, ánh mắt rơi vào trên tể đàn trên người mọi người, đều là lộ ra vẻ tham lam, những người này cũng bị nộ nhục, nếu là hòa thượng kia phút không được một chén canh, có thể ăn những nữ nhân này thịt cũng không uống.

Bất quá sau một khắc, toàn bộ quỹ biểu hiện trên mặt đều là đồng đặc, ngay sau đó biến thành vẻ kinh hãi.

Từ Hình phương trên người chui ra hắc khí không có thể để cho Đường Tam Tạng dừng lại chút nào,

Đụng phải thân thể của hắc liên biến mất, Ma Thần quả đấm to cùng sắc bén trường kiếm màu đen còn chưa kịp rơi vào Đường Tam Tạng trên người, Đường Tam Tạng quả đấm đã là khắc ở trên mặt hắc.

Oành! Một tiếng vang thật lớn, mặt đất đột nhiên rung một cái, đá vụn bụi mù tràn ngập lên, chung quanh tế đàn cơ hồ bị san thành bình địa, ngửa người lui về phía sau Hình phương cuối cùng bị một quyền nện vào dưới đất, Vụ biến hóa một nửa trên cánh tay Hắc Vụ trong nháy mắt tiêu tan, hai màu trắng đen mặt nạ cũng là hóa thành mảnh vụn. Kia cao ba trượng quý thân lắc lư, trực tiếp tiêu tan.

Một cái hồ to xuất hiện ở tại chỗ, một thân Hắc Bảo Hình phương nằm ở đáy hồ, tay chân khê run, cuối cùng không có thể tránh mở một quyền này, thậm chí ngay cả Vụ biến hóa đều thất bại.

Từng đạo khen vết nứt hướng bốn phương tám hướng khuếch tán đi, bảy quý kinh hãi nhìn chậm rãi nhấc lên quả đấm Đường Tam Tạng, lần nữa lâm vào tình thế.

Lần này, Đường Tam Tạng bóng người giống như là thoáng cái trở nên cao lớn vô cùng, kia kéo tay áo, mặc tăng bào bóng người, càng là thành trong lòng bọn họ đáng sợ nhất ác mộng.

Không nhìn lẫn nhiên quý khí, có một quyền cắt đứt Hình phương như vậy thực lực Quý Hoàng Vụ hóa năng lực, rõ ràng chẳng qua là bình thường một quyền, lại là có thể không có thật thể Quý Hoàng đánh trọng thương, kinh khủng như vậy một người, đơn giản là thật sự có quý hồn ác mộng.

"Sự phụ thật là giỏi! Thật là giỏi!" Ngao tiểu cao hứng huyệt kêu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nụ cười.

"Mà, cái gì soái đều bị hắc giả bộ, lần sau phải trước chuẩn bị mấy cái nắm trên người." Chu Diêm Bồng nhìn Đường Tam Tạng bóng lưng, mải rặng lăm lăm, trước người một đóa màu trắng lam hoa sen chậm rãi chuyển động, lóe lên thất sắc quang mang, phá lệ động lòng người.

"Ngay cả Quý Hồn cũng không tránh khỏi sao? Sự phụ trên người bí mật quả nhiên càng ngày càng có ý tứ chứ..." Sa Văn Tĩnh hai con mắt trong tràn đầy đều là vẻ chờ mong.

"Tiểu Bạch, người trước nghỉ ngơi một hồi." Tôn Ngộ Không chống giữ thân thể từ từ ngồi dậy, đưa tay đề ở sắc mặt cũng có chút Hứa tái nhợt Ngao Tiểu Bạch trên tay, nâng thương thể trên người ở Ngao Tiểu Bạch chữa trị xuống đã chuyển tốt hơn nhiều, bất quá Ngao Tiểu Bạch lúc trước trong chiến đấu đã tiêu hao quá nhiều linh lực, bây giờ để cho nàng tiếp tục giúp nàng chữa thương lời nói, sợ là muốn kiệt lực.

"Mặc dù người là quý, ta cũng thật sự quý, bất quá chỉ phải xuất hiện ở trước mặt ta, thật ra thì cùng yêu quái cũng không có khác nhau quá nhiều." Đường Tam Tạng cúi đầu nhìn bị hãm hại bảo cùng tàn phá mặt nạ che kín mặt Hình phương, lắc lắc đầu nói, đối với hắc mà nói, sợ hãi là như gấu Tiểu Bồ cái đó bày đầy búp bê sâu thẳm son động, là xuống trôi qua thành như vậy yên tĩnh không tiếng động không biết không gian, như vậy mấy ngàn không lâu bình cùng ác quý đặt ở trước mặt, ngược lại có loại thấy yêu quái ung dung, không có chút nào dọa người a.

"Ho khan khục..." Hình phương chặt vật tiếng ho khan truyền tới, xem bộ dáng là không nói ra lời.

"Hơn nữa, ta ghét nhất chính là giống như người vậy rõ ràng thực lực một dạng còn thích giả thần giả quỷ người, không đúng, là quý." Đường Tam Tạng tiếp tục nói, cúi người nắm được kia Hắc Bảo một góc, tiện tay kéo một cái, liên đới trên mặt hắc tàn phá mặt nạ đồng thời vứt xuống một bên.

Mọi người và bảy quý đồng thời nhìn về phía trong hồ sâu bị thoát đi mặt nạ cùng Hắc Bảo Hình phương, từ hắc xuất hiện Đạo Thống chữa nửa toà Quý Thành, Hình phương một mực đeo mặt nạ, khoác đầu bóng màu đen, không có người thấy hắc chân chính bộ dáng, chỉ có kia một đôi trắng bạch tay có thể chứng minh hắc không phải là một cái Khô Lâu, nhưng là chỉ như vậy mà thôi.

Hiện tại hắc cuối cùng nguy trang bị Đường Tam Tạng bái đi, mặc dù trong lòng đã bị sợ hãi lấp đầy, còn là tò mò hướng hắc nhìn, nhưng là không khỏi biến sắc.

Kia trong hồ lớn nằm, rõ ràng là một cái hắc phát thanh niên tuấn tú, mặc dù trên mặt bị Đường Tam Tạng một quyền kia đập lệch mũi, chặn cụ mảnh vụn phá vỡ gò má, nhưng như cũ có thể thấy rõ hắc bộ dáng.

Này bất ngờ chính là một cái khác Metz!

"Cẩn thận!" Tôn Ngộ Không đồng tử co rút lại, thoáng cái nghiêng đầu nhìn về phía Tế Đàn bên kia Metz, tay hắc đã nâng lên, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười, một viên hai màu trắng đen quang cầu hướng Ngao Tiểu Bạch bay đi, hai màu trắng đen ánh sáng đang bay nhanh vận vẹo dung hợp.

Tôn Ngộ Không một cái kéo qua Ngao Tiểu Bạch, xoay người dùng sau lưng ngăn ở viên kia quang cầu trước, muốn dùng thân thể của mình vì nàng ngăn trở vậy không biết là cái gì quang cầu.

Đường Tam Tạng cũng là tại chỗ biến mất, chợt lóe đang lúc đã là xuất hiện sau lưng Tôn Ngộ Không, nhìn đã đến trước mặt hai màu trắng đen quang cầu, giơ tay lên một quyền đập ra.

Ầm! Một tiếng nổ vang, hai màu trắng đen quang cầu ở đụng phải quả đấm sau khi, trong nháy mắt nổ mạnh, lấy quả đấm làm trung tâm, một đạo trắng đen tiếp nhận rung động hướng bốn phương tám hướng vọt tới.

Đường Tam Tạng trên người rộng thùng thình tăng bào lập tức gò lên, phảng phất ở nước gọn bên trong khê run, thân hình nhưng là cũng không lui lại nửa

bước, phía sau hần Tôn Ngộ Không cùng Ngao Tiểu Bạch càng là lông tóc không hư hại.

Chu Diễm Bồng xuất hiện ở Lạc này cùng Sa Văn Tĩnh trước người, phát tay trước mặt liền xuất hiện năm đạo quang mô, mặc dù trong nháy mắt liền bị xông phá ba tầng, bất quá ở đọng vào đệ thứ năm thời điểm, vẫn bị tan mất toàn bộ lực đạo, từ hai bên bỏ qua cho đi.

Đường Tam Tạng cau mày lăm lăm, tại chỗ biến mất, bóp một cái ở Metz cổ, ở nền đá trên mặt cày ra một cái rãnh, cho đến đọng vào tế Mệnh Bi mới dừng lại, thanh âm hơi trầm xuống đạo: "Các ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Loại cái đại nắm

Luôn luôn thế bất lương lập Hình phương cùng Mai Tư lại giống nhau như đúc, Đường Tam Tạng bọn họ những thứ này ngoại lai chỉ người tối đa chỉ là có chút giật mình, những thứ kia ở tại bọn hần dưới sự dẫn dắt, thế bất lương lập, lẫn nhau tranh đấu mấy ngàn năm ác quỷ cùng bọn khô lâu, thấy như vậy một màn, sợ rằng ngay cả tam quan đều bị lật đổ.

Mà Mai Tư hướng về phía Ngao Tiểu Bạch đánh lên xuất thủ, lại bị Đường Tam Tạng dễ dàng phá vỡ, không có thương tổn được bất luận kẻ nào, Mai Tư càng bị bóp cổ đọng vào tế Mệnh Bi bên trên, Thạch Bi không hư hao chút nào, Mai Tư đã là bị hần một tay huyền không theo như tại thạch bi bên trên.

Một tòa trong quý thành cường đại nhất hai cái Quý Hoàng, cuối cùng trước sau bị Đường Tam Tạng một chiêu đồng phục, thậm chí ngay cả sức đánh trả cũng không có, bảy quý trừ khiếp sợ với Hình phương giống như Mai Tư ra, đối với Đường Tam Tạng sợ hãi càng là khó mà ức chế đang khuếch tán.

"Vương Bát Đản, dám chơi đùa đánh lên!" Chu Diễm Bồng lông mày đứng lên, hất một cái như áo khoác ngoài như vậy cả sa, lớn tiếng la lên: "Su phụ, ngươi cần thận một chút, Tiểu Bạch các ngươi nhắm lại lỗ tai, ta cho bọn hần loại cái nắm!"

Vốn là đang chờ Mai Tư trả lời Đường Tam Tạng quay đầu liếc mắt nhìn, con mắt không khỏi tròn to mấy phần, chỉ thấy Chu Diễm Bồng tay phải cầm màu băng lam hoa sen, xoay vòng cánh tay chuyển ba vòng, buông lỏng một chút tay, Lam Liên hoa vạch ra một đạo ưu mỹ đường vòng cung, rơi vào khô lâu binh cùng quý vụ Yêu Linh dày đặc nhất một khu vực.

Tĩnh mịch một mảnh bảy quý nhìn kia Lam Liên hoa té xuống, cũng không có gì mãnh liệt sóng pháp lực, nhìn qua cũng không phải là cái gì pháp bảo lợi hại, càng là nghe không hiểu cái gì kêu loại nắm, cho nên đều là mặt đầy bất minh sở dĩ biểu tình.

Loại nắm loại này hắc hóa trạng thái Đường Tam Tạng ngược lại biết, bất quá loại chuyện này trừ Đảo Quốc bị loại hai khóa, hần cũng không biết ai bị trông qua. Mà Chu Diễm Bồng cái gọi là loại nắm là cái gì, hần cũng chỉ là có chút suy đoán thôi, dù sao mới ra Chu Diễm Bồng ném hoa sen động tác đúng là rất giống ném lựu đạn a, tay ném nắm loại chuyện này hần thật đúng là chưa nghe nói qua, hơn nữa nhìn dáng vẻ viên này nắm còn là một hàng vĩa hề hàng, ách.

"Oanh!" Chu Diễm Bồng đưa tay che Lạc này lỗ tai, còn chính mình phân phối cái thanh âm.

Đường Tam Tạng nắm Mai Tư cổ tay run một cái, thiếu chút nữa đem cổ của hần bẻ gãy, tâm lý đồng thời chạy qua 10 ngàn chữ * trên thế giới này loại nắm tay dựa ném, còn kèm theo hòa âm, hần duy nhất cái này một phần đi.

Bị lấy lỗ tai Tôn Ngộ Không, Ngao Tiểu Bạch, Sa Văn Tĩnh nhìn nhau liếc mắt,

Bất minh sở dĩ.

Bảy quý cũng là trở mắt nhìn nhau, không biết cái nào tóc đỏ nữ nhân đang làm gì.

"Oanh —— "

Ngay tại Đường Tam Tạng nghĩ (muốn) đổi cái vấn đề hỏi Mai Tư thời điểm, một tiếng dường như sấm sét nổ vang đột nhiên vang lên, trên đường phổ tám đá xanh cơ hồ trong nháy mắt toàn bộ nhảy cõn lên, sau đó ở giữa không trung hóa thành phần tiết, đã sớm bị san thành bình địa đường phổ mặt ngoài gạch bê đá cũng là trong nháy mắt hóa thành phần tiết.

Vốn là vui lập xuống dưới đất nửa trượng Tế Đàn toàn thể nhảy cõn lên cao nửa trượng, một trận kịch liệt đung đưa, ầm ầm rơi xuống đất, đứng ở trên tế đàn mọi người thân hình lắc lư, bất quá cũng không có bị thương, Lạc này có Chu Diễm Bồng che chở, cũng không có quá mức kinh hoàng.

Thuộc về trong lúc nổ tung cùng chung quanh những Khô Lâu đó binh lính cùng Quý Hồn, thậm chí ngay cả hét thảm một tiếng cũng không kịp phát ra liền biến thành phần tiết cùng hắc khí, tiêu tan mất tăm.

Một đóa màu băng lam mà cô vẫn chậm rãi dâng lên, phảng phất ở này trong bóng tối loại người kế tiếp màu xanh da trời nắm, rực rỡ tươi đẹp mà khiến người ta run sợ.

Trong lúc nổ tung thoáng cái trống đi mây trăm trượng chu vi đất trống, chỉ còn lại trung ương một cái to lớn hồ, cùng đá bị nhiệt độ cực kỳ cao độ hòa tan nham tương.

Một thân tăng bào bị thổi làm vù vù vang dội Đường Tam Tạng theo bản năng nheo mắt lại, đúng là có chút bị hù dọa, không nghĩ tới Chu Diêm Bồng lại đùa thật, lấy tay ném ra ngoài nắm lại thật trông ra đến, liếc mắt trực tiếp hủy diệt hơn mười ngàn khô lâu binh cùng quý lính, trực tiếp thanh trảng một một khu vực lớn, những khô lâu binh kia thật sự là quá yếu đuối, bị dư âm nổ vừa xong liền tán giá.

"Nhị Sư Tỷ, đó là cái gì nắm? Tốt như vậy lợi hại a!" Ngao Tiểu Bạch phụ trách Tôn Ngộ Không đứng lại, khẽ nhếch miệng nhìn kia cảnh tượng thâm, có chút sùng bái mà nhìn Chu Diêm Bồng.

Chu Diêm Bồng thiêu thiêu mi, có chút đắc ý nói: "Vây dĩ nhiên là đại nắm, thích lời nói sau này Sư Tỷ thường thường bên trong cho người nhìn."

"Đây chính là Sư Tỷ tự nghĩ ra Nộ Diêm Băng Liên chứ? Đã từng lấy này tiêu diệt qua bốn chục ngàn Vực Ngoại tà ma." Sa Văn Tĩnh có chút ngạc nhiên nhìn cái rãnh to kia.

"Ồ, chẳng lẽ thánh nhân trong thiên thư cũng ghi lại ta sáng chế ra cái này đại nắm?" Chu Diêm Bồng lương thượng lộ ra vẻ ngạc nhiên.

"Từ Thiên Thư, buổi tối tĩnh còn nhìn Tứ Trị Công Tào ghi chép tam giới đại sự." Tôn Ngộ Không không chút lưu tình vạch trần.

Chu Diêm Bồng đầu đầu lông mày, lơ đãng nói: "Coi là, hôm nay loại cái nắm tâm tình tốt, ta liền không cùng người so đo."

Sa Văn Tĩnh có chút bất đắc dĩ cười cười, Tôn Ngộ Không cùng Chu Diêm Bồng cãi vã nhưng là không người quản được.

"Không!" Bị đè ở tế Mệnh Bi bên trên Mai Tư nhìn những thứ kia bị nổ tung trong nháy mắt hủy diệt Khô Lâu binh lính cùng Quý Hồn, vốn là ôn hòa gương mặt đột nhiên trở nên dữ tợn, hai cái nhọn uy nghiêm răng từ bên mép lộ ra, mười ngón tay bên trên cũng là lộ ra sắc bén móng nhọn, bị Đường Tam Tạng bóp trên cổ nổi gân xanh, gắng sức muốn giãy giụa đi ra.

"Vô dụng, người không ra được." Đường Tam Tạng nhìn lâm vào giận dữ bên trong, hai cái đồ tươi con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Chu Diêm Bồng Mai Tư, khẽ nhủ thầm nói.

Hắn thấy, Mai Tư hẳn là so với Hình phương ẩn núp sâu hơn hắc thủ, người như vậy chắc đúng những thứ kia tầng dưới chót Khô Lâu binh lính cùng Quý Hồn sống sót không hề quan tâm mới đúng, bây giờ làm cần gì phải biết cái này như vậy phản ứng.

"Ha ha... Ho khan một cái, Mai Tư, khổ sở đi, người họ của bọn hắn mấy ngàn năm, bây giờ lại bị người như cỏ rác như thế giết chết... Người thì có biện pháp gì?" Một bên còn nằm ở trong hố không cách nào nhúc nhích Hình phương cười ha ha nói, tầm kia cùng Mai Tư giống nhau như đúc trên mặt có sung sướng vẻ, thanh âm bỗng nhiên dừng lại, tiếp tục nói: "Chỗ ngồi này trôi qua thành liền muốn té xuống, trên đất tòa kia trôi qua thành sẽ bị chỗ ngồi này mới trôi qua thành thay thế, mà chúng ta cũng sẽ tan thành mây khói, những thứ kia mới chết đi oan hồn sẽ xuất hiện ở mới trôi qua trong thành, sau đó giống như chúng ta bị khổ trụ 3000 năm, sau đó té xuống.

Đây chính là chúng ta số mệnh, không trốn thoát được luân hồi, tại sao ta tìm tới rồi đi biện pháp, người lại nhiều lần ngăn cản ta? Chẳng lẽ người thật muốn để cho những thứ kia đi theo người oan hồn môn quên cừu hận tiếp tục lưu chờ chết ở đây sao?"

Bây quý cũng bị kia nổ mạnh uy lực kinh khủng hù được, ảm ảm hướng bốn phương tám hướng thối lui, mặt đầy kinh hoàng nhìn trên tế đài Chu Diêm Bồng.

Nhìn tận mắt hơn mười ngàn Khô Lâu binh lính cùng Quý Hồn cứ như vậy tiêu tan, đây đối với còn lưu lại thần chí Quý Hồn mà nói đánh vào to lớn, Hình phương bên kia ác quỷ đã là cuồng quật thối lui, tuyệt đại đa số thậm chí trực tiếp uốn người chạy, quý vụ quý lính một trận gió chạy sạch sẽ.

Mà Mai Tư này một bên Quý Hồn cùng Khô Lâu binh lính nhưng là tuyệt đại đa số đều lưu lại đến, trầm mặc vây ở chung quanh tế đàn, trong mắt ánh lửa đang chậm rãi nhảy.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: Cô nãi nãi có dọa người như vậy sao?

"Nếu như vậy cũng có thể tiếp tục tồn tại, tại sao nhất định phải báo thù, hơn nữa còn là hướng người vô tội." Mai Tư liều mạng giãy giụa cũng không cách nào từ Đường Tam Tạng trong tay thoát khỏi, nghe Hình phương lời nói, giống như là nhận mệnh một loại chán nản cúi thấp đầu, hai cái nanh thối lui, trên tay sắc bén móng tay cũng là tan biến không còn dấu tích, giống như là đang trả lời Hình phương vấn đề, hoặc như là ở nói cho còn vậy ở chung quanh tề đàn những quý hồn kia.

Một đoàn một dạng vốn là âm đạm ánh lửa đột nhiên trở nên sáng lên, giống như là bị đột nhiên thấp sáng một dạng một ánh lửa chạy dài đi, không biết có bao nhiêu vạn quý Hồn.

"Đứng ! Chỉ cần có thể tiếp tục tồn tại cho giỏi, coi như phải chết đi, cũng không thể dùng khác (đừng) nhân từ vong tới làm cho mình còn sống." Bầy quý bên trong, có quý lên tiếng đồng ý đạo.

Bầy quý đều là cùng kêu lên gào thét, thanh âm ngược lại không lộ vẻ xao động, càng giống như là đang ở đồng ý đến Mai Tư lời nói, hoặc có lẽ là đối với (đứng) lúc trước kia lên tiếng quý đồng ý.

Đường Tam Tạng nhìn lên trước mặt khí thế có chút chán nản Mai Tư, ánh mắt lại vừa là quét qua những thứ kia trong mắt chớp động nhiều điểm ánh lửa quý quái, một cách lạ kỳ không có cảm nhận được quá nhiều oán hận cùng oán độc, bất quá hấn bầm Mai Tư tay vẫn không có phân nửa buông lỏng.

"Buông ra ô mai Tư đại nhân! Hấn cũng không có làm gì sai, các người những người ngoại lai này, dựa vào cái gì giết huynh đệ chúng ta!"

"Ô mai Tư đại nhân dạy chúng ta buông xuống cừu hận, để cho chúng ta ôn hòa tồn tại, coi như là Quý Hồn chúng ta cũng nhận được đẹp yên."

"Người ngoại lai, cút ra ngoài! Cút ra ngoài!"

Bầy quý bắt đầu trở nên phẫn nộ, gân giọng lớn tiếng kêu, năm sáu cái Khô Lâu tướng quân trưởng kiếm trong tay trường thương chỉ Đường Tam Tạng, bất cứ lúc nào cũng sẽ phát động công kích, một đoàn một dạng Hắc Vụ bay lên trời, ở giữa không trung đem Đường Tam Tạng vây quanh.

"Nhìn tới một nắm còn chưa đủ." Chu Diêm Bồng nhìn xao động bầy quý, bữu môi nói, lại bắt đầu lật tới lật lui Túi Càn Khôn.

"Sư Tỷ, vân vân, ta cảm thấy được (phải) những quý này có lẽ không xấu, bọn họ chỉ là muốn đảm bảo bảo vệ bọn họ Vương." Sa Văn Tĩnh nhưng là đề lại Chu Diêm Bồng tay, khẽ lắc đầu nói.

"Buổi tối tĩnh,

Giống như vậy quý người cũng không thể hấn nói cái gì tin cái đó, hấn mới vừa rồi nhưng là ra tay với Tiểu Bạch đánh lén, nếu như không phải là sư phụ ở lời nói, người nói sẽ như thế nào?" Chu Diêm Bồng thiêu mi nói, nhìn Mai Tư ánh mắt bất thiện.

"Nhưng là..." Sa Văn Tĩnh cau mày, có chút do dự, "Một cái có thể để cho oan hồn hoàn lương người, như thế nào lại là Đại Gian Đại Ác đồ đây?"

Đường Tam Tạng nghe trần kia trần chói tai tiếng gào thét, khẽ nhủ mảy, nhìn Mai Tư thanh âm hơi trầm xuống đạo: "Để cho bọn họ an tĩnh lại, nếu không ta liền giết người."

Không đợi Mai Tư nói chuyện, bầy quý chính mình biến hóa an tĩnh lại, thậm chí ngay cả giữa không trung những thứ kia nửa Điều Nhân lời nói quý linh đều dừng lại phiến cánh động tác.

Đường Tam Tạng có chút ngoài ý muốn nhìn Mai Tư liếc mắt, xem ra hấn của mọi người quý bên trong uy vọng quả thật rất cao, những quý kia cũng là thật tâm sùng kính cùng kính yêu hấn.

Ở viện người diên thời điểm, Đường Tam Tạng liền nghe Cừu lão đầu nói qua tam trọng trôi qua thành chuyện, sau đó dưới đất Quý Thành coi như là ấn chứng hấn lời nói, mà ngồi không biết ở nơi nào trôi qua thành càng là chứng minh một điểm này.

Bất quá Cừu lão đầu lời nói cũng chỉ là hợp với mặt ngoài, cũng không biết trên trời trôi qua thành vì sao lại rớt xuống, cũng không biết trôi qua người trong thành môn vì sao lại một mực gặp ác mộng, càng không biết nên như thế nào mới có thể giải quyết cái vấn đề này.

Mà lúc trước Hình phương cùng Mai Tư đối thoại nói dường như liền là chuyện này, bất luận là 3000 năm luân hồi số mệnh, còn chưa ngừng có chương mới thay trôi qua thành, linh hồn tiêu tan cùng mới linh hồn rớt vào, những thứ này đối với Đường Tam Tạng mà nói đều là rất mới mẻ cách nói, hoặc có lẽ là đang ở trong đầu hấn xây dựng ra một cái rất kỳ lạ luân hồi.

Nếu như đề xuống cái thế giới này Lục Đạo Luân Hồi tư tưởng, kia linh hồn nhất định là trong đó trọng yếu nhất một vòng, người sau khi chết vào địa phủ, uống Mạnh Bà Thang sau đó sẽ chuyển thế, từ linh hồn định luật thủ hăng đi lên nói, linh hồn số lượng đem quyết định thế gian sinh linh số lượng, hơn nữa dường như không có quá lớn tăng trưởng cơ hội.

Mà trôi qua thành tòa thành này luân hồi, giống như là một cái phong bế tiểu luân hồi, lấy 3000 năm làm ranh giới, tiến hành một lần loại vật hủy diệt, sau đó một lần nữa thiết lập hoàn cảnh mới, lại dựa vào tràn đầy thời gian dài từ từ khôi phục hoàn cảnh cùng loại vật, kia mấu chốt nhất linh hồn từ đâu tới

đây?

Đường Tam Tạng cũng không biết mình trong đầu tại sao sẽ đột nhiên đụng tới những thứ này kỳ quái ý tưởng, thấy bảy quý đã an tĩnh lại, nhìn dáng dấp Mai Tư hẳn biết cái gì đó, dứt khoát trực tiếp hỏi lời nói liền có thể, "Nói đi, trôi qua người trong thành vì sao lại biến thành cái bộ dáng này? Còn có thể nào mới có thể ngăn cản tòa thành này rơi xuống đất tòa kia trôi qua trên thành mặt?"

Không đợi Mai Tư nói chuyện, Hình phương cười lớn tiếng đạo: "Mai Tư, ngươi không muốn lại nguy trang, chúng ta đều là giống nhau, chúng ta vốn chính là nhất thể, ngươi đã chính là ta, như vậy ta suy nghĩ gì, ngươi há lại lại không biết, ngươi kết quả đang sợ cái gì? Chẳng lẽ ngươi thật muốn để cho một cái ngoại lai hòa thượng tới nắm chặt vận mạng chúng ta sao?"

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn như cũ nằm trên đất không thể động đậy Hình phương, có chút ngoài ý muốn hẳn trong lời nói ý tứ, bất quá vẫn là thiếu mi đạo: "Điềm bồng, cái tên kia giao cho ngươi, nghĩ (muốn) xử trí như thế nào liền xử trí như thế nào."

"Được a, hành hạ loại này không có thân thể đồ vật ta am hiểu nhất, cái kia Đả Thần Tiên nhưng là có mấy trăm năm không có lái qua huân." Chu Diêm Bồng đáp một tiếng, từ trong túi càn khôn rút ra một cây vàng chói lọi Nhuyễn Tiên, cười tủm tỉm hướng Hình phương đi tới.

"Ha ha, ta sẽ ở trôi qua trong thành chờ các ngươi, tòa thành kia là ta!" Bất quá không đợi Chu Diêm Bồng đi xuống Tể Đàn, nằm trên đất Hình phương đột nhiên cười lớn, ngực bực phát ra một đạo Ngân Quang, nhất thanh muện hưởng, thân thể trực tiếp nổ lên, hóa thành từng tia từng sợi hắc khí, hướng tể Mệnh Bi thổi tới.

"Lại chơi đùa tự bạo... Cô nãi nãi có dọa người như vậy sao?" Chu Diêm Bồng đưa tay phát hướng đi đến bên này bồng bênh tới bụi bậm, có chút không lời nói, lại là có chút không thú vị vỗ vỗ cái kia vàng chói lọi Đả Thần Tiên.

Đường Tam Tạng cũng có nhiều chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Hình phương sẽ như vậy ngạnh khí lựa chọn tự bạo, mà hẳn cuối cùng nói câu nói kia là ý gì? Tại sao trôi qua thành là hẳn?

Đang lúc này, nguyên bản đã khôi phục lại bình tĩnh không trung đột nhiên vặn vẹo, một cái khổng lồ vòng xoáy xuất hiện ở tể Mệnh Bi bầu trời, so với lúc trước Hình phương triệu hoán đi ra cái đó lớn hơn rất nhiều, cơ hồ lấp lại nửa bầu trời, đậm đà âm khí hướng tể Mệnh Bi bên trong rót ngược đi, tể Mệnh Bi phía trên mỗi một cái tên sáng lên bạch quang.

"A! ! !"

Đột nhiên, từng tiếng gào thét từ trong bóng tối truyền tới, vốn là Hình phương những thứ kia tứ tán thoát đi khô lâu binh Hắc Quỷ linh phát ra thê lương tiếng kêu, mọi người có thể thấy phương, cuối cùng từng cái thống khổ tự bạo, hóa thành từng tia từng sợi hắc khí hướng tể Mệnh Bi bay tới, rót vào tể Mệnh Bi bên trong.

"Đây là?" Đường Tam Tạng ngẩng đầu nhìn không ngừng rót vào tể Mệnh Bi âm khí, cùng những thứ kia không ngừng phát sáng đặt tên, phía trên nhất cái đó mất sáng nhất tên, bắt ngờ viết Hình phương hai chữ.

Bạn đang đọc truyện *Một Quyển Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.